Національна академія наук України

Інститут історії України НАН України

Обласна редакційна колегія книги
“Реабілітовані історією. Хмельницька область“

Служба безпеки України

Хмельницька обласна державна адміністрація

Хмельницька обласна рада

Державний архів Хмельницької області

Національна спілка краєзнавців України

Пам’яті
жертв
політичних
репресій
присвячується

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

У ДВАДЦЯТИ СЕМИ ТОМАХ

Хмельницький
2015 рік

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСТЬ
Книга шоста

Хмельницький
2015 рік

ББК 63.3(4УКР) 4ХМЕ
УДК 94(477.44)
Р 31

Науково-документальна
серія книг
Реабілітовані історією

**Видається у відповідності з постановами
Президії Верховної Ради України від 6 квітня 1992 року
та Кабінету Міністрів України від 11 вересня 1992 року**

Рецензенти:

Філінюк А. Г., доктор історичних наук, професор (Кам'янець-Подільський національний університет ім. І. Огієнка)

Телячий Ю. В., доктор історичних наук, професор (Хмельницька гуманітарно-педагогічна академія)

Р 31 **Реабілітовані історією: У двадцяти семи томах. Хмельницька область.** / Редакція тому: М. В. Загородний (голова) та ін. – Упорядники: Л. Л. Місінкевич, Р. Ю. Подкур. – Біографічні довідки: Ю. А. Довгань, Л. А. Кривега, О. М. Фандуль. – Кн. 6. – Хмельницький, 2015. – 1174 с.

ISBN

Шоста книга тому „Реабілітовані історією. Хмельницька область" є складовою частиною Всеукраїнського науково-документального видання „Реабілітовані історією", яка продовжує публікацію архівних документів, історичних та документально-публіцистичних нарисів про колишніх в'язнів, жителів області, які в роки тоталітарного режиму зазнали безпідставних, необґрунтованих покарань.

Видання містить біографічні довідки про колишніх в'язнів Старокостянтинівського, Старосинявського, Чемеровецького, Шепетівського, Ярмолинецького районів, які зазнали безпідставних політичних репресій.

Книга розрахована на широке коло читачів: істориків, краєзнавців та всіх тих, хто цікавиться проблемами політичних репресій радянської доби.

ББК 63.3(4УКР) 4ХМЕ
УДК 94(477.44)

ISBN

ВІД ОБЛАСНОЇ РЕДКОЛЕГІЇ

Шановні читачі! У шостій книзі обласного тому «Реабілітовані історією. Хмельницька область» запропоновані документи, які відображають трагічні події репресій 20-х–50-х рр. ХХ ст., знайомлять із долею громадян Хмельниччини, що зазнали політичних репресій з боку радянської влади.

Кожен том видання дає можливість громадськості ознайомитися з архівними джерелами, вивчити та осмислити наше трагічне минуле. Серія книг «Реабілітовані історією» дозволяє ввести в інформаційний обіг оригінальні фактичні матеріали, оприлюднити раніше закриті для дослідників документи політичного керівництва, вищих органів державної влади та державного управління, колишніх спецслужб, правоохоронних органів, відкриває широкі можливості для вивчення й узагальнення проблем формування та функціонування тоталітарної держави.

Надаючи систематичний характер дослідженню політичних репресій, Хмельницька обласна редакційна колегія та редакційно-видавнича група визначили основним завданням неупереджене осмислення необґрунтованих репресій за архівно-кримінальними справами репресованих громадян Хмельниччини та надання об'єктивної оцінки діяльності політичних і державних структур області. У попередніх книгах читачі мали можливість ознайомитися з географією місць позбавлення волі, де відбували покарання подоляни, із документальними матеріалами пов'язаними з періодом «берієвської відлиги» 1939 року, та з репресивною державною політикою щодо селян, розпочатою в 1948 р., з прийняттям Указу Президії Верховної Ради СРСР „Про виселення з Української РСР осіб, які злісно ухиляються від трудової діяльності у сільському господарстві і ведуть антигромадський спосіб життя", з публікаціями донедавна засекречених документів ВЧК-ОГПУ-НКВД про політичні переслідування польської національної меншини та реалізацію «польського» оперативного наказу НКВС СРСР за № 00485.

У першому, другому та третьому розділах на основі широкого кола документальних матеріалів проаналізована суспільно-політична ситуація в державі, розкриті процеси визрівання політичних умов для здійснення реабілітації, хід підготовки та формування нормативної бази реабілітаційного процесу та діяльність органів влади та управління, колишніх спецслужб та правоохоронних структур у справі відновлення історичної справедливості стосовно до кожного громадянина не залежно від його національної належності та соціального статусу. Розкривається механізм відновлення в правах репресованих, особливості форм і методів реабілітаційних заходів щодо жертв політичних репресій.

У книзі продовжується оприлюднення мартирологу репресованих осіб Старокостянтинівського, Старосинявського, Чемеровецького, Шепетівського та Ярмолинецького районів, які стали жертвами беззаконня за «політичними» статтями Кримінальних кодексів РРФСР та УРСР, спрямованих проти громадян державою. Біографічні довідки, підготовлені редакційно-видавничою групою за матеріалами державних архівів, міськими та районними комісіями з поновлення прав реабілітованих, оприлюднюють в алфавітному порядку відомості про 13 183 репресовані особи вищевказаних районів. Серед них 3 426 подолян було безпідставно розстріляно, 3 904 особи ув'язнено до різних строків позбавлення волі, 5 829 жителів депортовано.

Подані в книзі біографічні довідки містять основні відомості про репресованих із зазначенням форм репресивних заходів, застосованих до кожного з них, та реабілітаційних дій. У кожному конкретному випадку подається номер і місце зберігання архівно-кримінальної справи. Назви населених пунктів Хмельницької області вказано за сучасним адміністративно-територіальним поділом.

Запропоновані читачам статистичні дані дозволяють відстежити наслідки державного терору радянської доби у конкретних адміністративно-територіальних одиницях. Проаналізувавши архівно-кримінальні справи репресованих, редакційно-видавнича група визначила перебіг винесення вироків судовими та позасудовими органами, основні види обвинувачень, віковий, освітній, соціальний та національний склад репресованих громадян Старокостянтинівського, Старосинявського, Чемеровецького, Шепетівського та Ярмолинецького районів (таблиці 1–6).

Понад 70,5% вироків було винесено позасудовими органами – «двійками», «трійками» та особливими нарадами УНКВС. За соціальним станом 13,8% репресованих становили робітники, понад 33,4% відсотка – колгоспники, 33,2% – селяни-одноосібники, 2,3% – освітяни, 7,3% – службовці. За освітнім складом 61,4% ув’язнених були малописьменні, 11,7% – неписьменні, 4,8% – з вищою та середньою освітою. Разом із батьками були репресовані й діти – 1 985 осіб.

Таблиця 1

Міри покарання судових та позасудових органів

№ п/п	Назва району	Загальна кількість репресованих	В тому числі розстріляно	Позбавлено волі	Строки позбавлення волі				Депортовано в т.ч. дітей	
					Від 3р. до 5р.	Від 5р. до 10р.	Від 10р. до 25р.	Призупинено справ	Всього	В т.ч. за межі України
1.	Старокостянтинівський*	2761	819	760	129	165	228	238	1163	968
2.	Старосинявський	815	369	252	24	50	119	59	194	179
3.	Чемеровецький	3324	600	1026	177	218	326	305	1698	1427
4.	Шепетівський**	4223	946	1089	130	238	376	345	2183	1474
5.	Ярмолинецький	2060	692	777	127	135	271	244	591	510

*У 19 осіб рішення у справі відсутні.

**У 5 осіб рішення у справі відсутні.

Таблиця 2

Найпоширеніші обвинувачення щодо репресованих хмельничан

№ п/п	Назва району	Репресовані	Види звинувачень репресованих осіб						
			Контрреволюційна діяльність, членство в „ПОВ”, ”СВУ”	Шпигунство	Зрада Батьківщини	Соціально небезпечний елемент	Антирадянська діяльність	Шкідництво, терористична, диверсійна діяльність	Ухилення від праці в колгоспах
1.	Старокостянтинівський	2315	686	141	178	545	658	71	36
2.	Старосинявський	785	256	79	66	77	259	28	20
3.	Чемеровецький	2884	446	343	319	976	698	68	34
4.	Шепетівський	3261	728	545	265	775	806	100	42
5.	Ярмолинецький	1953	815	268	111	337	322	47	53

Таблиця 3

Вироки винесені судовими та позасудовими органами

№ п/п	Назва району	Загальна кількість репресованих	Судові та позасудові органи						Стать репресованих		
			Повітові надзвичайні комісії	„Двійки"	„Трійки"	Особлива нарада	Військові трибунали	Народні суди	Загальна кількість репресованих	Чоловіки	Жінки
1.	Старокостянтинівський *	2315		202	820	935	174	165	2761	2151	610
2.	Старосинявський	785		150	345	216	47	27	815	735	80
3.	Чемеровецький	2884	4	227	688	1543	189	233	3324	2517	807
4.	Шепетівський	3261	17	277	923	1575	220	249	4223	2973	1250
5.	Ярмолинецький	1953	22	216	546	798	212	159	2060	1746	314

*У 19 осіб рішення у справі відсутні.

Таблиця 4

Віковий та освітній склад репресованих

№ п/п	Назва району	Загальна кількість репресованих	Віковий склад репресованих				Освітній стан репресованих								
			Діти до 16 р.	16-30 років	31-50 років	Після 50 р.	Вища	Н/ вища	Середня спеціальна	Середня	Неповна середня	Початкова	Малописьменні	Неписьменні	К-сть репресованих без дітей
1.	Старокостянтинівський	2761	446	457	1461	351	49	20	34	87	46	561	1293	225	2315
2.	Старосинявський	815	30	99	443	172	14	9	27	27	6	87	518	97	785
3.	Чемеровецький	3324	440	728	1446	336	26	12	24	55	50	505	1842	370	2884
4.	Шепетівський	4223	962	806	1766	475	43	9	27	129	84	611	2053	305	3261
5.	Ярмолинецький	2060	107	382	1186	260	34	8	17	68	38	307	1172	309	1953

Таблиця 5

Соціальний стан репресованих

№ п/п	Назва району	Загальна кількість репресованих	Основні види занять громадян, які були репресовані												
			Робітники	Колгоспники	Одноосібники	ІТП	Службовці	Кустарі	Медичні працівники	Освітяни	Культпрацівники	Військовослужбовці	Служителі культу	Домогосподарі	Утриманці
1.	Старокостянтинівський	2761	265	778	710	8	189	24	13	73	2	107	21	125	446
2.	Старосинявський	815	123	271	231	19	45	1	7	34	1	27	6	20	30
3.	Чемеровецький	3324	173	1198	1136	7	127	20	9	63	3	64	6	78	440
4.	Шепетівський	4223	824	719	1036	16	310	12	28	35	8	61	17	195	962
5.	Ярмолинецький	2060	159	778	609	43	144	25	17	48	1	80	5	44	107

Таблиця 6

Національний склад репресованих

№ п/п	Назва району	Загальна кількість рересованих	Українці	Поляки	Євреї	Росіяни	Білоруси	Німці	Чехи	Словаки	Латиші	Литовці	Естонці	Інші
1.	Старокостянтинівський	2761	1740	901	64	40	5	4	3	–	3	–	–	1
2.	Старосинявський	815	618	180	11	3	1	–	–	–	2	–	–	–
3.	Чемеровецький	3324	2273	960	31	24	7	14	2	–	8	–	1	4
4.	Шепетівський	4223	2055	1572	59	60	37	408	13	–	6	6	2	5
5.	Ярмолинецький	2060	1258	744	22	16	7	9	2	–	–	–	–	2

Сподіваємось, що шоста книга тому „Реабілітовані історією. Хмельницька область" дасть можливість нашим читачам поглиблено усвідомити специфіку державного терору радянської доби на теренах області, що слугуватиме збереженню історичної пам'яті для майбутніх поколінь.

* * *

Обласна редколегія висловлює вдячність колишнім членам редакційно-видавничої групи Бондар Г. М., Добровольській О. О., Дусіній І. О., Махнюку П. В., Мевші О. П., Попадюк Л. Я., Тимченку Д. І., Пажинській В. М., Шиманському І. Х. і Воскобойніку П. М. (керівникам групи), які доклали чимало зусиль для підготовки матеріалів біографічних довідок репресованих.

Процеси реабілітації в Україні жертв політичних репресій радянської доби

РОЗДІЛ І

РЕАБІЛІТАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ ПЕРІОДУ ХРУЩОВСЬКОЇ ВІДЛИГИ (СЕРЕДИНА 1950-х – ПОЧАТОК 1960-х РОКІВ)

Зі смертю Й. Сталіна похитнулася і почала руйнуватися система насилля над особистістю, яка спрямовувалася на виховання «слухняного натовпу». За висловом І. Еренбурга, хрущовська «відлига» дала можливість громадянам країни відчути себе людьми, усвідомивши в собі особистість. Завдяки «відлизі» мільйони громадян, що були оголошені «ворогами народу», поступово позбувалися відчуття страху. Усвідомлення свободи приходило повільно й болісно. Однією з важливих рис цього періоду стала реабілітація жертв політичних репресій, яка нерозривно пов’язана з іменем М. С. Хрущова.

За роки сталінського правління спостерігалися окремі випадки звільнення з ув’язнення, які виявлялися в припиненні розгляду кримінальних справ, але носили вони епізодичний характер і, як правило, репресії стосовно особи знову поновлювалися.

Підтвердженням цьому є перебування у сталінських таборах народного комісара освіти України О. Я. Шумського, який у вересні 1933 р. був засуджений до 10 років таборів суворого режиму. Усі роки ув’язнення та заслання він сподівався на справедливість і добивався реабілітації. 18 жовтня 1945 р. О. Я.Шумський звернувся з листом до Сталіна, у якому писав «...Я вважав своїм обов’язком комуніста проявити максимум терпіння, перенести все, щоб домогтися реабілітації. Вважаю себе невинуватим перед партією, я протягом дванадцяти років виявив, здається, чималу наполегливість домогтися реабілітації, але зіткнувся з рішучим опором у цій справі. У мене залишився останній і єдиний засіб протесту проти вчиненої наді мною несправедливості – самогубство. Йду я на цей крок не через боязнь страждання, подальших знущань і бажання позбутися їх. Усе це вже пережито і більше переживати не потрібно. Основною і головною причиною цього мого кроку є вичерпаність усіх засобів у боротьбі за реабілітацію і безнадійність подальшої боротьби» [18, арк. 44а, 44б, 44в].

Аналогічні петиційні листи направляли сотні тисяч ув’язнених громадян у різні партійні інстанції, до радянських та правоохоронних органів з єдиною надією відшукати правду, довести свою невинуватість та домогтися перегляду сфальсифікованих проти них кримінальних справ. Сподівання безпідставно засуджених та їх близьких виправдилися лише після запровадження демократичних змін у суспільстві, започаткованих у 1950-х рр., які сприяли впровадженню реабілітаційних заходів щодо незаконно репресованих.

1. Політичні передумови реабілітації середини 1950-х років

Раптова смертельна хвороба «вождя народів» порушила важливе питання – хто стане його наступником. Насильницька політика тоталітарної держави не спромоглася сформувати такої особистості, яка могла б реально замінити Й. Сталіна на посаді першого секретаря. Партійні кадри старшого покоління давно були знищені, а партійці молодшого віку на тлі сталінської особистості залишалися невиразними постатями, до того ж вони скомпрометували себе участю у репресивних заходах.

За цих обставин відстежувалися дві найбільш авторитетні у партійному керівництві групи: представники «старої гвардії» – В. М. Молотов, К. Є. Ворошилов, А. І. Мікоян, Л. М. Каганович, та висуванці Сталіна – Г. М. Малєнков, Л. П. Берія.

5 березня 1953 р. на нараді, яка була названа «Спільним засіданням пленуму ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР і Президії Верховної Ради СРСР», за пропозицією Л. П. Берії Головою

Ради Міністрів СРСР було обрано секретаря ЦК КПРС Г. М. Малєнкова. На посади перших заступників рекомендовані Л. П. Берія, В. М. Молотов, М. А. Булганін, Л. М. Каганович. За внесеним пакетом кадрових переміщень та призначень передбачалося об'єднання міністерства внутрішніх справ і держбезпеки в одне – МВС СРСР, і призначення міністром внутрішніх справ Л. П. Берію, міністром закордонних справ В. М. Молотова, міністром збройних сил М. А. Булганіна [95, с. 110]. Таке розташування сил засвідчувало, що верх взяли висуванці Сталіна Г. М. Маленков і Л. П. Берія, які повернули представників «старої гвардії» до складу Президії ЦК КПРС [91, с. 11].

Матеріали пленуму ЦК КПРС, який відбувся 14 березня, засвідчили, що в складі вищого партійного керівництва позначилася тенденція хоча б формального поділу партійної і державної влади. Пленум задовольнив прохання Г. М. Малєнкова про звільнення його від обов'язків секретаря ЦК КПРС у зв'язку з недоцільністю поєднання обов'язків Голови Ради Міністрів і секретаря ЦК КПРС. Керівництво Секретаріатом ЦК КПРС здійснював секретар ЦК М. С. Хрущов, який очолив роботу партійного апарату [110, с. 4].

Новосформоване «колективне керівництво», яке складалося з найближчого сталінського оточення, прагнуло позбутися смертельної загрози – зупинити маховик репресій, відійти від тоталітарних засад державного управління. Реформувати суспільно-політичне життя прагнув не тільки М. С. Хрущов, а й Л. П. Берія, Г. М. Малєнков та інші. Зокрема, Г. М. Малєнков уже на другий день після похорон Сталіна заявив про необхідність припинити політику «культу особи», [96, с. 37] пропонував обговорити її негативні наслідки у квітні 1953 р. на пленумі ЦК [108, с. 385]. У заключному слові на липневому Пленуму ЦК КПРС він зазначив, що «культ особи був доведений до абсурду і настала повна беззаконність» [42, с. 196].

Намагаючись зміцнити владу на політичному олімпі, міністр внутрішніх справ Л. Берія ініціював перегляд діяльності правоохоронних органів у політичних процесах, які мали місце в післявоєнний період. Уже через тиждень після смерті Сталіна він підписав два перші накази: «Про слідчі групи з перегляду ряду особливо важливих справ», у якому передбачалося утворити чотири слідчі групи для розгляду в двотижневий термін справ арештованих лікарів, колишніх співробітників МДБ СРСР, працівників Головного артилерійського управління СРСР та арештованих співробітників МДБ Грузинської РСР. Другим наказом міністра створювалася комісія з розгляду справи про виселення громадян СРСР із Грузії, яка зобов'язувалася за місячний термін визначити законність підстав виселення кожної грузинської сім'ї у 1951 році [73, с. 126-137].

За пропозицією Л. Берії серйозні зміни відбулися у самому Міністерстві внутрішніх справ. Із перших днів свого керівництва він ініціював передачу цілого ряду (23 одиниці) головних виробничо-господарських управлінь, промислових підприємств, які раніше належали МВС, у розпорядження інших міністерств з усіма фондами та грошовими асигнуваннями на 1953 р. Пропонувалося передати Головне управління будівництва Далекої Півночі, Головне управління гірничо-металургійної промисловості та «Єнісейбуд» у підпорядкування Міністерству металургійної промисловості; Інститут Гідропроект – у розпорядження Міністерству електростанцій і електропромисловості СРСР. Інші промислові підприємства МВС передавалися у підпорядкування п'яти союзних міністерств за профілем своєї діяльності. Це призупиняло спорудження великих будов соціалістичної індустрії, що практично забезпечувалися рабською працею в'язнів ГУТАБу. Серед них – залізниці Салехард-Ігарка, Красноярськ-Єнісейськ, Байкало-Амурська магістраль, тунель, який мав сполучити материк з островом Сахалін, численні гідробудови – від Головного Туркменського каналу до Водно-Балтійського шляху [73, с. 137-143].

Поряд із реорганізацією виробничо-господарських управлінь, промислових підприємств, які перебували в підпорядкуванні МВС, започатковуються заходи реабілітаційного

характеру. Перша реабілітація репресованих була ініційована щодо його найближчих співробітників М. М. Селівановского, Н. І. Ейтінгона [89, с. 18] та родичів вищих партійних чиновників, а також засуджених строком до 5 років.

Однією з перших 21 березня 1953 р. реабілітована дружина В. М. Молотова Жемчужина, яку в грудні 1949 р. було засуджено до 5 років з виселенням у Кустанайську область Казахської РСР в обвинуваченні за зв'язки з «єврейськими націоналістами» [79, с. 15]. Через півтора місяця були реабілітовані її родичі, які теж проходили за справою Єврейського антифашистського комітету [62, с. 41–42]. 17 квітня при розгляді справи про шкідницьку діяльність арештованих колишніх працівників Головного артилерійського управління військового міністерства СРСР були реабілітовані заступник Військового міністра маршал артилерії Н. Д. Яковлєв, начальник Головного артилерійського управління генерал-полковник І. І. Волкотрубенко, заступник міністра озброєння І. А. Мірзаханов, начальник 3-го управління Артилерійського комітету Головартуправління генерал-майор А. Н. Ахназаров та начальник 3-го відділу управління Арткому Р. М. Овсищер [63, с. 24]. На початку травня 1953 р. було реабілітовано брата Л. М. Кагановича, який покінчив життя самогубством у 1941 р. [80, с. 38–39].

26 березня 1953 р. МВС СРСР інформувало Президію ЦК КПРС про те, що у в'язницях, колоніях та виправно-трудових таборах перебувало 2 млн. 526 402 особи, у тому числі 221 435 осіб, яких вважали особливо небезпечними [73, с. 143–145]. Президії Верховної Ради СРСР був запропонований проект Указу «Про амністію,» який був прийнятий 27 березня 1953 р. і наступного дня опублікований в газетах «Правда» та «Известия» [90, с. 1]. За Указом передбачалося звільнити з таборів та колоній 1 млн. 181 264 особи [106, с. 235].

Реалізуючи на практиці виконання статей Указу Президії Верховної Ради СРСР «Про амністію», Міністерство Юстиції УРСР виявило 69 921 особу, яку необхідно було звільнити від подальшого відбування покарання. Серед них 64 933 засуджених перебували у табірних колоніях УВТТК та 4 988 осіб у дитячих виправно-трудових колоніях. Із загальної чисельності засуджених, які підпадали під дію указу, належало звільнити 44 475 осіб, засуджених строком до 5-ти років, та 25 446 – за статтями 2 та 3, у яких строк покарання перевищував 5 років. Указ сприяв скороченню наполовину строку покарання за статтею 4 – 15 393 засудженим [5, арк. 4].

Започаткована широка амністія вселила надію всім громадянам Української РСР на можливе в майбутньому справедливе ставлення до незаконно репресованих. Тисячі сімей жили сподіваннями на повернення з ГУТАБу своїх рідних та близьких. Саме таке позитивне ставлення до амністії було викладене у листі ЦК КПРС секретаря ЦК КП України Л.Г. Мельникова від 1 квітня 1953 р. за № 2/68 «Про реагування населення Української РСР на Указ Президії Верховної Ради СРСР про амністію» [4, арк. 19–21]. Оцінка цієї події найбільш ґрунтовно сформульована академіком АН УРСР П. М. Першиним, який зазначив, що «Указ про амністію засвідчує небувалий ріст могутності держави, її піклування про живу людину. Адже багато із засуджених за кримінальні, побутові, службові злочини не підпадали під такі. І легше стає на душі, коли відчуваєш, що в багатьох тисяч людей серйозно, до кращого зміняться долі» [4, арк. 21].

Незважаючи на потребу в робочій силі, керівники підприємств та установ під будь-яким приводом відмовляли в працевлаштуванні амністованих, боячись відповідальності за «засміченість» кадрів. Доцільно зазначити, що на початку проведення заходів, пов'язаних з організацією працевлаштування амністованих, Рада Міністрів УРСР та виконкоми обласних рад депутатів трудящих не зуміли визначити обсяг передбаченої роботи, зосередити зусилля на виділенні робочих місць для звільнених з ув'язнення.

Типовими були випадки відмови керівниками в працевлаштуванні амністованих. Зокрема, виконувач обов'язків директора Проскурівського «Птахокомбінату» відмовив у при-

йнятті на роботу амністованій колишній працівниці О. Е. Козерській. Своє рішення він мотивував відсутністю вільних посад. Водночас на роботу в комбінат приймали інших осіб. Амністованому С. В. Лазарєву, уродженцю м. Проскурова, який прибув до місцця помешкання сім'ї, після триденного оформлення документів у автотранспортну контору та автороту відмовили в прийнятті на роботу. У Старокостянтинівському районі мав місце випадок безпідставної відмови голови райспоживспілки в прийнятті на роботу амністованого громадянина Сковири. Громадянка П. І. Пилипенко із с. Жалобай скаржилася на те, що з вини голови Старокостянтинівського райвиконкому тривалий час не вирішується питання її працевлаштування [34, арк. 93, 130].

Незадовільне виконання постанови Ради Міністрів СРСР щодо працевлаштування осіб, звільнених за амністією, змусило Раду Міністрів Української РСР 6 червня 1953 р. повторно прийняти постанову «Про усунення недоліків у працевлаштуванні звільнених за амністією громадян» за № 1132-88 цт. У ній йшлося про серйозні недоліки в працевлаштуванні амністованих майже в усіх областях і містах УРСР. Особливо незадовільно ці питання вирішувалися в Миколаївській та Волинській областях, де було працевлаштовано лише 55 відсотків звільнених за амністією, Ворошиловградській – 58, Сумській – 62, Чернігівській – 65, Запорізькій – 66, у м. Дніпропетровську – 58, м. Одесі – 66 відсотків [34, арк. 84]. Постанова зобов'язувала міністрів, керівників підприємств та будівельних організацій, трудові колективи, які мали потребу в робочій силі, беззаперечно приймати на роботу звільнених із ув'язнення, створюючи їм необхідні виробничі та житлово-побутові умови. Органи прокуратури республіки зобов'язувалися забезпечити дійовий нагляд за виконанням прийнятого рішення.

За таких обставин виконком Хмельницької обласної ради депутатів трудящих 20 червня 1953 р. розглянув питання «Про ліквідацію недоліків у трудовлаштуванні громадян, звільнених за амністією». У рішенні зазначалося, що у зв'язку з Указом Президії Верховної Ради СРСР про амністію «необхідно було закінчити працевлаштування амністованих не пізніше 15 червня цього року», але станом на 14 червня 1953 р. з числа прибулих і зареєстрованих у паспортних столах відділів міліції Меджибізького району працевлаштовано лише 20 осіб, що становить 20 відсотків, Славутського – 62 особи, або 31,5 відсотка, Берездовського – 41 особа, або 40 відсотків, Кам'янець-Подільського – 140 осіб, або 41,6 відсотка, Сатанівського 79, або 70 відсотків амністованих громадян [34, арк. 92].

Виконком обласної Ради депутатів трудящих зобов'язав голів виконкомів районних та міських рад приймати на роботу звільнених за амністією громадян на загальних підставах, передбачених трудовим законодавством. Для осіб, які не мали спеціальності, було організовано навчання за професіями, необхідними виробництву та будівництву в чинній мережі курсової підготовки й шляхом індивідуального та бригадного навчання.

Так керівництво СРСР та УРСР прагнуло пришвидшити процес соціалізації амністованих громадян, побоюючись їхніх негативних настроїв та поведінки. Станом на 20 жовтня 1953 р. у містах і районах Хмельницької області із 6 580 звільнених за амністією переважна більшість – 6 015 осіб – працевлаштовано. З них 4 880 – у трудових колективах колгоспів, 729 – на підприємствах та 406 осіб направлено на роботу в порядку оргнабору. Амністованим 332 інвалідам відновлена виплата пенсій, з їх числа працевлаштовано 272 особи [34, арк. 124, 129].

Організаційні заходи, проведені Урядом Української РСР щодо працевлаштування амністованих громадян, дозволили відділам організаційного набору робітників при обласних радах облаштувати роботу і доповісти Держплану СРСР, що станом на 1 вересня 1953 р. республіка прийняла 169,3 тисяч осіб, звільнених за амністією, з них 86 відсотків працевлаштовано, зокрема в містах 76,3 тисяч осіб [1, арк. 23–24, 29, 49–53, 73, 127–128]. Із загальної кількості звільнених понад 23 тисячі амністованих так і не були працевлаштовані [1, арк. 1–5].

Починаючи з квітня 1953 р., розпочато перегляд справ репресованих другої половини 1940-х – початку 1950-х рр. До них були віднесені матеріали: «справа лікарів-шкідників», «обставини вбивства С. М. Міхоелса і покарання винних», «справа Мінгрельської націоналістичної групи», «перегляду судових вироків на засуджених до позбавлення волі іноземців» та «справа В. А. Алафузова, Л. М. Галлера та Г. А. Степанова». Усі ці справи розглядалися на засіданнях Президії ЦК КПРС, як правило, з подальшим викладом матеріалів у пресі. Зокрема після прийняття постанови Президії ЦК КПРС «Про реабілітацію осіб, причетних до справи лікарів-шкідників», газета «Правда» вмістила повідомлення МВС СРСР, у якому зазначалося, що свідчення від заарештованих лікарів отримано «шляхом застосування неприпустимих... методів слідства. Усіх безпідставно обвинувачених повністю реабілітовано, а осіб, винних у неправильному веденні слідства, заарештовано й притягнуто до кримінальної відповідальності» [97].

Було припинено «мінгрельську справу» щодо членів «націоналістичної організації» в Грузії. У постанові Президії ЦК КПРС «Про фальсифікацію «справи про Мінгрельську націоналістичну групу» від 10 квітня 1953 р. вказувалося на грубе порушення законності та засуджувалася «практика фальсифікації кримінальних справ». Усіх заарештованих по справі з-під варти було звільнено з повною реабілітацією, а судову справу припинено. Громадян, яких виселили з території Грузинської РСР Особливою нарадою МДБ СРСР на підставі Постанови Ради Міністрів СРСР від 29 листопада 1951 р., зобов’язано МВС СРСР направити на колишнє місце проживання з поверненням конфіскованого у них майна [43, с. 22].

Ініціюючи реабілітацію окремих репресованих, Л. Берія 4 квітня 1953 р. підписав наказ «Про заборону застосування до заарештованих будь-яких заходів примусу і фізичного впливу», який забороняв проводити арешти безневинних громадян, застосовувати при веденні слідства жорстоке побиття арештованих, цілодобове використання наручників на вивернуті за спиною руки, тривале позбавлення сну, залишення без одягу в холодному карцері. «Такі бузувірські «методи допиту» призводили до того, що більшість безневинно заарештованих під дією слідчих доводилась до стану втрати фізичних сил, моральної депресії, а окремі з них – до втрати людської гідності». Зокрема стверджувалося, що, «користуючись безпорадністю заарештованих, слідчі-фальсифікатори підсовували їм завчасно сфабриковані зізнання про антирадянську та шпигунсько-терористичну діяльність» [107, с. 373]. Наказом ліквідовувалися у Лефортовській та Внутрішній в’язницях приміщення, які були організовані керівництвом колишнього МДБ СРСР для застосування до арештованих фізичних засобів впливу, а всі знаряддя, за допомогою яких здійснювалося катування, знищувалися [75, с. 15].

За ініціативою заступника міністра внутрішніх справ СРСР С. Круглова та начальника секретаріату Особливої наради МВС В. Іванова був проаналізований стан, який склався в пенітенціарних установах. На підставі цих матеріалів Л. Берія запропонував скасувати Указ Президії Верховної Ради СРСР від 21 лютого 1948 р. за № 416-159 сс, відповідно до якого особливо небезпечні державні злочинці, що відбували ув’язнення, підлягали повторному покаранню з подальшим направленням у безстрокове заслання на поселення, що суперечило принципам кримінального права. За час дії Указу на безстрокове поселення було заслано 58 тисяч 218 осіб [38, арк. 1 – 5]. До числа цих злочинців, за термінологією того часу, належали шпигуни, диверсанти, терористи, троцькісти, праві, меншовики, анархісти, націоналісти, білоемігранти, учасники інших антирадянських організацій та груп. За Указом ці категорії осіб переводилися в особливі табори та в’язниці, звідки направлялися у безстрокове заслання на поселення без рішення Особливої Наради, а за рознарядкою відділу «А» МДБ СРСР [43, с. 43].

Міністерство внутрішніх справ запропонувало обмежити дії Особливої наради при МВС СРСР, що мала право, як позасудовий орган, виносити обвинувачувальні міри покарання аж до розстрілу, висиляючи із Литовської, Латвійської, Естонської РСР і західних областей

України учасників національного підпілля. У службовій записці Л. Берії, яка додавалася до Постанови Президії ЦК КПРС, було рекомендовано переглянути видані за останні роки ЦК ВКП(б), Президією Верховної Ради і Радою Міністрів СРСР укази і постанови, що суперечили радянському кримінальному законодавству і надавали Особливій нараді широкі каральні функції [61, с. 160–161]. Безперечно, такі пропозиції забезпечували перегляд законодавства і судових справ осіб, засуджених Особливою нарадою.

Широке інформування у засобах масової інформації щодо фальсифікації судових справ органами державної безпеки, застосування недопустимих методів слідства при фабрикуванні зізнань, поява Указу «Про амністію», нелюдські умови утримання в'язнів у таборах призвело до того, що під впливом цих подій почалися хвилювання в таборах за участю колишніх військовополонених. Ці виступи в багатьох місцях вилилися у масові повстання, котрі вразили всю систему ГУТАБу.

Зокрема, 22 червня 1953 р. у другому табірному відділенні Річного табору м. Воркута в'язні першої та другої зміни в кількості 1500 осіб відмовилися вийти на роботу в шахту. 25 червня 8700 чоловік знову не вийшли на роботу. Наступного дня в'язні вчинили напад на штрафний ізолятор і звільнили 77 чоловік.

Перед адміністрацією табору була поставлена вимога виявити і взяти на облік всіх організаторів і активних учасників саботажу. Шляхом фільтрації виділити їх та направити у підготовлені додаткові табірні пункти для розміщення. У ході цієї операції була застосована зброя. Серед учасників повстання нараховувалося 42 в'язні убитими, 135 – отримали поранення [40, арк. 18–20].

Проте найбільшим повстанням у таборах ГУТАБу за всю історію його існування був виступ в'язнів Норильська влітку 1953 р. В'язні-українці, які складали чималу частину контингенту ГУТАБу, взяли активну участь у виступах. Одним із організаторів повстання у Норильському таборі був Є. С. Грицяк, уродженець с. Стецеве Снятинського району Івано-Франківської області, який 30 вересня 1949 р., перебуваючи на військовій службі, був заарештований армійською контррозвідкою як колишній член студентської молодіжної націоналістичної організації. Засуджений до вищої міри покарання – розстрілу, яку замінили на 25-річне ув'язнення.

На його думку, основною причиною виникнення цього повстання був надто жахливий і безнадійний стан утримання в'язнів та свавілля охоронців, яке не знало меж. Так, 25 травня 1953 р. у п'ятому табірному відділенні був відкритий автоматний вогонь по групі в'язнів, які знаходилися біля житлового бараку. Шість чоловік було поранено та один убитий. Одночасно у третьому табірному відділенні у присутності генерала Семенова без будь-яких на те підстав убито 6 осіб і поранено 15. 1 липня по в'язнях п'ятої зони було відкрито кулеметний та автоматний вогонь, як результат – 27 чоловік загинуло і невідома кількість поранена.

На знак протесту 40 тисяч ув'язнених Норильська відмовилися працювати. Повстанці висунули конкретні вимоги:

«1. Припинити розстріли та всі інші прояви свавілля в тюрмах та таборах.

2. Скоротити робочий день у таборах ГУТАБу до 8 годин.

3. Гарантувати в'язням вихідні дні та поліпшити харчування.

4. Дозволити листування та побачення з рідними.

5. Вивезти з Норильська на материк усіх інвалідів.

6. Зняти з бараків замки та ґрати, а з людей номерні знаки.

7. Скасувати рішення так званої Особливої наради як неконституційного органу.

8. Припинити тортури на допитах та практику закритих судових процесів.

9. Організувати перегляд особових справ усіх політв'язнів» [115, с. 45].

Зона негайно була оточена двома рядами військ. Через два тижні прибула московська комісія, до якої входив начальник конвойних військ СРСР генерал Сєров та інші високі чини. У переговорах адміністрація пішла на деякі поступки, що дало можливість досягти певного компромісу: було дозволено побачення, відправлення двох листів на місяць, знято з одягу в'язнів номери. Встановлено десятигодинний робочий день. Покращилася охорона здоров'я, харчування, забезпечення одягом. Адміністрація пообіцяла ніколи не притягати в'язнів до відповідальності за страйк.

Але після від'їзду комісії керівництво табору перевело в ізолятор, а згодом і вивезло в невідомому напрямку найбільш активних в'язнів. Це слугувало причиною повторного виступу норильчан по всій зоні. «Каторга» висунула вимогу: «Воля або смерть». Економічне життя Норильська було зупинено на 12 днів, після чого в зону ввели війська і застосували зброю. 4 серпня 1953 р. було вбито 76 осіб і понад 300 поранено, а всього за неповними даними під час повстання вбито близько 800 в'язнів [94, с. 23].

Прояви непокори політв'язнів ГУТАБу дають підстави стверджувати, що, незважаючи на жорстоке придушення повстань, боротьба не пройшла даремно. Страйки і повстання вразили всю систему ГУТАБу, не тільки показали силу політв'язнів, але й змусили керівництво таборів і держави зрештою відійти від тиранії в таборах і піти на поступки репресованим.

Структурна перебудова, розпочата в центральних партійних та державних органах влади, практично не відобразилася на діяльності місцевих владних структур. На периферії все залишалося без змін. Органи МВС продовжували працювати, використовуючи старі підходи, виявляючи наполегливість у пошуках «ворогів народу». За цих обставин Л. Берія прагнув зміцнити свої владні позиції, змінюючи керівництво місцевих правоохоронних органів на відданих йому людей. В Україні настанови Л. Берії активно впроваджував міністр державної безпеки і внутрішніх справ УРСР П. Мешик. Прагнучи послабити вплив партійних органів на діяльність МВС УРСР, за наказом Л. Берії він провів значні кадрові переміщення. Було знято з посад заступників міністра – колишніх партійних працівників, направлених на роботу в ці органи ЦК КП України. За два місяці була проведена заміна керівництва в усіх обласних управліннях МВС УРСР. За твердженням першого секретаря Львівського обкому партії З. Сердюка, кадрові зміни проводилися взагалі без відома ЦК України [42, с. 178]. У середині червня 1953 р. за пропозицією Л. Берії у п'ятнадцяти областях були проведені повторні кадрові перестановки начальників обласних управлінь МВС УРСР [100, с. 72].

Амністія та певна лібералізація режиму не означали відмову від переслідувань. Боротьба з «антирадянськими елементами» продовжувалася. Про це засвідчує каральна практика, яку продовжували репресивні органи в областях республіки. Зокрема, Хмельницький обласний суд у 1953 р. розглянув 24 кримінальні справи щодо 42 осіб, яких звинуватили у «контрреволюційних злочинах». Із них 19 осіб засуджено до 25 років позбавлення волі, 23 – до 10 років виправно-трудових таборів [33, арк. 77, 136].

У західних областях України годі було сподіватися на реабілітацію. Тут продовжувалася репресивна політика під гаслом боротьби з українським націоналізмом. Населення, яке не підтримувало або мало свою оцінку щодо офіційної державної ідеології, вважалося ворогами і піддавалося репресіям. У березні-грудні 1953 р. 83 жителі Коломийського, Косівського, Богородчанського, Надвірнянського та Верховинського районів були засуджені від 10 до 25 років позбавлення волі, з обмеженням прав від 2 до 5 років та конфіскацією майна [47, 48].

Зокрема, 25-річній малописьменній селянці М. В. Рогацькій із с. Пороги Богородчанського району було висунуто контрреволюційне обвинувачення, яке обґрунтовувалося її показами про приготування їжі для вояків УПА. Військовим трибуналом військ МВС Станіславської області 2 квітня 1953 р. вона засуджена до 25 років позбавлення волі з обмеженням прав на 5 років і конфіскацією майна [48, с. 298]. За співи націоналістичних українських пісень єф-

рейтора 25-ї військової бази Ю. Д. Петруняка засудили військовим трибуналом Прикарпатського військового округу до 8 років позбавлення волі та обмеження прав на 3 роки [48, с. 576]. Від 4 до 6-ти років позбавлення волі з конфіскацією майна отримали колгоспники із с. Іваниківки Богородчанського району М. С. Доцяк та І. Ю. Зарій за вироком Станіславського обласного суду за посів пшениці у рівчаки, що нагадували зображення тризуба [48, с. 236, 245]. Сотні громадян Західної України зазнали репресій через членство в релігійних громадах Свідки Єгови.

Репресивні заходи здійснювалися не лише стосовно українського населення Західної України, але й до представників інших національностей. За антирадянську агітацію був засуджений Станіславським обласним судом 9 червня 1953 р. на 10 років позбавлення волі та 5 років обмеження прав із конфіскацією майна завідувач фотоательє №1 м. Станіслава єврей Профіс Наум Назарович [48, с. 157]. Така ж доля спіткала станіславського єврея продавця Правера Пилипа Мевдельовича, який мав необережність «не толерантно» висловитися щодо радянської дійсності [48, с. 156].

Враховуючи політичну ситуацію в державі, Л. Берія прагнув використати її для боротьби за владу та зміцнення власного авторитету в національних республіках. Його аналітична записка про становище у західних областях України була розглянута Президією ЦК КПРС 26 травня 1953 р. за участю першого секретаря ЦК КП України Л. Мельникова, дії якого були піддані гострій критиці за серйозні недоліки у керівництві західними областями. У прийнятій постанові вказувалось на «грубе викривлення національної політики у Західній Україні», активну русифікацію вищої школи та дискримінацію місцевих кадрів.

Політичне керівництво СРСР та України з підозрою ставилося до місцевих кадрів Західної України. Як правило, висувало на відповідальні посади росіян та вихідців із східних областей. У Волинській області в апараті обкому партії працювали лише три особи-вихідці з місцевого населення. Серед завідувачів відділів райкомів і міськкомів таких нараховувалося 14 осіб. Із 757 партійних працівників області лише 118, або 15,6 відсотка, були місцевими. Подібне становище мало місце в апаратах виконкомів обласної, районних та міських рад. Зокрема, із 405 завідувачів відділів виконкомів лише кожний третій був із місцевих. Аналогічна картина спостерігалася у профспілкових, комсомольських організаціях, в органах освіти, прокуратури, суду, торговельних, фінансових, заготівельних установах. В органах охорони здоров’я місцеві кадри становили 12, а в правоохоронних – 6,8 відсотка [100, с. 316].

Серед керівних кадрів Тернопільщини місцеве населення займало ще менший відсоток. В органах народної освіти та культури із місцевих працювало 35 осіб, або 11 відсотків кадрового потенціалу культурно-освітніх працівників області. Лише 4 особи із місцевих жителів очолювали районні відділи освіти та 16 – середні школи області [36, арк. 79]. Огульна недовіра була до місцевих кадрів інтелігенції. Так, із 1718 професорів і викладачів вищих навчальних закладів лише 320 були представниками західноукраїнської інтелігенції. Серед ректорів вищих навчальних закладів не було жодного уродженця Західної України [112, с. 370].

Президія ЦК КПРС визнала керівництво західними областями з боку ЦК КП України, Ради Міністрів УРСР, відповідних обкомів незадовільним. Вияви авторитарного адміністрування, нетерпиме ставлення до критики, виникнення вождізму стали підставою до усунення Л. Мельникова з посади першого секретаря ЦК КП України.

Політичні перегони за лідерство у вищих ешелонах влади Радянського Союзу набирали обертів. Після смерті Сталіна Л. Берія сконцентрував у своїх руках реальні сили. Він активніше від усіх кремлівських лідерів запроваджував реформаторські зміни в суспільному житті країни. Отримавши у своє підпорядкування жадане МВС СРСР, він перетворив його на центр особистої влади. За декілька місяців 1953 р. Л. Берія підпорядкував собі все, що міг, навіть Управління уповноваженого Ради міністрів з охорони військових і державних таємниць у друці.

Усуваючи МВС від виробничо-господарської діяльності, віддаючи галузевим міністерствам усі будівельні управління і промислові підприємства, на яких використовувалася праця ув'язнених, Л. Берія аж ніяк не відмовився від таборів і тюрем для особливо небезпечних злочинців та від військово-промислових спецкомітетів, у яких на завершальній стадії проводилася робота по створенню водневої бомби, серійно здійснювалися випробування системи ППО «Беркут» і протикорабельної системи «Комета» [112, с. 389]. За цих умов він виявився найактивнішим членом Президії ЦК КПРС. Реальної сили не було в жодного представника вищого партійно-державного керівництва. Практично жодна із внесених Л. Берією пропозицій в Президію ЦК КПРС не була відхилена. За матеріалами, поданими МВС, була підготовлена постанова вищого партійного органу по Литві, аналогічні за своїм характером документи ЦК КПРС прийняті з подачі Л. Берії по Латвії, Західній Україні, Білорусії. Його активність поширювалася і на зовнішньополітичну діяльність. Він став рішуче втручатися в національну політику держави, у номенклатурний принцип кадрових призначень на державні посади, виходячи з особистої зацікавленості, а не з політичної доцільності.

Враховуючи підпорядковані Л. Берії силові державні інституції, знаючи його пихатість, нахабність та брутальність, прагнення грати головну роль в країні, члени Президії ЦК КПРС боялися, що він оприлюднить документи, які засвідчать про їх причетність до репресій. Адже Л. Берія як ніхто інший знав, хто в чому брав участь, а винними були всі. Одні підписували готові списки, інші самі вимагали арештів.

За обставин, що склалися на той час, ізоляція Л. Берії, за твердженням Хрущова, була просто необхідною. Саме він і став ініціатором його арешту. У ході слідства за справою Л. Берії та його оточення – Б. З. Кобулова, В. Н. Меркулова, Л. Я. Влодзимирського, В. Г. Деканозова, С. А. Голгідзе, П. Я. Мешика,– був виявлений матеріал, який розкривав факти незаконних репресій, фальсифікації слідчих дій, застосування катувань до в'язнів. Була підтверджена фальсифікація, яка ґрунтувалася на «визнанні свідчень,» що давали заарештовані під тортурами.

10 липня 1953 р. газета «Правда» подала інформаційне повідомлення про пленум ЦК КПРС, який відбувся 2-7 липня. Згідно з його рішенням Л. Берія був виведений із складу ЦК КПРС та виключений з партії. За інформацією Президії Верховної Ради СРСР Л. П. Берія був звільнений з посади першого заступника Голови Ради Міністрів СРСР та міністра внутрішніх справ СРСР.

На мітингах трудових колективів, зборах партійних організацій трудящі України давали негативні оцінки щодо діяльності Л. Берії, його антидержавній політиці та вимагали передачі справи до Верховного Суду. Уже 3 липня Постанову ЦК КПРС зачитували у деяких підприємствах м. Києва, зокрема в трудових колективах заводів «Ленінська кузня» та «Червоний екскаватор». Наступного дня постанова обговорювалася в колективах багатьох шахт Донбасу, Харківському турбінному й електромеханічному заводах, на Чернівецькій музичній фабриці та Дрогобицькому нафтопереробному заводі [101, с. 17–18]. По всіх областях України проходили заходи, які засуджували беззаконня, скоєні у сталінський період, і схвалювали початок нового політичного курсу. Так, у Хмельницькій області станом на 25 липня 1953 р. було проведено 1667 зборів та мітингів, у яких взяли участь понад 325 тисяч чоловік, ними схвалювалось усунення Л. Берії з високих державних постів [28, арк. 12].

Трудові колективи рішуче засуджували беріївський підхід щодо розстановки кадрів за принципом «особистої доцільності», який маскувався під висунення місцевих національних кадрів. Саме за таким принципом був направлений Міністром Внутрішніх справ УРСР його помічник Мешик, а заступником міністра – товариш по Грузії Мільштейн, який у 1946 р. був звільнений із правоохоронних органів. Такі кадрові призначення були спрямовані до збирання прибічників, які провели заміну майже всіх начальників обласних управлінь МВС

республіки. Проте переворот, який планувався Л. Берією у «верхах» його ставлениками, у республіках не відбувся [28, арк. 114].

Аналізуючи роботу органів державної безпеки Української РСР за перше півріччя 1953 р., перший секретар КП України О. Кириченко звернув особливу увагу на факти ворожої діяльності співробітників-злочинців, що працювали під керівництвом Л. Берії. Їхня робота супроводжувалася незаконними арештами та методами ведення слідства, фальсифікаціями доказів у кримінальних справах та знищенням безневинних людей. Зокрема, це було підтверджено фактами, що мали місце у злочинних діяннях співробітників управління МВС Станіславської області, які у лютому 1953 р. заарештували 5 осіб за обвинуваченням в організації антирадянської «Народно-визвольної партії», діяльність якої була направлена на ліквідацію радянської влади. У діях заарештованих не було жодного кримінального прояву, але їм інкримінували підготовку статуту неіснуючої партії, випуск листівок, зв'язки з англійською та американською розвідками. Усе це було надумане та сфабриковане працівниками МВС. Аналогічно вчинили співробітники державної безпеки Ізмаїльської області, які сфальсифікували справу щодо діяльності «Союзу визволення націй» [7, арк. 12].

Викриття злочинної групи Л. Берії, свідчення політичних репресованих підтверджували масове беззаконня з боку репресивних структур. Не зумів довести і обґрунтувати свою невинність перед органами держбезпеки А. В. Снєгов, член партії з 1917 р., який з 1919 р. працював секретарем Подільського губкому КП(б)У, завідувачем оргвідділу Полтавського губкому партії, в апараті ЦК КП(б)У. У липні 1937 р. він був заарештований, а на початку січня 1939 р. звільнений з-під арешту судом. Проте 20 січня того ж року за вказівкою Л. Берії його знову ув'язнюють. Військова колегія Верховного суду СРСР у липні 1941 р. засудила його до 15 років позбавлення волі. Саме про Снєгова сказав М. Хрущов, виступаючи на зборах активу Ленінградської партійної організації 7 травня 1954 р. при обговоренні постанови ЦК КПРС щодо «Ленінградської справи»: ...його судили п'ять разів. Він був вимушений дати на себе свідчення про шкідництво, у якому зізнався, що написав шкідливу книгу. Зробив це для того, щоб судова справа швидше потрапила до суду. Коли в суді його обвинувачували на підставі його зізнань, він звернувся до суддів і сказав: візьміть цю книгу і прочитайте, я відповідаю за кожну букву та кому в ній. Після чого судді приймали рішення передати справу на дослідування і так п'ять разів підряд справа передавалася на дослідування. Засудили його несправедливо [71, с. 133, 456]

Президія ЦК КПРС зосереджувала увагу на зміцненні позиції партії як керівної і направляючої сили суспільства. Більшість членів ЦК КПРС розуміли: щоб підняти її авторитет, необхідно було змінити курс партії, адже сталінські методи управління, засновані на широкому державному терорі, повністю вичерпали себе. Започаткування суспільних змін насамперед пов'язувалося із звільненням з ув'язнення сотень тисяч засуджених, зняття з них клейма «ворог народу».

Започаткована реабілітація з огляду на обставини носила детермінований характер. Як не дивно, але перші кроки для звільнення репресованих з ув'язнення ініціював Л. Берія. Його активність виявлялася у доповідних записках до Президії ЦК КПРС щодо звільнення з ув'язнення деяких найближчих співробітників, родичів чинів вищого партійного керівництва, а також засуджених на строк до 5 років за так звані незначні злочини. Пропонувалося переглянути справи другої половини 1950-х років. Вчинки Л. Берії дають нам підстави стверджувати, що він діяв у площині особистої політичної доцільності. По-перше, його прагнення було продиктоване необхідністю утриматися на політичному олімпі влади. По-друге, він один із перших усвідомив, що принципи ГУТАБу стали не ефективними в економічному і політичному житті СРСР. Запропоновані ним укази посилювали політичні позиції і одночасно міняли стратегію економічного і політичного розвитку держави.

У його діях закладалася далекоглядна політика: прагнення будь-якою ціною, незважаючи ні на що закріпити власну позицію у владних структурах держави, підняти свій авторитет, викреслити себе із числа осіб, що були причетні до сталінських злочинів. Він намагався обілити себе, зняти з себе відповідальність за вчинені злочини. Усі вжиті ним заходи були ретельно прорахованими кон'юнктурними кроками. Л. Берія турбувався передусім про те, як підняти власний вплив у владних колах держави і домогтися в цій ситуації ще більшої влади.

Усунення Л. Берії певною мірою сприяло консолідації правлячої верхівки, розпочалися обережні спроби коригування політичного курсу. У вересні 1953 р. першим секретарем ЦК КПРС став М. С. Хрущов, який енергійно розпочав домагатися особистого лідерства у правлячій верхівці. Щоправда, більше року після обрання М. Хрущова першим секретарем ЦК КПРС засідання Президії ЦК КПРС проходили під головуванням Г. Маленкова, проте документи ЦК підписував уже М. Хрущов. Очоливши партію, М. Хрущов усвідомлював, що, використавши певну долю критики минулого у боротьбі за владу, йому доведеться її розвивати й надалі. Необхідно зазначити, що тут свою роль відіграло не тільки те, що називають громадянською мужністю, а й розуміння того, що потрібно було формувати авторитет державного керівника.

Нове колегіальне керівництво держави усвідомлювало всю складність політичної ситуації. Запровадження реабілітаційних процесів сприяло б засудженню сталінізму з його методом державного терору, а отже певною мірою і радянської влади. Проте політичний олімп, вихований на сталінських цінностях, не переймався запровадженням глибоких демократичних змін у суспільстві, а прагнув відшукати таку модель керівництва державою, яка б відкидала масовий державний терор, зберігаючи при цьому основні принципи радянської системи управління. Частина державних лідерів, яка була причетна до політичних репресій, боязливо ставилася до демократичних змін, які могли будь-коли похитнути їх владну стабільність. З іншого боку, під впливом громадської думки зріло невдоволення серед мільйонів тих, хто сподівався на звільнення рідних та близьких людей. Адже сотні тисяч репресованих громадян жили єдиною надією відшукати правду, довести свою невинуватість та домогтися перегляду сфальсифікованих проти них кримінальних справ.

Звільнення та часткова реабілітація деяких політичних діячів науки, культури, керівників партії та держави після смерті Сталіна ще не засвідчувала про початок реабілітації як загальнодержавного масового процесу, оскільки не була створена нормативно-правова база для її проведення. Отже, події реабілітаційного характеру 1953 р. були лише початком тих заходів у складному процесі реабілітації жертв політичних репресій, який мав розпочатися в майбутньому.

2. Політико-правові засади реабілітації в 1954–1955-х роках

Започаткована вищим партійно-державним керівництвом амністія дала можливість звільнити із в'язниць лише частину засуджених громадян. Указ Президії Верховної Ради СРСР «Про амністію» від 27 березня 1953 р. виявив справжнє лицемірство стосовно жертв політичних репресій. Вони, як правило, були засуджені на вісім і більше років ув'язнення, а під амністію потрапили засуджені до 5 років. Усього в СРСР передбачалося звільнити понад 1 млн. 200 тис. ув'язнених [72, с. 19–21]. В УРСР виконання Указу Президії Верховної Ради СРСР було завершене 25 травня 1953 р., амністувавши 93 263 особи [5, арк. 9]. Численні листи, які надходили від ув'язнених, висланих та спецпоселенців, їх родичів, що не потрапляли під амністію, залишалися без відповіді.

Із середини 1953 р. КПК за дорученням ЦК партії започаткував розгляд справ з реабілітації комуністів, які були репресовані в 1930-1950-х рр. У 1953 р. та першій половині 1954 р. реабілітація проводилася дуже обережно. Наприклад, із 97 членів та кандидатів у

члени ЦК ВКП(б), які були обрані XVII з'їздом партії і репресовані, реабілітували лише одного члена ЦК ВКП(б) та двох кандидатів у члени ЦК, а в 1955 р. – 3 членів ЦК та 8 кандидатів у члени ЦК [77, с. 82–113].

У розрізі зазначених подій 1 вересня 1953 р. Президія Верховної Ради СРСР прийняла Указ «Про скасування Особливої наради при Міністерстві внутрішніх справ Союзу РСР». За період її діяльності з 5 листопада 1934 р. по 1 вересня 1953 р. було засуджено 442 531 особу, з них 10 101 – до вищої міри покарання, заслано і відправлено на поселення 67 539 осіб, а до інших мір покарань (вислання за кордон, примусове лікування) – 3 970 осіб [43, с. 69 – 70].

Указ передбачав звільнення з місць позбавлення волі та скорочення строків ув'язнення особам, засудженим позасудовими органами. Перегляд рішень, винесених позасудовими органами, покладався на Верховний Суд та Прокуратуру СРСР. Цей документ мав врегульовувати процес реабілітації, хоча відверто в ньому про це не зазначалося.

На виконання зазначеного Указу Президії Верховної Ради СРСР на місця був направлений наказ Міністра внутрішніх справ СРСР та Генерального Прокурора СРСР від 17 жовтня 1953 р. за №0270/265 с, у якому роз'яснювався порядок перегляду справ. Зокрема, усі слідчі справи, які розслідувалися органами внутрішніх справ, направлялися на розгляд у відповідні суди за підсудністю. До суду передавали лише справи тих осіб, які вчинили злочини і розгляд яких був передбачений кримінальним законодавством для «виправлення помилок минулого». Наказ обумовлював процедуру розгляду скарг, що надходили від засуджених, позасудовими органами. На розгляд заяв і підготовку висновків органам міліції та прокуратури надавався 20 денний строк, після чого архівно-слідчі справи та скарги направлялися в міністерство внутрішніх справ та Прокурору СРСР для розгляду [46, с. 155].

Виходячи з політичної доцільності, вище партійно-державне керівництво намагалося поліпшити становище в'язнів. За цих обставин Президія ЦК КПРС 17 вересня 1953 р. розглянула питання «Про особливі табори та тюрми», доручивши Генеральному прокурору СРСР Р. Руденку, наркому внутрішніх справ СРСР С. Круглову, міністру юстиції СРСР К. Горшеніну вивчити стан справ у пенітенціарних установах і в тримісячний строк внести пропозиції для реорганізації їхньої роботи [43, с. 387].

Здійснюючи кадрові зміни в силових структурах, реорганізацію пенітенціарних установ, Президія ЦК КПРС залишила у підпорядкуванні МВС СРСР лише особливі табори, в яких утримувалися 203 573 особи, та особливі в'язниці, де перебували 1 076 засуджених. Решта – 109 981 особа – переходили у виправно-трудові колонії, підпорядковані Міністерству юстиції СРСР [68, с. 84, 389]. Таке перепідпорядкування пенітенціарних установ призвело до того, що утримання ув'язнених, їх розподіл у виправно-трудових колоніях здійснювалися Міністерством юстиції, а використання трудових ресурсів перебирали на себе галузеві міністерства, вирішуючи народногосподарські проблеми та потреби. Започатковані заходи, на перший погляд, певною мірою пом'якшували режим утримання ув'язнених.

Проте через декілька місяців стало очевидним, що проведена реорганізація себе не виправдала. Підтвердженням цьому стало погіршення становища в таборах і колоніях, яке значною мірою було пов'язане із проведенням амністії та значним невдоволенням в'язнів, зокрема в Унженському, Каргапольському, В'ятському виправно-трудових таборах. Однією з причин вияву непокори серед ув'язнених були прорахунки щодо їхнього режиму утримання. Переважна більшість в'язнів, у тому числі молодь, не була захищена від шкідливого впливу рецидивістів та інших осіб, засуджених за тяжкі злочини.

Випадки групової непокори табірна адміністрація пояснювала тим, що начальники таборів, їх заступники та начальники оперативно-режимних служб виявляли нерішучість, іноді й боягузтво, невчасно припиняли кримінальні прояви із вилученням організаторів безладдя. Прорахунки в роботі пенітенціарних установ зумовлювалися підбором, розстановкою та ви-

хованням кадрів у ВТТ, колоніях. Мали місце факти використання на цій роботі скомпрометованих працівників, які раніше працювали в управліннях НКВС і за певні проступки були переведені на інші посади системи правоохоронних органів. Цілком зрозуміло, що на цих посадах вони не могли забезпечити впровадження в життя дієвої виправно-трудової політики. Саме вони допускали грубі порушення радянської законності. Проте керівництво МВС СРСР та Головне управління таборів виявляло до них терпимість.

Оцінивши прорахунки реорганізаційного характеру, адміністративний відділ ЦК КПРС пропонував заново повернути ВТТ, колонії у підпорядкування МВС. У постанові ЦК КПРС від 12 березня 1954 р. «Про передачу з Міністерства юстиції СРСР у Міністерство внутрішніх справ СРСР виправно-трудових таборів і колоній» передбачалося: «...навести належний порядок у роботі виправно-трудових таборів і колоній, звернувши особливу увагу на трудове використання ув'язнених, навчання їх певним професійним навичкам, та покращити політико-виховну роботу з ними, щоб при звільненні засуджених забезпечити їм можливий перехід до чесної праці. Зміцнити Головне управління таборів та адміністрацію ВТТ перевіреними і кваліфікованими кадрами. Розробити і подати на розгляд Ради Міністрів СРСР Положення про ВТТ і колонії, у яких передбачити режим утримання ув'язнених, організацію їх трудового використання» [43, с. 395].

Порушення соціалістичної законності підтверджувалося великою кількістю петиційних листів, заяв, касаційних скарг про незаконне засудження за контрреволюційні злочини, які надходили від засуджених та їх родичів. Лише з серпня 1953 р. по 1 березня 1954 р. у Прокуратуру СРСР надійшло 78 982 скарги [67, с. 104]. Це була лише частина скарг, адже вони надходили і в партійні, і в радянські та інші правоохоронні органи. За кожною із них були скалічені долі не тільки окремих людей, але й цілих родин.

Поряд із скаргами про беззаконня карально-репресивних органів надходили листи з пропозиціями щодо створення спеціальної комісії для перегляду кримінальних справ засуджених за політичними мотивами. Особливо велика кількість таких листів доставлялася в ЦК КПРС після арешту Л. Берії. Зокрема Г. І. Петровський, родичі якого були репресовані, у листі на ім'я Г. М. Малєнкова писав: «… виявлено чимало зрадницьких і провокаційних справ,... учинених Берією, майже те ж саме у свій час було здійснене і Єжовим, усе це вимагає особливо жорсткого правосуддя і контролю над роботою НКВС та МВС... Вони знищили немало чесних комуністів, які відважилися покритикувати цих сатрапів, за що були перетворені у «табірний пил». Через це необхідно переглянути справи... репресованих органами МВС і НКВС за час управління Берії та Єжова. Для цього необхідно утворити авторитетну комісію і надати їй право самостійно розглядати кожну справу...»[43, с. 390].

Зважаючи на зростаюче невдоволення серед населення та ув'язнених, відчуваючи обсяг і складність реабілітаційної роботи, Генеральний прокурор, Міністр внутрішніх справ та Міністр Юстиції СРСР звернулися 1 лютого 1954 р. до М. Хрущова з пропозицією утворити Центральну комісію для перегляду кримінальних справ засуджених за контрреволюційні злочини. У листі зазначалося, що, починаючи з 1921 р. по 1 лютого 1954 р., за контрреволюційні злочини Колегією ОДПУ, «трійками» НКВС, особливою нарадою, Військовою Колегією, судами і військовими трибуналами було засуджено 3 777 380 осіб, у тому числі: до вищої міри покарання – 642 980 чоловік, до ув'язнення в таборах і тюрмах строком від 25 років і менше – 2 369 220 осіб, направлено на заслання і виселення – 765 180 чоловік. На початок 1954 р. в таборах і тюрмах перебували 467 946 ув'язнених, засуджених за контрреволюційні злочини, та 62 462 – перебували на засланні після відбуття покарання за контрреволюційну діяльність згідно з директивою МДБ та Прокуратури СРСР [76, с. 147].

За підтримки М. Хрущова 19 березня 1954 р. була направлена записка до Президії ЦК КПРС «Про утворення Центральної комісії з перегляду справ засуджених за контрреволю-

ційні злочини, утримуваних у таборах, колоніях, тюрмах і перебуваючих у засланні на поселенні». Пропонувалося утворити Центральну комісію у складі 15 осіб. У республіках, краях і областях рекомендувалося сформувати відповідні комісії у складі прокурора республіки, краю, області (голова комісії) та членів комісії, до яких включати міністрів внутрішніх справ та юстиції, начальників управління Комітету державної безпеки республіки, відповідних посадових осіб цих відомств і управлінь [67, с. 104–105].

Подана записка містила пропозиції щодо порядку перегляду кримінальних справ. Зокрема, було запропоновано переглядати всі справи, що розглядалися позасудовими органами, включаючи Колегію ОДПУ, особливу нараду, «трійки», рішення Військової колегії Верховного Суду, військових трибуналів військових частин, республіканських, крайових та обласних судових органів і рішення, прийняті спеціальними судами. Пропонувався перегляд справ на осіб, які були направлені на спецпоселення після відбуття покарання за контрреволюційні злочини відповідно до указу Президії Верховної Ради СРСР від 12 лютого 1948 р. [46, с. 78–79].

Питання щодо створення Комісії відкладалося двічі – спочатку 22 березня, згодом 19 квітня [43, с. 392] і лише 4 травня 1954 р. на засіданні Президії ЦК КПРС була затверджена постанова, яка започатковувала роботу Центральної та місцевих комісій з перегляду справ засуджених за «контрреволюційні злочини». За цим документом організовувалася реабілітаційна робота з перегляду кримінальних справ жертв політичних репресій. Центральна Комісія була сформована в складі: Р. Руденка – Генерального прокурора СРСР (голова), членів комісії: С. Круглова – міністра внутрішніх справ СРСР, І. Сєрова – голови Комітету державної безпеки при Раді Міністрів СРСР, К. Горшиніна – міністра юстиції СРСР, Г. Данілова – зам. міністра юстиції СРСР, А. Вавилова – начальника управління з нагляду за місцями ув'язнення Прокуратури СРСР, Сучкова – зам. начальника відділу по спецсправах Прокуратури СРСР, Максимова – начальника відділу Головної Військової Прокуратури Радянської Армії, Турцева – прокурора відділу Головної Військової Прокуратури Радянської Армії, Д. Лєонова – начальника управління Комітету державної безпеки при Раді Міністрів СРСР, Я. Плєтньова – начальника відділу Комітету державної безпеки при Раді Міністрів СРСР, Максимова – помічника начальника управління військових трибуналів Міністерства юстиції СРСР, Костроміна – начальника Ревізійного управління військових трибуналів Міністерства юстиції СРСР, А. Філіпова – начальника Управління транспортних судів Міністерства юстиції СРСР і Калініна – начальника Управління спецсудів Міністерства юстиції СРСР [43, с. 116–117].

Враховуючи надзвичайно великий обсяг реабілітаційної роботи, 14 липня 1954 р. Секретаріат ЦК КПРС, за пропозицією Р. Руденка, включив до складу Центральної комісії Д. Саліна – заступника Генерального прокурора СРСР, начальника відділу по спецсправах, затвердивши його заступником голови комісії [43, с. 392].

На виконання постанови ЦК КПРС Президія ЦК Компартії України створила республіканську комісію, до якої увійшли М. Підгорний – секретар ЦК, Д. Панасюк – прокурор УРСР, І. Голинний – заступник завідувача відділу адміністративних та торгово-фінансових органів ЦК. Їй доручалося відслідковувати реабілітаційні процеси в республіці і, якщо необхідно, інформувати ЦК Компартії України про стан виконання цієї роботи [2, арк. 93].

В областях УРСР постановами бюро обкомів КПУ були сформовані комісії з перегляду кримінальних справ спеціальної підсудності, до складу яких входили прокурори областей, начальники УКДБ та МВС. До роботи комісій активно залучався апарат правоохоронних органів, судів, прокуратури. Зокрема, реабілітаційна комісія Хмельницької області була затверджена постановою бюро обкому партії 13 травня 1954 р. у складі: І. Прокопенка – прокурора області, який очолив її роботу, та трьох членів: І. Кудряшова – начальника облас-

ного управління МВС, М. Руденка – начальника обласного управління Комітету державної безпеки та М. Очеретька – начальника обласного управління Міністерства Юстиції [32, арк. 80]. Роботу обласної комісії виконував апарат у складі 15 осіб. Серед них: по 3 оперативні працівники обласної прокуратури та УМВС, 6 працівників із управління КДБ, 2 – обласного суду та працівник обласної прокуратури. Забезпечував діяльність комісії секретаріат у складі 5 осіб [35, арк. 31].

Комісія Львівської області була утворена рішенням обкому КП України 28 травня 1954 р. Очолив комісію заступник прокурора області по спецсправах Орловський та начальник слідчого відділу обласного управління комітету державної безпеки Горюн [8, арк. 2]. Робочий апарат обласної комісії був укомплектований із 25 осіб: 12 чоловік представляли оперативних працівників УКДБ області, 3 – із особливого відділу Прикарпатського військового округу, по 4 працівники з обласної та військової прокуратури, 2 – з управління внутрішніх справ [8, арк. 15].

Аналізуючи роботу комісій, їх склад, зауважимо, що на 1 січня 1955 р. в державі 72,8 відсотка прокурорів і слідчих прокуратури мали по десять і більше років практичного прокурорського стажу [109, с. 115]. Таким чином, здебільшого це були безпосередні учасники, причетні до проведення репресій післявоєнних років. Тепер їм доводилося вирішувати дуже неприємне завдання – не продовжувати строки ув'язнення, а звільняти тих, кого вони самі ув'язнювали.

Сформовані обласні комісії з перегляду справ осіб, засуджених за контрреволюційні злочини, розпочали свою роботу в червні 1954 р. У їх діяльності можна виділити два періоди. Перший – тривав від початку їх затвердження, травень – червень 1954 р., до перевірки їхньої роботи комісіями ЦК КПУ в середині 1955 р. Другий – після завершення роботи комісій ЦК КПУ до квітня 1956 р.

Робота комісій була підпорядкована реалізації реабілітаційних заходів, виправленню жахливих помилок, що зламали долі не одній тисячі наших співвітчизників. Вона спрямовувалась на відновлення законності в судовій практиці при розгляді справ спеціальної підсудності. До компетенції комісій входили питання перегляду справ у разі незаконного засудження, неправильної кваліфікації складу злочину, необґрунтованого направлення на заслання і поселення.

Правовою основою для роботи комісій став спільний наказ Генерального прокурора СРСР, міністра юстиції та внутрішніх справ СРСР, голови КДБ при Раді Міністрів СРСР від 19 травня 1954 р. № 96сс/0016/0039/00252, який визначав порядок перегляду справ безпідставно репресованих громадян і обумовлював повноваження органів, залучених до її проведення. Розглядаючи справи незаконно засуджених, комісії отримали повноваження винесення постанов про скасування рішень аж до повної реабілітації засуджених, перекваліфікації злочинів та скорочення строків покарання, застосовуючи при цьому Указ Президії Верховної Ради СРСР від 27 березня 1953 р. «Про амністію». Крім цього, до їхньої компетенції входило скасування рішень про заслання на поселення. У такому разі за протестами, винесеними у встановленому законом порядку, справи репресованих розглядалися у відповідних судових інстанціях. Стосовно осіб, засудження яких було визнано правильним, комісії виносили постанови про відмову в перегляді рішень за справами. Зазначені рішення комісій оформлялися протокольно [32, арк. 82 – 83].

Звільненим з місць позбавлення волі за рішенням реабілітаційних комісій видавалися довідки встановленої форми у суворій відповідності до постанов комісій. Засуджені, які підлягали звільненню та повній реабілітації, за рішенням комісій знімалися з оперативного обліку, а їх облікові картки знищувалися. Виконання цих рішень покладалося на перші спецвідділи МВС СРСР та перші спецвідділи МВС – УМВС республік, країв та областей [46, с. 162].

За місяць, 18 червня 1954 р., вище названий спільний наказ був доповнений роз'ясненням трьох сторін, у якому зазначалося, що за рішенням Центральної комісії при перегляді кримінальних справ на осіб, засуджених за контрреволюційні злочини, витяги із постанов комісій, що направлялися у місця позбавлення волі, першим спецвідділом МВС СРСР та першими спецвідділами МВС–УМВС не зачитувалися засудженим. Зміст витягів сповіщався як рішення від імені Прокуратури СРСР, МВС СРСР та КДБ при Раді міністрів СРСР (за рішенням Центральної комісії) або від імені прокуратури республіки, краю, області, МВС УМВС та КДБ УКДБ (за рішенням місцевих комісій) відповідно до запису, який був зроблений у витязі постанови комісій. У такому ж порядку оголошувалися рішення за кримінальними справами осіб, що перебували у засланні на поселенні.

Суворо заборонялося ознайомлювати засуджених, засланих з будь-якими матеріалами роботи комісій, їх постановами, витягами з протоколів. Була накладена заборона ставити до відома засудженого, навіть в усній формі, про розгляд його справи Центральною або місцевими комісіями [46, с. 163].

Цими діями керівництво держави прагнуло приховати не лише факт роботи комісій з перегляду справ незаконно репресованих громадян, але й до певної міри ті процеси оновлення, що відбувалися у суспільно-політичному житті країни. Підтвердженням цього були довідки, що видавалися звільненим з місць позбавлення волі та заслання, у яких вказувалося, що вони звільняються відповідно до постанов органів прокуратури, МВС, КДБ, тоді як вони насправді звільнялися за рішенням комісій, постанови яких були продубльовані в документах названих органів [46, с. 163].

Така секретність мала на меті приховати масштаби репресій, щоб не скомпрометувати комуністичну ідею. Реабілітацію жертв політичних репресій громадськість могла інтерпретувати як помилковість самого політичного курсу ВКП(б) – КПРС. Саме за цих обставин факт реабілітації був прихованим та напівтаємним.

З організацією роботи реабілітаційних комісій різко зросла кількість перегляду кримінальних справ спеціальної підсудності. Це призвело до прийняття 14 серпня 1954 р. Президією Верховної Ради СРСР Указу «Про утворення президій у складі Верховних судів союзних і автономних республік, крайових, обласних судів та судів автономних областей». До складу президій входили голови суду, заступники голови та двоє членів суду. Судам надавалось право розглядати кримінальні справи в порядку нагляду, відповідно до протестів прокурорів, переглядати вироки, які набрали законну силу, а також постанови позасудових органів [51]. Такі ж права отримали військові трибунали округів та флотів [50, с. 75].

Іноді обкоми партії змушені були «пожвавлювати» роботу місцевих комісій. Зокрема, бюро Дніпропетровського обкому КПУ 5 серпня 1954 р. констатувало, що за два місяці роботи обласна комісія спромоглася розглянути лише 392 справи щодо 530 осіб. Основна причина, яка гальмувала роботу, – зайнятість членів комісії виконанням службових обов'язків за основним місцем роботи, – апарату УКДБ [20, арк. 105 – 106]. До складу робочого апарату комісії було включено 31 особу, з них 15 співробітників УКДБ по Дніпропетровській області [20, арк. 109 – 110]. Після заслуховування на бюро обкому партії робота комісії активізувалася. В інформації голови комісії обласного прокурора І. Коноплььова зазначалось, що начальник УКДБ полковник Єрмолов, як член комісії, особисто вивчав найбільш складні справи [20, арк. 132 – 133].

Перегляд справ спеціальної підсудності на осіб, засуджених за контрреволюційні злочини, проводився за місцем їх засудження трійками НКВС–УНКВС. За 11 місяців їхньої діяльності у Вінницькій, Волинській, Дрогобицькій, Житомирській, Закарпатській, Львівській, Рівненській, Станіславській, Тернопільській, Хмельницькій та Чернівецькій областях було розглянуто 29 399 кримінальних справ щодо 56 247 засуджених. Із усієї кількості вироків у силі залишена міра по-

карання до 30 962 осіб, а до фактично відбутого строку знижена міра покарання щодо 5 352 осіб. Зменшена міра покарання до 5 років для 3 218 засуджених, у 15 692 осіб міра покарання зменшена від 6 до 10 років. Вироки до 102 осіб були скасовані, а справи направлені на дослідування. І лише проти 303 засуджених кримінальні справи припинені [8, арк. 135].

Обласні комісії не виявляли достатньої рішучості та принциповості під час виправлення раніше допущених у судовій практиці помилок при розгляді справ цієї категорії. Їх формальний підхід до розгляду справ, як правило, залишав вироки в силі або зменшував міру покарання. Це призводило до розходження між рішеннями обласних комісій та ухвалами військових трибуналів.

Зокрема, суттєві розбіжності мали місце між ухвалами Військового трибуналу Прикарпатського військового округу та рішеннями комісії Хмельницької області. Ці розходження виявилися стосовно кваліфікації злочинів і зниження мір покарань до 242 осіб. Основним недоліком у роботі обласної комісії було те, що вона, як правило, погоджувалася з кваліфікацією складу злочину, який вказувався у вироку, і лише в деяких випадках вважала за необхідне перекваліфіковувати склад злочину. За цих обставин Військовий трибунал ПрикВО при перегляді певних кримінальних справ був вимушений проводити правильну перекваліфікацію злочинів, а це, відповідно, призводило до зменшення міри покарання [8, арк. 169].

Такий стан пояснювався тим, що реабілітація доручалася особам, які брали участь у повсякденному проведенні репресивних заходів. У центрі та на місцях залишилися ті ж співробітники правоохоронних органів, які ще вчора активно вишукували «ворогів народу», застосовували недозволені методи ведення слідства, ігнорували права засуджених осіб. Саме вони за нових обставин визначали строки звільнення засуджених, вирішували питання реабілітації. Їх ставлення до засуджених як «шкідників», «ворогів», «контрреволюціонерів» не могло змінитися на співчуття лише за розчерком пера. Зміна стереотипів мислення більшовицько-сталінської номенклатури вимагала зміни цілого покоління.

Необхідно зазначити, що репресивні заходи 40-х – початку 50-х рр. за прислужництво фашистам, націоналістичну діяльність у західному регіоні УРСР призвело до того, що місцевим комісіям, Військовому трибуналу ПрикВО належало переглянути десятки тисяч архівно-слідчих справ засуджених. Зокрема, у Львівській, Станіславській (нині Івано-Франківській) та Рівненській областях передбачалося провести перегляд кримінально-слідчих справ не менше як 15 тисяч осіб у кожній, а в Дрогобицькій та Тернопільській – не менше як на 10 тисяч засуджених [6, арк. 97].

Голова Військового трибуналу ПрикВО Мурашин цілком справедливо порушував клопотання перед секретаріатом ЦК Компартії України та ЦК КПРС про створення умов для вчасної та якісної роботи реабілітаційних комісій. Для цього пропонувалося надати право участі в розгляді справ цієї категорії засуджених працівникам нижчестоящих військових трибуналів і залучення до роботи працівників трибуналів внутрішніх округів, у яких обсяг роботи на місцях був значно менший [6, арк. 98].

Оцінюючи річну роботу Львівської обласної комісії, зазначимо, що нею було проведено 32 засідання із 42 запланованих, на яких розглянуто 3 539 кримінальних справ на 7 584 особи. Серед них з повною реабілітацією засуджених розглянуто 27 справ на 38 осіб, за 289 справами на 352 особи міри покарання знижені до 5 років при застосуванні Указу Верховної Ради СРСР «Про амністію», за 1 095 справами на 2 041 особу проведено зниження мір покарання, а за 2 128 кримінальними справами на 5 153 особи вироки залишено в силі [8, арк. 3].

Розглядаючи скарги та справи репресованих, комісія, як правило, приймала рішення щодо реабілітації осіб, які вчинили за своїм змістом провинні дії, що характеризувалися випадковими зустрічами з «оунівцями», наданням їм допомоги під загрозою зброї та несвоєчасним повідомленням органів влади про появу вояків ОУН у місцях їхнього проживання.

Вивчаючи архівну слідчу справу Попадюка, засудженого до 10 років ув'язнення за неповідомлення органів влади щодо прихильності Мазярика до оунівського підпілля, підробку паспорта, член Львівської обласної комісії, помічник прокурора області по спецсправах Чащина визнала його винним у здійсненні контрреволюційного злочину. Рішення комісії було протилежне – припинити справу щодо обвинувачення засудженого у вчиненні контрреволюційного злочину. Лише після цього його було звільнено [8, арк. 7 – 8].

На підставі неперевірених свідчень, які дав у 1948 р. лише один свідок, був засуджений І. М. Луцик за участь в оунівському підпіллі до 25 років виправно-трудових таборів. На судовому засіданні підсудний від своїх показів відмовився, мотивуючи це тим, що в ході слідства до нього були застосовані заходи фізичного впливу, унаслідок чого він визнав свою вину. Обласна комісія без додаткової перевірки винесла рішення про зниження міри покарання до 10 років виправно-трудових таборів.

Військовий трибунал ПрикВО у процесуальному провадженні закрив справу за недоведеністю у діях І. М. Луцика складу злочину і одночасно виніс постанову про перевірку заяви з приводу порушення соціалістичної законності, допущеної за цією справою [8, арк. 12].

Аналіз архівних документів ЦК КП України, матеріалів обласної комісії та військового трибуналу ПрикВО дають підстави стверджувати, що головним недоліком в роботі Львівської обласної комісії, особливо її робочого апарату, було поверхневе вивчення матеріалів кримінальних справ і доказів, викладених у справах засуджених. Керівництво комісії глибоко не аналізувало справи репресованих, не здійснювало належного контролю за роботою підпорядкованого робочого апарату комісії, що призвело до заміни 8 чоловік її складу [8, арк. 15].

Загальним недоліком у роботі обласних комісій була їх ізольована діяльність при опрацюванні надзвичайно великої кількості кримінально-слідчих справ та скарг засуджених. Така завантаженість не давала можливості зосередити увагу на узагальненні досвіду реабілітаційної роботи, конкретизації її на типових недоліках та прорахунках, що мали місце при розгляді кримінальних справ осуджених за контрреволюційні злочини.

Для усунення зазначених недоліків у роботі обласних комісій, військових прокуратур і трибуналів була проведена нарада голів обласних комісій за участю військових прокурорів, голів військових трибуналів Одеського, Прикарпатського, Київського, Таврійського округів, де було проаналізовано прорахунки і упущення, що мали місце при перегляді кримінальних справ спеціальної підсудності.

Доцільно зазначити, що поряд із виконанням своїх основних обов'язків при розгляді справ репресованих обласні комісії працювали над виявленням фактів необґрунтованого притягнення до кримінальної відповідальності громадян, фальсифікації справ та слідчих матеріалів працівниками державної безпеки. Зокрема, Київською обласною комісією встановлено, що з боку працівників УНКВС Київської області допускалися серйозні порушення законності, що виявилися в арешті і притягненні до кримінальної відповідальності 30 невинних працівників партійно-радянського апарату Ставищанського району. Вони обвинувачувалися у належності до контрреволюційної повстанської організації, здійсненні диверсійно-шкідницької діяльності та антирадянській агітації. 25 квітня 1938 р. постановою трійки УКВС по Київській області вся група була засуджена до розстрілу. 19 травня 1938 р. вирок був виконаний.

30 працівників Ставищанського району, винних у фальсифікації матеріалів слідства щодо засудження до вищої міри покарання, було притягнуто до кримінальної відповідальності. Серед них – колишній начальник Уманського НКВС Борисов-Лейдерман, який на той час був начальником оперативно-слідчої групи, колишні оперуповноважений УДБ НКВС Київської області Томін та помічник оперуповноваженого Ставищанського РВ НКВС Коржецький [13, арк. 37 – 38].

За вироком Судової Колегії у кримінальних справах Верховного Суду СРСР від 11 квітня 1954 р. була припинена справа за відсутністю складу злочину в діях обвинуваченого А. Ф. Рябого та інших 6 осіб, які були засуджені до вищої міри покарання. Одночасно винесена окрема ухвала за статтею 54^7 КК УРСР проти колишнього начальника Тростянецького відділу НКВС Сумської області Б. В. Рипліна та оперуповноваженого того ж райвідділу А. П. Фролова про те, що вони сфальсифікували справу щодо обвинувачення А. Ф. Рябого та інших осіб. За матеріалами розслідування встановлено, що незаконними методами ведення слідства у квітні 1938 р. було притягнуто до кримінальної відповідальності і розстріляно 22 громадяни. Крім того, ще десять осіб – безпідставно обвинувачені в кримінальних злочинах, справи на яких у 1939 р. були припинені судовими органами.

За власну провину заступник начальника особливого відділу КДБ при Раді Міністрів СРСР Південно-Уральського військового округу генерал-майор А. П. Фролов наказом голови КДБ при Раді Міністрів СРСР від 7 липня 1954 р. за № 451 звільнений з органів державної безпеки за фактом дискредитації високого звання генерала. Підполковник Б. В. Риплін наказом голови КДБ від 26 липня 1955 р. за № 863 виключений з обліку офіцерів запасу КДБ і притягнутий до кримінальної відповідальності за порушення радянського законодавства [13, арк. 67 – 70].

Архівні матеріали військового трибуналу військ МВС Сталінської (нині Донецької) області дають можливість відстежити порушення при засудженні у січні 1946 р. М. С. Кудінова за статтею 54^1 «а» КК УРСР. Так, після розгляду кримінальної справи у квітні 1946 р. на Військовій колегії Верховного Суду СРСР вирок був скасований і справу направлено на дослідування на стадії попереднього слідства. Але зазначена ухвала не виконувалася впродовж дев’яти років, оскільки знаходилася у Головній Військовій Прокуратурі. Лише після надходження списків із місць позбавлення волі до обласної комісії справа по обвинуваченню М. С. Кудінова була витребувана і комісією встановлено, що засуджений з 1946 по 1955 роки утримувався у ВТТ за відсутністю вироку. Головою обласної комісії зроблено подання Головному Військовому Прокурору Радянської Армії щодо проведення розслідування стосовно притягнення до відповідальності осіб, винних у допущенні порушень за справою М. С. Кудінова [13, арк. 7].

Факти порушення законності виявлені при засудженні громадянки Л. І. Доброжан у вересні 1945 р. військовим трибуналом військ МВС Миколаївської області до десяти років ВТТ за виготовлення і розповсюдження серед населення анонімних контрреволюційних листівок терористичного характеру, направлених проти КПРС та Радянського Уряду. Підставою для засудження став висновок графічної експертизи, яка була проведена експертом науково-технічного відділу управління міліції м. Києва Єланецькою. На попередньому слідстві і в судовому засіданні Л. І. Доброжан категорично заперечувала свою вину у виготовленні вказаних листівок. Військовий трибунал лише на підставі неправильного висновку експерта міліції Єланецької визнав її винуватою.

Додаткова перевірка при повторній експертизі встановила, що документи антирадянського змісту, за виготовлення яких засуджена Л. І. Доброжан, написані іншою рукою. Вирок за справою Л. І. Доброжан скасований обласною комісією, справа закрита за відсутністю складу злочину в її діях. Вона повністю відбула строк покарання, хоча була невинуватою. Керівництво КДБ при Раді Міністрів УРСР звільнило з органів експерта Єланецьку та слідчого Резнікова як винних у фальсифікації кримінальної справи і безпідставному засудженні Л. І. Доброжан [13, арк. 8].

За період роботи обласних комісій з червня 1954 р. по березень 1956 р. було направлено 58 представлень, серед яких 13 – в партійні органи, 45 – в органи Державної безпеки та МВС. За поданням комісій, судовими органами винесено 13 окремих постанов про притяг-

нення до відповідальності осіб у порушенні соціалістичної законності [13, арк. 39]. За матеріалами обласних комісій за фактами необґрунтованого засудження громадян та фальсифікації кримінальних справ було притягнуто до відповідальності 28 працівників правоохоронних органів. Серед них 2 особи притягнуті до партійної, 15 – дисциплінарної, 3 – кримінальної відповідальності та 8 працівників звільнено з органів держбезпеки [13, арк. 38].

Архівні документи дозволили відстежити тенденцію, яка засвідчувала відсутність зацікавленості з боку реабілітаційних комісій, партійно-державного керівництва щодо притягнення до кримінальної відповідальності співробітників правоохоронних органів за фальсифікацію кримінальних справ. А якщо такі факти мали місце, то це були окремі випадки в системі тогочасного судочинства

Деякі обласні комісії, зокрема Дрогобицька та Закарпатська, хоч і порушували питання про притягнення до відповідальності працівників правоохоронних органів, винних у безпідставному засудженню громадян та застосування до них незаконних методів ведення слідства, але до кінця ніхто з них не цікавився вирішенням цих питань у відповідних органах. Це призвело до тихого бойкоту особливих інстанцій УКДБ цих областей, які на тривалий час затримували розслідування реабілітаційних справ.

Поряд з цим мали місце факти, коли окремі обласні комісії взагалі не порушували питання про притягнення до відповідальності працівників слідства при порушенні ними законності. Так, Київська обласна комісія вважала, що питання притягнення до відповідальності працівників судових органів та слідства повинен порушувати суд, а не комісія. Обласні комісії Вінницької, Ворошиловградської (нині Луганської), Львівської, Одеської та Рівненської областей такі питання взагалі не порушували і ніяких заходів впливу на винних у фальсифікації справ не пропонували, вважаючи за недоцільне притягувати до відповідальності працівників, які раніше звільнилися з правоохоронних органів за станом здоров'я, скорочення штатів та з інших причин [13, арк. 39].

Діяльність реабілітаційних комісій усіх рівнів дала можливість виявити чимало проявів незаконних репресій, грубих порушень як в центрі, так і на місцях. Оцінюючи ці факти, адміністративний відділ ЦК КПРС 19 березня 1955 р. підготував записку, у якій зазначено, що після відбуття покарань чимало засуджених не звільнялися із місць позбавлення волі, а прямо із в'язниць та таборів за розпорядженням органів МВС направлялися у безстрокове заслання. Таких осіб нараховувалося 54 тисячі [55, с. 92]. Відправка на заслання визначалася Указом Президії Верховної ради СРСР від 21 лютого 1948 року «Про направлення особливо небезпечних державних злочинців, що відбували покарання, у заслання на поселення у віддалені місцевості СРСР» [46, с. 51].

Цей указ суперечив чинному законодавству. Він передбачав два покарання за один і той же злочин, а таке покарання, як безстрокове заслання, не було взагалі передбачене законодавством. За цим указом МВС зобов'язувалося всіх засуджених, що відбули покарання у таборах і в'язницях, направляти за призначенням МДБ СРСР на заслання під нагляд органів державної безпеки. Направлення на заслання проводилося за постановою Особливої наради при Міністерстві державної безпеки СРСР [55, с. 92]. З огляду на зазначене можна констатувати, що проведення цих заходів мало незаконний характер.

Діяльність республіканської та обласних комісій свідчила про складні процесуальні стосунки при розгляді скарг і заяв осіб, засуджених колишньою колегією ОДПУ, трійками НКВС-УНКВС та Особливою нарадою при НКВС-МДБ-МВС СРСР, які розглядалися в Прокуратурі СРСР з попередніми висновками за цими справами КДБ при Раді Міністрів СРСР. Запропонований порядок розгляду скарг і заяв призводив до ускладнення проходження документів від місцевих органів до Комітету держбезпеки СРСР, у якому відбувався повторний розгляд матеріалів, і лише після цього з висновками КДБ документи направлялися до Про-

куратури СРСР. Такий порядок призводив до накопичення великої кількості скарг та заяв у центральному апараті КДБ СРСР.

Оцінюючи перебіг реабілітаційної роботи, Генеральний прокурор СРСР Р. Руденко та Голова Комітету державної безпеки при Раді Міністрів СРСР І. Сєров звернулися у листопаді 1954 р. до ЦК КПРС з пропозицією спрощення процедури розгляду звернень репресованих та їх родичів, намагаючись підняти відповідальність працівників прокуратури та місцевих органів КДБ при розгляді петиційних матеріалів репресованих. 9 грудня 1954 р. Президія ЦК КПРС прийняла постанову «Про прискорення розгляду справ колишніх політв'язнів», у якій зазначалося, що скарги і заяви осіб, які відбули покарання, розглядаються прокурорами республік, країв, областей, військовими прокурорами округів і транспортними прокурорами за місцем скоєння злочину. «...У разі, коли прокуратура визнає матеріали, що мали підстави для засудження, такими, які необхідно перевірити через органи КДБ, прокурор доручає відповідним органам державної безпеки провести перевірку і направити йому висновки» [43, с. 186]. При встановленні фактів неправильного засудження ці справи за поданням обласного прокурора про внесення протесту у Верховний Суд СРСР направлялися Генеральному прокурору СРСР.

Поряд з цими питаннями центральні апарати силових структур СРСР внесли пропозиції стосовно порядку розгляду заяв громадян при з'ясуванні долі репресованих родичів. Адже починаючи з 1934 р. репресивні органи приховували від родин правдиві інформації про засуджених. За наказом НКВС СРСР від 11 травня 1939 р. «Про видачу довідок щодо місцеперебування арештованих і засуджених» за № 00515 надавалися лише усні довідки про місцеперебування засуджених. У листопаді 1945 р., за вказівкою Л. Берії, був підготовлений документ, що передбачав порядок видачі довідок про осіб, засуджених до вищої міри покарання. За цими рекомендаціями громадян інформували усно, лише в особливих випадках, що їхні родичі, які були засуджені до вищої міри покарання в 1934–1938 рр. колишніми трійками НКВС, Військовою колегією Верховного Суду СРСР, померли у місцях позбавлення волі. Видачу письмових довідок проводив лише перший спецвідділ з дозволу, у кожному конкретному випадку, наркома внутрішніх справ союзної республіки, начальника УНКВС краю або області [53, с. 133–134].

Починаючи з 1939 р., на заяви родичів засуджених до розстрілу в 1937–1938 рр. органи МВС та державної безпеки інформували, що особи «засуджені до десяти років позбавлення волі без права листування». Враховуючи ті обставини, що з часу засудження минуло більше десяти років, такі відповіді не задовольняли заявників, оскільки без відповідних документів про долю засуджених вони не в змозі були вирішувати правові та інші питання, зокрема оформлення спадщини, розподіл майна, отримання пенсії.

Прокуратура СРСР, МВС і Комітет державної безпеки при Раді Міністрів СРСР вважали за недоцільне інформувати заявників про справжні міри покарання родичів «у зв'язку з видачею їм раніше довідок про засудження родичів до десяти років позбавлення волі» [41, арк. 265]. Цілком таємна директива голови КДБ І. Сєрова від 21 серпня 1955 р. за № 108 сс «Про порядок розгляду запитів громадян щодо з'ясування подальшої долі репресованих, засуджених до вищої міри покарання» зобов'язувала працівників органів КДБ, розглядаючи запити на засуджених до вищої міри покарання колишньою Колегією ОДПУ, трійками ОДПУ і НКВС-УНКВС та Особливою нарадою при НКВС-МДБ-МВС СРСР, подавати фіктивну інформацію в усній формі лише членам сімей засуджених, зазначаючи, що заарештовані були засуджені до 10 років виправно-трудових таборів і померли у місцях ув'язнення.

При вирішенні майнових питань: оформлення спадковості, пенсії, розподілу майна, реєстрації шлюбу – та в інших випадках на вимогу родичів проводилася реєстрація смерті засудженого у РАГСах за місцем проживання до арешту з видачею свідоцтва про смерть засу-

дженого встановленого зразка. Аналогічно реєструвалася смерть засудженого до вищої міри покарання, якщо він згодом був реабілітований [43, с. 254–255].

Безперечно, з боку МВС і КДБ при Раді Міністрів СРСР були внесені пропозиції до схеми фіктивного інформування рідних щодо їх репресованих родичів. Проте ця процедура дуже рідко витримувалася. Підтвердженням цього є багаторічні намагання дружини репресованого радянського письменника І. Е. Бабеля, уродженця Одеси, дізнатися про його подальшу долю.

Довідавшись у 1954 р. про утворення реабілітаційної комісії під головуванням Генерального прокурора Р. Руденка, дружина письменника А. Н. Пірожкова направила йому листа, в якому зазначалося: «Мій чоловік І. Е. Бабель був заарештований 15 травня 1939 року і засуджений до 10 років без права листування. За довідками, які я щорічно отримувала із довідкового бюро МВС СРСР, він живий і перебуває у таборах. Враховуючи талановитість І. Е. Бабеля як письменника, а також ті обставини, що з моменту його арешту пройшло вже 15 років, прошу Вас розглянути справу І. Е. Бабеля для можливого полегшення його подальшої участі» [241, с. 396].

Через декілька місяців її запросив у відділення прокуратури слідчий Довженко і повідомив, що «справа Бабеля І. Е. шита білими нитками». Для реабілітації репресованого необхідні відгуки трьох осіб. Нею були запропоновані кандидатури К. Пешкової, І. Еренбурга та В. Катаєва. При наступній зустрічі слідчий повідомив, що справа І. Е. Бабеля закінчена. Дружина письменника отримала довідку з Військової Колегії Верховного Суду СРСР такого змісту: «Справа за обвинуваченням Бабеля Ісака Еммануїловича переглянута Військовою Колегією Верховного суду СРСР 18 грудня 1954 р. Вирок Військової Колегії від 26 січня 1940 р. стосовно Бабеля І. Е. за новими обставинами скасований і справа у зв'язку з відсутністю складу злочину припинена» [43, с. 397].

Про подальшу долю письменника рідні дізналися від особи, яка видавала довідку у Військовій Комісії Верховного Суду СРСР. Працівник колегії на полі газети, що лежала перед ним на столі, написав: «Помер 17 березня 1941 р. від паралічу серця». Після чого записка була ним знищена і дано роз'яснення, що у РАГСі їй буде видане свідоцтво про смерть чоловіка.

Сім'я не бажала вірити такому перебігу подій, адже в серпні 1952 р. із ув'язнення повернувся Завадський, який привіз лист, де було зазначено: «Як буде засмучений Бабель, коли вийде з лікарні, дізнавшись, що він втратив можливість направити додому вісточку» [43, с. 398]. Рідні вірили, що письменник живий і перебуває у таборі на Колимі. Ця впевненість змусила дружину репресованого направити листа голові Військової Колегії Верховного Суду СРСР Ченцову, у якому були викладені обставини, які засвідчували, що І. Е. Бабель живий.

Не дочекавшись відповіді з Верховного Суду СРСР, А. Н. Пірожкова звернулася з листом до голови правління Спілки радянських письменників О. Фадєєва, але, не одержавши відповіді, вимушена була потурбувати Голову Верховної Ради Союзу РСР К. Ворошилова. Через деякий час з його приймальні передали по телефону, що І. Е. Бабеля серед живих немає. Лише тоді дружина звернулася у РАГС за свідоцтвом про смерть чоловіка і отримала довідку, що І. Е. Бабель помер 17 березня 1941 р., але в ній не було вказано ні причини смерті, ні місця поховання. При перегляді у 1984 р. відривного календаря, випущеного Політвидавом, на сторінці за 13 липня було зазначено: «Дев'яносторіччя від дня народження письменника І. Е. Бабеля (1894–1940)». Рік смерті не відповідав даті, зазначеній у свідоцтві. При вияснені цих обставин представники видавництва послались на офіційні джерела. Після цього сім'я припинила будь-яке клопотання щодо вияснення його долі. Стало цілком зрозуміло, що він був розстріляний, а дата вже не мала ніякого значення.

Відповідно до постанови ЦК КПРС «Про заходи подальшого зміцнення соціалістичної законності та посилення прокурорського нагляду» 23–25 червня 1955 р. в Москві відбу-

лася Всесоюзна нарада керівників прокуратур, у якій взяли участь 400 прокурорів із регіонів та працівників центрального апарату Прокуратури СРСР [43, с. 403].

Матеріали наради засвідчили складність реабілітаційної роботи, з якою стикалися органи прокуратури. Насамперед це визначалося величезним обсягом петиційної кореспонденції щодо розгляду кримінальних справ у порядку нагляду. Зокрема, кількість внесених протестів, представлень у 1954 р. порівняно з 1953 р. у місцевих органах прокуратури збільшилася у понад 50 разів. Аналогічна ситуація мала місце і в центральному апараті Прокуратури СРСР, де порівняно з 1952 р. кількість внесених протестів збільшилась у 45,4 раза. Величезний наплив петиційної кореспонденції відзначався двома тенденційними підходами у відмові в реабілітації:

- перший – прийняття рішень про відмову в реабілітації без необхідної перевірки доказів скаржників, хоча матеріали кримінальних справ засвідчували про доцільність їхньої перевірки. Як правило, такий підхід мав місце при розгляді контрреволюційних злочинів при наявності в справах «зізнань», отриманих за допомогою незаконних методів ведення слідства і вимагали спеціальної перевірки;

- другий – відмова в реабілітації, яка відбувалася при розгляді кримінальних справ за мотивами антирадянських дій, таких, наприклад, як контрреволюційна агітація, яка нібито мала місце, хоча злочинні умисли не випливали з матеріалів слідства.

Всесоюзна нарада дала можливість скоординувати дії прокурорських працівників стосовно перегляду справ за контрреволюційні злочини, беручи до уваги не амністії та помилування, а об'єктивний розгляд реабілітації осіб, невинно засуджених, або відмови у перегляді справ справжніх злочинців. Уперше на державному рівні серед працівників прокуратури розглядались актуальні питання організації реабілітаційної роботи з аналізом конкретних прорахунків.

Виступ М. С. Хрущова на цій нараді акцентувався на питаннях реалізації законності. Висловлені ним побажання та погляди на процеси реабілітації мали сприяти посиленню прокурорського нагляду і відновленню його в повному обсязі для перегляду кримінальних справ за реабілітуючими обставинами.

Аналіз архівних матеріалів засвідчує, що за рік реабілітаційної роботи в УРСР було розглянуто 93 223 справи засуджених за «контрреволюційні злочини», або 39,3 відсотка від загальної кількості, які розглянула Центральна Комісія та комісії союзних республік. Роботу обласних комісій республіки при перегляді кримінальних справ характеризувало те, що із загальної кількості переглянутих справ комісіями по кожній десятій було змінено рішення і справу припинено. Краще від комісій Української РСР працювали лише Центральна комісія (20,6 відсотка) та комісії Російської РФСР (50,2 відсотка). Із загальної кількості кримінальних справ, які розглядалися на союзному рівні, по кожній п'ятій обласні комісії республіки провели перекваліфікацію складу злочинів, застосовуючи Указ «Про амністію», та замінили заслання і висилку на поселення. Понад 42 відсоткам репресованих скорочено строк покарання за «контрреволюційні злочини». В УРСР нараховувалася найбільша кількість репресованих (43,1 відсотка) від загальної кількості засуджених, яким було відмовлено у перегляді кримінальних справ [78, с. 213]. Найперше це були репресовані із західних областей України.

У червні 1955 р. обласні комісії Запорізької, Хмельницької та Харківської областей не працювали, оскільки справи, які необхідно було переглянути, вони вже розглянули, а списки на інших репресованих не надходили. Республіканська комісія інформувала ЦК КП України, що у 1955 р. відповідно до списків, які надійшли із місць ув'язнення, комісіями Полтавської, Сумської, Чернігівської та Кіровоградської областей більша половина засуджених звільнена з місць позбавлення волі в результаті скасування вироків та зміни строків покарань [9, арк. 269–270]. Отже, у місцях ув'язнення в основному завершувалася робота по направленню в обласні комісії списків на осіб, які були засуджені за «контрреволюційні злочини».

На перший погляд реабілітаційні заходи, які започаткували перегляд справ засуджених, давали підстави розцінювати їх проведення як цілеспрямовані дії реабілітаційних комісій усіх рівнів. Проте така оцінка далеко не повно відображала дійсний стан справ щодо звернення репресованих з проханням вирішити їх подальшу долю.

Підтвердження легковажного ставлення до прохання беззаконно засуджених можна відстежити при розгляді заяви К. Богомолової-Гамарник (сестри Я. Б. Гамарника) секретарю ЦК КПРС М. Хрущову, який особисто знав її по спільній роботі в партійних органах. У заяві вона виклала суть справи, зазначивши, що 13 червня 1937 р. була виключена з членів компартії, а 2 серпня заарештована. За рішенням Особливої наради НКВС у 1938 р. засуджена до 8 років таборів як член сім'ї Я. Гамарника. Оцінюючи свою трудову діяльність, зазначила, що розпочала працювати з 14 років. Проживаючи в Києві з 1921 по 1933 рр., працювала в Київському держбанку, міській контрольній комісії робітничо-селянської інспекції та Ленінському райкомі партії. У 1933 р. партійна організація санкціювала її переїзд до Москви, де вона працювала у Московському міському комітеті партії, а пізніше – в органах прокуратури.

Її чоловік А. М. Богомолов, член партії з 1919 р., працюючи секретарем Московського міськкому партії, був заарештований, як і вона, у 1937 р., про його подальшу долю вона нічого не знає.

Під час арешту К. Богомолова-Гамарник залишила двох малолітніх дітей, 8-річного сина та 2-річну дочку. Син у 16-річному віці трагічно загинув, а доньку виховали батьки чоловіка, і вона її перестала визнавати матір'ю.

Заява закінчувалася словами: «Молю Вас, поверніть мене до життя, дайте можливість бути рівноправним громадянином моєї рідної Батьківщини, дорожчої за яку для мене нічого у житті немає. Допоможіть мені повернути мою єдину доньку» [69, с. 182–183].

За дорученням ЦК КПРС Прокуратура СРСР провела перевірку справи К. Богомолової-Гамарник і головний військовий прокурор Варський 28 січня 1955 р. повідомив, що К. Богомолова-Гамарник, користуючись близькими зв'язками з ворогами народу Я. Гамарником і З. Коритним, займала відповідальні посади в МК ВКП(б) і в Московській обласній прокуратурі. Відвідуючи квартири названих осіб, вона зустрічалася з І. Якіром та іншими ворогами народу. У травні 1937 р. неодноразово відвідувала квартиру Я. Гамарника і, використавши отримані під час проведення Московської обласної партконференції відомості про арешт ворога народу Р. Ейдемана, повідомила про це Я. Гамарника, який невдовзі після цього покінчив життя самогубством.

Прокуратура Союзу СРСР погодилась з пропозицією комітету держбезпеки при Раді Міністрів СРСР, у якій зазначалося про недоцільність зняття судимості з К. Богомолової-Гамарник. За висновком Президії Верховної Ради СРСР їй було відмовлено у розгляді заяви 25 січня 1955 р. [43, с. 400].

Висновок комісії Прокуратури Союзу РСР щодо реабілітації К. Богомолової-Гамарник можна вважати простою відпискою. Дії державних інституцій оцінюються як небажання об'єктивно розібратися у справі репресованої. Це підтверджує записка Генерального прокурора Союзу РСР, направлена 9 грудня 1954 р. в ЦК КПРС «Про реабілітацію С. З. Коритного», у якій зазначалося, що він був засуджений безпідставно, за неперевіреними і сфальсифікованими обвинуваченнями. Прокуратура СРСР вносила протест за його справою і наполягала на скасуванні вироку Військової колегії Верховного Суду СРСР [64, с. 184 – 185]. С. З. Коритний був реабілітований посмертно 15 січня 1955 р. за 10 днів до офіційної відмови у реабілітації Богомолової-Гамарник.

На перший погляд може виникнути думка, що це була просто випадковість, адже у вищезазначеній записці Варського за справою Богомолової-Гамарник від 28 січня 1955 р. (після 13 днів, як був реабілітований З. Коритний) зазначалося, що С. З. Коритний – ворог народу. Проте записка Генерального прокурора СРСР Р. Руденка від 22 липня 1955 р. в ЦК КПРС

«Про реабілітацію Я. Б. Гамарника» знімала таке припущення. Адже його реабілітація була зумовлена зверненням родичів, зокрема сестри К. Богомолової-Гамарник. Прокуратура СРСР на підставі вивчення кримінальних справ дійшла висновку: Я. Гамарник через важку хворобу покінчив життя самогубством. Свідчення М. Тухачевського, В. Якіра та І. Уборевича, за відсутності інших доказів, не можуть братися за основу обвинувачення Я. Гамарника у зрадництві Батьківщині. Генеральна Прокуратура СРСР вважала за необхідне вийти з пропозицією про визнання безпідставним обвинувачення Я. Гамарника в антирадянській діяльності [65, с. 236 – 237]. Президія ЦК КПРС 6 серпня 1955 р. прийняла постанову про кримінальну реабілітацію Я. Б.Гамарника, а 7 жовтня КПК при ЦК КПРС поновив його у членах партії [43, с. 404].

Безперечно, у діях комісії щодо зняття судимості з К. Богомолової-Гамарник була певна упередженість. Це надзвичайно важко заперечити на тлі реабілітації З. Коритного та Б. Гамарника. Сестра Б. Гамарника, позбавлена волі на 17 років, просила звільнення із заслання, але її відмовляли, мотивуючи тим, що сестра «ворога народу» повинна відбути весь зазначений строк. Цей факт дає підстави стверджувати, що в діяльності комісій будь-яких рівнів завжди були елементи упередженого та поверхового розгляду матеріалів кримінальних справ, у яких певною мірою відстежувався суб'єктивний підхід правоохоронців, а не прагнення вникнути в суть справи та об'єктивно підійти до розгляду долі репресованого.

Аналіз архівних матеріалів дає підстави стверджувати, що реабілітація репресованих партійних, радянських та громадських діячів, учених, військових та інших видатних людей держави відбувалася під впливом звернень у ЦК КПРС рідних та близьких їм людей, співробітників, які в минулому знали переконання репресованих і були впевнені, що засуджені не здатні до тих вчинків, які їм інкримінувалися у сфальсифікованих справах. Так, за клопотанням Г. І. Петровського, колишнього Голови Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету, який звернувся 3 серпня 1955 р. до М. Хрущова зі службовою запискою на адресу Генерального прокурора СРСР Р. Руденка та Голови КДБ при Раді Міністрів СРСР І. Сєрова, були переглянуті кримінальні справи Власа Яковича Чубаря, колишнього заступника Голови РНК СРСР, та Кирила Васильовича Сухомлина, в минулому заступника Голови РНК УРСР. У липні 1938 р. їх як шпигунів та учасників правотроцькістської організації засуджено до вищої міри покарання – розстрілу.

Матеріали перевірки засвідчували, що належність В. Я. Чубаря до правотроцькістської організації ґрунтувалося лише на підставі побічних свідчень Антіпова, Косіора, Премнека, Сухомлина, Постишева, Болдирєва та інших, які назвали його членом контрреволюційної організації. У своїх свідченнях вони посилалися на Рикова, Гринька, Бубнова та інших осіб, за свідченнями яких В. Я. Чубар не проходив. Перевірка констатувала, що Сухомлин, Прамнек та Болдарєв у судовому засіданні відмовилися від своїх свідчень як вигаданих. Обвинувачення В. Я. Чубаря в належності до німецької розвідки ґрунтувались на його особистому зізнанні. Ці зізнання не підтверджувалися ні архівними документами осіб, які проходили по справі, ні матеріалами трофейних документів.

Обвинувачення К. В. Сухомлина у належності до правотроцькістської організації та японської розвідки були сфабриковані на підставі свідчень заарештованих Тягнибіди, Марчака, Шум'яцького, Єрмоленка та інших, які посилалися на Косіора, Постишева, Якіра. Вивчення їх кримінальних справ засвідчує, що К. В. Сухомлин за цими справами не проходив. Його причетність до японської розвідки надумана самим обвинуваченим, який на судовому засіданні відмовився від своїх свідчень, заявивши, що він наговорив на себе та ще на 61 особу.

За матеріалами перевірки та завдяки позитивним характеристикам Г. І. Петровського, В. В. Рябікова, Б. Д. Сорокіна, А. В. Снєгова перед Верховним Судом СРСР було порушено питання про посмертну реабілітацію В. Я. Чубаря та К. В. Сухомлина [66, с. 250–251]. 11 серпня 1955 р. Президія ЦК КПРС прийняла постанову: «Погодитися з пропозицією Генерального Прокурора СРСР т. Руденка та голови Комітету Держбезпеки т. Сєрова, що викла-

дена в їх записці від 3 серпня 1955 року № 1912-с». Військова Колегія Верховного Суду СРСР 24 серпня 1955 р. реабілітувала В. Я. Чубаря та К. В. Сухомлина. У партійному порядку К. В. Сухомлин був поновлений у членах КПРС рішенням КПК при ЦК КПРС 20 вересня 1955 р., а В. Я. Чубар – 14 листопада 1955р. [43, с. 405].

За результатами роботи обласних комісій Прокурор УРСР Д. Панасюк 31 березня 1956 р. направив у ЦК Компартії України доповідь «Про хід виконання постанови ЦК КПРС від 4 травня 1954 року та Постанови ЦК КП України від 11 травня 1954 року щодо перегляду справ осіб, засуджених за контрреволюційні злочини і які утримуються в місцях позбавлення волі». У ній зазначалось, що за період з червня 1954 р. по березень 1956 р. до обласних комісій з перегляду справ надійшли списки на 124 646 осіб та скарги від 79 752 ув'язнених. За цей період комісіями було переглянуто 81 921 справу стосовно 130 464 громадян. За кількістю осіб, причетних до «контрреволюційних злочинів», найбільше кримінальних справ припадало на Волинську, Дрогобицьку, Станіславську, Рівненську, Тернопільську та Львівську області, у яких кількість засуджених склала від 8 029 до 13 019 осіб. Загальна кількість винесених рішень про заміну міри покарань проведено за 36 166 справами, що становило 41,1 відсотка від усіх переглянутих справ, до 52 445 осіб, або 40 відсотків від усіх засуджених. Прийняті рішення дали можливість звільнити з-під варти 17 438 осіб, або 33,2 відсотка від кількості осіб, до яких комісіями були винесені рішення про зміну вироків та припинення справ [13, арк. 26–29].

Необхідно зазначити, що в 1954–1955 рр. за ініціативою вищого партійного керівництва були закладені перші основи проведення реабілітаційних заходів та започатковувалися зміни у законодавстві країни, які сприяли проведенню цієї роботи. Процес реабілітації безневинно засуджених активізувався, починаючи з середини 1954 р., коли відбулося формування центральної та місцевих комісій з перегляду кримінальних справ осіб, засуджених за контрреволюційні злочини.

Зазначений період характеризується підготовкою нормативно-правових документів на підставі партійно-державних рішень, які визначали правові засади реабілітації. Прийняті правові акти дозволили звільнити з ув'язнення та реабілітувати різних за правовим статусом репресованих громадян, зокрема спецпоселенців та частину ув'язнених, засуджених за контрреволюційні злочини.

Звільнення з ув'язнення було досить обмежене. Із засуджених українців за контрреволюційні злочини, що перебували у таборах, колоніях, в'язницях і висланні на поселення, – для 39,4 відсотка був зменшений строк покарання, 5 відсотків репресованих звільнені на підставі Указу «Про амністію», а 2 відсотки вийшли на волю в результаті перекваліфікації складу злочину, прийняття рішень про припинення справ та при скасуванні рішення про вислання на поселення. Майже 53 відсоткам репресованим було відмовлено в перегляді їхніх кримінальних справ [78, с. 213]. Аналогічна тенденція була помітною у всій державі.

Проведений аналіз дає підстави розцінювати звільнення з ув'язнення як реабілітацію обмеженого характеру. Із 93 тисяч лише до 848 осіб були прийняті рішення про скасування обвинувачень і припинення кримінальних справ. Звільнення від ув'язнення на підставі перегляду кримінальних справ і встановлення нових строків ув'язнення за реально відбутими строками, як і звільнення з урахуванням злочинних дій за новими політичними обставинами в країні без зняття судимості не дає підстави оцінювати ці дії як реабілітацію.

У законодавстві зберігалася ще велика кількість правових актів, характерних тоталітарному суспільству. Процес реабілітації беззаконно засуджених був попереду, але частина ув'язаних у 1954–1955-х рр. отримала змогу скористатися діями місцевих комісій і вийти на волю за скороченими строками.

3. Особливості реабілітації після XX з'їзду КПРС (друга половина 1950-х – перша половина 1960-х рр.)

Розглядаючи матеріали репресованих державних і політичних діячів, проблеми депортованих і висланих народів, члени президії ЦК КПРС проявляли одностайність щодо їхньої реабілітації. Не було серед них непорозуміння і тоді, коли силові міністри і Генеральний прокурор СРСР запропонували видавати родичам розстріляних фальшиві довідки про обставини і дату смерті репресованих, покриваючи дійсні масштаби репресій. Одностайною була оцінка керівництва щодо залишення у місцях заслання під адміністративним наглядом українських та прибалтійських націоналістів. Утриманську позицію вище партійне керівництво проявляло стосовно повернення конфіскованого майна колишнім спецпоселенцям та репресованим. Неузгодженість і суперечність у поглядах членів президії ЦК КПРС виникали в дискусіях щодо спадщини сталінізму та оприлюднення інформації про репресії. Уперше на засіданні президії ЦК КПРС 5 листопада 1955 р., при розгляді питання щодо святкування ювілею від дня народження Сталіна, було прийняте рішення ніяких урочистостей не проводити [87, с. 275–276].

Реабілітаційні справи, розглянуті президією ЦК у 1953-1955 рр., свідчили, що політичні репресії проти партійно-радянських керівників другої половини 30-х років були на совісті сталінського режиму. Ці обставини вимагали від президії ЦК КПРС оцінок суспільно-політичних процесів і участі в них вищого політичного керівництва. Члени президії ЦК усвідомлювали свою відповідальність за підтримку і причетність до сталінських злодіянь, розуміли міру відповідальності, яка могла настати після оприлюднення інформації про репресії.

Одноосібну зацікавленість в оприлюдненні цих матеріалів виявив М. Хрущов, який прагнув на хвилі демократизації зміцнити свою власну владу, здолавши політичних супротивників. Запорукою задуманого успіху було призначення Головою КДБ при Раді Міністрів СРСР І. Сєрова, з яким його пов'язувала спільна робота у довоєнні та післявоєнні роки. За призначенням приховувався стратегічний задум М. Хрущова – приховати документальні підтвердження своєї причетності до злодіянь сталінщини.

Очолюючи партійну організацію Москви та Московської області, він не міг відокремитися від реалій репресивної політики. Підтвердженням цього стала звітна доповідь М. Хрущова на Московській партійній конференції у травні 1937 р., яка майже наполовину була приурочена боротьбі зі шкідництвом, а пленум ММК ВКП(б) 14 серпня того ж року аналізував проблеми зміцнення партійних комітетів перевіреними кадрами, боротьбу з «ворогами народу». За переконаннями М. Хрущова: «Потрібно знищити цих негідників. Потрібно, щоб не тремтіла рука, потрібно переступити через трупи ворогів на благо народу» [111, с. 79].

Робилося це досить рішуче. На початок 1938 р. були репресовані майже всі секретарі МК та ММК (із 38 секретарів репресій уникнули лише троє), із 146 секретарів райкомів і міськкомів партії Московської області 136 було репресовано [105, с. 318]. Безперечно, не останню роль у цьому відіграв М. Хрущов, його вказівки і та атмосфера, яка створювалася ним у Московській партійній організації. Він, як і всі сподвижники «вождя народів», візував ордери на арешти, мав пряме відношення до масових репресій, громив у своїх промовах у Москві і в Україні «правих» і «лівих»», вимагав притягнення їх до суворої відповідальності. У 1936–1937 рр. у Москві було репресовано майже 56 тисяч осіб. Він був безпосередньо причетний до багатьох каральних акцій в Україні. Так, у 1938 р. було заарештовано 196 119 осіб, у 1939 р. – 12 тисяч, 1940 р. – близько 50 тисяч громадян [113, с. 262]. Лише за рішенням Особливої наради від 11, 15 та 28 серпня 1939 р. з території України в Північний Казахстан було виселено 2386 сімей [102, с. 253]. Володіючи інформацією про кількість репресованих, висланих у передвоєнні та повоєнні роки, М. Хрущов до певного часу не проявляв особистої зацікавленості щодо звільнення живих та реабілітацію страчених.

Після призначення на посаду голови КДБ при РМ СРСР І. Сєров розпочав грандіозну чистку спецархівів. За свідченням колишнього секретаря Київського міському партії Я. Пашка, московська бригада високопоставлених чинів КДБ почала «перелопачувати» спецархіви. Було вилучено чимало документів, пов'язаних з перебуванням М. С. Хрущова в Києві в 1930-1940 рр. Таку ж чистку провели в Москві. За свідченням Д. Волкогонова, одинадцять паперових мішків з документами були знищені [98]. М. Хрущов був переконаний, що від його особистої причетності до злочинів сталінізму не залишилося слідів. Він сміливо почав обвинувачувати в цьому інших.

Чергова гостра дискусія в президії ЦК КПРС виникла 31 грудня 1955 р. при формуванні комісії ЦК КПРС для встановлення причин масових репресій проти членів і кандидатів у члени ЦК ВКП(б), обраних XVII з'їздом партії. При цьому виникло припущення, що до вбивства С. Кірова мали причетність чекісти. Пропонувалося переглянути слідчі справи колишніх керівників НКВС Ягоди, Єжова та Медведя. Для вивчення обставин репресій членів і кандидатів у члени ЦК ВКП(б) була утворена комісія під керівництвом секретаря ЦК П. Поспєлова, за участю секретаря ЦК Аристова, голови ВЦРПС Шверника та заступника голови Комітету партійного контролю при ЦК КПРС Комарова [88, с. 298, 409].

Історичні дослідження та мемуари дають підстави стверджувати, що пропозиція щодо оприлюднення матеріалів про політичні репресії належить А. Мікояну. У його спогадах, що були виявлені під грифом «Особливо важлива папка», описана розмова один на один з М. Хрущовим, ініціатором якої виступив А. Мікоян. Оцінюючи тогочасну ситуацію, А. Мікоян зазначив: «... потрібно коли-небудь, якщо не всій партії, то хоча б делегатам першого з'їзду після смерті Сталіна доповісти про те, що було. Якщо ми цього не зробимо на цьому з'їзді, а коли-небудь і хто-небудь це зробить, не очікуючи другого з'їзду, – усі будуть мати законні підстави вважати нас повністю відповідальними за вчинені злочини. ... Якщо ми це зробимо за власною ініціативою, розкажемо відверту правду делегатам з'їзду, тоді нам буде прощена та відповідальність, яку ми несемо в тій чи іншій мірі. Принаймні, скажуть, що ми вчинили відверто, за власною ініціативою все розповіли і не були ініціаторами цих чорних справ. Так ми зможемо відстояти свою честь, а якщо цього не зробимо – будемо збезчещені» [92, с. 151].

З наближенням XX з'їзду до президії ЦК КПРС все більше надходило матеріалів про сталінські злочини. 1 лютого 1956 р. було прийнято рішення допитати колишнього слідчого в особливо важливих справах МДБ СРСР Б. Родоса, який перебував в ув'язненні за вчинені злочини. Під час допиту він заявив: «Мені сказали, що Косіор і Чубар є ворогами народу, через те я, як слідчий, повинен був витягнути з них зізнання, що вони вороги... Я вважав, що виконую доручення партії» [43, с. 410–411]. Його відповідь вразила членів президії.

Протокольний запис засідання засвідчив, що масовий терор здійснювався під керівництвом Сталіна, а рознарядку на ліміти щодо арештів він затверджував особисто. Оцінюючи викладені факти, М. Сабуров заявив: «Якщо факти дійсні, хіба це комунізм? Цього не прощається». Члени президії А. Мікоян, М. Сабуров та Г. Маленков визнали, що про дії Сталіна необхідно сказати партії. М. Булганін і М. Первухін підтримали їх пропозиції. Особливу позицію зайняли В. Молотов, К. Ворошилов та Л. Каганович, які вважали, що потрібно більш глибоко вивчити всі матеріали і не поспішати з висновками.

Підсумовуючи обговорення, М. Хрущов зазначив, що вирішувати необхідно в інтересах партії. «Сталін – вірний справі соціалізму, але все [робив] варварськими методами. Він знищив партію. Не марксист він. Все святе, що є в людини, витер. Все підпорядкував своїм примхам» [86, с. 308–309]. Уперше засідання президії ЦК так рішуче і гостро поставило питання про культ особи Сталіна, його методи керівництва.

9 лютого 1956 р. комісія П. Поспєлова звітувала про роботу президії ЦК КПРС. Згадуючи це засідання, А. Мікоян згадував: «факти були настільки жахливими, що коли він (По-

спєлов) зачитував особливо важкі місця, у нього на очах з'являлися сльози, тремтів голос. Усі були вражені...» [92, с. 158].

Доповідь комісії ЦК КПРС базувалася на викривально-фактичному та критично-аналітичному матеріалі, у якому відображалися кампанії масових арештів, здебільшого ні в чому не винних людей, які розпочалися після направлення телеграми Сталіна членам політбюро в жовтні 1935 року, у якій зверталася увага на те, що НКВС СРСР запізнився із розкриттям антирадянського троцькістсько-зінов'євського заколоту на чотири роки [52, с. 318].

Комісія зазначала, що Єжов, реагуючи на критику, почав видавати накази на проведення масових арештів, які зобов'язували місцеві органи НКВС «викривати» козачі повстанські організації, шпигунські, диверсійні групи та організації «ПОВ». Отримавши рознарядки на арешти декількох тисяч осіб, начальники УНКВС були поставлені перед необхідністю надати арештам хоча б видимість законності. Репресивні органи почали вигадувати всілякі повстанські, правотроцкістські, шпигунсько-терористичні, диверсійно-шкідницькі та інші організації, «центри», «блоки» і просто групи. Виконавши встановлені рознарядки, клопотали про надання додаткових лімітів, які задовольнялися Єжовим за погодженням із Сталіним.

Ганебна практика масових безпідставних арештів сприяла порушенню законності в органах слідства, прокуратури, суду. За оцінкою комісії ЦК КПРС, при розгляді кримінально-слідчих справ П. Постишева, Р. Ейхе, Я. Рудзутака, В. Чубаря, Ю. Євдокимова, І. Уншліхта, І. Носова, К. Баумана М. Комарова та інших виявлені кричущі порушення законності, проведення масових репресій ні в чому не винних людей, жорстокі побиття, катування, тортури заарештованих, які відбувалися при прямому потуранні Прокуратури СРСР. Крім того, прокурори ставали прямими учасниками кричущих порушень законності та правопорядку [52, с. 325–335]. Так, колишній прокурор СРСР Вишинський разом з Єжовим у так званому «особливому порядку» засудили десятки тисяч поляків, латишів, колишніх службовців КСЗД та інших. Ця двійка за один день проголошувала по декілька сотень смертних вироків [52, с. 341].

Комісія встановила численні випадки порушення законності Військовою Колегією Верховного Суду СРСР. Виявлена ганебна практика визначення заздалегідь міри покарання обвинуваченим, справи яких не розглядалися у Військовій Колегії. Для цього НКВС готував списки осіб, справи яких мали розглядатися у Військовій колегії, і завчасно передбачав у них міру покарання. Після санкціонування запропонованих мір покарання Сталіним вони потрапляли до Військової Колегії Верховного Суду СРСР для судового розгляду, але по суті справи не розглядалися. Усі «судові засідання», включаючи і час винесення та проголошення вироку, тривали лише 15-20 хвилин. Встановлені факти, коли Військова Колегія Верховного Суду СРСР виносила вироки заочно і навіть по телеграфу [52, с. 342–343].

Масові порушення законності виявлені в діяльності позасудових органів «трійок», комісії НКВС і Прокуратури СРСР («двійки») та особливої Наради НКВС СРСР. Вони зневажали елементарні норми законності, виносили рішення про розстріл десятків тисяч громадян. Зокрема, 29 грудня 1937 р. Єжов і Вишинський, розглядаючи списки на 1000 осіб, поданих УНКВС Ленінградської області за обвинуваченням у шпигунській діяльності на користь Латвії, засудили до розстрілу 992 особи. Це не було межею, адже за три дні з 14 по 16 січня 1938 р. «двійка» розглянула списки на 5120 осіб [52, с. 344].

Арешти 1937–1938 рр. фактично паралізували роботу партійних, радянських організацій та трудових колективів промисловості як в центрі, так і на місцях, що призвело до серйозних збитків державі і справі соціалістичного будівництва.

Узагальнюючи причини масових репресій, комісія ЦК КПРС прийшла до висновку: «…найганебніші порушення соціалістичної законності, найбільш звірячі тортури, які призводили до масового шельмування невинних людей, двічі були санкціоновані Сталіним від

імені ЦК ВКП(б). За піввікову історію партії були сторінки важких випробувань, але не було більш важких і гірких сторінок, ніж масові репресії 1937–1938 років, які неможливо нічим виправдати» [52, с. 348].

Після завершення доповіді комісії відбувся обмін думками щодо оцінки Сталіна як політичного діяча, його відповідальності за організацію масових репресій. Дискусія визначила дві позиції. З одного боку, В. Молотов, К. Ворошилов і Л. Каганович виступили за оприлюднення наслідків перевірки комісії стосовно репресій і культу особи, але з певними застереженями. Решта – 11 членів і кандидатів в члени президії ЦК КПРС – підтримали пропозицію М. Хрущова – інформувати делегатів XX з'їзду партії про наслідки роботи. Оцінюючи атмосферу з обговорюваної проблеми, М. Хрущов зауважив: «... у виступах були розбіжності, їх необхідно врахувати. Усі ми працювали зі Сталіним, але це нас не пов'язує. Коли виявилися факти, необхідно їх оприлюднити або ми виправдовуємо його дії» [86, с. 308 – 309].

За підсумками роботи комісії президія ЦК КПРС прийняла постанову, в якій зазначалося: «... вважати за необхідне на закритому засіданні з'їзду зробити доповідь про культ особи. Доповідачем затвердити т. Хрущова М.С.» [82, с. 352]. 13 лютого 1956 р. пленум ЦК КПРС запропонував «заслухати доповідь ЦК про культ особи на закритому засіданні після обговорення доповідей, затвердження кандидатів в керівні органи ЦК КПРС за відсутності гостей з'їзду» [70, с. 352–353].

Така позиція вищого партійного керівництва продовжувала курс на реабілітацію жертв політичних репресій, засуджувала сталінізм і водночас знімала їхню особисту відповідальність за співучасть у репресивних процесах. У цьому аспекті була підготовлена доповідь «Про культ особи і його наслідки», з якою 25 лютого 1956 р. на закритому засіданні XX з'їзду партії виступив М. Хрущов. Розставлені в ній акценти перекладали всю вину за проведення репресій з усіх членів Політбюро на одного Сталіна.

Для усвідомлення трудящими суспільних процесів, що мали місце в 1930-1940-х рр. у житті держави, за пропозицією президії ЦК КПРС, партійні комітети ознайомили комуністів і комсомольський актив з її матеріалами [30, арк. 99]. Обговорення проходило в партійних організаціях, трудових колективах. Зокрема, у Волинській області 14–15 березня 1956 р. були проведені збори у 20 районних парторганізаціях, у 10 – збори райпартактиву, а в м. Ковелі – збори міського партійного активу, на яких була підтримана партійно-державна політика щодо подолання культу особи та його наслідків, висловлена готовність вести боротьбу з будь-якими проявами таких нездорових явищ [10, арк. 34].

Безперечно, не всі були підготовлені до сприйняття відвертих оцінок, викладених у доповіді «Про культ особи і його наслідки». Виступ секретаря парторганізації Київського вагоноремонтного заводу Ісаєва найбільш характерно розкривав ставлення трудящих України до цих подій. За його твердженням: «... президія ЦК КПРС зробила правильно, без вагань викрила факти, які завдали багато шкоди ... Правильно діє президія ЦК КПРС, коли широко знайомить весь народ з цими документами. Звичайно, наші вороги використають цей матеріал по-своєму, але цього боятися не потрібно. Це повинно навчити багатьох радянських, партійних і господарських керівників, як поводити себе у взаємовідносинах з народом» [10, арк. 5].

Одразу після XX з'їзду партійно-державне керівництво активізувало реабілітаційну роботу щодо жертв сталінізму. Президія ЦК КПРС погодилася з пропозицією Голови КДБ при Раді Міністрів СРСР І. Сєрова, Генерального Прокурора СРСР Р. Руденка щодо перегляду кримінальних справ і посмертну реабілітацію 36 незаконно засуджених членів та кандидатів у члени ЦК ВКП(б), які були обрані XVII з'їздом партії. Серед них колишній секретар ЦК КП(б) України М. М. Попов, секретарі Одеського та Донецького обкомів партії Є. І. Вегера і Е. К. Прамнек [60, с. 16–18].

За дорученням ЦК КПРС комісія у складі А. Мікояна, А. Аристова, А. Кириченка, Р. Руденка і А. Дурова 29 лютого 1956 р. підготувала записку та проект постанови ЦК КПРС «Про розгляд справ осіб, що відбувають покарання за політичні та посадові злочини», проект Указу Президії Верховної Ради СРСР з цього питання та директиву щодо організації роботи комісії [44, с. 15].

Підготовка цих документів зумовлювалась тим, що сформовані в травні 1954 р. місцеві комісії завершили розгляд кримінальних справ спеціальної підсудності. Проте в місцях позбавлення волі залишалася значна кількість ув'язнених, безпідставно обвинувачених у контрреволюційних злочинах. Розгляд у судовому порядку кримінальних справ вимагав тривалого часу. За цих обставин Президія ЦК КПРС 19 березня 1956 р. прийняла постанову «Про розгляд справ на осіб, які відбувають покарання за політичні, посадові та господарські злочини», у якій передбачалося:

- утворити Центральну комісію у складі А. Аристова (голова), М. Пєгова, Р. Руденка, М. Дудорова, І. Сєрова, К. Горшеніна, В. Золотухіна та В. Болдирєва, яка б забезпечувала спостереження за розглядом справ, надавала допомогу утвореним на місцях комісіям Президії Верховної Ради СРСР, що мали проводити перевірку кримінальних справ політичного та господарського характеру, засуджених злочинців, що перебували в місцях позбавлення волі. Комісії зобов'язувалися розглядати доцільність ув'язнення тих осіб, які хоч і здійснили політичні, посадові або господарські злочини, але не становили державної і суспільної небезпеки;
- доручити секретаріату ЦК КПРС затвердити персональний склад місцевих комісій, провести інструктивну нараду із залученими до проведення одноразового реабілітаційного заходу, який планувалося завершити 1 жовтня 1956 р. Обмежений термін реабілітації дозволяв залучати працівників органів МВС та КДБ для підготовки матеріалів, що виносилися на засідання комісій;
- зобов'язати Центральні комітети компартій союзних республік, крайкоми та обкоми партії забезпечити своєчасне працевлаштування громадян, звільнених з місць позбавлення волі. Керівникам підприємств було рекомендовано забезпечити їх прийом на роботу за спеціальністю, з облаштуванням необхідних виробничих та житлово-побутових умов [83, с. 29 – 31].

Ця постанова схвалила проект Указу «Про розгляд справ осіб, які відбувають покарання за політичні, посадові та господарські злочини», який був прийнятий Президією Верховної Ради СРСР 24 березня 1956 р. за № 134/45 [23, арк. 1–2].

Місцевим комісіям при розгляді кримінальних справ засуджених за політичні злочини рекомендувалося враховувати обставини обвинувачення. Ігнорування їх у минулому призвело до засудження багатьох громадян на підставі обмови іншими особами або так званих «особистих зізнань», здобутих незаконними методами ведення слідства. Чимало осіб були репресовані лише за підставою формальної ознаки належності в минулому до тієї чи іншої партійної групи, хоча вони не проводили ніякої антидержавної діяльності.

За директивою особлива увага комісій зверталася на осіб, засуджених за статтями 58^{10} КК РРФСР і 54^{10} КК УРСР, які застосовувалися, як правило, до осіб без будь-яких на те підстав щодо їхнього ворожого ставлення до радянської влади. Наприклад, схвальні відгуки про закордонну техніку, невдоволення з приводу культу особи і окремих фактів матеріальних труднощів кваліфікувалися як антирадянська агітація і пропаганда.

Комісіям пропонувалося проводити перевірку шляхом особистої співбесіди з засудженими, враховувати їх поведінку до арешту і в місцях позбавлення волі. Вони мали право приймати остаточне рішення про звільнення з-під варти осіб, безпідставно засуджених, і осіб, подальше утримання яких в місцях ув'язнення не викликало необхідності, а також мали

повноваження зменшувати строки позбавлення волі засудженим, звільняти їх під особисту поруку родичів. Аналогічно вирішувалися справи неповнолітніх, які перебували в місцях ув'язнення чи трудових колоніях.

Не підлягали звільненню особи, які зрадили Батьківщині, здійснили терористичні акти, диверсії, займалися шпигунством, шкідництвом, були учасниками контрреволюційного націоналістичного підпілля, а також карателі, засудженні за вбивства, катування радянських людей в період Вітчизняної війни, засуджені за бандитизм, навмисне вбивство, розкрадання соціалістичної власності в особливо великих розмірах та особи, засуджені за фальсифікацію кримінальних справ [44, с. 31–33].

Указом Президії Верховної Ради СРСР від 24 березня 1956 р. в УРСР було утворено 13 комісій, які розглядали справи осіб, засуджених за політичні, посадові та господарські злочини. Персональний відбір кандидатур до складу комісій проводився на місцях, а потім, за поданням обкомів та ЦК КП України, ухвалювався ЦК КПРС. До складу цих комісій входили 3-7 осіб, як правило, секретар обкому партії (голова комісії), заступник голови облвиконкому, прокурор області та інші члени комісії. При кожній комісії формувався технічний апарат у складі 5–7 чоловік, які звільнялися від основної роботи при збереженні заробітної плати. Матеріальне забезпечення покладалося на Раду Міністрів УРСР, керівництво роботою здійснювалося Президією Верховної Ради СРСР.

Комісії мали провести роботу з відновлення в правах засуджених 16 областей республіки, у яких у 83 місцях позбавлення волі утримувалося понад 50 тисяч осіб, що підпадали під дію Указу [13, арк. 69–70]. У тих областях, де не були утворені комісії, ЦК КП України доручив розгляд справ ув'язнених комісіям сусідніх областей. Так, комісія Київської області розглядала справи репресованих, які перебували у в'язницях Вінницької та Черкаської областей, комісія Житомирської області – справи засуджених Хмельницької області, комісія Львівської області – ув'язнених у Дрогобицькій, Чернівецькій, Станіславській та Закарпатській областях, комісія Одеської області – справи осіб, що перебували у місцях позбавлення волі Кіровоградської області, комісія Полтавської області – ув'язнених Сумської області, комісія Рівненської області – засуджених у Волинській та Тернопільській областях, комісія Сталінської області – справи ув'язнених Ворошиловградської області, комісія Херсонської області – справи репресованих, що перебували у місцях позбавлення волі Миколаївської області [13, арк. 67].

Зокрема, комісія Житомирської області була сформована з трьох осіб: другого секретаря Житомирського обкому партії П. Р. Мапрана (голова), заступника голови Житомирського облвиконкому Ф. С. Коротченка та прокурора Житомирської області Н. Я. Хмари. Комісія розпочала роботу 16 квітня 1956 р. [13, арк. 72]. В основній масі комісії Президії Верховної Ради СРСР розпочали роботу в першій половині квітня 1956 р.

Комісію Київської області очолив П. Шелест, який працював другим секретарем Київського обкому партії. У книзі «Справжній суд історії ще попереду» він охарактеризував діяльність комісії Президії Верховної Ради СРСР, коло діяльності якої поширювалось ще на Вінницьку та Черкаську області. До складу комісії, крім голови, входили заступник голови Київського облвиконкому Н. Гулько і прокурор Київської області Г. Малий – своєрідна «трійка», лише іншого призначення [13, арк. 72]. Голова комісії нікому не підзвітний, окрім Президії Верховної Ради СРСР. Йому зобов'язані були всіляко сприяти всі адміністративні, прокурорські, судові органи і адміністрації місць ув'язнення.

Робота передбачалася величезна, адже у місцях ув'язнення перебувало багато засуджених і, щоб вкластися в установлений строк, комісії потрібно було щодня розглядати 35–45 справ. Доводилося інколи працювати по 15-16 годин на добу, щоб досконало і по суті розібратися з кожною справою, провести бесіди з кожною людиною, з'ясувати всі обставини

ув'язнення.

Щотижня комісія звітувала перед Верховною Радою про хід розгляду справ ув'язнених за категоріями судимості: політичних, посадових, карних злочинах, визначаючи, скільком ув'язненим скорочений термін судимості і на скільки років, скільком – відмовлено у звільненні чи скороченні терміну і за якими мотивами. Така форма звітності застосовувалася і при розгляді справ неповнолітніх, які перебували в місцях ув'язнення чи колоніях.

Згадуючи про свою роботу головою комісії, П. Шелест зазначав, що йому довелося побувати в усіх місцях ув'язнення, ознайомитися з умовами утримання репресованих, їх харчуванням, загальним режимом, трудовим і політичним вихованням, з'ясовуючи при цьому, в присутності прокурора, всі обставини їхнього ув'язнення. Комісія виконувала гуманну місію, звільняючи засуджених, але проводити її було важко. Долі в людей різні, багатьох з них засуджено несправедливо. Відчувалось, що часто наше «правосуддя» перебувало під певним впливом і виносило вирок за принципом: зовсім не обов'язково мати докази. Винний кожний, невинних немає. Тому ще важче було розглядати такі й подібні справи [114. с. 111–113].

Рішення комісій про звільнення засуджених, зменшення строку покарання та передачу на поруки фіксувалися в протоколах. Їх оригінали за підписами членів комісії направлялися до адміністрацій пенітенціарних установ для негайного виконання рішень. Витяги з протоколів долучалися до особових справ засуджених, які звільнялися з-під варти за рішенням комісій, отримуючи довідки адміністрацій про звільнення і зняття судимості.

Упродовж місяця (станом на 20 травня 1956 р.) комісії розглянули справи 3136 осіб, у тому числі 956 неповнолітніх. У ході перевірки матеріалів кримінальних справ та проведення співбесід з ув'язненими було звільнено з місць позбавлення волі із зняттям судимості 1868 громадян, серед них 668 осіб, які відбували покарання за політичні злочини, 551 засудженому скорочено строки покарання, 156 неповнолітніх звільнено з передачею на поруки батькам, рідним, трудовим колективам, громадським та іншим організаціям [13, арк. 85]. Так, комісія Запорізької області у виправно-трудовій колонії № 20 розглянула 145 справ засуджених за господарські та посадові злочини, серед яких 125 ув'язнених були звільнені із зняттям судимості, 6 – знижені строки покарання. У Рівненській області комісія, розглядаючи кримінальні справи 570 засуджених табірного відділення № 46, звільнила 230 осіб, а 82 засудженим були знижені строки покарання [13, арк. 86].

При прийнятті рішень про звільнення осіб, що відбували покарання за політичні злочини, комісії фіксували чимало випадків, коли не було жодних підстав щодо засудження громадян. Наприклад, судова колегія з кримінальних справ Волинського обласного суду 28 червня 1951 р. засудила громадянина В. П. Жовтневського до 10 років позбавлення волі у ВТТ за антирадянську пропаганду і агітацію. Його причетність до політичного злочину визначили оперуповноважений РВМДБ Волинської області молодший лейтенант Васьковський та співробітник районної міліції Максимов, запропонувавши В. П. Жовтневському підписатися на 600 карбованців Державного займу. Оцінивши фінансові можливості, він погодився підписатись лише на 200 карбованців, мотивуючи це тим, що «підписка – справа добровільна, і якщо всіх будуть силувати підписуватися, то народ буде голодувати».

За рішенням комісії, В. Жовтневського звільнено з місць позбавлення волі як безпідставно засудженого. На думку комісії, службові особи, які причетні до безпідставного засудження громадянина, повинні бути притягнені до відповідальності Прокуратурою УРСР. Висновки комісії про розгляд справи В. Жовтневського були направлені ЦК КП України для інформації та вжиття відповідних заходів партійного впливу [12, арк. 232].

Комісії виявили численні факти безпідставного засудження громадян до непомірно суворих мір покарань. До 25 років позбавлення волі засуджена А. І. Береза із с. Розвадово Миколаївського району Дрогобицької області, яка до арешту працювала секретарем сільської

ради. Вона обвинувачувалася в тому, що під час випадкової зустрічі з вояками УПА передала їм відомості розвідувального характеру про хід колективізації та виконання населенням державних поставок. На момент розгляду справи засуджена відбула покарання більше 8 років. За висновками комісії, А. Береза реабілітована повністю [57, с. 120].

Комісії констатували, що більшість засуджених відбували покарання за пособництво буржуазним націоналістам. Як правило, засуджені не заперечували своєї вини, розкаювалися і пояснювали своє пособництво під впливом погроз. Вони не брали участі у збройних діях, не ініціювали допомоги воякам УПА та й допомога була під тиском примусу незначною. Незважаючи на ці обставини, вони позбавлялися волі на непомірно тривалі строки. Зокрема, при розгляді справи ув'язненого Ф. А Терлецького комісія Сталінської області встановила, що він, його дружина Г. К Терлецька, їхній син М. Ф. Терлецький були засуджені 11 квітня 1952 р. Військовим трибуналом Кам'янець-Подільської області за ст. 54^1 «а» КК УРСР до 25 років позбавлення волі, а їхня дочка А. Ф. Терлецька – до 10 років за те, що з червня 1950 по вересень 1951 рр. приймали у своїй оселі вояків УПА та годували їх.

Комісія встановила, що сім'я Терлецьких особистої ініціативи у встановленні злочинного зв'язку з вояками УПА та надання їм матеріальної допомоги не виявляла, а приймала їх у власному будинку і надавала харчі під загрозою розправи [13, арк. 118–119].

Переглядаючи кримінальні справи осіб, які відбували покарання за посадові та господарські злочини, місцеві комісії зазначали, що злочинні діяння, як правило, були пов'язані з привласненням, розтратою або розкраданням матеріальних цінностей відповідно до Указу Президії Верховної Ради СРСР від 4 липня 1947 р. «Про кримінальну відповідальність за розкрадання державного та громадського майна». Суди застосовували до винних строк позбавлення волі від 7 до 25 років. Застосування надзвичайно суворих мір покарання та позбавлення волі у тому разі, коли на це не було підстав, не сприяло вихованню засуджених, а навпаки, вони втрачали надію на майбутнє і легко потрапляли під вплив злочинців-рецидивістів.

Комісія Кримської області повідомляла, що станом на 1 червня 1956 р. із 136 розглянутих справ засуджених 98 осіб були ув'язнені за незначні злочини. Застосовані міри покарання не мали реальних підстав щодо складу здійснених злочинів. Так, народним судом Козелецького району Чернігівської області в січні 1956 р. був засуджений до двох років позбавлення волі 73-літній громадянин Безпалий П. В. за те, що із своїх трудових заощаджень надавав позички односельчанам, беручи з них за кожну позичку по 10-20 карбованців. Безпалий П. був звільнений комісією з ув'язнення із зняттям судимості [13, арк. 87].

Внесені пропозиції комісіями щодо звільнення неповнолітніх з місць позбавлення волі і передачу їх батькам на поруки дали позитивні результати. Батьки та родичі з великим бажанням забирали дітей під особисту відповідальність і висловлювали вдячність за увагу до дітей і довіру батькам.

Поряд з реабілітаційною роботою комісії вирішували питання працевлаштування неповнолітніх. Наприклад, комісія Житомирської області при розгляді справи Сидорова В. П., 1938 р. народження, який був засуджений 20 березня 1956 р. Новоушицьким районним судом Хмельницької області за ст. 1 ч. II Указу Президії Верховної Ради СРСР від 4 червня 1947 р. до трьох років позбавлення волі, прийняла рішення про недоцільність подальшого його утримання під вартою. Комісією встановлено, що В. П. Сидоров виховувався в дитячому будинку. До засудження працював у радгоспі «Комунар» Новоущицького району, до роботи ставився сумлінно. Рішення комісії – звільнити В. П. Сидорова з місць позбавлення волі, працевлаштувати в радгоспі «Комунар» за умов поручительства адміністрації [13, арк. 111].

Працюючи в пенітенціарних установах, комісії фіксували пасивне ставлення комсомольських організацій та навчальних закладів до неповнолітніх, які звільнялися із ув'язнення. Намагання відмежуватися від них виявляли трудові колективи. Із перших днів роботи комісії

зазначали, що серед неповнолітніх, звільнених з місць позбавлення волі, несвоєчасно вирішувалися питання працевлаштування, а окремі виробничі колективи без обґрунтованих підстав відмовляли у наданні роботи підліткам, які до осудження працювали в них.

Робота місцевих комісій і ті складні ситуативні питання, які мали місце на початковому етапі їхньої роботи при розгляді справ засуджених, постійно аналізувалися Центральною комісією. За узагальненими проблемами реабілітаційного характеру готувалися конкретні рекомендації для організації практичної роботи місцевих комісій [56, с. 98–100].

Після прийняття Постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 29 червня 1956 р. «Про усунення наслідків, грубих порушень законності щодо колишніх військовополонених та членів їх сімей» за № 898-490 с перед міністерствами юстиції союзних республік та Прокуратурою СРСР було поставлене завдання забезпечити у встановленому законом порядку реабілітацію тих військовослужбовців Радянської Армії та Флоту, які потрапили в полон за умов, що були викликані бойовими обставинами, а далі – безпідставно засуджені як зрадники Батьківщини [81, с. 120–123].

Комісії Президії Верховної Ради СРСР, вивчаючи матеріали безпідставно звинувачених і засуджених військовослужбовців, зауважували упереджений підхід репресивних органів до військових, які потрапили у полон. Перебування у німецькому полоні було достатнім для обвинувачення військовослужбовця у зраді Батьківщині і осудження до 25 років позбавлення волі. Наприклад, військовий трибунал Київського гарнізону у жовтні 1950 р. засудив до 25 років позбавлення волі А. Е. Бобилєва за зраду Батьківщині. Його провина була в тому, що, будучи двічі пораненим, він потрапив у полон. Перебуваючи в таборі полонених, працював слюсарем авторемонтної майстерні, а потім у вугільних шахтах Західної Німеччини. Після звільнення з полону А. Е. Бобилєв продовжував службу в Радянській Армії. Комісія Сталінської області переглянула кримінальну справу Бобилєва, звільнивши його з місць позбавлення волі [13, арк. 102].

Встановлено чимало випадків безпідставного засудження громадян, які обвинувачувалися у зраді Батьківщині за службу в німецькій поліції. При розгляді справ співпраці підсудних із фашистською адміністрацією слідчих мало цікавили причини, що спонукали обвинуваченого стати на службу до окупаційної влади. Факт прислужництва засвідчував зраду і давав підстави засудити на 25 років. Саме так вчинив військовий трибунал Житомирської області в 1948 р., засудивши колгоспника І. А. Любченка до 25 років позбавлення волі за службу в німецькій поліції. Реабілітаційна комісія під час роботи у виправно-трудовому таборі встановила, що він став на службу до німецької поліції за завданням підпільної партійної організації для постачання партизанів зброєю та боєприпасами. За його допомоги була роззброєна районна поліція, після чого він пішов у партизанський загін, де перебував до кінця війни. Секретар райкому партії Набоков, який був комісаром партизанського загону, подав до суду довідку, яка підтверджувала сумлінне та чесне виконання І. А. Любченком завдань підпільної організації. Суд, розглядаючи справи обвинуваченого, не взяв до уваги таке свідчення. Розглянувши подані документи, комісія звільнила І. А Любченка з ув’язнення, знявши судимість.

Вивчаючи судові справи засуджених, комісії фіксували багато випадків, коли безневинних громадян із числа репатріантів репресовували. Так, комісія Рівненської області встановила, що в 1946 р. з Польщі у Тернопільську область як переселенці прибули українці: Стріхар, Каплан, Галушко та Мех. За місцем поселення вони займалися сільськогосподарським виробництвом і ніяких кримінальних злочинів не здійснювали. У липні 1948 р. військовим трибуналом військ МВС кожен із них був засуджений за зраду Батьківщині до 25 років позбавлення волі. Їх обвинуватили у перебуванні в організації українських націоналістів за часів проживання в Польщі. На засіданні комісії Стріхар, Каплан, Галушко та Мех повідомили,

що в Польщі вони входили до складу групи самооборони, яка захищала поселення від нападів польських націоналістичних банд і ніколи не були в ОУН. Свої свідчення про належність до ОУН підписали після виснажливих допитів та нещадного побиття. Комісія звільнила всіх чотирьох з табору, зняла судимість і сповістила Тернопільський обком партії про необхідність притягнути до суворої відповідальності фальсифікаторів цієї справи [4, с. 170].

Зауважимо, що реабілітаційні комісії часто розглядали справи засуджених громадян із західних областей України за належність до релігійних сект. Як правило, це були жінки, які мали початкову освіту і фанатично вірили, що їх доля цілковито залежала від Бога, а тому повинні покірно сприймати всі добрі та погані зміни в житті. У 1953 р. в Калуському, Коломийському, Надвірнянському, Рожнятинському, Рогатинському та Тисменицькому районах Станіславської області було засуджено 28 осіб за здійснення релігійних обрядів та належність до контрреволюційної секти Свідків Єгови. Обвинувачених засуджено Станіславським обласним судом до десяти років позбавлення волі з обмеженням прав від 3 до 5 років та конфіскацією майна [47, 48, 49]. Траплялися випадки, коли за такими ж обвинуваченнями засуджували до 25 років позбавлення волі. Наприклад, 24 березня 1953 р. так засудили робітника деревообробного комбінату, уродженця м. Моршин Львівської області О. В. Маланія. Рішенням місцевої комісії Президії Верховної Ради СРСР від 20 серпня 1956 р. він був реабілітований [49, 93].

Оцінюючи ці обставини та керуючись постановою ЦК КПРС від 10 листопада 1954 р. «Про помилки у проведені науково-атеїстичної пропаганди серед населення» [85], місцеві комісії внесли пропозиції про недоцільність притягувати до кримінальної відповідальності за належність до релігійних сект, відвідування молильних зібрань, читання та тлумачення у домашніх умовах Біблії та Євангелії. Розгляд матеріалів кримінальних справ та особисті співбесіди з кожним засудженим сектантом дозволили прийняти рішення про звільнення їх із місць позбавлення волі.

Робота комісій Президії Верховної Ради СРСР координувалася Центральною комісією та відповідними рекомендаціями ЦК КПРС. Скарг та заяв на їх роботу, як правило, не надходило. Окремі помилки, що допускали деякі комісії, своєчасно розглядались Центральною комісією і виносилися відповідні рішення. Проте не завжди вони були на користь засуджених. Так, заступники Генерального прокурора СРСР Салін та голови Комітету держбезпеки при Раді Міністрів СРСР Івашутін клопотали про звільнення від покарання 14 засуджених українських націоналістів. Центральна комісія, переглянувши справи цих осіб, скасувала рішення комісій про звільнення з-під варти п'яти осіб, чотирьом засудженим було заборонено строком до п'яти років проживати в західних областях України [54, с. 193–194].

17 жовтня 1956 р. голова Центральної комісії А. Аристов інформував ЦК КПРС, що комісії успішно виконали поставлені перед ними завдання і завершили свою роботу у визначений строк. З їх допомогою встановлені, а потім і ліквідовані факти формально-бюрократичного розгляду скарг засуджених. На місцях було викрито чимало бюрократичних підходів щодо організації та проведення реабілітації. Оцінюючи цю ситуацію, зазначимо, що місцеві комісії здійснювали важливі, необхідні заходи у справі зміцнення законності в державі, відновлюючи справедливість до тисяч громадян.

Розпочата реабілітація викликала певну розгубленість серед партійно-державних працівників та населення. Вона стала наочним підтвердженням думки про помилковість політики сталінського керівництва. Для запобігання небажаних політичних висновків стосовно ефективності радянської системи місцевим партійним комітетам доручили провести кампанію щодо роз'яснення постанови ЦК КПРС «Про подолання культу особи та його наслідків». Стосовно проведеної роботи можна судити зі звіту секретаря Хмельницького обкому КПУ В. Бегми від 4 серпня 1956 р., у якому зазначалося: «Широке обговорення постанови ЦК

КПРС допомогло партійним органам зробити висновок, що ряд нездорових явищ у діяльності деяких партійних, радянських і господарських працівників стали наслідком культу особи, що з'явився у результаті порушення принципу колективності керівництва і відриву окремих керівників від трудящих мас». Він наводив численні приклади бюрократичного ставлення керівників до робітничих колективів, відсутності колегіальності у прийнятті рішень. На партійних зборах робітники пропонували змінити структуру апарату обласних і міських комітетів партії – залишити тільки два відділи: організаційний та відділ пропаганди і агітації, які б здійснювали контроль за організацією виконання рішень партії та уряду, підбір і виховання кадрів, керівництво ідеологічною роботою. На думку партійців, галузеві відділи партійних комітетів дублювали, а іноді підміняли радянські та господарські органи. Така реорганізація уможливить «скоротити витрати на утримання партійного апарату, ліквідувати паралелізм у роботі партійних, радянських і господарських органів, зміцнити склад керівників середньої ланки і наблизити партійне керівництво безпосередньо до первинних осередків» [29, арк. 22–28].

Через кілька місяців після XX з'їзду КПРС керівництво СРСР прийняло рішення, що суперечили ідеям, проголошеним на вищому партійному форумі. Вони націлювали партійні організації, правоохоронні органи на рішучу протидію опозиційним настроям населення, що посилювалися десталінізацією радянського суспільства. Яскравий приклад – постанова ЦК КПРС «Про ворожі вилазки на зборах партійної організації теплотехнічної лабораторії Академії наук СРСР» [44, с. 63–65], а також лист ЦК КПРС від 19 грудня 1956 р. «Про посилення політичної роботи партійних організацій в масах і припинення вилазок антирадянських ворожих елементів» [44, с. 208 – 214]. На думку українських істориків Ю. Данилюка та О. Бажана, документи «дозволили партійним організаціям, правоохоронним органам подолати породжену XX з'їздом розгубленість, спрямувати їх на рішучу боротьбу з нонконформістськими силами» [103, с.141].

Враховуючи досвід роботи обласних комісій з розгляду кримінальних справ спеціальної підсудності та місцевих комісій Президії Верховної Ради СРСР, міністр оборони Союзу РСР Г. Жуков звернувся в ЦК КПРС із запискою, підготовленою Військовою колегією Верховного Суду СРСР, у якій обумовлював подальшу реабілітацію жертв сталінських репресій. Підставою її проведення була надзвичайно велика кількістю заяв і скарг. Так, у 1956 р. їх надійшло близько 30 тисяч від засуджених та їх родичів. Щоденно у Військову колегію зверталося до 150 осіб. Ці підстави засвідчували необхідність перегляду не менше 30 000 справ засуджених Військовою колегією і значно більшу кількість кримінальних справ, розглянутих військовими трибуналами та позасудовими органами [59, с. 242].

Встановлений законодавством порядок перегляду цих справ передбачав довготривалу судову процедуру, підготовку вмотивованих ухвал, що не сприяло швидкому їх розгляду. Дотримання цих норм судочинства зволікало реабілітацію безпідставно засуджених ще на роки.

Міністр оборони СРСР Г. Жуков пропонував кримінальні справи безпідставно репресованих осіб у позасудовому порядку за постановами «двійок» (Прокурора СРСР та НКВС СРСР) припинити постановою Генерального прокурора СРСР та голови КДБ при Раді Міністрів СРСР. Слідчі справи осіб, які були репресовані позасудовими органами за постановами Особливої наради НКВС-МДБ-МВС СРСР та осіб, які були засуджені до 1953 р. військовими трибуналами, верховними судами союзних і автономних республік, крайовими і обласними судами, передавати на вирішення відповідних республіканських, крайових та обласних комісій [59, с. 241–244].

Пропозиція Г. Жукова не була підтримана. У записці відділу адміністративних органів ЦК КПРС від 8 червня 1957 р. зазначалося: «Тов. Жуков Г. К. подав в ЦК КПРС записку голови Військової колегії Верховного Суду СРСР Борисоглєбського... про утворення комісії

щодо перегляду справ на осіб, засуджених за контрреволюційні злочини... Це питання розглядалося в ЦК КПРС, пропозиція про утворення комісії щодо перегляду справ відхилена» [44, с. 808].

Водночас із роботою комісій Президії Верховної Ради СРСР проводився перегляд архівно-слідчих справ про державні злочини органами прокуратури УРСР. При цьому переглядалися далеко не всі справи засуджених, а лише тих осіб, від яких надходили петиційні листи рідних і близьких, аналогічні звернення громадянських організацій. У 1956 р. на адресу органів прокуратури УРСР надійшло 9 964 заяви та скарги, у 1957 р. їх кількість збільшилася до 13 694, а в першому кварталі 1958 р. надійшло 2 840 звернень та скарг. За цей період органи прокуратури здійснили перегляд 26 498 архівно-слідчих справ стосовно 58 690 засуджених осіб. 17 тисячам ув’язненим було відмовлено в реабілітації. Судовими органами республіки було розглянуто 9 915 протестів стосовно 25 193 осіб, з яких 227 засудженим відмовлено [56, арк. 5].

Розгляд скарг і заяв громадян здійснювався на підставі наказу Генерального прокурора СРСР від 29 грудня 1954 р. за № 200/с, який вимагав за кожним зверненням витребувати архівно-слідчі справи для додаткової перевірки матеріалів попереднього слідства. Це зумовлювалося тим, що слідство за справами 1937-1938 рр. проводилося необ’єктивно, з порушенням процесуальних норм. Обвинувачення підсудних базувалися лише на їхніх самовизнаннях. Свідків допитували дуже рідко, а інших доказів обвинувачень у справах, як правило, не було. За листом Генерального прокурора СРСР та голови КДБ при Раді Міністрів СРСР від 31 грудня 1954 р. за № 223/140/с розгляд матеріалів попереднього слідства завершувався у місячний строк. Після чого справи засуджених органи держбезпеки направляли до прокуратури зі своїми висновками [3, арк. 8].

Необхідно зазначити, що термін розгляду більшості справ порушувався. Так, у 1957 р. із 210 архівно-слідчих справ, направлених Хмельницькою обласною прокуратурою управлінню КДБ області на додаткову перевірку, у місячний строк була розглянута кожна сьома справа. Шість і більше місяців розглядалася кожна п’ята, а 15 кримінальних справ репресованих розглядалися більше року [3, арк. 9]. Зокрема, 12 грудня 1956 р. у слідчий відділ Хмельницького УКДБ за № 2-820/3268 була направлена кримінальна справа № 776839 зі обвинувачення Лукавського. Згідно з письмовим розпорядженням обласної прокуратури необхідно було знову допитати декілька свідків, які допитувалися в 1937 р., та залучити до справи копію рішення НКВС СРСР і довідку сільської ради про соціальне походження засудженого. Незважаючи на незначний перелік слідчих дій за справою, вона розглядалася впродовж дев’яти місяців [3, арк. 10].

На розгляд скарг та заяв репресованих впливав суб’єктивний фактор, який характеризувався тим, що чимало скарг, адресованих в урядові інстанції, розглядалися з порушеннями законності. Так, засуджений Д. Г. Ткачук з Вінницької області в одній зі своїх скарг писав, що направив 156 петицій в урядові інстанції, проте домогтися справедливості так і не зміг [19, арк. 9]. За цим фактом було встановлено, що скарги репресованих та їхніх родичів розглядалися прокуратурою Вінницької області за участю колишнього обласного прокурора Тернівського та його помічника Пожарук. Звернення розглядали формально, узаконюючи таким чином беззаконня, яке процвітало в прокуратурі. За скаргами проводилися шаблонні висновки, у яких стверджувалося, що звернення носять наклепницький характер, а скаржники засуджені справедливо. За цих обставин кримінальні справи поверталися на зберігання до архіву, а безпідставно репресовані особи залишалися в ув’язненні.

За свідченням начальника слідчого відділу УКДБ по Вінницькій області Подоляки, упереджене та суб’єктивне ставлення до репресованих не змінилося ні в Тернівського, ні в Пожарук навіть після прийняття постанови ЦК ВКП(б) від 17 листопада 1938 р. «Про аре-

шти, прокурорський нагляд і ведення слідства», у якій акцентувалася особлива увага на грубі порушення законності і визначалися конкретні шляхи їх усунення.

Означена позиція помічника прокурора області викликала серйозні занепокоєння. Здійснюючи перегляд кримінальних справ на осіб, незаконно засуджених у середині 1950-х рр., Пожарук, як і колись, дублювала свої необ'єктивні висновки. Зокрема, за її вказівкою слідчим відділом УКДБ Вінницької області відповідно до ст. 370 КПК УРСР у лютому 1956 р. переглядалася справа засудженого колишнього секретаря Вінницького облвиконкому Бернштейна Г. Л., 1899 р. народження. За цією справою 16 років тому (23 лютого 1940 р.) Пожарук зробила висновок, що судове рішення правильне і скаргу його дружини залишила без задоволення.

Проведена у 1956 р. перевірка через допит восьми свідків, які знали багато років Бернштейна до арешту, встановила, що справа сфальсифікована, і він засуджений безпідставно. Не погоджуючись з таким рішенням, Пожарук повернула справу на дослідування з вимогою провести її розгляд через суміжну справу, хоча у цьому не було необхідності. Перегляд справи затягнувся ще на два місяці. Після втручання Вінницького обкому КПУ та УКДБ по Вінницькій області Пожарук вимушена була погодитися з фактами невинуватості Бернштейна й направити справу до суду для скасування рішення [81, арк. 11].

За рішенням «трійки» УНКВС Вінницької області 19 квітня 1938 р., були засуджені до розстрілу Власко О. Є., Вівтоненко І. Є. та ще 16 жителів сіл Хвостовці та Яри Немирівського району, які обвинувачувалися у формуванні військового загону, що мав підняти повстання за умов нападу на СРСР буржуазних держав. Слідчою перевіркою у квітні – травні 1956 р. встановлено, що справа сфальсифікована й усі 18 заарештованих безвинно розстріляні. За петиціями репресованих родичів кримінальну справу двічі розглядала Пожарук (листопад 1940 і липень 1955 років), визнаючи підстави засудження законними [19, арк. 12].

Наведені приклади розкривають стереотип працівника, який здатний лише до пошуку «ворогів народу» і не бажав визнавати власні помилки. Це унеможливило Пожарук об'єктивно розглядати справи репресованих як в 1939–1941, так і в 1955–1956 роках.

Зазначені факти дають нам підстави стверджувати, що в центрі і на місцях залишалися ті ж співробітники каральних органів, які вважали свої дії абсолютно справедливими, безпідставно позбавляючи громадян життя і волі. Вони повинні були визначати строки звільнення ув'язнених, вирішувати правові підходи застосування амністії та перегляду кримінальних справ. Безпосереднім учасникам репресій необхідно було вирішувати надзвичайно складне завдання: не продовжувати строки ув'язнення, а звільняти тих, кого вони раніше самі засуджували. Їх звичне ставлення до ув'язнених як до безправних, приречених осіб не могло змінитися враз на співчуття, гуманність лише за резолюцією керівника.

Цілком очевидно, що відсутність нормативно-правової бази, підготовлених правознавців ускладнювало реабілітаційну роботу. Перегляд архівно-слідчих справ підтверджував порушення законодавства щодо розгляду скарг, незадовільне виконання рішень XX з'їзду КПРС в частині відновлення прав людини. З метою покращення роботи із заявами репресованих Полтавський обком КП України 16 серпня 1957 р. розглядав порушені питання на засіданні бюро, де було зазначено, що з числа нерозглянутих скарг 2306 осіб станом на 1 липня 1957 р. в облуправлінні КДБ знаходилися на перевірці 125 справ стосовно 1527 осіб, серед яких строком більше шести місяців розглядалися заяви 517 осіб, а понад дев'яти місяців – 560 осіб. В обласній прокуратурі на розгляді перебувала 271 справа з аналогічними строками розгляду 779 осіб. Роботу обласної прокуратури та облуправління КДБ була визнано незадовільною [25, арк. 11].

Такий підхід до розгляду архівно-слідчих справ призводив до надзвичайно широкого потоку повторних скарг репресованих та їхніх родичів. Обласному прокурору Хламову та начальнику облуправління КДБ Хорошуну пропонувалося направити у відділ по нагляду за

слідством облпрокуратури не менше чотирьох працівників, а в слідчий відділ УКДБ трьох працівників за рахунок апаратів до завершення перегляду архівно-слідчих справ за скаргами засуджених. [25, арк. 9].

Зазначена ситуація ускладнювала реалізацію наказу Прокурора УРСР від 4 лютого 1958 р. за № 8 в частині завершення розгляду наглядових справ щодо державних злочинів. Лише в органах УКДБ Сталінської, Вінницької, Луганської, Хмельницької, Київської та Дніпропетровської областей знаходилися на розгляді 2820 архівно-слідчих справ [15, арк. 6]. Станом на 1 квітня 1958 р. в провадженні декількох обласних прокуратур більше року перебувало 225 справ. Зокрема, у Харківській – 188, Черкаській – 31 справа. Аналогічна ситуація мала місце в 9 обласних управліннях КДБ, де зосередилося 546 архівно-слідчих справ з річним строком розгляду. Зокрема, в управлінні КДБ Одеської області таких справ нараховувалося 86, Вінницькій – 84, Сталінській – 74, Київській – 59, Черкаській – 58, Хмельницькій – 56, а в управліннях КДБ Сумської, Полтавської та Ворошиловградської областей по 43 архівно-слідчі справи [36, арк. 70 – 71].

Оцінюючи факти недобросовісного ставлення до виконання обов'язків, Прокуратура УРСР листом від 15 травня 1958 р. за № 01-1170 зобов'язала обласних прокурорів вжити необхідних заходів щодо виконання вищезгаданого наказу. Органам прокуратури було рекомендовано направляти нескладні справи міжрайонним, міським та районним прокуратурам, додаючи до кожної з них детальні вказівки [36, арк. 72].

Серед головних причин, які уповільнювали процес перегляду архівно-слідчих справ і реабілітації в цілому, було недбале ставлення до цієї справи органів КДБ при розгляді матеріалів попереднього слідства, що значною мірою стримувало відновлення в правах репресованих. Реалізуючи названі проблеми, Прокуратура УРСР направила подання на адресу Голови КДБ при Раді Міністрів УРСР [15, арк. 8].

Поряд із зазначеною причиною уповільненого розгляду петицій репресованих, їх родичів органи прокуратури зауважували й інші фактори, які впливали на проведення реабілітаційної роботи. До них необхідно віднести: велику кількість скарг, заяв, обмежену кількість працівників, що займалися реабілітацією; широку мережу місць позбавлення волі, яка призводила до значних витрат часу на пошуки архівно-слідчих справ; обов'язкову додаткову перевірку матеріалів попереднього слідства за архівно-слідчими справами із розшуком та передопитом свідків, що проходили по кримінальних справах.

Після ХХ з'їзду КПРС, коли стало відомо чимало нових фактів репресій, процес реабілітації жертв тоталітаризму набуває особливого значення. До реабілітаційних заходів залучаються громадські організації, які певною мірою стають ініціаторами відновлення в правах своїх колег по спілчанській діяльності та роботі. Спілка письменників України одна з перших розпочала нелегку рутинну роботу з реабілітації безневинно репресованих літераторів. Правління Спілки вустами Миколи Бажана, Олеся Гончара, Юрія Смолича, Максима Рильського, Павла Усенка, Володимира Сосюри, Петра Панча, Олександра Копиленка, Степана Крижанівського, Олександра Корнійчука, Тереня Масенка, Івана Гончаренка, Мечислава Гаська, Бориса Буряка, Агати Туринської, Петра Козланюка та інших через листи, характеристики до державно-партійних та правоохоронних органів намагалося повернути спілчанам чесні імена. Так, при додатковому розслідувані справи Гордія Коцюби у поданій характеристиці Петро Панч писав: «За весь час нашого знайомства я не чув від нього жодного антирадянського слова сказаного, а тим паче написаного» [104, с. 274].

Із 158 репресованих письменників УРСР у 1953-1958-х рр. було реабілітовано 117 осіб. У кожного з них був свій тернистий шлях до волі. Не кожному судилося дожити та зняття страшного тавра «ворог народу» [104]. Наприклад, Зінаїда Тулуб двічі була засуджена за одним і тим самим обвинуваченням: «учасниця контрреволюційної організації

«Виборчий центр», якій інкримінувалася «підривна робота перед наступними виборами до Рад». У 1937 р. Військовою колегією Верховного Суду СРСР письменниця була засуджена до 10 років позбавлення волі (із поразкою в політичних правах – на 5 років) і конфіскацією належного їй майна. Після відбуття строку 4 липня 1947 р. була вислана у Джамбульський район Алма-Атинської області, де 16 травня 1950 р. їй був оголошений новий вирок Особливої наради при міністерстві Державної безпеки СРСР: «...за належність до антирадянської есеро-меншовицької організації зіслати на поселення в Кокчетавську область Казахської РСР».

З настанням політичної відлиги Зінаїда Тулуб у липні 1954 р. направила лист Голові Президії Верховної Ради СРСР, у якому зазначила: «Судову кару я відбула, і ось уже пішов п'ятий рік, як я томлюся в засланні серед напівпустельних казахських цілинних земель без можливості побачитись із близькими, повернутися до улюбленої праці письменниці, застосувати на практиці свої знання історика і створити хороший історичний роман про астронома Джордано Бруно, для якого я ще в 1936–1937 рр. встигла зібрати багато цікавого і рідкісного матеріалу...

...І як не тяжко буде мені знову розпочинати життя, але прошу Вас повернути мене до улюбленої праці, без якої життя для мене позбавлене радості, усякої мети і сенсу. Я прошу не перегляду справи, а індивідуальної амністії, права повернутися в рідний Київ, знову працювати на любимій ниві. Жити мені залишилося недовго... Невже ж на порозі смерті потрібний цей мій відрив від життя, ця ганьба, така незаслужена і безмежна?!

...Я вірю, що Ви відгукнетеся! Ви – моя остання надія!» [104, с. 428 – 429].

Проте К. Ворошилов жодним словом не відповів письменниці. Лише 23 червня 1956 р. Військова колегія Верховного Суду СРСР ухвалила: «Вирок Військової колегії Верховного Суду СРСР від 5 вересня 1937 р. і постанову Особливої наради при МДБ СРСР від 10 лютого 1950 р. щодо Тулуб Зінаїди Павлівни скасувати за нововиявленими обставинами і справу про неї припинити за відсутністю складу злочину...» [104, с. 429]. Найактивнішу участь у громадській реабілітації письменниці взяли побратими по перу Максим Рильський, Леонід Смілянський та Іван Кологойда.

У цей час реабілітація також торкнулася 93 осіб із 698 представників наукової, мистецької та освітянської інтелігенції. У 1954 р. було відновлено в правах художника-графіка Володимира Сергійовича Куткіна, а через рік були повернуті українській науці імена академіків АН УРСР Олександра Генріховича Гольдмана та Михайла Пилиповича Кравчука та знято страшне тавро «ворог народу» з першого голови Спілки радянських письменників України Івана Юліановича Кулика. У листопаді 1956 р. Інститут мовознавства АН УРСР звернувся до Прокуратури УРСР з клопотанням щодо перегляду архівно-слідчої справи академіка АН УРСР Агатангела Юхимовича Кримського, який був посмертно реабілітований 8 травня 1957 р. У цьому ж році був реабілітований учений-генетик академік АН УРСР Ізраїль Йосипович Агол та професор Київського музично-драматичного інституту ім. М. Лисенка Петро Іванович Рулін. У наступному році посмертно були реабілітовані художник-живописець і графік Іван Іванович Падалка та радянський літературознавець та бібліограф Микола Антонович Плевако [116].

Вітчизняна та зарубіжна мемуаристика, як правило, майже не відображає реабілітаційних процесів, які мали місце в суспільному житті країни. Лише в окремих виданнях інколи з'являються деякі відомості про них. Безперечно, це суб'єктивні думки авторів щодо тих чи інших подій, але цінність їх у тому, що формувалися вони під впливом певних суспільно-політичних поглядів та оцінок. Мемуаристи дають нам підгрунтя для подальшої виваженої об'єктивної оцінки тогочасних фактів через аналіз архівних документів, відкидаючи певну особисту упередженість в оцінці тих подій.

Зокрема, з мемуарів О. Ляшка, колишнього секретаря Сталінського обкому партії, який очолював обласну комісію з питань працевлаштування, побутового і медичного обслуговування ув'язнених, що поверталися із місць позбавлення волі, дізнаємося про обсяг цієї роботи та складність означених проблем. Щоденна п'ятимісячна робота, – згадує О. Ляшко, – дала можливість отримати таку інформацію, стільки подробиць з пережитого цими людьми у ті страшні часи, що за їхніми розповідями можна було б написати книгу жахів» [107, с. 272].

Під впливом цих розповідей у 1956 р. він запропонував першому секретарю обкому партії І. Казанцю провести відкриті судові процеси над тими, хто проводив репресії безневинних громадян, і організувати перевірку кадрів держбезпеки. Пропозиція О. Ляшка виявилася надзвичайно складною. Для правильного її вирішення потрібний був виважений підхід, з урахуванням оцінки та думки вищого партійно-державного керівництва республіки. Відбулася розмова з другим секретарем ЦК КП України М. Підгорним, який погодився, що «безкарно таких людей залишати не можна». Але коли І. Казанець повідомив про доцільність проведення суцільної перевірки кадрів та відкритих процесів над винуватцями, він заявив: «Хай ваш Ляшко в кадри КДБ не лізе! Це не його справа! Якщо зробити так, тоді ми за два тижні розгонимо органи. А без них жити не можна! Секретарю обкому це потрібно розуміти. Адже в Москві не поспішають. Пощіпали декого після з'їзду, та й то злегка». Після такої розмови І. Казанець заявив: «...будемо поспішати повільно. Поки що передавайте на розгляд у партійні організації тільки тих, на кого надійшли заяви. А там буде видно» [107, с. 287 – 288].

Саме так, «поспішати повільно» вирішив Полтавський обком партії, отримавши 5 липня 1956 р. матеріали з МВС УРСР про порушення законодавства начальником обласного управління МВС області, полковником Л. Ф. Шліхтою. У висновках комісії МВС УРСР зазначалося, що у 1937–1938 рр. Л. Шліхта, працюючи начальником першого відділення четвертого відділу УДБ НКВС Таджицької РСР, допустив грубі порушення законності. Зокрема, в липні 1937 р. Л. Шліхта, беручи участь у слідстві, застосовував методи фізичного впливу до першого секретаря ЦК ЛКСМ Таджикистану Герасимова, який дав свідчення, що з працівників апарату організував антирадянську троцькістську групу з одинадцяти осіб для розвалу комсомольських організацій Таджикистану. За результатами слідства, їх обвинуватили за власними зізнаннями і засудили строком від 5 до 8 років виправно-трудових таборів. У травні 1956 р. справа Герасимова та інших одинадцяти осіб була припинена за відсутністю в їхніх діях складу злочину.

У лютому 1938 р. Л. Ф. Шліхта, розслідуючи справу заступника наркома землеробства Таджицької РСР А. Е. Бехмана, вибивав від нього зізнання у шпигунстві та належності до троцькістської організації. Обвинувачений був засуджений до страти, а його дружина Догаєва – до 5 років виправно-трудових таборів. Жертвами Л. Ф. Шліхти стали колишній перший секретар ЦК КП(б) Таджикистану Ашуров, який упродовж 21 доби безперервних катувань зізнався у причетності до контрреволюційної націоналістичної організації і був засуджений до вищої міри покарання, а заступник голови Раднаркому Таджицької РСР М. А. Садов – до 12 років виправно-трудових таборів. Упродовж 1955–1956-х рр. при перегляді архівно-слідчих справ виявлені факти фальсифікації злочинів та безпідставне покарання обвинувачених [22, арк. 12 – 13].

У висновках МВС УРСР пропонувалося: начальника управління МВС Полтавської області полковника Л. Ф. Шліхту за фактами дискредитації звання керівного складу звільнити з посади з подальшим увільненням із органів МВС [24, арк. 111]. Через сім місяців після подання висновків бюро Полтавського обкому партії спромоглося притягнути Л. Ф. Шліхту до партійної відповідальності за порушення законодавства. У постанові зазначалося: ...за грубе порушення радянського законодавства в період перебування начальником першого відділення четвертого відділу УДБ НКВС Таджицької РСР в 1937–1938 рр. Л. Ф. Шліхта заслу-

говує виключення з членів КПРС, але, враховуючи його щиросердне визнання своїх помилок та їх осудження, а також його позитивну роботу в наступний період, можна залишити його в членах КПРС, а за грубе порушення радянського законодавства оголосити сувору догану із занесенням до облікової картки [22, арк. 13].

Намагання відвернути або утримати від відповідальності осіб, причетних до проведення масових репресій, не завжди вінчалися успіхом. Так, Хмельницький обласний суд 2 вересня 1958 р. направив першому секретарю ЦК Компартії України М. Підгорному окрему ухвалу Президії обласного суду на колишнього оперуповноваженого IV відділу УДБ УНКВС по Кам'янець-Подільській області члена КПРС Б. О. Климовського [14, арк. 123].

В ухвалі зазначалося, що обласний суд за період з липня 1956 по серпень 1958 рр. на своїх засіданнях розглянув 9 архівно-слідчих справ, слідство за якими проводив колишній оперуповноважений молодший лейтенант держбезпеки Климовський. За цими справами було притягнуто до кримінальної відповідальності 86 безневинних громадян, які безпідставно обвинувачувалися у важких злочинах – зраді Батьківщині. Із них 82 особи за рішенням трійки УНКВС засуджені до розстрілу. Серед них 10 комуністів, 6 комсомольців, решта – чесні безпартійні громадяни. Всі 86 осіб за постановою Хмельницького обласного суду реабілітовані, зокрема 83 реабілітовані посмертно.

Архівно-слідчі справи дозволили виявити кричущі факти зневажання і порушення норм ведення слідства. При розгляді справ Климовський застосовував заборонені методи ведення слідства, примушуючи громадян зізнаватися у належності до неіснуючих контрреволюційних націоналістичних організацій. Усі справи від початку і до кінця були сфальсифіковані, обвинувачення осіб у кримінальних злочинах надумані [14, арк. 124].

Зважуючи всі ці обставини та керуючись Указом Президії Верховної Ради СРСР від 19 серпня 1955 р., президія обласного суду постановила:

1. Довести до відома Хмельницького міського комітету КП України та Хмельницького обласного комітету КП України про грубі порушення і зневажання законності за період роботи в органах державної безпеки члена КПРС Б. О. Климовського.

2. Порушити клопотання перед Головою КДБ при Раді Міністрів СРСР Сєровим про позбавлення Б. О. Климовського державної пенсії, оскільки він отримує її незаслужено [14, арк. 126].

Факти порушення соціалістичної законності Климовським додатково перевірялися КДБ при Раді Міністрів УРСР та Хмельницьким обкомом партії. Матеріали перевірки та окрема ухвала Хмельницького обласного суду від 16 серпня 1958 р. розглядалися 27 грудня 1958 р. на засіданні бюро Хмельницького обкому партії. У прийнятому рішенні зазначалося: «Враховуючи, що головні винуватці незаконних репресій громадян покарані, Б. О. Климовському за допущення порушень соціалістичної законності 1937-1938 рр. під час його служби в органах безпеки оголосити сувору догану із занесенням до облікової карточки» [30, арк. 109]. За окремою ухвалою порушено питання про позбавлення його пенсії, яке розглядалося в Комітеті державної безпеки при Раді Міністрів СРСР [14, арк. 121].

Зазначені партійні рішення вирізнялися так званою «подвійною мораллю». З одного боку, партійні працівники погоджувалися, що за такі вчинки колишні співробітники НКВС заслуговують на значно суворіше покарання, а з іншого – усвідомлювали, що вони стали заручниками тоталітарної системи і виконували волю та установки свого керівництва. За двадцять п'ять років служби в органах державної безпеки Б. О. Климовський, за оцінкою керівництва та партійних органів, не допускав грубих службових порушень законності. Зазначена оцінка – абсолютний прояв лицемірства щодо людського життя, долі репресованих.

Вище партійно-державне керівництво, володіючи інформацією про причетність працівників правоохоронних органів до проведення репресивних заходів, фальсифікації кри-

мінальних справ, не бажало ускладнювати суспільні відносини і свідомо ухилялося від прийняття централізованих рішень законодавчого порядку щодо притягнення їх до відповідальності. У цій ситуації розгляд подібних матеріалів перекладався на відомства, де працювали обвинувачені у порушенні законності, та на партійні комітети, які розглядали питання в партійному порядку. Активізація обвинувачувальної роботи та притягнення до відповідальності працівників органів державної безпеки могла б призвести до небажаних наслідків, які могли дестабілізувати суспільно-політичну ситуацію.

Бажаючи утримати здобуту владу, вище партійно-державне керівництво намагалося відмовитись, принаймні на словах, від тих переконань, які насаджувалися десятиріччями тоталітарною системою, прагнуло проводити оновлену гуманну політику так, щоб не зашкодити політичним змінам, паростки яких відстежувалися в житті суспільства. З позиції сьогодення та моральної оцінки можна розцінювати ці історичні факти надзвичайно категорично. На превеликий жаль, це не допоможе повернути до життя безневинно репресованих, а зможе стати лише пересторогою для відновлення елементів тоталітаризму в нашому суспільстві та негативних наслідків, що їх супроводжують.

Відповідно до прийнятого порядку всі принципові питання реабілітації, особливо відомих у країні громадян, попередньо обов'язково виносилися на розгляд президії ЦК КПРС. Саме цей «всевладний орган» виступав вищою «прокурорською» та «судовою інстанцією», яка визначала долі не тільки живих, але й мертвих. Без згоди президії ЦК КПРС органи прокуратури не вправі були представляти пропозиції щодо перегляду справ у судах, а суди – виносити ухвалу про реабілітацію.

Чільне місце у відновленні в правах жертв політичного терору відводилося розгляду заяв виключених з партії в ході репресій і реабілітованих у судовому порядку. З боку партійних органів приймалися заходи для того, щоб перевірити обґрунтованість обвинувачень, пред'явлених реабілітованим, підійти до розгляду об'єктивно, враховуючи обставини, за яких виникали справи, і вирішити питання з урахуванням ділових і політичних якостей безпідставно засуджених. Такий підхід до реабілітації зумовлювався тим, що поновлення в партії засвідчувало повне виправдання особи як у правовому, так і в громадсько-політичному сенсі. Партійна реабілітація могла бути проведена лише після судової, і далеко не кожний її проходив.

Керівництво ЦК КПРС доручило КПК при ЦК КПРС розпочати перегляд справ та реабілітацію в партійному сенсі комуністів, які впродовж 1930-1950-х рр. притягалися до партійної та судової відповідальності. Розглядалися заяви, які надходили від родичів, щодо посмертної реабілітації в партійному порядку тих, хто в минулому був безпідставно виключений з партії за політичними обвинуваченнями.

В Україні ця робота розпочалася в 1954 р. Тоді на адресу партійних комітетів надійшло 2800 заяв. Політична реабілітація відновила партійність незначної частини репресованих комуністів. Її обмеженість пояснюється діяльністю партійно-політичної системи, за якої представники верхніх ешелонів влади, що були причетні до організації і проведення репресій, не бажали повернення до політичного життя людей, яких виправдали в судовому порядку. Партійна принциповість більшості реабілітованих, обізнаність та відвертість в оцінці всього пережитого за роки сталінського свавілля могла зашкодити багатьом представникам владних структур.

XX з'їзд КПРС певною мірою активізував цю роботу, вимагаючи від партійних комітетів об'єктивного розгляду апеляційних заяв, які надходили на адресу з'їзду. Зокрема, 30 квітня 1956 р. бюро Харківського обкому партії при аналізі питання «Про розгляд апеляцій, які надійшли на адресу XX з'їзду КПРС» особливу увагу звертало на якісне проведення перевірки обвинувачень, які відображалися в петиційних заявах, виявляючи при цьому максимум уваги, об'єктивності, товариської турботи. Розгляд персональних справ пропонувався проводити за особистою участю апелюючих [26, арк. 29].

Для прискорення перевірки розгляду апеляцій Харківським обкомом партії було прийняло рішення виділити для цієї роботи двох інструкторів міськкому партії і по одному працівнику з апаратів райкомів. Голові парткомісії Гринчуку пропонувалося залучити до перевірки ще 10 членів КПРС із числа досвідчених відставників, що в минулому працювали головами парткомісій і начальниками політвідділів військових частин. Проводячи перегляд персональних справ, обласна парткомісія щодекадно, починаючи з 10 травня 1956 р., інформувала парткомісію ЦК КП України про хід розгляду апеляцій, направляючи в КПК при ЦК КПРС ухвалені рішення бюро обкому щодо поновлення в партії та персональні справи осіб, яким відмовлено у відновленні членства в КПРС. Розгляд апеляційних справ, що надійшли на адресу XX з'їзду КПРС, було завершено 25 липня 1956 р. [26, арк. 30].

Архівні документи дозволяють нам стверджувати, що з 1337 апеляцій, які надійшли на адресу з'їзду за чотири місяці 1956 р., у партійних комітетах було розглянуто 1156 заяв, або 86,4 відсотка всіх звернень. У партійному відношеннії було реабілітовано 587 осіб, або лише кожного другого репресованого [11, арк. 39].

Політична реабілітація проводилася за постановою президії ЦК КПРС від 9 травня 1956 р. «Про партстаж при відновлені в КПРС виключених із членів партії», яка передбачала відновлення в членстві без перерви партійного стажу та оплатою членських внесків з дня поновлення [44, с. 86].

Оцінюючи обставини політичної реабілітації, зазначимо, що вона проводилася лише після зняття судимості. Так, 17 січня 1955 р. в КПК при ЦК КПРС звернулася Г. В. Ладигіна, яка в минулому працювала інструктором політвідділу Південної залізниці, з проханням поновлення партійності. Їй було відмовлено як засудженій на п'ять років вислання. У листопаді 1955 р. вона була реабілітована Харківським обласним судом. Після повторної апеляції до КПК при ЦК КПРС персональну справу Г. В. Ладигіної в червні 1956 р. розглянуло бюро Харківського обкому партії і поновило в членах КПРС з листопада 1929 р. [27, арк. 29].

Зовсім інше ставлення було до комуністів, які в період Великої Вітчизняної війни потрапили в полон або залишилися на окупованій території. Як правило, їх без всякої перевірки огульно виключали з партії, а члени їх сімей одразу потрапляли під підозру. Більше ста тисяч комуністів були позбавлені членства в партії, але вони рідко зверталися із заявами про своє поновлення [45, с. 79]. Після оприлюднення постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 29 червня 1956 р. «Про усунення наслідків грубих порушень законності стосовно колишніх військовополонених і членів їхніх родин» [81, с. 120–123] кількість апеляцій від колишніх комуністів, виключених із партії за перебування в полоні й на окупованій території, значно зросла. У зв'язку з цим виникла потреба більш повного розгляду таких апеляцій, з урахуванням виробничої й суспільно-політичної діяльності колишніх партійців.

За поданням КПК при ЦК КПРС 9 серпня 1956 р. була прийнята постанова ЦК КПРС «Про порядок розгляду питань щодо відновлення в КПРС колишніх військовослужбовцях і осіб, що перебувають у цей час у Радянській Армії, вибули із КПРС у зв'язку з їхнім перебуванням у полоні або на тимчасово окупованої території в період Великої Вітчизняної війни», яка зобов'язувала партійні органи розглядати апеляції колишніх комуністів, виключених з партії за перебування в полоні й на окупованій території. Наприклад, Полтавський обком партії 1 вересні 1956 р. на засіданні бюро затвердив порядок розгляду цих заяв. Апеляційні звернення колишніх комуністів розглядалися партійними комітетами за місцем проживання. Рішення про їх поновлення в членстві вважалися остаточними, незалежно від того, які партійні органи приймали рішення про виключення з партії [21, арк. 115–116].

Керуючись зазначеною постановою, місцеві партійні органи стали більш уважно ставиться до розгляду апеляційних заяв. Багато комуністів, виключених з партії, були відновлені в її рядах. Приміром, М. С. Федоров у липні 1941 р. евакуювався із Щирецького району

Львівської області в м. Конотоп. За його заявою, у липні 1941 р. він з'явився в ЦК Компартії України, де був включений у групу, яка мала завдання перейти лінію фронту для диверсійної боротьби в тилу ворога. Після невдалої спроби переходу фронту група була відведена у Лохвицький район Полтавської області і потрапила в оточення німецьких військ.

Перечекавши проходу лінії фронту, Федоров у жовтні 1941 р. прибув до своєї родини в село Іванинці Летичевського району Хмельницької області. Працював у земельній громаді й лісництві, проводив роз'яснювальну роботу серед населення села проти окупантів. У березні 1942 р. Федоров був залучений німцями до роботи в Кіровоградську область, по дорозі до пункту призначення втік і повернувся до родини. У червні 1942 р. про нього повідомили поліції і він змушений був залишити місце проживання й переїхати до м. Проскурова, де в липні 1942 р. вступив у німецький шуцбатальон із метою роздобути зброю й бити фашистів. 23 лютого 1943 р. на чолі групи з 65 чоловік із захопленою зброєю й боєприпасами перейшли в ліс під м. Березно Рівненської області. Через два тижні ця група влилася в партизанський загін ім. Хрущова з'єднання Шитова.

У з'єднанні Федоров був командиром відділення, комісаром загону, начальником штабу, ще й командиром загону імені Богуна. За особисте виконання бойових завдань нагороджений орденами «Червоного Прапора», «Червоної Зірки» і медалями. Незважаючи на це, він був виключений із партії. Кілька разів звертався в партійні організації про відновлення, але йому в цьому відмовляли. Після прийняття постанови ЦК КПРС від 9 серпня 1956 р. Хмельницький обком партії відновив М. С. Федорова членом КПРС з 1939 року [31, арк. 114–115].

Під час проведення політичної реабілітації в другій половині 1950-х рр. в партійні комітети республіки надходило більшість звернень від репресованих та їхніх родичів, які потрапили під молох репресій 1937-1938 рр. та виключених із КПРС у зв'язку з перебуванням у фашистському полоні і на окупованій території. Розгляд персональних справ партійної реабілітації значною мірою ускладнювався відсутністю необхідних документів, що вповільнювало політичну реабілітацію. Так, у 1957 р. обласні комітети партії розглянули 11788 персональних справ, а в 1958 р. – 11107 справ. При розгляді 1121 справи партійців, які були виключені із членів КПРС у 1937–1938 рр., – 934 особи були політично реабілітовані. Із 1901 члена КПРС, виключених з партії за перебування в полоні або на окупованій території, відновлена партійність 1198 особам, або 63 відсоткам, які звернулися до партійних комітетів [16, арк. 9 – 10].

Частина репресованих у партійному сенсі були реабілітовані посмертно. У переважній більшості це колишні представники партійно-державного керівництва. Їхня політична реабілітація відбувалася з важким подоланням бюрократичних перешкод. Підтвердженням може слугувати реабілітація голови РНК УРСР П. П. Любченка, який у ході пленуму ЦК Компартії України, що розглядав питання «Про буржуазно-націоналістичну антирадянську організацію колишніх боротьбістів і зв'язок із цією організацією П. П. Любченка», покінчив життя самогубством.

Голова партійної Комісії ЦК Компартії України в листопаді 1959 р. інформував, що П. П. Любченко за сфальсифікованими органами НКВС матеріалами обвинувачувався у зраді Батьківщині. Підставою стали обвинувачення, сфабриковані свідчення заарештованих працівників різного керівного рівня: Хвилі, Трілиського, Войцехівського, Тарана, Межуєва та інших, що обвинувачувалися в належності до буржуазно-націоналістичної організації. До цієї організації також зарахували Порайка, Маркітана, Якіра, Попова та Полоза [16, арк. 31].

За перевірками органів прокуратури в 1956–1957 рр. були припинені кримінальні справи щодо обвинувачень названих осіб. Їх реабілітовано в судовому і партійному порядку. На підставі цих висновків лише через два роки Партійна Комісія ЦК КП України порушила клопотання щодо посмертної реабілітації в партійному порядку П. Любченка [16, арк. 31–32].

Реабілітаційна робота за заявами репресованих та їхніх родичів окреслила проблему, вирішення якої залежало від строку давності розгляду кримінально-слідчих справ. Адже з часу проведення слідчих дій, прийняття судових рішень за кримінальними справами пройшло понад 25–30 років. Враховуючи часові обставини, КДБ при Раді Міністрів СРСР звернувся в Прокуратуру СРСР з обґрунтуванням обставин, які за давністю часу унеможливлювали прийняття правильних рішень при перевірці фактів через те, що свідки за такими справами або померли, або, будучи допитаними, не в змозі відтворити реальні події того часу, а необхідні архівні документи найчастіше виявлялися втраченими або не містили необхідних даних.

Слідчі органи, які були залучені до перевірки архівно-слідчих справ, не в змозі були отримати достовірні дані про вчинені раніше злочини й вимушені, як правило, припиняти кримінальні провадження за справами через відсутність доказів для передачі матеріалів до суду [39, арк. 1]. За архівно-слідчими справами, порушеними в 1920-х – початку 1930-х рр., важко було вирішити питання про винуватість раніше засуджених осіб.

КДБ при Раді Міністрів СРСР вважав, що це може призвести до небажаних наслідків політичного, правового й економічного порядку. По-перше, не були винятковими випадки реабілітації дійсно ворогів Радянської держави, а разом з ними й інших осіб, що вчинили злочини, але були залучені за суміжними справами. По-друге, неправильно реабілітовані, що залишилися в живих, або родичі померлих серед свого оточення, безсумнівно, формуватимуть певну громадську думку. По-третє, ці незаконно реабілітовані беззаконно одержать від держави не тільки відшкодування вартості конфіскованого майна, а й певні права, пов’язані з фактом реабілітації.

Враховуючи практику попередніх років щодо організації та проведення відновлення в правах жертв політичних репресій, головою КДБ СРСР внесена пропозиція, як правило, не проводити перевірку за архівно-слідчими справами, порушеними до 1935 р., а приймати їх до провадження лише у разі виникнення серйозних по-новому відкритих обставин [39, арк. 5].

Робота з архівними кримінальними справами при розгляді і вирішенні запитів петиційного характеру сприяла усуненню виявлених недоліків та помилок, які допускалися головним чином через недостатню увагу при розгляді скарг, а іноді через формальний підхід при вивченні матеріалів архівно-слідчих справ. Так, у вересні 1958 р. Прокуратурою УРСР була залишена без задоволення скарга про реабілітацію А. І. Федорова, засудженого в 1936 р. за обвинуваченням в антирадянській агітації на підставі показань чотирьох свідків. Він винним себе не визнав, а в скарзі вказав про необ’єктивність слідства при розгляді його справи, зауваживши, що з двома свідками в нього були неприязні стосунки. Прокуратурою республіки ці докази засудженого були залишені поза увагою.

Після звернення Федорова в Прокуратуру СРСР була проведена перевірка, передопитані названі двоє свідків. Один з них підтвердив заяву засудженого про необ’єктивність слідства і повідомив, що його свідчення в 1936 р. були записані неправильно. Інший свідок засвідчив, що відмічених у протоколі допиту фактів антирадянських розмов засудженого не пам’ятає. Одночасно ним було заявлено: «антирадянською людиною я характеризувати Федорова не можу». За протестом Прокурора СРСР у січні 1959 р. ця справа була припинена Верховним судом УРСР [37, арк. 12–13].

Такі факти дають можливість стверджувати, що при уважному розгляді конкретної скарги були всі підстави для правового розв’язання питання, і навпаки, недбале ставлення до заяв призводило до прийняття помилкових рішень. Водночас спостерігалися випадки, коли прокурорські працівники, незалежно від існуючих в архівно-слідчих справах матеріалів, призначали складні перевірки з передопитом свідків і засуджених та допитом нових осіб,

тоді як за матеріалами справ було очевидно, що обвинувачені особи засуджені без будь-яких на те підстав і, безсумнівно, підлягали реабілітації. Наприклад, 31 грудня 1937 р. «трійкою» УНКВС без порушення кримінальної справи засуджено Е. Н. Устенка. Після рішення позасудового органу 4 січня 1938 р. був оформлений його арешт і впродовж дня сфальсифіковані матеріали слідчої справи із залученням протоколів допитів чотирьох свідків, які підтвердили антирадянські виступи засудженого. При перегляді справи в 1958 р. два свідки були передопитані. Їх свідчення не підтвердилися. Інших свідків передопитати не було змоги.

Прокуратурою Черкаської області був внесений протест про припинення кримінальної справи проти Устенка. Президія Черкаського обласного суду відхилила протест. Заступник прокурора Української РСР І. Д. Ардеріхін не підтримав протест прокурора області до Верховного суду СРСР через те, що передопитані свідки при перевірці справи заявили, що за давністю часу не пам’ятають фактів, про які раніше давали свідчення. Це твердження не відповідало дійсності. Один із свідків – Бараненко, двічі передопитаний в 1958 р., заявив, що засудженого Е. Н. Устенка взагалі не знає і за його справою не допитувався. Інший свідок – Очеретін – засвідчив, що обставин, за яких складався протокол допиту в 1938 р., не пам’ятає і не знає таких випадків, щоб Устенко займався антирадянською агітацією і сам не чув від нього антирадянських розмов. Висновок прокуратури УРСР про відсутність підстав для перегляду цієї справи визнаний неправильним. За протестом Прокуратури СРСР Верховний Суд УРСР 2 грудня 1958 р. розглянув справу Е. Н. Устенка і реабілітував його [37, арк. 21–22].

Для усунення недоліків, активізації роботи реабілітаційного характеру прокуратура УРСР в червні 1959 р. започаткувала нововведення, яке значною мірою сприяло покращанню кваліфікованого розгляду архівно-слідчих справ. Обласним прокуратурам, у провадженні яких перебувала велика кількість нерозглянутих справ, пропонувалося залучати кваліфікованих працівників з інших відділів, міських і районних прокуратур. Одночасно дозволялося направляти нескладні справи на перевірку міським, районним і міжрайонним прокурорам з детальними вказівками організації перевірок. Прокурори областей зобов’язувалися систематично перевіряти у кожного слідчого і співробітника УКДБ, який займався перевіркою архівно-слідчих справ, стан виконаної роботи. При виявленні недоліків визначалися конкретні заходи для їх усунення і активізації перевірки справ та скарг по суті [37, арк. 37–38].

Архівні матеріали дозволяють зауважити, що в 1955–1962 рр. половина репресованих, засуджених позасудовими органами до вищої міри покарання, були реабілітовані. Їхнім родинам, відповідно до директиви голови КДБ при Раді Міністрів СРСР від 24 серпня 1955 р., не повідомляли дійсні дати та причини смерті ув’язнених. Обліково-архівні відділи УКДБ областей в усній формі повідомляли, що засуджені були позбавлені волі на 10 років виправно-трудових таборів без права листування і померли в місцях ув’язнення. Цими діями керівництво держави намагалося приховати жахливі наслідки репресій.

Повідомлення про смерть розстріляних осіб за рішенням позасудових органів, із зазначенням у документах вигаданих строків їхнього перебування в місцях позбавлення волі, ставило членів сімей при встановленні пенсій у нерівні умови із членами сімей, родичі яких були розстріляні за вироком суду. Зважаючи на ці обставини, голова КДБ В. Семичасний 26 грудня 1962 р. подав у Президію ЦК КПРС пропозиції, узгоджені з Прокуратурою та Верховним судом СРСР про доцільність при подальшому розгляді запитів громадян повідомляти дійсні обставини смерті їхніх родичів, засуджених у позасудовому порядку до розстрілу. Ці повідомлення не розповсюджувалися на тих страчених в’язнів, стосовно яких вони були подані за раніше встановленим з чинним до 1963 р. порядком розгляду заяв репресованих.

Президія ЦК КПРС погодилася із пропозиціями і 15 лютого 1963 р. прийняла постанову «Про зміни в порядку надання відповідей на запити громадян про долю репресованих,

засуджених до вищої міри покарання». За цим документом, повідомлення громадян про дійсні причини смерті засуджених осіб надаватиме право членам сімей, які мають підстави на пенсійне забезпечення у разі втрати годувальника, порушувати клопотання про призначення пенсій за пільговими умовами як родичам осіб, які померли від трудового каліцтва або загинули при виконанні службових обов'язків [84, с. 418].

Зміни у суспільно-політичному житті зумовлювалися ліквідацією залишків тоталітарного режиму, які започатковувалися реабілітаційними заходами. Це сприяло формуванню відповідної системи роботи правоохоронних органів, які забезпечували правові підстави юридичної реабілітації. Запровадження політичної та публічної реабілітації репресованих відбувалося в обмежених масштабах.

Своєї юридичної та публічної реабілітації за життя не дочекався викладач Херсонського педінституту, письменник С. З. Божко, який у 1938 р. на підставі статей 54^{8},54^{10} ч. 2, 54^{11} був засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР до 5 років виправно-трудових таборів. Пройшовши тортури таборів, фронтовими шляхами Великої Вітчизняної війни, він помер несподівано й трагічно в 1947 р., захворівши на шахті в Донбасі.

У петиційній заяві сина С. З. Божка, яка була направлена 4 квітня 1960 р. прокурору Херсонської області щодо відновлення справедливості до його батька, було викладене прохання, у якому зазначалося: «... для перевидання літературних творів … вимагається надання офіційних документів про реабілітацію. Прошу видати мені таку довідку» [99, с. 166]. 24 серпня 1960 р. С. З. Божка було реабілітовано [99, с. 168]. Пізніше відбулася публічна реабілітація, твори письменника почали публікуватися.

Ініціаторами публічної реабілітації, як правило, виступали творчі спілки, громадські організації, окремі особи. Зокрема, група ветеранів партії Стасова, Петров, Карпінський, Руденко, Тєрєхов, Гопнер та Снєгов 27 грудня 1961 р. направили звернення М. Хрущову про публічну реабілітацію колишнього наркома освіти УСРР М. О. Скрипника. Ініціативна група характеризувала його як відданого державного діяча, що присвятив своє життя служінню Батьківщині. У 1933 р., коли були заарештовані декілька працівників Наркомату освіти УСРР і розпочалися на нього нападки і наклепи, він покінчив життя самогубством. Значно пізніше на його адресу стали надходити обвинувачення, а в 1937 р. про нього заговорили як про ворога народу.

У зверненні зауважувалось: «Заарештовані у свій час працівники Наркомату освіти й оголошені шпигунами зараз реабілітовані, а ім'я Скрипника до цих пір під забороною, Головліт його викреслює зі статей, праці його в закритому фонді. Тепер цілком зрозуміло, що він був доведений до відчаю фактом арешту «шпигунів» у його апараті, як тепер з'ясувалося для багатьох».

Ветерани вважали за необхідне «відзначити 90-річчя М. О. Скрипника в центральній та республіканській пресі, провести збори, видати його біографію та вибрані твори, а також присвоїти його ім'я навчальним закладам або іншим культурним установам» [74, с. 370].

Пропозиція ветеранів не залишилася поза увагою. Президія ЦК КПРС 22 січня 1962 р. прийняла постанову, у якій у зв'язку з відзначенням 25 січня 1962 року 90-річчя від дня народження М. О. Скрипника пропонувалося:

1. Опублікувати статті в газетах «Правда», «Известия», «Правда України», «Радянська Україна».

2. Доручити ЦК КП України і Раді Міністрів УРСР розглянути питання про увічнення пам'яті М. О. Скрипника та видати його вибрані твори» [242, с. 815].

Необхідно зазначити, що реабілітаційні заходи щодо поновлення прав жертв політичних репресій, починаючи із середини 1960-х рр., в організованому порядку призупинилися. За твердженням голови КДБ СРСР В. М. Чебрикова, до 1962 р. із числа репресованих було реабілітовано 1 млн. 198 847 осіб [58, с. 77].

Викладені матеріали дають підстави стверджувати:

- XX з'їзд КПРС, доповідь М. С. Хрущова «Про культ особи і його наслідки» стали очищувальними діями для всього суспільства. Сумління кожного громадянина в той час піддавалися болісному аналізу відчуття безправ'я, приниження та насильства. Це зобов'язувало партійно-державне керівництво активізувати реабілітаційну роботу безневинно репресованих. Вагомий внесок у справу реабілітації здійснили місцеві комісії, робота яких була підпорядкована Президії Верховної Ради СРСР, при розгляді справ осіб, засуджених за політичні, посадові та господарські злочини. Враховуючи досвід роботи попередніх комісій, які працювали з травня 1954 р. по березень 1956 р., переглядаючи архівно-слідчі справи спеціальної підсудності, сформовані місцеві комісії більш чітко й організовано проводили реабілітаційну роботу, отримуючи від Центральної комісії Верховної Ради СРСР методичні та практичні рекомендації з нормативно-правової роботи щодо конкретних випадків реабілітації;

- реабілітаційні заходи не завершувалися діяльністю місцевих комісій Президії Верховної Ради СРСР. Перегляд архівно-слідчих справ щодо державних злочинів на підставі політичних та правових актів продовжували правоохоронні та судові органи, які цілеспрямовано переглядали кримінальні справи лише тих репресованих, від яких надходили скарги або заяви їх рідних та близьких. На цьому етапі до відновлення в правах репресованих громадян активно підключалися творчі спілки, громадські організації, ініціюючи повернення чесних імен жертв політичного терору;

- хоча в республіці активно проходив процес реабілітації репресованих, політична реабілітація (відновлення членства в партії) проводилася дуже стримано. Лише після прийняття постанови ЦК КПРС та Ради Міністрів СРСР від 29 червня 1956 р. «Про усунення наслідків грубих порушень законності стосовно колишніх військовополонених і членів їхніх родин» партійні органи стали більш активно розглядати апеляційні заяви виключених із партії комуністів, що позитивно позначилося на проведенні політичної реабілітації;

- активна зацікавленість та участь творчих, громадських організацій у відновленні доброго імені, репутації безпідставно обвинуваченої людини започатковувала в суспільстві публічну реабілітацію, яка передусім стосувалася державних та партійних керівників, діячів науки та культури.

Список використаних джерел та літератури

1. Центральний державний архів вищих органів влади та управління України. – Ф. 2. – Оп. 8. – Спр. 9718. – Арк. 1 – 5, 23 – 24, 29, 49 – 53, 73, 127 – 128.
2. Центральний державний архів громадських об'єднань України (далі ЦДАГО України). – Ф. 1. – Оп. 1. – Спр. 74. – Арк. 93.
3. Там само. – Оп. 24. – Спр. 2774. – Арк. 8, 9, 10.
4. Там само. – Спр. 2833. – Арк. 19 – 21.
5. Там само. – Спр. 2834. – Арк. 4, 9.
6. Там само. – Оп. 24. Ч II – Спр. 3606. – Арк. 97, 98.
7. Там само. – Спр. 3699. – Арк. 12, 170.
8. Там само. – Спр. 4085. – Арк. 2, 3, 7 – 8, 12, 15, 135, 169.
9. Там само. – Спр. 4087. – Арк. 269 – 270.
10. Там само. – Спр. 4255. – Арк. 34, 5.
11. Там само. – Спр. 4271. – Арк. 39.
12. Там само. – Спр. 4298. – Арк. 232.
13. Там само. – Спр. 4306. – Арк. 7, 8, 26 – 29, 37 – 38, 39, 67 – 70, 72, 85, 86, 87, 102, 111, 118 – 119.
14. Там само. – Спр. 4735. – Арк. 121, 123, 124, 126.
15. Там само. – Спр. 4859. – Арк. 5, 6, 8.

16. Там само. – Спр. 4931. – Арк. 9 – 10, 31, 32.
17. 74. Там само. – Оп. 25. – Спр. 3368. – Арк.
18. ЦДАГО України. Ф. 39. – Оп. 4. – Спр. 237. – Арк. 44а, 44б, 44в.
19. Державний архів Вінницької області. – Ф. П. 136. – Оп. 42. – Спр. 206. – Арк. 9, 12.
20. Державний архів Дніпропетровської області. – Ф. П 19. – Оп. 27. – Спр. 79. – Арк. 105 – 106, 109 – 110, 132 – 133.
21. Державний архів Полтавської області. – Ф. П 15. – Оп. 1. – Спр. 1331. – Арк. 115 – 116.
22. Там само. – Спр. 1394. – Арк. 12 –13, 13.
23. Там само. – Спр. 1558. – Арк. 1 – 2.
24. Там само. – Оп. 2. – Спр. 1599. – Арк. 111.
25. Там само. – Оп. 4. – Спр. 36. – Арк. 9, 11.
26. Державний архів Харківської області. – Ф. П 2. – Оп. 5. – Спр. 383. – Арк. 29, 30.
27. Там само. – Спр. 390. – Арк. 29.
28. Державний архів Хмельницької області. – Ф. П 487. – Оп. 6. – Спр. 586. – Арк. 12, 114.
29. Там само. – Оп. 7. – Спр. 72. – Арк. 22 – 28.
30. Там само. – Спр. 78. – Арк. 99, 121.
31. Там само. – Спр. 351. – Арк. 114 – 115.
32. Там само. – Оп. 79. – Спр. 18. – Арк. 80, 82 – 83.
33. Там само. – Ф. Р 1823. – Оп. 3. – Спр. 71. – Арк. 77, 136.
34. Там само. – Спр. 85. – Арк.84, 92, 93, 124, 129, 130.
35. Там само. – Спр. 89. – Арк. 31.
36. Там само. – Спр. 154. – Арк. 8, 9, 10, 70 – 71, 72, 79.
37. Там само. – Спр. 168. – Арк. 12 – 13, 21 – 22, 37 – 38.
38. Російський державний архів новітньої історії. – Ф. 89. – Оп. 18. – Спр. 26. – Арк. 1 – 5.
39. Там само. – Спр. 38. – Арк. 1, 5.
40. Державний архів Російської Федерації. – Ф. 9401. – Оп. 1. – Спр. 156. – Арк. 18 – 20.
41. Там само. – Ф. Р 8131. – Оп. 32. – Спр. 3286. – Арк. 265.
42. Дело Берии. Пленум ЦК КПСС, 2 – 7 июля 1953 года // Известия ЦК КПСС. – 1991. – № 1. – С. 139 – 208.
43. Реабилитация: как это было. Документы Президиума ЦК КПСС и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. А. Н. Артизов, Ю. В. Сигачев, И. Н. Шевчук, В. Г Хлопов]. – М., МФД, 2000. Т. 1: Март 1953 – февраль 1956 – 2000. – 503 с.
44. Реабилитация: как это было. Документы Президиума ЦК КПСС и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. А. Н. Артизов, Ю. В. Сигачев, И. Н. Шевчук, В. Г. Хлопов]. – М.: МФД, 2003. Т. 2: Февраль 1956 – начало 80-х годов. – 2003. – 960 с.
45. Реабилитация: Политические процессы 30 – 50-х годов / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. И. В. Курилов, Н. Н. Михайлов, В. П. Наумов]. – М.: Политиздат, 1991. – 461 с.
46. Реабілітація репресованих: законодавство та судова практика / За ред. Т. В. Маляренка. – К.: Юрінком, 1997. – 464 с.
47. Реабілітовані історією. Івано-Франківська область: [у 5 т.]. – Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 2000. Т. 1. / [редкол. Богдан Томенчук (голова) та ін.]. – 2000. – 646 с.
48. Реабілітовані історією. Івано-Франківська область: [у 5 т.]. – Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 2001. Т. 2. / [редкол. Богдан Томенчук (голова) та ін.]. – 2001. – 647 с.
49. Реабілітовані історією. Івано-Франківська область: [у 5 т.]. – Івано-Франківськ: Місто-НВ, 2002. Т. 3. / [редкол. Богдан Томенчук (голова) та ін.]. – 2002. – 596 с.
50. Сборник законодательных и нормативных актов о репрессиях и реабилитации жертв политических репрессий / сост. Е. А. Зайцев. – М.: Республика: Верховный Совет Российской Федерации, 1993. – 223 с.
51. Ведомости Верховного Совета СССР. – 1954. – № 17. – Ст. 360.
52. Доклад Комиссии ЦК КПСС Президиуму ЦК КПСС по установлению причин массовых репрессий против членов и кандидатов в члены ЦК ВКП(б), избранных на XVII съезде партии, 9 февраля 1956 г. // Реабилитация: как это было. Документы Президиума ЦК КПСС и другие материалы: в 3 т. / [сост. А. Н. Артизов, Ю. В. Сигачев, И. Н. Шевчук, В. Г. Хлопов]. – М.: МФД, 2000. Т. 1: Март 1953 – февраль 1956, 2000. – С. 317 – 349.

53. Докладная записка начальника I спецотдела НКВД СССР полковника Кузнецова «О порядке выдачи справок лицам, осужденным к ВМН». Сентябрь 1945 г. // ГУЛАГ: Главное управление лагерей. 1918–1960 / Под ред. А. Н. Яковлєва / [сост.: А. И. Кокурин, Н. В. Петров]. – М.: МФД, 2002. – С.133-134.
54. Докладная записка А. Б. Арестова в ЦК КПСС «О итогах работы комиссий Президиума Верховного Совета СССР по рассмотрению дел на лиц, осужденных за политические, должностные и хозяйственные преступления», 17 октября 1956г. // Реабилитация: как это было. Документы Президиума ЦК КПСС и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. А. Н. Артизов, Ю. В. Сигачев, И. Н. Шевчук В. Г. Хлопов]. – М.: МФД, 2003. Т. 2: Февраль 1956 – начало 80-х годов, 2003. – С. 192 – 194.
55. Записка А. Л. Дедова в ЦК КПСС об отмене установленного порядка направления политзаключенных, отбывших наказание в лагерях и тюрмах, в бессрочную ссылку, 19 марта 1955 г. // Источник. – 1994. – № 2. – С. 92.
56. Записка А. Б. Арестова в ЦК КПСС «О работе комиссий Президиума Верховного Совета СССР по рассмотрению дел на лиц, отбывающих наказание за политические, должностные и хозяйственные преступления», 16 мая 1956г. // Реабилитация: как это было. Документы Президиума ЦК КПСС и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлев / [сост. А. Н. Артизов, Ю. В. Сигачев, И. Н. Шевчук В. Г. Хлопов]. – М.: МФД, 2003. Т. 2: Февраль 1956 – начало 80-х годов, 2003. – С. 96 – 101.
57. Записка А. Б. Арестова в ЦК КПСС «О работе Центральной Комиссии по пересмотру дел на лиц, отбывающих наказание за политические, должностные и хозяйственные преступления». 5 июня 1956г. // Реабилитация: как это было. Документы Президиума ЦК КПСС и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. А. Н. Артизов, Ю. В. Сигачев, И. Н. Шевчук В. Г. Хлопов]. – М.: МФД, 2003. Т. 2: Февраль 1956 – начало 80-х годов, 2003. – С. 119 – 122
58. Записка В. М. Чебрикова в ЦК КПСС «Об использовании архивов органов безопасности» 3 июня 1988 г. // Реабилитация: как это было. Документы Политбюро ЦК КПСС, стенограммы заседания Комиссии Политбюро ЦК КПСС по дополнительному изучению материалов, связанных с репрессиями, имевшими место в период 30-40-х и начала 50-х гг. и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. А. Н. Артизов, А. А. Косаковский, В. П. Наумов, И. Н. Шевчук]. – М.: МФД, 2004. Т. 3: Середина 80-х – 1991, 2004. – С. 77.
59. Записка Г. К. Жукова в ЦК КПСС «О поддержке предложений Военной коллегии Верховного Суда СССР по реабилитации невинно осужденных граждан», 27 марта 1957 г. // Реабилитация: как это было. Документы Президиума ЦК КПСС и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. А. Н. Артизов, Ю. В. Сигачев, И. Н. Шевчук, В. Г. Хлопов]. – М.: МФД, 2003. Т. 2: Февраль 1956 – начало 80-х годов, 2003. – С. 241 – 244.
60. Записка И. А. Серова и Р. А. Руденко в ЦК КПСС «О пересмотре дел и реабилитации членов и кандидатов в члены ЦК ВКП(б), избранных XVII съездом ВКП(б)», 2 марта 1956 г. // Реабилитация: как это было. Документы Президиума ЦК КПСС и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. А. Н. Артизов, Ю. В. Сигачев, И. Н. Шевчук, В. Г. Хлопов]. – М.: МФД, 2003. Т. 2: Февраль 1956 – начало 80-х годов, 2003. – С. 16 – 18.
61. Записка Л. П. Берии в Президиум ЦК КПСС «Об ограничении прав Особого совещания при МВД СССР», 15 июня 1953 г. // Исторический архив. – 1996. – № 4. – С. 160 – 161.
62. Записка Л. П. Берии в Президиум ЦК КПСС «О результатах изучения обстоятельств ареста и осуждения П. С. Жемчужиной», 12 мая 1953 г. // Реабилитация: как это было. Документы Президиума ЦК КПСС и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. А. Н. Артизов, Ю. В. Сигачев, И. Н. Шевчук, В. Г. Хлопов]. – М.: МФД, 2000. Т. 1: Март 1953 – февраль 1956, 2000. – С. 41 – 43.
63. Записка Л. П. Берии в Президиум ЦК КПСС «О реабилитации Н. Д. Яковлева, И. И. Волкотрубенко, И. А. Мирзаханова и других», 17 апреля 1953 г. // Реабилитация: как это было. Документы Президиума ЦК КПСС и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. А. Н. Артизов, Ю. В. Сигачев, И. Н. Шевчук, В. Г. Хлопов]. – М.: МФД, 2000. Т. 1: Март 1953 – февраль 1956, 2000. – С. 24.
64. Записка Р. А. Руденко в ЦК КПСС о реабилитации С. З. Корытного, 9 декабря 1954 г. // Реабилитация: как это было. Документы Президиума ЦК КПСС и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. А. Н. Артизов, Ю. В. Сигачев, И. Н. Шевчук, В. Г. Хлопов]. – М.: МФД, 2000. Т. 1: Март 1953 – февраль 1956, 2000. – С. 184 – 185.

65. Записка Р. А. Руденко в ЦК КПСС о реабилитации Я. Б. Гамарника, 22 июля 1955 г. // Реабилитация: как это было. Документы Президиума ЦК КПСС и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. А. Н. Артизов, Ю. В. Сигачев, И. Н. Шевчук, В. Г. Хлопов]. – М.: МФД, 2000. Т. 1: Март 1953 – февраль 1956, 2000. – С. 236 – 237.
66. Записка Р. А. Руденко и И. А. Серова в ЦК КПСС о реабилитации В. Я. Чубарая и К. В. Сухомлина, 3 августа 1955 г. // Реабилитация: как это было. Документы Президиума ЦК КПСС и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. А. Н. Артизов, Ю. В. Сигачев, И. Н. Шевчук, В. Г. Хлопов]. – М.: МФД, 2000. Т. 1: Март 1953 – февраль 1956, 2000. – С. 251 – 252.
67. Записка Р. А. Руденко, С. Н. Круглова, И. А. Серова и К. П. Горшенина в Президиум ЦК КПСС «Об образовании Центральной комиссии по пересмотру дел осужденных за «контрреволюционные преступления», содержащихся в лагерях, колониях, тюрмах и находящихся в ссылке на поселении», 19 марта 1954 г. // Реабилитация: как это было. Документы Президиума ЦК КПСС и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. А. Н. Артизов, Ю. В. Сигачев, И. Н. Шевчук, В. Г. Хлопов]. – М.: МФД, 2000. Т. 1: Март 1953 – февраль 1956, 2000. – С. 103 – 105
68. Записка Р. А. Руденко, К. П. Горшенина и С. Н. Круглова в Президиум ЦК КПСС о пересмотре состава «особо опасных государственных преступников», 5 января 1954 г. // Реабилитация: как это было. Документы Президиума ЦК КПСС и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. А. Н. Артизов, Ю. В. Сигачев, И. Н. Шевчук, В. Г. Хлопов]. – М.: МФД, 2000. Т. 1: Март 1953 – февраль 1956, 2000. – С. 84, 389.
69. Заявление К. Б. Богомоловой-Гамарник Н. С. Хрущову о реабилитации, 20 ноября 1954 г. // Реабилитация: как это было. Документы Президиума ЦК КПСС и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. А. Н. Артизов, Ю. В. Сигачев, И. Н. Шевчук, В. Г. Хлопов]. – М.: МФД, 2000. Т. 1: Март 1953 – февраль 1956, 2000. – С. 182 – 183.
70. Из неправленой стенограммы выступления Н. С. Хрущева на пленуме ЦК КПСС, 13 февраля 1956 г. // Реабилитация: как это было. Документы Президиума ЦК КПСС и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. А. Н. Артизов, Ю. В. Сигачев, И. Н. Шевчук, В. Г. Хлопов]. – М.: МФД, 2000. Т. 1: Март 1953 – февраль 1956, 2000. – С. 352 – 353.
71. Из неправленой стенограммы выступления Н. С. Хрущева на собрании актива Ленинградской партийной организации о постановлении ЦК КПСС по «ленинградскому делу», 7 мая 1954 г. // Реабилитация: как это было. Документы Президиума ЦК КПСС и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. А. Н. Артизов, Ю. В. Сигачев, И. Н. Шевчук, В. Г. Хлопов]. – М.: МФД, 2000. Т. 1: Март 1953 – февраль 1956, 2000. – С. 133, 456.
72. Лаврентий Берия. 1953. Стенограмма июльского Пленума ЦК КПСС и другие документы / сост. В. Наумов, Ю. Сигачев. – М., 1999. – 512 с.
73. «Новый курс» Л. П. Берии // Исторический архив. – 1996. – № 4. – С. 132 – 164.
74. Обращение группы ветеранов партии к Н. С. Хрущеву о необходимости реабилитации Н. А. Скрыпника, 27 декабря 1961 г. // Реабилитация: как это было. Документы Президиума ЦК КПСС и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. А. Н. Артизов, Ю. В. Сигачев, И. Н. Шевчук В. Г. Хлопов]. – М.: МФД, 2003. Т. 2: Февраль 1956 – начало 80-х годов, 2003. – С. 370 – 371.
75. Охотин Н. Г., Петров Н. В., Рогинский А. Б. Экспертное заключение к заседанию Конституционного суда РФ, 26 мая 1992 г. Н. Г. Охотин, Н. В. Петров, А. Б. Рогинский. – М., 1992. – С. 15.
76. Письмо Генерального прокурора СССР Р. А. Руденко, Министра внутренних дел СССР С. Н. Круглова, Министра юстиции СССР К. П. Горшенина І-му секретарю ЦК КПСС Н. С. Хрущеву о пересмотре дел на осужденных за контрреволюционные преступления. 1 февраля 1954 г. // ГУЛАГ: Главное управление лагерей. 1918–1960 / Под редак. А. Н. Яковлєва [сост.: А. И. Кокурин, Н. В. Петров]. – М.: МФД, 2002. – С. 147 – 151.
77. Підрахунки автором за: «О судьбе членов и кандидатов в члены ЦК ВКП(б), избранных XVII съездом партии» // Известия ЦК КПСС. – 1989. – № 12. – С. 82 – 113.
78. Підрахунки автора за: // Реабилитация: как это было. Документы Президиума ЦК КПСС и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. А. Н. Артизов, Ю. В. Сигачев, И. Н. Шевчук, В. Г. Хлопов]. – М.: МФД, 2000. Т. 1: Март 1953 – февраль 1956, 2000. – С. 213.
79. Постановление Президиума ЦК КПСС «О восстановлении в партии П. С. Жемчуженой», 21 марта

1953 г. // Реабилитация: как это было. Документы Президиума ЦК КПСС и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [Сост. А. Н. Артизов, Ю. В. Сигачев, И. Н. Шевчук, В. Г. Хлопов]. – М.: МФД, 2000. Т. 1: Март 1953 – февраль 1956, – 2000. – С. 15.

80. Постановление Президиума ЦК КПСС «О реабилитации М. М. Кагановича», 7 мая 1953 г. // Реабилитация: как это было. Документы Президиума ЦК КПСС и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. А. Н. Артизов, Ю. В. Сигачев, И. Н. Шевчук, В. Г. Хлопов]. – М.: МФД, 2000. Т. 1: Март 1953 – февраль 1956, 2000. – С. 38 – 39.
81. Постановление Центрального комитета КПСС и Совета Министров СССР от 29 июня 1956 г. «Об устранении последствий грубых нарушений законности в отношении бывших военнопленных и членов их семей // Исторический архив. – 1995. – № 2. – С. 120 – 123.
82. Постановление Президиума ЦК КПСС «О проведении закрытого заседания XX съезда партии и утверждении докладчиком Н. С. Хрущева», 9 февраля 1956 г. // Реабилитация: как это было. Документы Президиума ЦК КПСС и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. А. Н. Артизов, Ю. В. Сигачев, И. Н. Шевчук, В. Г. Хлопов]. – М.: МФД, 2000. Т. 1: Март 1953 – февраль 1956, 2000. – С. 352.
83. Постановление Президиума ЦК КПСС «О рассмотрении дел на лиц, отбывающих наказание за политические, должностные и хозяйственные преступления», 19 мая 1956 г. // Реабилитация: как это было. Документы Президиума ЦК КПСС и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. А. Н. Артизов, Ю. В. Сигачев, И. Н. Шевчук, В. Г. Хлопов]. – М.: МФД, 2003. Т. 2: Февраль 1956 – начало 80-х годов, 2003. – С. 29 – 31.
84. Постановление Президиума ЦК КПСС «Об изменениях в порядке отчетов на запросы граждан о судьбе репрессированных, приговоренных к высшей мере наказания», 15 февраля 1963 г. // Реабилитация: как это было. Документы Президиума ЦК КПСС и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. А. Н. Артизов, Ю. В. Сигачев, И. Н. Шевчук, В. Г. Хлопов]. – М.: МФД, 2003. Т. 2: Февраль 1956 – начало 80-х годов, 2003. – С. 417 – 419.
85. Постановление ЦК КПСС «Об ошибках в проведении научно-атеистической пропаганды среди населения» // Правда. – 1954. – 11 ноября.
86. Рабочая протокольная запись заседания Президиума ЦК КПСС о возможности рассмотрения на XX съезде партии вопроса о культе личности Сталина, 1 февраля 1956 г. // Реабилитация: как это было. Документы Президиума ЦК КПСС и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. А. Н. Артизов, Ю. В. Сигачев, И. Н. Шевчук, В. Г. Хлопов]. – М.: МФД, 2000. Т. 1: Март 1953 – февраль 1956, 2000. – С. 308 – 309.
87. Рабочая протокольная запись заседания Президиума ЦК КПСС по вопросу о праздновании дня рождения Сталина, 5 ноября 1955 г. // Реабилитация: как это было. Документы Президиума ЦК КПСС и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [Сост. А. Н. Артизов, Ю. В. Сигачев, И. Н. Шевчук, В. Г. Хлопов]. – М.: МФД, 2000. Т. 1: Март 1953 – февраль 1956, 2000. – С. 275 – 276.
88. Рабочая протокольная запись заседания Президиума ЦК КПСС по вопросам реабилитации и создания комиссии ЦК КПСС для установления причин массовых репрессий против членов и кандидатов в члены ЦК ВКП(б), избранных на XVII съезде партии, 31 декабря 1955 г. // Реабилитация: как это было. Документы Президиума ЦК КПСС и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. А. Н. Артизов, Ю. В. Сигачев, И. Н. Шевчук, В. Г. Хлопов]. – М.: МФД, 2000. Т. 1: Март 1953 – февраль 1956, 2000. – С. 298, 409.
89. Решение КПК при ЦК КПСС «О восстановлении в партии Селивановского и Эйтингома», 30 марта 1953 г. // Реабилитация: как это было. Документы Президиума ЦК КПСС и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. А. Н. Артизов, Ю. В. Сигачев, И. Н. Шевчук, В. Г. Хлопов]. – М.: МФД, 2000. Т. 1: Март 1953 – февраль 1956, 2000. – С. 18.
90. Указ Президиума Верховного Совета СССР «Об амнистии», 27 марта 1953 г. // Правда. – 1953. – № 87. – 28 марта. – С. 1.
91. Наумов В. П. Борьба Н. С. Хрущева за единоличную власть / В. П. Наумов // Новая и новейшая история. – 1996. – № 2. – С. 10 – 31.
92. Наумов В. П. К истории секретного доклада Н. С. Хрущева на XX съезде КПСС / В. П. Наумов // Новая и новейшая история. – 1996. – № 4. – С. 147– 168.
93. Рівенський І. Як совіти вміють обманювати, нагнати страху і заволодіти містом / Іван Рівенський // Літопис Волині. – 1962. – Часопис 6. – С. 80 – 84.

94. Холодницький В. Повстанський рух у таборах ГУЛАГу (кінець 40-х – початок 50-х років) / Василь Холодницький // Українці в Архіпелазі ГУЛАГ (матеріали ювілейної наукової конференції в Чернівцях 13-14 червня 1998 року, присвяченої 45-й річниці повстання в третьому каторжному таборі міста Норильська та початку масової депортації буковинців). – Чернівці, 1999. – 63 с.
95. Чернева А. Последняя отставка Сталина / А. Чернева // Источник. – 1994. – №1. С. – 106 – 111.
96. Шаповал Ю. І. Закрита доповідь М. Хрущова на ХХ з'їзді КПРС: мотиви, обставини появи, наслідки / Ю. І. Шаповал // Початок десталінізації в Україні (до 40-річчя закритої доповіді М. Хрущова на ХХ з'їзді КПРС). Матеріали «круглого столу». – К.: Ін-т історії України НАН України, 1997. – С. 35 – 44.
97. Сообщение Министерства внутренних дел СССР // Правда. – 1953. – № 93. – 4 апреля.
98. Шлаен Александр. Отмороженная оттепель // Зеркало недели. Международный общественно-политический еженедельник. – 1999. – № 40. – 8 – 15 октября.
99. Бантишев О. Ф. Пастка для еліти / Бантишев Олександр Федорович, Селюк Анатолій Васильович – К.: Нора-Друк, 2004. – 290 с.
100. Баран В. Україна 1950 – 1960-х рр.: еволюція тоталітарної системи / Володимир Баран – Львів: Ін-т українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України, 1996. – 448 с.
101. Баран В. К. Україна після Сталіна: Нариси історії 1953-1985 рр. / Баран Володимир Кіндратович. – Львів: МП «Свобода», 1992. – 124 с.
102. Бугай Н. Ф. Народы Украины в «Особой папке Сталина» / Бугай Николай Федорович. – М.: Наука, 2006. – 271 с.
103. Данилюк Ю. З. Опозиція в Україні (друга половина 50-х – 80-х рр. ХХ ст.) / Юрій Зіновійович Данилюк, Олег Григорович Бажан. – К.: Рідний край, 2000. – 616 с.
104. З порога смерті: Письменники України – жертви сталінських репресій /Авт. кол.: Бойко Л. С. та ін. – К.: Рад. письменник, 1991. – Вип. 1. – 494 с.
105. Кожинов В. Россия век ХХ (1939-1964) / Вадим Валерианович Кожинов. – Краматорськ: ЗАО «Тираж – 51», 2002. – 397 с.
106. Кузнєцов И. Н. Засекреченные трагедии советской истории / И. Н. Кузнецов. – Изд. 2-е. – Ростов на Дону: Феникс, 2008. – 251 с.
107. Ляшко А. П. Груз памяти: Трилогия: Воспоминания / А. П. Ляшко. – К.: Деловая Украина, 1997. Кн. II: Путь в номенклатуру. – 544 с.
108. Млечин Л. И. КГБ. Председатели органов госбезопасности. Рассекреченные судьбы / Леонид Михайлович Млечин. – М.: ЗАО Центрополиграф, 2005. – 861 с.
109. Ненси Адлер. Трудное возвращение. Судьбы советских политзаклю-ченных в 1950–1990-е годы / Ненси Адлер; [пер. с английского С. Я. Крушельницкой]. – М.: Общество «Мемориал» – «Звенья», 2005. – 318 с.
110. Никита Сергеевич Хрущев: Материалы к биографии / [сост. Ю. В. Аксютин]. – М.: Политиздат, 1989. – 367 с.
111. Семичасный В. Беспокойное сердце / Владимир Семичасный. – М.: Вагриус, 2002. – 460 с.
112. Топтыгин А. Лаврентий Берия. Неизвестный маршал госбезопасности / Алексей Топтыгин. – М.: Эксмо, Яуза, 2005. – 480 с.
113. Шаповал Ю. Україна ХХ століття: Особи та події в контексті важкої історії / Юрій Шаповал. – К.: Ґенеза, 2001. – 560 с.
114. Шелест П. Справжній суд історії ще попереду. Спогади, щоденники, документи, матеріали / Петро Шелест [упоряд.: В. Баран, О. Мандебура та ін. / За ред. Ю. Шаповала]. – К.: Генеза, 2003. – 808 с.
115. Oppenheim S. Rehabilitation in the Post-Stalinist Soviet Union // The Western Political Quargerly.1967.V.20. № 1
116. Списки репресованих діячів української культури, освіти, науки. – Режим доступу:http://memorial.org.ua/list_repres/4.htm

РОЗДІЛ ІІ

ХАРАКТЕРНІ РИСИ РЕАБІЛІАЦІЇ У ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ 1960-х – СЕРЕДИНІ 1980-х РОКІВ

Започаткована після ХХ з'їзду КПРС лібералізація суспільно-політичних процесів сформувала відповідні умови для масового відновлення справедливості щодо жертв політичних репресій. Свідчення цих змін відображені у сформованій нормативно-правовій базі, яка стала підставою для звільнення з місць позбавлення волі ув'язнених громадян.

Звільнившись із заслання та таборів, жертви політичних репресій відразу відчули певний осуд, зневагу та підозріле ставлення оточення, у тому числі керівників різного рівня. Цьому сприяла система паспортизації, яка дозволила виділити репресованих із загальної маси населення, контролюючи їх розселення. Здійснювалося це з допомогою системи шифрів, зазначених у паспортах через двобуквені серії. За шифрами паспорта визначалась не тільки осудність його власника, але й статті (політичні, господарські або кримінальні), за якими він був позбавлений волі [90, с. 18–22].

Більшість репресованих, звільнених з ув'язнення, залишилися без житла, власного майна, грошових заощаджень та інших життєво необхідних матеріальних цінностей. Саме ці обставини змушували реабілітованих громадян та звільнених спецпоселенців звертатися до органів державної влади з проханням повернення майна, цінностей, вкладів, конфіскованих в результаті незаконних репресій, а також про відновлення трудового стажу за час перебування на засланні або в ув'язненні.

Уся складність реалізації вказаних проблем визначалась не лише в розробці та прийнятті відповідних правових актів, а й самою процедурою повернення власності. Адже вилучення майна та цінностей проводилося за різними підставами: за судовими вироками, при виконанні вироків військових трибуналів, за постановами слідчих та позасудових органів, за рішеннями МВС, місцевих органів влади (у більшості випадків описи конфіскованого або вилученого майна та цінностей не збереглися).

Розв'язання цих надзвичайно складних завдань вимагало від органів партійно-державної влади створення належних соціально-економічних умов реабілітованим, насамперед забезпечення їх житлом та працевлаштуванням за фахом, необхідними соціальними гарантіями.

1. Реалії соціальної адаптації жертв політичних репресій

Одним із перших документів, у якому зазначалися шляхи реалізації назрілих соціальних проблем реабілітованих, стала постанова Ради Міністрів СРСР від 8 вересня 1955 р. за № 1655 «Про трудовий стаж, працевлаштування та пенсійне забезпечення громадян, необґрунтовано притягнутих до кримінальної відповідальності та згодом реабілітованих» [48, с. 167–169].

Цей утаємнений документ, який не публікувався, визначав порядок нарахування пенсій, трудового стажу та компенсаційних витрат громадянам, які були безпідставно притягнені до кримінальної відповідальності, а згодом звільнені та реабілітовані. Зокрема, в ньому було визначено, що час перебування в ув'язненні, засланні безпідставно позбавлених волі і в подальшому звільнених у зв'язку з припиненням кримінальної справи або за виправданням суду зараховувався як до загального трудового стажу, так і до стажу роботи за фахом. Строк перебування в ув'язненні зараховувався до безперервного трудового стажу за умови, що перерва між днем реабілітації або звільнення з ув'язнення, заслання і днем влаштування

на роботу не перевищувала шести місяців. Виконкоми рад отримали розпорядження щодо обов'язкового прийому реабілітованих на роботу з видачею їм трудових книжок та внесенням до них запису про загальний стаж роботи [72, с. 168].

За постановою передбачалася виплата двомісячної заробітної плати за колишнім місцем роботи, виходячи з чинної на день звільнення місячної ставки займаної посади або ставки іншої аналогічної посади. У разі відсутності підприємства або установи, у якій працював реабілітований, двомісячну заробітну плату виплачував правонаступник або відповідне міністерство. При посмертній реабілітації двомісячна заробітна плата виплачувалася сім'ї незаконно репресованого. На реабілітованих поширювались пільги, які встановлювалися для працівників підприємств та установ районів Крайньої Півночі та віддалених місцевостей, які прирівнювалися до цих регіонів, за умови, що вони залишалися після звільнення працювати у тих же підприємствах та установах. Зазначений строк зараховувався звільненим до загального стажу роботи з урахуванням названих пільг. Відповідно до постанови призначення пенсій реабілітованим проводилося за наявності необхідного стажу та при досягненні певного віку, незалежно від того, чи працювали громадяни після звільнення з місць ув'язнення або заслання. Надавалася можливість визначати розмір пенсії, виходячи із заробітної плати, яку отримували громадяни на посаді до арешту або відповідно до іншої аналогічної посади. У разі посмертної реабілітації громадян їх сім'ям призначалися пенсії як таким, що втратили годувальника [72, с. 169].

Зазначена постанова врегульовувала правовідносини між реабілітованими, владними структурами та трудовими колективами, у яких вони працювали до ув'язнення, і слугувала підставою для зняття гострих питань працевлаштування та пенсійного забезпечення. Водночас утаємненість документа призвела до необізнаності на місцях, а це відобразилося на роботі відповідальних працівників, які неспроможні були надати ґрунтовні консультації звільненим громадянам, що породжувало скарги до республіканських та центральних органів. Так, реабілітований громадянин В. С. Остапенко з Мало-Висковського району Кіровоградської області вимушений був звертатися в редакцію газети «Правда» за роз'ясненням підстав виплати двомісячної допомоги після звільнення з місць позбавлення волі та встановлення трудового стажу для отримання пенсії [2, арк. 7].

Звільненим з ув'язнення надавалося право на позачергове отримання житла. Вирішення цього питання знаходилося в компетенції виконавчих комітетів і було досить важливим, оскільки після звільнення більшість репресованих фактично стали бездомними, за роки ув'язнення, заслання вони, в переважній більшості, втратили рідних та близьких. Проте на місцях житлові питання вирішувалися досить складно. У кращому стані щодо вирішення цієї проблеми знаходилися реабілітовані інваліди, яким Міністерство соціального забезпечення надавало місця в будинках інвалідів [72, с. 170].

Безперечно, постанова «Про трудовий стаж, працевлаштування та пенсійне забезпечення громадян, необґрунтовано притягнутих до кримінальної відповідальності та згодом реабілітованих» окреслила коло проблем, які необхідно було вирішувати для надання соціальних прав та гарантій категоріям громадян, що постраждали від свавілля тоталітарного режиму. На практиці реалізація цих завдань проводилася повільно, а подекуди навіть і формально. Давались взнаки не лише відсутність необхідних засобів, але й вороже ставлення до реабілітованих. Навішані ярлики «ворог народу» та «контрреволюціонер» ставали на перешкоді при розв'язані завдань на будь-яких рівнях. Задекларовані постановами, указами та іншими правовими актами норми входження реабілітованих громадян у русло суспільного життя досить часто не виконувалися місцевими органами. Їх шлях до адаптації в суспільному житті був досить тривалим та складним.

Як переконуємося з доповідної записки секретаря Харківського обкому КП України, станом на квітень 1956 р. в область прибуло 54 особи реабілітованих у зв'язку з безпідстав-

ним засудженням у 1937–1938 рр. З їхнього числа 35 звільнених із ув'язнення працевлаштовано, 17 – оформлені всі необхідні документи для отримання пенсій, 25 осіб отримали двомісячну грошову допомогу. Сім'ї 16 посмертно реабілітованих громадян отримали аналогічну грошову допомогу [13, арк. 38]. У той самий час у Дніпропетровську область із місць позбавлення волі прибуло 34 особи, які були репресовані в кінці 1930-х рр. З них 30 осіб працевлаштовано, 15 – оформлені пенсії. Видана двомісячна грошова допомога 18 реабілітованим за попереднім місцем їхньої роботи, решті 16 особам проводилося оформлення такої допомоги. Рішеннями райвиконкомів 13 реабілітованим надано позачергове житло [13, арк. 39].

Архівні матеріали Київського обкому партії розкривають складність цієї роботи при вирішенні проблем 146 реабілітованих, які прибули на поселення в м. Київ. Так, житлова проблема була вирішена для 52 осіб та ще 35 колишніх безпідставно засуджених були взяті на квартирний облік. Лише кожному п'ятому реабілітованому були призначені пенсії. Характерною ознакою в діяльності райкомів партії, райвиконкомів був недостатній контроль за працевлаштуванням. Лише кожний другий реабілітований був працевлаштований, кожний третій – отримав позачергово житло [13, арк. 36]. Реабілітовані відчували себе нещасними, їхніми проблемами ніхто не переймався. Саме в таку ситуацію потрапили жителі Сталінського району м. Києва Я. В. Волошин, член КПРС з 1905 р., та його син О. Я. Волошин, член КПРС з 1923 р., що повернулися з ув'язнення. Після їхньої реабілітації, як у кримінальному, так і в партійному порядку, через зволікання радянських органів вони поневірялися як бездомні, яким до того ж тривалий час не призначали пенсії [13, арк. 37].

Необхідно визнати, що випадки байдужого ставлення до реабілітованих та їхніх сімей з боку партійно-державних органів на місцях були звичайним явищем. Наші висновки переконливо підтверджують заяви, що надходили в прокуратуру Вінницької області. Тут зазначену категорію населення не завжди зустрічали із співчуттям та підтримкою. Далеко не всі реабілітовані, їхні сім'ї мали змогу отримати передбачену законом двомісячну грошову компенсацію. Так, реабілітований Берштейн, який працював до арешту завідувачем загального відділу облвиконкому, та Трачук, колишній директор однієї із шкіл міста Вінниці, отримали грошову допомогу лише після втручання обласної прокуратури. Дружина репресованого директора школи із села Заливанщина Калинівського району Білоус Олена більше трьох місяців не могла отримати грошову компенсацію через бездіяльність посадових осіб. Спочатку районний відділ народної освіти запропонував їй представити документи, які б підтверджували шлюбні стосунки з Білоусом, а коли вони були надані, повідомив, що очікує відповіді з Міністерства освіти і грошей не видав [31, арк. 6].

Зміни політичного життя, започатковані в державі, не залишилися непоміченими в суспільстві. Відстежувалася стабільна тенденція зростання кількості звернень та скарг до державних установ, партійних структур, комісій та органів, що займалися реабілітацією з конкретними проханнями поновлення прав репресованих. У цих заявах та листах спостерігалися конкретні випадки бездушності з боку партійних, радянських, господарських і правоохоронних органів, які виявляли перестраховку у вирішенні питань репресованих громадян, не надавали їм допомоги в працевлаштуванні, не вирішували їхнє забезпечення житлом та зволікали з пропискою за місцем попереднього проживання, не надавали допомоги в організації лікування, оформленні пенсій, а також у розв'язанні інших соціально-побутових проблем.

Архівні матеріали дають нам підстави стверджувати, що вирішення питань соціальної адаптації жертв політичних репресій значною мірою залежали від діяльності партійно-державних органів, їхньої відповідальності щодо розв'язання проблем реабілітованих. У роботі цих органів відстежувалася настороженість до колишніх репресованих, особливо до реабілітованих громадян із західних областей України. Саме тому працівники партійних та

державних установ Бродівського району Львівської області намагалися зустрітися з кожним реабілітованим для з'ясування їхнього ставлення до радянської влади, визначити ідеологічні уподобання. Після з'ясування таких та інших аналогічних питань їм пропонувалася відповідна робота [11, арк. 253]. Наприклад, керівництву заводу «Львівсільмаш» було рекомендовано залучити до трудової діяльності 61 особу з колишніх репресованих, що повернулися з місць ув'язнення [11, арк. 152]. У Глинянському районі цієї області після з'ясування ставлення до процесу радянізації в регіоні 256 реабілітованих учасників оунівського підпілля були працевлаштовані в різних галузях народного господарства.

Зважаючи на надзвичайно обширний спектр діяльності щодо вирішення проблем політичного, економічного, соціального та культурного характеру в області, керівництво Львівщини прагнуло вникати у невирішені питання реабілітації оунівців. Зокрема, 11 серпня 1956 р. на засіданні секретаріату обкому партії розглядалося питання «Про заходи щодо залучення до громадськокорисної праці і виховання громадян, що прибули з місць ув'язнення». У прийнятій постанові були розроблені конкретні заходи щодо оперативного поліпшення цієї роботи. А у вересні того ж року на бюро секретарі райкомів звітували про хід виконання постанови секретаріату [11, арк. 153].

З боку державних та партійних органів Хмельницької області було прийнято низку конкретних заходів щодо виконання постанови Ради Міністрів СРСР «Про трудовий стаж, працевлаштування та пенсійне забезпечення громадян, необґрунтовано притягнутих до кримінальної відповідальності та згодом реабілітованих». Запроваджені заходи та конкретна робота уможливила працевлаштувати 2595 осіб із майже 3 тисяч, які повернулися з місць позбавлення волі в 1955–1956 рр.

Більшість з реабілітованих брали активну участь у громадському житті підприємств, установ, колгоспів та МТС. Зокрема, в артілі ім. Леніна м. Хмельницького працювала колишня засуджена Т. В. Коваль, яка систематично виконувала норми виробітку на 120–130 відсотків. У будівельному управлінні №1 працювали теслями Г. І. Гриченюк і І. Я. Крос, які щомісячні завдання виконували на 110–115 відсотків. Їх відзначали як кращих виробничників на зборах трудового колективу та в стінній газеті [32, арк. 42].

Колишні ув'язнені А. П. Чавалаха та Д. А. Гандзюк, які працювали в колгоспах ім. Кірова та ім. Молотова Ярмолинецького району, були призначені на посади бригадирів городніх бригад. Амністований А. П. Атаманець працював вчителем Новоселицької середньої школи цього ж району і редагував загальноколгоспну стінну газету. Добре зарекомендував себе на посаді слюсаря Сатанівського заводу Л. П. Махуля. Вищезгадані та багато інших осіб у минулому репресованих, що повернулися з ув'язнення на місця постійного проживання, намагалися адаптуватися з допомогою односельців, членів трудових колективів до нових умов, відчути себе рівноправними членами суспільства, віддаючись роботі, прагнучи не згадувати страшні роки табірного життя [32, арк. 43].

Узагальнюючи конкретні прорахунки у вирішенні питань реабілітованих з боку радянських та правоохоронних органів, Прокуратура УРСР інформувала Раду Міністрів Української РСР про суттєві недоліки, допущені в роботі багатьох виконкомів місцевих Рад депутатів трудящих щодо виконання постанови Ради Міністрів СРСР і ЦК КПРС від 25 жовтня 1956 р. «Про заходи поліпшення роботи Міністерства Внутрішніх Справ СРСР» і постанови Ради Міністрів УРСР від 16 листопада 1956 р. за № 1390-0044 в частині найшвидшого залучення до суспільнокорисної праці осіб, що були звільненні з ув'язнення. Проведені перевірки давали підстави стверджувати, що в багатьох виконкомах міських і районних Рад ніхто конкретно не займався цією роботою, не проводився облік осіб, які поверталися з місць позбавлення волі. Це призводило до того, що значна кількість реабілітованих тривалий час не працевлаштовувалася, багато з них ставали на шлях здійснення кримінальних злочинів [3, арк. 7].

Наприклад, А. Г. Чернавін із Волинської області писав: «...16 років я перебував у кігтях банди Берії. Заарештований як «ворог народу» в березні 1938 р., а повернувся в січні 1955 р. Верховним судом СРСР повністю реабілітований, а КПК при ЦК КПРС поновила в лавах партії з відновленням попереднього партстажу з 1929 р. Після сибірського заслання був декілька місяців без роботи, а потім «зі скрипом» взяли продавцем книжного кіоску. На цій роботі з успіхом могла працювати дівчина, а мені доцільніше було доручити більш серйозну роботу, використовуючи життєвий та партійний досвід». Про ще складнішу життєву ситуацію оповів у листі до ЦК КПРС харків'янин А. І. Камфор: «З 1936 р. я був відірваний від сім'ї і терпів митарства, які мали місце при відбуванні строку в трудовому таборі та при перебуванні на засланні. У 1953 р. був реабілітований. З тих пір не можу ніде влаштуватися на роботу за спеціальністю. Упродовж півтора року об'їздив Харківську, Запорізьку та Кримську області і ніде за будь-яких причин не був прийнятий на роботу. Я агроном з вищою освітою і міг би багато зробити корисного для сільського господарства» [47, арк. 61–62].

У жовтні 1955 р. з місць ув'язнення до Сімферополя прибув Г. М. Карпов. При спробі влаштуватися на роботу керівники ряду підприємств міста заявляли йому: «Звідкіля прибув, туди й направляйся», - і на роботу не приймали. Лише після втручання Міністерства внутрішніх справ УРСР він був прописаний і влаштований на роботу. Повернувшись з місць позбавлення волі у м. Ворошиловград, реабілітований М. Т. Фадєєв одразу намагався влаштуватися на роботу. Його звернення до дирекції заводу ім. Жовтневої Революції були безрезультатними. При зверненні до адміністрації хлібного заводу № 3 йому знову було відмовлено у працевлаштуванні без будь-яких на те причин. У результаті поневірянь у пошуках роботи, не маючи засобів до існування, Фадєєв став на злочинний шлях, пограбував магазин і був заарештований [12, арк. 1–2].

Вирішуючи проблеми працевлаштування, реабілітовані зверталися у відділи кадрів трудових колективів і одразу наштовхувалися на супротив, який виявлявся у відмові в наданні роботи, коли кадровики дізнавалися про їхні життєві долі. Обман і зволікання в чиновницьких кабінетах були відпрацьовані до досконалості. За таких умов колишні ув'язнені вимушені були звертатися до репресивних органів, а представники правоохоронної системи погоджувалися вирішити питання працевлаштування за умов, що реабілітовані «репресують» свою пам'ять. Мемуарна література дає підстави стверджувати, що існував так званий громадський договір, який пропонувався ув'язненим ГУТАБу: «Ми вас звільняємо, допомагаємо вам з працевлаштуванням, деякими пільгами і залишаємо в спокої. За це ви зобов'язані не ставити політичні вимоги і не розголошувати обставини минулого» [101, с. 218].

Обласні комісії, що працювали із середини 1954 р. по березень 1956 р., вивчаючи справи осіб, засуджених за контрреволюційні злочини, та місцеві комісії Президії Верховної Ради СРСР, які розглядали в 1956 р. справи ув'язнених за політичні, посадові та господарські злочини, прийняли багато рішень щодо звільнення, скорочення строків покарання репресованих. Аналіз матеріалів діяльності цих комісій дав підстави Раді Міністрів Союзу РСР 4 жовтня 1956 р. прийняти постанову за № 1369 «Про трудовий стаж громадян, яким при перегляді кримінальних справ знижена міра покарання». Встановлювалося, що у разі визначення трудового стажу громадянам, яким у зв'язку з переглядом кримінальних справ була знижена міра покарання, час їхнього перебування в місцях позбавлення волі понад встановлений строк зараховувався до загального трудового стажу і до стажу роботи за спеціальністю, за якою громадянин працював до засудження. Дія постанови поширювалась також на громадян, яким міри покарань були знижені при перегляді кримінальних справ до прийняття постанови [49, с. 171].

Враховуючи ускладнення, що мали місце у пенсійному забезпеченні реабілітованих, прагнучи зняти гостроту тих невирішених соціально-побутових проблем звільнених з

ув'язнення, Державний комітет Ради Міністрів СРСР з питань праці та заробітної плати за дорученням Ради Міністрів 14 серпня 1957 р. подав роз'яснення щодо вибору можливих варіацій призначення пенсій [63, с. 181–182]. Зокрема, громадянам, які перебували у місцях позбавлення волі та в засланні, при призначенні пенсійного забезпечення надавалося право вибору нарахування пенсійної оплати із ставки, яка передувала арешту, або з заробітку, що був після ув'язнення чи заслання. У роз'ясненні до постанови передбачалося, що ув'язненим, які відбули покарання і в згодом реабілітовані, а також тим, що працювали на виробництві, яке давало право на державну пенсію або на пенсію за пільгами, при поданні відповідних документів зазначений період зараховувався до стажу, який давав право на пенсію, незалежно від характеру роботи, що була до арешту або після звільнення. Пенсійне забезпечення за бажанням реабілітованого могло нараховуватися, виходячи із роботи у виправно-трудовій установі, а заробітна плата за час роботи в цих установах нараховувалася за ставками, які діяли для відповідних категорій робітників і службовців цих установ.

Чимало петиційних заяв реабілітованих свідчили про неможливість набуття ними необхідного трудового стажу через перебування в ув'язнені. Це спонукало Державний комітет з праці та соціальних питань СРСР 8 березня 1958 р. підготувати рекомендаційний лист, який передбачав розв'язання цього питання. Комітет пропонував особам, які були повністю реабілітовані, зараховувати до трудового стажу час перебування у місцях ув'язнення незалежно від того, що вони не працювали як робітники чи службовці до арешту [61, с. 172].

Поширюючи дію Постанови Ради Міністрів СРСР від 8 вересня 1955 р. «Про трудовий стаж, працевлаштування та пенсійне забезпечення громадян, необґрунтовано притягнутих до кримінальної відповідальності та згодом реабілітованих» Рада Міністрів СРСР 17 липня 1959 р. прийняла постанову за № 830-370 «Про громадян, необґрунтовано засланих або висланих в адміністративному порядку». Цей документ поширювався на осіб, які були незаконно вислані або перебували на заслані в адміністративному порядку за політичними мотивами. Проте перерахунки щодо названих громадян по зарплаті, відсоткові надбавки за роботу в районах Крайньої Півночі та прирівняних до них віддалених місцевостей, за вислугу років при прийнятті цієї постанови не проводилися. Її дія не поширювалася на громадян, висланих в адміністративному порядку із заборонених місцевостей і прикордонної смуги в порядку провадження паспортного режиму, а також на громадян, які перебували на спец поселенні [48, с. 169–170].

Лише через п'ять років за рішенням Державного комітету з питань праці та заробітної плати 20 жовтня 1964 р. реабілітованим, які відбули покарання в районах Крайньої Півночі та прирівняних до них місцевостях, час перебування в ув'язненні зараховувався до трудового стажу в пільговому порядку [81, с. 171].

Вирішуючи правові питання щодо трудового стажу, пенсійного забезпечення реабілітованих громадян у 1955–1964 роках, держава прагнула певною мірою покращити як моральне, так і матеріальне становище тих її громадян, які пройшли через тортури сталінських таборів, пережили злидні заслання та поневіряння виселенців. Формально держава вирішила ці завдання, але низка проблем, що були пов'язані з реалізацією питань: за короткий термін провести працевлаштування, забезпечити житлом та повернути конфісковане майно – залишилася нерозв'язаною.

Задекларoване державою право повернення реабілітованих до нормального життя місцева влада неспроможна була реалізувати. Про це засвідчували численні листи, що надходили у вищі партійно-державні інстанції. Узагальнені проблеми реабілітованих були викладені у записці загального відділу ЦК КПРС від 5 квітня 1956 р. «Про листи реабілітованих громадян із скаргами на незадовільне вирішення питань щодо відновлення їх прав, працевлаштування і соціально-побутових потреб» [47, с. 59–63]. На підставі цього документа та

записки голови КДБ при Раді Міністрів СРСР І. Сєрова і заступника міністра фінансів СРСР В. Гарбузова 12 листопада 1956 р. був підготовлений лист «Про порядок розрахунків щодо повернення реабілітованим громадянам конфіскованого в них майна», який передбачав порядок відшкодування вартості майна відповідно до чинного законодавства.

В окремих випадках, коли реабілітовані громадяни або їхні спадкоємці зверталися із заявами про низьку оцінку майна, що їм раніше належало, фінансові органи союзних, автономних республік, крайових, обласних і міських у містах республіканського підпорядкування зобов'язувалися провести перевірку обґрунтованості направлених заяв на підставі документів первинної оцінки вилученого або конфіскованого майна, отриманої від райторгфінвідділів або органів КДБ разом із представниками відповідних органів Міністерства торгівлі.

При виявленні явно занижених цін на майно фінансовим органам разом із представниками Міністерства торгівлі дозволялося, як виняток, зробити переоцінку майна відповідно до рівня чинних державних роздрібних цін з урахуванням його зносу. Виплата різниці між заново встановленою ціною майна й сумою, раніше вирученою від його реалізації, проводилася райторгфінвідділом за вказівкою фіноргану, що проводив переоцінку, за рахунок коштів союзного бюджету. Заяви реабілітованих громадян про переоцінку конфіскованих у них дорогоцінних металів, дорогоцінних каменів і виробів з них, а також годинників розглядалися Управлінням дорогоцінних металів Міністерства фінансів СРСР [75, с. 173].

У разі, коли при розгляді заяв реабілітованих громадян у них не було документів щодо вилучення або конфіскації майна та цінностей, створювалися відповідні комісії, до складу яких входили представники міністерств фінансів, торгівлі республіки та КДБ при Раді Міністрів УРСР.

Заяви про відшкодування вартості вилученого у репресованих майна й цінностей відділами й управліннями центрального апарату НКВС-МДБ СРСР розглядала комісія в складі: заступника міністра фінансів СРСР, заступника голови КДБ при Раді Міністрів СРСР, відповідального представника міністерства торгівлі СРСР [75, с. 174].

Органи КДБ на підставі поданих заяв визначали наявність у реабілітованих або їхніх родичів відомостей про вилучене майно. Шляхом опитування свідків встановлювалась вартість майна, цінностей, сума коштів і вартість облігацій державних позик, вилучених під час репресій. Зазначені матеріали представлялися на розгляд комісій, які визначали розміри виплат компенсацій за майно і цінності, а також суму повернення грошей і облігацій державних позик.

Внески, сума акредитивів, а також здані на зберігання в ощадкасу облігації державних позик підлягали поверненню за умов, якщо сума внесків, акредитивів або облігацій, що зберігалися в ощадкасі, підтверджувалася будь-якими наявними документами в ощадних касах, управліннях держощадкас і держкредиту, фінансових органів і органів КДБ і МВС. При визначенні розміру майнової компенсації комісії мали виходили з чинного на момент розгляду рівня прейскурантних роздрібних цін, з урахуванням зносу [75, с. 175].

Оплату виробів з дорогоцінних металів, каменів і перлин, а також годинників усіх систем і марок проводили стосовно до чинних цін із знижкою 25-ти відсотків зносу. Імпортні годинники оцінювалися як годинники вітчизняного виробництва. Дорогоцінні камені, золото, срібло, платина, монети дореволюційного російського карбування, іноземні монети й лом дорогоцінних металів оплачували за цінами Держбанку і державної торгівлі при купівлі цих цінностей у населення [75, с. 175].

Конфісковані грошові суми підлягали поверненню реабілітованим або їхнім родичам з переоцінкою до умов, встановлених грошовою реформою. Замість раніше вилучених облігацій державних позик видавалися облігації тих же позик, але за іншими номерами. Замість облігацій позик, що підлягали конверсії, видавалися облігації державної 2-відсоткової позики 1948 р. за співвідношенням 1 до 3 [75, с. 175].

Установлені комісією дані і рішення про вилучення у репресованих майна оформлялися актом за підписами всіх членів комісії. Один екземпляр передавався фіноргану, представник якого брав участь у роботі комісії, для виплати встановленої суми компенсації за вилучене майно й цінності, повернення грошових сум і облігацій державних позик. Інший екземпляр акта передавався на зберігання в органи КДБ.

Репресованим без документального оформлення конфіскації майна відшкодування вартості незаконно вилучених у них цінностей, а також грошових сум і облігацій державних позик дозволялося проводити за умов подачі заяв про відшкодування впродовж шести місяців з моменту оголошення про їхню реабілітацію.

Повернення вартості вилученого або конфіскованого майна, цінностей, грошових сум, облігацій державних позик і грошових внесків дружині, дітям або іншим родичам посмертно реабілітованих громадян проводилося за умов пред'явлення ними у фінорганы (а по внесках – в ощадкаси) належно оформлених документів на право отримання спадщини і повернення сум або облігацій державних позик. Водночас міністерства фінансів союзних і автономних республік, крайових, обласних і міських у містах республіканського підпорядкування відповідно до статті 3 Указу Президії Верховної Ради СРСР від 10 квітня 1942 р. звільняли спадкоємців реабілітованих громадян від сплати державного мита за видачу посвідчень, які підтверджували їхнє право на спадкування [75, с. 176].

Вирішення соціальних проблем реабілітованих громадян в обсязі повернення незаконно конфіскованого майна зводилося до двох невирішених моментів: по-перше, величезний масштаб конфіскату, який не в змозі була реалізувати держава через її економічний стан; по-друге, відсутність необхідних документів для його оцінки. Як правило, представники репресивних органів не оформляли документів для привласнення речей репресованих. Зазначені фактори практично унеможливлювали справедливе вирішення питання конфіскату широких мас реабілітованих. Керуючись чинним на той час правовими документами, органи влади не могли задовольнити розгляд скарг постраждалих від репресій. Питання ускладнювалися не тільки відсутністю, здебільшого, будь-яких матеріалів, що засвідчували, яке саме майно було конфісковане та вилучене у репресованих осіб, а й тим, що значна кількість репресованих була засуджена позасудовими органами без належного оформлення необхідних документів, у тому числі актів опису та оцінки майна.

Враховуючи складність цієї ситуації, Міністерство фінансів СРСР у листі від 12 листопада 1956 р. «Про порядок повернення реабілітованим громадянам сум конфіскованих заощаджень» як виняток рекомендувало проводити повернення конфіскованих вкладів беззаконно репресованим і згодом реабілітованим з нарахуванням відсотків на суми, які були конфісковані із моменту перерахування заощаджень до державного доходу й до дня їх повернення [48, с. 179].

Для реалізації цих завдань потрібні були конкретні рекомендації вищих органів. З цією метою 3 травня 1957 р. Міністерство фінансів та Міністерство внутрішніх справ СРСР підготували лист за № 31-435с/149с, який обумовлював підстави утворення спеціальних комісій із представників органів МВС та обласних фінансових відділів, що з'ясовували організаційні моменти щодо повернення вилученого майна і заощаджень за постановами Особливої наради. Наступним документом, який визначав порядок перевірки заяв реабілітованих громадян та їхніх спадкоємців, був лист Міністерства юстиції СРСР від 5 серпня 1957 р. за № 1/111с [48, с. 180]. Лист передбачав повернення конфіскованого або вилученого органами КДБ майна та цінностей у тому разі, коли не збереглися які-небудь документи щодо їхньої конфіскації. Керуючись зазначеним листом, органи КДБ установлювали факт вилучення майна, визначали найменування, кількість і стан конфіскату й лише після цього подавали матеріали на розгляд комісії при обласних фінвідділах у складі представників фіноргану, КДБ і Мінторгу.

Після відновлення комісіями опису та вартості конфіскованого майна справи розглядалися в суді за участю прокурора, представників фінансових органів та торгових організацій, а в разі необхідності – за участю експертів [48, с. 181].

Доцільно відзначити, що лист Міністерства фінансів СРСР та Військової колегії Верховного Суду СРСР від 28 листопада 1958 р. за № 31-173/с/01672 багато в чому дублював документи, які передбачали повернення конфіскованого та вилученого майна реабілітованим громадянам, хоча мав конкретну направленість щодо регламентації процесу розгляду заяв реабілітованих, майно яких свого часу було незаконно конфісковане за вироками військових трибуналів. Лист передбачав діяльність голів військових трибуналів, у провадженні яких перебували кримінальні справи або в яких вони були під наглядом. Визначалися підстави розгляду заяв та інших наявних документів реабілітованих громадян або їхніх родичів, а через опитування свідків установлювався характер вилученого й конфіскованого майна [48, с. 181–182]. Іншим листом Голови Військової колегії Верховного Суду СРСР від 10 лютого 1959 р. обумовлювалася дія голови військового трибуналу щодо комісії відповідного фінансового органу при розгляді матеріалів, здобутих в процесі перевірки заяв репресованих та їхніх родичів при поверненні конфіскованого майна [65, с. 183–184].

Розглядаючи заяви стосовно повернення конфіскованого та вилученого майна 31 березня 1960 р., КДБ при Раді Міністрів СРСР направив рекомендації, згідно з якими органи держбезпеки за матеріалами архівно-слідчих справ установлювали, яким органом винесене рішення щодо конфіскації майна, і направляли заяви громадян з кримінальними справами на розгляд судів або військових трибуналів. У разі, коли в припинених кримінальних справах на осіб, засуджених військовими трибуналами або судами, були дані про вилучення або конфіскацію органами держбезпеки матеріальних цінностей, питання відшкодування вартості вирішували органи держбезпеки згідно з листом Мінфіну СРСР і КДБ при Раді Міністрів СРСР від 12 листопада 1956 р. № 31-1283/3с/137с [82, с. 184–185].

У ході реабілітаційних заходів від судових органів республіки надходило чимало запитань щодо порядку повернення реабілітованим особам конфіскованого майна або його вартості у тому разі, коли в кримінальних справах не виявляли описів та документів про реалізацію вилученого майна, хоча насправді конфіскація була проведена. При цьому роз’яснення щодо дій судів подано в листі начальника управління судових органів Міністерства юстиції УРСР від 22 квітня 1960 р., у якому зазначалося: «Заяви реабілітованих осіб або їхніх спадкоємців про повернення майна й цінностей, конфіскованих судовими органами за вироком суду, коли не збереглися описи та документи, що стверджують фактичне вилучення цього майна та передачу його фінансовим органам, торговим організаціям, повинні розглядатися відповідно до загальних правил про поновлення кримінальних і цивільних справ, за якими судочинство втрачено у зв’язку з обставинами воєнного часу (наказ НКЮ СРСР і Прокурора СРСР від 23.V.1942 р. № 35/175), судами, які вирішували справу, а якщо такі ліквідовано, то обласними судами за місцем засудження.

При розгляді таких заяв суди повинні вживати всіх залежних від них заходів до поновлення опису втраченого майна, а також документів, що стверджують передачу його для реалізації відповідним органам, та з’ясовувати характер самого майна (найменування, кількість, розмір, стан).

Такі справи відповідно до ст. 193 ЦПК УРСР повинні розглядатися судами з участю прокурора, представника фінансових органів і торгових організацій та, якщо виникне необхідність, з викликом експерта.

Ухвали суду про поновлення цих документів належало направляти до комісій при фінансових органах, які визначали розміри, що підлягали виплатам компенсацій за майно й цінності, а також суму грошей, що підлягали поверненню» [62, с. 183].

У повсякденній ситуації реалізація питань, пов'язаних із поверненням власності реабілітованим, була далеко не простою справою. Чимало складностей виникало при вирішенні цих проблем з місцевою владою. Як правило, чиновники на місцях не бажали вникати в ту складну ситуацію, до якої потрапили реабілітовані, що поверталися з ув'язнення або зі спецпоселення. Чиновники трактували нормативні акти, виходячи з власного бачення проблеми репресованих громадян. Здебільшого це призводило до певних нарікань та невдоволень реабілітованих та їхніх сімей.

У вересні 1956 р. до Генеральної прокуратури СРСР звернувся військовослужбовець М. І. Панчук зі скаргою, що в його рідних, які проживають в селі Дерманка Сосновського району Рівненської області, у 1948 р. безпідставно був відібраний будинок і переданий початковій школі. Влада мотивувала це тим, що господарство скаржника було оподатковане як куркульське і не сплачувало податків, а його батько був засуджений у 1947 р. за пособництво військовикам УПА. Розгляд цієї скарги тривав майже рік. Дві перевірки, здійснені прокуратурою Рівненської області за дорученням Прокуратури УРСР, були проведені формально, без вивчення всіх обставин, викладених у скарзі, які завершувалися черговими відписками. Такі дії органів прокуратури області та Прокуратури УРСР призвели до оскарження вчиненого до Прокуратури СРСР [4, арк. 37–38].

Повільно, долаючи бюрократичні перепони, поверталася справедливість, а разом з нею до життя поверталися вцілілі жертви репресій. Вони не бажали миритися з тим правовим формалізмом, який панував в регіонах, і вимушені були звертатися у вищі органи державної влади УРСР. Саме так вчинив Богдан – син відомого українського письменника, актора, композитора та громадського діяча Г. М. Хоткевича, якого за рішенням «трійки» УНКВС Харківської області від 29 вересня 1938 р. за № 69 засуджено до розстрілу [97, с.10]. Військовий трибунал Київського військового округу 24 квітня 1956 р. прийняв ухвалу, за якою рішення «особливої трійки» у справі Г. Хоткевича скасовувалося за відсутністю у його діях складу злочину [97, с. 392–444].

У листі до Голови Ради Міністрів УРСР Н. Кальченка, який був надісланий 21 березня 1958 р., син Г. М. Хоткевича висловлював невдоволення щодо публічної реабілітації батька, стверджуючи, що архівні матеріали знаходяться у філії Центрального архівного управління МВС міста Львова і вважаються власністю управління, яке відмовилося передавати архів Гната Матвійовича в Інститут літератури АН УРСР. Син зазначав, що, коли він прибув до Львова для дослідження матеріалів і підготовки до друку творів батька, йому в архівному управлінні не дозволили навіть переглянути список матеріалів [1, арк. 63].

Б. Хоткевич просив допомоги у справі розшуку останнього місця перебування, місця смерті і могили батька, а також у справі дослідження останніх років його життя (сім'я була сповіщена, що Г. М. Хоткевич загинув у 1942 р.). «На сьогодні це питання порушую я як син свого батька, а завтра воно не може не цікавити широку громадськість. Я вважаю це обов'язком сина і вважаю також своїм обов'язком докласти всіх зусиль для вирішення цієї справи. Хочу сподіватись, що посильну допомогу в цій справі Ви також будете вважати за свій громадський обов'язок.

Прошу також Вашого дозволу і допомоги у справі перевезення останків письменника на Україну і гідного поховання їх у рідній землі. … Прошу для себе офіційного дозволу працювати над підготовкою до друку, упорядкуванням та дослідженням літературної спадщини Г. Хоткевича...» [1, арк. 64–65].

Підставою для появи листа слугувало те, що після десяти років поневірянь дружини та сина письменника у таборах Північного Уралу, Караганди, Норильська і Колими вони опинилися «за дверима справжнього життя», відчувши страшні злидні та страждання. Після звільнення у них не було «даху над головою та елементарних засобів до існування». На прохання

дружини письменника Платоніди Володимирівни повернути будинок, у якому проживала родина Г. Хоткевича і який був конфіскований після його арешту, представники місцевих органів влади відповіли: «Ще не було випадку, щоб ми повертали подібні будинки» [1, арк. 64].

Характерним прикладом такого ставлення до реабілітованих може слугувати заява репресованої сім'ї Б. Г. Дзивака з м. Рівне, у якій викладені дії місцевих органів влади у зв'язку з поверненням їй раніше конфіскованих будівель. У скарзі зазначалося, що в 1947 р. була заарештована жінка заявника Н. С. Дзивак, яка безпідставно Особливою нарадою МДБ СРСР 11 жовтня 1947 р. засуджена до 5 років виправно-трудових таборів. У 1950 р. без будь-яких на те підстав заявник (Б. Г. Дзивак), його дочка та мати за постановою Особливої наради при МДБ СРСР від 3 червня 1950 р. були вислані з м. Рівне на спецпоселення з конфіскацією майна, яке було передано на баланс Рівненського міськвиконкому. Дружина Б. Дзивака після відбуття покарання в таборах Комі АРСР була направлена на заслання в Сибір, де перебувала на спецпоселенні її сім'я. Указом Президії Верховної Ради СРСР від 17 вересня 1955 р. сім'ї було дозволено повернутися на місце постійного проживання [5, арк. 6].

30 червня 1964 р. президія Рівненського обласного суду переглянула судову справу дружини заявника Н. С. Дзивак і скасувала постанову Особливої наради при МДБ СРСР від 11 жовтня 1947 р. Справа припинена, обвинувачення за відсутністю доказів зняті. Постановою Пленуму Верховного Суду УРСР від 14 травня 1965 р. скасовано постанову Особливої наради МДБ СРСР від 3 червня 1950 р., згідно з якою заявник Б. Г. Дзивак, його дочка та мати були реабілітовані з поверненням конфіскованого майна [5, арк. 9, 18].

На підставі матеріалів реабілітації судових інстанцій сім'я звернулася до Рівненського міськвиконкому із клопотанням повернути їй конфісковане майно. Рішення міськвиконкому від 24 червня 1965 р. за № 999 передбачало повернення сім'ї Б. Г. Дзивака літню кухню по вулиці Пушкіна № 13 «А». За половину їхнього будинку по вулиці № 13 виплату 52,9 відсотка страхової вартості будівлі та 120 карбованців за конфісковане майно. Отримавши рішення Рівненського міськвиконкому, сім'я Б. Г. Дзивака звернулася із заявами в обком партії, облвиконком та прокуратуру області з проханням розглянути їхню заяву згідно з чинним законодавством.

За матеріалами перевірки скарг прокуратурою міста 12 серпня 1965 р. був внесений протест у виконком Рівненської міської Ради депутатів трудящих про скасування рішення виконкому від 24 червня 1965 р. за № 999 про повернення сім'ї реабілітованих обох будинків [5, арк. 13]. Незважаючи на протест міської прокуратури, конфісковане майно заявникам не поверталося. Це призвело до нової скарги, яка була направлена 18 жовтня 1965 р. на адресу Голови Президії Верховної Ради УРСР.

Для остаточного розгляду скарги після винесення протесту прокуратурою м. Рівне Б. Г. Дзиваку необхідно було витратити ще дев'ять місяців рутинного бюрократичного зволікання, щоб 7 квітня 1966 р. рішенням Рівненського міськвиконкому за № 403 йому повернули житловий будинок № 13 «А» по вулиці Пушкіна, з господарськими прибудовами, а також частину будинку за № 13 по цій же вулиці, у яких раніше проживали заявники. Цим же рішенням реабілітованим було повернуто 322 карбованців за раніше конфісковане майно [5, арк. 35].

Упродовж десяти років після повернення із заслання репресована сім'я доводила свою невинність у причетності до злочинів, які їй інкримінували. Після реабілітації кожного із членів сім'ї та повернення конфіскованого майна довелося ще рік відстоювати право на свою власність, звертаючись у вищі органи влади республіки. Далеко не кожній сім'ї випало таке «щастя» дочекатися за життя реабілітації в кримінальному порядку та повернути конфісковану власність.

Властивий радянській правовій системі «обвинувачувальний підхід» залишався домінівним у судово-слідчій практиці, а кожний факт виправдання розглядався як плямування

радянської юстиції. За цих підстав у 1960-х рр. у республіці продовжувала вдосконалюватися нормативно-правова база стосовно відновлення майнових та соціальних прав реабілітованих громадян. Зокрема, 28 вересня 1962 р. було поширене роз'яснення Державного комітету з питань праці та заробітної плати, яке надавало підстави сім'ям громадян, розстріляних за вироком суду, а згодом посмертно реабілітованих, призначати пенсії у зв'язку із втратою годувальника за умовами й нормами, передбаченими для робітників та службовців, що померли внаслідок трудового каліцтва, за наявності документів, які дані органами суду й прокуратури щодо причини смерті зазначених громадян [48, с. 190].

За цих обставин значна частина рідних посмертно реабілітованих громадян стала клопотати перед владними структурами щодо призначення пенсій у зв'язку із втратою годувальника. Проте для багатьох із них ці намагання були марними через неможливість подачі документів про смерть своїх рідних. В органи державної безпеки, міліції та прокуратури надходили тисячі заяв від рідних реабілітованих із проханням видачі довідок про смерть безпідставно засуджених, оскільки місце їхнього перебування з часу арешту та засудження залишалося невідомим. Оцінюючи цю ситуацію, міністр внутрішніх справ УРСР О. Бровкін у звіті в ЦК КПУ зауважував, що МВС УРСР не завжди може задовольнити розгляд таких заяв через відсутність необхідних архівних матеріалів. Підтвердженням цьому було те, що за 1959 – 1960 рр. не вдалося розшукати понад 700 осіб засуджених, а пізніше реабілітованих громадян. Судові органи, не маючи потрібних архівних матеріалів, не могли видати довідки про смерть реабілітованих. Без зазначених довідок родичі безпідставно репресованих неспроможні були врегулювати майнові та інші спадкові правовідносини [18. арк. 139].

З погляду Міністерства внутрішніх справ УРСР, розв'язання цієї проблеми можна було вирішити з допомогою Верховної Ради УРСР, яка б прийняла відповідний указ, що дозволяв судовим органам визнавати померлих осіб, притягнених до кримінальної відповідальності й згодом реабілітованих, безвісна відсутність яких дозволяє вважати їхню смерть на підставі довідки, поданої до судових органів про реабілітацію та результати розшуку. У разі неможливої подачі громадянами відповідних документів до суду останній мав витребувати їх із відповідних органів [18. арк. 140 – 141]. Такі закони вже діяли у союзних республіках СРСР, зокрема в Азербайджані, Грузії, Білорусії та в ряді інших [18, 143 – 144].

Запропонована система щодо призначення пенсій у зв'язку із втратою годувальника була дуже складною через те, що значна частина репресованих громадян була засуджена до розстрілу позасудовими органами, а це надзвичайно ускладнювало пошук документів. Ось чому лише незначна частина сімей, рідні яких під час репресій були розстріляні, змогла домогтися призначення пенсій.

Значно пізніше 1 вересня 1966 р. за дорученням Ради Міністрів СРСР до постанови «Про трудовий стаж, працевлаштування та пенсійне забезпечення громадян, необґрунтовано притягнутих до кримінальної відповідальності та згодом реабілітованих» від 8 вересня 1955 року було прийняте роз'яснення Державного комітету Ради Міністрів СРСР у справах праці та заробітної плати, яке передбачало:

- реабілітованим громадянам із числа військовослужбовців офіцерського складу пенсії нараховувати із заробітку за місцем роботи до дня виходу на пенсію або з існуючого до дня реабілітації місячного окладу за посадою, яку особа займала до арешту та відповідного окладу за військовим званням. Сім'ї військовослужбовців, що перебували в діючій армії і були засуджені до вищої міри покарання, а згодом реабілітовані, з питань пенсійного забезпечення прирівнювалися до сімей осіб, що загинули на фронті. Час перебування в полоні, оточенні, на спецперевірці зараховувався до строку проходження військової служби й до виробничого стажу, відповідно до постанови ЦК КПРС і РМ СРСР від 29 червня 1956 р. № 898-490с «Про

усунення наслідків грубих порушень законності стосовно колишніх військовополонених і членів їхніх сімей» [76, с. 190 – 191].

Аналіз матеріалів, пов’язаних із проведенням заходів щодо соціальної адаптації жертв політичних репресій, дає підстави зробити такі висновки:

- започатковані вищим партійно-державним керівництвом країни заходи щодо відновлення справедливості жертв політичних репресій спонукали до прийняття цілого комплексу постанов Ради Міністрів СРСР, листів, роз’яснень і розпоряджень Міністерства фінансів СРСР, КДБ та Державного комітету з питань праці та заробітної плати при Раді Міністрів СРСР, Міністерства юстиції СРСР, які сприяли врегулюванню правових проблем працевлаштування, поновлення трудового стажу і нарахування пенсій за роки перебування в ув’язненні та заслані, вирішення житлових питань та повернення конфіскованого майна;

- незважаючи на щорічне внесення змін до існуючих нормативно-правових документів, робота щодо відшкодування втрат, які мали місце внаслідок незаконних репресій громадян, носила обмежений характер. За багаторічні ув’язнення реабілітовані отримували лише дві місячні зарплати, а колишнім спецпоселенцям, яких на початку 1960-х років нараховувалося більше двох мільйонів, не виплачували навіть і цього [102, с. 71]. Благодійний жест» держави щодо одноразової виплати грошової допомоги безневинно репресованим вважаємо за блюзнірство щодо тих моральних та фізичних тортур, які були заподіяні репресивними органами. Отже, життя людини було оцінене вартістю двомісячної зарплати;

- узагальнюючи підсумки матеріальної компенсації і моральної підтримки реабілітованих, зауважуємо, що питання повернення конфіскованого майна, відновлення трудового стажу, пенсійного забезпечення реабілітованих громадян впродовж 1960-х – середини 1980-х років так і не були вирішені до кінця. До того ж відшкодування втрат відбувалося не за рахунок держави, а за рахунок підприємств, установ, організацій, у яких працювали громадяни до арешту. Як і раніше, при розв’язанні цих питань діяли нормативно-правові акти, прийняті в 1950-х роках. Процес реабілітації призупинився. За цих обставин необхідно було запровадити новий порядок матеріальних компенсацій втрат незаконно репресованих громадян.

2. Своєрідність реабілітації громадян у західних областях УРСР

Встановленням у 1939 р. військового контролю над територією Західної України радянське керівництво започаткувало заходи, спрямовані на формування волевиявлення місцевого населення щодо входження до складу СРСР. Реалізація завдань «золотого вересня» після двадцятирічного панування польської влади була сприйнята народними масами з ентузіазмом. Проголошена декларація Народними Зборами Західної України сприяла включенню західноукраїнських земель до складу Союзу РСР із з’єднанням з Українською РСР та поширенням на їх території чинного законодавства Радянського Союзу і УРСР.

Радянізація Західної України запроваджувала соціально-економічні перетворення, які розпочалися з конфіскації поміщицьких земель, націоналізації банків, промисловості, запровадження нового адміністративно-територіального устрою. Відбулося впровадження нових, раніше не відомих форм організації праці в аграрному секторі, велика увага приділялася охороні здоров’я, вирішенню освітніх та культурних проблем.

У міру формування репресивно-каральної системи на Західній Україні ширилися масові арешти, депортації службовців колишнього державного апарату та правоохоронних органів, функціонерів різних політичних партій і організацій, поміщиків і осадників, великих і малих власників-промисловців. Органи НКВС знищували або депортували на схід не окремих осіб, а цілі соціальні верстви, ведучи боротьбу з «буржуазним націоналізмом». За оцінкою С. Кульчицького та М. Котляра, репресивно-каральна система депортувала із Західної України приблизно 10 відсотків населення, висилаючи всіх, хто міг би чинити опір новим

порядкам [35, с. 372].

Відкрита співпраця ОУН з окупаційною німецько-фашистською владою в ході Великої Вітчизняної війни у міру звільнення українських земель переходила на нелегальну діяльність, про що свідчать таємні документи державних установ Третього рейху: «… вся нелегальна діяльність бандерівської групи ОУН є не що інше, як боротьба виключно проти більшовизму … У німецькому народі вона вбачає єдиного партнера, на якого можливо покластися в боротьбі проти більшовизму з надією на успіх» [92, с. 5].

Після вигнання німецьких загарбників з української землі карально-репресивні органи запрацювали з новою силою, депортуючи оунівське підпілля та їх прибічників [64, с. 47]. На початок 1954 р., за даними МВС СРСР, на спецпоселенні перебували 2 млн. 720 072 особи, серед них 884 057 дітей до 16-річного віку. Основну групу спецпоселенців – близько двох мільйонів чоловік – становили німці, карачаївці, чеченці, інгуші, балкари, калмики, кримські татари [24, арк. 226–227]. З України цю категорію представляли 218 143 спецпереселенці [67, с. 99–101], серед яких вихідці із західних областей становили 175 065 осіб, або 6,4 відсотка від загальної кількості спец поселенців [98, с. 210].

Однією з важливих форм реабілітації жертв тоталітаризму стали зміни умов утримання ув'язнених і спецпоселенців. Аналізуючи стан справ у спецпоселеннях, президія ЦК КПРС 15 січня 1954 р. затвердила комісію з п'яти осіб, очолювану К. Є. Ворошиловим, для внесення пропозицій щодо звільнення окремих категорій спецпоселенців, зняття з них деяких правових обмежень [46, с. 390]. Вивчивши ситуацію в спецпоселеннях, комісія дійшла висновку, що переважна частина із спецпоселенців міцно осіла в місцях проживання, сумлінно ставилась до своїх обов'язків, брала активну участь у суспільно корисній праці. Із числа спецпоселенців 5 осіб були удостоєні звання Героя Соціалістичної Праці. Серед них спецпоселенець Кокчетавської області поляк І. А. Женський, 1920 р. народження, висланий у 1936 р. із села Кам'янка Славутського району Кам'янець-Подільської області, якому в серпні 1951 р. присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці за рекордний збір урожаю [98, с. 199].

Спецпоселенці формально зберігали статус повноправних громадян, але щомісячно відмічалися в спецкомендатурі, виконували всі її вимоги, а за порушення режиму притягувалися до відповідальності – штрафу до 100 карбованців, або арешту до 5 діб. Ухиляння від суспільно корисної праці каралося засудженням до 8 років виправно-трудових таборів, а за самовільний виїзд (втечу) з місць поселення – 20 років каторжних робіт.

Такий режим особливо важко відбивався на їхніх дітях. За Указом Президії Верховної Ради СРСР від 26 листопада 1948 р. вони без будь-яких на те підстав притягувалися до кримінальної відповідальності. На них розповсюджувалися всі чинні положення про спецпоселенців, а спільна директива Міністерства внутрішніх справ і Прокуратури СРСР від 16 травня 1949 р. зараховувала 16-річних дітей спецпоселенців на постійне поселення. За рахунок дітей відстежувалося збільшення загальної чисельності контингенту. Так, за період з 1945 по 1952 рр. було взято на постійний облік спецпоселень 332 739 дітей, які досягли 16-річного віку [58, с. 95 – 96].

За переконанням комісії, переважна більшість спецпоселенців особисто не була причетна до вчинення державних злочинів, а значить відсутня доцільність подальшого застосування до них певних обмежень. За цих обставин вносилися такі рекомендації:

- надати право спецпоселенцям вільно пересуватися в межах області, а у відрядження, за путівками на курорти та будинки відпочинку, в будь-який населений пункт країни на термін, зазначений у документах, за обов'язкового інформування органів МВС за місцем перебування на обліку про термін від'їзду;

- дозволити спецпоселенцям в межах адміністративного району безперешкодно змінювати місце проживання, зобов'язавши їх при цьому інформувати районні відділи МВС.

Зміну місця проживання за межами адміністративного району проводити з дозволу МВС – УМВС;

- встановити для спецпоселенців особисту явку на реєстрацію в органи МВС замість одного разу на місяць – один раз на квартал;
- заборонити органам МВС проводити в адміністративному порядку арешти за порушення режиму.

Комісією пропонувалося зняти з посімейного обліку всіх дітей спецпоселенців, молодших 16-річного віку, й надалі на облік їх не брати. З обліку спецпоселень знімалися члени і кандидати в члени КПРС, комсомольці та нагороджені орденами й медалями, учасники Вітчизняної війни. Попри всі позитивні пропозиції комісія визнала небажаним повернення в регіони громадян, які були вислані із Криму, Кавказу, Поволжя, прикордонних районів України, Білорусії та прибалтійських республік [58, с. 96].

Міністр внутрішніх справ СРСР С. Круглов як член комісії подав 19 травня 1954 р. на розгляд у ЦК КПРС особисті пропозиції щодо зняття обмежень з правового становища спецпоселенців, які були взяті за основу при підготовці постанови Ради Міністрів СРСР від 5 липня 1954 р. за № 1439 – 649с «Про зняття деяких обмежень у правовому становищі спецпоселенців». Це були більш м'які обмеження режиму ніж ті, що пропонувала комісія, очолювана К. Ворошиловим, і визначалися пропозиціями:

- спецпереселенці, які перебували на обліку спецпоселень та займалися суспільно корисною працею, мали право проживати в межах області, краю, республіки, а за службовими відрядженнями – право вільного пересування в будь-який пункт країни на загальних підставах. Пропонувався більш лояльний порядок особистої явки для реєстрації в органи МВС – один раз на рік;
- особи, які змінювали місце проживання, повинні були знятися з обліку в спецкомендатурах і стати на облік за новим місцем проживання;
- діти спецпоселенців до 16-річного віку звільнялися з-під адміністративного нагляду та обліку, до них надалі не застосовувалися обмеження, які розповсюджувалися на дорослих. Діти старші 16 років знімалися з обліку спецпоселень при прийнятті й направленні на навчання, їм дозволявся виїзд у будь-який населений пункт держави;
- скасовувалися штрафи та арешти як адміністративні міри покарання спецпереселенців за порушення режиму в місцях поселення. Поряд з цим постанова Ради Міністрів СРСР зобов'язувала органи виконавчої влади різних рівнів посилити політичну роботу, залучаючи спецпоселенців до роботи в профспілкових та комсомольських організаціях, а також заохочуючи й нагороджуючи їх за трудові досягнення та залучаючи до праці відповідно до отриманої освіти та набутої спеціальності [73, с. 263–264].

Необхідно зазначити, що в додатку до цієї постанови були визначені категорії спецпоселенців, на яких не поширювалися передбачені заходи. Зокрема, до них відносилися українські націоналісти, члени «ОУН-УПА», куркулі та їхні сім'ї, які були вислані із західних областей Української РСР у 1944–1952 рр., «андерсівці» та їхні сім'ї, а також сектанти, вислані з регіону в 1951–1953 рр.

Із прийняттям постанови Ради Міністрів СРСР від 13 липня 1954 р. «Про зняття деяких обмежень у правовому становищі спецпоселенців», Указу Президії Верховної Ради СРСР «Про скасування Указу Президії Верховної Ради СРСР від 26 листопада 1948 р. «Про кримінальну відповідальність за втечу з місць обов'язкового й постійного поселення осіб, виселених у віддалені райони Радянського Союзу в період Вітчизняної війни», наказу міністра внутрішніх справ СРСР «Про зняття деяких обмежень у правовому становищі спецпоселенців» [46, с. 158–162] та спільного наказу Генерального прокурора СРСР, міністра внутрішніх справ СРСР та голови КДБ при Раді Міністрів СРСР із зазначеного питання,

намітилися напрацювання механізму пом'якшення правового становища спецпоселенців, послаблення режиму їхнього утримання, створення кращих умов побутово-культурного обслуговування, залучення їх до активного суспільно-політичного життя.

Перші звільнення з місць ув'язнення репресованих із Західної України були проведені в 1954–1955 рр. За цей час у західні області УРСР прибуло 15 269 осіб. Зокрема, у Волинську область повернулося 2 230 осіб, Дрогобицьку – 2 471, Львівську – 2 632, Рівненську – 2 047, Станіславську – 2 204, Тернопільську – 2 748 та Чернівецьку – 946 осіб [8, арк. 414].

Серед звільнених з місць позбавлення волі 4 562 особи відбували покарання за належність до організації українських буржуазних націоналістів, 167 осіб – за шпигунство, тероризм, диверсію та участь в антирадянських організаціях, 1 478 – за зраду Батьківщині, 6 896 колишніх ув'язнених – за пособництво оунівцям та фашистським загарбникам, 2 166 осіб – за антирадянську агітацію й інші контрреволюційні злочини [8, арк. 370].

Звільнення з місць ув'язнення здійснювали судові органи за поданням адміністрацій таборів і колоній МВС відповідно до постанови Ради Міністрів СРСР від 5 липня 1954 р. «Про зняття деяких обмежень у правовому становищі спецпоселенців», на підставі якої був виданий наказ МВС СРСР і Генерального прокурора СРСР «Про звільнення із заслання на поселення осіб, засуджених за контрреволюційні злочини до позбавлення волі строком до 5 років» за № 00350/76сс [46, с. 114–115], та наказ МВС СРСР «Про зняття деяких обмежень у правовому становищі спецпереселенців» за № 00597 [74, с. 404–406]. Ці нормативно-правові документи надавали право на дострокове та умовно-дострокове звільнення з місць ув'язнення за ухвалами військових трибуналів і рішеннями Центральної комісії при перегляді кримінальних справ спеціальної підсудності, а також у зв'язку з відбуттям строків покарання.

Необхідно зазначити, що судові органи та адміністрація місць ув'язнення, проводячи звільнення засуджених, порушили Указ Президії Верховної Ради СРСР від 11 березня 1952 р. «Про направлення на спецпоселення осіб, що відбули строк покарання, члени сімей яких перебувають на спецпоселенні» та постанову Ради Міністрів СРСР від 5 липня 1954 р. «Про зняття деяких обмежень у правовому становищі спецпереселенців» у частині додатку, в якому були визначенні категорії спецпоселенців, як зазначалося вище, на які не поширювалися дії постанови [73, с. 263–264].

Із усієї кількості звільнених осіб, що прибули до західних областей України, повернулося 535 колишніх активних оунівців, сім'ї яких були на спецпоселенні. Це призвело до того, що у радянські органи почали надходити заяви від членів сімей цих осіб із проханням повернути їх зі спецпоселення. Поряд з цим, у західні області повернулися понад 5 тисяч осіб, засуджених за особливо небезпечні державні злочини, і частина з них після відбуття покарання також підлягала направленню на спец поселення [8, арк. 370 – 371].

Населення західних областей УРСР позитивно ставилося до повернення з місць ув'язнення та заслання на місця постійного проживання тих учасників ОУН і їх пособників, які після відбуття покарання або дострокового звільнення одразу включалися в трудову діяльність. Так, на Тернопільщині 11 осіб, достроково звільнених з місць позбавлення волі, при поверненні почали працювати вчителями шкіл [12, арк. 148–151]. У селах Цінева та Сварічев Рожнятинського району Станіславської області М. І. Голубовський та Ю. М. Щищак, які повернулися з місць позбавлення волі, почали працювати завідувачами сільських клубів, а І. П. Салотовка, повернувшись із спецпоселення, влаштувалася викладачем музики в середній школі райцентру Войничів [12, арк. 38]. У цій області мали місце випадки, коли прибулі з місць позбавлення волі та спецпоселення одразу разом із сім'ями стали до роботи в колективних господарствах, не будучи членами цих колгоспів. Зокрема, у Бурштинському районі нараховувалося таких 18 осіб, у Букачевському – 84 особи [12, арк. 213].

Цілком зрозуміло, що серед звільнених була частина осіб, які, повернувшись на постійне місце проживання, ухилялися від роботи і продовжували антирадянську діяльність, погрожуючи місцевим активістам та особам, які раніше допомагали викривати їхні злочинні дії. З боку владних структур та правоохоронних органів цю категорією осіб фактично залишили поза увагою. Незважаючи на те, що звільнення з місць ув'язнення розпочалося у 1954 р., упродовж півторарічного періоду не вживалося ніяких заходів щодо обліку звільнених та залучення їх до громадськокорисної праці. Лише реєструвалися факти антирадянських проявів та погроз з боку окремих націоналістів [12, арк. 76].

Звертаючи увагу на бездіяльність правоохоронних органів та оцінюючи поведінку звільнених з ув'язнення учасників націоналістичного руху, партійно-радянські органи західних областей УРСР інформували ЦК Компартії України про складність суспільно-політичної ситуації в регіоні. Зокрема, секретар Дрогобицького обкому партії Д. Гапій у листі до ЦК Компартії України просив зважити на те, що на території області проживає 6 318 осіб легалізованих учасників антирадянського підпілля, які з'явилися з повинною. Серед них 640 осіб – із військових націоналістичних формувань, 552 особи, які активно їх підтримували. Поряд з цим на території області на той час діяли 7 озброєних та розрізнених учасників оунівського підпілля, 50 нелегалів з числа ОУН та колишніх терористів [8, арк. 410]. За цих обставин Дрогобицький обком партії пропонував заборонити в'їзд та проживання на території області після відбуття покарання учасникам націоналістичних контрреволюційних організацій, направляючи їх у місця спецпоселення.

У західних областях УРСР в 1954–1955 рр. діяло 97 «бандитів», було зафіксовано 1720 оунівських нелегалів. Відпрацьовувалася оперативна розробка 29 націоналістичних організацій та груп. У підпіллі працювали керівні оунівські формування, зокрема Львівський та Карпатський крайові, Ковельський та Рівненський окружні «проводи», 5 надрайонних та 4 районні «проводи» ОУН [17, арк. 28]. Лише в кінці 1955 р. було організовано ліквідацію підпілля українських націоналістів. У пам'яті населення були свіжі події, пов'язані з тими військовими діями. Разом з тим та незначна частина колишніх активних учасників націоналістичного підпілля, яка поверталася з місць ув'язнення, не відмовлялася від своїх націоналістичних поглядів і шляхом погроз, хуліганських дій, завдання побоїв, підпалів та розкрадання громадського та державного майна намагалася залякати населення, знизити його активність в політичному та громадському житті, підірвати трудову дисципліну колгоспного сектора.

Враховуючи побажання обласних партійних комітетів західних областей, ЦК КП України в липні 1955 р. звернувся з листом до ЦК КПРС, в якому були викладені пропозиції Генеральному прокурору СРСР, міністру юстиції СРСР та голові Верховного Суду СРСР щодо вжиття заходів покращення роботи органів прокуратури та суду при перегляді кримінальних справ на осіб, які були засуджені за контрреволюційні злочини, а також судового розгляду справ дострокового та умовно-дострокового звільнення зазначених категорій осіб із місць позбавлення волі.

У матеріалах ЦК КП України зазначалося, що в цей час складається недоцільність повернення всіх раніше висланих осіб із західних областей УРСР, виходячи з тих обставин, що може ускладнитися обстановка в деяких селах при працевлаштуванні та забезпеченні житлом через те, що в будинках, які належали їм, розмістилися переселенці з Польщі, колгоспники, що постраждали від бандитських формувань, та адміністративні й культурно-освітні заклади.

Наприклад, в селі Турінка Велико-Мостовського району Львівської області колись проживало 92 особи, які брали участь у націоналістичному підпіллі. За їхні дії свого часу були вислані 63 сім'ї, в яких конфіскували 52 будинки, худобу та сільськогосподарський реманент. 27 будинків було продано установам і окремим громадянам району, які їх розібрали та вивезли із села; 9 будинків передали переселенцям із Польщі; у 6 розмістили лікарню,

дитячий садок і бібліотеку; 4 – передали колгоспникам, 2 – колгоспу й лише в 4 проживали родичі висланих.

Аналогічний стан був у селах Бунів Краковецького району на Львівщині та Хішевичі Рудковського району Дрогобицької області. У виселених конфісковано 181 будинок, з них 94 будинки розібрані й вивезені, в 50 – проживали переселенці з Польщі та колгоспники, в 11 – розміщені правління колгоспів, медпункти, лікарня, бібліотеки, поштові відділення, 11 – в непридатному стані і лише в 35 будинках проживали родичі виселених. Усього в ці села могли повернутися 206 сімей [9, арк. 17].

Поряд із проблемами житлового характеру в західному регіоні відчувався великий надлишок працездатного населення. Так, у Львівській області на одного працездатного колгоспника припадало 1,4 – 1,8 га землі, а в таких областях, як Дрогобицька та Станіславська, й того менше [47, арк. 18]. Вирішуючи питання працевлаштування в регіоні, Рада Міністрів УРСР декілька років підряд проводила роботу з переселення частини населення із західних у південні області України та інші республіки СРСР, де відчувався дефіцит робочої сили. За твердженням А. Мизака, у пошуках кращої долі з кожного галицького села виїжджали по 10–15 сімей до східної України – в Донецьку, Дніпропетровську, Херсонську, Кримську та інші області. Дехто шукав щастя у Російській Федерації, далеких і близьких союзних республіках [100, с. 338].

Стосовно тих осіб, які вже повернулися й працювали в колгоспах, радянські органи вживали заходів по забезпеченню їх житлом, а там, де воно було відсутнє, надавали земельні ділянки під забудову. Одночасно проводили роз’яснювальну роботу щодо вербування осіб, які повернулися з місць ув’язнення, на роботу в шахтах, на підприємствах, будовах інших областей, де було більше можливостей забезпечити їх житлом.

Враховуючи пропозиції ЦК КП України, Рада Міністрів СРСР 24 листопада 1955 р. прийняла постанову за № 1963-10520с «Про зняття з обліку деяких категорій спецпоселенців» [46, 287] та доповнення до неї від 12 березня 1956 р., у якій передбачалося зняття з обліку та звільнення деяких категорій спецпереселенців від адміністративного нагляду органів МВС СРСР без права переїзду на місця попереднього проживання. До них відносилися учасники Великої Вітчизняної війни та члени їхніх сімей, громадяни, нагороджені орденами та медалями СРСР, та їхні сім’ї, члени сімей загиблих на фронтах Вітчизняної війни, викладачі навчальних закладів та їхні сім’ї, жінки, які вступили у законний шлюб з місцевими жителями, що не були спецпоселенцями. Лише одинокі інваліди звільнялися зі спецпоселення з наданням права повернення до своїх родичів за місцем проживання до виселення [71, с. 21].

За цих обставин у 1956–1957 рр. контингент у місцях спецпоселення був представлений значною частиною українських націоналістів. Наприклад, начальник УКДБ по Кемеровській області інформував секретаря обкому С. Піліпца, що станом на 18 вересня 1957 р. в переважній більшості міст області нараховувалося на спецпоселені 12 845 українців, які були вислані за належність до збройних формувань ОУН, у тому числі 2000 націоналістів, звільнених з місць ув’язнення. Крім того, у Кузбасі залишилося проживати 3 500 українців, знятих з обліку в 1955-1956 рр. [36, с. 86].

Реабілітація українських націоналістів проходила надзвичайно важко через їхні неприховані антирадянські настрої. В оперативних матеріалах УКДБ зазначалося, що більшість спецпоселенців-українців відособлювалось від місцевого населення. Мали місце факти побиття націоналістами українських юнаків за використання російської мови. Дружні стосунки, а тим більше шлюб із представником російської національності засуджувалися. Практично всі українці були віруючими й вимогливо дотримувалися всіх свят, постів й обрядів.

Перлюстрація листів українських спецпоселенців, яка проводилась УКДБ, засвідчувала, що деякі з них, звільнившись з ув’язнення, продовжували дотримуватися «національ

лістичних і антирадянських поглядів», прагнули «продовжувати антирадянську діяльність». Так, за інформацією, яка надходила з місць поселень у Кемеровський обком КПРС, таких поглядів дотримувався спецпоселенець-українець О. І. Черненький, 1937 р. народження, що працював стругальником Прокоп'євского мехзаводу. Зокрема, у січні 1955 р. у листі до свого знайомого у Львівській області він писав: «…Правда, матеріально живемо середнє, але це не задовольняє нашу молодь, ми не живемо для того, щоб тільки наїстися й одягтися. Наше молоде життя повинно бути відкрите й спрямоване для цілісної мети. Але що поробиш – такий настав час. Ми однаково повинні триматися ...» Його брат Богдан, учень 8 класу, розділяв такі переконання.

Листуючись з родичами, що проживали в Україні, спецпоселенка С. Д. Маліновська, 1937 р. народження, яка працювала ученицею швейної артілі «Новий шлях» м. Прокоп'євська, закликала їх вести боротьбу проти радянської влади. Слюсар шахти ім. Сталіна спецпоселенець Д. І. Марущак, 1933 р. народження, осуджував дружбу українців із росіянами, погрожуючи при цьому розправитися з тими, хто допомагав виселяти його в Сибір. В одному із листів, оцінюючи факт зняття із спецпоселення, він писав: «... Ми молоді, самі сміялися б, якби вони нас випустили. Немає нічого страшнішого, ніж жити без мети, а яка може бути в нас мета ... У нас була надія, а тепер і її немає. Ми будували надію на самообмані ... Багато в мене набралося люті. А про волю як згадаю, то ледве з досади не плачу» [36, с. 88].

Проведена в грудні 1955 – лютому 1956 рр. перлюстрація 22 539 одиниць вхідної та вихідної кореспонденції виявила реальні настрої спецпереселенців-українців. Так, у 30 листах відстежувалися погляди антирадянського та націоналістичного змісту, 2 078 – релігійного характеру, 2 489 – сподівання на зняття з спецпоселення, 1 227 – оцінки доброго життя в Кузбасі і небажання залишати регіон, 307 – позитивного ставлення до колгоспів, 584 – негативної оцінки щодо колективних форм господарювання [36, с. 88].

Подальший перебіг подій засвідчував, що реабілітація та звільнення із спецпоселень проходила на підставі Указу Президії Верховної Ради СРСР від 10 березня 1956 р. «Про скасування Указу Президії Верховної Ради СРСР від 21 лютого 1948 р. «Про направлення особливо небезпечних державних злочинців після відбуття покарання із заслання на поселення у віддалені регіони СРСР» [88, с. 5–26]. Звільнення від заслання на поселення відбувалося за наявності різноманітних регламентуючих постанов та рішень. Так, Рада Міністрів СРСР 15 травня 1956 р. прийняла постанову за № 644-376с «Про зняття обмеження на спецпоселення із сімей українських та білоруських націоналістів, звільнених із заслання на поселення», в якій зазначалося: «... зняти обмеження щодо спецпоселення і звільнити з-під адміністративного нагляду органів Міністерства внутрішніх справ СРСР членів сімей українських і білоруських націоналістів, звільнених із заслання на поселення відповідно до Указу Президії Верховної Ради СРСР від 10 березня 1956 р. Встановити, що зняття обмежень на поселення осіб не призведе до повернення їхнього майна, конфіскованого при висланні» [34, арк. 339].

На виконання цієї постанови міністр внутрішніх справ СРСР Н. П. Дудоров 21 травня 1956 р. видав наказ, який передбачав у тримісячний строк зняти обмеження із спецпоселенців і звільнити з-під адміністративного нагляду органів МВС сім'ї українських і білоруських націоналістів. Звільнення оформлялося висновками МВС-УМВС за місцем перебування на поселенні та оголошувалося під розписку, в якій зазначалося, що зняття обмежень на спецпоселення не зобов'язує повернення їхнього майна, конфіскованого при висланні.

Наказ зобов'язував міністрів внутрішніх справ республік, начальників УМВС країв та областей, під наглядом яких перебували звільнені із заслання на поселенні, встановити за матеріалами особових облікових справ місце проживання їх сімей. У разі відсутності в облікових справах таких відомостей ставилася вимога направити в УМВС західних областей України списки звільнених із заслання з подачею відомостей про перебування та склад їхніх

сімей. Правоохоронні органи західних областей зобов'язувалися провести своєчасну звірку отриманих списків з представленням інформації в МВС-УМВС за місцем їхнього спецпоселення. Одночасно пропонувалося припинити провадження слідчих справ щодо втеч та агентурно-розшукових справ на втікачів із місць позбавлення волі та осіб, які підпадали під зняття з обліку спецпоселень відповідно до прийнятої постанови Ради Міністрів СРСР від 15 травня 1956 р. [34, арк. 338–339].

Поряд з цим наказ вимагав від міністрів внутрішніх справ республік, начальників УМВС країв та областей, де перебували на обліку сім'ї спецпоселенців, зняти їх з обліку спецпоселення та направити в місця позбавлення волі повідомлення про те, що, відбувши покарання, вони не залишаються на спецпоселенні.

На початковому етапі звільнення репресованих із заслання партійно-державні та правоохоронні органи держави вважали за недоречне обмежувати в'їзд звільнених українських націоналістів на територію Західної України та утримувати членів їхніх сімей у місцях спецпоселення. За їхніми переконаннями, повернення цієї категорії репресованих не впливатиме негативно на суспільно-політичну та криміногенну ситуацію в регіоні.

Іншої думки було партійно-державне керівництво республіки щодо цього контингенту реабілітованих. Воно вважало за небажане повернення в західні області України раніше засуджених учасників націоналістичних організацій. Адже за дев'ять місяців 1956 р. у західних областях УРСР було зареєстровано 450 різних злочинних проявів. Із них близько 200 випадків погроз свідкам та активу, які брали участь у викритті національного підпілля [12, арк. 61]. Так, у Рівненській області з боку колишніх активних учасників оунівського підпілля було вчинено вбивство трьох сільських активістів, 6 підпалів, 14 випадків побоїв та значна кількість погроз сільським активістам, особам, які виступали свідками в судах. У січні 1956 р. у с. Вільбово Острозького району колишній оунівець Мартинюк з метою помсти вчинив підпал будинків ланкових колгоспу ім. Ватутіна Т. М. Демидюк і Н. Т. Головко. Після засудження Мартинюка його тринадцятирічний племінник вдруге підпалив господарські будівлі Н.Т. Головко [12, арк. 28]. У 1955-1956 роках у західних областях було вчинено 15 вбивств та 16 замахів на вбивства [9, арк. 4].

За цих обставин місцеве населення настороженo ставилося до повернення репресованих осіб з ув'язнення на місця постійного проживання. Особливо негативна реакція була до звільнених оунівців у тій місцевості, де вони безпосередньо вчиняли злочини. Були випадки, коли амністованих виганяли із сіл, погрожуючи помстою за вбивства родичів та близьких. Наприклад, мешканець села Підгород'є Рогатинського району Станіславської області З. К. Стек у присутності багатьох колгоспників заявив, що він обов'язково помститься за вбивство свого батька. Ось чому 19 серпня 1956 р. він, озброївшись ножем, пішов до колишнього активного учасника ОУН Р. Ф. Сенека, який у 1947 р. був засуджений до 25 років ув'язнення, але останній, довідавшись про це, втік і більше в село не повернувся. У селі Чесники цього ж району націоналіст М. М. Росоловський, повернувшись з місць позбавлення волі, проходячи біля великої групи односельчан, привітався з ними, на що вони демонстративно відвернулись, не відповівши на його привітання. А колгоспниця Р. К. Боєвська, у якої Росоловський вбив двох дорослих дочок, привела до нього своїх внуків, показавши їм вбивцю їхньої матері. Колгоспник В. Пилипів, мати якого була вбита Росоловським, заявив, що обов'язково розправиться з ним.

Повернувшись у село Білі Ослави Яремчанського району, націоналіст П. М. Струк, бажаючи привітатися з односельчанами, отримав відповідь від селянина Татарчука, у якого оунівці вбили сина, що з убивцями він вітатися не бажає. Татарчука підтримали всі присутні мешканці села [9, арк. 43]. Коли в село Попівці Кременецького району Тернопільської області достроково повернувся з ув'язнення оунівець Волинець, який брав участь у вбивстві

зятя і дочки голови колгоспу Валевчука, останній заявив, що він уб'є Волинця. На таку заяву оунівець відповів: «Валевчук прав, я на його місці вчинив би так само, можливо ще жорстокіше». Наступного дня він виїхав із села [13. арк. 46]. Аналогічно вчинив амністований націоналіст Петрикей із села Корость Степаненського району Рівненської області, почувши погрози обов'язкової помсти односельчан за вбивства їхніх родичів [13, арк. 27].

Оцінюючи складну ситуацію, що склалася внаслідок дострокового звільнення активістів націоналістичного підпілля, 72-річний мешканець села Коршовець Волинської області А. В. Фальфушинський з позиції життєвого досвіду та знання менталітету західняків висловив думку, певної частини населення Західної України: «Не потрібно було багатьох випускати з ув'язнення, оскільки здебільшого ворожо налаштовані до Радянської влади люди, вони вносять безлад, висловлюючи настрої, що не буде колгоспів і Радянської влади» [9, арк. 5].

Заради об'єктивності зазначимо, що поряд з цим була і така частина населення, що зустрічала амністованих як страждальців, оточуючи їх увагою та піклуванням. На Станіславщині в селах Зелена та Пасічне Надвірнянського району на честь повернення колишніх оунівців Смеречина та Михайлюка організовувалися вечори та збиралися для них кошти й продукти харчування. У селі Криворівня Жаб'ївського району проживав учасник ОУН Кермощук, який мав на утриманні трьох дітей і близько двох місяців ніде не працював. Населення до цього ставилося схвально, більше того, збирало йому продукти харчування [9, арк. 43].

Певна частина націоналістів, яка повернулася з ув'язнення, не відмовилася від антирадянської пропаганди, відновлювала між собою зв'язки, застосовуючи методи морального та фізичного терору до місцевих активістів. Про це засвідчують вчинки колишнього учасника молодіжної групи ОУН Павла Стечака, що діяла свого часу у середній школі села Пухове Рогатинського району Станіславської області. Він, повернувшись із місць ув'язнення у рідне село, заявив своїм односельчанам: «Мене називають бандитом. Я революціонер і відстоюю свою ідею. І це буде тривати доти, поки моя ідея не закріпиться як влада». У вересні 1956 р. в селах Черче, Долиняни, Псари цього району були виявлені антирадянські листівки із закликом утворення підпільних організацій для боротьби з Радянською владою [13, арк. 37].

Методи морального терору застосовував амністований Барилко із села Дибще Козівського району Тернопільської області, який був засуджений у 1949 році до 25 років позбавлення волі за терористичні дії. На колгоспних зборах, ображаючи членів правління, він погрожував убити голову колгоспу Салія. Фізичні методи впливу застосував до своїх односельчан учасник оунівського руху Цвях із села Пащуки Рівненської області, який побив бригадира колгоспу Кушніра, заявивши при цьому: «Ви наших повстанців у тюрму саджали, ми вас усіх переріжемо». Поряд із цими були й інші факти погроз, нищення колективного та приватного майна, залякування населення західних областей України [9, арк. 15–16].

Необхідно зазначити, що засуджені у свій час за контрреволюційні злочини представники націоналістичних угруповань, які достроково повернулися у місця попереднього проживання і, переконавшись у негативному ставленні до них своїх односельчан, прагнули перебратися у міста та райцентри, не зустрічали при цьому особливих перешкод з боку місцевих органів влади та міліції. Як правило, в обласних центрах та містах обласного підпорядкування за два роки кількість амністованих учасників оунівського підпілля, що стали жителями цих міст, збільшилася у 4 – 8 разів від тієї чисельності, яка проживала у цих містах до ув'язнення, а у Львові чисельність амністованих жителів, засуджених за контрреволюційні злочини, зросла майже в 10 разів [11, арк. 45; 51, арк. 31].

Переважна більшість з них працевлаштувалася на промислових підприємствах, у промислових артілях міст та райцентрів і особливо на підприємствах лісової промисловості. Зокрема, з 90 оунівців, які повернулися в Надвірнянський район Станіславщини, лише 2 особи залишилися працювали в колгоспі, 34 стали до роботи у нафтовій промисловості,

38 – працевлаштувалися у деревообробному комбінаті, інші в лісовій промисловості. Із 307 ув'язнених, що повернулися в Жаб'ївський район, 185 осіб працевлаштувалися в лісгоспах і ліспромгоспах, решта ніде не працювала і не поспішала влаштовуватися на роботу. До Коломийського району та міста Коломиї повернулося з місць позбавлення волі 388 громадян, з них 213 зупинилося на проживання в місті, а 175 – в селах району. У м. Станіславі поселилося 160 громадян, які повернулися із ув'язнення та спецпоселення, що у 8 разів перевищувало кількість міських осіб, які були свого часу репресовані [9, арк. 44].

Оцінюючи складність суспільно-політичної ситуації у західних областях України, КДБ при Раді Міністрів УРСР та МВС УРСР внесли державним органам республіки пропозицію щодо запровадження обмеженого повернення в регіон з місць ув'язнення та спецпоселення реабілітованого націоналістичного контингенту. Ці дії пропонувалося розповсюдити на обласні центри: Дрогобич, Луцьк, Рівне, Тернопіль, Станіслав, Чернівці та Ужгород за допомогою особливого паспортного режиму, передбаченого статтею 40 Положення про паспорт, затвердженого постановою Ради Міністрів Союзу РСР від 21 жовтня 1953 р. за № 2666-1124 с [9, арк. 103]. У двомісячний строк планувалося провести вислання з міст осіб, які підпадали під дію зазначеної статті. Поряд з цим виконкомам міських Рад депутатів трудящих рекомендовано було прийняти рішення щодо встановлення санітарних норм житлової площі на одну особу і, в разі її відсутності, заборонити прописку звільнених осіб.

Своєрідною ілюстрацією бездумного підходу владних структур щодо дотримання паспортного режиму було скасування прописки особам, які повернулися з місць позбавлення волі та спецпоселеня. Як з'ясувалося, про них згадали лише в 1957 р. У Львові необхідно було анулювати прописку 1136 особам, у тому числі значній кількості реабілітованих осіб. Так, громадянин З. П. Кустовський-Гетманенко був направлений у 1939 р. у Львів на роботу з Дніпропетровська. У березні 1945 р. був засуджений Військовим трибуналом Львівського гарнізону за ст. 54^{10}, ч. ІІ КК УРСР строком на сім років позбавлення волі. Відбувши ув'язнення в 1951 р., повернувся у Львів до сім'ї. Відповідно до Указу Президії Верховної Ради СРСР від 17 вересня 1955 р. судимість з Кустовського-Гетманенка була знята. За станом здоров'я він був прикутий до ліжка і вимагав постійного догляду. Незважаючи на ці обставини, хворому 3 жовтня 1957 р. відмовлено в поновленні прописки [4, арк. 7].

Прагнучи будь-якою ціною обмежити прописку, обласні управління внутрішніх справ західних областей УРСР вишукували різні причини, аби анулювати її для амністованих, нехтуючи при цьому елементарними вимогами паспортного режиму. Наприклад, відміну прописки А. Д. Швеця, мешканця Львова, можна оцінити як недбальство чиновників. У 1947 р. він, демобілізувавшись з Радянської армії, влаштувався працювати комірником у Львівській міськбудконторі. У 1953 р. після нестачі вапна на суму 1438 крб. він був засуджений до десяти років позбавлення волі. У кінці 1955 р. А. Д. Швець був звільнений. Повернувшись у Львів до сім'ї, він влаштувався працювати на бетонному заводі. У 1957 р. відділенням міліції м. Львова у нього була анульована прописка і запропоновано покинути місто за підставою незнятої судимості. За цих обставин Швець виїхав на роботу в місто Сталіно. Там розпочав клопотання перед Президією Верховної Ради УРСР про зняття судимості. У м. Львів повернувся лише після зняття судимості. Його прописка у квартирі, яку він отримав десять років тому, була безпідставно анульована. За цієї умови він вимушений був оформити фіктивну прописку в селі Лесиничі поблизу Львова і проживати зі своєю сім'єю [4, арк. 5].

Факти анулювання прописки викликали в населення велику кількість скарг та заяв. Лише в 1957 р. в органи міліції міста Львова надійшли 4182 скарги, а в прокуратуру міста – понад 500 скарг та заяв про порушення Положення про паспорти. Крім цього, до міської ради депутатів трудящих та управління міліції щоденно зверталися понад сто осіб, які мали проблеми, пов'язані з анулюванням прописки [4, арк. 8]. За цих обставин Прокуратура УРСР

та МВС УРСР рекомендувала міськвиконкомам розглянути питання дотримання положення про паспортний режим та зобов'язувала прокурорів міст вжити необхідних заходів для покращення нагляду за виконанням Положення про паспорти [4, арк. 9].

Державним органам республіки пропонувалося передбачити в плані 1957 р. першочергове переселення в південні області тих сімей, які повернулися з місць ув'язнення і спецпоселення. Міністерствам радгоспів і сільського господарства УРСР, Запорізькому, Миколаївському, Херсонському, Одеському, Сталінському та Ворошиловградському облвиконкомам рекомендувалося розпочати будівництво житлових будинків у колгоспах та радгоспах для розселення реабілітованих сімей. Обкомам Компартії України та виконкомам Харківської, Дніпропетровської, Запорізької, Сталінської та Ворошиловградської областей спільно з промисловими міністерствами республіки встановлювалися ліміти щодо прийняття в четвертому кварталі 1956 р. 1400 сімей із числа осіб, які повернулися в західні області, з обов'язковим забезпеченням їх житлом за рахунок підприємств.

Поряд з цими заходами прокурору УРСР Д. Панасюку та голові КДБ при Раді Міністрів УРСР В. Нікітченко доручалося провести перегляд кримінальних справ керівників та активних учасників українського підпілля, яких передчасно та безпідставно за рішенням судових органів звільнили від покарання. Керівникам силових структур у встановленому законом порядку пропонувалося внести протести щодо скасування таких рішень.

Враховуючи випадки погроз свідкам, які в минулому викривали злочинну діяльність засуджених осіб, що повернулися з ув'язнення та спецпоселення, правоохоронним органам дозволялося залучати останніх за їхні вчинки до відповідальності за чинним законодавством, при цьому дії свідків розглядалися як дії осіб, які виконували суспільно значиму роботу. Водночас Міністерству юстиції УРСР та Верховному Суду УРСР доручалася організація виїзних сесій з найбільш резонансних кримінальних справ за місцем здійснення злочину. У жовтні 1956 р. така виїзна сесія була проведена в Тернопільській області за справою Крамера, який здійснив вбивство секретаря сільської ради та завідувача клубу і за обвинуваченням Максимишина у завданні тілесних ушкоджень свідку Ласько.

До осіб, які прагнули дезорганізувати роботу колгоспів, проводили залякування населення, яке, боячись помсти з боку оунівців, не бажало давати свідчення щодо їхніх дій, було запропоновано застосовувати виключну міру як до соціально небезпечних елементів за статтями 33 і 34 КК УРСР, що передбачали заслання та вислання за межі певної місцевості [9, арк. 32 – 37].

Значний ріст злочинних проявів та спроб антирадянської діяльності з боку амністованих українських націоналістів призвів до того, що 9 листопада 1956 р. був прийнятий Указ Президії Верховної Ради УРСР «Про заборону колишнім керівникам і активним учасникам українського націоналістичного підпілля, які були засуджені і відбували покарання, повертатися в західні області Української РСР» [8, арк. 377]. Указ передбачав заборону колишнім керівникам і активним учасникам українського націоналістичного підпілля, які були засуджені за зраду Батьківщині, терористичні та диверсійні акти, а також особам, які були засуджені за бандитизм і відбули покарання, повертатися у Львівську, Тернопільську, Дрогобицьку, Станіславську, Волинську, Рівненську, Чернівецьку та Закарпатську області Української РСР. Поряд з цим зазначалося, що названі особи, які надалі самовільно повертатимуться в ці області, підлягають за вироком суду засланню на строк до 5 років.

Розглядаючи судові справи щодо злочинів, які були скоєні колишніми націоналістами, суди вирішували питання про обрання як основної міри покарання, так і додаткової, заборону проживання на території західних областей Української РСР або обов'язкового поселення у віддалених місцевостях СРСР. Так, Станіславський обласний суд 24–25 листопада 1956 р. розглянув на виїзній сесії в Снятинському районі кримінальну справу Ходука та Фодчука, які

були амністовані і повернулися в 1955 р. з місць ув'язнення. Перебуваючи на весіллі, вони завдали ножових поранень дванадцятьом громадянам, а голова колгоспу ім. Ворошилова Бидик отримав 18 ножових поранень. Їх було засуджено до десяти років позбавлення волі кожного з висланням у віддалені регіони. У Чернівецькій області на виїзному засіданні народного суду Садгірського району розглядалася кримінальна справа Демика, який у 1955 р. за амністією повернувся з ув'язнення на постійне місце проживання. Конфліктуючи з односельчанами, він завдав тілесних ушкоджень Корчу та іншим громадянам, які проходили свідками у його справі. За вироком суду Демика засуджено до шести років позбавлення волі із забороною проживання у західних областях УРСР [10, арк. 263]. Волинський обласний суд засудив Фищука до п'яти років позбавлення волі із забороною проживати в західних областях за те, що він, повернувшись з місць ув'язнення, погрожував і завдав ножових поранень голові колгоспу Макарчику, який раніше затримав його як учасника оунівського військового формування [10, арк. 264].

Після набуття чинності зазначеного Указу судимість за злочини, скоєні колишніми націоналістами, щомісячно знижувалася: якщо в грудні 1956 р. було засуджено судами 152 особи, то в січні 1957 р. – 84, а в лютому – 60 осіб. Із 407 осіб, засуджених судами в західних областях УРСР, додаткова міра покарання – вислання та заборона проживати на території України – була застосована до 286 осіб, а як основна міра покарання – до 41 особи колишніх українських націоналістів [14, арк. 41].

Наведені факти засвідчують, що в громадсько-політичному та господарському житті міст і сіл західних областей УРСР склалися обставини, які вимагали конкретної уваги щодо розгляду кожної справи учасника націоналістичного підпілля, достроково звільненого з місць ув'язнення та заслання. З кожним місяцем кількість осіб, звільнених з місць ув'язнення та спецпоселення, постійно зростала. І станом на 1 грудня 1956 р. їх повернулося в регіон понад 60 тисяч осіб [96, с. 41].

Починаючи з 1956 р., особи, що перебували у спецпоселеннях, активізували петиційну діяльність, яка характеризувалася щомісячним надходженням по 2-3 тисячі заяв на адресу партійних, радянських та правоохоронних органів. У кожній з них обґрунтовувалися прохання про повернення на попереднє місце проживання, виходячи з тих мотивів, що члени їх сімей, за які вони були вислані, відбули строки покарання або помилувані і повернулися до західних областей [14, арк. 76].

Відповідно до Указу Президії Верховної Ради СРСР від 19 серпня 1955 р. право перегляду рішень Особливої Наради щодо направлення на спецпоселення було надано Верховним судам союзних республік, з території яких проводилося виселення. У республіці попередній розгляд цих заяв та перевірку обґрунтованості виселення проводили обласні управління внутрішніх справ і прокурори західних областей. Після чого справи на осіб, які підлягали звільненню зі спецпоселення, направлялися через МВС та Прокуратуру УРСР до Верховного Суду УРСР на розгляд. Така процедура призводила до того, що багато заяв довгий час не розглядалося. У республіці мали місце факти зволікання. У звіті четвертого спецвідділу МВС СРСР за друге півріччя 1956 р. зазначалося, що «... в МВС Української РСР перевірка скарг та заяв спецпереселенців проводиться надто повільно, окремі заяви розглядаються від 3 до 6 місяців, у результаті чого від цих спецпереселенців надходить велика кількість повторних скарг» [98, с. 246]. Станом на 1 січня 1957 р. органами МВС та прокуратури західних областей розглянуто 75 225 заяв спецпоселенців та їхніх родичів, і лише за 7958 заявами було порушено клопотання щодо звільнення громадян зі спец поселення [14, арк. 77].

Вирішити ці питання реабілітації колишніх репресованих мала комісія ЦК КП України, яка була сформована відповідно до постанови ЦК Компартії України від 30 листопада 1956 р [7, арк. 147]. До її складу ввійшли М. Підгорний – другий секретар ЦК КП України (голова), М. Гречуха – заступник Голови Ради Міністрів УРСР, В. Нікітченко – голова КДБ

при Раді Міністрів УРСР, О. Бровкін – заступник міністра внутрішніх справ УРСР, Д. Панасюк – прокурор УРСР, К. Москалець – голова УРРПС, М. Гурєєв – перший заступник голови Ради Міністрів УРСР та В. Валуєв – заступник голови Ради Міністрів УРСР. Вивчення архівних матеріалів дають нам підстави стверджувати, що основне завдання комісії полягало не в організації реабілітаційних заходів, а в тому, щоб перешкодити поверненню у західний регіон «політично непевних елементів».

Свою діяльність комісія ЦК КП України розпочала в січні 1957 р. утворенням у західних та Чернівецькій областях УРСР спеціальних місцевих комісій у складі першого заступника голови облвиконкому (голова комісії), начальників обласних управлінь КДБ та внутрішніх справ, обласного прокурора та голови обласного суду [14, арк. 77]. До їх компетенції входили питання «розгляду матеріалів і організації роботи щодо переміщення за межі західних областей осіб з колишніх оунівців та їх пособників, перебування яких у цій місцевості визнано небажаним». Крім того, комісії розглядали пропозиції органів КДБ про додаткове опротестування частини рішень комісії Президії Верховної Ради Союзу РСР щодо дострокового звільнення тих осіб, яких доцільно повернути до місць ув’язнення або заслання [7, арк. 2, 118]. За їх поданням Президія Верховної Ради СРСР лише в січні 1957 р. скасувала рішення Комісії Президії Верховної Ради СРСР стосовно 73 активних учасників націоналістичного підпілля, які були достроково звільнені з місць позбавлення волі. П’ятдесят з них повернені до місць позбавлення волі для подальшого відбуття міри покарання, а 23 достроково звільненим особам було заборонено проживати в західних областях України. Поряд з цим 13 колишніх учасників оунівського підпілля, що повернулися з місць позбавлення волі, притягнуто до кримінальної відповідальності за порушення Указу Президії Верховної Ради УРСР від 9 листопада 1956 р. [14, арк. 17].

Наприклад, Волинська обласна комісія з великою прискіпливістю аналізувала поведінку, участь у трудовій діяльності та благонадійність осіб, які повернулися з місць ув’язнення. Як результат – 851 житель області самостійно залишив регіон, виїхавши за направленням оргнабору. Оцінюючи громадську поведінку колишніх оунівців, обласна комісія дійшла висновку щодо вислання за межі області 271 особи, проте республіканська комісія дала підтвердження на вислання з регіону 238 осіб, колишніх учасників націоналістичного підпілля [14, арк. 47].

За висновками Львівської обласної комісії, яка провела перегляд усіх справ засуджених за антирадянську діяльність, визначила 345 осіб, які підлягали виселенню за межі області. Республіканська комісія відхилила пропозиції щодо виселення 29 амністованих і санкціонувала повернення до місць позбавлення волі та спецпоселення 33 громадян. Робота місцевої комісії сприяла виїзду за межі регіону за оргнабором 1 021 особи [14, арк. 65–66].

За чотири місяці роботи місцеві комісії розглянули матеріали та сформували списки для переміщення 1 764 учасників оунівського підпілля та їхніх пособників. Серед них 370 осіб зі Station Станіславської області, 309 – зі Львівської, 271 – із Дрогобицької, 215 – з Волинської, 214 – з Тернопільської та 128 осіб з Рівненської області. За цей час виселено 1 283 особи, у тому числі: у зв’язку з переселенням – 151 особу, за оргнабором – 255, виїхало самостійно – 826 осіб. Із усіх передбачених для переселення 51 особа була заарештована за вчинені в 1957 р. злочини [14, арк. 79].

Необхідно зазначити, що при проведені заходів, пов’язаних із переміщенням цієї категорії населення, значна частина реагувала правильно щодо пропозицій зміни місця проживання. Наприклад, прибулий у 1956 р. з місць ув’язнення в село Хитрейки Нестерівського району Львівської області оунівець П. С. Клуб під час розмови про переселення заявив: «Я сам збирався виїхати, бо якщо неприємність трапиться в селі, одразу будуть говорити, що це роблять колишні бандити». Аналогічні висновки були зроблені Михайлом Бабакіним, Семеном Мелясою та іншими колишніми амністованими [14, арк. 18].

Відкидаючи ідею примусової зміни місця проживання, 4 480 учасників націоналістичного підпілля, які не передбачали переміщення, вибули за межі західних областей УРСР. Серед них 447 осіб у зв'язку з переселенням, 613 – за оргнабором та 3138 осіб виїхали самостійно, а 282 особи були заарештовані за вчинені злочини. Із числа визначених для переміщення не виїхало 224 особи, з яких 174 жителі західного регіону категорично відмовилися виїжджати із своїх рідних місць, а 50 осіб, давши згоду на переїзд, за різними надуманими причинами зволікали з від'їздом [14, арк. 80].

Більшість з тих, хто відмовився від переїзду, посилалися на те, що вони відбули покарання за свої злочини. Зокрема, колишній учасник оунівського військового формування М. П. Кузан під час розмови з уповноваженим оргнабору в Добромильському районі Дрогобицької області та начальником райвідділу міліції заявив: «Я свій строк відбув, звільнений з ув'язнення і маю право жити там, де захочу. Тому я нікуди не поїду. Якщо ви маєте таке право, то заарештуйте мене знову, судіть і везіть туди, де я був або куди завгодно. Добровільно я нікуди не поїду. Більше мене з цього питання не викликайте, бо з'являтися не буду» [14, арк. 80].

Характерно, що в роботі обласних комісій мали місце суттєві прорахунки, які засвідчували, що певна частина осіб була введена до списків помилково, деякі з них хворіли або мали на утриманні престарілих та хворих і вимушені залишатися на попередньому місці проживання. У зв'язку з цим стосовно 257 осіб були переглянуті й скасовані рішення щодо переміщення [14, арк. 79]. Так, у Львівській області було сплановано для переселення з села Ожидів Олеського району А. В. Дрозда, 1913 р. народження, і Я. В. Чучмана, 1918 р. народження. Обидва вони у 1949 р. були засуджені за пособництво націоналістам: Чучман за те, що пошив для них дві пари чобіт, а Дрозд за передачу їм продуктів харчування. У 1954 р. кримінальна справа цих громадян судовими органами переглядалася і вони за відсутністю складу злочину були звільнені з місць ув'язнення. Прибувши в село, Дрозд одразу ж став до роботи в колгоспі, де працювала його дружина та обидва сини. Чучман – інвалід, отже не працював. У Тернопільській області до списків для переміщення була внесена пособниця оунівців Г. В. Чернецька, 1927 р. народження, яка в 1954 р. звільнена з ув'язнення і проживала з непрацездатними батьками в селі Колиндяни Чортківського району. Дирекція лісгоспу, де вона працювала робітницею, відзначала її трудові здобутки занесенням на дошку пошани. Внесення її до списків для переміщення було визнано лісгоспом як безпідставне [14, арк. 2-3].

Оцінюючи діяльність обласних комісій, ЦК КП України зобов'язував їх голів персонально розглядати матеріали щодо переміщення осіб з колишніх оунівців, їх пособників та вирішувати питання доцільності переміщення тих осіб, які не можуть виїхати з поважних причин або помилково та безпідставно внесені до списків на переміщення.

Запроваджені заходи значно скоротили злочинні прояви з боку націоналістичних елементів, із числа тих, які повернулися з місць позбавлення волі. Це сприяло тому, що раніше не працюючі почали працевлаштовуватися, більшість з них демонструвала добросовісне ставлення до праці. Означена тенденція позитивно позначилась на суспільно-політичній ситуації регіону, помітно зменшилась кількість антирадянських та антигромадських проявів, підвищилась трудова активність мас як у колгоспах, так і на підприємствах.

Виявляючи турботу про репресованих громадян, Президія Верховної Ради СРСР не залишалася байдужою до їхніх проблем. 28 березня 1958 р. був прийнятий Указ «Про зняття обмежень з деяких спецпоселенців», який передбачав звільнення із спецпоселення осіб, обраних до складу профспілкових та комсомольських організацій, а також осіб, які були обрані до місцевих Рад депутатів трудящих та членів їх сімей, що були на їхньому утримані. Під дію цього Указу підпали особи, яким на час виселення на поселення не виповнилося 16 років. Адже на 1 січня 1958 р. під наглядом МВС СРСР перебувало 87 670 осіб, які були вислані в

різний час із території західних областей УРСР [15, арк. 10].

Особисту причетність до прийняття нормативних документів щодо звільнення із спецпоселень мала Президія ЦК КПРС, яка на своїх засіданнях 13 березня та 13 травня 1958 р. розглянула матеріали керівників правоохоронних органів держави та підтримала прийняття Указів «Про зняття обмежень з деяких категорій спецпоселенців», що були прийняті 19 травня та 2 серпня 1958 р. з аналогічним формулюванням. Указами передбачався порядок звільнення з-під адміністративного нагляду органів МВС пособників націоналістичного підпілля, колишніх військовослужбовців армії Андерса, колишніх куркулів та членів їхніх сімей. Визначався порядок надання дозволу на повернення із спецпоселення членам сімей колишніх поміщиків, фабрикантів, керівників та учасників буржуазних політичних партій, керівників антирадянських організацій, керівних діячів буржуазних урядів [80, с. 412].

Ухвалюючи проекти указів про зняття обмежень із спецпоселенців, президія ЦК КПРС зобов'язувала ЦК компартій союзних республік, обкоми партії провести серед громадян, які знімалися з обліку в спецпоселеннях, роз'яснювальну роботу про доцільність їхнього залишення в місцях, де вони проживали на той час і мали однакові з усіма громадянами матеріально-побутові умови, досить високі заробітки, особисті господарства, але їх осілість була не міцною. Роз'яснювальні заходи передбачали єдину мету – утримати спецпоселенців на місцях проживання [47, с. 812].

У прийнятих указах зазначеним категоріям осіб не передбачалося повернення майна, яке було конфісковане при висланні. Більше того, спецпереселенці не мали права повертатися в місця попереднього проживання. Вирішення цього питання належало до компетенції виконкомів обласних рад депутатів трудящих, які, як правило, позитивно їх не вирішували [15, арк. 11]. За архівними матеріалами передбачалося звільнити з обліку спецпоселення 30 698 громадян без повернення їм конфіскованого майна і права виїзду на попереднє місце проживання [15, арк. 16].

Незважаючи на встановлену заборону, особи, які були зняті з обліку спецпоселень, не тільки поверталися на попереднє місце проживання, а й прагнули повернути своє житло та конфісковане майно, вдаючись до погроз. Зокрема, станом на 1 листопада 1958 р. у Львівську область самовільно повернулися 500 таких сімей [15, арк. 13]. Їх повернення призвело до численних спроб заволодіння майном та приміщеннями, які були зайняті громадськими організаціями та переселенцями. Певною мірою справи ускладнювалися ще й підтримкою частини місцевого населення амністованих спецпоселенців. Означені вчинки викликали невдоволення іншої частини населення, яка вимагала прийняття до агресивно налаштованих односельчан відповідних правових заходів. Це не стабілізувало відносно хитку суспільно-політичну ситуацію в регіоні, а призводило до вчинення певних правопорушень, особливо серед новоприбулих із місць спецпоселення. Цілком зрозуміло, що означена ситуація зумовлювала зростання кількості звернень та заяв до правоохоронних органів та владних структур з вимогами та проханнями виселення з їхніх сіл осіб, які повернулися із спецпоселення та заслання і проводили незаконні та агресивні дії щодо повернення майна та житлових приміщень.

Ці обставини спонукали партійне керівництво республіки в особі першого секретаря ЦК Компартії України М. В. Підгорного звернутися з листом у ЦК КПРС, у якому пропонувалося організувати повернення спецпосенців у західні регіони УРСР лише з дозволу облвиконкомів. Поряд з цим зазначалося, що Укази Президії Верховної Ради СРСР від 28 березня 1958 р., 19 травня 1958 р. та 2 серпня 1958 р., які зумовлювали зняття обмежень з деяких переселенців, ігнорувалися останніми, і вони самовільно поверталися на попереднє місце проживання та чинили самозахоплення конфіскованого в них майна. Самоправні дії чинилися тому, що вищезазначені Укази не встановлювали відповідальності за самовільне повернення

осіб у місця, де вони проживали до виселення, за такі дії не передбачалася відповідальність іншими законодавчими актами.

Партійне керівництво республіки зверталося з проханням дозволити Президії Верховної Ради УРСР видати Указ щодо поширення дії Указу Президії Верховної Ради УРСР від 9 листопада 1956 р. «Про заборону колишнім керівникам і активним учасникам українського національного підпілля, які були засуджені і відбули покарання, повертатися в західні області Української РСР» на пособників українського національного підпілля і колишніх військовослужбовців армії Андерса та членів їхніх сімей, які повернулися у західні області України [15, арк. 13–14]. У запропонованому проекті зазначеного Указу, який не був підтриманий Москвою, за самовільне повернення в заборонені місцевості або відмову їх залишити передбачалося встановити кримінальну відповідальність – примусове вислання на термін до п’яти років [15, арк. 16].

Така позиція партійного керівництва республіки вимагала від виконавчих комітетів західних областей у найкоротший строк розглянути всі заяви, що надійшли від колишніх спецпоселенців, і прийняти рішення, кому з них дозволити повертатися у місця, звідки вони були вислані. Для осіб, яким заборонялося повернення в рідні місця після звільнення зі спецпоселення, рекомендувалося через Головне управління з організованого набору робітників і переселення при Раді Міністрів УРСР переїхати в місця планового переселення для освоєння території та будівництва об’єктів народного господарства.

Пропозиції вищого політичного керівництва республіки були зумовлені прагненням припинити протистояння та зберегти стабільність у неспокійних областях не тільки між місцевою владою і учасниками оунівських організацій та їхніх пособників, але й між різними верствами населення регіону, які сповідали різні ідеологічні погляди.

25 грудня 1958 р. Верховна Рада СРСР прийняла Основи кримінального законодавства СРСР і союзних республік, відповідно до яких покаранню підлягали лише ті особи, які безпосередньо здійснювали злочини. Ці обставини одразу порушили питання про звільнення із спецпоселення тисяч людей, направлених туди у свій час без вияву їхньої конкретної вини, а виключно за фактами сімейних зв’язків з керівниками та учасниками націоналістичного підпілля, банд формувань, а також через своє соціальне походження (колишні поміщики, фабриканти, торгівці та інші).

Процес повернення спецпоселенців до західних областей України в кінці 50-х років дещо уповільнився. Місцеві органи влади, розглядаючи клопотання колишніх спецпоселенців, зумисно стримували розгляд таких заяв. У вересні 1959 р. Львівський облвиконком констатував, що виконкомами Івано-Франківської, Пустомитівської, Сокольської, Яворівської районних рад депутатів трудящих поверхово розглядалися заяви спецпоселенців, відхиляючи їх без розбору. 12 жовтня 1959 р. в Рава-Руському, Забузькому та Яворівському районах було заборонено проживання групі колишніх спецпоселенців у місцях, звідки вони були вислані, а 5 листопада облвиконком відмовив у проживанні в місті Львові 82 особам, в Забузькому районі – 25 колишнім спец поселенцям [96, с. 132].

На кінець 50-х років більша частина спецпоселенців була знята з обліку. У доповідній записці четвертого спецвідділу МВС СРСР зазначалося, що на початок 1959 р. на обліку у спецпоселеннях залишилося 49416 спецпоселенців [47, с. 813]. На підставі Указу Президії Верховної Ради СРСР від 7 січня 1960 р. «Про зняття обмежень з деяких категорій спецпоселенців», який передбачав звільнення з-під адміністративного нагляду органів МВС членів сімей керівників та учасників націоналістичного підпілля і учасників націоналістичних банд, та Указів Президії Верховної Ради СРСР від 7 січня 1963 р. «Про зняття обмежень із спецпоселенців, які знаходилися раніше в націоналістичному підпіллі, колишніх торгівців, поміщиків, фабрикантів, висланих із Західної України, Молдавської РСР, Литовської РСР,

Латвійської РСР, Естонської РСР» та від 6 грудня 1964 р. «Про зняття обмежень з деяких категорій спецпоселенців» фактично завершився процес ліквідації спецпоселенства.

Викладений матеріал служить підставою для таких основних висновків:

- суспільно-політичні зміни в Радянському Союзі сприяли поширенню реабілітаційних заходів на спецпоселенців, які були вислані із Західної України за «націоналістичні погляди» або причетність до певних дій ОУН-УПА. Особлива увага у реалізації проблем спецпереселенства належала комісії, яка, вивчаючи стан справ у спецпоселеннях, запровадила конкретні заходи щодо пом'якшення режиму та повернення до статусу повноправних громадян суспільства;

- партійно-державні структури республіки негативно ставилися до рішень дострокового та умовно-дострокового звільнення з місць ув'язнення та спецпоселення репресованих. Недоцільність їхнього повернення у місця постійного проживання оцінювалася як дестабілізаційний фактор і без того напруженої ситуації регіону, у якому на той час діяли крайові, окружні, надрайонні та районні «проводи» ОУН. При цьому мали місце складності щодо працевлаштування місцевого населення та проблеми житлово-побутового характеру через неможливість повернення спецпоселенцям конфіскованого при виселенні майна. Вважалося, що саме ця категорія реабілітованих, яка не відмовилася від націоналістичних поглядів, буде продовжувати залякування населення, а це призведе до напруження в політичному та громадському житті західного регіону республіки;

- посилення криміногенної ситуації в західних областях України змусило республіканське керівництво прийняти указ Президії Верховної Ради УРСР «Про заборону колишнім керівникам і активним учасникам українського національного підпілля, які були засуджені і відбували покарання, повертатися у західні області Української РСР». Дія указу поширювалася на учасників українського націоналістичного руху, які були засуджені за зраду Батьківщини, терористичні і диверсійні акти, та осіб, засуджених за бандитизм. Самовільний в'їзд на історичну батьківщину карався п'ятирічним засланням;

- реалізація постанов КПУ та Ради міністрів УРСР щодо реабілітації жителів Західної України покладалася на комісію ЦК КП України та місцеві комісії. Вони мали розглянути справи кожного громадянина, достроково звільненого з місць ув'язнення та спецпоселення. Діяльність комісій була спрямована на організацію переміщення реабілітованих в інші регіони шляхом самостійного переселення за оргнабором та примусового виселення. Звільнення ув'язнених та спецпереселенців без права повернення в місця, звідки вони були вислані, фактично означало перетворення їх на адміністративно висланих.

3. Реабілітація депортованих національних меншин УРСР

Українська незалежна держава упродовж усієї короткої історії намагається компенсувати наслідки одного із злочинів тоталітарного режиму – масової депортації кримськотатарського народу, який за рішенням кремлівського керівництва був безпідставно обвинувачений у зраді та враз позбувся своєї історичної батьківщини, мови, культури, опинився в страшному і безправному становищі спецпоселенця.

Виселення кримських татар та інших народів із територій їх постійного проживання обґрунтовувати лише війною не зовсім справедливо і об'єктивно. Не останню роль у цих заходах відіграв фактор впливу особистості, хоча, безперечно, війна стала додатковим і могутнім імпульсом для застосування виправдального методу каральної політики.

Операція з виселення кримських татар розпочалася на світанку 18 травня 1944 р. і вже через два дні заступник наркома державної безпеки Кобулов та заступник наркома внутрішніх справ Сєров, які здійснювали керівництво акцією, доповідали Л.Берії про її завершення. Лише 48 годин потрібно було організаторам, щоб силоміць вивезти 191 044 особи кримськотатарської національності з Криму [87, с. 108]. Організатори і виконавці ініціювали питання

про виселення з Кримської АРСР німців, австрійців, угорців, румунів, італійців, болгарів, вірменів та представників інших народностей. На кінець червня 1944 р. із Криму було виселено ще 38 202 особи зазначених національних меншин [83, с. 75].

Одночасно на фронтах були підготовлені накази, за якими звільнялися з лав Червоної Армії кримські татари та представники інших депортованих народів для направлення їх на спецпоселення. Цієї участі зазнав рядовий та сержантський склад, більшість молодших офіцерів. Старші офіцери, які не перебували на посадах політпрацівників, як правило, не звільнялися від військової служби і продовжували воювати, а офіцерський склад політпрацівників направлявся у спецпоселення. У звільнених військовослужбовців вилучалися військові квитки, які замінювалися довідками, їм заборонялося носіння погонів, вогнепальної та холодної зброї [89, с. 74].

Знищення культурних цінностей депортованих кримських татар закріплювалось Указом Президії Верховної ради РРФСР від 14 грудня 1944 р. «Про перейменування районів та районних центрів Кримської АРСР». Державно-партійні органи прагнули зробити все, щоб в адміністративно-територіальному поділі автономії не було навіть назв, які пов’язані з висланим корінним населенням півострова. За Указом у Кримській АРСР проведено перейменування 11 районів та районних центрів [42, с. 76–77]. Постанова Кримського бюро обкому ВКП(б) від 25 вересня 1948 р. «Про перейменування населених пунктів, вулиць, окремих видів робіт та позначень» зобов’язувала облвиконком продовжити роботу щодо перейменування населених пунктів, залізничних станцій, річок, долин, окремих видів робіт із татарським позначенням, роз’яснюючи при цьому значення нових російських найменувань.

Правове становище спецпереселенців визначалося постановою РНК від 8 січня 1945 р., за якою спецкомендатурам НКВС передавалися повноваження контролю за суспільним життям депортованих народів [68, с. 9–10]. Це вкрай негативно позначилося на адаптацію висланих громадян в умовах депортації. Політика режиму була спрямована не тільки на обмеження особистих, соціальних, політичних і громадянських прав виселених, але й на створення нестерпних умов для їхнього існування. Для тисяч депортованих переселення коштувало життя. За архівами НКВС з 1 липня 1944 р. по 1 січня 1946 року смерть забрала 26 776 спецпереселенців, або 17,7 відсотка [77, с. 200]. Зростання невдоволення спецпереселенців безправним становищем призвело до збільшення кількості втеч, які сприяли посиленню режиму в спецпоселеннях.

26 листопада 1948 р. Президія Верховної Ради СРСР прийняла Указ «Про кримінальну відповідальність за втечі з місць обов’язкового і постійного поселення осіб, виселених у віддалені райони Радянського Союзу в період Великої Вітчизняної війни». Указ закріплював навічне виселення без права повернення їх на попередні місця проживання. За самочинний виїзд чи втечу визначалася міра покарання – 20 років каторжних робіт, а за переховування втікача – до 5 років позбавлення волі [40, с. 10–11]. Текст Указу доводився під розписку до відома кожного повнолітнього спецпоселенця і мав слугувати серйозною пересторогою для тих, хто не хотів коритися антигуманній системі.

Ці обставини сприяли появі перших актів протесту у формі втеч, неявки на реєстрації до спецкомендатур, «антирадянської» і «антипартійної» пропаганди. Певні надії на зміни у правовому становищі спецпереселенців настали лише після 1953 р. Зокрема, у січні 1954 р. президія ЦК КПРС, розглядаючи питання «Про звільнення від спецпоселення окремих категорій спецпоселенців і зняття деяких обмежень у правовому положенні спецпоселенців», сформувала державну комісію, якій було доручено вивчити стан справ серед спецпоселенців та внести пропозиції щодо покращення їхнього станавища [46, с. 390].

Висновки та пропозиції комісії знайшли відображення у постанові Ради Міністрів СРСР «Про зняття деяких обмежень у правовому становищі спецпоселенців» від 13 липня 1954 р. Водночас без особливого інформування у засобах масової інформації був прийнятий Указ Пре-

зидії Верховної Ради СРСР «Про скасування Указу Президії Верховної Ради СРСР від 26 листопада 1948 р. «Про кримінальну відповідальність за втечу з місць обов'язкового і постійного поселення осіб, виселених у віддалені райони Радянського Союзу в період Вітчизняної війни», який слугував підставою для організації репресивних дій щодо депортованих народів. Ці нормативні акти аж ніяк не стосувалися реабілітації кримськотатарських переселенців.

Оцінюючи суспільно-політичну ситуацію в Українській РСР після передачі Кримської області до складу УРСР [79, с. 147] та пропозиції урядових структур про обмеження правового становища спецпоселенців, Кримський обком КПУ 15 березня 1954 р. направив лист секретарю ЦК КП України О. Кириченку з проханням розпочати клопотання перед ЦК КПРС про заборону всім адміністративно висланим громадянам у 1944 р. повертатися на проживання до Криму [40, с. 13–14]. Ця пропозиція базувалася на підставі того, що житло та господарські будівлі депортованих були передані колгоспникам-переселенцям з інших областей, у користуванні яких вони перебували, а повернення їх депортованим послабить особисті господарства багатьох переселенських сімей, що призведе до їх виїзду із Криму. Водночас Кримську область як прикордонну територію недоцільно заселяти колишніми депортованим. Звільненим спецпоселенцям, які прибували до Криму, пропонувалося виїхати на проживання в інші регіони Радянського Союзу з можливою компенсацією відібраного майна для подальшого облаштування власного господарства.

Велика кількість скарг та запитів про порядок повернення майна незаконно висланих осіб, що надходила до радянських органів та прокуратури, змусила відділ у спецсправах Генеральної прокуратури СРСР 29 березня 1955 р. у доповідній записці «Про необхідність обумовлення порядку повернення майна висланих на поселення», означити дії місцевих органів влади щодо майна депортованих кримських татар. Зазначалося, що «все майно у містах після їх виселення було передано до місцевих рад, а в колгоспах будинки навічно передані нещодавно прибулим колгоспникам. ...Встановлено, що органи МВС при цьому допускали порушення, у зв'язку з чим стала надходити велика кількість скарг від осіб, безпідставно висланих, з вимогою повернення їм незаконно вилученого майна, у тому числі й нерухомого» [46, с. 209–212]. Документ передбачав процедуру повернення майна, що належало місцевим радам, і яка вирішувалася виключно радами або в судовому порядку.

XX з'їзд КПРС, засудивши державний режим репресій та терору, вселив надію мільйонам репресованих та депортованих на відновлення їхніх прав. У матеріалах з'їзду особливу увагу було зосереджено на трагічній долі карачаївців, калмиків, чеченців, інгушів, балкарців. Серед скривджених тоталітарним режимом не знайшлося місця кримським татарам. Пояснити цей факт можна лише тим, що у вищому партійному керівництві держави існувала певна упередженість при розв'язанні складних проблем депортованих народів. І перш ніж ініціювати зняття обмежень з окремих категорій спецпоселенців, вище керівництво вивчало думку республіканських керівників, де проживали департовані. Зокрема, перший секретар ЦК КП Узбекистану А. Ніязов пропонував залишити на спецпеселенні кримських татар через те, що «серед цих спецпоселенців є багато виявів ворожих настроїв і чиняться кримінальні злочини». Ще консервативнішу позицію займав перший секретар ЦК КП Казахстану П. Пономаренко, який пропонував не знімати з режиму спецпоселень не тільки «молодих, але й літніх спецпоселенців – чеченців, інгушів, балкарців, «оунівців», басмачів, кримських татар і білоруських куркулів», обґрунтовуючи це тим, що «більшість з них є носіями найбільш реакційних і ворожих настроїв, організовують різні релігійні і націоналістичні угруповання, культивують серед молоді відсталі звичаї, відривають юнаків та дівчат від школи і громадського життя» [84, с. 72].

Політичний настрій керівних осіб держави та республік без особливого розголосу виявився в Указі Президії Верховної Ради СРСР від 28 квітня 1956 р. за № 135/42 «Про зняття

обмежень у спецпоселеннях з кримських татар, балкарців, турків – громадян СРСР, курдів, хемшилів та членів їхніх сімей, виселених у період Великої Вітчизняної війни» [19, арк. 16]. Ним передбачалося звільнити з-під адміністративного нагляду та зняти з обліку депортованих громадян. Указ забороняв депортованим повертатися на історичну батьківщину, вони позбавлялися права на компенсацію майна, що було конфісковане при виселенні. Прийнятий документ переконливо демонстрував «розквіт» націй і дотримання прав людини в Радянському Союзі.

На підставі Указу міністр внутрішніх справ СРСР 29 квітня 1956 р. видав наказ за № 0144, який зобов'язував упродовж двох місяців зняти з обліку спецпоселенців, звільнивши від адміністративного нагляду кримських татар та членів їхніх сімей [83, с. 77]. Усвідомлюючи хибність положень, які були відображенні в Указі, уряд через органи МВС вимагав від кожного кримського татарина перед тим, як звільнити його з-під комендантського нагляду, заповнити розписки про те, що він ніколи не буде вимагати компенсації про відібране при виселенні майно і претендувати на повернення до історичної батьківщини. Багато з депортованих відмовилися поставити свої підписи під цими документами, а 233 особи у розписках вимагали повернути конфісковане майно і дозволити їм виїхати на проживання до Криму [78, с. 152].

Після прийняття Указу Президії Верховної Ради СРСР «Про прийняття деяких обмежень у правовому становищі спецпоселенців», представники кримських татар та інших національностей намагалися сім'ями повертатися на місце постійного проживання. Зважаючи на складність переселення до Криму, вони перебиралися у Мелітопольський та Акімовський райони Запорізької області. Так, у липні – жовтні 1956 р. в ці райони переїхали на проживання 196 сімей кримських татар у кількості 778 осіб та 94 особи інших національностей. З боку місцевої влади були проведені заходи щодо працевлаштування 327 осіб із 410 працездатних [11, арк. 187–188].

Врахувавши проблеми з розселенням, працевлаштуванням та суспільно-політичну ситуацію у прилеглих до Криму районах, Рада Міністрів УРСР 15 грудня 1956 р. у таємній постанові «Про розселення громадян, які раніше проживали в Кримській області» [40, с. 15–16], вказувала на недоцільність розселення депортованих кримських татар, німців, греків, болгар, вірменів на території Херсонської, Запорізької Миколаївської та Одеської областей. Місцевим органам влади заборонялося приймати на поселення колишніх спецпоселенців. Водночас було рекомендовано надавати їм необхідну допомогу у виїзді за межі цих областей, а тим, хто проживав, пропонувалося з урахуванням їхніх сімейних та родинних зв'язків переселитися в інші регіони республіки та за межі України.

Розглядаючи можливість повернення на історичну батьківщину депортованих народів, 24 листопада 1956 р. ЦК КПРС прийняв постанову «Про відновлення національної автономії калмицького, карачаївського, балкарського, чеченського та інгуського народів», яка для долі кримськотатарського народу відіграла трагічну роль. У її шостому пункті було зазначено: «Визнати за недоцільне надання автономії татарам, що раніше проживали в Криму, маючи на увазі, що колишня Кримська АРСР не була автономією лише татар, а являла собою багатонаціональну республіку, в якій татари становили менше 1/5 частини всього населення, і що в складі РРФСР є національне автономне об'єднання – Татарська АРСР, а також те, що в нинішній час територія Криму є заселеною областю УРСР. Поряд з цим, враховуючи прагнення частини татар, які раніше проживали в Криму, до національного об'єднання, роз'яснити, що всі, хто бажає, мають право поселятися на території Татарської АРСР» [70, с. 202]. Цією постановою було заборонено кримськотатарському народу повертатися до місць колишнього проживання і претендувати на повернення конфіскованого майна.

Постанова не була обнародувана, але її зміст обговорювався на зустрічі 5 січня 1957 р. в ЦК КП Узбекистану з групою 50-ти кримськотатарських комуністів. У виступах учасники

зустрічі заявляли, що вони будуть виконувати постанову ЦК КПРС від 24 листопада 1956 р. і роз'яснюватимуть її положення кримським татарам, що приживали в Узбекистані, але залишають за собою право звертатися в ЦК КПРС для вирішення питання реабілітації свого народу. Пропозиція щодо поселення в Татарстані була відхилена. Коментуючи результати зустрічі, комуніст Ізмайлов заявив: «Жоден кримський татарин не поїде в Татарську АРСР. Мова, побут і культура кримських татар зовсім інші» [84, с. 73].

З цього часу представники кримськотатарського народу почали чинити активні дії щодо повернення кримських татар на історичну батьківщину, поновлення Кримської автономії в складі УРСР та компенсації залишеного ними при виселенні майна. Саме ці ідеї були викладені в листі до Президії ЦК Компартії України, з яким звернулися двічі Герой Радянського Союзу Аметхан Султан, колишній секретар Кримського обкому партії, комісар східного з'єднання партизанських загонів Криму Рефат Мустафаєв, колишній секретар Ялтинського райкому партії, комісар південного з'єднання партизанських загонів Криму Мустафа Семілов, колишній голова Алуштинського райвиконкому, комісар 4-ої бригади південного з'єднання партизанських загонів Криму Ізмаїл Харлулаєв, колишній секретар Євпаторійського райкому партії Якуб Саїтов, колишній голова Судакського райвиконкому Уснії Пенерджі, колишній голова спілки письменників Криму Шаміль Алядинов та інші відомі діячі кримськотатарського народу. У зверненні вони писали: «...Ми, сини трудового кримськотатарського народу, висловлюючи найзаповітніші його сподівання, просимо український уряд поклопотатися перед союзним урядом про повернення кримськотатарського народу на рідну землю – у Крим... Ми любимо і до кінця віддані Радянській Батьківщині. Але ми до сліз любимо і свою рідну землю. Уявіть 80-90-річних білобородих старців, сивих жінок, уявіть собі міцних, сповнених сил, молодих хлопців і дівчат – усі вони мріють лише про те, щоб швидше повернутися до Криму. І ця мрія буде їх переслідувати, доки вони не ступлять на кримську землю...» [45, с. 207].

Їхні дії підтримали 13 колишніх командирів військовослужбовців-кримських татар, які у зверненні до першого секретаря ЦК КПРС М. Хрущова, Голови Ради Міністрів СРСР М. Булганіна, Голови Президії Верховної Ради СРСР К. Ворошилова, Міністра оборони СРСР Г. Жукова спростовували факти обвинувачення кримськотатарського народу і просили аудієнції для особистої зустрічі [33, арк. 180–206].

Наполегливість кримськотатарських фронтовиків щодо зустрічі з керівництвом країни увінчалось успіхом. За рішенням вищого політичного керівництва держави така зустріч відбулася 17 березня 1957 р. з членом президії ЦК КПРС, першим заступником Голови Ради Міністрів СРСР А. Мікояном, який запевнив делегацію, що керівництво ЦК КПРС і уряду невдовзі розв'яже кримськотатарське питання і що він особисто доповість про всі проблемні питання М. Хрущову. Зустріч із заступником Голови Ради Міністрів СРСР не припинила петиційної кампанії. Так, у липні 1957 р. до ЦК КПРС на ім'я М. Хрущова був направлений лист 26 кримських татар з проханням про зустріч [33, арк. 16]. Домогтися зустрічі не вдалося, але петиційна активність кримських татар була відмічена в службовій записці відділу партійних органів ЦК КПРС, у якій зазначалося, що «тільки в червні та серпні відділом отримано 17 колективних заяв, які підписали 989 кримських татар» [33, арк. 211].

Необхідно зазначити, що в кінці 1950-х рр. кримськими татарами проводилась масова петиційна кампанія щодо направлення у вищі органи влади звернень, заяв за підписами десятків тисяч осіб, а також тисячі індивідуальних листів від депортованого населення. Зокрема, у 1959 р. на адресу ЦК КПРС було направлено звернення за підписами 10 тисяч осіб, а в березні 1961 р. в президію ЦК КПРС надійшла петиція, яку підписали 18 тисяч кримських татар [38, с. 100].

Поряд з організацією петиційної кампанії в 1957-1958 рр. Кримську область відвідало чимало кримських татар, які, оглядаючи раніше належні їм будинки та господарські

забудови, вели розмови про наміри переміщення до Криму. Деякі з учасників так званих «ініціативних груп» та інші представники татарської інтелігенції відвідання області використали для пошуків історичних та архівних матеріалів з метою підтвердження, що Крим – споконвічна татарська земля і повина належати кримськотатарському народу [16, арк. 71–72].

Нова хвиля піднесення реабілітаційних намагань кримськотатарського населення спостерігається після усунення від влади М. Хрущова. З 1964 р. в Москві започатковує роботу постійне представництво кримських татар, яке виступає як безперервно змінна депутація, що займається систематизацією і передачею в урядові установи листів та звернень депортованих переселенців, інформуванням представників радянської громадськості про становище кримськотатарського народу.

4 серпня 1965 р. відбулася друга зустріч кримських татар з Головою Президії Верховної Ради СРСР А. Мікояном. Кримськотатарську сторону представляло 8 осіб, переважно ветерани війни та члени КПРС. Ними були викладені основні вимоги: «організоване повернення і компактне розселення народу на існуючій батьківщині, поновлення автономії, націоналізація шкіл, розвиток мови, культури, освіти». Ця зустріч особливо відчутних змін не принесла. На думку Р. Асанова, під час розмови з А. Мікояном у нього склалося враження, що він якось хотів вирішити питання кримських татар. Можливо, його бажання виявилося в тому, що після цієї зустрічі в Кремлі кримських татар частіше стали підвищувати в посадах, збільшився набір студентів у вищі навчальні заклади [93].

З цього часу боротьба за повернення депортованих татар у Кримську область набула нових якостей. До петиційних заходів залучилися вуличні виступи, мітинги та демонстрації. Так, 28 серпня 1965 р. понад тисяча кримських татар прийшла до Бекабадського міського комітету партії, щоб з’ясувати у першого секретаря ЦК КП Узбекистану Ш. Рашидова, який на той час перебував у місті, коли буде прийняте рішення ЦК КПРС щодо реабілітації кримськотатарського народу. На їхні дії з боку влади була застосована сила. Демонстранти були розігнані, а через декілька днів Хатідже Хайретдінова, Екскендера Джамілева та Рафата Сайдаметова заарештували за хуліганство відповідно до ст. 204 КК Уз.РСР. Суд визнав усіх трьох винними у підбурюванні до безчинств і 11 вересня 1965 р. засудив Х. Хайретдінову до 6 місяців ув’язнення, а Е. Джамілева та Р. Сайдаметова до року позбавлення волі [77, с. 60–61].

Незважаючи на активізацію виступів депортованих, неодноразові запевнення керівників вищих державних органів питання реабілітації кримських татар не вирішувалося. Керівництво республіки не виявляло активності в його реалізації. Заяви, які надходили від переселенців, як правило, залишалися без позитивних наслідків. Наприклад, в 1965-1967 рр. надійшло 343 заяви, у яких громадяни зверталися з проханням повернення їх на історичну батьківщину. І лише три з них були розглянуті позитивно. За десять років після звільнення кримських татар із спецпоселень тільки 15 осіб із числа департованих змогли переїхати і прописатися в Криму. Аналогічна ситуація склалася і в інших областях. Станом на 29 липня 1966 р. на території України, крім Криму, проживало 247 кримських татар, з них у Запорізькій області – 200, Одеській – 18, Донецькій – 16, Харківській – 13 осіб [19, арк. 13 – 14].

Своєрідним викликом кримськотатарському народу стали пропозиції голови КДБ при Раді міністрів УРСР В. Нікітченка, Прокурора УРСР Ф. Глуха та міністра охорони громадського порядку І. Головченка, які були викладені в службовій записці від 15 квітня 1967 року за № 022-825с першому секретареві ЦК КП України П. Шелесту. Пропонувалося надавати право Кримському облвиконкому визначати найбільш лояльних осіб, яким у подальшому дозволялося проживати на території області без повернення конфіскованого майна [19, арк. 15].

Запропоновані заходи аж ніяк не відповідали інтересам кримських татар, і вони ще активніше продовжили петиційну діяльність. За 1965 – 1966 рр. було направлено до ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, Президії Верховної Ради СРСР близько 53 тисяч листів і телеграм від

кримських татар, чимала кількість з яких мала десятки, сотні і тисячі підписів. Зокрема, 28 березня 1966 р. були підготовлені та передані в ЦК КПРС документи з історичними матеріалами та Всенародне зверненням кримськотатарського народу до XXIII з'їзду КПРС за підписами 120 тисяч кримських татар, які проживали в усіх регіонах країни [93]. Починаючи з 1 по 20 липня 1967 р. на адресу урядових органів та ЦК КПРС було направлено 1104 індивідуальні листи та 102 телеграми громадянами кримськотатарської національності, а також колективний лист від трудящих різних національностей Дагестану. У цих листах та заявах ставилася вимога скорішої реабілітації депортованого кримськотатарського населення [59, с. 134].

21 липня 1967 р. в Москві за дорученням політбюро ЦК КПРС голова КДБ при Раді Міністрів СРСР Ю. Андропов провів зустріч з представниками кримських татар. За висновками Ю. Андропова, всі члени політбюро погоджуються, що «...масове клеймо необхідно зняти з народу. Зрадники були серед усіх народів. Це нікому не дає права виселяти народ. Ні в кого з членів політбюро немає сумніву, що татар необхідно політично негайно реабілітувати» [59, с. 138].

З огляду на це Указ Президії Верховної Ради СРСР від 5 вересня 1967 р. «Про громадян татарської національності, які проживали в Криму» став важливим правовим та політичним документом, оскільки знімалися огульні обвинувачення щодо зради кримських татар, але він не давав відповіді на найболючіше питання про можливість повернення до Криму. Указ ще раз декларував, що «татари, які раніше проживали в Криму, укорінилися на території Узбецької та інших союзних республік, користуються всіма правами радянських громадян, беруть участь в громадсько-політичному житті, обираються депутатами Верховних Рад і місцевих Рад депутатів трудящих, працюють на відповідальних постах у радянських, господарських і партійних органах, для них ведуться радіопередачі, видається газета рідною мовою, здійснюються інші культурні заходи». За цим указом у неконкретній формі доручалося Радам Міністрів союзних республік «і надалі надавати допомогу і сприяння громадянам татарської національності в господарському і культурному будівництві з урахуванням їх національних інтересів і особливостей» [50, с. 351–352].

Водночас з Указом була прийнята постанова Президії Верховної Ради СРСР «Про відновлення права кримських татар та членів їхніх сімей проживати на всій території СРСР», яка роз'яснювала, що громадяни татарської національності, які раніше проживали в Криму, і члени їхніх сімей користуються правом, як і всі громадяни СРСР, проживати на території Радянського Союзу згідно з чинним законодавством щодо працевлаштування та паспортного режиму [40, с. 24]. Доцільно зазначити, що зрівняння в правах лише декларувалося, а фактично переселення депортованих врегульовувалося пропискою, яка була завжди на заваді при розв'язанні цих проблем.

Після публікації Указу Президії Верховної Ради СРСР та зняття безрозбірного обвинувачення з кримських татар у пособництві фашистським окупантам у Крим з місць поселення стали приїжджати групами і поодинці кримські татари, які відвідували партійно-радянські органи, підприємства, установи та сільськогосподарські колективи, вивчаючи можливості облаштування свого постійного місця проживання та працевлаштування в області.

У вересні 1967 р. лише працівниками облвиконкому було прийнято декілька груп татар загальною чисельністю 152 особи. У розмовах розглядалися питання щодо дозволу прописки, придбання будинків і земельних ділянок під забудову та можливості їхнього працевлаштування. Зокрема, 21 вересня облвиконком відвідала група татар в кількості 10 осіб, які після з'ясування порядку купівлі-продажу будинків, виділення ділянок під забудову і організацію прописки заявили, що норми житла в УРСР навмисно встановлені такі, щоб перешкодити переїзду татар до Криму. У наступній зустрічі, яка проходила в облвиконкомі 24 вересня, були висловлені невдоволення щодо доцільності прийому переселенців із За-

хідної України в той час, коли депортовані кримські татари не можуть повернутися на місця свого попереднього проживання. З аналогічними заявами громадяни кримськотатарської національності зверталися в Ялтинський, Алуштинський, Білогірський та Бахчисарайський міськрайвиконкоми [19, арк. 49–50].

За вересень 1967 р. до Кримської області прибуло близько 700 татар, які розселилися переважно в квартирах своїх знайомих та в готелях. Вони намагалися найрізноманітнішими шляхами прописатися за новим місцем проживання та працевлаштування. У їхніх діях мали місце спроби самовільного захоплення будинків, які раніше належали кримським татарам. Так, у будинок громадянина С. І. Башкирцева, який проживав у селі Богатир Бахчисарайського району, за його відсутності, коли на господарстві була пристаріла мати, вселився татарин М. А. Аджиєв з дружиною та чотирма дітьми, мотивуючи при цьому, що помешкання колись належало йому. Після роз'яснення незаконного вселення сім'я Аджиєва з села виїхала [19, арк. 53].

Почастішали випадки, коли в Крим почали приїзджати татари, які виписувалися і знімалися з обліку за попереднім місцем проживання. Наприклад, 11 вересня 1967 р. був виписаний і знятий з військового обліку в місті Беговат Ташкентської області Аріфов Сулейман. Не маючи в Сімферополі необхідної житлової площі, він заявив, що нікуди з міста не поїде. Інший випадок засвідчує те, що з міста Андижана виписався громадянин Джамаллятдинов. 10 вересня він приїхав з дружиною та чотирма дітьми в село Генеральське Алуштинського району і самовільно вселився у напівзруйнований будинок, який належав радгоспу «Малоріченський». Після виселення його з цього приміщення Джамаллятдинов розмістився з сім'єю на вулиці, заявивши при цьому: «Можете вішати мене, але я звідси нікуди не поїду» [19, арк. 54].

З міста Чірчика Узбецької РСР у Крим приїхав кримський татарин Умеров. На законних підставах він домовився з громадянином, який проживав у місті Сімферополі, про обмін квартирами. Довідавшись, що Умеров кримський татарин, облвиконком категорично заборонив обмін квартирами. Переїхавши в селище Миколаївка – радгосп Південний, Умеров купив приватний будинок, який на той час пустував два роки. Заплативши завдаток власнику будинку, який проживав у місті Краснодарі, він став оформляти договір купівлі-продажу. Місцева влада відмовила йому в оформленні документів, заявивши, що якщо будинок продається, його купить радгосп для українських переселенців. Аналогічні випадки спіткали пенсіонерів Мартинова Марема та Чобанова Усеїна, які повернувся в рідні місця проживання [56, с. 172].

Оцінюючи зміст і виконання на місцях положення Указу та постанови ЦК КПРС від 5 вересня 1967 р., зауважимо, що, знімаючи безрозбірливе обвинувачення у зраді Батьківщині, все ж названі правові документи залишили в силі ті дискримінаційні обмеження, яких зазнав кримськотатарський народ після зняття з нього режиму депортованих. За оцінкою лідера кримськотатарського руху, колишнього члена КПРС, партійного працівника Бекара Умерова, «Кримських татар знову обдурили, хоча ЦК прийняв делегатів від татарського народу на вищому рівні ... зневажливе ставлення до вимог татарського народу з боку урядових інстанцій озлило татар і перетворило їх на внутрішніх ворогів» [19, арк. 43]. Ще різкіше висловився щодо політичного курсу керівництва держави інженер-фізик науково-дослідного інституту з атомної промисловості Юрій Османов, який 10 вересня 1967 р. писав: «У нашому питанні очевидне небажання Політбюро стати на курс ленінізму в національній політиці. Їх кредо – Крим без татар, без національного рівноправ'я корінного населення. Відкидаючи вимогу відновлення автономії, вони природно відкидають вимогу організованого повернення і компактного проживання (тобто такого розселення, за якого можливо було б відкрити школи, як було до війни). Вони очевидно розраховують на дурнів, планують зрівняти кримських татар у правах з громадянами СРСР» [19, арк. 44–45].

Державні структури республіки, бажаючи взяти під свій контроль процес переселення в Крим, прийняли рішення про проведення оргнабору кримських татар для подальшого їх-

нього працевлаштування в регіоні. Це рішення справедливо оцінив Енвар Асанов на зустрічі 15 травня 1968 р. з секретарем Кримського обкому партії, заявивши: «Відкрите вербування татар в Крим не вирішить кримського питання. Це чергова провокація проти народу. Завербувавши сотню – дві татар до Криму – закриють прописку, пояснюючи тим, що немає місць. На батьківщину нас не повинні вербувати, це – приниження» [20, арк. 18].

Переселення в колгоспи і радгоспи Кримської області розпочалося навесні 1968 р. за розпорядженням Ради Міністрів УРСР під безпосереднім контролем ЦК, міськкомів Компартії Узбекистану за участю Державного комітету Ради Міністрів УРСР з питань використання трудових ресурсів та Кримського облвиконкому. Для переселення відбиралися сім'ї, які перебували у зареєстрованому шлюбі, складалися не менш як з двох працездатних, які володіли масовими робітничими професіями, або ж такі, що мали спеціальності для використання їх у сільськогосподарському виробництві. Такий підбір за рекомендацією ЦК КП Узбекистану проводився в п'яти областях: Ташкентській, Ферганській, Андажанській, Самаркандській та Наманганській, де проживала найбільша кількість громадян татарської національності [21, арк. 24].

Необхідно зауважити, що відбір сімей для переселення у Кримську область проводився у два етапи. На першому етапі, який тривав до двох тижнів, ЦК КП Узбекистану, обкоми і міськкоми партії, радянські та адміністративні органи конкретно визначали і доводили завдання щодо переселення до областей, районів та господарств з урахуванням професійної приналежності, залежно від отриманих запитів на сільськогосподарські професії. Наступний етап продовжувався три тижні і проводився представництвом Держкомітету Ради Міністрів УРСР та Кримського обласного відділу по використанню трудових ресурсів, передбачаючи відбір та вивчення рекомендованих для переселення сімей [20, арк. 23].

На початковому етапі цієї роботи було відібрано 198 сімей. Усі вони були працевлаштовані залежно від виробничої необхідності господарств. Діти шкільного віку влаштовувалися у шкільні та інші навчальні заклади [62, арк. 25]. Започатковані заходи дали можливість певній частині кримських татар розглядати оргнабір як реальну перспективу переїзду до Криму на законних підставах. За період з 1968 по 1972 рр. у Кримську область через Державний комітет з використання трудових ресурсів прибуло 462 сім'ї, у тому числі в 1969 р. – 104 сім'ї, 1970 р. – 45, в 1971 р. – 65, 1972 р. – 50 сімей. В індивідуальному порядку в зазначений період до Криму прибуло 195 сімей. Усього в області проживало 3496 осіб. Необхідно зазначити, що певна частина кримських татар, які індивідуально приїхали в республіку, оселились в інших областях: Херсонській – 1541 особа, Запорізькій – 1063, Донецькій – 693, Одеській – 61 особа, і незначна кількість їх проживала на території Ворошиловградської, Кіровоградської, Київської, Миколаївської, Черкаської та Харківської областей. За даними МВС УРСР станом на 1 травня 1973 р. проживало 6874 особи кримських татар, що повернулися з місць вислання [22, арк. 23].

Зважаючи на те, що правова база не дозволяла без перешкод кримськотатарському населенню повертатися до Криму, переважна більшість тих, хто спромігся переїхати, «укорінилась» на нових місцях проживання. Видаючи це як «позитивний момент» державної політики Радянського Союзу, ЦК КПРС у постанові від 26 жовтня 1972 р. «Про окремі категорії громадян, переселені в минулому з місць проживання в інші райони СРСР», зобов'язував партійні органи проводити роз'яснювальну роботу щодо закріплення їх проживання в місцях вимушеного поселення. Це було викликане тим, що в Криму колишні поселення громадян кримської національності були заселені. Визнано за доцільне вирішувати питання громадян, які бажали повернутися в Крим, через органи, що займалися організованим набором робочої сили відповідно до чинного законодавства про паспортний режим і за наявністю житлово-побутових умов та працевлаштування. Із цього питання 14 листопада 1972 р. була прийнята

постанова ЦК Компартії України, за якою партійні, радянські та адміністративні органи республіки у своїй роботі стали керуватися означеними положеннями постанов ЦК КПРС та ЦК Компартії України в роботі серед осіб татарської національності [22, арк. 23].

До суті, постанови партійних органів ще раз продекларували положення Указу від 5 вересня 1967 р. «Про громадян татарської національності, які проживали в Криму» і нічого нового щодо реабілітації жертв тоталітарної системи не внесли. У ряді регіонів як були, так і залишилися факти дискредитації громадян татарської національності, упередженого ставлення до них, відмови у прописці, випадки притягнення до кримінальної відповідальності деяких осіб за порушення паспортного режиму. Мали місце випадки, коли окремі місцеві керівники створювали такі умови, що прибулі з поселення самі виїжджали з Криму.

Так, 30 листопада 1972 р. із сіл Красний Крим і Спокійне Сімферопольського району Кримської області відбулося виселення трьох багатодітних родин кримських татар Губанова, Мазінова та Курсейтова, які без дозволу місцевої влади придбали житло. За рішенням суду угоди купівлі-продажу були визнані недійсними. Сім'ї зобов'язувалися звільнити будинки після повернення проплачених сум власниками. Проте кошти переселенцям не були повернуті. Замість прийняття дійових заходів щодо повернення переселенцям коштів, виплачених ними за будинки, голова Сімферопольського райвиконкому І. С. Тарасюк та його заступник В. П. Лазутін через судового виконавця примусово виселили сім'ї.

Після вивчення матеріалів конфлікту, за вказівкою В. Щербицького, ряд працівників радянських та адміністративних органів Сімферопольського району були покарані. Не стільки за виявлене свавілля, скільки за непродумані дії щодо проведення виселення [23, арк. 26–28].

Архівні матеріали дають можливість зазначити, що, прибуваючи в Кримську область, татари купували приватні будинки без належного оформлення їх у встановленому порядку, виплачуючи власникам суми, що перевищували в 2-3 рази фактичну їх вартість. Як правило, особи, які реалізували власність, виїжджали з місцевості і в разі визнання судом угоди купівлі-продажу незаконною не було можливості провести зворотні операції – повернути кошти за куплену нерухомість.

Мати можливість законним шляхом повернутися на історичну батьківщину політично реабілітовані кримські татари могли лише скориставшись рознарядкою Державного комітету Ради Міністрів УРСР та Кримського обласного відділу по використанню трудових ресурсів. За сім років (1967–1974) до Криму таким шляхом було переселено 0,05 відсотка чисельності всіх кримських татар. У той же час на територію півострова щорічно приїжджали, вільно оформляли прописку, знаходили роботу і осідали тисячі українців, у тому числі із Західної України та росіян [60, с. 34].

Проаналізовані документи дають нам підстави стверджувати, що за цих же сім років 993 сім'ї кримських татар чисельністю 4691 особа в неорганізованому порядку прибули до Криму та в південні області УРСР. З них без прописки проживали 374 особи, або 81 сім'я, а в Криму – 330 громадян кримськотатарської національності [54, с. 23].

Перешкоджаючи розселенню кримських татар на території півострова, правоохоронні органи вдавалися до найпідступніших дій: від визнання недійсних угод щодо придбання будинків і виселення за межі Кримської області сімей кримських татар до фабрикації кримінальних справ за вчинені порушення паспортного режиму, дрібне хуліганство, опір працівникам міліції, а в деяких випадках і за «особливо небезпечні державні злочини». За злісні порушення паспортних правил 21 особа була притягнута до кримінальної і 171 – до адміністративної відповідальності, 79 приватних угод купівлі-продажу будинків народними судами визнані недійсними [25, арк. 4 – 5]. За останні п'ять років судами області було прийнято 364 рішення про визнання приватних угод купівлі-продажу будинків недійсними, проте лише 12 таких рішень були виконані [26, арк.

17]. Значна частина осіб, щодо яких народні суди прийняли ухвали про визнання угод недійсними, згодом прописувалася міськрайвиконкомами і їм оформляли угоди купівлі-продажу будинків.

З метою подальшого запобігання вказаним порушенням бюро Кримського обкому партії 22 лютого 1974 р. прийняло постанову «Про додаткові заходи щодо зміцнення паспортного режиму в області», з допомогою якої планувалося всебічне роз'яснення серед населення основних норм земельних, трудових та цивільних правовідносин. Постанова передбачала проведення необхідних заходів щодо посилення паспортного режиму для впорядкування через органи виконавчої влади придбання приватних будинків, виділення під забудову земельних ділянок кримськотатарському населенню.

Намагаючись обмежити вплив автономістів, що проживали в області і займалися підбурюванням кримськотатарського населення, обком партії 26 березня 1974 р. провів нараду перших секретарів райкомів, голів райвиконкомів, начальників райвідділів внутрішніх справ сільських районів за участю керівників адміністративних органів області. Зібрання визначило заходи щодо проведення поступової прописки сімей татарської національності, які в неорганізованому порядку переїхали в область і мають житло [66, арк. 18–20]. Штучне обмеження повернення депортованих народів Криму змушувало сім'ї кримських татар самостійно вирішувати власну долю. Починаючи з 1968 по 1977 рр., у Кримську область переселилося 6 637 осіб, у тому числі 3 679 – політично реабілітованих. Із загальної кількості облаштованих в Криму 56 відсотків переселенців переїхали на півострів у неорганізованому порядку. Відповідно до рішень місцевих органів влади в області без прописки проживало 600 сімей, у яких нараховувалося 2 903 особи [55, с. 67].

Цілком очевидно, що зазначені факти та упереджене ставлення до кримських татар викликало невдоволення, яке виявлялося в скаргах до вищих союзних інстанцій. Зокрема, за 9 місяців 1976 р. на адресу Міністерства внутрішніх справ СРСР надійшло понад п'ять десятків таких скарг, до того ж більшість з них – колективні. Заявники повідомляли, що окремі працівники радянських та адміністративних органів Кримської області не дають їм можливості прописатися у найманих квартирах, перешкоджають оформленню угод купівлі-продажу житлових будинків, відмовляють у розгляді їхніх заяв із зазначених питань, а іноді насильно вивозять за межі області і виселяють із куплених ними будинків. Так, сім'я ветерана Великої Вітчизняної війни Файзулаєва в березні 1976 р. приїхала на постійне місце проживання в село Дивне Білогірського району Кримської області, у якому купила будинок, але в прописці їм було відмовлено. У червні того ж року сім'ю насильно було вивезено на залізничну станцію Нижньогірського району. Незважаючи на це, вона знову повернулася в село Дивне, де проживала без прописки [26, арк. 14].

Узагальнюючи скарги та заяви, міністр внутрішніх справ СРСР М. Щолоков у листі від 7 грудня 1976 р. на ім'я першого секретаря ЦК Компартії України В. Щербицького пропонував застосовувати більш гнучкі підходи для розв'язання питань облаштування, прописки та працевлаштування кримськотатарських сімей [44, с. 53–54]. Для стримання несанкціонованих переїздів кримських татар на історичну батьківщину розроблялися відповідні документи як у Москві, так і в союзних республіках. Наприклад, міністром внутрішніх справ Узбецької РСР було підготовлене таємне розпорядження, узгоджене урядами України та Узбекистану, щодо заборони виписки кримських татар у разі відсутності офіційного підтвердження про наявність у новому місці проживання роботи та житла [43, с. 39].

Архівні документи підтверджують, що застережні заходи щодо повернення кримських татар на територію півострова проводилися й урядом УРСР. Зокрема, 18 травня 1978 р., надсилаючи пропозиції в ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України В. Щербицький повідомляв: «заходи щодо стримання масового переїзду татар, які вживають партійні, радянські та адміністративні органи республіки і Кримської області на основі чинного законодавства,

малоефективні і позитивних результатів не дають. У зв'язку зі складною ситуацією в Криму і враховуючи, що Кримська область прикордонна, є місцем проведення важливих міжнародних, політичних заходів за участю керівників партії і уряду нашої країни, зарубіжних держав, наявність на її території особливо режимних і військових об'єктів, є всесоюзною здравницею із щораз більшим припливом іноземців, просили б ЦК КПРС розглянути питання про прийняття, як виняток, постанови Ради Міністрів СРСР «Про додаткові заходи щодо зміцнення паспортного режиму в Кримській області», якою визначити порядок адміністративного вилучення органами внутрішніх справ осіб, що прибувають у Крим в неорганізованому порядку на постійне місце проживання та тих, які проживають без прописки» [28, арк. 1 – 2].

На підставі розроблених пропозицій в ЦК Компартії України була затверджена постанова Ради Міністрів СРСР від 15 серпня 1978 р. за № 700 «Про додаткові заходи щодо зміцнення паспортного режиму в Кримській області», якою з 15 жовтня 1978 р. встановлювалися вимоги, відповідно до яких:

- особи, що прибувають у Кримську область в неорганізованому порядку і проживають без паспортів або з простроченими паспортами без прописки або реєстрації, незважаючи на накладене на них адміністративне стягнення щодо порушення паспортних правил, за рішенням виконавчих комітетів міських, районних та районних у містах рад народних депутатів виселяються з області органами внутрішніх справ;
- громадяни, що є власниками будинків, наймачами або піднаймачами житлових приміщень, або проживають у гуртожитку і допускають проживання в себе інших осіб без паспортів, з простроченими паспортами, без прописки чи реєстрації, якщо за ці порушення упродовж року двічі піддавались адміністративним санкціям, виселяються за межі Кримської області на термін до 2 років, за рішенням виконавчих комітетів міських, районних та районних у містах рад народних депутатів [86, с. 40–41].

Зазначена постанова лише загострила ситуацію в Криму та в інших регіонах держави, де проживало кримськотатарське населення. Вона ще раз засвідчила, що владні структури не бажали позитивно вирішувати життєво важливі проблеми кримських татар. Упродовж 12 місяців після введення в дію постанови з Криму насильницьким шляхом було вивезено 30 сімей. Окрім того, в 1978 р. за порушення паспортного режиму за ст. 196 КК УРСР до кримінальної відповідальності було притягнуто 12 кримських татар, за самовільне повернення за ст. 185 КК УРСР – 3 особи, за опір працівникам міліції за ст. 188 КК УРСР – 5 осіб, за допущені хуліганські дії за ст. 206 КК УРСР – 3 особи. Ряд осіб отримало від правоохоронних органів офіційну пересторогу. До адміністративної відповідальності притягувалися і власники будинків, які утримували без прописки кримських татар або продавали їм житло. За перше півріччя 1979 р. на них було складено 185 адміністративних протоколів, 6 осіб вислано за межі області. Ці заходи значною мірою зменшили чисельність сімей кримських татар, що поверталися на півострів. Якщо в першому півріччі 1978 р. в Крим прибуло 85 сімей, то за перший квартал 1979 р. їх повернулося лише 4, а з березня зазначеного року повністю припинився неорганізований заїзд у Кримську область осіб кримської національності [29, арк. 14–15]. Крім того, в 1978 р. за межі області самостійно виїхало 67 сімей, у яких нараховувалося 262 особи, а в 1980 р. – 33 сім'ї, або 154 особи [44, с. 81, 90].

Цілком зрозуміло, що в такій ситуації громадяни, які не могли домогтися справедливості при вирішені своїх проблем, вдавалися до крайнощів – суїциду, протестуючи проти свавілля владних структур. 2 червня 1978 р. покінчив життя самогубством кримський татарин Расулов, якого місцева влада оголосила психічно хворим неврівноваженим громадянином. Не витримавши важких поневірянь, пішов із життя на 47 році Муса Мамут. Його родина, переїхавши до Криму в квітні 1975 р., придбала житло в селі Донське Сімферопольського району, проте не змогла ні оформити акта купівлі, ні отримати прописки. За порушення

паспортного режиму М. Мамут був засуджений в травні 1976 р. до двох років виправно-трудових таборів. Повернувшись із місць позбавлення волі, влада проти нього знову порушила кримінальну справу за злісне порушення паспортних правил. Зневірившись у справедливості владних структур, М. Мамут 23 червня 1978 р. на території своєї садиби здійснив самоспалення, протестуючи проти дискримінації на батьківщині [27, арк. 50].

За участь у мітингу 14 лютого 1978 р. Муслядінов Різа був засуджений народним судом за ст. 188 КК УРСР (опір представнику влади) до 3 років позбавлення волі. У листі до батька він писав: «Я переконався, що нічого чекати будь-якої вільності від влади щодо прописки, потрібно за це боротися лише спільно. Коли б зібратися і пройти в Сімферополі з лозунгами і плакатами хоча б чоловік 150. Нехай з них 50 осіб буде посаджено на декілька днів до в'язниці, зате шуму наробили б багато» [53, с. 70].

Незважаючи на різноманітні утиски і переслідування, кримські татари відстоювали свої громадянські права на території Криму та в інших областях України. Владні структури республіки як профілактичний захід пропонували здійснити виселення «активних підбурювачів антирадянської діяльності» за межі Криму, незалежно від того, що вони там прописані [28, арк. 14–15].

У ході реабілітаційних заходів щодо повернення кримських татар на історичну батьківщину існував реальний опір владних структур кримськота-тарському населенню, яке боролося за свої права, рішуче і послідовно домагалося справедливого розв'язання питання депортованих народів. За оприлюдненими даними в 1966–1972 рр. нараховувалося 33 випадки виключення кримських татар з членства КПРС, більше 100 – з ВЛКСМ, було проведено декілька сотень обшуків, більше 20 побоїщ за участю міліції та внутрішніх військ із застосуванням брандспойтів, димових шашок, кийків, 8 великих облав та видворення з Москви, більше 50 судових процесів, у ході яких 200 осіб було засуджено [91, 17–19].

За свідченням оперативних документів органів КДБ, більш рішучі заходи вживалися до злісних порушників паспортних правил. У них місцевими органами влади було вилучено 529 присадибних ділянок. Роз'яснювальна робота з колишніми власниками незаконно проданих будинків дала можливість схилити їх до повернення грошових сум покупцям, проте 405 власників із 592 – виїхали з Криму, що суттєво перешкодило поверненню цих коштів. У заяві «автономіста» М. Османова з цього приводу була зроблена така оцінка: «Коли б їм, не прописаним сім'ям, вдалося отримати свої гроші за придбані будинки, тоді б масовий виїзд татар з Криму був би неминучий». На початок 1980 р. на території Кримської області проживало 9 998 татар, з них 2 891 особа – без прописки [51, с. 87–89].

Після смерті Л. Брежнєва і зміни політичного керівництва держави започаткувався новий етап боротьби кримських татар за впровадження реабілітаційних процесів, які були передбачені державними документами. У 1982 р. розпочалася поетапна прописка осіб татарської національності, які переїхали в Крим до прийняття постанови Ради Міністрів СРСР за № 700 від 15 серпня 1978 р. «Про додаткові заходи щодо зміцнення паспортного режиму в Кримській області». Станом на 10 вересня 1984 р. було прописано 2 237 осіб з числа учасників Великої Вітчизняної війни, нагороджених орденами і медалями, членів КПРС та інших лояльно налаштованих осіб [52, с. 101].

Перебудовчі процеси, започатковані М. Горбачовим, почали вселяти надії на те, що вимоги кримськотатарського народу нарешті будуть почутими у вищих ешелонах влади. Влітку 1987 р. група кримських татар, близько 1500 осіб, приїхала до Москви і 26 червня була прийнята заступником Голови Президії Верховної Ради СРСР П. Дємічевим та секретарем ЦК КПРС Г. Розумовським. Ця зустріч не виправдала сподівань делегації, адже П. Дємічев лише обіцяв передати М. Горбачову їхні вимоги. Як вимушений крок, 6 липня делегація провела демонстрацію на Червоній площі з гаслами «Поверніть наш народ на батьківщину!», яка за-

вершилася після того, як П. Дємічев знову зустрівся з групою представників кримських татар і пообіцяв упродовж місяця дати відповіді на їхні вимоги [38, с. 135].

У той же день (6 липня 1987 р.) була створена представницька комісія з розгляду питань, висунутих кримськими татарами, яку очолив Голова Президії Верховної Ради СРСР А. Громико. До її складу увійшли перший секретар ЦК Компартії України В. Щербицький, перший секретар ЦК Компартії Узбекистану І. Усманходжаєв, Голова Ради Міністрів Російської Федерації В. Воротніков, заступник Голови Президії Верховної Ради СРСР П. Дємічев, Голова КДБ СРСР В. Чебріков, а також такі впливові політики, як О. Яковлєв, А. Лук'янов та Г. Розумовський [86, с. 53].

Оприлюднені матеріали її роботи засвідчують, що діяльність комісії спрямовувалася на стабілізацію політичної ситуації в державі, яка поступово виходила з-під контролю. Розпочавши свою роботу, комісія не врахувала тих демократичних перетворень, які розпочалися в суспільстві. Її члени, залишившись під впливом поглядів віджилої на той час командно-адміністративної системи, не зуміли виявити політичної мудрості та гнучкості у розв'язанні різнопланових аспектів кримськотатарського питання. Так, прийняття постанови Ради Міністрів СРСР від 24 грудня 1987 р. за № 1467 «Про обмеження прописки громадян у деяких населених пунктах Кримської області та Краснодарського краю» мало сприяти поліпшенню соціально-політичної ситуації в Криму. Проте цього не сталося тому, що було прийняте половинчасте рішення, яке скасовувало дію постанови Ради Міністрів СРСР від 15 серпня 1978 р. і одночасно обмежувало прописку в ряді населених пунктів Кримської області та Краснодарського краю [40, с. 27–28].

Для зняття напруги в регіонах комісія через своїх представників спрямовувала роботу владних структур на вирішення соціально-економічних, житлово-побутових та національно-культурних запитів кримських татар. Відповідно до постанови ЦК Компартії України від 1 березня 1988 р. «Про організацію виконання постанови ЦК КПРС від 3 лютого 1988 р. «Про заходи подальшої стабілізації обстановки серед кримських татар» у Первомайському районі Кримської області був утворений новий радгосп «Аграрний», якому виділялися сільгоспугіддя, необхідна кількість будинків для переселенців, формувався машинно-тракторний парк. У 13 школах області створено 30 факультативів для вивчення кримськотатарської мови. В області вивчалася можливість організації передач обласного радіомовлення рідною мовою татарського населення [30, арк. 59].

У місцях компактного проживання татар були сформовані агітаційно-пропагандистські групи з партійно-радянських працівників, які поряд з місцевими засобами масової інформації здійснювали роз'яснювальну роботу серед жителів регіону. Проводилось комплектування бібліотек літературою та періодикою татарською мовою. Були поновлені комісії міськрайвикон-комів з прописки, до них включено осіб татарської національності з числа депутатів та авторитетних виробничників. Проте запроваджені заходи не зняли соціальної напруги в області. Вона зростала через щораз більший неорганізований заїзд кримських татар. Якщо в 1987 р. в область прибула 661 сім'я (2 297 осіб), то за 11 місяців 1988 р. – 5311 сімей (18 589 осіб), що відповідало щоденному заїзду в середньому по 16 сімей [6, арк. 168].

Необхідно зазначити, що в оприлюдненій річній інформації Державної комісії СРСР у справах кримських татар «Про здійснюванні заходи для відновлення прав депортованих кримських татар та облаштування їх в Криму», зосереджувалася увага на знятті обмежень, що звужували права кримських татар. Аналізувалися заходи задоволення соціально-культурних запитів кримськотатарського народу та створення додаткових умов для розвитку національної культури, розширення можливостей вивчення рідної мови в школах Узбекистану, Краснодарського краю, Кримської області та інших регіонах. Але діяльність представницької комісії була безрезуль-татною, оскільки сформувала остаточну думку «для утворення

Кримської автономії немає підстав» [40, с. 29]. Такий висновок не влаштовував кримськотатарський народ.

Процес масового повернення кримських татар вимагав щоденного розв'язання безлічі нових проблем, з якими стикалися громадяни, що поверталися на батьківщину. Ці обставини вимагали від керівництва держави створення комісії Верховної Ради СРСР, яка б займалася проблемами кримськотатарського народу. Вона була сформована 12 липня 1989 р. під керівництвом секретаря ВЦРПС, народного депутата СРСР Г. Янаєва за рішенням Ради Національностей Верховної Ради СРСР [69, с. 354 – 355].

Реалізуючи Декларацію Верховної Ради СРСР від 14 листопада 1989 р. «Про визнання незаконними та злочинними репресивних актів проти народів, які зазнали примусового переселення, та забезпечення їхніх прав», комісія на засіданні Президії Верховної Ради СРСР 28 листопада 1989 р. визнала «законними правами кримськотатарського народу повернення в місця його історичного проживання та відновлення національної цілісності». Комісія вважала за можливе індивідуальне та групове повернення до Криму. З цією метою рекомендувалося створити координаційний орган Ради Міністрів СРСР за участю представників уряду РРФСР, України, Узбекистану, Таджикистану, Казахстану, Кримської обласної ради народних депутатів, представників кримськотатарського народу [41, с. 10–11].

Комісія Верховної Ради СРСР зазначала, що «відновлення прав кримськотатарського народу не може бути здійснено без відновлення автономії Криму шляхом утворення Кримської АРСР у складі Української РСР. Це відповідало б інтересам як кримських татар, так і представникам інших національностей, які проживають в Криму» [41, с. 12]. Згідно з постановою Верховної Ради СРСР від 28 листопада 1989 р. Рада Міністрів СРСР на засіданні 21 грудня 1989 р. утворила державну комісію з проблем кримськотатарського народу, яку очолив заступник голови союзного уряду В. Догужиєв. Ця комісія за 6 місяців роботи підготувала конкретні пропозиції, що знайшли своє відображення в постанові Ради Міністрів СРСР від 11 липня 1990 р. за № 666 «Про першочергові заходи для розв'язання проблем повернення кримських татар до Кримської області». До виконання розробленої програми були залучені міністерства та відомства, організації та установи, планувалося асигнування відповідних коштів [39, с. 85–95].

На виконання постанови Ради Міністрів СРСР від 11 липня 1990 р. Рада Міністрів Української РСР на засіданні 16 серпня 1990 р. прийняла першочергові заходи щодо вирішення питань, пов'язаних з поверненням кримських татар на постійне місце проживання у Кримську область. Бажаючи залучити кримських татар до процесів державотворення, 12 лютого 1991 р. Верховна Рада УРСР прийняла Закон «Про відновлення Кримської Автономної Радянської Соціалістичної Республіки» [57, с. 3].

Процес масового повернення кримських татар щоденно висвітлював чимало проблем, з якими стикалися громадяни, що поверталися на історичну батьківщину. Декларативні заяви центральних органів Радянського Союзу щодо зняття правових перешкод при поверненні кримськотатарського населення в перші роки репатріації особливо зустрічали супротив органів місцевої влади, яка прагнула обмежити кількість людей, що поверталися на півострів. Ситуація, що склалася в області, вимагала як від центральної і місцевої влади, так і від самих кримських татар якомога активнішої співпраці у справі відпрацювання належним чином механізмів, спрямованих на розв'язання проблем кримськотатарського населення.

Складні питання щодо повернення на попереднє місце проживання виникали й у німецьких спецпереселенців та німців – громадян СРСР, які були репатрійовані з європейських країн. Прийняття 13 грудня 1955 р. Указу Президії Верховної Ради СРСР «Про зняття обмеження в правовому становищі з німців і членів їхніх сімей, які знаходилися

на спецпоселенні», зовсім не означало надання дозволу німецькому населенню повернутися до місць їхнього компактного проживання в Криму, звідки вони були виселені [46, с. 289].

Історичний розвиток німецької держави, яка орієнтувалася на Радянський Союз у розбудові соціалістичного суспільства, надалі усував існування міфу про зрадництво німецького народу. За цих обставин ініціативна група німецького населення у складі 13 комуністів, комсомольців та безпартійних у січні 1965 р. звернулася з петицією до Голови Президії Верховної Ради СРСР А. І. Мікояна з проханням дозволити німецьким сім'ям повернутися до колишніх місць проживання [94]. На той час це питання не було вирішене. Лише в кінці 1980-х – початку 1990-х років проблема облаштування німецького населення увійшла в площину практичної реалізації при обговоренні на вищому державному рівні між Україною та Федеративною Республікою Німеччини. Оцінюючи реалії, Президент України Л. М. Кравчук узяв на себе зобов'язання особисто опікуватися проблемами облаштування німецького населення, створення для нього нормальних умов національно-культурного розвитку [95, с. 168].

Упродовж останніх років в Криму утворилися ряд громадських організацій, які стали вирішувати національно-культурні проблеми депортованих з півострова греків. Своєрідним генераційним центром у розв'язанні комплексу питань стала кафедра грецької філософії, створена в травні 1992 р. за поданням Федерації грецьких товариств Криму з метою підготовки викладачів новогрецької мови для національних навчальних закладів [37, с. 14].

Прийняття законодавчих і нормативних актів у кінці 1980-х – початку 1990-х рр. зумовило реалізацію питань повернення кримських вірмен в місця колишнього проживання. Попри всі негаразди та складнощі уряди України та Автономної Республіки Крим докладають зусилля для забезпечення національно-культурних та духовних потреб вірменського народу. У квітні 1989 р. в Сімферополі створено кримсько-вірменське товариство культури «Луїс», а згодом общини його організувалися в інших містах Криму. У Севастополі, Ялті, Феодосії відкрилися і діють недільні школи, у яких вивчається культура і мова вірменського народу. На Кримському телебаченні та радіо виходять вірменські програми, видається газета «Голуб Масиса». У Ялті, Феодосії, Євпаторії діють вірменські церкви, реставрується монастир Сурб-Хач [95, с. 177].

На підставі узагальнених матеріалів щодо реабілітації депортованих кримських татар стверджуємо:

- утворена комісія, що вивчила стан справ у спецпоселеннях, внесла конкретні пропозиції нормативного характеру, які дозволили пом'якшити становище депортованого населення. Правова база, прийнята в 1956 р., уможливила лише формально звільнити кримськотатарських спецпоселенців без права повернення в місця попереднього проживання. Фактично це означало, що колишні депортовані кримські татари перетворювалися на адміністративно висланих;

- постанова ЦК КПРС «Про відновлення національної автономії калмицького, карачаївського, балкарського, чеченського та інгуського народів» остаточно перекреслила сподівання кримських татар щодо повернення на історичну батьківщину, але кримськотатарське населення активно включилося в процес реабілітації. На початковому етапі діяльності кримських татар прагнення до справедливості виявлялось у масовій петиційній кампанії, яка, починаючи з 1965 р., переросла у відкриті масові мітинги та демонстрації, направлені на захист їхніх конституційних прав;

- Указ Президії Верховної Ради СРСР від 5 вересня 1967 р. забезпечував політичну реабілітацію кримських татар, але, крім лицемірного проголошення цього права, в реальному житті залишалися в силі дискримінаційні обмеження. Кримська область, як і раніше,

залишалася забороненою для проживання кримських татар, а наступні урядові документи та рішення місцевої влади про так звану «реабілітацію» кримськотатарського населення були пропагандистськими заходами, які демонстрували громадськості відсутність нерівноправності націй і народів у Радянському Союзі;

- політичні зміни, що відбулися в СРСР наприкінці 1980-х – початку 1990-х рр., сприяли створенню передумов позитивного вирішення питань, пов’язаних з поверненням у Крим депортованих громадян різних національностей.

Список використаних джерел та літератури

1. Центральний державний архів вищих органів влади та управління України. – Ф. 2. – Оп. 9. – Спр. 3970. – Арк. 63, 64 – 65.
2. Там само. – Ф. 288. – Оп. 9. – Спр. 1011. – Арк. 7.
3. Там само. – Спр. 1149. – Арк. 7.
4. Там само. – Спр. 1184. – Арк. 5, 7, 8, 9, 37 – 38.
5. Там само. – Спр. 1196. – Арк. 6, 9, 13, 18, 35.
6. Центральний державний архів громадських об’єднань України). – Ф. 1. – Оп. 11. – Спр. 1926. – Арк. 168.
7. Там само. – Оп. 16. – Спр. 76. – Арк. 2, 118, 147.
8. Там само. – Оп. 24. Спр. 4087. – Арк. 370, 371, 377, 410, 414.
9. Там само. – Спр. 4297. – Арк. 4, 5, 15 – 16, 17, 32 – 37, 43, 44.
10. Там само. – Спр. 4298. – Арк. 263, 264.
11. Там само. – Спр. 4306. – Арк. 31, 45, 51, 152, 153, 253, 187 – 188.
12. Там само. – Спр. 4307. – Арк. 1 – 2, 28, 38, 61, 76, 148 – 151, 213.
13. Там само. – Спр. 4403. – Арк. 27, 36, 37, 38, 39, 46.
14. Там само. – Спр. 4531. – Арк. 2 – 3, 17, 18, 41, 47, 65 – 66, 76, 77, 79, 80.
15. Там само. – Спр. 4734. – Арк. 10, 11, 13, 14, 16.
16. Там само. – Спр. 4740. – Арк. 71 – 72.
17. Там само. – Спр. 5049. – Арк. 28.
18. Там само. – Спр. 5418. – Арк. 139, 140 – 141, 143 – 144.
19. Там само. – Спр. 6321. – Арк. 13 – 14, 15, 16, 43,44 – 45, 49 – 50, 53, 54.
20. Там само. – Оп. 25. – Спр. 72. – Арк. 18, 23.
21. Там само. – Спр. 218. – Арк. 24, 25.
22. Там само. – Спр. 891. – Арк. 23.
23. Там само. – Спр. 892. – Арк. 26 – 28.
24. Там само. – Спр. 1090. – Арк. 226 – 227.
25. Там само. – Спр. 1250. – Арк. 4 – 5.
26. Там само. – Спр. 1401. – Арк. 17, 14.
27. Там само. – Спр. 1668. – Арк. 50.
28. Там само. – Спр. 1740. – Арк. 1 – 2, 14 – 15.
29. Там само. – Спр. 1940. – Арк. 14 – 15.
30. Там само. – Спр. 3368. – Арк. 59.
31. Державний архів Вінницької області. – Ф. П. 136. – Оп. 42. – Спр. 207. – Арк. 6.
32. Державний архів Хмельницької області. – Ф. П 487. – Оп. 7. – Спр. 73. – Арк. 42, 43.
33. Російський державний архів новітньої історії. – Ф. 5. – Оп. 31. – Спр. 56. – Арк. 16, 180 – 206, 211.
34. Державний архів Російської Федерації. – Ф. 9401. – Оп. 1. – Спр. 568. – Арк. 338, 339.
35. Котляр М. Довідник з історії України / Котляр Микола, Кульчицький Станіслав. – К.: Україна, 1996. – 463 с.
36. Кузнецова Е. С. Реабилитация жертв политических репрессий (по материалам Кемеровской области): дис. … канд. ист. наук: 07.00.02 «Отечественная история» / Елена Сергеевна Кузнецова. – Кемерово, 1997. – 183 с.
37. Греки на українських теренах: Нариси з етнічної історії. Документи, матеріали, карти / М. Ф. Дмитрієнко, В. М. Литвин, В. В. Томазов та ін.; В. Смолій та ін. (ред.) НАН України, Ін-т історії України, Центральний держ. архів вищих органів влади і управління України. – К.: Либідь, 2000. – 488 с.

38. Губогло М. Н. Крымскотатарское национальное движение. История. Проблемы. Перспективы: в 2 т. / М. Н. Губогло, С. М Червонная. – М.: РАН, Ин-т этнологии и антропологии им. Миклухо-Маклая. – Т. 1. – 1992. – 331 с.
39. Губогло М. Н. Крымскотатарское национальное движение. Документы. Материалы. Хроника: в 2 т. / М. Н. Губогло, С. М Червонная. – М.: РАН, Ин-т этнологии и антропологии им. Миклухо-Маклая. – Т. 2. – 1992. – 340 с.
40. Депортовані кримські татари, болгари, вірмени, греки, німці: Зб. документів (1941-1998) / [упоряд.: Юрій Білуха (керівник), Сергій Рудик, Ольга Власенко, Тетяна Барахаєва, Наталія Павлік]. – Київ: Абрис, 1999. – 176 с.
41. Депортовані кримські татари, болгари, вірмени, греки, німці: Матеріали засідань урядових комісій (1989-2000) / [упоряд.: Юрій Білуха (керівник), Володимир Васильєв, Ольга Власенко, Едіп Гафаров, Наталія Павлік, Петро Плакся]. – Київ: Абрис, 2001. – 300 с.
42. Кримські татари 1944-1994 рр. Статті. Документи. Свідчення очевидців / [упоряд.: О. Г. Бажан, Ю. З. Данилюк]. – К.: Рідний край, 1995. – 363 с.
43. Кримські татари: шлях до повернення. Кримськотатарський національний рух (друга половина 1940-х – початок 1990-х років) очима радянських спецслужб: Зб. документів та матеріалів / [упоряд.: О. Г. Бажан, Ю. З. Данилюк, С. А. Кокін, О. А. Лошицький]. – Ч. 1. – К., 2004. – 395 с.
44. Кримські татари: шлях до повернення. Кримськотатарський національний рух (друга половина 1940-х – початок 1990-х років) очима радянських спецслужб: Зб. документів та матеріалів / [упоряд.: О. Г. Бажан, Ю. З. Данилюк, С. А. Кокін, О. А. Лошицький]. – Ч. 2. – К., 2004. – 362 с.
45. Политическое руководство Украины. 1938 – 1989 / Сост. В. Ю. Васильев, Р. Ю. Подкур, Х. Куромия, Ю. И. Шаповал, А. Вайнер. – М.: РОССПЭН, 2006. – 544 с.
46. Реабилитация: как это было. Документы Президиума ЦК КПСС и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. А. Н. Артизов, Ю. В. Сигачев, И. Н. Шевчук, В. Г Хлопов]. – М., МФД, 2000. Т. 1: Март 1953 – февраль 1956 – 2000. – 503 с.
47. Реабилитация: как это было. Документы Президиума ЦК КПСС и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. А. Н. Артизов, Ю. В. Сигачев, И. Н. Шевчук, В. Г. Хлопов]. – М.: МФД, 2003. Т. 2: Февраль 1956 – начало 80-х годов. – 2003. – 960 с.
48. Реабілітація репресованих: законодавство та судова практика / За ред. Т. В. Маляренка. – К.: Юрінком, 1997. – 464 с.
49. Сборник законодательных и нормативных актов о репрессиях и реабилитации жертв политических репрессий / сост. Е. А. Зайцев. – М.: Республика: Верховный Совет Российской Федерации, 1993. – 223 с.
50. Відомості Верховної Ради СРСР. – 1967. – № 36. – С. 531 – 532.
51. Доповідна записка голови КДБ при РМ УРСР В. Федорчука першому секретарю ЦК КПУ В. Щербицькому про ситуацію серед кримськотатарських «автономістів» і заходи щодо нейтралізації їх «екстремізму», 21 січня 1980 р. // Кримські татари: шлях до повернення. Кримськотатарський національний рух (друга половина 1940-х – початок 1990-х років) очима радянських спецслужб. [Зб. документів та матеріалів / упоряд.: О. Г. Бажан, Ю. З. Данилюк, С. А. Кокін, О. А. Лошицький]. – Ч. 2. – К., 2004. – С. 87 – 89.
52. Доповідна записка голови КДБ УРСР С. Мухи першому секретарю ЦК КПУ В. Щербицькому про проведену роботу щодо нейтралізації діяльності кримськотатарських активістів у Криму. 10 вересня 1984 р. // Кримські татари: шлях до повернення. Кримськотатарський національний рух (друга половина 1940-х – початок 1990-х років) очима радянських спецслужб. Зб. документів та матеріалів. / упоряд.: О. Г. Бажан, Ю. З. Данилюк, С. А. Кокін, О. А. Лошицький]. Ч. 2. – К.: 2004. – С. 100 – 102.
53. З доповідної записки голови КДБ при РМ УРСР В. Федорчука першому секретарю ЦК КПУ В. Щербицькому з пропозицією про прийняття нормативного акта, спрямованого на посилення паспортного режиму в Криму. 30 квітня 1978 р. // Кримські татари: шлях до повернення. Кримськотатарський національний рух (друга половина 1940-х – початок 1990-х років) очима радянських спецслужб. [Зб. документів та матеріалів / упоряд.: О. Г. Бажан, Ю. З. Данилюк, С. А. Кокін, О. А. Лошицький]. – Ч. 2. – К., 2004. – С. 68 – 71.
54. З доповідної записки голови КДБ при РМ УРСР В. Федорчука першому секретарю ЦК КПУ В. Щербицькому про зростання неорганізованого заїзду кримських татар в Крим, 8 травня 1975 р. // Кримські татари: шлях до повернення. Кримськотатарський національний рух (друга половина

1940-х – початок 1990-х років) очима радянських спецслужб. [Зб. документів та матеріалів / упоряд.: О. Г. Бажан, Ю. З. Данилюк, С. А. Кокін, О. А. Лошицький]. – Ч. 2. – К., 2004. – С. 22 – 28.

55. З інформаційного повідомлення голови КДБ при РМ УРСР В. Федорчука ЦК КПУ № 56/св про оперативну ситуацію в Україні, 8 лютого 1978 року // Кримські татари: шлях до повернення. Кримськотатарський національний рух (друга половина 1940-х – початок 1990-х років) очима радянських спецслужб. [Зб. документів та матеріалів / упоряд.: О. Г. Бажан, Ю. З. Данилюк, С. А. Кокін, О. А. Лошицький]. – Ч. 2. – К., 2004. – С. 67 – 68.
56. З листа кримських татар політбюро ЦК КПРС, Верховній Раді СРСР, Раді Міністрів СРСР, радянській громадськості, 26 грудня 1967 р. // Кримські татари: шлях до повернення. Кримськотатарський національний рух (друга половина 1940-х – початок 1990-х років) очима радянських спецслужб. [Зб. документів та матеріалів / упоряд.: О. Г. Бажан, Ю. З. Данилюк, С. А. Кокін, О. А. Лошицький]. – Ч. 1. К., 2004. – С. 163 – 175.
57. Закон Української РСР «Про відновлення Кримської Автономної Радянської соціалістичної республіки», Постанова Верховної Ради Української РСР «Про введення в дію Закону Української Радянської Соціалістичної Республіки «Про відновлення Кримської Автономної Радянської соціалістичної республіки» та про поновлення складу Верховної Ради Кримської АРСР // Голос України. – 1991. – № 32. – 15 лютого. – С. 3.
58. Записка Комиссии ЦК КПСС под председательством К. Е. Ворошилова Г. М. Маленкову и Н. С. Хрущеву «О снятии ограничений в правовом положении спецпоселенцев», 24 февраля 1954 г. // Реабилитация: как это было. Документы Президиума ЦК КПСС и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. А. Н. Артизов, Ю. В. Сигачев, И. Н. Шевчук, В. Г. Хлопов]. – М.: МФД, 2000. Т. 1: Март 1953 – февраль 1956, 2000. – С. 95 – 96.
59. Информация о проделанной работе в г. Москве с 1 по 25 июля 1967 г. представителями крымскотатарского народа, находящемися в городе Москве. // Кримські татари: шлях до повернення. Кримськотатарський національний рух (друга половина 1940-х – початок 1990-х років) очима радянських спецслужб. [Зб. документів та матеріалів / упоряд.: О. Г. Бажан, Ю. З. Данилюк, С. А. Кокін, О. А. Лошицький]. – Ч. 1. К., 2004. – С. 133 – 140.
60. Із звернення кримськотатарського народу до XXV з'їзду КПРС та Міжнародної наради комуністичних та робітничих партій // Кримські татари: шлях до повернення. Кримськотатарський національний рух (друга половина 1940-х – початок 1990-х років) очима радянських спецслужб. [Зб. документів та матеріалів / упоряд.: О. Г. Бажан, Ю. З. Данилюк, С. А. Кокін, О. А. Лошицький]. – Ч. 2. – К., 2004. – С. 31 – 37.
61. Лист Державного комітету праці та соціальних питаннях № 12-374 8 березня 1958 р. // Реабілітація репресованих: законодавство та судова практика / За ред. Т. В. Маляренка. – К.: Юрінком, 1997. – С. 172.
62. Лист начальника управляння судових органів Міністерства юстиції УРСР № 68у, 22 квітня 1960 р. // Реабілітація репресованих: законодавство та судова практика / За ред. Т. В. Маляренка. – К.: Юрінком, 1997. – С. 183.
63. О некоторых вопросах пенсионного обеспечения реабилитированных. // Сборник законодательных и нормативных актов о репрессиях и реабилитации жертв политических репрессий / Сост. Е. А. Зайцев. – М.: Республика: Верховный Совет Российской Федерации, 1993. – С. 181 – 182.
64. Організація українських націоналістів і Українська повстанська армія. Фаховий висновок робочої групи істориків при Урядовій комісії з вивчення діяльності ОУН і УПА / Ін-т історії України. 3-є стереотипне видання. – К.: Наукова думка, 2005. – 71 с.
65. Письмо Председателя Военной коллегии Верховного Суда СРСР председателям военных трибуналов № 0832 от 10 февраля 1959 г. // Реабілітація репресованих: законодавство та судова практика / За ред. Т. В. Маляренка. – К.: Юрінком, 1997. – С. 183 – 184.
66. Підрахунки автора за: // Реабилитация: как это было. Документы Президиума ЦК КПСС и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [Сост. А. Н. Артизов, Ю. В. Сигачев, И. Н. Шевчук, В. Г. Хлопов]. – М.: МФД, 2000. Т. 1: Март 1953 – февраль 1956, 2000. – С. 99 – 102, // Земсков В. Н. Спецпоселенцы в СССР, 1930 – 1960. / Виктор Николаевич Земсков. Ин-т рос. истории. – М.: Наука, 2003. – С. 226 – 227
67. Підрахунки автора за: // Реабилитация: как это было. Документы Президиума ЦК КПСС и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [Сост. А. Н. Артизов, Ю. В. Сигачев, И. Н. Шевчук, В. Г. Хлопов]. – М.: МФД, 2000. Т. 1: Март 1953 – февраль 1956, 2000. – С. 99 – 101.

68. Постанова Ради Народних Комісарів СРСР «Про правове становище спецпереселенців», 8 січня 1945 р. // Депортовані кримські татари, болгари, вірмени, греки, німці: Зб. документів (1941-1998) / [упоряд.: Юрій Білуха (керівник), Сергій Рудик, Ольга Власенко, Тетяна Барахаєва, Наталія Павлік]. – Київ: Абрис, 1999. – С. 9 – 10.
69. Постанова Ради Національностей Верховної ради СРСР «Про створення Комісії з проблем кримськотатарського народу» // Відомості Верховної Ради СРСР. – 1989. – № 9. – С. 354 – 355.
70. Постановление Президиума ЦК КПСС «О восстановлении национальной автономии калмыцкого, карачаевского, балкарского, чеченского и ингушского народов», 24 ноября 1956 г. // Реабилитация: как это было. Документы Президиума ЦК КПСС и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. А. Н. Артизов, Ю. В. Сигачев, И. Н. Шевчук, В. Г. Хлопов]. – М.: МФД, 2003. Т. 2: Февраль 1956 – начало 80-х годов, 2003. – С. 202.
71. Постановление Президиума ЦК КПСС «О дополнении постановления Совета Министров СССР от 24 ноября 1955 г. «О снятии с учета некоторых категорий спепоселенцев», 12 марта 1956 г. // Реабилитация: как это было. Документы Президиума ЦК КПСС и другие материалы в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. А. Н. Артизов, Ю. В. Сигачев, И. Н. Шевчук, В. Г. Хлопов]. – М.: МФД, 2003. Т. 2: Февраль 1956 – начало 80-х годов, 2003. – С. 21.
72. Постановление Совета Министров Союза ССР «О трудовом стаже и пенсионном обеспечении граждан, необоснованно привлеченных к уголовной ответственности и впоследствии реабилитированных», 8 сентября 1955 г. // Сборник законодательных и нормативных актов о репрессиях и реабилитации жертв политических репрессий / сост. Е. А. Зайцев. – М.: Республика: Верховный Совет Российской Федерации, 1993. – С. 168 – 170.
73. Постановление Совета Министров СССР «О снятии некоторых ограничений в правовом положении спецпосененцев», 5 июля 1954 г. // Сборник законодательных и нормативных актов о репрессиях и реабилитации жертв политических репрессий. Ч. II. – Курск, 1999. – С. 263 – 264.
74. Приказ МВС СССР «О снятии некоторых ограничений в правовом положении спецпосененцев». Сборник законодательных и нормативных актов о репрессиях и реабилитации жертв политических репрессий. Ч. II. – Курск, 1999. – С. 404 – 406.
75. Разъяснение (письмо) Министерства финансов СССР № 31-1283/3с 12 ноября 1956 г. и Комитета государственной безопасности при Совете Министров СССР № 137с. «О порядке расчетов по возмещению реабилитированным гражданам стоимости изъятого у них имущества», 12 ноября 1956 г. // Сборник законодательных и нормативных актов о репрессиях и реабилитации жертв политических репрессий / сост. Е. А. Зайцев. – М.: Республика: Верховный Совет Российской Федерации, 1993. – С. 172 – 176.
76. Разъяснение Государственного комитета Совета Министров СССР по вопросам труда и заработной платы, утвержденное Постановлением Государственного комитета Совета Министров СССР по вопросам труда и заработной платы, 1 сентября 1966 г. // Реабілітація репресованих: законодавство та судова практика / За ред. Т. В. Маляренка. – К.: Юрінком, 1997. – С. 190 – 191.
77. Сообщение первого заместителя министра охраны общественного порядка Уз ССР М. Бечкова Председателю КГБ при Совете Министров СССР Киселеву о судьбе крымскотатарских спецпоселенцев в Узбекистане, 8 февраля 1968г. // Ташкентский процесс. Библиотека самиздат. – Амстердам, 1976. – № 7. – 854 с.
78. Справка начальника управления КГБ при СМ УССР по Крымской области Фесенко «О поведении крымских татар после снятия с них ограничений по спецпереселению», 26 января 1966 г. / Юрій Зінченко // Кримські татари. Історичний нарис. – Київ: Головна спеціалізована редакція літератури мовами національних меншин України, 1998. – С. 152 – 153.
79. Указ Президиума Верховного Совета СССР «О передаче Крымской области из состава РСФСР в состав УССР», 19 февраля 1954 г. // Ведомости Верховного Совета СССР. – 1954. – № 4 – С.147.
80. Указ Президиума Верховного Совета СССР «О снятии ограничений с некоторых категорий спецпоселенцев», 2 августа 1958 г. // Сборник законодательных и нормативных актов о репрессиях и реабилитации жертв политических репрессий. Ч. I. – Курск, 1999. – С. 412.
81. Указание государственного комитета по вопросам труда и заработной платы № 20-2707, 20 октября 1964 г. // Реабілітація репресованих: законодавство та судова практика / За ред. Т. В. Маляренка. – К.: Юрінком, 1997. – С. 171.

82. Указание КГБ при СМ СССР № 27с «О порядке рассмотрения заявлений реабилитированных граждан о возмещении стоимости имущества, конфискованного без участия органов госбезопасности», 31 марта 1960 г. // Реабілітація репресованих: законодавство та судова практика / За ред. Т. В. Маляренка. – К.: Юрінком, 1997. – С. 184 – 185.
83. Баран В. Крим: 1944 рік (архівні джерела про депортацію) / Володимир Баран // Сучасність. – 1993. – № 8. – С. 72 – 78.
84. Бекірова Г. Кримськотатарський національний рух в 50-60 ті рр.: становлення, перші перемоги і зневіра / Гульнара Бекірова // Кримські студії. – 2001. – № 5 – 6. – С. 69 – 89.
85. Бойцова Л. В. Возмещение ущерба «жертвам правосудия» в России / Л. Бойцова // Российская юстиция. – 1994. – С. 45 – 47.
86. Данилюк Ю. З пам'яттю про минуле та в ім'я справедливості / Юрій Зіновійович Данилюк, Олег Григорович Бажан // Кримські татари: шлях до повернення. Кримськотатарський національний рух (друга половина 1940-х – початок 1990-х років) очима радянських спецслужб. – К.: 2004. – Ч. 1. – С. 4 – 62.
87. Депортация. Берия докладывает Сталину... // Коммунист. – 1991. – № 3. – С. 101 – 112.
88. Земсков В. Н. Массовое освобождение спецпоселенцев и ссыльных (1954 – 1960 гг.) / В. Н. Земсков // Социологические исследования. – 1991. – № 1. – С. 5 – 26.
89. Земсков В. Н. Спецпоселенцы из Крыма (1944-1956 гг.) / В. Н. Земсков. // Крымский музей. – 1994. – № 1. – Симферополь, Таврия, 1995. – С. 73 – 81.
90. Любарский К. Паспортная система и система прописки в России / К. Любарский // Российский бюллетень по правам человека. – 1994. – Вып. 2. – С. 18 – 22.
91. Репресії проти кримських татар посилюються // Сучасність. – Мюнхен. – 1976. – Ч. 10. – С. 117 – 119.
92. Архив «2000». Аспекты. Archive dokumente // 2000. – 2008. – № 15. – 11 – 17 апреля. – С. 5.
93. Асанов Р. Крымские татары на приеме у Председателя Верховного Совета СССР А. И. Микояна. // Голос Крыма. – 1999. – № 32. – 6 августа.
94. В Крыму готовятся к 58-й годовщине депортации крымских татар с полуострова // Сегодня. – 2002 – 10 мая.
95. Адамовський В. І. Ешелони у вічність. Депортація населення в першій половині XX ст. / Володимир Іванович Адамовський. – Кам'янець-Подільський: Видавець Зволейко Д. Г., 2007. – 184 с.
96. Баран В. Україна 1950 – 1960-х рр.: еволюція тоталітарної системи / Володимир Баран – Львів: Ін-т українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України, 1996. – 448 с.
97. З порога смерті: Письменники України – жертви сталінських репресій /Авт. кол.: Бойко Л. С. та ін. – К.: Рад. письменник, 1991. – Вип. 1. – 494 с.
98. Земсков В. Н. Спецпоселенцы в СССР, 1930–1960 / Виктор Николаевич Земсков. Ин-т рос. истории. – М.: Наука, 2003. – 306 с.
99. Ільєнко І. О. У жорнах репресій: Оповіді про українських письменників (за архівами ДПУ - НКВС) / Ільєнко Іван Олександрович / [передм. М. Г. Жулинського]. – К.: Веселка, 1995. – 447 с.
100. Мизак Н. «За тебе, свята Україно» / Нестор Мизак. – Чернівці: Буковина, 1998. – 447 с.
101. Ненси Адлер. Трудное возвращение. Судьбы советских политзаклю-ченных в 1950–1990-е годы / Ненси Адлер; [пер. с английского С. Я. Крушельницкой]. – М.: Общество «Мемориал» – «Звенья», 2005. – 318 с.
102. Петров А. Г. Реабилитация жертв политических репрессий: опыт историко-правового анализа / А. Г. Петров. – М.: ИНИОН РАН РФ, 2005. – 316 с.
103. Попов В. Паспортная системам советского крепостничества. // Новый мир. – 1996. – № 6. – Режим доступу: http:// www.kc.koenig.ru/g/KALININ/akkadold.htm.

РОЗДІЛ ІІІ

СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНІ ПРОБЛЕМИ РЕАБІЛІТАЦІЇ В УМОВАХ РОЗБУДОВИ ТА РОЗВИТКУ НЕЗАЛЕЖНОЇ УКРАЇНИ

Процеси розбудови громадянського суспільства, розвитку демократизації та гласності, зміцнення законності, започатковані в середині 1980-х рр., наполегливо вимагали від вищого політичного керівництва держави повернутися до соціально значущих проблем політичних репресій тоталітарної доби, «табуйованих у Радянському Союзі впродовж багатьох десятиліть» [96, с. 4]. Тогочасна ідеологічна ситуація сформувала обставини, за яких необхідно було дати принципову оцінку подіям минулого, які зовсім по-іншому розцінювалися на тлі розвитку політичних процесів.

На той час ідеї XX з'їзду КПРС були призабуті, а партійна бюрократія і, в першу чергу, прихильники ідей сталінізму дуже обережно ставилися до подальшої «дискредитації» створеної ними командно-адміністративної системи. Ці обставини призупинили реабілітацію у другій половині 1960-х рр., а усунення М. Хрущова з посади секретаря ЦК КПРС практично її зупинили.

Проголошення курсу на демократизацію суспільного життя вивело із забуття, а головне – дало поштовх для продовження реабілітації жертв сталінського свавілля. У другій половині 1980-х рр. з'являються перші публікації, у яких відображено згубні наслідки репресій, що не завжди однозначно сприймалися в суспільстві.

Перебудова і зумовлені нею процеси демократизації та гласності започаткували демократичний рух, який сприяв утворенню громадських організацій, зумовивши формування соціальних запитів для дослідження проблем політичних реабілітацій. За цих обставин вище політичне керівництво СРСР, зважаючи на зацікавленість громадськості до вивчення об'єктивних подій періоду масових політичних репресій, вирішило очолити цей процес, сформувавши комісію Політбюро ЦК КПРС з додаткового вивчення матеріалів, які були пов'язані з репресіями, що мали місце в період 1930-1940-х і початку 1950-х рр. Завдання комісії – «розібратися з ідеєю політичного підходу до реабілітації» – було сформоване і деталізоване на засіданні Політбюро ЦК КПРС 24 листопада 1988 року [35, арк. 4]. Оцінка минулого вимагала історичної правдивості будь-яких періодів розвитку держави не для зведення політичних рахунків, а для об'єктивного відображення прорахунків та помилок, що мали місце в суспільному житті.

1. Поновлення в правах жертв державного терору наприкінці 1980-х років

Зміни, започатковані вищим політичним керівництвом країни, не одразу відновили процес реабілітації жертв сталінізму. Після тривалої перерви у 1986–1987-х рр. у періодичних виданнях з'являються перші публікації про політичні репресії та їх наслідки. Однак прихильники сталінської орієнтації намагалися відвернути громадськість від злободенних питань нашої історії, зробити вигляд, що нічого особливого не сталося і нічого згадувати про них. Такі підходи розцінювалися вищим політичним керівництвом СРСР як «нехтування історичною правдою, зневагою до пам'яті тих, хто став невинною жертвою беззаконня та свавілля» [37, с. 22].

Питання «злочинів сталінізму», «політичних репресій» стали предметом відкритого обговорення після виступу Генерального секретаря ЦК КПРС М. С. Горбачова на урочистому засіданні 2 листопада 1987 р., присвяченому 70-річчю Жовтневої революції. За його

оцінкою, політичні репресії стали «масовим злочином на ґрунті зловживання владою». Аналогічна оцінка щодо репресій була висловлена першим секретарем ЦК Компартії України В. В. Щербицьким, який, як і М. С. Горбачов, кваліфікував політичні репресії як відступ від ленінської політики [96, с. 7]. Оцінка репресивної політики вищого політичного керівництва держави та підтримка її позицій республіканським, місцевим партійним керівництвом відкрила шлях до прозорої реабілітації жертв політичних репресій.

Реабілітаційні заходи розпочались з ознайомлення секретарів ЦК КПРС з матеріалами комісії президії ЦК КПРС, яку очолював Шверник, і свого часу 18 лютого 1963 р. та 26 липня 1964 р.* подав на розгляд М. Хрущову, який не вважав за потрібне їх афішувати. Узагальнені матеріали про розслідування причин репресій та обставин політичних процесів у 1930-х рр., спонукали секретаріат ЦК КПРС створити комісію політбюро ЦК КПРС для всебічного вивчення фактів і документів, пов'язаних з репресіями 1930-1940-х та початку 1950-х рр. 28 вересня 1987 р. постановою політбюро ЦК КПРС «Про утворення комісії політбюро ЦК КПРС щодо додаткового вивчення матеріалів, пов'язаних з репресіями, що мали місце в період 30-40-х і початку 50-х років», була затверджена комісія у складі Соломенцева (голова), Чебрикова, Яковлєва, Демичева, Лук'янова, Розумовського, Болдіна та Смирнова [88, с. 7]. Жовтневий 1987 р. пленум ЦК КПРС затвердив комісію політбюро ЦК КПРС з розгляду раніше відомих і нових фактів та документів, пов'язаних з репресіями, і прийняв рішення довести процес реабілітації до логічного завершення.

У розпорядження комісії передавалися матеріали раніше чинних комісій, що вивчали ці питання після 1953 р., а також документи ЦК КПРС, КПК при ЦК КПРС, Інституту марксизму-ленінізму при ЦК КПРС, Комітету держбезпеки, Прокуратури СРСР та Верховного Суду СРСР. Комісії політбюро було дозволено залучати в разі необхідності відповідні матеріали міністерств та відомств, партійних і державних органів на місцях, а також отримувати свідчення окремих громадян з цих питань [74, с. 16].

Перше засідання комісії відбулося 5 січня 1988 р., на якому були вирішенні організаційні питання щодо порядку роботи та затверджений план її діяльності на перше півріччя. За погодженням з політбюро ЦК КРПС була сформована робоча група комісії з 12 осіб [88, с. 108].

Водночас був визначений порядок роботи комісії, послідовність розгляду матеріалів судових процесів – конкретних кримінальних справ. На її засідання Прокуратурою та КДБ СРСР подавалися матеріали, у яких відображалися відомості про осіб, притягнутих до кримінальної відповідальності, підстави арешту, суть пред'явленого обвинувачення, наявність доказів, судові або несудові рішення за справами та виконання вироку. Правоохоронні органи в межах своєї компетенції за дорученням комісії проводили вивчення архівних матеріалів, обґрунтовуючи правомірність притягнення до кримінальної відповідальності конкретних осіб.

З боку Прокуратури СРСР направлялися письмові повідомлення КДБ СРСР про проведення додаткових розслідувань кримінальних справ за заново відкритими обставинами. У той же час Комітет держбезпеки СРСР після додаткового розслідування справ осіб, засуджених судовими органами, передавав кримінальні справи і матеріали додаткового роз-

---

** Записка Комиссии Президиума ЦК КПСС в Президиум ЦК КПСС «О результатах работы по расследованию причин репрессий и обстоятельств политических процессов 30-х годов». Не позднее 18 февраля 1963г. Справка Комиссии Президиума ЦК КПСС «О проверке обвинений, предъявленных в 1937 году судебными и партийными органами тт. Тухачевскому, Якиру, Уборевичу и другим военным деятелям, в измене Родины, терроре и военном заговоре». Не позднее 26 июля 1964 г. // Реабилитация: как это было. Документы Президиума ЦК КПСС и другие материалы. Том II. Февраль 1956 – начало 80-х годов. - М.: МФД, 2003. – С. 541 - 788.*

слідування в Прокуратуру СРСР, а на осіб, репресованих за рішенням позасудових органів, виносив рішення про обґрунтованість їхнього притягнення до кримінальної відповідальності і направляв ці матеріали у Прокуратуру СРСР, яка, враховуючи результати додаткового розслідування, подавала висновки щодо скасування вироків і припинення кримінальних справ з наступним направленням їх до Верховного Суду СРСР або висновки про залишення раніше прийнятих рішень в силі. Прокуратура СРСР про свої рішення щодо відмови перегляду справ і мотиви відмови, а Верховний Суд СРСР про результати розглядів судових справ інформували комісію політбюро ЦК КПРС. Про проведену роботу щодо реабілітаційних дій до репресованих суд у письмовій формі повідомляв реабілітованих осіб або їхніх родичів. Майнові претензії у справах реабілітованих розглядалися КДБ СРСР відповідно до чинного законодавства.

Підстави поновлення членства в партії осіб, реабілітованих у судовому порядку, розглядали Комісії КПК при ЦК КПРС та КПК при ЦК Компартій союзних республік і парткомісії обкомів партії. За результатами перегляду персональних справ комісія ЦК КПРС доповідала політбюро ЦК КПРС та вносила пропозиції про доцільність публікацій відомостей про хід реабілітації в пресі [47. с. 28 – 29].

Зазначений порядок організації роботи комісії політбюро ЦК КПРС засвідчував, що процедура розгляду справ репресованих була досить складною та тривалою. Це не могло сприяти динамічній та злагодженій роботі. Тим паче, що комісія не вправі була вирішувати питання розгляду кримінальних справ, а лише координувала діяльності органів, які виявляли зацікавленість у справі відновлення в правах людини, стосовно якої скасовано вирок.

У цей час у прокуратурах були сформовані спеціальні підрозділи, які приймали листи та заяви громадян, займалися вивченням справ у порядку нагляду. Активно включилися в роботу органи КДБ та МВС. Вони здійснювали пошук справ і відомостей про долю репресованих. Активізували діяльність щодо перегляду справ суди [119, с. 87].

Оцінюючи роботу обласних комісій, які в 1954–1955 рр. переглядали справи осіб, засуджених за контрреволюційні злочини, комісія політбюро ЦК КПРС фіксувала значну кількість нерозглянутих кримінальних справ. У наступні 1950–1960-ті рр. зазначені кримінально-архівні справи переглядалися лише за умови надходження заяв від репресованих або їх родичів. За цих обставин комісія політбюро ЦК КПРС доручила Прокуратурі та КДБ СРСР продовжити розпочату в 1954 р. роботу із залученням до неї підпорядкованих місцевих органів, незалежно від наявних заяв та скарг громадян. Судовим органам пропонувалося розглядати справи репресованих за протестами прокурорів, а партійним органам – здійснювати розгляд питань поновлення партійності осіб, реабілітованих у судовому порядку. Поновлення в партії здійснювали ЦК Компартії України, обкоми та Київський міськком партії. Відмова у політичній реабілітації обов’язково затверджувалася постановою КПК при ЦК КПРС. На райкоми та міськкоми партії покладалися обов’язки видачі на прохання родичів офіційних довідок про результати розгляду питань, пов’язаних з партійністю реабілітованих осіб, у судовому порядку. Запроваджена дворазова річна звітність про відновлення справедливості допомагала контролювати діяльність місцевих правоохоронних органів [62, с. 85 – 86]. Пропозиції комісії були схвалені 11 липня 1988 р. постановою політбюро ЦК КПРС «Про додаткові заходи щодо завершення роботи, пов’язаної з реабілітацією осіб, безпідставно репресованих в 30-40-х роках і початку 50-х років» [75, с. 43].

Відповідно до постанови політбюро ЦК КПРС 13 вересня 1988 р., ЦК Компартії України прийняв постанову «Про роботу щодо виконання постанови ЦК КПРС від 11 липня 1988 року «Про додаткові заходи щодо завершення роботи, пов’язаної з реабілітацією осіб, безпідставно репресованих в 30–40-х і початку 50-х років». Для проведення зазначених заходів була сформована комісія Політбюро ЦК Компартії України у складі: Ю. Н. Єльченка,

А. І. Корнієнка, В. М. Гаєвого, М. М. Голушка, П. К. Мусієнка та А. С. Чумака, яку очолив другий секретар ЦК Компартії України О. А. Титаренко [1, арк. 107]. До її компетенції входили питання планування, координування дій та системного проведення реабілітаційних заходів. Комісія сформувала робочу групу з працівників апарату ЦК Компартії України, Прокуратури, Мін'юсту та КДБ УРСР, яку очолив заступник голови КПК при ЦК Компартії України В. А. Дащенко [1, арк. 108].

У ході реабілітаційної роботи політбюро ЦК Компартії України зажадало від обласних комітетів, Київського міськкому партії та КПК при ЦК Компартії України вжити заходів своєчасного розгляду питань, пов'язаних з поновленням партійності осіб, реабілітованих у судовому порядку. Реалізуючи висунуті вимоги з виконання намічених заходів, обласні партійні комітети формували комісії, які здійснювали координаційну роботу в регіонах щодо реабілітації безневинно засуджених, перевірку виконання запланованих заходів, а за необхідності – вивчали відповідні матеріали судових справ. Зокрема, комісія бюро Полтавського обкому партії була сформована 21 жовтня 1988 р. в складі восьми осіб, яку очолив А. І. Ковінько [8, арк. 77].

За дорученням комісії політбюро ЦК Компартії України правоохоронні органи республіки розпочали вивчення підстав засудження учасників «Спілки визволення України» (1930 року), «Українського національного центру» (1932 року) та архівні матеріали інших політичних процесів. Аналіз кримінальних справ безпідставно репресованих партійних і радянських працівників, діячів науки і культури започаткував Інститут історії партії при ЦК Компартії України. До кінця 1988 р. ним було розглянуто понад 100 запитів партійних органів, установ і громадян. За цей період у судовому порядку були розглянуті 3 823 справи щодо 5 234 осіб, з яких реабілітували 2 502 особи, матеріали на 417 осіб перебували на розгляді в судах. Із реабілітованих у судовому порядку 65 репресованих поновлено в партії, зокрема 57 осіб – посмертно. Серед них колишній перший секретар ЦК ЛКСМУ С. Усенко, колишній перший секретар Донецького обкому партії С. Саркісов, колишній завідувач кафедри Харківського інституту Червоної професури професор П. Демчик та інші [3, арк. 66].

Піврічна діяльність комісії політбюро ЦК КПРС дозволила визнати надто повільним розгляд справ. Збільшення штату Прокуратури СРСР на 15 осіб практично не пришвидшило реабілітаційного процесу. Зважаючи на ці обставини, голова комісії Соломенцев на засіданні 5 липня 1988 р. запропонував розгляд справ репресованих проводити на місцях, не чекаючи заяв, без участі місцевих комісій, аналогічно до 1956 р. Адже за період 1956-1984-х рр. було розглянуто за заявами лише 44 відсотки архівно-слідчих справ репресованих [79, с. 93].

Проведений аналіз дозволив комісії політбюро ЦК КПРС констатувати, що реабілітація 1950–1960-х рр. проводилася вибірково і епізодично. Часто обмежувалася лише відновленням у правах у судовому порядку, не беручи до уваги при цьому розгляду питань поновлення в партії. Серйозним прорахунком при перегляді кримінальних справ зазначеного періоду була впевненість в існуванні так званих «центрів» і «блоків», які неначе здійснювали керівництво підривною, шпигунською та шкідницькою діяльністю. У ході реабілітаційних заходів оцінка контрреволюційних організацій не вивчалася і не переглядалася. Вивчення комісією матеріалів репресій засвідчувало, що організаційних фракційних груп, «блоків», «центрів» фактично не існувало, а обвинувачення проти їх учасників базувалися на матеріалах, сфальсифікованих у ході слідства та судового розгляду [109, с. 1, 3].

Комісія політбюро ЦК КПРС відверто вказала на особисту вину Й. Сталіна та його найближчого оточення за допущені масові репресії, беззаконня, серйозні політичні помилки, свавілля, які мали важкі наслідки для суспільства. Зокрема, у доповідній записці членів Комісії політбюро ЦК КПРС зазначалося, що масові репресії, зачаті на початку 1930-х рр. за рішенням комісії ЦК ВКП(б), призвели до виселення в північні райони Російської Федерації

та Сибіру в 1930-1931 рр. 365 500 селянських сімей загальною чисельністю 1 мільйон 680 тисяч осіб. Частина їх була направлена в місця позбавлення волі, решта – на спецпоселення [61, с. 142–151].

У документі зазначалося, що за пропозицією Л. М. Кагановича в ці роки були сформовані «трійки». Посиленню репресій сприяли зміни в законодавстві, які спрощували можливість арештів і ведення слідства за справами політичного характеру. Відбулося спрощення судочинства і одночасно посилювалися міри щодо покарання позасудовими органами. Розмах арештів став настільки масовим, що спеціальним директивним листом за підписом Сталіна й Молотова у травні 1933 р. була віддана вказівка, що в місцях попереднього ув'язнення не повинно перебувати більше 4 тисяч осіб. Встановлювалися рознарядки на кількість ув'язнених і висланих громадян.

Комісія зауважувала, що початок 1930-х рр. характеризувався проведенням фальсифікованих політичних процесів серед представників різних груп інтелігенції. Жахливого розмаху масові репресії набули у другій половині 1930-х рр. Вони охопили партійний, радянський, господарський актив, широкі верстви робітників, селян, інтелігенції. За ініціативою Сталіна проводились масові арешти, розстріли без суду і слідства, депортації сотень тисяч людей, запроваджувалася злочинна практика формування в НКВС списків, справи яких мали розглядати у Верховній колегії Верховного Суду СРСР або «особливою нарадою» НКВС, причому з наперед визначеним «покаранням» за трьома категоріями. Найбільш серйозним порушенням соціалістичної законності стало застосування методів фізичного впливу, тортур, катування заарештованих, які призводили до так званих «визнавальних показів» і до обмов людей, які відкрито санкціонувалися Сталіним від імені ЦК ВКП(б) і активно запроваджувалися в повсякденну практику діяльності НКВС.

За оцінкою комісії політбюро ЦК КПРС безпосередню відповідальність за репресії і беззаконня, крім Сталіна, несуть Молотов, Каганович, Берія, Ворошилов, Жданов, Малєнков, Мікоян, Хрущов, Булганін, Андрєєв, Косіор, Суслов. За їхніми особистими вказівками була арештована, засуджена, розстріляна велика кількість партійних, радянських, військових і господарських кадрів [47, с. 144].

Оцінюючи діяльність Сталіна, комісія політбюро ЦК КПРС зазначила: «Тепер є всі підстави заявити: … Сталін інспірував і організовував масові репресії. Він особисто санкціював арешти, контролював хід розслідування справ найбільш видатних діячів партії та держави, вирішував наперед долі багатьох тисяч людей. Користуючись необмеженою одноосібною безконтрольною владою, він направляв діяльність ОДПУ-НКВС-МДБ, давав незаконні вказівки і розпорядження головним виконавцям каральних акцій – Ягоді, Єжову, Берії, Вишинському, Ульріху» [67, с. 343].

За час роботи комісії політбюро ЦК КПРС на її адресу надійшло понад три тисячі листів та заяв. Переважна більшість петицій відображала прохання повідомити про долю рідних та близьких, які були страчені в роки сталінських репресій за рішенням позасудових органів. У цьому сенсі керівництво КДБ СРСР вважало за доцільне скасувати практику повідомлення згідно з інструктивними листами КДБ при Раді Міністрів СРСР за № 108 сс від 24 серпня 1955 р.* та чинної на той час інструкції за № 20 сс від 21 лютого 1963 р.** Була прийнята пропозиція, що при з'ясуванні громадянами долі їхніх родичів усно повідомляти дійсні обставини і дату смерті, а раніше видані свідоцтва, які не відповідали дійсності – замінити через

** За інструктивним листом в усній формі рідним повідомляли про 10-річне ув'язнення репресованих у ВТТ без права листування із зазначенням їхньої смерті впродовж цих років позбавлення волі.*
*** На запити громадян про долю їхніх родичів, засуджених до страти позасудовими органами в усній формі повідомлялося про смерть, а реєстрація їх смерті в РАГСі проводилась датою розстрілу без оприлюднення причин смерті.*

органи РАГСу. Політбюро ЦК КПРС 12 вересня 1988 р. підтримало запропоновані комітетом держбезпеки заходи щодо репресованих позасудовими органами [63, с. 117].

Розглядаючи архівно-слідчі справи, комісія політбюро ЦК КПРС та Верховний Суд СРСР зазначали, що вирокам, винесеним позасудовими органами у 1930–1953-х рр., надавалася видимість законності. Насправді це були надумані позаправові форми репресій. Діяльність позасудових органів була антиконституційною і не підтверджувалася правовими актами того часу. Комісія пропонувала Президії Верховної Ради СРСР зробити правові висновки щодо законності зазначених інститутів та їхніх рішень. Оголошення позасудових органів неконституційними давало підстави реабілітувати репресованих, засуджених за рішеннями цих органів. Архівні матеріали свідчили про факти участі членів політбюро ЦК ВКП(б) того часу в репресіях, що було викладено в записці ЦК КПРС від 28 грудня 1988 р. «Про антиконституційну практику 30-40-х і початку 50-х років» [61, с. 143].

Пропозиції комісії політбюро ЦК КПРС передбачали покращити реабілітаційну роботу, а саме:

- рекомендувати Президії Верховної Ради СРСР визнати законодавчим актом рішення «трійок», «двійок», «особливих нарад», списки та інші форми масових репресій як такі, що суперечать Конституції СРСР, соціалістичним принципам та нормам моралі. Оголосити їхні рішення незаконними, такими, що обмежують права громадян і принижують людську гідність. Ці заходи дозволили б реабілітувати всіх потерпілих від тоталітаризму, у тому числі й тих, у кого не залишилося рідних і близьких;
- Президії Верховної Ради СРСР, Раді Міністрів СРСР, Президіям Верховних Рад і урядам союзних республік та іншим органам місцевої влади скасувати прийняті укази і постанови, пов’язані з присвоєнням імен Ворошилова, Жданова, Калініна, Мікояна і Суслова містам, районам, селищам, вулицям, підприємствам, колгоспам і радгоспам, військовим частинам, кораблям та суднам, навчальним закладам та іншим установам. Державному комітету СРСР з народної освіти внести пропозиції Раді Міністрів СРСР щодо перейменування й реорганізації іменних стипендій названих осіб;
- доручити ЦК компартій союзних республік, крайкомам, обкомам партії створити з представників партійних, радянських органів, прокуратури, КДБ і МВС, громадських організацій комісії з увічнення пам’яті жертв репресій та проведення роботи щодо виявлення місць захоронення, приведення їх у належний порядок, спорудження пам’ятників і меморіалів [61, с.149–150].

Пропозиції комісії були враховані у постанові Політбюро ЦК КПРС від 5 січня 1989 р. «Про додаткові заходи щодо відновлення справедливості до жертв репресій, які мали місце в період 30–40-х і початку 50-х років». Ця постанова затвердила проект Указу Президії Верховної Ради СРСР про скасування позасудових репресій. Сам Указ був прийнятий 16 січня 1989 р. і затверджений на першій сесії Верховної Ради СРСР Законом від 31 липня 1989 р. У статті 1 Указу засуджувалися позасудові масові репресії періоду сталінізму та скасовувалися рішення антиконституційних «трійок» НКВС-УНКВС, колегій ОДПУ і «особливих нарад» НКВС-МДБ-МВС СРСР, які діяли в 1930–1940-х і на початку 1950-х рр. Громадяни, що були репресовані за рішеннями названих органів, включаючи осіб, засуджених за втечу з місць незаконного спецпоселення, вважалися реабілітованими [52, с. 186].

Необхідно зазначити, що в Указі від 16 січня 1989 р. не взята до уваги діяльність так званої «особливої комісії НКВС і Прокуратури СРСР» – «двійки», яка поряд з іншими позасудовими органами застосовувала різні види покарання аж до розстрілу. Серед перерахованих в Указі позасудових органів, рішення яких підлягали скасуванню, не було згадано «двійок». Незважаючи на це, на практиці до зазначеної судової інстанції також застосовувалася частина 1 статті 1 названого Указу [52, с. 186].

Указ передбачав порядок повідомлення громадянам про реабілітацію, надання допомоги реабілітованим і увічнення жертв репресій та утримання в належному порядку місць їх поховань. З цією метою Верховним Радам союзних республік, місцевим радам народних депутатів пропонувалося створювати комісії з числа депутатів та представників громадськості [52, с. 186–187].

Починаючи з другої половини 1988 р., реабілітація жертв сталінського терору проводилася на підставі наказу Генерального прокурора та Голови КДБ СРСР від 30 липня 1988 р. «Про додаткові заходи по завершенню роботи, пов'язаної з реабілітацією осіб, безпідставно репресованих в 30 – 40-х і початку 50-х років» за № 42 с/13/40 с. [36, с. 119] Поновлення в правах проводилося за нормативно-правовими документами, які були сформовані в 1950–1960-х рр. Це ускладнювало реабілітаційну роботу через відсутність чіткої системи організаційних заходів з перегляду архівно-слідчих справ.

У республіці виконання реабілітаційних заходів забезпечували оперативні групи КДБ, до складу яких включили 114 слідчих та 198 оперативних працівників. Прокуратура УРСР в усіх областях сформувала групи прокурорських працівників із 4–5 осіб, які спільно з співробітниками КДБ вивчали і приймали рішення при розгляді кримінальних справ минулих років [7, арк. 6].

Наприклад, в управлінні комітету держбезпеки по Хмельницькій області наказом від 9 вересня 1988 р. була створена комісія в кількості 25 осіб з перегляду архівно-слідчих справ репресованих, яку очолив начальник управління комітету О. Денищик. За наказом слідчий відділ управління з участю членів комісії провадив додаткове розслідування та перевірки кримінальних справ, які направлялися прокуратурою Хмельницької області та військовою прокуратурою ПриКВО. Міські та районні відділи УКДБ за дорученням комісії теж брали участь в цих перевірках, розшукуючи родичів репресованих, свідків, уточнюючи їхні анкетні дані та факти, викладені в архівно-слідчих справах [21, арк. 56–57].

З прийняттям Указу Президії Верховної Ради СРСР від 16 січня 1989 р. в управлінні УКДБ по Хмельницькій області була сформована робоча група у складі 4 співробітників [21, арк. 21], яка за наказом від 30 березня 1989 р. була збільшена до 10 осіб. Зусилля її зосереджувалися на розгляді складних кримінальних справ осіб, репресованих переважно судовими органами. Для розгляду архівних справ репресованих позасудовими органами було залучено 91 співробітника управління, міських і районних відділів держбезпеки без зміни їхніх функціональних обов'язків [21, арк. 29–30].

На місцях розглядалися, як правило, архівно-слідчі справи, які від початку і до кінця проходили на місцевому рівні, але в обмеженому обсязі. Наприклад, у Тернопільській області за той час була розглянута лише одна кримінальна справа [80, с. 206], а в Львівській із 68 поданих заяв лише незначна їх частина була задоволена [22, арк. 178]. Повільна реабілітація у зазначених областях зумовлювалася небажанням представників місцевих партійних та правоохоронних органів розглядати архівно-слідчі справи колишніх оунівців, основна маса яких була репресована в 1940–1950-х рр. каральною системою, а ті у свою чергу не виявляли активності в цій справі.

Із започаткуванням реабілітації місцеві правоохоронні органи здійснювали відновлення в правах, керуючись інструктивними матеріалами, що не відповідали вимогам часу. Після прийняття Указу від 16 січня 1989 р. був підготовлений роз'яснювальний лист Прокуратури СРСР «Про порядок перегляду справ на осіб, безпідставно репресованих», у якому зазначалося, що перегляду підлягали всі справи, за винятком тих, за якими припинено провадження. Заслуговувала на увагу вказівка про необхідність внесення протестів за справами, які припинені в 1950–1970-х рр. «за недоведеністю обвинувачення», якщо в діях засудженого був відсутній склад злочину [36, с. 120]. Фактично була розширена кількість справ, які підпадали

перегляду, тим самим було визнано безпідставні репресії не тільки в 1930–1950-х рр. але й у після хрущовський період.

До активної діяльності партійних комітетів та правоохоронних органів республіки зобов'язувала постанова політбюро ЦК Компартії України від 31 січня 1989 р. «Про організацію роботи щодо виконання постанови ЦК КПРС «Про додаткові заходи щодо відновлення справедливості стосовно жертв репресій, які мали місце в період 30–40-х і початку 50-х років» [20, арк. 173]. У ній було зроблено акцент на забезпечення чіткої координації відновлення справедливості стосовно безпідставно засуджених, активізації роботи з перегляду архівно-слідчих документів про так звані «центри» та «блоки», опозиційні та антирадянські групи і ухили на території УРСР [3, арк. 66].

Виходячи з настанов вищого політичного керівництва СРСР, Президія Верховної Ради УРСР 10 лютого 1989 р. утворила в складі 21 особи комісію Верховної Ради республіки щодо забезпечення прав та інтересів реабілітованих, яку очолив депутат Верховної Ради УРСР О. Ляшко [3, арк. 64 – 65]. Її діяльність була направлена на допомогу радянським органам у вирішенні питань відшкодування матеріальних збитків, вирішення проблем пенсійного, житлового, медичного, побутового та іншого забезпечення реабілітованих [3, арк. 69]. За шість місяців із дня її діяльності було розглянуто близько 500 листів, скарг та заяв, прийнято понад 140 осіб з числа мешканців м. Києва та інших областей республіки. Комісія в межах компетенції приймала відповідні рішення, давала необхідні роз'яснення, консультації та допомогу в оформленні документів, підготовці звернень у різні інстанції. Основна маса заяв була направлена на з'ясування долі репресованих, повернення незаконно конфіскованого майна або його вартості, виплати компенсацій, організацію медичного обслуговування, зарахування до трудового стажу часу перебування в ув'язненні, збільшення розміру пенсій, надання допомоги при ремонті житла, придбанні продуктів харчування [4, арк. 126].

Аналогічні комісії були сформовані в обласних і Київській міській раді народних депутатів [4, арк. 116]. Наприклад, рішенням виконкому Хмельницької обласної ради народних депутатів від 12 квітня 1989 р. була створена комісія із забезпечення прав реабілітованих у складі 20 осіб, яку очолив голова Хмельницького обласного суду І. Мотревич [13, арк. 25–27]. Комісія за участю громадськості встановила місця поховання жертв сталінізму, сприяла встановленню пам'ятних знаків у містах Хмельницькому та Кам'янці-Подільському [14, арк. 49]. Особливу увагу приділено організації роботи щодо встановлення пільг репресованим, позачергового забезпечення квартирними телефонами, будівельними матеріалами для ремонту житла. Комісія вирішила питання надання послуг магазинами, які обслуговували інвалідів та учасників Великої Вітчизняної війни, позачергового обслуговування в медичних установах, побутових організаціях, безкоштовного проїзду в усіх видах міського пасажирського транспорту, за винятком таксі, та зниження до 50 відсотків тарифу квартирної плати та комунальних послуг [17, арк. 15–16].

Враховуючи велику кількість скарг та заяв громадян щодо виплати компенсацій реабілітованим, Хмельницький облвиконкомом сформував комісію у складі 4-х осіб, керівництво якою здійснював заступник начальника облфінуправління В. Дикун. Вона розглядала звернення реабілітованих або їх спадкоємців, у яких не збереглися документи про вилучення або конфіскацію майна і цінностей [114, арк. 31].

Особливо активізувалася робота комісій усіх рівнів після прийнятих майже одночасно двох постанов Політбюро ЦК КПРС: від 4 липня 1989 р. «Про спорудження пам'ятника жертвам беззаконня і репресій» [47, с. 82] та від 11 липня 1989 р. «Про додаткові заходи щодо завершення роботи, пов'язаної з реабілітацією осіб, безпідставно репресованих в 30–40 роки і на початку 50-х років» [48, с. 16].

У контексті зазначених документів політбюро ЦК Компартії України 8 серпня 1989 р. прийняло постанову щодо завершення реабілітаційної роботи безпідставно репресованих. За документом правоохоронні органи мали вжити додаткові заходи у зміцненні кадрами робочих груп, які займалися питаннями реабілітації, залучивши до цієї роботи на місцях декілька сотень пенсіонерів – колишніх співробітників органів прокуратури, що значно активізувало реабілітаційний процес. Зокрема, у жовтні-грудні 1989 р. у судовому порядку на підставі Указу Президії Верховної Ради СРСР від 16 січня 1989 р. було реабілітовано близько 50 тисяч осіб, що відповідало такій же кількості реабілітованих за річний період з липня 1988 р. по липень 1989 р. [5, арк. 2].

Особливу активність після оприлюднення Указу до проведення реабілітаційного процесу виявили органи держбезпеки УРСР. За інформацією заступника голови КДБ СРСР В. П. Пірожкова, до поновлення прав репресованих позасудовими органами були залучені працівники слідчих органів, не тільки ті, хто колись брав участь у слідчій роботі, але всі оперативні співробітники [81, с. 300]. Це дало позитивні наслідки. Спільно з Прокуратурою республіки за рік було переглянуто 114 207 архівних кримінальних справ репресованих осіб у позасудовому порядку. На підставі їхніх рішень, винесених у встановленому порядку, реабілітовано 138 580 громадян. На кінець 1989 р. робота з перегляду справ цієї категорії в основному була завершена, за винятком 12 тисяч архівно-слідчих справ, які перебували у провадженні на додатковій перевірці [5, арк. 9].

Паралельно здійснювалися заходи реабілітації осіб, засуджених у роки масового свавілля на підставі судових рішень. Упродовж року було переглянуто в повному обсязі 7 960 справ, за якими реабілітовано 10 285 громадян, а за 2 425 справами на 4 039 осіб раніше винесені вироки залишені в силі через те, що особи, притягнуті до кримінальної відповідальності, засуджені правомірно [5, арк. 9].

Реабілітаційні заходи висвітлювалися на сторінках республіканської та місцевої преси. У переважній більшості областей місцева преса публікувала прізвища, короткі біографічні дані на реабілітованих осіб, причому вони вміщувалися не тільки в обласних, але й міських та районних газетах. Ці публікації знімали з реабілітованих безпідставні, необґрунтовані, наклепницькі обвинувачення. Це був до певної міри вияв повернення громадянина або світлої пам’яті про нього до кола його близьких, рідних, друзів. Зазначені публікації справляли прихильне враження на родичів, громадськість, на всіх тих, хто виявляв до цього інтерес. Ці заходи можна розцінювати як публічну реабілітацію жертв сталінізму.

З метою відновлення в правах громадян, репресованих за належність до так званих «блоків», «центрів», «союзів», у 1989 р. були переглянуті групові справи щодо учасників «Українського національного центру», «Спілки визволення України», «Народної революційної соціалістичної партії», «Харківського міського троцькістського центру», «Польської організації військової» та інших надуманих, фальсифікованих контрреволюційних організацій.

Зокрема, додаткове вивчення матеріалів кримінальної справи щодо засудження в 1930 р. колишнього віце-президента Всеукраїнської Академії наук Єфремова С. О. та інших 44 громадян, які обвинувачувалися у належності до контрреволюційної організації «Спілка визволення України», встановлено, що всі засуджені за цією справою необґрунтовано притягувалися до кримінальної відповідальності. Аналіз архівно-слідчої справи, проведений Прокуратурою республіки та КДБ УРСР, засвідчив відсутність доказів, які б підтверджували вчинення підсудними інкримінованих їм контрреволюційних злочинів. Обвинувачення було побудоване виключно на неконкретних і суперечливих свідченнях, багато з яких у суді змінювалися, суперечності не були усунуті, а очні ставки використовувалися для з’ясування неістотних для обвинувачення питань. Ніяких даних, які б реально підтверджували існування контрреволюційної організації, у справі не виявлено. За свідченням обвинувачених на попе-

редньому слідстві та в суді, ніякої практичної діяльності, спрямованої на повалення Радянської влади, підготовку збройного повстання, здійснення політичного терору, відторгнення України від СРСР, вони не проводили. Переважна більшість обвинувачених на момент притягнення їх до кримінальної відповідальності мали стійкі політичні погляди та переконання, які сформувалися впродовж багаторічної політичної, науково-просвітницької та культурної діяльності, мали свою особисту оцінку щодо заходів економічного та соціального характеру радянської влади. Поміж себе відкрито обговорювали недоліки, властиві соціалістичному будівництву в нашій країні, пов'язуючи їх з державною політикою, проте ці дії самі по собі не становили складу злочину.

У зв'язку з цим 15 червня 1989 р. прокуратура УРСР внесла протест у порядку нагляду на пленум Верховного Суду УРСР, у якому порушила питання про припинення кримінальної справи щодо всіх засуджених осіб за відсутністю в їхніх діях складу злочину, тобто про їх повну реабілітацію. Пленум Верховного суду УРСР розглянув цей протест і задовольнив його [107].

Рішення про реабілітацію за кримінальними справами партійно-господарських, радянських працівників, учених, представників творчої інтелігенції та інших громадян позитивно сприймала громадськість. Були зняті неправдиві обвинувачення з колишніх другого секретаря Київського обкому партії І. Е. Мірошниченка, завідувача відділу ЦК КП(б)У В. Л. Шевченка, першого секретаря ЦК ЛКСМ України Г. Г. Сухого, заступника наркому освіти УРСР Е. Ф. Гірчака, голови колгоспу ім. Котовського Дунаєвецького району Хмельницької області Я. Ф. Олійника, завідувача кафедри політекономії Харківського комунального інституту П. Ю. Дятлова, письменника В. Т. Василенка-Десняка, кравця київської швейної фабрики ім. Горького А. В. Бабичева та інших обвинувачених безневинно постраждалих в роки сталінських репресій [5, арк. 2–3].

Вивчення архівно-слідчих справ сприяло виявленню репресованих членів партії. Зокрема, у 1989 р. правоохоронні органи республіки надали партійним органам інформаційні матеріали на 6 780 колишніх членів партії, безневинно репресованих режимом. Політична реабілітація засуджених партійців проводилася досить повільно. За рік у партійному порядку було реабілітовано 993 колишніх члени партії, з них 19 були поновлені в КПРС, а решта 974 – реабілітовані посмертно. Наприклад, в Одеській області з наявних матеріалів на 565 колишніх партійців справи щодо політичної реабілітації були розглянуті стосовно 40 осіб, у Хмельницькій – відповідно з 208 – 51, Київській з 153 – 13, Миколаївській з 110 – 17 осіб [4, арк. 122].

Відстежуючи хід політичної реабілітації, робоча група комісії політбюро ЦК Компартії України з питань реабілітації надала практичну допомогу партійним комітетам та правоохоронним органам Дніпропетровської, Запорізької, Миколаївської, Рівненської, Хмельницької та інших областей в організації підготовки та розгляду кримінальних та партійних справ, вирішенні інших завдань, пов'язаних з відновленням у правах громадян, стосовно яких скасовані судові вироки.

Долаючи стереотипи поглядів періоду «застою», комісія політбюро ЦК Компартії України особливу увагу звертала на перегляд архівно-слідчих справ у Харківській та Донецькій областях, з урахуванням тогочасних оцінок кримінальних справ, за якими в 1950 – 1960-х рр. колишнім членам партії було відмовлено в партійній реабілітації через те, що вони нібито мали зв'язок з троцькістськими блоками, центрами та опозицією. Серйозна увага комісії зверталася на відсутність роботи щодо політичної оцінки так званих контрреволюційних організацій, які в 1930-ті рр. були сфальсифіковані працівниками органів НКВС у Дніпропетровській, Запорізькій областях та міста Києва [4, арк. 124].

Прикладом такого ставлення може бути розгляд справи заступника Голови Раднаркому України М. М. Марчака, уродженця с. Залісці Дунаєвецького району Хмельницької об-

ласті, якого 19 червня 1938 р. заарештовано і наступного дня обвинувачено в тому, що він є одним із керівників антирадянської правотроцькістської організації. Упродовж двох місяців тривала драма безперервних нічних і денних допитів, приниження людської гідності, попрання правових норм людини, вина якої була надумана від початку і до кінця.

21 вересня 1938 р. нарком внутрішніх справ України О. Успенський і помічник головного військового прокурора РСЧА бригвійськюрист Калугін затвердили обвинувальний висновок щодо обвинувачення М. М. Марчака, у якому зазначалося: «Був ініціатором створення нової терористичної групи для здійснення теракту проти тов. Хрущова, причому особисто мав намір взяти участь у цій групі в ролі безпосереднього виконавця теракту, тобто в злочинах, передбачених ст. 54^{1}»в», 54^{7}, 54^{8}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР». 22 вересня 1938 р. після 15-хвилинного бутафорського суду М. М. Марчака було засуджено до вищої міри покарання – розстрілу з конфіскацією всього особисто йому належного майна. Того ж дня колишнього заступника Голови Раднаркому України було страчено.

Через 20 років працівники Київського військового округу довели безпідставність обвинувачень М. М. Марчака. У кінці травня 1958 р. Головна військова прокуратура порушила питання перед Військовою колегією Верховного Суду СРСР про скасування вироку від 22 вересня 1938 р. Військова колегія скасувала вирок 17 червня 1958 р. і припинила справу проти М. М. Марчака за відсутністю складу злочину. Справедливість перемогла, репресованому було повернуте добре ім’я. Проте політичної реабілітації не відбулося. Для цього потрібно було чекати ще 31 рік. І лише 11 серпня 1989 р. секретаріат ЦК Компартії України затвердив рішення КПК при ЦК Компартії України про посмертну партійну реабілітацію Миколи Макаровича Марчака, у якому зазначалося: «Враховуючи, що відомостей про виключення М. М. Марчака з партії немає, що Військова колегія верховного Суду СРСР у червні 1958 р. реабілітувала його в кримінальному порядку, КПК при ЦК Компартії України підтверджує членство М. М. Марчака в членах КПРС з жовтня 1927 р.» [4, арк. 108].

Практика проведення реабілітаційної роботи судовими органами дає підстави зауважити, що розгляд архівно-слідчих справ проходив повільно. Далеко не в усіх регіонах України були реалізовані організаційні заходи, які б давали можливість забезпечити перегляд значного масиву кримінальних справ осіб, засуджених судовими органами. Наприклад, президія Полтавського обласного суду в 1989 р. спромоглась реабілітувати лише 61 особу [10, арк. 46]. Це спричинило невдоволення через те, що з боку судових органів не виявлялася зацікавленість у відновленні в правах безпідставно репресованих. У зазначеній ситуації, коли необхідно було в судовому порядку реабілітувати 14 800 осіб, така «зацікавленість» президії обласного суду відтягнула б розгляд справ репресованих на десятки років [9, арк. 78]. За цих обставин гостро постало на республіканському рівні питання організаційного характеру щодо планування та координації дій за умов перегляду 199 тисяч архівно-слідчих справ репресованих судовими органами [5, арк. 11].

Незважаючи на певні складнощі в організації реабілітаційного процесу, у республіці на підставі Указу Президії Верховної Ради СРСР від 16 січня 1989 р. було реабілітовано 159 130 осіб, засуджених позасудовими органами, та 21 796 громадянам були повернуті чесні імена в судовому порядку. За період 1988 - 1989 рр. було реабілітовано 180 926 громадян республіки [6, арк. 93 – 94]. За цей час у партійні комітети на підставі подань органів прокуратури, держбезпеки та судових інстанцій, а також за подачею заяв громадян надійшли матеріали стосовно 10 800 колишніх членів КПРС. Так, на початок 1990 р. 56 громадян поновлено в членах КПРС, 4 852 – реабілітовані посмертно. Стосовно решти 5 600 осіб встановлено, що понад 2 500 громадян були реабілітовані в партійному порядку раніше, до 1988 р., понад 900 осіб були виключені з ВКП(б) за мотивами, не пов’язаними з репресіями. На 300 осіб не було виявлено їх документальної належності до КПРС, а більше 400 членів партії за матеріалами

перевірок не були репресовані. Аналіз архівно-слідчих справ дозволив встановити майже 900 колишніх членів партії, на яких документально не вдалося встановити відомостей щодо їхньої долі після репресій або відбуття покарань. Саме ця обставина спричинила труднощі у прийнятті рішень з питань політичної реабілітації зазначених осіб [6, арк. 93].

Однією із складних проблем реалізації реабілітаційних заходів в Україні було відновлення прав громадян, які перебували в ув’язненні напередодні війни. Каральні органи, боячись захоплення репресованих наступаючими фашистськими військами, стратили їх за списками, а згодом і знищили кримінальні справи. За підрахунками органів держбезпеки в архівах було виявлено більше 7 тисяч таких осіб. Проте їхня реабілітація вимагала ретельної перевірки з урахуванням тогочасної військової обстановки, оскільки серед репресованих могли бути агенти фашистських спецслужб, терористи та інші прибічники фашистської Німеччини [5, арк. 11].

Суспільно-політична ситуація, започаткована перебудовчими процесами, зумовила розмежування функцій між партійними і державними органами. Це позначилось на роботі комісії політбюро ЦК КПРС, яка 29 травня 1990 р. подала ЦК партії відомості про підсумки своєї роботи, зазначаючи при цьому про закінчення своєї діяльності. Завершення реабілітаційного процесу передбачалося продовжити в судовому порядку у тому разі, коли обставини вимагатимуть додаткового вивчення справ і проведення розслідування. Ці заходи пропонувалося доручити правоохоронним органам, а в партійному порядку – Комітету Партійного Контролю при ЦК КПРС і місцевим партійним органам [67, с. 344 – 345]. На думку упорядників документів книги «Реабилитация: как это было» А. Артізова, А. Косаковського, В. Наумова, І. Шевчука, комісія політбюро ЦК КПРС припинила свою діяльність не тільки через розмежування функцій між партійними і державними органами, а й через розкол серед членів комісії, який стався при розгляді обставин вбивства С. М. Кірова [47, с. 625].

Надалі реабілітація зумовлювалася Указом Президента СРСР від 13 серпня 1990 р. «Про відновлення прав усіх жертв політичних репресій 20 – 50 років» [55, с. 647]. У ньому вперше зазначалося про необхідність реабілітації осіб, репресованих в адміністративному порядку. Проте Указ не передбачав механізму її реалізації, більше того – він скасовував судовий порядок реабілітації громадян, що існував раніше, але й не передбачав іншого правового механізму її проведення. Цим обмежувалась діяльність правоохоронних органів при прийнятті рішення у справах реабілітації.

Безперечно, усе це вимагало прийняття закону, який би став ефективним правовим інструментом для завершення складної роботи щодо відновлення прав громадян, які потерпіли від беззаконня і свавілля.

Процес реабілітації жертв політичних репресій, започаткований комісією політбюро ЦК КПРС у 1987–1990 рр., дав можливість визначити, що в період 1930 – 1940-х і початку 1950-х рр. мала місце практика масових репресій та беззаконня. Ці дії стали результатом свавілля та кричущих порушень соціалістичної законності. Вершиною беззаконня стали спеціально створені позасудові органи та практика формування і затвердження списків репресованих. Головна і непростима вина за проведення жахливих масових злодіянь лягала безпосередньо на Сталіна та його оточення – Молотова, Кагановича, Ворошилова, Жданова та інших.

Зазначаючи загальновизнані результати та тенденції, що мали місце в ході реабілітації, визнаємо, що цей процес відбувався завдяки діяльності комісії політбюро ЦК КПРС, комісіям на місцях та прийнятому 16 січня 1989 р. Указу Президії Верховної Ради СРСР «Про додаткові заходи щодо відновлення справедливості стосовно жертв репресій, які мали місце в період 30 – 40-х і початку 50-х років», який дав можливість переглянути рішення позасудових органів. Названий Указ і роботу з його реалізації необхідно розглядати як тимчасовий крок законодавця, як політичну кампанію М. Горбачова на шляху формування юридичних основ реалізації реабілітаційних заходів щодо поновлення прав жертв політичних репресій.

2. Діяльність органів державної влади України щодо реабілітації жертв політичних репресій

Процес реабілітації жертв політичних репресій відновився і набрав більш широких масштабів лише через 26 років. Реабілітаційні заходи кінця 1987–1990 рр. характеризувалися як складова частина перебудови. У цей період були скасовані антиконституційні акти проти народів і осіб, які були примусово переселені та обмежені в правах за національною ознакою, визнано незаконними репресії позасудових органів, репресії, які чинилися проти селянства в період колективізації, а також до інших громадян держави.

Останнім союзним документом щодо реабілітації жертв політичних репресій став Указ Президента СРСР від 13 серпня 1990 р. «Про відновлення прав усіх жертв політичних репресій 20–50-х років», який скасовував механізм реабілітації і зобов'язував «Раду Міністрів СРСР, уряди союзних республік внести в законодавчі органи до 1 жовтня 1990 р. пропозиції щодо порядку відновлення прав громадян, які постраждали від репресій» [82, с.1].

На виконання Указу 31 серпня 1990 р. Рада Міністрів СРСР прийняла постанову за № 871 «Про заходи щодо виконання Указу Президента СРСР «Про відновлення прав усіх жертв політичних репресій 20–50-х років», яка зобов'язувала Міністерство юстиції СРСР, Державний комітет СРСР з праці та соціальних питань, Міністерство фінансів СРСР і Академії наук СРСР за участю МВС, КДБ, Прокуратури, Верховного Суду СРСР, ВЦРПС і Рад союзних республік підготувати проект законодавчого акта СРСР щодо порядку відновлення прав громадян, які постраждали від репресій за політичними, соціальними, національними, релігійними та іншими мотивами в 1920–1950-ті рр. [90, с. 89].

В Україні необхідно було переглянути понад 200 тисяч кримінальних справ репресованих [23, арк. 24]. Не реабілітованими залишалися особи, що були депортовані та вислані в адміністративному порядку. За даними МВС УРСР у 1928–1952 рр. з території України відповідно до Указів Президії Верховної Ради СРСР і постанов уряду було виселено понад 510 тисяч осіб, серед них: куркулі і члени їхніх сімей – 12 340 осіб; кримські татари – 188 626 чоловік; сім'ї керівників і учасників банд ОУН, бандпособники та їх сім'ї – 192 543 чоловіки; особи німецької національності – 44 133 чоловіки; особи польської національності – 23 519 чоловік; греки, болгари, вірмени та особи національності країн, що перебували в стані війни з СРСР – 38 720 чоловік; колишні військовослужбовці армії Андерса і сектанти-єговісти – 8 984 особи [23, арк. 25].

За цих умов виникла потреба прийняття закону, який виступав би правовим інструментом для завершення складної роботи у відновленні в правах безневинно репресованих громадян. Означену проблему мав вирішити закон, проект якого був підготовлений за дорученням Президії Верховної Ради УРСР. У ньому враховувалися пропозиції та зауваження Комісії Верховної Ради УРСР з питань законодавства та законності, Ради Міністрів УРСР, Верховного Суду УРСР, Міністерства юстиції УРСР, Прокуратури УРСР, Комітету держбезпеки УРСР, Всеукраїнського товариства репресованих. Свої напрацювання до проекту закону внесли Київська, Тернопільська міські, Івано-Франківська обласна ради народних депутатів [23, арк. 23].

17 квітня 1991 р. вперше серед пострадянських республік був прийнятий Закон України «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні», у якому передбачалося відновлення в правах жертв терору радянської доби. Прийняття Закону ознаменувало початок нового етапу реабілітаційного процесу, який мав політичне значення, утверджуючи статус України як незалежної держави. У преамбулі Закону наголошувалося, що частина осіб, постраждалих від необґрунтованих політичних репресій 1930-х – 1950-х рр., законодавчими та нормативними актами СРСР уже поновлена в правах. Але Верховна Рада розширила рамки політичних репресій – реабілітація мала охоплювати увесь «період після 1917 р. до моменту

набирання чинності і поширюватись на осіб, необґрунтовано засуджених за цей час судами України або репресованих на території республіки іншими державними органами в будь-якій формі, включаючи позбавлення життя або волі, переселення в примусовому порядку, вислання і заслання за межі республіки, позбавлення громадянства, примусове поміщення до лікувальних закладів, позбавлення чи обмеження інших громадських прав або свобод з мотивів політичного, соціального, класового, національного і релігійного характеру» [59, с. 3].

За оцінкою колишнього голови Верховного Суду України В. Маляренка реабілітації підлягали «особи, які з політичних мотивів були необґрунтовано засуджені судами України або піддані репресіям позасудовими органами, у тому числі «двійками», «трійками», «особливими нарадами» і в будь-якому іншому позасудовому порядку… Підлягали реабілітації також особи, щодо яких із політичних мотивів застосовано примусові заходи медичного характеру» [49, с. 15].

Закон ліквідовував наслідки свавілля до громадян України і на цій підставі виділяв три групи реабілітованих:

- особи, які були репресовані в позасудовому порядку;
- особи засуджені за політичну чи релігійну діяльність за певними статтями кримінального законодавства УРСР;
- особи, піддані з політичних, соціальних, національних, релігійних та інших мотивів засланню і висланню в адміністративному порядку на підставі
рішень органів влади й управління.

Враховуючи можливі особливості при поновленні прав репресованих, Закон обумовлював підстави, за якими не проводилася реабілітація осіб, засуджених за вчинення злочинів проти Батьківщини і радянських людей під час Великої Вітчизняної війни, а також у передвоєнні та післявоєнні роки. До них належали:

- зрада батьківщині, шпигунство, диверсії, шкідництво, саботаж, терористичні акти; злочини проти людства і людяності, каральні акції щодо мирного населення у період Великої Вітчизняної війни; збройні вторгнення на територію України, організація збройних формувань, які чинили вбивства, розбої, грабежі й інші насильства, та особиста участь у вчиненні цих злочинів.

Реабілітації не підлягали також особи, засуджені за злочини проти правосуддя, пов'язані із застосуванням репресій, навіть якщо вони самі згодом зазнали репресій [77, с. 371].

Вітчизняне законодавство передбачало відновлювальні заходи щодо повернення державних нагород, учених ступенів, звань, пенсій та пов'язаних з ними інших прав, яких вони були позбавлені. Особливо акцентувалася увага на право реабілітованих проживати у тих місцях і населених пунктах, де вони проживали до репресій.

Складовою частиною реабілітації було відшкодування репресованим заподіяних матеріальних збитків. Грошова компенсація передбачалася у розмірі однієї мінімальної заробітної плати за кожен місяць позбавлення волі, але не більше, як 75 мінімальних заробітних плат. При цьому одноразова грошова компенсація реабілітованому планувалася становити до 15 мінімальних заробітних плат, а решта коштів – протягом наступних п'яти років. Пропозиції щодо обрахунку цих сум були проведені за наполяганням КДБ УРСР, товариства «Меморіал» та Українського товариства репресованих [77, с. 372].

Вилучені будівлі та інше майно, як правило, передбачалося повертати заявнику або його спадкоємцю натурою, а у разі неможливості такого повернення відшкодовувалася вартість будівель та майна [77, с. 573]. Практика відшкодування врегульовувалася положенням, затвердженим Кабінетом Міністрів України.

Водночас стаття 6 Закону передбачала низку прав та пільг необґрунтовано репресованим особам. Зокрема, час відбування покарання зараховувався у потрійному розмірі в стаж

роботи для призначення трудових пенсій. Реабілітованим громадянам надавалося право на першочергове одержання житла за умови, якщо вони потребують поліпшення житлових умов, а ті, що проживали у сільській місцевості, мали всі підстави одержання безпроцентної позики та першочергове забезпечення будівельними матеріалами для будівництва житла.

Реабілітовані, які стали інвалідами внаслідок репресій, мали право на одержання пільгових санаторно-курортних путівок, безплатне забезпечення автомобілем, безплатний проїзд міським пасажирським транспортом та зниження оплати житлової площі, комунальних послуг та вартості ліків за рецептом на 50 відсотків [77, с. 373].

Що стосується ставлення до репресованих, то в Законі була виписана дія органів прокуратури взаємно з органами державної безпеки щодо перевірки та прийняття відповідних висновків при розгляді кримінальних справ, рішення за якими не були скасовані до моменту становлення його чинності. У такому разі суд міг приймати одне з двох рішень:

- визнати, що особа засуджена обґрунтовано і на неї не поширюється дія Закону;
- визнати, що особа засуджена необґрунтовано і вона підлягає реабілітації за статтею прийнятого Закону.

Вирішуючи питання встановлення фактів репресивних дій з боку держави, при виконкомах формувалися штатні комісії, які при взаємодії з правоохоронними органами встановлювали безпідставність заслання, виселення, направлення на спецпоселення, а також факти конфіскації та вилучення майна під час репресій [77, с. 374]. Підставою до їх формування стали постанова Верховної Ради УРСР від 17 квітня 1991 р. «Про порядок введення в дію Закону Української РСР «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні» [59, с. 3] та постанова Кабінету Міністрів України від 24 червня 1991 р. за № 48, у якій були затверджені «Положення про порядок виплати грошової компенсації, повернення майна та відшкодування його вартості реабілітованим громадянам»; «Положення про комісії місцевих рад народних депутатів з питань поновлення прав реабілітованих», а також затверджений зразок посвідчення про право на пільги реабілітованих [72, с. 3].

За Положенням комісії місцевих рад народних депутатів з питань поновлення прав реабілітованих утворювалися обласними, районними, міськими і районними в містах радами народних депутатів із представників громадськості, фінансових органів, житлово-комунального господарства, соціального забезпечення, архівних установ та народних депутатів. Основним їх завданням було встановлення фактів розкуркулення, адміністративного виселення з відшкодуванням матеріальних збитків, поновлення житлових та інших прав реабілітованим. Вирішуючи ці завдання, комісії надавали допомогу громадянам в одержанні необхідних документів у зв'язку з реабілітацією, здійснювали контроль за відшкодуванням реабілітованим матеріальних збитків, наданням пільг, інформували громадськість про реабілітацію за місцем роботи та проживання репресованого [70, с. 59 – 60]. Їхня діяльність проводилася через розгляд листів, заяв та скарг репресованих або їхніх спадкоємців.

Організація роботи комісій щодо виплати грошових компенсацій, повернення майна або відшкодування його вартості базувалася на Положенні, затвердженому Кабінетом Міністрів України, у якому відстежувалися три основні розділи. У першому визначалися категорії реабілітованих за чинним законодавством, а також громадяни, які постійно проживали в Україні та з різних причин були переміщені за межі колишнього СРСР, необґрунтовано засуджені військовими трибуналами та позасудовими органами. Положенням передбачалося, що громадяни, які були репресовані в Україні, реабілітовані в установленому порядку та постійно проживають на території Російської Федерації, за їхнім бажанням мають право одержати належну їм грошову компенсацію за місцем постійного проживання. Грошову компенсацію мали право отримати лише спадкоємці першої черги, за умови, що реабілітованим вона була нарахована, але ними не отримана. Реабілітованим особам поверталися вилучені в них будів-

лі та інше майно або відшкодовувалася їхня вартість. У разі смерті реабілітованого будівлі та майно поверталися спадкоємцям першої черги [70].

Другий розділ Положення передбачав порядок звернення за грошовою компенсацією, повернення майна або відшкодування його вартості. Так, для виплати грошової компенсації заяви подавалися до комісій за місцем їхнього проживання, а при поверненні будівель та іншого майна або відшкодування їх вартості – до комісії за місцем вилучення чи залишення будівель або майна. Як правило, заяви подавалися не пізніше трьох років з моменту набуття чинності Закону України «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні» або з дня одержання особою довідки про реабілітацію. У разі пропущення з поважних причин трирічного строку він міг бути продовженим рішенням комісії [70, с. 51].

У третьому розділі був виписаний порядок оформлення, нарахування і виплати грошової компенсації. Необхідно зазначити, що заяви на витребування грошової компенсації, повернення майна або відшкодування його вартості розглядалися комісіями, які прийняті рішення направляли для виконання фінансовим органам або юридичним особам. Заяви, як правило, розглядалися у шестимісячний строк з дня їх надходження до комісії. При перебуванні реабілітованого на спецпоселенні, засланні чи висланні грошова компенсація не проводилася [70, с. 51].

На комісії покладалися завдання визначення складу майна, встановлення його вартості. Спадкоємцям реабілітованих повертали майно або відшкодовували його вартість при поданні свідоцтв про право на спадщину. Майно та будівлі, що були націоналізовані за нормативними актами, не поверталися, а проводилося відшкодовування їх вартості за рахунок державних органів, підприємств, організацій незалежно від форм власності, яким майно первинно безкоштовно передавалося при репресіях. У разі відсутності правонаступників відшкодування здійснювалося за рахунок коштів місцевих бюджетів.

Повернення майна або відшкодування його вартості проводилося незалежно від часу реабілітації, але не пізніше одного року після прийняття рішення. Вартість будівель, споруд, що збереглися на день розгляду заяви комісією, але не повернуті реабілітованому або його спадкоємцю першої черги через відсутність такої можливості, оцінювалися на день розгляду заяви з урахуванням їх зносу на день вилучення. Вартість худоби, птиці та іншої сільськогосподарської продукції, якщо в архівних документах вказана їх якісна характеристика, оцінювалася за закупівельними цінами, що діяли на момент розгляду заяви.

У тому разі, коли повернення майна було неможливим, реабілітованим виплачувалася грошова компенсація на сім'ю у розмірах: за майно – до 15 тисяч карбованців, будівлі та споруди, що збереглися, – до 55 тисяч карбованців. У зазначених випадках комісії не могли перевищити суму компенсації у 70 тисяч карбованців [70, с. 51].

Постанова Кабінету Міністрів України «Про заходи щодо реалізації Закону Української РСР «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні» зобов'язувала Міністерство соціального забезпечення, Міністерство охорони здоров'я, Міністерство торгівлі, Міністерство транспорту УРСР, Державний комітет зв'язку, Державний комітет з житлово-комунального господарства за погодженням з Міністерством фінансів УРСР до 1 липня 1991 р. визначити порядок покриття видатків, пов'язаних з наданням пільг реабілітованим, і разом з Радою Міністрів Кримської АРСР, облвиконкомами, Київським і Севастопольським міськвиконкомами встановити контроль за відшкодування компенсацій [69, с. 54–55].

Тогочасне економічне становище держави, її бюджет аж ніяк не в змозі були компенсувати моральних та матеріальних збитків репресованим. Саме тому комісія Верховної Ради УРСР у справах ветеранів, пенсіонерів, інвалідів, репресованих, малозабезпечених і воїнів-інтернаціоналістів на підставі численних петиційних заяв підготувала пропозиції щодо практичного впровадження Закону Української РСР «Про реабілітацію жертв політичних репре-

сій на Україні» в частині надання пільг. У листі комісії від 9 липня 1991 р. за № 06-15/12-33 інформувалося керівництво виконкомів рад народних депутатів, що органи місцевого самоврядування згідно з чинним законодавством можуть встановлювати більші за обсягом пільги, виходячи із можливостей місцевих бюджетів [16, арк. 26].

Турбота голови комісії Верховної Ради УРСР М. В. Науменка про реабілітованих заслуговувала на підтримку. Але серед різних пільг і компенсацій було знято навіть виплату двомісячної заробітної плати членам сімей посмертно реабілітованих, передбачену постановою Ради Міністрів СРСР від 8 вересня 1955 р. У жовтні 1991 р. це питання ініціював начальник управління Служби безпеки України у Хмельницькій області О. І. Денищик, пропонуючи органам влади відновити право на виплату компенсацій членам сімей посмертно реабілітованих [18, арк. 20]. Його пропозиція була категорично відхилена. Міністерство фінансів УРСР відмовило в двомісячній виплаті компенсації, мотивуючи тим, що не всі реабілітовані мали підстави для її отримання. Таке право надавалося репресованим або членам їхніх сімей, які були безпідставно засуджені позасудовими органами [18, арк. 22]. Цей факт переконує в тому, що пропозиція голови комісії Верховної Ради УРСР М. В. Науменка про встановлення органами місцевого самоврядування вищого рівня пільг реабілітованим залишилася не реалізованою лише тому, що вища фінансова інстанція республіки знехтувала навіть проплатою двомісячної допомоги сім'ям посмертно реабілітованих.

Виконуючи Закон України «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні», органи прокуратури спільно з органами державної безпеки проводили перевірки, узагальнювали висновки щодо архівно-слідчих справ цієї категорії і, якщо рішення за цими справами не були скасовані до моменту прийняття закону, видавали відповідні довідки про реабілітацію репресованих осіб [49, с. 211]. Ця робота здійснювалася відділом з питань реабілітації Генеральної прокуратури України та відповідними відділами в прокуратурах областей та м. Києва. Наприклад, у військовій прокуратурі Київського військового округу був створений відділ з перегляду кримінальних справ періоду 1920 – 1950-х рр. під керівництвом полковника юстиції І. Овчаренка. Згодом відділ був реорганізований у складі військової прокуратури Центрального регіону України, а пізніше – військової прокуратури Північного регіону України, у якому переглядалася велика кількість архівних справ щодо громадян, які проживали не тільки в Києві та Київській області, але й в Харківській, Луганській, Сумській, Чернігівській, Донецькій, Дніпропетровській, Житомирській, Черкаській, Вінницькій областях. Співпрацюючи з органами КДБ, а потім із СБУ, працівники прокуратури переглядали справи громадян, які були заарештовані органами НКВС УРСР і, як правило, після нетривалого слідства та вироку розстріляні в підвалах в'язниць НКВС або вислані для відбуття покарання у численні табори, де багато з них не дожили до свого звільнення [85, с. 109 – 110].

З метою прискорення реабілітаційної роботи в республіці додатково залучили 170 позаштатних прокурорів, які працювали за трудовими угодами [87, с. 10]. Їхня співпраця з працівниками правоохоронних та судових органів сприяла розробці методичних вказівок «Про організацію роботи щодо виконання Закону України «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні», які були затверджені 12 червня 1991 р. головою Служби безпеки України, Генеральним прокурором, головою Верховного Суду України [97, с. 4].

Наказом голови Служби безпеки України від 26 липня 1993 р. був створений реабілітаційний відділ. Такі підрозділи були сформовані в обласних управліннях СБУ. За оцінкою завідувача реабілітаційного відділу СБУ О. Д. Лябаха, основні функціональні обов'язки співробітників полягали у відборі з архіву СБУ кримінальних справ, їх перегляді, підготовці висновків відповідно до законодавчих і нормативних актів; здійсненні методичної допомоги та контролю за станом названої роботи в регіональних органах СБУ; розгляді запитів, скарг, заяв, що стосувалися питань реабілітації; виявленні документальних матеріалів, які мають

історичну та наукову цінність і можуть бути використані для підготовки серії книг «Реабілітовані історією» [95, с. 437–439].

У нелегкій справі відновлення в правах жертв політичних репресій основний тягар перепадав на два відомства – Генеральну прокуратуру України та Службу безпеки України. Їхня співпраця здійснювалася таким чином: архівно-слідчі справи репресованих, що зберігалися в архівах СБУ, розглядалися на предмет реабілітації співробітниками державної безпеки. Після детального розгляду справ та підготовки відповідних висновків матеріали передавалися в органи прокуратури, а за необхідності – до суду, який виносив свій остаточний вердикт за кожною кримінальною справою.

Оцінюючи проведену роботу, колишній Генеральний прокурор України М. Потебенько відзначив, що за період із 1991 по 1998 рр., незалежно від того, чи надходили заяви від зацікавлених осіб, було переглянуто понад 313 тисяч архівно-слідчих справ щодо 448 тисяч громадян. Майже з 300 тисяч осіб була знята судимість [97, с. 4]. Реабілітовані та їх спадкоємці, отримуючи довідки від прокуратури та судових органів, зверталися до комісій місцевих рад з питань поновлення прав реабілітованих для відшкодування матеріальних збитків і виплати грошової компенсації безневинно засудженим.

У діяльності комісій місцевих рад виникали труднощі організаційного, правового та фінансового характеру. Для налагодження чіткої роботи, усунення певних непорозумінь облвиконкоми Житомирської, Черкаської та Запорізької областей у серпні – вересні 1991 р. провели наради-семінари голів та секретарів комісій з поновлення прав реабілітованих, у яких взяли участь працівники прокуратури, облфінуправління, нотаріату та органів КДБ і МВС.

Позитивно оцінюючи зазначені заходи, комісія у справах ветеранів, пенсіонерів, інвалідів, репресованих, малозабезпечених і воїнів-інтернаціоналістів Верховної Ради України вважала за необхідне проведення таких нарад-семінарів у кожній області з обов’язковим розглядом питань повернення вилучених будівель, майна або відшкодування його вартості реабілітованим громадянам та грошової компенсації за період незаконного позбавлення волі під час необґрунтованих репресій [16, арк. 204]. Комісія Верховної Ради України не лише пропонувала проведення навчання, але й проводила спільні засідання за участю голів та секретарів місцевих комісій, на яких узагальнювалися конкретні проблеми організації реабілітаційного процесу.

Під керівництвом Верховної ради України таке розширене засідання комісії було проведене 17 січня 1992 р., за участю голів та секретарів обласних комісій з поновлення прав реабілітованих, відповідальних працівників Верховного Суду, Прокуратури, Служби безпеки України, Міністерств юстиції, фінансів, соціального забезпечення та провідних фахівців, науковців у галузі права [18, арк. 170].

Оцінюючи реабілітаційну роботу в республіці, відзначимо, що в ряді областей України місцеві органи влади без достатньої уваги поставилися до виконання Закону України «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні», який, за їхніми оцінками, мав винятково політичне значення. Незважаючи на те, що за Законом України та постановами Кабінету Міністрів розгляд питань, пов’язаних із встановленням фактів розкуркулення, адміністративного виселення, виплати компенсацій, поновленням трудових, житлових, пенсійних та інших прав громадян, були покладені на штатні комісії з питань поновлення прав реабілітованих і вимагали повсякденної висококваліфікованої копіткої роботи, у переважній більшості районів Вінницької, Донецької, Дніпропетровської, Чернігівської та Черкаської областей зазначена робота передоручалася позаштатним комісіям, які не спроможні були вирішувати складні питання, пов’язані з реабілітацією. До того ж у структурі Кабінету Міністрів України був відсутній підрозділ, який би координував діяльність та надавав допомогу місцевим реабілітаційним комісіям [19, арк. 164].

Виконуючи вимоги закону, дослухаючись до пропозицій місцевих комісій з поновлення прав реабілітованих, комісія Верховної Ради звернулася до Президента України Л. М. Кравчука з проханням посприяти у вирішенні конкретних реабілітаційних заходів, серед яких містилися такі пропозиції:

- передбачити у структурі Кабінету Міністрів підрозділ, який займався б питаннями реабілітованих громадян;

- посприяти утворенню штатних комісій у тих районах та містах, де робота з поновлення прав реабілітованих велася на громадських засадах;

- розглянути питання індексації компенсацій реабілітованим, а також повернення витрат, пов'язаних з поштовими переказами грошових сум реабілітованим, за рахунок бюджету;

- внести зміни до постанови Кабінету Міністрів України № 48 від 24 червня 1991 р., у якій пункт 15 викласти в такій редакції:

«Питання щодо відновлення майнових прав реабілітованих вирішується: при поверненні майна в натурі – комісіями за місцем знаходження або зберігання майна; у всіх інших випадках – комісіями за місцем проживання реабілітованого чи його спадкоємців, а на їх прохання, коли вони проживають за межами України, – комісіями за місцем постійного проживання реабілітованого на час застосування репресій; у разі, коли особа була призвана на військову службу з території України, а потім необґрунтовано засуджена військовим трибуналом або піддана репресіям позасудовими органами за межами території колишнього Радянського Союзу, заяви про виплату компенсації подаються комісіям за місцем призову на військову службу реабілітованого» [19, арк. 165].

Пропозиції Комісії у справах ветеранів, пенсіонерів, інвалідів, репресованих, малозабезпечених і воїнів-інтернаціоналістів не залишилися поза увагою. Верховна Рада України 15 травня та 19 листопада 1992 р. внесла зміни та доповнення до Закону України «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні» [58, с. 3]. Були внесені зміни і до постанови Кабінету Міністрів України від 24 червня 1991 р. № 48 «Про заходи щодо реалізації Закону Української РСР «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні».

Зважаючи на економічну нестабільність, держава, запроваджувала виплату грошової компенсації або відшкодування вартості вилученого майна з урахуванням інфляційних процесів. Наприклад, зазначалося, що сума до виплати обчислюється з розміру мінімальної заробітної плати, встановленої на момент прийняття рішення [133]. Реабілітованим, які придбали замість раніше вилученого у них майна або залишеного ними внаслідок репресій будівлі та майно, за рішенням комісії поверталася сума, з урахуванням грошової реформи 1947 р. й зміни масштабу цін 1961 р., яка збільшувалася у 500 разів [73]. Щорічна виплата залишку грошової компенсації за час позбавлення волі реабілітованого, що належить до виплати впродовж п'яти років, проводилася з підвищенням коефіцієнта. Для реабілітованих громадян, яким грошова компенсація в 1991–1992 рр. визначалася із розрахунку 140 крб. за кожний місяць позбавлення волі, вказана щорічна виплата залишку грошової компенсації здійснювалася за коефіцієнтом 30 і коефіцієнтом, обчисленим з розміру мінімальної заробітної плати 4600 крб. на місяць [133]. Поряд з цими змінами були й інші, які направлялися на підтримання фінансового становища реабілітованого громадянина та його спадкоємців.

Аналіз реабілітаційних заходів дозволяє відстежити практичні аспекти цього процесу, у якому були залучені певні соціальні інститути юридичного, фінансового та соціального забезпечення репресованих громадян. Так, відновлення в правах осіб, репресованих за статтями 58 КК РРФСР та 54 КК УРСР, проводили органи прокуратури спільно з органами державної безпеки. Поновлення у правах спецпоселенців та спецпереселенців здійснювали органи МВС та їхні архіви, які видавали довідки про перебування в спецпоселеннях. Пільго-

ве забезпечення проводилося органами соціального забезпечення, фінансове – фінансовими управліннями. Вся роз'яснювальна та організаційна робота з питань реабілітації проводилася районними, міськими та обласними комісіями з питань поновлення прав реабілітованих, що діяли в радах народних депутатів. Зазначені комісії не завжди в повному обсязі були забезпечені нормативними матеріалами щодо реабілітації, тим паче нормативними актами відомчого характеру.

Роботу з перевірки матеріалів поновлення прав реабілітованих стосовно відшкодування вартості будівель та майна здійснювали працівники районних відділів внутрішніх справ та Служби безпеки України. Кожна подана скарга, яка надходила до комісій з питань поновлення прав реабілітованих, в обов'язковому порядку вивчалася працівниками правоохоронних органів і лише після цього розглядалася на комісії.

Найскладнішим питанням реабілітаційного процесу залишалося повернення вилучених будівель та іншого майна репресованим. За цих умов облвиконкоми прагнули організувати роботу міських та районних комісій з питань поновлення прав реабілітованих громадян з урахуванням об'єктивної оцінки втраченого під час репресій майна. Для цього при означених комісіях рекомендувалося створити окремі комісії для оцінки конфіскованого майна, залучаючи до їх складу представників фінорганів, споживчої кооперації, торгівлі, органів державного страхування, інвентарних бюро та будинкоуправління [18, арк. 90].

Комісії на місцях не завжди оперативно і об'єктивно розглядали скарги реабілітованих, які вимушені були звертатися до обласних комісій з питань поновлення прав для вирішення своїх нерозв'язаних проблем. Наприклад, у листопаді 1991 р. М. М. Оськола звернувся до комісії Ярмолинецької районної ради народних депутатів з питань поновлення прав реабілітованих Хмельницької області із заявою про відшкодування вартості будівель та майна, незаконно вилучених у його батька М. Г. Оськоли у 1929 р. в селі Москалівка Ярмолинецького району при розкуркуленні та висланні в Архангельську область. Архівні матеріали про адміністративне вислання підтвердили означений факт, але документів щодо вилучення майна в архівах не було. За матеріалами перевірки, проведеної працівниками Ярмолинецького РВВС, факти, викладені в заяві, підтвердилися. Комісія встановила, що вилучене майно безкоштовно було передане до місцевого колгоспу с. Михайлівка. На час розгляду заяви вилучене майно не збереглося.

За рішенням комісії районної ради народних депутатів з питань поновлення прав реабілітованих від 11 грудня 1992 р. спадкоємцю М. М. Оськолі за вилучене майно була нарахована компенсація в розмірі 11 700 карбованців за рахунок колгоспу с. Михайлівка. Невдоволення нарахованою сумою вартості майна примусило заявника оскаржувати рішення в обласній комісії, яка у травні 1993 р. прийняла рішення про додаткову перевірку та повторний перегляд заяви. Районна комісія 23 грудня 1993 р., скасувавши своє рішення річної давності, відмовила взагалі заявнику у виплаті грошової компенсації. Прийняте рішення скасоване 31 січня 1994 р. обласною комісією із зазначенням дворічного зволікання у розгляді заяви. Комісію Ярмолинецької районної ради народних депутатів було зобов'язано прийняти рішення щодо перерахунку суми грошової компенсації за вилучене майно відповідно до пункту 18 «Положення про порядок виплати грошової компенсації, повернення майна або відшкодування його вартості реабілітованим громадянам або їхнім спадкоємцям» за постановою Кабінету Міністрів України від 24. 09. 1993 р. за № 801, виходячи з 15 мінімальних заробітних плат у розмірі 69 тисяч карбованців [20, арк. 3 – 4].

Факт упередженого, суб'єктивного підходу до розгляду заяв спадкоємців реабілітованих можна відстежити в роботі комісії Кам'янець-Подільської міської ради народних депутатів. Так, у грудні 1992 р. В. М. Лебедєва звернулася в комісію з заявою про відшкодування вартості конфіскованого майна та заощаджень її батьків, які були безпідставно репресовані.

Батько М. А. Королюк був заарештований і розстріляний у 1937 р. Під час арешту у нього конфісковано 1380 крб. Мати Н. М. Королюк у 1940 р. засуджена військовим трибуналом Київського особливого військового округу до 10 років позбавлення волі. У неї було вилучене майно та облігації державної внутрішньої позики на суму 1295 крб., про що свідчать документи архівної кримінальної справи. Батьки заявниці реабілітовані в 1962 р. [20, арк. 90].

Комісія Кам'янець-Подільської міської ради народних депутатів рішенням від 16 серпня 1993 р. встановила В. М. Лебедєвій грошову компенсацію за конфісковане в її батьків майно та грошові заощадження в сумі 17 675 крб. з відшкодуванням коштів за рахунок місцевого бюджету. У жовтні В. М. Лебедєва звернулася до комісії міської ради з проханням зробити перерахунок грошової компенсації у зв'язку з тим, що коштів вона не отримала через зволікання при оформленні свідоцтва про право на спадщину. Комісія їй безпідставно відмовила. При оскарженні обласна комісія скасувала рішення міської комісії, рекомендувавши провести перерахунок суми грошової компенсації відповідно до пункту 18 «Положення про порядок виплати грошової компенсації, повернення майна або відшкодування його вартості реабілітованим громадянам або їхнім спадкоємцям» у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 24. 09. 1993 р. Комісія Кам'янець-Подільської міської ради знехтувала рішенням обласної ради, а своє рішення від 16 серпня 1993 р. залишила без змін [20, 91].

Після прийнятих рішень міської ради обласна комісія 17 травня 1994 р. визнала порушення строку розгляду заяви, пов'язаної із зволіканням органів РАГСу та нотаріальної контори при видачі документів про право на спадщину, тяганину при розгляді скарг заявниці, що призвели до знецінення грошової компенсації. Зобов'язано Кам'янець-Подільський міськфінвідділ у місячний строк після подачі свідоцтва про право на спадщину відшкодувати спадкоємниці першої черги В. М. Лебедєвій вартість незаконно конфіскованого майна її батьків, яке не збереглося, у розмірі 15 мінімальних заробітних плат, збільшених у 1,8 раза [20, арк. 92].

Оцінюючи діяльність комісій з питань поновлення прав реабілітованих, зауважимо, що в роботі міських та районних комісій щодо повернення вилученого в репресованих майна або його компенсації мали місце елементи консервативного ставлення до заяв реабілітованих та їх спадкоємців. Тут спрацьовував певний фактор суб'єктивності, а іноді й небажання зрозуміти проблеми заявників, їхній моральний стан. Комісії обласних рад народних депутатів, як правило, виступали в ролі третейської сторони між заявниками та місцевими комісіями. Завдяки їхній діяльності суперечливі питання вирішувалися оперативніше, минаючи судові інстанції. Наприклад, комісія з питань поновлення прав реабілітованих Хмельницької обласної ради народних депутатів у 1994–1995 рр. на 18 засіданнях вирішила проблеми реабілітованих за 106 заявами [20, арк. 2, 25, 43, 83, 105, 119, 137, 152, 165, 177, 190; 123, арк. 1,23, 41, 62, 70, 73, 79].

За 12 років діяльності комісії Київради з питань поновлення прав реабілітованих відбулося більше 200 засідань, на яких розглянуто понад 300 заяв з квартирних питань. Це дало можливість поліпшити житлові умови 200 реабілітованим та членам їхніх сімей. Із 1991 по 2003 рр. більше 200 реабілітованих отримали грошові компенсації за позбавлення волі та вилучене майно, а також надбавки до пенсій. Виконуючи вимоги ст. 3 Закону «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні», комісія розглянула заяви про реабілітацію громадян, адміністративно висланих з Києва, розкуркулених тощо. Таких справ було близько 500. Більше 400 громадян були реабілітовані. До різних установ та організацій, окремим особам направлено 10 тисяч листів, стільки ж громадян прийнято з питань виконання чинного законодавства [117, с. 46].

Узагальнюючи діяльність реабілітаційних комісій, маємо певні підстави стверджувати, що з невідомих причин їхня робота була огорнута таємницею. В обласних та центральних

архівах України чомусь не зафондована діяльність як обласних, так і Всеукраїнської комісії з питань поновлення прав реабілітованих.

Тисячі скарг, що надходили з усіх регіонів України до Верховної Ради, Адміністрації Президента, Кабінету Міністрів України, судових позовів та рішень комісій з питань поновлення прав реабілітованих, свідчать про недосконалість Закону України «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні». Чинна редакція Закону містить ряд недоліків, невиправдано звужує коло осіб, які підлягають реабілітації, і тим самим опосередковано виправдовує грубі порушення законності, що були притаманні тоталітарній системі.

По-перше, Закон не встановлює визначених категорій реабілітованих та порядку надання їм статусу реабілітованого, компенсацій для кожної з категорій, а фактично розділяє осіб, що підпадають під дію Закону, на дві групи на підставі статей 1 та 3*.

По-друге, у Законі з поля зору випала категорія репресованих за політичними мотивами. До неї необхідно було б віднести членів сімей осіб, що були піддані політичним репресіям: дітей, батьків, одного з подружжя та інших родичів, які мешкали разом із репресованим і перебували на його утриманні. Переважна більшість осіб цієї категорії зазнала чималих страждань від тоталітарного режиму, і за пунктом 18 Декларації основних принципів правосуддя для жертв злочинів і зловживання владою, прийнятою Генеральною Асамблеєю ООН, підпадали під визначення як «жертви».

За декларацією під дефініцією «жертви» підпадають особи, «яким індивідуально або колективно було вчинено шкоду, у тому числі тілесні ушкодження або моральну шкоду, емоційне страждання, матеріальні збитки або суттєве обмеження їх основних прав внаслідок дії або бездіяльності, які не являють собою порушення національних кримінальних законів, але є порушенням міжнародних визначених норм стосовно прав людини» [57, с 541].

Необхідно зазначити, що до цієї категорії ще слід віднести дітей, які народилися після репресії їхніх батьків за політичними мотивами і залишилися без опіки одного або обох батьків, або народилися в місцях позбавлення волі, на засланні, висланні або спецпоселенні. Безумовно, до дітей, які не досягли 16-річного віку, не було документальних рішень про застосування репресій. Чинне на той час законодавство не вимагало винесення рішень щодо застосування репресій до 16-річних дітей. Насправді діти піддавалися репресіям, до них застосовувалися заходи примусу. За обставин необґрунтованих репресій проти батьків або осіб, що їх замінювали, діти насильно або вимушено направлялися в спецінтернати, де перебували в нестерпних умовах, піддавалися приниженню, позбавлялися можливостей нормально навчатися, обмежувалися правами на опіку, поміщалися у місця позбавлення волі, заслання, вислання, спецпоселення, тобто в умови дійсного обмеження прав і свобод. Зазначені обставини обумовлювали репресивні дії до неповнолітніх дітей за політичними мотивами з усіма наслідками наступної реабілітації.

По-третє, в Законі не передбачено таких категорій громадян, які постраждали від політичних репресій. До них необхідно віднести одного із подружжя, неповнолітніх дітей, що проживали окремо від репресованих за політичними мотивами осіб та їхніх батьків. До цієї категорії не застосовувалися політичні репресії: оголошення вироку, судової ухвали або винесення рішень позасудовими органами про застосування кримінального покарання, винесення постанови про арешт слідчими органами та утримання їх під вартою, у спеціальних та перевірочно-фільтраційних таборах, направлення до штрафних військових формувань, робочих команд, батальйонів НКО СРСР, відправлення на заслання, виселен-

** До першої групи належали особи, які з політичних мотивів були необґрунтовано засуджені судами або піддані репресіям позасудовими органами, до другої – заслані або вислані з постійного місця проживання та позбавлені майна за рішенням органів державної влади і управління.*

ня або спецпоселення, конфіскації майна та застосування примусових заходів медичного характеру.

Зазначена категорія громадян зазнала інших форм утиску, що обмежували їхні права у вільному виборі професій, отриманні за бажанням освіти, формуванні особистої кар'єри, участі в роботі громадських та політичних організацій, добровільному запису на фронт у роки війни, виїзду за кордон. Особи зазначеної категорії постійно перебували під моральним утиском, зазнали втрати друзів та певного кола спілкування. Отже, відсутність у Законі «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні» означеної категорії потерпілих від політичних репресій позбавляє можливості цим громадянам отримати від держави матеріальну, медичну та соціальну допомогу.

Аналізуючи законодавчі та нормативні акти країн СНД про реабілітацію жертв політичних репресій, зазначимо, що в них відсутнє поняття «потерпілі від політичних репресій», за винятком закону республіки Казахстан «Про реабілітацію жертв масових політичних репресій» [122] і закону Киргизької Республіки «Про права та гарантії реабілітованих громадян, які постраждали в результаті репресій за політичні та релігійні переконання, за соціальними, національними та іншими ознаками» [123].

По-четверте, певна неузгодженість у Законі вбачається у положенні про відшкодування реабілітованим громадянам заподіяної під час репресій шкоди. За чинним законодавством України та судової практики таке відшкодування виникає із заподіяної шкоди і полягає у повній її компенсації у грошовій формі або натурі. Проте у преамбулі Закону від 17 квітня 1991 р. «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні» передбачається «забезпечити посильну на цей час компенсацію матеріальної та моральної шкоди, заподіяної незаконними репресіями» [49, с. 207].

Зважаючи на недогляд у Законі, голова комісії Одеської обласної ради з питань поновлення прав реабілітованих О. Гурський зазначив, що «не повною мірою компенсується те, що було вилучено із майна, а лише частково. От і виходить, що суми матеріальної компенсації, виплаченої жертвам репресій та їхнім спадкоємцям, зовсім незначні. До розрахунку з реабілітованими до цього часу береться 50 відсотків мінімальної заробітної плати, встановленої постановою Верховної Ради України від 20 лютого 1996 р. № 49-ВР. На прикладі це виглядає так: за ув'язнення не більше як 75 місяців нараховується 562,5 грн. (7,5 грн. х 75); за майно, яке не збереглося – 112,5 грн. (7,5 грн. х 15); за житловий будинок, який зайнятий або не зберігся та інше майно – 487,5 грн. (7,5 грн. х 65); за житловий будинок, який зберігся, і на інше майно за наявності характеристики будівель – 600 грн. (7,5 грн. х 80). Звичайно, такі розміри грошових компенсацій не задовольняють ні реабілітованих, ні їхніх спадкоємців, ні працівників комісій» [121].

Надбавка до пенсії колишнім ув'язненим становить 50 відсотків, а примусово висланим з місць проживання і депортованим народам – 25 відсотків мінімальної пенсії за віком. Ці цифри, на перший погляд, вагомі, але розрахунки ведуться на підставі вище згаданої постанови 1996 р. і становлять відповідно 9, 98 грн. та 4, 98 грн. Ці компенсації не відображають ні моральних, ні матеріальних витрат. Кількість реабілітованих, що мешкають в Одесі, за останні п'ять років із 750 громадян зменшилася до 326 осіб. І з кожним роком їх стає все менше [121].

Проведений аналіз дає нам підстави стверджувати, що Закон України «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні» від 17 квітня 1991 р., крім зазначених недоліків, містить правові прогалини і не повною мірою відповідає задекларованій преамбулі, у якій зазначено, що «ліквідуються наслідки беззаконня, допущені з політичних мотивів до громадян України, поновлюються їх права, встановлюються компенсації за незаконні репресії та пільги реабілітованим» [60, с. 370–274].

Враховуючи положення чинного законодавства, голова Шахтарського міського об'єднання потерпілих, репресованих і реабілітованих Донецької області В. Біркін звернувся з відкритим листом до народних депутатів України, у якому висловив невдоволення від спілчан щодо сплати компенсації у розмірі 140 крб. за кожен місяць перебування у радянських концтаборах. «Зараз ці 140 крб. перетворилися в 7 грн. 50 коп. за кожен місяць перебування у пеклі ГУЛАГу. Інакше як знущанням над громадянами, які наближали незалежність України, такі виплати не назвеш. Серед потерпілих від тоталітарного режиму є категорія громадян – у той час їх називали «діти ворогів народу», – яких Закон «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні» повністю ігнорує [120].

Оцінка зазначених положень чинного Закону дає підстави для суттєвих змін і доповнень до законодавства. На вимогу V з'їзду Всеукраїнського культурно-просвітницького правозахисного благодійного товариства «Меморіал» імені В. Стуса був підготовлений текст нової редакції Закону України «Про реабілітацію жертв політичних репресій в Україні». У ньому враховані пропозиції обласних комісій з питань поновлення в правах реабілітованих, зауваження та скарги реабілітованих, членів їхніх родин, надіслані впродовж 1991 – 2000 рр. до цих комісій, проекти змін і доповнень, запропоновані народними депутатами України Є. Пронюком та І. Юхновським.

Зазначений проект визначав правовий механізм завершення процесу реабілітації, врегулювання суспільних відносин, пов'язаних з поновленням соціально-економічних, політичних і національних груп, що стали жертвами свавілля та беззаконня, статус реабілітованих громадян та осіб, що потерпіли від політичних репресій, створення належних умов для їхнього життєзабезпечення, підґрунтя для формування в суспільстві шанобливого ставлення до них. Проте зазначений проект Закону не був прийнятий заполітизованою Верховною Радою України.

На посилення соціального захисту та підтримку громадянської діяльності колишніх політичних в'язнів був направлений Указ Президента України «Про заходи щодо державної підтримки колишніх політичних в'язнів і репресованих» від 14 травня 2001 р., який зобов'язував Кабінет Міністрів України спільно з Всеукраїнським товариством політичних в'язнів і репресованих внести на розгляд Верховній Раді України пропозиції до Закону України «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні», передбачивши визначення статусу колишніх малолітніх в'язнів та гарантії їх соціального захисту. Указ вимагав розв'язати питання виплати реабілітованим або їхнім спадкоємцям грошові компенсації та відшкодування вартості конфіскованого майна. Реабілітованим особам, які стали інвалідами внаслідок репресій або є пенсіонерами, пропонувалося безкоштовне санаторно-курортне лікування та безоплатне забезпечення автомобілями класу ЗАЗ-968 М за наявності відповідних медичних показників [83].

Аналізуючи поточний архів Верховної Ради України, необхідно зазначити, що у 2002–2005 рр. до комітету з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин надійшло 8 законопроектів, які стосувалися змін або доповнень до чинного Закону «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні». Зокрема, головою комітету з питань культури і духовності Л. Танюком 18 грудня 2002 р. поданий проект закону за № 2040-1 «Про реабілітацію жертв політичних репресій в Україні» [126]. Через три місяці був зареєстрований ще один проект Закону з аналогічною назвою, автором якого виступив народний депутат України Л. Лук'яненко [127]. 13 травня 2003 р. народними депутатами України С. Сташевським, Р. Ткачем, В. Лебедівським запропонований проект Закону «Про внесення змін до Закону України «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні» [128]. Певною мірою законопроект народних депутатів України М. Круця та Р. Ткача дублював вищезазначені проекти і за оцінками експертів після розгляду в першому читанні міг бути взятий за основу з урахуванням висловлених зауважень і пропозицій [129].

На виконання Указу Президента України від 14 травня 2001 р. «Про заходи щодо державної підтримки політичних в'язнів та репресованих», 2 вересня 2003 р. на засіданні комітету Верховної Ради України був розглянутий проект Закону України про внесення змін до Закону України «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні» (реєстраційний № 3643 від 18. 06. 2003 р.), поданий Кабінетом Міністрів України. Зазначений законопроект передбачав врегулювання комплексу питань, пов'язаних із правовим статусом колишніх малолітніх політичних в'язнів, які народилися в місцях позбавлення волі у реабілітованих осіб [131].

За підрахунками Міністерства фінансів для реалізації законопроекту необхідно було виділити із державного бюджету додаткові витрати у розмірі 3 млн. 644 тис. 102 грн. Комітет запропонував рекомендувати Верховній Раді України прийняти за основу проект Закону «Про внесення змін до Закону України «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні» від 18. 06. 2003 р. реєстраційний №3643 [132], проте зазначений законопроект 8 лютого 2005 р. був відкликаний з Верховної Ради.

Станом на 30 вересня 2003 р. на розгляді у Верховній Раді України знаходилися шість законопроектів, у яких пропонувалося внести зміни до чинного Закону. Науково-експертне управління рекомендувало об'єднати конструктивні пропозиції цих законопроектів при доопрацюванні нової редакції закону. Враховуючи ці зауваження, комітет з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин рекомендував Верховній Раді України взяти за основу проект закону України «Про реабілітацію жертв політичних репресій в Україні» (нова редакція), поданий народним депутатом України Л. Танюком. При його доопрацюванні у другому читанні врахувати положення проекту Закону України, поданого народним депутатом України Л. Лук'яненком, та проекту Закону України, поданого народними депутатами України С. Сташевським, Р. Ткачем, В. Лебедівським [130].

Необхідно зазначити, що впродовж 18 років дії Закону України «Про реабілітацією жертв політичних репресій на Україні» змінився політичний статус держави, соціально-політичні умови життя. Країна пішла зовсім іншим шляхом соціально-економічного розвитку. За цей час не відзначено суттєвих змін та доповнень до чинного законодавства, за винятком тих, які були двічі проведені у 1992 р. У наступні ж роки всі зміни і доповнення з метою вдосконалення чинного законодавства щодо реабілітації жертв політичних репресій у Верховній Раді України жодного разу не були прийняті.

За цих обставин проблеми реалізації соціального захисту та підтримки громадської діяльності колишніх політичних в'язнів прагнули розв'язати через Укази Президента України. Перший такий указ, що передбачав державну підтримку реабілітованих, був виданий у травні 2001 р. Аналіз передбачених у ньому заходів було подано вище. Вирішити життєво важливі питання політичних в'язнів мав Указ Президента України від 11 липня 2005 р. за № 1088/2005 «Про заходи щодо посилення державної підтримки колишніх політичних в'язнів, репресованих та їх громадських організацій» [71]. У ньому були означені конкретні завдання для розв'язання реальних проблем репресованих. Складна суспільно-політична ситуація, яка склалася в державі, на превеликий жаль, відсунула на задній план проблеми репресованих. Так, до 1 вересня 2005 р. Кабінету Міністрів України необхідно було внести пропозиції щодо поліпшення медичного обслуговування колишніх політичних в'язнів та репресованих. Міністерство охорони здоров'я України лише через чотири місяці (22 грудня 2005 р.) спромоглося видати наказ «Про заходи щодо поліпшення медичної допомоги колишнім політичним в'язням і репресованим» за № 746. Як довідуємося з наказу, терміни виконання зазначених заходів закінчилися ще до його прийняття [34, арк. 18].

Порівнюючи законодавство України та Російської Федерації щодо реабілітації жертв сталінського терору, зазначимо, що Закон РРФСР від 18 жовтня 1991 р. «Про реабілітацію

жертв політичних репресій» у досліджуваний період зазнав суттєвих змін в інтересах відновлення прав жертв тоталітаризму. За 15-річний період його дії було внесено 14 змін та доповнень, які проведені на підставі двох Указів Президента Російської Федерації, постанов та ухвал Конституційного Суду РФ та Федеральних законів.

Розвиток реабілітаційного законодавства Російської Федерації уможливив поряд з поняттям «репресований» ввести і поняття «потерпілий від репресій». У вересні 1993 р. у чинний Закон РФ були внесені зміни і доповнення, за якими потерпілими від політичних репресій визнавалися:

- діти, які знаходилися з батьками в місцях позбавлення волі, на засланні, висланні та спецпоселенні;
- неповнолітні діти, які залишилися без опіки одного або двох батьків, що були безпідставно репресовані за політичними мотивами;
- діти, подружжя, батьки осіб, розстріляних або померлих в місцях позбавлення волі і реабілітованих посмертно [124].

Прагнучи вдосконалити законодавство, Державна Дума Російської Федерації 11 жовтня 1995 р. прийняла Закон «Про внесення змін і доповнень в Закон РФ «Про реабілітацію жертв політичних репресій». За цими змінами до дітей, які перебували разом з батьками в місцях позбавлення волі, на засланні, висланні та спецпоселенні, визнавався факт застосування політичних репресій. Неповнолітні діти, які залишилися без опіки одного або двох батьків, безпідставно репресованих за політичними мотивами, а також діти, батьки, яких були розстріляні або померли у місцях позбавлення волі, визнавалися як такі, що потерпіли від політичних репресій [124].

З прийняттям Федерального Закону від 10 лютого 2003 р. «Про внесення змін та доповнень до Закону Російської Федерації «Про реабілітації жертв політичних репресій» за № 26-ФЗ була визначена категорія осіб, яка підлягала реабілітації. За цим Законом діти, що знаходилися разом з репресованими за політичними мотивами родичами або особами, які їх заміняли, в місцях позбавлення волі, засланні, висланні та спецпоселенні, підпадали під реабілітацію. Також визнавалися реабілітованими діти, які в неповнолітньому віці залишилися без опіки батьків або одного з них, безпідставно репресованих за політичними мотивами [119, с. 194]. Закон остаточно вирішив питання визнання категорій осіб, потерпілих від політичних репресій.

За час дії Закону України «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні» було внесено лише дві зміни 15 травня та 19 листопада 1992 р., але вони не вирішили всіх означених проблем, що мають місце в реабілітаційному процесі. Українське законодавство на сьогодні не спромоглося визначити проблемні питання вищеназваних категорій громадян та прийняти відповідну правову базу щодо їхньої реабілітації.

Цілком зрозуміло, що труднощі та помилки, які мали місце в практиці реабілітаційного процесу, зумовлені прийняттям 17 квітня 1991 р. Закону України «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні». Його прийняття ще до проголошення незалежності України в умовах тогочасної Верховної Ради було компромісним кроком. Отже, це дозволило залишити поза сферою його врегулювання чимало проблем, які вимагали правової регламентації, а також положень, що потребували перегляду і оновлення. Як результат, Закон про реабілітацію залишався дітищем радянської соціалістичної законності, який не задовольняє потреби колишніх репресованих громадян і суспільства в цілому.

Об'єктивно оцінюючи чинне законодавство України, зауважимо, що Закон суттєво спрощував порядок реабілітації, але позбавив права на реабілітацію дружин і дітей репресованих, а також учасників національно-визвольного руху та громадян, які були репресовані, але під вартою не перебували. У ньому не в повній мірі визначено комплекс морально-етич-

них проблем, що призвели до масового терору та геноциду українського народу в роки сталінського свавілля.

Аналіз законодавства щодо реабілітації в інших країнах дає нам підстави стверджувати, що Закон України «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні» багато в чому поступається аналогічному законодавству країн СНД, у яке було внесено чимало змін та доповнень. Законодавчі та виконавчі органи України не спромоглися за роки незалежності вдосконалити чинне законодавство. На нашу думку в процесі реабілітації та доопрацювання законодавчої бази необхідно активніше використовувати досвід інших зарубіжних країн, насамперед Російської Федерації, де з 1991 р. сформовано належну законодавчу базу та достатньо ефективно працюють органи виконавчої влади, громадськість, вдосконалюючи її, увічнюючи пам'ять жертв тоталітарної системи.

3. Увічнення пам'яті жертв політичних репресій – фактор подолання наслідків державного терору радянської доби

Кінець 80-х – початок 90-х рр. XX століття увійшли в історію українського народу як роки перебудови та демократизації, що ознаменували проголошення незалежності та розбудови суверенної України. Цей період сприяв переосмисленню прожитих років та прагненню ліквідувати «білі плями» минулого, відновити в правах наших співвітчизників, які зазнали жорстоких, необґрунтованих репресій з боку тоталітарної системи.

Чимало громадян, незважаючи на свої уподобання, активно залучилися до надзвичайно важливої справи – реабілітації жертв політичних репресій, яка незагоєною раною ятрила свідомість не одного покоління. Громадськість з особливою зацікавленістю залучалася до політичних дискусій щодо негативного впливу на суспільство сталінської репресивної політики. Маса свідчень відверто розкривала системність терору радянської доби і все те, що було приховано за ідеологічними гаслами.

Горбачовська «перебудова» започаткувала створення громадських об'єднань. Одним із перших на теренах СРСР у 1987 р. виникло товариство «Меморіал» з ініціативної групи в одинадцять осіб, яка проводила кампанію збору підписів на підтримку спорудження пам'ятника жертвам сталінських репресій [118 с. 13]. В Україні перші так звані неформальні об'єднання виникли 6 серпня 1987 р. в м. Києві. Тут був започаткований Український культурологічний клуб. У м. Львові 19 жовтня того ж року було засноване Товариство Лева. Ці неформальні об'єднання розвивалися в рамках чинного законодавства, а основними питаннями діяльності стали нагальні проблеми розвитку суспільства. Їх громадська робота сприяла створенню 8 вересня 1987 р. в Москві Міжнаціонального комітету захисту політв'язнів[54, с. 13].

Суспільно-політичні зміни, започатковані в державі, вселяли віру в об'єктивне розкриття таємниць сталінського беззаконня. У республіці ініціатором таких дій стала Київська організація спілки письменників, яка звернулася до міського комітету партії з проханням впорядкування місць поховань Биківнянського могильника та встановлення пам'ятника жертвам політичних репресій. Зацікавленість громадськості до масових поховань у Дарницькому лісі спонукали секретаря ЦК Компартії України Ю. Єльченка, першого секретаря Київського міськкому партії К. Масика та голову КДБ при Раді Міністрів УРСР М. Голушка 22 грудня 1987 р. порушити клопотання перед ЦК Компартії України про утворення Урядової комісії, яка без упередженості встановила б обставини масових поховань у 19 та 20 кварталах Дніпровського лісництва. Державна комісія, очолювана міністром внутрішніх справ І. Гладушом, не спромоглася об'єктивно встановити обставин масових поховань у Биківнянському лісі [86, с. 20–22].

Прагнення владних структур приховати злочинні діяння сталінізму були оприлюднені в пресі. Публікації викликали хвилю протестів громадськості Києва. 6 грудня 1988 р. гро-

мадські організації «Меморіал», «Спадщина», «Громада», «Небайдужі», «Зелене милосердя» та представники творчих спілок провели збори, в резолюції яких була викладена вимога правдивої інформацій щодо масових поховань у Биківнянському лісі та створення меморіалу, який «реально відповідав би історичній правді» [65, с. 45–46].

Зважаючи на зростаюче невдоволення громадськості столиці, Рада Міністрів УРСР розпорядженням від 8 грудня 1988 р. прийняла рішення провести додаткове вивчення обставин та документів, пов'язаних з масовими похованнями радянських громадян у 19 кварталі Дніпровського лісництва Дарницького лісопаркового господарства м. Києва [78, с. 46–47].

22 березня 1989 р. газета «Вечірній Київ» в публікації «Народження правди» оприлюднила хід кримінального розслідування Биківнянської справи прокуратурою м. Києва, у якій зазначалося: під Биківнею поховані страчені жертви сталінського свавілля. Цю інформацію підтвердила слідча група Урядової комісії, якою на підставі опитування більше 250 свідків, проведених 15 відтворень обставин подій, 7 криміналістичних експертиз, виявлених 60 архівних кримінальних справ, встановлено конкретні страчені особи. При вивченні цих справ, проведенні експертиз було встановлено, що предмети, які виявлені в місцях захоронення, належали особам, репресованим за контрреволюційну діяльність. Їх засудили у позасудовому порядку або виїзною сесією військової колегії Верховного Суду СРСР до розстрілу [66, с. 64–65].

11 липня 1989 р. у пресі з'явилося повідомлення сектора інформації Ради Міністрів УРСР, в якому зазначалося: «На підставі зібраних матеріалів Урядова комісія дійшла висновку, що в районі селища Биківня в 1936–1941 рр. провадилися поховання репресованих і страчених у Києві осіб. Слідством встановлено прізвища декого з похованих, які згодом були реабілітовані. Усього в цій місцевості було виявлено 6 783 поховання» [91, с. 34].

Урядова комісія пропонувала відповідно до Указу Президії Верховної Ради СРСР від 16 січня 1989 р. «Про додаткові заходи щодо відновлення справедливості стосовно жертв репресій, які мали місце в період 30–40-х і початку 50-х років», спорудити пам'ятник жертвам репресій у 19 кварталі Дніпровського лісництва Дарницького лісопаркового господарства м. Києва [56, с. 82]. Упродовж шести років ініціатори та активісти вивчення Биківнянської трагедії прагнули не тільки з'ясувати правду про події далеких 1930–1940-х рр., а й спорудити на місці захоронення репресованих меморіальний комплекс. У 1994 р. громадськість Києва разом з керівництвом Інституту історії України НАН України звернулося до адміністрації Президента України з пропозицією спорудження меморіального комплексу в Биківнянському лісі. 11 серпня 1994 р. у розпорядженні Президента України «Про заходи щодо вшанування пам'яті жертв політичних репресій, похованих у селищі Биківня», визначалися конкретні завдання Кабінету Міністрів України для увічнення пам'яті жертв сталінізму, похованих у Биківні [56, с. 111]. 30 квітня 1995 р. був відкритий Меморіал, який вшановував пам'ять безневинно страчених.

Матеріали Урядової комісії з поховання репресованих, засуджених до розстрілу в 1936–1941 рр. у селищі Биківня, сприяли підготовці Радою Міністрів УРСР рекомендаційного листа від 10 липня 1989 р. за № 38-1176/98, у якому зверталася увага окремих виконкомів рад народних депутатів на недостатнє інформування громадян про організацію роботи щодо увічнення пам'яті жертв репресій та виявлення місць захоронень. Пасивність виконкомів місцевих рад сприяла виникненню самодіяльних груп, які проводили самостійні розкопки та розповсюджували неправдиву інформацію, що породжувала різні пересуди [15, арк. 199].

За цих умов Уряд вимагав активізації діяльності місцевих комісій через включення до їхнього складу авторитетних ветеранів, народних депутатів та представників правоохоронних органів і громадських організацій. Це сприяло б активізації пошуку місць захоронення, визнання їх офіційними кладовищами з подальшим виконанням робіт щодо впорядкування

і встановлення пам'ятників. Перезахоронення дозволялося проводити лише у виготовлених для цього контейнерах, з відома і за участю органів прокуратури і працівників судмедекспертизи.

Виконкомам місцевих рад та комісіям спільно з правоохоронними органами, за участю громадськості пропонувалося продовжити пошук можливих місць захоронення, не допускаючи при цьому самовільних розкопок. Рекомендувалося зосередити увагу на уважному розгляді звернень громадян щодо увічнення пам'яті жертв репресій та задоволення прав і законних інтересів реабілітованих та членів їхніх сімей [15, арк. 200–201].

Лист Ради Міністрів УРСР активізував роботу облвиконкомів і правоохоронних органів з увічнення пам'яті жертв репресій. Наприклад, управління КДБ по Хмельницькій області в 1989 р. разом з представниками громадськості виявили на Хмельниччині три місця захоронення жертв сталінських злодіянь: два у м. Кам'янці-Подільському та одне у м. Хмельницькому. За рішенням облвиконкому ці місця визнані похованнями страчених громадян у період масових репресій. Там встановлені меморіальні дошки, а на околиці м. Кам'янець-Подільського – меморіал Вічної пам'яті. У м. Хмельницькому неподалік від колишнього будинку, де розміщувався Проскурівський окружний відділ НКВС, споруджений Меморіал скорботи, який увічнює пам'ять про страчених хмельничан [14, арк. 49].

В інтересах відновлення справедливості управлінням КДБ по Хмельницькій області внесена пропозиція обласній раді народних депутатів встановити єдиний для області День пам'яті жертв репресій. Цим Днем запропоновано вважати 19 жовтня 1937 р., коли був підписаний перший протокол засідання «трійки» колишнього Кам'янець-Подільського управління НКВС з рішенням про масовий розстріл 102 осіб за сфальсифікованими обвинуваченнями [103].

Увічнення пам'яті жертв сталінських злодіянь було проведено в усіх областях України. Наприклад, на Вінниччині у 1990–1992 рр. пам'ятники репресованим встановили у селах Кошаринець Барського [114], Вербовій Томашпільського [102], Держанівці Хмільницького районів. У м. Бершаді репресованих у 30-х роках священнослужителів увічнено в меморіальному комплексі. 25 квітня 1993 р. у м. Вінниці на цвинтарі «Підлісний» перед фасадом меморіального комплексу-храму відкритий пам'ятник жертвам сталінського геноциду. Фінансували виготовлення та встановлення пам'ятника товариство «Меморіал» та міська рада народних депутатів [106].

Поновлений у кінці 1980-х рр. процес реабілітації жертв тоталітарного режиму привів до утворення в обласних, міських та районних виконавчих комітетах реабілітаційних комісій, які спільно з громадськими організаціями та товариствами, використовуючи відкриті слідчі справи архівів ВУЧК – ДПУ – НКВС – КДБ, започаткували реабілітаційну роботу з приводу повернення імен безневинно постраждалих у період сталінських репресій.

Серед численних організацій, спрямованих на захист прав та інтересів колишніх політрепресантів, на зламі 1980–1990 рр. на теренах України особливе місце належало історико-культурному товариству «Меморіал», яке розпочало свою діяльність у 1988 р., а організаційно оформилося у березні 1889 р. Фундаторами товариства були відомі громадсько-політичні та культурні діячі, письменники О. Деко, В. Маняк, С. Макєєв, Ю. Прилюк, Є. Пронюк, юристи П. Братасюк і О. Ємець, політологи М. Лисенко, А. Лупинос, О. Сергієнко, кінорежисер В. Кузнєцов, журналіст Ж. Мосенкіс, режисер, громадський діяч Л. Танюк та інші [117, с. 12 – 13].

Після оформлення республіканського товариства «Меморіал» їх відділення почали формуватися в регіонах. Так, у квітні 1989 р. за ініціативою доцента історичного факультету Харківського університету народного депутата України В. Мещерякова, викладачів інституту механізації та електрифікації сільського господарства П. Цимбала та вищого командного

училища ракетних військ ім. Крилова Х. Чаковського започаткувало роботу Харківське відділення «Меморіалу», яке об'єднало у своїх лавах близько 400 членів. Вони з представниками громадськості здійснювали пошук місць поховань жертв репресій, збирали і оприлюднювали архівні документи і спогади, чинили тиск на органи влади про необхідність оприлюднення інформації про масові політичні репресій [11, арк. 80–81].

Товариство «Меморіал» сприяло формуванню ветеранських організацій правозахисного характеру з колишніх політрепресантів Києва, Львова, Одеси, Слов'янська Донецької області. Так, у серпні 1989 р. в м. Києві була створена ініціативна група в складі С. Малєєва, Л. Городіна, Н. Бородуліна, В. Ольшевського, В. Сідерського, Є. Михайлика та інших, які розпочали роботу над утворенням Київського товариства політв'язнів та жертв репресій. Публікація С. Макєєва в газеті «Прапор комунізму» «Створюється товариство...» стала відправним моментом в об'єднанні 96 політв'язнів, які в січні 1990 р. на установчих зборах проголосили утворення товариства [110]. Для його роботи міськвиконкомом було виділене приміщення, де двічі на тиждень проводився прийом громадян, потерпілих від терору радянської доби.

Із прийняттям 17 квітня 1991 р. Верховною Радою України Закону «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні» діяльність Товариства підпорядковувалася обслуговуванню комісії Київради з питань поновлення прав реабілітованих, яка була утворена в липні 1991 р. Першим її керівником був призначений заступник голови Київського міськвиконкому М. Лаврухін, заступником – С. Макєєв, секретарем – В. Зернецький. До складу комісії входило близько двадцяти осіб, з них двоє були штатними працівниками. Вперше у радянській адміністративній практиці ця комісія об'єднала зусилля функціонерів та політрепресантів [89, с. 4].

Робота реабілітаційних комісій сприяла формуванню громадських організацій, зокрема таких: Товариство української мови, «Народний рух України», «Товариство Лева» у Львові. На тлі офіційно зареєстрованого Львівського товариства «Меморіал» було організовано роботу Клубу репресованих, до складу якого увійшли найрадикальніші учасники опору комуністичній системі. Цілеспрямована робота Клубу, щотижневі зустрічі колишніх політрепресантів сприяли подальшому згуртуванню політв'язнів, репресованих тоталітарним режимом, і трансформації його на Львівську обласну Спілку політичних в'язнів України, яку очолив Іван Губка [54, с. 20–21]. Надалі регіональні товариства політв'язнів були об'єднані у квітні 1991 р. установчим з'їздом у Спілку політичних в'язнів України [54, с. 26]. У грудні 1992 р. на спільному засіданні проводів Спілки політичних в'язнів України і Всеукраїнського товариства репресованих відбулося об'єднання двох організацій в єдине Всеукраїнське товариство політичних в'язнів і репресованих на чолі з двома співголовами І. Губкою та Є. Пронюком [112, с.19].

Діяльність громадських організацій в першу чергу була спрямована на увічнення імен сотень тисяч осіб, які потрапили в жорна більшовицьких репресій і відійшли в небуття. Важливою в цьому плані була ініціатива громадськості, зокрема віруючих окремих храмів. Доцільно згадати про багаторічні пошуки архієпископа Черкаського і Канівського Сафронія, які дали можливість встановити близько 300 імен священиків, що були вислані з України, а пізніше розстріляні. Заслуговує на увагу діяльність Свято-Тихонівського богословного інституту, заснованого з благословення Святішого Патріарха Алексія, у встановленні імен репресованих священнослужителів та віруючих. Завдячуючи наполегливості віруючих, навчальний заклад зумів нагромадити та систематизувати унікальні матеріали, які містять у своєму переліку 10 тисяч біографічних довідок та 1400 фотографій репресованих за віру Господню [92, с. 75–76].

Процес реабілітації жертв терору радянської доби викликав підтримку громадськості, особливо істориків, які найбільше були зацікавлені у відновленні історичної правди та

об'єктивної оцінки подій сталінського беззаконня і свавілля. У їх наукових пошуках відобразилось прагнення віднайти вагоме місце важливій справі дослідження політичних репресій і реабілітаційних процесів. Це певним чином спонукало до перегляду планів науково-дослідницької тематики, з урахуванням нагальних потреб новітніх досягнень вітчизняної історіографії. У дослідженнях була започаткована абсолютно нова для вітчизняної історіографії проблематика «Увічнення пам'яті жертв незаконних репресій 30–40-х – початку 50-х років в контексті розробки проблем регіональної історії: На матеріалах України» під керівництвом кандидата історичних наук Ю. З. Данилюка [96, с. 11].

Започаткована тематика з великим інтересом сприймалася науковцями. Наприклад, у Полтавській області спільними зусиллями Полтавського педагогічного інституту ім. В. Г. Короленка, Полтавської обласної спілки краєзнавців, обласної організації Українського товариства охорони пам'яток історії та культури, Управління Служби безпеки України була підготовлена книга про реабілітованих полтавців, які зазнали політичних репресій [50]. Книга «Репресоване краєзнавство», що вийшла у світ за участю Інституту історії України НАН України та Служби безпеки України, вперше дала можливість довідатися про трагічні долі академіків Ф. Шміта, М. Слабченка, М. Біляшівського, М. Яворського, професорів О. Гермайзе, О. Янати, В. Гереновича та багатьох інших [51].

Прагнучи надати системного характеру в дослідженні політичних репресій, президент Національної академії наук України, академік Б. Є. Патон, голова Служби безпеки України, Є. К. Марчук, голова Держкомвидаву України Ю. П. Дяченко та голова правління Всеукраїнської спілки краєзнавців академік П. Т. Тронько звернулися до Президії Верховної Ради України з пропозицією про підготовку в масштабах всієї держави багатотомної науково-документальної серії книг «Реабілітовані історією». Ця слушна пропозиція була підтримана Президією Верховної Ради України. 6 квітня 1992 р. за № 2256-XII була прийнята постанова, яка започатковувала складну та багатопланову роботу. На її виконання 11 вересня 1992 р. відповідну постанову за № 530 «Про підготовку і випуск серії книг «Реабілітовані історією» ухвалив Кабінет Міністрів України [100, с. 4]. Остання передбачала цілий комплекс науково-методичних і організаційних заходів щодо розв'язання питань матеріально-технічного забезпечення підготовки унікальної праці.

Підготовка видання покладалася безпосередньо на Національну академію наук, Держкомвидав, Службу безпеки України та Всеукраїнську спілку краєзнавців. З боку цих організацій здійснювалося науково-методичне керівництво написання томів, які мали виконуватися в областях під керівництвом обласних редакційних колегій. Постановою уряду була затверджена Головна редакційна колегія, до складу якої увійшли провідні вчені, керівники міністерств, правоохоронних органів. Очолив її академік НАН України П. Т. Тронько. Редколегії належало здійснити розробку та сформувати джерельну базу дослідження з подальшою підготовкою науково-документального видання. Серія книг «Реабілітовані історією» мала ввести в інформаційний обіг і оприлюднити раніше закриті для дослідників документи політичного керівництва, вищих органів державної влади та державного управління, колишніх спецслужб, правоохоронних органів та відкрити можливості для наукового вивчення і узагальнення проблем формування і функціонування тоталітарної держави і пов'язаних з нею масових незаконних репресій. Передбачалося повернути українському народу забуті імена державних діячів, творців культури, вчених та тисяч громадян України, яких знищила тоталітарна система.

Незаконно репресовані громадяни України мали бути реабілітовані не лише формально за висновками правоохоронних органів, за справами, які з СБУ, прокурорських та судових органів поверталися в архіви і про них забували. Запланована робота передбачала публічно оприлюднити списки реабілітованих, відновлюючи пам'ять про загиблих громадян України,

повертаючи родинам добрі імена батьків, дідів та прадідів, життя яких було відібрано безпідставно та підло. Публікація їхніх прізвищ передбачала можливість бодай таким способом відновити чесні імена жертв тоталітаризму.

На першому, організаційному етапі діяльності Головна редакційна колегія вирішувала два важливі завдання. По-перше, розробку методичних рекомендацій з підготовки окремих томів. По-друге, формування науково-організаційних структур на місцях. Упродовж жовтня 1992 р. – червня 1993 р. колегія відпрацьовувала «Методичні рекомендації», які пройшли апробацію в Інституті історії України НАН України, Інституті українознавства НАН України та інших наукових установах і вищих навчальних закладах.

Заплановане видання за своїм спрямуванням, формою та змістом не мало аналогів не лише в республіках колишнього СРСР, а й у світовій практиці. Багатотомна наукова праця мала містити певні узагальнення, які дозволяли б з'ясувати природу тоталітарного устрою і водночас служила своєрідним меморіалом тим, хто став жертвою немилосердної системи [24, арк 3].

Розпочинаючи роботу над випуском серії книг «Реабілітовані історією», оцінюючи тогочасні умови жорстокої економічної кризи, бурхливі політичні пристрасті, головна редакційна колегія усвідомлювала, що успішне завершення складної і важливої державної програми може бути успішним лише за умови зацікавленого об'єднання в Україні всіх політичних, громадських, наукових і творчих сил. Реалізуючи ці завдання, редакційна колегія звернулася через пресу за підтримкою до керівників міністерств і відомств України, уряду республіки Крим, державних адміністрацій областей, міст Києва і Севастополя, народних депутатів усіх рівнів, керівників підприємств, організацій та представників бізнесу щодо підтримки редакційних колегій, комісій та авторських колективів на місцях.

У ході підготовки проекту до активної співпраці, поміркованості у предметних дискусіях, розсудливих та виважених оцінках запрошувалися всі політичні партії, рухи, громадські організації, творчі спілки та священнослужителі. Сподівання на всебічну допомогу і підтримку були висловлені на адресу наукових працівників, викладачів вищих навчальних закладів, дослідників, краєзнавців, роботи яких могли стати основою майбутньої багатотомної праці. Особливу надію головна редакційна колегія покладала на колишніх політв'язнів, усіх тих, чиї долі знівечив тоталітарний режим. Їхні об'єктивні свідчення могли надати виданню виняткової достовірності розпочатого дослідження. Організатори запрошували до співпраці журналістів, працівників засобів масової інформації, чий талант міг донести до народу правду про трагічні сторінки історії. Спільна праця мала стати єднальним моментом злагоди, взаєморозуміння і консолідації в суспільстві [64].

При запровадженні державної програми «Реабілітовані історією», Раді Міністрів Республіки Крим, державним адміністраціям областей, міст Києва й Севастополя доручалося сформувати редакційні колегії томів, які очолили заступники адміністрацій з гуманітарних питань. До їх складу увійшли науковці, викладачі вищих навчальних закладів, працівники архівних та культурно-освітніх установ, органів Служби безпеки, внутрішніх справ, суду, прокуратури, громадських організацій. До цієї справи залучалися творчі спілки, громадські об'єднання колишніх політв'язнів, репресованих, широкі кола краєзнавців, зацікавлених громадян [101, с. 5].

Обласним редакційним колегіям підпорядковувалися штатні редакційно-видавничі підрозділи, які нараховували залежно від обсягу роботи від 4 до 8 осіб. До роботи залучалися провідні українські вчені, звані фахівці у своїх галузях знань. Серед них доктори історичних наук Р. Лях, З. Лихолобова, В. Бут, П. Бачинський, С. Білокінь, О. Довганич, О. Настуля, О. Турченко, О. Гончар, Є. Скляренко, В. Іваненко, Г. Швидько, В. Ченцов, доктор політичних наук В. Войнолович, кандидати історичних наук О. Бажан О. Єрмак, Д. Омельчук, М. Кучерепа, В. Васильєв, Р. Подкур та інші.

Одним із перших 24 листопада 1992 р. розпорядженням Представника Президента України у Херсонській області був затверджений склад обласної редакційної колегії книги «Реабілітовані історією» у складі 13 осіб. Закарпатська обласна редакційна колегія започаткувала роботу 13 січня 1993 р. розпорядженням Представника Президента України М. Краіла. До її складу увійшли кращі наукові сили області, серед яких 2 доктори та 5 кандидатів історичних наук, представники обласної організації Всеукраїнського товариства в’язнів та репресованих, громадських організацій, національно-культурних товариств, обласного державного архіву та комісій за відновлення прав реабілітованих, відповідальні працівники суду та прокуратури, обласних управлінь служби безпеки та внутрішніх справ [28, арк. 1].

Одеська обласна редакційна колегія була сформована розпорядженням обласної державної адміністрації від 14 вересня 1996 р. за № 130/А – 96 «Про організацію виконання постанови Кабінету Міністрів України «Про підготовку та випуск серії книг «Реабілітовані історією». До її складу увійшло 11 осіб, серед яких четверо докторів та стільки ж кандидатів наук. Роботу редколегії очолила Л. В. Ковальчук, доцент Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова, кандидат філологічних наук [32, арк. 2–3].

Передбачаючи складнощі при підготовці на місцях науково-документальних видань, Головна редакційна колегія внесла пропозицію щодо науково-методичного забезпечення дослідницької роботи, яке покладалося на Національну академію наук України. Постанова з цього питання передбачала, що видання серії книг «Реабілітовані історією» здійснюватиметься за рахунок державного замовлення з бюджетних коштів Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя.

Враховуючи обсяг та складність дослідницької роботи, відділ регіональних проблем Інституту історії України НАН України 14 вересня 1993 р. підготував програму та методичні рекомендації для підготовки науково-документального видання, які були схвалені Головною редакційною колегією [76]. Затверджена програма видання і структурний підхід до оформлення томів у п’яти розділах відображали як загальні, так і специфічні особливості регіонів, місцеві події того часу. Для систематизації роботи з репресованим контингентом Головною редколегією була розроблена спеціальна уніфікована картка, яка характеризувала особу репресованого [31, арк. 9–10]. Основними джерелами дослідницької роботи стали архівно-слідчі справи обласних управлінь СБУ, МВС та фонди обласних державних архівів.

Шістнадцять років діяльності обласних редакційних колегій книг «Реабілітовані історією» та науково-редакційних відділів дали можливість провести значну науково-пошукову та дослідницьку роботу. Майже всі обласні науково-редакційні групи закінчують підготовку томів, а створені на місцях картотеки даних про громадян, що постраждали від політичних репресій, дають підстави стверджувати: обсяг зібраних матеріалів в областях України різний, але попередні підрахунки визначають чисельність репресованих у понад 900 тисяч [125], зокрема у Вінницькій, Донецькій, Житомирській, Одеській та Хмельницькій областях їх кількість перевищує 219 тисяч осіб [26, арк. 1–2].

Редакційно-видавничою групою Миколаївської редакційної колегії «Реабілітовані історією» опрацьовано 15 тисяч архівно-слідчих справ обласного управління Служби безпеки, 2 511 кримінально-слідчих справ обласного архіву та 4 700 архівно-слідчих справ архіву управління оперативної інформації УМВС України в Миколаївській області. Вони стали науковою базою, яка допомогла підготувати і випустити у світ 14 випусків науково-інформаційних бюлетенів, де подані бібліографічні довідки про жителів Миколаївщини, які зазнали репресій. Редакційною колегією вперше опубліковано і введено у науковий обіг понад 400 документів, представлених для ознайомлення широкому загалу громадськості в експозиції музею «Підпільно-партизанський рух на Миколаївщині у роки Великої Вітчизняної війни 1941-1945 рр.» [30, арк. 1–2].

З ініціативи редакційної колегії «Реабілітовані історією» Закарпатської області у квітні 2001 р. проведена наукова конференція «Політичні репресії громадян Закарпатської області: їх зміст та деякі підсумки підготовки обласної книги «Реабілітовані історією». Її учасники підвели підсумки наукових досліджень, прорецензували окремі наукові розвідки. З області вийшли у світ дев'ять окремих видань, у яких відображена репресивна політика сталінізму на Закарпатті. Серед них: «Крізь пекло ГУЛАГів: документи, спогади, нариси», «У сутінках забуття» – документальні матеріали про репресованих делегатів першого з'їзду народних комітетів Закарпатської України, «У жорнах сталінських репресій» з історії ліквідації греко-католицької церкви та її возз'єднання з руською православною церквою, переслідування інших релігійних громад у 40-50-х роках XX століття, «В тенетах «Смершу», матеріали про репресованих діячів Карпатської України та інші [28, арк. 6–7].

Члени обласної редколегії Вінницької області у 2000–2001 рр. взяли участь у міжнародній науково-практичній конференції «Політичні репресії на Поділлі», в обласній науково-практичній конференції «Голодомор як засіб політичного терору» [27, арк. 1–2].

Вагомий внесок для увічнення пам'яті жертв тоталітарного режиму зробили науковці та краєзнавці Хмельницької області. Результати їхніх досліджень знайшли своє відображення у Всеукраїнській науково-теоретичній конференції «Знищення опозиції в 20–30-х рр. XX століття як засіб формування тоталітарної системи в Україні», що відбулася 14 квітня 2006 року в Хмельницькому інституті імені Митрополита Київського і всієї України, Предстоятеля Української Православної Церкви Блаженнійшого Володимира Міжрегіональної Академії управління персоналом. У цьому навчальному закладі щорічно впродовж останніх трьох років відбуваються наукові конференції, під час яких на великому фактичному матеріалі висвітлюються історико-правові, соціально-демографічні та економіко-правові аспекти голодомору 1932–1933 рр. та політичних репресій [94, с. 866].

Творчий колектив книги «Реабілітовані історією» з Теофіпольського району Хмельницької області, працюючи чотири роки з документами обласного державного архіву, архівів управління Служби безпеки, міліції та судів, вивчив та узагальнив матеріали справ про репресованих земляків. Опрацьовані архівні справи дали цілісну картину жахливих репресій, що чинилися проти населення прикордонного району, у якому сотні мешканців були обвинувачені у шпигунстві, диверсіях та інших «діях».

Архівні документи дозволили відстежити процес фальсифікації 15 справ «контрреволюційних організацій» Теофіпольщини. Серед них «Святецька контрреволюційна повстанська шпигунсько-диверсійна організація», за наслідками «діяльності» якої було ув'язнено та вислано в Сибір близько 400 осіб [53, с. 37]. Факти, які викладені у книзі, – гірка правда, що видрукувана у двох томах загальним обсягом 75,3 умовного друкованого аркуша. Створений доробок став актом увічнення пам'яті імен тих, кому в трагічні часи навішували ярлики «ворогів народу», інших політично неблагонадійних елементів.

Обласні редакційні колегії, організовуючи масові пропагандистські заходи, вносять свої пропозиції державним органам влади. Так, за участю редакційної колегії серії книг «Реабілітовані історією» Тернопільської області відкрито музей репресованому режисеру театру «Березіль» Лесю Курбасу в с. Старий Скалат Підволочиського району, встановлено пам'ятник художнику Якову Струхмачуку в с. Росохуватець Козівського району, передано ряд цікавих документів до обласного краєзнавчого та місцевого музеїв, встановлені меморіальні дошки письменнику Ю. Виливчуку, політичному діячеві В. Чорноволу, іншим політичним в'язням та репресованим [33, с. 2].

Вихід в світ у серпні 1994 р. науково-публіцистичного журналу «З архівів ВУЧК–ГПУ–НКВД–КГБ» безпосередньо пов'язаний з реалізацією Державної програми «Реабілітовані історією». Засновниками часопису виступила Академія наук України, Служба безпеки

України, Державний комітет з питань преси та Головна редакційна колегія видання «Реабілітовані історією». Виходячи у світ за виключно спонсорські кошти, видання не має аналогів на пострадянському просторі. На його сторінках публікуються наукові розробки з історії колишніх радянських спецслужб, дослідження щодо ставлення та різних аспектів діяльності радянської тоталітарної системи, підготовлені на основі маловідомих матеріалів з архівів вищого політичного керівництва колишнього СРСР в Україні, Міністерства внутрішніх справ, Служби безпеки України, доступ до яких раніше був суворо заборонений. Саме вони переконливо проілюстрували формування і реалізацію політичної лінії партійно-державного механізму, функціонування тоталітарної системи її кадрового корпусу, репресивного апарату. Ці матеріали дають можливість глибше зрозуміти процеси колективізації, розкуркулення, масові депортації, причини і наслідки голодоморів, переслідування інакомислячих та інші негативні прояви тоталітарної системи [98, с. 350–251].

Для виявлення таких джерел Головна редакційна колегія «Реабілітовані історією» спільно з редакцією журналу провела низку наукових експедицій в архіви Москви, Санкт-Петербурга, Харкова, Донецька, Львова, Луцька, Полтави, Чернігова, які дозволили виявити близько 2 тисяч документів, що дали можливість з'ясувати важливі проблеми в історії України, проаналізувати витоки та етапи становлення тоталітарної системи, з'ясувати її трагічні наслідки для України і світового співтовариства [93, с. 391].

Результати копіткої наполегливої роботи державних органів, науковців, ентузіастів «Меморіалу», товариств політв'язнів та жертв репресій, журналістів відобразилися у численних публікаціях на сторінках періодичних видань на кшталт списків реабілітованих, нарисів, статей та ґрунтовних розповідей про них. За останні десять років за програмою «Реабілітовані історією» видані десятки книг: збірників статей, нарисів, художніх творів, спогадів репресованих та їх дітей, збірників документів та архівних матеріалів, 22 числа наукового часопису «З архівів ВУЧК–ГПУ–НКВД–КГБ».

Наприклад, у 1994 р. у Рівненській області випущена книга «За відсутністю провини», у якій вміщені короткі відомості про жителів 15 районів та міста Рівне, що зазнали політичних репресій і були офіційно реабілітовані до 1959 р. [39]. У наступні роки було видруковано 4 випуски книг «Із криниці печалі», у яких опубліковані місцеві матеріали про масові репресії на Рівненщині у 1944–1953 рр. На архівних документах, спогадах та листах розкрита депортація населення області у віддалені райони колишнього Союзу, відображений хід «розкуркулення» [113, 114, 115, 116].

З ініціативи добровільного історико-просвітницького товариства «Меморіал» та редакційної колегії «Реабілітовані історією» проведена пошукова робота, яка дозволила оприлюднити у двотомнику «Одеський мартиролог» списки на 33012 осіб, безневинно репресованих у період сталінських репресій [41].

У книзі пам'яті жертв політичних репресій «Вінницький мартиролог», вміщено бібліографічні довідки майже на 7 тисяч реабілітованих [37]. Донецьке культурно-освітнє товариство «Меморіал» засвідчило свою роботу виданням у 1995 р. першої книги «Правда через роки» із загальноукраїнської серії «Реабілітовані історією». За сім років обласна редакційна колегія та науково-редакційна група підготували і видрукували п'ять випусків книг, у яких вміщені наукові статті істориків, спогади реабілітованих, документи про репресивні дії влади, уперше введені в науковий обіг.

Близько трьох тисяч біографічних довідок про реабілітованих у Запорізькій області опубліковано у двох книгах «Повернені імена», виданих у 1998–2000 рр. Окрім них, з'явилися близько сотні публікацій у періодичних виданнях, п'ять випусків збірника «Спокута» [42, 43, 44, 45]. Репресії часів сталінізму на Дніпропетровщині показані у книгах «Свідчення з минувшини», випущених у видавництві «Моноліт» обласною редакційною колегією

[29, арк. 1–2].

Інститутом історії України НАН України та головною редакційною колегією науково-документальної серії книг «Реабілітовані історією» підготовлена книга «Пам’ять Биківні», яка відновлює справедливість щодо мешканців м. Києва, розстріляних в казематах НКВС, викриває нелюдське обличчя тогочасних владних структур. У ній не названі виконавці тих страшних злодіянь, але у своїй більшості вони відомі. Це слідчі, керівники підрозділів ДПУ, НКВС, члени позасудових органів, які формували справи, «обґрунтовували» обвинувачення, приймали з них рішення [68].

У книзі подаються списки знищених робітників і селян, учителів й інженерів, службовців і студентів, представників інших прошарків населення, комуністів і безпартійних. Усі вони обвинувачувалися за різними пунктами 54 статті КК УРСР та 58 статті КК РРФСР, що передбачали головним чином вищу міру покарання – розстріл. Відповідно до документів, що зберігаються в Центральному державному архіві громадських об’єднань України, встановлено, що в 1937–1938 рр. у тюрмах НКВС м. Києва розстріляно 2 266 осіб, які найімовірніше поховані в 19–20 кварталах Дніпровського лісництва Дарницького лісопаркового господарства – селище Биківня. Про 1 641 репресованого вміщені відомості у книзі «Пам’яті Биківні».

У Києві видавництвом Українського історико-культурного просвітницького товариства «Меморіал» ім. В. Стуса в 1997 р. вийшов з друку перший том, а в 1999 р. – другий том збірника про реабілітованих киян під назвою: «Київ: жертви репресій». Уся робота з підготовки збірника, на відміну від інших областей, проведена працівниками прокуратури м. Києва. Інформація про понад 11 тисяч безпідставно репресованих із політичних мотивів і реабілітованих киян накопичувалася в міру перегляду прокуратурою м. Києва архівно-слідчих справ упродовж десятилітнього періоду старшим радником юстиції Л. М. Авраменком, який став автором і упорядником цього видання. У двох томах подані інформативні матеріали як перелік прізвищ реабілітованих осіб за алфавітом згідно з їхніми основними анкетними даними. До збірника увійшли прізвища реабілітованих громадян, які народилися, жили або працювали в м. Києві, і громадян інших областей, які в м. Києві були засуджені або разом із киянами проходили за груповими справами [40].

Обласними редколегіями вперше досліджено, узагальнено і оприлюднено велику кількість документів про незаконні репресії, що згубили і покалічили життя ні в чому не винних співвітчизників. Вийшли друком сотні книг, документальних добірок, статей у періодичних виданнях з розповідями про загиблих у роки репресій. Відновлено світлу пам’ять безневинно постраждалих, яким на місцях поховань встановлені меморіальні дошки, пам’ятні знаки та обеліски.

Головна редколегія «Реабілітовані історією», узагальнюючи шістнадцятирічну діяльність сотень істориків, архівістів, бібліотекарів, музейних працівників, журналістів, краєзнавців, видала бібліографічний покажчик «Політичні репресії в Україні. 1917–1980-ті роки». Його упорядники Сергій Калитко, Роман Подкур, Лариса Шевченко, Олександр Рубльов, Сергій Білокінь зібрали близько 5 тисяч позицій україноцентричних досліджень, серед яких: наукові статті, монографії, розвідки, кандидатські та докторські дисертації, присвячені злочинам більшовицької системи в Україні. Автори вступних статей Олександр Рубльов, Роман Подкур, Сергій Білокінь розкрили основні етапи, головні напрями та тенденції дослідження радянського політичного терору в СРСР та Україні [46].

У контексті підготовки багатотомної науково-документальної серії книг «Реабілітовані історією» налагодилося співробітництво зі Службою безпеки України. Адже на початковому етапі далеко не всі керівники її центрального апарату, обласних управлінь усвідомлювали необхідність виконання такої Державної програми. Лише поступово, зі зміною керівників старої генерації, розгортанням процесу наукового пошуку виникло взаєморозуміння й поча-

ли складатися творчі стосунки. Проте без оприлюднення узагальнених статистичних даних репресивного апарату СРСР, УРСР, його інформаційно-аналітичних документів немає ніяких підстав сподіватися на реконструкцію реальних історичних подій, з'ясування умотивованості й масштабів репресій в Україні загалом та її регіонах зокрема.

Необхідно зазначити, що якщо Служба безпеки України співпрацює з обласними редакційними колегіями та авторськими колективами, то цього не можна сказати про відомчий архів МВС України, який ставиться до них з певною обережністю. І зовсім не зрозумілим є те, що документи і матеріали, які вже давно опубліковані в Москві, до цього часу в Україні позначені грифом «таємно». Процес розсекречення, як на наш погляд, триває надзвичайно довго.

Аналізуючи звіти обласних редакційних колегій, провідних фахівців Головної редакційної колегії, констатуємо, що науково-пошукова робота над унікальною фундаментальною працею про політичні репресії та реабілітацію жертв сталінізму в Україні в переважній більшості областей завершується. Особливо вона пожвавилася після підписання Президентом України В. Ющенком Указів щодо увічнення пам'яті жертв голодомору та політичних репресій [84, с. 15–16; 414, с. 949; 412, с. 806]. Суттєвим чином прискорили роботу обласні редакційні колегії щодо підготовки та друку обласних томів науково-документальної серії книг «Реабілітовані історією». Вже видано перші книги у 23 областях України. Низка областей видала другі та треті книги обласних томів. Загальній обсяг надрукованих томів становить 218 146 сторінок, опубліковано 586 нарисів, 1 459 оригінальних документів, 988 фотодокументів, оприлюднено 253 878 прізвищ репресованих громадян України [25, арк. 2].

Започатковуючи Державну програму, Головна редакційна колегія науково-документальної серії книг «Реабілітовані історією» не мала належного уявлення ні про масштаби політичних репресій, ні про кількість архівних документів, які підлягали вивченню, ні про ареали їх зберігання. Спочатку планувалося видати 25 томів. Однак у 2008 р. вже видано та рекомендовано до друку 48 томів. Усього передбачається видати понад 100 томів [25, арк. 3].

Узагальнюючи досліджені матеріали, зазначаємо, що увічнення пам'яті жертв політичних репресій в Україні в кінці ХХ на початку ХХІ століття проходило через певні етапи, які характеризуються такими заходами:

- відкриття доступу до матеріалів спеціальних фондів ВУНК-ДПУ-НКВС-КДБ, пов'язаних із репресіями, і передача їх до державних архівів;
- активізація роботи громадських організацій, утворення товариств політв'язнів та жертв репресій, формування історико-культурних просвітницьких товариств «Меморіал»;
- розробка Державної програми увічнення пам'яті жертв сталінізму та створення Головної редакційної колегії з підготовки багатотомного науково-документального видання книг «Реабілітовані історією»;
- формування регіональних (обласних) редакційних колегій, науково-редакційних груп для опрацювання відкритих архівних матеріалів, підготовка та видання на місцях томів серії «Реабілітовані історією».

Отже, робота обласних редакційних колегій книг «Реабілітовані історією» щодо реалізації Державної програми увічнення пам'яті жертв політичних репресій за останні шістнадцять років реалізовувалася в конкретних справах – виданні книг, довідково-публіцистичних матеріалів про жертви тоталітарного режиму, у конкретних пропагандистських та науково-практичних заходах. Видання, які вийшли у світ під егідою редакційних колегій «Реабілітовані історією», мають не тільки наукове значення, а й є дійовими засобами морального очищення суспільства, уроком нашим майбутнім поколінням.

На жаль, у тих виданнях, які вийшли у світ, названі далеко не всі жертви тоталітаризму, яким судилося пройти через такі жахи кривавих сталінських тортур, як «виїзні сесії», «особливі наради», «трійки», «двійки», оскільки надто багато судово-слідчих справ розгуби-

лося в нетрях архівних спецхронів. Пошуки їх продовжуються з надією, що всі імена будуть названі у книгах великого народного болю, що перейдуть до нащадків, як грізне свідчення, як реквієм про незліченні людські жертви, немилосердно і безневинно загублені на очах цивілізованого XX століття.

Список використаних джерел та літератури

1. Центральний державний архів громадських об'єднань України ЦДАГО України). – Ф. 1. – Оп. 11. – Спр. 1896. – Арк. 107,108.
2. Там само. – Спр. 1926. – Арк. 173.
3. Там само. – Спр. 2030. – Арк. 64 –65, 66, 69.
4. Там само. – Спр. 2069. – Арк. 116, 122, 124, 126.
5. Там само. – Спр. 2072. – Арк. 2, 3, 9, 11.
6. Там само. – Спр. 2268. – Арк. 93 – 94.
7. Там само. – Оп. 25. – Спр. 3315. – Арк. 6.
8. Державний архів Полтавської області. – Ф. П 15. – Оп. 38. – Спр. 209. – Арк. 77.
9. Там само. – Оп. 40. – Спр. 36. – Арк. 78.
10. Там само. – Спр. 182. – Арк. 46.
11. Державний архів Харківської області. – Ф. П 2. – Оп. 207. – Спр. 659. – Арк. 80 – 81.
12. Державний архів Хмельницької області. – Ф. Р. 338. – Оп. 25. – Спр. 232. – Арк.
13. Там само. – Спр. 244. – Арк. 25 – 27.
14. Там само. – Спр. 247. – Арк. 49.
15. Там само. – Спр. 259. – Арк. 199, 200 – 201.
16. Там само. – Спр. 371. – Арк. 26, 204.
17. Там само. – Спр. 382. – Арк. 15 – 16.
18. Там само. – Спр. 572. – Арк. 20, 22, 90, 170.
19. Там само. – Спр. 697. – Арк. 164, 165.
20. Там само. – Ф. Р. 6377. – Оп. 1. – Спр. 235. – Арк. 3 – 4, 25, 43, 83, 105, 119, 137, 152, 165, 177, 190; 123, арк. 1,23, 41, 62, 70, 73, 79 90, 91, 92.
21. Галузевий архів Служби безпеки України по Хмельницькій області. Спр. 6/2/ – Арк. 21, 29 – 30, 56 – 57,
22. Поточний архів Верховної Ради України. Пояснювальна записка до проекту Закону Української Радянської Соціалістичної Республіки комісії з поновлення прав реабілітованих у Львівській області. – Арк. 176 – 178.
23. Там само. Пояснювальна записка до проекту Закону Української Радянської Соціалістичної Республіки. – Арк. 23, 24, 25, 23 – 27.
24. Поточний архів Головної редакційної колегії науково-документальної серії книг «Реабілітовані історією». Звіт Головної редакційної колегії науково-документальної серії книг «Реабілітовані історією» за 1993 – 2000 рр. – Арк. 3.
25. Там само. Виступ академіка П. Т. Тронька на презентації видань державної програми «Реабілітовані історією» 2 квітня 2008 р. – С. 2
26. Там само. Лист Головної редакційної колегії науково-документальної серії книг «Реабілітовані історією» начальнику Галузевого державного архіву Служби безпеки України Богунову С. М. – Арк. 1 – 2.
27. Там само. Звіт Вінницької обласної редакційної колегії «Реабілітовані історією». – Арк. 1, 2, 3.
28. Там само. Звіт Закарпатської обласної редакційної колегії «Реабілітовані історією». – Арк. 1, 6, 7.
29. Там само. Звіт Запорізької обласної редакційної колегії «Реабілітовані історією». – Арк. 1 – 2.
30. Там само. Звіт Миколаївської обласної редакційної колегії «Реабілітовані історією». – Арк. 1 – 2.
31. Там само. Пам'ятка щодо зібрання і вивчення матеріалів для тому «Реабілітовані історією. Київська область». – Арк. 9 – 10.
32. Там само. Звіт Одеської обласної редакційної колегії «Реабілітовані історією». – Арк. 2 – 3.
33. Там само. Звіт Тернопольської обласної редакційної колегії «Реабілітовані історією». – Арк. 2
34. Поточний архів управління охорони здоров'я Хмельницької обласної державної адміністрації. Відділ лікувально-профілактичної допомоги. – Справа 5. – Арк. 18.
35. Російський державний архів соціально-політичної історії. – Ф. 17.– Оп. 42. – Спр. 23. – Арк. 4.

36. Кузнецова Е. С. Реабилитация жертв политических репрессий (по материалам Кемеровской области): дис. … канд. ист. наук: 07.00.02 «Отечественная история» / Елена Сергеевна Кузнецова. – Кемерово, 1997. – 183 с.
37. Вінницький мартиролог: Книга пам’яті жертв політичних репресій на Вінниччині (20 – 50-і рр. ХХ ст.). / Керів. наук. видав. групи В. П. Лациба. – Вінниця: Велес, 2001. – 398 с.
38. Горбачев М. С. Октябрь и перестройка: революция продолжается. Доклад на совместном торжественном заседании ЦК КПСС, Верховного Совета СССР и Верховного Совета РСФСР, посвященном 70-летию Великой Октябрьской социалистической революции, в Кремлевском Дворце съездов, 2 ноября 1987 года. – М.: Политиздат, 1987 – 62 с.
39. За відсутністю провини. Довідник про репресованих жителів Рівненщини, реабілітованих у 50-ті роки / [упоряд.: Велесик Петро, Нагорна Інна, Рибенко Лідія, Шморгун Євген, Ящук Володимир]. – Рівне: Азалія, 1994. – 63 с.
40. Київ: жертви репресій / [упоряд.: Леонід Абраменко]. – Т. 1. – К.: Логос, 1997. – 496 с.
41. Одеський мартиролог: Дані про репресованих Одеси і Одеської області за роки радянської влади. – Т. 1 / [упоряд.: Л. В. Ковальчук, Г. О. Разумов]. – Одеса: ОКФА, 1997. – 752 с.
42. Повернені імена. Документи, короткі біографічні довідки / Редкол. П. П. Ребро та ін. – Запоріжжя. – Кн. 2. – 1999. – 349 с.
43. Повернені імена. Документи, короткі біографічні довідки / Редкол. І. С. Дерев’янко та ін. – Запоріжжя. – Кн. 3. – 2000. – 349 с.
44. Повернені імена. Статті, нариси, короткі біографічні довідки / НАН України, Головна ред. колегія підготовки та випуску серії книг «Реабілітовані історією». – К.: Вир, - Кн. 1. – 1998. – 350 с.
45. Повернення імені і честі // Реабілітовані історією. Луганська область. (Науково-документальна серія книг «Реабілітовані історією»: у 27 т. / голов. редкол.: Тронько П. Т. (голова [та ін.]). Кн. 1 / [обл. редкол.: Просін М. П. (голова) та ін.]. – Луганськ, 2004. – 736 с.
46. Політичні репресії в Україні (1917 – 1980-ті рр.) / [авт. вступ. статей: С. Білокінь, Р. Подкур, О. Рубльов]. – Житомир: «Полісся», 2007. – 456 с.
47. Реабилитация: как это было. Документы Политбюро ЦК КПСС, стенограммы заседания Комиссии Политбюро ЦК КПСС по дополнительному изучению материалов, связанных с репрессиями, имевшими место в период 30-40-х и начала 50-х гг. и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. А. Н. Артизов, А. А. Косаковский, В. П. Наумов, И. Н. Шевчук]. – М.: МФД, 2004. Т. 3: Средина 80-х – 1991. – 2004. – 720 с.
48. Реабилитация: Политические процессы 30 – 50-х годов / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. И. В. Курилов, Н. Н. Михайлов, В. П. Наумов]. – М.: Политиздат, 1991. – 461 с.
49. Реабілітація репресованих: законодавство та судова практика / За ред. Т. В. Маляренка. – К.: Юрінком, 1997. – 464 с.
50. Реабілітовані історією: [зб. наук. праць / відп. ред. П. Т. Тронько та ін.]. – Київ – Полтава: Рідний край, 1992. – 401 с.
51. Репресоване краєзнавство (20 – 30-ті роки) / Ін-т історії України НАНУ, редкол.: П. Т. Тронько (голова) та ін. – К.: Рідний край, 1991. – 478 с.
52. Сборник законодательных и нормативных актов о репрессиях и реабилитации жертв политических репрессий / сост. Е. А. Зайцев. – М.: Республика: Верховный Совет Российской Федерации, 1993. – 223 с.
53. Стасюк І. А. Трагічні долі репресованих теофіпольців (Реабілітовані історією) / І. А. Стасюк, П. П. Прокопчук, В. П. Шептицький. Історико-меморіальне видання: в 2 т. – Хмельницький: «Поділля». Кн. 1., 2000. – 656 с.
54. Українська Громадська Група сприяння виконанню Гельсінкських угод: Особистості: в 4 т. / Харківська правозахисна група / [упоряд. Є. Ю. Захаров]. Т. 1. – Харків: Фоліо, 2001. – 208 с.
55. Ведомости Съезда народных депутатов СССР и Верховного Совета СССР. – 1990. – № 34. – Ст. 647.
56. Висновки і пропозиції Урядової комісії УРСР щодо вшанування пам’яті жертв політичних репресій, похованих у 19 та 20 кварталах Дніпровського лісництва Дарницького лісопаркового господарства м. Києва. Не пізніше 10 липня 1989 р. // Пам’ять Биківні: документи та матеріали / упоряд. О. Г. Бажан. – К.: Рідний край, 2000. – С. 79 – 82.
57. Декларация основных принципов правосудия для жертв преступления и злоупотребления властью. Резолюция № 40/34 Генеральной Ассамблеи ООН, 29 ноября 1985 // СССР и международное

сотрудничество в области прав человека: Документы и материалы. – М.: Международные отношения, 1989. – 712 с.
58. Закон України «Про внесення змін і доповнень до Закону Української РСР «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні» // Голос України. – 1992. – № 105. – 6 червня. – С. 3.
59. Закон Української РСР «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні» // Голос України. – 1991. – № 88. – 8 травня. – С. 3
60. Закон УРСР «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні» // Закони України. Т. 1. – К., 1996. – С. 370 – 374.
61. Записка А. Н. Яковлева, В. А. Медведева, В. М. Чебрикова, Б. К. Пуго, А. И. Лукьянова, Г. П. Разумовского, В. А. Крючкова, В. И. Болдина, Г. Л. Смирнова в ЦК КПСС «Об антиконституционной практике 30-40-х и начала 50-х годов», 25 декабря 1988 г. // Реабилитация: как это было. Документы Политбюро ЦК КПСС, стенограммы заседания Комиссии Политбюро ЦК КПСС по дополнительному изучению материалов, связанных с репрессиями, имевшими место в период 30-40-х и начала 50-х гг. и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. А. Н. Артизов, А. А. Косаковский, В. П. Наумов, И. Н. Шевчук]. – М.: МФД, 2004. Т. 3: Середина 80-х – 1991, 2004. – С. 142 – 154.
62. Записка Комиссии Политбюро ЦК КПСС «О дополнительных мерах по завершению работы, связанной с реабилитацией лиц, необоснованно репрессированных в 30-40-х и начале 50-х годов», 5 июля 1988 г. // Реабилитация: как это было. Документы Политбюро ЦК КПСС, стенограммы заседания Комиссии Политбюро ЦК КПСС по дополнительному изучению материалов, связанных с репрессиями, имевшими место в период 30-40-х и начала 50-х гг. и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. А. Н. Артизов, А. А. Косаковский, В. П. Наумов, И. Н. Шевчук]. – М.: МФД, 2004. Т. 3: Середина 80-х – 1991, 2004. – С 85 – 86.
63. Записка М. С. Соломенцева в ЦК КПСС «О порядке разрешения заявлений граждан о судьбе лиц, расстрелянных по решениям несудебных органов», 22 августа 1988 г. // Реабилитация: как это было. Документы Политбюро ЦК КПСС, стенограммы заседания Комиссии Политбюро ЦК КПСС по дополнительному изучению материалов, связанных с репрессиями, имевшими место в период 30-40-х и начала 50-х гг. и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. А. Н. Артизов, А. А. Косаковский, В. П. Наумов, И. Н. Шевчук]. – М.: МФД, 2004. Т. 3: Середина 80-х – 1991, 2004. – С 117.
64. Звернення головної редакційної колегії науково-документальної серії книг «Реабілітовані історією» / П. Т. Тронько // Поділля. – 1993. – № 26. – 30 квітня.
65. Звернення учасників зборів громадськості м. Києва до Верховної Ради УРСР з вимогою об’єктивного вивчення обставин масових поховань поблизу селища Биківня, 6 грудня 1988 р. // Пам’ять Биківні: документи та матеріали / упоряд.: О. Г. Бажан та ін. – К.: Рідний край, 2000. – С. 45 – 46.
66. Записка заступника прокурора УРСР С. Ф. Литвинчука та прокурора слідчого управління Прокуратури УРСР, керівника слідчої групи В. Д. Кулика Урядової комісії Української РСР про попередні результати розслідкваня кримінальної справи № 50-0092 щодо обставин масових поховань громадян в районі селища Биківня // Пам’ять Биківні: документи та матеріали / упоряд. О. Г. Бажан та ін. – К.: Рідний край, 2000. – С. 64 – 71.
67. Об итогах работы Комиссии Политбюро ЦК КПСС по дополнительному изучению материалов, связанных с репрессиями, имевшими место в период 30-40-х и начала 50-х годов // Реабилитация: как это было. Документы Политбюро ЦК КПСС, стенограммы заседания Комиссии Политбюро ЦК КПСС по дополнительному изучению материалов, связанных с репрессиями, имевшими место в период 30-40-х и начала 50-х гг. и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. А. Н. Артизов, А. А. Косаковский, В. П. Наумов, И. Н. Шевчук]. – М.: МФД, 2004. Т. 3: Середина 80-х – 1991, 2004. – С 341 – 345.
68. Пам’ять Биківні: документи та матеріали / упоряд. О. Г. Бажан та ін. – К.: Рідний край, 2000. – 320 с.
69. Положення про комісії Рад народних депутатів з питань відновлення прав реабілітованих // Зібрання постанов Уряду УРСР. – 1991. – № 6. – Ст. 51. – С. 59 – 60.
70. Положення про порядок виплати грошової компенсації, повернення майна або відшкодування його вартості реабілітованим громадянам або їхнім спадкоємцям // Зібрання постанов Уряду УРСР. – 1991. – № 6. Ст. 51.
71. Постанова «Про додаткові заходи щодо увічнення пам’яті жертв політичних репресій та голодоморів в Україні «, Указ Президента України від 11 липня 2005 р. за № 1088/2005 «Про

заходи щодо посилення державної підтримки колишніх політичних в'язнів, репресованих та їх громадських організацій»// Урядовий кур'єр. – 2005. – № 132. – 20 липня. – С. 9 – 10

72. Постанова від 24 червня 1991 р. № 48 «Про заходи щодо реалізації Закону Української РСР «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні» // Урядовий кур'єр. – 1991. – № 14 – 15. – 20 липня. – С. 3.
73. Постанова Кабінету Міністрів України від 13 вересня 1995 р № 731 // Урядовий кур'єр. – 1995. – № 141 – 142. – 21 вересня.
74. Постановление Политбюро ЦК КПСС об образовании Комиссии Политбюро ЦК КПСС по дополнительному изучению материалов, связанных с репрессиями, имеющими место в период 30 - 40-х и начала 50-х годов, 28 сентября 1987 г. // Реабилитация: как это было. Документы Политбюро ЦК КПСС, стенограммы заседания Комиссии Политбюро ЦК КПСС по дополнительному изучению материалов, связанных с репрессиями, имевшими место в период 30-40-х и начала 50-х гг. и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. А. Н. Артизов, А. А. Косаковский, В. П. Наумов, И. Н. Шевчук]. – М.: МФД, 2004. Т. 3: Середина 80-х – 1991, 2004. – С. 16.
75. Постановление Политбюро ЦК ЦПСС // Известия ЦК КПСС. – 1989. – № 1. – С. 43.
76. Програма і методичні рекомендації підготовки науково-документальної серії книг «Реабілітовані історією». – К., 1993. – 35 с.
77. Разъяснение Государственного комитета Совета Министров СССР по вопросам труда и заработной платы, утвержденное Постановлением Государственного комитета Совета Министров СССР по вопросам труда и заработной платы, 1 сентября 1966 г. // Реабілітація репресованих: законодавство та судова практика / За ред. Т. В. Маляренка. – К.: Юрінком, 1997. – С. 190 – 191.
78. Розпорядження Ради Міністрів Української РСР про проведення Урядовою комісією додаткового вивчення обставин і документів, пов'язаних з масовими похованнями радянських громадян у 19 кварталі Дарницького лісопаркового господарства м. Києва, 8 грудня 1988 р. // Пам'ять Биківні: документи та матеріали / упоряд.: О. Г. Бажан та ін. – К.: Рідний край, 2000. – С. 46 – 47.
79. Стенограмма заседания Комиссии Политбюро ЦК КПСС по дополнительному изучению материалов, связанных с репрессиями, имевшими место в период 30-40-х и начала 50-х гг., 5 июля 1988 г. // Реабилитация: как это было. Документы Политбюро ЦК КПСС, стенограммы заседания Комиссии Политбюро ЦК КПСС по дополнительному изучению материалов, связанных с репрессиями, имевшими место в период 30-40-х и начала 50-х гг. и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [Сост. А. Н. Артизов, А. А. Косаковский, В. П. Наумов, И. Н. Шевчук]. – М.: МФД, 2004. Т. 3: Середина 80-х – 1991, 2004. – С 86 – 97.
80. Стенограмма заседания комиссии Политбюро ЦК КПСС по дополнительному изучению материалов, связанных с репрессиями, имевшими место в период 30-40-х и начала 50-х гг., 12 апреля 1989 г. // Реабилитация: как это было. Документы Политбюро ЦК КПСС, стенограммы заседания Комиссии Политбюро ЦК КПСС по дополнительному изучению материалов, связанных с репрессиями, имевшими место в период 30-40-х и начала 50-х гг., и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. А. Н. Артизов, А. А. Косаковский, В. П. Наумов, И. Н. Шевчук]. – М.: МФД, 2004. Т. 3: Середина 80-х – 1991, 2004. – С. 202 – 219.
81. Стенограмма заседания Комиссии Политбюро ЦК КПСС по дополнительному изучению материалов, связанных с репрессиями, имевших место в период 30-40-х и начале 50-х гг., 17 октября 1989г. // Реабилитация: как это было. Документы Политбюро ЦК КПСС, стенограммы заседания Комиссии Политбюро ЦК КПСС по дополнительному изучению материалов, связанных с репрессиями, имевшими место в период 30-40-х и начала 50-х гг., и другие материалы: в 3 т. / Под ред. А. Н. Яковлева / [сост. А. Н. Артизов, А. А. Косаковский, В. П. Наумов, И. Н. Шевчук]. – М.: МФД, 2004. Т. 3: Середина 80-х – 1991, 2004. – С 297 – 305.
82. Указ Президента Союза Советских Социалистических Республик «О восстановлении прав всех жертв политических репрессий 20-50-х годов», 13 августа 1990 г. // Правда. – 1990. – № 227. – 15 августа. – С. 1.
83. Указ Президента України «Про заходи щодо державної підтримки колишніх політичних в'язнів і репресованих», 14 травня 2001 р. // Урядовий кур'єр. – 2001. – № 85. – 17 травня.
84. Указ Президента України «Про заходи у зв'язку з 70-ми роковинами Великого терору – масових політичних репресій 1937 – 1938 років» // Офіційний вісник України. – 2007. – № 37. – С. 15 – 16.

85. Амонс А. І. Діяльність військової прокуратури по забезпеченню реабілітаційного процесу / Андрій Іванович Амонс // Архівно-слідчі справи репресованих: науково-методичні аспекти використання: [Зб. наук. праць / ред. кол. Р. Я. Пиріг (голова) та ін.]. – К., 1998. – С. 133 – 136.
86. Бажан О. Биківня: в зоні особливого мовчання / Олег Бажан // Пам'ять Биківні: документи та матеріали / упоряд.: О. Г. Бажан та ін. – К.: Рідний край, 2000. – С. 9 – 23.
87. Вернидубов І. В ім'я справедливості / Іван Вернидубов // З архівів ВУЧК-ГПУ-НКВД-КГБ. – 1998. – № 1/2. – С. 9 – 11.
88. Во имя законности, справедливости и правды // Известия ЦК КПСС. – 1989. – № 1. – С. 107 - 109.
89. Десять років роботи комісії Київради з питань поновлення прав реабілітованих: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, (Київ, 27-28 квітня 2001 р.) / [упоряд.: Е. Л. Богацька, Н. О. Вірменко, А. А. Кондрацький, М. М. Роженко, Ю. М. Хорунжий]. – К.: Варта, 2001. – 216 с.
90. Катков Н. Ф. Восстановление исторической правды и справедливости / Н. Ф. Катков // Вопросы истории КПСС. – 1991. – № 9. – С. 83 – 92.
91. Лисенко М. Биківня: злочин без каяття: літературно-публіцистичний нарис / Микола Лисенко. – Бровари: Криниця, 1996. – 136 с.
92. Місінкевич Л. Опір духовенства та віруючих більшовицькій політиці: ствердження державного атеїзму в 20 – 30-х рр. ХХ ст. / Місінкевич Л. Л. // Історія України: маловідомі імена, події, факти: Зб. статей / Ін-т історії України НАН України та ін.; Редкол.: П. Т. Тронько (відп. ред.) та ін.– К.: Рідний край, 2005. – Вип. 31. – С. 63 – 78.
93. Місінкевич Л. Реалізація в областях Державної програми увічнення пам'яті жертв політичних репресій / Місінкевич Л. Л. // Історія України: маловідомі імена, події, факти: Зб. статей / Ін-т історії України НАН України та ін.; Редкол.: П. Т. Тронько (відп. ред.) та ін.– К.: Рідний край, 2004. – Вип. 25. – С. 387 – 395.
94. Місінкевич Л. Увічнення пам'яті жертв політичних репресій / Місінкевич Л. Л. // Реабілітовані історією. Хмельницька область: [у 4 т.] – Хмельницький, 2008. (Науково-документальна серія книг «Реабілітовані історією»: у 27 т. / голов. редкол.: Тронько П. Т. (голова) [та ін.]). Кн. 1. 2008 – С. 863 – 868.
95. Нас запитують // З архівів ВУЧК-ГПУ-НКВД-КГБ. – 1997. – № 1/2. – С. 437 – 439.
96. Подкур Р. Ю. Історіографія політичних репресій в Україні (друга половина 1980-х – 1990-ті рр.) / Подкур Р. Ю., Рубльов О. С. // Політичні репресії в Україні (1917 – 1980-ті рр.) / [авт. вступ. статей: С. Білокінь, Р. Подкур, О. Рубльов]. – Житомир: «Полісся», 2007. – 456 с.
97. Потебенько М. Органи прокуратури України на шляху відновлення законності // Київ: жертви репресій. – К.: Видавець Вадим Карпенко, 1999. Т. 2. – С. 3 – 5.
98. Скляренко Є. Видання, пов'язані з реабілітацією жертв політичних репресій в Україні / Скляренко Є. М. // Історія України: маловідомі імена, події, факти: Зб. статей / Ін-т історії України НАН України та ін.; Редкол.: П. Т. Тронько (відп. ред.) та ін. – К., 2004. – Вип. 25. – С 346 – 386.
100. Тронько П. Т. В ім'я історичної правди // З архівів ВУЧК-ГПУ-НКВД-КГБ. – 1994. – № 1. – С. 3 – 4.
101. Тронько П. Т. Наш священний обов'язок // З архівів ВУЧК-ГПУ-НКВД-КГБ. – 1995. - № 1/2. – С. 5.
102. Васильчук А. Жертвам сталінізму / А. Васильчук // Вінницька правда. – 1990. – 13 квітня.
103. Крохмалюк В. Що пропонують чекісти? / В. Крохмалюк // Радянська Україна. – 1990. – № 257. – 13 листопада.
104. Мрачковська Л. Пам'ятник репресованим / Л. Мрачковська // Вінницька правда. – 1991. – 14 лютого.
105. Пам'яті В. Лопушанського // Новий час. – 1993. – 4 вересня.
106. Пастушенко Л. Увічнено пам'ять невинних жертв / Леонід Пастушенко // Демократична Україна. – 1994. – 30 квітня.
107. Поминальний день // Подолія. – 1992. – 4 липня.
108. Скляренко Є. М. П'ятнадцять хвилин на долю людини / Євген Скляренко // Подільські вісті. – 1994. – № 49. – 28 квітня.
109. Соломенцев М. С. Истина против клеветы / М. С. Соломенцев // Правда. – 1988. – № 232. – 19 августа. – С. 1, 3.

110. Створюється товариство... // Прапор комунізму. – 1989. – 2 грудня.
111. Урядовий кур'єр. – 1994. – 12 серпня.
112. Всеукраїнське товариство політичних в'язнів і репресованих: історія створення та діяльність / Упоряд. Є. Пронюк. – К.: Український Центр духовної культури, 2007. – 680 с.
113. Із криниці печалі Збірник спогадів та документів / [упоряд.: Петро Велесик, Григорій Дем'янчук, Інна Нагорна, Євген Шморгун, Володимир Ящук]. – Вип. 4. – Рівне: Азалія, 1996. – 119 с.
114. Із криниці печалі. Матеріали масових репресій / [упоряд.: Велесик Петро, Дем'янчук Григорій, Шморгун Євген, Ящук Володимир]. – Вип. 3. – Рівне: Азалія, 1996. – 104 с.
115. Із криниці печалі. Спогади, документи, листи / [упоряд.: Велесик Петро, Нагорна Інна, Рибенко Лідія, Шморгун Євген, Ящук Володимир]. Вип. 1. – Рівне: Азалія, 1993. – 103 с.
116. Із криниці печалі. Спогади, документи, листи / [упоряд.: Велесик Петро, Нагорна Інна, Рибенко Лідія, Шморгун Євген, Ящук Володимир]. – Вип. 2. – Рівне: Азалія, 1995. – 139 с.
117. Кондрацький А. А. Часопис київського політрепресантства (коротка історія Київського товариства політв'язнів та жертв репресій 1988-2001 рр.) / А. А. Кондрацький. – К.: Укр. Центр дух. культури, 2003. – 140 с.
118. Ненси Адлер. Трудное возвращение. Судьбы советских политзаклю-ченных в 1950–1990-е годы / Ненси Адлер; [пер. с английского С. Я. Крушельницкой]. – М.: Общество «Мемориал» – «Звенья», 2005. – 318 с.
119. Петров А. Г. Реабилитация жертв политических репрессий: опыт историко-правового анализа / А. Г. Петров. – М.: ИНИОН РАН РФ, 2005. – 316 с.
120. Біркін В. Відкритий лист народним депутатам України // Свобода. Громадсько-політичне видання. – 2004. – 20 липня. – Режим доступу: http://www.svoboda.com.ua/index.php?Lev=archive&Id=482
121. Гурський О. Про нас - онукам нашим. – № 9 (3324). – 19.01.2006. – Режим доступу: http://izvestiya.odessa.gov.ua/index.php?go=Newspaper&in=view&id=4047
122. Закон республики Казахстан от 14 апреля 1993 № 2143-XII «О реабилитации жертв массовых политических репрессий». – Режим доступу: http://www.memo.ru/rehabilitate/laws/index.htm
123. Закон Кыргызской республики «О правах и гарантиях реабилитированных граждан, пострадавших в результате репрессий за политические и религиозные убеждения, по социальным, национальным и другим признакам» от 27 мая 1994 года № 1538-XII. – Режим доступу: http://www.memo.ru/rehabilitate/laws/index.htm
124. Закон РФ «О внесении изменений и дополнений в Закон РСФСР «О реабилитации жертв политических репрессий». 11 октября 1995 года. – Режим доступу: http://www.informika.ru/text/goscom/normdoc/r01/01295.html
125. Книга памяти жертв политических репрессий в СССР: Анотированый указатель. – С.-Петербург: Российская национальная библиотека, 2004. – Режим доступу: http: //visz.nlr.ru/project/books/uk2003/index.html#content
126. Проект Закону про реабілітацію жертв політичних репресій в Україні № 2040-1 від 18. 12. 2002 р. та супровідні документи. Висновок Головного науково-експертного управління від 04. 02. 2003 р. – Режим доступу:file://localhost/H:/електрон%20ресурси/13844.htm
127. Проект Закону про внесення змін до Закону України «Про реабілітацію жертв політичних репресій в Україні» № 2040 від 18. 03. 2003 р. та супровідні документи. Висновок Головного науково-експертного управління від 15 04. 2003 р. – Режим доступу: file://localhost/H:/електрон%20ресурси/12852.htm
128. Проект Закону про внесення змін до Закону України «Про реабілітацію жертв політичних репресій в Україні» № 2040-2 від 13. 05. 2003 р. та супровідні документи. Висновок Головного науково-експертного управління від 17.06.2003 р. – Режим доступу: file://localhost/H:/електрон%20ресурси/14947.htm
129. Проект Закону про внесення змін до Закону України «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні» (щодо осіб, які були піддані репресіям за вироками та рішеннями позасудових органів) № 4205 від 30. 09. 2003 р. та супровідні документи. Висновок Головного науково-експертного управління від 23. 10. 2003 р. – Режим доступу: file://localhost/H:/електрон%20ресурси/15932.htm
130. Проект Постанови про проекти законів України про внесення змін до Закону України «Про реабілітацію жертв політичних репресій в Україні» та про реабілітацію жертв політичних репресій

в Україні (нова редакція) № 2040/П від 31. 10. 2003 р. та супровідні документи. Висновок Головного науково-експертного управління від 14. 11. 2005 р. – Режим доступу: file://localhost/H:/електрон%20ресурси/14874.htm
131. Проект Закону про внесення змін до Закону України «Про реабілітацію жертв політичних репресій» (щодо статусу колишніх малолітніх в'язнів) № 3643 від 18. 06. 2003 р. та супровідні документи. Висновок Головного науково-експертного управління від 02. 09. 2003 р. – Режим доступу: file://localhost/H:/електрон%20ресурси/15308.htm
132. Проект Постанови про прийняття за основу проекту Закону України про внесення змін до Закону України «Про реабілітацію жертв політичних репресій» № 3643/П від 09. 09. 2003 р. – Режим доступу: file://localhost/H:/електрон%20ресурси/15794.htm
133. Постанова Кабінету Міністрів України від 9 листопада 1993 р № 911 «Про внесення змін і доповнень до Положення про порядок виплати грошової компенсації, повернення майна або відшкодування його вартості реабілітованим громадянам або їхнім спадкоємцям». – Режим доступу: http://lawua.info/jurdata/dir338/dk338534.htm

Л. Місінкевич*,*
доктор історичних наук, професор

РОЗДІЛ IV
Спогади та нариси про репресованих

Убієнних синів
поминай, наша мамо – Вкраїно,
хай мільйони їх душ
осява непогасна свіча.

А. Ненцінський
„Поминальна дума“

00025

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСНА РАДА НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ

ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ

РІШЕННЯ

від 12.04.89 № 57

м. Хмельницький

Про утворення при обласній Раді народних депутатів Комісії по сприянню у забезпеченні прав і інтересів реабілітованих і створенні пам"ятників жертвам репресій, що мали місце в період 30-40-х і на початку 50-х років

Відповідно до Указу Президії Верховної Ради СРСР від 16 січня 1989 року "Про додаткові заходи по відновленню справедливості щодо жертв репресій, які мали місце в період 30-40-х і початку 50-х років" виконавчий комітет обласної Ради народних депутатів РІШИВ:

Утворити при обласній Раді народних депутатів Комісію по сприянню у забезпеченні прав і інтересів реабілітованих і створенні пам"ятників жертвам репресій, що мали місце в період 30-40-х і початку 50-х років /склад Комісії додається/.

Основними завданнями Комісії вважати сприяння радянським органам у забезпеченні прав і інтересів реабілітованих, наданні їм необхідної допомоги у відшкодуванні матеріальної шкоди, вирішенні питань пенсійного, житлового та іншого забезпечення, а також у створенні пам"ятників жертвам репресій, в утриманні в належному порядку місць їх поховання.

Все питання вирішуються Комісією на її засіданнях, які проводяться в міру потреби, але не рідше ніж один раз в квартал. В необхідних випадках Комісія може залучати до своєї роботи громадських діячів, фахівців різних галузей знань.

Внести дане рішення на затвердження чергової сесії обласної Ради народних депутатів.

Голова виконкому А.Н. Поперняк

1988 р. Старокост. друк. зам. № 9—20000 а4. Підп. до друку 14. 01.

В.о.секретаря виконкому А.А. Городецька

В. Прокопчук

КОСТЬ ТУРКАЛО: ШЛЯХ В ЕМІГРАЦІЮ

Кость Тимофійович Туркало, на жаль, маловідомий в Україні. Його причетність до процесу 45 жертв сфальсифікованої «Спілки визволення України», який протягом 9 березня – 19 квітня 1930 року проходив у Харківському оперному театрі, знайшла побіжне відображення в науково-документальному виданні В. І. Пристайка, Ю. І. Шаповала [8], біографічні дані – у кількох публікаціях В. П. Мацька [5; 6], у монографії В. С. Прокопчука [9], «Спогади» К. Туркала українському читачеві представив в історико-літературному збірнику «Променистий і щирий мій краю» В. І. Куфльовський [13]. Однак із цих публікацій постать К. Туркала проглядається не досить виразно. Не розкритими залишилися причини й наслідки чотирьох його арештів, науково-публіцистична діяльність, не дана відповідь на звинувачення К. Т. Туркала в таємній співпраці з НКВС з боку окремих емігрантських діячів. Мета цієї статті – всесторонньо розглянути життя, педагогічну й науково-публіцистичну діяльність ще одного представника «розстріляного відродження».

Його інтелектуальні, емоційні й світоглядні устої закладались на Поділлі, у селі Немиринці тоді Проскурівського повіту (нині – Городоцького району Хмельницької області), де він 21 серпня 1892 року побачив світ. Батько Тимофій Туркало – родом з Галичини, навчався у Львові, у Холмі закінчив гімназію і повний курс духовної академії. Був священиком спочатку в Тростянці, згодом – у Кузьмині, а з 1890 до 1920 року – у с. Немиринці. Мати теж з Галичини, володіла мистецтвом лікування травами й була популярною «лікаркою» на цілу округу.

Освіту Костя здобував поетапно. До школи готував учитель церковно-парафіяльної школи Бакалінський, талановитий педагог, але, на жаль, «невиправний алкоголік». 1907 року закінчив Кам'янецьке духовне училище, де вчився і його брат Василь, а смотрителем (директором – В.П.) був Опанас Неселовський, відомий на Поділлі священик, педагог, магістр богослов'я, бібліотекар, краєзнавець, який, за твердженням К. Туркала, «за большевицьких часів… очолював у Харкові «Товариство безбожників» [13, с. 173].

Успішний випускник – «перший учень у першому розряді», він був зарахований до першого відділу першого класу Подільської духовної семінарії «на казну» – казенний кошт. Жив з братом Василем у семінарському гуртожитку. За 4 роки навчання пізнав основи багатьох наук, особливо подобались предмети природничого циклу, мова і література. Це й визначило подальшу долю.

Улітку 1911 року подав документи до Варшавського університету на природничий факультет, куди приймали за конкурсом атестатів, і на хімічний факультет Київської політехніки, де потрібно було складати конкурсні іспити. Пройшов у обидва заклади, але обрав ближчий – Київську політехніку. Брат Василь став студентом Московського комерційного інституту, найстарший Володимир – Дерптського університету, згодом викладав фізику і математику в Томській духовній семінарії [13, с. 211].

З осені 1911 року розпочався київський період життя Костя Туркала, який з невеликими перервами тривав аж до осені 1943-го – більше 30 років. Навчався успішно, брав активну участь у громадському житті. Відвідував клуб «Родина», де читали реферати студенти, виступали зі своїми творами М. Вороний, Г. Чупринка. Вступив до української Громади, працював у її термінологічній комісії. Восени 1912 року за дорученням Громади виголосив промову на похоронах М. В. Лисенка. А 1914 року очолив її [13, с. 214–215]. З цієї Громади

вийшло багато згодом відомих діячів, зокрема В. Голубович, І. Немоловський, В. Затонський та ін. У редакції газети «Рада», що розміщувалася на вулиці Інститутській, Кость Туркало познайомився з С. О. Єфремовим. У ході розмови Сергій Олександрович запропонував йому дописувати до газети, особливо про діяльність Громади.

З початком Першої світової війни пішов на піврічні медичні курси, де готували медперсонал для санітарних поїздів, успішно їх закінчив, отримавши свідоцтво фельдшера [13, с. 224]. Але несподівано справа повернулася в інший бік і за пропозицією декана хімічного факультету, професора В. Г. Шапошникова, він зі студентами І. Леоновим та П. Рудиковським опинився в розпорядженні начальника 9-го району південно-західного фронту інженера В. І. Кокушкіна, і недалеко Кам'янця-Подільського займався прокладанням та ремонтом доріг. Зокрема, восени 1916 року на ділянці Кутківці-Гусятин збудував 16 км дороги.

У січні 1917 року був призначений начальником будівництва залізниці на Волині. Був свідком солдатської «вольниці», яка почалася після оголошення «Наказу № 1». Згадував: «Непослух, відсутність дисципліни, биття, убивства, самосуди над офіцерами, дезертирство. Солдати почали здирати з офіцерів погони, а подекуди дійшло до того, що прибивали погони до плечей офіцерам цвяхами…» [13, с. 227]. Біля Затурців у напрямку Хорохорина проклав 6 км залізниці. На початку 1917 року був нагороджений орденом Анни 3 ст. [13, с. 226].

З переходом до складу 8-го залізничного батальйону, що дислокувався в Києві, став свідком і учасником важливих політичних подій. У серпні 1917 року вступив до Костянтинівської пішої військової школи, пропагував серед юнкерів українську ідею. Єдиний від усієї школи був обраний делегатом і наприкінці жовтня взяв участь у роботі 3-го військового з'їзду, ввійшов до Всеукраїнської ради військових депутатів, а від неї – до Центральної Ради, а згодом і до комісії при Генеральному секретареві військових справ С. В. Петлюрі [13, с. 229]. Брав участь у багатьох акціях української влади. З вторгненням до Києва червоногвардійських загонів підполковника Муравйова пішов у підпілля.

У лютому 1918 р. з поверненням УЦР за протекції Олени Борисівни Курило почав викладати українську мову в школі перекваліфікації офіцерів, які перейшли на службу до української армії. Увечері брав участь у засіданнях Центральної Ради. У цій же школі працював за Гетьманату. За Директорії разом із військом перебрався до Кам'янця-Подільського, служив у культосвітній управі штабу Дієвої армії [13, с. 235]. Восени 1920 року потиснута більшовиками армія відступила за Збруч, а К. Т. Туркало поїхав у Немиринці до батька, щоб перебути скрутний час. Тиждень з батьком переховувався в сусідніх Пашківцях, поки в Немиринцях лютував червоногвардійський загін [14, с. 7].

Згодом перебрався до Києва, де його чекала наречена Марія Нілова. З нею познайомився ще у вересні 1913 року. Вона, випускниця Петербурзького інституту шляхетних дівчат, з 1917 року мешкала в Києві. Марія Петрівна стала вірною подругою, соратницею Костянтина Тимофійовича на його страдницькому шляху, матір'ю двох їх синів. Мала літературні здібності, здійснила переклад українською мовою окремих творів Ч. Діккенса, Дж. Лондона, Ж. Верна, В. Гюго, стала авторкою кількох творів, зокрема «Легенди про хліб» [10, с. 246].

1921 року викладав хімію, природознавство та українську мову на різних військових курсах. У той час Україною ширились збройні повстання, з'явилась надія на повернення з-за кордону української влади. Разом з професором Олександром Качаловським, Тодосом Садовським та іншими ввійшов до комітету, який очолював Василь Сухобрусов. Однак чекісти заарештували й розстріляли В. Сухобрусова, а комітет розпався [14, с. 11].

Улітку 1921 року був заарештований і К. Туркало. Його звинуватили в причетності до підпільної організації в школі червоних старшин, де він викладав і де навчались в основному галичани – колишні вояки Української галицької армії. У камері сидів з повстанським отаманом «Ангелом» – 28-річним студентом університету Олександром Грудницьким, роз-

стріляним чекістами, та поетом Григорієм Чупринкою. Слідство тривало два місяці. Із-за відсутності доказів був звільнений. Це був перший арешт [14, с. 12–13].

Прагнув завершити вищу освіту, тому 1922-го поновився, а 1925 року закінчив повний курс політехнічного інституту [4, арк.1]. Одночасно продовжував і викладацьку працю, 1922 року – ще й в окружній школі міліції. Прилучився до наукової праці. Маючи досвід роботи в термінологічній комісії студентської Громади, безоплатно допомагав науковцям формувати словник української термінології [14, с. 14].

Більшовицька влада вирішила вийти з економічної і політичної кризи за рахунок допущення приватного капіталу до відродження промисловості та загравання з різними національностями шляхом «коренізації». К. Т. Туркало щиро долучився до українізації, за направленням міського лекторського бюро читав українську мову і українознавство в різних установах. Скоро очолив вказане бюро й проводив роботу з кінця 1923 – до початку 1926 року [14, с. 23]. Крім того, викладав хімію на робфаці Інженерно-меліоративного інституту та у Робітничому університеті. 1927 року зайняв посаду – асистента кафедри неорганічної хімії медичного інституту, а також мовного редактора газети «Пролетарська правда».

Не покидав наукових занять, дописував до різних газет, журналів. 1923 року отримав оплачувану посаду редактора технічного відділу Інституту української наукової мови (ІУНМ) Всеукраїнської академії наук. У жовтні 1925 року навіть очолив цей відділ. Добробут сім'ї поліпшився, двічі по путівках Секції наукових робітників з дружиною та синами Зіновієм і Ярославом побували на відпочинку в Криму [14, с. 23–24]. У 1925–1927 рр. К. Т. Туркало зредагував словник російсько-української ділової мови, з В. Фаворським уклав словник технічної термінології [7, с. 11].

Відносне затишшя середини 20-х досить скоро змінилося наступом більшовицької влади. За анекдот, необережно сказане слово людина могла бути заарештована. З'явилася сумнозвісна 54 стаття пункт 10 – контрреволюційна агітація, за якою можна було отримати 10 років ув'язнення. Першого відчутного удару репресивна машина завдала науковій еліті – потенційній опозиції нової влади.

Літню двомісячну відпустку 1929 року сім'я Туркалів проводила в с. Дзвінковій над річкою Ірпінь, за 50 км від Києва. 19 серпня до будинку, де вони зупинились, увірвалось п'ятеро депеушників на чолі зі старшим оперуповноваженим С. Бруком. Провели обшук, вилучили посвідку члена УЦР й повезли К. Туркала у «Липки» [14, с. 29, 31]. У цей час вже відбувалося формування справи неіснуючої підпільної організації «Спілка визволення України» (СВУ), спрямованої проти української науково-педагогічної, творчої інтелігенції, участь в якій приписувалася й Костянтину Туркалу. Почалися виснажливі допити, у ході яких, як пізніше зазначав у книзі «Тортури» сам К. Т. Туркало, він «понаписував багато неправди» [14, с. 42].

У вказаній книзі автор не розкрив ходу слідства. Про що не сказав Кость Туркало? Звичайно, про допити і власні покази. І це зрозуміло, адже він не мав доступу до архівної справи, яка й досі знаходиться у Києві в Архіві Служби безпеки України. Та й не все в тих показах виглядало пристойно: були категоричні заперечення, але було й каяття… Автору цієї розвідки вдалося детально вивчити слідчі справи К. Т. Туркала, М. В. Кривинюка, Г. К. Голоскевича, М. М. Любинського, В. Я. Підгаєцького, Й. Р. Карповича, Н. С. Токаревської – вихідців з Поділля й Південно-Східної Волині, притягнутих до судової відповідальності у справі СВУ. Костянтин Тимофійович витримав більше десяти запротокольованих допитів. Цікаву інформацію дає перший, який відбувся 21 серпня: анкетні дані, біографічну хроніку, картину нелегкої праці співробітників Інституту української наукової мови ВУАН. ІУНМ до початку 1925 року містився в одній кімнаті, його співробітники працювали здебільшого вдома, час від часу збираючись для обговорення важливих питань то в одного, то в іншого колеги. На таких нарадах вели протоколи. Хтось, прочитавши «Сонячну машину», у жартівливій формі

кинув слово «ІНАРАК», яке одразу підхопили всі, дивуючись збігові, – його можна було розшифрувати і як «інститутські наради активу» [1, с. 18]. Цей жарт дорого коштував заарештованим – надалі їх «підпільну терористичну організацію» слідчий Южний назвав «ІНАРАК», а жартівливе ім'я К. Туркала «Буркун», яким колеги відзначили дещо замкнутий характер Костя Тимофійовича, присвоїв йому як підпільну кличку.

4 вересня, після двотижневої обробки, К. Т. Туркало несподівано заявив: «Підтверджую, що при Інституті української наукової мови існувала нелегальна організація під назвою «ІНАРАК», куди входили Дубровський Віктор Григорович, Кривинюк Михайло Васильович, Шарко Вадим Вікторович, Осьмак Кирило Іванович, Поночіні Сергій Сергійович, Гладкий Микола Дмитрович, Шелудько Іван Михайлович, Лепченко Яків Хомич, Туркало Костянтин Тимофійович, Страшкевич Володимир Михайлович, Кондрачук Юліан Гаврилович. На чолі цієї організації стояв Холодний Григорій Григорович» [1, арк. 73]. Почали спрацьовувати методи фізичного і психологічного тиску, приклад співкамерників.

12 вересня 1929 р. з'являється наступний документ з типовим для справи СВУ заголовком «Моє каяття». Наведемо деякі уривки з нього: «… Організація ця мала назву «ІНАРАК», і ніколи її не названо серед учасників СВУ, бо цю назву я почув уже після арешту (розрядка моя. – Авт.), але я добре розумію, що не в назві справа. Уся суть роботи її доводить мені, що вона була контрреволюційна, і я був її членом…

Щиро каюся й відверто заявляю перед Радянською владою й цілою радянською громадськістю, що від цього часу я зрікаюся своєї контрреволюційної петлюрівсько-єфремівської ідеології й стаю на шлях чесної роботи радянського громадянина… І прошу дати мені змогу довести щирість мого каяття дальшою моєю працею» [1, арк.104–105].

Але в тогочасній слідчій практиці це був тільки етап, прийом, за яким йшла низка «уточнень», «доповнень» і т.п. Недовго думаючи, слідчий Южний провів серію тривалих і виснажливих допитів 14, 26 вересня, 1 і 7 жовтня. А 22 жовтня взяв дозвіл прокурора на продовження слідства ще на місяць. 6 листопада, перед черговою річницею жовтневих подій у Петрограді, слідчий закликав К. Т. Туркала «очиститися». Протокол допиту фіксує нові деталі «контрреволюційної» діяльності співробітників Інституту української наукової мови ВУАН: «Я не можу таїти того, що редакторський склад Інституту був взагалі настроєний проти інтернаціональних слів, а особливо проти чужих та російських» [1, арк. 131].

Оскільки в основному вже визначився контингент майбутніх учасників показового процесу, їх почали перевозити до Харківської в'язниці. 30 листопада ввечері в загратованому купе повезли до Харкова і Констянтина Туркала. У книзі «Тортури» він зафіксував цінні деталі про утримання київських в'язнів у тюрмі на Холодній Горі. Їх поселили в спецкорпусі, К. Туркала – на третьому поверсі в камері № 61. «Коли двері відчинилися, мене опанувало чимале здивування. Я побачив перед собою маленьку, щойно відремонтовану, чистесеньку кімнату з двома ліжками по обидва боки під стінами, а між ними, в протилежному кінці від дверей, під стіною столик. Від столика на підлозі постелена була новенька доріжка – ковричок, столик, покритий білим свіжим обруском, а на столику в квіточнику – букет квітів. На ліжках – по подушці в чистеньких білих пошивках, простирадла, по одному коцу. Усе чистесеньке, свіже. Біля дверей вішалка з двома кілочками. Я мусив ущипнути себе, щоб переконатися, що це не марево, а дійсність» [14, с. 38–39]. Додатково – ще й п'ятиразове харчування: бульйон, гречана каша, хліб, булка з маслом, м'ясо, чай з цукром. Причин такої уваги з боку репресантів було декілька: в'язнів схиляли до «каяття», повного і безсумнівного визнання надуманих звинувачень, показуючи їм, що можуть втратити відмовившись від співпраці зі слідством, а головне: після довгого сидіння в камерах у Києві, допитів з моральними тортурами, частого голодування ув'язнені мали нужденний вигляд – таких не можна було виставляти на прилюдний суд.

У Харкові допити продовжились. І хоч велись уже виключно українською мовою, все ж методи майже не змінились. За свідченням К. Туркала, «фізичних спеціальних впливів тоді ще не застосовували. Але довгі допити та ще й вночі, нерідко по 10–12 годин, робили свою справу… Лайка, глузування, кпини, висміювання, погрози були повсякчасними аксесуарами під час допитів. На слабших фізично людей такі довгі допити та ще й уночі та під такою моральною депресією впливали дуже від'ємно, і бувало, що вони щось писали, а потім і самі не пам'ятали, що вони понаписували» [14, с. 40].

Слідчий розумів, що показів К. Туркала недостатньо, щоб засудити його, і вимагав якихось нових фактів, зізнань. 7 грудня 1929 року Костянтин Тимофійович написав слідчому ще одну заяву. «Зізнання є половиною провини, а не зізнання тягне за собою найсуворішу кару, як упертому й завзятому ворогові, – в унісон зі слідчим твердив він, – отже, як кажуть, моя доля в моїх руках, а через те, маючи родину, двох синів маленьких (Зіновію було 8, а Ярославу лише 5 років. – В.П.), що за них я найперше повинен думати й дбати, я вважаю, що, не зізнавшись тут, я був би найганебнішим злочинцем насамперед перед ними. Отже, я не пам'ятаю, а раз не пам'ятаю, то я не в силі щось видумувати…» [1, арк. 153]. Це звернення засвідчує страшенний біль і відчай надломленої кількамісячними знущаннями людини: «Людина довірлива, вразлива, чутлива й від природи песимістично настроєна, я одверто кажу, через ці свої властивості я стільки пережив і перемучився за ці майже чотири місяці ув'язнення, що, здається, волів би бути й справді активним і цілком свідомим організатором СВУ, щоб більше не переживати цих мук через незнання. Я тоді мав би в чому зізнаватися, признався і був би спокійний, як це я бачив і чув на прикладах тих, що мали в чому зізнаватися. Я тільки скажу, що внаслідок цих переживань почуваю себе настільки вже знищеним для життя, що передо мною божевільною примарою стоїть доля моїх дітей» [1, арк.154].

Слідчий нічого нового не добився під час останнього допиту 14 грудня. І все ж це не завадило Южному 18 січня 1930 р. пред'явити ув'язненому офіційне звинувачення, як «колишньому юнкеру», «колишньому члену Центральної Ради, що працював у секції контролю Головного військового отамана Петлюри…, був у минулому зв'язаний з повстанським рухом, 1921 року був заарештований київським ЧК за належність до запільної контрреволюційної організації – Козача Рада». Слідчий найшов, що «у 1927 р. Кость Туркало був завербований Григором Холодним в члени запільної контрреволюційної організації СВУ», що «К. Туркало входив у осередок СВУ при ІУНМ, котрий мав конспіративну назву «ІНАРАК», а по організації «К. Туркало мав кличку «Буркун», проводив контрреволюційну роботу до арешту за завданням керівного центру СВУ», й звинуватив К. Туркала в контрреволюційній діяльності, антирадянській агітації, власне, у злочинах, передбачених статтями 54-2 та 54-11 тогочасного кримінального кодексу [1, арк. 170].

Протягом 9 березня – 19 квітня 1930 року в Харківському оперному театрі відбувався відкритий судовий процес над 45 в'язнями. Відповідну морально-психологічну обстановку забезпечували засоби масової інформації. Журнал «Більшовик України» писав: «У процесі СВУ український пролетарський суд судить в історичній ретроспективі весь український націоналізм, націоналістичні партії..., їхні негідні ідеї буржуазної самостійності, незалежності України» [14, с. 95]. Деякі київські газети вмістили фото К. Туркала, назвавши його «полковником Залізного батальйону» [6, с. 154].

К. Туркало і на допитах, і в ході судового слідства зумів витримати лінію: він визнавав власні «ідейні хитання», українську націоналістичну ідеологію інститутської інтелігенції, що не прийняла бід і жорстокостей, які принесла революція і громадянська війна, не підтримувала дії влади, але категорично заперечував політичну, а тим більше збройну боротьбу і навіть підготовку до неї. Більше того, на суді він відмовився від попередніх показів щодо ІНАРАКу, як осередку СВУ, сказавши, що дав свідчення помилково, під впливом показів

Г. Г. Холодного, а фактично до арешту навіть не чув такої назви [3, арк. 143–147]. До речі, 1931 року у ході попереднього слідства вже по наступній справі К. Т. Туркало продовжував твердити, що за участь в СВУ був засуджений необґрунтовано.

Йому дали 3 роки суворої ізоляції, але умовно, як і групі інших учасників процесу, і скоро випустили на волю. Тоді влада ще оглядалася на світову громадськість і в такий спосіб демонструвала об'єктивність і справедливість радянської судової системи.

Насправді ж у харківському оперному театрі протягом 42 днів судили 45 кращих синів українського народу, і не за факти контрреволюційної діяльності, а за ідейні переконання, соціальне походження: 31 підсудний належав раніше до українських політичних партій, шестеро були членами Центральної Ради, двоє – міністрами уряду УНР, В. М. Чехівський – прем'єр-міністром, 15 – вихідцями з духовенства. Харківський процес не тільки понівечив долю, а й життя підсудних та їх родин: 12 осіб були розстріляні, 5 померли у в'язницях, 2 – після звільнення. Наступна хвиля арештів накрила ще 700 осіб, а згодом – понад 30 тис. [9, с. 140].

У 60-х роках ХХ ст. у США посилився інтерес до справи «Спілки визволення України». Наталя Павлушкова – племінниця Сергія Єфремова, якому слідство інкримінувало керівництво неіснуючою СВУ, а згодом і Юрій Семенко – автор книги «Наталя Павлушкова» (Мюнхен; Львів, 1999), звинуватили К. Туркала в таємній співпраці з НКВС у ході слідства в справі СВУ. 1976 року в Нью-Йорку з'явився й сорокавосьмисторінковий пасквіль «Туркало – московські запроданці й ГПУ-КГБ». Не приховував факту травлі з боку деяких емігрантських діячів і сам К. Туркало, спростовуючи наклепи [12, с. 15]. У вступі до «Спогадів» засвідчив, що керівники еміграційної СВУ називали його «сексотом» швидше із-за незнання суті тогочасної сталінської системи – адже вони того «чистилища» не проходили, і вкотре стверджував, що «формально організації СВУ не було, а її провокаційно сконструювало з допомогою двох підсудних у цій справі московське ГПУ, щоб створити законну підставу для знищення верхівки української наукової інтелігенції того часу». І, як важливий аргумент, стверджував: «Коли б то була чиста правда, для чого всіх тих суддів того процесу, усіх прокурорів та молодших оборонців упродовж кількох років після процесу ГПУ знищено… Та й саме ГПУ – його склад – до 1940 року «оновлено». Для чого тримати живих свідків» [13, с. 159].

Ми вже процитували основні свідчення К. Т. Туркала на передсудовому слідстві й твердження в книзі «Тортури», про те що арештовані «у своїх передсудових свідченнях понаписували багато неправди», нерідко не підозрюючи, що, скажімо, із звичайної інформації про структуру Інституту української наукової мови, склад редакційних груп, зв'язки з науковим активом у центрі та округах, слідчі конструювали розгалужене підпілля з Центром та низовими філіями. Подібні або й більш критичні свідчення давали усі 45 учасників харківського процесу. Чи мають право ті, хто не пережив трагедії, яка звалилася на голову невинних людей (фізичне й моральне насилля, цілодобові допити, образи, знущання, голод і холод), звинувачувати в нестійкості людей, загнаних у безвихідь, людей, що шукали бодай шпаринку, аби уникнути таборів, смерті.

Аналіз протоколів слідства, як і спогадів К. Т. Туркала, спростовує інсинуації тих, хто традиційно шукає винних, забуваючи, що ще до трагічних 1929–1930 рр. українська еліта була приречена на винищення тоталітарним режимом.

Відпущений на волю Костянтин Тимофійович довгий час не міг забути тюремного кошмару, щоразу з болем у душі переживав усі дні «сидіння у в'язниці, згадував допити, а також тих талановитих українських учених, письменників, педагогів, священнослужителів, які загинули тільки за те, що палко любили свою Україну, українську мову, культуру, історію, свій народ. Він розумів, що після двох арештів і харківського процесу буде знаходитись під пильним наглядом депеушників, що спокійно жити і працювати вони йому не дадуть. І

справді вже 14 жовтня того ж 1930 року був заарештований втретє. Його знову звинувачували в контрреволюційній агітації, а слідчий прагнув завербувати К. Туркала в «секретні співробітники». Однак йому не вдалося ні обґрунтувати звинувачення, передбачені ст. 54-10, ні добитися співпраці. 5 грудня, після п'ятдесятидводенного утримання в Лук'янівській в'язниці, Кость Тимофійович був відпущений під підписку про невиїзд [14, с. 49].

Повернувшись до науково-дослідного інституту, де працював до арешту, К. Туркало довідався, що і директора, академіка Опокова, теж заарештовано. Пізніше, 1933 року, він загинув на засланні. Не побувши на волі й місяця, 3 січня 1931 року К. Т. Туркало був заарештований учетверте. У камері дізнався, що ОДПУ вже повним ходом застосовує жорстокі тортури – побої, підвальні камери з пацюками та водою по коліна, «стілець». До К. Туркала слідчий Андреєв застосував і «дантистичний допит» – йому вибили 2 зуби, і «стілець», тобто денне й нічне сидіння на стільці під наглядом вартового без сну й розмов. За будь-яке порушення правил – побої. Таких багатоденних стільців К. Туркало витримав аж чотири, – один із них тривав тринадцять діб. Допити ж починались трафаретним зверненням: «Ну, тепер рассказывайте…». В'язневі не оголошувалося звинувачення, він сам мав придумати, за що його заарештовано, й признатися в своїй «провині». Була навіть імітація розстрілу. Кость Тимофійович згадував, що, коли його поставили під дерево, він відчув, «як волосся на голові почало випростовуватись, а смушева шапка почала лізти догори… А в голові мерехтливий, швидкозмінний калейдоскоп… Діти, дружина, моє дитинство, страхіття ГПУ нестримним хаотичним потоком перебігали в голові» [14, с. 71]. Щоб врятувати життя, він пішов на крайній крок – погодився на співпрацю з ОДПУ. У книзі «Тортури» своє рішення обґрунтував так: «Подумавши трохи, я вирішив написати, що згоджуюся «співпрацювати», а там знову відмовитися… Довго міркував я і поставив собі твердо: ні! Написати – напишу, але згоди не дам, коли викличуть. І написав…» [14, с. 61].

Згодом виявилося, що його заарештували в справі підпільної військової організації, але вибити підтвердження не змогли. 15 травня 1931 року, після чотирьох з половиною місяців тортур, старший уповноважений ДПУ С. Брук, той, що арештовував у справі СВУ, оголосив йому вирок Трійки від 20 квітня 1931 року: «Подследственного инженера Туркала Константина освободить и дело его сдать в архив…» [14, с. 105].

Варто підкреслити, що Кость Тимофійович на співпрацю з ОДПУ, НКВС не пішов. З часу звільнення аж до початку війни практично знаходився на напівлегальному становищі – міняв місця проживання, вчасно кидав роботу, щоб не попасти в лапи НКВС, який після 1934 року перетворився в головний каральний орган більшовицької влади.

Йому радили виїхати з Києва, а то й з України. Натомість переїхав до столиці – Харкова, зумів влаштуватись на роботу до науково-дослідного відділу тресту «Кокс», поселитись у с. Високому за 18 км від міста. На Харківщині став свідком голодомору 1932–1933 років. Влітку 1933 року в складі бригади, направленої на збирання врожаю в одне із сіл Карлівського району, спостерігав: «Абсолютна тиша. Що там людської пісні, гавкання псів чи нявкання котів, навіть цвірінькання горобців, каркання ворон чи квакання жаб не можна було почути. Усе пішло на поживу людям, що, як могли, рятувалися від смерті, а найголовніше – від передсмертних мук. Багато хатів уже стояло пусткою. А сусіднє село Костянтинівка, казали, вже вимерло до ноги» [14, с. 118].

Незабаром отримав направлення в коксівню селища Хонжонкове на Донбасі, за 7 км від Макіївки, тимчасово виконував обов'язки технічного директора. Звідти наприкінці 1934 року був переведений на посаду інженера коксового цеху Єнакіївської коксівні. І на цьому митарства по Донбасу не закінчилися.

У розпал масових арештів побачив якось на дошці об'яв наказ. Щоб убезпечити себе від репресій (своєрідна самостраховка), директор Коник звільнив з роботи 6 осіб, як таких,

що не справились з роботою, у тому числі й К. Т. Туркала. Але в тресті віднеслись до цього рішення з розумінням і, цінуючи професійні здібності Костя Тимофійовича, перевели його в Макіївську найновішу коксівню змінним інженером коксового цеху [14, с. 131]. Однак, куди б не переїхав, він знову опинився в полі зору енкаведистів, які намагалися залучити його до таємної співпраці. Досить скоро і там запросили до відділу НКВС. Оскільки на співпрацю не погодився, органи взялися роздмухувати справу. У макіївській районній газеті з'явилася замітка: «… Як може добре працювати виробня, коли на ній працюють такі інженери, як Туркало, контрреволюційність якого виявлено ще 1930 року на суді Спілки визволення України». То був останній дзвінок – за ним йшов арешт. Одразу ж написав заяву, пояснив, що за станом здоров'я «повинен вивезти з донбаських газів дружину і дітей» [14, с. 134]. Директор зрадів, що одна з його проблем так швидко може вирішитись, тому негайно підписав заяву. За півгодини К. Туркало виїхав з Макіївки і на Донбас більше не повертався.

Вирішив прилаштувати сім'ю десь у тихому місці біля Києва, а самому «блукати по світу». Насилу винайняв кімнату в Микільській Слобідці. Дружина влаштувалася робітницею на швейну фабрику, а він поїхав шукати пристановища в Росії, аби відірватися від своїх переслідувачів. Знайшов місце начальника апаратного відділу в селі Петрово-Городище за 150 км на північ від Москви. Рік прожив більш-менш спокійно, поки 1939 року на гуральню не прибув доповідач з питань міжнародного становища – він же начальник обласного управління НКВС. Попри інші питання той наприкінці доповіді заявив, що на підприємстві теж є контрреволюціонери, якими збирався зайнятися [14, с. 149].

Кость Тимофійович негайно написав заяву до київського Спиртотресту і, на щастя, отримав запрошення на горілчаний завод у м. Сквиру. Згодом перейшов на посаду інженера в Торфсоюзі в Києві. І тут знову попав у поле зору НКВС. К. Туркала було попереджено, що він ще з 1934 року не мав права жити у великих містах, крім райцентрів і сіл, якщо вони були за 100 км від прикордонної смуги. З січня 1940 року опинився практично на нелегальному становищі. У Кам'янці-Подільському в січні 1940 року помер батько, а поїхати не міг. Удень працював у Торфосоюзі, а ночував будь-де: інколи в Слобідці Микільській, а після візиту міліції, яка цікавилась ним, – у товариша, а то й в садку чи парку, або в кущах на схилах Дніпра… 1941 року працював у Смільницькій артілі, будував коксову піч. Водночас звертався із заявами до різних інстанцій, добиваючись права на прописку в Києві. Після заяви на ім'я Й. Сталіна отримав нарешті дозвіл на прописку, але тільки на місяць. Згодом – на три. У таких митарствах застала його війна.

Т. К. Туркало згадує, як пильні київські двірники й кербуди розкручували істерію «шпигуноманії», ловлячи й передаючи до міліції будь-яку підозрілу їм людину, як, евакуйовуючись, свої ж нищили обладнання, палили архіви: «У цілому місті в повітрі літав паперовий попіл, а коло будинків державних установ палали ватри з їх архівних документів. НКВС арештувало всіх, хто стояв у них на обліку, «в останній агонії… хапало чимало людей» [14, с. 179].

У цьому становищі прихід німців був для К. Т. Туркала своєрідним порятунком. На початку німецької окупації очолив технічний відділ Міської управи, де головував знайомий йому професор О. Оглоблин, а восени 1942 року – управу Куренівського району м. Києва, після реорганізації районів Києва став уповноваженим на Куренівці від Подольського району [14, с. 201].

19 вересня 1943 року з сім'єю покинув Україну й опинився в Польщі. Згодом перебрався до Німеччини, 1949 року емігрував до США. Непростим виявилося для К. Туркала життя в еміграції. І все ж дав дітям пристойну освіту: Зиновій Костянтинович (1921–2004) став інженером, публіцистом, залишив спогади «Київ за німців», «У Франції», Ярослав Костянтинович (1924–2009) – хірургом, доктором медицини, полковником американської армії, автором низки видань з медицини, історії [10, с. 246–247]. Кость Тимофійович доживав віку без дружини – Марія Петрівна покинула земне життя ще 1970-го. 11 серпня 1989 року прийшла довгоочікувана звістка – пленум Верховного суду УРСР реабілітував К. Т. Туркала, ви-

знавши відсутність складу злочину в діях, засуджених 1930 року в справі СВУ. Але він цієї звістки не дочекався – помер за 10 років до неї 17 жовтня 1979 року в Нью-Йорку.

Таким нелегким і трагічним – через чотири арешти, суд у Харкові, поневіряння, напівлегальне життя – був шлях подолянина Костя Туркала в еміграцію, яка й врятувала його, як і тисячі інших українців, від остаточної розправи сталінської репресивної машини.

Список використаних джерел та літератури:

1. Архів Служби безпеки України. – Спр. 67098, кримінально-слідча справа Туркала К. Т. – Т. 112. – Арк. 173.
2. Там само. – Т. 113. – Арк. 102.
3. Там само. – Т. 183. – Арк. 143–147.
4. Центральний державний архів вищих органів влади і управління України. – Ф. 166, оп. 12, спр. 78181. Туркало Кость Тимофійович [ОС]. – Арк.4
5. Мацько В. П. Білий цвіт на калині: довід. вид. / Віталій Мацько. – Хмельницький: Просвіта, 2001. – 174 с.
6. Мацько В. П. Реабілітований посмертно / Віталій Мацько // Променистий і щирий мій краю. Городок на Смотричі – 2: іст.-літ. зб. / упоряд. П. Кривий, гол. ред. В. Куфльовський. – Городок: Бедрихів край, 2010. – С. 153–157.
7. Практичний російсько-український словник ділової мови: конторської та рахівничої / ред. К. Туркало. – К., 1926.
8. Пристайко В. І. Справа «Спілки визволення України»: невідомі док. і факти: наук.-док. вид. / Володимир Пристайко, Юрій Шаповал. – К.: Інтел, 1995. – 448 с.
9. Прокопчук В. С. Інституціоналізація краєзнавчого руху Правобережної України 20-х років XX – початку XXI ст.: монографія / наук. ред. П. Т. Тронько. – Кам'янець-Подільський: Оіюм, 2009. – 600 с.
10. Променистий і щирий мій краю. Городок на Смотричі – 2: іст.-літ. зб. / упоряд. П. Кривий, гол. ред. В. Куфльовський. – Городок: Бедрихів край, 2010.
11. Словник технічної термінології / уклад.: К. Туркало, В. Фаворський. – К.: ДВУ, 1928. – Т. 1.
12. Туркало К. Спілка визволення України // Нові дні. – Торонто, 1969. – Жовт. (Ч. 237); Листоп. (Ч. 238). – С. 10–13; Груд. (Ч. 239). – С. 7–15.
13. Туркало К. Т. Спогади / Кость Туркало // Променистий і щирий мій краю. Городок на Смотричі – 2... – С. 158–236.
14. Туркало К. Т. Тортури (Автобіографія за більшовицьких часів) / інж. К. Т. Туркало. – К.; Нью-Йорк : Наша Батьківщина, 1963. – 202 с.
15. Туркало К. Ювілейні дати // Нотатник. – 1972. – Ч. 9; Свобода. – 1979. – 20 жовт.

О. Миськова

КРОКИ У НЕБУТТЯ

У роки репресій пошук „ворогів народу" вівся скрізь – у містах, селах, на підприємствах, у господарствах, організаціях, навчальних закладах. Під колесо переслідувань насамперед потрапили громадяни корінних національностей. Настирливо вишукуючи прихованих чи явних шкідників, каральна служба доводила, що вони таки є: завзято діють, чинять перепони владі і в кінцевому результаті прагнуть її ліквідувати.

Саме таким духом пронизана архівно-слідча справа № П-6395, що зберігається у Держархіві області. Запеклими воро-

гами в ній виступають жителі с. Жердя, колишнього Орининського району (з 1959 р. – Чемеровецького району). Усі вони ворожі елементи, іншими вони не могли бути в очах тих, хто створював справу. Ця група людей визначається слідчим як антирадянська націоналістична організація, яка ставила своїм завданням повалення радянської влади шляхом збройного повстання і створення самостійної української держави. Ким були ці 9 „ворогів народу", які проходять по цій справі?

Першим у слідчих документах названо Бондарчука Степана Федоровича, 1895 р. н., вчителя. Був організатором і керівником української націоналістичної організації в Орининському районі з 1920 року. Приймак Яків Дем'янович, 1980 р. н., вчитель, офіцер старої армії. Дудко Михайло Ілліч, 1900 р. н., рахівник колгоспу, колишній просвітянин, у 1919 р. був учасником Всеукраїнського з'їзду націоналістичної просвіти. Петелько Петро Михайлович, 1901 р. н., колгоспник, колишній петлюрівець. Василинчук Павло Федорович, 1901 р. н., колгоспник.

Мартинюк Іван Герасимович, 1888 р. н., колгоспник, колишній просвітянин. Барабаш Юстин Самійлович, 1897 р. н., колгоспник, добровільно служив у петлюрівській армії.

Павлушин Митрофан Васильович, 1882 р. н., колгоспник, організував вихід селян із колгоспу. Українець Іван Степанович, 1898 р. н., колгоспник.

Перегляд документів справи підтверджує думку, що перший крок у „викритті ворогів" зробила Бердянська сільрада. На Бондарчука С. Ф. та його односельців надійшли різко негативні характеристики-довідки з сільради. Контрреволюціонери – і все! Сільрадівські довідки на всіх дев'ятьох „неблагонадійних" схожі між собою, мов краплини води. В усіх одні твердження: збиралися разом, виношували злочинні плани. А коли так – організація контрреволюціонерів, націоналістів. І вже постанова про притягнення до відповідальності за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. А це значить – арешт, в'язниця, допити в службах НКВС. Першим був заарештований Бондарчук С. Ф. – 31 січня 1938 року, як організатор антирадянської української націоналістичної організації. Дудко М. І. – 19 березня 1938 року, Приймак Я. Д. – 5 квітня 1938 року, інші четверо – 7 травня 1938 року. Усі заарештовані утримувалися під вартою у Кам'янець-Подільській тюрмі. Можна уявити, що відчували односельці, опинившись за ґратами, що думали вони про долю свою та своїх сімей. У кожного з них була сім'я, діти. Так, Дудко М. І. мав 4 дітей, найменшому синові Віталію було 7 років. У Петелька П. М. було 4 дітей, найменшій дочці Марії – лише рік. У Василинчука П. Ф. було 4 малолітніх дітей, з них найменшому Іванові – один рік. У Павлушина М. В. та Українця І. С. також було 4 дітей. Відірвали від хати, дружин і малолітніх дітей інших засуджених.

В усіх документах справи – таке формування свідчень заарештованих. Звинувачувальний висновок, винесений 7 серпня 1938 року, стверджував одне: у с. Жердя ще з 1920 року діяла націоналістична організація, яка вела контрреволюційну пропаганду. Члени організації були активними діячами націоналістичної „Просвіти", мали тісний зв'язок із закордоном, передавали різні відомості, інформацію. Отже, займалися ще й шпигунством на користь Польщі. У результаті проведених розслідувань Бондарчук С. Ф. і його односельці визнали себе винними у всіх звинуваченнях. З архівних документів відомо, чому підслідні зізнавалися у „злочинних намірах". Слідчий сфабрикував справу, адже в ній немає конкретних прикладів „злочинної діяльності" затриманих. Після закінчення слідства їхня справа була передана особливій трійці УНКВС по Кам'янець-Подільській області. 21 вересня 1938 року вона винесла жорстокий вирок – розстріляти. Перших вісьмох позбавили життя 25 вересня 1938 року, Бондарчука С. Ф. – 4 жовтня 1938 року. Вирок було виконано у м. Кам'янці-Подільському. Ми вже ніколи не дізнаємося, про що думали наші земляки, підступно звинувачені у тяжких злочинах, йдучи у свою останню дорогу. Смерть ховає таємницю назавжди. А були вони в розквіті сил (від 37 до 56 років), працювали на землі і мріяли про самостійну Україну.

А сім'ї репресованих ще довго залишалися в невіданні. Починаючи з 1956 року до органів державної безпеки надходило багато листів від родичів засуджених – кожен прагнув знати правду. Але у довідці про реабілітацію не було слова „розстріляний". Родичам репресованих видавалися довідки, у яких йшлося про те, що вони померли своєю смертю. Усі закатовані, як повідомлялося у цих довідках, померли від саркоми печінки, туберкульозу та інших, вигаданих „енкаведистами", хвороб. Комуністична влада розуміла: приховувати масштаби масового знищення людей можливо лише ціною не менш масштабної брехні. У 1958 році доля багатьох репресованих почала з'ясовуватися. 26 серпня 1958 року військовий трибунал Прикарпатського військового округу ухвалив рішення припинити справу про звинувачення Бондарчука С. Ф. та його односельців через відсутність складу злочину. Лише через 20 років їх реабілітували посмертно і повернули чесне ім'я. З сімей знято важкий тягар, що стільки часу прирікав на образи і приниження. Ні, вони не загинули даремно. Вони вчать нас пильності. Ми не маємо права забувати тих, хто зазнав страхіття сталінізму. Ми повинні нагадувати про них нашим дітям і внукам, усьому світові, аби ці страхіття не були забутими, аби вони не повторилися.

О. Миськова

ГІРКИЙ БІЛЬ ПРАВДИ

Гойса Андрій Миколайович народився в 1877 р. у с. Красноставці Чемеровецького району, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22 квітня 1931 р. Звинувачення: антирадянська агітація. Прикордонним загоном військ ДПУ УРСР 28 квітня 1931 р. висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований у 1998 р.

На початку 1930-х років насильство над селянством посилюється. Форсується колективізація, яка полягала в тому, щоб „зломити куркулів". Для кожного селянина це означало знищення індивідуального господарства – основи існування сім'ї. Ось чому багато селян, зокрема і незаможних, виступили проти колективізації. Той, хто не поспішав у колгосп, одразу ставав куркулем і підлягав ліквідації як клас. Так став куркулем хлібороб Гойса Андрій Миколайович, 1877 року народження, житель с. Красноставці Орининського (тепер Чемеровецького) району, архівно-слідча справа якого зберігається у Державному архіві області.

Повільно гортаю сторінки чужого життя, яке з волі вершителів доль стало „справою". Рядки свідчень і зізнань, звинувачень, довідок. Не всі у ті далекі і чорні часи витримували іспит на людяність. Ось красномовний документ – нищівна характеристика, видана за підписом голови, секретаря сільради і дев'яти активістів, датована 16 квітня 1931 року.

Дев'ять односельців опинились перед вибором: або виступити проти людиноненависницької суспільної системи, або звести наклеп на свого товариша, очорнити його. Вибрали останнє. Обмовити людину легше, ніж протистояти сваволі властей.

Під час слідства завдяки свідченням односельців стала відома „злочинна діяльність" А. Гойси. Селянина, який не відмовився від одноосібного господарства, назвуть „куркулем", що належить до „верхівки села". Один із пунктів звинувачення (далі – мовою оригіналу): „примазавшись к активу, дабы развалить колхоз, он записался в таковой, разложил его изнутри и выписался. После ухода А. Гойсы вышло еще 200 человек колхозников". І ще висловлювався на зборах: „Нам план хлібозаготівлі не потрібен, оскільки самі після без хліба зали-

шимося". Обмова людини широко використовувалася в системі доказів, значно полегшуючи роботу убивчого конвеєра. На світ Божий діставалися „гріхи" з давніх часів, які підтверджували в очах свідків ворожість А. Гойси до радянської влади. Із свідчень Сергія Олійника: „На зборах заявив: „Нам землеустрій не потрібен. Хай ідуть звідси представники району". При цьому світло погасили, щоб не видно було, хто виступає проти. Збори було зірвано. Свідок Андрій Лиськов підтвердив, що А. Гойса у 1927 році виступив проти самообкладення, заявляючи, що це „здирство".

Щодо так званих свідків, то майже щоразу ними були одні й ті ж активісти села. До кожного із заарештованих, чи призначених на заслання, уміли підібрати найпекучіші слова й такі факти, що одразу ж ставили на людині тавро ворога народу.

І вже на підставі свідчень односельців, народжується постанова зі звинуваченнями А. Гойси в антирадянській агітації проти колективізації. У пред'явлених звинуваченнях А. Гойса себе не визнавав виним. Проте прокурор 16 дільниці 28 квітня 1931 року виніс вирок – виселення в адміністративному порядку в Північний край. Можна уявити, як почував себе, опинившись за гратами, одвічний хлібороб, що думав він про свою долю та своєї сім'ї – мав чотирьох малолітніх дітей: найменшому Михайлу було вісім місяців.

Справа про звинувачення А. Гойси не дає відповіді на запитання про подальшу його долю. Реабілітований він був лише 12 лютого 1998 року прокуратурою Хмельницької обл. Отже, через 67 років трудівник-хлібороб повернувся в наше життя. Можна сказати: правда, незважаючи ні на що, взяла гору над злом. Але ж який невимовно пекучий і гіркий її біль.

В. Прокопчук

ОСЕРЕДОК «СПІЛКИ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ» В ДУНАЇВЦЯХ (1929–1930 рр.)

Про подолян, притягнутих до кримінальної відповідальності, у сфабрикованій у 1929–1930 рр. справі «Спілки визволення України» є чимало досліджень. Про вихідців з Дунаєвеччини, сусідньої з Кам'янцем-Подільським території, – лише кілька публікацій, зокрема про Дмитра Олександровича Богацького – сина нестерівецького священика, та Євгена Григоровича Кондрацького з Маліївців [1].

Перший був викладачем Кам'янець-Подільського хімічного технікуму, Інституту народної освіти, упродовж 1926–1929 рр. – головою Кам'янець-Подільського наукового товариства Всеукраїнської академії наук. Дмитра Олександровича, заарештованого 31 січня 1930 року, звинуватили в тому, що він «поддерживал детей лишенцев-кулаков и в то же время игнорировал учащихся (хімічного технікуму. – В.П.), принадлежащих к пролетарской прослойке». Долучили й той факт, що 1922 року його брат Борис та сестра Лідія були розстріляні ЧК, а брати Павло та Георгій емігрували за кордон. Але головний злочин полягав у науковій діяльності на посаді голови наукового товариства, в яке, за твердженням слідчого, «ввійшла шовіністично налаштована інтелігенція з контрреволюційним минулим», і яке «розповсюджувало вузьконаціоналістичні ідеї», вело «підготовку кадрів до боротьби з радвладою» [2, арк. 21]. За це трійка 25 лютого 1930 року засудила Д. О. Богацького на п'ять років концтаборів [2, арк. 27].

Є. Г. Кондрацький навчався в Кам'янці-Подільському, де батько служив священиком Подільської духовної семінарії. У 1919–1920 рр. очолював губернську подільську «Просві-

ту», входив до товариства імені Леонтовича, члени якого, на думку слідчого, були «виключно шовіністично налаштованою інтелігенцією, яка під виглядом домашніх музичних вечірок об'єднувала всіх незадоволених існуючим ладом». 18 лютого трійка засудила його на три роки концтаборів, 16 червня 1937 року ярославський суд добавив ще п'ять років. 15 січня 1938 року стався крах надій і фізичних можливостей – Євген Григорович помер [3, арк. 96 – 97].

За кримінальною справою Держархіву Хмельницької області нами була простежена доля педагогів братів Семена і Степана Риндиків з Дунаївців – членів місцевої «Просвіти», яку в 1918–1919 рр. Семен Дмитрович очолював [4, с. 264 –267].

Однак за межею доступності для дослідників тривалий час залишалася групова справа, в якій 23 жителі Дунаївців та навколишніх сіл були звинувачені в належності до контрреволюційної групи лікаря Павла Бутовського, яка нібито входила до «Спілки визволення України». Під тиском слідчого 31 серпня 1929 року електромонтер І. Т. Лісовський підтвердив існування в Дунаївцях гуртка «Визволення України», назвав кількох дунаївчан, які, на його думку, входили до «гуртка», свідчив, що Сайко Чоловський під час випивки навіть показував йому «Статут Комітету боротьби за визволення України» й обіцяв дати анкету для вступу до організації [5, арк. 97 – 98].

Офіційно термін «філія» стосовно дунаєвецької групи в документах слідства не зустрічається, здебільшого – «угрупування», «група», «гурток». Але аналіз кримінальної справи дає підстави стверджувати, що слідчими фабрикувалася ще одна «філія СВУ», яка б суттєво посилила концепцію функціонування в Україні розгалуженої мережі контрреволюційних осередків «Спілки визволення України». Як відомо, кількома хвилями арештів ОДПУ вдалося спочатку притягти до відповідальності 700, а згодом – понад 30 тис. заарештованих [6, с. 44]. У їх числі була й «група» П. П. Бутовського в Дунаївцях, яка, за нашими підрахунками, з приписаними до неї іншими жертвами згодом була доведена до 42 заарештованих.

Мета цієї статті – на основі невідомих до цього архівних джерел оприлюднити факт фабрикування слідчими ДПУ дунаєвецької філії «Спілки визволення України», показати наслідки цієї групової кримінальної справи, трагізм невинних людей.

Знаковою фігурою в цій справі проходив Павло Петрович Бутовський – національно свідомий українець, активний учасник національно-визвольних змагань 1917–1920 рр.

Він народився 23 січня 1889 р. у багатодітній сім'ї священика в с. Овсяники на Бердичівщині. На день арешту сім'ю складали: мати Олімпіада Антонівна, дружина Віра Кіндратівна, дочка Вероніка – 10 років, син Володимир – 5 років, дочка Ніна – 2 роки.

Павло Петрович спочатку отримав домашню освіту, потім навчався в народній школі, богословську освіту здобув у Києві. 1911 року поступив на медичний факультет Варшавського університету і закінчив 4 курси. З початком Першої світової війни евакуювався до Ростова-на-Дону, потім перевівся до Київського університету, але навчання із-за призову до армії не закінчив [7, арк. 9]. Служив у медчастині.

У липні 1917 року одружився на дочці наглядача Кам'янецької земської лікарні Вірі Приходько. У жовтні того ж року був переведений до Києва лікарем Українського полку. З приходом у січні 1918 року більшовицьких військ демобілізувався з армії, у лютому – березні здавав державні іспити в Київському університеті. Не дочекавшись диплома, повернувся до Кам'янця-Подільського і на пропозицію голови губернської земської управи В. К. Приходька очолив редколегію журналу «Село», до якої входили сам голова губернської земської управи, а ще – Ю. О. Багацький та ін. [7, арк. 9 зв.]. Під редакцією П. П. Бутовського напередодні відкриття в Кам'янці-Подільському державного українського університету вийшла одноденна газета «Свято Поділля», приурочена цій події. 1918 року в Кам'янці-Подільському створив український хор і був його регентом [8].

У липні 1919 року на пропозицію Івана Огієнка очолив курси медсестер. У січні 1920 року перейшов на службу в головне управління Червоного Хреста України, до наступного приходу більшовиків був референтом з питань соціального забезпечення при головноуповноваженому уряді УНР Іванові Огієнку. Протягом серпня – жовтня 1920 року був мобілізований на службу в Київське військово-санітарне управління. З 15 жовтня 1920 року до 20 вересня 1921 року очолював медичну дільницю в с. Вороньки Козелецького повіту на Чернігівщині.

Важко захворівши, повернувся до Кам'янця-Подільського. З січня до листопада 1922 р. очолював Балинську медичну дільницю. Якось у вересні 1922 року Павло Петрович на квартирі виконував на піаніно улюблені українські пісні, награв й український національний гімн «Ще не вмерла Україна». Через чийсь донос до Кам'янця-Подільського за розпорядженням голови окрвиконкому Опанаса Буценка був звільнений з посади. Не без труднощів у січні 1923 року все ж таки влаштувався в Дунаївцях цивільним санітарним лікарем 2-ої Дунаєвецької трудової школи. Одночасно обслуговував дитбудинок, де утримувалися діти з охоплених голодом Поволжя і півдня України. [7, арк. 10].

Приїзд у райцентр лікаря, що пройшов практичну школу і на фронті, і в мирних умовах, не залишився непоміченим. П. П. Бутовський, колишній працівник українського відділення Червоного Хреста, об'єднав навколо себе активістів, зініціював створення 23 червня 1923 року Дунаєвецької організації Українського Червоного Хреста, головою якого став Петро Михайлов (він же й голова КНС), секретарем – В. В. Павлов, членами – І. В. Афанасьєв, А. Й. Гернштетер, О. В. Гоник, член райвиконкому. Павло Петрович був заступником голови до 1929 року. На 1 квітня того ж року дунаєвецька організація УЧХ налічувала 974 члени – 598 селян, 125 робітників, 120 кустарів, 96 представників інтелігенції і 35 інших. Сільські осередки, згодом названі слідчим «боївками», діяли у Вихрівцях, Гірчичній, Голозубинцях, Руді Гірчичнянській, Чанькові [7, арк. 14 зв.]. Осередок Українського Червоного Хреста відкрив свій магазин «Санітарія і гігієна», амбулаторію, якою завідував П. П. Бутовський, лікарем працював В. З. Тарасюк, лікпомом – І. А. Попіль, аптекаркою – Н. Севастьянова, санітаркою – Ю. Батковська. Меддопомога була безоплатною, а ліки – зі скидкою 50 відсотків. У червні 1928 року були організовані курси першої допомоги, на яких навчалося 50 слухачів [7, арк. 16].

Як виходець зі священицької сім'ї, Павло Петрович підтримав вірян у їх намаганні відкрити в Дунаївцях українську автокефальну православну церкву. За його домовленістю з німецькою громадою в кірсі відбулося богослужіння українською мовою, яке провели привезені з Кам'янця-Подільського єпископ Максим Задворняк, священики Данилов, Монастирський, Манькевич і Винарчук. Дунаївчанам сподобалася служба рідною мовою, і вони взялися за створення нової церкви.

У грудні 1925 року П. П. Бутовський на запрошення головного лікаря Войлера став ординатором райлікарні, працював у колі таких лікарів, як В. Галавський, Д. Длуговський, М. Рум'янцев, В. Тарасюк [9, арк. 76]. А 1 січня 1927 року Кам'янецька окрінспектура охорони здоров'я доручила П. П. Бутовському організацію в Дунаївцях робітничої поліклініки, якою й завідував до 25 серпня 1929 року – дня арешту. Слідчий Шиєнок визначив Павлу Петровичу роль керівника дунаєвецької філії СВУ і наполегливо це обґрунтовував.

Роль провідних фігур дунаєвецького «контрреволюційного угрупування» приписувалася священику Могилівської української автокефальної православної церкви отцеві Микиті Винарчуку, колишньому автокефальному священику Прокопу Давиденку, завідувачу Дунаєвецької школи фабрично-заводського навчання Семену Буженку, фельдшеру Іллі Афанасьєву, учителю Володимиру Гушлу.

У доповідній записці голові ДПУ УРСР В. Балицькому «Про підсумки роботи по викриттю українського контрреволюційного підпілля по Україні у зв'язку із справою «СВУ» від

1 грудня 1929 р. заступник начальника секретного відділу ДПУ УСРР О. Абугов і начальник 2-го відділення секретного відділу Б. Козельський зафіксували по Кам'янець-Подільському округу ще одну філію – групу автокефальних священиків. «Один з учасників автокефальної групи піп Винарчук входить у ліквідовану окрвідділом ДПУ під час операції контрреволюційну організацію лікаря Бутовського (м. Дунаївці)», – зазначалося в доповідній [6, с. 152]. Отже, священику М. Винарчуку приписувалася подвійна вина: участь в автокефальному русі, який зазнав серйозного удару наприкінці 20-х, та в «контрреволюційній організації» лікаря П. Бутовського. Справу М. Винарчука, як і автокефаліста П. Давиденка, було виділено в окреме провадження.

Хто ж він, такий небезпечний для тодішньої влади священик Винарчук?

Микита Винарчук – подолянин, народився 19 вересня 1891 року в м. Городку Проскурівського повіту в селянській сім'ї. У 1910–1911 рр. пройшов курси псаломщиків, отримав направлення в с. Северинівку Жмеринського району на посаду дяка. 1915 року був призваний до армії, вишкіл проходив у Воронежі. 1916 року у складі батальйону особливого призначення попав на закордонний фронт у Солоніки на Балканах. Згодом французи інтернували його частину. На Батьківщину повернувся у жовтні 1920 р., лікувався в Одеському госпіталі, де й залишився на службі аж до лютого 1921 р [9, арк. 41].

Демобілізувавшись, направився у Северинівку, працював на цукрозаводі, був секретарем Северинівської земельної комісії. У березні того ж року був рукопокладений у Вінниці в диякони, у червні в Бару – у сан священика з призначенням у с. Цівківці Ушицького повіту. Очолював Сказинецьку парафію Могилів-Подільського району. У вересні 1924 року Кам'янецька церковна рада призначила його священиком у с. Могилівку Дунаєвецького району. Три місяці був без храму, тому виїхав у с. Карачіївці, де вів службу замість заарештованого священика Якименка [9, арк. 41 зв.].

У квітні 1925 року повернувся в Могилівку (з 1958 року це село приєднано до м. Дунаївці) і служив там до дня арешту – 25 серпня 1929 року. З активом – Гнат Осецький, Пилип Баранюк, Ганна Севастьянова, Леонтій Буяр, Василь Магера, Микола Тращанський, Володимир Баранюк, Григорій Білоконний, Ілля Афанасьєв, Олександр Дзвоник та іншими – повів боротьбу за створення в Могилівці української автокефальної православної церкви. Спочатку правили почергово: тиждень – священик російської православної церкви, другий – автокефальний священик о. Микита Винарчук. Були конфлікти, сутички, бійки між віруючими, які розбирала навіть міліція. Поступово УАПЦ знайшла широку підтримку жителів Могилівки. [9, арк. 110].

Церква мала українське спрямування – діяло два українські хори, щороку відправлялася панахида по загиблих учасниках боротьби за незалежну Українську Народну Республіку, фінансово підтримувала Комітет з увічнення пам'яті С. Петлюри. З церковним хором о. М. Винарчук був у Кам'янці-Подільському на Іванця, на запрошення громад вів службу в Блищанівці, Гуменцях, Супруньківцях, Чанькові, Яромирці [9, арк. 112]. Не раз брав участь у роботі окружних церковних соборів. Був особисто знайомий з головою УАПЦ митрополитом Василем Липківським, 1924 року мав з ним бесіду в Києві, 1925 року зустрічався у Вінниці на губернському соборі, у травні 1929 року на його ж київській квартирі. Активна діяльність М. Винарчука була помічена, він викликався до окружного відділу ДПУ.

Прокіп Давиденко 1890 року народився в Моломолинцях біля Меджибожа. Син селянина, отримав початкову освіту, електромонтер за професією. Виїхав на заробітки до Санкт-Петербурга, з 1907 по 1918 рік працював електромонтером на Обухівському заводі. Повернувшись в Україну, спочатку завідував господарством у відділі культів Київської духовної консисторії, потім переїхав до Вінниці, а звідти – до Кам'янця-Подільського. Працював завгоспом у Подільській православній консисторії, за поляків (1919 р.) – касиром при головно-

уповноваженому уряду УНР Іванові Огієнкові, наприкінці 1920 р. – завгоспом у Кам'янець-Подільському державному українському університеті. 1921 року став священиком УАПЦ у с. Рихта, брав участь у діяльності Кам'янець-Подільського Кирило-Мефодіївського товариства [9, арк. 17, 17зв.].

З переїздом до Дунаївців не раз підміняв на службі священика о. Микиту Винарчука. Знав Ю. Й. Сіцінського, бував у нього вдома, брав книги для читання, зокрема Огієнкову «Українську культуру». Був справжнім українським патріотом. На допиті єпископ Пивоваров 23 жовтня 1929 року так охарактеризував П. Давиденка: «Особа – хитра, більше скритна… Грав до мене роль в житті УАПЦ в Кам'янці, як один із заправил… Близький він зі священиками Кам'янецької УАПЦ, з Винарчуком – друг, і обидва разом старалися з відкриттям Дунаєвецької парафії». [9, арк. зо]. Такої атестації вже було достатньо, щоб 25 серпня 1929 року бути заарештованим.

Завідувача Дунаєвецької школи фабрично-заводського навчання С. М. Буженка, заарештованого також 25 серпня 1929 року, звинуватили в належності до «угрупування» П. Бутовського. Серед причин достатньо було й того, що Семен Михайлович з Галичини, 1896 року народився в селі Ямниця Станіславського повіту[7, арк. 146 зв.]. Закінчив Станіславську гімназію. У роки І світової і національно-визвольних змагань 1917–1920 рр. воював у складі російської та Української Галицької армій, отримав офіцерський чин. У складі УГА від Львова дійшов до Кам'янця-Подільського, а звідти з боями – до Житомира. Для зв'язку з інтернованими в Чехословаччині та Румунії частинами був відряджений за кордон, де встиг у Берні закінчити текстильний технікум, попрацювати на ткацькій фабриці. У Празі одружився на українці з Новоселиці (Буковина) Вірі Цибух [7, арк. 149].

1924 року перебрались в Україну. Після багатьох митарств 1925 року в Харкові отримав призначення на посаду завідувача Дунаєвецької школи фабрично-заводського навчання [7, арк. 150]. брав активну участь у громадському, культурно-освітньому й церковному житті міста, чого за критеріями ОДПУ цілком вистачало для отримання ярлика «контрреволюціонера».

До активу «угрупування» П. Бутовського був віднесений і фельдшер Ілля Афанасьєв, уродженець с. Борсуки тоді Староушицького району, фельдшер, який 1916 року в Кам'янець–Подільському військовому госпіталі (нині школа – інтернат по вул. Лесі Українки) був помічником лікаря, передавав досвід молодому лікарю, майбутньому письменнику-класику Михайлові Булгакову [5, арк. 143]. Його участь у діяльності Дунаєвецької організації УЧХ та Могилівської української автокефальної церкви, на думку слідчого, також підпадала під статус «контрреволюціонера» й «українського шовініста».

Учитель української мови, музики і співу та бібліотекар Дунаєвецької семирічки, а за Директорії, аж до 1925 року, завідувач початкової школи, а ще керівник українського хору й композитор Володимир Костянтинович Гушло під цей ярлик попадав тим більше [7, арк. 124 – 126].

Серед заарештованих у цій груповій справі були:

- Володимир Георгійович Волошановський, 1894 р. н., уродженець с. Суржа Кам'янецького району, колишній дяк;
- Володимир Васильович Павлов, 1900 р. н., з с. Могилівка, член правління філії УЧХ;
- Семен Григорович Сербалюк, 1886 р. н., житель Дунаївців, бухгалтер, колишній вояк Дієвої армії УНР;
- Федір Гаврилович Ночка, 1890 р. н., уродженець с. Заставля Дунаєвецького району, активний просвітник;
- Іван Антонович Попель, 1890 р. н., с. Іванківці Дунаєвецького району, фельдшер;
- Степан Дмитрович Риндик, 1894 р. н., учитель, просвітник;

- Семен Дмитрович Риндик, 1892 р. н., учитель, просвітник;
- Антон Іванович Костенко, 1892 р. н., вояк Дієвої армії УНР, фельдшер;
- Надія Петрівна Севастьянова, 1904 р. н., м. Дунаївці, фармацевт, член спілки «Медсанпраця» [5, арк. 143 – 144].

Згодом як таких, що примикали до групи П. П. Бутовського, заарештували й інших: Петра Івановича Баранюка; Олену Олександрівну Богацьку, дочку нестеровецького священика, учительку; Лідію Михайлівну Гаврилову, учительку з Дунаївців; Пилипа Казимировича Гараєвського, який нібито вів агітацію серед робітників фабрики «Дунсукно»; Олександра Голоманюка; Фому Федоровича Гостика, автокефаліста; Олександра Гнатовича Дзвоника, старосту Могилівської автокефальної церкви, в якого квартирував священик Микита Винарчук; Івана Федоровича Кардаша – механіка фабрики «Дунсукно»; Григорія Кучерявого, фельдшера; Олексія Леонтійовича Куропатова; Семена Івановича Кифоренка; Вікторію Феліксівну Кухар – активну автокефалістку; Івана Олександровича Левицького із с. Дунаївці, учителя, двоюрідного брата Степана і Семена Риндиків; Іполита Адамовича Монкевича, січинецького священика; Гната Максимовича Осецького; Никифора Гавриловича Ночку; Якова Григоровича Сербалюка – касира правління Дунаєвецької організації УЧХ; Миколу Трощанського, шевця з с. Дунаївці; Сайка Чоловського з Могилівки [7, арк. 1 – 7].

Набиралася чимала група, яка цілком «тягнула» на філію. Схоже слідчі дуже спішили. Скажімо, в одній і тій же справі Семен Риндик по батькові названий «Никифоровичем», а в звинувачувальному висновку – і «Даниловичем», і «Дмитровичем». Однак прагнули надати справі переконливості, аргументованості. З цією метою діяльність дунаєвецьких «контрреволюціонерів» поділили на два етапи: до 1923 року і з 1923 по 25 серпня 1929 року – дні масових арештів її учасників.

У період до 1923 року основним осередком гуртування «контрреволюціонерів» визначили дунаєвецький український хор, що діяв під керівництвом учителя Володимира Гушла. Вина полягала в тому, що під час репетицій і виступів хору його члени вивчали і співали «старовинні українські пісні шовіністичного змісту», виконували й «церковні пісні в церкві с. Могилівки» і, найстрашніше, «…збираючись на квартирах окремими групами, співали національний гімн «Ще не вмерла Україна». Усім цим, вважав слідчий, проводилася обробка мас в націоналістичному шовіністичному дусі [5, арк. 144 – 145].

З приїздом у Дунаївці лікаря П. П. Бутовського «контрреволюційна діяльність набула пожвавленого характеру»: навколо нього, за твердженням слідчого, почали групуватися «активні петлюрівські діячі – прихильники самостійної України». Основними «контрреволюційними» осередками, навколо яких гуртувалися українці, були Дунаєвецька організація Українського Червоного Хреста та Могилівська українська автокефальна церква.

Ініціативна група – П. П. Бутовський, Я. Г. Сербалюк, І. В. Афанасьєв, А. І. Костенко, В. К. Гушло, В. Г. Волошановський та інші – повела роз’яснювальну роботу і досить скоро навербувала близько 2 тис. червонохрестівців з числа дунаївчан і жителів району [5, арк. 145]. Серед активу «найзатятішими ненависниками радянської влади і прихильниками УНРівщини» слідчий визначив Павла Бутовського, Іллю Афанасьєва та Якова Сербалюка. У чому ж їх провина? Які конкретні діяння проти радянської влади вчинили вони? Таких фактів слідство встановити не змогло. У протоколах, звинувачувальних висновках проходять відомі трафаретні фрази, що до керівництва Дунаєвецького комітету Українського Червоного Хреста не допускались комуністи, особи інших національностей. Що І. В. Афанасьєв під час «вербовки» до УЧХ нібито заявляв: «Геть жидів та кацапів і всяких дармоїдів з нашої рідної України, ми мусимо бути господарями нашого краю, геть русофільство – у нас є свої рідні діячі, геть кацапську та більшовицьку книгу – у нас є свої», а П. Бутовського називав «добрим лікарем, гарним хлопцем і великим діячем» [5, арк. 146].

Звичайному торгівельному пункту – магазину «Санітарія і гігієна», облаштованому комітетом УЧХ, приписувалася роль такої точки, де велася посилена агітація за незалежну Україну, оскільки там «продавалися книги українських письменників, їх портрети, «Кобзарі», «Історія України» та інші, проводились збори під виглядом засідань комітету УЧХ». І все це нібито спрямовувалося на «вкорінення в маси національних ідей» [5, арк. 146].

Серйозним злочином виявився зв'язок багатьох членів УЧХ з автокефальною церквою, що постала в с. Могилівка 1924 року, особливо зі священиком М. Винарчуком, визнаним не тільки неблагонадійним, а й небезпечним для радянської влади. Зокрема, І. Афанасьєв, В. Волошановський і Я. Сербалюк не раз вносили пропозиції про збір коштів на підтримку церкви, на вшанування пам'яті С. Петлюри, власне, «через автокефальну церкву, УЧХ, школи, учителів створювалися можливості для відродження самостійної України» [5, арк. 149 – 150].

27 січня 1930 року помічник уповноваженого секретного відділу ДПУ Шиєнок, начальник цього відділу Гросман і заступник начальника Кам'янець–Подільського прикордонного загону та окружного відділення ДПУ Євгеньєв підписали звинувачувальний висновок і направили колективну справу за № 359 на розгляд судової трійки. Вони клопотали Бутовського П. П., Афанасьєва І. В., Сербалюка Я. Г., Сербалюка С. Г., Буженка С. М., Попеля І. А., Костенка А. І. засудити на 10 років кожного, В. Г. Волошановського – на 5 років, Ночку П. Г., Риндика Семена Дмитровича, Риндика Степана Дмитровича та Севастьянову Н. П. вислати за межі України «у віддалені північні губернії СРСР» (губернський адміністративний поділ був скасований ще 1925 року… – В.П.) на 3 роки, В. К. Гушлу дати 3 роки концтаборів, В. В. Павлова вислати на 3 роки за межі Кам'янець-Подільського округу [5, арк. 50].

До уваги не бралося чимало фактів. Насамперед те, що 21 особа з 23 членів так званої групи П. П. Бутовського вини не визнала. Бо її, цієї вини, й не було. Слідчі видавали бажане за дійсне. П. П. Бутовського, наприклад, звинуватили в тому, що він не брав до керівництва Дунаєвецького комітету УЧХ партійно-радянських активістів. І в той же час факт участі В. В. Павлова, секретаря райвиконкому, у комітеті УЧХ у ролі статиста, а члена КП(б)У судді Гнилиці на посту голови правління комітету УЧХ визнали як спробу «втягування до роботи в УЧХ навіть радянських службовців…» [5, арк. 148]. Непереконливо звучить звинувачення хору В. Гушла в тому, що він виконував українські пісні, бо цей самий хор на запрошення райкому партії не раз обслуговував делегатів партійних конференцій, виконуючи, зокрема, й українські пісні. Звинувачувальний висновок, сформульований загальними фразами, належної доказової бази не мав. Тому в березні 1930 року, розглянувши вказану справу, помічник уповноваженого секретного відділу ДПУ УСРР Пустовойтов та тимчасово виконуючий обов'язки начальника другого відділення секретного відділу Джавахов дійшли висновку, що у справі № 395 Кам'янець-Подільського відділу ДПУ «не зібрано достатньо даних про конкретну контрреволюційну діяльність заарештованих», і своєю постановою, погодженою з начальником секретного відділу ДПУ УСРР Горожанином, вони припинили слідчі дії відносно І. В. Афанасьєва, В. В. Павлова, В. Г. Волошановського, В. К. Гушла, С. М. Буженка, Я. Г. Сербалюка, П. Г. Ночки, І. А. Попеля, А. І. Костенка, Степана Риндика, Семена Риндика, Н. П. Севастьянової, звільнивши їх з-під варти. Всі вони, крім Н. П. Севастьянової, були звільнені з Кам'янецького Бупру під підписку про невиїзд з Дунаївців [5, арк. 152].

Найбільш небезпечними для влади виявилися троє – Павло Петрович Бутовський, Микита Онуфрійович Винарчук і Прокіп Олексійович Давиденко. Їх справи були виокремленні і слідство продовжилося.

Бутовський Павло Петрович звинувачувався в низці злочинів, що кваліфікувалися ст. 54-11 КК УСРР як «контрреволюція»:

- 1906 року, навчаючись у Варшаві, був членом Української громади, причетний до українського студентського хору;

- 1918 року в Кам'янці–Подільському був редактором «націоналістичного» журналу «Село», 1919 року – заступником Івана Огієнка, голови Українського Червоного Хреста, 1920-го – його референтом як головноуповноваженого уряду УНР;

- 1923 року був звільнений з посади завідуючого Балинською медичною дільницею за розпорядженням О. Буценка «як шовініст»;

- під час «вербовки» до Дунаєвецького комітету УЧХ «велася шовіністична обробка» населення району;

- мав знайомство і контакти з чільними членами «СВУ» Чеховським, Холодним і Линиченком, а це, на думку слідчого, означало, що його «політична установка тотожна із загальною установкою «СВУ» [5, арк. 151].

Його відверта громадянська позиція і реальна оцінка дій органів радянської влади й сьогодні викликає симпатію. 27 листопада 1929 р. на черговому допиті він сказав слідчому: «Попавши у важке становище заарештованого за звинуваченням в основному за свою колишню діяльність на культурно-освітньому поприщі, поневолі приходжу в певний відчай не тільки за себе, але й за інших українців, які, вважаючи себе патріотами українськими, старалися внести й свою частку праці у справу відродження української нації. Нещастя таких українців у тому, що їм довелося жити в таку історичну епоху…» [5, арк. 146].

Із протоколів допитів видно, що був він високоосвіченою і політично грамотною людиною, мислив логічно, думки викладав чистою літературною, інколи й образною мовою. «Правда, я і на сьогодні ще не повністю поділяю політику радянської влади, оскільки в Радянському Союзі є смертна кара, відсутня свобода преси для органів інших партій і спілок, деяка нетерпимість з боку партійців до інакомислячих, навіть членів своєї партії, відсутність безпартійних у складі уряду, різко класова лінія з питання одержання освіти, швидкий темп колективізації» [9, арк. 87] – щиро ділився своїми поглядами.

Однак всі ці міркування Павла Петровича слідчий витлумачив як зізнання в своїй політичній неблагонадійності і контрреволюційності. 1 березня 1930 року судова трійка при колегії ДПУ УСРР постановила ув'язнити його до концтабору строком на 5 років [5, арк. 151 зв.].

Ще страшнішою для влади виявилася спроба українців створити свою українську автокефальну православну церкву.

27 грудня 1929 року старший уповноважений секретного відділу Кам'янець-Подільського окружного відділу ДПУ і прикордонного загону Битневський постановив виділити зі справи № 395 в окреме провадження слідчі матеріали Винарчука М. О. і Давиденка П. О. і направити їх разом із заарештованими в ДПУ УСРР.

З цих матеріалів постає картина створення в приміському селі Могилівці української автокефальної православної церкви. Павло Іванович Красний, секретар Могилівської сільради, свідчив, що ідея організації своєї української церкви виникла на початку 20-х у середовищі національно свідомих українців, а вирішення питання активізувалося з рішенням влади українізувати держустанови, заклади освіти, тощо. Першу службу українською відбув єпископ Задворняк з групою автокефальних священиків, яких запросив П. Давиденко, колишній автокефальний священик. Серед них був Микита Винарчук, який згодом і очолив Могилівську автокефальну православну церкву. Однак її становлення відбувалося непросто. За словами П. І. Красного, «десь на початку 1926 року цим діячам (Григор'єв, Волошановський, Яків і Семен Сербалюки, Афанасьєв. – В.П.) з кров'ю вдалося відвоювати Могилівську церкву, і почав регулярно правити Винарчук» [9, арк. 113]. При церкві діяло два хори: один очолював В. Гушло, другим керували В. Волошановський і отець М. Винарчук.

Фінансову підтримку надавали самі віруючі, жертвуючи від 50 коп. до 2 крб. Гроші збирали на ремонт церкви, на утримання ради УАПЦ, на погорілі храми, на ремонт Межигірського монастиря, 1926 року – на ремонт Миколаївського собору та відкриття пасторської

школи в Києві, на придбання церковних книг українською мовою, на ремонт Кам'янецької окружної церкви. З показів інших, у тому числі й В. Чехівського, видно, що М. Винарчук передавав гроші до Києва й Комітету з увічнення пам'яті С. Петлюри [9, арк. 139].

Знаючи особисто митрополита В. Липківського, М. Винарчук 1925 року письмово запросив його на празник Михайла. У листі-відповіді той подякував за запрошення, але приїхати не зміг. У церкві поминали убієнних вояків УНР, звучало українське слово, українські колядки, гаївки.

М. Винарчук був у дружніх стосунках з Прокопом Давиденком, оскільки той ще до переїзду в Дунаївці був священиком УАПЦ. Тому в громаді цієї церкви він не тільки грав провідну роль, а й інколи, за відсутності священика М. Винарчука, вів службу. Входив і до правління Дунаєвецької філії УЧХ. Ще 1921 року був заарештований і під тиском депеушників згодився бути їх інформатором. Однак він не тільки не доносив своїм «благодійникам» очікуваної інформації, а й «дезінформував органи ДПУ і не повідомляв про проведену контрреволюційну роботу Винарчуком, Бутовським та ін.» [9, арк. 142]. Цього слідство тим більше не могло пробачити йому. Відомий Бріччі – уповноважений секретного відділу ДПУ УСРР у Харкові – 15 січня 1930 року справу на обидвох заарештованих направив у судову трійку при колегії ДПУ.

Виписка із протоколу засідання колегії ОДПУ (судового) від 29 січня 1930 року свідчить [9, арк. 144].:

Слухали:	**Постановили:**
Справу №466 Кам'янець-Подільського окрвідділу ДПУ по звинуваченню громадян Винарчука Микити Онуфрійовича і Давиденка Прокопа Олексійовича по 58/10, 58/11, 58/2 ст. КК було розглянуто в порядку постанови президії ЦВК СРСР **Секретар**	**Давиденка Прокопа Олексійовича ув'язнити в концтабір терміном на десять років, рахуючи строк з 25.08. 1929 р. Винарчука Микиту Онуфрійовича ув'язнити в концтабір терміном на вісім років, рахуючи строк з 25.08.1929 р.** **Справу здати в архів** **колегії ОДПУ (підпис)**

Однак, незважаючи на всілякі зусилля, слідчим так і не вдалося сфабрикувати Дунаєвецьку філію «Спілки визволення України». На першому етапі, у січні – березні 1930 року, було ув'язнено трьох найбільш помітних осіб – П. П. Бутовського, П. О. Давиденка, М. О. Винарчука.

Павло Петрович Бутовський відбував ув'язнення в Східно-Сибірському краї, селі Олександрівську Іркутського округу. Дружина Віра Кіндратівна Приходько-Бутовська зверталася в різні інстанції, зокрема й до Кам'янець-Подільського окружного прокурора, наводячи низку аргументів: «Невже його (чоловіка П. П. Бутовського. – В.П.) діяльність, яка завжди проходила на очах виконкому, партійного комітету, комсомолу, спілки «Медсанпраця», могла бути не помічена. Невже всі були сліпі, щоби протягом стількох років не замітити його контрреволюційних намірів» [7, арк. 185].

Вона надала в якості підтримки клопотання Дунаєвецького райкому Всеукраїнського комітету Спілки текстильників, Дунаєвецької райуправи УЧХ. Урезультаті 28 лютого 1931 р. судова трійка переглянула справу і постановила: «Бутовського Павла Петровича від дальшого відбування висилки достроково звільнити, заборонивши йому проживання в м. Кам'янець-Подільський і в усіх прикордонних місцевостях, з-під стражі звільнити» [7, арк. 154]. Дальша його доля не відома. 5 листопада 1997 р. він був реабілітований.

А це свідчить про те, що в роки масових репресій десятки інших, як і він, хто проходив у груповій справі 1929–1930 рр., були знову ув'язнені і знищені. Степан Риндик, заарештований 1937 року, помер від туберкульозу. Семен Риндик врятувався поїздкою «в гості до родичів» на Кавказ. Гнат Максимович Осецький, 1902 р. н., токар чавуноливарного заводу, активіст Могилівської автокефальної церкви, 9 вересня 1937 року був заарештований вдруге й засуджений на 10 років позбавлення волі у виправно-трудових таборах. Реабілітований президією Хмельницького обласного суду 18 жовтня 1958 р. [10, с. 937].

Безслідно зникли П. О. Давиденко та М. О. Винарчук. Під час реабілітації прокуратура намагалася віднайти їхні сліди. Довідка свідчить: «Опитування старожилів м. Дунаївці не дали ніяких результатів. Давиденка і його сім'ю ніхто не пам'ятає, встановити долю рідних було неможливо». Щодо М. О. Винарчука: «Після арешту в м. Дунаївці не проживав і про його долю нічого не відомо. На момент арешту Винарчук був неодруженим, дітей не мав». 1989 року обидва були реабілітовані [9, арк. 144, 151].

У такий спосіб тоталітарна держава понівечила життя десятків свідомих українців з Дунаївців, які, за оцінкою П. П. Бутовського, винні лише в тому, «…що їм довелося жити в таку історичну епоху».

Список використаних джерел та літератури:

1. Прокопчук В.С. Павло Богацький – учений, краєзнавець // Історія України. Маловідомі імена, події, факти. Вип. 9. – К.: «Рідний край», 1999. – С. 357–364; Його. Павло Богацький – повернення в Україну / Віктор Прокопчук // Вільна думка. – Сідней (Австралія), 2000. – Ч. 1–2. – С. 14–15; Його. Павло Богацький – повернення в Україну / Віктор Прокопчук // Архіви. – Сідней (Австралія), 2003. – С. 8–19; Його. Трагічна доля Дмитра Богацького / Віктор Прокопчук // Там само. – С. 191–197; Онищук Є. Г. Подільський просвітник Євген Кондрацький // Дунаєвеччина очима дослідників, учасників і свідків історичних подій: зб. наук.-краєзн. праць. – Кам'янець-Подільський: КПДУ, ІВВ, 2000. – Вип. 2. – С. 203–205; Карпо В. Л. Євген Кондрацький – культурно-освітній діяч Поділля / В. Л. Карпо, Ю. В. Телячий // Історичне краєзнавство в системі освіти України: здобутки, проблеми, перспективи. – Кам'янець-Подільський: Абетка-Нова, 2002. – С. 353–358.
2. Держархів Хмельницької області. – Ф.Р-6193, оп. 12, спр. П-18562. – Арк. 21.
3. Там само. – Спр. П – 10134. – Арк. 96–97.
4. Прокопчук В. С. Голова Дунаєвецької «Просвіти» в 1918–1919 рр. / В. С. Прокопчук // Дунаєвеччина очима дослідників, учасників і свідків історичних подій. – К.; Дунаївці; Кам'янець-Подільський, 2003. – Вип. 3. – С. 264–267.
5. Держархів Хмельницької обл. – Ф.Р-6193, оп. 12, спр. П – 30340. – Т. 2. – Арк. 50, 97–98, 143, 143 – 144, 144 – 145, 146, 148, 149 – 150, 151, 151зв., 152,
6. Пристайко В. І. Справа «Спілки визволення України»: невідомі документи і факти: наук.-док. і видання / Володимир Пристайко, Юрій Шаповал. – К.: Інтел, 1995. – С. 44.
7. Держархів Хмельницької обл. – Ф.Р-6193, оп. 12, спр. П – 30340. – Т. 1. – Арк. 1 – 7, 9, 9 зв., 10, 14 зв., 124 – 126, 146 зв., 149, 150, 146 зв., 149, 150, 154, 185.
8. Свято Поділля. – 1918. – 22 жовт.
9. Держархів Хмельницької обл. – Ф.Р-6193, оп. 12, – спр. П-19094. – Т. 1. – Арк. 17 – 17зв., 30, 41, 41зв., 75, 76, 87, 110, 112, 113,139, 142, 144, 151.
10. Реабілітовані історією: У 27 томах. Хмельницька область / ред.: М. П. Вавринчук (голова) та ін.; упоряд.: Л. Л. Місінкевич, Р. Ю. Подкур. – Хмельницький, 2009. – Кн. 2. – С. 937.

В. Горбатюк

„З ПРОХАННЯМ ДО ВАС, ГЕНЕРАЛЬНИЙ КОМІСАР НКВС...”

Чимало публікацій у пресі, а то й книг присвячено особливо трагічній події в історії України: розстрілу 3 листопада в урочищі Сандармох, що в Карелії, численної групи українських письменників, які перед тим відбували ув’язнення на Соловках – за жорстоким вироком Трійки УНКВС Ленінградської області від 9 жовтня 1937 року [2, арк. 55].

У тій групі, яка налічувала 1111 ув’язнених, стали на смертний рубіж сотні українських інтелігентів. Серед них був і наш земляк Йосип Антонович Ковальський, родом із хутора Єленсен Шепетівського округу Волинської губернії, поляк за національністю. Він закінчив Київський інститут народної освіти, працював шкільним учителем, однак згодом став ксьондзом у Фастові. 12 травня 1930 року Судтрійка при Київському окрузі ДПУ УСРР винесла йому вирок: 10 років виправно-трудових таборів [4].

Страдницький шлях в’язня разом з групою інших ксьондзів привів Йосипа Ковальського на Соловки. У двотомній книзі „Остання адреса: Розстріли соловецьких в’язнів з України у 1937–1938 роках” подається декілька документів щодо нього. У тому числі й такий:

„Ковальський Йосип Антонович, 1898 р. н., ур. кол. Волинської губ. Шепетівського р-ну, поляк, гр-н СРСР, освіта вища. Знає французьку, польську, німецьку, латиську мови.

Ксьондз займався богослужінням до дня арешту.

Засуджений Трійкою КОГПУ УРСР 12.V.30 року за контрреволюційну агітацію терміном на 10 років за ст. 54-10 КК УРСР. Кінець терміну 29.V.39 року.

Відбуваючи покарання на Соловках, до літа 1937 року перебував на табірному становищі так само, як і інші засуджені ксьондзи.

Має регулярне листування з рідними. Систематично одержує речові, продовольчі посилки.

Начальник Соловецької тюрми ГУГБ
старший майор держбезпеки Апетер
Помічник начальника тюрми
капітан держбезпеки Раєвський” [1, арк. 292].

Серед ув’язнених ксьондзів був і Петро Мадера з тодішнього Кам’янецького повіту. Аби забезпечити трохи легше життя для себе, він доносив на своїх співкамерників начальнику соловецької тюрми І. Апетеру. Не можна без огиди читати брудні звинувачення, однак у нашому випадку з них можна почерпнути деяку інформацію про тих, на кого він „стукав”. Так, 30 серпня 1937 року у своєму „поясненні” П. Мадера писав про Ковальського: „У камері перебував Ковальський, якого висвятили на ксьондза за радянської влади. Оскільки він на волі не зміг пройти науки про теологію і канонічні права, вони (тобто ув’язнені ксьондзи – В. Г.) його щодня навчали, що має робити ксьондз і які казати проповіді, так що майте на увазі, що вони і в тюремній камері не лише влаштували костьол, але й духовну семінарію. І після всього цього вони виступають і доводять, що немає права на релігію в СРСР” [3, с. 559].

Людську трагедію тих років, спричинену комуністичною владою, глибоко розкриває ще один документ: лист, написаний Й. А. Ковальським, який намагався хоч якось полегшити долю своїх родичів там, за колючим дротом концтабору, де нібито була „свобода”.

„У Народний комісаріат внутрішніх справ
Союзу РСР Генеральному комісарові
Ягоді Генріхові Григоровичу.
Від політув'язненого
Йосипа Антоновича Ковальського
м. Кем, острів Соловки,
політізолятор Савватьєво.

Заява.

У зв'язку з тим, що я вже півтора року не одержую листів від моєї матері і не знаю, де вона перебуває в даний час, прошу дозволити мені листування з братом моєї матері Адамом Михайловичем Михайловським. Адреса дядька: Зак. З. Д., м. Батум, Бакинська вул., пом. 4.

При цьому прикладаю листа до мого дядька Михайловського, на відправлення якого прошу Вашого дозволу.

Вищевикладене моє прохання адресую Вам, Генеральний комісаре НКВС Ягода Генріху Григоровичу, за прямим призначенням, через мою залежність, як політув'язненого, але я до Вас хочу звернутися з проханням особливого характеру, яке не стосується Вас за прямим призначенням. Якщо Ви вникнете у мою семирічну безпомічність, я смію сподіватися, що Ви не залишите безрезультатно моє нижчевикладене прохання.

Ваша увага і співчутливість, як людини, щодо ув'язнених і на цей раз не залишить без необхідної уваги моє прохання.

Я перебуваю під вартою з 1929 року, але незабаром був узятий під варту мій рідний брат Костянтин Антонович Ковальський, житель містечка Полонне Вінницької області Шепетівського округу, село Велика Новоселиця, селянин, землі власної не мав, орендував у поміщика 12 десятин. З приходом Радянської влади володів цієї ділянкою землі як одноосібник. Заарештований як заможний селянин-куркуль, хоча насправді куркулем і не був, господарство конфісковано.

Наприкінці 1929 року чи на початку 1930 року мій брат був відправлений етапом до Сибіру, куди саме, я не знаю. На початку 1932 року я дізнався, що дружина мого брата Фелікса Леонардівна Ковальська з трьома дітьми була теж вислана в Сибір і її адреса була: м. Томськ, 1-й розподільчий табір. З.С.К.А.У. (Західно-Сибірське крайове адміністративне управління – В.Г.), барак № 5, де померла наймолодша дівчинка Софія (Зофія) у віці 1–3 роки. Чи був мій брат у Томську разом зі своєю дружиною і дітьми, не знаю.

Наприкінці 1934 року я дізнався, що мій брат і його дружина померли у Томську, а сироти – дві дівчинки, були віддані в місті Томськ у дитячий притулок. На даний час старшій дівчинці Елеонорі Костянтинівні Ковальській 15 років, а молодшій Зузанні 13 років.

Я цілком упевнений і спокійний, що, сироти забезпечені в притулку матеріально і вихованням, але мене, як родича, цікавить доля сиріт, я бажаю з ними листування, але я не знаю, де сироти. Мій тісний зв'язок і любов до покійного брата і його сім'ї не дозволяє забути сиріт, і те тепле почуття до дітей, яке квітло у нашому колі стільки років, залишилося і надалі в серцях і сиріт, і мене.

Те глибоке почуття любові до сиріт мене спонукає звернутися до Вас, Генеральний комісаре Ягода Генріх Григорович, з покірною просьбою допомогти мені розшукати сиріт і дозволити мені з ними листування.

Я цілком упевнений, що, коли Ви даєте розпорядження у Томськ органам Народного комісаріату внутрішніх справ розшукати сиріт, то Ваше розпорядження буде здійснене, а цим самим Ви зможете виконати моє прохання і повідомити мене, де перебувають на даний час сироти.

Мої особисті спроби розшукати сиріт протягом кількох років залишились без результату. Листи, адресовані в Томський дитячий притулок до сиріт, зникли безслідно, мої звернення у Москву в Червоний Хрест до Катерини Павлівни Пєшкової – залишались без відповіді. Суворість ізоляції, цензури і всі ці безрезультатні спроби розшукати сиріт мене наштовхнули на думку звернутися з цим проханням до Вас, Генеральний комісаре НКВС Ягода Генріху Григоровичу. Осмілююся сподіватися, що Ви вділите необхідну увагу моєму проханню і сироти будуть розшукані. Чекаю адресу сиріт і дозволу на листування з ними.

Ув'язнений М. Ковальський

Острів Соловки, Савватьєво, 14 квітня 1936 р.

Вірно: Оперуповноваж. ОО Алдошін" [1, арк. 285–286].

Хоч як намагався Йосип Ковальський розчулити Генріха Ягоду, цього йому, звісно ж, зробити не вдалося. Його лист, це благання про поміч ближнім, залишився без відповіді. Через півтора року безжальна рука більшовицького ката обірвала і його життя.

„Акт про виконання вироку стосовно Й. Ковальського.

3 листопада 1937 р.

Цілком таємно.

Вирок Трійки УНКВС ЛО за протоколом № 83 від 9 жовтня 1937 року щодо засудженого в ВМП Ковальського Йосипа Антоновича виконаний 3 листопада 1937 року, про що й складено даний акт.

Зам. Нач. АХУ УНКВС ЛО

Капітан держбезпеки Матвєєв" [1, арк. 293].

Щодо донощика П. Мадери, то своїм прислужництвом він не здобув собі ніяких поблажок: його розстріляли 8 грудня 1937 року.

Йосип Квальський реабілітований прокуратурою Київської області 10 травня 1989 року та прокуратурою Архангельської області 17 липня 1989 року [4].

Доля племінниць Ковальського невідома.

Список використаних джерел та літератури:

1. Галузевий державний архів Служби безпеки України. – Ф.П. 6193, оп. 12, спр. 75160. – Т. 1.
2. Там само. – Т. 2.
3. Остання адреса: Розстріли соловецьких в'язнів з України у 1937–1938 роках: В 2 т. Т. 2. – 2-е вид., доопрац. і доп. – К.: „Сфера", 2003. – IУ.
4. Центральний державний архів громадських організацій України. – Ф.П. 263, оп. 1, спр. 61486.

Розділ V
НАЗВЕМО ВСІХ ПОІМЕННО

Біографічні довідки про реабілітованих

2761 житель району репресований політичним режимом, серед них 819 осіб були розстріляні, 760 – ув'язнено, 1163 – депортовано

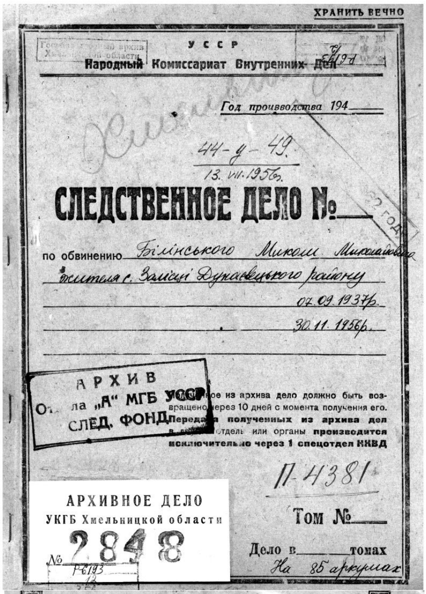
ХРАНИТЬ ВЕЧНО

УССР

Народный Комиссариат Внутренних Дел

Год производства 194

44-у-49

13. VII-1956г.

СЛЕДСТВЕННОЕ ДЕЛО №

по обвинению Білінського Миколи Михайловича

жителя с. Залісці Дунаєвецького району

07.09.1937г.

30.11.1956г.

АРХИВ Отдела „А" МГБ УССР СЛЕД. ФОНД

Полученное из архива дело должно быть возвращено через 10 дней с момента получения его. Передача полученных из архива дел в другой отдел или органы производится исключительно через 1 спецотдел НКВД

П-4381

Том №

Дело в ___ томах

На 85 аркушах

АРХИВНОЕ ДЕЛО

УКГБ Хмельницкой области

№ 2848

Біографічні довідки про репресованих Старокостянтинівського району

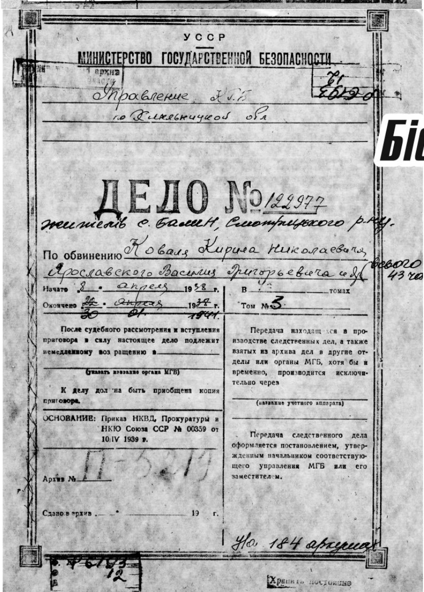
УССР

МИНИСТЕРСТВО ГОСУДАРСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ

Управление УГБ

по Хмельницкой обл.

ДЕЛО № 122977

жителей с. Балин, Смотрицкого р-ну

По обвинению Коваля Кирила Николаевича, Ярославского Василия Григорьевича и др.

Начато 2 апреля 1938 г.

Окончено 30 01 1941 г.

В ___ томах

Том № 3

После судебного рассмотрения и вступления приговора в силу настоящее дело подлежит немедленному возвращению в

(указать название органа МГБ)

К делу должна быть приобщена копия приговора.

ОСНОВАНИЕ: Приказ НКВД, Прокуратуры и НКЮ Союза ССР № 00359 от 10/IV 1939 г.

Передача находящихся в производстве следственных дел, а также взятых из архива дел в другие отделы или органы МГБ, хотя бы и временно, производится исключительно через

(название учетного аппарата)

Передача следственного дела оформляется постановлением, утвержденным начальником соответствующего управления МГБ или его заместителем.

Архив № П-3213

Сдано в архив ___ 19 г.

На 184 аркушах

Хранить постоянно

За матеріалами державних архівів, комісії з питань поновлення прав реабілітованих Старокостянтинівської районної ради

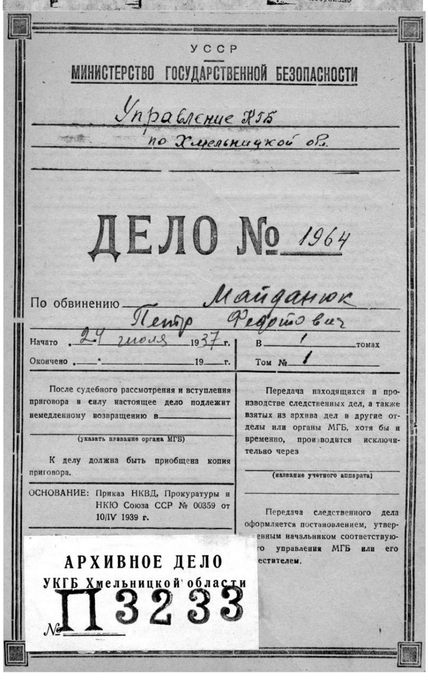
УССР

МИНИСТЕРСТВО ГОСУДАРСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ

Управление УГБ

по Хмельницкой обл.

ДЕЛО № 1964

По обвинению Майданюк Петр Федотович

Начато 27 июля 1937 г.

Окончено ___ 19 г.

В 1 томах

Том № 1

После судебного рассмотрения и вступления приговора в силу настоящее дело подлежит немедленному возвращению в

(указать название органа МГБ)

К делу должна быть приобщена копия приговора.

ОСНОВАНИЕ: Приказ НКВД, Прокуратуры и НКЮ Союза ССР № 00359 от 10/IV 1939 г.

Передача находящихся в производстве следственных дел, а также взятых из архива дел в другие отделы или органы МГБ, хотя бы и временно, производится исключительно через

(название учетного аппарата)

Передача следственного дела оформляется постановлением, утвержденным начальником соответствующего управления МГБ или его заместителем.

АРХИВНОЕ ДЕЛО

УКГБ Хмельницкой области

№ П 3233

А

Абрамчук Борис Парфенович, 1908 р., с. Гута Ковельського р-ну Волинської обл., українець, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Сербинівка, старший агроном Мшанецької МТС. Заарештований 17.05.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.07.45 засуджений на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.10.91. (П-26958, архів УСБУ).

Адамський Антон Петрович, 1881 р., с. Долина-Варшава, поляк, малописьменний, сторож колгоспу. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: шпигунство, член „ПОВ”. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам’янці-Подільському 10.10.38. Похов. у р-ні консервного заводу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П-4980, архів УСБУ).

Адамський Броніслав Францович, 1906 р., с. Левківка, поляк, освіта початкова, інспектор Остропільського районного відділу соціального забезпечення. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.04.89. (П-17289, ДАХмО).

Аксьонов Афанасій Тарасович, 1896 р., с. Петропавлівка (Бессарабія), українець, малописьменний. Проживав у с. Семиреньки, лісник Старокостянтинівського лісгоспу. Заарештований 20.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.11.57. (П-5250, архів УСБУ).

Алексеєнко Варфоломій Якимович, 1904 р., с. Караїмівка, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 16.02.44. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом військ НКВС Запорізької обл. 18.03.44 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований військтрибуналом Одеського ВО 27.04.65. (П-15692, архів УСБУ).

Андріїв Іван Семенович, 1882 р., м. Болехів Івано-Франківської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Пашківці, колгоспник. Заарештований 15.12.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.04.89. (П-17264, ДАХмО).

Андрієвський Антон Францович, 1885 р., с. Деревичі Любарського р-ну Житомирської обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Левківка, коваль Остропільської МТС. Заарештований 23.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 28.12.57. (П-5285, архів УСБУ).

Андрієвський Броніслав Павлович, 1928 р., с. Немирівка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.08.94, спр. № 570).

Андрієвський Валерій Павлович, 1927 р., с. Немирівка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.08.94, спр. № 570).

Андрієвський Павло Іванович, 1887 р., с. Немирівка, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий на спецпоселення в Казахстан. Акмолинським облсудом 07.12.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.08.94, спр. № 570).

Андрієвський Тадеуш Мар’янович, 1930 р., с. Немиринці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 09.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2635, архів УМВС).

Андрійчук Андрон Тимофійович, 1899 р., с. Іршики, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 31.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 12.10.63. (П-15377, ДАХмО).

Андрійчук Федір Павлович, 1898 р., с. Миролюбне, українець, освіта початкова, працівник відділення зв'язку. Звинувачення: антирадянська агітація. Судовою колегією Алтайського крайового суду 25.10.41 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.06.91. (П-26504, архів УСБУ).

Андріяш Прокіп Федорович, 1894 р., с. Ладиги, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.12.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.07.89. (П-19073, архів УСБУ).

Андросюк Іван Никифорович, 1904 р., с. Морозівка, українець, освіта початкова, військовослужбовець, член ВКП(б) до 1937 р. Заарештований 19.03.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Ленінградської обл. 14.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 21.10.38. Реабілітований військтрибуналом Ленінградського ВО 04.11.57. (П-11170, архів УСБУ).

Андрощук Олександра Карпівна, 1900 р., с. Берегелі, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1948 р. за ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі вислана на 8 років в Іркутську обл. Звільнена достроково 25.09.53. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1578, архів УМВС).

Андрущенко Лука Каленикович, 1900 р., с. Іванівка Ставищенського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, головний бухгалтер приймального пункту „Заготзерно". Заарештований 07.04.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.10.44 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 22.02.45. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.06.91. (П-26476, архів УСБУ).

Антонишин Борис Федорович, 1893 р., с. Веснянка, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 24.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 19.03.60. (П-9016, архів УСБУ).

Антонишин Іван Степанович, 1915 р., с. Самчики, українець, освіта неповна середня, військовослужбовець. Заарештований 07.06.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом 47-ої армії 31.10.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Звільнений 02.12.52. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 04.07.94. (П-29028, архів УСБУ).

Антонишин Степан Мойсейович, 1890 р., с. Веснянка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 13.07.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.10.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.10.66. (П-16067, ДАХмО).

Антощук Йосип Іванович, 1891 р., с. Іршики, українець, малописьменний, завгосп сільгоспобщини. Заарештований 10.03.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.10.44 засуджений на 20 років каторжних робіт з конфіскацією майна. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.10.55 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл.14.05.93. (П-28611, архів УСБУ).

Антощук Тихон Васильович, 1894 р., с. Зеленці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.09.60. (П-9780, архів УСБУ).

Арсенюк Іван Михайлович, 1888 р., с. Великий Чернятин, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.03.98. (П-11523, архів УСБУ).

Арсенюк Іван Михайлович, 1918 р., с. Великий Чернятин, українець, освіта неповна середня, військовослужбовець. Заарештований 21.08.40. Звинувачення: здався у полон білофіннам. Особливою нарадою НКВС СРСР 15.06.42 засуджений до позбавлення волі у ВТТ на період війни. Звільнений 27.03.46. Реабілітований

військтрибуналом Московського ВО 16.01.58. (П-6330, ДАХмО).

Арсенюк Іларіон Мартинович, 1902 р., с. Великий Чернятин, українець, малописьменний, ветсанітар колгоспу. Заарештований 15.12.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.06.63. (П-13523, архів УСБУ).

Арсенюк Климентій Григорович, 1903 р., с. Булаївка, українець, освіта початкова, вантажник ст. Антоніни. Заарештований 10.07.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 11.08.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 12.11.60. (П-9908, архів УСБУ).

Арсенюк Назар Якович, 1902 р., с. Великий Чернятин, українець, малописьменний, бригадир колгоспу. Заарештований 25.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.89. (П-24483, архів УСБУ).

Артемчук Омелян Авксентійович, 1913 р., с. Чорна, українець, освіта вища, службовець. Заарештований 10.03.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.10.44 засуджений на 25 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Президією Верховної Ради СРСР 21.07.56 строк покарання зменшений до 9 років позбавлення волі. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 24.07.96. (П-29376, архів УСБУ).

Артемчук Прокіп Степанович, 1893 р., с. Махаринці, українець, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 15.05.65. (П-15705, архів УСБУ).

Асаволюк Михайло Пилипович, 1900 р., м. Київ, українець, малописьменний. Проживав у с. Радківці, рахівник колгоспу. Заарештований 11.09.37. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 12.08.63. (П-13534, архів УСБУ).

Асламович Агафія Яківна, 1905 р., с. Новоселиця, українка, освіта початкова, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 03.04.2001, спр. № 943).

Асламович Анатолій Станіславович, 1926 р., с. Новоселиця, українець, утриманець. У 1938 р. разом з матір'ю висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 03.04.2001, спр. № 943).

Асламович Марія Станіславівна, 1932 р., с. Новоселиця, українка, утриманка. У 1938 р. разом з матір'ю вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 03.04.2001, спр. № 943).

Асламович Станіслав Іванович, 1903 р., с. Чепелівка Красилівського р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Новоселиця, голова сільради. Заарештований 25.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Проскурові 10.10.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.02.60. (П-8929, архів УСБУ).

Афанасієва Віра Петрівна, 1895 р., м. Старокостянтинів, росіянка, малописьменна, без певних занять. Заарештована 08.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Проскурівським окружним відділом НКВС 23.09.37 направлена до Вінницької психіатричної лікарні як душевно хвора. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П-1981, ДАХмО).

Ачкичко Семен Кирилович, 1890 р., с. Гнатки, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 07.04.38. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.03.57. (П-4762, ДАХмО).

Б

Бабела Антон Васильович, 1895 р., с. Семиреньки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.03.32.

Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.05.32 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.04.98. (П-5101, ДАХмО).

Бабелюк Алімка (Галина) Андріївна, 1909 р., с. Пилявка Старосинявського р-ну, українка, неписьменна. Проживала у с. Григорівка, домогосподарка. Заарештована 14.03.53. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 16.04.53 засуджена на 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 22.07.55 строк позбавлення волі зменшено до 5 років. Звільнена за амністією. Реабілітована Пленумом Верховного Суду УРСР 28.12.88. (П-17041, архів УМВС).

Бабич Нестор Антонович, 1891 р., с. Вишнопіль, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.11.89. (П-21819, архів УСБУ).

Багинський Антон Олександрович, 1894 р., м. Старокостянтинів, українець, малописьменний, столяр. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: шпигунство, участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 31.10.58. (П-6852, архів УСБУ).

Багрій Трохим Петрович, 1887 р., с. Великі Мацевичі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 27.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Бадовський Володимир Іванович, 1893 р., с. Вербів Бережанського р-ну Тернопільської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Остропіль, рахівник ощадкаси. Заарештований 05.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 23.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Хмельницькому 07.12.37. Похов. у брат. мог. на старому міськ. клад. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 06.06.59. (П-7823, архів УСБУ).

Байдюк Євмен Кирилович, 1904 р., с. Огіївці, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 20.07.41. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Київського ВО 29.07.41 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.07.97. (П-30088, архів УСБУ).

Балабан Володимир Леонтійович, 1914 р., с. Сковородки, українець, освіта початкова, колгоспник. Затриманий 04.06.48. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 09.06.48 висланий в Іркутську обл. на 8 років. Звільнений із спецпоселення 15.04.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2028, архів УМВС).

Баран Ідель Фроїмович, 1901 р., м. Старокостянтинів, єврей, малописьменний, візник. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.09.59. (П-8171, ДАХмО).

Баран Мойсей Давидович, 1902 р., м. Старокостянтинів, єврей, освіта початкова, завідувач складом міськторгу. Заарештований 09.03.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.09.59. (П-6604, ДАХмО).

Баранюк Артем Іванович, 1912 р., с. Веснянка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.03.32. Звинувачення: антирадянська діяльність. Старокостянтинівським райвідділом ДПУ 10.05.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.07.98. (П-2326, ДАХмО).

Баранюк Олександр Федорович, 1915 р., с. Березне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 06.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 20.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.10.89. (П-20843, ДАХмО).

Барвінський Євген Іванович, 1881 р., с. Молодецьке Маньківського р-ну Черкаської обл., українець, освіта середня. Проживав у м. Старокостянтинів, бухгалтер бази „Сільгоспзпостач". Заарештований 03.05.38.

Звинувачення: антирадянська діяльність, член „ПОВ”. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.07.89. (П-22345, архів УСБУ).

Баришкевич Петро Іванович, 1881 р., с. Межиріч Острозького р-ну Рівненської обл., українець, освіта середня. Проживав у м. Старокостянтинів, бухгалтер квартирно-експлуатаційної організації. Заарештований 02.07.44. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. УНКДБ Кам'янець-Подільської обл. 14.08.44 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.10.98. (П-124, архів УСБУ).

Барковський Станіслав Пилипович, 1899 р., с. Новики, поляк, малописьменний, котельник на Мануїльському цукрозаводі. Заарештований 25.08.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Хмельницькому 21.12.37. Похов. у брат. мог. на старому міськ. клад. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 07.04.59. (П-7360, архів УСБУ).

Бартельс Єлизавета Олексіївна, 1904 р., с. Новики, росіянка, освіта вища. Проживала у м. Старокостянтинів, директор школи. Заарештована 14.04.44. Звинувачення: антирадянська агітація. Транспортним відділом НКДБ Вінницької залізниці 30.06.44 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 28.11.97. (П-13208, архів УСБУ).

Баторська Марія Кирилівна, 1895 р., с. Миролюбне, полька, неписьменна, колгоспниця. Як неблагонадійний елемент 25.08.36 вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 09.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1149, архів УМВС).

Баторська Марія Людвігівна, 1897 р., с. Миролюбне, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. Як неблагонадійний елемент 25.08.36 вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 09.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1148, архів УМВС).

Баторська Олена Людвігівна, 1906 р., с. Миролюбне, полька, малописьменна, колгоспниця. Як неблагонадійний елемент 25.08.36 вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 09.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1147, архів УМВС).

Баторський Павло Людвігович, 1895 р., с. Миролюбне, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 09.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1685, архів УМВС).

Баторський Северин Теофілович, 1871 р., м. Старокостянтинів, поляк, освіта середня, пенсіонер. Заарештований 10.03.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П-23438, архів УСБУ).

Беднарський Павло Якович, 1912 р., м. Тиврів Вінницької обл., українець, освіта вища. Проживав у м. Старокостянтинів, інженер-технолог цукрового заводу. Заарештований 18.09.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.01.45 засуджений на 15 років каторжних робіт з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Закавказького ВО 17.02.55 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Генпрокуратурою України 13.01.94. (П-28931, архів УСБУ).

Безпрозваний Купріян Феоктистович, 1868 р., м. Бердичів Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Сербинівка, бригадир колгоспу. Заарештований 16.05.38. Звинувачення: член „ПОВ”, шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П-4980, архів УСБУ).

Безсмертний Іван Семенович, 1906 р., с. Киселі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 23.12.37. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.06.89. (П-18660, архів УСБУ).

Бекальська Гелена Антонівна, 1924 р., с. Баглаї, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.11.95, спр. № 668).

Бекальська Юзефа Костянтинівна, с. Баглаї, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.11.95, спр. № 668).

Бекальська Яніна Антонівна, 1924 р., с. Баглаї, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.11.95, спр. № 668).

Бекальський Антон Феліксович, с. Баглаї, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.11.95, спр. № 668).

Бекальський Мусик Антонович, 1926 р., с. Баглаї, поляк, малописьменний, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.11.95, спр. № 668).

Бекальський Юзеф Антонович, 1922 р., с. Баглаї, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.11.95, спр. № 668).

Белінський Альбін Альбінович, 1910 р., с. Крачки Хмельницького р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Ланок, селянин-одноосібник. Заарештований 06.11.30. Звинувачення: антирадянська агітація, порушення паспортного режиму. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 15.02.31 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.06.97. (П-12393, ДАХмО).

Бельмасова Ольга Георгіївна, 1924 р., ст. Стебліївка Івановського р-ну Краснодарського краю (Росія), росіянка, освіта середня. Проживала у м. Старокостянтинів, домогосподарка. Заарештована 24.08.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКДБ Кам'янець-Подільської обл. 08.02.45 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.98. (П-4307, ДАХмО).

Бенклевський Антон Захарович, 1892 р., м. Луцьк Волинської обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Попівці, табельник колгоспу. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.12.97. (П-14810, архів УСБУ).

Берегівський Феодосій Трохимович, 1900 р., с. Жемелинці Білогірського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у м. Старокостянтинів, головний бухгалтер ліспромгоспу. Заарештований 08.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.11.57. (П-5250, архів УСБУ).

Бертельсон (Бартельсон) Микола Карлович, 1892 р., м. Жмеринка Вінницької обл., українець, освіта вища. Проживав у м. Старокостянтинів, зав. дорожнім відділом райвиконкому. Заарештований 03.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної повстансько-диверсійної групи. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 12.07.58. (П-6455, архів УСБУ).

Бесараб Тимофій Пилипович, 1905 р., с. Шмирки Волочиського р-ну, українець, освіта незакінчена вища. Проживав у с. Старий Остропіль, вчитель. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.12.58. (П-7068, архів УСБУ).

Бик Гаврило Васильович, 1904 р., с. Масевичі Жабчинського р-ну Брестської обл. (Білорусь), поляк, малописьменний, член ВКП(б) до 1937 р. Проживав у м. Старокостянтинів, машиніст водокачки залізничної ст. Заарештований 02.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 16.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.07.60. (П-9481, архів УСБУ).

Біда (Бєда) Василь Митрофанович, 1888 р., с. Великі Мацевичі, українець, освіта середня спеціальна, вчитель. Заарештований 20.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 30.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.01.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 25.09.61. (П-10946, архів УСБУ).

Бідюк Олександр Захарович, 1895 р., с. Воронківці, українець, малописьменний. Проживав у с. Веснянка, колгоспник. Заарештований 20.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.01.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.12.97. (П-13731, архів УСБУ).

Білан Семен Лукич, 1896 р., с. Хутори, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 13.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 04.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.10.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.10.56. (П-4689, архів УСБУ).

Білецька Марія Михайлівна, 1923 р., м. Старокостянтинів, українка, освіта середня, студентка Вінницького медінституту. Заарештована 15.10.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.05.45 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 15.07.92. (П-27983, архів УСБУ).

Білецький Ксенофонт Іович, 1886 р., м. Старокостянтинів, українець, освіта початкова, зав. робітничим клубом. Заарештований 18.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Прикарпатського ВО 31.05.89. (П-21473, ДАХмО).

Білик Аба Михелевич, 1894 р., м. Старокостянтинів, єврей, освіта незакінчена середня, завідувач районною базою. Заарештований 13.07.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П-22928, архів УСБУ).

Білик Антон Петрович, 1887 р., с. Пашківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облвідділом ДПУ 25.04.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.11.98. (П-2113, ДАХмО).

Білик Григорій Тимофійович, 1889 р., с. Миролюбне, українець, освіта початкова, коваль колгоспу. Заарештований 24.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 28.06.68. (П-16387, архів УСБУ).

Білик Дмитро Романович, 1896 р., с. Миролюбне, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3225, архів УМВС).

Білик Іван Дмитрович, 1921 р., с. Миролюбне, українець, утриманець. У 1933 р. разом з батьками висланий у Карелію. Звільнений із спецпоселення 10.11.40. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3225, архів УМВС).

Білик Ксенія Трохимівна, 1914 р., с. Великі Мацевичі, українка, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.09.96, спр. № 736).

Білик Марія Ларіонівна, 1894 р., с. Миролюбне, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3225, архів УМВС).

Білик Микола Трохимович, 1877 р., с. Пашківці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Архангельську обл. Помер 11.03.43. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш райкомісії від 22.06.94, спр. № 534).

Білик Ніна Миколаївна, 1913 р., с. Пашківці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Архангельську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 22.06.94, спр. № 534).

Білик Олександра Миколаївна, 1915 р., с. Пашківці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана в Архангельську обл. Звільнена із спецпоселення у 1942 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 22.06.94, спр. № 534).

Білик Олексій Романович, 1896 р., с. Григорівка, українець, освіта початкова, технік

по будівництву доріг. Заарештований 21.02.47. Звинувачення: антирадянська діяльність. Кам'янець-Подільським облсудом 05.06.47 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.09.97. (П-30262, архів УСБУ).

Білик Степан Дмитрович, 1927 р., с. Миролюбне, українець, утриманець. У 1933 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3225, архів УМВС).

Білик Степан Трохимович, 1917 р., с. Великі Мацевичі, українець, утриманець. У 1930 р. разом з батьками висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.05.93, спр. № 317).

Білик Трохим Тарасович, 1890 р., с. Великі Мацевичі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4349, архів УМВС).

Білик Уляна Феодосіївна, 1882 р., с. Великі Мацевичі, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана на Північ. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.05.93, спр. № 317).

Білик Феодосія Матвіївна, 1887 р., с. Пашківці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Архангельську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 22.06.94, спр. № 534).

Білик Юхим Трохимович, с. Великі Мацевичі, українець, освіта початкова, утриманець. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 разом з батьками висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.05.93, спр. № 317).

Білич Наталія Іванівна, 1892 р., м. Старокостянтинів, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Томську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.06.96, спр. № 720).

Білич Наталія Степанівна, 1916 р., м. Старокостянтинів, українка, малописьменна, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Томську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.06.96, спр. № 720).

Білич Степан Михайлович, 1893 р., с. Новомейська Слобідка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 12.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.03.30 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.03.98. (П-11580, архів УСБУ).

Білогривий Михайло Олександрович, 1904 р., с. Коржівка, українець, малописьменний, садівник колгоспу. Заарештований 06.01.38. Звинувачення: антирадянська діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 16.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.09.60. (П-9772, архів УСБУ).

Білогривий Прокіп Дмитрович, 1882 р., с. Коржівка, українець, неписьменний, конюх колгоспу. Заарештований 04.01.38. Звинувачення: антирадянська діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 16.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.09.60. (П-9772, архів УСБУ).

Білокур Іван Францович, 1906 р., с. Вербівочка, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 08.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 28.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.89. (П-17474, архів УСБУ).

Білокур Ксенія Антонівна, 1914 р., м. Старокостянтинів, українка, малописьменна, робітниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана в м. Бердичів Житомирської обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 02.11.94, спр. № 560).

Білокур Микола Францович, 1893 р., с. Вербівочка, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.05.32 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований

прокуратурою Хмельницької обл. 19.01.98. (П-12770, ДАХмО).

Білокур Степан Вікентійович, 1906 р., м. Шепетівка, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Залісся, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 10.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П-23350, архів УСБУ).

Білокур Степан Касянович, 1900 р., м. Старокостянтинів, українець, малописьменний, пекар. Заарештований 11.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 16.08.63. (П-13500, архів УСБУ).

Білоус Петро Іванович, 1899 р., с. Тиранівка Полонського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Старий Остропіль, бухгалтер МТС. Заарештований 19.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 11.04.58. (П-5941, архів УСБУ).

Білоусова Марія Іванівна, 1929 р., с. Гнатки, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.05.95, спр. № 627).

Білява Дарія Степанівна, 1881 р., с. Веснянка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана в Карелію. Звільнена із спецпоселення 07.05.47. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3224, архів УМВС).

Білява Марія Семенівна, 1923 р., с. Веснянка, українка, малописьменна, утриманка. У 1933 р. разом з батьками вислана в Карелію. Звільнена із спецпоселення 02.10.39. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3224, архів УМВС).

Білявий Дмитро Семенович, 1915 р., с. Веснянка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий в Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3224, архів УМВС).

Білявий Семен Гнатович, 1884 р., с. Веснянка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий в Карелію. Звільнений із спецпоселення 07.05.47. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3224, архів УМВС).

Біронт Василь Іванович, 1900 р., с. Зимне Хелмської губ. (Польща), українець, освіта середня. Проживав у м. Старокостянтинів, військовослужбовець. Заарештований 22.05.29. Звинувачення: шпигунство. Колегією ОДПУ 26.08.29 засуджений на 10 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України від 30.11.95. (П-29455, архів УСБУ).

Бітлер Сухер Іцькович, 1906 р., м. Дунаївці, єврей, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, завгосп міської поліклініки. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. Проскурівським міськвідділом НКВС 17.05.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.11.98. (П-1585, ДАХмО).

Блага Фелікс Семенович, 1892 р., с. Ободівка Тростянецького р-ну Вінницької обл., чех, освіта початкова. Проживав у с. Новаки, майстер Мануїльського цукрозаводу. Заарештований 25.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Проскурівським міськвідділом НКВС 26.11.37 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.12.98. (П-1581, ДАХмО).

Благий Іван Петрович, 1888 р., с. Сидорівка Жидачівського р-ну Львівської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Степок, колгоспник. Заарештований 26.04.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 19.07.37 засуджений на 7 років позбавлення волі з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 26.01.90. (П-25513, архів УСБУ).

Благих Іван Лаврентійович, 1896 р., с. Павелець Горловського р-ну Московської обл. (Росія), росіянин, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, касир пункту „Укрбудшлях". Заарештований 04.08.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Хмельницькому 08.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 24.03.59. (П-7359, архів УСБУ).

Благодир Андрій Олексійович, 1903 р., с. Новоселиця, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Старокостянтинівським райвідділом ДПУ 15.05.35 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.09.98. (П-893, архів УСБУ).

Блажієвський Казимир Матвійович, 1878 р., с. Семиреньки, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 20.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.04.89. (П-17266, ДАХмО).

Блажко Іван Федорович, 1904 р., м. Старокостянтинів, українець, малописьменний, робітник маслозаводу. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 31.10.58. (П-6852, архів УСБУ).

Блажков Петро Юліанович, 1906 р., с. Мислова Підволочиського р-ну Тернопільської обл., українець, освіта середня, член ВЛКСМ до 1929 р. Проживав у м. Старокостянтинів, слухач агрошколи. Заарештований 24.07.29. Звинувачення: шпигунство. Колегією ОДПУ 29.01.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 08.04.96. (П-29542, архів УСБУ).

Блащук Анастасій Прокопович, 1898 р., с. Верхняки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 23.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 05.01.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.11.97. (П-13656, ДАХмО).

Близнюкевич Лаврентій Тимофійович, 1880 р., м. Волочиськ, поляк, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, сторож костьолу. Заарештований 17.10.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.02.31 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.06.98. (П-4900, ДАХмО).

Близнюкевич Олена Лаврентіївна, 1908 р., м. Старокостянтинів, полька, малописьменна, домогосподарка. Заарештована 10.02.30. Звинувачення: шпигунство. Шепетівським окрвідділом ДПУ 31.05.30 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 19.11.97. (П-13488, архів УСБУ).

Блонський Василь Георгійович, 1909 р., м. Старокостянтинів, українець, освіта неповна середня, токар майстерні заводоуправління „Сільмука". Заарештований 31.05.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 09.10.59. (П-8175, ДАХмО).

Бобко Макар Йосипович, 1888 р., с. Капустин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 30.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.08.89. (П-19710, ДАХмО).

Бобова Марія Антонівна, 1903 р., м. Старокостянтинів, росіянка, малописьменна, домогосподарка. Заарештована 28.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Старокостянтинівським райвідділом НКВС 07.09.38 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 28.12.98. (П-268, ДАХмО).

Бобровник Дем'ян Пилипович, 1894 р., м. Полонне, українець, освіта вища. Проживав у м. Старокостянтинів, методист райвідділу народної освіти. Заарештований 31.03.35. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 9-10.12.35 засуджений на 5 років позбавлення волі з пораженням прав на 2 роки. Вищим Судом УРСР 27.02.36 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.01.99. (П-1253, архів УСБУ).

Богоцький Касян Пилипович, 1895 р., с. Загірне, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 27.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.11.89. (П-21426, архів УСБУ).

Богуславська Броніслава Леонтіївна, 1930 р., с. Пашківці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом

України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.12.93, спр. № 404).

Богуславська Клементина Владиславівна, 1886 р., с. Пашківці, полька, неписьменна, домогосподарка. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.12.93, спр. № 404).

Богуславська Марія Леонтіївна, 1923 р., с. Пашківці, полька, освіта початкова, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.12.93, спр. № 404).

Богуславський Едуард Леонтійович, 1927 р., с. Пашківці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.12.93, спр. № 404).

Богуславський Леонтій Йосипович, 1900 р., с. Пашківці, поляк, освіта початкова, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.12.93, спр. № 404).

Богуславський Петро Леонтійович, 1920 р., с. Пашківці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.12.93, спр. № 404).

Богуславський Станіслав Антонович, 1904 р., с. Михайлівці Красилівського р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Новики, комбайнер бурякорадгоспу. Заарештований 13.05.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.12.56. (П-4514, архів УСБУ).

Бодячевський Павло Гнатович, 1892 р., с. Ілляшівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 09.08.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 17.08.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 08.09.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 26.11.60. (П-10038, архів УСБУ).

Бодячевський Федот Іванович, 1894 р., с. Ілляшівка, українець, освіта початкова, сторож МТС. Заарештований 13.08.40. Звинувачення: антирадянська агітація. Старокостянтинівським районним народним судом 13.08.40 засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.10.91. (П-26967, архів УСБУ).

Божок Макар Лук'янович, 1882 р., с. Лажева, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 12.11.40. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським обласним народним судом 17.01.41 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.92. (П-27934, архів УСБУ).

Божок Степан Лук'янович, 1897 р., с. Лажева, українець, малописьменний, робітник газопроводу. Заарештований 11.03.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.48 засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.10.92. (П-26384, архів УСБУ).

Бойко Йосип Андрійович, 1904 р., с. Закоймече Смолінського пов. (Польща), росіянин, освіта початкова. Проживав у с. Самчики, секретар-статистик радгоспу. Заарештований 14.07.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 27.09.38. Похов. брат. мог. у р-ні консервного заводу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 09.09.66. (П-16027, ДАХмО).

Бойцун Юзефа Мартинівна, 1927 р., с. Цвітоха Войнилівського р-ну Івано-Франківської обл., українка, освіта початкова. Проживала у м. Старокостянтинів, домогосподарка. Військтрибуналом військ МВС Івано-Франківської обл. 27.06.46 за антирадянську діяльність засуджена на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Івано-Франківської обл. 19.06.92. (Ріш. райкомісії, спр. № 304).

Бойчук Валентина Семенівна, 1929 р., с. Красносілка, українка, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана в Томську обл. Звільнена із спецпоселення 11.12.45. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 22.06.03, спр. № 999).

Бойчук Гаврило Михайлович, 1884 р., с. Чорна, українець, освіта початкова,

селянин-одноосібник. Заарештований 27.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.05.32 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.11.97. (П-13074, ДАХмО).

Бойчук Ганна, с. Красносілка, українка, малописьменна, домогосподарка. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.05.92, спр. № 58).

Бойчук Гнат Степанович, с. Красносілка, українець, утриманець. У 1930 р. разом з батьками висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.05.92, спр. № 58).

Бойчук Данило Степанович, с. Красносілка, українець, утриманець. У 1930 р. разом з батьками висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.05.92, спр. № 58).

Бойчук Семен Степанович, с. Красносілка, українець, утриманець. У 1930 р. разом з батьками висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.05.92, спр. № 58).

Бойчук Степан Леонідович, с. Красносілка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.05.92, спр. № 58).

Бойчук Феодосія Андріанівна, 1905 р., с. Красносілка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Томську обл. Звільнена із спецпоселення 27.10.49. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 22.06.03, спр. № 999).

Бойчун Євдокія Архипівна, 1907 р., с. Малі Мацевичі, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 13.03.30. Звинувачення: антирадянська агітація, терористичні дії. Трійкою ДПУ УРСР 07.05.30 засуджена на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 23.01.92. (П-27452, архів УСБУ).

Бойчун Юрій Вакулович, 1894 р., с. Киселі, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 31.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 12.03.60. (П-9057, архів УСБУ).

Болкун Артем Флорович, 1897 р., с. Панівці, українець, малописьменний. Проживав у с. Хутори, бригадир будівельної бригади колгоспу. Заарештований 13.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 04.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.10.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.10.56. (П-4689, архів УСБУ).

Болховський Лузя Шльомович, 1920 р., м. Старокостянтинів, єврей, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 14.10.41. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливим відділом НКВС Саратовського гарнізону 06.03.42 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.02.98. (П-11163, ДАХмО).

Бонацький Роман Семенович, 1885 р., м. Славута, українець, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, лісничий Старокостянтинівського лісництва. Заарештований 24.10.29. Звинувачення: шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 04.07.30 засуджений на 8 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.11.90. (П-26258, ДАХмО).

Бондар Артем Степанович, 1885 р., м. Старокостянтинів, українець, освіта початкова, інженер цукрового заводу. Заарештований 19.02.45. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Військтрибуналом військ НКВС Кам’янець-Подільської обл. 26.03.45 засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.10.91. (П-27049, архів УСБУ).

Бондар Василь Іванович, 1918 р., с. Баглаї, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 07.09.42. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 114-ої окремої стрілецької бригади 12.09.42 засуджений до розстрілу. Військтрибуналом Західного фронту 12.10.42 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.04.97. (П-29858, архів УСБУ).

Бондар Йосип Дмитрович, 1885 р., с. Баглаї, українець, неписьменний, колгоспник.

Заарештований 05.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.10.59. (П-8572, архів УСБУ).

Бондарський Іван Михайлович, 1907 р., м. Старокостянтинів, поляк, освіта незакінчена середня, слюсар цукрозаводу. Заарештований 08.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 22.12.62. (П-12305, архів УСБУ).

Бондарук Самійло Олексійович, 1896 р., с. Сковородки, українець, неписьменний, тесля колгоспу. Заарештований 21.02.38. Звинувачення: член контрреволюційної повстанської організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.89. (П-23912, ДАХмО).

Бондарук Тарас Григорович, 1893 р., с. Пихтії, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 05.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 15.09.56. (П-17226, ДАХмО).

Бондарчук Микита Андрійович, 1907 р., с. Вишнопіль, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 06.04.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 14.12.45 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.98. (П-2804, ДАХмО).

Бондарчук Михайло Микитович, 1876 р., с. Ланок, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 за антирадянську агітацію висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4349, архів УМВС).

Бондарчук Омелян Федорович, 1896 р., с. Киселі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 12.05.32 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.02.94. (П-14013, ДАХмО).

Бонеславський Олександр Вікентійович, 1905 р., с. Сербинівка, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Старий Остропіль, начальник навчального пункту ТСОавіахіму. Заарештований 25.04.38. Звинувачення: член „ПОВ”, шпигун. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П-4980, архів УСБУ).

Бонзюк Костянтин Миронович, 1896 р., с. Бортнів Володимир-Волинського р-ну Волинської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Андронівка, колгоспник. Заарештований 13.03.40. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Кам’янець-Подільським облсудом 30.05.40 засуджений на 7 років позбавлення волі з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.06.91. (П-26789, архів УСБУ).

Боньковський Іван Феліксович, 1886 р., с. Пожолдож (Польща), поляк, освіта початкова. Проживав у с. Вербівочка, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 02.12.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.05.89. (П-17561, архів УСБУ).

Боняр Мар’ян Йосипович, 1900 р., с. Веснянка, поляк, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, тесля на залізничній ст. Старокостянтинів. Заарештований 03.05.38. Звинувачення: член „ПОВ”. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.12.56. (П-4514, архів УСБУ).

Бориславський Франц Андрійович, 1891 р., с. Малий Чернятин, поляк, освіта початкова, ветфельдшер колгоспу. Заарештований 20.10.37. Звинувачення: учасник націоналістичної контрреволюційної організації. НКВС і Прокурором СРСР 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 16.04.60. (П-9340, ДАХмО).

Борисюк Сильвестр Лукич, 1901 р., с. Чорна, українець, освіта початкова, бригадир рільничої бригади. Заарештований 30.04.38. Звинувачення: член української націоналістичної контрреволюційної групи. Трійкою УНКВС

Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Хмельницькому 01.06.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 12.07.58. (П-6513, архів УСБУ).

Боришкевич Петро Іванович, 1881 р., с. Межиріч Острозького р-ну Рівненської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, дяк. Заарештований 28.04.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Старокостянтинівським райвідділом ДПУ 17.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.12.98. (П-1609, ДАХмО).

Борищук Іван Андрійович, 1890 р., с. Великі Мацевичі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 14.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.89. (П-19370, архів УСБУ).

Борищук Роман Михайлович, 1896 р., с. Великі Мацевичі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 12.09.36. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 01.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.09.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 19.02.63. (П-12602, архів УСБУ).

Борищук Терентій Никифорович, 1880 р., с. Великі Мацевичі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4349, архів УМВС).

Боровик Михайло Максимович, 1913 р., с. Кононівка Драбівського р-ну Полтавської обл., українець, освіта вища. Проживав у м. Старокостянтинів, лікар. Заарештований 23.05.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.11.44 засуджений на 15 років каторжних робіт з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Комісією по перегляду слідчих справ 25.01.55 строк покарання зменшений до фактично відбутого. Звільнений 20.08.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.10.91. (П-26900, архів УСБУ).

Боровик (Жовнич) Люція Миколаївна, 1912 р., м. Холм (Польща), українка, освіта вища. Проживала у м. Старокостянтинів, лікар. Заарештована 27.06.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.11.44 засуджена на 15 років каторжних робіт з конфіскацією майна і пораженням прав на 3 роки. Військколегією Верховного Суду СРСР 19.03.49 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 10.10.91. (П-26900, архів УСБУ).

Борсук Василь Олексійович, 1904 р., хут. Батьківщина Народицького р-ну Житомирської обл., українець, освіта початкова, член ВКП(б) до 1938 р. Проживав у м. Старокостянтинів, інспектор райвиконкому. Заарештований 03.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної повстансько-диверсійної групи. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 12.07.58. (П-6455, архів УСБУ).

Боцяновський Іван Сергійович, 1911 р., м. Старокостянтинів, українець, малописьменний, кучер племрозплідника. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: член шпигунсько-повстанської організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.12.58. (П-7056, архів УСБУ).

Бочкова Анастасія Василівна, 1900 р., с. Красново Ростовського р-ну Ярославської обл. (Росія), росіянка, освіта середня, член ВКП(б) з 1927 р. по 1937 р. Проживала у м. Старокостянтинів, інструктор райкому КП(б)У. Заарештована 15.11.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. УДБ УНКВС 31.03.38 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 18.09.98. (П-2688, архів УСБУ).

Брандебура Павло Кирилович, 1902 р., с. Махаринці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Хмельницькому 03.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.11.89. (П-22022, архів УСБУ).

Брик Мойсей Абрамович, 1895 р., м. Старокостянтинів, єврей, освіта початкова, зав.

їдальні. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.09.59. (П-8171, ДАХмО).

Бричкевич Сергій Васильович, 1884 р., с. Свинюхи Володимир-Волинського пов. Волинської губ., українець, освіта середня. Проживав у с. Немиринці, священик. Заарештований 04.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.03.30 висланий на 3 роки на Північ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.03.98. (П-11537, архів УСБУ).

Бричковський Іван Антонович, 1894 р., м. Любар Житомирської обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Старий Остропіль, колгоспник. Заарештований 12.05.38. Звинувачення: член „ПОВ”, шпигун. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П-4980, архів УСБУ).

Брожек Сава Трохимович, 1890 р., с. Хутори, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 12.01.35. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. УНКВС Вінницької обл. 13.01.35 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.97. (П-12639, архів УСБУ).

Брожек Юхим Трохимович, 1894 р., с. Хутори, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 21.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.89. (П-19387, архів УСБУ).

Брокарт Андрій Карлович, 1888 р., м. Рига (Латвія), латиш, освіта початкова. Проживав у с. Григорівка, столяр ст. Старокостянтинів. Заарештований 20.04.44. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом військ НКВС Кам’янець-Подільської обл. 29.07.44 засуджений на 20 років каторжних робіт з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.10.91. (П-26912, архів УСБУ).

Броль Ігор Трохимович, 1890 р., с. Хутори, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 19.02.38. Звинувачення: учасник контрреволюційної повстанської групи. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 18.02.59. (П-7165, архів УСБУ).

Броль Павло Трохимович, 1906 р., с. Хутори, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. У 1930–33 рр. як неблагонадійний елемент висланий в Іркутську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 05.05.03, спр. № 950).

Бротський Павло Сергійович, 1905 р., с. Самчики, українець, малописьменний, коваль ст. Старокостянтинів. Заарештований 25.11.44. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом військ НКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.01.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.10.91. (П-26950, архів УСБУ).

Бруневич Розалія Карлівна, 1877 р., с. Зіньків Віньковецького р-ну, полька, неписьменна. Проживала у м. Старокостянтинів, домогосподарка. Заарештована 17.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам’янець-Подільським облсудом 15.05.39 засуджена на 3 роки позбавлення волі. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 23.09.98. (П-811, архів УСБУ).

Бруневич Станіслав Якович, 1867 р., м. Старокостянтинів, поляк, неписьменний, садівник у військовому містечку. Заарештований 08.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 10.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.10.37. Реабілітований прокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П-22253, ДАХмО).

Брустівський Фелікс Петрович, 1914 р., с. Малі Мацевичі, поляк, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 02.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.11.57. (П-5220, архів УСБУ).

Бруховський Андрій Васильович, 1899 р., с. Сусли Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл., українець, освіта середня. Проживав у м. Старокостянтинів, священик.

Заарештований 14.06.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам’янець-Подільської обл. 26.10.44 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконаний 22.02.45. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.06.91. (П-26476, архів УСБУ).

Бубельчук Федір Романович, 1893 р., с. Самчинці, українець, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Старокостянтинів, вчитель. Заарештований 28.03.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам’янець-Подільської обл. 23-26.10.44 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.06.91. (П-26476, архів УСБУ).

Бубровська Фелікса Лаврентіївна, 1886 р., с. Вербородинці, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Померла на спецпоселенні 10.07.49. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2844, архів УМВС).

Будзихівська Олена Йосипівна, с. Ланок, полька, малописьменна, домогосподарка. У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана в Чутівський р-н Полтавської обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.11.99, спр. № 885).

Будзихівська Станіслава Йосипівна, с. Ланок, полька, малописьменна, домогосподарка. У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана в Чутівський р-н Полтавської обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.11.99, спр. № 885).

Будзихівська Теофілія Францівна, с. Ланок, полька, малописьменна, домогосподарка. У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана в Чутівський р-н Полтавської обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.11.99, спр. № 885).

Будзихівська Францішка Мартинівна, 1902 р., с. Волиця-Керекешина, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана в біломорсько-балтійські табори. Звільнена із спецпоселення 07.05.37. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3181, архів УМВС).

Будзихівський Броніслав Антонович, 1899 р., с. Оріхівка, поляк, малописьменний. Проживав у с. Волиця-Керекешина, робітник радгоспу. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Звільнений із спецпоселення 07.05.37. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3181, архів УМВС).

Будзихівський Едуард Йосипович, с. Ланок, поляк, утриманець. У 1933 р. разом з батьками висланий у Полтавську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.11.99, спр. № 885).

Будзихівський Йосип Антонович, 1902 р., с. Оріхівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1937 р. як неблагонадійний елемент висланий у Чутівський р-н Полтавської обл. Комісією НКВС СРСР 10.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований КДБ УРСР у Полтавській обл. у 1960 р. (Довідка КДБ УРСР у Полтавській обл. № А/5-7990 с від 02.03.1990 р. Спр. № 885).

Будишевський Мар’ян Йосипович, 1903 р., с. Оріхівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 05.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.08.89. (П-19256, архів УСБУ).

Буневич Антон Йосипович, 1932 р., с. Сковородки, українець, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 19.01.05, спр. № 1027).

Буневич Йосип Іванович, 1892 р., с. Сковородки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 19.01.05, спр. № 1027).

Буневич Марія Йосипівна, 1925 р., с. Сковородки, українка, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 04.08.95, спр. № 652).

Буневич Юлія Михайлівна, 1906 р., с. Сковородки, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 19.01.05, спр. № 1027).

Буньківська Казимира Мартинівна, 1897 р., с. Вербородинці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.05.95, спр. № 632).

Буньківська Клементина Іванівна, 1902 р., с. Вербородинці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.04.03, спр. № 977).

Буньківська Розалія Степанівна, 1935 р., с. Вербородинці, полька, утриманка. У 1937 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.04.03, спр. № 977).

Буньківський Денис Андрійович, 1895 р., с. Вербородинці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення у 1947 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.05.95, спр. № 632).

Буньківський Зіновій Денисович, 1924 р., с. Вербородинці, поляк, освіта початкова, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.05.95, спр. № 632).

Буньківський Йосип Станіславович, 1903 р., с. Магнишівка Ярмолинецького р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Ілляшівка, завгосп пологового будинку. Заарештований 04.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 22.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 04.10.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.01.90. (П-24716, архів УСБУ).

Буньківський Казимир Антонович, 1918 р., с. Вербородинці, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 03.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1625, архів УМВС).

Буньківський Степан Антонович, 1904 р., с. Вербородинці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1937 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.04.03, спр. № 977).

Буньківський Франц Денисович, 1936 р., с. Вербородинці, поляк, немовля. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.05.95, спр. № 632).

Буньківський Франц Степанович, 1930 р., с. Вербородинці, поляк, утриманець. У 1937 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.04.03, спр. № 977).

Буряк Франц Степанович, 1883 р., с. Семиреньки, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 16.01.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.10.91. (П-26924, архів УСБУ).

Бутлер Михайло Меєрович, 1903 р., м. Старокостянтинів, єврей, освіта початкова, головний бухгалтер 106-ої дільниці військово-будівельних робіт. Заарештований 14.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної сіоністської організації, шпигун. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.11.89. (П-25114, архів УСБУ).

Бутусов Олександр Михайлович, 1895 р., м. Полтава, українець, освіта середня. Проживав у м. Старокостянтинів, діловод фінінспекції. Шепетівським окрвідділом ДПУ 22.03.30 за антирадянську діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. 4556, архів УМВС).

Бучко Хома Іванович, 1889 р., с. Писарівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 29.04.32. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.11.32 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Звільнений 28.08.34. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П-18124, ДАХмО).

Бущинська Марія Станіславівна, 1894 р., с. Підгірне, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як

неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.09.94, спр. №418).

Бущинська Олена Броніславівна, 1927 р., с. Підгірне, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.04.94, спр. №488).

Бущинська Ядвіга Броніславівна, 1921 р., с. Підгірне, полька, освіта початкова, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.04.94, спр. №488).

Бущинський Броніслав Вікторович, 1894 р., с. Підгірне, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.04.94, спр. №488).

Бущинський Фелікс Броніславович, 1919 р., с. Підгірне, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.04.94, спр. №488).

Буяльська Ганна Пилипівна, 1918 р., м. Старокостянтинів, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1948 р. за ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі вислана в Тюменську обл. Звільнена із спецпоселення 06.03.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.06.95, спр. № 643).

Буяльська Юлія Казимирівна, 1920 р., с. Малий Чернятин, полька, освіта початкова, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 08.02.56. Реабілітована УМВС у Хмельницькій обл. 25.12.97. (П-5658, архів УМВС).

Буяльський Василь Йосипович, 1948 р., м. Старокостянтинів, українець, немовля. У 1948 р. разом з батьками висланий в Тюменську обл. Звільнений із спецпоселення 06.03.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.06.95, спр. № 643).

Буяльський Йосип Феліксович, 1922 р., м. Старокостянтинів, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1948 р. за ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі висланий в Тюменську обл. Звільнений із спецпоселення 06.03.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.06.95, спр. № 643).

Буяновський Георгій Венедиктович, 1893 р., с. Попівці, українець, освіта середня. Проживав у с. Ладиги, землемір. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 за антирадянську пропаганду висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4556, архів УМВС).

В

Вавринюк Єлизавета Станіславівна, 1918 р., с. Половинники, українка, освіта початкова, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.04.03, спр. № 972).

Вавринюк Олександра Станіславівна, с. Половинники, українка, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.04.03, спр. № 972).

Вавринюк Пелагея Пилипівна, с. Половинники, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.04.03, спр. № 972).

Вавринюк Станіслав Мартинович, с. Половинники, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.04.03, спр. № 972).

Вавринюк Тимофій Станіславович, с. Половинники, українець, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.04.03, спр. № 972).

Вайнберг Аба Мошкович, 1904 р., м. Старокостянтинів, єврей, малописьменний, кравець артілі. Заарештований 04.08.38. Звинувачення: шпигунство. Військтрибуналом Київського ВО 23.10.38 засуджений до розстрілу

з конфіскацією майна. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 24.04.96. (П-29556, архів УСБУ).

Вайнер Ушер-Мойсей Аронович, 1894 р., с. Чотирбоки Шепетівського р-ну, єврей, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, комендант будинків командного складу. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.09.59. (П-8171, ДАХмО).

Вайнерман Шимон Бенціонович, 1914 р., м. Старокостянтинів, єврей, освіта неповна середня, військовослужбовець. Заарештований 20.08.40. Звинувачення: порушення присяги. Особливою нарадою НКВС СРСР 27.09.40 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Московського ВО 21.04.58. (П-6471, ДАХмО).

Вайсбейн Юхим Абрамович, 1919 р., м. Старокостянтинів, єврей, малописьменний, військовослужбовець, член ВКП(б) до 1943 р. Заарештований 16.10.43. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Марийського гарнізону (Туркменістан) 14.11.43 засуджений на 10 років позбавлення волі з ураженням прав на 3 роки. Реабілітований військколегією Верховного Суду СРСР 11.01.90. (П-24520, архів УСБУ).

Ваколюк Олександр Кіндратович, 1900 р., с. Хутори, українець, освіта початкова, тесля колгоспу. Заарештований 13.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 04.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.10.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.10.56. (П-4689, архів УСБУ).

Валько-Дерш Володимир Омелянович, 1896 р., с. Яремичі, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 14.03.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 06.07.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з ураженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.06.91. (П-26462, архів УСБУ).

Валяс Микола Григорович, 1900 р., с. Чорна, українець, освіта початкова, військовослужбовець, член ВКП(б) до 1938 р. Заарештований 08.01.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військколегією Верховного Суду СРСР 16.04.38 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна і позбавленням військового звання. Вирок виконаний. Реабілітований військколегією Верховного Суду СРСР 07.12.57. (П-15211, архів УСБУ).

Варава Роман Вікторович, 1891 р., с. Губча, українець, освіта середня, вчитель. Заарештований 10.05.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.06.45 засуджений на 10 років позбавлення волі з ураженням прав на 5 років і конфіскацією майна. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.02.97. (П-29784, архів УСБУ).

Варшавець Дмитро Григорович, 1905 р., с. Сковородки, українець, малописьменний, робітник. Заарештований 22.12.32. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 25.10.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.04.89. (П-17283, ДАХмО).

Васильковський Олександр Леонтійович, 1914 р., м. Могилів-Подільський Вінницької обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Старий Остропіль, колгоспник. Заарештований 18.03.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКДБ Кам'янець-Подільської обл. 11.12.44 справу припинено, направлений у фільтраційний табір. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.98. (П-56, архів УСБУ).

Василюк Андрій Андрійович, 1910 р., с. Пеньки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 за антирадянську агітацію висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4349, архів УМВС).

Василюк Василина Калениківна, 1903 р., с. Баглаї, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 14.02.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.45 засуджена на 10 років позбавлення волі з ураженням прав на 3 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 28.02.92. (П-27713, архів УСБУ).

Василюк Петро Онуфрійович, 1895 р., с. Жеребки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 14.05.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.01.98. (П-12673, архів УСБУ).

Васьковський Наум Хомич, 1896 р., с. Заслучне Красилівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сковородки, лісничий. Заарештований 12.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.05.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.12.89. (П-24034, архів УСБУ).

Васюк Сергій Маркович, 1920 р., с. Іванківці Лановецького р-ну Тернопільської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Верхняки, селянин-одноосібник. Заарештований 16.04.46. Звинувачення: зрада Батьківщини, зв'язок з УПА. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 24.04.46 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Тернопільської обл. 15.04.93. (П-30439, архів УСБУ).

Вахно Микола Васильович, 1899 р., смт Червоне Андрушівського р-ну Житомирської обл., українець, освіта середня. Проживав у с. Огіївці, вчитель. Заарештований 16.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 07.06.56. (П-4212, архів УСБУ).

Ваховський Франц Болеславович, 1894 р., с. Королівка Малинського р-ну Житомирської обл., поляк, малописьменний. Проживав на ст. Старокостянтинів - 2, тесля. Заарештований 31.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.06.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Помер у 1944 р. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.07.60. (П-9479, архів УСБУ).

Ващук Аркадій Леонтійович, 1896 р., с. Медці Красилівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с. Березне, без певних занять. Заарештований 10.02.38. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.08.89. (П-20282, ДАХмО).

Ващук Єфрем Макарович, 1899 р., с. Пихтії, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 22.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 15.09.56. (П-17226, ДАХмО).

Ващук Іван Лук'янович, 1888 р., с. Самчинці, українець, малописьменний, голова сільського споживчого товариства. Кам'янець-Подільським облсудом за контрреволюційну діяльність 11.12.37 засуджений на 8 років позбавлення волі. Помер у 1940 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р-115, архів УМВС).

Ващук Леонтій Корнійович, 1891 р., с. Самчинці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 15.05.39 засуджений на 4 роки позбавлення волі. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 30.05.64. (П-15491, архів УСБУ).

Ващук Леонтій Макарович, 1906 р., с. Пихтії, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 15.09.56. (П-17226, ДАХмО).

Ващук Нил Тимофійович, 1907 р., с. Костянець, українець, малописьменний, безробітний. Заарештований 30.08.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.11.45 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.06.98. (П-2887, ДАХмО).

Вдовинюк Микола Корнійович, 1915 р., с. Драчі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 06.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 20.09.37 засуджений до 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.01.89. (П-20863, ДАХмО).

Велеба Володимир Францович, 1925 р., с. Загірне, поляк, утриманець. У 1930 р. разом з батьками висланий за межі р-ну. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.08.94, спр. № 558).

Велеба Евеліна Францівна, 1927 р., с. Загірне, полька, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана за межі р-ну. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.08.94, спр. № 558).

Велеба Надія Францівна, 1920 р., с. Загірне, полька, утриманка. У 1930 р. разом

з батьками вислана за межі р-ну. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.08.94, спр. № 558).

Велеба Наталія Маркіянівна, 1893 р., с. Загірне, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент вислана за межі р-ну. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.08.94, спр. № 558).

Велеба Франц Іванович, 1882 р., с. Загірне, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі р-ну. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.08.94, спр. № 558).

Венцковський Лаврентій Степанович, 1891 р., с. Вербівочка, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 01.02.66. (П-15889, ДАХмО).

Вербаховська Ганна Василівна, 1923 р., с. Сковородки, полька, освіта початкова, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.11.94, спр. № 577).

Вербаховська Ганна Олександрівна, с. Сковородки, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.11.94, спр. № 577).

Вербаховська Юзефа Василівна, с. Сковородки, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.11.94, спр. № 577).

Вербаховський Василь Климович, 1877 р., с. Сковородки, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 08.07.92, спр. № 25).

Вербаховський Іван Казимирович, 1904 р., с. Сковородки, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 13.05.38. Звинувачення: член „ПОВ”. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 01.10.38. Похов. хутір Загальського, р-н м. Кам’янця-Подільського. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.12.56. (П-4514, архів УСБУ).

Вербаховський Йосип Васильович, с. Сковородки, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.11.94, спр. № 577).

Вербаховський Сигізмунд Францович, 1898 р., м. Старокостянтинів, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 20.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Старокостянтинівським райвідділом НКВС 26.11.37 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.09.98. (П-807, архів УСБУ).

Вербенчук Мартин Корнійович, 1886 р., с. Баглаї, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.10.59. (П-8572, архів УСБУ).

Вербицький Бернард Людвігович, 1905 р., с. Великий Чернятин, поляк, освіта початкова, заготівельник кооперації. Заарештований 13.07.38. Звинувачення: член „ПОВ”, шпигун. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П-22579, ДАХмО).

Вербич Омелян Степанович, 1919 р., с. Ємці, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 28.12.42. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 08.05.43 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 11.07.90. (П-26202, ДАХмО).

Верцинський (Верчинський) Едуард Йосипович, 1907 р., м. Бердичів Житомирської обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Чорна, колгоспник. Заарештований 16.05.38. Звинувачення: член „ПОВ”, шпигун. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 20.10.58. (П-6833, архів УСБУ).

Веселовський Август Володимирович, 1908 р., с. Сербинівка, поляк, малописьменний,

коваль колгоспу. Заарештований 12.05.38. Звинувачення: член „ПОВ”, шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П-4980, архів УСБУ).

Веселовський Болеслав Миколайович, 1893 р., с. Великий Чернятин, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 10.10.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 07.07.62. (П-11381, ДАХмО).

Веселовський Павло Филимонович, 1882 р., с. Стецьки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.12.97. (П-14872, архів УМВС).

Вешта Йосип Данилович, 1901 р., с. Немирівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 25.09.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.09.89. (П-20674, ДАХмО).

Вигнанський Максим Васильович, 1875 р., с. Писарівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 17.10.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 16.12.30 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.06.97. (П-12383, архів УСБУ).

Вижевський Микола Андрійович, 1900 р., с. Мілярка (Польща), українець, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Миролюбне, зав. школи. Заарештований 03.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 04.03.5. (П-5606, архів УСБУ).

Визвилко Федір Каленикович, 1889 р., с. Раштівка, українець, освіта середня. Проживав у с. Йосипівка, вчитель. Заарештований 19.09.45. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 11.01.46 засуджений на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.10.91. (П-26951, архів УСБУ).

Висатюк Василь Федотович, 1908 р., с. Ліщинці Погребищенського р-ну Вінницької обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Зеленці, колгоспник. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: член „ПОВ”. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 27.05.58. (П-6160, архів УСБУ).

Висоцький Антон Федорович, 1894 р., с. Великий Чернятин, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.02.38. Звинувачення: член „ПОВ”. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.12.56. (П-4514, архів УСБУ).

Висоцький Іван Антонович, 1886 р., с. Старий Остропіль, поляк, неписьменний. Проживав у с. Калинівка, селянин-одноосібник. Заарештований 15.02.38. Звинувачення: член „ПОВ”. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П-4980, архів УСБУ).

Висоцький Роман Феліксович, 1896 р., с. Малий Чернятин, поляк, освіта початкова, вантажник ст. Антоніни. Заарештований 31.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 20.02.60. (П-9339, ДАХмО).

Витвицький Антон Аполлонович, 1873 р., с. Веснянка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 09.03.31. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 18.04.31 висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П-22554, ДАХмО).

Витвицький Семен Іванович, 1880 р., м. Житомир, українець, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, тесля. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: член

контрреволюційної групи. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 12.07.58. (П-6455, архів УСБУ).

Вишковський Едуард Петрович, 1906 р., с. Райки Бердичівського р-ну Житомирської обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Залісся, колгоспник. Заарештований 09.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 04.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.10.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 29.05.65. (П-15733, архів УСБУ).

Вишневий Федір Максимович, 1883 р., с. Воронківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.11.89. (П-22043, архів УСБУ).

Вівсюк Яків Ілліч, 1900 р., с. Коржівка, українець, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 01.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 14.07.72. (П-16649, архів УСБУ).

Вівсянікер Шиман Аранович, 1903 р., м. Старокостянтинів, єврей, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 06.10.25. Звинувачення: член сіоністської організації. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 24.09.26 висланий на Урал. 18.11.27 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.10.91. (П-26997, архів УСБУ).

Вігура Олександр Іванович, 1897 р., с. Чотирбоки Шепетівського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у с. Грибенинка, вчитель. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 29.01.58. (П-5279, архів УСБУ).

Вінцковська Юзефа Гнатівна, 1881 р., с. Брикуля Шепетівського р-ну, полька, малописьменна. Проживала в с. Оріхівка, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 18.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-916, архів УМВС).

Вінцковський Броніслав Казимирович, 1884 р., с. Вербівочка, поляк, малописьменний, тесля колгоспу. Заарештований 19.02.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 27.09.38. Похов. брат. мог. на старому міськ. клад. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 10.02.59. (П-7143, архів УСБУ).

Вінцковський Кайтан Севастянович, 1888 р., с. Оріхівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Чутівський р-н Полтавської обл. Органами НКВС за антирадянську агітацію 11.02.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Полтавської обл. 29.01.92. (Ріш. райкомісії, спр. № 210).

Вітрук Макар Павлович, 1901 р., с. Капустин, українець, малописьменний, конюх колгоспу. Заарештований 25.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.10.89. (П-20858, ДАХмО).

Вітюк Дмитро Іванович, 1903 р., с. Сербинівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.12.56. (П-4508, ДАХмО).

Вітюк Олександр Каленикович, 1902 р., с. Половинники, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.05.33. Звинувачення: теракт проти радянського активіста. Інших даних немає. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.98. (П-2921, архів УСБУ).

Власюк Геннадій Іванович, 1898 р., с. Решнівка, росіянин, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 20.07.43. Звинувачення: антирадянська агітація.

Військтрибуналом Приморської опергрупи 29.08.43 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 01.09.94. (П-29099, архів УСБУ).

Власюк Леонтій Адамович, 1894 р., с. Пихтії, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 27.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 15.09.56. (П-17226, ДАХмО).

Власюк Степан Пилипович, 1885 р., с. Пихтії, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.11.29. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою ДПУ УРСР 12.02.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П-18995, архів УСБУ).

Власюк Трохим Адамович, 1896 р., с. Пихтії, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Вовчик Григорій Хомич, 1902 р., с. Михиринці Теофільського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Старий Остропіль, колгоспник. Заарештований 09.08.35. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокурором Шепетівського округу 14.10.35 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.09.98. (П-1096, ДАХмО).

Вовчок Федір Остапович, 1892 р., с. Кунча Теофіпольського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у с. Губин, вчитель. Заарештований 14.03.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.05.89. (П-18396, архів УСБУ).

Водзінська Марія Іванівна, 1907 р., с. Оріхівка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Котелевський р-н Полтавської обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.10.97, спр. № 779).

Водзінський Едуард Михайлович, 1929 р., с. Оріхівка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий в Котелевський р-н Полтавської обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.10.97, спр. № 779).

Водзінський Михайло Владиславович, 1901 р., с. Оріхівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Котелевський р-н Полтавської обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.10.97, спр. № 779).

Водзінський Станіслав Михайлович, 1933 р., с. Оріхівка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий в Котелевський р-н Полтавської обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.10.97, спр. № 779).

Вознійчук Агафія Матвіївна, с. Миролюбне, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 08.02.2000, спр. № 891).

Вознійчук Ганна Касянівна, с. Миролюбне, українка, утриманка. У 1933 р. разом з батьками вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 08.02.2000, спр. № 891).

Вознійчук Іван Касянович, с. Миролюбне, українець, утриманець. У 1933 р. разом з батьками висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 08.02.2000, спр. № 891).

Вознійчук Касян Іванович, с. Миролюбне, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 08.02.2000, спр. № 891).

Вознійчук Марія Касянівна, 1918 р., с. Миролюбне, українка, освіта початкова, утриманка. У 1933 р. разом з батьками вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 08.02.2000, спр. № 891).

Возніцький Антон Йосипович, 1895 р., м. Шепетівка, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, робітник млина. Заарештований 24.06.38. Звинувачення: член „ПОВ", диверсант. Трійкою УНКВС

Кам’янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.05.59. (П-6964, ДАХмО).

Возніцький Рафаїл Йосипович, 1893 р., с. Воронківці, поляк, освіта початкова, зав. млина. Заарештований 13.07.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 02.12.58. (П-6964, ДАХмО).

Вознюк Родіон Дорофійович, 1886 р., с. Гнатки, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 29.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.10.63. (П-13597, архів УСБУ).

Войнаровська Олена Андріївна, 1893 р., с. Гнатки, полька, неписьменна. Проживала в с. Малі Мацевичі, селянка-одноосібниця. Заарештована 13.03.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою ДПУ УРСР 07.06.30 засуджена на 5 років позбавлення волі умовно, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 23.01.92. (П-27452, архів УСБУ).

Войнаровський Володимир Улянович (Ілліч), 1884 р., с. Сербинівка, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: член „ПОВ”, шпигун. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П-4980, архів УСБУ).

Войнаровський Йосип Карлович, 1894 р., с. Малі Мацевичі, поляк, освіта початкова, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 за антирадянську діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Войтулевич Володимир Йосипович, 1900 р., с. Переросле Білогірського р-ну, українець, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Старокостянтинів, зав. школи. Заарештований 15.01.35. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Вінницьким облсудом 9-10.12.35 засуджений на 7 років позбавлення волі з пораженням прав на 3 роки. Вищим Судом УРСР 27.02.36 справу повернуто на дослідування, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.01.99. (П-1253, архів УСБУ).

Войтюк Анатолій Петрович, 1926 р., с. Загірне, українець, утриманець. У 1937 р. разом з матір’ю висланий у Вінницьку обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 15.01.99, спр. № 839).

Войтюк Віра Петрівна, 1922 р., с. Загірне, українка, утриманка. У 1937 р. разом з матір’ю вислана в Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 15.01.99, спр. № 839).

Войтюк Володимир Петрович, 1918 р., с. Загірне, українець, малописьменний, колгоспник. У 1937 р. як неблагонадійний елемент висланий у Вінницьку обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 15.01.99, спр. № 839).

Войтюк Ганна Олексіївна, 1892 р., с. Загірне, українка, неписьменна, домогосподарка. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 15.01.99, спр. № 839).

Войтюк Зот Петрович, 1932 р., с. Загірне, українець, утриманець. У 1937 р. разом з матір’ю висланий у Вінницьку обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 15.01.99, спр. № 839).

Войтюк Петро Юрійович, 1886 р., с. Загірне, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.03.98. (П-3287, ДАХмО).

Войцеховська Марія Казимирівна, м. Старокостянтинів, полька, малописьменна, домогосподарка. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 16.03.94, спр. № 492).

Войцеховська Станіслава Станіславівна, м. Старокостянтинів, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 16.03.94, спр. № 492).

Войцеховська Юлія М., 1900 р., м. Старокостянтинів, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2847, архів УМВС).

Войцеховський Антон Йосипович, 1890 р., м. Старокостянтинів, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 14.03.33. Звинувачення: шпигунство. Старокостянтинівським райвідділом ДПУ 13.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.07.98. (П-2461, архів УСБУ).

Войцеховський Антон Станіславович, м. Старокостянтинів, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 16.03.94, спр. № 492).

Войцеховський Іван Йосипович, 1894 р., м. Старокостянтинів, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2847, архів УМВС).

Войцеховський Мирослав Іванович, 1931 р., м. Старокостянтинів, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2847, архів УМВС).

Войцеховський Станіслав Йосипович, 1883 р., м. Старокостянтинів, поляк, неписьменний, робітник цегельного заводу. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облвідділом ДПУ 23.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.09.98. (П-1259, ДАХмО).

Войцеховський Юхим Іванович, 1936 р., м. Старокостянтинів, поляк, немовля. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2847, архів УМВС).

Вокалюк Олександр Кіндратович, 1900 р., с. Хутори, українець, освіта початкова, столяр колгоспу. Заарештований 13.09.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 04.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.10.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.10.56. (П-4689, архів УСБУ).

Волик Михайло Дмитрович, 1915 р., с. Капустин, українець, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Пашківці, вчитель. Заарештований 13.04.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.10.44 засуджений на 20 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. УМДБ Кам'янець-Подільської обл. 25.08.47 справу припинено у зв'язку зі смертю заарештованого. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.08.98. (П-398, архів УСБУ).

Волинець Степан Костянтинович, 1914 р., с. Загірне, українець, освіта початкова, безробітний. Заарештований 02.02.49. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.03.49 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. 11.04.55 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.10.91. (П-26944, архів УСБУ).

Волколуп Микола Савич, 1884 р., м. Старокостянтинів, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 09.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 17.08.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 08.09.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.06.89. (П-18580, ДАХмО).

Волошин Назар Андрійович, 1897 р., с. Великі Мацевичі, українець, малописьменний, ветсанітар колгоспу. Заарештований 23.03.38. Звинувачення: антирадянська діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 15.05.61. (П-10839, архів УСБУ).

Волошин Юхим Данилович, 1871 р., с. Великі Мацевичі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 10.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 14.03.30 висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.01.68. (П-11569, ДАХмО).

Волошкевич Микола Васильович, 1919 р., м. Старокостянтинів, українець, освіта неповна середня, службовець. Заарештований 27.06.44. Звинувачення: зрада Батьківщини.

УНКДБ Кам'янець-Подільської обл. 12.08.44 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.10.98. (П-776, ДАХмО).

Вольська Марія Францівна, 1903 р., с. Вербородинці, полька, освіта початкова, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.08.94, спр. № 552).

Вольський Микола Васильович, 1908 р., с. Мотовилівка Любарського р-ну Житомирської обл., українець, освіта вища. Проживав у с. Старий Остропіль, агрономом Остропільської МТС. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П-4980, архів УСБУ).

Вонсович Кіндрат Олександрович, 1885 р., с. Новики, українець, освіта початкова, рахівник „Укршосдору". Заарештований 13.07.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 14.04.59. (П-7426, архів УСБУ).

Воробієвський Амфіан Миколайович, 1907 р., с. Калинівка, українець, освіта вища, головний агроном райземуправління. Заарештований 15.09.44. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.12.44 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Військколегією Верховного Суду СРСР 14.10.47 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.01.92. (П-388, архів УСБУ).

Воробйов Феодосій Трохимович, 1911 р., с. Покотилів Київської обл., українець, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Старокостянтинів, помічник лікаря. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 29.01.58. (П-5279, архів УСБУ).

Воронецька Марія Францівна, 1878 р., с. Огіївці, полька, неписьменна, домогосподарка. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-741, архів УМВС).

Воронецький Людвіг Мартинович, 1870 р., с. Огіївці, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-750, архів УМВС).

Воронецький Максим Степанович, 1893 р., с. Кунча Теофіпольського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у м. Старокостянтинів, рахівник лісгоспу. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 11.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 27.02.63. (П-12306, архів УСБУ).

Врублевська Марія Аполлонівна, 1890 р., с. Старий Остропіль, полька, неписьменна, домогосподарка. Заарештована 29.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 22.03.39 засуджена на один рік і шість місяців позбавлення волі. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 18.10.98. (П-610, архів УСБУ).

Врублевський Антон Якович, 1870 р., с. Старий Остропіль, поляк, неписьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, селянин-одноосібник. Заарештований 15.09.37. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. НКВС і Прокурором СРСР 28.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.10.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П-22880, архів УСБУ).

Врублевський Станіслав Антонович, 1915 р., м. Старокостянтинів, поляк, малописьменний, робітник. Заарештований 13.07.37. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. НКВС і Прокурором СРСР 28.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.10.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П-22880, архів УСБУ).

Врублевський Юзеф Антонович, 1910 р., м. Старокостянтинів, поляк, малописьменний, робітник військбуду 106-ї дільниці. Заарештований 13.07.37. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. НКВС і Прокурором СРСР 28.09.37 засуджений до розстрілу.

Вирок виконаний 19.10.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П-22880, архів УСБУ).

Г

Габричук Феофан Омелянович, 1909 р., с. Костянець, українець, малописьменний, безробітний. Заарештований 24.03.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКДБ Кам'янець-Подільської обл. 18.11.44 направлений у спецтабір для фільтрації. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.10.97. (П-16441, архів УСБУ).

Гавазюк Василь Денисович, 1887 р., с. Волиця-Керекешина, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 07.05.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Слідчо-політичним відділом ДПУ УРСР 06.09.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.04.98. (П-5099, ДАХмО).

Гавазюк Макар Денисович, 1895 р., с. Волиця-Керекешина, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 07.05.31. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Слідчо-політичним відділом ДПУ УРСР 06.09.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.04.98. (П-5099, ДАХмО).

Гавазюк Трохим Денисович, 1898 р., с. Волиця-Керекешина, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.05.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Слідчо-політичним відділом ДПУ УРСР 06.09.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.04.98. (П-5099, ДАХмО).

Гаврик Севастян Петрович, 1904 р., с. Губське Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, освіта вища. Проживав у с. Слобода, вчитель. Заарештований 11.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 28.11.59. (П-8698, архів УСБУ).

Гаврилов Борис Андрійович, 1885 р., с. Григорівка, українець, освіта початкова, секретар школи. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Помер 09.04.42. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.12.91. (П-3278, архів УСБУ).

Гаврилов Олександр Андрійович, 1889 р., с. Григорівка, українець, малописьменний, табельник залізниці. Колегією з транспортних справ Верховного Суду СРСР за антирадянську агітацію засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.02.97. (П-13422, архів УСБУ).

Гаврилюк Василь Іванович, 1870 р., с. Семиреньки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 24.11.32. Звинувачення: контрреволюційний саботаж. Прокуратурою Старокостянтинівської дільниці 14.01.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.01.99. (П-1634, ДАХмО).

Гаврилюк Григорій Федорович, 1899 р., с. Загірне, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 27.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.05.89. (П-18382, ДАХмО).

Гаврилюк Іван Володимирович, 1889 р., с. Веснянка, українець, малописьменний, робітник райспоживспілки. Заарештований 28.07.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.10.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.10.66. (П-16067, ДАХмО).

Гаврилюк Онисифор Володимирович, 1899 р., с. Веснянка, українець, освіта початкова, робітник вапнякового кар'єру райспоживспілки. Заарештований 28.07.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 29.10.37. Похов. брат. мог. у р-ні нового консервного заводу. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.10.66. (П-16067, ДАХмО).

Гаврилюк Федір Григорович, 1899 р., с. Загірне, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.01.33. Звинувачення: підготовка збройного повстання. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33

засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.08.89. (П-19575, архів УСБУ).

Гаврищук Олексій Олександрович, 1884 р., с. Хутори, українець, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 23.07.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 17.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.10.89. (П-20854, ДАХмО).

Гавура Євдоким Романович, 1902 р., с. Сальниця Уланівського р-ну Вінницької обл., українець, освіта вища. Проживав у м. Старокостянтинів, вчитель. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: шпигунство, підготовка повстання. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.12.58. (П-7056, архів УСБУ).

Гадзицький (Газинський) Стефан Іванович, 1886 р., смт Локачі Волинської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Остропіль, священик. Заарештований 23.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.11.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.06.67. (П-16171, архів УСБУ).

Гадюк Євдоким Миколайович, 1886 р., с. Лажева, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 24.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 01.01.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.11.97. (П-13300, архів УСБУ).

Гадюк Купріян Миронович, 1895 р., с. Лажева, українець, освіта початкова, зав. буфетом. Заарештований 25.08.39. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Кам'янець-Подільським облсудом 12.12.39 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Верховним Судом УРСР 11.01.40 строк покарання зменшений до 4 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.06.91. (П-26397, архів УСБУ).

Гадюк Макар Миколайович, 1895 р., с. Лажева, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.12.97. (П-14766, архів УСБУ).

Гаєвський Іван Францович, 1906 р., с. Веснянка, поляк, освіта початкова, голова колгоспу, член ВКП(б) до 1938 р. Заарештований 03.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної диверсійної групи. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 12.07.58. (П-6455, архів УСБУ).

Гаєвський Олександр Францович, 1904 р., с. Онацьківці Полонського р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, зав. сільгосппостачем р-ну. Заарештований 26.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 04.03.58. (П-5606, архів УСБУ).

Гаєвський Степан Іванович, 1901 р., с. Юридика, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 05.01.38. Звинувачення: антирадянська пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 17.02.62. (П-11039, архів УСБУ).

Гаєвський Юзеф Дементійович, 1903 р., с. Заслуч, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 13.05.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 21.09.38. Похов. клад. у р-ні нового консервного заводу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.04.59. (П-7442, архів УСБУ).

Гайдайчук Прокіп Тимофійович, 1873 р., с. Вербівці Шепетівського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Хутори, селянин-одноосібник. Заарештований 11.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 14.03.30 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.98. (П-11736, ДАХмО).

Гайдамащук Григорій Каленикович, 1894 р., с. Писарівка, українець, малописьменний,

колгоспник. Заарештований 30.04.32. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.11.32 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П-18124, ДАХмО).

Гайдамащук Потап Каленикович, 1881 р., с. Писарівка, українець, освіта початкова. Проживав у с. Круча, селянин-одноосібник. Заарештований 25.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 05.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.05.89. (П-18180, архів УСБУ).

Гайчук Петро Гордійович, 1921 р., с. Попівці, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 05.10.41. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Орловського ВО 09.12.41 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.02.42. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.09.97. (П-30220, архів УСБУ).

Галай Павло Васильович, 1875 р., с. Великий Чернятин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 12.05.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.02.98. (П-12883, архів УСБУ).

Галай Пилип Павлович, 1904 р., с. Великий Чернятин, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 11.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.08.89. (П-19819, ДАХмО).

Галицький Казимир Антонович, 1901 р., с. Воронківці, поляк, малописьменний, бригадир колгоспу. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 10.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1515, архів УМВС).

Галицький Юрій Феліксович, 1895 р., ст. Бірзуля (Молдова), поляк, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, експедитор буддільниці. Заарештований 03.11.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 25.01.37 засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 1 рік. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 10.11.89. (П-24532, архів УСБУ).

Галушка Антон Афанасійович, 1875 р., с. Круглики, українець, неписьменний, кочегар. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.05.68. (П-16294, ДАХмО).

Галушка Василь Степанович, 1896 р., с. Круглики, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.05.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.08.89. (П-20349, архів УСБУ).

Галушка Денис Михайлович, 1896 р., с. Сковородки, українець, освіта початкова, конюх колгоспу. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.89. (П-23912, ДАХмО).

Галушка Іван Феодосійович, 1918 р., с. Новоселиця, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 27.09.44. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 4-ої танкової армії 29.10.44 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 25.08.94. (П-29074, архів УСБУ).

Галушка Семен Дем'янович, 1871 р., с. Новоселиця, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.03.32. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Старокостянтинівським райвідділом ДПУ 16.05.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.09.98. (П-893, архів УСБУ).

Гальперін Абрам Ісакович, 1910 р., м. Старокостянтинів, єврей, малописьменний, домашній вчитель. Заарештований 07.11.27. Звинувачення: надання допомоги міжнародній буржуазії. Шепетівським окрвідділом ДПУ 11.01.28 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.09.97. (П-16186, архів УСБУ).

Гандюк Василь Максимович, с. Березне, українець, утриманець. У 1931 р. разом з батьками

висланий у Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.12.94, спр. № 586).

Гандюк Віра Максимівна, 1918 р., с. Березне, українка, освіта початкова, утриманка. У 1931 р. разом з батьками вислана в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.12.94, спр. № 586).

Гандюк Домна Степанівна, 1905 р., с. Березне, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як неблагонадійний елемент вислана в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.12.94, спр. № 586).

Гандюк Любов Максимівна, с. Березне, українка, утриманка. У 1931 р. разом з батьками вислана в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.12.94, спр. № 586).

Гандюк Максим Денисович, 1884 р., с. Березне, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий в Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.12.94, спр. № 586).

Гандюк Петро Максимович, с. Березне, українець, утриманець. У 1931 р. разом з батьками висланий у Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.12.94, спр. № 586).

Гандюк Феофіл Максимович, 1927 р., с. Березне, українець, утриманець. У 1931 р. разом з батьками висланий у Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.12.94, спр. № 586).

Ганжа Андрій Павлович, 1907 р., с. Новики, українець, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, робітник цукрового заводу. Заарештований 07.04.50. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою МДБ СРСР 29.07.50 висланий у Казахстан. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.04.90. (П-25472, архів УСБУ).

Ганжулов Володимир Іванович, 1925 р., м. Старокостянтинів, українець, освіта неповна середня, інструктор районної газети. Заарештований 09.10.51. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Кам'янець-Подільським облсудом 22.11.51 засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.10.91. (П-26940, архів УСБУ).

Гарапутчик Володимир Іванович, 1926 р., м. Старокостянтинів, українець, утриманець. У 1938 р. разом з матір'ю висланий у м. Кам'янку Кіровоградської обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 10.06.92, спр. № 175).

Гарапутчик Іван Тихонович, 1892 р., с. Пігаси Гродненської губ. (Польща), українець, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, котельник цукрового заводу. Заарештований 22.06.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.10.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.09.58. (П-6603, ДАХмО).

Гарапутчик Микола Іванович, 1924 р., м. Старокостянтинів, українець, освіта початкова, утриманець. У 1938 р. разом з матір'ю висланий у м. Кам'янку Кіровоградської обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 10.06.92, спр. № 175).

Гарапутчик Ольга Іванівна, 1921 р., м. Старокостянтинів, українка, освіта початкова, утриманка. У 1938 р. разом з матір'ю вислана у м. Кам'янку Кіровоградської обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 10.06.92, спр. № 175).

Гарапутчик Федора Данилівна, 1895 р., м. Старокостянтинів, українка, малописьменна, домогосподарка. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана у м. Кам'янку Кіровоградської обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 10.06.92, спр. № 175).

Гелюта Андроник Григорович, 1888 р., с. Буцин Старовижівського р-ну Волинської обл., українець, освіта вища незакінчена. Проживав у м. Старокостянтинів, зав. музею. Заарештований 18.01.35. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. УДБ НКВС 09.05.35 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.98. (П-3915, ДАХмО).

Гемба Микола Олександрович, 1892 р., с. Котюржинці Красилівського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, зав. діловодством райвійськкомату. Заарештований 26.01.34. Звинувачення: шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 27-28.02.34 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Трійкою НКВС 10.03.35 строк зменшений до 5 років позбавлення

волі. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 25.04.69. (П-16471, архів УСБУ).

Гендлер Борис (Берко) Борухович, 1918 р., м. Старокостянтинів, єврей, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 07.01.43. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 22.05.43 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.10.91. (П-26957, архів УСБУ).

Гендлер Йосип Лейзерович, 1901 р., м. Старокостянтинів, єврей, освіта початкова, заготівельник воєнторгу. Заарештований 19.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.09.59. (П-8171, ДАХмО).

Генералюк Іван Федорович, 1877 р., с. Григорівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 17.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.11.97. (П-13351, ДАХмО).

Герасимчук Іван Романович, 1888 р., с. Мальки, українець, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Старокостянтинів, медфельдшер. Заарештований 20.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 29.01.58. (П-5279, архів УСБУ).

Герасимчук Яків Васильович, 1886 р., с. Деркачі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 19.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської 28.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.08.89. (П-19646, архів УСБУ).

Герасюк Степан Іванович, 1894 р., с. Ладиги, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 14.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.04.89. (П-17207, архів УСБУ).

Гербич Михайло Михайлович, 1892 р., Хорватія, українець, малописьменний. Проживав у с. Загірне, колгоспник. Заарештований 08.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.06.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.03.05. (П-15640, архів УСБУ).

Гершзон Іцхек (Ісаак) Мордкович, 1885 р., м. Старокостянтинів, єврей, малописьменний, без певних занять. Заарештований 02.09.39. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 03.05.40 висланий на 5 років у Красноярський край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.08.92. (П-2926, архів УСБУ).

Гетьман Павло Іванович, 1888 р., м. Красилів, українець, освіта початкова. Проживав у с. Пашківці, садівник. Заарештований 22.06.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 04.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.10.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П-22253, ДАХмО).

Гиляк Степан Микитович, 1903 р., с. Малий Чернятин, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 09.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.10.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 01.03.68. (П-16306, ДАХмО).

Гілевич Казимир Іванович, 1893 р., с. Заслуч, поляк, малописьменний, стельмах колгоспу. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.12.56. (П-4514, архів УСБУ).

Гілевська Анастасія Петрівна, 1875 р., с. Вербородинці, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Томську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.03.93, спр. № 236, № 237, № 286).

Гілевська Марія Альбінівна, 1924 р., с. Вербородинці, полька, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана в Томську обл. Реабілітована згідно з Законом України від

17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.03.93, спр. № 236, № 237, № 286).

Гілевська Ядвіга Альбінівна, 1916 р., с. Вербородинці, полька, малописьменна, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана в Томську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.03.93, спр. № 236, № 237, № 286).

Гілевський Альбін Карлович, 1875 р., с. Вербородинці, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 03.04.30 як антирадянський елемент висланий уТомську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4556, архів УМВС).

Гілевський Броніслав Альбінович, 1918 р., с. Вербородинці, поляк, утриманець. У 1930 р. разом з батьками висланий в Томську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.03.93, спр. № 286).

Гірей Афанасій Костянтинович, 1898 р., с. Сковородки, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.89. (П-23912, ДАХмО).

Гірей Ісак Кирилович, 1894 р., с. Сковородки, українець, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, слюсар. Заарештований 05.03.36. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Військтрибуналом прикордонної і внутрішньої охорони УРСР 13.08.36 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 14.04.89. (П-17227, архів УСБУ).

Гладун Віталій Данилович, 1913 р., с. Лишнівка Маневицького р-ну Волинської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Пихтії, колгоспник. Заарештований 05.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 15.09.56. (П-17226, ДАХмО).

Гладюк Дмитро Іванович, 1899 р., с. Губин, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 21.11.59. (П-8633, ДАХмО).

Глашко Олена Іванівна, 1899 р., с. Печеське Красилівського р-ну, українка, малописьменна. Проживала у м. Старокостянтинів, сестра-господарка лікарні. Заарештована 29.10.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Кам'янець-Подільським облсудом 28.04.39 засуджена на 1 рік і 6 місяців позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 19.10.98. (П-1437, архів УСБУ).

Глашко Тимофій Іванович, 1882 р., с. Гірне-Бзинце (Чехословаччина), чех, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, моторист 2-ї кавдивізії. Заарештований 21.09.37. Звинувачення: шпигунство, диверсія. НКВС і Прокурором СРСР 10.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.10.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 05.05.89. (П-18052, архів УСБУ).

Глик Арон Абрамович, 1904 р., м. Старокостянтинів, єврей, освіта неповна середня, кустар. Заарештований 25.06.26. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 24.09.26 засуджений на 3 роки позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.10.91. (П-26925, архів УСБУ).

Гнатишин Захар Петрович, 1901 р., с. Мотовилівка Любарського р-ну Житомирської обл., українець, освіта вища. Проживав у м. Старокостянтинів, інструктор-методист районного відділу освіти. Заарештований 18.01.35. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. УНКВС Вінницької обл. 26.04.35 справу припинено у зв'язку зі смертю заарештованого. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.01.99. (П-1253, архів УСБУ).

Гнатов (Гнатів) Іван Карлович, 1899 р., с. Джурин Чортківського р-ну Тернопільської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, бухгалтер „Держфондсорту". Заарештований 30.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 28.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.11.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 14.08.62. (П-11598, архів УСБУ).

Гнатова Євдокія Андріївна, 1906 р., с. Глебово Орловської обл. (Росія), росіянка,

малописьменна. Проживала у с. Заслуч, домогосподарка. Заарештована 16.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Кам'янець-Подільської обл. 27.03.39 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 24.09.98. (П-838, архів УСБУ).

Гнатюк Антон Микитович, 1893 р., с. Великий Чернятин, українець, малописьменний, сторож у школі. Заарештований 11.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.04.89. (П-17205, архів УСБУ).

Гнатюк Гнат Андрійович, 1882 р., с. Пихтії, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.11.29. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою ДПУ УРСР 12.02.30 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П-18995, архів УСБУ).

Гнатюк Михайло Іванович, 1899 р., с. Малий Чернятин, українець, освіта початкова, робітник „Заготзерно" ст. Антоніни. Заарештований 08.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 11.06.60. (П-9414, архів УСБУ).

Гнатюк Никанор Андрійович, 1899 р., с. Пихтії, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.11.29. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою ДПУ УРСР 12.02.30 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П-18995, архів УСБУ).

Гнатюк Петро Якович, 1884 р., с. Пишки Старосинявського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Старий Остропіль, пасічник колгоспу. Заарештований 24.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.04.98. (П-5085, ДАХмО).

Гнида Гнат Пилипович, 1889 р., с. Ладиги, українець, малописьменний, грабар. Заарештований 23.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.04.89. (П-17203, архів УСБУ).

Годний Денис Кіндратович, 1898 р., с. Нове Місто, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 19.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Інші дані у справі відсутні. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.02.98. (П-10905, архів УСБУ).

Голик Нестор Несторович, 1896 р., с. Губин, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 04.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.10.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.09.58. (П-6995, архів УСБУ).

Голик Фома Радивонович, 1898 р., с. Губин, українець, освіта вища. Проживав у с. Великий Чернятин, вчитель. Заарештований 25.01.35. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Вінницьким облсудом 9-10.12.35 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1253, архів УСБУ).

Голондзовський (Голонзовський) Вацлав Владиславович, 1892 р., с. Пасічна Старосинявського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Сербинівка, сторож райспоживспілки. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: член „ПОВ". НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.02.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.58. (П-6031, архів УСБУ).

Голумбієвський Мечислав Антонович, 1908 р., м. Старокостянтинів, поляк, малописьменний, технік райземвідділу. Заарештований 15.01.35. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.08.35 присуджено рік негласного нагляду за місцем проживання, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.05.98. (П-3579, архів УСБУ).

Гольденберг Семен Ісакович, 1898 р., м. Старокостянтинів, єврей, освіта початкова, безробітний. Заарештований 09.08.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС

і Прокурором СРСР 10.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.05.89. (П-18006, ДАХмО).

Гольденберг Софія Самійлівна, 1900 р., м. Старокостянтинів, єврейка, малописьменна, домогосподарка. Заарештована 31.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 02.01.38 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.05.56. (П-3486, архів УСБУ).

Гольдербітурер Арон-Зейлик Шльомович, 1908 р., м. Старокостянтинів, єврей, малописьменний, зав. складом хлібопекарні. Заарештований 02.08.38. Звинувачення: шпигунство. УДБ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.02.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.04.98. (П-3918, ДАХмО).

Гольдербітурер Лев Соломонович, 1903 р., м. Старокостянтинів, єврей, освіта початкова, член ВКП(б) до 1938 р. Проживав у м. Луганську, службовець. Заарештований 02.04.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Головною військпрокуратурою УРСР 21.11.39 справу припинено, з-під варти звільнений 27.12.39. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.12.97. (П-15212, ДАХмО).

Гольдербітурер Фроїм Шльомович, 1894 р., м. Старокостянтинів, єврей, малописьменний, продавець облторгу. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.09.59. (П-8171, ДАХмО).

Гонзар Іван Максимович, 1878 р., с. Веснянка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 02.04.30 як неблагонадійний елемент висланий у Томську обл. Трійкою УНКВС 15.08.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований УМДБ РФ у Тюменській обл. 10.05.93. (Ріш. райкомісії, спр. № 382).

Гончарова (Середзинська) Ірина (Цезарія) Іванівна, 1898 р., м. Старокостянтинів, полька, освіта середня, вчителька. Заарештована 23.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 28.09.37 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний 19.10.37. Реабілітована військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.08.58. (П-6550, ДАХмО).

Гончарук Антон Павлович, 1904 р., с. Малий Чернятин, українець, освіта початкова, бригадир будівельної бригади колгоспу. Заарештований 18.03.48. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 14.05.48 засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. 26.04.55 строк зменшено до 7 років позбавлення волі. Звільнений 14.10.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.10.91. (П-26985, архів УСБУ).

Гончарук Василь Герасимович, 1919 р., с. Баглаї, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 28.07.41. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом 51-ої окремої армії 08.09.41 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.03.97. (П-29816, архів УСБУ).

Гончарук Олексій Тарасович, 1906 р., с. Баглаї, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 08.04.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Проскурівським міськвідділом НКВС 11.05.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.12.98. (П-1568, ДАХмО).

Гончарук Феодосій Тарасович, 1896 р., с. Баглаї, українець, малописьменний, бригадир колгоспу. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 18.12.59. (П-8688, ДАХмО).

Гоняк Андрій Микитович, 1897 р., с. Драчі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.11.31. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою ДПУ УРСР 14.12.32 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.05.89. (П-18094, архів УСБУ).

Гордійчук Кирило Ілліч, 1895 р., с. Бутівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 30.07.38. засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.05.89. (П-17921, ДАХмО).

Горецька Анатолія Іванівна, 1922 р., с. Великий Чернятин, полька, утриманка. У 1936 р.

разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 22.01.42. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.08.94, спр. № 544).

Горецька Камілія Іванівна, 1870 р., с. Немирівка, полька, неписьменна, домогосподарка. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.09.96, спр. № 732).

Горецька Марія Іванівна, с. Великий Чернятин, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.08.94, спр. № 544).

Горецька Станіслава Адамівна, с. Немирівка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з матір'ю вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.09.96, спр. № 732).

Горецька Станіслава Феліксівна, с. Малий Чернятин, полька, освіта початкова, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення у 1956 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.04.94, спр. № 487).

Горецька Яніна Адамівна, с. Немирівка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з матір'ю вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.09.96, спр. № 732).

Горецький Геннадій Іванович, 1930 р., с. Великий Чернятин, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення у 1956 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-557, архів УМВС).

Горецький Гнат Феліксович, 1900 р., с. Малий Чернятин, поляк, малописьменний, бригадир будівельної бригади колгоспу. Заарештований 13.05.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Органами УНКВС у 1938 р. засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 21.09.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 10.02.59. (П-7141, архів УСБУ).

Горецький Денис Феліксович, 1904 р., с. Великий Чернятин, поляк, освіта початкова, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.04.94, спр. № 487).

Горецький Іван Йосипович, 1893 р., с. Малий Чернятин, поляк, малописьменний, ветсанітар колгоспу. Заарештований 22.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Кам'янець-Подільським облсудом 06.07.39 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 27.02.67. (П-1522, архів УСБУ).

Горецький Іван Йосипович, 1893 р., с. Сербинівка, поляк, неписьменний. Проживав у с. Левківка, колгоспник. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Розстріляний органами НКВС. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4980, архів УСБУ).

Горецький Іван Олексійович, 1890 р., с. Великий Чернятин, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 28.01.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.08.94, спр. № 544).

Горецький Людвіг Іванович, 1928 р., с. Великий Чернятин, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.08.94, спр. № 544).

Горецький Людвіг Йосипович, 1910 р., с. Малий Чернятин, поляк, малописьменний, вагар ст. Антоніни. Заарештований 21.01.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 16.05.38 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.08.89. (П-19958, архів УСБУ).

Горецький Станіслав Денисович, 1926 р., с. Малий Чернятин, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.04.94, спр. № 487).

Горецький Стефан Йосипович, 1901 р., с. Сербинівка, поляк, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність.

НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 04.01.58. (П-5235, архів УСБУ).

Горецький Фабіян Денисович, 1931 р., с. Малий Чернятин, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення у 1956 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.04.94, спр. № 487).

Горецький Фелікс Йосипович, 1909 р., с. Сербинівка, поляк, малописьменний, слюсар Остропільської МТС. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П-4980, архів УСБУ).

Горецький Франц Павлович, 1901 р., с. Малий Чернятин, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.04.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Хмельницькому 19.09.38. Похов. брат. мог. по вул. Кам'янецькій. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 10.02.59. (П-7141, архів УСБУ).

Горецький Франц Феліксович, 1903 р., с. Малий Чернятин, поляк, малописьменний, тесля. Заарештований 31.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.03.60. (П-8928, архів УСБУ).

Горобець Сильвестр Лук'янович, 1894 р., с. Людвище Шумського р-ну Тернопільської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Пашківці, рахівник колгоспу. Заарештований 09.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 04.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.10.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.10.59. (П-8253, архів УСБУ).

Горобець Соломія Дем'янівна, 1896 р., с. Пашківці, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 01.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 02.07.38 засуджена на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована президією Хмельницького облсуду 28.11.59. (П-8645, архів УСБУ).

Городельська Софія Антонівна, м. Старокостянтинів, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 16.03.94, спр. № 510).

Городельська Станіслава Іванівна, 1918 р., м. Старокостянтинів, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 16.03.94, спр. № 510).

Городельський Іван Вікентійович, м. Старокостянтинів, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 16.03.94, спр. № 510).

Городецька Раїса Антонівна, 1925 р., с. Вербородинці, українка, утриманка. Шепетівським окрвідділом ДПУ 20.03.30 разом з батьками вислана на Північ. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.10.2000, спр. № 929).

Гороховська Варвара Назарівна, 1898 р., с. Юридика, українка, малописьменна, колгоспниця. Особливою нарадою НКВС СРСР 04.07.45 як член сім'ї зрадника Батьківщини вислана на 5 років у Казахстан. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 04.04.90. (П-25560, ДАХмО).

Гороховський Йосип Андрійович, 1899 р., м. Старокостянтинів, українець, освіта початкова, безробітний. Заарештований 13.03.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 23-26.10.44 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.06.91. (П-26476, архів УСБУ).

Горчинська Марія Мар'янівна, 1910 р., с. Самчики, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. У 1937 р. переселена в біломорсько-балтійські табори. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3242, архів УМВС).

Горянський Іван Матвійович, 1885 р., с. Сербинівка, поляк, неписьменний, колгоспник.

Заарештований 15.05.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Остропільським райвідділом НКВС 25.01.39 справу припинено в зв'язку зі смертю заарештованого. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.09.98. (П-1168, ДАХмО).

Гофман Ізраїль Маркович, 1908 р., с. Салькове Гайворонського р-ну Одеської обл., єврей, освіта вища, член ВКП(б) до 1937 р. Проживав у м. Старокостянтинів, директор МТС. Заарештований 22.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Старокостянтинівським райвідділом НКВС 28.02.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.07.98. (П-2767, архів УСБУ).

Гофнунг Людвіг Мартинович, 1894 р., м. Мітава (Латвія), латиш, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, художник краєзнавчого музею. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 09.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.03.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.04.60. (П-9158, ДАХмО).

Грабовський Іван Юліанович, 1891 р., с. Западинці Красилівського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, токар цукрового заводу. Заарештований 20.11.44. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.01.45 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.02.93. (П-28490, архів УСБУ).

Грабовський Йосип Мартинович, 1906 р., смт Нова Ушиця, поляк, освіта середня. Проживав у м. Старокостянтинів, майстер „Укршосдору". Заарештований 14.03.33. Звинувачення: шпигунство. Жмеринським дорожньо-транспортним відділом ОДПУ 05.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.01.98. (П-12209, архів УСБУ).

Грабовський Роман Іванович, 1883 р., с. Купріяни Бессарабська губ., поляк, освіта середня. Проживав у м. Старокостянтинів, вчитель. Заарештований 13.05.29. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ОДПУ 13.01.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.98. (П-5435, ДАХмО).

Грабчук Олексій Омелянович, 1915 р., с. Миролюбне, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 01.11.41. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 15-ої армії 20.11.41 засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.01.2000. (П-30540, архів УСБУ).

Грабчук Петро Яремович, 1901 р., с. Миролюбне, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 03.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.09.89. (П-20425, архів УСБУ).

Грабчук Яків Яремович, 1899 р., с. Миролюбне, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.09.89. (П-20425, архів УСБУ).

Граділь Дем'ян Ісакович, 1895 р., с. Старий Остропіль, українець, малописьменний, вагар у сільгоспобщині. Заарештований 07.03.44. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.44 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.02.94. (П-28953, архів УСБУ).

Градомський Гнат Іванович, 1892 р., с. Миролюбне, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 24.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Інші дані у справі відсутні. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П-2028, ДАХмО).

Гранковська Віра Омелянівна, 1915 р., с. Нападівка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як неблагонадійний елемент вислана в Пермську обл. Звільнена із спецпоселення 14.04.47. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 19.01.94, спр. № 436).

Грень Георгій Никифорович, 1902 р., с. Веснянка, українець, освіта незакінчена вища,

вчитель. Заарештована 29.04.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Вінницьким облсудом 17.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 30.11.89. (П-24534, архів УСБУ).

Грибенчук Володимир Тадеушович, 1886 р., с. Житинці Любарського р-ну Житомирської обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Северини, колгоспник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 27.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Хмельницькому 18.04.38. Похов. брат. мог. на стар. міськ. клад. по вул. Кам'янецькій. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.04.89. (П-17300, ДАХмО).

Грига Костянтин Данилович, 1898 р., с. Ладиги, українець, малописьменний, колгоспник. Затриманий 24.03.48. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 29.03.48 висланий у Карелію на 8 років. Звільнений у 1956 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2040, архів УМВС).

Григорчук Дарія Пахкіївна, с. Немиринці, українка, утриманка. У 1932 р. разом з батьками вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.04.2000, спр. № 903).

Григорчук Іван Петрович, 1924 р., с. Бутівці, українець, освіта середня, колгоспник. Заарештований 01.04.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом 8-ої армії 17.05.45 засуджений на 15 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.05.97. (П-29938, архів УСБУ).

Григорчук Ілля Мелітонович, 1893 р., с. Зеленці, українець, малописьменний, столяр колгоспу. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.10.64. (П-15563, ДАХмО).

Григорчук Павло Пахкійович, 1924 р., с. Немиринці, українець, утриманець. У 1932 р. разом з батьками висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.04.2000, спр. № 903).

Гриндій Степан Максимович, 1908 р., с. Баглайки Красилівського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, тесля 106-ої військової буддільниці. Заарештований 30.08.36. Звинувачення: тероризм. Військтрибуналом Київського ВО 26.06.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований Пленумом Верховного Суду СРСР 18.03.59. (П-7404, ДАХмО).

Гриневич Володимир Дмитрович, 1878 р., м. Житомир, українець, освіта початкова. Проживав у с. Верхняки, без певних занять. Заарештований 20.11.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Старокостянтинівським райвідділом ДПУ 05.12.30 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.98. (П-10326, ДАХмО).

Гриненко Данило Дем'янович, 1910 р., с. Липці Харківського р-ну Харківської обл., українець, освіта вища. Проживав у м. Старокостянтинів, ветлікар райземвідділу. Заарештований 15.07.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.03.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.05.98. (П-4027, ДАХмО).

Гринкевич Броніслав Васильович, 1899 р., с. Вербородинці, поляк, освіта вища, вчитель. Заарештований 14.02.34. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 27-28.02.34 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 25.04.69. (П-16471, архів УСБУ).

Гринкевич Владислав Васильович, 1890 р., с. Веснянка, поляк, освіта початкова, бухгалтер цукрового заводу. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Трійкою ДПУ УРСР 28.03.34 звільнений достроково. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.03.98. (П-15033, архів УСБУ).

Гринчишин Іван Абрамович, 1897 р., с. Сковородки, українець, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, пом. бухгалтера лісгоспу. Заарештований 14.12.32. Звинувачення: шпигунство. Вінницьким облвідділом ДПУ 23.02.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.02.98. (П-12264, архів УСБУ).

Гринчишин Федір Микитович, 1897 р., с. Сковородки, українець, малописьменний,

колгоспник. Заарештований 27.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.89. (П-23912, ДАХмО).

Гринчук Антон Семенович, 1890 р., с. Веснянка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 16.03.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.05.89. (П-18396, архів УСБУ).

Гринчук Назар Зіновійович, 1898 р., с. Великий Чернятин, українець, освіта початкова, їздовий колгоспу. Заарештований 11.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.10.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 18.03.68. (П-16326, архів УСБУ).

Гринчук Павло Терентійович, 1893 р., с. Лажева, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.03.39. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. Кам'янець-Подільським облсудом 15.06.39 засуджений на 6 років позбавлення волі з пораженням прав на 3 роки. Колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 23.10.39 строк покарання зменшено до 4 років позбавлення волі з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 29.12.89. (П-25511, архів УСБУ).

Гринчук Трохим Єфремович, 1898 р., с. Хижники, українець, малописьменний. Проживав у с. Яремичі, колгоспник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.11.89. (П-22026, ДАХмО).

Гринюк Корній Іванович, 1889 р., с. Киселі, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Старокостянтинівським районним нарсудом 07.08.34 за невиконання плану хлібоздачі засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ. Трійкою УНКВС СРСР 14.11.37 за антирадянську пропаганду засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.04.89. (П-17368, архів УСБУ).

Гринюк Кузьма Абрамович, 1893 р., с. Круглики, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 11.02.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 25.10.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.04.89. (П-17283, ДАХмО).

Гринюк Филимон Кирилович, 1890 р., с. Сковородки, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 31.10.37. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. 27.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.08.89. (П-20183, ДАХмО).

Грись Йосип Степанович, 1879 р., с. Любиня Радомської губ. (Польща), поляк, неписьменний. Проживав у с. Пашківці, сторож ст. Старокостянтинів. Заарештований 02.01.35. Звинувачення: шпигунство. Дорожньо-транспортним відділенням УДБ НКВС ст. Гречани 08.02.35 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.11.97. (П-13375, ДАХмО).

Грицюк Нестор Войткович, 1892 р., с. Пихтії, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.06.89. (П-18661, архів УСБУ).

Гришин-Грищук Іван Петрович, 1923 р., с. Губин, українець, освіта неповна середня, без певних занять. Заарештований 20.08.46. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 07.12.46 засуджений на 20 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. 27.06.55 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі. Звільнений 26.11.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.07.93. (П-28707, архів УСБУ).

Гришпон Антон Іванович, 1903 р., с. Сербинівка, українець, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 30.05.38. Звинувачення: член „ПОВ", шкідник. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 01.11.68. (П-16439, архів УСБУ).

Гришпон Іполит Іванович, 1894 р., с. Сербинівка, українець, малописьменний, машиніст Остропільської МТС. Заарештований 20.05.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П-4980, архів УСБУ).

Грищук Олександр Васильович, 1889 р., с. Губин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 09.10.29. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою колегії ДПУ УРСР 14.03.30 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.09.91. (П-27006, архів УСБУ).

Грінберг Вольф Овшійович, 1906 р., м. Старокостянтинів, єврей, освіта неповна середня, торговець. Заарештований 19.02.27. Звинувачення: керівник сіоністської організації. Особливою нарадою колегії ОДПУ 13.05.27 висланий на 3 роки в Казахстан. Звільнений 27.05.27. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.10.95. (П-29372, архів УМВС).

Грінберг Гдаль Овшійович, 1899 р., м. Старокостянтинів, єврей, освіта середня. Проживав у м. Тула (Росія), рахівник магазину. Заарештований 09.06.27. Звинувачення: зв'язок з міжнародною буржуазією. Шепетівським окружним прокурором 27.01.28 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.02.98. (П-10618, архів УСБУ).

Грінченко Іван Миронович, 1926 р., с. Красносілка, українець, малописьменний, військовослужбовець. Військтрибуналом в/ч 48401 14.11.49 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований МВС СРСР 14.01.55. (Ріш. райкомісії від 18.12.91, спр. № 81).

Гроголь Іван Васильович, 1916 р., м. Старокостянтинів, українець, освіта неповна середня, заступник нач. райвідділення зв'язку. Заарештований 29.04.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКДБ Кам'янець-Подільської обл. 19.05.45 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.05.98. (П-3886, ДАХмО).

Грохольський Мар'ян Карлович, 1903 р., с. Черче Чемеровецького р-ну, поляк, освіта середня спеціальна. Проживав ст. Старокостянтинів, нач. лікарського відділку ст. Заарештований 25.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 01.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.02.38. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 26.06.59. (П-15230, архів УСБУ).

Гроцька Регіна Петрівна, 1913 р., с. Оріхівка, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 16.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2748, архів УМВС).

Гроцький Мар'ян Мартинович, 1902 р., с. Березне, поляк, малописьменний. Проживав у с. Пеньки, бригадир колгоспу Заарештований 17.12.37. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. Особливою нарадою НКВС СРСР 16.02.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.89. (П-17171, архів УСБУ).

Грубі Віктор Олександрович, 1901 р., м. Старокостянтинів, чех, освіта середня, електромонтер електростанції. Заарештований 20.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.11.56. (П-4485, архів УСБУ).

Грушецький Франц Феліксович, 1912 р., с. Заслуч, поляк, освіта початкова, токар Старокостянтинівської МТС. Заарештований 22.06.38. Звинувачення: шпигунсько-диверсійна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 14.04.59. (П-7491, ДАХмО).

Грушик (Крушель) Федір Андрійович, 1930 р., с. Самчики, німець, утриманець. З 1944 по 1945 р. перебував у німецькому таборі. У 1945 р. репатрійований з Німеччини і висланий в Казахстан як особа німецької національності. Звільнений із спецпоселення 07.01.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2646, архів УМВС).

Гудима Килина Юхимівна, 1925 р., с. Пашківці, українка, освіта неповна середня, колгоспниця. Заарештована 08.09.55. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Хмельницьким облсудом 10.11.55 засуджена на 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітована прокуратурою

Хмельницької обл. 30.07.99. (П-30527, архів УСБУ).

Гулько Григорій Кіндратович, 1895 р., с. Ладиги, українець, малописьменний, рахівник колгоспу. Заарештований 17.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 31.12.32 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.11.97. (П-13294, архів УСБУ).

Гулюк Гордій Семенович, 1893 р., с. Бутівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.01.98. (П-14381, архів УСБУ).

Гумелинський Семен Михайлович, 1893 р., с. Великий Чернятин, поляк, малописьменний, тесля у радгоспі. Заарештований 25.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 12.05.32 висланий на 3 роки у Північний край умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.02.98. (П-12883, архів УСБУ).

Гуменюк Василь Дмитрович, 1892 р., с. Ілляшівка, українець, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, повар 2-ої кавдивізії. Заарештований 02.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливим відділом в/ч 5083 28.01.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.04.98. (П-4337, ДАХмО).

Гуменюк Іван Денисович, 1903 р., с. Губин, українець, освіта сердня. Проживав у с. Великий Чернятин, вчитель. Заарештований 24.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду. (П-4212, архів УСБУ).

Гуменюк Іван Михайлович, 1884 р., с. Жабче, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську агітацію 25.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4349, архів УМВС).

Гуменюк Петро Антонович, 1901 р., с. Самчики, українець, малописьменний, ветсанітар колгоспу. Заарештований 14.07.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання, терористичні дії. Старокостянтинівським райвідділом НКВС 29.07.38 справу припинено у зв’язку зі смертю заарештованого. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.05.98. (П-3825, ДАХмО).

Гуменюк Яким Павлович, 1879 р., с. Сербинівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.03.98. (П-15042, архів УСБУ).

Гуменюк Яків Іванович, 1903 р., с. Магнишівка Ярмолинецького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, механік МТС. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 16.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.02.57. (П-4632, ДАХмО).

Гуралевич Станіслав Фабіанович, 1903 р., с. Оріхівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою ДПУ УРСР 06.04.30 засуджений на 8 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.11.89. (П-21961, ДАХмО).

Гуралевич Фабіан Леонтійович, 1883 р., с. Оріхівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація, терористичні дії. Трійкою ДПУ УРСР 06.04.30 засуджений на 8 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.11.89. (П-21961, ДАХмО).

Гуралевич Фелікс Феліксович, 1903 р., с. Великий Чернятин, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 13.07.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 20.09.38. засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 04.11.89. (П-22697, архів УСБУ).

Гуральчук Артем Євтихійович, 1906 р., с. Іршики, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація, шкідництво. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 25.12.37

засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.05.61. (П-10852, архів УСБУ).

Гурандо Олексій Каленикович, 1878 р., с. Гапчинці Бердичівського р-ну Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, механік. Заарештований 05.11.23. Звинувачення: приховування спадкового майна. Особливою нарадою колегії ОДПУ 22.08.24 висланий на 2 роки у Полтавську обл. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.05.98. (П-4418, ДАХмО).

Гурман Марко Михайлович, 1902 р., с. Загірне, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу, член ВКП(б) до 1938 р. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.03.65. (П-15640, архів УСБУ).

Гурський Віктор Пилипович, 1894 р., с. Черемошне Погребищенського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с. Ладиги, колгоспник. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.11.63. (П-15363, ДАХмО).

Гурський Мар'ян Антонович, 1890 р., с. Малі Мацевичі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.03.30. Звинувачення: антирадянська пропаганда, терористичні дії. Трійкою ДПУ УРСР 07.05.30 засуджений на 10 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.01.92. (П-27452, архів УСБУ).

Гурський Олександр Пилипович, 1890 р., с. Черемошне Погребищенського р-ну Вінницької обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Ладиги, колгоспник. Заарештований 28.04.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 10.10.38. Похов у р-ні консервного заводу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П-4980, архів УСБУ).

Гуцалюк Іван Якович, 1908 р., с. Малишівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.02.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою ДПУ УРСР 11.12.32 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.04.89. (П-17622, ДАХмО).

Гуцалюк Яким Давидович, 1894 р., с. Іршики, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 24.07.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 25.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 26.04.68. (П-16376, ДАХмО).

Д

Давидюк Ігнат Охрімович, 1909 р., с. Новоселиця, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 03.08.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 15.04.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно Законом України від 17.04.91. (П-1290, архів УСБУ).

Даєк Казимир Іванович, 1886 р., с. Луковець (Польща), поляк, освіта початкова. Проживав у с. Хутори, колгоспник. Заарештований 10.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 11.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.04.89. (П-17732, архів УСБУ).

Данилюк Василь Костянтинович, 1900 р., с. Стецьки, українець, малописьменний, дяк. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.12.97. (П-14872, архів УСБУ).

Данилюк Григорій Карпович, 1886 р., с. Бутівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 06.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 08.10.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 15.08.60. (П-9605, архів УСБУ).

Данилюк Дмитро Степанович, 1898 р., с. Малий Чернятин, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу. Заарештований 04.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність.

Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.10.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.11.62. (П-12165, ДАХмО).

Данилюк Євстрат Дем'янович, 1887 р., с. Самчинці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.10.89. (П-21151, ДАХмО).

Данилюк Петро Григорович, 1909 р., с. Бутівці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 06.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 20.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.10.89. (П-20869, ДАХмО).

Дацюк Влас Федорович, 1894 р., с. Вербородинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 23.07.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 17.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 26.11.66. (П-16086, архів УСБУ).

Дацюк Яків Іванович, 1884 р., с. Раштівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 03.12.32 за втечу зі спецпоселення засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р-427, архів УМВС).

Дворкова Парасковія Андріївна, 1905 р., с. Костянець, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Якутію. Звільнена із спецпоселення у 1947 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.02.01, спр. № 273).

Дворянський Петро Тимофійович, 1879 р., с. Зеленівка Саратовської обл. (Росія), росіянин, освіта початкова. Проживав у с. Миролюбне, лісник. Заарештований 07.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.11.57. (П-5250, архів УСБУ).

Дебновецький (Дембновецький) Леонід Антонович, 1902 р., с. Семиреньки, українець, малописьменний, рахівник кооперації. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 26.05.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1465, архів УСБУ).

Делецький Руфим Іванович, 1900 р., с. Самчинці, українець, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Старокостянтинів, інспектор народної освіти. Заарештований 25.03.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 18.06.44 засуджений на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.10.91. (П-26990, архів УСБУ).

Дельферд Олександр Іванович, 1880 р., с. Росолівці Красилівського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Ланок, колгоспник. Заарештований 20.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.01.33 висланий на 3 роки у Північний край, умовно. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 16.01.76. (П-13087, ДАХмО).

Дембицький Станіслав Мечиславович, 1895 р., с. Бубнівка Волочиського р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Красносілка, бригадир колгоспу. Заарештований 16.05.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 17.05.63. (П-12659, архів УСБУ).

Дембіцька Валерія Петрівна, с. Верхняки, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 17.03.98, спр. № 801).

Дембіцька Галина Антонівна, 1916 р., с. Верхняки, полька, освіта початкова, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 17.03.98, спр. № 801).

Дембіцька Емілія Войцехівна, 1901 р., с. Малий Чернятин, полька, неписьменна,

колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2840, архів УМВС).

Дембіцький Антон Іванович, с. Верхняки, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 17.03.98, спр. № 801).

Дембовський Іван Андрійович, 1871 р., м. Збараж Тернопільської обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Ланок, селянин-одноосібник. Заарештований 06.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Старокостянтинівським райвідділом ДПУ 24.05.31 висланий у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.01.98. (П-13001, ДАХмО).

Дембовський Казимир Іванович, 1897 р., с. Ланок, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 06.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Старокостянтинівським райвідділом ДПУ 24.05.31 висланий у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.01.98. (П-13001, ДАХмО).

Дембовський Олег Іполитович, 1916 р., с. Загірне, українець, освіта середня, військовослужбовець. Заарештований 23.11.41. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 70-ої стрілецької дивізії 25.11.41 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.11.41. Реабілітований військпрокуратурою Ленінградського ВО 11.02.97. (П-29845, архів УСБУ).

Демидов Микола Петрович, 1895 р., с. Калпуні (Литва), росіянин, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Старокостянтинів, технік райвиконкому. Заарештований 05.05.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 31.10.58. (П-6852, архів УСБУ).

Демко (Демков) Никон Васильович, 1879 р., с. Миролюбне, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 24.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 14.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.06.89. (П-18586, архів УСБУ).

Демко Омелян Григорович, 1889 р., с. Миролюбне, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 24.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.05.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.06.89. (П-18790, архів УСБУ).

Демко Федір Григорович, 1891 р., с. Миролюбне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 05.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.05.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.11.89. (П-21398, архів УСБУ).

Демчинський Пилип Григорович, 1888 р., м. Старокостянтинів, поляк, освіта початкова, працівник пошти. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську діяльність 20.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. 4556, архів УМВС).

Демчук Михайло Пилипович, 1884 р., с. Гнатки, українець, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.06.89. (П-18486, архів УСБУ).

Денисько Федір Данилович, 1885 р., с. Пилявка Старосинявського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Деркачі, селянин-одноосібник. Заарештований 19.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.06.89. (П-18658, архів УСБУ).

Денисюк Йосип Феодосійович, 1870 р., с. Іршики, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 14.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Старокостянтинівським райвідділом ДПУ 20.03.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.12.98. (П-1608, ДАХмО).

Денисюк Максим Олексійович, 1911 р., с. Малишівка, українець, малописьменний,

селянин-одноосібник. Заарештований 20.02.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою колегії ДПУ УРСР 11.12.32 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.04.89. (П-17622, ДАХмО).

Денисюк Олексій Степанович, 1876 р., с. Малишівка, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівка, конюх будконтори. Заарештований 26.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, бандитизм. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 20.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.12.89. (П-23920, ДАХмО).

Денисюк Петро Самійлович, 1898 р., с. Малишівка, українець, неписьменний, конюх. Заарештований 22.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.05.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.89. (П-19414, архів УСБУ).

Деревчук Євграф Євстахійович, 1902 р., с. Чорна, українець, малописьменний, бригадир Остропільської МТС. Заарештований 22.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 25.09.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.12.89. (П-23839, ДАХмО).

Дерейчук Антон Васильович, 1892 р., с. Драчі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 15.01.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.11.97. (П-13682, архів УСБУ).

Дерейчук Григорій Артемович, 1882 р., с. Драчі, українець, малописьменний, бригадир колгоспу. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Північний край умовно. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.10.90. (П-15207, ДАХмО).

Деркас Отто Іванович, 1913 р., м. Полонне, німець, освіта початкова. Проживав у с. Старий Остропіль, слюсар МТС. Заарештований 15.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 27.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 21.07.62. (П-11389, ДАХмО).

Деркас Раїса Антонівна, 1914 р., с. Старий Остропіль, полька, малописьменна, кухар їдальні № 2. Заарештована 14.05.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКДБ Кам'янець-Подільської обл. 22.07.44 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 28.12.98. (П-2052, архів УСБУ).

Деркач Іван Григорович, 1901 р., с. Калинівка, українець, освіта початкова, конюх колгоспу. Заарештований 29.09.47. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 29.11.47 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.92. (П-27935, архів УСБУ).

Дерман Григорій Данилович, 1877 р., с. Капустин, українець, малописьменний, сторож колгоспу. Заарештований 11.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 09.05.59. (П-7664, архів УСБУ).

Десятський-Стецьковський Карпо Степанович, 1893 р., с. Вербородинці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 13.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.04.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.03.57. (П-4762, ДАХмО).

Джура Василь Феоктистович, 1899 р., с. Пихтії, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.12.37. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 30.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.06.89. (П-18429, архів УСБУ).

Джура Тимофій Феоктистович, 1883 р., с. Пихтії, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 07.09.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 20.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 31.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.11.89. (П-21788, архів УСБУ).

Дзенцюл Йосип Іванович, 1880 р., Люблінська губ. (Польща), поляк, малописьменний. Проживав у с. Сербинівка, поденник. Заарештований 23.11.32. Звинувачення:

контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.03.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.89. (П-17503, архів УСБУ).

Дзержинський Теофіл Йосипович, 1902 р., с. Веснянка, поляк, освіта початкова, механік Немиринецької МТС. Заарештований 10.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 18.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 04.04.59. (П-7559, архів УСБУ).

Дзюба Давид Архипович, 1875 р., с. Малі Мацевичі, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.03.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою ДПУ УРСР 07.05.30 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.01.92. (П-27452, архів УСБУ).

Дзюба Іван Архипович, 1892 р., с. Малі Мацевичі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.03.30. Звинувачення: терористичні дії. Трійкою ДПУ УРСР 07.05.30 засуджений на 10 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.01.92. (П-27452, архів УСБУ).

Дзядзін Микола Михайлович, 1900 р., с. Губин, українець, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 04.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 08.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 13.02.60. (П-9143, ДАХмО).

Дзядзін Пилип Никандрович, 1893 р., с. Старий Остропіль, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: шкідництво. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.03.58. (П-5638, ДАХмО).

Дзядзін Самійло Опанасович, 1878 р., с. Старий Остропіль, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 22.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.03.58. (П-5638, ДАХмО).

Дибнер Сруль (Олександр) Абрамович, 1902 р., с. Миколаїв Хмельницького р-ну, єврей, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, безробітний. Заарештований 16.03.53. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Кам’янець-Подільським облсудом 17.04.53 засуджений на 25 років позбавлення волі з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Президією Верховного Суду УРСР 04.04.55 строк покарання зменшений до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Генпрокуратурою України 15.01.93. (П-28339, архів УСБУ).

Димчин Кузьма Антонович, 1893 р., с. Ожарівка Старосинявського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Сербинівка, сторож МТС. Заарештований 22.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 04.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.10.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 01.11.58. (П-6909, архів УСБУ).

Диссо Ванда Францівна, 1900 р., с. Кам’янське Дніпропетровського р-ну Дніпропетровської обл., полька, малописьменна. Проживала в м. Старокостянтинів, домогосподарка. Заарештована 05.06.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 27.10.45 вислана на 4 роки в Новосибірську обл. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П-19016, архів УСБУ).

Дисюк Петро Костянтинович, 1890 р., с. Григорівка, українець, малописьменний, завскладом колгоспу. Заарештований 04.01.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.05.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.08.89. (П-20153, архів УСБУ).

Дитко Антон Миколайович, 1889 р., смт Роздол Львівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, безробітний. Заарештований 31.03.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам’янець-Подільської обл. 26.10.44 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконаний 22.02.45. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.06.91. (П-26476, архів УСБУ).

Дідик Герасим Ілліч, 1910 р., с. Григорівка, українець, освіта початкова, ветфельдшер колгоспу. Заарештований 11.01.38. Звинувачення: диверсія. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.05.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 24.05.63. (П-12663, архів УСБУ).

Дідик Іларіон Трохимович, 1883 р., с. Круглики, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 25.10.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. 05.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.11.89. (П-22039, ДАХмО).

Ділецький Руфим Іванович, 1900 р., с. Самчинці, українець, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Старокостянтинів, директор школи. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Прокуратурою Кам'янець-Подільської обл. 24.04.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.06.98. (П-3787, ДАХмО).

Дмитришин Герасим Кирилович, 1894 р., с. Сковородки, українець, освіта початкова, конюх колгоспу. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.89. (П-23912, ДАХмО).

Дмитрук Іван Григорович, 1917 р., с. Новоселиця, українець, освіта неповна середня, військовослужбовець. Заарештований 22.08.40. Звинувачення: порушення військової присяги. Особливою нарадою НКВС СРСР 27.09.40 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Направлений на фронт у 1943 р. Реабілітований військтрибуналом Московського ВО 20.03.58. (П-6247, архів УСБУ).

Дмитрук Федір Юхимович, 1898 р., с. Сковородки, українець, малописьменний. Проживав у с. Веселе, колгоспник. Заарештований 22.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.89. (П-23912, ДАХмО).

Дмуховський Микола Самійлович, 1894 р., с. Житані Володимир-Волинського р-ну Волинської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с. Заслуч, асенізатор 2-го мехполку. Заарештований 23.12.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.02.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 19.06.59. (П-7705, архів УСБУ).

Доброхотов Микола Валентинович, 1912 р., м. Кам'янець-Подільський, росіянин, освіта неповна середня, кандидат у член у ВКП(б) до 1937 р. Проживав у с. Малий Чернятин, військовослужбовець. Заарештований 10.07.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військколегією Верховного Суду СРСР 08.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 09.03.38. Реабілітований військколегією Верховного Суду СРСР 22.02.58. (П-11963, архів УСБУ).

Добрянська Антоніна Янівна, 1932 р., с. Караїмівка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.04.95, спр. № 615).

Добрянська Олена Янівна, 1926 р., с. Караїмівка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.04.95, спр. № 615).

Добрянська Теофілія Леонтіївна, 1901 р., с. Коржівка, полька, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 14.05.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 03.08.45 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована президією Хмельницького облсуду 17.03.62. (П-11242, архів УСБУ).

Добрянська Юзефа Йосипівна, 1892 р., с. Караїмівка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.04.95, спр. № 615).

Добрянська Яніна Янівна, 1922 р., с. Караїмівка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.04.95, спр. № 615).

Добрянський Степан Янович, 1930 р., с. Караїмівка, поляк, утриманець. У 1936 р.

разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.04.95, спр. № 615).

Добрянський Франц Леонтійович, 1888 р., с. Коржівка, поляк, малописьменний, слюсар Остропільської МТС. Заарештований 19.05.38. Звинувачення: член „ПОВ”. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П-4980, архів УСБУ).

Добрянський Франц Янович, 1928 р., с. Караїмівка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.04.95, спр. № 615).

Добрянський Ян Лаврентійович, 1885 р., с. Караїмівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.04.95, спр. № 615).

Довгалюк Микола Іванович, 1898 р., м. Шумськ Тернопільської обл., українець, освіта вища. Проживав у с. Вишнопіль, вчитель. Заарештований 09.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 22.09.62. (П-11840, архів УСБУ).

Довгалюк Прокіп Євменович, 1900 р., с. Сахнівці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. У 1930-х рр. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 07.08.01, спр. № 946).

Довгалюк Степан Григорович, 1908 р., с. Самчики, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 29.11.47. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Кам’янець-Подільським облсудом 21.02.49 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.07.96. (П-29589, архів УСБУ).

Довгальський Адольф Адамович, 1894 р., с. Левківка, поляк, малописьменний. Проживав у с. Йосипівка, коваль колгоспу. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: член ПОВ”, шпигун. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П-4980, архів УСБУ).

Довгальський Антон Адамович, 1882 р., с. Старий Остропіль, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 27.04.38. Звинувачення: член „ПОВ”, шпигун. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П-4980, архів УСБУ).

Довгальський Іван Адамович, 1885 р., с. Левківка, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 27.04.38. Звинувачення: член „ПОВ”, шпигун. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П-4980, архів УСБУ).

Довгальський Мар’ян Лукич, 1906 р., с. Левківка, поляк, освіта неповна середня, рибовод. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.11.37 засуджений до 10 років ув’язнення у ВТТ. Помер 25.09.43. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 07.06.56. (П-4212, архів УСБУ).

Довгальський Франко Леонтійович, 1866 р., с. Левківка, поляк, неписьменний. Проживав у с. Губин, колгоспник. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 13.05.58. (П-6152, архів УСБУ).

Довганюк (Каменець) Лідія Федорівна, 1917 р., м. Старокостянтинів, українка, освіта початкова, домогосподарка. Заарештована 28.04.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою МВС СРСР 27.03.46 вислана на 4 роки за межі обл. із забороною проживання в режимних місцевостях. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 30.05.89. (П-18291, ДАХмО).

Довгополий Василь Миколайович, 1927 р., с. Радківці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 21.04.52. Звинувачення: терористичні дії. Військтрибуналом військ МДБ

Кам'янець-Подільської обл. 07.06.52 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 13.05.55 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2089, архів УСБУ).

Довгополий Микола Никанорович, 1903 р., с. Половинники, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.04.34. Звинувачення: терористичні дії. Інші дані відсутні. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.98. (П-2921, архів УСБУ).

Додевич Пилип Миколайович, 1877 р., с. Підзамче Рівненської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Хутори, священик. Заарештований 02.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 18.02.59. (П-7165, архів УСБУ).

Доленко Микита Сергійович, 1905 р., с. Пашківці, українець, освіта початкова. Проживав у с. Оріхівка, тракторист. Заарештований 19.06.46. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Кам'янець-Подільським облсудом 29.07.46 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Звільнений 10.01.53. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.10.91. (П-26906, архів УСБУ).

Долецький Вікентій Вікентійович, 1878 р., с. Розкопана Плисківського р-ну Вінницької обл., поляк, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, продавець. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.04.89. (П-17301, ДАХмО).

Долинський Мечислав Семенович, 1885 р., с. Миньківці Дунаєвецького р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, працівник пошти. Заарештований 20.02.30. Звинувачення: недонесення про контрреволюційний злочин. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.05.30 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.89. (П-19335, архів УСБУ).

Домагальський Сава Федорович, 1908 р., с. Круглики, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сковородки, селянин-одноосібник. Заарештований 04.05.33. Звинувачення: терористичні дії. Вінницьким облсудом 02.11.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з законом України від 17.04.91. (П-504, архів УСБУ).

Домбровський Андрій Іванович, 1886 р., с. Вербівочка, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 19.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 10.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.01.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 09.04.68. (П-16354, архів УСБУ).

Домбровський Іван Іванович, 1893 р., с. Вербівочка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 12.01.68. (П-16298, ДАХмО).

Домбровський Казимир Петрович, 1904 р., с. Вербівочка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.06.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 12.01.68. (П-16298, ДАХмО).

Домбровський Людвіг Улянович, 1901 р., с. Вербівочка, поляк, малописьменний, бригадир колгоспу. Заарештований 16.06.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 12.01.68. (П-16298, ДАХмО).

Домбровський Фелікс Іванович, 1886 р., с. Вербівочка, поляк, освіта початкова, ветсанітар колгоспу. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.89. (П-19287, ДАХмО).

Дорош Каленик Васильович, 1880 р., с. Решнівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 09.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Житомирським оперативним сектором ДПУ 03.05.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.03.98. (П-15296, архів УСБУ).

Дранцейко Олена Степанівна, 1884 р., с. Щаснівка Волочиського р-ну, українка, неписьменна. Проживала у м. Старокостянтинів, кухарка в їдальні. Заарештована 21.09.33. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 03.12.33 засуджена на 3 роки позбавлення волі умовно, з-під варти звільна. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.98. (П-7697, архів УСБУ).

Драчинський Степан Семенович, 1884 р., с. Козенки Мозирського р-ну (Білорусь), білорус, неписьменний. Проживав у с. Андронівка, сторож колгоспу. Заарештований 04.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 18.02.59. (П-7165, архів УСБУ).

Драчук Володимир Тимофійович, с. Новоселиця, українець, утриманець. У 1938 р. разом з матір'ю висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.05.95, спр. № 594).

Драчук Гаврило Іванович, 1887 р., с. Половинники, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 31.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.02.89. (П-17064, архів УСБУ).

Драчук Ганна Тимофіївна, 1922 р., с. Новоселиця, українка, утриманка. У 1938 р. разом з матір'ю вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.05.95, спр. № 594).

Драчук Марія Іванівна, 1884 р., с. Новоселиця, українка, малописьменна, домогосподарка. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.05.95, спр. № 594).

Драчук Надія Тимофіївна, 1924 р., с. Новоселиця, українка, утриманка. У 1938 р. разом з матір'ю вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.05.95, спр. № 594).

Драчук Прокіп Пилипович, 1889 р., с. Половинники, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 29.05.33. Звинувачення: вбивство уповноважено сільради. Інших даних немає. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.98. (П-2921, архів УСБУ).

Драчук Семен Тимофійович, с. Новоселиця, українець, утриманець. У 1938 р. разом з матір'ю висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.05.95, спр. № 594).

Драчук Тимофій Іванович, 1890 р., с. Сковородки, українець, освіта початкова. Проживав у с. Новоселиця, рахівник кооперації. Заарештований 14.07.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. НКВС СРСР 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Хмельницькому 15.12.37. Похов. на стар. міськ. клад. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 24.06.58. (П-6233, архів УСБУ).

Дредиховський Іполит Вікторович, 1900 р., с. Гриценки Красилівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, пом. бухгалтера сільгосппостачання. Заарештований 13.06.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 07.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 19.11.60. (П-10032, архів УСБУ).

Дримпельман Борис Васильович, 1878 р., м. Кострома (Росія), росіянин, освіта неповна середня. Проживав у м. Старокостянтинів, бухгалтер. Заарештований 16.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 09.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.06.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 21.12.63. (П-15378, ДАХмО).

Дрозд Степан Оверкович, 1904 р., с. Левківка, українець, малописьменний, дяк. Заарештований 23.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 14.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.12.71. (П-16634, архів УСБУ).

Друзь Кузьма Павлович, 1889 р., с. Борщівка Кременецького р-ну Тернопільської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Бутівці, рахівник сільгоспартілі. Заарештований 28.10.30. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 29.04.31 справу припинено, з-під варти звільнений.

Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.01.98. (П-12066, архів УСБУ).

Дубилевич Антон Антонович, 1908 р., с. Веснянка, поляк, малописьменний. Проживав у с. Сковородки, коваль колгоспу. Заарештований 16.05.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.12.56. (П-4514, архів УСБУ).

Дубиневич Володимир О., 1901 р., с. Ємці, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2778, архів УМВС).

Дубиневич Клементина, 1902 р., с. Ємці, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2778, архів УМВС).

Дубиневич Франц Володимирович, 1933 р., с. Ємці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 22.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2778, архів УМВС).

Дубовий Василь Антонович, 1890 р., с. Воронківці, українець, малописьменний, робітник хлібозаводу. Заарештований 21.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.10.60. (П-9918, архів УСБУ).

Дубовий Нестор Сергійович, 1897 р., с. Воронківці, українець, малописьменний, сторож Старокостянтинівської МТС. Заарештований 26.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської 10.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 18.06.60. (П-9408, архів УСБУ).

Дужак Володимир Мойсейович, 1893 р., с. Попівці, українець, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, сажотрус. Звинувачення: антирадянська діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Хмельницькому 03.11.37. Похов. у брат мог. на стар. міск. клад. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.06.89. (П-18804, архів УСБУ).

Думенюк Іван Карпович, 1911 р., с. Малі Мацевичі, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований у червні 1942 р. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом 53-ої стрілецької дивізії 17.06.42 засуджений до розстрілу. Верховним Судом СРСР 18.07.42 вирок скасовано, справу направлено на розгляд. Військтрибуналом 4-ої стрілецької дивізії 12.05.45 засуджений на 10 років позбавлення волі. Звільнений 06.10.52. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.07.97. (П-30093, архів УСБУ).

Дунець Галактіон Олексійович, 1884 р., с. Сковородки, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.89. (П-23912, ДАХмО).

Дяк Омелян Никифорович, 1897 р., с. Старий Остропіль, українець, малописьменний, конюх райвідділення зв'язку. Заарештований 22.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Хмельницькому 16.05.38. Похов. на стар. міськ. клад. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 14.01.67. (П-16101, ДАХмО).

Дячук Володимир Йосипович, 1889 р., с. Круглики, українець, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, тесля. Заарештований 23.02.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.12.56. (П-4514, архів УСБУ).

Дячук Дмитро Сергійович, 1924 р., с. Пеньки, українець, освіта неповна середня, рахівник колгоспу. Заарештований 21.04.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.07.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 13.04.90. (П-25516, архів УСБУ).

Дячук Пелагея Трохимівна, 1887 р., с. Сковородки, українка, неписьменна,

колгоспниця. Заарештована 12.02.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам’янець-Подільської обл. 07.04.52 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ і пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 07.10.54 строк зменшено до 5 років позбавлення волі. Звільнена 16.10.54. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 28.10.91. (П-27033, архів УСБУ).

Дячук Сергій Васильович, 1899 р., с. Пеньки, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 30.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.05.89. (П-18280, ДАХмО).

Е

Езерський Антон Петрович, 1892 р., с. Ланок, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівський окрвідділом ДПУ 25.03.30. за антирадянську діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Езерський Іван Петрович, 1882 р., с. Ланок, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівський окрвідділом ДПУ 25.03.30. за антирадянську агітацію висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Ейсмунд Пилип Іванович, 1897 р., с. Немирівка, українець, малописьменний, тесля колгоспу. Заарештований 13.07.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 17.08.89. (П-22765, архів УСБУ).

Еккель Липа Хаїмович, 1905 р., с. Пашківці, єврей, освіта початкова. Проживав у с. Киселі, завгосп сільгоспколективу. Заарештований 02.11.26. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ОДПУ 14.01.27 висланий на 3 роки у Середню Азію. Звільнений достроково 26.03.27. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П-18677, архів УСБУ).

Епельбаум Зусь Янкельович, 1907 р., м. Старокостянтинів, єврей, освіта середня, учень профтехшколи. Заарештований 19.02.27. Звинувачення: член сіоністської організації. Особливою нарадою колегії ОДПУ 13.05.27 висланий на 3 роки в Казахстан. Звільнений достроково 27.05.27. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.10.95. (П-29372, архів УСБУ).

Естрах Мойсей Юдкович, 1887 р., м. Хмельницький, єврей, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, продавець. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.09.59. (П-8171, ДАХмО).

Є

Єгоров Олексій Іванович, 1911 р., м. Свердловськ (Росія), росіянин, освіта середня. Проживав у м. Старокостянтинів, військовослужбовець. Заарештований 13.10.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 22.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.01.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 15.02.90. (П-24652, архів УСБУ).

Єдинюк Леонтій Федорович, 1894 р., с. Пихтії, українець, освіта початкова, комірник колгоспу. Заарештований 06.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 15.09.56. (П-17226, ДАХмО).

Єфремова (Мельничук) Марія Магдарівна, 1916 р., с. Немиринці, українка, освіта середня спеціальна. Проживала у м. Іркутськ, вчителька. Заарештована 06.11.51. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Забайкальського ВО 02.02.52 засуджена на 25 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 10.07.91. (П-26600, архів УСБУ).

Ж

Жадановський Ростислав Костянтинович, 1904 р., м. Старокостянтинів, українець, освіта неповна середня, рахівник „Нафтопостачу”. Заарештований 30.08.27.

Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ОДПУ 06.04.28 висланий на 3 роки в Сибір. Особливою нарадою колегії ОДПУ 28.07.30 позбавлений права проживання в окремих регіонах на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 09.04.98. (П-30468, ДАХмО).

Жачек Йосип Павлович, 1907 р., с. Малий Лазучин Теофіпольського р-ну, поляк, освіта середня, член ВЛКСМ. Проживав у м. Старокостянтинів, вчитель. Заарештований 25.01.34. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 27-28.02.34 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 25.04.69. (П-16471, архів УСБУ).

Желюк Мартин Дмитрович, 1876 р., с. Киселі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 04.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.03.30 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.03.98. (П-11586, архів УСБУ).

Желюк Ростислав Іонович, 1925 р., с. Киселі, українець, освіта неповна середня, військовослужбовець, член ВЛКСМ. Заарештований 02.06.43. Звинувачення: порушення присяги. Військтрибуналом 14-ої Чебоксарської запасної стрілецької бригади 07.07.43 засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з відстрочкою виконання вироку до закінчення війни. Направлений в діючу армію. Реабілітований військпрокуратурою Приволзько-Уральського ВО 18.03.92. (П-27833, архів УСБУ).

Желюк Тарас Григорович, 1895 р., с. Киселі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 21.03.30 за антирадянську агітацію висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4556, архів УМВС).

Желюк Феодосій Григорович, 1897 р., с. Киселі, українець, освіта середня, вчитель. Заарештований 24.10.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.10.89. (П-21016, ДАХмО).

Жилик Іван Олексійович, 1885 р., с. Рівки Славутського р-ну українець, неписьменний. Проживав у с. Григорівка, пожежник. Заарештований 14.10.36. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Вінницьким облсудом 22.12.36 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ і пораженням прав на рік. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.09.98. (П-884, архів УСБУ).

Жир Ганна Дмитрівна, 1934 р., с. Верхняки, українка, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 16.03.94, спр. № 423).

Жир Ганна Станіславівна, 1910 р., с. Верхняки, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 16.03.94, спр. № 548).

Жир Дмитро Кирилович, 1903 р., с. Верхняки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 16.03.94, спр. № 548).

Жмуд Максим Прокопович, 1902 р., с. Мартинівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.05.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. УМДБ Кам'янець-Подільської обл. 19.08.46 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.06.98. (П-4056, ДАХмО).

Жук Авксентій Дем'янович, 1885 р., м. Старокостянтинів, українець, малописьменний, муляр. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 29.09.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 31.10.58. (П-6852, архів УСБУ).

Жук Артем Сергійович, 1884 р., с. Берегелі, українець, освіта початкова, коваль колгоспу. Заарештований 25.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.05.38 Реабілітований президією Хмельницького облсуду 26.08.70. (П-16583, ДАХмО).

Жук Марко Сергійович, 1890 р., с. Берегелі, українець, малописьменний,

селянин-одноосібник. Заарештований 16.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на Північ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.02.98. (П-15043, архів УСБУ).

Жук Микита Степанович, 1878 р., с. Миролюбне, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 07.04.45. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 13.07.45 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.05.98. (П-3868, архів УСБУ).

Жук Никон Юхимович, 1907 р., с. Миролюбне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 31.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.05.89. (П-17542, архів УСБУ).

Жук Семен Степанович, 1883 р., с. Миролюбне, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 07.04.45. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 13.07.45 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.05.98. (П-3868, архів УСБУ).

Жукович Леонід Севастянович, 1894 р., м. Овруч Житомирської обл., росіянин, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Старокостянтинів, священик. Заарештований 21.04.47. Звинувачення: антирадянська агітація. Брянським облсудом 31.01.50 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.09.92. (П-28122, архів УСБУ).

Журавель (Журавський) Сергій Митрофанович, 1892 р., с. Огіївці, українець, освіта початкова, робітник райспоживспілки. Заарештований 11.09.37. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.08.89. (П-20070, архів УСБУ).

Журавський Домінік Володимирович, 1903 р., с. Самчинці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 25.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.12.89. (П-22183, архів УСБУ).

З

Забіжевський Мечислав Олександрович, 1918 р., с. Великий Чернятин, поляк, освіта неповна середня, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 09.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3544, архів УМВС).

Завадовський Петро Альбертович, 1885 р., с. Воронківці, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, коваль. Заарештований 12.07.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.05.59. (П-7890, ДАХмО).

Завадський Андрій Михайлович, 1894 р., с. Громівка, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 23.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 01.11.58. (П-6908, ДАХмО).

Заверуха (Завірюха) Захар Іванович, 1893 р., с. Вербородинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 14.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокурором Старокостянтинівської дільниці 13.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.12.98. (П-1586, ДАХмО).

Заверуха (Завірюха) Семен Іванович, 1898 р., с. Вербородинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 24.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.05.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.06.89. (П-18800, архів УСБУ).

Загоруйко Павло Гнатович, 1895 р., м. Старокостянтинів, українець, малописьменний, робітник цегельного заводу. Заарештований 08.09.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 22.09.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.89. (П-23671, архів УСБУ).

Играй Іван Євдокимович, 1932 р., с. Пашківці, українець, немовля. У 1933 р. разом з матір'ю висланий в Архангельську обл. Звільнений із спецпоселення 22.10.45. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 22.06.94, спр. № 534).

Загреба Іван Францович, 1900 р., с. Підмінне Острозького р-ну Рівненської обл., поляк, неписьменний. Проживав у с. Веснянка, селянин-одноосібник. Заарештований 27.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 14.05.32 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.11.97. (П-13079, ДАХмО).

Загрубський Дмитро Пилипович, 1898 р., с. Хутори, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 за антирадянську діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Загрубський Мирон Іванович, 1897 р., с. Хутори, українець, малописьменний. Проживав у с. Андронівка, селянин-одноосібник. Заарештований 25.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.01.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.01.98. (П-14353, архів УСБУ).

Зайнчковський Іполит Денисович, 1910 р., м. Старокостянтинів, поляк, малописьменний, інструктор райспоживспілки. Заарештований 15.01.35. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.08.35 висланий на 3 роки в Казахстан. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.05.98. (П-3579, архів УСБУ).

Зайчук Микола Мойсейович, 1922 р., с. Сахнівці, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 24.07.42. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом військ НКВС і охорони тилу Західного фронту 20-ї армії 27.07.42 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований військпрокуратурою Московського ВО 01.11.91. (П-27022, архів УСБУ).

Зайчук Пилип Митрофанович, 1901 р., с. Красносілка, українець, освіта початкова. Проживав у с. Губин, колгоспник. Заарештований 29.11.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Кам'янець-Подільським облсудом 16.04.46 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.09.92. (П-28198, архів УСБУ).

Зайчук Федір Леонтійович, 1906 р., с. Красносілка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 як неблагонадійний елемент висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р-554, архів УМВС).

Зайчук Юхим Романович, 1895 р., с. Немирівка, українець, освіта неповна середня, службовець. Репресований органами НКВС 05.04.38. Реабілітований прокуратурою Хабаровського краю 08.08.90. (Ріш. райкомісії, спр. № 104, № 479).

Зайшла Євгенія Корніївна, 1914 р., с. Іршики, українка, освіта початкова, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.07.02, спр. № 964).

Зайшла Ольга Корніївна, 1918 р., с. Іршики, українка, освіта початкова, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана в Карелію. Звільнена із спецпоселення 20.08.39. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.07.02, спр. № 964).

Зайшла Парасковія Семенівна, 1890 р., с. Іршики, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.07.02, спр. № 964).

Зайшлий Григорій Каленикович, 1896 р., с. Іршики, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 26.01.42. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Вологодського гарнізону Архангельського ВО 21.07.42 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням

прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.07.97. (П-30086, архів УСБУ).

Зайшлий Корній, 1894 р., с. Іршики, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. УНКВС Вінницької обл. у 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.07.02, спр. № 964).

Зайшлий Никанор Каленикович, 1888 р., с. Іршики, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 17.07.32 з-під варти звільнений із забороною проживання у визначених місцевостях на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.04.98. (П-5000, ДАХмО).

Зайшлий Олексій Корнійович, 1925 р., с. Іршики, українець, утриманець. У 1935 р. разом з батьками висланий у Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.07.02, спр. № 964).

Закшевський Станіслав Антонович, 1906 р., с. Дружнє Красилівського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Старий Острополь, колгоспник. Заарештований 16.05.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П-4980, архів УСБУ).

Заломський Михайло Федорович, 1898 р., с. Вишгородок Лановецького р-ну Тернопільської обл., українець, освіта початкова, член КП(б)У до 1937 р. Проживав у м. Старокостянтинів, агент по постачанню цукрового заводу. Заарештований 01.08.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 10.08.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.10.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 31.07.59. (П-8159, ДАХмО).

Залуцький Михайло Васильович, 1903 р., смт Війтівці Волочиського р-ну, українець, малописьменний, член ВКП(б) до 1933 р. Проживав Вербовецька дача Старокостянтинівського ліспромгоспу, лісник-сторож. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.11.57. (П-5250, архів УСБУ).

Зальцберг Герш Шмульович, 1906 р., м. Старокостянтинів, єврей, освіта незакінчена середня, бухгалтер. Заарештований 11.06.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П-22561, ДАХмО).

Залязник Яків Йосипович, 1907 р., с. Старий Острополь, єврей, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 28.04.27. Звинувачення: член сіоністської організації. Особливою нарадою колегії ОДПУ 16.09.27 висланий на 3 роки у Середню Азію. Звільнений 04.11.27. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.03.92. (П-27642, ДАХмО).

Замалинський Іван Іванович, 1905 р., с. Сербинівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 28.04.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 10.10.38. Похов. р-н консервного заводу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П-4980, архів УСБУ).

Замалинський Олександр Іванович, 1898 р., с. Левківка, поляк, малописьменний, завгосп школи. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 13.05.58. (П-6152, архів УСБУ).

Замалинський Франц Іванович, 1900 р., с. Левківка, поляк, малописьменний, тесля колгоспу. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УГКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П-4980, архів УСБУ).

Замелюк Авксентій Афіногенович, 1896 р., с. Чорна, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.08.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 21.10.38.

Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.11.89. (П-22024, ДАХмО).

Замелюк Ганна Арсентіївна, 1922 р., с. Чорна, українка, освіта початкова, колгоспниця. Затримана 17.04.48. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 15.05.48 вислана на 8 років в Іркутську обл. Звільнена із спецпоселення 08.07.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-944, архів УМВС).

Замолюк Іван Іларіонович, 1897 р., с. Григорівка, українець, малописьменний, складач поїздів ст. Старокостянтинів. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.07.89. (П-18503, архів УСБУ).

Заремба Броніслава Вікентіївна, 1892 р., м. Старокостянтинів, полька, неписьменна, домогосподарка. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення у 1956 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.10.94, спр. № 555).

Заремба Генефа Герасимівна, 1921 р., м. Старокостянтинів, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.10.94, спр. № 555).

Заремба Герасим Герасимович, 1892 р., м. Старокостянтинів, поляк, малописьменний, робітник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення у 1956 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.10.94, спр. № 555).

Заремба Едуард Герасимович, 1924 р., м. Старокостянтинів, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.10.94, спр. № 555).

Заремба Іван Станіславович, 1874 р., м. Красилів, поляк, малописьменний. Проживав у с. Новики, зав. свиноферми. Заарештований 03.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 23.01.65. (П-15645, архів УСБУ).

Заремба Роман Герасимович, 1929 р., м. Старокостянтинів, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.10.94, спр. № 555).

Заремба Ядвіга Герасимівна, 1920 р., м. Старокостянтинів, полька, освіта середня, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.10.94, спр. № 555).

Зарицький Адам Іванович, 1894 р., с. Левківка, поляк, малописьменний, секретар сільради. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 11.04.67. (П-16138, архів УСБУ).

Зарицький Іван Гаврилович, 1906 р., с. Малі Мацевичі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.03.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою ДПУ УРСР 07.05.30 висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.01.92. (П-27452, архів УСБУ).

Зарудзей Ніна Альбінівна, 1900 р., с. Пеньки, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як соціально небезпечний елемент вислана на Північ. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Зарянський Адам Михайлович, 1894 р., м. Львів, поляк, неписьменний. Проживав у с. Долина-Варшава, муляр. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.05.89. (П-17528, архів УСБУ).

Заторський Михайло Іванович, 1896 р., с. Хутори, українець, малописьменний. Проживав у с. Андронівка, бригадир колгоспу. Заарештований 27.02.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 18.02.59. (П-7165, архів УСБУ).

Захарчук Трохим Федорович, 1918 р., с. Сахнівці, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 02.08.42.

Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 146-ї стрілецької дивізії 12.08.42 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 4 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.97. (П-30064, архів УСБУ).

Зашкольна Килина Авксентіївна, 1890 р., с. Миролюбне, українка, освіта початкова, домогосподарка. Заарештована 15.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний 07.12.37. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 19.04.89. (П-17233, ДАХмО).

Збарський Михайло Родіонович, 1890 р., с. Баглаї, українець, малописьменний, робітник. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.10.59. (П-8572, архів УСБУ).

Збицька Валентина Станіславівна, 1930 р., с. Новоселиця, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.06.94, спр № 525).

Збицька Віра Дем'янівна, 1915 р., с. Новоселиця, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний, елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-321, архів УМВС).

Збицька Ганна Мар'янівна, 1900 р., с. Новоселиця, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3552, архів УМВС).

Збицька Марія Леонідівна, 1931 р., с. Новоселиця, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3552, архів УМВС).

Збицька Михайлина Леонідівна, 1927 р., с. Новоселиця, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 09.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3552, архів УМВС).

Збицька Олена Якубівна, 1904 р., с. Новоселиця, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі р-ну. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.06.94, спр. № 525).

Збицька Станіслава Станіславівна, 1932 р., с. Новоселиця, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.06.94, спр № 525).

Збицька Ядвіга Володимирівна, 1934 р., с. Новоселиця, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 05.10.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-321, архів УМВС).

Збицький Адам Леонідович, 1933 р., с. Новоселиця, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3552, УМВС).

Збицький Адам Станіславович, 1927 р., с. Новоселиця, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий за межі р-ну. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.06.94, спр № 525).

Збицький Володимир Станіславович, 1924 р., с. Новоселиця, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий за межі р-ну. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.06.94, спр № 525).

Збицький Володимир Францович, 1915 р., с. Новоселиця, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-321, архів УМВС).

Збицький Казимир Станіславович, 1922 р., с. Новоселиця, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий за межі р-ну. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.06.94, спр № 525).

Збицький Леонід Іванович, 1886 р., с. Новоселиця, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3552, архів УМВС).

Збицький Станіслав Карлович, 1898 р., с. Новоселиця, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі р-ну. Реабілітований

згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.06.94, спр № 525).

Звавлій Михайло Лазарович, 1883 р., с. Радохинці Мостиського р-ну Львівської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Немирівка, колгоспник. Заарештований 23.02.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.08.89. (П-19629, архів УСБУ).

Звада Пилип Іванович, 1905 р., с. Раштівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 13.11.32. Звинувачення: тероризм. Справу припинено 24.02.33 у зв'язку зі смертю заарештованого. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.09.98. (П-874, архів УСБУ).

Звіревич Фелікс Болеславович, 1899 р., с. Великі Деревичі Любарського р-ну Житомирської обл., поляк, малописьменний, кандидат у члени ВКП(б) до 1938 р. Проживав у с. Вишнопіль, колгоспник. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П-4980, архів УСБУ).

Зволинська Марія Каспрівна, 1886 р., с. Великий Чернятин, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-914, архів УМВС).

Зволинський Гнат Йосипович, 1883 р., с. Великий Чернятин, поляк, неписьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-429, архів УМВС).

Згерський Антон Іванович, 1894 р., с. Остропіль, поляк, малописьменний. Проживав у с. Сербинівка, швець промартілі. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П-4980 ,архів УСБУ).

Згерський Йосип Іванович, 1900 р., смт Понінка Полонського р-ну, поляк, освіта середня спеціальна, член ВКП(б) з 1921 р. по 1937 р. Проживав у м. Старокостянтинів, військовослужбовець. Заарештований 08.09.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 13.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 21.11.37. Реабілітований військтрибуналом Білоруського ВО 22.10.57. (П-5252, архів УСБУ).

Згерський Олексій Улянович, 1901 р., с. Сербинівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П-4980, архів УСБУ).

Здихальський Пилип Трохимович, 1893 р., м. Старокостянтинів, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 21.03.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.08.89. (П-19667 „А", ДАХмО).

Зеленков Володимир Борисович, 1898 р., м. Житомир, єврей, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, завгосп торгового підприємства. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.02.57. (П-4632, ДАХмО).

Зелінська Тамара Вікторівна, 1922 р., м. Старокостянтинів, українка, освіта середня, вихователька дитсадка. Заарештована 16.05.45. Звинувачення: член сім'ї зрадника Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 05.01.46 вислана на 5 років у Казахстан. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.97. (П-29725, архів УСБУ).

Зелінський Адольф Петрович, 1893 р., с. Долина-Варшава, поляк, малописьменний. Проживав у с. Старий Остропіль, коваль МТС. Заарештований 05.05.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П-4980, архів УСБУ).

Зельман Шулим Борухович, 1895 р., м. Старокостянтинів, єврей, малописьменний,

робітник військбуду. Заарештований 20.04.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.07.89. (П-22968, архів УСБУ).

Зельмановський Іван Іванович, 1903 р., с. Раштівка, поляк, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 27.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.03.60. (П-8927, архів УСБУ).

Зімін Петро Кузьмич, 1906 р., с. Гладкоє Дмитриївського р-ну Курської обл. (Росія), росіянин, неписьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, робітник військбуду. Заарештований 30.08.36. Звинувачення: терористичні дії. Військтрибуналом в/ч 5113 Київського ВО 26.06.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований Пленумом Верховного Суду СРСР 18.03.59. (П-7404, ДАХмО).

Зінчук Степан Андрійович, 1900 р., с. Одрихів Скалатського пов. (Польща), українець, малописьменний. Проживав на 139-му км дороги Старокостянтинів-Хмельницький, ремонтний робітник. Заарештований 05.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.08.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 08.09.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.10.59. (П-8508, архів УСБУ).

Змія Ганна Кайтанівна, 1892 р., с. Новоселиця, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-269, архів УМВС).

Золоторжинська Хая Ісаківна, 1907 р., м. Старокостянтинів, єврейка, освіта незакінчена середня, буфетниця ресторану. Заарештована 08.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 07.06.98. (П-3407, ДАХмО).

Золотун Іван Васильович, 1900 р., с. Хутори, українець, малописьменний. Проживав у с. Попівці, голова сільради. Заарештований 09.08.36. Звинувачення: антирадянська діяльність. Вінницьким облсудом 10.02.37 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 29.12.89. (П-24538, архів УСБУ).

Золотун Федір Митрофанович, 1908 р., с. Хутори, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу. Заарештований 13.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 04.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.10.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.10.56. (П-4689, архів УСБУ).

Зубков Костянтин Якович (Янович), 1907 р., с. Грибовиця Іваничівського р-ну Волинської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Новоселиця, голова колгоспу. Заарештований 14.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Хмельницькому, 10.10.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.02.60. (П-8929, архів УСБУ).

Зюбер Олексій Федорович, 1879 р., с. Пашутинці Красилівського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Хижники, селянин-одноосібник. Заарештований 14.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки в Казахстан. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.11.37. (П-13401, ДАХмО).

І

Іванов Василь Іванович, 1907 р., м. Старокостянтинів, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 14.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Інші дані у справі відсутні. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П-2001, ДАХмО).

Іванов Савелій Йосипович, 1895 р., с. Огородня Гомельської обл. (Білорусь), білорус, малописьменний. Проживав ст. Старокостянтинів-2, каменяр-пічник. Заарештований 28.10.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Лінійним судом Південно-Західної залізниці 15.01.39 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 14.11.89. (П-24533, архів УСБУ).

Іванова Ганна Францівна, 1887 р., с. Мокрівка, полька, неписьменна,

селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 15.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2269, архів УМВС).

Іванощук Корній Лаврентійович, 1899 р., с. Бутівці, українець, освіта початкова, стельмах колгоспу. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 24.09.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 17.12.57. (П-5188, ДАХмО).

Іванощук Лазар Прокопович, 1910 р., с. Бутівці, українець, освіта неповна середня, уповноважений Старокостянтинівського РВ НКВС. Заарештований 02.09.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.12.44 справу направлено на дослідування. Відділом контррозвідки „Смерш" 21.02.45 справу припинено, направлений до спецтабору НКВС. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.04.98. (П-3895, ДАХмО).

Іванюк Олена Павлівна, 1925 р., с. Коржівка, українка, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана в Кемеровську обл. Звільнена із спецпоселення 19.05.42. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.09.97, спр. № 766).

Іванюк Ольга Павлівна, 1929 р., с. Коржівка, українка, немовля. У 1930 р. разом з батьками вислана в Кемеровську обл. Померла у 1935 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.09.97, спр. № 766).

Іванюк Павло Павлович, 1881 р., с. Коржівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Кемеровську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.07.97, спр. № 766).

Іванюк Парасковія Якимівна, 1888 р., с. Коржівка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Кемеровську обл. Звільнена із спецпоселення 19.03.47. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.07.97, спр. № 767).

Іванюк Уляна Павлівна, с. Коржівка, українка, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана в Кемеровську обл. Звільнена із спецпоселення 19.05.42. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.09.97, спр. № 766).

Івахів Климентій Іванович, 1913 р., с. Веснянка, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 10.10.41. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом військ НКВС Хабаровського краю 15.11.41 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконаний 22.11.41. Реабілітований військтрибуналом Далекосхідного ВО 30.07.90. (П-25752, архів УСБУ).

Ігнатовський Франц Матвійович, 1884 р., с. Вербородинці, українець, освіта середня, агроном. Заарештований 02.07.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.06.45 засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.10.91. (П-26911, архів УСБУ).

Іздебська Антоніна Карлівна, 1885 р., с. Оріхівка, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 09.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2677, архів УМВС).

Іздебська Леонтина Стефанівна, 1924 р., с. Оріхівка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.12.93, спр. № 385).

Іздебський Віктор Степанович, 1931 р., с. Оріхівка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 17.07.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5856, архів УМВС).

Іздебський Стефан Йосипович, 1880 р., с. Оріхівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.12.93, спр. № 385).

Іздебський Тадеуш Стефанович, 1929 р., с. Оріхівка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.12.93, спр. № 385).

Іздельський Кароль Іванович, 1899 р., с. Лавринівці Шепетівського р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Вербівочка, колгоспник. Заарештований 08.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 14.01.61. (П-10228, архів).

Ізерська Галина Цезаріївна, 1933 р., с. Вербородинці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 17.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1459, архів УМВС).

Ізерська Софія Станіславівна, 1912 р., с. Вербородинці, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 20.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1457, архів УМВС).

Ізерський Фелікс Цезарійович, 1935 р., с. Вербородинці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 20.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1462, архів УМВС).

Ізерський Цезарій Пилипович, 1910 р., с. Вербородинці, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 02.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1456, архів УМВС).

Ількович Василь Михайлович, 1900 р., с. Кудринці Кам'янець-Подільського р-ну, українець, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Загірне, вчитель. Заарештований 21.04.45. Звинувачення: антирадянська діяльність. Кам'янець-Подільським облсудом 24.07.46 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.10.91. (П-26955, архів УСБУ).

Ільницький Микола Герасимович, 1910 р., м. Одеса, українець, освіта незакінчена вища. Проживав у с. Левківка, вчитель. Заарештований 06.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 07.06.56. (П-4212, архів УСБУ).

Ільчук Микола Каленикович, 1907 р., с. Драчі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.11.31. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою ДПУ УРСР 14.12.32 засуджений на 10 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.05.89. (П-18094, архів УСБУ).

Імелинська Валентина Мар'янівна, 1918 р., с. Вербівка Красилівського р-ну, полька, освіта середня. Проживала у м. Старокостянтинів, домогосподарка. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 02.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1454, ДАХмО).

Індруська Марія Мар'янівна, с. Ланок, полька, малописьменна, домогосподарка. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі р-ну. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.05.94, спр. № 493).

Індруська Олена Вікторівна, 1924 р., с. Ланок, полька, утриманка. У 1938 р. разом з матір'ю вислана за межі р-ну. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.05.94, спр. № 493).

Індруська Раїса Вікторівна, 1929 р., с. Ланок, полька, утриманка. У 1938 р. разом з матір'ю вислана за межі р-ну. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.05.94, спр. № 493).

Індруський Віктор Іванович, 1901 р., с. Медці Красилівського р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Ланок, завгосп в/ч 7886. Заарештований 14.05.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 10.11.56. (П-4491, ДАХмО).

Індруський Роман Вікторович, с. Ланок, поляк, утриманець. У 1938 р. разом з матір'ю висланий за межі р-ну. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.05.94, спр. № 493).

Іськов Павло Дорофійович, 1889 р., с. Йосипівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Північний край умовно. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.97. (П-14521, архів УСБУ).

Іщук Григорій Кіндратович, 1896 р., с. Воронківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 11.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 27.10.37. Похов. міськ. клад. р-н заводу „Електроприлад". Реабілітований президією Хмельницького облсуду 04.03.61. (П-10061, ДАХмО).

Іщук Микита Євдокимович, 1887 р., с. Малі Мацевичі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою ДПУ УРСР 07.05.30 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі умовно. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.01.92. (П-27452, архів УСБУ).

Іщук Семен Йосипович, 1887 р., с. Великий Чернятин, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 25.02.53. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 30.03.53 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Верховним Судом УРСР 22.03.55 строк зменшено до 10 років позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.07.92. (П-27982, архів УСБУ).

Іщук Сидір Васильович, 1905 р., с. Великий Чернятин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 31.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 14.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.04.89. (П-17295, ДАХмО).

К

Казмірчук Василь Гаврилович, 1894 р., с. Хижники, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 04.06.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.11.89. (П-21798, архів УСБУ).

Казмірчук Єрофій Романович, 1880 р., с. Хижники, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 25.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. УДБ Проскурівського міськвідділу НКВС 03.01.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.12.98. (П-1642, ДАХмО).

Казмірчук Іван Францович, 1879 р., с. Новоселиця, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 04.07.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.97. (П-14491, архів УСБУ).

Казмірчук Лука Сильвестрович, 1909 р., с. Новоселиця, поляк, малописьменний, член ВЛКСМ. Проживав у м. Старокостянтинів, інспектор райфінвідділу. Заарештований 23.02.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 16.04.63. (П-12601, архів УСБУ).

Кайдан Віктор Вікторович, 1932 р., м. Старокостянтинів, українець, утриманець. У 1938 р. разом з матір'ю висланий у м. Хмільник Вінницької обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.07.94, спр. № 536).

Кайдан Віктор Ілліч, 1885 р, с. Юринці Городоцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, бухгалтер контори „Заготзерно". Заарештований 18.06.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 31.07.59. (П-8146, ДАХмО).

Кайдан Лідія Вікторівна, 1928 р., м. Старокостянтинів, українка, утриманка. У 1938 р. разом з матір'ю вислана у м. Хмільник Вінницької обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.07.94, спр. № 536).

Калашников Василь Іванович, 1893 р., с. Томарівка Білгородського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, касир пункту „Заготзерно". Заарештований 15.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.12.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П-21531, ДАХмО).

Калашникова (Кащук) Марія Іванівна, 1905 р., с. Заслуч, полька, малописьменна.

Проживала у м. Старокостянтинів, домогосподарка. Заарештована 18.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітована військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.07.89. (П-22929, архів УСБУ).

Каленська (Ерліх) Фаня Лейзерівна, 1902 р., м. Старокостянтинів, єврейка, малописьменна, манікюрниця. Заарештована 07.07.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.10.38 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітована військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.11.89. (П-24609, ДАХмО).

Калінський Микола Лук'янович, 1886 р., с. Лисинці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 24.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Шепетівці 20.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.08.90. (П-25860, ДАХмО).

Каменюк Іван Лаврентійович, 1894 р., с. Бальківці Волочиського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Сахнівці, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 12.03.63. (П-12318, архів УСБУ).

Камінський Іван Зенонович (Зіновійович), 1900 р., с. Долина-Варшава, поляк, малописьменний, робітник. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 13.05.58. (П-6152, архів УСБУ).

Капиця Леонтій Гордійович, 1924 р., с. Мартинівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 03.04.46. Звинувачення: зрада Батьківщини. Слідчим відділом Коттбуського округу (Німеччина) 31.07.46 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.06.98. (П-4549, архів УСБУ).

Капітоненко Леонід Іванович, 1938 р., с. Залісся, поляк, немовля. У 1938 р. разом з матір'ю висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 13.12.2000, спр. № 932).

Капляр Андрій Гнатович, 1883 р., с. Радківці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 11.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.08.89. (П-19847, архів УСБУ).

Капустинський Андрій Васильович, 1889 р., с. Малий Чернятин, українець, малописьменний, конюх ст. Антоніни. Заарештований 21.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.12.60. (П-10060, ДАХмО).

Капустинський Володимир Вакулович, 1897 р., с. Великий Чернятин, українець, малописьменний, конюх ст. Антоніни. Заарештований 21.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.08.60. (П-9610, архів УСБУ).

Карпалюк Василь Савович, 1894 р., с. Решнівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 24.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.02.92. (П-14858, архів УСБУ).

Карпінська Анатолія Антонівна, 1921 р., с. Вербородинці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.10.93, спр. № 424).

Карпінська Броніслава Антонівна, 1923 р., с. Вербородинці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.10.93, спр. № 424).

Карпінська Людвіга Антонівна, 1918 р., с. Вербородинці, полька, освіта початкова, селянка-одноосібниця. У 1936 р. разом з

батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.10.93, спр. № 424).

Карпінська Марія Антонівна, с. Вербородинці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.10.93, спр. № 424).

Карпінська Марцеліна Герасимівна, с. Вербородинці, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.10.93, спр. № 424).

Карпінський Антон Йосипович, с. Вербородинці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.10.93, спр. № 424).

Карпінський Петро Іванович, 1894 р., с. Долина-Варшава, українець, освіта початкова, швець артілі. Заарештований 15.05.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П-4980, архів УСБУ).

Карпінський Франц Антонович 1916 р., с. Вербородинці, поляк, освіта початкова, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.10.93, спр. № 424).

Карпович Яків Мартинович, 1894 р., смт Степань Сарненського р-ну Рівненської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Хутори, колгоспник. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.04.89. (П-17694, архів УСБУ).

Карпусь Пилип Климович, 1898 р., с. Огіївці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 01.06.33. Звинувачення: вбивство радянського активіста. Інших даних немає. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.98. (П-2921, архів УСБУ).

Карп'юк Тимофій Пилипович, 1887 р., с. Сахнівці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.07.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 15.02.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.12.98. (П-1961, архів УСБУ).

Карчевська Казимира Антонівна, 1932 р., м. Старокостянтинів, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 08.02.56. Реабілітована згідно з Законом Республіки Казахстан від 14.04.93. (Ріш. райкомісії, спр. № 918).

Карчевський Казимир Степанович, 1888 р., м. Старокостянтинів, поляк, малописьменний, риб технік райземвідділу. Заарештований 26.01.34. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою ДПУ УРСР 27-28.02.34 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 25.04.69. (П-16471, архів УСБУ).

Касперський Максиміліан Антонович, 1893 р., м. Ізяслав, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, секретар артілі інвалідів. Заарештований 15.09.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 20.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.11.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 13.08.60. (П-9716, архів УСБУ).

Каспрук Іван Гордійович, 1891 р., с. Йосипівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край умовно. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.12.97. (П-13350, ДАХмО).

Касянів Григорій Карпович, 1896 р., с. Самчики, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 28.04.33. Звинувачення: антирадянська діяльність. Прокурором Старокостянтинівської дільниці 20.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.12.98. (П-1628, ДАХмО).

Касянчук Дем'ян Степанович, 1907 р., с. Самчики, українець, освіта початкова,

військовослужбовець. Заарештований 28.08.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 25.03.31 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.01.98. (П-12128, архів УСБУ).

Касянюк Петро Федорович, 1875 р., с. Зеленці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 12.05.32 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.01.98. (П-14014, ДАХмО).

Катеринюк Дем'ян Павлович, 1891 р., с. Раштівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 24.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.89. (П-19369, архів УСБУ).

Катюк Андрій Дмитрович, 1907 р., с. Баглаї, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 11.11.42. Звинувачення: терористичні дії. Особливим відділом НКВС 39-го СК 23.12.42 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.02.98. (П-12001, ДАХмО).

Кац-Орлов Мойсей Львович, 1899 р., смт Макарів Київської обл., єврей, освіта початкова. Проживав у с. Старий Остропіль, безробітний. Заарештований 12.06.28. Звинувачення: терористичний акт. Бердичівським окружним судом 17-19.08.30 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.11.97. (П-30348, архів УСБУ).

Качур Василь Прокопович, 1887 р., с. Круглики, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 21.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.06.89. (П-18762, архів УСБУ).

Качурець Катерина Михайлівна, 1906 р., с. Марківці Шепетівського р-ну, українка, неписьменна. Проживала у с. Драчі, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 01.06.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 25.06.53. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2117, архів УМВС).

Каштанюк Яків Григорович, 1899 р., с. Сирватинці Городоцького р-ну, українець, освіта середня, член ВКП(б) до 1938 р. Проживав у м. Старокостянтинів, військовослужбовець. Заарештований 02.03.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Київського ВО 29.08.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військколегією Верховного Суду СРСР 31.10.61. (П-10925, архів УСБУ).

Кащук Ян Рафаїлович, 1864 р., с. Вербки Ярмолинецького р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, органіст костьолу. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. НКВС СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.12.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П-21531, ДАХмО).

Квурт Семен Наумович, 1903 р., с. Клубівка Ізяславського р-ну, єврей, освіта початкова. Проживав у с. Самчики, голова робітничого комітету радгоспу. Заарештований 14.07.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 10.01.61. (П-10001, архів УСБУ).

Квятківська Яніна Павлівна, 1918 р., с. Немирівка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.08.94, спр. № 570).

Квятківський Мар'ян Миколайович, 1885 р., с. Цмівка Шепетівського р-ну, поляк, неписьменний. Проживав у с. Веснянка, сторож колгоспу. Заарештований 10.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.06.98. (П-3266, ДАХмО).

Кирилюк Каленик Васильович, 1896 р., с. Костянець, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.11.31. Звинувачення: контрреволюційна діяльність.

Трійкою ДПУ УРСР 03.02.32 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.03.89. (П-17079, архів УСБУ).

Кирилюк Микола Васильович, 1899 р., с. Ладиги, українець, неписьменний, грабар. Заарештований 25.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.08.60. (П-9832, ДАХмО).

Кирилюк Ніна Андріївна, 1924 р., с. Харківці Старосинявського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала у с. Ладиги, акушерка. Заарештована 23.05.46. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 17.06.46 засуджена на 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 13.11.54 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 12.06.91. (П-4001 ,архів УСБУ).

Киричок Марія Михайлівна, 1932 р., с. Сковородки, українка, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 12.02.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 31.03.52 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військколегією Верховного Суду СРСР 10.03.54 строк зменшено до 5 років позбавлення волі. Звільнена 17.04.54. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 29.10.91. (П-27072, архів УСБУ).

Киричок Михайло Федорович, 1897 р., с. Сковородки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 21.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою ДПУ УРСР 08.02.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.04.92. (П-10381, архів УСБУ).

Киричок Станіслава Станіславівна, 1905 р., с. Сковородки, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 12.02.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 31.03.52 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військколегією Верховного Суду СРСР 10.03.54 строк зменшено до 6 років позбавлення волі. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 29.10.91. (П-27072, архів УСБУ).

Кисилишин Мойсей Григорович, 1884 р., с. Пилявка Старосинявського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Деркачі, конюх колгоспу. Заарештований 25.03.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.44 засуджений на 15 років каторжних робіт. Помер 30.03.45. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.07.91. (П-26527, архів УСБУ).

Кисилюк Ісак Іванович, 1906 р., с. Малий Чернятин, українець, малописьменний, конюх колгоспу. Заарештований 09.10.40. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Кам'янець-Подільським облсудом 21.01.41 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 08.08.90. (П-26238, архів УСБУ).

Кишкар (Кишкарук) Єфрем Іванович, 1878 р., с. Сковородки, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.05.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.06.89. (П-18860, архів УСБУ).

Кишкар (Кишкарук) Костянтин Сергійович, 1881 р., с. Круглики, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.06.89. (П-18853, архів УСБУ).

Кишкарук Петро Якович, 1890 р., с. Сковородки, українець, освіта початкова, член ВКП(б) з 1925 р. по 1938 р. Проживав у с. Старий Остропіль, пом. директора МТС. Заарештований 12.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 28.11.59. (П-8698, архів УСБУ).

Клек Іван Федорович, 1895 р., с. Фразька Луцького пов. Волинської губ., українець, малописьменний. Проживав у с. Пашківці, рибовод. Заарештований 20.09.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 10.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.10.37. Реабілітований

військтрибуналом Прикарпатського ВО 12.07.66. (П-15994, архів УСБУ).

Клепко Павло Маркович, 1901 р., с. Медведівка Ржищівського р-ну Київської обл., українець, освіта неповна середня, член ВКП(б) до 1937 р. Проживав у м. Старокостянтинів, директор військторгу. Заарештований 07.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Старокостянтинівського р-ну 09.10.37 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.08.98. (П-303, ДАХмО).

Клименко Михайло Герасимович, 1908 р., с. Чорнокам'янка Київської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Веснянка, тесля. Заарештований 10.05.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Транспортним відділом НКВС Вінницької залізниці 23.11.44 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.11.97. (П-13178, архів УСБУ).

Климов Антон Петрович, 1912 р., с. Хутори, українець, освіта середня спеціальна, курсант військово-інженерної школи. Заарештований 15.08.35. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Ленінградського ВО 28.11.35 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.07.97. (П-30009, архів УСБУ).

Климов Олексій Васильович, 1898 р., с. Ковбань Горохівського р-ну Волинської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Григорівка, ремонтний робітник ст. Старокостянтинів. Заарештований 17.03.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 25.04.33 висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.01.98. (П-12206, архів УСБУ).

Климчук Пилип Йосипович, 1904 р., с. Сільце Ковельського р-ну Волинської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Малі Мацевичі, пасічник колгоспу. Заарештований 06.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 05.10.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.10.89. (П-20800, ДАХмО).

Климчук Юрій Самійлович, 1887 р., с. Малий Чернятин, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 30.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.01.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 09.07.60. (П-9469, архів УСБУ).

Клишнатий Тодос Іванович, 1897 р., с. Заслуч, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.10.59. (П-8256, архів УСБУ).

Клочай Артем Кузьмич, 1905 р., с. Ладиги, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 17.07.45. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Військтрибуналом 3-ої артилерійської дивізії 30.07.45 засуджений на 8 років позбавлення волі з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.02.93. (П-28413, архів УСБУ).

Кльоц Гаврило Давидович, 1883 р., с. Баглаї, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 18.12.59. (П-8688, ДАХмО).

Кльоц Григорій Лукич, 1890 р., с. Губин, українець, освіта початкова, тесля колгоспу. Заарештований 21.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 04.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.10.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.09.58. (П-6995, архів УСБУ).

Ключка Іван Микитович, 1922 р., м. Старокостянтинів, українець, малописьменний, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі у 1948 р висланий на 8 років у Тюменську обл. Звільнений із спецпоселення 07.10.53. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.10.93, спр. № 433).

Кмитюк Захар Ісайович, 1899 р., с. Оріхівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 11.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у

ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.01.89. (П-17206, архів УСБУ).

Книжник Йосип Срульович, 1904 р., с. Старий Остропіль, єврей, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, торговець. Заарештований 27.06.25. Звинувачення: відмова від повинностей державного значення. Помічником губпрокурора Шепетівського округу 19.08.25 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.11.97. (П-13433, архів УСБУ).

Книшов Арсеній Ігнатович, 1901 р., с. Бокове Долинського р-ну Кіровоградської обл., українець, освіта вища. Проживав у м. Старокостянтинів, благочинний церков р-ну. Заарештований 01.10.59. Звинувачення: антирадянська агітація. Хмельницьким облсудом 16.11.59 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Верховним Судом УРСР 09.12.59 строк зменшено до 5 років позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.05.97. (П-29968, архів УСБУ).

Кобель Сидір Мойсейович, 1888 р., с. Яремичі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 25.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.05.32 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.05.98. (П-4914, ДАХмО).

Коберська Людмила Цезарівна, 1929 р., с. Новоселиця, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2842, архів УМВС).

Коберська Станіслава Павлівна, 1910 р., с. Новоселиця, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 08.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2595, архів УМВС).

Коберський Іван Цезарович, 1932 р., с. Новоселиця, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 17.01.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-483, архів УМВС).

Коберський Цезар Іванович, 1888 р., с. Новоселиця, поляк, освіта початкова, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 08.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2842, архів УМВС).

Кобилянський Павло Іванович, 1895 р., с. Ледянка Красилівського р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, ветфельдшер. Заарештований 30.01.38. Звинувачення: диверсія. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 10.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.05.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 24.05.63. (П-12663, архів УСБУ).

Ковалевський Авер’ян Гвідонович, 1883 р., с. Сковородки, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.11.94, спр. № 587).

Ковалевський Станіслав Авер’янович, 1918 р., с. Сковородки, поляк, освіта початкова, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.11.94, спр. № 587).

Коваль Павло Романович, 1900 р., с. Капустин, українець, освіта вища. Проживав у м. Старокостянтинів, методист райвідділу освіти. Заарештований 02.09.34. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Військтрибуналом військ прикордонної і внутрішньої охорони УРСР 22.02.35 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 24.08.56. (П-13220, архів УСБУ).

Ковальський Мар’ян Вікентійович, 1907 р., м. Старокостянтинів, поляк, малописьменний, кустар. Заарештований 10.04.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 12.06.30 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.03.98. (П-11633, архів УСБУ).

Ковальський Стефан Вікентійович, 1902 р., м. Старокостянтинів, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 10.01.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 12.06.30 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.03.98. (П-11633, архів УСБУ).

Ковальчук Аврам Йосипович, 1897 р., с. Самчики, українець, освіта початкова,

селянин-одноосібник. Заарештований 31.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.09.89. (П-20820, ДАХмО).

Ковальчук Артем Корнійович, 1909 р., с. Драчі, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 22.08.40. Звинувачення: здався в полон білофіннам. Особливою нарадою НКВС СРСР 27.09.40 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Московського ВО 10.02.58. (П-6861, архів УСБУ).

Ковальчук Валентина Іванівна, 1928 р., с. Хижники, українка, утриманка. У 1931 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 22.06.94, спр. № 534).

Ковальчук Василь Іванович, 1923 р., с. Хижники, українець, утриманець. У 1931 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 22.06.94, спр. № 534).

Ковальчук Іван Прохорович, 1902 р., с. Хижники, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий в Пермську обл. Звільнений із спецпоселення у 1947 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 22.06.94, спр. № 534).

Ковальчук Кирило Йосипович, 1906 р., с. Малий Правутин Славутського р-ну, українець, освіта вища. Проживав у с. Левківка, завуч школи. Заарештований 23.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Хмельницькому 03.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 07.06.56. (П-4212, архів УСБУ).

Ковальчук Кирило Павлович, 1884 р., с. Круглики, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 25.10.37. Звинувачення: контрреволюційна агітація. НКВС і Прокурором СРСР 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.05.89. (П-18231, архів УСБУ).

Ковальчук Михайло Іванович, 1889 р., с. Капустин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 08.05.29. Звинувачення: терористичні дії. Шепетівським окружним судом 27.09.29 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 19.07.90. (П-26234, архів УСБУ).

Ковальчук Олександр Васильович, 1887 р., с. Драчі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Північний край умовно. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.10.90. (П-15207, ДАХмО).

Ковальчук Парасковія Созонівна, 1905 р., с. Хижники, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як неблагонадійний елемент вислана в Пермську обл. Звільнена із спецпоселення у 1947 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.05.94, спр. № 539).

Ковальчук Семен Степанович, 1893 р., с. Половинники, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.05.33. Звинувачення: запідозрений у вбивстві радянського активіста. Старокостянтинівським районним відділом ДПУ 16.06.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.98. (П-2921, архів УСБУ).

Ковальчук (Ковалик) Яків Володимирович, 1899 р., с. Стетківці Янушпільського р-ну Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Яремичі, колгоспник. Заарештований 22.09.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 04.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.10.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 12.03.60. (П-9045, архів УСБУ).

Коган Герш Хаїмович, 1908 р., м. Старокостянтинів, єврей, освіта середня, торговець. Заарештований 19.02.27. Звинувачення: відмова від повинностей державного значення. Прокурором Шепетівського округу 31.03.27 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.11.97. (П-13432, архів УСБУ).

Кожевникова Ніна Андріївна, 1899 р., с. Стропово Могилівського р-ну Могилівської обл. (Білорусь), українка, освіта незакінчена вища. Проживала в м. Старокостянтинів, без певних занять. Заарештована 15.03.33. Звинувачення:

шпигунство. Старокостянтинівським райвідділом ДПУ 15.05.33 справу припинено в зв'язку із смертю заарештованої. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 18.09.98. (П-210, ДАХмО).

Козак Антон Федорович, 1886 р., с. Самчики, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 25.11.44. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.01.45 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.10.91. (П-26950, архів УСБУ).

Козак Іван Кирилович, 1894 р., с. Порохня Волочиського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Ланок, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облвідділом ДПУ 15.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.02.99. (П-765, ДАХмО).

Козак Назар Трохимович, 1900 р., с. Вишнопіль, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 09.01.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 25.03.38. Похов. брат мог. в р-ні консервного заводу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 18.12.59. (П-8729, архів УСБУ).

Козак Никифор (Никанор) Григорович, 1902 р., с. Вишнопіль, українець, освіта початкова, голова колгоспу. Заарештований 09.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Хмельницькому 28.04.38. Похов. брат мог. на стар. міськ. клад. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 19.09.59. (П-8381, архів УСБУ).

Козачук Каленик Петрович, 1916 р., с. Волиця-Керекешина, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 28.03.42. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Горьковського гарнізону 22.07.42 засуджений на 10 років позбавлення волі пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.04.97. (П-29857, архів УСБУ).

Козачук Яків Юхимович, 1885 р., с. Половинники, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 25.06.33. Звинувачення: запідозрений у вбивстві уповноваженого сільради. Інших даних немає. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.04.98. (П-2921, архів УСБУ).

Козерацький Степан Францович, 1902 р., с. Вербородинці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.04.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою ДПУ УРСР 15.06.31 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.04.89. (П-17304, ДАХмО).

Козій Павло Гнатович, 1893 р., с. Старий Остропіль, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу. Заарештований 13.01.35. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Військтрибуналом Українського ВО 23-25.06.35 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Західного регіону України 08.09.95. (П-29333, архів УСБУ).

Козлик Олексій Тарасович, 1896 р., с. Пишки Старосинявського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Старий Остропіль, коваль колгоспу. Заарештований 24.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 31.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.07.89. (П-18549, архів УСБУ).

Козловська Ольга Борисівна, 1916 р., м. Кишинів (Молдова), румунка, малописьменна. Проживала у с. Левківка, робітниця цукрового заводу. Заарештована 23.10.40. Звинувачення: спроба нелегального переходу кордону. Заліщинським народним судом 24.02.41 засуджена на 2 роки позбавлення волі. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 23.10.97. (П-16268, архів УСБУ).

Козлюк Василь Петрович, 1898 р., с. Іршики, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.02.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою ДПУ УРСР 11.12.32 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.04.89. (П-17622, ДАХмО).

Козлюк Никанор Григорович, 1901 р., с. Іршики, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок

виконаний 16.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.08.89. (П-19456, архів УСБУ).

Козлюк Юрій Кирилович, 1899 р., с. Іршики, українець, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Пашківці, директор школи. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Особливою нарадою НКВС СРСР 17.10.39 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.08.89. (П-19598, архів УСБУ).

Козюра Андрон Панасович, 1900 р., с. Демківці, українець, освіта початкова. Проживав у с. Хутори, завферми колгоспу. Заарештований 13.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 04.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 14.11.56. (П-4689, архів УСБУ).

Колба Олександр Степанович, 1899 р., с. Колбель (Польща), українець, малописьменний. Проживав у с. Оріхівка, колгоспник. Заарештований 23.02.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 31.08.89. (П-23204, архів УСБУ).

Колесник Ілько Олексійович, 1921 р., с. Воронківці, українець, освіта початкова, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі у 1948 р. висланий на 8 років в Іркутську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 05.05.03, спр. № 976).

Колесник Юхим Архипович, 1898 р., с. Воронківці, українець, малописьменний, робітник радгоспу. Заарештований 13.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.09.60. (П-9816, архів УСБУ).

Колесниченко Семен Филимонович, 1886 р., с. Липняжка Доброволичківського р-ну Кіровоградської обл., українець, освіта вища. Проживав у м. Старокостянтинів, пенсіонер. Заарештований 06.08.57. Звинувачення: антирадянська агітація. Хмельницьким облсудом 30.09.57 засуджений на 6 років позбавлення волі з пораженням прав на 3 роки. Звільнений 01.02.60. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.10.91. (П-26960, архів УСБУ).

Коловоротний Пилип Софонович, 1878 р., с. Ілляшівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 08.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шкідництво. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 23.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.11.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.01.62. (П-11019, архів УСБУ).

Колодзинський Сигізмунд Станіславович, 1898 р., с. Березна Полонського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Чорна, коваль колгоспу. Заарештований 26.04.38. Звинувачення: член „ПОВ”, шпигун. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.10.58. (П-6833, архів УСБУ).

Коломієць Климентій Іванович, 1894 р., с. Ладиги, українець, освіта початкова, священик. Заарештований 17.12.44. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом військ НКВС Кам’янець-Подільської обл. 09.02.45 засуджений на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.10.91. (П-26949, архів УСБУ).

Коломієць Микита Фомич, 1897 р., с. Сковородки, українець, освіта початкова, робітник. Заарештований 17.11.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Кам’янець-Подільським облсудом 11.01.46 засуджений на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.07.92. (П-28052, архів УСБУ).

Коломієць Павло Хомич, 1899 р., с. Сковородки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 26.03.66. (П-15938, архів УСБУ).

Коломієць Панас Тимофійович, 1894 р., с. Кучівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську діяльність 25.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4349, архів УМВС).

Коломієць Семен Михайлович, 1884 р., с. Йосипівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 24.07.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 18.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.89. (П-24486, архів УСБУ).

Коломієць Степан Іванович, 1893 р., с. Ладиги, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 07.03.39. Звинувачення: антирадянська діяльність. Кам'янець-Подільським облсудом 25.05.39 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 29.12.89. (П-25575, архів УСБУ).

Колька Яків Маркіянович, 1891 р., с. Загірне, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 19.02.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.08.89. (П-19575, архів УСБУ).

Комар Омелян Петрович, 1893 р., с. Пашківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.05.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.06.89. (П-18490, архів УСБУ).

Комаров Павло Афанасійович, 1881 р., с. Кальське Калузької обл. (Росія), росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, каменяр-пічник. Заарештований 22.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Вінницьким облсудом 12.10.37 засуджений на 8 років позбавлення волі з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.12.98. (П-2130, архів УСБУ).

Комаровська Людмила Казимирівна, 1896 р., с. Демківці, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 10.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3640, архів УМВС).

Комаровська Надія Йосипівна, 1930 р., с. Демківці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з матір'ю вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 14.07.93, спр. № 319).

Комаровська Юлія Йосипівна, 1899 р., с. Демківці, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 10.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5211, архів УМВС).

Комаровський Йосип Гаврилович, 1895 р., с. Користова Волочиського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Демківці, продавець. Заарештований 08.01.38. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 03.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.03.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 14.07.67. (П-16188, архів УСБУ).

Комаровський Франц Гаврилович, 1896 р., с. Користова Волочиського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Демківці, комірник колгоспу. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 11.11.60. (П-9880, ДАХмО).

Комаровський Цезар Йосипович, 1924 р., с. Демківці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з матір'ю висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 10.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5210, архів УМВС).

Комащук Юхим Григорович, 1893 р., с. Великі Мацевичі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 10.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 14.03.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.01.68. (П-11569, архів УСБУ).

Кондратюк Дмитро Тимофійович, 1886 р., с. Яремичі, українець, малописьменний, обліковець заготвідділу. Заарештований 25.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 14.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.04.98. (П-5083, ДАХмО).

Коновальчук Федір Дмитрович, 1898 р., с. Хутори, українець, малописьменний, вагонний майстер ст. Шепетівка. Заарештований 17.01.38.

Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.02.60. (П-9064, архів УСБУ).

Кононець Давид Леонтійович, 1887 р., с. Деревичі Любарського р-ну Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, технічний секретар держлісгоспу. Заарештований 07.05.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.10.44 засуджений на 20 років каторжних робіт з пораженням прав на 5 років. Помер 01.09.45. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.06.91. (П-26476, архів УСБУ).

Кононюк Федір Юхимович, 1882 р., м. Житомир, українець, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Губин, вчитель. Заарештований 26.05.35. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Військтрибуналом 17-го стрілецького корпусу 09-12.10.35 засуджений на 7 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.12.91. (П-27319, архів УСБУ).

Конопелько Яків Іванович, 1905 р., с. Гнатки, українець, освіта неповна середня, військовослужбовець, член ВКП(б) з 1930 р. по 1937 р. Заарештований 02.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Приморської групи військ 15.09.37 засуджений на 7 років позбавлення волі з пораженням прав на 4 роки. Реабілітований Пленумом Верховного Суду СРСР 26.03.58. (П-12003, архів УСБУ).

Конопелько Яків Сергійович, 1900 р., с. Гнатки, українець, малописьменний, ветсанітар колгоспу. Заарештований 13.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.10.63. (П-13597, архів УСБУ).

Коноплицький Казимир Іванович, 1912 р., м. Старокостянтинів, поляк, освіта початкова, слюсар цукрозаводу. Заарештований 19.06.38. Звинувачення: підрив державної економіки. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 31.06.59. (П-7972, архів УСБУ).

Копецький Адам Адольфович, 1902 р., с. Сахнівці, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, рахівник маслозаводу. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.12.56. (П-4514, архів УСБУ).

Коренчук Омелян Єфремович, 1901 р., с. Лажева, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 05.04.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.48 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВВТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.10.92. (П-26384, архів УСБУ).

Корженівський Володимир Михайлович, 1889 р., с. Левківка, українець, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Сербинівка, вчитель. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.12.89. (П-24339, архів УСБУ).

Коризна Андрій Антонович, 1899 р., с. Кузьмин Красилівського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Морозівка, колгоспник. Заарештований 05.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Слідчу справу направлено на розгляд спецтрійки УНКВС. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П-2019, ДАХмО).

Корницький Фелікс Гаврилович, 1902 р., с. Воронківці, поляк, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 22.02.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.12.56. (П-4514, архів УСБУ).

Корнишев Олексій Павлович, 1886 р., с. Калитки Устюжського пов. Новгородської губ. (Росія), росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облвідділом ДПУ 21.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.10.98. (П-1176, ДАХмО).

Корнійчук Кирило Федорович, 1914 р., с. Великий Чернятин, українець, малописьменний,

робітник на торфорозробці. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі у 1948 р. висланий на 8 років в Іркутську обл. Звільнений із спецпоселення 25.05.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-976, архів УМВС).

Корнійчук Микола Федорович, 1903 р., м. Малин Житомирської обл., українець, освіта вища. Проживав у м. Старокостянтинів, агроном МТС. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.11.56. (П-4496, архів УСБУ).

Корнійчук Тихон Федорович, 1902 р., с. Великий Чернятин, українець, малописьменний, бригадир колгоспу. Заарештований 25.04.38. Звинувачення: член української контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Помер 05.12.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.89. (П-24483, архів УСБУ).

Корожбей Андрій Олексійович, 1901 р., с. Загірне, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.03.65. (П-15640, архів УСБУ).

Корожбей Антон Филимонович, 1896 р., с. Загірне, українець, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 01.06.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 26.12.59. (П-8782, архів УСБУ).

Корожбей Михайло Павлович, 1887 р., с. Загірне, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.05.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.08.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.12.97. (П-14924, ДАХмО).

Король Дем'ян Савович, 1894 р., с. Порохня Волочиського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, інструктор маслозаводу. Заарештований 17.03.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 17.03.45 засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.04.93. (П-28566, архів УСБУ).

Корольчук Семен Якович, 1888 р., с. Іляшівка, українець, неписьменний. Проживав у с. Вербородинці, робітник радгоспу. Заарештований 25.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 14.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.08.89. (П-20175, ДАХмО).

Корольчук Улян Автономович, 1894 р., с. Іляшівка, українець, неписьменний, конюх колгоспу. Заарештований 28.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.04.89. (П-17296, ДАХмО).

Королюк Євдоким Андрійович, 1916 р., с. Губча, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 26.08.40. Звинувачення: порушення військової присяги. Особливою нарадою НКВС СРСР 04.10.40 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 09.06.58. (П-7101, архів УСБУ).

Королюк Ірина Родіонівна, 1897 р., с. Баглаї, українка, неписьменна, Проживала у м. Старокостянтинів, колгоспниця. Заарештована 29.06.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.07.45 засуджена на 15 років позбавлення волі. Звільнена 23.12.55. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 15.10.96. (П-29636, архів УСБУ).

Корчевська Євдокія Яковлівна, 1910 р., м. Старокостянтинів, українка, неписьменна. Проживала у с. Самчики, робітниця в лісництві. Заарештована 17.11.37. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою НКВС СРСР 02.07.38 вислана в Казахстан на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 19.10.89. (П-21136, ДАХмО).

Корчевська Марія Костянтинівна, 1888 р., м. Старокостянтинів, полька, освіта

початкова, домогосподарка. Заарештована 23.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 15.10.37 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний у м. Хмельницькому 24.11.37. Похов. на старому міськ. клад. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5202, ДАХмО).

Корчевський Арсен Антонович, 1895 р., м. Кременець Тернопільської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Самчики, лісник. Заарештований 12.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 27.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.11.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 17.04.89. (П-17818, архів УСБУ).

Косинський Микола Матвійович, 1904 р., с. Караїмівка, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу. Заарештований 26.10.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.12.45 засуджений на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.07.92. (П-28055, архів УСБУ).

Косовська Олена Петрівна, 1904 р., с. Ємці, полька, неписьменна. Проживала у с. Гнатки, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 10.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5221, архів УМВС).

Косовський Володимир Францович, 1929 р., с. Гнатки, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 10.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5220, архів УМВС).

Косовський Гнат Антонович, 1906 р., с. Гнатки, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 10.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5222, архів УМВС).

Косовський Іван Костянтинович, 1905 р., с. Гізовщина Любарського р-ну Житомирської обл., поляк, неписьменний. Проживав у с. Левківка, колгоспник. Заарештований 15.05.38. Звинувачення: член „ПОВ”, шпигун. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам’янці-Подільському 21.10.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П-4980, архів УСБУ).

Косовський Франц Антонович, 1906 р., с. Гнатки, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 10.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5222, архів УМВС).

Костенко Михайлина Романівна, 1925 р., с. Залісся, полька, утриманка. У 1937 р. разом з матір’ю вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 13.12.2000, спр. № 932).

Костецький Станіслав Карлович, 1897 р., с. Білецьке Полонського р-ну, поляк, освіта середня. Проживав у с. Чорна, фельдшер медпункту. Заарештований 22.04.38. Звинувачення: член „ПОВ”, шпигун. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.10.58. (П-6833, архів УСБУ).

Костушевич Сергій Васильович, 1899 р., с. Поліське Ізяславського р-ну, українець, освіта незакінчена вища. Проживав у с. Григорівка, вчитель. Заарештований 13.05.46. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам’янець-Подільським облсудом 05.07.46 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.10.91. (П-27009, архів УСБУ).

Костюк Лука Гнатович, 1905 р., с. Дубина, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 30.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.01.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.09.60. (П-9720, архів УСБУ).

Костюк Мефодій Андрійович, 1886 р., с. Круглики, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 15.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.06.89. (П-18798, архів УСБУ).

Костюк Микола Титович, 1910 р., м. Петрозаводськ (Росія), росіянин, освіта

середня. Проживав у м. Старокостянтинів, голова робітничого комітету ліспромгоспу. Заарештований 08.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.11.57. (П-5250, архів УСБУ).

Котельник Іван Миколайович, 1891 р., Седлецька губ. (Польща), поляк, малописьменний. Проживав у с. Губин, колгоспник. Заарештований 02.02.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.02.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.10.89. (П-20872, ДАХмО).

Котилевський Арсентій Михайлович, 1912 р., с. Нижня Ланна Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, освіта незакінчена середня, член ВЛКСМ. Проживав у м. Старокостянтинів, тесля військбуду. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливим відділом 2-ої кавалерійської дивізії 28.01.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.12.98. (П-1388, архів УСБУ).

Коханський Сергій Семенович, 1896 р., с. Волиця-Керекешина, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.05.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.10.89. (П-20867, ДАХмО).

Кравець Микола Кирилович, 1892 р., с. Демківці, українець, малописьменний. Проживав у с. Раштівка, селянин-одноосібник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.09.89. (П-20637, архів УСБУ).

Кравченко Юхим Якович, 1900 р., с. Піївці Ржищівського р-ну Київської обл., українець, освіта середня, член КП(б)У з 1917 р. по 1937 р. Проживав у м. Старокостянтинів, редактор газети. Заарештований 08.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Верховним Судом СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконаний. Реабілітований військколегією Верховного Суду СРСР 20.03.58. (П-5784, архів УСБУ).

Кравчук Василь Гнатович, 1899 р., с. Іршики, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 висланий на 3 роки в Казахстан. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.01.98. (П-14733, архів УСБУ).

Кравчук Григорій Федорович, 1887 р., с. Драчі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.11.31. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою ДПУ УРСР 14.12.32 засуджений на 10 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.05.89. (П-18094, архів УСБУ).

Кравчук Данило Хомич, 1888 р., с. Ілляшівка, українець, малописьменний, без певних занять. Заарештований 22.07.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 17.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.89. (П-23700, архів УСБУ).

Кравчук Ілля Маркович, 1898 р., с. Малишівка, українець, малописьменний, конюх колгоспу. Заарештований 22.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.05.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.06.89. (П-18852, архів УСБУ).

Кравчук Йосип Андрійович, 1883 р., с. Іршики, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 04.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.04.97. (П-29904, архів УСБУ).

Кравчук Йосип Гаврилович, 1878 р., с. Дружнє Красилівського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, каменяр. Заарештований 17.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.06.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 05.05.89. (П-18053, архів УСБУ).

Кравчук Марія Лаврентіївна, 1931 р., с. Веснянка, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 09.02.52.

Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 05.04.52 засуджена на 25 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Звільнена за амністією 24.02.55. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 23.02.94. (П-28965, архів УСБУ).

Кравчук Меланія Тихонівна, 1902 р., с. Капустин, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Томську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 19.01.2005, спр. № 1025).

Кравчук Микита Лукич, 1890 р., с. Капустин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 за антирадянську агітацію висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4349, архів УМВС).

Кравчук Микита Оникійович, 1889 р., с. Мартинівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 18.05.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою ДПУ УРСР 28.10.32 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.01.98. (П-30445, ДАХмО).

Кравчук Олена Євдокимівна, 1914 р., с. Веснянка, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 09.02.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 05.04.52 засуджена на 25 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Звільнена за амністією 08.03.55. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 23.02.94. (П-28965, архів УСБУ).

Кравчук Петро Йосипович, 1923 р., с. Іршики, українець, освіта вища. Проживав у м. Старокостянтинів, судовиконавець. Заарештований 31.03.48. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Кам'янець-Подільським облсудом 21.05.48 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.06.91. (П-26493, архів УСБУ).

Кравчук Тарас Петрович, 1876 р., с. Капустин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 за антирадянську діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4349, архів УМВС).

Кравчук Юхим Тарасович, 1894 р., с. Капустин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у Томську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 19.01.2005, спр. № 1025).

Красноголовець Григорій Олексійович, 1889 р., с. Кучівка, українець, малописьменний. Проживав у с. Мальки, колгоспник. Заарештований 20.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 30.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.10.89. (П-21350, архів УСБУ).

Красноголовець Олександр Онисимович, 1868 р., с. Кучівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 11.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 14.03.30 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.02.98. (П-11642, архів УСБУ).

Красносільський Іван Францович, 1907 р., с. Великий Чернятин, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.06.01. (П-17285, ДАХмО).

Крачев Іван Никифорович, 1885 р., с. Самчики, українець, освіта початкова, робітник радгоспу. Заарештований 23.03.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 01.07.44 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.03.97. (П-29797, архів УСБУ).

Кребс Карл Станіславович, 1903 р., м. Лохвиця Полтавської обл., поляк, освіта вища. Проживав у м. Старокостянтинів, інженер цукрозаводу. Заарештований 22.03.46. Звинувачення: антирадянська агітація, підрив економіки. Військтрибуналом 31-ої дивізії 10.05.46 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Помер 24.06.48. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 02.10.95. (П-29358, архів УСБУ).

Кривицький Людвіг Іванович, 1896 р., с. Щиборівка Красилівського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Вербівочка,

безробітний. Заарештований 21.03.44. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. УНКДБ Кам’янець-Подільської обл. 25.10.44 справу припинено, направлений у спецтабір для фільтрації. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.05.98. (П-4437, ДАХмО).

Крижанівська Олена Францівна, 1901 р., с. Воробіївка Полонського р-ну, полька, малописьменна. Проживала у с. Ладиги, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.04.94, спр. № 458).

Крижанівська Станіслава Іполитівна, 1926 р., с. Ладиги, полька, утриманка. У 1935 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.04.94, спр. № 458).

Крижанівський Адольф Іполитович, 1924 р., с. Ладиги, поляк, утриманець. У 1935 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.04.94, спр. № 458).

Крижанівський Болеслав Іполитович, 1928 р., с. Ладиги, поляк, утриманець. У 1935 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.04.94, спр. № 458).

Крижанівський Іполит Адольфович, 1896 р., с. Ладиги, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Карелію. НКВС СРСР 26.10.37 заарештований і засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 21.01.38. Реабілітований Верховним Судом РРФСР 05.08.58. (Рішення райкомісії від 12.04.94, спр. № 458).

Крижанівський Цезарій Іполитович, 1922 р., с. Ладиги, поляк, утриманець. У 1935 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.04.94, спр. № 458).

Крикун Василь Григорович, 1923 р., с. Великі Мацевичі, українець, утриманець. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 разом з батьками висланий на спецпоселення в Іркутську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.06.97, спр. № 773 „А”).

Крикун Григорій Стахович, 1897 р., с. Великі Мацевичі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Іркутську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4349, архів УМВС).

Крикун Іван Григорович, 1928 р., с. Великі Мацевичі, українець, утриманець. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 разом з батьками висланий на спецпоселення в Іркутську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.06.97, спр. № 773 „А”).

Крикун Степан Григорович, 1925 р., с. Великі Мацевичі, українець, утриманець. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 разом з батьками висланий на спецпоселення в Іркутську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.06.97, спр. № 773 „А”).

Криницький Іван Венедиктович, 1891 р., с. Раштівка, поляк, малописьменний. Проживав на хут. Чайка, колгоспник. Заарештований 19.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.03.60. (П-8930, архів УСБУ).

Криничний Василь Лук’янович, 1890 р., с. Черниховці Збаразького р-ну Тернопільської обл., українець, освіта незакінчена вища. Проживав у с. Вербородинці, вчитель. Заарештований 17.10.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 02.02.37 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 26.01.90. (П-25500, архів УСБУ).

Кринський Микола Вікентійович, 1903 р., с. Довжок Кам’янець-Подільського р-ну, поляк, освіта вища, член КП(б)У до 1938 р. Проживав у м. Старокостянтинів, інженер цукрозаводу. Заарештований 30.05.38. Звинувачення: підрив державної економіки. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам’янці-Подільському 20.09.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.12.56. (П-4941, ДАХмО).

Крисанчук Семен Йосипович, 1877 р., с. Берегелі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.11.32.

Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою ДПУ УРСР 11.01.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 26.08.70. (П-16584, архів УСБУ).

Крицький Степан Дементійович, 1904 р., с. Сахнівці, українець, освіта незакінчена середня, член ВКП(б) з 1931 р. по 1938 р. Проживав у м. Старокостянтинів, 3-й секретар райкому партії, Заарештований 17.04.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.12.56. (П-4514, архів УСБУ).

Кришневська Броніслава Іванівна, 1890 р., с. Малий Чернятин, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4970, архів УМВС).

Кришневська Єфросинія Казимирівна, 1927 р., с. Малий Чернятин, полька, освіта початкова, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 17.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4970, архів УМВС).

Кришневська Леонтина Феліксівна, 1929 р., с. Малий Чернятин, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.05.96, спр. № 708).

Кришневська Олена Вікентіївна, 1934 р., с. Малий Чернятин, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 13.03.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3630, архів УМВС).

Кришневська Петрунелія Іванівна, 1903 р., с. Малий Чернятин, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.05.96, спр. № 708).

Кришневська Фелікса Карлівна, 1911 р., с. Малий Чернятин, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 10.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1056, архів УМВС).

Кришневська Цезарина Вікентіївна, 1931 р., с. Малий Чернятин, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 17.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1445, архів УМВС).

Кришневський Вікентій Карлович, 1908 р., с. Малий Чернятин, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.10.94, спр. № 581).

Кришневський Вікентій Федорович, 1908 р., с. Малий Чернятин, поляк, освіта початкова, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 10.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1443, архів УМВС).

Кришневський Генріх Феліксович, 1927 р., с. Малий Чернятин, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.05.96, спр. № 708).

Кришневський Едуард Вікентійович, 1932 р., с. Малий Чернятин, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 10.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1449, архів УМВС).

Кришневський Казимир Федорович, 1889 р., с. Малий Чернятин, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4970, архів УМВС).

Кришневський Фелікс Миколайович, 1888 р., с. Малий Чернятин, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.05.96, спр. № 708).

Кришневський Цезар Вікентійович, 1921 р., с. Малий Чернятин, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.10.94, спр. № 581).

Крищук Лаврентій Артемович, 1869 р., с. Хижники, українець, малописьменний,

селянин-одноосібник. Заарештований 14.03.33. Звинувачення: антирадянська діяльність. Старокостянтинівським райвідділом ДПУ 30.03.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.12.98. (П-1610, ДАХмО).

Крищук Степан Лаврентійович, 1912 р., с. Хижники, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 10.01.30. Звинувачення: терористичні дії. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 01.03.33 засуджений на 2 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.04.89. (П-17620, ДАХмО).

Кріпак Йосип Павлович, 1918 р., с. Новоселиця, українець, освіта початкова, військовослужбовець, член ВЛКСМ. Заарештований 23.04.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 11.11.44 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.05.97. (П-29914, архів УСБУ).

Кротов Микола Михайлович, 1902 р., с. Верхняки, українець, малописьменний, військовослужбовець. Військтрибуналом 7-ої запасної стрілецької бригади 18.06.42 за антирадянську агітацію засуджений до розстрілу. Військколегією Верховного Суду СРСР 11.07.42 розстріл замінено на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований Головною військпрокуратурою 01.04.91. (П-26389, архів УСБУ).

Крупка Антон Антонович, 1908 р., с. Великий Чернятин, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2260, архів УМВС).

Крупка Віра Семенівна, 1908 р., с. Великий Чернятин, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2260, архів УМВС).

Крупка Роман Антонович, 1936 р., с. Великий Чернятин, поляк, немовля. У 1936 р. разом з батьками висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 07.03.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2260, архів УМВС).

Крупчинський Броніслав Карлович, 1901 р., с. Новоселиця, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 14.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Хмельницькому 10.10.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.02.60. (П-8929, архів УСБУ).

Крутевич Броніслава Гнатівна, 1905 р., с. Веснянка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.08.94, спр. № 633).

Крутевич Лідія Валеріанівна, 1924 р., с. Веснянка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з матір'ю вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.08.94, спр. № 545).

Крутевич Фелікс Францович, 1869 р., с. Веснянка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 06.11.30. Звинувачення: антирадянська агітація, нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 15.02.31 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.06.97. (П-12393, ДАХмО).

Кубашевський Вільгельм Дионісійович, 1910 р., с. Губин, поляк, освіта середня спеціальна, військовослужбовець. Заарештований 25.10.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 12.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.12.37. Реабілітований прокуратурою Прикарпатського ВО 30.04.90. (П-26332, ДАХмО).

Кубов Ісак Матвійович, 1874 р., с. Бабине Старосинявського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Ілляшівка, селянин-одноосібник. Заарештований 27.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облвідділом ДПУ 17.05.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл.. 31.12.98. (П-262, ДАХмО).

Кудельська Цезарія Павлівна, 1912 р., с. Миролюбне, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.01.94, спр. № 417).

Кудельський Григорій Іванович, 1903 р., с. Миролюбне, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.01.94, спр. № 417).

Кудельський Тадеуш Григорович, 1934 р., с. Миролюбне, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.01.94, спр. № 417).

Кузьменко Тихон Пилипович, 1908 р., с. Калинівка, українець, освіта початкова, інспектор народного господарства, член ВЛКСМ до 1938 р. Заарештований 11.04.38. Звинувачення: підрив державної економіки. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.12.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 28.11.59. (П-8698, архів УСБУ).

Кузьминський Микола Васильович, 1895 р., с. Липне Любарського р-ну Житомирської обл., українець, освіта вища. Проживав у м. Старокостянтинів, вчитель. Заарештований 30.03.35. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. УНКВС Вінницької обл. 09.05.35 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.98. (П-3915, ДАХмО).

Куйдан Бартоломій Кононович, 1900 р., с. Губин, українець, малописьменний, швець. Заарештований 23.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 14.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 04.06.60. (П-9354, архів УСБУ).

Кукало Олександр Касянович, 1911 р., с. Терешівці Хмельницького р-ну, українець, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Старий Остропіль, вчитель. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 07.06.56. (П-4212, архів УСБУ).

Кулик Артем Кирилович, 1901 р., с. Загірне, українець, малописьменний, столяр колгоспу. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 11.09.65. (П-15791, архів УСБУ).

Кулик Олександр Кирилович, 1897 р., с. Загірне, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 27.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.11.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 11.09.65. (П-15805, архів УСБУ).

Кулик Панкрат Кирилович, 1904 р., с. Загірне, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.01.33. Звинувачення: участь у підготовці повстання. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.08.89. (П-19575, архів УСБУ).

Кулик Пилип Кирилович, 1890 р., с. Загірне, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.09.65. (П-15847, архів УСБУ).

Кулик Семен Володимирович, 1888 р., с. Ілляшівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 13.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 22.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 13.02.60. (П-9074, архів УСБУ).

Кульматицький Олександр Юліанович, 1893 р., с. Веснянка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.04.29. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою ОДПУ 23.10.30 позбавлений права проживання в окремих містах і прикордонних округах на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.04.98. (П-5394, архів УСБУ).

Кульматицький Петро Улянович, 1901 р., с. Веснянка, українець, освіта початкова, зав. поштовим відділенням, член КП(б)У до 1938 р. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 16.10.38 засуджений

до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.02.57. (П-4632, ДАХмО).

Кульчицький Іван Іванович, 1893 р., м. Старокостянтинів, українець, освіта початкова, кустар. Заарештований 06.09.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 13.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 21.11.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П-22395, архів УСБУ).

Кульчицький Іван Олександрович, 1904 р., с. Яремичі, українець, освіта початкова, голова колгоспу. Заарештований 18.04.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Остропільським райвідділом НКДБ 01.06.44 справу припинено, з-під варти звільнений. Направлений у діючу армію. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.05.98. (П-4263, ДАХмО).

Куновський Антон Костянтинович, 1893 р., с. Загірне, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, художник Будинку культури. Заарештований 01.10.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС СРСР 28.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.11.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 31.05.89. (П-21516, ДАХмО).

Куновський Іван Яськович, 1916 р., с. Загірне, поляк, освіта неповна середня, секретар сільради. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 08.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Особливою нарадою НКВС СРСР 07.03.42 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.98. (П-5176, архів УСБУ).

Купершлак Абрам Лейбович, 1924 р., м. Старокостянтинів, єврей, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 31.05.43. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Куйбишевського гарнізону 19.07.43 засуджений на 7 років позбавлення волі з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 19.09.94. (П-29119, архів УСБУ).

Курицький Іван Йосипович, 1892 р., с. Сусли Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл., поляк, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, робітник. Заарештований 05.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 25.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 21.11.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 25.02.61. (П-11141, ДАХмО).

Курман Мотель Гершкович, 1891 р., с. Майдан-Лабунь Шепетівського р-ну, єврей, неписьменний. Проживав у с. Старокостянтинів, візник артілі. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.09.59. (П-8171, ДАХмО).

Курмин Володимир Петрович, 1897 р., м. Красилів, поляк, малописьменний. Проживав у с. Воронківці, вальцювальник млина. Заарештований 22.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.10.59. (П-8526, архів УСБУ).

Курмин Казимир Домінікович, 1902 р., с. Воронківці, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 31.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 16.01.60. (П-8803, архів УСБУ).

Курмин Костянтин Рафаїлович, 1888 р., с. Воронківці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 19.12.37. Звинувачення: участь у підготовці повстання. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.04.89. (П-17298, ДАХмО).

Куровський Віталій Антонович, 1905 р., м. Старокостянтинів, поляк, освіта початкова, муляр. Заарештований 10.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.08.89. (П-19824, ДАХмО).

Куровський Владислав Васильович, 1894 р., с. Веснянка, поляк, малописьменний, член ВКП(б) до 1933 р. Проживав у с. Рогізне Любарського р-ну Житомирської обл., голова колгоспу. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором

СРСР 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 16.01.60. (П-16407, архів УСБУ).

Куровський Станіслав Генріхович, 1885 р., м. Старокостянтинів, поляк, малописьменний. Проживав у с. Заслуч, робітник. Заарештований 12.07.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.08.58. (П-6488, архів УСБУ).

Куровський Фелікс Андрійович, 1900 р., с. Раштівка, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 20.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.03.60. (П-8927, архів УСБУ).

Кухарський Григорій Васильович, 1896 р., м. Старокостянтинів, українець, освіта початкова, кустар. Заарештований 13.01.33. Звинувачення: контрреволюційний саботаж. Старокостянтинівським райвідділом ДПУ 22.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.98. (П-2834, ДАХмО).

Кухарський Іван Григорович, 1921 р., м. Старокостянтинів, українець, освіта початкова, безробітний. Заарештований 18.01.51. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 26.03.51 засуджений на 25 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.07.91. (П-26776, архів УСБУ).

Кухарський Тадеуш Мартинович, 1914 р., с. Водички Хмельницького р-ну, українець, освіта середня. Проживав у м. Старокостянтинів, вчитель. Заарештований 16.06.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 26.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.11.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 11.02.61. (П-10249, архів УСБУ).

Кухарчук Дмитро Афанасійович, 1892 р., с. Рублянка Красилівського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у с. Стецьки, священик. Заарештований 04.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 14.03.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.03.98. (П-11732, ДАХмО).

Кухарчук Федір Григорович, 1891 р., с. Нападівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Грицівським райвідділом ДПУ 25.02.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.02.99. (П-1953, ДАХмО).

Кухарчук Федір Ількович, 1895 р., с. Миролюбне українець, малописьменний, конюх колгоспу. Заарештований 01.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 11.12.37 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.07.92. (П-27931, архів УСБУ).

Кухта Февронія Прокопівна, 1885 р., с. Яремичі, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 18.03.45. Звинувачення: недонесення про контрреволюційний злочин. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 04.05.45 засуджена на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 30.01.97. (П-29746, архів УСБУ).

Кучальська Павлина Йосипівна, 1885 р., с. Сковородки, полька, неписьменна, домогосподарка. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 07.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1332, архів УМВС).

Кучерук Євдокія Самійлівна, 1918 р., с. Пашківці, українка, освіта початкова, утриманка. У 1933 р. разом з батьками вислана в Карелію. Померла 16.06.36. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 22.06.94, спр. № 533).

Кучерук Іван Онисимович, 1885 р., с. Круглики, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 21.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 01.04.61. (П-10558, ДАХмО).

Кучерук Марія Антонівна, 1882 р., с. Пашківці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як неблагонадійний

елемент вислана на спецпоселення в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 22.06.94, спр. № 533).

Кучерук Марія Самійлівна, 1929 р., с. Пашківці, українка, утриманка. У 1933 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 22.06.94, спр. № 533).

Кучерук Пилип Самійлович, 1916 р., с. Пашківці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий в Карелію. Звільнений із спецпоселення 23.11.42. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 22.06.94, спр. № 533).

Кучерук Сава Васильович, 1889 р., с. Миролюбне, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 24.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 01.04.61. (П-10092, ДАХмО).

Кучерук Самійло Дем'янович, 1880 р., с. Пашківці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 22.06.94, спр. № 533).

Кучерук Сергій Онисимович, 1892 р., с. Круглики, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 25.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.11.89. (П-21856, ДАХмО).

Кучерук Сергій Самійлович, 1907 р., с. Пашківці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий в Карелію. Звільнений із спецпоселення 23.11.42. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 22.06.94, спр. № 533).

Кучинський Зефко Модестович, 1909 р., с. Стецьки, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Залісся, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 10.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.05.89. (П-17986, ДАХмО).

Кучинський Мар'ян Модестович, 1912 р., с. Губча, поляк, малописьменний. Проживав у с. Залісся, голова колгоспу. Заарештований 16.07.38. Звинувачення: член „ПОВ", диверсант. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.10.89. (П-24882–„А", архів УСБУ).

Кучман Сергій Лукич, 1891 р., с. Вишнопіль, українець, малописьменний, сторож сільськогосподарської общини. Заарештований 10.03.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 04.01.45 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1115, архів УСБУ).

Кушай Володимир Марцинович, 1929 р., с. Самчики, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий у Полтавську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.05.95, спр. № 634).

Кушай Марцин Якович, 1881 р., с. Самчики, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Полтавську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.05.95, спр. № 634).

Кушай Пелагія Павлівна, 1891 р., с. Самчики, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана у Полтавську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.05.95, спр. № 634).

Кушай Станіслав Марцинович, 1923 р., с. Самчики, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий у Полтавську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.05.95, спр. № 634).

Кушнір Лука Михайлович, 1898 р., с. Вікно Гусятинського р-ну Тернопільської обл., українець, освіта середня. Проживав у с. Самчики, лісничий. Заарештований 16.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 27.06.59. (П-8062, архів УСБУ).

Кушніровський Броніслав Вікторович, 1903 р., с. Жабче, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 28.01.61. (П-10214, архів УСБУ).

Кушніровський Володимир Вікторович, 1896 р., с. Микулин, поляк, малописьменний. Проживав у с. Жабче, колгоспник. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 12.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 07.04.61. (П-10581, архів УСБУ).

Л

Лабенська Валентина Герасимівна, 1908 р., м. Старокостянтинів, полька, освіта неповна середня, медсестра. Заарештована 13.07.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітована військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П-22822, архів УСБУ).

Лабенська Петрунеля Іванівна, 1903 р., с. Великий Чернятин, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана у біломорсько-балтійські табори. Звільнена із спецпоселення 14.06.47. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3170, архів УМВС).

Лабенська Юзефа Петрівна, 1883 р., м. Старокостянтинів, полька, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 02.04.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-17509, архів УСБУ).

Лабенський Адольф Геронімович, 1896 р., м. Старокостянтинів, поляк, освіта початкова, начальник контори зв'язку. Заарештований 22.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 13.11.69. (П-16515, ДАХмО).

Лабенський Михайло Францович, 1893 р., м. Старокостянтинів, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.05.89. (П-17509, архів УСБУ).

Лабенський Октавіан Станіславович, 1927 р., с. Великий Чернятин, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий у біломорсько-балтійські табори. Звільнений із спецпоселення 26.01.43. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3170, архів УМВС).

Лабенський Станіслав Антонович, 1894 р., с. Великий Чернятин, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3170, архів УМВС).

Лабенський Фелікс Геронімович, 1898 р., м. Старокостянтинів, поляк, малописьменний, маляр. Заарештований 15.11.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.12.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 05.05.89. (П-18046, архів УСБУ).

Лабунський Антон Миколайович, 1903 р., с. Малий Чернятин, поляк, малописьменний, вантажник залізничної ст. Антоніни. Заарештований 21.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 15.05.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.06.61. (П-10842, архів УСБУ).

Лабунський Іван Павлович, 1889 р., с. Малий Чернятин, поляк, малописьменний, столяр колгоспу. Заарештований 13.05.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 10.02.50. (П-7141, архів УСБУ).

Лавренчук Іван Корнійович, 1896 р., с. Вишнопіль, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 09.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок

виконаний у м. Хмельницькому 28.04.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 15.12.56. (П-8381, архів УСБУ).

Лавренчук Серафим Ларіонович, 1903 р., с. Вишнопіль, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 09.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 19.09.59. (П-8381, архів УСБУ).

Лавренчук Тимофій Якович, 1904 р., с. Вишнопіль, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 31.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 19.09.59. (П-8381, архів УСБУ).

Лавринишина Ганна Михайлівна, 1915 р., с. Киселі, українка, утриманка. Шепетівським окрвідділом ДПУ 20.03.30 разом з батьками вислана в Читинську обл. Звільнена із спецпоселення 30.01.43. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.10.93, спр. № 413).

Лавринишина Єфимія Антонівна, 1898 р., с. Киселі, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. Шепетівським окрвідділом ДПУ 20.03.30 як неблагонадійний елемент вислана в Читинську обл. Звільнена із спецпоселення 1947 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.10.93, спр. № 413).

Лавринишина Ксенія Михайлівна, 1920 р., с. Киселі, українка, утриманка. Шепетівським окрвідділом ДПУ 20.03.30 разом з батьками вислана в Читинську обл. Звільнена із спецпоселення 21.01.43. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.10.93, спр. № 413).

Лавринишин Мефодій Павлович, 1897 р., с. Киселі, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 25.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 18.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.03.57. (П-4719, ДАХмО).

Лавринишин Михайло Онисимович, 1894 р., с. Киселі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 20.03.30 за терористичну діяльність висланий у Читинську обл. Звільнений із спецпоселення 1947 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.10.93, спр. № 413).

Лавринишин Соловей Степанович, 1894 р., с. Киселі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 25.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.10.89. (П-20859, ДАХмО).

Лавровський Антон Степанович, 1896 р., с. Малі Мацевичі, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.03.30. Звинувачення: антирадянська агітація, тероризм. Трійкою ДПУ УРСР 07.05.30 висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.01.92. (П-27452, архів УСБУ).

Лактіонова Лукерія Никифорівна, 1912 р., м. Старокостянтинів, українка, неписьменна, домогосподарка. Заарештована 17.03.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом НКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.04.45 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-408, архів УСБУ).

Ланець Юхим Тимофійович, 1896 р., с. Заслуч, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 28.05.50. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 12.09.50 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.10.54 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1988, архів УСБУ).

Лапинський Томаш Іванович, 1899 р., с. Оріхівка, поляк, малописьменний, конюх колгоспу. Заарештований 05.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.04.89. (П-17374, архів УСБУ).

Лебедєв Микола Пантелеймонович, 1910 р., м. Тула (Росія), росіянин, освіта середня. Проживав у м. Старокостянтинів, голова міськради. Заарештований 28.04.45.

Звинувачення: антидержавна діяльність. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.06.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 28.12.57. (П-5305, архів УСБУ).

Лебідь Пантелеймон Григорович, 1896 р., с. Долина-Варшава, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 07.01.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.11.97. (П-13676, архів УСБУ).

Левандовський Владислав Рафаїлович, 1887 р., с. Колодна (Польща), поляк, освіта початкова. Проживав у с. Самчики, сторож колгоспного саду. Заарештований 20.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 29.05.62. (П-11216, архів УСБУ).

Левицька (Петровська) Феодосія Піївна, 1879 р., с. Мар'янівка Вінницької обл., полька, освіта початкова, домогосподарка. Заарештована 31.07.29. Звинувачення: боротьба проти революційного руху. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 16.12.29 засуджена на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 15.04.98. (П-5833, архів УСБУ).

Левицький Борис Дмитрович, 1908 р., с. Хотин Волинської губ. (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у с. Губин, рахівник колгоспу. Заарештований 05.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.11.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 28.11.59. (П-8699, архів УСБУ).

Левицький Володимир Григорович, 1885 р., с. Самчики, українець, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, бухгалтер підприємства „Сільмука". Заарештований 09.08.36. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Прокуратурою Кам'янець-Подільської обл. 13.09.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.04.98. (П-3823, ДАХмО).

Левінштейн Еммануїл Володимирович, 1901 р., м. Старокостянтинів, єврей, малописьменний, приватний сировар. Заарештований 02.04.27. Звинувачення: несплата податків. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 26.05.27 висланий за межі УРСР на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.10.91. (П-26962, архів УСБУ).

Левінштейн Яків Володимирович, 1907 р., м. Старокостянтинів, єврей, освіта початкова, завскладом цукрозаводу. Заарештований 14.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.11.89. (П-24623, ДАХмО).

Левко Петро Михайлович, 1897 р., с. Йосиповичі Стрийського р-ну Львівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, начальник лісодільниці ліспромгоспу. Заарештований 10.04.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Кам'янець-Подільським облсудом 31.05.38 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 26.01.90. (П-25364, архів УСБУ).

Левковський Станіслав Войцехович, 1901 р., с. Сковородки, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Вербородинці, старший конюх колгоспу. Заарештований 30.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.04.89. (П-17286, ДАХмО).

Левкун Дмитро Миронович, 1888 р., с. Самчики, українець, малописьменний, без певних занять. Заарештований 22.07.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 25.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.01.92. (П-3297, архів УСБУ).

Левчук Іван Гнатович, 1885 р., с. Великий Чернятин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.97. (П-14850, архів УСБУ).

Левчук Іван Олексійович, 1913 р., с. Бовкуни, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 02.03.37.

Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Особливої Далекосхідної армії 31.05.37 засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований Головною військпрокуратурою України 21.03.91. (П-26276, архів УСБУ).

Левчук Микола Прокопович, 1900 р., м. Гродно (Білорусь), білорус, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, вагар залізничної ст. Заарештований 08.02.38. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 25.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 21.06.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 24.05.60. (П-9363, архів УСБУ).

Левчук-Полейчук Василь Васильович, 1919 р., с. Губча, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 04.04.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Вінницьким облсудом 17.08.37 засуджений на 3 роки позбавлення волі. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 09.10.64. (П-775, архів УСБУ).

Легенчук Федір Пилипович, 1901 р., с. Щиборівка Красилівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сковородки, майстер ліспромгоспу. Заарештований 21.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.11.57. (П-5250, архів УСБУ).

Легкий Петро Онуфрійович, 1896 р., с. Нагоряни Бучацького пов. (Польща), українець, малописьменний. Проживав у с. Жабче, рахівник колгоспу. Заарештований 30.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.01.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 16.01.60. (П-8912, ДАХмО).

Легуцька Ганна Варфоломіївна, 1919 р., с. Пихтії, українка, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана в Сибір. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 21.07.93, спр. № 325).

Легуцька Любов Семенівна, 1915 р., с. Пихтії, українка, освіта початкова, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана в Сибір. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 21.07.93, спр. № 325).

Легуцька Наталія Михайлівна, 1900 р., с. Пихтії, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Сибір. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 21.07.93, спр. № 325).

Легуцька Олександра Семенівна, 1919 р., с. Пихтії, українка, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана в Сибір. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 21.07.93, спр. № 325).

Легуцька Улита Максимівна, 1880 р., с. Пихтії, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Сибір. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 21.07.93, спр. № 325).

Легуцький Варфоломій Семенович, 1900 р., с. Пихтії, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий в Сибір. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 21.07.93, спр. № 325).

Легуцький Олександр Варфоломійович, 1925 р., с. Пихтії, українець, утриманець. У 1930 р. разом з батьками висланий у Сибір. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 21.07.93, спр. № 325).

Легуцький Семен Кіндратович, 1882 р., с. Пихтії, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ як соціально небезпечний елемент 25.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4349, архів УМВС).

Лелях Ірина Олександрівна, 1911 р., м. Старокостянтинів, українка, малописьменна. Проживала у с. Тесів Рівненської обл., офіціантка ресторану. Заарештована 15.07.33. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 08.01.34 засуджена на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.11.89. (П-25022, архів УСБУ).

Лементовський Андрій Лук'янович, 1908 р., с. Малишівка, українець, освіта початкова, тракторист Остропільської МТС. Заарештований 19.11.36. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Вінницьким облсудом 25.01.37 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 08.12.89. (П-25468, архів УСБУ).

Лешук Марія Юхимівна, 1929 р., с. Іршики, українка, утриманка. Шепетівським окрвідділом ДПУ 20.03.30 разом з батьками вислана в Красноярський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.03.96, спр. № 728).

Лешук Надія Федорівна, 1904 р., с. Іршики, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. Шепетівським окрвідділом ДПУ 20.03.30 як неблагонадійний елемент вислана в Красноярський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.03.96, спр. № 728).

Лешук Олександр Мусійович, 1870 р., с. Іршики, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 20.03.30 як неблагонадійний елемент висланий в Красноярський край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.03.96, спр. № 728).

Лешук Ольга Юхимівна, 1924 р., с. Іршики, українка, утриманка. Шепетівським окрвідділом ДПУ 20.03.30 разом з батьками вислана в Красноярський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.03.96, спр. № 728).

Лешук Юхим Олександрович, 1903 р., с. Іршики, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 20.03.30 як неблагонадійний елемент висланий в Красноярський край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.03.96, спр. № 728).

Ликовський (Луковський) Володимир Стефанович, 1882 р., с. Киселі, поляк, малописьменний. Проживав у с. Ладиги, столяр радгоспу. Заарештований 17.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 13.05.58. (П-6152, архів УСБУ).

Линів (Линьов) Борис Володимирович, 1898 р., с. Озеро Волинської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Волиця-Керекешина, колгоспник. Заарештований 28.04.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокурором Старокостянтинівської дільниці 07.06.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.07.98. (П-2452, архів УСБУ).

Линів (Линьов) Іван Григорович, 1892 р., с. Бортники Тлумацького р-ну Івано-Франківської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Губин, колгоспник. Заарештований 13.01.38. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.12.89. (П-25173, архів УСБУ).

Липський Адольф Денисович, 1898 р., с. Оріхівка, поляк, малописьменний, без певних занять. Заарештований 17.10.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 16.12.30 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.06.97. (П-12384, архів УСБУ).

Лисаківський Генріх Мар’янович, 1911 р., с. Залісся, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 19.02.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 31.08.89. (П-22232, ДАХмО).

Лисаківський Мар’ян Олександрович, 1870 р., с. Слобідка-Красилівська Красилівського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Залісся, колгоспник. Заарештований 09.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 10.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.05.89. (П-17747, архів УСБУ).

Лисенко Іван Романович, 1902 р., с. Слобода, українець, малописьменний, рахівник на будівництві. Заарештований 15.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної групи. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.10.59. (П-8373, архів УСБУ).

Лисий Потап Іванович, 1896 р., с. Северини, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 15.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.05.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.11.89. (П-21911, ДАХмО).

Лисинчук Климентій Митрофанович, 1881 р., с. Драчі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою

нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Північний край умовно. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.10.90. (П-15207, ДАХмО).

Лисих Євгеній Федорович, 1914 р., м. Старокостянтинів, українець, освіта середня, військовослужбовець. Заарештований 27.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 11.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.01.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 31.05.89. (П-21474, ДАХмО).

Лисих Федір Павлович, 1886 р., с. Баніно Курської губ. (Росія), росіянин, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, торговець. Заарештований 15.06.27. Звинувачення: антирадянська агітація. Шепетівським окрвідділом ДПУ 19.08.27 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.09.98. (П-14124, архів УСБУ).

Лисиця Григорій Іванович, 1903 р., с. Знам'янка Миколаївської обл., українець, освіта середня. Проживав у м. Старокостянтинів, лісник. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.11.57. (П-5250, архів УСБУ).

Лисунець Павло Миколайович, 1886 р., с. Райки, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.08.60. (П-9778, архів УСБУ).

Лисюк Андрій Архипович, 1893 р., с. Коржівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у Томську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.04.95, спр. № 644).

Лисюк Володимир Андрійович, с. Коржівка, українець, утриманець. У 1930 р. разом з батьками висланий у Томську обл. Помер 04.06.37. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.04.95, спр. № 644).

Лисюк Климентій Григорович, 1905 р., с. Коржівка, українець, малописьменний, голова колгоспу. Заарештований 10.01.38. Звинувачення: член контрреволюційної групи. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 16.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.09.60. (П-9772, архів УСБУ).

Лисюк Лукерія Данилівна, 1895 р., с. Коржівка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана у Томську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.04.95, спр. № 644).

Лисюк Мартин Архипович, 1897 р., с. Коржівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.89. (П-19372, архів УСБУ).

Лисюк Олександр Антонович, 1879 р., с. Коржівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.05.35. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 03.08.45 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.03.62. (П-11242, архів УСБУ).

Лисюк Ольга Андріївна, 1917 р., с. Коржівка, українка, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана у Томську обл. Звільнена із спецпоселення 17.10.40. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.04.95, спр. № 644).

Лисюк Павло Антонович, 1878 р., с. Коржівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 29.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 04.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Хмельницькому 25.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.07.09. (П-26168, архів УСБУ).

Лисюк Сава Федорович, 1895 р., с. Коржівка, українець, малописьменний, конюх колгоспу. Заарештований 06.01.38. Звинувачення: член контрреволюційної групи. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 16.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.09.60. (П-9772, архів УСБУ).

Лисюк Степан Іванович, 1907 р., с. Коржівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 17.05.38. Похов. брат. мог. у р-ні „Електроприлад". Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.10.59. (П-8502, архів УСБУ).

Лисюк Трохим Іванович, 1907 р., с. Коржівка, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливим відділом НКВС 214-ої стрілецької дивізії 16.02.43 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.03.98. (П-8294, архів УСБУ).

Литвинчук Кирило Іванович, 1900 р., с. Козлиничі Волинської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Оріхівка, колгоспник. Заарештований 14.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.04.91. (П-13925, архів УСБУ).

Ліба Шмуль Лейбович, 1883 р., с. Старий Остропіль, єврей, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 14.05.28. Звинувачення: скоєння теракту. Бердичівським окружним судом 17-19.08.30 засуджений на 6 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.11.97. (П-30348, архів УСБУ).

Лівшиць Лейба Лейзерович, 1907 р., смт Вовковинці Деражнянського р-ну, єврей, малописьменний. Проживав у с. Киселі, селянин-одноосібник. Заарештований 17.11.26. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ОДПУ 14.01.27 висланий на 3 роки у Середню Азію. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П-18677, архів УСБУ).

Лігуцький Павло Левкович, 1888 р., с. Пихтії, українець, малописьменний, тесля колгоспу. Заарештований 20.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 15.09.56. (П-17226, ДАХмО).

Ліневич Йосип Антонович, 1892 р., с. Малі Мацевичі, поляк, малописьменний, робітник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий в Іркутську обл. Заарештований органами НКВС 07.03.38. Реабілітований Іркутським облсудом 08.06.57. (Ріш. райкомісії від 08.06.99, спр. № 868).

Ліневич Марія Адамівна, 1892 р., с. Малі Мацевичі, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 04.06.99, спр. № 868).

Ліневич Станіслава Йосипівна, 1924 р., с. Малі Мацевичі, полька, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 04.06.99, спр. № 868).

Ліневич Франц Францович, 1903 р., с. Хижники, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, коваль. Заарештований 23.09.37. Звинувачення: член шпигунсько-диверсійної групи. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Хмельницькому 14.12.37. Похов. брат. мог. на старому міськ. клад. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 31.07.59. (П-7991, архів УСБУ).

Ліневич Юзефа Йосипівна, 1921 р., с. Малі Мацевичі, полька, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 04.06.99, спр. № 868).

Ліпська Катерина Казимирівна, с. Воронківці, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1397, архів УМВС).

Ліпський Мар'ян Олександрович, с. Воронківці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1397, архів УМВС).

Ліпський Олександр Павлович, с. Воронківці, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1397, архів УМВС).

Ліпський Франц Олександрович, 1931 р., с. Воронківці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий в Казахстан.

Звільнений із спецпоселення 10.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1397, архів УМВС).

Лірик Йосип Федорович, 1904 р., с. Вербівці Шепетівського р-ну, українець, освіта вища. Проживав у м. Старокостянтинів, керівник групи землемірів. Заарештований 04.04.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.10.44 засуджений до розстрілу. Вирок відмінено. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.06.91. (П-26476, архів УСБУ).

Ліруга (Леруга) Катерина Михайлівна, 1900 р., с. Сковородки, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в Крим Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.07.95, спр. № 653).

Ліруга (Леруга) Мечислав Валер'янович, 1902 р., с. Сковородки, поляк, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 23.02.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.01.64. (П-15280, архів УСБУ).

Ліруга (Леруга) Станіслав Валер'янович, 1910 р., с. Сковородки, поляк, малописьменний, тракторист Немиринецької МТС. Заарештований 17.05.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.01.64. (П-15280, архів УСБУ).

Ліруга (Леруга) Фадей Мечиславович, 1930 р., с. Сковородки, українець, освіта початкова, утриманець. У 1938 р. разом з матір'ю висланий в Крим. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.07.95, спр. № 653).

Лісков Лев Григорович, 1898 р., м. Житомир, єврей, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, зав. аптеки. Заарештований 21.03.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 31.08.89. (П-22374, архів УСБУ).

Лісничий Данило Васильович, 1880 р., с. Старий Остропіль, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Хмельницькому 28.04.38. Похов. брат. мог. на старому міск. клад. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.03.58. (П-5638, ДАХмО).

Лісничий Сидір Данилович, 1912 р., с. Старий Остропіль, українець, освіта початкова, безробітний. Заарештований 07.03.44. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.11.44 засуджений на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.02.94. (П-28969, архів УСБУ).

Літинський Сергій Артемович, 1889 р., с. Мокра Калигірка Черкаської обл., українець, освіта вища. Проживав у м. Старокостянтинів, старший лісничий лісгоспу. Заарештований 08.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.11.57. (П-5250, архів УСБУ).

Ліщинський Леонід Вікторович, 1900 р., с. Кальник Іллінецького р-ну Вінницької обл., українець, освіта вища. Проживав у с. Вишнопіль, вчитель. Заарештований 06.04.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 14.12.45 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.98. (П-2804, ДАХмО).

Ліщук Захар Тимофійович, 1889 р., с. Іршики, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 09.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Старокостянтинівським райвідділом ДПУ 27.03.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.05.98. (П-15321, ДАХмО).

Ловчук-Палійчук Василь Васильович, 1919 р., с. Губча, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 04.04.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. Вінницьким облсудом 17.08.37 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 09.10.64. (П-775, архів УСБУ).

Логвин Микола Варламович, 1897 р., с. Пеньки, українець, малописьменний, інспектор

обліку райземвідділу. Заарештований 08.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 17.12.57. (П-5188, ДАХмО).

Лозинський Альфред Генріхович, 1903 р., с. Красносілка, поляк, освіта початкова, рахівник колгоспу. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: шпигунство. Вінницьким облвідділом ДПУ 30.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.01.98. (П-12560, архів УСБУ).

Лозинський Василь Трохимович, 1904 р., с. Оріхівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 04.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.10.30 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.07.84. (П-11438, архів УСБУ).

Лошак Сергій Дем'янович, 1890 р., с. Старий Остропіль, українець, малописьменний, зав. вівцеферми колгоспу. Заарештований 17.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.12.56. (П-4587, архів УСБУ).

Лошак Степанида Миколаївна, 1922 р., с. Старий Остропіль, українка, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 18.05.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.07.45 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 10.10.91. (П-26958, архів УСБУ).

Лубинський Стефан Станіславович, 1910 р., с. Малий Чернятин, поляк, освіта початкова, бригадир колгоспу. Заарештований 31.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.03.60. (П-8928, архів УСБУ).

Лукашевський Михайло Францович, 1895 р., с. Оріхівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий у Полтавську обл. НКВС СРСР 26.10.37 за контрреволюційну діяльність засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.11.37. Реабілітований прокуратурою Київського ВО 19.12.58. (Довідка УСБУ Полтавської обл. А 6-7050 с від 10.01.93, спр. № 288).

Лукошко Володимир Лаврентійович, 1890 р., м. Новогрудка (Польща), білорус, малописьменний. Проживав у с. Миролюбне, кравець. Заарештований 25.02.38. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.05.89. (П-17833, архів УСБУ).

Лукащук Степан Йосипович, 1882 р., с. Великі Мацевичі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ як соціально небезпечний елемент 27.03.30 висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4349, архів УМВС).

Лук'янов Олексій Іванович, 1905 р., с. Попівці, українець, освіта початкова, перукар. Заарештований 05.06.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКДБ Кам'янець-Подільської обл. 09.09.44 справу припинено, з-під варти звільнений. Направлений у спецтабір для фільтрації. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.08.98. (П-52, архів УСБУ).

Луцюк Анастасія Гордіївна, 1887 р., с. Малі Мацевичі, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 13.03.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою ДПУ УРСР 07.05.30 засуджена на 5 років позбавлення волі у концтаборі умовно, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 23.01.92. (П-27452, архів УСБУ).

Луцюк Михайло Петрович, 1885 р., с. Великі Мацевичі, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 13.09.36. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 01.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.09.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.09.89. (П-20672, архів УСБУ).

Луцюк Петро Олексійович, 1902 р., с. Левківка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної групи.

Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.10.59. (П-8373, архів УСБУ).

Луцюк Савелій Петрович, 1878 р., с. Круча, українець, малописьменний, пасічник колгоспу. Заарештований 12.09.36. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 01.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.09.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.07.89. (П-18733, архів УСБУ).

Луцюк Тимофій Павлович, 1910 р., с. Малі Мацевичі, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 25.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.04.89. (П-17208, архів УСБУ).

Луцюк Яким Терентійович, 1884 р., с. Калинівка, українець, малописьменний, колгоспник. Кам'янець-Подільським облсудом 22.01.40 за контрреволюційну діяльність засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.98. (П-2397, архів УСБУ).

Лучинський Іполит Мар'янович, 1910 р., с. Сербинівка, поляк, малописьменний, шофер Остропільської МТС. Заарештований 13.05.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П-4980, архів УСБУ).

Лучинський Мар'ян Аполлонович, 1876 р., с. Сербинівка, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 17.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 13.05.58. (П-6152, архів УСБУ).

Любас Михайло Іванович, 1889 р., м. Тарнув (Польща), поляк, малописьменний. Проживав у с. Оріхівка, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2830, архів УМВС).

Любецька Вікторія Францівна, 1895 р., с. Самчики, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення в 1956 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.09.01, спр. № 941).

Любецька Марія Олександрівна, 1929 р., с. Самчики, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення в 1956 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.09.01, спр. № 941).

Любецький Адольф Степанович, 1879 р., с. Пеньки, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 24.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.08.89. (П-20154, архів УСБУ).

Любецький Олександр Йосипович, 1873 р., с. Самчики, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.09.01, спр. № 941).

Люблик Онуфрій Каленикович, 1892 р., с. Писарівка, українець, освіта початкова. Проживав у с. Великі Мацевичі, селянин-одноосібник. Заарештований 03.04.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Шепетівка 29.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.11.89. (П-21885 „А", ДАХмО).

Люблінський Володимир Лаврентійович, 1890 р., с. Мотрунки Красилівського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Заслуч, бригадир рільничої бригади. Заарештований 05.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 02.11.63. (П-14948, ДАХмО).

Люблінський Олександр Лаврентійович, 1895 р., с. Заслуч, поляк, малописьменний, сторож „Укооптрансу". Заарештований 26.04.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований

військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.04.59. (П-7442, архів УСБУ).

Люблінський Петро Лаврентійович, 1904 р., м. Старокостянтинів, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 26.04.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.12.56. (П-4514, архів УСБУ).

Люшневська Юзефа Йосипівна, 1897 р., с. Малий Чернятин, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2867, архів УМВС).

Люшневський Броніслав Іванович, 1898 р., с. Малий Чернятин, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2867, архів УМВС).

Люшневський Іван Броніславович, 1935 р., с. Малий Чернятин, поляк, немовля. У 1936 р. разом з батьками висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 20.11.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2867, архів УМВС).

Люшневський Тадеуш Броніславович, 1930 р., с. Малий Чернятин, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2867, архів УМВС).

Ляховська Гонората Гнатівна, 1897 р., м. Старокостянтинів, полька, малописьменна, домогосподарка. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2680, архів УМВС).

Ляховська Софія Северинівна, 1927 р., м. Старокостянтинів, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2680, архів УМВС).

Ляховський Казимир Северинович, 1920 р., м. Старокостянтинів, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2680, архів УМВС).

Ляховський Северин Владиславович, 1890 р., с. Заньково (Польща), поляк, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, конюх радгоспу. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2680, архів УМВС).

Ляшук Степан Остапович, 1898 р., с. Сковородки, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.02.38. Звинувачення: член української контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.89. (П-23912, ДАХмО).

М

Магдайчук Петро Маркович, 1901 р., с. Бутівці, українець, малописьменний. Проживав у с. Волиця-Керекешина, селянин-одноосібник. Заарештований 29.04.32. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 03.11.32 засуджений на 3 роки позбавлення волі умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.05.89. (П-18279, ДАХмО).

Маєвська Марія Казимирівна, 1889 р., с. Оріхівка, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2682, архів УМВС).

Маєвська Филипина Йосипівна, 1870 р., с. Немирівка, полька, малописьменна. Проживала в с. Огіївці, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2681, архів УМВС).

Маєвська Ядвіга Яківна, 1909 р., с. Гнатки, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.05.95, спр. № 627).

Маєвський Антон Якович, 1897 р., с. Оріхівка, поляк, освіта початкова, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2682, архів УМВС).

Маєвський Василь Іванович, 1931 р., с. Гнатки, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.05.95, спр. № 627).

Маєвський Іван Августович, 1895 р., с. Гнатки, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.05.95, спр. № 627).

Маєвський Йосип Казимирович, 1888 р., с. Рогізна Любарського р-ну Житомирської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с. Оріхівка, коваль. Заарештований 05.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 04.07.59. (П-8113, архів УСБУ).

Маєвський Стефан, 1907 р., с. Огіївці поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2681, архів УМВС).

Мажевський Валентин Павлович, 1890 р., с. Вронське Варшавської губ. (Польща), поляк, неписьменний. Проживав у с. Жабче, колгоспник. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 12.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.05.89. (П-18387, ДАХмО).

Мазур Григорій Іванович, 1888 р., с. Требухівці Летичівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, робітник. Заарештований 12.03.37. Звинувачення: недонесення про контрреволюційний злочин. Вінницьким облсудом 10.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 13.07.89. (П-21926, архів УСБУ).

Мазуркевич Карл Матвійович, 1881 р., с. Ланок, поляк, освіта початкова, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 20.03.30 за контрреволюційну агітацію висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Мазуров Іван Іванович, 1895 р., с. Ємці, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 21.06.43. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Приморської опергрупи Ленінградського фронту 29.06.43 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.12.98. (П-1883, архів УСБУ).

Мазурок Клементина Б., 1902 р., с. Ємці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2740, архів УМВС).

Мазурок Юлія Станіславівна, 1866 р., с. Ємці, полька, неписьменна, домогосподарка. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2740, архів УМВС).

Майбродський Василь Трохимович, 1892 р., с. Веснянка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 06.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 18.04.31 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.07.97. (П-12409, ДАХмО).

Макарчук Іван Афанасійович, 1909 р., с. Іршики, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ УРСР 02.04.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Маковецький Йосип Мойсейович, 1919 р., м. Старокостянтинів, єврей, освіта середня, військовослужбовець. Заарештований 17.10.40. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Забайкальського ВО 25.12.40 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Військколегією Верховного Суду СРСР 02.03.43 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.98. (П-11947, архів УСБУ).

Маковський Афанасій Якович, 1879 р., с. Вербородинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ УРСР 02.04.30 за контрреволюційну діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Малеєв Борис Петрович, 1899 р., с. Сморшки Ізяславського р-ну, українець, освіта

початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, вчитель. Заарештований 28.09.27. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ОДПУ 06.04.28 висланий на 3 роки у Сибір. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 09.04.98. (П-30468, ДАХмО).

Малий Андрій Тихонович, 1901 р., с. Семиреньки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 01.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.10.89. (П-21267, ДАХмО).

Малиновський Володимир Францович, 1886 р., с. Зеленці, поляк, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 17.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 10.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.05.89. (П-18216, архів УСБУ).

Малинюк Іван Кіндратович, 1891 р., с.Самчинці,українець,неписьменний,колгоспник. Заарештований 13.05.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Справу припинено у зв'язку із смертю заарештованого 31.05.44. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.08.98. (П-396, архів УСБУ),

Малкіс Зяма Янкельович, 1903 р., с. Левківці, єврей, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 28.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної групи. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.07.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.10.59. (П-8373, архів УСБУ).

Малярчук Петро Григорович, 1904 р., с. Караїмівка, українець, освіта початкова, бригадир рільничої бригади. Заарештований 21.06.39. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 01.09.39 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ. Верховним Судом УРСР 04.12.39 строк зменшено до 3 років позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.12.98. (П-1511, архів УСБУ).

Мамчур Антоніна Олександрівна, 1918 р., с. Яремичі, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 18.03.45. Звинувачення: недонесення про контрреволюційний злочин. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 04.05.45 засуджена на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 30.01.97. (П-29746, архів УСБУ).

Мандебура Сидір Платонович, 1896 р., с. Пеньки, українець, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 16.03.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.05.89. (П-20192, ДАХмО).

Манькус Микита Варфоломійович, 1888 р., с. Ладиги, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 25.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.11.89. (П-21854, ДАХмО).

Маринич Сергій Зотович, 1887 р., с. Великі Пузирки Ізяславського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Пихтії, зав. хати-лабораторії колгоспу. Заарештований 21.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 15.09.56. (П-17226, ДАХмО).

Маркевич Ганна Володимирівна, 1923 р., с. Підгірне, полька, утриманка. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 17.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5297, архів УМВС).

Маркевич Іван Михайлович, 1886 р., с. Заслуч, поляк, неписьменний. колгоспник. Заарештований 20.04.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.12.56. (П-4514, архів УСБУ).

Маркевич Леонід Федорович, 1908 р., с. Заслуч, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ УРСР 24.03.30 за контрреволюційну агітацію висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Марков Василь Йосипович, 1884 р., с. Малишівка, українець, малописьменний,

селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ УРСР 21.03.30 за контрреволюційну агітацію висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Мартиненко Гаврило Семенович, 1902 р., с. Шептухівка Курської обл. (Росія), росіянин, освіта середня, член КП(б)У з 1929 р. по 1937 р. Проживав у м. Старокостянтинів, директор лісгоспу. Заарештований 25.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Військколегією Верховного Суду СРСР 09.04.38 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконаний. Реабілітований військколегією Верховного Суду СРСР 08.04.58. (П-5918, архів УСБУ).

Мартинчук Яким Миколайович, 1895 р., с. Гарнишівка Волочиського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Степок, комірник колгоспу. Заарештований 02.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шкідництво. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.05.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.89. (П-19383, архів УСБУ).

Мартинюк Антон Овер’янович, 1904 р., с. Воронківці, українець, малописьменний, колгоспник. Затриманий 24.04.48. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі висланий на 8 років в Іркутську обл. Звільнений із спецпоселення 22.07.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-105, архів УМВС).

Мартинюк Афанасій Йосипович, 1886 р., с. Великий Чернятин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ УРСР 21.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Мартинюк Денис Кирилович, 1892 р., с. Ладиги, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 14.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.04.89. (П-17204, архів УСБУ).

Мартинюк Євгенія Савівна, 1922 р., с. Попівці, українка, освіта початкова, селянка-одноосібниця. Заарештована 04.06.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам’янець-Подільської обл. 06.07.45 засуджена на 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 24.07.91. (П-26555, архів УСБУ).

Мартинюк Іван Федорович, 1909 р., с. Баглайки Красилівського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, тесля 2-го артполку. Заарештований 23.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Постанови по справі немає. Звільнений з-під варти 10.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.98. (П-2918, архів УСБУ).

Мартинюк Никифор Петрович, 1886 р., с. Попівці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 24.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.08.89. (П-19962, архів УСБУ).

Мартинюк Олексій Семенович, 1908 р., с. Ладиги, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.09.89. (П-20410, архів УСБУ).

Мартинюк Роман Семенович, 1894 р., с. Ладиги, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.08.89. (П-19582, архів УСБУ).

Мартинюк Сава Якович, 1898 р., с. Попівці, українець, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 23.07.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 17.08.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 08.09.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.06.89. (П-18627, ДАХмО).

Мартинюк Устин Петрович, 1888 р., с. Ланок, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ УРСР 04.04.30 за антирадянську агітацію висланий на Північ. Реабілітований згідно з

Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Мартинюк Федір Харитонович, 1893 р., с. Миролюбне, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ УРСР 19.03.30 за антирадянську агітацію висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Марценюк Лазар Северинович, 1900 р., с. Велицьк Ковельського р-ну Волинської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Самчики, бригадир рільничої бригади. Заарештований 02.07.36. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Кам’янець-Подільською облпрокуратурою 03.09.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.04.98. (П-3823, ДАХмО).

Марценюк Маркіян Григорович, 1891 р., с. Пихтії, українець, освіта початкова, сторож колгоспу. Заарештований 05.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.01.89. (П-17226, ДАХмО).

Марценюк Олексій Харитонович, 1882 р., с. Миролюбне, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ УРСР 20.03.30 за антирадянську агітацію висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Марценюк Степан Севастянович, 1888 р., с. Прохорівка, українець, освіта початкова. Проживав у с. Бутівці, рахівник колгоспу. Заарештований 10.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 31.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.09.60. (П-9779, архів УСБУ).

Марчаківська Євгенія Дмитрівна, 1895 р., с. Сущани Олевського р-ну Житомирської обл., українка, освіта середня. Проживала в с. Пихтії вчителька. Заарештована 29.12.28. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ОДПУ 24.05.29 вислана на 3 роки у В’ятську обл. (Росія). Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 07.04.92. (П-27774, архів УСБУ).

Марчевський Степан Іванович, 1904 р., смт Сатанів Городоцького р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Пашківці, колгоспник. Заарештований 25.03.31. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.09.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.02.98. (П-10607, архів УСБУ).

Марченко Василь Якович, 1886 р., с. Вишнопіль, українець, малописьменний, столяр колгоспу. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 19.09.59. (П-8381, архів УСБУ).

Матвіїв Іван Олексійович, 1896 р., с. Пихтії, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 15.09.56. (П-17226, ДАХмО).

Матвійчук Омелян Максимович, 1898 р., с. Загірне, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 14.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.09.65. (П-15847, архів УСБУ).

Матвійчук Пантелій Леонтійович, 1913 р., с. Миролюбне, українець, малописьменний, колгоспник. Затриманий 20.04.48. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 14.05.48 висланий на 8 років в Іркутську обл. Звільнений із спецпоселення 20.03.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2183, архів УМВС).

Матвійчук Тимофій Онисимович, 1897 р., с. Караїмівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ УРСР 20.03.30 за антирадянську агітацію висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Матвіюк Прохор Никифорович, 1921 р., с. Ілляшівка, українець, освіта неповна середня, військовослужбовець, член ВКП(б) до 1946 р. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом І-го гвардійського

стрілецького корпусу 28.09.46 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.02.93. (П-28438, архів УСБУ).

Матушевська Лідія Андріївна, 1927 р., с. Вербородинці, українка, утриманка. У 1933 р. разом з батьками вислана за межі р-ну. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 16.03.94, спр. № 70).

Матушевська Хима, с. Вербородинці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі р-ну. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 16.03.94, спр. № 70).

Матушевський Андрій Петрович, 1898 р., с. Вербородинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі р-ну. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 16.03.94, спр. № 70).

Матушевський Василь Андрійович, 1922 р., с. Вербородинці, українець, утриманець. У 1933 р. разом з батьками висланий за межі р-ну. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 16.03.94, спр. № 70).

Матушевський Олександр Андрійович, 1925 р., с. Вербородинці, українець, утриманець. У 1933 р. разом з батьками висланий за межі р-ну. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 16.03.94, спр. № 70).

Маховський Степан Зіновійович, 1878 р., с. Веснянка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.04.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки в Казахстан. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.06.92. (П-15049, архів УСБУ).

Мацієвський Фелікс Антонович, 1893 р., м. Старокостянтинів, поляк, малописьменний, коваль. Заарештований 12.07.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.04.59. (П-7414, архів УСБУ).

Мацкевич Броніслава Петрівна, 1909 р., м. Старокостянтинів, полька, неписьменна, колгоспниця. У1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 13.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1801, архів УМВС).

Мацкевич Володимир Костянтинович, 1935 р., с. Верхняки, поляк, немовля. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1801, архів УМВС).

Мацкевич Клементина Костянтинівна, 1934 р., с. Верхняки, полька, утриманка. У1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 13.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1805, архів УМВС).

Мацкевич Костянтин Володимирович, 1900 р., с. Верхняки, поляк, малописьменний, колгоспник. У1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1805, архів УМВС).

Мацюк Іван Сидорович, 1888 р., с. Партинці, українець, освіта середня, священик. Заарештований 20.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 05.01.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.11.97. (П-13655, ДАХмО).

Мацюк Олександр Тарасович, 1891 р., с. Небіж Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Самчики, конюх лісництва. Заарештований 05.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.05.89. (П-19050, архів УСБУ).

Мацюк Олексій Петрович, 1897 р., с. Ріпнів Буського р-ну Львівської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Ланок, колгоспник. Заарештований 20.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. Вінницьким облвідділом ДПУ 31.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.98. (П-2563, ДАХмО).

Машталер Гнат Барткович, 1908 р., с. Сковородки, росіянин, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований у червні 1942 р. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом 53-ої стрілецької дивізії 17.06.42 засуджений до розстрілу. Військколегією Верховного Суду СРСР 18.07.42 вирок скасовано, справу відправлено на новий розгляд. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.07.97. (П-30093, архів УСБУ).

Медведовський Яків Донович, 1906 р., м. Старокостянтинів, єврей, освіта початкова, кустар. Заарештований 04.12.25. Звинувачення: член сіоністської організації. Прокурором НКЮ 30.09.26 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.02.98. (П-10674, архів УСБУ).

Медведчук Максим Андрійович, 1894 р., с. Загірне, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.09.65. (П-15847, архів УСБУ).

Медведчук Микита Андронович, 1890 р., с. Мальки, українець, малописьменний, конюх колгоспу. Заарештований 20.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 18.01.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.11.97. (П-13383, ДАХмО).

Медзянівська Клементина Феліксівна, с. Малий Чернятин, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 09.02.94, спр. № 472).

Медзянівська Магдалина Людвігівна, 1907 р., Малий Чернятин, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 09.02.94, спр. № 472).

Медзянівський Альбін Олександрович, 1904 р., Малий Чернятин, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 09.02.94, спр. № 472).

Медзянівський Казимир Альбінович, 1931 р., Малий Чернятин, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 09.02.94, спр. № 472).

Медзянівський Станіслав Казимирович, 1901 р., Великий Чернятин, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 31.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 07.03.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.01.89. (П-17231, ДАХмО).

Меленчук Галина Михайлівна, 1929 р., с. Іршики, українка, утриманка. У 1931 р. разом з батьками вислана в Тюменську обл. Звільнена із спецпоселення 07.04.51. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.11.97, спр. № 798).

Меленчук Горпина Миронівна, 1906 р., с. Іршики, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як неблагонадійний елемент вислана в Тюменську обл. Звільнена із спецпоселення 07.04.51. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.11.97, спр. № 798).

Меленчук Михайло Сидорович, 1900 р., с. Іршики, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий в Тюменську обл. Звільнений із спецпоселення 07.04.51. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.11.97, спр. № 798).

Мельник Василь Остапович, 1876 р., с. Великі Мацевичі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 за антирадянську діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4349, архів УМВС).

Мельник Василь Степанович, 1921 р., с. Деркачі, українець, освіта неповна середня, військовослужбовець, член ВЛКСМ з 1940 р. по 1941 р. Заарештований 13.10.41. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Північної Тихоокеанської флотилії 22.11.41 засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований військколегією Верховного Суду СРСР 23.04.60. (П-11964, архів УСБУ).

Мельник Григорій Купріянович, 1875 р., с. Йосипівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі р-ну. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.10.94, спр. № 559).

Мельник Данило Вікентійович, 1913 р., с. Калинівка, українець, освіта незакінчена середня. Проживав у с. Лажева, вчитель. Заарештований

17.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Проскурівським оперативно-слідчою групою 27.11.37 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.12.98. (П-1641, ДАХмО).

Мельник Іван Васильович, 1912 р., с. Великі Мацевичі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як неблагонадійний елемент висланий у Красноярський край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.04.93, спр. № 294).

Мельник Іван Григорович, 1894 р., с. Ладиги, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.07.89. (П-19109, архів УСБУ).

Мельник Іван Іванович, 1897 р., с. Коржівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 06.01.38. Звинувачення: член контрреволюційної групи. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янець-Подільському 16.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.09.60. (П-9772, архів УСБУ).

Мельник Іван Степанович, 1892 р., с. Великі Мацевичі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою ДПУ УРСР 05.04.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.06.89. (П-1287 „А", ДАХмО).

Мельник Меланія Іванівна, 1872 р., с. Великі Мацевичі, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як неблагонадійний елемент вислана в Красноярський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.04.93, спр. № 294).

Мельник Олександр Микитович, 1897 р., с. Коржівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.06.89. (П-18463, архів УСБУ).

Мельник Пантелеймон Дем'янович, 1898 р., с. Калинівка, українець, освіта початкова, технічний секретар Остропільського райвиконкому. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.12.56. (П-4587, архів УСБУ).

Мельник Петро Семенович, 1906 р., с. Стовпів Чуднівського р-ну Житомирської обл., українець, освіта середня. Проживав у с. Левківка, директор школи. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Хмельницькому 03.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 01.06.56. (П-4212, архів УСБУ).

Мельник Пимон Варфоломійович, 1889 р., с. Ілляшівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 25.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-подільської обл. 16.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.08.89. (П-20209, ДАХмО).

Мельник Сава Степанович, 1890 р., с. Капустин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4349, архів УМВС).

Мельник Степан Олексійович, 1926 р., с. Гнатки, українець, освіта початкова, колгоспник. Військтрибуналом військ МДБ Тернопільської обл. за зраду Батьківщини 15.06.44 засуджений на 10 років ув'язнення у ВТТ. Звільнений 03.12.53 і направлений на заслання. Звільнений із спецпоселення 05.05.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2919, архів УМВС).

Мельник Харитон Григорович, 1882 р., с. Коржівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 25.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.12.89. (П-22016, архів УСБУ).

Мельничук Дмитро Лук'янович, 1892 р., с. Немиринці, українець, малописьменний,

селянин-одноосібник. Заарештований 11.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.03.30 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.04.89. (П-17302, ДАХмО).

Мельничук Корній Якимович, 1898 р., с. Гнатки, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 07.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.03.57. (П-4762, ДАХмО).

Мельничук Леонтій Фокович, 1882 р., с. Великий Чернятин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 11.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.08.89. (П-20064, архів УСБУ).

Мельничук Матвій Тимофійович, 1875 р., с. Іршики, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 09.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Старокостянтинівського р-ну 26.04.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.03.98. (П-15296, архів УСБУ).

Мельничук Михайло Сидорович, 1898 р., с. Іршики, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ за контрреволюційну діяльність 02.04.30 висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Мельничук Олександр Іванович, 1894 р., с. Баглаї, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як неблагонадійний елемент висланий у Московську обл. Трійкою УНКВС Московської обл. 26.09.37 засуджений до розстрілу. Реабілітований прокуратурою Московської обл. у 1989 р. (Ріш. райкомісії, спр. № 442).

Мельничук Сильвестр Микитович, 1898 р., с. Миролюбне, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 24.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.05.89. (П-18220, архів УСБУ).

Мельничук Федір Авксентійович, 1899 р., с. Самчики, українець, освіта початкова, робітник радгоспу. Заарештований 24.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.09.66. (П-16055, ДАХмО).

Мережинський Стах Миколайович, 1881 р., с. Суємці Баранівського р-ну Житомирської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, касир ліспромгоспу. Заарештований 09.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації, шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 01.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П-22562, ДАХмО).

Мерлюк Теодор Тимофійович, 1889 р., с. Киселі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 24.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.10.89. (П-20874, ДАХмО).

Метельський Йосип Рафаїлович, 1915 р., с. Воронківці, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1227, архів УМВС).

Миколайчук Василь Дмитрович, 1888 р., с. Іршики, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.05.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.08.89. (П-19446, архів УСБУ).

Миколайчук Ілля Матвійович, 1884 р., с. Малишівка, українець, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, кучер бондарної артілі. Заарештований 20.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 07.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.09.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.89. (П-19416, архів УСБУ).

Миколайчук Прокіп Матвійович, 1894 р., с. Малишівка, українець, малописьменний,

тесля колгоспу. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.05.89. (П-17957, ДАХмО).

Миколайчук Прокіп Микитович, 1904 р., с. Малишівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 08.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 01.03.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 12.12.62. (П-11977, архів УСБУ).

Милиневський Антон Якович, 1871 р., смт Любар Житомирської обл., поляк, неписьменний. Проживав у с. Коржівка, колгоспник. Заарештований 17.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 13.05.58. (П-6152, архів УСБУ).

Миронець Василь Гнатович, 1883 р., с. Решнівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.02.32. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою ДПУ УРСР 11.12.32 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.04.89. (П-17622, ДАХмО).

Миронець Іван Дмитрович, 1907 р., с. Решнівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 27.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.05.32 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.08.98. (П-14046, архів УСБУ).

Миронець Микита Зіновійович, с. Решнівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську діяльність 22.03.30 висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Миронович Віталій Дмитрович, 1898 р., с. Бранів Рівненської обл., українець, освіта незакінчена вища. Проживав у с. Губин, вчитель. Заарештований 05.09.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Хмельницькому 03.11.37. Похов. брат. мог. на старому міськ. клад. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 13.09.58. (П-6653, архів УСБУ).

Миронович Володимир Дмитрович, 1895 р., с. Бранів Рівненської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Губин, мельник. Заарештований 05.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.11.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 13.09.58. (П-6654, архів УСБУ).

Миропольська Ольга Іванівна, 1924 р., м. Старокостянтинів, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1948 р. за ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі вислана в Тюменську обл. Звільнена із спецпоселення 15.08.53. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.10.93, спр. № 433).

Миропольський Іларіон Пилипович, 1893 р., с. Пашківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 23.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 01.07.61. (П-10813, архів УСБУ).

Миропольський Олексій Ларіонович, 1919 р., с. Пашківці, українець, освіта середня, курсант Вольської військової авіашколи. Заарештований 17.12.41. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Саратовського гарнізону 30.06.42 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 19.08.94. (П-29075, архів УСБУ).

Миропольський Семен Петрович, 1896 р., с. Пашківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 24.03.30 за антирадянську діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Миропольський Степан Іванович, 1908 р., с. Пашківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 25.04.46. Звинувачення: зв'язок з іноземною державою. Кам'янець-Подільським облсудом 05.08.46 засуджений на 6 років позбавлення волі з конфіскацією майна і пораженням прав на 3 роки.

Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.10.91. (П-26910, архів УСБУ).

Миськевич Володимир Францович, с. Веселе, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.01.96, спр. № 683).

Миськевич Марія Францівна, с. Веселе, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.01.96, спр. № 683).

Миськевич Станіслав Францович, 1932 р., с. Веселе, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.01.96, спр. № 683).

Миськевич Федора Абрамівна, с. Веселе, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.01.96, спр. № 683).

Миськевич Франц Антонович, с. Веселе, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.01.96, спр. № 683).

Михайлюк Василь Іванович, 1894 р., с. Загірне, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 19.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 29.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 11.01.66. (П-15879, ДАХмО).

Михайлюк Дмитро Савович, 1897 р., с. Загірне, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 09.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 15.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.11.89. (П-21812, архів УСБУ).

Михальчук Антон Антонович, 1880 р., с. Іршики, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 05.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.07.30 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.02.92. (П-11629, ДАХмО).

Михальчук Ганна, с. Половинники, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 02.11.94, спр. № 573).

Михальчук Григорій Павлович, 1894 р., с. Іршики, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 01.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.05.89. (П-18397, архів УСБУ).

Михальчук Євдоким Трохимович, 1889 р., с. Половинники, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 31.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.10.59. (П-8518, архів УСБУ).

Михальчук Іван Захарович, 1886 р., с. Іршики, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 02.04.30 як неблагонадійний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Михальчук Федір Петрович, с. Половинники, українець, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 02.11.94, спр. № 573).

Михальчук Фелікс Петрович, 1910 р., с. Половинники, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 25.05.33. Звинувачення: вбивство радянського активіста. Старокостянтинівським райвідділом ДПУ 16.06.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.04.91. (П-2921, архів УСБУ).

Михальчук Франц Петрович, с. Половинники, українець, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 02.11.94, спр. № 573).

Михальчук Юзеф Петрович, с. Половинники, українець, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий за межі обл.

Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 02.11.94, спр. № 573).

Михальчук Яким Іванович, 1889 р., с. Іршики, українець, освіта початкова, зав. хати-лабораторії. Заарештований 01.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.05.89. (П-18397, архів УСБУ).

Мицинський Казимир Іванович, 1868 р., с. Зелена Красилівського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Ладиги, колгоспник. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П-4980, архів УСБУ).

Мишенюк Агафія Григорівна, 1880 р., с. Красносілка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.09.95, спр. № 659).

Мишенюк Дмитро Миколайович, 1929 р., с. Красносілка, українець, немовля. У 1930 р. разом з батьками висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.09.95, спр. № 659).

Мишенюк Микола Трифонович, 1904 р., с. Красносілка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.09.95, спр. № 659).

Мишенюк Ніна Миколаївна, 1927 р., с. Красносілка, українка, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.09.95, спр. № 659).

Мишенюк Ольга Трохимівна, 1921 р., с. Красносілка, українка, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.09.95, спр. № 659).

Мишенюк Семен Михайлович, 1896 р., с. Немирівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як неблагонадійний елемент висланий на Північ, звідки втік. УНКВС Вінницької обл. 04.07.35 етапом направлений у біломорсько-балтійські табори. Звільнений 07.05.47. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3286, архів УМВС).

Мишенюк Тетяна Никифорівна, с. Красносілка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.09.95, спр. № 659).

Мишенюк Трифон Панасович, 1885 р., с. Красносілка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ у 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Мікульський Петро Тимофійович, 1896 р., с. Немиринці Городоцького р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Демківці, колгоспник. Заарештований 25.02.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.08.89. (П-20062, архів УСБУ).

Міліневський Станіслав Антонович, 1898 р., хут. Бите Озеро Любарського р-ну Житомирської обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Коржівка, рахівник колгоспу. Заарештований 05.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 12.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Хмельницькому 02.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 11.08.62. (П-11877, архів УСБУ).

Міллер Сигізмунд Тадеушович, 1919 р., м. Могилів-Подільський Вінницької обл., німець, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Старокостянтинів, заступник завідувача аптекою. Заарештований 30.05.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою МВС СРСР 27.03.46 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений у 1952 р. з довічним поселенням у м. Чорногорську Красноярського краю. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 26.08.67. (П-16239, архів УСБУ).

Міллер Тадеуш Юліанович, 1898 р., с. Гриців Шепетівського р-ну, німець, освіта

середня спеціальна. Проживав у с. Заслуч, агрономом Старокостянтинівської МТС. Заарештований 15.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Особливою нарадою НКВС СРСР 22.02.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 12.06.66. (П-16000, ДАХмО).

Мітлевич Устин Михайлович, 1898 р., с. Вишнопіль, українець, освіта початкова. Проживав у м. Маріуполь Донецької обл., робітник. Заарештований 09.04.35. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Українського ВО 23-25.06.35 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Західного регіону України 08.09.95. (П-29333, архів УСБУ).

Міхалевський Станіслав Францович, 1906 р., с. Лажева, поляк, освіта початкова, кандидат у члени ВКП(б) до 1938 р. Проживав у м. Старокостянтинів, коваль на електростанції. Заарештований 12.06.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 07.04.59. (П-16492, архів УСБУ).

Міцкевич Євгенія Кирилівна, 1921 р., с. Самчики, українка, неписьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 20.10.48 вислана на 8 років у Кемеровську обл. Звільнена із спецпоселення 20.10.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-550, архів УМВС).

Міщак Антоніна Іванівна, 1926 р., м. Старокостянтинів, українка, утриманка. У 1937 р. разом з матір'ю вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.06.95, спр. № 638).

Міщак Володимир Іванович, 1919 р., м. Старокостянтинів, українець, утриманець. У 1937 р. разом з матір'ю висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.06.95, спр. № 638).

Міщак Іван Касперович, 1893 р., с. Жабовільки (Польща), поляк, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, апаратник цукрового заводу. Заарештований 10.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 30.12.60. (П-10202, ДАХмО).

Міщак Марія Гаврилівна, 1901 р., м. Старокостянтинів, українка, освіта початкова, домогосподарка. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.08.44 засуджена на 15 років каторжних робіт з пораженням прав на 5 років. Звільнена 07.10.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.06.95, спр. № 638).

Міщак Микола Іванович, 1929 р., м. Старокостянтинів, українець, утриманець. У 1937 р. разом з матір'ю висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.06.95, спр. № 638).

Міщак Олександр Іванович, 1920 р., м. Старокостянтинів, українець, утриманець. У 1937 р. разом з матір'ю висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.06.95, спр. № 638).

Мовченко Микола Захарович, 1909 р., с. Іршики, українець, малописьменний, конюх колгоспу. Заарештований 20.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 04.06.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 18.05.62. (П-11297, ДАХмО).

Мовшиць Юлій Борисович, 1873 р., м. Старокостянтинів, єврей, малописьменний, технічний директор ліспромгоспу. Заарештований 08.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.11.57. (П-5250, архів УМВС).

Мозярж Йосип Андрійович, 1886 р., с. Кане Люблінської губ. (Польща), поляк, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, головний кондуктор „Укрстройпуть". Заарештований 05.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС СРСР 15.06.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Вінницького облсуду 03.06.59. (П-15248, архів УСБУ).

Мойчук Григорій Карпович, 1896 р., с. Великі Мацевичі, українець, малописьменний,

селянин-одноосібник. Заарештований 10.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 14.03.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.01.68. (П-11569, архів УСБУ).

Молдован Артем Іванович, 1897 р., с. Сковородки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську діяльність 20.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Молдован Варвара Степанівна, 1935 р., с. Сковородки, українка, утриманка. У 1935 р. разом з батьками вислана в біломорсько-балтійські табори. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.05.95, спр. № 624).

Молдован Іван Іванович, 1905 р., с. Сковородки, українець, освіта вища. Проживав у м. Старокостянтинів, зав. фінвідділом райвиконкому. Заарештований 31.03.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКДБ 20.07.45 направлений у фільтраційний табір. Звільнений з-під варти 11.08.45. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.05.98. (П-4469, архів УСБУ).

Молдован Іван Степанович, 1927 р., с. Сковородки, українець, утриманець. У 1935 р. разом з батьками висланий у біломорсько-балтійські табори. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.05.95, спр. № 624).

Молдован Катерина Макарівна, 1923 р., с. Сковородки, українка, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана на Північ. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.07.01, спр. № 948).

Молдован Лідія Степанівна, 1931 р., с. Сковородки, українка, утриманка. У 1935 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.05.95, спр. № 624).

Молдован Макар Никифорович, 1890 р., с. Сковородки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську діяльність 24.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Молдован Марія Никифорівна, 1904 р., с. Сковородки, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана в біломорсько-балтійські табори. У 1941 р. переселена в Комі АРСР. Звільнена із спецпоселення 16.05.49. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3004, архів УМВС).

Молдован Прокіп Гордійович, 1900 р., с. Сковородки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.02.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 25.10.33 висланий у Західносибірський край на 3 роки умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.04.89. (П-17283, ДАХмО).

Молдован Степан Петрович, 1896 р., с. Сковородки, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. У 1941 р. переселений в Комі АРСР. Звільнений із спецпоселення 16.05.49. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3003, архів УМВС).

Молдован Юхим Арсентійович, 1880 р., с. Сковородки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.35 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.12.98. (П-14517, архів УСБУ).

Момонт Ганна Мелентіївна, 1925 р., с. Старий Остропіль, українка, малописьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі у 1948 р. вислана в Тюменську обл. Звільнена із спецпоселення 27.09.51. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.04.94, спр. № 490).

Момонт Лідія Матвіївна, 1900 р., с. Старий Остропіль, українка, малописьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі у 1948 р. вислана на спецпоселення в Тюменську обл. Звільнена із спецпоселення 27.09.51. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.04.94, спр. № 490).

Монастирська Марія, с. Гнатки, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 16.03.94, спр. № 471).

Монастирський Казимир Михайлович, 1927 р., с. Гнатки, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 16.03.94, спр. № 471).

Монастирський Михайло, с. Гнатки, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 16.03.94, спр. № 471).

Монастирський Станіслав Михайлович, 1910 р., с. Гнатки, поляк, освіта початкова, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 16.03.94, спр. № 471).

Мороз Іван Кіндратович, 1876 р., с. Ладиги, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 16.04.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.01.98. (П-14510, архів УСБУ).

Мороз Іван Максимович, 1880 р., с. Заслуч, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.10.59. (П-8256, архів УСБУ).

Морозюк Віра Савівна, 1882 р., с. Малі Мацевичі, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 13.03.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою ДПУ УРСР 07.05.30 засуджена на 5 років позбавлення волі у концтаборі умовно, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 23.01.92. (П-27452, архів УСБУ).

Морозюк Іван Лаврентійович, 1889 р., с. Малі Мацевичі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.03.30. Звинувачення: антирадянська агітація, теракт. Трійкою ДПУ УРСР 07.05.30 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.01.92. (П-27452, архів УСБУ).

Морозюк Микита Єфремович, 1887 р., с. Малі Мацевичі, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.03.30. Звинувачення: антирадянська агітація, теракт. Трійкою ДПУ УРСР 07.05.30 засуджений на 10 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.01.92. (П-27452, архів УСБУ).

Морозюк Мотрона Андріївна, 1882 р., с. Малі Мацевичі, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 13.03.30. Звинувачення: антирадянська агітація, теракт. Трійкою ДПУ УРСР 07.05.30 засуджена на 4 роки позбавлення волі у концтаборі умовно, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 23.01.92. (П-27452, архів УСБУ).

Морозюк Павло Сидорович, 1884 р., с. Малі Мацевичі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 04.02.30. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Трійкою ДПУ УРСР 13.03.30 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П-19017, архів УСБУ).

Морозюк Роман Еммануїлович, 1882 р., с. Малі Мацевичі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.03.30. Звинувачення: антирадянська агітація, теракт. Трійкою ДПУ УРСР 07.05.30 засуджений на 10 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.01.92. (П-27452, архів УСБУ).

Мостовий Іван Михайлович, 1895 р., с. Хутори, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 19.04.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Казахстан на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.02.98. (П-15305, архів УСБУ).

Мотозюк Марко Семенович, 1889 р., с. Волиця-Керекешина, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 29.04.32. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 03.11.32 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі.

Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.05.89. (П-18279, ДАХмО).

Мотозюк Степан Степанович, 1912 р., с. Волиця-Керекешина, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 25.02.46. Звинувачення: зрада Батьківщини. УМВС Кам’янець-Подільської обл. 18.06.46 справу припинено в зв’язку із смертю заарештованого. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.06.98. (П-4059, ДАХмО).

Мотозюк Степан Федорович, 1887 р., с. Волиця-Керекешина, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.05.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.06.89. (П-18602, архів УСБУ).

Мотозюк Трохим Семенович, 1893 р., с. Волиця-Керекешина, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 28.02.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Слідчим відділом ДПУ УРСР 06.09.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.04.98. (П-5099, ДАХмО).

Мохоров Григорій Антонович, 1910 р., с. Червоноармійське Запорізької обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Попівці, колгоспник. За ухилення від суспільно-корисної праці в колгоспі 04.06.48 висланий на 8 років в Іркутську обл. Звільнений із спецпоселення 03.05.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2013, архів УМВС).

Мошковецький Омелян Олексійович, 1902 р., с. Гриценки Красилівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, бригадир колії. Заарештований 11.04.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Вінницької залізничної дороги 12.07.44 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 4 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.03.92. (П-27668, архів УСБУ).

Мудрик Карпо Петрович, 1902 р., с. Новоселиця, українець, освіта початкова, голова колгоспу. Заарештований 26.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облвідділом ДПУ 20.03.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.01.98. (П-12585, архів УСБУ).

Музичук Тимофій Тимофійович, 1877 р., с. Самчинці, українець, малописьменний, сторож колгоспу. Заарештований 14.05.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКДБ Кам’янець-Подільської обл. 13.10.44 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.04.92. (П-98, архів УСБУ).

Мулько Платон Олександрович, 1884 р., с. Хрінники Млинівського р-ну Рівненської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Великий Чернятин, сторож радгоспу. Заарештований 29.03.33. Звинувачення: антирадянська пропаганда, шпигунство. Трійкою колегії ДПУ УРСР 05.04.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П-22776, архів УСБУ).

Мульман Марія Яківна, 1883 р., м. Старокостянтинів, єврейка, освіта вища, вчителька. Заарештована 08.09.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Кам’янець-Подільської обл. 27.01.39 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 07.06.98. (П-2832, ДАХмО).

Муляр Марія Остапівна, 1905 р., с. Сербинівка, українка, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 19.04.45. Звинувачення: антирадянська агітація, член секти євангелістів. УНКДБ Кам’янець-Подільської обл. 16.06.45 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 26.08.98. (П-383, архів УСБУ).

Мусевич Казимир Іванович, 1903 р., с. Вербородинці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 08.07.92, спр. № 25).

Мустров Іван Іванович, 1872 р., с. Москалівка Білогірського р-ну, українець, освіта вища. Поживав у м. Старокостянтинів, вчитель. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську діяльність 22.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Муха Дмитро Трохимович, 1878 р., с. Ладиги, українець, малописьменний, сторож колгоспу. Заарештований 26.06.48. Звинувачення: антирадянська агітація. УМДБ Кам’янець-Подільської обл. 13.08.48 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.98. (П-88, архів УСБУ).

Н

Навросевич Юхим Якович, 1894 р., с. Дитиничі Рівненської обл., поляк, неписьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, сторож цукрозаводу. Заарештований 22.06.38. Звинувачення: член „ПОВ”, шпигун. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 04.08.61. (П-10834, архів УСБУ).

Навроцький Купріян Харитонович, 1895 р., с. Воронківці, українець, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, інспектор-контролер комітету заготівель. Заарештований 25.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 11.07.59. (П-7940, ДАХмО).

Нагорний Дмитро Кононович, 1902 р., с. Берегелі Красилівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с. Семиреньки, лісник. Заарештований 07.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.11.57. (П-5250, архів УСБУ).

Нагорний Павло Олександрович, 1882 р., с. Митківці Летичівського р-ну, українець, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Старокостянтинів, медфельдшер. Заарештований 27.06.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам’янець-Подільської обл. 10.11.44 засуджений на 15 років каторжних робіт з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Комісією по перегляду слідчих справ 25.01.55 строк покарання зменшено до фактично відбутого. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.10.91. (П-26900, архів УСБУ).

Назарук Іван Платонович, 1921 р., с. Лажева, українець, освіта початкова, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 16.06.48 висланий в Іркутську обл. на 8 років. Звільнений із спецпоселення 08.09.53. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2205, архів УМВС).

Назарук Прокіп Павлович, 1902 р., с. Загірне, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.02.33. Звинувачення: участь у збройному повстанні. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.08.89. (П-19575, архів УСБУ).

Назарчук Василь Якимович, 1912 р., с. Великі Мацевичі, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 01.12.45. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Кам’янець-Подільським облсудом 17.03.46 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 3роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.06.92. (П-28040, архів УСБУ).

Назарчук Олексій Артемович, 1900 р., с. Великі Мацевичі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 20.09.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.10.89. (П-20868, ДАХмО).

Найко Андрій Григорович, 1898 р., с. Лажева, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 10.11.38. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Кам’янець-Подільським облсудом 16.03.39 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 21.06.39 вирок скасовано, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1451, архів УСБУ).

Накутний Петро Зотович, 1922 р., с. Великий Чернятин, українець, освіта середня, безробітний. Заарештований 09.04.51. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам’янець-Подільської обл. 29.09.51 засуджений на 25 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Президією Верховної Ради СРСР 14.08.56 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.10.91. (П-26907, архів УСБУ).

Наскалов Касян Пилипович, 1896 р., с. Самчики, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.03.33. Звинувачення: участь у підготовці повстання. Трійкою ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.08.89. (П-19575, архів УСБУ).

Невидальська Юзефа Петрівна, 1912 р., с. Вербородинці, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 11.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5349, архів УМВС).

Невидальський Леонтій Іванович, 1906 р., с. Вербородинці, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 09.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.03.57. (П-4762, ДАХмО).

Невидальський Франц Миколайович, 1903 р., с. Вербородинці, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 11.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5348, архів УМВС).

Невидловська Леонтія Антонівна, 1935 р., с. Вербородинці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 02.12.55. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-294, архів УМВС).

Невидловська Марія Костянтинівна, 1903 р., с. Вербородинці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Полтавську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.10.93, спр. № 412).

Невидловська Марія Людвігівна, 1910 р., с. Вербородинці, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1891, архів УМВС).

Невидловська Розалія Альбінівна, 1926 р., с. Вербородинці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Полтавську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.10.93, спр. № 412).

Невидловська Юзефа Альбінівна, 1928 р., с. Вербородинці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Полтавську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.10.93, спр. № 412).

Невидловський Альбін Вікентійович, 1893 р., с. Вербородинці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Полтавську обл. Заарештований у 1937 р. НКВС СРСР 18.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.10.37. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 19.12.58. (Ріш. райкомісії від 20.10.93, спр. № 412).

Невидловський Антон Станіславович, 1907 р., с. Вербородинці, поляк, освіта початкова, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 02.12.55. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1891, архів УМВС).

Невидловський Броніслав Антонович, 1931 р., с. Вербородинці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1891, архів УМВС).

Невидловський Вікентій Францович, 1880 р., с. Вербородинці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 10.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою ДПУ УРСР 28.03.30 висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.04.98. (П-4815, ДАХмО).

Негода Ілля Гнатович, 1893 р., с. Драчі, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 06.02.38. Звинувачення: член української націоналістичної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.09.60. (П-9782, архів УСБУ).

Недельський Володимир Феофілович, 1883 р., м. Старокостянтинів, українець, освіта середня. Проживав у с. Самчики, священик. Заарештований 09.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 25.03.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.03.98. (П-11513, архів УСБУ).

Нестерук Кіндрат Іванович, 1897 р., с. Сахнівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 01.11.28. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 24.05.29 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5854, архів УСБУ).

Нехет Михайло Львович, 1862 р., с. Старий Остропіль, українець, освіта середня, адвокат. Заарештований 29.11.27. Звинувачення: активні дії проти робочого класу і революційного руху. Шепетівським окружним судом 29.11.27 засуджений на 8 років позбавлення волі. Верховним Судом УРСР 22.02.28 строк зменшено до 5 років позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.06.91. (П-26540, архів УСБУ).

Нецінський Антон Степанович, 1887 р., с. Ланок, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 23.03.30 за антирадянську діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Нечай Яків Петрович, 1895 р., с. Іванівці Волочиського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Степок, колгоспник. Заарештований 25.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.05.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.89. (П-19383, архів УСБУ).

Нижник Григорій Єфремович, 1896 р., с. Лисинці, українець, освіта початкова. Проживав у с. Криниця, їздовий колгоспу. Заарештований 21.03.38. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.10.59. (П-8566, архів УСБУ).

Нижник Михайло Афанасійович, 1893 р., с. Веснянка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.07.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 17.08.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 08.09.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.06.89. (П-18788, архів УСБУ).

Никитюк Іван Федорович, 1900 р., с. Вербичне Турійського р-ну Волинської обл., українець, освіта середня, член ВКП(б) з 1920 р. по 1937 р. Проживав у м. Старокостянтинів, інструктор райкому партії. Заарештований 23.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 10.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.10.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.06.64. (П-15469, архів УСБУ).

Никитюк Іларіон Прокопійович, 1895 р., с. Сахнівці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську діяльність 22.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Никитюк Кирило Васильович, 1901 р., с. Капустин, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 09.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.05.89. (П-18292, ДАХмО).

Никитюк Олена Улянівна, 1906 р., с. Самчики, українка, освіта початкова, селянка-одноосібниця. Заарештована 02.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 08.06.38 вислана на 3 роки в Казахстан. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 01.06.98. (П-3516, ДАХмО).

Никитюк Петро Прокопович, 1903 р., с. Сковородки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.02.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 25.10.33 висланий на 3 роки у Західносибірський край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.04.89. (П-17283, ДАХмО).

Никитюк Прокіп Якович, 1875 р., с. Сковородки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську діяльність 24.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Никитюк Юрій Григорович, 1873 р., с. Ладиги, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 24.07.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 18.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.10.89. (П-20963, ДАХмО).

Никитюк Яків Прокопович, 1909 р., с. Сковородки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 23.02.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 25.10.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.04.89. (П-17283, ДАХмО).

Николайчук Антон Пантелеймонович, 1927 р., с. Іршики, українець, утриманець. У

1938 р. разом з матір'ю висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.04.97, спр. № 745).

Николайчук Ганна Пантелеймонівна, 1928 р., с. Іршики, українка, утриманка. У 1938 р. разом з матір'ю вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.04.97, спр. № 745).

Николайчук Домініка Пантелеймонівна, 1911 р., с. Іршики, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.04.97, спр. № 745).

Николайчук Зінаїда Михайлівна, 1912 р., с. Щемилівка Рославльського р-ну Саратовської обл. (Росія), росіянка, неписьменна. Проживала в с. Лажева, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 16.06.48 вислана на 8 років в Іркутську обл. Звільнена із спецпоселення 05.06.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-102, архів УМВС).

Николайчук Іван Павлович, 1879 р., с. Іршики, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 23.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.11.89. (П-21441, архів УСБУ).

Николайчук Іван Пантелеймонович, 1925 р., с. Іршики, українець, утриманець. У 1938 р. разом з матір'ю висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.04.97, спр. № 745).

Николайчук Іван Тарасович, 1920 р., с. Іршики, українець, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Старокостянтинів, технік райвідділення зв'язку. Заарештований 15.10.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКДБ Кам'янець-Подільської обл. 28.12.44 направлений у спецтабір для фільтрації. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.04.98. (П-4235, ДАХмО).

Николайчук Лазар Потапович, 1900 р., с. Криниця, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 21.03.38. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.10.59. (П-8566, архів УСБУ).

Николайчук Мефодій Яковлевич, 1892 р., с. Іршики, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 28.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 04.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.89. (П-20230, ДАХмО).

Николайчук Микола Пантелеймонович, 1926 р., с. Іршики, українець, утриманець. У 1938 р. разом з матір'ю висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.04.97, спр. № 745).

Николайчук Пантелій Миронович, 1886 р., с. Іршики, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.05.35. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Військтрибуналом 17-го стрілецького корпусу Київського ВО 09-12.10.35 засуджений на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна і пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою України 25.12.91. (П-27319, архів УСБУ).

Николайчук Степан Іванович, 1904 р., с. Лажева, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.03.33. Звинувачення: участь у підготовці повстання. Трійкою ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.08.89. (П-19575, архів УСБУ).

Николайчук Степан Іванович, 1905 р., с. Лажева, українець, неписьменний, колгоспник. Затриманий 16.06.48. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 19.06.48 висланий в Іркутську обл. на 8 років. Звільнений із спецпоселення 05.06.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-103, архів УМВС).

Николайчук Степан Потапович, 1896 р., с. Криниця, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.10.59. (П-8566, архів УСБУ).

Николайчук Тарас Данилович, 1889 р., с. Іршики, українець, малописьменний. Проживав

у м. Старокостянтинів, робітник дорожнього відділу. Заарештований 21.11.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.04.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років і конфіскацією майна. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.01.94. (П-28937, архів УСБУ).

Николайчук Федір Арсенович, 1911 р., с. Іршики, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську діяльність 20.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Николайчук Федір Гордійович, 1890 р., с. Хижники, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.11.32. Звинувачення: саботаж. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 01.01.32 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.11.97. (П-13290, архів УСБУ).

Николайчук Федір Миронович, 1881 р., с. Іршики, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ за контрреволюційну діяльність 02.04.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Николайчук Юхим Пантелеймонович, 1919 р., с. Іршики, українець, утриманець. У 1938 р. разом з матір'ю висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.04.97, спр. № 745).

Николюк Андрій Назарович, 1902 р., м. Старокостянтинів, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 07.10.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливим відділом НКВС 1 ОКА 14.08.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.02.98. (П-11998, архів УСБУ).

Нич Іван Йосипович, 1934 р., с. Пашківці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 11.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5359, архів УМВС).

Нич Йосип Войцехович, 1903 р., с. Пашківці, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 11.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5360, архів УМВС).

Нич Марія Йосипівна, 1913 р., с. Пашківці, полька, освіта початкова, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 11.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5380, архів УМВС).

Нікітін Андрій Іванович, 1903 р., м. Київ, українець, малописьменний, член ВКП(б) з 1924 р. по 1937 р. Проживав у м. Старокостянтинів, заступник директора МТС. Заарештований 13.08.37. Звинувачення: підрив державної економіки. Старокостянтинівським райвідділом НКВС 28.02.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.07.98. (П-2767, архів УСБУ).

Ніколаєва (Гілевич) Марія Владиславівна, 1911 р., с. Старі Бейзими Шепетівського р-ну, полька, малописьменна. Проживала у м. Старокостянтинів, домогосподарка. Заарештована 10.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 09.11.37 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітована колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 29.04.61. (П-10585, архів УСБУ).

Нішкевич Броніслав Петрович, 1896 р., с. Пеньки, поляк, малописьменний. Проживав у с. Бутівці, колгоспник. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 12.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 04.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.05.89. (П-17553, архів УСБУ).

Нішкевич Мартин Петрович, 1901 р., с. Пеньки, поляк, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 20.04.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.12.59. (П-8581, ДАХмО).

Новак Август Вікентійович, 1893 р., м. Жмеринка Вінницької обл., поляк, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, зав. майстернею заводоуправління „Сільмука". Заарештований 23.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 20.10.37

засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 11.11.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 05.03.60. (П-9319, архів УСБУ).

Новак Віктор Августович, 1928 р., м. Старокостянтинів, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з матір'ю висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3722, ДАХмО).

Новак Марія Іванівна, 1900 р., м. Старокостянтинів, полька, неписьменна, домогосподарка. Заарештована 16.11.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 08.06.38 вислана в Казахстан. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 08.06.98. (П-3722, ДАХмО).

Новак Сидір Онуфрійович, 1898 р., с. Королівка Бродівського р-ну Львівської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Ланок, селянин-одноосібник. Заарештований 16.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 14.06.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П-22925, архів УСБУ).

Новак Франц Іванович, 1896 р., м. Копичинці Тернопільської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Заслуч, сторож ст. Старокостянтинів. Заарештований 19.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 22.02.38. Похов. на старому міськ. клад. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 23.06.88. (П-16886, ДАХмО).

Новицький Михайло Архипович, 1886 р., с. Сковородки, українець, освіта початкова, коваль. Заарештований 29.01.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 25.10.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.04.89. (П-17283, ДАХмО).

Новачук Євгенія Олександрівна, 1923 р., с. Старий Остропіль, українка, освіта незакінчена середня, друкарка райвиконкому. Заарештована 02.09.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.11.44 засуджена на 15 років каторжних робіт. Військтрибуналом військ НКВС Українського округу 22.05.45 строк зменшено до 10 років. Звільнена 27.08.54. Реабілітована Генпрокуратурою України 12.09.91. (П-26827, архів УСБУ).

Новицька (Франкевич) Марія Цезарівна, 1906 р., м. Немирів Вінницької обл., полька, освіта початкова. Проживала в м. Старокостянтинів, домогосподарка. Заарештована 13.07.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітована прокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П-23055, ДАХмО).

Новицький Владислав Леопольдович, 1891 р., м. Канчуга Пшеворського пов. (Польща), поляк, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, токар Клембівського цукрозаводу. Заарештований 23.04.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 13.09.37 засуджений на 7 років позбавлення волі з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 04.05.89. (П-18070, архів УМВС).

Новицький Йосип Леопольдович, 1901 р., м. Старокостянтинів, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.01.35. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.08.35 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.05.98. (П-3579, архів УСБУ).

Новицький Цир'як Леопольдович, 1907 р., с. Нове Місто, поляк, освіта початкова, токар цукрозаводу. Заарештований 10.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 10.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.05.89. (П-17505, архів УСБУ).

Новикова Лідія Антонівна, 1922 р., с. Вербородинці, українка, утриманка. Шепетівським окрвідділом ДПУ 20.03.30 разом з батьками вислана на Північ. Реабілітована згідно Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.10.2000, спр. № 929).

Нудельман Олександр Ісакович, 1898 р., м. Кишинів (Молдова), єврей, освіта неповна середня, член ВКП(б) до 1937 р. Проживав у м. Старокостянтинів, військовослужбовець. Заарештований 04.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. Трійкою

УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 27.04.57. (П-4748, архів УСБУ).

Нюфальчук Ганна Антонівна, 1920 р., с. Вербородинці, українка, утриманка. Шепетівським окрвідділом ДПУ 20.03.30 разом з батьками вислана на Північ. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.10.2000, спр. № 929).

Нюфальчук Данило Павлович, 1900 р., с. Великі Мацевичі, українець, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, статистик райвідділу народної освіти. Заарештований 23.01.35. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. УНКВС Вінницької обл. 09.05.35 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.98. (П-3915, ДАХмО).

О

Обознюк Феодосій Ілліч, 1894 р., с. Воронківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 11.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.06.89. (П-18841, архів УСБУ).

Овечкіна (Шик) Яніна Владиславівна, 1911 р., м. Старокостянтинів, полька, освіта середня спеціальна, домогосподарка. Заарештована 13.07.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 14.11.39 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 24.11.96. (П-2161, архів УСБУ).

Огницька Анастасія Францівна, 1917 р., с. Веснянка, полька, освіта початкова, домогосподарка. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана в Полтавську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.06.98, спр. № 820).

Огницька Франциска Улянівна, 1876 р., с. Веснянка, полька, малописьменна, домогосподарка. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана в Полтавську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.06.98, спр. № 820).

Огницький Антон Петрович, 1875 р., с. Веснянка, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1937 р. як неблагонадійний елемент висланий в Полтавську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.06.98, спр. № 820).

Огницький Іван Антонович, 1909 р., с. Веснянка, поляк, освіта початкова, колгоспник. У 1937 р. як неблагонадійний елемент висланий в Полтавську обл. Заарештований 16.12.37. НКВС СРСР 10.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.01.38. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 13.09.60. (Ріш. райкомісії від 25.06.98, спр. № 820).

Огородник Іван Афанасійович, 1888 р., с. Яремичі, українець, малописьменний. Проживав у с. Старий Остропіль, бригадир колгоспу. Заарештований 25.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.11.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.12.66. (П-16092, архів УСБУ).

Одарич Дмитро Володимирович, 1925 р., с. Райки, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 04.05.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 27.05.48 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 16.01.56. (П-4128, архів УСБУ).

Одарич Кирило Григорович, 1887 р., с. Райки, українець, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, комірник 106-ї військдільниці. Заарештований 21.10.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 31.01.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 26.01.90. (П-25366, архів УСБУ).

Ожеховська Ганна Мар'янівна, 1930 р., с. Григорівка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 04.06.99, спр. № 851).

Ожеховська Марцеліна Станіславівна, 1902 р., с. Григорівка, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 04.06.99, спр. № 851).

Ожеховський Мар'ян Йосипович, 1902 р., с. Григорівка, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 04.06.99, спр. № 851).

Ожеховський Степан Мар'янович, 1933 р., с. Григорівка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 07.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2757, архів УМВС).

Озембловський Віктор Карлович, 1923 р., с. Ладиги, поляк, утриманець. У 1930 р. разом з батьками висланий в Амурську обл. Звільнений із спецпоселення у 1947 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.09.96, спр. № 726).

Озембловський Карл Людвігович, 1882 р., с. Казимирівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ за контрреволюційну діяльність 25.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Окончук Абрам Макарович, 1881 р., с. Іршики, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 28.10.30. Звинувачення: участь у масових заворушеннях. Трійкою ДПУ УРСР 29.04.31 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.10.91. (П-26939, архів УСБУ).

Окончук Василь Спиридонович, 1908 р., с. Іршики, українець, малописьменний, без певних занять. Заарештований 10.03.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.12.44 засуджений на 20 років каторжних робіт з конфіскацією майна. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.10.55 строк зменшено до 10 років позбавлення волі. Звільнений за амністією 26.11.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.05.93. (П-28611, архів УСБУ).

Окончук Іван Степанович, 1880 р., с. Іршики, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 28.10.30. Звинувачення: участь у масових заворушеннях. Трійкою ДПУ УРСР 29.04.31 висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.10.91. (П-26939, архів УСБУ).

Окончук Михайло Макарович, 1874 р., с. Іршики, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську діяльність 20.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Окончук Юхим Герасимович, 1885 р., с. Іршики, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 01.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений до розстрілу. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.05.89. (П-18397, архів УСБУ).

Окончук Явтух Макарович, 1893 р., с. Іршики, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.08.89. (П-19555, архів УСБУ).

Окуліта Кирило Андрійович, 1901 р., с. Велика Яромирка Городоцького р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Підгірне, лісник. Заарештований 01.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.11.57. (П-5250, архів УСБУ).

Олексюк Кирило Максимович, 1893 р., с. Хижники, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 08.05.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.12.45 засуджений на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 20.09.96. (П-29639, архів УСБУ).

Олесич Андроник Дорофійович, 1904 р., с. Йосипівка, українець, малописьменний, секретар сільради. Заарештований 18.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 22.09.62. (П-11853, архів УСБУ).

Олійник Давид Михайлович, 1888 р., с. Великі Мацевичі, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 14.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 25.09.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений у 1943 р. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.07.65. (П-15759, архів УСБУ).

Олійник Кирило Дмитрович, 1890 р., с. Вербородинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську діяльність 20.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Олійник Микола Леонтійович, 1895 р., с. Воронківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську діяльність 22.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Ольшевська Ванда Альбінівна, 1931 р., с. Оріхівка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Полтавську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 04.08.93, спр. № 353).

Ольшевська Ядвіга (Людвіга) Мартинівна, 1899 р., с. Оріхівка, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 10.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1047, архів УМВС).

Ольшевський Альбін Францович, 1898 р., с. Оріхівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Полтавську обл. Заарештований 11.08.37. Органами НКВС засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.11.37. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 04.08.93, спр. № 353).

Ольшевський Генріх Альбінович, 1929 р., с. Оріхівка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий в Полтавську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 04.08.93, спр. № 353).

Ольшевський Мечислав Альбінович, 1926 р., с. Оріхівка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий в Полтавську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 04.08.93, спр. № 353).

Онищук Аврам Архипович, 1884 р., с. Старий Остропіль, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.03.58. (П-5638, ДАХмО).

Онищук Михайло Якимович, 1878 р., с. Волиця-Керекешина, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.05.32 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.01.98. (П-12716, архів УСБУ).

Онищук Роман Север’янович, 1901 р., с. Старий Остропіль, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 07.03.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.03.58. (П-5638, ДАХмО).

Онофринюк Омелян Наумович, 1887 р., с. Нападівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий в Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 19.01.94, спр. № 436).

Ординат Агрипина Романівна, 1909 р., с. Закузьмин, українка, освіта початкова. Проживала у м. Старокостянтинів, колгоспниця. Особливою нарадою НКВС СРСР 06.01.45 як член сім’ї зрадника Батьківщини вислана в Казахстан. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 04.04.90. (П-25545, архів УСБУ).

Ординат Григорій Іванович, 1933 р., м. Старокостянтинів, українець, утриманець. У 1945 р. разом з матір’ю висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-25545, архів УСБУ).

Ординат Іван Андрійович, 1905 р., м. Старокостянтинів, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 12.02.42. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом 21-ої армії 16.02.42 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.02.42. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.07.97. (П-30005, архів УСБУ).

Ординат Лідія Іванівна, 1941 р., м. Старокостянтинів, українка, утриманка. У 1945 р. разом з матір'ю вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-25545, архів УСБУ).

Ординат Микола Федорович, 1894 р., с. Нове Місто, українець, малописьменний, інструктор по бджільництву райземвідділу. Заарештований 09.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.06.59. (П-8018, архів УСБУ).

Ординат Надія Іванівна, 1936 р., м. Старокостянтинів, українка, утриманка. У 1945 р. разом з матір'ю вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-25545, архів УСБУ).

Оржинський Семен Севастянович, 1892 р., с. Йосипівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.10.89. (П-21167, ДАХмО).

Орищин Тарас Данилович, 1900 р., с. Старий Острополь, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 19.08.35. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Прокуратурою Шепетівського округу 14.10.35 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.09.98. (П-1096, ДАХмО).

Осадчук Кирило Лаврентійович, 1896 р., с. Калинівка, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 05.11.39. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Кам'янець-Подільським облсудом 30.07.40 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.12.98. (П-1575, архів УСБУ).

Осадчук Пилип Тихонович, 1897 р., с. Левківка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 28.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної групи. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.10.59. (П-8373, архів УСБУ).

Осадчук Хома Лаврентійович, 1901 р., с. Калинівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.11.39. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 27.03.40 засуджений на 5 років позбавлення волі з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 11.05.90. (П-25732, архів УСБУ).

Осика Данило Петрович, 1901 р., с. Гречана Старосинявсько р-ну, українець, освіта середня. Проживав у с. Губин, директор школи. Заарештований 11.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Хмельницькому 03.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 07.06.56. (П-4212, архів УСБУ).

Осипчук Артем Іванович, 1894 р., с. Киселі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.11.89. (П-21381, архів УСБУ).

Осмолян Петро Купріянович, 1898 р., с. Сковородки, українець, освіта початкова, їздовий колгоспу. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П-23014, ДАХмО).

Остапов Карпо Васильович, 1907 р., с. Йосипівка, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 16.12.41. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Чорноморського флоту 25.12.41 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.03.97. (П-29815, архів УСБУ).

Остапчук Володимир Германович, 1892 р., м. Старокостянтинів, українець, освіта початкова, старший інструктор-бухгалтер райземвідділу. Заарештований 31.05.38. Звинувачення: шпигунство, шкідництво. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Хмельницькому 14.10.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.09.58. (П-6510, архів УСБУ).

Остапчук Іван Тимофійович, 1899 р., с. Криниця, українець, освіта початкова, сторож

колгоспу. Заарештований 21.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.10.59. (П-8566, архів УСБУ).

Остапчук Іван Трохимович, 1900 р., с. Грибенинка, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 23.02.38. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.05.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.06.89. (П-18822, архів УСБУ).

Остапчук Максим Григорович, 1875 р., с. Криниця, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 23.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.10.59. (П-8566, архів УСБУ).

Остапчук Петро Семенович, 1907 р., с. Капустин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.05.29. Звинувачення: терористичні дії. Шепетівським окружним судом 27.09.29 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 19.07.90. (П-26234, архів УСБУ).

Остапчук Тихон Пилипович, 1896 р., с. Волиця-Керекешина, українець, малописьменний, рахівник колгоспу. Заарештований 23.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.05.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.10.89. (П-20867, ДАХмО).

Островська Анеля, с. Миролюбне, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.02.97, спр. № 727).

Островська Владислава Станіславівна, 1928 р., с. Оріхівка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 26.12.55. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5391, архів УМВС).

Островська Ганна Павлівна, 1894 р., с. Миролюбне, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 11.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5389, архів УМВС).

Островська Клементина Францівна, 1928 р., с. Миролюбне, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.01.96, спр. № 787).

Островська Людвіга Францівна, 1931 р., с. Миролюбне, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 17.01.56. Реабілітована УМВС у Хмельницькій обл. 12.09.94. (П-5392, архів УМВС).

Островський Броніслав Антонович, 1898 р., с. Велика Шкарівка Шепетівського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Пеньки, колгоспник. Заарештований 19.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 01.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.05.89. (П-18705, архів УСБУ).

Островський Фелікс Францович, 1924 р., с. Миролюбне, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.01.96, спр. № 787).

Островський Франц Миколайович, 1896 р., с. Миролюбне, поляк, неписьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 17.01.56. Реабілітований УМВС у Хмельницькій обл. 20.09.95. (П-5394, архів УМВС).

Острпольський Максим Кузьмич, 1895 р., с. Ладиги, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську агітацію 02.04.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Охотська Марія Адольфівна, 1891 р., м. Волочиськ, полька, малописьменна. Проживала у м. Старокостянтинів, домогосподарка. Заарештована 14.01.35. Звинувачення: шпигунство. УНКВС Вінницької обл. 16.03.36 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.98. (П-3992, ДАХмО).

Охотська (Маєвська) Марцеліна Олександрівна, 1903 р., м. Старокостянтинів, полька, освіта середня, рахівник контори держсортфонду. Заарештована 30.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. НКВС СРСР 23.11.37 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний 15.12.37. Реабілітована військтрибуналом Прикарпатського ВО 11.04.58. (П-5919, архів УСБУ).

Охотський Антон Олександрович, 1893 р., м. Старокостянтинів, поляк, освіта початкова, робітник типографії. Заарештований 10.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 28.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.10.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.08.58. (П-6550, ДАХмО).

Охотський Володимир Олександрович, 1884 р., с. Заслуч, поляк, малописьменний, старший приймальник бази держсортфонду. Заарештований 15.01.35. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. УНКВС Вінницької обл. 16.03.36 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.98. (П-3992, ДАХмО).

П

Павличук Феодосій Сидорович, 1897 р., с. Левківка, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 30.12.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Слідчим відділом УНКДБ 05.10.45 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.05.98. (П-4024, ДАХмО).

Павловська Вероніка Іванівна, 1912 р., с. Вербородинці, полька, освіта початкова, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 19.01.05, спр. № 1026).

Павловська Леоніда Францівна, 1935 р., с. Вербородинці, полька, немовля. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 19.01.25, спр. № 1026).

Павловський Антон Антонович, 1895 р., Гродненська губ., поляк, малописьменний, кандидат у члени ВКП(б) до 1938 р. Проживав у с. Баглаї, службовець. Заарештований 29.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 28.02.59. (П-24645, архів УСБУ).

Павловський Модест Францович, 1896 р., с. Берегелі Красилівського р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Семиреньки, об’їждчик лісодільниці. Заарештований 07.04.38. Звинувачення: член „ПОВ”. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Хмельницькому 15.10.38. Похов. міськ. клад. по вул. Кам’янецькій. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.12.56. (П-4514, архів УСБУ).

Павловський Сигізмунд Ілліч, 1888 р., с. Пишки Старосинявського р-ну, поляк, освіта середня. Проживав у м. Старокостянтинів, столяр цукрозаводу. Заарештований 05.08.35. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Інші дані відсутні. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.12.98. (П-1979, ДАХмО).

Павловський Франц Іванович, 1911 р., с. Вербородинці, поляк, освіта початкова, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 19.01.05, спр. № 1026).

Павлюк Антоніна Онисимівна, 1927 р., с. Пихтії, українка, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана в Сибір. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.05.94, спр. № 325, №540).

Павлюк Володимир Онисимович, 1929 р., с. Пихтії, українець, немовля. У 1930 р. разом з батьками висланий у Сибір. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.05.94, спр. № 325).

Павлюк Данило Іванович, 1888 р., с. Пихтії, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.11.29. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою ДПУ УРСР 12.02.30 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П-18995, архів УСБУ).

Павлюк Йосип Свиридович, 1881 р., с. Коровинці Недригайлівського р-ну Сумської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Самчики, коваль радгоспу. Заарештований 15.05.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 02.08.36 засуджений на 5

років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 28.11.89. (П-24531, архів УСБУ).

Павлюк Марко Омелянович, 1908 р., с. Пихтії, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 06.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 15.09.56. (П-17226, ДАХмО).

Павлюк Ольга Семенівна, 1908 р., с. Пихтії, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Сибір. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 21.07.93, спр. № 325).

Павлюк Онисим Афанасійович, 1905 р., с. Пихтії, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у Сибір. Реабілітований військтрибуналом Забайкальського ВО 04.10.57. (Ріш. райкомісії, спр. № 325, № 540).

Павлюк Онисій Тарасович, 1887 р., с. Сербинівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 04.10.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Старокостянтинівського р-ну 28.11.31 справу припинено в зв'язку зі смертю заарештованого. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.02.98. (П-11192, архів УСБУ).

Павлюк Панас Петрович, 1879 р., с. Пихтії, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у Сибір. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 21.07.93, спр. № 325).

Павлюк Панас Юхимович, 1870 р., с. Пихтії, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську діяльність 25.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4349, архів УМВС).

Павлюк Петро Григорович, 1899 р., с. Підгірне, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 26.05.42. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 5-ої запасної авіаційної бригади 24.07.42 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований військпрокуратурою Сибірського ВО 19.09.91. (П-26899, архів УСБУ).

Павлюк Трохим Герасимович, 1881 р., с. Пихтії, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.07.89. (П-19140, архів УСБУ).

Павлюк Юхим Іванович, 1876 р., с. Пихтії, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у Сибір. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 21.07.93, спр. № 325).

Павучок Ганна Захарівна, с. Ємці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована у 1937 р. Звинувачення: порушення паспортного режиму. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 14.11.37 засуджена на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.05.98, спр. № 841).

Павучок Захар Ілліч, с. Ємці, українець, утриманець. У 1930 р. разом з батьками висланий у Комі АРСР. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.05.98, спр. № 841).

Павучок Ілля Максимович, с. Ємці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську діяльність 20.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Павучок Микола Матвійович, 1893 р., с. Баглаї, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську агітацію 02.04.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Павучок Михайло Ілліч, с. Ємці, українець, утриманець. У 1930 р. разом з батьками висланий у Комі АРСР. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.05.98, спр. № 841).

Павучок Павло Ілліч, с. Ємці, українець, утриманець. У 1930 р. разом з батьками висланий у Комі АРСР. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.05.98, спр. № 841).

Павучок Пилип Ілліч, 1923 р., с. Ємці, українець, утриманець. У 1930 р. разом з батьками висланий у Комі АРСР. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.05.98, спр. № 841).

Пазич Леонтій Захарович, 1898 р., с. Райки, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 28.06.88. (П-16884, ДАХмО).

Паламарчук Василь Андрійович, 1907 р., с. Коржівка, українець, малописьменний, ветсанітар колгоспу. Заарештований 05.01.38. Звинувачення: член контрреволюційно-диверсійної групи. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 16.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.09.60. (П-9772, архів УСБУ).

Паламарчук Іван Петрович, 1922 р., с. Миролюбне, українець, освіта неповна середня, військовослужбовець. Заарештований 18.09.41. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Чорноморського флоту 23.09.41 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.07.97. (П-30080, архів УСБУ).

Паламарчук Макар Стратонович, 1885 р., с. Чорна, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.12.97. (П-14890, ДАХмО).

Паламарчук Марія Яківна, 1923 р., с. Небелиця Макарівського р-ну Київської обл., українка, освіта початкова. Проживала в с. Старий Остропіль, домогосподарка. Заарештована 04.04.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКДБ Кам'янець-Подільської обл. 22.07.44 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 28.04.98. (П-4262, ДАХмО).

Паламарчук Марко Ілліч, 1871 р., с. Веснянка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Старокостянтинівського р-ну 13.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.11.98. (П-1665, ДАХмО).

Паламарчук Микола Максимович, 1884 р., с. Райки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську діяльність 21.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Паламарчук Микола Павлович, 1893 р., с. Коржівка, українець, малописьменний, конюх колгоспу. Заарештований 05.01.38. Звинувачення: член контрреволюційно-диверсійної групи. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 16.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.09.60. (П-9772, архів УСБУ).

Паламарчук Трохим Маркович, 1907 р., с. Веснянка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Звільнений із спецпоселення 07.05.47. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3141, архів УМВС).

Палій Євтихій Степанович, 1888 р., с. Малий Чернятин, українець, освіта початкова, тесля. Заарештований 08.10.40. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 21.01.41 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 28.02.68. (П-16313, архів УСБУ).

Палій Феодосій Степанович, 1897 р., с. Малий Чернятин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 23.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.08.89. (П-19798, ДАХмО).

Панасюк Антон Антонович, 1896 р., с. Гнатки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську агітацію 20.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Панасюк Ганна Антонівна, 1920 р., с. Вербородинці, українка, утриманка. Шепетівським окрвідділом ДПУ 20.03.30 разом з батьками вислана в Красноярський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.04.95, спр. № 645).

Панасюк Лідія Антонівна, 1923 р., с. Вербородинці, українка, утриманка. Шепетівським окрвідділом ДПУ 20.03.30

разом з батьками вислана в Красноярський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.04.95, спр. № 645).

Панасюк Меланія Петрівна, 1893 р., с. Вербородинці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. Шепетівським окрвідділом ДПУ як неблагонадійний елемент 20.03.30 вислана в Красноярський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.04.95, спр. № 645).

Панасюк Онуфрій Захарович, 1888 р., с. Семиреньки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 09.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 17.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.10.89. (П-21074, ДАХмО).

Панасюк Раїса Антонівна, 1925 р., с. Вербородинці, українка, утриманка. Шепетівським окрвідділом ДПУ 20.03.30 разом з батьками вислана в Красноярський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.04.95, спр. № 645).

Панасюк Степан Климентійович, 1878 р., с. Семиреньки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 09.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 17.08.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 08.09.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30. 08.89. (П-20050, ДАХмО).

Панасюк Степан Сидорович, 1904 р., с. Гнатки, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 29.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.10.63. (П-13597, архів УСБУ).

Панчешук Андрій Якович, 1890 р., м. Черкаси, українець, освіта середня. Проживав у м. Старокостянтинів, лісничий. Заарештований 26.04.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам’янець-Подільської обл. 23-26.10.44 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.06.91. (П-26476, архів УСБУ).

Панчешук Вінцеслава Андріївна, 1918 р., с. Струга Новоушицького р-ну, полька, освіта незакінчена вища. Проживала у с. Новоселиця, викладач ветеринарного технікуму. Заарештована 24.03.45. Звинувачення: член сім’ї зрадника Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 24.09.45 вислана в Казахстан на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 04.04.90. (П-25475, архів УСБУ).

Панчешук Яніна Сигізмундівна, 1894 р., с. Струга Новоушицького р-ну, полька, малописьменна. Проживала в м. Старокостянтинів, домогосподарка. Заарештована 24.03.45. Звинувачення: член сім’ї зрадника Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 24.09.45 вислана в Казахстан на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 04.04.90. (П-25475, архів УСБУ).

Панчук Іван Гордійович, 1914 р., с. Мальки, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 23.08.40. Звинувачення: перебування у фінському полоні. Особливою нарадою НКВС СРСР 15.06.42 засуджений до позбавлення волі у ВТТ на період війни. Реабілітований військтрибуналом Московського ВО 25.12.58. (П-7191, ДАХмО).

Панчук Яким Іванович, 1895 р., с. Самчики, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 11.10.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Прокуратурою Кам’янець-Подільської обл. 03.04.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.04.97. (П-3977, архів УСБУ).

Панчук Яків Пилипович, 1896 р., с. Оріхівка, українець, малописьменний, ветсанітар колгоспу. Заарештований 11.10.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.10.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.10.56. (П-4116, архів УСБУ).

Паньков Василь Іванович, 1899 р., с. Соболівка Київської обл., українець, освіта вища. Проживав у м. Старокостянтинів, старший агроном райземвідділу. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації, шпигун. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 07.10.58. (П-6648, архів УСБУ).

Параскевич Пилип Сильвестрович, 1890 р., с. Григорівка, українець, малописьменний,

стрілочник ст. Старокостянтинів. Заарештований 26.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.08.89. (П-20319, ДАХмО).

Парфоменко (Пархоменко) Петро Якович, 1892 р., с. Лушка Полоцького пов. (Польща), українець, малописьменний. Проживав у с. Самчики, скотар колгоспу. Заарештований у 1938 р. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шкідництво. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.05.89. (П-17567, архів УСБУ).

Парцина Кіндрат Павлович, 1896 р., с. Монастирець Львівської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Красносілка, тесля цукрозаводу. Заарештований 16.05.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 17.05.63. (П-12659, архів УСБУ).

Пасєка Борис Еразмович, 1880 р., с. Пихтії, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 06.03.31. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Житомирським оперативним сектором справу припинено з послідуючим висланням. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.98. (П-6260, архів УСБУ).

Пасєка Володимир Максимович, 1938 р., с. Пихтії, українець, немовля. У 1938 р. разом з матір'ю висланий у Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 19.01.94, спр. № 444).

Пасєка Ганна Михайлівна, 1918 р., с. Пихтії, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 19.01.94, спр. № 444).

Пасєка Людмила Максимівна, 1936 р., с. Пихтії, українка, утриманка. У 1938 р. разом з матір'ю вислана у Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 19.01.94, спр. № 444).

Пасєка Максим Борисович, 1906 р., с. Пихтії, українець, малописьменний, тракторист МТС. Заарештований 21.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.04.89. (П-17226, ДАХмО).

Пасєка Никанор Антонович, с. Пеньки, українець, малописьменний, працівник сільради. Заарештований 12.01.35. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. УНКВС Вінницької обл. 12.03.35 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.97. (П-12639, архів УСБУ).

Пасєка Сава Борисович, 1913 р., с. Пихтії, українець, малописьменний, без певних занять. Заарештований 06.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.89. (П-23836, ДАХмО).

Пасіченко Андрій Бартоломійович, 1916 р., с. Решнівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 13.05.49. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 12.07.49 засуджений на 25 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований військколегією Верховного Суду СРСР 19.08.65. (П-15827, архів УСБУ).

Пасічник Іван Миронович, 1894 р., с. Великий Чернятин, українець, неписьменний, робітник хлібоприймального пункту. Заарештований 13.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.10.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 11.07.64. (П-15533, ДАХмО).

Пасічник Митрофан Гаврилович, 1888 р., с. Самчики, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 14.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.12.97. (П-13404, ДАХмО).

Пасічник Михайло Миколайович, 1897 р., с. Новоселиця, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 25.05.42. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. Військтрибуналом 27-ої інженерної бригади 17.07.42 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований

Генпрокуратурою України 29.07.91. (П-26616, архів УСБУ).

Пасічник Яків Олександрович, 1869 р., с. Хутори, українець, малописьменний, тесля колгоспу. Заарештований 04.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 18.02.59. (П-7165, архів УСБУ).

Пастух Каленик Романович, 1894 р., с. Круглики, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Старокостянтинівським райвідділом ДПУ 27.03.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.09.98. (П-893, архів УСБУ).

Пахолюк Віра Олексіївна, 1932 р., с. Веснянка, українка, утриманка. У 1937 р. разом з матір'ю вислана в Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.05.98, спр. № 897).

Пахолюк Галина Олексіївна, 1922 р., с. Веснянка, українка, малописьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі у 1948 р. вислана в Тюменську обл. Звільнена із спецпоселення 03.03.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.05.94, спр. № 97).

Пахолюк Ганна Андріївна, 1891 р., с. Веснянка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана в Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.05.98, спр. № 97).

Пашковецький Герасим Артемович, 1891 р., с. Прохорівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська діяльність. Трійкою ДПУ УРСР 27.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.98. (П-10383, архів УСБУ).

Пащенко Андрій Васильович. 1900 р., с. Квасниківка Саратовської обл. (Росія), українець, освіта вища. Проживав у м. Старокостянтинів, агроном цукрозаводу. Заарештований 31.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 07.12.56. (П-4763, ДАХмО).

Педосюк Григорій Євстафійович, 1890 р., с. Моломолинці Хмельницького р-ну, українець, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, лісничий лісгоспу. Заарештований 01.07.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.10.44 засуджений на 15 років каторжних робіт з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.06.91. (П-26476, архів УСБУ).

Пенкіна Лідія Павлівна, 1922 р., с. Семиреньки, українка, освіта незакінчена вища, кандидат у члени ВКП(б) до 1944 р. Проживала в м. Старокостянтинів, зам. редактора райгазети. Заарештована 26.03.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 04.01.45 засуджена на 15 років каторжних робіт з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Військколегією Верховного Суду СРСР 27.08.47 строк зменшено до 10 років позбавлення волі. Звільнена 24.03.54. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 28.12.93. (П-28880, архів УСБУ).

Пенюга (Пенега) Павло Матвійович, 1895 р., с. Чорториськ Луцького пов. (Польща), українець, малописьменний. Проживав у с. Волиця-Керекешина, колгоспник. Заарештований 21.03.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 17.08.89. (П-22803, архів УСБУ).

Первак Кирило Юхимович, 1902 р., с. Капустин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 04.05.29. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Шепетівським окружним судом 27.09.29 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 19.07.90. (П-26234, архів УСБУ).

Перепелиця Харитон Данилович, 1889 р., с. Верхняки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 24.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 05.01.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.11.97. (П-13657, ДАХмО).

Перестюк Олексій Філаретович, 1907 р., м. Старокостянтинів, українець, освіта середня, член ВКП(б) до 1932 р. Проживав у м. Ленінград,

військовослужбовець. Заарештований 10.10.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 21.11.37. Реабілітований віськпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.04.90. (П-25804, ДАХмО).

Переятин Микола Каленикович, 1900 р., с. Долина-Варшава, українець, малописьменний, голова колгоспу. Заарештований 17.11.32. Звинувачення: саботаж. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.01.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.12.97. (П-13732, архів УСБУ).

Перницький В'ячеслав Іванович, 1906 р., с. Немиринці Волочиського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, селянин-одноосібник. Заарештований 19.05.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.07.89. (П-18741, архів УСБУ).

Петранюк Терентій Іванович, 1902 р., с. Мартинівка Хмельницького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лажева, дорожній майстер. Заарештований 16.03.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Лінійним судом Південно-Західної залізниці 16.03.39 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.01.98. (П-12242, архів УСБУ).

Петриченко Афанасій Мойсейович, 1885 р., с. Сербинівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську діяльність 02.04.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, УМВС).

Петриченко Володимир Купріянович, 1896 р., с. Старий Остропіль, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.04.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.07.67. (П-16212, ДАХмО).

Петриченко Іван Микитович, 1893 р., с. Старий Остропіль, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.12.97. (П-14883, ДАХмО).

Петровська Анелія Іванівна, 1869 р., с. Йосипівка, полька, малописьменна, домогосподарка. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5413, архів УМВС).

Петровська Германгенда Іванівна, 1927 р., с. Ладиги, полька, утриманка. У 1935 р. разом з батьками вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 04.03.92, спр. № 85).

Петровська Єлизавета Іванівна, 1935 р., с. Ладиги, полька, немовля. У 1935 р. разом з батьками вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 04.03.92, спр. № 85).

Петровська Людвіга Юліанівна, 1904 р., с. Ладиги, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 04.03.92, спр. № 85).

Петровська Марія Станіславівна, 1922 р., с. Огіївці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 12.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3607, архів УМВС).

Петровська Олена Станіславівна, 1910 р., с. Огіївці, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 17.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5414, архів УМВС).

Петровська Стефанія Іванівна, 1924 р., с. Ладиги, полька, утриманка. У 1935 р. разом з батьками вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 04.03.92, спр. № 85).

Петровська (Кутма) Юлія Францівна, 1921 р., с. Огіївці, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4944, архів УМВС).

Петровський Гаврило Карлович, 1898 р., м. Варшава (Польща), поляк, малописьменний, член ВКП(б) до 1938 р. Проживав у м. Старокостянтинів, інструктор сепараторної справи маслозаводу. Заарештований

24.04.38. Звинувачення: член „ПОВ”, шпигун. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 29.05.62. (П-11216, архів УСБУ).

Петровський Іван Васильович, 1899 р., с. Муховата Київської обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Ладиги, селянин-одноосібник. УНКВС Вінницької обл. 15.01.35 як неблагонадійний елемент висланий в Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 04.03.92, спр. № 85).

Петровський Іван Іванович, 1886 р., с. Пеньки, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 08.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 11.11.60. (П-9885, ДАХмО).

Петровський Іван Петрович, 1887 р., с. Пеньки, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 09.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 28.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 08.10.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 14.12.89. (П-23819, архів УСБУ).

Петровський Йосип Миколайович, 1900 р., с. Немиринці, поляк, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, стрілочник залізничної ст. Заарештований 26.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 15.06.31 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.04.89. (П-17304, ДАХмО).

Петровський Йосип Петрович, 1899 р., с. Пеньки, поляк, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 21.05.38. Звинувачення: член „ПОВ”. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.12.59. (П-8581, ДАХмО).

Петровський Леонард Феліксович, 1916 р., с. Огіївці, поляк, освіта початкова, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 17.02.56. Реабілітований згідно з Законом від 17.04.91. (П-4944, архів УМВС).

Петровський Микола Францович, 1876 р., с. Немиринці, поляк, неписьменний. Проживав у с. Степок, селянин-одноосібник. Заарештований 27.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 15.06.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.04.89. (П-17304, ДАХмО).

Петрук Анастасія Ерастівна, 1912 р., с. Миролюбне, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. Шепетівським окрвідділом ДПУ 20.03.30 як неблагонадійний елемент вислана в Красноярський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 14.09.99, спр. № 881).

Петрук Антон Трохимович, 1885 р., с. Миролюбне, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 19.03.30 як неблагонадійний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Петрук Ганна, с. Ладиги, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як неблагонадійний елемент вислана в Кемеровську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 15.01.92, спр. № 51).

Петрук Ганна Антонівна, с. Миролюбне, українка, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана в Сибір. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 15.02.94, спр. № 427).

Петрук Ганна Іванівна, с. Ладиги, українка, утриманка. У 1931 р. разом з батьками вислана в Кемеровську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 15.02.94, спр. № 427).

Петрук Ганна Самійлівна, 1929 р., с. Ладиги, українка, немовля. У 1930 р. разом з батьками вислана в Кемеровську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.10.99, спр. № 879).

Петрук Григорій Феодосійович, 1903 р., с. Хутори, українець, освіта початкова, бригадир городньої бригади. Заарештований 13.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 04.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.10.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.10.56. (П-4689, архів УСБУ).

Петрук Іван Данилович, 1907 р., с. Ладиги, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний

елемент висланий в Кемеровську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 15.02.94, спр. №427).

Петрук Іван Дмитрович, 1883 р., с. Хутори, українець, малописьменний, тесля колгоспу. Заарештований 13.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 04.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.10.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.10.56. (П-4689, архів УСБУ).

Петрук Іларіон Іванович, 1906 р., с. Хутори, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу. Заарештований 13.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 04.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.10.56. (П-4689, архів УСБУ).

Петрук Марфа Сильвестрівна, с. Миролюбне, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Сибір. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 15.01.92, спр. № 51).

Петрук Наталія Пантелеймонівна, 1907 р., с. Ладиги, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як неблагонадійний елемент вислана у Кемеровську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 15.02.94, спр. № 427).

Петрук Олексій Йосипович, 1900 р., с. Миролюбне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 10.03.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 25.10.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.04.89. (П-17283, ДАХмО).

Петрук Павло Іванович, 1902 р., с. Бутівці, українець, освіта початкова, колгоспник. заарештований 06.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 17.12.57. (П-5188, ДАХмО).

Петрук Самійло Степанович, 1905 р., с. Ладиги, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у Кемеровську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.10.99, спр. № 879).

Петрук Текля Данилівна, 1909 р., с. Ладиги, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Кемеровську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.10.99, спр. № 879).

Петрук Тимофій Ерастович, 1898 р., с. Миролюбне, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 20.03.30 за антирадянську агітацію висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Петрушевський Ярослав Вікентійович, 1896 р., с. Холодець Волочиського р-ну, поляк, освіта вища. Проживав у с. Огіївці, вчитель. Заарештований 25.01.34. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою ДПУ УРСР 27-28.02.34 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 25.04.69. (П-16471, архів УСБУ).

Пивоварчук Давид Симонович, 1909 р., с. Мальки, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 22.08.40. Звинувачення: здався у полон білофіннам. Особливою нарадою НКВС СРСР 13.09.40 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Московського ВО 30.01.58. (П-5829, архів УСБУ).

Пилипенко Федір Трифонович, 1919 р., с. Лука-Барська Барського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Великий Чернятин, колгоспник. Заарештований 14.03.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.03.44 справу припинено, направлений у штрафну роту. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.05.98. (П-4087, ДАХмО).

Пилипчук Артем Якович, 1906 р., с. Верхняки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 17.03.98, спр. № 801).

Пилипчук Мотрона Данилівна, 1877 р., с. Великі Мацевичі, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Шепетівським окрвідділом ДПУ як соціально небезпечний елемент вислана на Північ. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4349, архів УМВС).

Пилипчук Сергій Іванович, 1898 р., с. Писарівка, українець, освіта початкова,

селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.09.98. (П-14732, архів УСБУ).

Пилип'юк Антоніна Іванівна, 1904 р., м. Старокостянтинів, українка, освіта початкова, домогосподарка. Заарештована 30.04.45. Звинувачення: член сім'ї зрадника Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 04.07.45 вислана в Казахстан на 5 років. Реабілітована військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.06.56. (П-3876, ДАХмО).

Пилип'юк Іван Дмитрович, 1899 р., с. Маленки Красилівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, бухгалтер лісгоспу. Заарештований 23.04.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.10.44 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.06.91. (П-26476, архів УСБУ).

Писарський Мартин Каспарович, 1893 р., с. Великий Чернятин, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.02.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 01.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.08.58. (П-6575, архів УСБУ).

Писарчук Іван Якимович, 1890 р., с. Йосипівка, українець, малописьменний, бригадир колгоспу. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.03.98. (П-14997, ДАХмО).

Письменний Семен Овксентійович, 1903 р., с. Новий Фастів Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, зав. діловодством військової частини. Заарештований 07.08.33. Звинувачення: шпигунство. Вінницьким облвідділом ДПУ 02.08.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.09.98. (П-213, ДАХмО).

Півень Хая Йосипівна, 1908 р., м. Старокостянтинів, єврейка, освіта початкова, швачка. Заарештована 07.11.27. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Прокурором по нагляду за органами ДПУ 27.01.28 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 28.02.98. (П-10663, архів УСБУ).

Підгурська Галина Францівна, 1932 р., м. Старокостянтинів, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Чутівський р-н Полтавської обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.05.97, спр. № 738).

Підгурська Яніна Ромуальдівна, 1906 р., с. Веснянка, полька, малописьменна, домогосподарка. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Чутівський р-н Полтавської обл. Заарештована 11.11.37. Особливою нарадою НКВС СРСР 24.06.38 вислана в Казахстан на 5 років. Реабілітована військтрибуналом Київського ВО 28.07.59. (Ріш. райкомісії від 31.05.97, спр. № 738).

Підгурський Вітольд Францович, 1927 р., с. Веснянка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий в Чутівський р-н Полтавської обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.05.97, спр. № 738).

Підгурський Володимир Фердинандович, 1888 р., с. Заслуч, поляк, малописьменний, сторож цукрозаводу. Заарештований 22.06.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 31.07.59. (П-8138, ДАХмО).

Підгурський Костянтин Федорович, 1901 р., м. Старокостянтинів, поляк, малописьменний, робітник млина. Заарештований 22.06.38. Звинувачення: шпигунство, шкідництво. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.07.89. (П-22414, архів УСБУ).

Підгурський Ромальд Францович, 1929 р., с. Веснянка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий в Чутівський р-н Полтавської обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.05.97, спр. № 738).

Підгурський Станіслав Францович, 1935 р., с. Веснянка, поляк, немовля. У 1936 р. разом з батьками висланий в Чутівський р-н

Полтавської обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.05.97, спр. № 738).

Підгурський Франц Фердинандович, 1890 р., м. Старокостянтинів, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Чутівський р-н Полтавської обл. Органами НКВС 07.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.10.37. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 31.07.59. (Ріш. райкомісії від 31.05.97, спр. № 738).

Підкус (Петхус) Рафаїл Аполлінарійович, 1891 р., с. Ілота Ковельської губ. (Польща), поляк, малописьменний. Проживав у с. Ладиги, робітник радгоспу. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П-4980, архів УСБУ).

Підлісна Меланія Григорівна, 1897 р., с. Самчики, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 17.11.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Особливою нарадою НКВС СРСР 08.06.38 засуджена на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована військтрибуналом Прикарпатського ВО 12.01.60. (П-3520, ДАХмО).

Підлісний Аврам Васильович, 1897 р., с. Самчики, українець, освіта початкова, пасічник колгоспу. Заарештований 13.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 10.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.10.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 12.01.60. (П-8936, архів УСБУ).

Підлісний Степан Васильович, 1883 р., с. Самчики, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 25.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.04.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.09.60. (П-9781, архів УСБУ).

Пільх Едуард Іванович, 1907 р., с. Замахів Новоушицького р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Зеленці, голова колгоспу. Заарештований 17.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шкідництво. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.11.57. (П-5220, архів УСБУ).

Пільх Клим Миколайович, 1898 р., м. Відень (Австрія), поляк, освіта початкова. Проживав у с. Миролюбне, без певних занять. Заарештований 22.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 20.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 11.11.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 11.05.89. (П-18037, ДАХмО).

Піндюр Прокіп Гнатович, 1897 р., с. Сахнівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ як соціально небезпечний елемент 03.04.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Піневський Іван Йосипович, 1891 р., с. Зелена Волочиського р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Демківці, бригадир будівельної бригади. Заарештований 10.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС СРСР 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.04.89. (П-17290, ДАХмО).

Піневський Станіслав Йосипович, 1893 р., с. Волиця Красилівського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Демківці, тесля колгоспу. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.04.89. (П-17730, архів УСБУ).

Площинська Марія Йосипівна, 1885 р., с. Оріхівка, полька, малописьменна, домогосподарка. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 13.12.2000, спр. № 932).

Площинська Ядвіга Романівна, 1913 р., с. Залісся, полька, малописьменна, домогосподарка. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 13.12.2000, спр. № 932).

Площинська Яніна Романівна, 1921 р., с. Залісся, полька, утриманка. У 1937 р. разом з матір'ю вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 13.12.2000, спр. № 932).

Площинський Антон Романович, 1930 р., с. Залісся, поляк, утриманець. У 1937 р. разом з матір’ю висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 13.12.2000, спр. № 932).

Площинський Едуард Романович, 1918 р., с. Залісся, поляк, освіта початкова, колгоспник. У 1937 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 13.12.2000, спр. № 932).

Площинський Іван Романович, 1915 р., с. Залісся, поляк, освіта неповна середня, колгоспник. У 1937 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 13.12.2000, спр. № 932).

Площинський Лука Степанович, 1880 р., с. Олешин Хмельницького р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, тесля. Заарештований 10.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 27.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.11.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 11.02.61. (П-10251, архів УСБУ).

Площинський Роман Семенович, 1880 р., с. Хотьківці Красилівського р-ну, поляк, неписьменний. Проживав у с. Залісся, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.05.89. (П-17636, ДАХмО).

Площинський Семен Романович, 1919 р., с. Залісся, поляк, освіта початкова, колгоспник. У 1937 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 13.12.2000, спр. № 932).

Подорванюк Варфоломій Ілліч, 1879 р., с. Лажева, українець, освіта початкова, робітник. Заарештований 20.06.41. Звинувачення: антирадянська агітація. Колегією з кримінальних справ Алтайського крайового суду 07.10.41 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.11.98. (П-2041, архів УСБУ).

Пожарська Наталія Митрофанівна, 1912 р., с. Баглаї, українка, освіта початкова, домогосподарка. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську агітацію 20.03.30 вислана на Північ. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.05.97, спр. № 915).

Пожарський Митрофан Георгійович, 1886 р., с. Баглаї, українець, освіта середня, священик. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську агітацію 20.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Позірун Пилип Леонтійович, 1922 р., с. Лажева, українець, освіта середня, військовослужбовець. Заарештований 27.06.47. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Центральної групи військ 19.07.47 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований Головною військпрокуратурою 21.03.91. (П-26296, архів УСБУ).

Позняков Іван Федорович, 1899 р., м. Ізмаїл Одеської обл., українець, малописьменний, член ВКП(б) до 1937 р. Проживав у с. Григорівка, бригадир будівельної бригади. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.89. (П-24001, архів УСБУ).

Поліщук Андрій Максимович, 1895 р., с. Жабче, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 20.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 09.09.60. (П-9652, архів УСБУ).

Поліщук Бенедикт Йосипович, 1872 р., с. Киселі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.12.29. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 24.06.30 висланий на 3 роки у Північний край умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.03.98. (П-11558, архів УСБУ).

Поліщук Віктор Данилович, 1922 р., с. Пихтії, українець, утриманець. Грицівським окрвідділом ДПУ 17.11.33 разом з батьками висланий на спецпоселення в Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від

17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.03.93, спр. № 256).

Поліщук Володимир Миронович, 1878 р., с. Баглаї, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 08.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.08.89. (П-20049, архів УСБУ).

Поліщук Григорій Іванович, 1898 р., м. Старокостянтинів, українець, освіта початкова, бухгалтер військової частини. Заарештований 20.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 14.01.58. (П-5274, архів УСБУ).

Поліщук Григорій Олексійович, 1901 р., с. Киселі, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 28.07.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Старокостянтинівським райвідділом НКВС 04.08.37 справу направлено на розгляд спецтрійки НКВС. Інші матеріали відсутні. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.98. (П-2915, архів УСБУ).

Поліщук Данило Дмитрович, 1889 р., с. Пихтії, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Грицівським окрвідділом ДПУ 17.11.33 як неблагонадійний елемент висланий в Карелію. Звільнений із спецпоселення 27.03.46. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.02.98. (П-11426, архів УСБУ).

Поліщук Денис Євтихійович, 1876 р., с. Баглаї, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.12.89. (П-23778, архів УСБУ).

Поліщук Іван Данилович, 1925 р., с. Пихтії, українець, утриманець. Грицівським окрвідділом ДПУ 17.11.33 разом з батьками висланий у Карелію. Звільнений із спецпоселення 19.01.43. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.03.93, спр. № 256).

Поліщук Ірина Якимівна, 1887 р., с. Пихтії, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. Грицівським окрвідділом ДПУ як неблагонадійний елемент у 1933 р. вислана в Карелію. Звільнена із спецпоселення 27.03.46. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.03.93, спр. № 256).

Поліщук Корній Кирилович, 1900 р., с. Іршики, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.05.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.08.89. (П-19508, архів УСБУ).

Поліщук Марія Захарівна, с. Ємці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Комі АРСР. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.05.98, спр. № 841).

Поліщук Мефодій Максимович, 1874 р., с. Малі Мацевичі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.03.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою ДПУ УРСР 07.05.30 засуджений на 5 років позбавлення волі в концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.01.92. (П-27452, архів УСБУ).

Поліщук Микита Самійлович, 1898 р., с. Киселі, українець, малописьменний, рахівник колгоспу. Заарештований 13.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 28.11.59. (П-8702, архів УСБУ).

Поліщук Михайло Максимович, 1900 р., с. Криниця, українець, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 21.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.10.59. (П-8566, архів УСБУ).

Поліщук Надія Данилівна, 1927 р., с. Пихтії, українка, утриманка. Грицівським окрвідділом ДПУ 17.11.33 разом з батьками вислана в Комі АРСР. Звільнена із спецпоселення у 1944 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.03.93, спр. № 256).

Поліщук Олександр Кирилович, 1882 р., м. Старокостянтинів, українець, неписьменний,

колгоспник. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.04.59. (П-7461, архів УСБУ).

Поліщук Петро Ілліч, 1884 р., с. Немиринці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 10.05.35. Звинувачення: антирадянська агітація, саботаж. Вінницьким облсудом 13.08.35 засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.06.97. (П-29982, архів УСБУ).

Поліщук Прокіп Степанович, 1875 р., с. Великі Мацевичі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР за антирадянську агітацію 14.03.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.01.68. (П-11569, архів УСБУ).

Поліщук Прокіп Степанович, 1903 р., с. Круглики, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 04.05.33. Звинувачення: здійснення теракту. Помер у лікарні м. Проскурів 03.10.33. Інших даних немає. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-504, архів УСБУ).

Поліщук Родіон Юхимович, 1891 р., с. Капустин, українець, малописьменний. Проживав у с. Бутівці, мельник. Заарештований 20.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 03.02.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.05.98. (П-10424, архів УСБУ).

Полонський Василь Йосипович, 1898 р., с. Левківка, українець, малописьменний, конюх. Заарештований 28.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.89. (П-19415, архів УСБУ).

Полупан Галина Степанівна, 1924 р., м. Старокостянтинів, українка, освіта незакінчена вища, колгоспниця. Військтрибуналом 6-ої артилерійської дивізії 16.08.45 за зраду Батьківщини засуджена на 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 3 роки. Звільнена 16.12.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2455, архів УМВС).

Поляковський Адольф Лаврентійович, 1900 р., с. Саберки Житомирської обл., поляк, неписьменний. Проживав у с. Яремичі, тесля колгоспу. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 31.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.02.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 12.12.62. (П-11977, архів УСБУ).

Полянцев Олексій Матвійович, 1894 р., с. Матвіївка Богуславського пов. Самарської губ. (Росія), росіянин, освіта середня, член ВКП(б) з 1919 р. по 1937 р. Проживав у м. Старокостянтинів, нач. політвідділу бурякорадгоспу. Заарештований 12.09.37. Звинувачення: підрив державної економіки. Військколегією Верховного Суду СРСР 11.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Києві 11.04.38. Реабілітований військколегією Верховного Суду СРСР 20.08.59. (П-9860, архів УСБУ).

Помпар Георгій Антонович, 1911 р., м. Старокостянтинів, українець, освіта середня, військовослужбовець. Заарештований 22.10.42. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 61-ої армії 20.01.43 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований Головним управлінням по нагляду за виконанням законів у збройних сил 18.06.92. (П-27851, архів УСБУ).

Понарчук Пелагея Несторівна, 1928 р., с. Миролюбне, українка, малописьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 12.05.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2099, архів УМВС).

Понура Олександра Михайлівна, 1882 р., с. Миролюбне, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.07.94, спр. № 919).

Понура Петро Карпович, 1907 р., с. Миролюбне, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.07.94, спр. № 919).

Понятовський Казимир Павлович, 1898 р., с. Загірне, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської

обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.04.65. (П-15658, архів УСБУ).

Попадюк Петро Васильович, 1901 р., с. Грибенинка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 23.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 15.08.60. (П-9617, архів УСБУ).

Попель Андрій Гнатович, 1905 р., с. Стецьки, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 17.01.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-766, архів УМВС).

Поплавський Леонтій Гнатович, 1881 р., с. Яворівка Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл., поляк, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, робітник. Заарештований 03.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 15.06.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Вінницького облсуду 30.12.59. (П-8942, архів УСБУ).

Поплавський Фелікс Леонтійович, 1909 р., с. Оріхівка, поляк, малописьменний, шофер Старокостянтинівської МТС. Заарештований 22.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.04.61. (П-10843, архів УСБУ).

Поплавський Фелікс Романович, 1912 р., с. Малий Чернятин, поляк, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 31.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.04.89. (П-17230, ДАХмО).

Попсуй Федір Максимович, 1897 р., с. Морозівка, українець, освіта вища. Проживав у с. Хижники, вчитель. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної повстанської організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.89. (П-23912, ДАХмО).

Порядко Іван Віссаріонович, 1910 р., с. Губча, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 04.10.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом стрілецької дивізії 10.11.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.02.98. (П-11995, архів УСБУ).

Посальський Камелій Іванович, 1896 р., с. Бубнівка Волочиського р-ну, поляк, освіта незакінчена середня, член ВКП(б) до 1938 р. Проживав у м. Старокостянтинів, інструментальник цукрозаводу. Заарештований 18.06.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації, шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П-22956, архів УСБУ).

Похилюк Олексій Семенович, 1888 р., с. Веснянка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 06.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 04.03.67. (П-16126, архів УСБУ).

Похилюк Федір Михайлович, 1895 р., с. Черепашинці Калинівського р-ну Вінницької обл., українець, освіта середня. Проживав у м. Старокостянтинів, агроном цукрозаводу. Заарештований 24.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.09.89. (П-20646, ДАХмО).

Предворницький Яким Михайлович, 1901 р., м. Старокостянтинів, українець, освіта початкова, експедитор радгоспу. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 11.07.59. (П-7940, ДАХмО).

Прейзнер Емілія Іванівна, 1904 р., с. Демківці, полька, малописьменна, домогосподарка. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від

17.04.91. (Ріш. райкомісії від 15.02.94, спр. № 474).

Прейзнер Іван Антонович, 1902 р., с. Федірки Волочиського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, судовиконавець районного нарсуду. Заарештований 08.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.09.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 12.03.65. (П-15601, ДАХмО).

Прейзнер Йосип Іванович, 1925 р., с. Демківці, поляк, утриманець. У 1938 р. разом з матір'ю висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 15.02.94, спр. № 474).

Прейзнер Леонід Іванович, 1937 р., с. Демківці, поляк, немовля. У 1938 р. разом з матір'ю висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 15.02.94, спр. № 474).

Прейзнер Ярослав Іванович, 1927 р., с. Демківці, поляк, утриманець. У 1938 р. разом з матір'ю висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 15.02.94, спр. № 474).

Прессер Мойсей Міхельович, 1903 р., м. Старокостянтинів, єврей, освіта початкова, зав. магазином. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.09.89. (П-23336, ДАХмО).

Приймак Омелян Никифорович, 1906 р., с. Новоселиця, українець, малописьменний, бригадир колгоспу. Заарештований 03.08.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 22.04.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1286, архів УСБУ).

Примчук Афанасій Созонович, 1907 р., с. Хутори, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.07.50. Звинувачення: член націоналістичної організації. Особливою нарадою МДБ СРСР 11.11.50 висланий на спецпоселення в Новосибірську обл. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 14.03.64. (П-15422, архів УСБУ).

Пробатюк Андрій Севастянович, 1884 р., с.Ілляшівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 22.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.06.89. (П-18817, архів УСБУ).

Пройдисвіт Катерина Григорівна, 1918 р., с.Ілляшівка, полька, освіта початкова, домогосподарка. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.04.94, спр. № 496).

Пройдисвіт Никодим Григорович, 1926 р., с.Ілляшівка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.04.94, спр. № 496).

Пройдисвіт Ніна Григорівна, 1924 р., с.Ілляшівка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.04.94, спр. № 496).

Пройдисвіт Целестина Людвігівна, 1888 р., с. Ілляшівка, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.04.94, спр. № 496).

Прок Єлизавета Іванівна, м. Старокостянтинів, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 26.10.33. Звинувачення: шпигунство. Жмеринським дорожньо-транспортним відділом ДПУ УРСР 21.12.33 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 16.01.98. (П-12570, архів УСБУ).

Прок Степан Тимофійович, 1897 р., Львівська обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, конюх шляхово-експлуатаційного управління. Заарештований 22.10.33. Звинувачення: шпигунство. Жмеринським дорожньо-транспортним відділом ДПУ УРСР 27.12.33 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 16.01.98. (П-12570, архів УСБУ).

Проказюк Карпо Петрович, с. Лажева, українець, утриманець. Шепетівським окрвідділом ДПУ 02.04.30 разом з батьками висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.04.94, спр. № 866).

Проказюк Кирило Петрович, с. Лажева, українець, утриманець. Шепетівським окрвідділом ДПУ 02.04.30 разом з батьками висланий на Північ. Звільнений із спецпоселення у 1956 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.04.94, спр. № 866).

Проказюк Микола Петрович, с. Лажева, українець, утриманець. Шепетівським окрвідділом ДПУ 02.04.30 разом з батьками висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.04.94, спр. № 866).

Проказюк Петро Микитович, 1879 р., с. Лажева, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 02.04.30 як неблагонадійний елемент висланий на Північ. Звільнений із спецпоселення у 1956 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Проказюк Сидір Петрович, с. Лажева, українець, утриманець. Шепетівським окрвідділом ДПУ 02.04.30 разом з батьками висланий на Північ. Звільнений із спецпоселення у 1956 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.04.94, спр. № 866).

Проказюк Фекла Петрівна, с. Лажева, українка, утриманка. Шепетівським окрвідділом ДПУ 02.04.30 разом з батьками вислана на Північ. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.04.94, спр. № 866).

Проказюк Ярина Тимофіївна, с. Лажева, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. Шепетівським окрвідділом ДПУ 02.04.30 як неблагонадійний елемент вислана на Північ. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.04.94, спр. № 866).

Прокопов Дмитро Семенович, 1914 р., м. Старокостянтинів, росіянин, освіта середня, технік квартирно-експлуатаційної частини військового гарнізону. Заарештований 22.07.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 21.10.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 01.09.88. (П-16896, ДАХмО).

Прокопчук Яким Степанович, 1890 р., с. Малі Мацевичі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.03.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою ДПУ УРСР 07.05.30 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.01.92. (П-27452, архів УСБУ).

Прокопчук Яків Трохимович, 1878 р., с. Марківці Шепетівського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Пихтії, стельмах колгоспу. Заарештований 06.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.04.89. (П-17226, ДАХмО).

Процик Никифор Васильович, 1896 р., с. Киселі, українець, малописьменний, дяк. Заарештований 15.06.44. Звинувачення: антирадянська діяльність. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 30.10.44 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.03.90. (П-25362, архів УСБУ).

Прочковський Федір Іванович, 1898 р., с. Сковородки, поляк, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 13.07.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.08.89. (П-23569, ДАХмО).

Прошук Василь Кирилович, 1899 р., с. Пихтії, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ як соціально небезпечний елемент 25.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4349, архів УМВС).

Пугач Естер Мордківна, 1909 р., м. Старокостянтинів, єврейка, утриманка. Заарештована 27.07.27. Звинувачення: член сіоністської організації. Прокуратурою Шепетівського округу 14.09.27 справу припинено, з-під варти звільна. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 05.03.98. (П-10486, архів УСБУ).

Пужак Григорій Афанасійович, 1897 р., с. Гнатки, українець, неписьменний,

конюх колгоспу. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 17.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.02.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П-22859, архів УСБУ).

Пурлац Андрій Іванович, 1892 р., м. Валка (Латвія), латиш, освіта неповна середня. Проживав у м. Старокостянтинів, нач. автоколони. Заарештований 08.02.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 10.02.59. (П-7142, архів УСБУ).

П'янківська Галина Яківна, 1927 р., с. Степок, полька, утриманка. У 1936 р. разом з матір'ю вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91 (Ріш. райкомісії від 31.05.95, спр. № 622).

П'янківська Марія Яківна, с. Степок, полька, утриманка. У 1936 р. разом з матір'ю вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.05.95, спр. № 622).

П'янківська Юзефа Вікентіївна, 1872 р., с. Степок, полька, неписьменна, домогосподарка. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.05.95, спр. № 622).

П'янківський Василь Якович, 1918 р., с. Степок, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.05.95, спр. № 622).

Р

Рабинович Анатолій Михайлович, 1901 р., м. Старокостянтинів, єврей, освіта середня, студент. Заарештований 09.05.25. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 30.10.25 висланий за межі України на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.11.91. (П-27048, архів УСБУ).

Рабинюк Сергій Давидович, 1893 р., с. Мартинівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 04.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.09.60. (П-9763, ДАХмО).

Рабчук Сидір Євсевійович, 1883 р., с. Іршики, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 29.04.32. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.11.32 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П-18124, ДАХмО).

Рабчук Сергій Іванович, 1883 р., с. Волиця-Керекешина, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 12.05.31. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Слідчо-політичним відділом ДПУ УРСР 06.09.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.04.98. (П-5099, ДАХмО).

Радельчук Броніслав Володимирович, 1927 р., с. Новоселиця, українець, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 14.07.93, спр. № 351).

Радельчук Володимир Михайлович, 1902 р., с. Новоселиця, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення у 1956 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 14.07.93, спр. № 351).

Радельчук Євгенія Володимирівна, 1933 р., с. Новоселиця, українка, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 12.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 14.07.93, спр. № 351).

Радельчук Станіслав Володимирович, 1929 р., с. Новоселиця, українець, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 14.07.93, спр. № 351).

Радецький Володимир Антонович, 1902 р., м. Старокостянтинів, поляк, освіта початкова, автомеханік. Заарештований 16.05.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС

Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.04.59. (П-7442, архів УСБУ).

Радецький В'ячеслав Іванович, 1914 р., с. Малі Мацевичі, поляк, освіта середня. Проживав у с. Зеленці, вчитель. Заарештований 28.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.11.57. (П-5220, архів УСБУ).

Радзивон Гаврило Афанасійович, 1911 р., с. Яремичі, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 02.04.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Кам'янець-Подільським облсудом 26.03.38 засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.06.91. (П-26462, архів УСБУ).

Радзиківська Болеслава Антонівна, м. Старокостянтинів, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Полтавську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 16.03.94, спр. № 61).

Радзиківська Моція Антонівна, м. Старокостянтинів, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Полтавську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 16.03.94, спр. № 61).

Радзиківська Христина, м. Старокостянтинів, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Полтавську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 16.03.94, спр. № 161, № 610).

Радзиківська Ядвіга Антонівна, м. Старокостянтинів, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Полтавську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 16.03.94, спр. № 61).

Радзиківський Антон Максиміліанович, 1883 р., м. Старокостянтинів, поляк, малописьменний, робітник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Полтавську обл. Заарештований 24.11.37. НКВС СРСР 15.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 21.12.37. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 13.09.60. (Ріш райкомісії від 16.03.94, спр. № 161, № 610).

Радзиківський Роман Іванович, 1880 р., м. Старокостянтинів, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 17.10.30. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. Старокостянтинівським райвідділом ДПУ 26.06.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.09.98. (П-2793, ДАХмО).

Радзимінський Йосип Мар'янович, 1907 р., м. Київ, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Новоселиця, бригадир колгоспу. Заарештований 13.05.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.12.56. (П-4514, архів УСБУ).

Радзимінський Федір Іванович, 1920 р., с. Новоселиця, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 30.01.46. Звинувачення: антирадянська агітація. Відділом контррозвідки „Смерш" 88-ої стрілецької дивізії 18.06.46 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.98. (П-8812, архів УСБУ).

Радзимська Розалія, с. Миролюбне, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.02.97, спр. № 727).

Радзимський Станіслав Станіславович, 1912 р., с. Миролюбне, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.02.97, спр. № 727).

Радзіцька Анеля Йосипівна, 1902 р., с. Огіївці, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-601, архів УМВС).

Радзіцький Франц Йосипович, 1888 р., с. Вербородинці, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Волиця-Керекешина, тесля колгоспу. Заарештований 22.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 21.05.60. (П-9427, архів УСБУ).

Радзішевський Вацлав Мар'янович, 1917 р., с. Вербівці Шепетівського р-ну, поляк, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Великий Чернятин, вчитель. Заарештований 30.12.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. НКВС СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.04.89. (П-17284, ДАХмО).

Радкевич Сидір Дмитрович, 1896 р., с. Мислятин Ізяславського р-ну, українець, малописьменний, член ВКП(б) з 1925 р. по 1937 р. Проживав у м. Старокостянтинів, уповноважений „Райхлібторгу" райспоживспілки. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: член української контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.06.63. (13519, архів УСБУ).

Радович Василь Христофорович, 1897 р., м. Бендери (Молдова), росіянин, освіта середня. Проживав у с. Ладиги, нач. навчального пункту районного ТСОавіахіму. Заарештований 26.01.34. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 28.02.34 висланий на 3 роки в Казахстан. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 25.04.69. (П-16471, архів УСБУ).

Радчук Федір Григорович, 1909 р., с. Костюхнівка Маневицького р-ну Волинської обл., українець, освіта середня. Проживав у с. Капустин, вчитель. Вінницьким облсудом за антирадянську пропаганду 23.11.37 засуджений на 6 років позбавлення волі з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 11.03.90. (П-25726, архів УСБУ).

Радюк Кирило Трифонович, 1874, с. Немиринці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.05.32 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.01.98. (П-12796, ДАХмО).

Райчук Степан Григорович, 1906 р., с. Губин, українець, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 21.12.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 15.10.37 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 28.11.64. (П-15598, архів УСБУ).

Раковський Казимир Антонович, 1896 р., с. Демківці, поляк, неписьменний. Проживав у с. Іршики, конюх колгоспу. Заарештований 22.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.06.61. (П-10822, архів УСБУ).

Ратушко Олександр Федорович, 1898 р., с. Юськівці Кременецького пов. (Польща), українець, малописьменний, кандидат у члени ВКП(б) до 1938 р. Проживав у с. Хутори, бухгалтер. Заарештований 19.02.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 18.02.59. (П-7165, архів УСБУ).

Рахільчук Олександр Мартинович, 1896 р., с. Погорілівка Рівненської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Сахнівці, селянин-одноосібник. Заарештований 27.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 14.05.32 висланий в Казахстан на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.12.97. (П-14015, ДАХмО).

Рацюк Петро Андрійович, 1887 р., с. Решнівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 25.12.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Хмельницькому 03.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.09.89. (П-20735, ДАХмО).

Рачинська Євгенія Адамівна, 1924 р., с. Немирівка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 15.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5446, архів УМВС).

Рачинський Адам Йосипович, 1880 р., с. Немирівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ як соціально небезпечний елемент 19.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Рачок Анастасія Гнатівна, 1922 р., с. Мартинівка, українка, утриманка. У 1933 р. разом з батьками вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 16.04.94, спр. № 470).

Рачок Гнат Карпович, 1902 р., с. Мартинівка, українець, малописьменний,

селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий в Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 16.04.94, спр. № 470).

Рачок Ілля Миколайович, 1897 р., с. Хутори, українець, освіта початкова, конюх колгоспу. Заарештований 13.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 04.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.10.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.10.56. (П-4689, архів УСБУ).

Рачок Текля Андріївна, 1903 р., с. Мартинівка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 16.04.94, спр. № 470).

Рачок Яків Леонтійович, 1902 р., с. Демківці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 24.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.11.89. (П-21643, ДАХмО).

Ревінзон Ріва Елюкіївна, 1905 р., с. Самчики, єврейка, освіта неповна середня. Проживала у м. Старокостянтинів, домогосподарка. Заарештована 09.01.29. Звинувачення: член сіоністської організації. Шепетівським окрвідділом ДПУ 30.01.29 з-під варти звільнена з підпискою про невиїзд. Окружною прокуратурою 25.02.29 справу припинено. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 17.03.98. (П-10757, ДАХмО).

Реган Савелій Абрамович, 1908 р., с. Стецьки, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 26.08.40. Звинувачення: здався у полон білофіннам. Особливою нарадою НКВС СРСР 26.09.40 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Московського ВО 21.07.58. (П-6325, архів УСБУ).

Рейда Павло Огійович, 1882 р., с. Берегелі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 03.05.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Старокостянтинівським дільничним прокурором 15.07.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.03.98. (П-10507, ДАХмО).

Ремішевська Владислава Францівна, 1931 р., м. Старокостянтинів, полька, утриманка. У 1933 р. разом з батьками вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-13087, ДАХмО).

Ремішевська Петрунелія Яківна, 1908 р., м. Старокостянтинів, полька, малописьменна, домогосподарка. У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-13087, ДАХмО).

Ремішевський Франц Францович, 1900 р., с. Ключівка Красилівського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, робітник радгоспу. Заарештований 20.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 13.01.33 висланий в Карелію. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 16.01.76. (П-13087, ДАХмО).

Репневський Едуард Павлович, 1900 р., с. Курники Волочиського р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Воронківці, вчитель. Заарештований 01.03.29. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Прокурором Проскурівського округу 13.04.29 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.02.98. (П-10459, архів УСБУ).

Рехтман Пейса Давидович, 1907 р., м. Старокостянтинів, єврей, освіта початкова, торговець. Заарештований 01.11.26. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 14.01.27 висланий на 3 роки в середню Азію. Особливою нарадою колегії ОДПУ 28.01.27 з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П-18677, архів УСБУ).

Рибачок Василь Стратонович, 1904 р., с. Мартинівка, українець, освіта початкова, голова колгоспу. Заарештований 03.04.46. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Кам'янець-Подільським облсудом 20.05.46 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.11.92. (П-28278, архів УСБУ).

Рибачок Феодосій Григорович, 1895 р., с. Мольчиці Луцького пов. (Польща), українець, малописьменний. Проживав у с. Великий Чернятин, бригадир колгоспу. Заарештований 30.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний

28.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 22.09.66. (П-16066, ДАХмО).

Рибачук Станіслав Максимович, 1912 р., с. Велика Медведівка Шепетівського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Старий Остропіль, токар МТС. Заарештований 23.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної групи. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 01.11.58. (П-6901, архів УСБУ).

Рибкіна Ніна Іванівна, 1913 р., м. Старокостянтинів, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 14.10.47. Звинувачення: член сім'ї зрадника Батьківщини. Особливою нарадою МДБ СРСР 15.01.48 вислана в Казахстан на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 23.08.90. (П-26172, архів УСБУ).

Рижко Григорій Францович, 1878 р., с. Тріски Красилівського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Ланок, колгоспник. Заарештований 31.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шкідництво. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.02.89. (П-18667, архів УСБУ).

Рижук Олександр Дем'янович, 1891 р., с. Левківка, українець, освіта початкова, член КП(б) У до 1938 р. Проживав у м. Старокостянтинів. заст. керуючого „Заготскот". Заарештований 06.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.10.56. (П-4107, архів УСБУ).

Рижук Сергій Дем'янович, 1892 р., с. Левківка, українець, малописьменний. Проживав у с. Сербинівка, технічний секретар Остропільского райвиконкому. Заарештований 01.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 13.06.64. (П-15477, архів УСБУ).

Римар Іван Олексійович, 1900 р., с. Решнівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 04.04.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Римар Улян Афанасійович, 1902 р., с. Великий Чернятин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 09.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.08.89. (П-19846, архів УСБУ).

Римарчук Антон Матвійович, 1885 р., с. Драчі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 12.05.32 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.01.98. (П-12795, ДАХмО).

Римарчук Олексій Корнійович, 1893 р., с. Драчі, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 30.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.06.89. (П-18664, архів УСБУ).

Ріх (Хуторський) Давид Шльомович, 1909 р., м. Старокостянтинів, єврей, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 19.09.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ОДПУ 31.03.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.03.98. (П-11925, архів УСБУ).

Рогальський Віктор Вікентійович, 1901 р., с. Вишнопіль, поляк, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 09.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Хмельницькому 28.04.38. Похов. брат мог. на старому міськ. клад. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 19.09.59. (П-8381, архів УСБУ).

Рогальський Владислав Вікентійович, 1896 р., с. Вишнопіль, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 26.12.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок

виконаний у м. Кам'янці-Подільському 20.03.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 12.12.62. (П-11977, архів УСБУ).

Роговська Агафія Степанівна, 1921 р., с. Старий Остропіль, українка, освіта середня. Проживала у с. Левківка, рахівник райвідділу народної освіти. Заарештована 18.05.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.07.45 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 10.10.91. (П-26958, архів УСБУ).

Роговський Броніслав Домінікович, 1889 р., с. Сульжин Шепетівського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Старий Остропіль, рахівник колгоспу. Заарештований 12.01.35. Звинувачення: член контрреволюційної організації, шпигун. Військтрибуналом Українського ВО 23-25.06.35 висланий в Казахстан на 5 років. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 08.09.95. (П-29333, архів УСБУ).

Рогуцький Іларіон Михайлович, 1881 р., м. Володимир-Волинський Волинської обл., українець, освіта вища. Проживав у м. Старокостянтинів, референт по збуту ліспромгоспу. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.11.57. (П-5250, архів УСБУ).

Рогуцький Михайло Тимофійович, 1856 р., м. Васильків Київської обл., українець, освіта середня. Проживав у м. Старокостянтинів, вчитель. Заарештований 07.12.30. Звинувачення: шпигунство. Прокурором Житомирського сектора ДПУ УРСР 02.03.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.12.97. (П-14143, архів УСБУ).

Рождєственська Ольга Йосипівна, 1907 р., с. Антонівці Кременецького пов. (Польща), чешка, освіта початкова. Проживала в м. Старокостянтинів, старша телефоністка райвідділення зв'язку. Заарештована 09.03.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.11.56. (П-4527, архів УСБУ).

Рождєственський В'ячеслав Іванович, 1901 р., с. Калабеєво Тамбовської обл. (Росія), росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, бухгалтер райвідділення зв'язку. Заарештований 09.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.11.56. (П-4496, архів УСБУ).

Роженюк Гнат Васильович, 1906 р., с. Вишнопіль, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 09.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Хмельницькому 28.04.38. Похов. на старому міськ. клад. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 19.09.59. (П-8381, архів УСБУ).

Роженюк Конон Якович, 1901 р., с. Вишнопіль, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 09.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Хмельницькому 28.04.38. Похов. на старому міськ. клад. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 19.09.59. (П-8381, архів УСБУ).

Роженюк Лука Васильович, 1907 р., с. Вишнопіль, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.02.38. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.05.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.08.89. (П-20338, ДАХмО).

Рожковський Едуард Гнатович, 1897 р., с. Вигнанка Любарського р-ну Житомирської обл., поляк, освіта вища. Проживав у с. Ладиги, вчитель. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П-4980, архів УСБУ).

Ройзен Давид Самуїлович, 1888 р., м. Старокостянтинів, єврей, освіта незакінчена вища, вчитель. Заарештований 14.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність.

Прокуратурою Кам'янець-Подільської обл. 25.04.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.06.98. (П-3761, ДАХмО).

Роляк Іван Григорович, 1902 р., с. Старокостянтинів, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований у 1936 р. Звинувачення: антирадянська діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 31.03.36 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р-129, архів УМВС).

Романець Людмила Петрівна, 1929 р., м. Старокостянтинів, українка, утриманка. У 1938 р. разом з матір'ю вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.05.97, спр. № 717).

Романець Петро Андрійович, 1900 р., с. Веснянка, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Старокостянтинів, бухгалтер МТС. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: підрив державної економіки. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.02.57. (П-4632, архів УМВС).

Романець Петрунеля Іванівна, с. Веснянка, українка, малописьменна. Проживала у м. Старокостянтинів, домогосподарка. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.05.97, спр. № 717).

Романов Сергій Іович, 1892 р., с. Завалійки Волочиського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Ланок, колгоспник. Заарештований 20.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 13.01.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 16.01.76. (П-13087, ДАХмО).

Романовський Федір Филимонович, 1892 р., с. Іршики, українець, освіта початкова, священик. Шепетівським окрвідділом ДПУ 20.03.30 за антирадянську діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Романюк Григорій Кирилович, 1881 р., с. Вербородинці, українець, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, сторож транспортної контори. Заарештований 05.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.11.89. (П-21427, архів УСБУ).

Романюк Іван Михайлович, 1896 р., с. Путринці Ізяславського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, маляр. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: шпигунство. Прокуратурою Кам'янець-Подільської обл. 23.05.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.98. (П-2628, ДАХмО).

Романюк Назар Йосипович, 1886 р., с. Малий Чернятин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 09.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.12.89. (П-24349, архів УСБУ).

Романюк Прокіп Степанович, 1895 р., с. Воронківці, українець, освіта початкова, робітник пункту „Заготскот". Заарештований 17.02.40. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Кам'янець-Подільським облсудом 14.09.40 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.02.94. (П-1576, архів УСБУ).

Романюк Сергій Антонович, 1918 р., с. Ілляшівка, українець, освіта незакінчена середня, військовослужбовець. Заарештований 25.08.40. Звинувачення: здався у полон білофіннам. Особливою нарадою НКВС СРСР 27.09.40 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Московського ВО 27.01.58. (П-6005, архів УСБУ).

Романюк Юрій Йосипович, 1888 р., с. Чорна, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.07.89. (П-19234, архів УСБУ).

Роскошинська Олена Матвіївна, 1912 р., с. Вербородинці, полька, малописьменна. Проживала в с. Огіївці, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 11.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5445, архів УМВС).

Роскошинський Антон Казимирович, 1907 р., с. Огіївці, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 11.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5444, архів УМВС).

Роскошинський Олександр Антонович, 1934 р., с. Огіївці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 17.01.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5443, архів УМВС).

Росла Федора Володимирівна, 1909 р., с. Левківка, українка, малописьменна. Проживала у с. Сербинівка, колгоспниця. Особливою нарадою НКВС СРСР 28.07.45 як член сім'ї зрадника Батьківщини вислана в Казахстан на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 04.04.90. (П-25538, ДАХмО).

Рослий Володимир Миколайович, 1938 р., с. Сербинівка, українець, утриманець. У 1945 р. разом з матір'ю висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.09.97, спр. № 770).

Рослий Іван Миколайович, 1940 р., с. Сербинівка, українець, утриманець. У 1945 р. разом з матір'ю висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.09.97, спр. № 770).

Рослий Микола Порфирович, 1914 р., с. Старий Остропіль, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 25.08.40. Звинувачення: порушення військової присяги. Особливою нарадою НКВС СРСР 27.09.40 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Московського ВО у 1958 р. (П-6983, архів УСБУ).

Рослий Павло Семенович, 1882 р., с. Сербинівка, українець, неписьменний, сторож райспоживспілки. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.06.89. (П-18651, архів УСБУ).

Рослий Петро Порфирович, 1901 р., с. Старий Остропіль, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 24.07.45. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 147-ої стрілецької дивізії 20.08.45 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Західного регіону України 08.08.96. (П-29592, архів УСБУ).

Рослий Сергій Миколайович, 1936 р., с. Сербинівка, українець, утриманець. У 1945 р. як член сім'ї зрадника Батьківщини разом з матір'ю висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.09.97, спр. № 770).

Росолович Антон Францович, 1904 р., с. Бутівці, поляк, малописьменний. Проживав у с. Великий Чернятин, їздовий підсобного господарства в/ч 7886. Заарештований 18.06.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 25.11.58. (П-6937, архів УСБУ).

Руда Ганна Іванівна, 1938 р., с. Великі Мацевичі, українка, немовля. У 1938 р. разом з матір'ю вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.11.98. спр. № 816).

Рудий Мирон Дмитрович, 1892 р., с. Хижники, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 14.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.05.89. (П-17414, архів УСБУ).

Рудий Филимон Юхимович, 1896 р., с. Хижники, українець, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, рахівник МТС. Заарештований 10.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.05.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 27.04.62. (П-11253, архів УСБУ).

Рудик Тихон Кузьмич, 1884 р. с. Губча, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ як соціально небезпечний елемент 25.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4349, архів УМВС).

Рудишин Устин Авер'янович, 1883 р., с. Чорна, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 04.08.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС

Кам’янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам’янці-Подільському 21.10.38. Похов. брат. мог. на хут. Загальського. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.11.89. (П-22024, ДАХмО).

Рудь Кузьма Іванович, 1890 р., с. Пеньки, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 19.12.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.02.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.10.59. (П-8252, архів УСБУ).

Ружицький Тадеуш Климентійович, 1901 р., с. Сковородки, поляк, малописьменний, секретар сільради. Заарештований 20.04.38. Звинувачення: член „ПОВ”, шпигун. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.01.64. (П-15280, архів УСБУ).

Рукавчук Тимофій Васильович, 1903 р., с. Хижники, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 19.05.56. (П-4315, ДАХмО).

Рунь Іван Ілліч, 1919 р., с. Яремичі, українець, освіта початкова. Проживав у с. Коржівка, робітник. Заарештований 17.02.51. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам’янець-Подільським облсудом 26.03.51 засуджений на 10 років позбавлення волі. Звільнений 20.08.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.07.91. (П-26776, архів УСБУ).

Рура Віктор Пилипович, 1885 р., с. Баглаї, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 10.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.05.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.07.89. (П-19511, архів УСБУ).

Рура Давид Пилипович, 1896 р., с. Баглаї, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.04.98. (П-5074, ДАХмО).

Русак Марія Климентіївна, 1900 р., с. Волиця-Керекешина, українка, малописьменна. Проживала у с. Червона Семенівка, колгоспниця. Заарештована 10.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітована військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.07.89. (П-22550, архів УСБУ).

Русак Степан Григорович, 1917 р., с. Волиця-Керекешина, українець, освіта початкова, військовослужбовець, член ВЛКСМ. Заарештований 22.08.40. Звинувачення: здався у полон білофіннам. Особливою нарадою НКВС СРСР 18.09.40 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Московського ВО 02.12.57. (П-5411, архів УСБУ).

Русецька Вікторія Войцехівна, 1926 р., м. Старокостянтинів, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 16.03.93, спр. № 426).

Русецька Марія Войцехівна, 1924 р., м. Старокостянтинів, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 16.03.93, спр. № 426).

Русецька Марія Людвігівна, 1884 р., с. Миролюбне, полька, малописьменна. Проживала у м. Старокостянтинів, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 16.03.93, спр. № 426).

Рутковський Станіслав Йосипович, 1898 р., с. Велика Лука Тернопільського р-ну Тернопільської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, колгоспник. Заарештований 20.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. Старокостянтинівським райвідділом ДПУ 28.12.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.11.98. (П-1588, ДАХмО).

Ручковський Броніслав Петрович, 1890 р., с. Воронківці, поляк, освіта початкова, мельник колгоспу. Заарештований 08.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений

до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 11.02.61. (П-10156, ДАХмО).

Руштин Павло Іванович, 1906 р., с. Мартинівка, українець, освіта початкова, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 14.06.48 висланий в Іркутську обл. на 8 років. Звільнений із спецпоселення 05.06.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-201, архів УМВС).

Руштин Тетяна Петрівна, 1919 р., с. Мартинівка, українка, освіта початкова, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 14.06.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 05.06.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-190, архів УМВС).

Рябовий Захар Прокопович, 1890 р., с. Лавринівці Шепетівського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Пихтії, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4349, архів УМВС).

Рябчинський Костянтин Григорович, 1896 р., Чуднівський р-н Житомирської обл., українець, освіта середня. Проживав у с. Чорна, селянин-одноосібник. Заарештований 04.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.03.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.03.98. (П-11535, архів УСБУ).

С

Сабчинський Вацлав Іванович, 1902 р., с. Самчинці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську діяльність 21.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Саввов Іван Гаврилович, 1886 р., с. Демківці, українець, освіта початкова, ветфельдшер колгоспу. Заарештований 03.03.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 25.02.58. (П-5513, ДАХмО).

Саввова Анастасія Григорівна, 1886 р., с. Демківці, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5513, ДАХмО).

Савинський Казимир Францович, 1893 р., с. Чорна, поляк, малописьменний. Проживав у с. Губин, бригадир колгоспу. Заарештований 31.12.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.12.89. (П-25173, архів УСБУ).

Савицька Яніна Пилипівна, 1907 р., с. Вербородинці, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 09.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1214, архів УМВС).

Савицький Йосип Іванович, 1904 р., с. Вербородинці, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, інспектор райфінвідділу. Заарештований 22.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 11.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.05.89. (П-18379, ДАХмО).

Савицький Мар’ян Іванович, 1907 р., с. Вербородинці, поляк, освіта початкова, інспектор райфінвідділу. Заарештований 20.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 16.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.05.89. (П-18303, ДАХмО).

Савицький Ціпріян Альфонсович, 1907 р., с. Сковородки, поляк, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 13.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 10.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.10.37. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-17825, архів УСБУ).

Савич Алла Родіонівна, 1908 р., с. Киселі, українка, малописьменна, домогосподарка. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в Краснодарський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.10.94, спр. № 562).

Савич Іван Дмитрович, 1892 р., с. Киселі, українець, освіта початкова, колгоспник.

Заарештований 24.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 11.10.58. (П-6954, архів УСБУ).

Савич Людмила Іванівна, 1929 р., с. Киселі, українка, утриманка. У 1938 р. разом з матір'ю вислана в Краснодарський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.10.94, спр. № 562).

Савуш Яків Павлович, 1897 р., с. Біличі Волинської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Новоселиця, різноробочий. Заарештований 15.07.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.08.60. (П-9529, ДАХмО).

Савченко Варвара Миколаївна, 1921 р., с. Старий Остропіль, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.03.01, спр. № 527).

Савченко Ганна Миколаївна, 1926 р., с. Старий Остропіль, українка, утриманка. У 1938 р. разом з матір'ю вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.03.01, спр. № 527).

Савченко Іван Миколайович, 1923 р., с. Старий Остропіль, українець, утриманець. У 1938 р. разом з матір'ю висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.03.01, спр. № 527).

Савченко Ілля Федорович, 1900 р., с. Калинівка, українець, малописьменний, продавець. Заарештований 17.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.12.56. (П-4587, архів УСБУ).

Савченко Йосип Іванович, 1894 р., с. Калинівка, українець, малописьменний. Проживав у с. Сербинівка, зав. пасікою колгоспу. Заарештований 04.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.12.89. (П-24107, архів УСБУ).

Савченко Марія Костянтинівна, 1890 р., с. Старий Остропіль, українка, неписьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.03.01, спр. № 527).

Савченко Микола Іванович, 1890 р., с. Левківка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної групи. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.10.59. (П-8373, архів УСБУ).

Савченко Федора Миколаївна, 1928 р., с. Старий Остропіль, українка, утриманка. У 1938 р. разом з матір'ю вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.03.01, спр. № 527).

Савченко Яків Іванович, 1897 р., с. Калинівка, українець, освіта початкова, ветсанітар колгоспу. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 28.11.59. (П-8698, архів УСБУ).

Савчук Марко Мартинович, 1890 р., с. Громівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську діяльність 20.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Савчук Юхим Савич, 1887 р., с. Демківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську діяльність 22.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Садловська Анелія Йосипівна, 1932 р., с. Великий Чернятин, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Полтавську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 03.07.2000, спр. № 921).

Садловський Едуард Йосипович, 1933 р., с. Великий Чернятин, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий в Полтавську

обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 03.07.2000, спр. № 921).

Садловський Йосип Йосипович, 1900 р., с. Великий Чернятин, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Полтавську обл. Особливою нарадою НКВС СРСР 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.12.37. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 26.04.60. (Ріш. райкомісії від 03.07.2000, спр. № 921).

Садловський Сигізмунд Йосипович, 1925 р., с. Великий Чернятин, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий у Полтавську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 03.07.2000, спр. № 921).

Сайчук Всеволод Андроникович, 1917 р., с. Старий Остропіль, українець, освіта незакінчена вища, військовослужбовець. Заарештований 26.04.42. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 26.02.44 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.10.91. (П-26954, архів УСБУ).

Сакевич Антон Іванович, 1918 р., с. Веснянка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий в Полтавську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.11.98, спр. № 849).

Сакевич Евеліна Антонівна, с. Веснянка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана в Полтавську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.11.98, спр. № 849).

Сакевич Іван Іполитович, 1888 р., с. Веснянка, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий в Полтавську обл. Особливою нарадою НКВС СРСР 26.10.37 за контрреволюційну діяльність засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 23.12.58. (Ріш. райкомісії, спр. № 921, № 849).

Сакевич Мар'ян Гнатович, 1907 р., с. Зеленці, поляк, малописьменний. Проживав у с. Заслуч, робітник маслозаводу. Заарештований 18.05.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.12.56. (П-4514, архів УСБУ).

Сакевич Павло Артемович, 1888 р., с. Ємці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 31.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.08.89. (П-20169, ДАХмО).

Сакевич Цезар Іванович, 1920 р., с. Веснянка, поляк, утриманець. У 1935 р. разом з батьками висланий в Полтавську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.11.98, спр. № 849).

Сакевич Юлія Іванівна, 1924 р., с. Веснянка, полька, утриманка. У 1935 р. разом з батьками вислана в Полтавську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.11.98, спр. № 849).

Салацинський Альбін Захарович, 1888 р., с. Оріхівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.03.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.02.98. (П-11641, архів УСБУ).

Салацинський Антон Федорович, 1870 р., с. Воронківці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 26.12.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.09.38 справу припинено в зв'язку із смертю заарештованого. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.06.98. (П-3469, ДАХмО).

Салацинський Мар'ян Аполлінарійович, 1876 р., с. Вербівочка, поляк, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, бондар. Райкомісією по переселенню 07.08.36 як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-389, архів УМВС).

Салій Іван Лук'янович, 1887 р., с. Левківка, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 18.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.05.89. (П-18386, ДАХмО).

Салій Юхим Пилипович, 1890 р., смт Гриців Шепетівського р-ну,

українець, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, бухгалтер. Заарештований 09.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Інші дані відсутні. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.12.90. (П-2024, ДАХмО).

Самара Василь Олексійович, 1883 р., с. Тернавка Ізяславського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Пашківці, колгоспник. Заарештований 01.12.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Кам'янець-Подільським облсудом 28.07.38 засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований Генпрокуратурою України від 09.07.93. (П-28654, архів УСБУ).

Самара Іван Ілліч, 1921 р., с. Хутори, українець, утриманець. У 1931 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Іркутську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.05.01, спр. № 940).

Самара Ілля Іванович, 1882 р., с. Хутори, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Іркутську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.05.01, спр. № 940).

Самара Феодосія Іллівна, 1916 р., с. Хутори, українка, утриманка. У 1931 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.05.01, спр. № 940).

Самолюк (Самойлюк) Василь Самійлович, 1897 р., с. Сковородки, українець, малописьменний, голова сільгоспкооперативу. Заарештований 03.05.29. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ОДПУ 03.09.29 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.04.98. (П-5851, архів УСБУ).

Самчук Олексій Микитович, 1908 р., с. Іршики, українець, малописьменний, диякон. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську діяльність 20.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Сандрацький Демид Пимонович, 1900 р., с. Веснянка, українець, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, голова колгоспу. Заарештований 21.01.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Старокостянтинівським райвідділом НКДБ 16.08.45 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.04.98. (П-4236, ДАХмО).

Сандульський Леонід Олексійович, 1895 р., с. Дунаїв Кременецького р-ну Тернопільської обл., українець, освіта середня. Проживав у с. Великі Мацевичі, зав. школою. Заарештований 22.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.08.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.12.97. (П-14922, ДАХмО).

Сапун Мойсей Микитович, 1882 р., с. Гриценки Красилівського р-ну, українець, освіта незакінчена вища. Проживав у с. Киселі, вчитель. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: антирадянська агітація. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.03.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.12.98. (П-2184, ДАХмО).

Сас Іван Овксентійович, 1894 р., м. Старокостянтинів, українець, освіта початкова, головний бухгалтер міськхарчпрому. Заарештований 16.12.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 30.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.01.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.04.61. (П-10821, архів УСБУ).

Сачок Ганна Матвіївна, 1923 р., с. Волиця-Керекешина, українка, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана в Архангельську обл. Звільнена із спецпоселення у 1941 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.11.95, спр. № 670).

Сачок Євдокія Максимівна, 1893 р., с. Волиця-Керекешина, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Архангельську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.11.95, спр. № 670).

Сачок Матвій Сильвестрович, 1897 р., с. Волиця-Керекешина, українець, освіта-початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 06.11.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 30.12.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.07.97. (П-12394, ДАХмО).

Сачок Степан Матвійович, 1927 р., с. Волиця-Керекешина, українець, утриманець. У 1930 р. разом з батьками висланий в Архангельську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.11.95, спр. № 670).

Сваволюк Антон Васильович, 1911 р., с. Малий Чернятин, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.07.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Старокостянтинівським райвідділом ДПУ 05.08.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.98. (П-1630, ДАХмО).

Сварчевський (Саричевський) Антон Купріянович, 1886 р., с. Вишнопіль, поляк, малописьменний. Проживав у с. Старий Остропіль, мельник. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П-4980, архів УСБУ).

Сварчевський (Сваричевський) Іван Едуардович, 1909 р., с. Сербинівка, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П-4980, архів УСБУ).

Сварчевський (Сваричевський) Север'ян Станіславович, 1883 р., с. Старий Остропіль, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П-4980, архів УСБУ).

Сварчевський Станіслав Францович, 1896 р., с. Рідкодуб Старосинявського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Вишнопіль, колгоспник. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 09.03.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.10.59. (П-8436, архів УСБУ).

Сварчевський Юзеф Северинович, 1921 р., с. Старий Остропіль, поляк, освіта вища, вчитель. Заарештований 18.03.44. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. УНКДБ Кам'янець-Подільської обл. 11.09.44 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.05.98. (П-4889, ДАХмО).

Свинцицький Тимофій Григорович, 1895 р., с. Заслуч, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 13.05.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.04.59. (П-7442, архів УСБУ).

Святська В'ячеслава Мар'янівна, 1933 р., м. Старокостянтинів, полька, утриманка. УНКВС Вінницької обл. 15.01.35 разом з батьками вислана в біломорсько-балтійські табори. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3118, архів УМВС).

Святська Олена Марцелівна, 1906 р., м. Старокостянтинів, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. УНКВС Вінницької обл. 15.01.35 як неблагонадійний елемент вислана в біломорсько-балтійські табори. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3118, архів УМВС).

Святська (Юхимчук) Юзефа Людвігівна, 1893 р., с. Малі Мацевичі, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 13.03.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою ДПУ УРСР 07.05.30 засуджена на 3 роки позбавлення волі умовно, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 23.01.92. (П-27452, архів УСБУ).

Святський Іван Минович, 1900 р., с. Малі Мацевичі, українець, освіта початкова, член ВКП(б) з 1931 р. по 1938 р. Проживав у с. Губча, голова сільради. Заарештований 30.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.11.57. (П-5220, архів УСБУ).

Святський Мар'ян Антонович, 1899 р., м. Старокостянтинів, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. УНКВС Вінницької обл. як неблагонадійний елемент 15.01.35 висланий у біломорсько-балтійські табори. Звільнений із спецпоселення 07.05.47. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3118, архів УМВС).

Севернюк Борис Олександрович, 1931 р., м. Старокостянтинів, українець, немовля. Шепетівським окрвідділом ДПУ 03.04.31 разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.01.95, спр. № 601).

Севернюк Ганна Дмитрівна, 1901 р., м. Старокостянтинів, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. Шепетівським окрвідділом ДПУ 03.04.31 як соціально небезпечний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.01.95, спр. № 601).

Севернюк Іван Олександрович, 1928 р., м. Старокостянтинів, українець, утриманець. Шепетівським окрвідділом ДПУ 03.04.31 разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.01.95, спр. № 601).

Севернюк Марія Олександрівна, м. Старокостянтинів, українка, утриманка. Шепетівським окрвідділом ДПУ 03.04.31 разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.01.95, спр. № 601).

Севернюк Олександр Григорович, 1904 р., м. Старокостянтинів, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 03.04.31 як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.01.95, спр. № 601).

Севернюк Соломон Іванович, 1874 р., с. Старокостянтинів, українець, малописьменний, сторож бурякорадгоспу. Заарештований 20.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Хмельницькому 16.11.37. Похов. брат. мог. на старому міськ. клад. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.09.65. (П-15848, архів УСБУ).

Сегут Броніслав Станіславович, 1927 р., с. Немирівка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.08.97, спр. № 769).

Сегут Станіслав Петрович, 1888 р., с. Немирівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.08.97, спр. № 769).

Седлярський Йосип Іванович, 1891 р., с. Сербинівка, поляк, малописьменний, швець артілі. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П-4980, архів УСБУ).

Семенюк Семен Васильович, 1897 р., с. Немирівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.08.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Кам'янець-Подільським облсудом 30.03.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1317, архів УМВС).

Семенюк (Овчиннікова) Тетяна Петрівна, 1905 р., с. Шатилово Спаського р-ну Рязанської обл. (Росія), росіянка, малописьменна. Проживала в м. Старокостянтинів, продавець. Заарештована 06.02.31. Звинувачення: шпигунство. Славутським прикордонним загоном ДПУ 22.04.32 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 18.12.97. (П-12531, архів УСБУ).

Семержинська Ганна Іванівна, 1912 р., м. Старокостянтинів, полька, освіта початкова, домогосподарка. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в Полтавську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 22.04.98, спр. № 794).

Семержинський Болеслав Марцелійович, 1910 р., м. Старокостянтинів, поляк, освіта початкова, моторист водогону. Заарештований 18.06.38. Звинувачення: шпигунство, підрив державної економіки. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.03.57. (П-4634, архів УСБУ).

Семержинський Мар'ян Марцелійович, 1898 р., м. Старокостянтинів, поляк, освіта початкова, слюсар МТС. Заарештований 02.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність.

НКВС і Прокурором СРСР 11.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.01.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 13.08.60. (П-9708, архів УСБУ).

Семержинський Ростислав Болеславович, м. Старокостянтинів, поляк, утриманець. У 1938 р. разом з матір'ю висланий у Полтавську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 22.04.98, спр. № 794).

Семінська Галина Іванівна, 1927 р., с. Сковородки, українка, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.12.95, спр. № 666).

Семінська Євгенія Іванівна, 1932 р., с. Сковородки, українка, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.12.95, спр. № 666).

Семінська Ніна Іванівна, 1929 р., с. Сковородки, українка, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.12.95, спр. № 666).

Семінська Ольга Кирилівна, с. Сковородки, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.12.95, спр. № 666).

Семінський Іван Михайлович, с. Сковородки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.12.95, спр. № 666).

Семінський Леонід Іванович, 1925 р., с. Сковородки, українець, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.12.95, спр. № 666).

Семінський Михайло Іванович, 1922 р., с. Сковородки, українець, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.12.95, спр. № 666).

Сеницький Антон Володимирович, 1906 р., с. Припутенка Ізяславського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Оріхівка, податковий інспектор. Заарештований 16.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Справу направлено районному прокурору. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.12.98. (П-1999, ДАХмО).

Сенько Костянтин Степанович, 1895 р., м. Одеса, росіянин, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, проповідник релігійної секти. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську агітацію 25.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Серветник Іван Харитонович, 1895 р., с. Гнатки, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 07.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.03.57. (П-4762, ДАХмО).

Сергійчук Гордій Мойсейович, 1901 р., с. Грибенинка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 21.02.49. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 26.02.49 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ. УКДБ Хмельницької обл. 14.05.55 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.04.98. (П-3994, ДАХмО).

Середа Каленик Іванович, 1906 р., с. Мельники Канівського р-ну Чернігівської обл., українець, освіта незакінчена вища, член ВКП(б) до 1937 р. Проживав у м. Старокостянтинів, зав. культурно-пропагандистським відділом РК КП(б)У. Заарештований 28.12.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. Прокуратурою Кам'янець-Подільської обл. 27.08.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.07.98. (П-2800, ДАХмО).

Серединська Олена Станіславівна, м. Старокостянтинів, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.05.94, спр. № 497).

Серединська Софія Броніславівна, 1905 р., м. Полонне, полька, освіта початкова.

Проживала у м. Старокостянтинів, робітниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Особливою нарадою НКВС СРСР 24.06.38 вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 11.11.42. Реабілітована військтрибуналом Київського ВО 18.09.59. (Ріш. райкомісії від 25.05.94, спр. 497).

Серединський Богдан Іванович, 1905 р., м. Старокостянтинів, поляк, малописьменний, інструктор райспоживспілки. Заарештований 15.01.35. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.08.35 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.05.98. (П-3579, архів УСБУ).

Серединський Броніслав Феліксович, 1908 р., м. Старокостянтинів, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Старокостянтинівським райвідділом ДПУ 05.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.98. (П-1635, ДАХмО).

Серединський Леонард Станіславович, м. Старокостянтинів, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.05.94, спр. № 497).

Серединський Станіслав Францович, 1900 р., м. Старокостянтинів, поляк, освіта початкова, робітник. Заарештований 23.09.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. НКВС СРСР 18.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.10.37. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 19.12.58. (Ріш. райкомісії від 25.05.94, спр. № 497).

Сердюк Петро Йосипович, 1915 р., с. Лисинці, українець. малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, робітник 106-ої військбуддільниці. Заарештований 30.08.36. Звинувачення: терористичні дії. Військтрибуналом в/ч 5113 26.06.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований Пленумом Верховного Суду СРСР 18.03.59. (П-7404, ДАХмО).

Сивоконський Ілля Степанович, 1890 р., с. Берегелі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою ДПУ УРСР 11.01.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 26.08.70. (П-16584, архів УСБУ).

Сидорчук Филимон Феодосійович, 1884 р., с. Ладиги, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську діяльність 21.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Синькевич Болеслав Францович, 1893 р., с. Чорна, поляк, малописьменний. Проживав у с. Йосипівка, коваль колгоспу. Заарештований 12.05.38. Звинувачення: член „ПОВ”, шпигун. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П-4980, архів УСБУ).

Сирота Калістрат Михайлович, 1890 р., с. Хижники, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську агітацію 03.04.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Сирота Федір Филимонович, 1905 р., с. Хижники, українець, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4315, ДАХмО).

Сироткін Григорій Іванович, 1900 р., Оренбурзька обл. (Росія), росіянин, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, селянин-одноосібник. Заарештований 30.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 17.02.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.12.97. (П-13768, ДАХмО).

Ситник Антон Федорович, 1883 р., с. Трительники Волочиського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, робітник цукрозаводу. Заарештований 25.08.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 06.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.05.89. (П-18007, ДАХмО).

Ситницький Мар’ян Людвігович, 1892 р., с. Новики, поляк, малописьменний,

колгоспник. Заарештований 22.04.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.12.56. (П-4514, архів УСБУ).

Ситницький Станіслав Людвігович, 1899 р., м. Старокостянтинів, поляк, освіта початкова, тракторист. Заарештований 20.04.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.12.56. (П-4514, архів УСБУ).

Ситов Мефодій Давидович, 1875 р., с. Великі Мацевичі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 12.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Шепетівка 29.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.11.89. (П-21885 „А", ДАХмО).

Сігал Бенціон Липович, 1905 р., м. Старокостянтинів, єврей, освіта незакінчена середня, плановик райспоживспілки. Заарештований 04.08.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 11.10.39 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.04.90. (П-25555, ДАХмО).

Сігал Герш Липович, 1903 р., м. Старокостянтинів, єврей, освіта незакінчена середня, бухгалтер. Заарештований 04.08.38. Звинувачення: член сіоністської організації. Прокуратурою Кам'янець-Подільської обл. 26.04.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.05.98. (П-4093, ДАХмО).

Сідлярська Антоніна Йосипівна, 1925 р., с. Сербинівка, полька, утриманка. У 1938 р. разом з матір'ю вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.04.95, спр. № 630).

Сідлярська Ганна Вікентіївна, 1905 р., с. Сербинівка, полька, малописьменна, домогосподарка. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.04.95, спр. № 630).

Сідлярська Марія Йосипівна, 1920 р., с. Сербинівка, полька, утриманка. У 1938 р. разом з матір'ю вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.04.95, спр. № 630).

Сідлярська Ніна Йосипівна, 1923 р., с. Сербинівка, полька, утриманка. У 1938 р. разом з матір'ю вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.04.95, спр. № 630).

Сідлярська Станіслава Йосипівна, 1915 р., с. Сербинівка, полька, малописьменна, домогосподарка. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.04.95, спр. № 630).

Сідлярський Зиґмунд Йосипович, 1913 р., с. Сербинівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1938 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.04.95, спр. № 630).

Сідлярський Олексій Йосипович, 1917 р., с. Сербинівка, поляк, освіта неповна середня, селянин-одноосібник. У 1938 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.04.95, спр. № 630).

Сідлярський Роман Йосипович, 1927 р., с. Сербинівка, поляк, утриманець. У 1938 р. разом з матір'ю висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.04.95, спр. № 630).

Сікорська Анелія Григорівна, 1862 р., с. Веснянка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2672, архів УМВС).

Сікорська Клементина Станіславівна, 1927 р., с. Верхняки, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 18.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5534, архів УМВС).

Сікорська Ксенія Корніївна, 1906 р., с. Верхняки, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 18.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5535, архів УМВС).

Сікорська Людвіга Михайлівна, 1918 р., с. Вербородинці, полька, освіта початкова,

колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 18.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1215, архів УМВС).

Сікорська Марія Станіславівна, 1903 р., с. Верхняки, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.05.94, спр. № 473).

Сікорська Станіслава Станіславівна, 1921 р., с. Верхняки, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.05.94, спр. № 473).

Сікорська Тереза Іванівна, 1880 р., с. Верхняки, полька, малописьменна, домогосподарка. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.05.94, спр. № 473).

Сікорська Ядвіга Мар'янівна, 1933 р., с. Верхняки, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 11.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3590, архів УМВС).

Сікорська Яніна Макарівна, 1911 р., с. Новоселиця, полька, малописьменна. Проживала у с. Верхняки, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 12.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3588, архів УМВС).

Сікорський Антон Гнатович, 1885 р., с. Миролюбне, поляк, малописьменний. Проживав у с. Берегелі, конюх колгоспу. Заарештований 08.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.06.89. (П-18851, архів УСБУ).

Сікорський Антон Станіславович, 1902 р., с. Верхняки, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, тесля. Заарештований 05.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.04.89. (П-17297, архів УСБУ).

Сікорський Дмитро Станіславович, 1935 р., с. Верхняки, поляк, немовля. У 1936 р. разом з батьками висланий Казахстан. Звільнений із спецпоселення 18.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5539, архів УМВС).

Сікорський Мар'ян Дем'янович, 1910 р., с. Верхняки, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 12.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3591, архів УМВС).

Сікорський Микола Мар'янович, 1935 р., с. Новоселиця, поляк, немовля. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.01.94, спр. № 411).

Сікорський Олександр Станіславович, 1912 р., с. Верхняки, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 18.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3589, архів УМВС).

Сікорський Станіслав Дем'янович, 1904 р., с. Верхняки, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 18.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5533, архів УМВС).

Сікорський Фелікс Мар'янович, 1899 р., с. Малий Чернятин, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 22.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.10.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.08.89. (П-19927, архів УСБУ).

Сімчук Йосип Демидович, 1894 р., с. Самчики, українець, освіта початкова, голова Самчиківського ССТ. Заарештований 20.11.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.01.45 засуджений на 15 років позбавлення волі з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Комісією по перегляду слідчих справ 22.06.54 строк зменшено до 10 років позбавлення волі. Реабілітований

прокуратурою Хмельницької обл. 04.10.91. (П-26950, архів УСБУ).

Січкар Іван Климович, 1902 р., с. Губча, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.10.89. (П-20853, ДАХмО).

Скалка Олена Василівна, 1911 р., с. Западинці Красилівського р-ну, українка, малописьменна. Проживала у м. Старокостянтинів, домогосподарка. Особливою нарадою МВС СРСР 10.06.46 як член сім'ї зрадника Батьківщини вислана на 5 років у Казахстан. Звільнена із спецпоселення 25.07.51. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 04.04.90. (П-25482, ДАХмО).

Скальський Мар'ян Іванович, 1908 р., с. Левківка, поляк, малописьменний. Проживав у с. Сербинівка, колгоспник. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П-4980, архів УСБУ).

Скомський Іван Миколайович, 1895 р., с. Тріски Красилівського р-ну. поляк, малописьменний. Проживав у с. Попівці, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.03.98. (П-14952, ДАХмО).

Скоп Галина Михайлівна, 1944 р., м. Старокостянтинів, українка, утриманка. У 1948 р. разом з батьками вислана в Тюменську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.08.95, спр. № 662).

Скоп Ганна Іванівна, 1921 р., м. Старокостянтинів, українка, освіта неповна середня, домогосподарка. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі у 1948 р. вислана в Тюменську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.08.95, спр. № 662).

Скоп Микола Михайлович, 1943 р., м. Старокостянтинів, українець, утриманець. У 1948 р. разом з батьками висланий в Тюменську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. Ріш. райкомісії від31.08.95, спр. № 662).

Скоп Михайло Андрійович, 1913 р., м. Старокостянтинів, українець, освіта неповна середня, робітник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі у 1948 р. висланий в Тюменську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.08.95, спр. № 662).

Скоп'юк Іван Дмитрович, 1886 р., с. Іршики, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 28.10.30. Звинувачення: участь у масових безпорядках. Трійкою ДПУ УРСР 29.04.31 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.10.91. (П-26939, архів УСБУ).

Скорбач Парасковія Григорівна, 1910 р., с. Чорна, українка, малописьменна, колгоспниця. Затримана 17.04.48. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 15.05.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 22.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2171, архів УМВС).

Скоропад Григорій Петрович, 1888 р., с. Замочок Нестеровського р-ну Львівської обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, нач. охорони лісів ліспромгоспу. Заарештований 23.03.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.11.57. (П-5250, архів УСБУ).

Скоц Хома Сильвестрович, 1891 р., с. Пашківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 12.05.32 висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.01.98. (П-12146, архів УСБУ).

Скрижевський Сигізмунд Іванович, 1896 р., м. Старокостянтинів, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Заслуч, рахівник колгоспу. Заарештований 13.07.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Хмельницькому 13.10.38. Похов. брат. мог. на старому міськ. клад. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.09.58. (П-6432, ДАХмО).

Скрипник Іван Костянтинович, 1890 р., с. Сокирчин Тлумацького р-ну Івано-Франківської обл., українець, неписьменний. Проживав у с. Берегелі, колгоспник. Заарештований 05.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.11.61. (П-10927, ДАХмО).

Скульський Леонід Михайлович, 1898 р., с. Котюржинці Красилівського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у с. Оріхівка, вчитель. Заарештований 27.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Хмельницькому 03.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 07.06.56. (П-4212, архів УСБУ).

Скуповська Клементина Андріївна, 1907 р., с. Вербородинці, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 11.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4949, архів УМВС).

Скуповський Едуард Мар'янович, 1936 р., с. Вербородинці, поляк, немовля. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 03.12.93, спр. № 425).

Скуповський Зиґмунд Мар'янович, 1926 р., с. Вербородинці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 03.12.93, спр. № 425).

Скуповський Мар'ян Іванович, 1904 р., с. Вербородинці, поляк, неписьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 11.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5530, архів УМВС).

Скуповський Станіслав Мар'янович, 1930 р., с. Вербородинці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 03.12.93, спр. № 425).

Славецький Тиміш Казимирович, 1889 р., с. Оріхівка, поляк, малописьменний, конюх колгоспу. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.12.97. (П-14762, архів УСБУ).

Слинявчук Матвій Іванович, 1890 р., с. Хижники, українець, малописьменний, тесля колгоспу. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація, шкідництво. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 19.05.56. (П-4315, ДАХмО).

Слідзинський Володимир Іванович, 1908 р., м. Старокостянтинів, поляк, освіта початкова, член ВКП(б) до 1937 р. Проживав у м. Чернігові, військовослужбовець. Заарештований 23.07.37. Звинувачення: антирадянська діяльність, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 08.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 14.03.58. (П-24530, ДАХмО).

Слідзинський Володимир Йосипович, 1890 р., м. Старокостянтинів, поляк, освіта початкова, машиніст електростанції. Заарештований 04.06.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.07.89. (П-22348, архів УСБУ).

Слободенюк Григорій Хомич, 1897 р., с. Сковородки, українець, освіта початкова, їздовий колгоспу. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: член повстанської організації, шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П-23014, ДАХмО).

Слободенюк Сергій Трохимович, 1913 р., с. Миролюбне, українець, освіта незакінчена середня, військовослужбовець, кандидат у члени КПРС до 1947 р. Заарештований 22.08.47. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 9-ої повітряної армії 04.12.47 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Далекосхідного ВО 22.05.92. (П-27904, архів УСБУ).

Слободенюк Феодосій Васильович, 1898 р., с. Немиринці, українець, малописьменний,

селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську діяльність 22.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Сломінський Петро Улянович, 1901 р., с. Сахнівці, поляк, освіта початкова, машиніст молотарки. Заарештований 09.03.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 17.06.39 засуджений на один рік позбавлення волі у загальних місцях покарання. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П-1461, архів УСБУ).

Слотвінська Софія Іванівна, 1906 р., с. Вербородинці, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 11.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3576, архів УМВС).

Слотвінська Ядвіга Францівна, 1934 р., с. Вербородинці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 12.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3574, архів УМВС).

Слотвінський Едвард Францович, 1932 р., с. Вербородинці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 11.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3573, архів УМВС).

Слотвінський Йосип Вікентійович, 1878 р., с. Вербородинці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 01.03.30. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.05.30 висланий на 3 роки у Сумську обл. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.89. (П-17176, архів УСБУ).

Слотвінський Йосип Францович, 1929 р., с. Вербородинці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 11.02.56. Реабілітований УМВС у Хмельницькій обл.. 02.12.94. (П-3575, архів УМВС).

Слотвінський Франц Йосипович, 1904 р., с. Вербородинці, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 11.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3577, архів УМВС).

Смолянчук Іларіон Антонович, 1890 р., с. Новоселиця, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську агітацію 20.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Смульський Костянтин Сигізмундович, 1910 р., с. Попелюхи Вінницької обл., поляк, освіта початкова, член ЛКСМУ. Проживав у м. Старокостянтинів, автослюсар. Заарештований 07.08.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.07.89. (П-23153, архів УСБУ).

Снігур Харитон Іванович, 1890 р., с. Воронківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську діяльність 22.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Собко Антон Антонович, 1897 р., с. Пеньки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий на спецпоселення в Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.07.94, спр. № 564).

Собко Антон Антонович, 1927 р., с. Пеньки, українець, утриманець. У 1930 р. разом з батьками висланий в Пермську обл. Звільнений із спецпоселення у 1943 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.07.94, спр. № 564).

Собко Дмитро Антонович, 1930 р., с. Пеньки, українець, немовля. У 1930 р. разом з батьками висланий в Пермську обл. Помер у 1930 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.07.94, спр. № 564).

Собко Олександра Антонівна, 1921 р., с. Пеньки, українка, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана в Пермську обл. Звільнена із спецпоселення у 1943 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.07.94, спр. № 564).

Собко Феодосія Микитівна, 1901 р., с. Пеньки, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент вислана в Пермську обл. Звільнена із спецпоселення у 1947 р. Реабілітована згідно з

Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.07.94, спр. № 564).

Собчук Дем’ян Іванович, 1889 р., с. Грибенинка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам’янець-Подільським облсудом 07.11.39 справу припинено у зв’язку зі смертю заарештованого. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.05.98. (П-4189, архів УСБУ).

Собчук Денис Петрович, 1889 р. с. Грибенинка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам’янець-Подільським облсудом 25.05.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1463, архів УСБУ).

Собчук Юрій Матвійович, 1891 р., с. Грибенинка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 10.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 18.01.58. (П-5512, ДАХмО).

Собчук Юхим Микитович, 1906 р., с. Бутівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.12.97. (П-14879, ДАХмО).

Совинський (Савинський) Франц Францович, 1886 р., с. Ладиги, поляк, малописьменний, конюх цукрового комбінату. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 13.05.58. (П-6152, архів УСБУ).

Соколовська Катерина Федорівна, 1919 р., с. Баглаї, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2626, архів УМВС).

Соколовська Марія Захарівна, 1890 р., с. Вербівочка, полька, малописьменна, домогосподарка. У 1936 р. як особа польської національності вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.08.98, спр. № 865).

Соколовська Марія Карлівна, 1877 р., с. Сковородки, полька, неписьменна, домогосподарка. У 1936 р. як особа польської національності вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 21.03.94, спр. № 467).

Соколовська Марцеліна Олександрівна, 1916 р., с. Сковородки, полька, освіта початкова, домогосподарка. У 1936 р. як особа польської національності вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 21.03.94, спр. № 467).

Соколовська Фелікса Йосипівна, 1921 р., с. Вербівочка, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.08.98, спр. № 865).

Соколовська (Довженко) Розалія Олександрівна, 1914 р., с. Сковородки, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 02.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1101, архів УМВС).

Соколовський Антон Антонович, 1883 р., с. Баглаї, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2626, архів УМВС).

Соколовський Антон Олександрович, 1902 р., с. Сковородки, поляк, освіта початкова, колгоспник, член ВКП(б) до 1938 р. Заарештований 31.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.01.58. (П-5315, ДАХмО).

Соколовський Іван Антонович, 1919 р., смт Антоніни Красилівського р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Баглаї, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2626, архів УМВС).

Соколовський Йосип Іванович, 1885 р., с. Вербівочка, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 20.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 11.04.68. (П-16357, архів УСБУ).

Соколовський Мар’ян Антонович, 1899 р., с. Сковородки, поляк, малописьменний. Проживав у с. Семиреньки, лісник. Заарештований 18.12.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. УДБ НКВС 05.02.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.08.98. (П-2531, архів УСБУ).

Соколовський Олександр Францович, 1872 р., с. Сковородки, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 07.10.47. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 21.03.94, спр. № 467).

Соколовський Франц Феліксович, 1890 р., с. Вербівочка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 11.04.68. (П-10289, архів УСБУ).

Соколюк Григорій Семенович, 1918 р., с. Великі Мацевичі, українець, утриманець. У 1930 р. разом з батьками висланий у Красноярський край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 04.08.93, спр. № 355).

Соколюк Єлизавета Семенівна, 1929 р., с. Великі Мацевичі, українка, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана в Красноярський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 04.08.93, спр. № 355).

Соколюк Ксенія Никандрівна, 1896 р., с. Великі Мацевичі, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Красноярський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 04.08.93, спр. № 355).

Соколюк Марія Семенівна, 1922 р., с. Великі Мацевичі, українка, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана в Красноярський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 04.08.93, спр. № 355).

Соколюк Микита Іванович, 1902 р., с. Малишівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 02.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 12.12.62. (П-11977, архів УСБУ).

Соколюк Павло Савич, 1904 р., с. Іршики, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Утік. УНКВС Вінницької обл. 09.02.35 направлений на попереднє місце відбуття покарання. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3095, архів УМВС).

Соколюк Петро Олександрович, 1902 р., с. Іршики, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську агітацію 02.04.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Соколюк Потап Григорович, 1878 р., с. Великі Мацевичі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 01.11.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.04.32 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.01.98. (П-13972, ДАХмО).

Соколюк Семен Кирилович, 1889 р., с. Великі Мацевичі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську діяльність 25.03.30 висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4349, архів УМВС).

Соколюк Сергій Якович, 1889 р., с. Іршики, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.03.98. (П-15032, архів УСБУ).

Соколюк Яким Якович, 1892 р., с. Іршики, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.02.38.

Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.08.89. (П-19794, ДАХмО).

Соловйов Максим Федорович, 1911 р., м. Старокостянтинів, українець, освіта незакінчена середня, військовослужбовець. Заарештований 12.09.46. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом 31-ої танкової дивізії 19.12.46 засуджений на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 29.01.47 строк покарання зменшено до одного року. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.05.92. (П-27814, архів УСБУ).

Сологуб Леонтій Олександрович, 1897 р., с. Воронківці, українець, малописьменний, ремонтний робітник, член ВКП(б) до 1935 р. Заарештований 05.02.35. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 26.04.35 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.06.98. (П-3443, ДАХмО).

Сологуб Марія Данилівна, 1918 р., с. Великий Чернятин, українка, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 11.03.53. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Кам'янець-Подільським облсудом 30.03.53 засуджена на 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Верховним Судом УРСР 22.03.55 строк покарання зменшено до 6 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 17.07. 92. (П-27982, архів УСБУ).

Солом'юк Іван Юхимович, 1902 р., с. Миролюбне, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.07.49. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 30.09.49 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.10.91. (П-26902, архів УСБУ).

Солом'юк Любов Демидівна, 1916 р., с. Миролюбне, українка, утриманка. У 1931 р. разом з батьками вислана в Свердловську обл. Звільнена із спецпоселення 05.12.41. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.03.95, спр. № 606).

Солом'юк Мойсей Демидович, 1904 р., с. Миролюбне, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 27.05.41. Звинувачення: антирадянська агітація. У липні 1941 р. Кам'янець-Подільським УНКВС відправлений у тюрму № 6 м. Барнаула. Помер 25.01.42. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.08.93. (П-1806, ДАХмО).

Солоцінський Мар'ян Онуфрійович, 1900 р., с. Оріхівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 17.10.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 16.12.30 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької 01.07.97. (П-12382, архів УСБУ).

Солтик Василь Тодосьович, 1909 р., с. Северини, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3132, архів УМВС).

Солтик Іван Тодосьович, 1913 р., с. Северини, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3132, архів УМВС).

Солтик Оксен Омелянович, 1882 р., с. Северини, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 04.05.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.07.89. (П-18529, ДАХмО).

Солтик Христина Тодосівна, 1907 р., с. Северини, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана у біломорсько-балтійські табори. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3132, архів УМВС).

Сопронюк Василь Артемович, 1886 р., с. Підгірне, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 висланий у Казахстан на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.09.98. (П-14396, архів УСБУ).

Сопронюк Пилип Онуфрійович, 1894 р., с. Підгірне, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 16.07.44. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 1-ої гвардійської армії 10.08.44 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ

з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Західного регіону України 01.09.94. (П-29096, архів УСБУ).

Сорока Катерина Несторівна, 1929 р., с. Мартинівка, українка, утриманка. У 1933 р. разом з батьками вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. № 848).

Сорока Любов Несторівна, 1922 р., с. Мартинівка, українка, утриманка. У 1933 р. разом з батьками вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. № 848).

Сорока Марія Платонівна, 1891 р., с. Мартинівка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. № 848).

Сорока Надія Несторівна, 1920 р., с. Мартинівка, українка, утриманка. У 1933 р. разом з батьками вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. № 848).

Сорока Нестор Семенович, 1882 р., с. Мартинівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий в Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. № 848).

Сорока Тетяна Несторівна, 1922 р., с. Мартинівка, українка, утриманка. У 1933 р. разом з батьками вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. № 848).

Сосновка Станіслав Йосипович, 1899 р., с. Ставці Люблінської губ. (Польща), поляк, освіта початкова. Проживав у с. Малий Чернятин, пожежник цукрозаводу. Заарештований 09.09.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 11.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.01.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 13.03.59. (П-7223, архів УСБУ).

Списова Неоніла Омелянівна, 1938 р., с. Веснянка, українка, утриманка. У 1948 р. разом з батьками вислана в Тюменську обл. Звільнена із спецпоселення 12.02.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.04.95, спр. № 616).

Списова Текля Митрофанівна, 1910 р., с. Веснянка, українка, малописьменна, домогосподарка. У 1948 р. за ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі вислана в Тюменську обл. Звільнена із спецпоселення 12.02.57. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.04.95, спр. № 616).

Списовий Борис Омелянович, 1947 р., с. Веснянка, українець, немовля. У 1948 р. разом з батьками висланий в Тюменську обл. Звільнений із спецпоселення 12.02.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.04.95, спр. № 616).

Списовий Михайло Омелянович, 1944 р., с. Веснянка, українець, утриманець. У 1948 р. разом з батьками висланий в Тюменську обл. Звільнений із спецпоселення 12.02.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.04.95, спр. № 616).

Списовий Омелян Кіндратович, 1912 р., с. Веснянка, українець, освіта початкова, колгоспник. У 1948 р. за ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі висланий в Тюменську обл. Звільнений із спецпоселення 12.02.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.04.95, спр. № 616).

Списовий Роман Омелянович, 1942 р., с. Веснянка, українець, утриманець. У 1948 р. разом з батьками висланий в Тюменську обл. Звільнений із спецпоселення 12.02.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.04.95, спр. № 616).

Списовий Сергій Омелянович, 1944 р., с. Веснянка, українець, утриманець. У 1948 р. разом з батьками висланий в Тюменську обл. Звільнений із спецпоселення 12.02.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.04.95, спр. № 616).

Співак Афанасій Григорович, 1880 р., с. Гнатки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 20.03.30 за контрреволюційну діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Співак Ігнат Іванович, 1905 р., с. Веснянка, українець, освіта початкова. Проживав у с. Самчики, коваль радгоспу. Заарештований 15.05.36. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Вінницьким облсудом 02.08.36 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ

з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 28.11.89. (П-24531, архів УСБУ).

Співак Яків Йосипович, 1889 р., с. Веснянка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 28.07.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Помер 16.01.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.10.66. (П-16067, ДАХмО).

Средзинський Богдан Іванович, 1905 р., м. Старокостянтинів, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.02.30. Звинувачення: антирадянська діяльність. Київським відділом ДПУ УРСР 29.04.30 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.03.98. (П-11633, архів УСБУ).

Средзинський Броніслав Феліксович, 1908 р., с. Заслуч, поляк, освіта початкова, рахівник колгоспу. Заарештований 22.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.04.59. (П-7442, архів УСБУ).

Средзинський Казимир Францович, 1906р.,м.Старокостянтинів,поляк,малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.02.30. Звинувачення: антирадянська діяльність. Київським відділом ДПУ УРСР 29.04.30 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.03.98. (П-11633, архів УСБУ).

Ставинський Петро Сидорович, 1918 р., с. Раштівка, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 29.12.42. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом 67-ої стрілецької дивізії 16.02.43 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований військтрибуналом Верховного Суду СРСР 15.08.61. (П-11036, архів УСБУ).

Старинчук Тимофій Іванович, 1896 р., с. Райки, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 10.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.05.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.06.89. (П-18854, архів УСБУ).

Старостюк Потап Харитонович, 1885 р., с. Хижники, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську агітацію 20.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Стасенко Анатолій Володимирович, 1942 р., м. Старокостянтинів, українець, утриманець. У 1948 р. разом з батьками висланий в Тюменську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 21.02.95, спр. № 603).

Стасенко Володимир Сергійович, 1915 р., м. Старокостянтинів, українець, малописьменний, колгоспник. У 1948 р. за ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі висланий в Тюменську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 21.02.95, спр. № 603).

Стасенко Олександра Степанівна, 1918 р., м. Старокостянтинів, українка, освіта початкова, домогосподарка. У 1948 р. за ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі вислана в Тюменську обл. Звільнена із спецпоселення 04.09.53. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 21.02.95, спр. № 603).

Стасенко Ольга Володимирівна, 1939 р., м. Старокостянтинів, українка, утриманка. У 1948 р. разом з батьками вислана в Тюменську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 21.02.95, спр. № 603).

Стасенко Світлана Володимирівна, 1945 р., м. Старокостянтинів, українка, утриманка. У 1948 р. разом з батьками вислана в Тюменську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 21.02.95, спр. № 603).

Стасюк Сергій Олександрович, 1907 р., с. Новогрудка (Білорусь), українець, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, старший комендант охорони бурякорадгоспу. Заарештований 03.02.34. Звинувачення: шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 27-28.02.34 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 25.04.69. (П-16471, архів УСБУ).

Стахович Андрій Михайлович, 1884 р., с. Володарівка, українець, неписьменний, конюх млина. Заарештований 23.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС

Кам’янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам’янці-Подільському 25.11.37. Похов. брат. мог. у р-ні заводу „Електроприлад”. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.09.60. (П-9810, архів УСБУ).

Стахович Петро Михайлович, 1888 р., с. Володарівка, українець, малописьменний, помічник бухгалтера. Заарештований 25.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 14.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 18.01.58. (П-5519, ДАХмО).

Стаховська Єфросинія, 1910 р., с. Вербородинці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1216, архів УМВС).

Стаховський Антон, 1905 р., с. Вербородинці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1216, архів УМВС).

Стаховський Фелікс Антонович, 1932 р., с. Вербородинці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 08.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1216, архів УМВС).

Сташевський Войцех Войцехович, 1899 р., с. Тарнава Люблінської губ. (Польща), поляк, малописьменний. Проживав у с. Веснянка, селянин-одноосібник. Заарештований 27.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 14.05.32 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.11.97. (П-13080, ДАХмО).

Стельмах Севастян Леонтійович, 1877 р., с. Веснянка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 12.04.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.02.98. (П-15003, архів УСБУ).

Степанчук Денис Леонтійович, 1894 р., с. Киселі, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.07.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Старокостянтинівським райвідділом НКВС 04.08.37 віднесений до першої категорії (розстріл), справу направлено на розгляд спецтрійки НКВС. Інші дані відсутні. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.98. (П-2915, архів УСБУ).

Степанчук Іван Андрійович, 1891 р., с. Киселі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 04.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.10.89. (П-20860, ДАХмО).

Степанчук Михайло Іванович, 1883 р., с. Киселі, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 30.04.32. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.11.32 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П-18124, ДАХмО).

Степанчук Олексій Іванович, 1897 р., с. Киселі, українець, освіта незакінчена вища. Проживав у с. Самчики, вчитель. Заарештований 24.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.09.58. (П-6977, ДАХмО).

Степанюк Григорій Васильович, 1908 р., с. Бутівці, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 22.08.40. Звинувачення: здався у полон білофіннам. Особливою нарадою НКВС СРСР 13.09.40 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Московського ВО 06.03.58. (П-6135, архів УСБУ).

Стефанська Ганна Антонівна, 1891 р., с. Миролюбне, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.01.94, спр. № 414).

Стефанська Яніна Броніславівна, 1923 р., с. Миролюбне, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.01.94, спр. № 414).

Стефанський Броніслав Йосипович, 1892 р., с. Миролюбне, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У

1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.01.94, спр. № 414).

Стефанський Франц Броніславович, 1914 р., с. Миролюбне, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.01.94, спр. № 414).

Стецюк Антон Михайлович, 1892 р., с. Гнатки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. УНКВС Вінницької обл. 15.01.35 як неблагонадійний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Реабілітований прокуратурою Карельської АРСР у 1989 р. (Ріш. райкомісії 25.06.96, спр. № 715).

Стецюк Марія Антонівна, 1934 р., с. Гнатки, українка, немовля. УНКВС Вінницької обл. 15.01.35 разом з батьками вислана у біломорсько-балтійські табори. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.06.96, спр. № 715).

Стецюк Марко Антонович, 1921 р., с. Гнатки, українець, утриманець. УНКВС Вінницької обл. 15.01.35 разом з батьками висланий у біломорсько-балтійські табори. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3266, архів УМВС).

Стецюк Олександра Антонівна, 1924 р., с. Гнатки, українка, утриманка. УНКВС Вінницької обл. 15.01.35 разом з батьками вислана у біломорсько-балтійські табори. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3266, архів УМВС).

Стецюк Олена Антонівна, 1934 р., с. Гнатки, українка, немовля. УНКВС Вінницької обл. 15.01.35 разом з батьками вислана у біломорсько-балтійські табори. Померла 07.04.37. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3266, архів УМВС).

Стецюк Петро Федорович, 1892 р., с. Гнатки, українець, малописьменний, рахівник колгоспу. Заарештований 07.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.03.57. (П-4762, ДАХмО).

Стецюк Семен Леонтійович, 1893 р., с. Гнатки, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 05.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.03.57. (П-4762, ДАХмО).

Стецюк Христина Северинівна, 1900 р., с. Гнатки, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. УНКВС Вінницької обл. 15.01.35 як неблагонадійний елемент вислана у біломорсько-балтійські табори. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3266, архів УМВС).

Стихач Василь Григорович, 1898 р., с. Драчі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.10.90. (П-15207, ДАХмО).

Столяр Никифор Степанович, 1880 р., с. Гнатки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 03.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.06.89. (П-18797, архів УСБУ).

Столяр Федір Софонович, 1907 р., с. Гнатки, українець, малописьменний, помічник рахівника колгоспу. Заарештований 29.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.10.63. (П-13597, архів УСБУ).

Стопнюк Архип Корнійович, 1902 р., с. Сахнівці, українець, неписьменний, конюх колгоспу. Заарештований 24.03.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом МДБ Львівського округу 15.05.52 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ. Комісією по перегляду слідчих справ по Хабаровському краю 23.05.56 строк зменшено до 6 років позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.03.94. (П-28974, архів УСБУ).

Стопнюк Іван Трохимович, 1914 р., с. Сахнівці, українець, малописьменний, заст. голови колгоспу, кандидат у члени ВКП(б) до 1946 р. Заарештований 11.01.46. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військпрокуратурою Прикарпатського ВО 15.03.46 справу припинено,

з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.07.98. (П-2774, архів УСБУ).

Стопнюк Пестина Лазарівна, 1907 р., с. Сахнівці, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 24.03.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Львівського округу 15.05.52 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ. Комісією по перегляду слідчих справ по Хабаровському краю 23.05.56 строк зменшено до 6 років позбавлення волі. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 11.03.94. (П-28974, архів УСБУ).

Стороженко Іван Романович, 1890 р., с. Яремичі, українець, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Великі Мацевичі, священик. Заарештований 14.03.36. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Вінницьким облсудом 21.06.36 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 29.12.89. (П-24337, архів УСБУ).

Сторожук Афанасій Микитович, 1910 р., с. Демківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 31.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.12.89. (П-23629, архів УСБУ).

Сторожук Микита Якович, 1877 р., с. Демківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську агітацію 03.04.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Сторожук Олександр Маркович, 1900 р., с. Райки, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської 22.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.12.60. (П-10101, архів УСБУ).

Сторожук Петро Порфирович, 1923 р., с. Березне, українець, освіта середня, без певних занять. Заарештований 18.03.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.04.44 справу припинено, направлений у штрафну роту діючої армії. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.03.98. (П-8161, ДАХмО).

Сторожук Петро Степанович, 1893 р., с. Яремичі, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 27.04.38. Звинувачення: шкідництво. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 01.11.58. (П-6961, ДАХмО).

Стояновський Архип Петрович, 1892 р., с. Петропавлівка Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, машиніст. Заарештований 17.07.46. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Кам’янець-Подільським облсудом 31.12.46 засуджений на 5 років позбавлення волі з конфіскацією майна і пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.02.98. (П-12008, архів УСБУ).

Стратійчук Ілля Дмитрович, 1897 р., с. Молодія Глибоцького р-ну Чернівецької обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Губин, конюх колгоспу. Заарештований 23.03.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П-22313, архів УСБУ).

Строгаль Климентій Никифорович, 1903 р., с. Григорівка, українець, малописьменний, ветсанітар колгоспу. Заарештований 03.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шкідництво. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 10.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.05.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 24.05.63. (П-12663, архів УСБУ).

Струменський Михайло Костянтинович, 1889 р., с. Хорошів Білогірського р-ну, українець, освіта вища. Проживав у м. Старокостянтинів, священик. Заарештований 28.07.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 07.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.06.89. (П-18581, ДАХмО).

Струтинський Олександр Іванович, 1893 р., с. Пеньки, українець, малописьменний, керівник радгоспу. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську діяльність 25.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4349, архів УМВС).

Стряпко Василь Захарович, 1904 р., хут. Дубровка Гродненської губ. (Білорусь), українець, освіта вища. Проживав у с. Сербинівка, вчитель. Заарештований 02.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 07.06.56. (П-4212, архів УСБУ).

Сувгір Савелій Гнатович, 1901 р., с. Яремичі, українець, освіта середня, рахівник колгоспу, член ВКП(б) з 1930 р. по 1937 р. Заарештований 22.04.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Вінницьким облсудом 25.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 26.01.90. (П-25512, архів УСБУ).

Сук Матвій Якович, 1889 р., с. Старий Остропіль, українець, малописьменний колгоспник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шкідництво. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.03.58. (П-5638, ДАХмО).

Сук Порфирій Якович, 1881 р., с. Старий Остропіль, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 13.01.35. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Військтрибуналом Українського ВО 23-25.06.35 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 08.09.95. (П-29333, архів УСБУ).

Сукманський Віталій Євгенійович, 1909 р., с. Володарівка, українець, освіта середня, військовослужбовець. Заарештований 30.10.42. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 66-ої армії 19.11.42 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 19.08.94. (П-29083, архів УСБУ).

Сукманюк Кіндрат Остапович, 1914 р., с. Веснянка, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 08.04.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом 5-го кавкорпусу 18.04.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.05.97. (П-30528, архів УСБУ).

Сулима Андрій Амвросійович, 1878 р., с. Немиринці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську діяльність 22.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Сулима Віктор Демидович, 1877 р., с. Немиринці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ за контрреволюційну агітацію 20.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Сулима Єпенет Яремович, 1895 р., с. Немиринці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.02.32. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 09.05.32 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.11.97. (П-13254, архів УСБУ).

Сулько Влас Якович, 1882 р., с. Сковородки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську діяльність 24.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Суплик Іван Маркович, 1892 р., с. Веснянка, українець, освіта початкова, ветфельдшер колгоспу. Заарештований 06.08.37. Звинувачення: шкідництво. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 18.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.02.89. (П-17046, архів УСБУ).

Сухий Іван Андрійович, 1918 р., с. Пашківці, українець, малописьменний, вагонний майстер. Заарештований 18.03.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.01.45 справу припинено, направлений у спецтабір для фільтрації. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.03.98. (П-8150, ДАХмО).

Сухий Федір Герасимович, 1887 р., с. Пашківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.05.32 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.98. (П-11756, ДАХмО).

Суходольський Андрій Кирилович, 1893 р., м. Старокостянтинів, українець, освіта початкова, робітник. Заарештований 08.05.38. Звинувачення: член повстанської організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 31.10.58. (П-6852, архів УСБУ).

Счастливцев Михайло Максимович, 1908 р., м. Златоуст Челябінської обл. (Росія), росіянин, освіта вища, член ВКП(б) з 1928 р. по 1937 р. Проживав у м. Старокостянтинів, військовослужбовець. Заарештований 17.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 7-го кавкорпусу Київського ВО 24.01.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Звільнений 17.11.47. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 11.09.56. (П-4127, архів УСБУ).

Т

Таборовський Микола Петрович, 1895 р., м. Старокостянтинів, поляк, малописьменний, чоботар артілі. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно Законом України від 17.04.91. (П-5926, архів УМВС).

Таксар Янкель Абрамович, 1898 р., м. Старокостянтинів, єврей, малописьменний, візник. Заарештований 20.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.09.59. (П-8171, ДАХмО).

Тарасюк Борис Олексійович, 1929 р., с. Вербородинці, українець, утриманець. УНКВС Вінницької обл. 15.01.35 разом з батьками висланий у біломорсько-балтійські табори. Звільнений із спецпоселення 07.05.47. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3232, архів УМВС).

Тарасюк Марія Данилівна (Дмитрівна), 1892 р., с. Вербородинці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. УНКВС Вінницької обл. 15.01.35 як неблагонадійний елемент вислана у біломорсько-балтійські табори. Звільнена із спецпоселення 31.06.46. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3232, архів УМВС).

Тарасюк Микола Олексійович, 1925 р., с. Вербородинці, українець, утриманець. УНКВС Вінницької обл. 15.01.35 разом з батьками висланий у біломорсько-балтійські табори. Звільнений із спецпоселення 07.05.47. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3232, архів УМВС).

Тарасюк Олексій Кирилович, 1890 р., с. Вербородинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. УНКВС Вінницької обл. 15.01.35 як неблагонадійний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Звільнений із спецпоселення 31.06.46. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3232, архів УМВС).

Тарасюк Олексій Олексійович, 1928 р., с. Вербородинці, українець, утриманець. УНКВС Вінницької обл. 15.01.35 разом з батьками висланий у біломорсько-балтійські табори. Звільнений із спецпоселення 02.08.43. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3232, архів УМВС).

Тарасюк Степанида Олексіївна, 1911 р., с. Вербородинці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. УНКВС Вінницької обл. 15.01.35 як неблагонадійний елемент вислана у біломорсько-балтійські табори. Звільнена із спецпоселення 07.05.47. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3232, архів УМВС).

Таргоня Яків Петрович, 1883 р., с. Дідківці Чуднівського р-ну Житомирської обл., українець, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Красносілка, колгоспник. Заарештований 07.01.35. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Вінницьким облсудом 9-10.12.35 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.01.99. (П-1253, архів УСБУ).

Тарнавський Йосип Антонович, 1910 р., с. Северини, поляк, малописьменний, комірник колгоспу. Заарештований 30.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 14.05.68. (П-16350, архів УМВС).

Терещук Василь Андрійович, 1875 р., с. Северини, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР за антирадянську діяльність 22.05.30

висланий за межі обл. на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Житомирської обл. 29.12.89. (Ріш. райкомісії, спр. № 300).

Терлецька Степанида Яківна, 1909 р., с. Сковородки, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 22.12.93, спр. № 400).

Терлецький Василь Аполлонович, 1912 р., с. Сковородки, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 22.12.93, спр. № 400).

Терлецький Володимир Васильович, 1934 р., с. Сковородки, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 22.12.93, спр. № 400).

Терлецький Франц Аполлонович, 1910р., с. Сковородки, поляк, малописьменний, комбайнер Немиринецької МТС. Заарештований 17.05.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Хмельницькому 14.10.38. Похов. на стар. міськ. клад. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.01.64. (П-15280, архів УСБУ).

Терпило Катерина Іванівна, 1897 р., с. Трипілля Обухівського р-ну Київської обл., українка, освіта початкова. Проживала у с. Левківка, зоотехнік райземвідділу. Заарештована 25.11.44. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.02.45 засуджена на 15 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Звільнена 20.10.54. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 04.10.91. (П-27007, архів УСБУ).

Тетянюк Парасковія Василівна, 1918 р., с. Губча, українка, освіта незакінчена середня, колгоспниця. У 1948 р. за ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 29.03.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2161, архів УМВС).

Тиж Віра Данилівна, 1924 р., м. Старокостянтинів, українка, малописьменна, домогосподарка. Особливою нарадою МДБ СРСР 11.12.46 як член сім'ї зрадника Батьківщини вислана в Казахстан на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 04.04.90. (П-25536, ДАХмО).

Тимощук Василь Панасович, 1907 р., с. Немирівка, українець, освіта початкова, завгосп колгоспу. Заарештований 20.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 25.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Помер у 1942 р. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 01.03.58. (П-5727, архів УСБУ).

Тимощук Іван Демидович, 1906 р., с. Великий Чернятин, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.02.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Хмельницькому 01.06.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.89. (П-24483, архів УСБУ).

Тимощук Фома Феодосійович, 1891 р., с. Великі Мацевичі, українець, малописьменний, без певних занять. Заарештований 12.04.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Шепетівці 29.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.11.89. (П-21885 „А", ДАХмО).

Тимчук Василь Антонович, 1891 р., с. Йосипівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 24.07.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 18.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.89. (П-24486, архів УСБУ).

Тимчук Яким Андрійович, 1895 р., с. Миролюбне, українець, малописьменний, секретар сільської ради. Заарештований 25.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.05.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.06.89. (П-18489, архів УСБУ).

Тихомирська Броніслава Вікентіївна, 1928 р., м. Старокостянтинів, полька, утриманка. У 1937 р. разом з батьками вислана в Полтавську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.07.96, спр. № 725).

Тихомирська Олена Вікентіївна, 1931 р., м. Старокостянтинів, полька, утриманка. У 1937 р. разом з батьками вислана в Полтавську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.07.96, спр. № 725).

Тихомирська Станіслава Вікентіївна, 1914 р., м. Старокостянтинів, полька, освіта початкова, домогосподарка. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана в Полтавську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.07.96, спр. № 725).

Тихомирська Юзефа Йосипівна, 1888 р., м. Старокостянтинів, полька, неписьменна, домогосподарка. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана в Полтавську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.07.96, спр. № 725).

Тихомирський Антон Вікентійович, 1924 р., м. Старокостянтинів, поляк, утриманець. У 1937 р. разом з батьками висланий в Полтавську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.07.96, спр. № 725).

Тихомирський Вікентій Іванович, 1883 р., м. Старокостянтинів, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1937 р. як неблагонадійний елемент висланий в Полтавську обл. Заарештований 21.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 18.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.10.37. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 19.12.58. (Ріш. райкомісії від 30.07.96, спр. № 725).

Тихомирський Владислав Вікентійович, 1913 р., м. Старокостянтинів, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1937 р. як неблагонадійний елемент висланий в Полтавську обл. Заарештований 20.09.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 22.09.38. Реабілітований президією облсуду 19.07.58. (Ріш. райкомісії 30.07.96, спр. № 725).

Тихомирський Іван Вікентійович, 1916 р., м. Старокостянтинів, поляк, освіта неповна середня, колгоспник. У 1937 р. як неблагонадійний елемент висланий в Полтавську обл. Заарештований 08.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 22.09.38. Реабілітований президією облсуду 19.07.58. (Ріш. райкомісії від 30.07.96, спр. № 725).

Тихомирський Станіслав Францович, 1910 р., с. Заслуч, поляк, освіта початкова, шофер райлікарні. Заарештований 18.06.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 24.11.59. (П-8463, архів УСБУ).

Тихомирський Фелікс Вікентійович, 1910 р., м. Старокостянтинів, поляк, освіта неповна середня, колгоспник. У 1937 р. як неблагонадійний елемент висланий в Полтавську обл. Заарештований 09.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 22.09.38. Реабілітований президією облсуду 19.07.58. (Ріш. райкомісії від 30.07.96, спр. № 725).

Тихонюк Семен Павлович, с. Хутори, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.01.35. Звинувачення: член контрреволюційної групи. УНКВС Вінницької обл. 12.03.35 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.97. (П-12639, архів УСБУ).

Тишко Володимир Григорович, 1893 р., м. Старокостянтинів, українець, освіта початкова, голова колгоспу. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 18.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.05.59. (П-7893, ДАХмО).

Тищук Микола Федорович, 1924 р., с. Йосипівка, українець, освіта середня, військовослужбовець. Заарештований 20.11.48. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Військтрибуналом Чорноморського флоту 25.01.49 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований Генпрокуратурою України 09.04.96. (П-29534, архів УСБУ).

Ткачук Володимир Прокопович, 1903 р., с. Мшанець Старосинявського р-ну, українець, освіта незакінчена вища. Проживав у с. Старий Остропіль, вчитель. Заарештований 26.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської

обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.07.89. (П-19137, архів УСБУ).

Ткачук Михайло Степанович, 1904 р., с. Оріхівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 11.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.12.89. (П-23824, архів УСБУ).

Ткачук Олексій Фомич, 1898 р., с. Пашутинці Красилівського р-ну, українець, освіта вища. Проживав у с. Самчики, директор школи. Заарештований 06.05.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.09.44 засуджений на 20 років позбавлення волі. Військтрибуналом військ НКВС Українського округу 05.10.45 строк зменшено до 5 років позбавлення волі. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 25.10.95. (П-29360, архів УСБУ).

Ткачук Омелян Іванович, 1880 р., с. Старий Остропіль, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 23.10.29. Звинувачення: терористичні дії. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 16.02.30 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.03.98. (П-11460, архів УСБУ).

Ткачук Сергій Омелянович, 1911 р., с. Старий Остропіль, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 23.10.29. Звинувачення: терористичні дії. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 16.02.30 висланий у північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.03.98. (П-11460, архів УСБУ).

Ткачук Яків Омелянович, 1904 р., с. Старий Остропіль, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 23.10.29. Звинувачення: терористичні дії. Шепетівським окрвідділом ДПУ 03.12.29 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-11460, архів УСБУ).

Товстига Бартоломій Петрович, 1882 р., с. Миролюбне, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 24.02.38. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.10.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.06.89. (П-18823, архів УСБУ).

Токар Василь Микитович, 1896 р., с. Провалівка Любарського р-ну Житомирської обл., українець, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Старий Остропіль, агроном МТС. Заарештований 17.05.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.07.45 засуджений на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.10.91. (П-26958, архів УСБУ).

Томашевський Станіслав Олександрович, 1899 р., с. Кульчини Красилівського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Малий Чернятин, колгоспник. Заарештований 22.02.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 31.07.59. (П-7978, архів УСБУ).

Томчук Михайло Тимофійович, 1910 р., м. Старокостянтинів, українець, освіта початкова, старший майстер „Заготскот”. Заарештований 20.04.45. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Військтрибуналом військ НКВС Кам’янець-Подільської обл. 25.05.45 засуджений на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.10.91. (П-27078, архів УСБУ).

Топольницька Владислава Олександрівна, 1886 р., с. Заслуч, полька, освіта початкова, домогосподарка. Заарештована 28.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація, недонесення про достовірно відомий злочин. Особливою нарадою НКВС СРСР 28.06.38 засуджена на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована президією Хмельницького облсуду 31.01.59. (П-3636, архів УСБУ).

Топольницький Тадеуш Феліксович, 1909 р., с. Заслуч, поляк, освіта неповна середня, слюсар колгоспу. Заарештований 28.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація, недонесення про достовірно відомий злочин. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ

Верховного Суду УРСР 29.08.59. (П-8227, архів УСБУ).

Топольницький Фелікс Миколайович, 1881 р., с. Веснянка, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Заслуч, колгоспник. Заарештований 09.08.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 28.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.10.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.08.58. (П-6550, ДАХмО).

Торченюк Іван Йосипович, 1912 р., с. Криниця, українець, освіта неповна середня, селянин-одноосібник. Грицівським райвідділом ДПУ 17.11.33 як неблагонадійний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Помер 07.04.37. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3094, архів УМВС).

Тофан Василь Степанович, 1898 р., с. Вишнопіль, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 31.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Хмельницькому 28.04.38. Похов. у брат. мог. на старому міськ. клад. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 19.09.59. (П-8381, архів УСБУ).

Трепачук Василь Іванович, 1934 р., с. Самчики, українець, утриманець. УНКВС Вінницької обл. 15.01.35 висланий разом з батьками у біломорсько-балтійські табори. Звільнений із спецпоселення 07.05.47. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3213, архів УМВС).

Трепачук Іван Миколайович, 1887 р., с. Самчики, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. УНКВС Вінницької обл. 15.01.35 як неблагонадійний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Звільнений із спецпоселення 07.05.47. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3213, архів УМВС).

Трепачук Марія Іванівна, 1919 р., с. Самчики, українка, утриманка. УНКВС Вінницької обл. 15.01.35 вислана разом з батьками у біломорсько-балтійські табори. Звільнена із спецпоселення 22.10.38. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3213, архів УМВС).

Трепачук Микола Іванович, 1922 р. с. Самчики, українець, утриманець. УНКВС Вінницької обл. 15.01.35 висланий разом з батьками у біломорсько-балтійські табори. Звільнений із спецпоселення 07.05.47. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3213, архів УМВС).

Трепачук Ольга Іванівна, 1924 р., с. Самчики, українка, утриманка. УНКВС Вінницької обл. 15.01.35 вислана разом з батьками у біломорсько-балтійські табори. Звільнена із спецпоселення 07.05.47. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3213, архів УМВС).

Тронська Валентина Войцехівна, 1908 р., с. Малий Чернятин, полька, малописьменна, домогосподарка. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в Дніпропетровську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.05.98, спр. № 810).

Тронська Людмила Альбінівна, 1936 р., с. Малий Чернятин, полька, утриманка. У 1938 р. разом з матір'ю вислана в Дніпропетровську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.05.98, спр. № 810).

Тронська Магдалина Михайлівна, 1889 р., с. Малий Чернятин, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 31.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний 21.02.38. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.89. (П-19313, архів УСБУ).

Тронська Юлія Альбінівна, 1938 р., с. Малий Чернятин, полька, немовля. У 1938 р. разом з матір'ю вислана в Дніпропетровську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.05.98, спр. № 810).

Тронський Альбін Францович, 1910 р., с. Малий Чернятин, поляк, малописьменний, робітник радгоспу. Заарештований 22.02.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 10.02.59. (П-7141, архів УСБУ).

Тронський Нарцис Францович, 1912 р., с. Малий Чернятин, поляк, освіта початкова, шофер Антонінського цукрокомбінату, член ВЛКСМ. Заарештований 13.05.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований

військтрибуналом Прикарпатського ВО 10.02.59. (П-7141, архів УСБУ).

Трофимчук Ганна Мартинівна, 1879 р., с. Самчики, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана в Комі АРСР. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3061, архів УМВС).

Трофимчук Ілля Петрович, 1912 р., с. Самчики, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий в Комі АРСР. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3061, архів УМВС).

Трофимчук Кирило Петрович, 1915 р., с. Самчики, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий в Комі АРСР. Звільнений із спецпоселення 22.10.42. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3061, архів УМВС).

Трофимчук Петро Іванович, 1874 р., с. Самчики, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий в Комі АРСР. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3061, архів УМВС).

Троянов Іван Якович, 1900 р., м. Одеса, українець, освіта вища. Проживав у с. Веснянка, директор школи. Заарештований 08.03.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 29.01.58. (П-5279, архів УСБУ).

Тумановський Василь Вікторович, 1930 р., м. Старокостянтинів, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 03.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2788, архів УМВС).

Тумановський Владислав Феліксович, 1899 р., с. Тріски, поляк, малописьменний. Проживав у с. Вербівочка, колгоспник. Заарештований 08.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.05.89. (П-17428, архів УСБУ).

Тюхтій Севастян Ілліч, 1880 р., с. Веснянка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край на 3 роки умовно. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.01.98. (П-14634, ДАХмО).

Тюшкевич Матвій Іванович, 1902 р., с. Лукомир Пружанського пов. Гродненської губ. (Польща), українець, малописьменний. Проживав у с. Губча, колгоспник. Заарештований 25.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.10.89. (П-20822, ДАХмО).

У

Удот Антон Каленикович, 1897 р., с. Мисюрівка Старосинявського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у с. Попівці, зав. школи. Заарештований 22.01.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 14.09.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 28.12.63. (П-15345, архів УСБУ).

Ульяновський Михайло Лук’янович, 1876 р., с. Скаржинці Хмельницької обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Ланок, селянин-одноосібник. Заарештований 04.02.30. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.03.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.02.98. (П-11449, архів УСБУ).

Устиловська Ніна Станіславівна, 1923 р., м. Старокостянтинів, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 26.04.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.01.94, спр. № 441).

Устиловська Станіслава Павлівна, 1905 р., м. Старокостянтинів, полька, малописьменна, домогосподарка. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення у 1947 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.01.94, спр. № 441).

Устиловський Сигізмунд Станіславович, 1921 р., м. Старокостянтинів, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.01.94, спр. № 441).

Устиловський Станіслав Іванович, 1895 р., м. Старокостянтинів, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення у 1947 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.01.94, спр. № 441).

Устимчук Микола Федорович, 1912 р., с. Пеньківці Волочиського р-ну, українець, освіта незакінчена середня. Проживав у с. Великий Чернятин, вчитель. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 07.06.56. (П-4212, архів УСБУ).

Уткін Георгій Іванович, 1885 р., с. Мала Новинка Спаського р-ну Вологодської обл. (Росія), росіянин, освіта початкова, член ВКП(б) до 1938 р. Проживав у м. Старокостянтинів, контролер райвідділу НКВС. Заарештований 17.07.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.07.89. (П-22938, архів УСБУ).

Ф

Файнстель Олександр Борисович, 1912 р., с. Павлівка Калинівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта незакінчена середня. Проживав у м. Старокостянтинів, бухгалтер. Заарештований 11.03.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.05.38 засуджений до розстрілу. Помер у кам'янець-подільській тюрмі 11.05.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.06.58. (П-6460, архів УСБУ).

Фалинський Станіслав Романович, 1903 р., с. Тріски Красилівського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Великий Чернятин, колгоспник. Заарештований 15.02.38. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 21.09.38. Похов. на міськ. клад. Реабілітований президією Хмельницького облсуду. 24.11.56. (П-4443, архів УСБУ).

Федик Андрій Максимович, 1898 р., с. Чорна, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної групи. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Хмельницькому 01.06.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 12.07.58. (П-6513, архів УСБУ).

Федик Надія Мойсеївна, 1908 р., с. Яремичі, українка, неписьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 17.05.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 26.09.53. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1940, архів УМВС).

Федорук Володимир Андрійович, 1906 р., м. Брест-Литовськ (Польща), українець, освіта середня. Проживав у м. Старокостянтинів, старший бухгалтер МТС. Заарештований 13.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, підрив державної економіки. Старокостянтинівським райвідділом НКВС 28.02.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.07.98. (П-2767, архів УСБУ).

Федорчук Каленик Кіндратович, 1881 р., с. Бутівці, українець, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, двірник міськради. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 13.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.05.61. (П-10559, ДАХмО).

Федорчук Корній Якович, 1893 р., с. Киселі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 30.04.33. Звинувачення: боротьба з революційним рухом. Старокостянтинівським райвідділом ДПУ 20.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.08.98. (П-136, ДАХмО).

Федорчук Федір Кузьмич, 1889 р., с. Верхостав Горохівського р-ну Волинської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, кустар. Заарештований 15.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 08.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.01.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 05.05.89. (П-18054, архів УСБУ).

Федюк Пилип Кузьмич, 1885 р., с. Самчики, українець, неписьменний, без певних

занять. Заарештований 04.11.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.10.89. (П-21021, ДАХмО).

Федючок Олексій Якович, 1888 р., с. Маначин Волочиського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Степок, колгоспник. Заарештований 05.12.37. Звинувачення: контрреволюційна агітація. НКВС і Прокурором СРСР 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П-18189, архів УСБУ).

Фертельмейстер Йосип Михайлович, 1906 р., м. Старокостянтинів, єврей, освіта початкова, бухгалтер ліспромгоспу. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.11.57. (П-5250, архів УСБУ).

Фесун Карпо Федорович, 1875 р., с. Решнівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ як соціально небезпечний елемент 04.04.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Філанчук Домнікія Леонтіївна, 1890 р., м. Старокостянтинів, українка, малописьменна, домогосподарка. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.10.93, спр. № 536).

Філіпов Георгій Іванович, 1904 р., м. Кишинів (Молдова), росіянин, освіта середня. Проживав у м. Старокостянтинів, вантажний касир ст. Старокостянтинів-1. Заарештований 29.07.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Лінійним судом Вінницької залізниці. 27.08.48 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Пленумом Верховного Суду СРСР 22.03.56 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі. Звільнений 23.04.56. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.10.91. (П-26961, архів УСБУ).

Фішбейн Ісаак Йосипович, 1906 р., с. Костянець, єврей, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, кустар. Заарештований 01.05.26. Звинувачення: член контрреволюційної групи. Прокурором по нагляду за ДПУ 06.10.26 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.04.98. (П-4578, архів УСБУ).

Фіялковський Броніслав Іванович, 1900 р., с. Чорна, поляк, малописьменний, рахівник-обліковець райвиконкому. Заарештований 26.04.38. Звинувачення: член „ПОВ”, шпигун. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.10.58. (П-6833 ,архів УСБУ).

Флес Федір Михайлович, 1892 р., с. Салова (Польща), поляк, освіта початкова. Проживав у с. Григорівка, робітник на залізниці. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 07.07.60. (П-9381, архів УСБУ).

Формазюк Вадим Тарасович, 1895 р., с. Залісся Тернопільської обл., українець, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Решнівка, лікар. Заарештований 06.06.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС 26.10.44 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.06.91. (П-26476, архів УСБУ).

Франкевич Лука Геронімович, 1878 р., м. Старокостянтинів, поляк, освіта початкова, столяр. Заарештований 09.09.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 04.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.10.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П-22253, ДАХмО).

Франківський Петро Павлович, 1897 р., с. Миролюбне, українець, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 03.05.38. Звинувачення: член „ПОВ”. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.12.56. (П-4514, архів УСБУ).

Францкевич Анатолій Сергійович, 1900 р., с. Луків (Польща), українець, малописьменний. Проживав у с. Володарівка, працівник пошти. Заарештований 19.05.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 07.05.69. (П-16468, архів УСБУ).

Франчук Броніслава Вікентіївна, 1933 р., с. Половинники, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 12.02.56. Реабілітована УМВС Хмельницької обл. 21.01.98. (П-3763, архів УМВС).

Франчук Василь Степанович, 1904 р., с. Гнатки, українець, малописьменний. Проживав у с. Вербородинці, колгоспник. Заарештований 09.03.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Вінницьким облсудом 05.08.37 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 27.03.64. (П-15447, архів УСБУ).

Франчук Вікентій Францович, 1898 р., с. Половинники, поляк, неписьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 12.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3764, архів УМВС).

Франчук Євстафій Трифонович, 1910 р., с. Гнатки, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 31.07.41. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом армійської групи військ Ярцевського напрямку 04.08.41 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Західного регіону України 19.09.94. (П-29108, архів УСБУ).

Франчук Ірина Вікентіївна, 1931 р., с. Половинники, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 12.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3765, архів УМВС).

Франчук Марцеліна Францівна, 1903 р., с. Воронківці, полька, неписьменна. Проживала в с. Половинники, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 17.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3767, архів УМВС).

Франчук Микола Романович, 1891 р., с. Вербородинці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 09.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.03.57. (П-4762, ДАХмО).

Франчук Петро Яськович, 1889 р., с. Загірне, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 14.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.09.65. (П-15847, архів УСБУ).

Франчук Северина Вікентіївна, 1925 р., с. Половинники, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 12.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3766, архів УМВС).

Франчук Станіслав Вікентійович, 1928 р., с. Половинники, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 12.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3768, архів УМВС).

Франчук Степан Вікентійович, 1922 р., с. Половинники, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 1956 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.04.94, спр. № 469).

Франчук Ян Вікентійович, 1936 р., с. Половинники, поляк, немовля. У 1936 р. разом з батьками висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 12.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3769, архів УМВС).

Фрідман Йосип Мойсейович, 1904 р., с. Ганнопіль Славутського р-ну, єврей, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, завгосп артілі. Заарештований 20.04.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 12.01.60. (П-8795, архів УСБУ).

Фурман Василь Данилович, 1922 р., с. Сковородки, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 12.02.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 07.04.52 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 07.10.54 строк покарання зменшено до 10 років з пораженням прав на 3 роки. Звільнений 24.03.56. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.10.91. (П-27033, архів УСБУ).

Фурман Марія Степанівна, 1922 р., с. Сковородки, українка, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 12.02.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 07.04.52 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 07.10.54 строк покарання зменшено до 6 років з пораженням прав на 3 роки. Звільнена 04.04.56. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 28.10.91. (П-27033, архів УСБУ).

Фурман Роман Андрійович, 1882 р., с. Бутівці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 28.10.30. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 29.04.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.01.98. (П-12066, архів УСБУ).

Фурманчук Віра Миронівна, 1919 р., м. Старокостянтинів, українка, утриманка. УНКВС Вінницької обл. 15.01.35 разом з батьками вислана у Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.12.93, спр. № 522).

Фурманчук Ганна Миронівна, 1924 р., м. Старокостянтинів, українка, утриманка. УНКВС Вінницької обл. 15.01.35 разом з батьками вислана у Карелію. Звільнена із спецпоселення 25.02.41. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.12.93, спр. № 522).

Фурманчук Зінаїда Миронівна, 1926 р., м. Старокостянтинів, українка, утриманка. УНКВС Вінницької обл. 15.01.35 разом з батьками вислана у Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.12.93, спр. № 522).

Фурманчук Любов Миронівна, 1931 р., м. Старокостянтинів, українка, утриманка. УНКВС Вінницької обл. 15.01.35 разом з батьками вислана у Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.12.93, спр. № 522).

Фурманчук Марія Марківна, 1882 р., м. Старокостянтинів, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. УНКВС Вінницької обл. 15.01.35 як неблагонадійний елемент вислана у Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.12.93, спр. № 522).

Фурманчук Мирон Васильович, 1888 р., м. Старокостянтинів, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. УНКВС Вінницької обл. 15.01.35 як неблагонадійний елемент висланий у Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.12.93, спр. № 522).

Фурманчук Надія Миронівна, 1928 р., м. Старокостянтинів, українка, утриманка. УНКВС Вінницької обл. 15.01.35 разом з батьками вислана у Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.12.93, спр. № 522).

Фурманюк Василь Маркович, 1874 р., с. Ланок, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 за антирадянську діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4349, архів УМВС).

Футорний Єфрем, 1895 р., с. Мартинівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.04.89. (П-17282, ДАХмО).

Х

Хамська Станіслава Францівна, 1901 р., с. Левківка, полька, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 01.06.38. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Кам'янець-Подільським облсудом 27.04.39 засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована Пленумом Верховного Суду УРСР 08.10.65. (П-15833, архів УСБУ).

Хамський Болеслав Йосипович, 1898 р., с. Ладиги, поляк, малописьменний. Проживав у с. Райки, коваль колгоспу. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС СРСР 31.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 22.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.04.89. (П-17287, ДАХмО).

Хамський Мар'ян Йосипович, 1901 р., с. Ладиги, поляк, малописьменний. Проживав у с. Райки, коваль колгоспу. Заарештований 31.12.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.02.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.06.61. (П-10692, архів УСБУ).

Хамський Микола Венедиктович, 1888 р., с. Старий Остропіль, українець, освіта

початкова. Проживав у с. Левківка, зав. їдальні райспоживспілки. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 28.11.59. (П-8656, архів УСБУ).

Хамський Сидір Альбінович, 1903 р., с. Веснянка, поляк, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 08.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.09.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.03.98. (П-11479, архів УСБУ).

Хворостовська Ганна Феліксівна, 1933 р., с. Воронківці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з матір'ю вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 20.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1228, архів УМВС).

Хворостовська Марія Степанівна, 1901 р., с. Воронківці, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 03.12.93, спр. № 428).

Хворостовська Степанида Феліксівна, 1927 р., с. Воронківці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 03.12.93, спр. № 428).

Хворостовська Яніна Іванівна, 1919 р., с. Воронківці, полька, освіта початкова, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 13.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1227, архів УМВС).

Хворостовський Леонід Іванович, 1915 р., с. Воронківці, поляк, освіта початкова, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 13.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1377, архів УМВС).

Хворостовський Фелікс Казимирович, 1900 р., с. Воронківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 03.12.93, спр. № 428).

Хворостовський Франц Феліксович, 1929 р., с. Воронківці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 03.12.93, спр. № 428).

Хижий Максим Андрійович, 1918 р., с. Йосипівка, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 26.08.43. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом 48-ої гв. стрілецької дивізії 23.10.43 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.10.97. (П-30293, архів УСБУ).

Хижий Максим Сильвестрович, 1911 р., с. Йосипівка, українець, освіта початкова, бухгалтер колгоспу. Заарештований 11.03.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.10.44 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Західного регіону України 09.12.96. (П-29688, архів УСБУ).

Химич Артем Кіндратович, 1900 р., с. Криниця, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 18.02.38. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.08.89. (П-20296, ДАХмО).

Хитров Андрій Іванович, 1889 р., с. Іваново Бєльського р-ну Ленінградської обл. (Росія), росіянин, освіта середня. Проживав у м. Старокостянтинів, табельник служби колії залізничної ст. Заарештований 15.10.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 14.01.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.08.90. (П-25822, ДАХмО).

Хитрук Григорій Кіндратович, 1893 р., с. Воронківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 28.04.40. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 18.12.40 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 26.01.90. (П-25598, архів УСБУ).

Хитрук Никодим Панасович, 1906 р., с. Воронківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий у Пермську обл. Заарештований 02.01.38. Інші дані відсутні. Реабілітований військтрибуналом Уральського ВО 10.02.60. (Ріш. райкомісії, спр. № 297).

Хлодзінський Йосип Михайлович, 1879 р., с. Іршики, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 02.04.30 за антирадянську діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Хмельницький Іван Іванович, 1886 р., м. Красилів, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, десятник військбуду. Заарештований 20.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 13.08.60. (П-9688, архів УСБУ).

Хмельницький Людвіг Войцехович, 1870 р., м. Красилів, поляк, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, сторож. Заарештований 20.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.04.89. (П-17294, ДАХмО).

Хмелюк Ілля Никифорович, 1881 р., с. Губин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 09.10.29. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою ДПУ УРСР 14.03.30 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.09.91. (П-27006, архів УСБУ).

Хмелюк Мефодій Никанорович, 1880 р., с. Губин, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 08.01.38. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.12.89. (П-25173, архів УСБУ).

Хмелюк Федір Якович, 1875 р., с. Губин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 30.03.30 за антирадянську діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Хмиз Дмитро Іванович, 1894 р., с. Старий Остропіль, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 19.06.28. Звинувачення: скоєння терористичного акту. Бердичівським окружним судом 17-19.08.30 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.11.97. (П-30348, архів УСБУ).

Хмиз Никифор Володимирович, 1918 р., с. Старий Остропіль, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Військтрибуналом 5-ої гв. армії 28.09.45 за зраду Батьківщини засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований військпрокуратурою прикордонних військ Російської Федерації 10.08.95. (П-29343, архів УСБУ).

Хован Іван Григорович, 1884 р., с. Берегелі, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 09.05.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 19.09.37 засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.98. (П-2307, архів УСБУ).

Ходецький Болеслав Гнатович, 1905 р., м. Старокостянтинів, поляк, освіта початкова, тесля. Заарештований 27.04.38. Звинувачення: член „ПОВ”. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.12.56. (П-4514, архів УСБУ).

Хомутовська Марія Пилипівна, 1876 р., с. Гнатівці Хмельницького р-ну, полька, неписьменна. Проживала у с. Новоселиця, домогосподарка. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2630, архів УМВС).

Хом’юк Павло Костянтинович, 1897 р., с. Северини, українець, малописьменний, конюх колгоспу. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 15.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.11.89. (П-21841, ДАХмО).

Хом’як Ганна Павлівна, 1933 р., с. Половинники, українка, утриманка. У 1937 р. разом з матір’ю вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.09.2000, спр. № 923).

Хом'як Олександр Павлович, 1924 р., с. Половинники, українець, утриманець. У 1937 р. разом з матір'ю висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.09.2000, спр. № 923).

Хом'як Павло Григорович, 1891 р., с. Половинники, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 31.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.10.89. (П-20821, ДАХмО).

Хом'як Пилип Романович, 1884 р., с. Половинники, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 21.03.30 за антирадянську діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Хом'як Тимофій Павлович, 1922 р., с. Половинники, українець, утриманець. У 1937 р. разом з матір'ю висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.09.2000, спр. № 923).

Хом'як Фока Пилипович, 1908 р., с. Половинники, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 22.03.30 за антирадянську діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Хом'як Ярина Василівна, 1890 р., с. Половинники, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.09.2000, спр. № 923).

Хоптинець Омелян Андрійович, 1903 р., с. Жищинці Городоцького р-ну, українець, освіта середня, член ВКП(б) до 1937 р. Проживав у м. Старокостянтинів, директор ліспромгоспу. Заарештований 03.02.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Київської обл. 07.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.10.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.06.89. (П-18801, архів УСБУ).

Хороший Андрій Григорович, 1897 р., с. Губин, українець, малописьменний, конюх колгоспу. Заарештований 23.03.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.11.89. (П-21386, архів УСБУ).

Христенко Григорій Борисович, 1904 р., с. Павлівка Донецької обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Немирівка, рахівник колгоспу. Заарештований 04.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Рішення по справі не було прийнято. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.06.98. (П-2838, ДАХмО).

Христич Іван Якович, 1891 р., м. Старокостянтинів, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.09.89. (П-20649, ДАХмО).

Христич Раїса Юхимівна, 1935 р., м. Старокостянтинів, українка, немовля. УНКВС Вінницької обл. 15.01.35 вислана разом з батьками в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.12.93, спр. № 522).

Христич Степан Власович, 1910 р., м. Старокостянтинів, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Військтрибуналом Балтійського флоту 31.12.35 за антирадянську діяльність засуджений на 3 роки позбавлення волі з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований Пленумом Верховного Суду України 28.12.96. (П-29733, архів УСБУ).

Христич Степанида Миронівна, 1915 р., м. Старокостянтинів, українка, освіта початкова, домогосподарка. УНКВС Вінницької обл. 15.01.35 як неблагонадійний елемент вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії 27.12.93, спр. № 522).

Христич Тимофій Авксентійович, 1886 р., с. Закузьминська Слобідка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 20.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Христич Юхим Афанасійович, 1913 р., м. Старокостянтинів, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. УНКВС Вінницької обл. 15.01.35 як неблагонадійний елемент висланий

у Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії 27.12.93, спр. № 522).

Христич Яків Васильович, 1868 р., с. Новики, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 24.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.10.89. (П-21313, архів УСБУ).

Христюк Василь Тимофійович, 1874 р., с. Жабче, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою ДПУ УРСР висланий у Казахстан на 5 років. Помер 29.07.32. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.05.98. (П-4868, ДАХмО).

Ц

Центомирська Ніна Казимирівна, 1902 р., с. Харківці Старосинявського р-ну, полька, малописьменна. Проживала в с. Веснянка, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана Казахстан. Звільнена із спецпоселення 02.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-231, архів УМВС).

Цехмейстер Карпо Миколайович, 1903 р., с. Багва Київської обл., українець, освіта початкова, член ВКП з 1926 р по 1937 р. Проживав у м. Старокостянтинів, зав. райфінвідділом. Заарештований 08.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Військколегією Верховного Суду СРСР 11.04.38 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконаний 11.04.38. Реабілітований Пленумом Верховного Суду СРСР 30.01.90. (П-25361, архів УСБУ).

Цибульська Катерина Йосипівна, 1930 р., с. Немирівка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії 06.04.94, спр. № 508).

Цибульська Марія Адамівна, 1905 р., с. Немирівка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії 06.04.94, спр. № 508).

Цибульська Франка Вікентіївна, 1910 р., с. Вербородинці, полька, малописьменна, домогосподарка. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії 27.12.93, спр. № 405).

Цибульська Яніна Адамівна, 1930 р., с. Миролюбне, полька, немовля. У 1931 р. разом з батьками вислана в Свердловську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії 12.04.94, спр. № 408).

Цибульська Яніна Володимирівна, 1928 р., с. Вербородинці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії 27.12.93, спр. № 405).

Цибульський Адам Павлович, 1896 р., с. Миролюбне, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий в Свердловську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.04.94, спр. № 406).

Цибульський Броніслав Йосипович, 1926 р., с. Немирівка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.04.94, спр. № 508).

Цибульський Броніслав Леонтійович, 1895 р., с. Миролюбне, поляк, освіта середня, агроном Немиринецької МТС. Заарештований 19.04.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 13.10.59. (П-8210, архів УСБУ).

Цибульський Йосип Павлович, 1898 р., с. Немирівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.04.94, спр. № 508).

Цибульський Казимир Володимирович, 1930 р., с. Вербородинці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.12.93, спр. № 405).

Цибульський Михайло Францович, 1900 р., с. Новоселиця, українець, малописьменний, голова колгоспу. Заарештований 20.11.32. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ

УРСР 04.01.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.10.97. (П-18639 „А", архів УСБУ).

Цибульський Семен Давидович, 1901 р., с. Миролюбне, українець, освіта початкова, столяр колгоспу. Заарештований 16.05.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.12.56. (П-4514, архів УСБУ).

Цибульський Станіслав Йосипович, 1932 р., с. Немирівка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.04.94, спр. № 508).

Цибульський Станіслав Францович, 1894 р., с. Новоселиця, поляк, неписьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2632, архів УМВС).

Цибульський Франц Адамович, 1927 р., с. Миролюбне, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий в Свердловську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.04.94, спр. № 406).

Цикалюк Василь Ілліч, 1901 р., с. Сковородки, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 04.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Слідчим відділом УДБ при Раді Міністрів УРСР 27.12.55 справу припинено. Інших матеріалів немає. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.98. (П-2908, архів УСБУ).

Цимбалюк Василь Іванович, 1928 р., с. Великі Мацевичі, українець, утриманець. У 1933 р. разом з батьками висланий в Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.07.94, спр. № 61).

Цимбалюк Василь Юхимович, 1928 р., с. Великі Мацевичі, українець, утриманець. У 1933 р. разом з батьками висланий в біломорсько-балтійські табори. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3257, архів УМВС).

Цимбалюк Ганна Прокопівна, 1903 р., с. Великі Мацевичі, українка, малописьменна, домогосподарка. У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана в біломорсько-балтійські табори. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3257, архів УМВС).

Цимбалюк Данило Юхимович, 1921 р., с. Великі Мацевичі, українець, освіта неповна середня, помічник бухгалтера колгоспу. Заарештований 15.09.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Проскурівського гарнізону 27.11.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-426, архів УСБУ).

Цимбалюк Єлизавета Іванівна, 1926 р., с. Великі Мацевичі, українка, утриманка. У 1933 р. разом з батьками вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.07.94, спр. № 61).

Цимбалюк Іван Семенович, 1892 р., с. Великі Мацевичі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий в Карелію. Помер у 1942 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.07.94, спр. № 61).

Цимбалюк Парасковія Іванівна, 1931 р., с. Великі Мацевичі, українка, утриманка. У 1933 р. разом з батьками вислана в Карелію. Померла 28.07.34. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.07.94, спр. № 61).

Цимбалюк Петро Варфоломійович, 1889 р., с. Великі Мацевичі, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.04.32. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.11.32 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П-18124, ДАХмО).

Цимбалюк Фросина Климівна, 1893 р., с. Великі Мацевичі, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.07.94, спр. № 61).

Цимбалюк Юхим Варфоломійович, 1897 р., с. Великі Мацевичі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську діяльність 25.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4349, архів УМВС).

Цихмиз Юрій Григорович, 1879 р., с. Сковородки, українець, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 11.11.37.

Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.11.89. (П-22038, ДАХмО).

Цілицинський Іван Францович, 1910 р., смт Сатанів Городоцького р-ну, поляк, освіта середня. Проживав у м. Старокостянтинів, інструктор районної санепідемстанції. Заарештований 24.06.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 25.05.89. (П-21513, ДАХмО).

Цісар Роман Михайлович, 1885 р., с. Решнівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 23.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Хмельницькому 03.01.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 15.11.68. (П-16438, архів УСБУ).

Цонь Трифон Єфремович, 1885 р., с. Новогригорівка Одеської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Самчики, помічник бухгалтера свинорадгоспу. Заарештований 14.07.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 04.10.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.09.55. (П-2931, архів УСБУ).

Ч

Чабанюк Євстахій Семенович, 1900 р., с. Великі Мацевичі, українець, освіта середня, колгоспник. Заарештований 20.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 30.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.11.89. (П-21659, ДАХмО).

Чабанюк Ілля Лаврентійович, 1889 р., с. Загірне, українець, малописьменний, без певних занять. Заарештований 12.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 07.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.89. (П-24008, архів УСБУ).

Чайка Іван Євстахійович, 1896 р., м. Старокостянтинів, українець, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 09.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.04.89. (П-17299, ДАХмО).

Чайка Кузьма Омелянович, 1891 р., с. Ладиги, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 13.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.09.60. (П-9796, архів УСБУ).

Чайка Микола Омелянович, 1904 р., с. Ладиги, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.05.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.11.89. (П-21796, архів УСБУ).

Чайка Никанор Семенович, 1902 р., м. Старокостянтинів, українець, освіта початкова, головний бухгалтер електростанції. Заарештований 20.05.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.10.44 засуджений на 15 років позбавлення волі з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Помер 27.01.56. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.06.91. (П-26476, архів УСБУ).

Чайка Юхим Омелянович, 1898 р., с. Ладиги, українець, малописьменний, обліковець колгоспу. Заарештований 23.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.89. (П-17475, архів УСБУ).

Чайковський Віктор Павлович, 1908 р., с. Самчики, поляк, малописьменний, голова колгоспу, член КП(б)У до 1938 р. Заарештований 10.10.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Старокостянтинівським райвідділом НКВС 09.12.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.05.98. (П-3959, архів УСБУ).

Чайковський Казимир Іванович, 1911 р., с. Пальчинці Волочиського р-ну, поляк, освіта неповна середня. Проживав у с. Старий Остропіль, шофер Остропільського райвиконкому. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: член „ПОВ”, шпигун. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П-4980, архів УСБУ).

Чайковський Фелікс Іванович, 1894 р., с. Малі Мацевичі, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 04.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою ДПУ УРСР 13.03.30 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.02.90. (П-24671, архів УСБУ).

Чашинський Йосип Іванович, 1883 р., с. Великий Чернятин, поляк, неписьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, сторож міської поліклініки. Заарештований 02.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.89. (П-17177, архів УСБУ).

Чебан Сергій Федорович, 1888 р., с. Клішківці Хотинського р-ну Чернівецької обл., українець, малописьменний. Проживав на ст. Старокостянтинів, старший телеграфіст залізничної ст. Заарештований 15.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 20.03.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 12.05.62. (П-11220, архів УСБУ).

Чемересюк Тодор Лук’янович, 1904 р., с. Ілляшівка, українець, малописьменний, сторож пологового будинку. Заарештований 01.11.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 16.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 20.05.43. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 09.01.65. (П-15633, архів УСБУ).

Чемересюк Фома Лук’янович, 1906 р., с. Ілляшівка, українець, неписьменний, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі у 1948 р. висланий в Іркутську обл. на 8 років. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1948, архів УМВС).

Ченчура Василь Зіновійович, 1902 р., с. Старий Остропіль, українець, малописьменний, лісничий. Заарештований 18.03.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКДБ Кам’янець-Подільської обл. 11.09.44 направлений у спецтабір для фільтрації. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.98. (П-90, архів УСБУ).

Черватюк Гнат Дорофійович, 1888 р., с. Підгірне, українець, малописьменний, конюх колгоспу. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 16.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.04.89. (П-17288, ДАХмО).

Червінська Наталія Федорівна, м. Старокостянтинів, українка, утриманка. У 1938 р. як член сім’ї ворога народу вислана за межі р-ну. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.04.94, спр. № 68, № 531).

Червінська Оксана Федорівна, м. Старокостянтинів, українка, утриманка. У 1938 р. як член сім’ї ворога народу вислана за межі р-ну. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.04.94, спр. № 68, № 531).

Червінська Олена Федорівна, м. Старокостянтинів, українка, утриманка. У 1938 р. як член сім’ї ворога народу вислана за межі р-ну. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.04.94, спр. № 68, № 531).

Червінський Клим Федорович, м. Старокостянтинів, українець, утриманець. У 1938 р. як член сім’ї ворога народу висланий за межі р-ну. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.04.94, спр. № 68, № 531).

Червінський Микола Федорович, м. Старокостянтинів, українець, утриманець. У 1938 р. як член сім’ї ворога народу висланий за межі р-ну. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.04.94, спр. № 68, № 531).

Червінський Федір Іванович, 1882 р., м. Дубно Рівненської обл., українець, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Старокостянтинів, вчитель. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації, шпигун. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 17.08.62. (П-11594, архів УСБУ).

Черепуха Василь Захарович, 1917 р., с. Великий Чернятин, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 26.03.42. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Горьковського гарнізону 22.06.42 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.04.97. (П-29857, архів УСБУ).

Черкашина Аделя Полікарпівна, 1910 р., м. Старокостянтинів, полька, малописьменна, кравчиня. Заарештована 18.03.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 11.12.44 засуджена на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 29.06.89. (П-18756, архів УСБУ).

Чернецька Галина Михайлівна, с. Ланок, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Полтавську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.10.99, спр. № 884).

Чернецька Цезарія Степанівна, с. Ланок, полька, малописьменна, домогосподарка. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Полтавську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.10.99, спр. № 884).

Чернецький Михайло Піусович, 1898 р., с. Мар'янівка Хмільницького р-ну Вінницької обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Ланок, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Полтавську обл. Особливою нарадою НКВС СРСР 13.11.37 за антирадянську діяльність засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 19.12.58. (Ріш. райкомісії від 12.10.99, спр. № 884).

Чернецький Олексій Олександрович, 1879 р., с. Ладиги, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 04.10.40. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 04.12.40 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.98. (П-2537, архів УСБУ).

Чернецький Семен Михайлович, с. Ланок, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий у Полтавську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.10.99, спр. № 884).

Чернецький Федір Гнатович, 1875 р., с. Сахнівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 22.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Чернов Микола Лук'янович, 1903 р., смт Вовковинці Деражнянського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Сковородки, швець. Заарештований 01.01.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 25.10.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.04.89. (П-17283, ДАХмО).

Чернюк Гнат Григорович, 1876 р., с. Капустин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 21.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.08.89. (П-19843, архів УСБУ).

Чернявська Зифріда Іванівна, с. Степок, полька, утриманка. УНКВС Вінницької обл. 15.01.35 разом з батьками вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.05.96, спр. № 710).

Чернявська Леонтина Іванівна, 1923 р., с. Степок, полька, утриманка. УНКВС Вінницької обл. 15.01.35 разом з батьками вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.05.96, спр. № 710).

Чернявська Олена Іванівна, 1921 р., с. Степок, полька, утриманка. УНКВС Вінницької обл. 15.01.35 разом з батьками вислана в Карелію. Звільнена із спецпоселення у 1939 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.05.96, спр. № 710).

Чернявська Петрунеля Людвігівна, 1894 р., с. Степок, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. УНКВС Вінницької обл. 15.01.35 як неблагонадійний елемент вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.05.96, спр. № 710).

Чернявська Реґіна Іванівна, 1930 р., с. Степок, полька, утриманка. УНКВС Вінницької обл. 15.01.35 разом з батьками вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.05.96, спр. № 710).

Чернявська Розалія Ципріянівна, 1907 р., м. Старокостянтинів, полька, малописьменна, домогосподарка. Заарештована 20.04.38. Звинувачення: член „ПОВ”, шпигун. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітована військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.04.59. (П-7442, архів УСБУ).

Чернявський Іван Гаврилович, 1894 р., с. Степок, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. УНКВС Вінницької обл. 15.01.35 як неблагонадійний елемент висланий у Карелію. Трійкою УНКВС Карельської АРСР 29.12.37 за контрреволюційну діяльність засуджений до розстрілу. Реабілітований Верховним Судом Карельської АРСР 21.02.59. (Ріш. райкомісії, спр. № 710).

Чернявський Іван Степанович, 1903 р., м. Старокостянтинів, українець, освіта початкова, інспектор спецвідділу райвиконкому. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: шкідництво, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.11.56. (П-4496, архів УСБУ).

Чернявський Михайло Михайлович, 1874 р., смт Антоніни Красилівського р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Долина Варшава, фармацевт. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: керівник районного штабу „ПОВ”, шпигун. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П-4980, архів УСБУ).

Чернявський Сабіян Іванович, 1925 р., с. Степок, поляк, утриманець. УНКВС Вінницької обл. 15.01.35 разом з батьками висланий у Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.05.96, спр. № 710).

Чех Андрій Денисович, 1909 р., с. Громівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 21.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Чех Григорій Семенович, 1905 р., с. Демківці, українець, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, рахівник „Сільгосппостач”. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: недонесення про достовірно відомий злочин, шкідництво. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 16.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.02.57. (П-4632, ДАХмО).

Чех Денис Петрович, 1885 р., с. Громівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 20.03.30 за антирадянську діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Чибіс Іван Матвійович, 1886 р., с. Шаталово Тульської губ. (Росія), росіянин, малописьменний. Проживав у с. Вербородинці, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облвідділом ДПУ 24.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.98. (П-1958, ДАХмО).

Чижма Данило Дмитрович, 1896 р., с. Половинники, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.07.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 25.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.10.89. (П-20839, ДАХмО).

Чижма Іван Дмитрович, 1884 р., с. Половинники, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 14.10.40. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Кам’янець-Подільським облсудом 18.02.41 засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.06.91. (П-26512, архів УСБУ).

Чижма Полікарп Дмитрович, 1890 р., с. Половинники, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий у Північний край. Утік. УНКВС Вінницької обл. 07.08.33 висланий у Карелію. Звільнений із спецпоселення 27.10.50. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3099, архів УМВС).

Чиншевий Віктор Якович, 1919 р., с. Самчики, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 03.08.41. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Західного фронту 05.08.41 засуджений до розстрілу з конфіскацією

майна. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 22.12.95. (П-29472, архів УСБУ).

Члек Михайло Іванович, 1890 р., с. Загірне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 10.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.08.89. (П-19575, архів УСБУ).

Чорний Іван Сидорович, 1886 р., с. Загірне, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 01.06.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 26.12.59. (П-8782, архів УСБУ).

Чорний Кирило Андрійович, 1895 р., с. Киселі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 24.10.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.11.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 07.12.58. (П-7029, архів УСБУ).

Чорний Трохим Сидорович, 1877 р., с. Загірне, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 05.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 23.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 16.10.65. (П-15859, ДАХмО).

Чорногод Василь Іванович, 1928 р., с. Великі Мацевичі, українець, малописьменний, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі у 1948 р. висланий у Тюменську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 04.06.99, спр. № 862).

Чорногод Іван Савич, 1899 р., с. Великі Мацевичі, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 23.03.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 07.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 15.05.61. (П-10839, архів УСБУ).

Чорногод Макар Семенович, 1913 р., с. Великі Мацевичі, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 26.08.40. Звинувачення: здався у полон білофіннам. Особливою нарадою НКВС СРСР 25.11.40 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 20.06.89. (П-22498, архів УСБУ).

Чубаровська Олександра Миколаївна, 1914 р., с. Кременець Волинської обл., українка, малописьменна. Проживала у м. Старокостянтинів, домогосподарка. Заарештована 07.12.44. Звинувачення: член сім’ї зрадника Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 12.11.45 вислана на 5 років в Казахстан. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П-19006, архів УСБУ).

Чубенко Антон Пантелеймонович, 1882 р., с. Старий Остропіль, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 02.04.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Чугоєвська Ганна Тимофіївна, 1888 р., с. Степок, полька, малописьменна, домогосподарка. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.04.94, спр. № 509).

Чугоєвський Карл Сигізмундович, 1922 р., с. Степок, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.04.94, спр. № 509).

Чугоєвський Сигізмунд Карлович, 1878 р., с. Степок, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.04.94, спр. № 509).

Чукань Федір Селіфанович, 1920 р., с. Баглаї, українець, освіта початкова, військовослужбовець, член ВЛКСМ. Заарештований 19.06.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 17.11.45 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.97. (П-30097, архів УСБУ).

Чухлевський Роман Купріянович, 1902 р., м. Старокостянтинів, поляк, малописьменний, десятник на будівництві. Заарештований 15.01.35. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.08.35 присуджено один рік гласного нагляду за місцем проживання, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.05.98. (П-3579, архів УСБУ).

Чухнюк Тимофій Олексійович, 1895 р., с. Губин, українець, малописьменний, столяр млина. Заарештований 22.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 04.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.09.58. (П-6995, архів УСБУ).

Чуча Павло Маркович, 1897 р., с. Сковородки, українець, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: член повстанської організації, шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П-23014, ДАХмО).

Ш

Шайда Михайло Федорович, 1907 р., с. Волосівці Летичівського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, коваль. Заарештований 18.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 17.02.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.91. (П-13769, ДАХмО).

Шайкевич Мефодій Максимович, 1896 р., с. Старий Остропіль, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу. Заарештований 12.01.35. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Військтрибуналом Українського ВО 23-25.06.35 висланий в Казахстан на 5 років. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 08.09.95. (П-29333, архів УСБУ).

Шамповальський Вікентій Якович, 1883 р., с. Кошари Любомльського р-ну Волинської обл., росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, службовець. Заарештований 16.10.30. Звинувачення: шпигунство. Прокурором Житомирського сектора ДПУ УРСР 18.01.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.12.97. (П-14142, архів УСБУ).

Шаповал Петро Дем'янович, 1889 р., с. Григорівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 31.03.38. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.07.89. (П-22548, архів УСБУ).

Шарко Лука Васильович, 1918 р., м. Старокостянтинів, українець, освіта середня спеціальна, лісотехнік Базалійського лісництва. Заарештований 05.04.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.44 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.05.98. (П-4044, ДАХмО).

Шаровар Петро Павлович, 1907 р., с. Тарасівка Білоцерківського р-ну Київської обл., українець, освіта вища. Проживав у с. Старий Остропіль, зав. міжрайонної ветбактеорологічної лабораторії. Заарештований 08.01.38. Звинувачення: організатор контрреволюційної диверсійної групи. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 16.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.09.60. (П-9772, архів УСБУ).

Шатровський Іван Іванович, 1883 р., с. Млинок Мозирського пов., росіянин, освіта вища. Проживав у м. Старокостянтинів, лісовод-плановик лісгоспу. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шкідництво. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.11.57. (П-5250, архів УСБУ).

Шафарук Клим Федорович, 1906 р., с. Жабче, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 24.08.40. Звинувачення: здався у полон білофіннам. Особливою нарадою НКВС СРСР 18.09.40 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Московського ВО 28.04.58. (П-6250, архів УСБУ).

Шафарук Яків Васильович, 1896 р., с. Жабче, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення:

контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 13.11.65. (П-15866, ДАХмО).

Шахновська Олена Антонівна, 1912 р., с. Верхняки, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 10.03.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2536, архів УМВС).

Шахновська Раїса Пилипівна, 1934 р., с. Верхняки, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 06.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2762, архів УМВС).

Шахновський Пилип Костянтинович, 1908 р., с. Верхняки, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 08.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2537, архів УМВС).

Шахрай Олексій Самійлович, 1910 р., с. Берегелі, українець, неписьменний, військовослужбовець. Заарештований у червні 1942 р. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом 53-ої стрілецької дивізії 17.06.42 засуджений до розстрілу. Судовою колегією Верховного Суду СРСР 18.07.42 вирок скасовано, справу направлено на дослідування. Відділом НКВС 53-ої стрілецької дивізії 04.03.43 справу припинено в зв'язку з розшуком заарештованого. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.07.97. (П-30093, архів УСБУ).

Шахрай Яків Семенович, 1888 р., с. Берегелі, українець, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 31.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 12.03.60. (П-9126, архів УСБУ).

Швець Соловей Трохимович, 1901 р., с. Киселі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 04.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.03.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.98. (П-11761, ДАХмО).

Швець Харитон Омелянович, 1910 р., с. Писарівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 03.04.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Швець Якилина Мартинівна, 1909 р., с. Киселі, українка, малописьменна, домогосподарка. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана на Північ. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.08.94, спр. № 548).

Швидюк Єпистима Махтеївна, с. Северини, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як неблагонадійний елемент вислана на Урал. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.07.95, спр. № 655).

Швидюк Марко Іванович, с. Северини, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий на Урал. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.07.95, спр. № 655).

Швидюк Секлета Марківна, 1912 р., с. Северини, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як неблагонадійний елемент вислана на Урал. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.07.95, спр. № 655).

Шевченко Микола Гнатович, 1912 р., м. Старокостянтинів, українець, малописьменний, військовослужбовець, член ВЛКСМ. Заарештований 10.09.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 1-го кінного корпусу Київського ВО 14.11.36 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.12.57. (П-12063, архів УСБУ).

Шевчук Андрій Томашович, 1889 р., с. Хутори, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-6262, архів УСБУ).

Шевчук Василь Пилипович, 1884 р., с. Мальки, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 06.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 20.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 31.10.37.

Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.08.89. (П-20274, ДАХмО).

Шевчук Віра Самійлівна, с. Мальки, українка, освіта початкова, селянка-одноосібниця. У 1932 р. як неблагонадійний елемент вислана в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.04.94, спр. № 189, № 530).

Шевчук Гаврило Олексійович, 1895 р., с. Мальки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як неблагонадійний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4349, архів УМВС).

Шевчук Ганна Дмитрівна, 1926 р., с. Мальки, українка, утриманка. У 1931 р. разом з батьками вислана у Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.09.92, спр. № 95).

Шевчук Григорій Гаврилович, 1923 р., с. Мальки, українець, утриманець. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 разом з батьками висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.04.97, спр. № 761).

Шевчук Дмитро Касянович, 1885 р., с. Мальки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий у Пермську обл. Звільнений із спецпоселення у 1947 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.09.92, спр. № 95).

Шевчук Євдокія, с. Мальки, українка, малописьменна, домогосподарка. У 1932 р. як неблагонадійний елемент вислана в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.04.94, спр. № 189, № 530).

Шевчук Євтихій Степанович, 1898 р., с. Іршики, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.02.32. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою ДПУ УРСР 12.12.32 засуджений на 10 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.04.89. (П-17622, ДАХмО).

Шевчук Єфросинія Самійлівна, с. Мальки, українка, утриманка. У 1932 р. разом з батьками вислана в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.04.94, спр. № 189).

Шевчук Іван Григорович, 1909 р., с. Великий Чернятин, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 28.04.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою ОДПУ Далекосхідного округу 23.07.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 20.02.90. (П-25095, архів УСБУ).

Шевчук Іван Дмитрович, 1923 р., с. Мальки, українець, утриманець. У 1931 р. разом з батьками висланий в Пермську обл. Звільнений із спецпоселення у 1942 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.09.92, спр. № 95).

Шевчук Іван Кирилович, 1922 р., с. Бутівці, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 26.04.46. Звинувачення: антирадянська діяльність. Відділом контррозвідки „Смерш" 3-ої артилерійської дивізії 15.06.46 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.01.98. (П-12195, ДАХмО).

Шевчук Іван Самійлович, с. Мальки, українець, утриманець. У 1932 р. разом з батьками висланий в Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.04.94, спр. № 189).

Шевчук Лідія Дмитрівна, 1931 р., с. Мальки, українка, немовля. У 1931 р. разом з батьками вислана в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.09.92, спр. № 95).

Шевчук Лідія Самійлівна, с. Мальки, українка, утриманка. У 1932 р. разом з батьками вислана в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.04.94, спр. № 189).

Шевчук Марія Михайлівна, 1919 р., с. Мальки, українка, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана в Красноярський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 19.01.94, спр. № 447).

Шевчук Марія Олександрівна, 1902 р., с. Мальки, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. Шепетівським окрвідділом ДПУ як неблагонадійний елемент 25.03.30 вислана на Північ. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.04.97, спр. № 761).

Шевчук Марія Савівна, 1898 р., с. Мальки, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як неблагонадійний елемент вислана в Пермську обл. Померла у

1933 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.09.92, спр. № 95).

Шевчук Микола Дмитрович, 1920 р., с. Мальки, українець, утриманець. У 1931 р. разом з батьками висланий в Пермську обл. Звільнений із спецпоселення у 1941 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.09.92, спр. № 95).

Шевчук Микола Самійлович, 1916 р., с. Мальки, українець, утриманець. У 1932 р. разом з батьками висланий в Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.04.94, спр. № 189).

Шевчук Михайло Гаврилович, 1921 р., с. Мальки, українець, утриманець. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 разом з батьками висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.04.97, спр. № 761).

Шевчук Михайло Олексійович, с. Малі Мацевичі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у Красноярський край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04. 91. (Ріш. райкомісії від 19.01.94, спр. № 447).

Шевчук Надія Дмитрівна, 1928 р., с. Мальки, українка, утриманка. У 1931 р. разом з батьками вислана в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.09.92, спр. № 95).

Шевчук Ніна Самійлівна, с. Мальки, українка, утриманка. У 1932 р. разом з батьками вислана в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.04.94, спр. № 189).

Шевчук Параска Самійлівна, с. Мальки, українка, утриманка. У 1932 р. разом з батьками вислана в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.04.94, спр. № 189).

Шевчук Петро Романович, 1884 р., с. Яремичі, українець, малописьменний, робітник Славутського лісопильного заводу № 1. Заарештований 02.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Козятинським дорожньо-транспортним відділом ОДПУ справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.01.98. (П-12217, архів УСБУ).

Шевчук Самійло Гаврилович, с. Мальки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як неблагонадійний елемент висланий в Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.04.94, спр. № 189).

Шевчук Семен Онисимович, 1888 р., с. Іршики, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 30.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.05.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.01.98. (П-12889, архів УСБУ).

Шевчук Тимофій Кіндратович, 1885 р., с. Демківці, українець, малописьменний, сторож у лікарні. Заарештований 11.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.02.92. (П-3128, архів УСБУ).

Шевчук Федір Самійлович, 1925 р., с. Мальки, українець, утриманець. У 1932 р. разом з батьками висланий в Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.04.94, спр. № 189).

Шевчук Феодосій Касянович, 1910 р., с. Мальки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий в Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.09.92, спр. № 95).

Шевчук Харитон Гнатович, 1906 р., с. Мальки, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 21.08.40. Звинувачення: здався у полон білофіннам. Особливою нарадою НКВС СРСР 04.10.40 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Московського ВО 17.07.58. (П-6272, архів УСБУ).

Шевчук Юхимія Іванівна, с. Малі Мацевичі, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Красноярський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 19.01.94, спр. № 447).

Шевчук Юрій Самійлович, с. Мальки, українець, утриманець. У 1932 р. разом з батьками висланий в Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.04.94, спр. № 189).

Шейгец Іван Максимович, 1914 р., с. Юхимівці Волочиського р-ну, українець,

освіта незакінчена вища. Проживав у с. Великі Мацевичі, директор школи. Заарештований 07.11.46. Звинувачення: антирадянська діяльність. Кам’янець-Подільським облсудом 28.12.46 засуджений на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.07.95. (П-29318, архів УСБУ).

Шелест Анастасія Лаврентіївна, 1914 р., с. Северини, українка, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 14.07.93, спр. № 348).

Шелест Ганна Макарівна, 1928 р., с. Северини, українка, утриманка. У 1933 р. разом з батьками вислана в Архангельську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 08.12.99, спр. № 900).

Шелест Дар’я Лаврентіївна, 1916 р., с. Северини, українка, освіта початкова, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 14.07.93, спр. № 348).

Шелест Дмитро Макарович, 1922 р., с. Северини, українець, утриманець. У 1933 р. разом з батьками висланий в Архангельську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 08.12.99, спр. № 900).

Шелест Лаврентій Танасович, 1876 р., с. Северини, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий у Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 14.07.93, спр. № 348).

Шелест Марина Пудівна, 1901 р., с. Северини, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент вислана в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 08.12.99, спр. № 900).

Шелест Ольга Лаврентіївна, 1912 р., с. Северини, українка, освіта початкова, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент вислана в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш райкомісії від 14.07.93, спр. № 348).

Шелест Петро Макарович, 1932 р., с. Северини, українець, немовля. У 1933 р. разом з батьками висланий в Архангельську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 08.12.99, спр. № 900).

Шелест Серафима Лаврентіївна, 1918 р., с. Северини, українка, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 14.07.93, спр. № 348).

Шелест Степанида Лаврентіївна, 1910 р., с. Северини, українка, освіта початкова, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент вислана в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш райкомісії від 14.07.93, спр. № 348).

Шемчук Іван, 1880 р., с. Половинники, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 23.06.33. Звинувачення: вбивство уповноваженого сільської ради. Інших даних немає. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.98. (П-2921, архів УСБУ).

Шемчук Олексій Климович, 1909 р., с. Малий Чернятин, українець, освіта початкова, робітник пункту „Заготзерно”. Заарештований 22.04.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 07.08.37 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 16.06.89. (П-21920, архів УСБУ).

Шемчук Семен Іванович, 1880 р., с. Половинники, українець, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, робітник. Заарештований 14.10.40. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Кам’янець-Подільським облсудом 18.02.41 засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.06.91. (П-26512, архів УСБУ).

Шепельська Леонтина Сигізмундівна, 1931 р., с. Вербородинці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.10.94, спр. № 576).

Шепельська Олена Сигізмундівна, 1933 р., с. Вербородинці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.10.94, спр. № 576).

Шепельська Павлина Іванівна, 1866 р., с. Вербородинці, полька, неписьменна,

домогосподарка. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.10.94, спр. № 576).

Шепельська Яніна Мар'янівна, 1906 р., с. Вербородинці, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.10.94, спр. № 576).

Шепельський Сигізмунд Францович, 1906 р., с. Вербородинці, поляк, освіта початкова, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Харківську обл. Заарештований 22.09.37. Особливою нарадою НКВС СРСР 18.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.10.37. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 19.12.58. (Ріш. райкомісії від 24.10.94, спр. № 576).

Шепельський Фелікс Йосипович, 1919 р., м. Старокостянтинів, поляк, освіта середня, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.08.97, спр. № 756).

Шепельський Франц Сильвестрович, 1876 р., с. Вербородинці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 21.10.94, спр. № 576).

Шеремета Дмитро Васильович, 1882 р., с. Торчин Хмільницького р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Ладиги, садівник-городник радгоспу. Заарештований 24.07.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 13.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Помер 13.10.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 18.07.59. (П-3023, архів УСБУ).

Шефелюк Самійло Якович, 1915 р., с. Киселі, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 14.07.41. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Київського ВО 30.07.41 засуджений до розстрілу. Військколегією Верховного Суду СРСР засуджений на 10 років позбавлення волі. Помер 19.07.43. Реабілітований Головною військпрокуратурою України 27.03.91. (П-26289, архів УСБУ).

Шехтер Генріх Юхимович, 1902 р., м. Старокостянтинів, єврей, освіта вища, військовослужбовець. Заарештований 20.05.43. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 41-ої запасної стрілецької бригади 19.07.43 засуджений на 3 роки позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований військпрокуратурою Забайкальського ВО 22.04.91. (П-30211, архів УСБУ).

Шибунько Никон Опанасович, 1881 р., с. Йосипівка, українець, малописьменний, робітник шляхбуду. Заарештований 01.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.04.98. (П-5064, ДАХмО).

Шик Петро Карлович, 1865 р., м. Старокостянтинів, поляк, малописьменний, без певних занять. Заарештований 23.08.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 28.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.10.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.08.58. (П-6550, ДАХмО).

Шик (Стефанович) Броніслава Володимирівна, 1905 р., м. Старокостянтинів, полька, освіта середня, домогосподарка. Заарештована 10.04.30. Звинувачення: член польської націоналістичної групи. Київським відділом ДПУ 29.04.31 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 05.03.98. (П-11633, архів УСБУ).

Шиманська Лідія Іванівна, 1909 р., с. Чернятин, полька, малописьменна. Проживала у с. Миролюбне, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1086, архів УМВС).

Шиманська Ядвіга, с. Миролюбне, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 19.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1358, архів УМВС).

Шиманський Володимир Іванович, 1932 р., с. Миролюбне, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 02.12.55. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1357, архів УМВС).

Шиманський Іван Станіславович, 1908 р., с. Миролюбне, поляк, малописьменний, швець артілі. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 02.12.55. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1356, архів УМВС).

Шиманський Казимир Станіславович, 1920 р., с. Миролюбне, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 02.12.55. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1358, архів УМВС).

Шиманський Станіслав, 1880 р., с. Миролюбне, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1358, архів УМВС).

Шиманський Станіслав Іванович, 1934 р., с. Миролюбне, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 17.01.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1348, архів УМВС).

Шинкаренко Дмитро Гаврилович, 1913 р. с. Басанське Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Пеньки, без певних занять. Заарештований 24.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.10.89. (П-20864, ДАХмО).

Шинкарук Микита Макарович, 1879 р., с. Ємці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 08.03.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Старокостянтинівським райвідділом НКДБ 05.07.45 справу припинено в зв'язку зі смертю заарештованого. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.05.98. (П-3861, ДАХмО).

Шипулевська Горпина Григорівна, 1894 р., с. Малий Чернятин, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.05.98, спр. № 818).

Шипулевська Євгенія Пилипівна, 1920 р., с. Малий Чернятин, українка, освіта неповна середня, селянка-одноосібниця. У 1937 р. разом з матір'ю вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.05.98, спр. № 818).

Шипулевська Ніна Пилипівна, 1932 р., с. Малий Чернятин, українка, утриманка. У 1937 р. разом з матір'ю вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.05.98, спр. № 818).

Шипулевська Тетяна Пилипівна, 1929 р., с. Малий Чернятин, українка, утриманка. У 1937 р. разом з матір'ю вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.05.98, спр. № 818).

Шипулевський Пилип Григорович, 1889 р., с. Новосілки Гродненської обл. (Білорусь), українець, освіта початкова. Проживав у с. Малий Чернятин, селянин-одноосібник. Заарештований 23.04.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 11.08.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.08.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.08.89. (П-20048, архів УСБУ).

Шистер Йосип Азрілович, 1899 р., м. Старокостянтинів, єврей, освіта середня спеціальна, юрисконсульт. Заарештований 02.01.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 15.05.36 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.04.98. (П-4201, архів УСБУ).

Шістка Павло Андрійович, 1891 р., с. Веснянка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 27.03.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.05.89. (П-18396, архів УСБУ).

Шкарбанський Інокентій Мефодійович, 1911 р., с. Глібки Красилівського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у м. Старокостянтинів, землемір районного бюро по землеустрою. Заарештований 26.04.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.10.44 засуджений на 20 років каторжних робіт з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Помер 12.07.45. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.06.91. (П-26476, архів УСБУ).

Шкоденко Кирило Кіндратович, 1901 р., с. Королівка Макарівського р-ну Київської обл., українець, малописьменний. Проживав у

с. Старий Остропіль, зав. поштового відділення. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 14.04.59. (П-7458, архів УСБУ).

Шкляр Семен Ілліч, 1886 р., с. Йосипівка, українець, малописьменний, сторож колгоспу. Заарештований 22.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.08.63. (П-13568, архів УСБУ).

Школьний Марко Костянтинович, 1877 р., с. Волиця-Керекешина, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Особливою нарадою колегії ДПУ як соціально небезпечний елемент 20.06.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р-545, архів УМВС).

Школьник Тимофій Дмитрович, 1895 р., с. Зеленці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 06.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. у жовтні 1937 р. засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.10.89. (П-20785, ДАХмО).

Шлапак Дмитро, с. Сковородки, українець, малописьменний, зав. молокоприймального пункту. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську агітацію 20.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Шлапак Ксенія Савівна, 1886 р., с. Новоселиця, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 25.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 14.11.37 засуджена на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 15.06.98. (П-2976, архів УСБУ).

Шлапак Микола Петрович, 1905 р., с. Сковородки, українець, освіта початкова, завгосп колгоспу. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: член повстанської організації, шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П-23014, ДАХмО).

Шлапак Михайло Іванович, 1895 р., с. Сковородки, українець, малописьменний, зав. сільбуду. Заарештований 03.05.29. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Шепетівського округу 22.07.29 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.97. (П-14151, архів УСБУ).

Шлеончак Микола Андрійович, 1898 р., м. Ялта А Р Крим, росіянин, освіта середня, член ВКП(б) з 1932 р. по 1937 р. Проживав у м. Старокостянтинів, військовослужбовець. Заарештований 22.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Військколегією Верховного Суду СРСР 06.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 06.10.38. Реабілітований військколегією Верховного Суду СРСР 15.06.57. (П-4751, архів УСБУ).

Шлюкер Григорій Адольфович, 1900 р., м. Варшава (Польща), поляк, малописьменний. Проживав у с. Самчики, зав. млина. Заарештований 24.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 04.08.61. (П-10798, архів УСБУ).

Шмигельська Антоніна Семенівна, 1928 р., м. Старокостянтинів, українка, освіта початкова, домогосподарка. Особливою нарадою МВС СРСР 10.06.46 як член сім'ї зрадника Батьківщини вислана в Казахстан на 5 років. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-18188, архів УСБУ).

Шмигельська (Коваленко) Катерина Кирилівна, 1910 р., с. Новопавлівка Одеської обл., українка, освіта початкова. Проживала у м. Старокостянтинів, домогосподарка. Заарештована 23.03.46. Звинувачення: член сім'ї зрадника Батьківщини. Особливою нарадою МВС СРСР 10.06.46 вислана в Казахстан на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 30.05.89. (П-18188, архів УСБУ).

Шмирецький Іван Трохимович, 1875 р., м. Старокостянтинів, українець, неписьменний, кустар. Заарештований 13.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. УДБ УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 13.07.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.07.98. (П-2463, архів УСБУ).

Шнурик Василь Іванович, 1915 р., м. Старокостянтинів, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 27.12.42. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Московського ВО 06.04.43 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Звільнений 26.10.52. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.11.91. (П-27097, архів УСБУ).

Шойхет Ісаак Давидович, 1889 р., с. Миколаїв Хмельницького р-ну, єврей, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, робітник артілі. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.09.59. (П-8171, ДАХмО).

Шокот Наум Миколайович, 1911 р., с. Круглики, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 07.03.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Вінницьким облсудом 02.11.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-504, архів УСБУ).

Шпаченко Андрій Сидорович, 1898 р., с. Воронківці, українець, малописьменний, сторож пункту „Заготзерно". Заарештований 13.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 05.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 14.01.61. (П-10128, архів УСБУ).

Шпаченко Михайло Кононович, 1908 р., м. Старокостянтинів, українець, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Решнівка, зав. початкової школи. Заарештований 17.07.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.10.44 засуджений на 20 років каторжних робіт з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Президією Верховної Ради СРСР 09.06.56 строк покарання зменшено до фактично відбутого строку, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.06.91. (П-26476, архів УСБУ).

Шпаченко Феодосій Сидорович, 1883 р., с. Воронківці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 05.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.01.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.06.61. (П-10837, архів УСБУ).

Шпора Карпо Гнатович,1895 р., м. Старокостянтинів, українець, малописьменний, їздовий цукрозаводу. Заарештований 13.05.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.12.56. (П-4514, архів УСБУ).

Штибель Василь Андрійович, 1892 р., с. Соколів Львівської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Веснянка, колгоспник. Заарештований 10.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.06.89. (П-18436, архів УСБУ).

Шульга Тимофій Васильович, 1902 р., с. Калинівка, українець, малописьменний, тесля колгоспу. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: шкідництво. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 28.11.59. (П-8698, архів УСБУ).

Шуляк Василь Степанович, 1869 р., с. Губин, українець, малописьменний, тесля колгоспу. Заарештований 11.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.12.89. (П-24031, архів УСБУ).

Шуляк Данило Іванович, 1888 р., с. Хижники, українець, малописьменний. Проживав у с. Самчики, секретар свинорадгоспу. Заарештований 02.08.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Кам'янець-Подільської обл. 03.09.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.04.98. (П-3823, ДАХмО).

Шуляк Дмитро Іванович, 1915 р., с. Губин, українець, утриманець. У 1931 разом з матір'ю висланий у Свердловську обл. Звільнений із спецпоселення 17.06.46. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 01.03.93, спр. № 339).

Шуляк Дмитро Йосипович, 1915 р., с. Хижники, українець, освіта початкова. Проживав

у м. Старокостянтинів, редактор газети „Нове життя”. Заарештований 20.03.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам’янець-Подільської обл. 26.10.44 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконаний 22.05.45. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.06.91. (П-26476, архів УСБУ).

Шуляк Іван Пилипович, 1884 р., с. Губин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 09.10.29. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою ДПУ УРСР 14.03.30 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.09.91. (П-27006, архів УСБУ).

Шуляк Микола Іванович, 1909 р., с. Губин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий на Північ. Утік 11.01.33. Затриманий 25.01.33. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р-543, архів УМВС).

Шуляк Семен Іванович, 1894 р., с. Хижники, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 28.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 14.05.32 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.03.98. (П-10342, ДАХмО).

Шуляк Соломія Дорофіївна, 1870 р., с. Губин, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як соціально небезпечний елемент вислана в Свердловську обл. Звільнена із спецпоселення 17.06.46. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 01.03.93, спр. № 339).

Шумик Олексій Андрійович, 1896 р., с. Поромів Іваничівського р-ну Волинської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Григорівка, бригадир колгоспу. Заарештований 10.09.37. Звинувачення: участь у підготовці повстання, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 28.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.11.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 14.08.62. (П-11598, архів УСБУ).

Шутюк Антоніна Григорівна, 1920 р., с. Калинівка, українка, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 07.12.44. Звинувачення: член сім’ї зрадника Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 18.08.45 вислана на 5 років у Казахстан. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 02.06.89. (П-18244, архів УСБУ).

Шутюк Кузьма Дем’янович, 1900 р., с. Левківка, українець, освіта неповна середня, заступник головного бухгалтера МТС. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 15.12.56. (П-4518, архів УСБУ).

Шутюк Семен Федорович, 1918 р., с. Калинівка, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 07.07.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом 1-ої гвардійської армії 22.07.44 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.07.44. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.05.97. (П-29916, архів УСБУ).

Щ

Щерба Корній Лук’янович, 1899 р., с. Семиреньки, українець, освіта незакінчена середня, зав. ферми колгоспу. Заарештований 05.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. УДБ НКВС Кам’янець-Подільської обл. 27.11.39 справу припинено. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.06.98. (П-3265, ДАХмО).

Щерба Леонтій Петрович, 1894 р., с. Вигнанка Любарського р-ну Житомирської обл., українець, освіта вища. Проживав у м. Старокостянтинів, вчитель. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.12.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 28.11.59. (П-8698, архів УСБУ).

Щерба Устина Іванівна, 1880 р., с. Морозівка, українка, неписьменна. Проживала у с. Семиреньки, колгоспниця. Заарештована 19.09.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам’янець-Подільським облсудом 28.03.39 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1316, архів УСБУ).

Щоголєв Федір Андрійович, 1922 р., с. Паніно Даниловського р-ну Ярославської обл. (Росія), росіянин, освіта неповна середня. Проживав у с. Великий Чернятин, робітник торфорозробок. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 12.05.48 висланий в Іркутську обл. на 8 років. Звільнений із спецпоселення 24.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2131, архів УМВС).

Щуров Василь Іванович, 1892 р., м. Старокостянтинів, українець, освіта початкова, кочегар цукрозаводу. Заарештований 12.01.51. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 26.03.51 засуджений на 25 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.07.91. (П-26776, архів УСБУ).

Щуцький Іван Францович, 1901 р., с. Слобідка-Красилівська Красилівського р-ну, поляк, освіта середня. Проживав у м. Старокостянтинів, інженер-нормувальник цукрозаводу. Заарештований 31.01.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.01.45 засуджений на 15 років позбавлення волі з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Закавказького ВО 17.02.55 строк покарання зменшено до 10 років. Реабілітований Генпрокуратурою України 13.01.94. (П-28931, архів УСБУ).

Ю

Юзьков Василь Семенович, 1899 р., с. Карпівці Старосинявського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Ілляшівка, селянин-одноосібник. Заарештований 24.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 14.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.08.89. (П-20157, архів УСБУ).

Юзюк Каленик Миколайович, 1896 р., с. Левківка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 28.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної групи, шкідництво. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.10.59. (П-8373, архів УСБУ).

Юзюк Микола Іванович, 1894 р., м. Старокостянтинів, українець, освіта початкова. Проживав у с. Немиринці, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Старокостянтинівського р-ну 24.03.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.12.98. (П-1633, ДАХмО).

Юрчишин Ананій Федорович, 1916 р., с. Веснянка, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 14.11.41. Звинувачення: дезертирство. Особливим відділом НКВС Волоколамського сектора охорони тилу Московського ВО 18.11.41 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.09.97. (П-30250, архів УСБУ).

Юрчук Аврам Сергійович, 1898 р., с. Волиця-Керекешина, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ як соціально небезпечний елемент 20.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Юрчук Лазар Михайлович, 1900 р., с. Хижники, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 19.05.56. (П-4315, ДАХмО).

Юрчук Степан Сергійович, 1902 р., с. Волиця-Керекешина, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 11.09.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Слідчим відділом ДПУ УРСР 06.09.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.04.98. (П-5099, ДАХмО).

Юсем Еля Вольфович, 1894 р., с. Лисинці, єврей, малописьменний. Проживав у м. Старокостянтинів, рахівник контори „Союзутиль". Заарештований 13.07.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.07.89. (П-22346, архів УСБУ).

Юхимишин Іван Федорович, 1896 р., с. Ставок Рівненської обл., українець, малописьменний, член ВКП(б) до 1935 р. Проживав у с. Громівка, механік Остропільської

МТС. Заарештований 22.02.38. Звинувачення: диверсійна діяльність, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 17.08.89. (П-23477, ДАХмО).

Юхимчук Сидір Максимович, 1890 р., с. Малі Мацевичі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.03.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою ДПУ УРСР 07.05.30 висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.01.92. (П-27452, архів УСБУ).

Я

Яворський Франц Вікентійович, 1885 р., с. Коще Житомирського пов., поляк, малописьменний. Проживав у с. Сковородки, селянин-одноосібник. Заарештований 17.09.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 10.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.05.89. (П-17993, ДАХмО).

Ягушевська Ніна Леонтіївна, 1918 р., с. Самчики, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 17.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1072, архів УМВС).

Якименко Роман Петрович, 1906 р., с. Йосипівка, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 11.06.44. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Військтрибуналом 112-ої стрілецької дивізії 20.06.44 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 06.06.91. (П-26429, архів УСБУ).

Якимовський Іван Вакулович, 1911 р., с. Григорівка, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу, член ВЛКСМ. Заарештований 05.01.38. Звинувачення: диверсійна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 10.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.05.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 24.05.63. (П-12663, архів УСБУ).

Якимчук Яким Степанович, 1893 р., с. Іршики, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.05.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.08.89. (П-19538, архів УСБУ).

Якобчук Василь Захарович, 1894 р., с. Іршики, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 04.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П-18155, архів УСБУ).

Яковишин Федір Михайлович, 1897 р., с. Ладиги, українець, малописьменний, бригадир дорожньої бригади колгоспу. Заарештований 23.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам’янці-Подільському 17.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.12.56. (П-4504, ДАХмО).

Яник Казимир Йосипович, 1888 р., с. Люцин (Польща), поляк, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, слюсар цукрозаводу. Заарештований 11.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 16.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.01.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 14.02.59. (П-7358, архів УСБУ).

Яницька Антоніна Феліксівна, 1898 р., с. Ланок, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Карелію. Звільнена із спецпоселення 23.05.50. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2314, архів УМВС).

Яницька Марія Феліксівна, 1896 р., с. Ланок, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана в Полтавську обл. У 1938 р. переселена в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.02.99, спр. № 859).

Яницька Регіна Едмундівна, 1929 р., с. Ланок, полька, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2314, архів УМВС).

Яницька Фелікса Казимирівна, 1931 р., с. Ланок, полька, утриманка. У 1937 р. разом з батьками вислана в Полтавську обл. У 1938 р. переселена в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.02.99, спр. № 859).

Яницький Аполлон Казимирович, 1917 р., с. Ланок, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1937 р. як неблагонадійний елемент висланий в Полтавську обл. У 1938 р. переселений в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.02.99, спр. № 859).

Яницький Вільгельм Казимирович, 1926 р., с. Ланок, поляк, утриманець. У 1937 р. разом з батьками висланий в Полтавську обл. У 1938 р. переселений в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.02.99, спр. № 859).

Яницький Едмунд Миколайович, 1891 р., с. Бубнівка Волочиського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Ланок, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий в Карелію. Звільнений із спецпоселення 23.05.50. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2314, архів УМВС).

Яницький Казимир Миколайович, 1888 р., с. Бубнівка Волочиського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Ланок, селянин-одноосібник. У 1937 р. як неблагонадійний елемент висланий в Полтавську обл., заарештований. Особливою нарадою НКВС СРСР 30.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 21.12.37. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 26.07.60. (Ріш. райкомісії від 30.02.99, спр. № 859).

Янишевський Феодосій Панкратович, 1903 р., с. Губівка Компаніївського р-ну Кіровоградської обл., українець, освіта середня спеціальна, член ВКП(б). Проживав у м. Старокостянтинів, секретар райвиконкому. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної повстансько-диверсійної групи. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 12.07.58. (П-6455, архів УМВС).

Янчишин Франц Адамович, 1907 р., с. Загірне, поляк, малописьменний, слюсар колгоспу. Заарештований 23.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.03.65. (П-15640, архів УМВС).

Янчук Василь Григорович, 1894 р., с. Вишнопіль, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 21.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.08.89. (П-20051, архів УСБУ).

Янчук Михайло Григорович, 1884 р., с. Вишнопіль, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 01.12.38. Звинувачення: контрреволюційна агітація. НКВС і Прокурором СРСР 05.12.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.12.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П-18108, архів УСБУ).

Янчук Олександр Кирилович, 1887 р., с. Чорна, українець, освіта початкова, завгосп Грицівського лісгоспу, член ВКП(б) до 1937 р. Заарештований 20.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 09.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.11.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.07.89. (П-22944, архів УСБУ).

Янчук Тодос Трохимович, 1871 р., с. Бутівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облвідділом ДПУ 19.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.01.98. (П-12559, архів УСБУ).

Янчук Яків Андрійович, 1891 р., с. Яковичинці Гродненської обл. (Білорусь), білорус, освіта початкова. Проживав у м. Старокостянтинів, лісовий бракер окрторгвідділу. Заарештований 10.04.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам’янець-Подільської обл. 23-26.10.44 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.06.91. (П-26476, архів УСБУ).

Ярицька Ганна Григорівна, 1896 р., м. Старокостянтинів, українка, освіта початкова, секретар-друкарка контори „Вінницькторг”.

Заарештована 31.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.05.38 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 30.11.98. (П-2150, ДАХмО).

Ярицький Іван Костянтинович, 1882 р., с. Медуха Галицького р-ну Івано-Франківської обл., українець, освіта початкова, член ВКП(б) до 1937 р. Проживав у м. Старокостянтинів, відповідальний виконавець постачання залізнично-будівельної дільниці № 1. Заарештований 10.09.37. Звинувачення: шпигунство, шкідництво. НКВС і Прокурором СРСР 10.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.10.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.08.58. (П-6586, ДАХмО).

Ярош Антон Іванович, 1898 р., с. Старий Остропіль, поляк, малописьменний, мельник. Заарештований 12.05.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 21.10.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П-4980, архів УСБУ).

Ярош Іван Іванович, 1893 р., с. Старий Остропіль, поляк, малописьменний, тесля колгоспу. Заарештований 19.05.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П-4980, архів УСБУ).

Ярош Людмила Антонівна, 1931 р., с. Старий Остропіль, українка, утриманка. У 1938 р. разом з матір'ю вислана в Донецьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.05.95, спр. № 626).

Ярош Франц Іванович, 1890 р., с. Бражинці Полонського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Старий Остропіль, колгоспник. Заарештований 12.05.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П-4980, архів УСБУ).

Ярош Юлія Іванівна, 1903 р., с. Старий Остропіль, українка, малописьменна, домогосподарка. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в Донецьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.05.95, спр. № 626).

Ярощук Степан Сергійович, 1911 р., с. Малі Мацевичі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.03.30. Звинувачення: антирадянська агітація, тероризм. Трійкою ДПУ УРСР 07.05.30 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.01.92. (П-27452, архів УСБУ).

Ясиновська Броніслава Володимирівна, 1925 р., с. Оріхівка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 09.02.94, спр. № 468).

Ясиновська Марія Іванівна, с. Оріхівка, полька, неписьменна, домогосподарка. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 09.02.94, спр. № 468).

Ясиновська Олена Володимирівна, 1936 р., с. Оріхівка, полька, немовля. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 09.02.94, спр. № 468).

Ясиновський Антон Петрович, 1913 р., с. Оріхівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 01.06.94, спр. № 501).

Ясиновський Володимир Францович, 1895 р., с. Оріхівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 09.02.94, спр. № 468).

Ясиновський Іван Володимирович, 1932 р., с. Оріхівка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 09.02.94, спр. № 468).

Ясиновський Флоріан Францович, 1882 р., с. Оріхівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація, тероризм.

Трійкою ДПУ УРСР 06.04.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.11.89. (П-21961, ДАХмО).

Ясинський Віцентій Антонович, 1904 р., с. Оріхівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ як соціально небезпечний елемент 21.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Ясинчук Павло Васильович, 1902 р., м. Старокостянтинів, українець, малописьменний, вантажник залізничної ст. Заарештований 05.05.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 14.11.59. (П-8447, архів УСБУ).

Яскульський Костянтин Петрович, 1888 р., с. Вербівочка, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 16.06.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 12.01.68. (П-16298, ДАХмО).

Яснюк Юхим Микитович, 1895 р., с. Сахнівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.11.89. (П-22042, архів УСБУ).

Ястржембський (Ястремський) Генріх Костянтинович, 1891 р., м. Старокостянтинів, поляк, освіта початкова, механік райспоживспілки. Заарештований 14.07.37. Звинувачення: шпигунство, шкідництво. НКВС СРСР 15.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.01.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 14.04.59. (П-7550, архів УСБУ).

Ястремський Степан Кайтанович, 1904 р., с. Волиця Красилівського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Пеньки, колгоспник. Заарештований 08.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 20.02.60. (П-9326, архів УСБУ).

Яцик Кирило Трохимович, 1897 р., с. Райки, українець, малописьменний, бригадир колгоспу. Заарештований 26.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 28.09.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 27.10.67. (П-16246, архів УСБУ).

Яцков Андрій Петрович, 1893 р., с. Чорна, українець, освіта середня спеціальна, член ВКП(б). Проживав у с. Ілляшівка, агроном МТС. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: член української націоналістичної групи. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 12.07.58. (П-6513, архів УСБУ).

Яцук Олена Феодосіївна, 1925 р., с. Новоселиця, українка, малописьменна, робітниця радгоспу. У 1948 р. за ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі вислана за межі України на 8 років. Звільнена із спецпоселення 08.12.53. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-508, архів УМВС).

Яцук Сергій Васильович, 1912 р., с. Губин, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 04.07.43. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 71-ої гвардійської стрілецької дивізії 01.08.43 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.10.97. (П-30420, архів УСБУ).

Яцун Дмитро Олексійович, 1916 р., с. Новоукраїнка Черкаської обл., українець, освіта середня. Проживав на ст. Старокостянтинів-2, слюсар. Заарештований 22.05.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКДБ Кам'янець-Подільської обл. 19.10.44 справу припинено, направлений у спецтабір для фільтрації. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.08.98. (П-51, архів УСБУ).

Яцюк Андрій Архипович, 1902 р., с. Хутори, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу. Заарештований 01.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 04.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.10.56. (П-4689, архів УСБУ).

Яцюк Василь Матвійович, 1890 р., с. Миролюбне, українець, малописьменний,

селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську діяльність 21.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Яцюк Василь Олексійович, 1904 р., с. Великий Чернятин, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.02.53. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 30.03.53 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Верховним Судом УРСР 22.03.55 строк покарання зменшений до 8 років з пораженням прав на 5 років. Звільнений 24.07.56. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.07.92. (П-27982, архів УСБУ).

Яцюк Гаврило Павлович, 1896 р., с. Бутівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ за антирадянську діяльність 25.03.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4399, архів УМВС).

Яцюк Ганна Павлівна, 1907 р., с. Великий Чернятин, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 11.03.53. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 30.03.53 засуджена на 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Верховним Судом УРСР 22.03.55 строк покарання зменшений до 6 років з пораженням прав на 5 років. Звільнена 24.03.56. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 14.07.92. (П-27982, архів УСБУ).

Яцюк Іван Романович, 1896 р., с. Губин, українець, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 21.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 04.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.09.58. (П-6995, архів УСБУ).

Яцюк Пилип Романович, 1891 р., с. Губин, українець, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 22.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 04.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.10.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.09.58. (П-6995, архів УСБУ).

Яцюк Сергій Архипович, 1907 р., с. Березне, українець, освіта початкова. Проживав у с. Новоселиця, голова колгоспу. Заарештований 08.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 17.08.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.10.89. (П-20810, архів УСБУ).

Яцюк Сергій Романович, 1886 р., с. Губин, українець, малописьменний, муляр колгоспу. Заарештований 22.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 04.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.10.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.09.58. (П-6995, архів УСБУ).

Яцюк Теодор Мартинович, 1896 р., с. Губин, українець, малописьменний, тракторист колгоспу. Заарештований 22.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 04.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.09.58. (П-6995, архів УСБУ).

Яцюк-Первак Ілля Васильович, 1886 р., с. Бутівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.11.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 03.02.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл.19.11.97. (П-13640, ДАХмО).

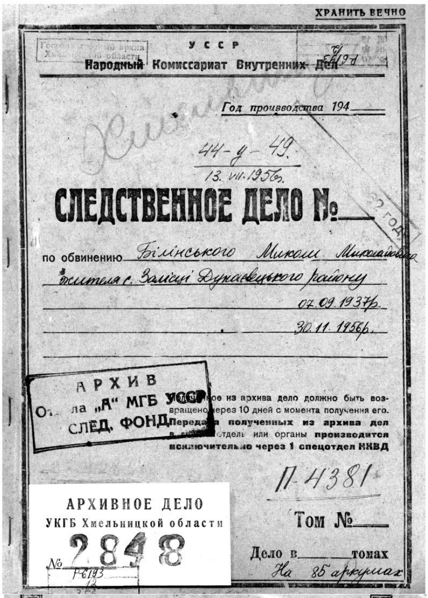

ХРАНИТЬ ВЕЧНО

УССР

Народный Комиссариат Внутренних Дел

Год производства 194

44-у-49.
13. VII. 1956.

СЛЕДСТВЕННОЕ ДЕЛО №

по обвинению Білінського Миколи Михайловича
жителя с. Заміхі Дунаєвецького району

07.09.1937 р.
30.11.1956 р.

АРХИВ Отдела „А" МГБ УССР СЛЕД. ФОНД

Взятое из архива дело должно быть возвращено через 10 дней с момента получения его. Передача полученных из архива дел в другой отдел или органы производится исключительно через 1 спецотдел НКВД

П-4381

АРХИВНОЕ ДЕЛО УКГБ Хмельницкой области № 2848

Том №

Дело в томах

На 85 аркушах

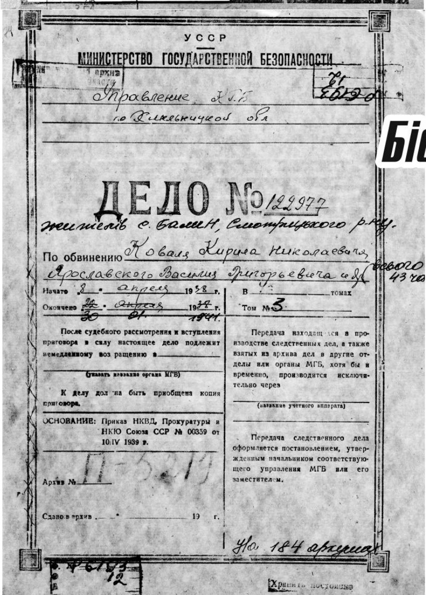

УССР

МИНИСТЕРСТВО ГОСУДАРСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ

Управление КГБ по Хмельницкой обл.

ДЕЛО № 122977

жителей с. Балин Смотрицкого р-на

По обвинению Коваля Кирила Николаевича, Ярославского Василия Григорьевича и др.

Начато 8 апреля 1938 г.

Окончено 30 01 1941 г.

В томах

Том № 3

После судебного рассмотрения и вступления приговора в силу настоящее дело подлежит немедленному возвращению в

(указать название органа МГБ)

К делу должна быть приобщена копия приговора.

ОСНОВАНИЕ: Приказ НКВД, Прокуратуры и НКЮ Союза ССР № 00359 от 10/IV 1939 г.

Передача находящихся в производстве следственных дел, а также взятых из архива дел в другие отделы или органы МГБ, хотя бы и временно, производится исключительно через

(название учетного аппарата)

Передача следственного дела оформляется постановлением, утвержденным начальником соответствующего управления МГБ или его заместителем.

Архив № П-3219

Сдано в архив 19 г.

На 184 аркушах

Хранить постоянно

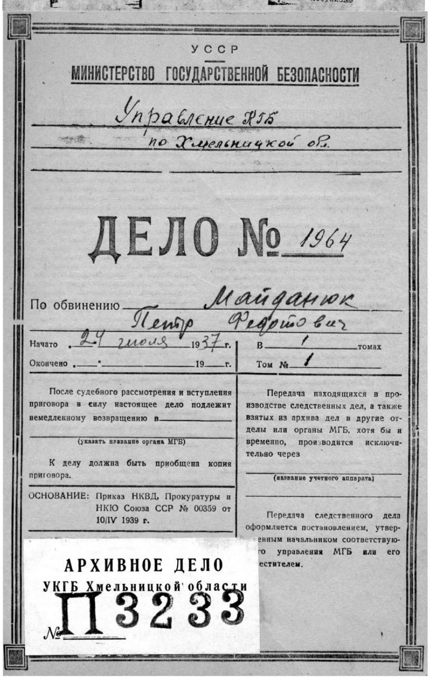

УССР

МИНИСТЕРСТВО ГОСУДАРСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ

Управление КГБ по Хмельницкой обл.

ДЕЛО № 1964

По обвинению Майданюк Петр Федотович

Начато 24 июля 1937 г.

Окончено 19 г.

В 1 томах

Том № 1

После судебного рассмотрения и вступления приговора в силу настоящее дело подлежит немедленному возвращению в

(указать название органа МГБ)

К делу должна быть приобщена копия приговора.

ОСНОВАНИЕ: Приказ НКВД, Прокуратуры и НКЮ Союза ССР № 00359 от 10/IV 1939 г.

Передача находящихся в производстве следственных дел, а также взятых из архива дел в другие отделы или органы МГБ, хотя бы и временно, производится исключительно через

(название учетного аппарата)

Передача следственного дела оформляется постановлением, утвержденным начальником соответствующего управления МГБ или его заместителем.

АРХИВНОЕ ДЕЛО УКГБ Хмельницкой области № П 3233

815 жителів району репресовано політичним режимом, серед них 369 осіб були розстріляні, 252 – ув'язнено, 194 – депортовано

Біографічні довідки про репресованих Старосинявського району

За матеріалами державних архівів, комісії з питань поновлення прав реабілітованих Старосинявської районної ради

А

Агапієв Юрій Фомич, 1899 р., с. Голубине Свалявського р-ну Закарпатської обл., українець, освіта середня. Проживав у с. Адампіль, директор початкової школи. Заарештований 20.04.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.10.89. (П – 21397, архів УСБУ).

Антонюк Іван Гнатович, 1901 р., с. Мисюрівка, поляк, освіта середня спеціальна, ветфельдшер колгоспу. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: член диверсійно-шпигунської групи. Трійкою УНКВС 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.10.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 01.03.74. (П – 16687, архів УСБУ).

Антонюк Прохор Іванович, 1901 р., с. Олексіївка, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 29.10.44. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 304-ої стрілецької дивізії 09.11.44 засуджений на 10 років позбавлення волі у волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 31.08.90. (П – 25910, архів УСБУ).

Антощишин Корній Євдокимович, 1893 р., с. Гречана, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.11.89. (П – 21657, ДАХмО).

Б

Бабак Улита Корніївна, 1908 р., с. Бабине, українка, неписьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 07.04.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Достроково звільнена із спецпоселення 05.06.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 211, архів УМВС).

Бабич Петро Максимович, 1907 р., с. Лисанівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.10.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 25.03.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.01.98. (П – 12129, архів УСБУ).

Бабій Агафія Василівна, с. Іванківці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в м. Архангельськ. Померла на спецпоселенні. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 07.08.92).

Бабій Ганна Павлівна, с. Іванківці, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в м. Архангельськ. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 07.08.92).

Бабій Никанор Павлович, 1911 р., с. Іванківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у м. Архангельськ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 07.08.92).

Бабій Ольга Павлівна, 1929 р., с. Іванківці, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в м. Архангельськ. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 07.08.92).

Бабій Павло Тимофійович, с. Іванківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у м. Архангельськ. Помер на спецпоселенні. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 07.08.92).

Базилюк Йосип Семенович, 1904 р., с. Іванківці, українець, освіта початкова, робітник цукрокомбінату. Заарештований 12.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 25.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.03.65. (П – 15638, архів УСБУ).

Бакун Іван Прокопович, 1903 р., с. Нова Синявка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 30.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 12.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.07.89. (П – 19199, архів УСБУ).

Балла Захар Давидович, 1896 р., смт Стара Синява, українець, малописьменний, їздовий райвідділення зв'язку. Заарештований 16.11.37. Звинувачення: контрреволюційна

діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 07.02.59. (П – 7330, архів УСБУ).

Балла Нестор Пилипович, 1895 р., с. Заставці, українець, малописьменний, санітар райветамбулаторії. Заарештований 18.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 16.06.65. (П – 15744, архів УСБУ).

Барбух Олександр Андрійович, 1927 р., с. Пасічна, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 04.05.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом 6-ої артилерійської Мозирської дивізії 07.05.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.06.91. (П – 26513, архів УСБУ).

Бартош Іван Іванович, 1893 р., с. Кукезів Львівської обл., українець, малописьменний. Проживав у смт Стара Синява, агент з постачання цукрозаводу. Заарештований 14.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 10.06.58. (П – 6198, архів УСБУ).

Басюк Устин Михайлович, 1894 р., с. Медвежка Луцького пов. (Польща), українець, малописьменний. Проживав у с. Харківці, колгоспник. Заарештований 28.11.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.02.62. (П – 11037, архів УСБУ).

Бац Роман Артемович, 1895 р., с. Пилява, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий в Архангельську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 559, архів УМВС).

Баца Іван Максимович, 1914 р., с. Миколаївка, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 12.09.45. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 2-ої танкової армії 19.10.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований військтрибуналом Білоруського ВО 18.06.90. (П – 26353, архів УСБУ).

Баца Корній Тихонович, 1874 р., с. Пилява, українець, освіта середня. Проживав у с. Паньківці, колгоспник. Заарештований 27.07.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 01.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 08.09.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.10.89. (П – 21113, архів УСБУ).

Бачинський Олександр Юхимович, 1888 р., с. Осташки Хмельницького р-ну, українець, освіта вища. Проживав у с. Пилява, вчитель. Заарештований 17.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Проскурівським райвідділом ДПУ 29.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.12.98. (П – 796, архів УСБУ).

Безуглий-Новіков Олександр Кузьмич, 1903 р., с. Визирка Комінтернівського р-ну Одеської обл., українець, освіта середня спеціальна. Проживав у смт Стара Синява, механік цукрорадгоспу. Заарештований 30.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облвідділом ДПУ 07.12.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.03.98. (П – 12263, архів УСБУ).

Бекешко Феодосій Васильович, 1898 р., с. Подоляни, українець, неписьменний, без визначених занять. Заарештований 22.01.30. Проскурівським окрвідділом ДПУ як неблагонадійний елемент 19.03.30 висланий з прикордонної смуги. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.10.89. (П – 21008, ДАХмО).

Бєлєнький Сруль Самсонович, 1889 р., смт Стара Синява, єврей, малописьменний, завскладу сировинного відділу райспоживспілки. Заарештований 29.08.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 04.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.11.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 31.05.89. (П – 22415, архів УСБУ).

Бенеда Федір Іванович, 1902 р., с. Бабине, українець, освіта середня спеціальна, військовослужбовець, член ВКП(б) до 1944 р. Заарештований 21.05.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 29.05.44 засуджений на 7 років позбавлення волі у

ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.06.97. (П – 29958, архів УСБУ).

Березовський Василь Купріянович, 1881 р., с. Березна Хмільницького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Стара Синява, столяр школи. Заарештований 30.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.89. (П – 17510, архів УСБУ).

Березюк Марія Григорівна, 1902 р., с. Дашківці, українка, освіта початкова, домогосподарка. Заарештована 10.10.46. Звинувачення: недонесення про достовірно відомий злочин. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 14.01.47 засуджена на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 12.01.96. (П – 26429, архів УСБУ).

Березюк Петро Миронович, 1924 р., с. Дашківці, українець, малописьменний, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 13.04.48 висланий в Іркутську обл. на 8 років. Достроково звільнений із спецпоселення 28.04.55. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 337, архів УМВС).

Бесараб Іван Васильович, 1887 р., с. Заставці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС 27.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.89. (П – 24213, архів УСБУ).

Бец Андрій Омелянович, 1881 р., с. Нова Синявка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 29.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 07.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.06.98. (П – 3029, ДАХмО).

Биковський Іван Леонтійович, 1876 р., с. Харківці, українець, неписьменний, робітник радгоспу. Заарештований 09.01.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 06.05.89. (П – 22799, архів УСБУ).

Биковський Лука Іванович, 1889 р., с. Харківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 01.01.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.11.97. (П – 13693, архів УСБУ).

Білань Антон Федорович, 1886 р., смт Стара Синява, українець, малописьменний, сторож бази райспоживспілки. Заарештований 11.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.05.89. (П – 18212, архів УСБУ).

Білань Іван Михайлович, 1895 р., с. Ілятка, українець, освіта середня, секретар сільради. Летичівським райсудом 29.01.33 за ухилення від сплати податків засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.05.94).

Білань Іван Михайлович, с. Нова Синявка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий на Урал. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 11.03.93).

Білань Хома Матвійович, 1884 р., смт Стара Синява, українець, малописьменний, робітник цукрозаводу. Заарештований 19.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 01.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.04.91. (П – 2995, архів УСБУ).

Білий Савелій Трохимович, 1906 р., с. Ілятка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС 30.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.09.58. (П – 6814, архів УСБУ).

Білик Яків Васильович, 1887 р., с. Йосипівка, українець, освіта початкова, експедитор Старосинявського цукрозаводу. Заарештований 05.02.45. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.03.45 засуджений на 8 років позбавлення волі з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований

прокуратурою Хмельницької обл. 13.01.92. (П – 27339, архів УСБУ).

Білоус Людмила Іванівна, 1917 р., с. Пасічна, українка, освіта початкова, домогосподарка. Заарештована 18.02.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКДБ Кам'янець-Подільської обл. у 1944 р. справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 11.08.98. (П – 57, архів УСБУ).

Біскуп Іван Кирилович, 1895 р., смт Стара Синява, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Летичівським райвідділом ДПУ 24.04.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 2142, ДАХмО).

Блажкун Максим Максимович, 1888 р., с. Нова Синявка, українець, малописьменний, тесля. Заарештований 05.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС 09.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 15.09.62. (П – 11825, архів УСБУ).

Блажкун Роман Хомич, 1872 р., с. Нова Синявка, українець, малописьменний, церковний староста. У 1932 р. за антирадянську агітацію висланий за межі області. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.09.93, № 801).

Бобков Іван Адамович, 1904 р., с. Сьомаки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Проскурівським райвідділом ДПУ 18.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.01.99. (П – 2098, ДАХмО).

Богач Іван Григорович, 1873 р., с. Паплинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий в Архангельську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 07.08.92).

Богданов Афанасій Кирилович, 1890 р., с. Пастирки Маклаковського р-ну (Латвія), латиш, освіта початкова. Проживав у с. Лисанівці, лісник. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.03.59. (П – 7195, ДАХмО).

Богомол Карпо Семенович, 1890 р., с. Паплинці, українець, малописьменний, сторож торфорозробок. Заарештований 26.10.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.08.89. (П – 20328, ДАХмО).

Богоцький Макар Спиридонович, 1907 р., с. Загірне Старокостянтинівського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Рідкодуб, голова колгоспу. Заарештований 18.03.33. Звинувачення: участь у підготовці повстання. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.08.89. (П – 19575, архів УСБУ).

Бойко Микола Трохимович, 1907 р., с. Пилявка, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 10.10.45. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Мінського гарнізону 26.12.45 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.07.97. (П – 30112, архів УСБУ).

Бойко Петро Юхимович, 1883 р., с. Паплинці, українець, неписьменний, без визначених занять. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.08.89. (П – 20300, ДАХмО).

Болоночкіна Ганна Онисимівна, 1926 р., с. Мшанець, українка, утриманка. У 1938 р. вислана разом з батьками в Красноярський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.03.98).

Бондар Андріан Андрійович, 1879 р., с. Олексіївка, українець, малописьменний, робітник цукрокомбінату. Заарештований 04.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 17.08.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.08.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.89. (П – 19371, архів УСБУ).

Бондар Артем Андрійович, 1887 р., с. Олексіївка, українець, малописьменний. Проживав у с. Іванківці, робітник цукрокомбінату. Заарештований 26.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС

Вінницької обл. 07.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.11.89. (П – 21383, архів УСБУ).

Бондар Костянтин Йосипович, 1903 р., с. Олексіївка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Після відбуття покарання висланий у Красноярський край. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.07.60. (П – 9516, ДАХмО).

Бондар Михайло Войцехович, 1902 р., с. Олександрівка, поляк, малописьменний, робітник на ст. Адампіль. Заарештований 30.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 04.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П – 18235, архів УСБУ).

Бондар Станіслав Людвігович, 1902 р., с. Олександрівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС СРСР у 1937 р. засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 14.10.05, спр. № 2).

Бондарев Омелян Андрійович, 1895 р., с. Олексіївка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Трійкою УНКВС Кримської обл. у 1937 р. засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.08.37. Реабілітований Кримським облсудом 27.06.64.

Бондаренко Павло Лук'янович, 1897 р., с. Слобідка-Ялтушківська Барського р-ну Вінницької обл., українець, освіта вища. Проживав у смт Стара Синява, старший агроном Старосинявського цукрозаводу. Заарештований 22.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.11.57. (П – 5211, архів УСБУ).

Борисова Олена Іванівна, 1892 р., с. Гречана, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 16.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний 17.05.38. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 25.07.89. (П – 19183, архів УСБУ).

Борисюк Кузьма Леонтійович, 1897 р., с. Подоляни, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.12.32. Звинувачення: терористичні дії. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 15.02.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.08.89. (П – 19489, архів УСБУ).

Борисюк Степан Леонтійович, 1893 р., с. Подоляни, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.11.32. Звинувачення: терористичні дії. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 15.02.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.08.89. (П – 19489, архів УСБУ).

Брейтар (Брейтер) Порфирій Іполитович, 1896 р., смт Стара Синява, українець, малописьменний, робітник цукрозаводу. Заарештований 21.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі в концтаборі умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.12.97. (П – 13935, архів УСБУ).

Брейтар Филимон Михайлович, 1895 р., с. Заставці, українець, малописьменний, робітник Старосинявської МТС. Заарештований 03.05.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.06.58. (П – 6192, архів УСБУ).

Брицький Йосип Олексійович, 1895 р., с. Лисанівці, українець, освіта початкова. Проживав у м. Васильків Київської обл., бухгалтер МТС. Заарештований 21.02.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.09.59. (П – 8164, ДАХмО).

Брицький Кирило Іванович, 1863 р., с. Лисанівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.06.27. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Проскурівського округу 29.08.27 справу припинено, з-під варти звільнений.

Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.03.98. (П – 10470, архів УСБУ).

Брищук Григорій Кіндратович, 1880 р., с. Паплинці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.08.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 01.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 08.09.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.12.89. (П – 23873, ДАХмО).

В

Вавіровський-Музичук Іван Васильович, 1898 р., с. Горишів Грубишевського пов. Люблінського воєводства (Польща), поляк, малописьменний. Проживав у с. Заставці, стрілочник цукрозаводу. Заарештований 29.08.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Вінницьким облуправлінням НКВС 15.09.37 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.09.98. (П – 1103, ДАХмО).

Вавринюк Іларіон Трохимович, 1891 р., с. Ладиги Старокостянтинівського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Харківці, сторож бурякорадгоспу. Заарештований 27.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 17.06.58. (П – 6207, ДАХмО).

Варгоцький Федір Афанасійович, 1908 р., с. Пилява, українець, освіта середня спеціальна, військовослужбовець. Заарештований 16.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Тихоокеанського флоту 26.10.37 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ. Особливим відділом НКВС флоту 07.04.40 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.02.98. (П – 11992, архів УСБУ).

Васильчишин Андрій Самсонович, 1892 р., с. Сьомаки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 25.02.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.05.32 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.12.97. (П – 12712, архів УСБУ).

Васильчишин Антон Федорович, 1881 р., с. Сьомаки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.01.30. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 07.03.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.03.98. (П – 11689, ДАХмО).

Васильчишин Федір Спиридонович, 1900 р., с. Сьомаки, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Проскурівської дільниці 06.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.01.99. (П – 2098, ДАХмО).

Васьковський Сигізмунд Петрович, 1899 р., с. Івки, поляк, освіта середня, коваль колгоспу. Заарештований 03.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 17.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.11.89. (П – 21443, архів УСБУ).

Васьковський Ян Петрович, 1901 р., с. Івки, поляк, освіта середня, коваль ст. Адампіль. Заарештований 30.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.11.57. (П – 5211, архів УСБУ).

Ващула Кіндрат Хомич, 1899 р., с. Пожежни Брест-Литовського пов. Гродненської губ., українець, неписьменний. Проживав у с. Буглаї, селянин-одноосібник. Заарештований 14.07.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.09.89. (П – 23363, архів УСБУ).

Величко Іван Федорович, 1884 р., с. Кудринці Хмельницького р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Миколаївка, селянин-одноосібник. Заарештований 12.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 25.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.10.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 16.07.60. (П – 9402, ДАХмО).

Величко Лаврентій Федорович, 1882 р., с. Кудринці Хмельницького р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Миколаївка, селянин-одноосібник. Заарештований 15.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою

УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.07.89. (П – 19237, архів УСБУ).

Вержбицький Антон Степанович, 1910 р., с. Вишнопіль Старокостянтинівського р-ну, поляк, освіта середня. Проживав у с. Залісся, вчитель. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: шпигунство, участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.05.58. (П – 6119, архів УСБУ).

Вітомський Антон Карлович, 1890 р., с. Адампіль, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: шпигунство, участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.11.61. (П – 10926, ДАХмО).

Вітомський Валерій Гелійович, 1907 р., с. Гречана, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 05.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.06.58. (П – 6288, ДАХмО).

Вітомський Домінік Іванович, 1913 р., с. Гречана, поляк, малописьменний. Проживав у с. Пасічна, коваль хмелерадгоспу. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: шпигун, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П – 4980, архів УСБУ).

Вітомський Сигізмунд Вікторович, 1899 р., с. Гречана, поляк, малописьменний. Проживав у с. Подоляни, голова колгоспу, член ВКП(б) до 1938 р. Заарештований 23.04.38. Звинувачення: шпигунство, участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.06.58. (П – 6192, архів УСБУ).

Вовк Михайло Феодосійович, 1905 р., с. Заставці, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 19.06.28. Звинувачення: невиконання наказу командира. Військтрибуналом 14-го стрілецького корпусу Українського ВО 19.06.28 засуджений на 10 місяців позбавлення волі. Особливою нарадою колегії ОДПУ 17.05.29 як соціально небезпечний елемент висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.09.97. (П – 30249, архів УСБУ).

Вознюк Василь Корнійович, 1888 р., с. Мшанець, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий в Іркутську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 07.08.92).

Вознюк Віра Дем’янівна, 1924 р., с. Мшанець, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в Томську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.03.02, спр. № 13).

Вознюк Ганна Дем’янівна, 1922 р., с. Мшанець, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в Томську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.03.02, спр. № 13).

Вознюк Дем’ян Сидорович, 1880 р., с. Мшанець, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у Томську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 15.04.97).

Вознюк Домна Остапівна, с. Мшанець, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.12.99).

Вознюк Іван Дем’янович, 1916 р., с. Мшанець, українець, утриманець. У 1930 р. висланий разом з батьками в Томську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.03.02, спр. № 13).

Вознюк Іван Іванович, 1912 р., с. Старий Остропіль Старокостянтинівського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Мшанець, бригадир рільничої бригади колгоспу. Заарештований 28.03.44. Звинувачення: пособництво окупаційній владі. Військтрибуналом військ НКВС Кам’янець-Подільської обл. 06.06.45 засуджений на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.01.92. (П – 27369, архів УСБУ).

Вознюк Лідія Дем'янівна, 1927 р., с. Мшанець, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в Томську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.03.02, спр. № 13).

Вознюк Лідія Митрофанівна, с. Мшанець, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.12.99).

Вознюк Марія Дем'янівна, 1927 р., с. Мшанець, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в Томську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.03.02, спр. № 13).

Вознюк Митрофан Корнійович, 1893 р., с. Мшанець, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий в Іркутську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.12.99).

Вознюк Олександр Тимофійович, 1888 р., с. Мшанець, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Трійкою УНКВС Алтайського краю у 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 07.01.59. (Ріш. райкомісії).

Вознюк Пелагея Яківна, 1885 р., с. Мшанець, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Томську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.03.02, спр. № 13).

Войнарівський Петро Павлович, 1888 р., с. Харківці, поляк, малописьменний. Проживав у с. Рідкодуб, стельмах колгоспу. Заарештований 23.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 07.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 14.11.69. (П – 16512, ДАХмО).

Войтов Яким Матвійович, 1880 р., с. Паньківці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Проскурівським окрвідділом ДПУ 22.03.30 за контрреволюційну діяльність і антирадянську пропаганду висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4556, архів УМВС).

Войтюк Федот Трохимович, 1888 р., с. Загірне Старокостянтинівського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Рідкодуб, колгоспник. Заарештований 23.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 07.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 14.11.69. (П – 16512, ДАХмО).

Войцехівський Едуард Петрович, с. Заставці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Проскурівським окрвідділом ДПУ 21.03.30 за контрреволюційну діяльність висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4556, архів УМВС).

Воловик Петро Лаврентійович, 1904 р., с. Решнівка Старокостянтинівського р-ну, українець, освіта вища. Проживав у с. Паньківці, директор школи. Заарештований 25.10.45. Звинувачення: пособництво окупаційній владі. Кам'янець-Подільським облсудом 18.02.46 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Помер 19.09.49. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.02.92. (П – 27510, архів УСБУ).

Воробйовська Галина Купріянівна, с. Ожарівка, українка, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Сибір. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 07.08.92).

Воробйовський Купріян Макарович, 1904 р., с. Ожарівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у Сибір. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 07.08.92).

Ворона Олександр Мусійович, 1902 р., с. Йосипівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС 05.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.11.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 09.08.58. (П – 6504, архів УСБУ).

Вуйцик Гнат Войцехович, 1892 р., м. Ковель Волинської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Подоляни, лісник. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 10.03.59. (П – 7203, ДАХмО).

Г

Гаврилюк Іван Танасійович, 1930 р., Чернівецька обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Залісся, колгоспник. Військтрибуналом військ МВС Чернівецької обл. 10.03.49 за зраду Батьківщини засуджений на 25 років позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Чернівецької обл. 11.07.91.

Гавришко Томаш Павлович, 1896 р., с. Паплинці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.04.89. (П – 17293, ДАХмО).

Гайдамака Григорій Петрович, 1879 р., с. Нова Синявка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 26.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.89. (П – 19338, архів УСБУ).

Гак Наум Давидович, 1899 р., м. Луцьк, єврей, освіта середня спеціальна. Проживав у смт Стара Синява, референт заготконтори райспоживспілки. Заарештований 29.08.37. Звинувачення: шкідництво. НКВС і Прокурором СРСР 10.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.05.89. (П – 18198, архів УСБУ).

Галиш Андрій Пилипович, 1911 р., с. Адампіль, українець, освіта початкова. Проживав у с. Паплинці, міліціонер, кандидат у члени ВКП(б). Заарештований 08.02.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.05.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 13.05.66. (П – 16030, архів УСБУ).

Галузінський Авксентій Миколайович, 1888 р., с. Галузинці Деражнянського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Пасічна, робітник радгоспу. Заарештований 06.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 28.06.77. (П – 16773, архів УСБУ).

Галущак Микола Дмитрович, 1888 р., с. Адампіль, українець, малописьменний. Проживав у с. Гончариха, робітник цукрорадгоспу. Заарештований 21.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 18.11.61. (П – 10947, архів УСБУ).

Галущак Мілетій Дмитрович, 1893 р., с. Адампіль, українець, малописьменний. Проживав у с. Гончариха, конюх цукрорадгоспу. Заарештований 21.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 18.11.61. (П – 10947, архів УСБУ).

Галущак Тихон Семенович, 1895 р., с. Адампіль, українець, малописьменний, конюх колгоспу. Заарештований 16.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.07.89. (П – 19210, архів УСБУ).

Гарник Матвій Трохимович, 1896 р., с. Бабине, українець, малописьменний. Проживав у с. Дубова, селянин-одноосібник. Заарештований 01.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.89. (П – 19310, архів УСБУ).

Гевак Федір Романович, 1899 р., с. Мисюрівка, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 03.12.49. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом в/ч 14069 28.01.50 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військколегією Верховного Суду СРСР 13.04.55 строк покарання зменшено до 3 років позбавлення волі. Звільнений з-під варти 10.05.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.08.96. (П – 29660, архів УСБУ).

Гедзун Яким Іванович, 1902 р., с. Липки, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 13.02.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії

ДПУ УРСР 05.04.33 засуджений на 10 років позбавлення волі в концтаборі. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.09.58. (П – 7016, ДАХмО).

Герасименко Іван Павлович, 1907 р., с. Нова Синявка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 12.02.30. Звинувачення: втеча з-під варти, здійснення теракту. Трійкою колегії ДПУ УРСР 03.06.30 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.12.89. (П – 24391, архів УСБУ).

Герасименко Трохим Павлович, 1870 р., с. Ілятка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 01.02.30. Звинувачення: антирадянська діяльність. Проскурівським окрвідділом ДПУ 23.03.30 висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4556, архів УМВС).

Герасименко Яків Семенович, 1898 р., с. Йосипівка, українець, освіта початкова, десятник будівельної організації. Заарештований 17.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.97. (П – 14612, ДАХмО).

Герун Петро Андрійович, 1878 р., с. Мотовилівка Любарського р-ну Житомирської обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Гончариха, робітник Старосинявськогоцукрокомбінату.Заарештований 20.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 22.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.08.89. (П – 19485, архів УСБУ).

Гільчевський Станіслав Антонович, 1876 р., с. Майдан-Лабунь Шепетівського р-ну, поляк, неписьменний. Проживав у смт Стара Синява, селянин-одноосібник. Проскурівським окрвідділом ДПУ 21.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4556, архів УМВС).

Гладський Фелікс Уліянович, 1889 р., с. Торчин Хмільницького р-ну Вінницької обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Перекора, робітник бурякорадгоспу. Заарештований 30.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шкідництво. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 13.09.58. (П – 6641, архів УСБУ).

Глазов Кароль Йосипович, 1885 р., с. Мацьківці Хмельницького р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Олександрівка, колгоспник. Заарештований 29.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 26.09.59. (П – 8401, ДАХмО).

Глушко Ольга Петрівна, 1913 р., с. Нова Синявка, українка, малописьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 13.04.48 вислана за межі України 8 років. Звільнена із спецпоселення 25.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2036, архів УМВС).

Гнаповський Іван Семенович, 1891 р., с. Івки, поляк, малописьменний, сторож колгоспу. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.10.38 у м. Кам’янці-Подільському. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 09.09.69. (П – 16505, архів УСБУ).

Гнаповський Іван Якубович, 1878 р., с. Івки, поляк, малописьменний, сторож колгоспу. Заарештований 15.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шкідництво. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.11.57. (П – 5211, архів УСБУ).

Гнаповський Олександр Іванович, 1908 р., с. Івки, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 01.10.38 у м. Кам’янці-Подільському. Похов на старому міськ. клад. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.11.57. (П – 5211, архів УСБУ).

Гнаповський Павло Іванович, 1892 р., с. Івки, поляк, малописьменний. Проживав на виселку Ворошилівка Івецької сільради,

селянин-одноосібник. Заарештований 27.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.89. (П – 17502, архів УСБУ).

Гнаповський Юліан Ілліч, 1892 р., с. Івки, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 27.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.12.89. (П – 23820, архів УСБУ).

Гнаповський Юліан Семенович, 1903 р., с. Івки, поляк, освіта початкова, касир райфінвідділу. Заарештований 24.04.38. Звинувачення: шкідництво, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 01.10.38 у м. Кам'янці-Подільському. Похов. на території колишнього хут. Загальського. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.11.57. (П – 5211, архів УСБУ).

Гнатюк Марко Григорович, 1905 р., с. Пилява, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі району. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.01.92).

Голубчик Григорій Терентійович, 1898 р., с. Заставці, українець, малописьменний, кучер Старосинявської МТС. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: шпигунство, участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.06.58. (П – 6192, архів УСБУ).

Гольбік Франц Іванович, 1883 р., с. Соколівка Уланівського р-ну Вінницької обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Перекора, колгоспник. Заарештований 27.02.38. Звинувачення: зрада Батьківщини, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.10.38 у м. Проскурові. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 16.02.66. (П – 15905, ДАХмО).

Гомон Тихон Леонтійович, 1900 р., смт Оржів Рівненської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Нова Синявка, сторож колгоспу. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 10.03.59. (П – 7203, ДАХмО).

Гонкевич Віра Сильвестрівна, 1926 р., с. Липки, українка, малописьменна, колгоспниця. Остропільським райвиконкомом у 1948 р. за ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі вислана на 8 років в Тюменську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії.)

Гонкевич Йосип Мар'янович, 1905 р., с. Харківці, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Пасічна, колгоспник. Заарештований 08.01.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.03.38 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6597, ДАХмО).

Гонкевич Сильвестр Захарович, 1894 р., с. Харківці, українець, малописьменний. Проживав у с. Липки, колгоспник. Заарештований 29.12.32. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 05.04.33 засуджений на 10 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.09.58. (П – 7016, ДАХмО).

Гонта Василь Степанович, 1920 р., с. Пилява, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Трійкою УНКВС Житомирської обл. у 1938 р. за антирадянську діяльність висланий на Колиму. Реабілітований президією Житомирського облсуду 29.12.60. (Ріш. райкомісії.)

Гонта Климентій Максимович, 1884 р., с. Пилява, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.08.89. (П – 20054, архів УСБУ).

Гонтковський Андрій Франкович (Францович), 1899 р., с. Подоляни, українець, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 05.05.38. Звинувачення: шпигунство, участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом

Прикарпатського ВО 06.06.58. (П – 6192, архів УСБУ).

Гонтковський Іван Адольфович, 1911 р., смт Стара Синява, поляк, освіта середня, старший агроном МТС. Заарештований 25.04.38. Звинувачення: шпигунство, участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.06.58. (П – 6192, архів УСБУ).

Гончарук Василь Миколайович, 1920 р., с. Нова Синявка, українець, освіта початкова, капітан катера. Заарештований 13.02.47. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Архангельського ВО засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військколегією Верховного Суду СРСР 19.11.65 справу припинено за недоведеністю складу злочину. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 15842, архів УСБУ).

Горбовий Василь Григорович, 1903 р., с-ще Скочище Коростишівського р-ну Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав у смт Стара Синява, бухгалтер цукрозаводу. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.12.89. (П – 24376, архів УСБУ).

Гордєєв Іван Миколайович, 1883 р., с. Пилява, українець, малописьменний. Проживав у с. Олексіївка, колгоспник. Заарештований 06.04.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.12.97. (П – 14758, архів УСБУ).

Гордєєв Порфирій Оникійович, 1903 р., с. Пилява, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 01.06.38 у м. Проскурові. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 13.07.62. (П – 11348, ДАХмО).

Городецька Домінікія Трохимівна, 1908 р., с. Івки, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 21.06.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.08.45 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Звільнена з-під варти 26.01.55. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 31.01.92. (П – 27499, архів УСБУ).

Городецький Василь Іванович, 1896 р., с. Івки, українець, малописьменний, кучер кооперації. Заарештований 14.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.09.89. (П – 20685, архів УСБУ).

Городецький Євстафій Юліанович, 1897 р., с. Івки, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.11.57. (П – 5211, архів УСБУ).

Городецький Іван Павлович, 1897 р., с. Івки, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 22.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.89. (П – 17411, архів УСБУ).

Гороховський Демид Мусійович, 1884 р., с. Ожарівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі району. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 07.08.92).

Гороховський Леонтій Демидович, 1909 р., с. Ожарівка, українець, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Нікополь, коваль підприємства «Нікопольбуд». Заарештований 24.04.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 25.11.48 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Комісією з перегляду слідчих справ 10.09.54 строк покарання зменшено до фактично відбутого. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.06.91. (П – 26435, архів УСБУ).

Горчинський Адам Фортунатович, 1882 р., с. Терешпіль Хмільницького р-ну Вінницької обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Харківці, робітник радгоспу. Заарештований 26.12.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 31.01.38

засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П – 21525, ДАХмО).

Грессель Владислав Броніславович, 1894 р., с. Підлісний Олексинець Городоцького р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у смт Стара Синява, керуючий відділенням радгоспу. Заарештований 08.02.38. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 27.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 31.05.89. (П – 22354, архів УСБУ).

Гриб Данило Кирилович, 1890 р., с. Галичани Горохівського р-ну Волинської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Нова Синявка, колгоспник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.12.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 01.08.89. (П – 22793, архів УСБУ).

Григор Петро Явтухович, 1907 р., с. Заставці, українець, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 23.06.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 04.01.64. (П – 15352, архів УСБУ).

Григор Тимофій Єрмолайович, 1898 р., с. Заставці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.09.89. (П – 20690, архів УСБУ).

Гриневич Степан Степанович, 1904 р., с. Олексіївка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 30-х роках як неблагонадійний елемент висланий в Архангельську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.08.97).

Гриневич Франц Матвійович, 1888 р., с. Уладівка Хмільницького р-ну Вінницької обл., поляк, малописьменний. Проживав у смт Стара Синява, токар цукрозаводу. Заарештований 05.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.11.57. (П – 5319, архів УСБУ).

Гринчак Микола Трохимович, 1889 р., с. Березівка Любарського р-ну Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Перекора, колгоспник. Заарештований 05.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.10.89. (П – 20992, ДАХмО).

Грицак Яків Оноприйович, 1890 р., с. Пилява, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 17.04.33 висланий в Казахстан на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.12.97. (П – 14884, ДАХмО).

Грицак Яків Онуфрійович, 1891 р., с. Пилява, українець, малописьменний. Проживав у с. Олексіївка, селянин-одноосібник. Заарештований 12.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.05.61. (П – 10802, архів УСБУ).

Грущинський Іван Валентійович, 1891 р., с. Завоня Хливисської вол. Радомської губ. (Польща), поляк, малописьменний. Проживав у с. Гончариха, садівник Старосинявського цукрозаводу. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 24.02.38 висланий у Свердловську обл. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.10.98. (П – 609, ДАХмО).

Ґудзь Антон Григорович, 1893 р., с. Цимбалівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі області. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.01.93).

Ґудзь Іван Григорович, 1905 р., с. Цимбалівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у Красноярський край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 15.12.2000, спр. № 8).

Ґудзь Олександр Михайлович, 1906 р., с. Цимбалівка, українець,

малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий в Красноярський край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 15.12.2000, спр. № 8).

Ґудзь (Мосейчук) Олена Іванівна, 1927 р., с. Цимбалівка, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в Красноярський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 15.12.2000, спр. № 8).

Гужова (Вознюк) Віра Дем'янівна, 1924 р., с. Мшанець, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в Томську обл. Звільнена із спецпоселення 13.03.42. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 15.04.97).

Гузарський Франц Іванович, 1892 р., нар. у Галичині, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Пасічна, колгоспник. Заарештований 23.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 20.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 11.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.89. (П – 17419, архів УСБУ).

Гук Антон Кирилович, 1872 р., смт Стара Синява, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий в Комі АРСР. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 07.08.92).

Гук Фадей Васильович, 1896 р., смт Стара Синява, українець, малописьменний. Проживав у с. Перекора, колгоспник. Заарештований 14.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.04.66. (П – 15944, архів УСБУ).

Гулевич Ніна Степанівна, 1902 р., с. Рогинці Уланівського р-ну Вінницької обл., українка, освіта середня спеціальна. Проживала у с. Заставці, вчителька. Заарештована 03.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.04.38 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітована президією Хмельницького облсуду 07.02.59. (П – 7326, архів УСБУ).

Гуменюк Петро Васильович, 1889 р., с. Паньківці, українець, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Лисанівці, вчитель. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконаний 28.04.38 у м. Проскурові. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.02.58. (П – 5504, архів УСБУ).

Гуменюк Тимофій Васильович, 1896 р., с. Паньківці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Проскурівським окрвідділом ДПУ 22.03.30 за антирадянську пропаганду висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4556, архів УМВС).

Гуньков (Гунько) Дмитро Іванович, 1896 р., м. Могилів-Подільський Вінницької обл., українець, освіта середня. Проживав у с. Лисанівці, вчитель. Заарештований 21.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 07.12.56. (П – 4763, ДАХмО).

Гунькова (Гунько) Ганна Костянтинівна, 1894 р., с. Ломачинці Віньковецького р-ну, українка, освіта середня спеціальна. Проживала у с. Лисанівці, вчителька. Заарештована 25.01.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітована військтрибуналом Прикарпатського ВО 07.12.56. (П – 4763, ДАХмО).

Гусак Андрій Трохимович, 1878 р., с. Бабине, українець, неписьменний, без визначених занять. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.08.89. (П – 20298, ДАХмО).

Гусар Марія Михайлівна, 1915 р., с. Маріїнське Апостолівського р-ну Дніпропетровської обл., українка, освіта початкова. Проживала у с. Пилявка, колгоспниця. 27.04.48 за ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі вислана за межі України на 8 років. Достроково звільнена із спецпоселення 16.03.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 947, архів УМВС).

Д

Далекий Іван Максимович, 1898 р., с. Паплинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.10.30.

Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 02.04.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.02.98. (П – 10456, архів УСБУ).

Данилко Арсеній Федорович, 1883 р., с. Липки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 04.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.03.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.10.95. (П – 11746, ДАХмО).

Данилко Федір Юхимович, 1867 р., с. Вигнанка Любарського р-ну Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Ожарівка, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий на Урал. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.03.93).

Данилюк Василь Олександрович, 1892 р., с. Нова Синявка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 21.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.04.38 у м. Кам’янці-Подільському. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.10.59. (П – 8385, архів УСБУ).

Данилюк Іван Йосипович, 1898 р., с. Івки, українець, малописьменний, пасічник колгоспу. Заарештований 27.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.08.89. (П – 19665, архів УСБУ).

Данилюк Іриній Мартинович, 1885 р., с. Харківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 08.01.40. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Кам’янець-Подільським облсудом 26.03.40 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.06.91. (П – 2433, архів УСБУ).

Данилюк Михайло Іванович, 1891 р., с. Пізнанка Гусятинського р-ну Тернопільської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Нова Синявка, без визначених занять. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 10.03.59. (П – 7203, ДАХмО).

Данилюк Федір Іванович, 1898 р., с. Пізнанка-Гнила Скалатського р-ну Тернопільської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Нова Синявка, колгоспник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 18.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.04.89. (П – 17454, архів УСБУ).

Данчишина Онисія Панасівна, 1892 р., с. Пилявка, українка, неписьменна, колгоспниця. 13.04.48 за ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі вислана за межі України на 8 років. Достроково звільнена із спецпоселення 25.09.52. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 662, архів УМВС).

Даценко Пантелеймон Ілліч, 1883 р., с. Пилява, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 14.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.07.89. (П – 19076, архів УСБУ).

Дворжанський Іван Романович, 1896 р., с. Вовчинець Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Пасічна, коваль колгоспу. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 25.07.67. (П – 16217, ДАХмО).

Дворжанський Олексій Романович, 1898 р., с. Глибочок Полонського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Пасічна, рахівник шляхового будівництва. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 12.05.62. (П – 11146, ДАХмО).

Делікатний Іван Юзефович, 1907 р., с. Івки, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 24.04.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС

Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.10.38 у м. Проскурові. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.11.57. (П – 5211, архів УСБУ).

Делікатний Казимир Домінікович, 1892 р., с. Івки, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 15.05.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.11.57. (П – 5211, архів УСБУ).

Демко Григорій Васильович, 1896 р., смт Стара Синява, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Проскурівським окрвідділом ДПУ 21.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4556, архів УМВС).

Демко Захар Гаврилович, 1894 р., с. Подоляни, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі області. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.09.93).

Демко Олександр Васильович, 1914 р., смт Стара Синява, українець, малописьменний. Проживав у с. Мисюрівка, листоноша. Заарештований 25.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 21.03.48. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.08.57. (П – 4856, архів УСБУ).

Демков Григорій Павлович, 1900 р., с. Лисанівці, українець, малописьменний, без визначених занять. Заарештований 17.03.33. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.97. (П – 14895, ДАХмО).

Демков Федір Герасимович, 1898 р., м. Тернопіль, українець, малописьменний. Проживав у с. Мшанець, голова сільради, член ВКП(б) до 1937 р. Заарештований 05.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.07.89. (П – 18781, архів УСБУ).

Денисов Володимир Васильович, 1901 р., с. Ржевка Корочанського р-ну Бєлгородської обл. (Росія), росіянин, освіта вища. Проживав у смт Стара Синява, ветлікар. Заарештований 21.03.31. Звинувачення: підрив державної економіки. Вінницьким оперсектором ДПУ 09.05.31 справу припинено. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.97. (П – 14223, ДАХмО).

Деревицький Ксіль Айзерович, 1899 р., смт Стара Синява, єврей, освіта початкова, приймальник утильсировини. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П – 22897, архів УСБУ).

Дерій Василь Михайлович, 1883 р., с. Олексіївка, українець, малописьменний. Проживав у с. Пилява, селянин-одноосібник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.06.89. (П – 18657, архів УСБУ).

Дерій Тодос Олександрович, с. Пилява, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 17.02.93).

Дерій Федір Петрович, 1897 р., с. Олексіївка, українець, малописьменний, завідувач збутом Старосинявського цукрокомбінату. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. УКДБ Хмельницької обл. 07.10.55 справу припинено. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.98. (П – 2550, архів УСБУ).

Дерій-Гноянко Параскева Василівна, 1896 р., с. Олексіївка, українка, освіта початкова, швачка. Заарештована 12.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 03.04.39 засуджена на 5 років позбавлення волі з пораженням прав на 3 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 22.09.98. (П – 968, архів УСБУ).

Дехтяр Григорій Гаврилович, 1888 р., с. Нова Синявка, українець, малописьменний, муляр Старосинявської МТС. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.11.37 засуджений до розстрілу.

Вирок виконаний 27.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.08.89. (П – 19375, архів УСБУ).

Джобулда Іван Макарович, 1897 р., с. Нова Синявка, українець, малописьменний, колгоспник. 21.02.48 за ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі висланий в Іркутську обл. на 8 років. Звільнений із спецпоселення 26.04.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1635, архів УМВС).

Дзвоневська Олександра Данилівна, 1920 р., с. Теліженці, українка, освіта середня, вчителька початкових класів, член ВКП(б) до 1944 р. Заарештована 21.12.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Старосинявським РВ НКДБ 02.02.45 справу припинено у зв’язку зі смертю заарештованої 28.01.45. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 25.08.98. (П – 402, архів УСБУ).

Дзян Павло Степанович, 1891 р., с. Гречана, українець, малописьменний, ветсанітар колгоспу. Заарештований 03.05.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.10.38 у м. Проскурові. Похов. брат. мог. на старому військ. клад. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.06.58. (П – 6288, ДАХмО).

Димчин (Димнич) Аврам Федорович, с. Харківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 25.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 16.02.33 засуджений на 6 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 13.02.90. (П – 25625, архів УСБУ).

Димчин Кузьма Антонович, 1899 р., с. Ожарівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1934 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі району. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від. 29.01.92).

Дідковський Мстислав Іванович, 1880 р., с. Максимівка Уманського р-ну Черкаської обл., українець, середня спеціальна. Проживав у смт Стара Синява, старший агроном цукрорадгоспу. Заарештований 27.10.32. Звинувачення: шкідництво. Вінницьким облвідділом ДПУ УРСР 15.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.03.98. (П – 12262, архів УСБУ).

Дідух Артем Самійлович, 1918 р., с. Олексіївка, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 22.03.41. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Ленінградського ВО 17.05.41 засуджений на 8 років позбавлення волі з пораженням прав на 3 роки. Військколегією Верховного Суду СРСР 16.11.61 справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 14278, архів УСБУ).

Дмитрук Григорій Федорович, 1895 р., с. Цимбалівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.01.30. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 05.03.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.07.92. (П – 11511, архів УСБУ).

Дмитрук Микола Федорович, 1887 р., с. Цимбалівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.01.30. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 05.03.30 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.07.92. (П – 11511, архів УСБУ).

Добровольський Василь Маркович, 1889 р., м. Київ, поляк, освіта незакінчена вища. Проживав у смт Стара Синява, без визначених занять. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.04.89. (П – 17292, ДАХмО).

Добровольський Володимир Маркович, 1892 р., м. Біла Церква Київської обл., українець, малописьменний. Проживав у смт Стара Синява, токар Старосинявського цукрозаводу. Заарештований 28.02.33. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Вінницьким облвідділом ДПУ 15.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.01.98. (П – 12642, архів УСБУ).

Довгалюк Іван Мусійович, 1885 р., с. Харківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.07.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.02.62. (П – 11037, архів УСБУ).

Довгалюк Раїса Зіновіївна, 1922 р., с. Харківці, українка, освіта середня, студентка медінституту. Особливою нарадою НКВС СРСР 27.10.45 як член сім'ї зрадника Батьківщини вислана в Казахстан на 5 років. Особливою нарадою МДБ СРСР 12.04.47 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 12.06.98. (П – 3569, ДАХмО).

Довгалюк Сергій Мусійович, 1887 р., с. Харківці, українець, малописьменний, завідувач хати-лабораторії колгоспу. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П – 21624, архів УСБУ).

Довганюк Пелагея Дмитрівна, 1923 р., с. Ілятка, українка, освіта середня спеціальна. Проживала у с. Подоляни, завуч школи, член ВЛКСМ до 1945 р. Заарештована 31.07.45. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 17.10.45 засуджена на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом військ НКВС Прикарпатського ВО 01.03.55 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2910, архів УСБУ).

Доманський Захар Вікторович, 1887 р., с. Ілятка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 17.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 умовно висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.01.98. (П – 14636, ДАХмО).

Дука Макар Митрофанович, 1897 р., с. Мшанець, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 28.09.37. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 04.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.09.89. (П – 20542, архів УСБУ).

Дука Микола Митрофанович, 1910 р., с. Мшанець, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.06.67. (П – 16167, архів УСБУ).

Дума Іван Григорович, 1897 р., Тернопільська обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Ілятка, колгоспник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 13.02.59. (П – 7570, ДАХмО).

Є

Євтух Никифор Микитович, 1872 р., с. Паплинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.03.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.02.98. (П – 11700, ДАХмО).

Ємелянчук Йосип Миколайович, 1891 р., с. Липки, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 01.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П – 18306, ДАХмО).

Ємець Тимофій Корнійович, 1868 р., с. Бабине, українець, малописьменний, сторож радгоспу. Заарештований 02.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шкідництво. Проскурівським окрвідділом ДПУ 09.10.37 з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.09.98. (П – 461, архів УСБУ).

Ємець Яків Іванович, 1898 р., с. Бабине, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.09.51. Звинувачення: пособництво окупаційній владі. Кам'янець-Подільським облсудом 20.11.51 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.11.97. (П – 30333, архів УСБУ).

Ж

Желтовський Гнат Кайтанович, 1891 р., с. Харківці, поляк, малописьменний. Проживав у с. Ожарівка, коваль колгоспу. Заарештований 15.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 12.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний

05.02.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 23.08.89. (П – 23148, архів УСБУ).

Желтовський Нарцис Кайтанович, 1909 р., с. Липки, поляк, малописьменний. Проживав у с. Харківці, коваль хмелерадгоспу. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П – 4980, архів УСБУ).

Желтовський Станіслав Кайтанович, 1902 р., смт Любар Житомирської обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Липки, коваль колгоспу. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.50.89. (П – 18304, ДАХмО).

Жемерюк Анастасія Федорівна, 1885 р., с. Цимбалівка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Красноярський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 11.04.94, спр. № 13).

Жемерюк Сава Антонович, 1883 р., с. Цимбалівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у Красноярський край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 11.04.94, спр. № 13).

Жмура Петро Овксентійович, 1906 р., с. Паплинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 17.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облвідділом ДПУ 17.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.10.98. (П – 1255, ДАХмО).

Жолкевич Олексій Андрійович, 1886 р., Польща, поляк, малописьменний. Проживав у с. Ожарівка, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий в Іркутську обл. Реабілітований прокуратурою Іркутської обл. 16.01.89. (Ріш. райкомісії).

Жугда Йосип Йосипович, 1894 р., с. Мацьківці Хмельницького р-ну, поляк, неписьменний. Проживав у с. Олександрівка, селянин-одноосібник. Заарештований 29.01.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Кам'янець-Подільської обл. 10.06.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.98. (П – 2222, ДАХмО).

Жугда Павло Павлович, 1889 р., с. Мацьківці Хмельницького р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Олександрівка, колгоспник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 26.09.59. (П – 8401, ДАХмО).

Жулим Кирило Іларіонович, 1892 р., с. Лисанівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у Комі АРСР. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.01.93).

Жур Степан Матвійович, 1885 р., с. Залісся, українець, малописьменний, без визначених занять. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.08.89. (П – 20176, ДАХмО).

Жураківський Герасим Гнатович, 1905 р., с. Подоляни, поляк, малописьменний, швець артілі Старосинявського цукрозаводу. Заарештований 10.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.11.57. (П – 5211, архів УСБУ).

Журко Іван Кіндратович, 1914 р., с. Цимбалівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 10.11.36. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Вінницьким облсудом 25.01.37 засуджений на 6 років позбавлення волі з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 11.03.90. (П – 25685, архів УСБУ).

З

Завальний Андрій Васильович, 1904 р., с. Нова Синявка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна агітація.

Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 11.04.64. (П – 15419, архів УСБУ).

Завальний Антон Арсенович, 1894 р., с. Нова Синявка, українець, малописьменний, рахівник колгоспу. Заарештований 13.07.38. Звинувачення: шпигунство, участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.09.38 у м. Кам'янці-Подільському. Похов. на старому міськ. клад. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.05.58. (П – 6119, архів УСБУ).

Завальний Григорій Іванович, 1894 р., с. Нова Синявка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 11.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.04.38 у м. Проскурові. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.06.89. (П – 18819, архів УСБУ).

Завальний Іван Пилипович, 1877 р., с. Нова Синявка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Проскурівським окрвідділом ДПУ 22.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4556, архів УМВС).

Займа Іван Калістратович, 1886 р., с. Заставці, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 14.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.12.37. Похов. у м. Проскурові. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.07.89. (П – 19209, архів УСБУ).

Закревський Антон Леонтійович, 1901 р., с. Красносілка Вінницька обл., поляк, освіта середня спеціальна. Проживав у смт Стара Синява, головний бухгалтер цукрозаводу. Заарештований 14.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 13.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 21.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.05.89. (П – 17889, архів УСБУ).

Закревський Франц Вікентійович, 1904 р., с. Іванківці, поляк, малописьменний, помічник машиніста Старосинявського цукрозаводу. Заарештований 12.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 11.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.01.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 31.03.65. (П – 15681, архів УСБУ).

Залуцький Станіслав Петрович, 1898 р., с. Пишки, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Харківці, коваль. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, антирадянська пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 06.07.63. (П – 13601, архів УСБУ).

Заморока Гнат Ілліч, 1884 р., с. Подоляни, українець, малописьменний. Проживав у с. Качанівка Хмільницького р-ну Вінницької обл., робітник цукрозаводу. Заарештований 28.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС 15.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.07.89. (П – 19108, архів УСБУ).

Заморока Кирило Филимонович, 1927 (1924) р., с. Подоляни, українець, освіта неповна середня, колгоспник. Заарештований 07.04.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Відділом контррозвідки «Смерш» 5-ої Ударної армії 06.06.45 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.98. (П – 8731, архів УСБУ).

Затейчук Євген Йосипович, 1887 р., с. Харківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 30.10.29. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ОДПУ 18.01.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.03.93. (П – 5571, архів УСБУ).

Заточний Тимофій Єрмолайович, 1909 р., с. Дашківці, українець, освіта початкова, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 27.04.48 висланий за межі України. Достроково звільнений 18.08.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 943, архів УМВС).

Захарчук Іван Іванович, 1900 р., с. Харківці, українець, малописьменний, комірник бурякорадгоспу. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської

обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 17.02.58. (П – 6207, ДАХмО).

Захарченко Федір Леонтійович, 1898 р., с. Гречана, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 03.02.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою колегії ДПУ УРСР 05.04.33 засуджений на 10 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.09.58. (П – 7016, ДАХмО).

Звір Дмитро Степанович, 1902 р., с. Харківці, українець, малописьменний, бригадир рільничої бригади колгоспу. Заарештований 10.01.38. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 14.01.58. (П – 5204, ДАХмО).

Згержинський Франц Вікентійович, 1901 р., с. Маків Дунаєвецького р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у смт Стара Синява, конторник цукрозаводу. Заарештований 16.04.29. Звинувачення: шпигунство, порушення кордону. Колегією ОДПУ 04.11.29 висланий на Урал на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.01.92. (П – 27393, архів УСБУ).

Здибель Войцех Йосипович, 1895 р., с. Мацьківці Хмельницького р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Олександрівка, колгоспник. Заарештований 16.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 25.08.62. (П – 11856, архів УСБУ).

Здибель Мартин Карлович, 1888 р., с. Мацьківці Хмельницького р-ну, поляк, неписьменний. Проживав у с. Олександрівка, селянин-одноосібник. Заарештований 25.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 20.07.63. (П – 14267, ДАХмО).

Зелінський Антон Мартинович, 1887 р., с. Харківці, поляк, малописьменний, конюх радгоспу. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 04.06.60. (П – 9522, ДАХмО).

Зелінський Іван Стефанович, 1909 р., с. Харківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 30.11.32. Звинувачення: шпигун, член контрреволюційної організації. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.03.33 з-під варти звільнений із забороною проживання у 12 визначених населених пунктах. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.89. (П – 17503, архів УСБУ).

Зелінський Петро Антонович, 1903 р., с. Харківці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 12.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.02.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П – 21540, ДАХмО).

Зелінський Рафаїл Стефанович, 1910 р., с. Воробіївка Полонского р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Харківці, селянин-одноосібник. Заарештований 23.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.03.33 з-під варти звільнений із забороною проживати у 12 визначених населених пунктах. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.89. (П – 17503, архів УСБУ).

Зелінський Степан (Стефан) Мартинович, 1875 р., с. Харківці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 30.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.03.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі в концтаборі умовно. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.89. (П – 17503, архів УСБУ).

Зражук Яків Григорович, 1896 р., с. Нова Синявка, українець, малописьменний, секретар сільради. Заарештований 13.06.38. Звинувачення: шпигунство, участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.05.58. (П – 6119, архів УСБУ).

Зюбровський Степан Степанович, 1899 р., с. Миколаїв Хмельницького р-ну, українець, малописьменний. Проживав у смт Стара Синява, заступник начальника райвузла зв’язку. Заарештований 20.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 20.10.37 засуджений

до розстрілу. Вирок виконаний 25.10.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.10.62. (П – 11897, архів УСБУ).

Зябко Антон Тимофійович, 1872 р., с. Уласово-Русанівка, поляк, малописьменний. Проживав у с. Пасічна, робітник радгоспу. Заарештований 29.08.37. Звинувачення: контрреволюційна агітація. НКВС і Прокурором СРСР 04.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.89. (П – 17465, архів УСБУ).

І

Іванишин Василь Федорович, 1906 р., с. Паньківці, українець, освіта початкова, коваль колгоспу. Заарештований 08.08.47. Звинувачення: недонесення органам влади про достовірно відомий злочин. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.10.47 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.02.55 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі. Звільнений за амністією 07.05.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.07.99. (П – 30520, архів УСБУ).

Іванишин Іван Іванович, 1882 р., с. Паньківці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Проскурівським окрвідділом ДПУ 22.03.30 за контрреволюційну діяльність висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4556, архів УМВС).

Ігнат Кароль Войцехович, 1903 р., с. Олександрівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 17.08.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.08.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.89. (П – 19411, архів УСБУ).

Ігнат Людвіг Іванович, 1910 р., с. Олександрівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 05.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.11.57. (П – 5211, архів УСБУ).

Іщук Михайло Романович, 1898 р., с. Закусилівка Троянівського р-ну Київської обл., українець, освіта вища. Проживав у смт Стара Синява, райветлікар. Заарештований 08.08.37. Звинувачення: член шпигунсько-диверсійної організації. НКВС і Прокурором СРСР 27.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 04.11.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 27.06.65. (П – 15757, архів УСБУ).

Іщук Параска Олександрівна, 1923 р., с. Залісся, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в Архангельську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.02.99).

Іщук Федір Мартинович, 1908 р., с. Завовк Летичівського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у с. Бабине, директор школи. Заарештований 09.05.38. Звинувачення: шпигунство, участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.05.58. (П – 6119, архів УСБУ).

К

Каленюк Федір Максимович, 1889 р., с. Йосипівка, українець, малописьменний, слюсар Остропільської МТС. Заарештований 01.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.10.59. (П – 8556, ДАХмО).

Каліновський Улян Тимофійович, 1897 р., с. Купичів Турійського р-ну Волинської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Харківці, колгоспник. Заарештований 15.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 12.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.02.38. Реабілітований прокуратурою Прикарпатського ВО 05.05.89. (П – 18074, архів УСБУ).

Калюс Валеріан Якович, 1911 р., с. Харківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 30.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 31.12.32 засуджений на 3 роки позбавлення волі в концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.11.97. (П – 13295, архів УСБУ).

Капітанчук Микола Миронович, 1902 р., с. Лисанівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.05.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облвідділом ДПУ 06.10.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.07.98. (П – 3163, ДАХмО).

Каплунов Олексій Іванович, 1894 р., с. Злинка Маловисківського р-ну Кіровоградської обл., росіянин, освіта вища. Проживав у с. Уласово-Русанівка, агроном Старосинявського райземвідділу. Заарештований 18.04.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 13.09.44 засуджений на 20 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.01.92. (П – 27346, архів УСБУ).

Караульний Кирило Авер'янович (Оверкович), 1894 р., с. Требухівці Летичівського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Лисанівці, голова сільського кооперативу, член ВКП(б) до 1938 р. Заарештований 22.02.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.58. (П – 6043, архів УСБУ).

Карплюк Іван Євтихійович, 1903 р., с. Довжиця Маневицького р-ну Волинської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Харківці, колгоспник. Заарештований 15.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 16.01.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 15.12.47. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.06.59. (П – 7879, архів УСБУ).

Качалаба Василь Іванович, 1903 р., с. Паплинці, українець, малописьменний, без визначених занять. Заарештований 30.10.46. Звинувачення: пособництво окупаційній владі. Кам'янець-Подільським облсудом 29-30.11.46 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 27.12.46 строк покарання зменшено до 7 років позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.05.95. (П – 29286, архів УСБУ).

Качинський Франц Іванович, 1903 р., смт Стара Синява, поляк, малописьменний, член ВКП(б) до 1938 р. Проживав у с. Гречана, колгоспник. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.06.58. (П – 6288, ДАХмО).

Кизима Григорій Семенович, 1899 р., с. Гречана, українець, малописьменний, голова сільради. Заарештований 05.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.06.58. (П – 6288, ДАХмО).

Кизима Йосип Якович, 1909 р., с. Гречана, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 05.05.38. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.10.38 у м. Проскурові. Похов. брат. мог. на старому міськ. клад. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.06.58. (П – 6288, ДАХмО).

Кирилюк Євдокія Микитівна, 1923 р., с. Паньківці, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.03.02, спр. № 13).

Кирилюк Максим Фотійович, 1891 р., с. Харківці, українець, малописьменний, робітник бурякорадгоспу. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 17.06.58. (П – 6207, ДАХмО).

Кирилюк Марія Микитівна, 1922 р., с. Паньківці, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.03.02, спр. № 13).

Кирилюк Марфа Несторівна, с. Паньківці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.03.02, спр. № 13).

Кирилюк Микита Степанович, 1885 р., с. Паньківці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Проскурівським окрвідділом ДПУ

22.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий в Іркутську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.03.02, спр. № 13).

Кирилюк Олена Микитівна, 1922 р., с. Паньківці, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.03.02, спр. № 13).

Киричук Петро Степанович, 1887 р., смт Меджибіж Летичівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лисанівці, селянин-одноосібник. Заарештований 27.02.30. Звинувачення: член контрреволюційної організації, шпигун. Трійкою колегії ДПУ УРСР 28.05.30 засуджений на 7 років позбавлення волі в концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 27.12.90. (П – 26259, ДАХмО).

Кисилишин Сидір Григорович, 1882 р., с. Пилява, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.89. (П – 19374, архів УСБУ).

Кишко Іван Кирилович, 1898 р., с. Бабине, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Рішення по справі немає. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.08.98. (П – 236, ДАХмО).

Кишко Стах Кирилович, 1911 р., с. Бабине, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Проскурівським окрвідділом ДПУ 10.04.33 справу надіслано Летичівському райвідділу ДПУ для подальшого розслідування. Рішення по справі немає. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 2192, ДАХмО).

Кишко Юхим Кирилович, 1904 р., с. Бабине, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Рішення по справі немає. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.09.98. (П – 238, ДАХмО).

Кишко Яким Несторович, 1906 р., с. Бабине, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 29.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.05.32 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.01.98. (П – 12708, архів УСБУ).

Кінаш Михайло Іванович, 1901 р., с. Слобідка Тернопільської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Стара Синява, шофер цукрозаводу. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.10.89. (П – 24884, архів УСБУ).

Кіт Марія Петрівна, 1891 р., с. Нова Синявка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 14.10.05, спр. № 2).

Кіт Степан Онисимович, 1887 р., с. Нова Синявка, українець, малописьменний, сторож інкубаторної станції. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.11.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 21.11.59. (П – 8654, архів УСБУ).

Клименко Оникій Іванович, 1879 р., с. Нова Синявка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.89. (П – 19342, архів УСБУ).

Клубаш Корній Овер'янович, 1873 р., с. Бабине, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 28.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.05.32 з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.06.97. (П – 12481, ДАХмО).

Кобель Іван Аврамович, 1914 р., с. Йосипівка, українець, освіта середня спеціальна, агроном Старосинявської МТС. Заарештований 29.04.48. Звинувачення: пособництво окупаційній владі. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.07.48 засуджений на 15 років позбавлення волі з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Військколегією Верховного Суду СРСР 05.10.54

справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.05.97. (П – 26412, архів УСБУ).

Коваль Петро Григорович, 1895 р., с. Іванківці Городоцького р-ну, українець, освіта початкова, член ВКП(б) до 1935 р. Проживав у смт Стара Синява, зав. хлібопекарні. Заарештований 05.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.11.57. (П – 5211, архів УСБУ).

Ковальчук Антон Онисимович, 1930 р., с. Мшанець, українець, немовля. У 1930 р. висланий разом з батьками в Красноярський край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.12.99).

Ковальчук Василь Онисимович, 1924 р., с. Мшанець, українець, утриманець. У 1930 р. висланий разом з батьками в Красноярський край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.12.99).

Ковальчук Галина Онисимівна, 1928 р., с. Мшанець, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в Красноярський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.12.99).

Ковальчук Ганна Василівна, 1880 р., с. Мшанець, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Красноярський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.12.99).

Ковальчук Ганна Онисимівна, 1926 р., с. Мшанець, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в Красноярський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.12.99).

Ковальчук Михайло Остапович, 1910 р., с. Мшанець, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у Сибір. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.11.95).

Ковальчук Онисим Сергійович, 1880 р., с. Мшанець, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий в Красноярський край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.12.99).

Ковальчук Федір Зотович, 1886 р., с. Олексіївка, українець, неписьменний. Проживав у с. Пилява, селянин-одноосібник. Заарештований 03.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 11.08.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 22.08.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.08.89. (П – 20295, ДАХмО).

Ковальчук Юля Онисимівна, 1924 р., с. Мшанець, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в Красноярський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.12.99).

Ковпачук Остап Дем'янович, 1898 р., с. Пичановичі Гродненської губ. (Білорусь), білорус, малописьменний. Проживав у с. Подоляни, голова колгоспу. Заарештований 14.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38 у м. Проскурові. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 10.09.60. (П – 9735, ДАХмО).

Козак Ілля Самійлович, 1888 р., с. Гречана, українець, неписьменний. Проживав у с. Івки, колгоспник. Заарештований 13.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.08.89. (П – 20065, архів УСБУ).

Козак Михайло Антонович, 1907 р., с. Олександрівка, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 15.05.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.11.57. (П – 5211, архів УСБУ).

Козак Михайло Лаврентійович, 1898 р., с. Мацьківці Хмельницького р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Олександрівка, селянин-одноосібник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 26.09.59. (П – 8401, ДАХмО).

Козак Савелій Андрійович, 1892 р., с. Мшанець, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий в Алтайський

край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 18.10.91).

Козак Федір (Феодосій) Петрович, 1911 р., с. Подоляни, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 09.10.42. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом військово-повітряних сил Тихоокеанського флоту 21.11.42 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військсудом Тихоокеанського флоту 27.08.92 справу припинено. Реабілітований 31.08.92. (П – 28161, архів УСБУ).

Козійчук Володимир Якович, 1892 р., с. Подоляни, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.03.38. Звинувачення: член шпигунсько-диверсійної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 14.04.59. (П – 7457, архів УСБУ).

Козійчук Петро Миколайович, 1895 р., с. Подоляни, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 22.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.03.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.08.58. (П – 6444, архів УСБУ).

Козлик Григорій Петрович, 1884 р., с. Пилява, українець, малописьменний, тесля цукрозаводу. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.06.98. (П – 2981, ДАХмО).

Козлик Олексій Тарасович, 1896 р., с. Пишки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 30-х роках як неблагонадійний елемент висланий за межі району. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 11.02.93).

Козяр Іван Прокопович, 1901 р., с. Пишки, українець, малописьменний, пасічник колгоспу. Заарештований 25.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 31.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 19.02.66. (П – 15929, архів УСБУ).

Кокошко Станіслав Михайлович, 1908 р., с. Олександрівка, поляк, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 30.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.11.57. (П – 5211, архів УСБУ).

Колісник Іван Семенович, с. Липки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1929 р. як неблагонадійний елемент висланий у Сибір. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 11.02.03).

Колков Степан Лук’янович, 1928 р., с. Харківці, українець, утриманець. У 1933 р. висланий разом з матір’ю в Красноярський край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 22.03.01, спр. № 5).

Колкова Єлизавета Іванівна, 1901 р., с. Харківці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана у Красноярський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 22.03.01, спр. № 5).

Колодзінський Сидір Гнатович, 1886 р., с. Майдан-Лабунь Шепетівського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Рідкодуб, бригадир. Заарештований 23.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 07.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 19.11.69. (П – 16512, ДАХмО).

Коломієць Василь Софронович, 1877 р., с. Паплинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.02.30. Звинувачення: антирадянська діяльність. Проскурівським окрвідділом ДПУ 20.03.30 висланий у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.05.93. (П – 10365, ДАХмО).

Коломієць Петро Кирилович, 1894 р., с. Паплинці, українець, освіта середня. Проживав у м. Хмільник Вінницької обл., вчитель. Заарештований 19.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 07.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 07.02.59. (П – 7326, архів УСБУ).

Коломієць Прокопій Олександрович, 1902 р., с. Харківці, українець, малописьменний,

бухгалтер радгоспу. Заарештований 08.04.46. Звинувачення: пособництво окупаційній владі. Кам'янець-Подільським облсудом 20.05.46 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.09.92. (П – 28192, архів УСБУ).

Коломієць Степан Олексійович, 1913 р., с. Подоляни, українець, освіта вища, військовослужбовець. Заарештований 17.04.42. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливим відділом НКВС 27-ої армії 29.08.42 справу припинено в зв'язку зі смертю заарештованого. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.12.98. (П – 8079, ДАХмО).

Комісарчук Петро Артемович, 1897 р., с. Дашківці, українець, освіта вища, військовослужбовець. Заарештований 03.06.43. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом 38-ої стрілецької дивізії 07.06.43 справу припинено. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 11884, архів УСБУ).

Комісарчук Степан Михайлович, 1878 р., с. Дашківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.89. (П – 19386, архів УСБУ).

Кондратюк Микита Феодосійович, 1900 р., хут. Леніна Яблунівської сільради, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.09.89. (П – 20440, архів УСБУ).

Кондратюк Павло Феодосійович, 1894 р., хут. Леніна Яблунівської сільради, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.05.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.09.89. (П – 20440, архів УСБУ).

Кондратюк Пилип Юхимович, 1888 р., с. Оржениця Острозького пов. Волинської губ. (Польща), українець, малописьменний. Проживав у смт Стара Синява, селянин-одноосібник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.02.62. (П – 11037, архів УСБУ).

Корнійчук Мефодій Іванович, 1893 р, с. Паньківці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Проскурівським окрвідділом ДПУ 22.03.30 за контрреволюційну діяльність висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4556, архів УМВС).

Коробчук Петро Васильович, 1903 р., с. Заставці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 02.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 09.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 15.05.65. (П – 15695, архів УСБУ).

Коромисло Никифор Авксентійович, 1870 р., с. Бабине, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.05.32 висланий у Казахстан на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.01.98. (П – 12704, ДАХмО).

Коростій Марко Миколайович, 1886 р., с. Залісся, українець, малописьменний, сторож школи. Заарештований 22.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.10.89. (П – 21089, архів УСБУ).

Корсун Фома Климентійович, 1876 р., с. Мшанець, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент засуджений на 1 рік і 6 місяців позбавлення волі. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.03.98).

Корчевний Терентій Євдокимович, 1899 р., с. Липки, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 11.11.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 07.02.37 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 28.02.69. (П – 16464, архів УСБУ).

Корчемний Федір Стахович, 1898 р., с. Пасічна, українець, малописьменний, секретар сільради. Заарештований 16.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Остропільським райвідділом НКВС 13.03.38 справу припинено. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.12.98. (П – 1666, ДАХмО).

Косий Данило Корнійович, 1880 р., с. Паньківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.05.32 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.02.98. (П – 12882, архів УСБУ).

Костенко Євдокія Тимофіївна, 1908 р., с. Нова Синявка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована у 1937 р. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 16.11.37 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 25.07.89. (П – 19194 архів УСБУ).

Костенко Іван Андрійович, 1895 р., с. Нова Синявка, українець, освіта середня спеціальна, голова колгоспу. Заарештований 09.04.38. Звинувачення: шпигунство, участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.05.58. (П – 6119, архів УСБУ).

Костенко Корній Григорович, 1893 р., с. Нова Синявка, українець, освіта середня, колгоспник. Заарештований 09.04.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.05.58. (П – 6119, архів УСБУ).

Костик Семен Антонович, 1890 р., с. Заставці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: шпигунство, участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.10.38 у м. Проскурові. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 10.03.59. (П – 7196, ДАХмО).

Костів Леон Іванович, 1902 р., с. Подоляни, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 05.05.38. Звинувачення: шпигунство, участь у підготовці повстання. Прокуратурою Кам’янець-Подільської обл. 27.04.39 справу припинено. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.05.98. (П – 4096, ДАХмО).

Костюк Йосип Тимофійович, 1894 р., с. Харківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.02.40. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам’янець-Подільським облсудом 27.04.40 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 13.10.70. (П – 16590, архів УСБУ).

Костюк Максим Степанович, 1888 р., с. Пилявка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 09.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.10.89. (П – 20945, ДАХмО).

Костюк Олександр Федорович, 1921 р., с. Харківці, українець, освіта середня, військовослужбовець. Заарештований 12.07.41. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Середньоазіатського ВО 25.09.41 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.07.97. (П – 30010, архів УСБУ).

Котик Борис Степанович, 1897 р., с. Требухівці Летичівського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Бабине, дільничний агроном Пилявської МТС. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.03.59. (П – 7211, архів УСБУ).

Котульська Ксенія Іванівна, 1900 р., с. Поршна Пустомитівського р-ну Львівської обл., українка, освіта середня спеціальна. Проживала у с. Гречана, завуч початкової школи. Заарештована 15.12.37. Звинувачення: зрада Батьківщини, антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 16.02.38 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.05.56. (П – 4370, архів УСБУ).

Котульський Олександр Андрійович, 1903 р., с. Гречана, українець, малописьменний, голова колгоспу, член ВКП(б) до 1938 р.

Заарештований 25.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.06.58. (П – 6288, ДАХмО).

Коцюконь Василь Петрович, 1891 р., смт Стара Синява, українець, малописьменний, робітник цукрозаводу. Заарештований 14.01.35. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда і агітація. Спеціальною судовою колегією 07.02.36 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.98. (П – 671, архів УСБУ).

Коцюрба Василь Григорович, 1891 р., с. Подоляни, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.04.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 11.06.82. (П – 16839, архів УСБУ).

Кравчук Петро Гнатович, 1908 р., с. Мартинівка Старокостянтинівського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Пасічна, робітник хмелерадгоспу. Заарештований 23.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.11.89. (П – 22149, архів УСБУ).

Кравчук Степан Євстахійович, 1881 р., с. Пилява, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П – 18259, ДАХмО).

Кравчук Тихон Гнатович, 1916 р., с. Мартинівка Старокостянтинівського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Пасічна, робітник хмелерадгоспу. Заарештований 23.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.11.89. (П – 22149, архів УСБУ).

Креденс Аміль Григорович, 1889 р., с. Харківці, українець, малописьменний, завсвиноферми колгоспу. Заарештований 10.01.38. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 14.01.58. (П – 5204, ДАХмО).

Кривицька Марія Іванівна, 1922 р., с. Нова Синявка, українка, малописьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 13.04.48 вислана за межі УРСР на 8 років. Достроково звільнена 22.04.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 181, архів УМВС).

Кривицький Фелікс Іванович, 1907 р., с. Олександрівка, поляк, малописьменний, ветфельдшер. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: шпигун, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 18.08.67. (П – 16228, архів УСБУ).

Кротевич Адам Антонович, 1896 р., с. Веснянка Старокостянтинівського р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Харківці, колгоспник. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6597, ДАХмО).

Круліковський Єремія Вацлавович, 1906 р., м. Красилів, поляк, освіта початкова. Проживав у смт Стара Синява, завконтори цукрокомбінату. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 07.07.56. (П – 4110, архів УСБУ).

Крута Марія Маркіянівна, 1914 р., с. Паньківці, українка, малописьменна, колгоспниця. 19.07.48 за ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі вислана за межі УРСР на 8 років. Достроково звільнена із спецпоселення 28.12.53. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 818, архів УМВС).

Кузик Марія Диомидівна, 1885 р., с. Бабине, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 25.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний 19.11.37. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 29.08.89. (П – 20275, ДАХмО).

Кузнєц Давид Іванович, с. Ожарівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1929 р. як неблагонадійний елемент висланий у Сибір. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.10.94).

Кузьмич Дорофій Микитович, с. Ожарівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як неблагонадійний елемент висланий в Іркутську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 13.11.96).

Кузьмич (Блінова) Марія Никандрівна, 1929 р., с. Ожарівка, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.12.99).

Кузьмич Никандр Дорофійович, 1910 р., с. Ожарівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий в Іркутську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.12.99).

Кузьмич Павло Захарович, с. Подоляни, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі області. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.11.01, спр. № 4).

Кузьмич Тетяна Захарівна, 1912 р., с. Ожарівка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 23.04.04, спр. № 3).

Куйдан Назар Євдокимович, 1910 р., с. Губин Старокостянтинівського р-ну, українець, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Липки, завуч школи. Заарештований 23.10.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Кам'янець-Подільським облсудом 24.03.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 25.10.61. (П – 10929, ДАХмО).

Куліш Семен Миколайович, 1880 р., с. Нова Синявка, українець, малописьменний, дяк. Заарештований 21.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 01.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 08.09.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.12.89. (П – 23873, ДАХмО).

Кульма Станіслав Карпович, 1890 р., м. Краків (Польща), поляк, малописьменний. Проживав у с. Нова Синявка, десятник шляхового відділу райвиконкому. Заарештований 13.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.11.57. (П – 5211, архів УСБУ).

Кульма Франц Карлович, 1895 р., м. Краків (Польща), поляк, малописьменний. Проживав у с. Нова Синявка, колгоспник. Заарештований 12.03.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 01.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.02.58. (П – 5518, ДАХмО).

Купчишин Сергій Ігнатович, 1877 р., с. Уласово-Русанівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 25.04.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 30.11.31 з-під варти звільнений із забороною проживання у визначених населених пунктах на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.06.97. (П – 12478, ДАХмО).

Купчишин Сергій Степанович, 1888 р., с. Уласово-Русанівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.05.32 висланий у Казахстан на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.02.92. (П – 12791, ДАХмО).

Кухта Авер'ян Матвійович, 1892 р., с. Адампіль, українець, освіта початкова, помічник рахівника колгоспу. Заарештований 19.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.11.61. (П – 10926, ДАХмО).

Кухта Юрій Матвійович, 1898 р., с. Адампіль, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований у 1938 р. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 23.04.38 засуджений на 2 роки позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.07.92. (П – 1449, архів УСБУ).

Куцинський Іван Феліксович, 1898 р., с. Харківці, поляк, малописьменний, колгоспник.

Заарештований 29.12.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6597, ДАХмО).

Куцман Лукерія Дмитрівна, 1891 р., с. Паплинці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Красноярський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 22.03.01).

Куцман Роман Якович, 1912 р., с. Паплинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у Красноярський край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 22.03.01).

Куцман Яків Кузьмич, 1887 р., с. Паплинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.02.30. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.02.30 як неблагонадійний елемент висланий в Красноярський край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.02.98. (П – 11664, ДАХмО).

Куцоконь Василь Феодосійович, 1922 р., смт Стара Синява, українець, утриманець. У 1937 р. висланий разом з батьками Архангельську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.11.01, спр. № 8).

Куцоконь Володимир Якович, 1893 р., смт Стара Синява, українець, освіта початкова, рахівник Старосинявської райлікарні. Заарештований 03.05.38. Звинувачення: шпигунство, участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.06.58. (П – 6192, архів УСБУ).

Куцьконь Феодосій Макарович, 1882 р., смт Стара Синява, українець, малописьменний, без визначених занять. Заарештований 02.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 11.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.11.89. (П – 21660, ДАХмО).

Кучер Микита Іванович, 1891 р., с. Олексіївка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 24.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.05.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.08.89. (П – 20198, ДАХмО).

Кушнір Микола Семенович, 1899 р., с. Замурці Володимир-Волинського пов., українець, малописьменний. Проживав у с. Семки Хмільницького р-ну Вінницької обл., експедитор Старосинявського цукрозаводу. Заарештований 22.04.38. Звинувачення: шпигунство, участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.11.57. (П – 5319, архів УСБУ).

Л

Ладижський Данило Андрійович, 1877 р., с. Харківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 09.03.40. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 10.07.40 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 08.10.65. (П – 2472, архів УСБУ).

Левчук Леонтій Романович, 1895 р., с. Подоляни, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 05.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Прокуратурою Кам'янець-Подільської обл. 27.04.39 справу припинено. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.05.98. (П – 4096, ДАХмО).

Левчук Сергій Пилипович, 1897 р., с. Мшанець, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.06.67. (П – 16166, архів УСБУ).

Леськов Григорій Тимофійович, 1892 р., с. Паньківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облвідділом ДПУ 14.05.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.09.98. (П – 455, архів УСБУ).

Лисницький Аркадій Петрович, 1904 р., смт Чемерівці, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Пилява, механік МТС. Заарештований

15.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 17.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 13.08.60. (П – 9665, архів УСБУ).

Литвинюк Олександр Феодосійович, 1882 р., с. Залісся, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як неблагонадійний елемент висланий в Архангельську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 13.11.96).

Литвинюк Петро Феодосійович, 1886 р., с. Залісся, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 24.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.05.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.05.89. (П – 17994, ДАХмО).

Лісовий Прокіп Дмитрович, 1884 р., с. Йосипівка, українець, малописьменний, апаратник цукрозаводу. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 07.02.59. (П – 7354, ДАХмО).

Ліщишин Іван Федорович, 1911 р., с. Мисюрівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий у Пермську обл. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 05.11.32 за втечу із спецпоселення засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 430, архів УМВС).

Ліщишин Микола Тимофійович, 1902 р., с. Нова Синявка, українець, освіта початкова, інспектор райфінвідділу. Заарештований 13.07.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 29.03.63. (П – 12458, ДАХмО).

Ліщишин Яків Мойсейович, 1882 р., с. Олексіївка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.10.37. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.89. (П – 19376, архів УСБУ).

Лойфман Михайло Йосипович, 1920 р., с. Пилява, єврей, освіта середня, військовослужбовець. Заарештований 06.10.42. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 17.02.43 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Президією Верховної Ради СРСР 17.09.55 судимість знята. Реабілітований військтрибуналом Північного ВО 28.03.57. (П – 4750, архів УСБУ).

Лотоцький Йосип Матвійович, 1906 р., с. Пасічна, поляк, малописьменний. Проживав у с. Пишки, машиніст МТС. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 09.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 23.03.62. (П – 11094, ДАХмО).

Любарський Василь Михайлович, 1898 р., с. Ілятка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 06.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.04.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 07.01.61. (П – 10050, ДАХмО).

Любарчук Євдокія Яківна, 1911 р., с. Цимбалівка, українка, неписьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 26.06.48 вислана в Кемеровську обл. на 8 років. Достроково звільнена 11.05.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 824, архів УМВС).

Любарчук Яків Петрович, 1881 р., с. Цимбалівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 27.01.30. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 05.03.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.07.92. (П – 11511, архів УСБУ).

Люлько Олександра Дем'янівна, 1896 р., с. Рідкодуб, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Особливою нарадою НКВС СРСР 18.08.45 як член сім'ї зрадника Батьківщини вислана в Казахстан на 5 років. Майно конфісковане. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 04.04.90. (П – 25550, архів УСБУ).

Люх Дем'ян Іванович, 1902 р., с. Пилявка, українець, освіта початкова, колгоспник.

Заарештований 14.02.49. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам’янець-Подільської обл. 29.03.49 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Президією Верховної Ради СРСР 18.06.56 строк покарання зменшено до 12 років і 6 місяців. Звільнений 14.05.62. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.12.91. (П – 27318, архів УСБУ).

М

Мадич Олександр Федорович, 1883 р., с. Нова Синявка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 16.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.89. (П – 19339, архів УСБУ).

Мазанюк Володимир Іванович, 1898 р., с. Вовкове Луцького пов. (Польща), українець, освіта середня спеціальна. Проживав у смт Стара Синява, електромонтер, член ВКП(б) до 1938 р. Заарештований 11.03.38. Звинувачення: зрада Батьківщини, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.11.57. (П – 5319, архів УСБУ).

Мазур Антон Йосипович, 1907 р., с. Олександрівка, поляк, освіта початкова, тракторист Пилявської МТС. Заарештований 20.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.11.57. (П – 5211, архів УСБУ).

Мазур Гнат Антонович, 1884 р., с. Уласово-Русанівка, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 27.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.11.57. (П – 5211, архів УСБУ).

Мазур Гнат Йосипович, 1898 р., с. Уласово-Русанівка, поляк, малописьменний. Проживав у с. Іванківці, сторож пекарні райспоживспілки. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.04.89. (П – 17281, ДАХмО).

Мазур Кайтан Андрійович, 1890 р., с. Уласово-Русанівка, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.03.89. (П – 17115, архів УСБУ).

Мазур Надія Дем’янівна, с. Мшанець, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Бурятську АРСР. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.07.02, спр. № 12).

Мазур Олексій Іванович, 1916 р., с. Мшанець, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. висланий разом з батьками в Бурятську АРСР. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.07.02, спр. № 12).

Мазур Тимофій Михайлович, 1903 р., с. Мшанець, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.06.67. (П – 16166, архів УСБУ).

Мазур Трохим Іванович, 1904 р., с. Мшанець, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 29.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 04.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.05.67. (П – 16162, архів УСБУ).

Мазур Федір Тимофійович, 1898 р., с. Гречана, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 05.05.38. Звинувачення: шкідництво, участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.06.58. (П – 6288, ДАХмО).

Майданевич Микола Петрович, 1896 р., с. Ладиги Старокостянтинівського р-ну, українець,

малописьменний. Проживав у с. Заставці, слюсар Старосинявського цукрозаводу. Заарештований 14.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 20.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.11.89. (П – 21422, архів УСБУ).

Майданевич Петро Вікентійович, 1890 р., с. Паплинці, поляк, малописьменний, без певних занять. Заарештований 21.03.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.05.58. (П – 6119, архів УСБУ).

Майструк Франц Феліксович, 1903 р., с. Бабине, поляк, малописьменний. Проживав у с. Йосипівка, начальник навчального пункту ТСО авіахіму. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 26.09.89. (П – 23364, архів УСБУ).

Малиновський Альбін Карлович, 1898 р., с. Адампіль, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Харківці, стельмах. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 06.07.63. (П – 13601, архів УСБУ).

Малиновський Іван Карлович, 1896 р., с. Адампіль, поляк, освіта середня, продавець. Заарештований 03.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 13.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.12.60. (П – 10022, архів УСБУ).

Малкіс Абрам Ааронович, 1906 р., смт Стара Синява, єврей, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 27.11.41. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Військтрибуналом Південно-Західного фронту 04.01.42 справу припинено. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 12675, архів УСБУ).

Малкіс Мойсей Йосипович, 1890 р., смт Стара Синява, єврей, малописьменний, завмагазину. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П – 22897, архів УСБУ).

Манченко Іван Пилипович, 1877 р., с. Нова Синявка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 31.01.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 26.02.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.03.98. (П – 11776, архів УСБУ).

Манченко Федір Іванович, 1898 р., с. Паплинці, українець, неписьменний, робітник Старосинявського цукрозаводу. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.11.37 у м. Проскурові. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 28.11.59. (П – 8655, архів УСБУ).

Маньковський Гнат Йосипович, 1894 р., с. Харківці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 09.01.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6597, ДАХмО).

Маньковський Мар'ян Йосипович, 1899 р., с. Жданівка Хмільницького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с. Харківці, колгоспник. Заарештований 07.01.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 02.08.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6597, ДАХмО).

Маньковський Франц Петрович, 1896 р., с. Харківці, поляк, освіта початкова, коваль колгоспу. Заарештований 10.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 20.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.11.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 31.03.65. (П – 15687, архів УСБУ).

Марійчук Андрій Микитович, 1894 р., с. Паньківці, українець, освіта початкова, без визначених занять. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38

засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.89. (П – 19413, архів УСБУ).

Марковський Едуард Петрович, 1902 р., с. Журавне Хмільницького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Стара Синява, слюсар цукрозаводу. Заарештований 28.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.11.57. (П – 5211, архів УСБУ).

Мартинюк Григорій Демидович, 1879 р., с. Бабине, українець, малописьменний, священик. Заарештований 21.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 01.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 08.09.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П – 19012, архів УСБУ).

Мартинюк Ілля Йосипович, 1878 р., с. Тойкут Ковельського р-ну Волинської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Нова Синявка, без певних занять. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 10.03.59. (П – 7203, ДАХмО).

Мартинюк Олена Іванівна, 1872 р., с. Нова Синявка, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 09.01.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Старосинявським РВ НКВС 29.03.39 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 01.02.99. (П – 1295, архів УСБУ).

Мартинюк Семен Ілліч, 1902 р., с. Несухоїже Ковельського р-ну Волинської обл., українець, неписьменний. Проживав у с. Йосипівка, коваль Старосинявської МТС. Заарештований 09.01.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 10.03.59. (П – 7203, ДАХмО).

Марценюк Казимир Станіславович, 1896 р., с. Подоляни, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 22.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.08.89. (П – 19509, архів УСБУ).

Маціборко Антон Кузьмич, 1894 р., с. Залісся, українець, малописьменний, голова колгоспу, член ВКП(б) до 1937 р. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 07.12.58. (П – 4926, ДАХмО).

Мацько Григорій Сидорович, 1890 р., с. Гречана, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 28.04.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.06.58. (П – 6288, ДАХмО).

Мацько Федір Ілліч, 1891 р., с. Гречана, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 08.10.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 18.01.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.05.89. (П – 12343, ДАХмО).

Мельник Микола Гнатович, 1920 р., с. Пилява, українець, освіта незакінчена вища, вчитель. Заарештований 24.11.51. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 16.02.52 засуджений на 15 років позбавлення волі з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.03.92. (П – 27693, архів УСБУ).

Мельник Павло Андрійович, 1884 р., с. Пилявка, українець, малописьменний, без певних занять. Заарештований 09.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 17.08.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.08.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.08.89. (П – 20222, ДАХмО).

Мельник Пилип Степанович, 1898 р., с. Харківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 15.06.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.12.97. (П – 14596, ДАХмО).

Мельник Роман Оникійович, 1888 р., с. Шрубків Летичівського р-ну, українець,

малописьменний. Проживав у с. Карпівці, бджоляр колгоспу. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 05.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П – 18245, архів УСБУ).

Мельник Тимофій Кіндратович, 1898 р., с. Миколаївка, українець, малописьменний. Проживав у с. Пилява, колгоспник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.12.89. (П – 23957, архів УСБУ).

Миколаєць Архип Феоктистович, 1879 р., смт Стара Синява, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 29.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 13.10.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.98. (П – 2943, архів УСБУ).

Миколаєць Семен Леонтійович, 1893 р., смт Стара Синява, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.11.97. (П – 13090, ДАХмО).

Михалець Кароль Мартинович, 1898 р., с. Мацьківці Хмельницького р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Олександрівка, колгоспник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 26.09.59. (П – 8401, ДАХмО).

Мілінський Войцех Войцехович, 1893 р., с. Мацьківці Хмельницького р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Олександрівка, колгоспник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 26.09.59. (П – 8401, ДАХмО).

Міщенко Гордій Семенович, 1900 р., с. Бабине, українець, малописьменний, бригадир колгоспу. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 18.08.67. (П – 16229, архів УСБУ).

Міщенко Сергій Васильович, 1903 р., с. Бабине, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 04.05.43. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 389-ої стрілецької дивізії 13.05.43 засуджений на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 11.12.95. (П – 29476, архів УСБУ).

Міщишин Юхим Амбросійович, 1892 р., смт Стара Синява, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.12.89. (П – 24298, ДАХмО).

Мовчан Андрій Герасимович, 1888 р., смт Стара Синява, українець, освіта середня спеціальна, рахівник колгоспу. Заарештований 02.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.02.60. (П – 9044, ДАХмО).

Мокринська (Вознюк) Віра Олександрівна, 1925 р., с. Мшанець, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в Сибір. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.03.98).

Мончак Зіновій Никифорович, 1888 р., с. Харківці, українець, освіта середня, селянин-одноосібник. Заарештований 10.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.03.98. (П – 11538, ДАХмО).

Мончак Полікарп Феодосійович, 1887 р., с. Харківці, українець, малописьменний, секретар сільради. Заарештований 09.01.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6597, ДАХмО).

Мончак Степан Феодосійович, с. Харківці, українець, малописьменний,

селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 21.03.30 за антирадянську діяльність висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4556, архів УМВС).

Морозовський В'ячеслав Людвігович, 1902 р., с. Мисюрівка, поляк, малописьменний, заправник автотракторного парку Старосинявської МТС. Заарештований 14.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС СРСР 17.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.08.89. (П – 19733, ДАХмО).

Морозовський Станіслав Людвігович, 1904 р., с. Мисюрівка, поляк, малописьменний. Проживав у смт Стара Синява, інспектор райощадкаси, член ВКП(б) до 1935 р. Заарештований 06.10.35. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 17.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.01.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 10.08.63. (П – 14279, ДАХмО).

Морозовський Франц Людвігович, 1894 р., с. Мисюрівка, поляк, малописьменний. Проживав у смт Стара Синява, слюсар МТС. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П – 19039, архів УСБУ).

Москаленко Антон Максимович, 1906 р., с. Побірка Теплицького р-ну Вінницької обл., українець, освіта середня спеціальна. Проживав у смт Стара Синява, агроном МТС. Заарештований 04.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 19.05.56. (П – 4207, ДАХмО).

Мушкет Архип Леонтійович, 1882 р., с. Харківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 25.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 14.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.11.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 09.04.60. (П – 9219, архів УСБУ).

Мушкет Захар Андрійович, 1895 р., с. Харківці, українець, малописьменний, бригадир колгоспу. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.02.62. (П – 11037, архів УСБУ).

Мушкет Іван Михайлович, 1898 р., с. Харківці, українець, малописьменний, робітник радгоспу. Заарештований 09.01.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 06.05.89. (П – 22799, архів УСБУ).

Мушкет Олександр Прокопович, 1894 р., с. Харківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 30.11.29. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ОДПУ 18.01.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.03.93. (П – 5571, архів УСБУ).

Н

Навроцький Андріан Варфоломійович, 1900 р., с. Заставці, українець, малописьменний. Проживав у с. Терешпіль Хмільницького р-ну Вінницької обл., рахівник колгоспу. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 04.01.64. (П – 15372, ДАХмО).

Навроцький Дем'ян Герасимович, 1872 р., с. Іванківці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Проскурівським окрвідділом ДПУ 26.03.30 як неблагонадійний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4556, архів УМВС).

Навроцький Матвій Власович, 1873 р., с. Паплинці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 17.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облвідділом ДПУ 17.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.10.98. (П – 1255, ДАХмО).

Нагайчук Федір Іванович, 1895 р., с. Пилявка, українець, малописьменний,

колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 27.04.48 висланий в Іркутську обл. на 8 років. Достроково звільнений із спецпоселення 07.09.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 100, архів УМВС).

Нагорний Максим Архипович, 1887 р., с. Пилявка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 18.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П – 18261, ДАХмО).

Нагорний Микита Сергійович, 1915 р., с. Нова Синявка, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 16.09.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом №188 20.01.39 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований військтрибуналом Далекосхідного ВО 20.02.91. (П – 26341, архів УСБУ).

Найко Прокіп Степанович, 1887 р., с. Нова Синявка, українець, малописьменний, робітник Старосинявського цукрозаводу. Заарештований 13.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.05.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.07.89. (П – 19193, архів УСБУ).

Намистюк Афанасій Назарович, 1893 р., с. Пилява, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.07.89. (П – 18571, ДАХмО).

Намистюк Василь Мануїлович, 1887 р., с. Олексіївка, українець, малописьменний, ветсанітар колгоспу. Заарештований 02.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.11.89. (П – 21416, архів УСБУ).

Намистюк Іван Макарович, 1883 р., с. Пилява, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П – 18243, архів УСБУ).

Намистюк Павло Прокопович, 1878 р., с. Олексіївка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 19.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 02.02.33 висланий у Казахстан на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.97. (П – 14305, ДАХмО).

Намистюк (Наместюк) Степан Петрович, 1891 р., с. Олексіївка, українець, малописьменний. Проживав у с. Іванківці, робітник радгоспу. Заарештований 29.06.41. Звинувачення: антирадянська агітація. УНКВС Алтайського краю 01.04.42 справу припинено. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.01.93. (П – 13611, архів УСБУ).

Наревич Адам Карлович, 1902 р., с. Пасічна, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: зрада Батьківщини, антирадянська агітація, шпигунство. НКВС СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П – 23468, ДАХмО).

Наревич Степан Мартинович, 1908 р., с. Пасічна, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: шпигун, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П – 4980, архів УСБУ).

Насимчук Савелій Іванович, 1892 р., с. Подоляни, українець, малописьменний. Проживав у с. Червоний Степ, колгоспник. Заарештований 14.02.38. Звинувачення: член шпигунсько-диверсійної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 14.04.59. (П – 7457, архів УСБУ).

Насимчук Тихон Васильович, 1897 р., с. Подоляни, українець, освіта середня, інструктор по рахівництву Пилявської МТС. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 09.04.82. (П – 16836, архів УСБУ).

Науринський Олексій Михайлович, 1899 р., с. Конюхи Козівського р-ну Тернопільської обл., поляк, малописьменний. Проживав у смт Стара Синява, слюсар цукрозаводу. Заарештований 19.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 16.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.05.89. (П – 17954, ДАХмО).

Негляд Федір Феодосійович, 1922 р., с. Олексіївка, українець, неписьменний, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 07.04.48 висланий за межі України на 8 років. Звільнений із спецпоселення 22.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2014, архів УМВС).

Недашківській Лукаш Францович, 1893 р., с. Івки, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 09.04.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.11.56. (П – 5211, архів УСБУ).

Недер Дмитро Павлович, 1892 р., с. Пилява, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 04.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 26.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.11.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П – 22900, архів УСБУ).

Непоп Сидір Петрович, 1883 р., с. Пилява, українець, малописьменний, завідувач двору Старосинявського цукрозаводу. Заарештований 27.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.07.89. (П – 19091, архів УСБУ).

Нестерук Анастасія Якимівна, 1895 р., с. Тотовичі Луцького пов. (Польща), українка, малописьменна. Проживала у с. Нова Синявка, без певних занять. Заарештована 12.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.06.39 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 1363, архів УСБУ).

Нестерук Тимофій Микитович, 1882 р., с. Яблунівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як неблагонадійний елемент висланий на Урал. Заарештований у 1933 р. за втечу з місця заслання. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 17.02.93).

Нестерук Яків Андрійович, 1888 р., с. Цимбалівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.01.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 05.03.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.06.01. (П – 11511, ДАХмО).

Ніколайчук Макар Степанович, 1893 р., с. Подоляни, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 21.01.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Проскурівським окрвідділом ДПУ 19.03.30 висланий у Красноярський край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.10.89. (П – 21008, ДАХмО).

Нечипоров Йосип Арсентійович, 1909 р., с. Паньківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 02.08.47. Звинувачення: скоєння теракту. Військтрибуналом військ НКВС 06.10.47 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 25.02.55 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі. Звільнений 19.07.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.07.99. (П – 30520, архів УСБУ).

Новіцький Андрій Іванович, 1890 р., с. Нова Синявка, українець, неписьменний, робітник цукрозаводу. Заарештований 19.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 01.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.10.89. (П – 20973, ДАХмО).

Новчай Микита Васильович, 1904 р., с. Суємці Баранівського р-ну Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав на ст. Адампіль, робітник. Заарештований 06.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 20.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.10.89. (П – 20808, ДАХмО).

О

Оголенко Федір Купріянович, 1896 р., с. Ободівка Вінницької обл., українець, освіта

середня. Проживав у смт Стара Синява, бухгалтер цукрозаводу. Заарештований 05.12.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.12.58. (П – 7095, архів УСБУ).

Огородник Павло Лук'янович, 1902 р., с. Пилявка, українець, малописьменний, конюх колгоспу. Заарештований 10.07.51. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 25.09.51 засуджений на 25 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 04.01.56 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.01.92. (П – 27327, архів УСБУ).

Огородник Яків Олексійович, 1888 р., с. Пилявка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 13.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.07.89. (П – 19184, архів УСБУ).

Олексієв Феокліст Купріянович, 1898 р., с. Маркуші Хмільницького р-ну Вінницької обл., українець, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Олександрівка, завуч початкової школи. Заарештований 15.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 30.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.07.89. (П – 18570, ДАХмО).

Омельчук Сергій Маркович, 1897 р., с. Залісся, українець, освіта початкова, завідувач магазину. Заарештований 24.02.38. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.08.89. (П – 20053, архів УСБУ).

Онсович Петро Юзефович, 1897 р., с. Бабине, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 01.06.38 у м. Проскурові. Похов. брат. мог. на військ. клад. по вул. Кам'янецькій. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.08.57. (П – 4856, архів УСБУ).

Онушкевич Владислав Владиславович, 1882 р., с. Лабуни Люблінської губ. (Польща), поляк, малописьменний. Проживав у с. Нова Синявка, мельник-круподерник. Заарештований 29.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 04.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.11.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 30.05.56. (П – 3401, архів УСБУ).

Орджиковський Михайло Миколайович, 1898 р., смт Летичів, поляк, малописьменний. Проживав у смт Стара Синява, слюсар цукрозаводу. Заарештований 16.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 04.10.38 у м. Кам'янці-Подільському. Похов. на старому міськ. клад. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.11.57. (П – 5211, архів УСБУ).

Орджиковський Олександр Миколайович, 1903 р., смт Летичів, поляк, освіта середня спеціальна. Проживав у смт Стара Синява, бухгалтер цукрозаводу. Заарештований 17.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 04.10.38 у м. Кам'янці-Подільському. Похов. на старому міськ. клад. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.11.57. (П – 5211, архів УСБУ).

Оржинський Мелетій Макарович, 1903 р., с. Харківці, поляк, малописьменний. Проживав у с. Гончариха, табельник відділення Старосинявского цукрозаводу. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: шкідництво, контрреволюційна агітація. НКВС і Прокурором СРСР 22.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.08.89. (П – 19949, архів УСБУ).

Оржиховський Аполлінарій Григорович, 1911 р., с. Новокостянтинів Летичівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Стара Синява, секретар райземвідділу. Заарештований 28.01.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 25.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ.

Звільнений 20.01.47. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 18.07.59. (П – 7966, архів УСБУ).

Орлов Сергій Олександрович, 1894 р., м. Люблін (Польща), українець, освіта середня. Проживав у с. Залісся, конторник економії цукрозаводу. Заарештований 30.04.29. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ОДПУ 26.07.29 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.04.98. (П – 5388, архів УСБУ).

Орловський Едуард Мар'янович, 1904 р., с. Сьомаки, поляк, освіта середня спеціальна, військовослужбовець. Заарештований 01.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. УНКВС Ленінградського ВО і НКВС СРСР 16.12.37 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Ленінградського ВО 08.09.58. (П – 16075, ДАХмО).

Орловський Цезар Адамович, 1898 р., с. Гречана, поляк, малописьменний, ремонтний робітник на залізниці. Заарештований 28.01.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 17.12.60. (П – 9947, архів УСБУ).

Осадчук Григорій Дем'янович, 1895 р., с. Нова Синявка, українець, малописьменний, колгоспник, член ВКП(б) до 1938 р. Заарештований 09.04.38. Звинувачення: шпигунство, участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.02.58. (П – 6119, архів УСБУ).

Осадчук Іван Дем'янович, 1889 р., с. Нова Синявка, українець, малописьменний, статистик Старосинявського бурякорадгоспу, член ВКП(б) до 1933 р. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.12.97. (П – 14800, архів УСБУ).

Осадчук Михайло Григорович, 1881 р., с. Нова Синявка, українець, малописьменний, завгосп райлікарні. Заарештований 26.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 22.06.57. (П – 2944, архів УСБУ).

Осаульчук Степан Федорович, 1885 р., с. Яблунівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.03.38. Звинувачення: антирадянська діяльність. Кам'янець-Подільським облсудом 14.11.39 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 1515, архів УСБУ).

Осипчук Василь Сергійович, 1898 р., с. Липки, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу. Заарештований 29.12.32. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 05.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.09.58. (П – 7016, ДАХмО).

Осовський Адольф Йосипович, 1895 р., с. Нова Синявка, поляк, малописьменний, слюсар Старосинявської МТС. Заарештований 20.04.38. Звинувачення: шпигунство, участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.11.57. (П – 5319, архів УСБУ).

Остапець Ілля Артемович, смт Стара Синява, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі району. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 17.02.93).

Островський Альбін Дем'янович, 1904 р., с. Адампіль, поляк, малописьменний, голова сільради. Заарештований 08.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.11.61. (П – 10926, ДАХмО).

Островський Едвард Вікентійович, 1909 р., м. Полонне, поляк, малописьменний. Проживав у с. Пасічна, бригадир теслярів ст. Пасічна. Заарештований 15.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 12.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 13.05.61. (П – 10691, архів УСБУ).

Островський Олександр Вікентійович, 1904 р., м. Полонне, поляк, малописьменний. Проживав у с. Пасічна, тесля радгоспу.

Заарештований 29.12.37. Звинувачення: зрада Батьківщини, контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.01.38 засуджений до розстрілу. Помер під час слідства. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 24.05.60. (П – 9347, архів УСБУ).

Охотський Олександр Антонович, 1889 р., с. Гончариха, поляк, малописьменний. Проживав у с. Адампіль, колгоспник. Заарештований у 1937 р. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 09.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П – 18681, архів УСБУ).

Ощапівський Микола Григорович, 1902 р., с. Нова Синявка, українець, малописьменний, голова колгоспу с. Залісся. Заарештований 05.05.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.06.58. (П – 6192, архів УСБУ).

П

Павлюк Макар Петрович, 1904 р., с. Олексіївка, українець, освіта незакінчена вища, військовослужбовець. Заарештований 06.08.42. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом гарнізону м. Вологди 11.11.42 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.07.97. (П – 30075, архів УСБУ).

Паєнко Казимир Павлович, 1883 р., с. Мацьківці Хмельницького р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Олександрівка, колгоспник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: участь у підготовці повстання. НКВС і Прокурором СРСР 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 26.09.59. (П – 8401, ДАХмО).

Паламарчук Антон Матвійович, 1911 р., с. Цимбалівка, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 10.10.41. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Новоросійського гарнізону 21.05.42 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований військтрибуналом Північно-Кавказького ВО 18.06.90. (П – 25728, архів УСБУ).

Паламарчук Григорій Павлович, 1893 р., с. Цимбалівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 01.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.05.89. (П – 19047, архів УСБУ).

Паламарчук Денис Герасимович, с. Ожарівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1938 р. як неблагонадійний елемент висланий в Іркутську обл. Помер на спецпоселенні. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Паламарчук Іван Павлович, 1896 р., с. Цимбалівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П – 18706, архів УСБУ).

Паламарчук Іван Степанович, 1882 р., с. Мар'янівка Уланівського р-ну Вінницької обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Перекора, колгоспник. Заарештований 06.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.98. (П – 2946, архів УСБУ).

Панасюк Ілля Микитович, 1896 р., с. Нова Синявка, українець, освіта незакінчена середня. Проживав у с. Мисюрівка, вчитель. Заарештований 12.03.38. Звинувачення: шпигунство, участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.05.58. (П – 6119, архів УСБУ).

Панчук Каленик Павлович, 1874 р., с. Харківці, українець, малописьменний. Проживав у с. Липки, колгоспник. Заарештований 29.12.32. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 05.04.33 засуджений на 10 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований президією

Хмельницького облсуду 20.09.58. (П – 7016, ДАХмО).

Паращин Євсей Дем'янович, 1895 р., смт Стара Синява, українець, малописьменний, бригадир колгоспу. Заарештований 17.03.48. Звинувачення: пособництво окупаційній владі. Кам'янець-Подільським облсудом 07.05.48 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 3 роки. Звільнений 29.11.54. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.10.94. (П – 29156, архів УСБУ).

Паращин Матвій Оверкович, 1884 р., смт Стара Синява, українець, малописьменний. Проживав у с. Заставці, колгоспник. Заарештований 16.10.29. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ОДПУ 06.12.29 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.07.93. (П – 5591, ДАХмО).

Парикваш Сергій Григорович, 1915 р., с. Гречана, українець, освіта неповна середня, військовослужбовець. Заарештований 01.07.42. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 72 району авіабазування 13.07.42 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.08.97. (П – 30178, архів УСБУ).

Парикваш Федір Лаврентійович, 1909 р., с. Гречана, українець, освіта початкова, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 21.02.48 висланий за межі УРСР на 8 років. Достроково звільнений із спецпоселення 16.02.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1703, архів УМВС).

Пасічник Дементій Захарович, 1881 р., с. Ожарівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у Сибір. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.03.93).

Пасічник Тимофій Кирилович, нп Хутір Козацький, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у Сибір. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 17.02.93).

Пасічник Яків Дементійович, 1912 р., с. Ожарівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у Сибір. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.03.93).

Патинський Михайло Іванович, 1905 р., с. Слобідка Коростишівського р-ну Житомирської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Стара Синява, завідувач гаража цукрозаводу. Заарештований 05.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському. Похов. на старому міськ. клад. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.11.57. (П – 5211, архів УСБУ).

Пацюк Тимофій Теофанович, 1907 р., с. Уласово-Русанівка, українець, малописьменний, бригадир будівельної бригади колгоспу. Заарештований 27.04.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 27.09.48 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Президією Верховної Ради УРСР 11.08.56 строк покарання зменшено до фактично відбутого, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.07.92. (П – 27995, архів УСБУ).

Пендюр Филимон Гордійович, 1870 р., с. Цимбалівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 27.01.30. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 05.03.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.07.92. (П – 11511, архів УСБУ).

Пенкаль Войцех Іванович, 1893 р., с. Шаровечка Хмельницького р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Олександрівка, селянин-одноосібник. Заарештований 21.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 17.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П – 18701, архів УСБУ).

Пенкаль Йосип Станіславович, 1898 р., с. Олександрівка, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.03.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.07.89. (П – 19208, архів УСБУ).

Перекуча Михайло Федорович, 1902 р., с. Гречана, українець, малописьменний,

колгоспник. Заарештований 20.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.05.61. (П – 10866, ДАХмО).

Перковський Йосип Блажейович, 1892 р., с. Мацьківці Хмельницького р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Олександрівка, рахівник колгоспу. Заарештований 19.01.35. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 21.08.35 висланий у Казахстан на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.06.98. (П – 3549, ДАХмО).

Першхайло Микола Іванович, 1899 р., с. Паплинці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.05.38. Звинувачення: член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 01.10.38 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.03.59. (П – 7250, архів УСБУ).

Петров Терентій Назарович, 1881 р., с. Залісся, українець, малописьменний, монах. Заарештований 03.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 13.10.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.07.98. (П – 2945, архів УСБУ).

Петросюк Андрій Гаврилович, 1912 р., с. Паплинці, українець, освіта вища. Проживав у с. Чернятин Жмеринського р-ну Вінницької обл., технічний керівник пивоварного заводу. Заарештований 26.02.46. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 13.05.46 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 27.08.91. (П – 26860, архів УСБУ).

Петросюк Василь Дмитрович, 1885 р., с. Паплинці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.02.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.02.98. (П – 11654, архів УСБУ).

Пилипенко Тарас Власович, 1901 р., смт Стара Синява, українець, малописьменний. Проживав у с. Заставці, вантажник Старосинявського цукрозаводу. Заарештований 29.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 07.10.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений у 1943 р. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.12.60. (П – 10027, архів УСБУ).

Писанець Іван Іванович, 1896 р., с. Покровське Покровськог р-ну Запорізької обл., українець, освіта вища. Проживав у смт Стара Синява, хірург. Заарештований 10.09.45. Звинувачення: пособництво окупаційній владі. УМДБ Кам'янець-Подільської обл. 06.06.46 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.05.98. (П – 4016, ДАХмО).

Підгайний Зіновій Михайлович, 1909 р., с. Острів Тарновського пов. (Польща), українець, освіта вища. Проживав у смт Стара Синява, вчитель. Заарештований 15.08.37. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 04.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 09.10.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 31.05.89. (П – 22266, ДАХмО).

Підгородецький Іван Якубович, 1897 р., с. Іванківці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Проскурівським окрвідділом ДПУ 26.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4556, архів УМВС).

Підгородецький Йосип Якубович, 1900 р., с. Іванківці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Проскурівським окрвідділом ДПУ 26.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4556, архів УМВС).

Підопригора Федір Павлович, 1897 р., с. Паплинці, українець, малописьменний, конюх колгоспу. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації, шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.05.58. (П – 6119, архів УСБУ).

Піндюр Анастасія Михайлівна, с. Цимбалівка, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в Томську обл.

Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5656, архів УМВС).

Піндюр Марія Михайлівна, 1905 р., с. Цимбалівка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана у Томську обл. Реабілітована УМВС Хмельницької обл. 02.12.99. (П – 5656, архів УМВС).

Піндюр Михайло Антонович, с. Цимбалівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у Томську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5656, архів УМВС).

Піндюр Ольга Михайлівна, 1913 р., с. Цимбалівка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана у Томську обл. Реабілітована УМВС Хмельницької обл. 02.02.2000. (П – 5656, архів УМВС).

Піндюр Парасковія Леонтіївна, с. Цимбалівка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана у Томську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5656, архів УМВС).

Піндюр Раїса Юхимівна, 1926 р., с. Цимбалівка, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з матір'ю в Томську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5656, архів УМВС).

Піратовський Альбін Августович, 1911 р., с. Івки, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 22.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.89. (П – 17424, архів УСБУ).

Піратовський Денис Іванович, 1926 р., с. Івки, українець, освіта неповна середня, селянин-одноосібник. Заарештований у липні 1945 р. Звинувачення: зрада Батьківщини. МДБ Львівської залізниці 18.06.48 справу припинено за недоведеністю складу злочину. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.10.91. (П – 12185, ДАХмО).

Піратовський Іван Домінікович, 1906 р., с. Івки, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 09.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 26.09.89. (П – 23364, архів УСБУ).

Повх Сава Григорович, 1888 р., с. Подоляни, українець, неписьменний, конюх колгоспу. Заарештований 26.08.46. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. УМДБ Кам'янець-Подільської обл. 15.11.46 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.04.98. (П – 4322, ДАХмО).

Поготський Василь Іванович, 1897 р., с. Мисюрівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.02.30. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 07.03.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.03.98. (П – 11704, ДАХмО).

Погребняк Мойсей Іванович, 1895 р., с. Пилява, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 09.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.10.89. (П – 20780, ДАХмО).

Подзігун Макар Леонтійович, 1892 р., с. Олексіївка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 02.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 13.10.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 25.08.62. (П – 11828, архів УСБУ).

Подлюк Іван Іванович, 1907 р., с. Олександрівка, поляк, малописьменний, тесля ст. Адампіль. Заарештований 30.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 09.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.06.61. (П – 10804, архів УСБУ).

Подлюк Ілля Миколайович, 1888 р., с. Ружична Хмельницького р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Олександрівка, тесля ст. Адампіль. Заарештований 04.09.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 09.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 26.07.61. (П – 10801, архів УСБУ).

Подлюк Йосип Іванович, 1903 р., с. Олександрівка, поляк, малописьменний, тесля. Заарештований 04.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.03.38 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 15.04.61. (П – 10588, архів УСБУ).

Подлюк Кароль Іванович, 1913 р., с. Олександрівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 04.04.38 у м. Кам'янці-Подільському. Похов. брат. мог. у р-ні консервного заводу. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 31.08.63. (П – 14292, ДАХмО).

Подорваний Григорій Макарович, 1898 р., с. Харківці, українець, малописьменний, голова сільради. Заарештований 09.01.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 09.04.38 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.05.89. (П – 18001, ДАХмО).

Подорваний Митрофан Федорович, 1893 р., с. Харківці, українець, малописьменний, голова колгоспу. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.02.62. (П – 11037, архів УСБУ).

Подорваний Пилип Макарович, 1887 р., с. Харківці, українець, малописьменний, голова споживчої кооперації. Заарештований 09.01.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38 у м. Кам'янці-Подільському. Похов. на старому міськ. клад. у р-ні з-ду «Електроприлад». Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 31.12.59. (П – 8834, ДАХмО).

Подорваний Федір Фотійович, 1894 р., с. Харківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.01.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.12.97. (П – 13710, архів УСБУ).

Поліщук Варфоломій Ігнатович, 1897 р., с. Івки, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 24.11.37 у м. Проскурові. Похов. на старому міськ. клад. по вул. Кам'янецькій. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.08.89. (П – 20291, ДАХмО).

Поліщук Марія Павлівна, 1913 р., с. Цимбалівка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 09.08.33. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 11.09.33 засуджена на 3 роки позбавлення волі у ВТТ умовно, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 15.06.89. (П – 18445, архів УСБУ).

Поліщук Олександр Йосипович, 1894 р., с. Адампіль, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.04.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.10.38 у м. Проскурові. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.11.61. (П – 10926, ДАХмО).

Поліщук Петро Юрійович, 1890 р., с. Липки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.03.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.03.98. (П – 11540, архів УСБУ).

Поліщук Яків Кіндратович, 1879 р., с. Загірне Старокостянтинівського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у с. Рідкодуб, колгоспник. Заарештований 23.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 13.09.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.09.98. (П – 3025, ДАХмО).

Полугаров Борис Захарович, 1913 р., смт Стара Синява, українець, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Підволочиськ Тернопільської обл., головний бухгалтер

райвідділу соцзабезпечення. Заарештований 17.04.47. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Кам'янець-Подільським облсудом 06.06.47 засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.01.92. (П – 27333, архів УСБУ).

Понятовський Альбін Яськович (Іванович), 1905 р., с. Адампіль, поляк, малописьменний. Проживав у с. Терешпіль Хмільницького р-ну Вінницької обл., колгоспник. Заарештований 03.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 13.10.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.12.60. (П – 10022, архів УСБУ).

Понятовський Владислав (Володимир) Іванович, 1907 р., с. Адампіль, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.02.38. Звинувачення: член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.11.61. (П – 10926, ДАХмО).

Понятовський Гнат Павлович, 1896 р., с. Загірне Старокостянтинівського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Рідкодуб, сторож колгоспу. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.02.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П – 22838, архів УСБУ).

Постернак Макар Пантелеймонович, 1922 р., с. Пилява, українець, освіта неповна середня, без певних занять. Заарештований 20.03.47. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.47 засуджений на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.01.92. (П – 27381, архів УСБУ).

Праворська Анастасія Олексіївна, 1925 р., с. Липки, українка, освіта незакінчена середня, прачка військового шпиталю. Заарештована 10.05.47. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом групи радянських військ у Німеччині 04.10.47 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майні а пораженням прав на 3 роки. Реабілітована Генеральною прокуратурою України 21.05.92. (П – 27847, архів УСБУ).

Правук Леонтій Омелянович, 1878 р., с. Олексіївка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 27.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.89. (П – 19245, архів УСБУ).

Приймак Іван Григорович, 1907 р., смт Стара Синява, поляк, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 28.06.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Військпрокуратурою ОКДВА 15.07.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.01.98. (П – 11983, архів УСБУ).

Приймак Іван Карпович, 1881 р., смт Стара Синява, поляк, малописьменний, робітник відділення бурякорадгоспу. Заарештований 27.01.38. Звинувачення: антирадянська діяльність, член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.09.92. (П – 28130, архів УСБУ).

Припека Антон Дмитрович, 1899 р., с. Кудинка Летичівського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Сьомаки, колгоспник. Заарештований 17.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Проскурівської дільниці 15.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.98. (П – 2177, ДАХмО).

Припека Василь Іванович, 1885 р., с. Кудинка Летичівського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Адампіль, робітник. Заарештований 07.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 25.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.08.90. (П – 25872, ДАХмО).

Приступський Євдоким Григорович, 1896 р., смт Меджибіж Летичівського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у

с. Пилява, вчитель. Заарештований 24.02.30. Звинувачення: член контрреволюційної організації, шпигун. Трійкою колегії ДПУ УРСР 28.05.30 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 27.12.90. (П – 26259, ДАХмО).

Присяжнюк Никифор Павлович, 1897 р., с. Майдан-Курилівський Літинського р-ну Вінницької обл., українець, освіта середня. Проживав у с. Сьомаки, вчитель. Заарештований 15.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 07.02.59. (П – 7326, архів УСБУ).

Пробитюк Савелій Максимович, 1879 р., с. Пилява, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 10.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 20.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.08.89. (П – 19403, архів УСБУ).

Прокопов Хома Гаврилович, 1887 р., с. Нова Синявка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 07.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.06.89. (П – 18767, архів УСБУ).

Прокоп'юк Павло Архипович, 1912 р., с. Самчики Старокостянтинівського р-ну, українець, освіта незакінчена вища. Проживав у смт Стара Синява, вчитель. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.05.58. (П – 6119, архів УСБУ).

Прокоф'єв Никанор Григорович, 1898 р., с. Адампіль, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу. Заарештований 08.04.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.11.61. (П – 10926, ДАХмО).

Процюк Арсеній Юрійович, 1900 р., с. Харківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 20.03.30 за контрреволюційну діяльність висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4556, архів УМВС).

Процюк Никифор Кіндратович, 1900 р., с. Харківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Старокостянтинівським райвідділом ДПУ 27.11.32 справу припинено. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.12.98. (П – 1580, ДАХмО).

Процюк Овксентій Георгійович, 1909 р., с. Харківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий у Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.02.04, спр. № 1).

Р

Радановський Антон Францович, 1887 р., с. Скаржинці, Хмільницького р-ну Вінницької обл., поляк, неписьменний. Проживав у с. Перекора, колгоспник. Заарештований 13.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.89. (П – 24526, ДАХмО).

Радзіховський (Разіховський) Дем'ян Антонович, 1894 р., с. Гречинці Летичівського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Адампіль, колгоспник. Заарештований 08.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.11.61. (П – 10926, ДАХмО).

Радзіцький Домінік Францович, 1911 р., с. Вербородинці Старокостянтинівського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Олександрівка, селянин-одноосібник. Заарештований 04.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований колегією

з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 31.01.64. (П – 15382, ДАХмО).

Рачок Антон Лаврентійович, 1896 р., с. Лозова Хмільницького р-ну Вінницької обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Адампіль, селянин-одноосібник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.11.89. (П – 21914, ДАХмО).

Ревнюк Арсеній Якович, 1903 р., с. Ілятка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Летичівським райвідділом ДПУ 29.12.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.12.98. (П – 1658, ДАХмО).

Ржепецький Остап Ананійович, 1899 р., смт Базалія Теофіпольського р-ну, українець, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Пилява, вчитель. Заарештований 14.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 28.12.57. (П – 5304, архів УСБУ).

Рибак Григорій Остапович, 1895 р., с. Адампіль, українець, малописьменний, робітник. Заарештований 11.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 13.10.37 засуджений на 8 років позбавлення у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.12.60. (П – 10022, архів УСБУ).

Рикун Дмитро Варфоломійович, 1895 р., с. Сьомаки, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 19.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 01.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 08.09.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.05.59. (П – 7949, ДАХмО).

Розбицький Франц Андрійович, 1910 р., с. Стара Гута Баранівського р-ну Житомирської обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Пасічна, тракторист радгоспу. Заарештований 30.05.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.10.89. (П – 22798, архів УСБУ).

Роздорожний Іван Антонович (Артемович), 1896 р., с. Пасічна, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 24.03.30 за антирадянську діяльність висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.02.94; спр. № 4556, архів УМВС).

Роздорожний Іван Лук’янович, 1902 р., с. Теліженці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 16.07.60. (П – 9397, архів УСБУ).

Романівська Марфа Григорівна, с. Мшанець, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана в Сибір. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.08.99, спр. № 2).

Романівський Антон Касперович, 1892 р., с. Каревичі Гродненської губ. (Польща), поляк. Проживав у с. Харківці, колгоспник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.02.62. (П – 11037, архів УСБУ).

Романівський Леонід Полікарпович, 1894 р., с. Мшанець, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий у Сибір. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.08.99, спр. № 2).

Романюк Олексій Зіновійович, 1900 р., с. Пилявка, українець, малописьменний, технічний працівник райвиконкому. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.07.89. (П – 19090, архів УСБУ).

Романюк Полікарп Андрійович, 1898 р., с. Ратнів Луцького р-н Волинської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Мисюрівка, селянин-одноосібник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою

УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. УДБ НКВС Кам’янець-Подільської обл. 16.02.40 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.06.98. (П – 3060, ДАХмО).

Рохман Василь Пилипович, 1893 р., м. Красноград Харківської обл., українець, освіта вища, член ВКП(б) до 1930 р. Проживав у с. Залісся, вчитель. Заарештований 18.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.08.89. (П – 20333, ДАХмО).

Рудківський Олексій Гнатович, 1904 р., с. Христинівка Уманівського р-ну Черкаської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Стара Синява, начальник залізничної гілки цукрозаводу, член ВКП(б) до 1938 р. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 22.06.57. (П – 11149, ДАХмО).

Рулінський Степан Михайлович, 1907 р., с. Куманівці Хмільницького р-ну Вінницької обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Харківці, колгоспник. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: зрада Батьківщини, шпигунство. НКВС СРСР 21.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 11.03.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П – 21505, ДАХмО).

Русецький Антон Казимирович, 1875 р., с. Цимбалівка, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П – 4980, архів УСБУ).

С

Сабанський Бенедьо Якович, 1888 р., с. Лисанівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.02.98. (П – 15041, архів УСБУ).

Савов Кирило Дмитрович, 1889 р., м. Львів, українець, неписьменний. Проживав у с. Нова Синявка, селянин-одноосібник. Заарештований 30.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 25.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.12.89. (П – 22107, архів УСБУ).

Савова Анастасія Мефодіївна, 1896 р., с. Нова Синявка, українка, малописьменна, домогосподарка. Заарештована 08.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована військтрибуналом Прикарпатського ВО 10.03.59. (П – 7203, ДАХмО).

Савчук Григорій Йосипович, 1897 р., с. Цимбалівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.08.89. (П – 19907, архів УСБУ).

Савчук Давид Якович, 1910 р., с. Олексіївка, українець, малописьменний, коваль колгоспу. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 13.04.48 висланий за межі України на 8 років. Достроково звільнений 22.04.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 192, архів УМВС).

Савчук Данило Іванович, 1905 р., с. Бохоники Вінницької обл., українець, освіта незакінчена вища. Проживав у с. Пилява, вчитель. Заарештований 09.07.35. Звинувачення: антирадянська агітація. Винницьким облсудом 04.10.35 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 25.01.90. (П – 25607, архів УСБУ).

Савчук Семен Іванович, 1905 р., с. Пилява, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 28.03.32. Звинувачення: антирадянська діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 15.05.32 висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П – 18702, архів УСБУ).

Савчук Сергій Іванович, 1905 р., с. Олексіївка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 19.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 02.02.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.97. (П – 14303, ДАХмО).

Сакевич Роман Васильович, 1897 р., с. Сковородки Старокостянтинівського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Пасічна, робітник радгоспу. Заарештований 05.05.38. Звинувачення: шпигун, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П – 4980, архів УСБУ).

Самусько Роман Павлович, 1881 р., с. Пилявка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.07.98. (П – 3150, ДАХмО).

Сапожнік Гнат Романович, 1890 р., с. Пишки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як неблагонадійний елемент висланий у м. Архангельськ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 17.02.93).

Сацюк Іван Ерастович, 1898 р., м. Любовичі (Польща), українець, малописьменний. Проживав у с. Харківці, швець колгоспу. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 17.06.58. (П – 6207, ДАХмО).

Свинцицький Казимир Андрійович, 1909 р., с. Буртин Полонського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Пасічна, хмелевод радгоспу. Заарештований 30.05.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 18.04.69. (П – 16467, архів УСБУ).

Свистун Іван Ігнатович, 1891 р., с. Бабине, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.05.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.08.32 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.08.89. (П – 19736, ДАХмО).

Свідерський Андрій Антонович, 1899 р., с. Івки, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 18.10.38 у м. Кам'янці-Подільському. Похов. на старому міськ. клад. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.11.57. (П – 5211, архів УСБУ).

Свідерський Андрій Гаврилович, 1885 р., с. Гречана, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 28.04.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання, шкідництво. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.06.58. (П – 6288, ДАХмО).

Сегин Йосип Францович, 1910 р., с. Харківці, поляк, малописьменний, коваль радгоспу. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.2.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.05.64. (П – 15410, архів УСБУ).

Семашкевич Володимир Миколайович, 1907 р., с. Теліженці, українець, освіта незакінчена вища, художник по найму. Заарештований 08.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 16.03.40 виправданий. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1566, архів УСБУ).

Семенко-Мельник Павло Григорович, 1890 р., с. Ілятка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П – 18708, архів УСБУ).

Семенчук Володимир Тихонович, 1893 р., с. Липки, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 29.12.32.

Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 05.04.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.09.58. (П – 7016, ДАХмО).

Семенюк Іван Дем'янович, 1907 р., с. Бабине, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 01.01.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.12.89. (П – 24291, ДАХмО).

Сеньков Кирило Осафатович, 1896 р., с. Івки, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 11.05.32 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.01.98. (П – 12789, ДАХмО).

Серветник Янко Андрійович, 1884 р., смт Стара Синява, поляк, малописьменний, швець промартілі. Заарештований 30.05.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П – 22895, архів УСБУ).

Середа Нестор Васильович, 1892 р., с. Пилява, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П – 18268, ДАХмО).

Сидоришин Марк Сергійович, 1901 р., с. Нова Синявка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.89. (П – 19315, архів УСБУ).

Сидоришин Олександр Митрофанович, с. Нова Синявка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий в Комі АРСР. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії.).

Сидоровський Сидір Якович, 1882 р., с. Харківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 21.03.30 за антирадянську діяльність висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4556, архів УМВС).

Синиця Агафія Федорівна, 1892 р., с. Олексіївка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 26.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджена на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П – 18271, ДАХмО).

Синиця Олександр Карпович, 1890 р., с. Олексіївка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 24.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.07.89. (П – 19087, архів УСБУ).

Синкович Андрій Васильович, 1900 р., смт Стара Синява, українець, малописьменний, робітник цукрозаводу. Заарештований 23.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 01.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 08.09.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.09.89. (П – 20738, ДАХмО).

Синкович Ілля Васильович, 1908 р., смт Стара Синява, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 08.10.42. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Кіровської залізниці 27.11.42 засуджений на 5 років позбавлення волі. Виконання вироку відстрочено до закінчення війни з направленням діючу армію. Реабілітований військпрокуратурою Ленінградського ВО 31.03.93. (П – 28600, архів УСБУ).

Ситарчук Терентій Пилипович, 1905 р., с. Липки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 22.03.30 за антирадянську діяльність висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4556, архів УМВС).

Скибицький Никифор Іванович, 1879 р., смт Стара Синява, українець, малописьменний, швець. Заарештований 09.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.10.37.

Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.12.89. (П – 22162, архів УСБУ).

Скикевич Костянтин Михайлович, 1900 р., с. Капустяни Тростянецького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Стара Синява, секретар цукрокомбінату. Заарештований 24.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунська діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 25.03.58. (П – 5705, ДАХмО).

Скоробагатий Іван Васильович, 1896 р., с. Паплинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 08.06.32. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.08.32 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.07.89. (П – 19124, архів УСБУ).

Скороход Павло Тимофійович, 1879 р., с. Олексіївка, українець, малописьменний, сторож колгоспу. Заарештований 03.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 18.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.09.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.09.89. (П – 20387, архів УСБУ).

Скрипник Арефій Омелянович, 1891 р., с. Іванківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі області. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 09.07.93).

Скрипник Григорій Степанович, 1897 р., с. Дашківці, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 30.09.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Слідчим відділом УНКДБ 19.12.44 направлений у спецтабір НКВС для фільтрації. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.05.98. (П – 4445, архів УСБУ).

Скрипник Оверко Несторович, 1893 р., с. Іванківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий у Сибір. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 11.02.93).

Скулов Анатолій Михайлович, 1891 р., м. Тараща Київської обл., росіянин, освіта середня спеціальна. Проживав у смт Стара Синява, головний бухгалтер районного рибгоспу. Заарештований 18.10.30. Звинувачення: антирадянська агітація, контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 12.03.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.05.89. (П – 17806, архів УСБУ).

Скульський Іван Ілліч, 1900 р., с. Солобківці Ярмолинецького р-ну, українець, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Гончариха, заввідділенням радгоспу Старосинявського цукрокомбінату. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.07.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.01.58. (П – 7104, архів УСБУ).

Слободенюк Родіон, 1885 р., с. Пилява, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як неблагонадійний елемент висланий у Сибір. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 07.08.92).

Слободян Федір Йосипович, 1902 р., с. Вигнанка Городоцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с. Мшанець, завветпунктом. Заарештований 14.01.38. Звинувачення: шпигунство, диверсійна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 25.04.67. (П – 16143, архів УСБУ).

Слюсар Микола Якович, 1905 р., с. Яблунів Канівського р-ну Київської обл., українець, освіта незакінчена вища. Проживав у с. Мисюрівка, директор школи. Заарештований 08.04.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.05.58. (П – 6119, архів УСБУ).

Смушева Ніна Зотівна, 1917 р., с. Мшанець, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Томську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.07.97).

Сніжинський Петро Костянтинович, 1901 р., с. Тридуби Балтського р-ну Одеської обл., українець, освіта середня. Проживав у с. Нова Синявка, вчитель. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Помер 22.01.42. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 26.07.61. (П – 10781, архів УСБУ).

Сова Мартин Мартинович, 1877 р., с. Мацьківці Хмельницького р-ну, поляк, неписьменний. Проживав у с. Олександрівка, колгоспник. Заарештований 27.10.37. Звинувачення: участь у підготовці повстання. НКВС і Прокурором СРСР 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 26.09.59. (П – 8401, ДАХмО).

Соколовський Мар'ян Антонович, 1899 р., с. Сковородки Старокостянтинівського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Нова Синявка, лісник. Заарештований 20.04.38. Звинувачення: шпигунство, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 29.05.62. (П – 11216, архів УСБУ).

Соломко Гнат Андрійович, 1880 р., с. Івки, українець, малописьменний, без визначених занять. Заарештований 02.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 17.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.11.89. (П – 21421, архів УСБУ).

Сопрук Тихон Іванович, 1898 р., с. Гречана, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.89. (П – 24487, ДАХмО).

Сосняк Феодосій Онуфрійович, 1895 р., с. Адампіль, українець, малописьменний, приймальник сепараторного пункту. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.11.61. (П – 10926, ДАХмО).

Стадник Іван Йосипович, 1881 р., с. Липки, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 13.04.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 13.12.44 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.05.98. (П – 4074, ДАХмО).

Стасюк Надія Максимівна, 1906 р., смт Стара Синява, українка, освіта початкова, колгоспниця. У 1948 р. за ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі вислана в Іркутську обл. на 8 років. Достроково звільнена 20.05.53. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1906, архів УМВС).

Стасюк Оверкій Якимович, 1884 р., с. Заставці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.02.98. (П – 10522, ДАХмО).

Стасюк Олексій Леонтійович, 1888 р., с. Заставці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 12.07.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 17.08.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.12.89. (П – 24440, архів УСБУ).

Стасюк Пантелеймон Якимович, 1897 р., с. Заставці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 22.09.62. (П – 11906, архів УСБУ).

Стасюк Устина Романівна, 1892 р., с. Заставці, українка, неписьменна, колгоспниця. НКВС СРСР 05.01.46 як член сім'ї зрадника Батьківщини вислана в Казахстан на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 04.02.97. (П – 29723, архів УСБУ).

Статкевич Адам Казимирович, 1905 р., с. Харківці, поляк, малописьменний, тракторист. Заарештований 19.10.37. Звинувачення:

контрреволюційна діяльність, участь у підготовці повстання. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 06.07.63. (П – 13601, архів УСБУ).

Статкевич Альбін Феліксович, 1890 р., с. Пасічна, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.05.38. Звинувачення: шпигун, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П – 4980, архів УСБУ).

Статкевич Антон Феліксович, 1895 р., с. Пасічна, поляк, малописьменний, слюсар радгоспу. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: шпигун, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П – 4980, архів УСБУ).

Статкевич Іван Йосипович, 1884 р., с. Пасічна, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 13.05.38. Звинувачення: шпигун, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П – 4980, архів УСБУ).

Статкевич Казимир Алоїзович, 1885 р., с. Харківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 21.03.30 за антирадянську діяльність висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4556, архів УМВС).

Статкевич Людвіг Казимирович, 1899 р., с. Пасічна, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 06.05.89. (П – 18058, архів УСБУ).

Степанишин Филимон Костянтинович, 1885 р., с. Лисанівці, українець, малописьменний. Проживав у с. Іванківці, робітник бурякорадгоспу. Заарештований 14.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 22.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.04.60. (П – 9236, ДАХмО).

Стеценко Іван Феодосійович, 1876 р., смт Стара Синява, українець, малописьменний, робітник промартілі. Заарештований 02.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 28.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.11.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 15.12.56. (П – 4516, архів УСБУ).

Сторожук Давид Іванович, 1885 р., с. Олексіївка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.02.30. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 07.03.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.03.98. (П – 11688, ДАХмО).

Сторожук Кіндрат Йосипович, 1885 р., с. Олексіївка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 01.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 09.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.98. (П – 2947, архів УСБУ).

Сторожук Михайло Галактіонович, 1893 р., с. Немиринці, українець, малописьменний. Проживав у с. Іванківці, робітник Старосинявського цукрокомбінату. Заарештований 26.09.37. Звинувачення: ухилення від сплати податків. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 07.10.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.10.89. (П – 21090, архів УСБУ).

Стоян Сава Микитович, 1896 р., с. Мисюрівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 14.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.12.37 у м. Проскурові. Похов. брат. мог. на старому міськ. клад. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.08.82. (П – 16843, архів УСБУ).

Стрієвський Станіслав Антонович, 1887 р., с. Пасічна, поляк, малописьменний, слюсар радгоспу. Заарештований 13.05.38. Звинувачення: шпигун, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений

до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.10.57. (П – 4980, архів УСБУ).

Струтинській Марко Климович, с. Гречана, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі району. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 13.03.97).

Струтинській Михайло Герасимович, 1885 р., с. Яблунівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.10.60. (П – 9948, архів УСБУ).

Стручок Зот Мойсейович, 1898 р., с. Івки, українець, малописьменний, рахівник колгоспу. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.09.55. (П – 3010, архів УСБУ).

Сулковський Пилип Гнатович, 1884 р., с. Райки Старокостянтинівського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Заставці, робітник Старосинявського цукрозаводу. Заарештований 27.01.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.07.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.01.58. (П – 7104, архів УСБУ).

Сушко Григорій Герасимович, 1894 р., с. Широка Гребля Хмільницького р-ну Вінницької обл., українець, освіта середня. Проживав у с. Бабине, вчитель. Заарештований 17.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Проскурівської дільниці 03.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.12.98. (П – 2178, ДАХмО).

Т

Табачнюк Лідія Антонівна, 1919 р., с. Цимбалівка, українка, утриманка. У 1931 р. вислана разом з батьками за межі області. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.01.93).

Тарасов Омелян Яремович, 1890 р., с. Нова Синявка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у Красноярський край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 07.08.92).

Тарнавський Гнат Іванович, 1895 р., с. Паплинці, поляк, малописьменний, машиніст молотарки. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: шпигунство, участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.05.58. (П – 6119, архів УСБУ).

Тарнавський Петро Іванович, 1897 р., с. Паплинці, поляк, малописьменний. Проживав у с. Гончариха, бригадир колгоспу. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.02.60. (П – 9010, архів УСБУ).

Тарнавський-Моцний Антон Пилипович, 1896 р., смт Стара Синява, поляк, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 30.05.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 26.07.61. (П – 10855, архів УСБУ).

Твардовський Сергій Трифонович, 1885 р., с. Пилява, українець, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.10.89. (П – 21047, ДАХмО).

Тимчук Ананій Ілліч, 1921 р., с. Липки, українець, освіта початкова, військовослужбовець, член ВЛКСМ до 1941 р. Заарештований 27.09.41. Військтрибуналом військово-морської бази Балтійського флоту 04.10.41 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.02.98. (П – 11181, архів УСБУ).

Тимчук Яким Андрійович, 1897 р., с. Пишки, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 04.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.10.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 05.01.57. (П – 4506, ДАХмО).

Ткачук Лідія Василівна, с. Ожарівка, українка, утриманка. У 1931 р. вислана разом з батьками в Сибір. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 07.08.92).

Томашевський Адольф Юліанович, 1904 р., с. Гречана, поляк, малописьменний, рахівник колгоспу. Заарештований 20.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.10.38 у м. Проскурові. Похов. брат. мог. на старому міськ. клад. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.06.58. (П – 6288, ДАХмО).

Томчук Андрон Сильвестрович, 1897 р., с. Бабине, українець, освіта середня, інспектор обліку наргосподарства. Заарештований 08.05.38. Звинувачення: шпигунство, участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.05.58. (П – 6119, архів УСБУ).

Тонкоглас Арсеній Юхимович, 1884 р., с. Харківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 21.03.30 за антирадянську агітацію висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4556, архів УМВС).

Трачук Василь Афанасійович, 1902 р., с. Літинка Літинського р-ну Вінницької обл., українець, освіта середня. Проживав у с. Пилява, вчитель. Заарештований 17.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Проскурівським райвідділом ДПУ 29.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.12.98. (П – 796, архів УСБУ).

Тротюк (Троцюк) Тимофій Макарович, 1894 р., с. Теліженці, українець, освіта середня. Проживав у с. Іванківці, вчитель. Заарештований 17.03.33. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Прокуратурою Проскурівської дільниці 14.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.98. (П – 2264, ДАХмО).

Троян Тихон Федорович, 1894 р., с. Бабине, українець, освіта початкова, їздовий колгоспу. Заарештований 03.09.51. Звинувачення: пособництво окупаційній владі. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 23.11.51 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.12.54 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі. Звільнений з-під варти 17.01.55 із зняттям судимості. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.02.92. (П – 27430, архів УСБУ).

Тукало Григорій Васильович, 1908 р., с. Адампіль, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 08.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Прокуратурою Кам'янець-Подільської обл. 26.04.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.05.98. (П – 4103, архів УСБУ).

Тукало Григорій Григорович, 1898 р., с. Адампіль, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 11.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 13.10.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.12.60. (П – 10022, архів УСБУ).

Тукало Тарас Васильович, 1902 р., с. Адампіль, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Помер 31.05.42. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.12.60. (П – 10004, архів УСБУ).

У

Уляновський Болеслав Стефанович, 1888 р., с. Скаржинці Уланівського р-ну Вінницької обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Петрівське, столяр колгоспу. Заарештований 12.09.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 12.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 21.10.37. Реабілітований військтрибуналом

Прикарпатського ВО 22.05.78. (П – 16793 архів УСБУ).

Ф

Федоров Іван Остапович, 1898 р., с. Адампіль, українець, освіта середня спеціальна, ветфельдшер колгоспу. Заарештований 03.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 13.10.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.12.60. (П – 10022, архів УСБУ).

Фігурний Микола Харитонович, 1915 р., с. Білоусівка Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, початкова. Проживав у с. Дашківці, об'їждчик полів. Заарештований 21.08.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.10.44 засуджений на 15 років позбавлення волі з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.11.55 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 01.10.96. (П – 29645, архів УСБУ).

Філіпишин Петро Григорович, 1926 р., с. Нова Синявка, українець, освіта початкова, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 13.04.48 висланий за межі України на 8 років. Достроково звільнений 10.03.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 155, архів УМВС).

Х

Хамський Сигізмунд Адольфович, 1898 р., с. Харківці, поляк, малописьменний, стельмах колгоспу. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 06.07.63. (П – 13601, архів УСБУ).

Хамський Фелікс Адольфович, 1900 р., с. Харківці, поляк, малописьменний, стельмах колгоспу. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 04.05.62. (П – 11136, ДАХмО).

Харчук Микита Іванович, 1892 р., с. Олексіївка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 14.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 17.08.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.08.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.08.89. (П – 19257, архів УСБУ).

Харчук Павло Трохимович, 1899 р., с. Олексіївка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 02.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 13.10.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 16.05.46. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.06.61. (П – 10803, архів УСБУ).

Харчук Степан Феодосійович, 1885 р., с. Олексіївка, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 19.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 25.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.89. (П – 23989, архів УСБУ).

Харчук Филимон Трохимович, 1908 р., с. Олексіївка, українець, малописьменний, вантажник Пилявської МТС. Заарештований 01.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 07.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений у 1948 р. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.08.60. (П – 9604, архів УСБУ).

Хаскельзон Клара (Хая) Марківна, 1902 р., с. Івки, єврейка, освіта початкова, селянка-одноосібниця. Заарештована 24.02.30. Звинувачення: шпигунство. Проскурівським окрвідділом ДПУ 19.03.30 вислана у Північний край. Реабілітована військпрокуратурою Прикарпатського ВО 05.05.89. (П – 18067, архів УСБУ).

Хобоша Іван Федорович, 1898 р., с. Паньківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий в Іркутську обл. У 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований президією Іркутського облсуду у 1968 р.

Хобоша Микола Петрович, 1926 р., с. Паньківці, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 25.12.48. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом в/ч 57310 24.03.49 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 06.05.91. (П – 26336, архів УСБУ).

Хобоша Михайло Гнатович, 1896 р., с. Паньківці, українець, освіта початкова. Проживав у с. Іванківці, робітник бурякорадгоспу. Заарештований 28.06.41. Звинувачення: антирадянська агітація. Алтайським крайовим судом 25.10.41 засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Помер 08.02.42. Реабілітований президією Верховного Суду РРФСР 08.09.65. (П – 15790, архів УСБУ).

Хорошко Андрій Никифорович, 1892 р., с. Грузьке Сумської обл., українець, освіта середня. Проживав у с. Йосипівка, директор школи. Заарештований 10.12.29. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Проскурівського округу 13.07.30 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.03.98. (П – 10467, архів УСБУ).

Худик (Худий) Семен Гнатович, 1895 р., с. Ями Холмського воєв-ва (Польща), українець, малописьменний. Проживав у с. Ожарівка, конюх колгоспу. Заарештований 13.01.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Остропільським райвідділом НКВС 08.10.40 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.98. (П – 2808, архів УСБУ).

Худяк Спиридон Тарасович, 1888 р., с. Савинці Ярмолинецького р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Пилявка, священик. Заарештований 08.04.29. Звинувачення: антирадянська агітація. Колегією ОДПУ 15.07.29 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.04.94. (П – 29000, архів УСБУ).

Ц

Цавалюк Трохим Микитович, 1890 р., с. Дашківці, українець, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 19.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 31.01.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.06.90. (П – 26177, архів УСБУ).

Цимбалюк Іван Леонтійович, 1893 р., с. Пилявка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 28.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 13.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.09.89. (П – 20389, архів УСБУ).

Цимберг Петро Ісаакович, 1904 р., смт Стара Синява, єврей, освіта середня спеціальна, військовослужбовець, член ВКП(б) до 1940 р. Заарештований 22.08.40. Звинувачення: порушення присяги. Особливою нарадою НКВС СРСР 25.11.40 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.01.92. (П – 27337, архів УСБУ).

Цирульник Хаїм Піньович, 1896 р., смт Стара Синява, єврей, малописьменний, швець. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П – 22857, архів УСБУ).

Цюрупій Тимофій Данилович, 1883 р., с. Олексіївка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 21.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.89. (П – 19373, архів УСБУ).

Ч

Чайковський Іван Фердінандович, 1888 р., смт Стара Синява, поляк, освіта середня спеціальна, заввідгодівельного пункту Старосинявського цукрокомбінату. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.89. (П – 17464, архів УСБУ).

Чемерис Олександр Кирилович, 1911 р., с. Пилява, українець, малописьменний,

колгоспник. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.89. (П – 19246, архів УСБУ).

Чепкий Федір Тимофійович, 1896 р., с. Пилявка, українець, малописьменний. Проживав у с. Ілятка, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.03.98. (П – 14977, архів УСБУ).

Черкасова Марія Петрівна, 1895 р., с. Зимель Ліфляндської губ. (Латвія), латвійка, освіта незакінчена середня. Проживала у смт Стара Синява, директор Старосинявського цукрокомбінату, член ВКП(б) до 1937 р. Заарештована 31.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Прокуратурою Кам'янець-Подільської обл. 23.02.39 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 30.04.98. (П – 4180, архів УСБУ).

Чернецький Іван Францович, 1892 р., с. Куманівці Хмільницького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Стара Синява, сторож МТС. Заарештований 30.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.07.89. (П – 23165, архів УСБУ).

Черниш Федір Петрович, 1909 р., с. Мшанець, українець, малописьменний, конюх колгоспу. Заарештований 23.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.04.38 у м. Проскурові. Похов. брат. мог. на старому міськ. клад. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.07.67. (П – 16213, ДАХмО).

Чехира Євстафій Дем'янович, 1894 р., с. Кудринці Хмельницького р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Миколаївка, вчитель музики. Заарештований 15.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П – 22411, архів УСБУ).

Чирва Андрій Олександрович, 1890 р., с. Липки, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 01.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 18.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П – 18324, ДАХмО).

Чирва Уліян Олександрович, 1880 р., с. Липки, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.11.32. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 05.04.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.09.58. (П – 7016, ДАХмО).

Чирський Іван Прокопович, 1891 р., с. Пархомівці Хмельницького р-ну, українець, освіта вища. Проживав у с. Бабине, вчитель. Заарештований 17.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Проскурівським райвідділом ДПУ 29.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.12.98. (П – 796, архів УСБУ).

Чорний Гаврило Захарович, 1878 р., с. Дашківці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 19.11.32. Звинувачення: антирадянська діяльність. Вінницьким облсудом 02.03.33 засуджений на 8 років позбавлення волі з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 15.02.90. (П – 25605, архів УСБУ).

Чорний Семен Софронович, 1886 р., с. Заставці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 07.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 31.12.32 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.11.97. (П – 13299, архів УСБУ).

Чорнобай Павло Іванович, с. Мисюрівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий на Урал. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 07.08.92).

Ш

Шайда Сергій Іванович, 1884 р., с. Подоляни, українець, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 23.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.05.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.08.89. (П – 19637, архів УСБУ).

Шапка Павло Дем'янович, 1906 р., смт Стара Синява, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 24.07.37. Звинувачення: несплата податків у визначені строки, теракт. НКВС і Прокурором СРСР 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.07.89. (П – 19086, архів УСБУ).

Шатайло Йосип Якович, 1911 р., с. Пилява, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П – 18284 «А», ДАХмО).

Шатайло Яків Тимофійович, 1879 р., с. Пилява, українець, неписьменний, без визначених занять. Заарештований 13.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 20.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.89. (П – 19410, архів УСБУ).

Шафінський Андрій Андрійович, 1916 р., с. Івки, поляк, малописьменний, колгоспник, член ВКП(б) до 1938 р. Заарештований 21.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. НКВС СРСР 25.02.39 справу припинено. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.11.57. (П – 5211, архів УСБУ).

Шафінський Андрій Васильович, 1886 р., с. Івки, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 13.02.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.11.57. (П – 5211, архів УСБУ).

Шафінський Вікентій Тимофійович, 1886 р., с. Івки, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.06.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 01.10.38 у м. Кам'янці-Подільському. Похов. на старому міськ. клад. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.11.57. (П – 5211, архів УСБУ).

Шафінський Григорій Несторович, 1881 р., с. Івки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий в Архангельську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.01.93).

Шафінський Кароль Петрович, 1891 р., с. Івки, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 27.01.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.11.57. (П – 5211, архів УСБУ).

Шафінський Людвіг Петрович, 1877 р., с. Івки, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.05.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.11.57. (П – 5211, архів УСБУ).

Шафінський Микола Вікторович, 1900 р., с. Івки, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 09.04.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання, підрив державної економіки. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.11.57. (П – 5211, архів УСБУ).

Шафінський Стах Миколайович, 1885 р., с. Івки, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 02.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою

УНКВС Вінницької обл. 17.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.11.89. (П – 21411, архів УСБУ).

Шафінський Степан Адамович, 1899 р., с. Івки, поляк, малописьменний, завсепараторного пункту колгоспу. Заарештований 14.05.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 01.10.38 у м. Кам'янці-Подільському. Похов. на території колишнього хут. Загальського. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.11.57. (П – 5211, архів УСБУ).

Шафінський Тимофій Миколайович, 1899 р., с. Івки, українець, малописьменний, грейдерист Старосинявської МТС. Заарештований 17.06.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання, шкідництво. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.11.57. (П – 5211, архів УСБУ).

Шафінський Томко (Томаш) Васильович, 1893 р., с. Івки, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.89. (П – 17418, архів УСБУ).

Шафінський Франц Север'янович, 1900 р., с. Івки, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 09.04.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання, шкідництво. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 01.10.38 у м. Кам'янці-Подільському. Похов. на території колишнього хут. Загальського. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.11.57. (П – 5211, архів УСБУ).

Шафінський Цезар Карлович, 1893 р., с. Івки, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.04.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання, шкідництво. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.11.57. (П – 5211, архів УСБУ).

Шафінський Уліян (Юліан) Іванович, 1909 р., с. Івки, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Подоляни, інспектор комітету заготівель, кандидат у члени ВКП(б) до 1938 р. Заарештований 24.04.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання, підрив державної економіки. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.11.57. (П – 5211, архів УСБУ).

Шафорост Василь Кирилович, 1894 р., с. Нова Синявка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Проскурівським окрвідділом ДПУ 21.03.30 за антирадянську пропаганду висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4556, архів УМВС).

Шафорост Юхим Дем'янович, 1887 р., с. Нова Синявка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 17.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.02.98. (П – 10526, ДАХмО).

Швець Василь Петрович, 1893 р., с. Заставці, українець, малописьменний, сторож колгоспу. Заарештований 18.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 25.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.07.89. (П – 19088, архів УСБУ).

Шевцов Георгій Афанасійович, 1885 р., с. Атаки Хотинського р-ну Чернівецької обл., українець, освіта незакінчена вища. Проживав у с. Дашківці, завуч школи. Заарештований 23.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.07.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.07.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.08.89. (П – 19255, архів УСБУ).

Шевчук Іван Максимович, 1907 р., с. Паньківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 24.07.47. Звинувачення: підготовка до скоєння теракту. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.10.47 засуджений на 25 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.02.55 строк покарання зменшено до 10 років

позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.07.99. (П – 30520, архів УСБУ).

Шевчук Степан Тихонович, 1885 р., с. Буглаї, українець, малописьменний. Проживав у с. Іванківці, робітник бурякорадгоспу. Заарештований 14.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 15.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.04.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 19.03.66. (П – 15943, архів УСБУ).

Шепельський Володимир Михайлович, 1901 р., с. Єльня Козелецького пов. Радомської губ. (Польща), поляк, малописьменний. Проживав у с. Пилявка, коваль колгоспу. Заарештований 20.04.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.11.57. (П – 5211, архів УСБУ).

Шеремета Іван Васильович, 1898 р., с. Чесники Рогатинського р-ну Івано-Франківської обл., українець, малописьменний. Проживав у смт Стара Синява, помічник директора МТС, член ВКП(б) до 1937 р. Заарештований 22.09.37. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 22.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.01.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П – 22836, архів УСБУ).

Шидловський Людвіг Іванович, 1895 р., смт Стара Синява, поляк, малописьменний, котельник цукрозаводу. Заарештований 05.05.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.11.57. (П – 5211, архів УСБУ).

Шикун Юхим Макарович, 1900 р., с. Обіжин Ковельського пов. (Польща), українець, малописьменний. Проживав у с. Пасічна, бригадир, член ВКП(б) до 1937 р. Заарештований 11.09.37. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 10.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.10.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 11.05.62. (П – 11151, ДАХмО).

Шиманський Іван Карлович, 1902 р., м. Монастирище Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Стара Синява, бухгалтер цукрозаводу. Заарештований 12.09.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. НКВС і Прокурором СРСР 14.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 21.10.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 13.06.58. (П – 6234, архів УСБУ).

Шкодич Наум Савелійович, 1894 р., с. Карасин Сарненського р-ну Рівненської обл., українець, неписьменний. Проживав у с. Адампіль, робітник на будівництві залізниці. Заарештований 30.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 13.10.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.04.89. (П – 17563, архів УСБУ).

Шматлай Григорій Савович, 1888 р., с. Пилява, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.10.29. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ОДПУ 18.01.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.04.98. (П – 5539, архів УСБУ).

Шматлай Олексій Антонович, 1924 р., с. Олексіївка, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Дубова, бухгалтер колгоспу. Заарештований 26.08.53. Звинувачення: зрада Батьківщини. Кам’янець-Подільським УМВС 27.08.53 з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.12.98. (П – 2035, ДАХмО).

Шматлай Федір Васильович, 1896 р., с. Ожарівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1934 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі області. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.01.93).

Шнайдер Віктор Арестович (Герасимович), 1917 р., смт Стара Синява, українець, освіта неповна середня, тракторист Старосинявської МТС. Заарештований 11.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 20.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.10.59. (П – 8513, архів УСБУ).

Шолачук Василь Григорович, 1888 р., с. Глинянка Дубенського р-ну Рівненської обл.,

українець, малописьменний. Проживав у с. Пилява, селянин-одноосібник. Заарештований 03.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 17.08.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.08.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.89. (П – 19244, архів УСБУ).

Шпак Семен Дорофійович, 1882 р., с. Заставці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 19.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 02.02.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.12.97. (П – 14304, ДАХмО).

Штейнберг Йосип Фроймович, 1904 р., смт Меджибіж Летичівського р-ну, єврей, освіта середня. Проживав у с. Сьомаки, селянин-одноосібник. Заарештований 31.06.26. Звинувачення: контрабанда. Прокуратурою Проскурівського округу 05.10.26 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.03.98. (П – 10626, архів УСБУ).

Штивельбанд Хаїм Абрамович, 1904 р., смт Стара Синява, єврей, малописьменний, завбази «Заготскот» у м. Літин Вінницької обл. Заарештований 08.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 07.10.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 01.04.61. (П – 10553, ДАХмО).

Шуляк Павло Герасимович, 1904 р., с. Гречана, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.06.58. (П – 6288, ДАХмО).

Шумський Михайло Дмитрович, 1896 р., с. Паневичі Бєльського пов. Гродненської губ. (Польща), українець, малописьменний. Проживав у смт Стара Синява, касир цукрозаводу. Заарештований 29.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.11.57. (П – 5211, архів УСБУ).

Шустовецький Олександр Карлович, 1885 р., с. Уласово-Русанівка, поляк, неписьменний. Проживав у с. Іванківці, робітник цукрокомбінату. Заарештований 11.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 25.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.06.98. (П – 3030, ДАХмО).

Щ

Щерблюк Амвросій Васильович, 1867 р., с. Харківці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.03.27. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Шепетівським окрсудом 30.11.27 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.02.96. (П – 29496, архів УСБУ).

Щирань Платон Остапович, 1894 р., смт Стара Синява, українець, освіта початкова, робітник цукрозаводу. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.05.89. (П – 17803, архів УСБУ).

Ю

Юзва Іван Якубович, 1879 р., с. Адампіль, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання, шкідництво. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 18.10.38 у м. Кам'янці-Подільському. Похов. на старому міськ. клад. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.11.57. (П – 5211, архів УСБУ).

Юзва Стах Антонович, 1913 р., с. Адампіль, поляк, освіта початкова, рахівник колгоспу. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 справу припинено у зв'язку із смертю звинувачуваного. Помер у тюрмі 17.06.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.11.61. (П – 10926, ДАХмО).

Юзва Юзеф Дем'янович, 1903 р., с. Гречана, поляк, малописьменний, колгоспник, член ВКП(б) до 1938 р. Заарештований 05.05.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.10.38 у м. Проскурові. Похов. на старому міськ. клад. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.06.58. (П – 6288, ДАХмО).

Юзва Юзеф Кайтанович, 1901 р., с. Гречана, поляк, малописьменний, продавець кооперації. Заарештований 30.05.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 09.12.67. (П – 16286, ДАХмО).

Юзьків Іван Семенович, 1895 р., с. Карпівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 21.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 01.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 08.09.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.08.89. (П – 19860, архів УСБУ).

Юргенс Леонтій Іванович, 1908 р., с. Забужжя Немирівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Стара Синява, токар цукрозаводу. Заарештований 30.05.38. Звинувачення: шпигунство, участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П – 22645, ДАХмО).

Юркевич Адольф Войцехович, 1892 р., с. Харківці, поляк, малописьменний, бджоляр колгоспу. Заарештований 30.05.38. Звинувачення: шпигунство, участь у підготовці повстання. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.09.89. (П – 22632, ДАХмО).

Я

Язвінський Карл Іванович, 1898 р., с. Осташки Хмельницького р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Карпівці, робітник Меджибізького лісництва. Заарештований 17.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Проскурівської дільниці 15.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.09.98. (П – 1140, ДАХмО).

Якубовський Іван Йосипович, 1889 р., с. Адампіль, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання, шкідництво. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 01.10.38 м. Кам'янці-Подільському. Похов. брат. мог. у р-ні консервного заводу. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.11.57. (П – 5211, архів УСБУ).

Яловенко Григорій Пилипович, 1889 р., с. Пилява, українець, малописьменний, сторож МТС. Заарештований 06.05.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.07.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.02.97. (П – 29778, архів УСБУ).

Яловий Іван Андрійович, 1883 р., с. Подоляни, українець, малописьменний, сторож колгоспу. Заарештований 09.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 20.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.08.89. (П – 20277, ДАХмО).

Яловчук Василь Федорович, 1927 р., с. Пилявка, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 08.08.50. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом військ МВС Кіровської обл. 23.10.50 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Військтрибуналом Уральського ВО 14.01.55 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі. Реабілітований військпрокуратурою Приуральського ВО 10.12.91. (П – 27273, архів УСБУ).

Янковий Борис Петрович, 1907 р., м. Київ, українець, освіта вища. Проживав у смт Стара Синява, директор цукрозаводу. Заарештований 19.04.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.44 засуджений на 10 років каторжних робіт з конфіскацією майна

і пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.92. (П – 27514, архів УСБУ).

Яржемський Андрій В'ячеславович, 1896 р., с. Березівка Вінницької обл., українець, освіта середня. Проживав у смт Стара Синява, агроном. Заарештований 06.01.31. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 14.07.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.12.97. (П – 14110, архів УСБУ).

Яровий Сергій Якович, 1892 р., с. Рогізна Остропільського р-ну Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Харківці, садівник колгоспу. Заарештований 23.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.09.58. (П – 6823, архів УСБУ).

Яровик Варвара Іванівна, 1897 р., с. Йосипівка, українка, неписьменна, домогосподарка. Заарештована 12.12.22. Звинувачення: зв'язок з бандитським угрупуванням. Подільською губчека 13.12.22 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний 13.12.22. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 30.09.97. (П – 30292, архів УСБУ).

Яровик Микола Іванович, 1903 р., с. Йосипівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 12.12.22. Звинувачення: зв'язок з бандитським угрупуванням. Подільською губчека 13.12.22 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.12.22. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.09.97. (П – 30292, архів УСБУ).

Яровик Олександра Іванівна, 1898 р., с. Йосипівка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 12.12.22. Звинувачення: зв'язок з бандитським угрупуванням. Подільською губчека 13.12.22 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний 13.12.22. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 30.09.97. (П – 30292, архів УСБУ).

Яровик Софія Дмитрівна, 1871 р., с. Йосипівка, українка, неписьменна, домогосподарка. Заарештована 12.12.22. Звинувачення: зв'язок з бандитським угрупуванням. Подільською губчека 13.12.22 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний 13.12.22. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 30.09.97. (П – 30292, архів УСБУ).

Ярославська Поліна, с. Адампіль, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.11.01, спр. № 3).

Ярославський Іван Григорович, 1885 р., с. Адампіль, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 07.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 31.12.32 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.11.97. (П – 13298, архів УСБУ).

Ярославський Максим, с. Адампіль, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий в Іркутську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.11.01, спр. № 3).

Ярославський Сергій Максимович, 1906 р., с. Адампіль, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий в Іркутську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.11.01, спр. № 3).

Ярошенко Марко Флорович, 1899 р., с. Буглаї, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.08.89. (П – 19928, архів УСБУ).

Ястремський Сигізмунд Іванович, 1909 р. с. Іванківці, поляк, освіта початкова. Проживав у смт Стара Синява, автомеханік МТС, член ВКП(б) до 1938 р. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: участь у підготовці повстання, шкідництво. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.11.57. (П – 5211, архів УСБУ).

Яцишин Василь Онуфрійович, 1889 р., с. Лисанівці, українець, малописьменний, тесля колгоспу. Заарештований 21.05.46. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Кам'янець-Подільським облсудом 13.07.46 засуджений на

5 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.05.92. (П – 27887, архів УСБУ).

Яцишин Петро Васильович, 1901 р., с. Лисанівці, українець, освіта початкова, коваль колгоспу. Заарештований 07.03.46. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Кам'янець-Подільським облсудом 11.05.46 засуджений на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.10.91. (П – 27043, архів УСБУ).

Яцишин Платон Григорович, 1895 р., с. Лисанівці, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 11.03.43. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом 339-ї Ростовської стрілецької дивізії 25.03.43 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.03.43. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.10.97. (П – 30291, архів УСБУ).

Яцишина Олена Арсентіївна, 1902 р., с. Лисанівці, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1948 р. за ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі вислана в Тюменську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

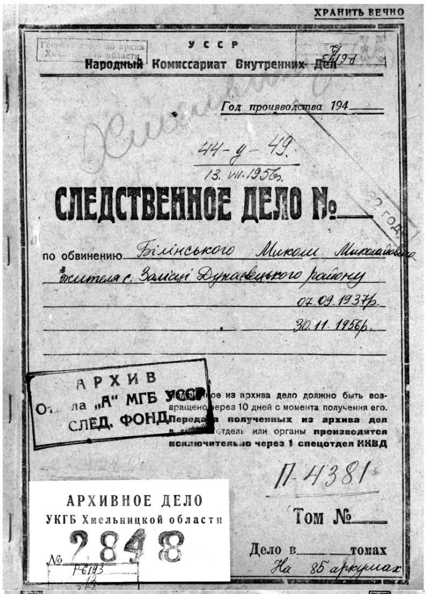

ХРАНИТЬ ВЕЧНО

УССР

Народный Комиссариат Внутренних Дел

Год производства 194

44-у-49

13.VII.1956г.

СЛЕДСТВЕННОЕ ДЕЛО №

по обвинению Білінського Миколи Михайловича жителя с. Залісці Дунаєвецького району

07.09.1937р.

30.11.1956р.

АРХИВ Отдела „А“ МГБ УССР СЛЕД. ФОНД

Затребованное из архива дело должно быть возвращено через 10 дней с момента получения его. Передача полученных из архива дел в другой отдел или органы производится исключительно через 1 спецотдел НКВД

П-4381

Том №

Дело в томах

На 85 аркушах

АРХИВНОЕ ДЕЛО УКГБ Хмельницкой области № 2848

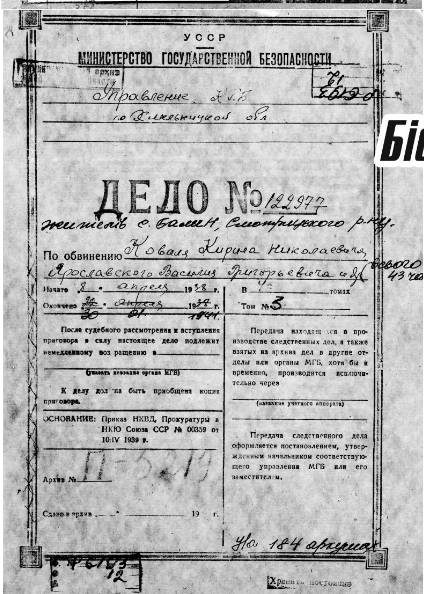

УССР

МИНИСТЕРСТВО ГОСУДАРСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ

Управление КГБ по Хмельницкой об.

ДЕЛО № 122977

жителів с. Балин, Смотрицького р-ну.

По обвинению Коваля Кирила Николаевича, Ярославского Василия Григорьевича и др.

Начато 2 апреля 1938 г. | В томах

Окончено 30.01.1941 г. | Том № 3

После судебного рассмотрения и вступления приговора в силу настоящее дело подлежит немедленному возращению в (указать название органа МГБ)

К делу дол на быть приобщена копия приговора.

ОСНОВАНИЕ: Приказ НКВД, Прокуратуры и НКЮ Союза ССР № 00359 от 10/IV 1939 г.

Архив № П-3219

Сдано в архив 19 г.

Передача находящихся в производстве следственных дел, а также взятых из архива дел в другие отделы или органы МГБ, хотя бы и временно, производятся исключительно через (название учетного аппарата)

Передача следственного дела оформляется постановлением, утвержденным начальником соответствующего управления МГБ или его заместителем.

На 184 аркушах

Хранить постоянно

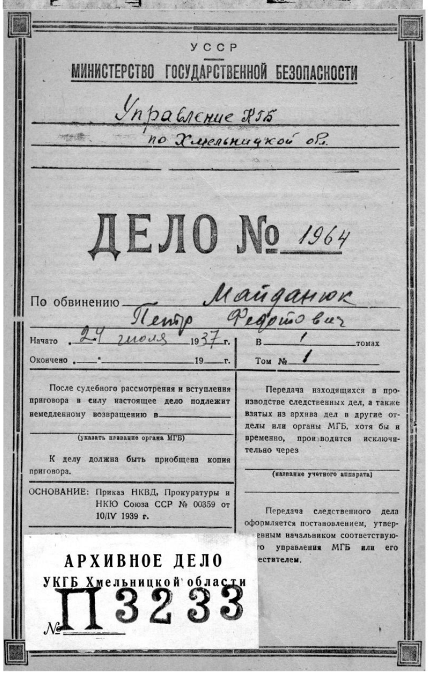

УССР

МИНИСТЕРСТВО ГОСУДАРСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ

Управление КГБ по Хмельницкой об.

ДЕЛО № 1964

По обвинению Майданюк Петр Федотович

Начато 27 июля 1937 г. | В 1 томах

Окончено 19 г. | Том № 1

После судебного рассмотрения и вступления приговора в силу настоящее дело подлежит немедленному возвращению в (указать название органа МГБ)

К делу должна быть приобщена копия приговора.

ОСНОВАНИЕ: Приказ НКВД, Прокуратуры и НКЮ Союза ССР № 00359 от 10/IV 1939 г.

Передача находящихся в производстве следственных дел, а также взятых из архива дел в другие отделы или органы МГБ, хотя бы и временно, производятся исключительно через (название учетного аппарата)

Передача следственного дела оформляется постановлением, утвержденным начальником соответствующего управления МГБ или его заместителем.

АРХИВНОЕ ДЕЛО УКГБ Хмельницкой области № П 3233

3324 жителя району репресовано політичним режимом, серед них 600 осіб були розстріляні, 1026 – ув'язнені, 1698 – депортовані

Біографічні довідки про репресованих Чемеровецького району

За матеріалами державних архівів, комісії з питань поновлення прав реабілітованих Чемеровецької районної ради

А

Адамчук Григорій Євдокимович, 1911 р., с. Сокиринці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.02.28. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 27.04.28 висланий з прикордонної смуги на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.04.98. (П-6074, архів УСБУ).

Адамчук Іван Михайлович, 1888 р., с. Драганівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 13.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 27.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 27.10.88. (П-16920, ДАХмО).

Адамчук Петро Антонович, 1888 р., с. Драганівка, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 24.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 28.01.70. (П-16529, ДАХмО).

Адамчук Семен Євдокимович, 1905 р., с. Сокиринці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам’янець-Подільським окрвідділом ДПУ 20.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Адамчук (Горман) Марія Петрівна, 1919 р., с. Драганівка, українка, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 21.01.50. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою МДБ СРСР 02.09.50 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнена у 1956 р. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 07.08.90. (П-25964, архів УСБУ).

Акулинушкін Іван Герасимович, 1898 р., Оренбурзька обл. (Росія), росіянин, малописьменний. Проживав у с. Мар’янівка, бригадир колгоспу. Заарештований 19.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 21.02.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.05.89. (П-17773, архів УСБУ).

Алексейко Василь Олексійович, 1897 р., с. Кузьминчик, українець, малописьменний, батрак. Заарештований 30.10.26. Звинувачення: шпигунство. Кам’янець-Подільським окружним судом 16-19.09.27 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької 28.01.97. (П-29752, ДАХмО).

Алексєєва (Кузик) Катерина Петрівна, 1894 р., с. Збриж, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 12.09.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджена на 8 років позбавлення волі у ВТТ. УДБ УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 02.12.39 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 11.06.98. (П-2992, ДАХмО).

Аліварська Анастасія Антонівна, 1928 р., с. Мар’янівка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з матір’ю в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 29.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1618, архів УМВС).

Аліварська Кароліна Іванівна, 1886 р., с. Мар’янівка, полька, неписьменна, домогосподарка. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 13.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1620, архів УМВС).

Аліварський Дмитро Сидорович, 1897 р., с. Жабинці, українець, малописьменний. Проживав у с. Мар’янівка, колгоспник. Заарештований 19.07.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 23.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.08.89. (П-20309, ДАХмО).

Андріїв Василь Родіонович, 1910 р., с. Зарічанка, українець, освіта початкова. Проживав у смт Чемерівці, технолог. Заарештований 06.02.54. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам’янець-Подільської обл. 06.02.54 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.04.93. (П-28567, архів УСБУ).

Андріїв Дмитро Родіонович, 1921 р., с. Летава, українець, освіта середня, нач. поштового відділення. Заарештований 16.06.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам’янець-Подільської обл. 13.10.44 засуджений на 15 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на

5 років. Звільнений 21.03.56. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.07.91. (П-26669, архів УСБУ).

Андріїшин Сава Григорович, 1892 р., с. Залуччя, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ за контрреволюційну агітацію 02.04.30 висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Андрійчишин Андрій Олександрович, 1902 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.06.29. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.08.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі умовно. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 17.02.90. (П-25436, архів УСБУ).

Андріяшко Іван Васильович, 1883 р., с. Кормильча, українець, малописьменний, секретар Орининської МТС. Заарештований 07.06.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 21.10.37 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 24.11.61. (П-11006, архів УСБУ).

Андріяшко Михайло Трохимович, 1896 р., с. Кормильча, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 07.07.31. Звинувачення: терористичний акт, бандитизм. Трійкою ДПУ УРСР 30.11.31 позбавлений права проживання у прикордонній смузі на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.12.89. (П-24048, архів УСБУ).

Андрусинник Кирило Дем'янович, 1901 р., с. Вільхівці, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 01.03.68. (П-16305, ДАХмО).

Андрусинник Остап Микитович, 1898 р., с. Вільхівці, українець, малописьменний, бригадир колгоспу. Заарештований 12.07.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 25.11.58. (П-6925, архів УСБУ).

Андрущак Сильвестр Петрович, 1901 р., с. Залуччя, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 10.05.49. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 13.06.49 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ. Комісією по перегляду слідчих справ 01.12.54 строк покарання зменшений до 10 років позбавлення волі. Звільнений 04.06.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.03.92. (П-27594, архів УСБУ).

Антків Григорій Павлович, 1899 р., с. Жабинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 19.12.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 20.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 31.08.66. (П-16048, ДАХмО).

Антків Йосип Антонович, 1899 р., с. Жабинці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 24.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.12.58. (П-7065, архів УСБУ).

Антонецький Антон Йосипович, 1878 р., с. Киселівка Кам'янець-Подільського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Жабинці, селянин-одноосібник. Заарештований 08.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 18.04.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.05.98. (П-4822, ДАХмО).

Антонов Семен Микитович, 1897 р., с. Жабинці, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 09.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 12.11.66. (П-16080, ДАХмО).

Антонова Олена Михайлівна, 1919 р., с. Чагарівка, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 02.03.45. Звинувачення: член сім'ї зрадника Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 24.11.45 вислана на 5 років у Казахстан. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 03.02.97. (П-29720, архів УСБУ).

Антонюк Семен Пилипович, 1897 р., с. Мар'янівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.12.37.

Звинувачення: антирадянська діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 23.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.07.89. (П-18548, архів УСБУ).

Антоняк Павло Пантелеймонович, 1906 р., с. Зарічанка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.06.89. (П-18267, ДАХмО).

Апостол Дмитро Семенович, 1898 р., с. Юрківці Могилів-Подільського р-ну Вінницької обл., українець, малописьменний. Проживав у смт Закупне, робітник. Заарештований 13.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.10.89. (П-21230, ДАХмО).

Артюшкевич Емілія Петрівна, 1906 р., с. Сокиринці Чортківського р-ну Тернопільської обл., українка, малописьменна. Проживала у с. Шидлівці, домогосподарка. Заарештована 06.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.12.37 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована президією Хмельницького облсуду 28.12.57. (П-5227, ДАХмО).

Астахов Тимофій Михайлович, 1889 р., с. Збриж, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 28.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 06.04.67. (П-16141, архів УСБУ).

Атаманчук Григорій Петрович, 1889 р., с. Гуків, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.10.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 09.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П-23066, ДАХмО).

Атаманчук Олександр Матвійович, 1905 р., с. Гуків, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П-22383, архів УСБУ).

Атаманюк Антон Васильович, 1901 р., с. Залуччя, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 19.03.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.11.89. (П-25197, архів УСБУ).

Атаманюк Єфимія Василівна, 1882 р., с. Залуччя, українка, неписьменна, домогосподарка. Заарештована 01.02.28. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ОДПУ 13.07.28 вислана на 3 роки у Сибір. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 19.04.97. (П-29863, архів УСБУ).

Афіцький Іван Іванович, 1893 р., с. Карачківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.10.89. (П-20888, ДАХмО).

Афіцький Йосип Михайлович, с. Цикова, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі р-ну. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 779 від 06.09.94).

Б

Бабелюх Григорій Федорович, с. Чорна, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі р-ну. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 1003 від 18.03.97, спр. Б-89).

Бабелюх Іван Григорович, 1908 р., с. Чорна, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окрвідділом ДПУ 26.03.30 за антирадянську пропаганду висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Бабелюх Микола Васильович, 1893 р., с. Чорна, українець, малописьменний, тракторист Смотрицької МТС. Заарештований 28.02.33. Звинувачення: шкідництво. Вінницьким облвідділом ДПУ 28.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.11.98. (П-1925, ДАХмО).

Бабелюх Олексій Григорович, 1915 р., с. Чорна, українець, утриманець. У 1930 р. разом з батьками висланий за межі р-ну. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 1003 від 18.03.97, спр. Б-89).

Бабелюх Ольга Григорівна, 1922 р., с. Чорна, українка, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана за межі р-ну. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 1003 від 18.03.97, спр. Б-89).

Бабелюх Петро Григорович, 1910 р., с. Чорна, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі р-ну. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 1003 від 18.03.97, спр. Б-89).

Бабелюх Юхим Григорович, 1905 р., с. Чорна, українець, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 17.10.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 08.06.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.11.98. (П-2169, архів УСБУ).

Бабич Михайло Іванович, 1922 р., с. Жабинці, українець, утриманець. Заарештований 13.07.35. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном НКВС 28.07.35 направлений у трудову колонію. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.98. (П-1626, ДАХмО).

Бабич Михайло Петрович, 1907 р., с. Жабинці, українець, освіта середня, бухгалтер колгоспу. Заарештований 19.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 29.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 31.01.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 27.05.61. (П-10702, ДАХмО).

Бабій Василь Архипович, 1904 р., с. Криків, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 27.11.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 04.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.10.89. (П-21017, ДАХмО).

Бабій Василь Іванович, 1881 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 06.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 12.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.08.66. (П-30694, архів УСБУ).

Бабій Василь Іванович, 1887 р., с. Юрківці, українець, малописьменний, тесля колгоспу. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 09.05.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.06.97. (П-12491, архів УСБУ).

Бабій Григорій Данилович, 1884 р., с. Юрківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у Сибір. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 326 від 31.03.93, спр. С-27).

Бабій Дмитро Савович, 1902 р., с. Криків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 25.03.29. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 02.08.29 висланий на 3 роки в Сибір. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.04.92. (П-6071, архів УСБУ).

Бабій Іван Олександрович, 1902 р., с. Свіршківці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 22.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 26.11.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.11.98. (П-1681, ДАХмО).

Бабій Марія, с. Юрківці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Сибір. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 326 від 31.03.93, спр. С-27).

Баб'як Марія Іванівна, 1889 р., с. Гуків, українка, малописьменна, домогосподарка. Заарештована 20.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 21.02.38 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 19.06.98. (П-3040, ДАХмО).

Баб'як Омелян Іванович, 1902 р., с. Гуків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.05.28. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 29.06.28 висланий на 3 роки в Сибір. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.04.98. (П-5480, ДАХмО).

Баб'як Омелян Микитович, 1883 р., с. Слобідка-Скипчанська, українець, неписьменний. Проживав у с. Завадівка, селянин-одноосібник. Заарештований 27.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.09.89. (П-20113, архів УСБУ).

Баварський Данило Іванович, 1888 р., с. Вівся, українець, малописьменний, конюх радгоспу. Заарештований 19.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 висланий з прикордонної смуги на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.97. (П-14544, архів УСБУ).

Багрук Юрій Павлович, 1910 р., с. Залуччя, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окрвідділом ДПУ 20.03.30 за шпигунство висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Байдюк Олександр Гнатович, 1908 р., с. Ружа, українець, малописьменний, колгоспник. Затриманий 20.04.48. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 15.05.48 висланий на 8 років в Іркутську обл. Звільнений із спецпоселення 24.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2027, архів УМВС).

Балабан Михайло Петрович, 1892 р., с. Жердя, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.04.31. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ВДПУ 28.04.31 висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.02.93. (П-12918, ДАХмО).

Балицька Марія Гнатівна, 1887 р., с. Йосипівка, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-356, архів УМВС).

Балицька Юзефа Михайлівна, 1912 р., с. Голенищеве, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 08.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3382, архів УМВС).

Балицький Болеслав Антонович, 1910 р., с. Голенищеве, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 08.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3381, архів УМВС).

Балицький Іван Павлович, 1906 р., с. Долинівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.04.28. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 29.06.28 висланий на 3 роки в Сибір. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.03.93. (П-28511, архів УСБУ).

Балицький Іван Станіславович, 1897 р., с. Йосипівка, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.58. (П-6044, архів УСБУ).

Балицький Пилип Юхимович, 1905 р., с. Долинівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.02.28. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 27.04.28 висланий на 3 роки у Сибір. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.08.93. (П-28762, архів УСБУ).

Балицький Юхим Іванович, 1884 р., с. Долинівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.10.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.11.30 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.01.98. (П-12100, архів УСБУ).

Баньковський Володимир Йосипович, с. Черче, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі р-ну. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 985 від 03.09.96, спр. Г-90).

Баньковський Йосип Антонович, 1887 р., с. Черче, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. М-46).

Барабан Антон Йосипович, 1925 р., с. Івахнівці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3384, архів УМВС).

Барабан Антон Станіславович, 1934 р., с. Івахнівці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом

з батьками висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 16.06.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-746, архів УМВС).

Барабан Ганна Костянтинівна, 1902 р., с. Івахнівці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 769 від 06.09.94, спр. Б-86).

Барабан Емілія Іванівна, 1924 р., с. Івахнівці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 769 від 06.09.94, спр. Б-86).

Барабан Іван Адамович, с. Івахнівці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 489 від 22.10.93, спр. К-77).

Барабан Іван Вікентійович, 1898 р., с. Івахнівці, поляк, малописьменний, робітник. Заарештований 01.01.38. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 01.11.88. (П-16918, ДАХмО).

Барабан Іван Петрович, 1887 р., с. Івахнівці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 769 від 06.09.94, спр. Б-86).

Барабан Іван Францович, 1909 р., с. Івахнівці, поляк, освіта середня, вчитель. Заарештований 13.07.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 11.03.58. (П-5611, ДАХмО).

Барабан Йосип Адамович, 1889 р., с. Івахнівці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3384, архів УМВС).

Барабан Карл Петрович, 1906 р., с. Івахнівці, поляк, освіта середня. Проживав у с. Кугаївці, вчитель. Заарештований 09.09.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 13.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.08.60. (П-9504, ДАХмО).

Барабан Леонтій Євгенович, 1909 р., с. Івахнівці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 07.09.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС СРСР 26.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.66. (П-15964, архів УСБУ).

Барабан Марія Андріївна, с. Івахнівці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 489 від 22.10.93, спр. К-77).

Барабан Марія Іванівна, 1931 р., с. Івахнівці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 769 від 06.09.94, спр. Б-86).

Барабан Марія Петрівна, 1927 р., с. Івахнівці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 18.02.56. Реабілітована УМВС України у Хмельницькій обл. 17.10.95. (П-5119, архів УМВС).

Барабан Михайло Антонович, 1907 р., с. Івахнівці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.07.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.12.89. (П-25192, архів УСБУ).

Барабан Олена Карлівна, 1912 р., с. Івахнівці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-746, архів УМВС).

Барабан Олена Францівна, 1864 р., с. Івахнівці, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-255, архів УМВС).

Барабан Ольга Пилипівна, 1905 р., с. Івахнівці, українка, малописьменна, колгоспниця.

У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 18.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5120, архів УМВС).

Барабан Петро Карлович, 1896 р., с. Івахнівці, поляк, освіта початкова, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 17.01.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5121, архів УМВС).

Барабан Станіслав Вікентійович, 1902 р., с. Івахнівці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-746, архів УМВС).

Барабан Франц Йосипович, 1928 р., с. Івахнівці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 09.02.56. Реабілітований УМВС України у Хмельницькій обл. 01.06.95. (П-3384, архів УМВС).

Барабан Франц Казимирович, 1911 р., с. Івахнівці, поляк, малописьменний, робітник. Заарештований 09.03.38. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 15.06.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.06.90. (П-25879, ДАХмО).

Барабаш Устин Самійлович, 1897 р., с. Жердя, українець, малописьменний, голова колгоспу. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.08.58. (П-6395, ДАХмО).

Баран Мефодій Васильович, 1892 р., с. Боднарівка, українець, освіта середня, вчитель. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 17.03.45 за зраду Батьківщини засуджений на 20 років позбавлення волі. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 25.03.88. (П-16891, архів УСБУ).

Баранівська Емілія Антонівна, 1898 р., с. Вигода, полька, малописьменна. Проживала в с. Чагарівка, колгоспниця. Заарештована 14.03.33. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 04.06.33 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.97. (П-2753, архів УСБУ).

Бардзиха Степан Йосипович, 1881 р., с. Івахнівці, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-592, архів УМВС).

Бардзиха Степанида Адамівна, 1886 р., с. Івахнівці, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-357, архів УМВС).

Бардков Олександр Григорович, 1897 р., с. Жабинці, українець, освіта початкова, комірник колгоспу. Заарештований 21.10.37. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 01.08.59. (П-8424, архів УСБУ).

Барило Марко Дем'янович, 1903 р., смт Чемерівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 29.04.37. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 11.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 02.06.60. (П-9215, архів УСБУ).

Барило Прокіп Дем'янович, 1896 р., смт Чемерівці, українець, малописьменний, бригадир колгоспу. Заарештований 14.12.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 11.02.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.08.89. (П-19664, архів УСБУ).

Барицька Марія Платонівна, с. Збриж, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 590 від 10.01.94, спр. Б-2).

Барицька Мотрона Михайлівна, 1909 р., с. Збриж, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 590 від 10.01.94, спр. Б-63).

Барицький Василь Петрович, 1903 р., с. Збриж, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 21.01.28. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Кам'янець-Подільським окружним судом

11.06.28 засуджений на 8 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.04.97. (П-29853, архів УСБУ).

Барткевич Йосип Августович, 1893 р., м. Бєлосток (Польща), поляк, освіта середня, член КП(б)У до 1937 р. Проживав у смт Чемерівці, уповноважений комітету заготівель. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 20.09.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.12.56. (П-4941, ДАХмО).

Барткевич Олександр Іванович, 1897 р., с. Рудка, українець, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Вишнівчик, інженер Проскурівського цукрозаводу. Заарештований 10.03.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.06.45 засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.11.94. (П-29200, архів УСБУ).

Бартків Володимир Григорович, 1915 р., с. Теремківці, українець, утриманець. У 1930 р. разом з батьками висланий за межі р-ну. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від № 1007 від 19.05.97, спр. К-159).

Бартків Григорій Йосипович, 1875 р., с. Теремківці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі р-ну. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 1007 від 19.05.97, спр. К-159).

Бартків Іван Пилипович, 1907 р., с. Демківці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 31.03.28. Звинувачення: ухилення від сплати податків, нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 07.06.29 висланий в Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.10.92. (П-28179, архів УСБУ).

Бартків Іван Федорович, 1881 р., с. Теремківці, українець, малописьменний, робітник. Заарештований 13.03.33. Звинувачення: шкідництво. Жмеринським дорожньо-транспортним відділом ДПУ 07.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.98. (П-12235, архів УСБУ).

Бартків Михайло Васильович, 1915 р., с. Теремківці, українець, освіта середня, працівник редакції районної газети. Заарештований 17.12.44. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.02.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Верховним Судом СРСР 10.12.46 вирок відмінено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1371, архів УСБУ).

Бартків Олександр Васильович, 1902 р., с. Жабинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.06.29. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 03.11.29 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.03.93. (П-28539, архів УСБУ).

Бартків Олексій Якович, 1896 р., с. Гуків, українець, малописьменний, тракторист колгоспу. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 19.06.68. (П-16378, архів УСБУ).

Бартків Семен Пахомович, 1920 р., с. Бережанка, українець, освіта незакінчена вища. Проживав у с. Теремківці, технічний секретар-перекладач. Заарештований 14.06.44. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Прокуратурою Кам'янець-Подільської обл. 26.10.44 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1403, архів УСБУ).

Бартків Федір Іванович, 1911 р., с. Теремківці, українець, малописьменний, робітник. Заарештований 01.03.33. Звинувачення: шкідництво. Вінницьким дорожньо-транспортним відділом ОДПУ 01.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.02.98. (П-15191, ДАХмО).

Барткова Фекла Яківна, 1873 р., с. Теремківці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі р-ну. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 1007 від 19.05.97, спр. К-159).

Барціховський Андрій Андрійович, 1890 р., с. Карачківці, українець, освіта початкова, голова колгоспу. Заарештований 15.12.37. Звинувачення: зрада Батьківщини.

НКВС і Прокурором СРСР 08.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.01.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 14.12.60. (П-9980, архів УСБУ).

Барчук Франц Павлович, 1883 р., с. Жабинці, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 24.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.12.58. (П-7065, архів УСБУ).

Басько Григорій Іванович, 1892 р., с. Красноставці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 06.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 19.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.10.89. (П-21022, ДАХмО).

Басько Павло Романович, 1897 р., с. Сокиринці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 08.02.49. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам’янець-Подільської обл. 16.03.49 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом військ МВС Львівського округу 30.03.49 строк покарання зменшений до 10 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.08.91. (П-26832, архів УСБУ).

Батулінська Яніна Броніславівна, 1924 р., с. Черче, полька, утриманка. У 1937 р. вислана в Київську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 722 від 10.08.94, спр. Б-84).

Батулінський Филимон Іванович, 1897 р., с. Черче, українець, малописьменний, тракторист МТС. Заарештований 06.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 25.10.58. (П-6953, архів УМВС).

Бачинська Ганна Кайтанівна, 1898 р., с. Кутківці, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 08.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3390, архів УМВС).

Бачинський Антон Адольфович, 1895 р., с. Шарівка Ярмолинецького р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Вишнівчик, комірник цукрозаводу. Заарештований 09.01.29. Звинувачення: шпигунство, нелегальний перехід кордону. Кам’янець-Подільським окружним судом 14.05.29 засуджений на 7 років позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.10.96. (П-29647, архів УСБУ).

Бевз Авксентій Матвійович, 1905 р., с. Сокиринці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 24.02.26. Звинувачення: бандитизм. Кам’янець-Подільським окружним судом 09.10.26 засуджений на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.93. (П-28618, архів УСБУ).

Бевз Анастасія Кіндратівна, 1905 р., с. Сокиринці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 24.02.26. Звинувачення: контрабанда. Кам’янець-Подільським окружним судом 09.10.26 засуджена на 8 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.93. (П-28618, архів УСБУ).

Бевз Ілля Леонтійович, 1893 р., с. Сокиринці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 08.03.31. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.05.31 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.12.89. (П-24237, ДАХмО).

Бевз Катерина, 1891 р., с. Залісся, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Сибір. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 877 від 25.01.95, спр. Б-27).

Бевз Максим Іванович, 1907 р., с. Сокиринці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам’янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 01.04.30 за шпигунство висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Бевз Марко Васильович, 1889 р., с. Демківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий в Сибір. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 877 від 25.01.95, спр. Б-27).

Бевз Микита Леонтійович, 1891 р., с. Сокиринці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.09.37.

Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.10.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 09.04.60. (П-9210, архів УСБУ).

Бевз Микола Маркович, 1917 р., с. Залісся, українець, утриманець. У 1930 р. разом з батьками висланий в Сибір. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 877 від 25.01.95, спр. Б-27).

Бевз Мотрона Марківна, 1915 р., с. Залісся, українка, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана в Сибір. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 877 від 25.01.95, спр. Б-27).

Бевз Никифор Матвійович, 1901 р., с. Сокиринці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 24.02.26. Звинувачення: бандитизм. Кам'янець-Подільським окружним судом 09.10.26 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 16.10.26. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.93. (П-28618, архів УСБУ).

Бевз Ольга Марківна, 1918 р., с. Залісся, українка, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана в Сибір. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 877 від 25.01.95, спр. Б-27).

Бевз Павло Іванович, 1895 р., с. Сокиринці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 11.02.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 18.04.69. (П-16454, архів УСБУ).

Бевз Петро Маркович, 1923 р., с. Залісся, українець, утриманець. У 1930 р. разом з батьками висланий у Сибір. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 877 від 25.01.95, спр. Б-27).

Бевз Степан Матвійович, 1901 р., с. Сокиринці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 24.12.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 23.07.38 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 24.05.60. (П-9218, архів УСБУ).

Бевз Федора Матвіївна, 1903 р., с. Сокиринці, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 893 від 26.04.95, спр. Б-97).

Беднар Антон Михайлович, 1895 р., с. Збриж, українець, малописьменний, електромонтер колгоспу. Заарештований 05.09.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 08.09.43. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.12.60. (П-10241, архів УСБУ).

Беднар Григорій Якимович, 1895 р., с. Мар'янівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 19.12.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 21.02.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.11.65. (П-15870, ДАХмО).

Беєр Отто Янович, 1897 р., хут. Зервінське Поле (Латвія), латиш, освіта початкова. Проживав у с. Кугаївці, колгоспник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 13.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 09.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду СРСР 25.12.65. (П-15887, ДАХмО).

Безпалько Іван Артемович, 1882 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 10.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 15.01.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.03.97. (П-13750, архів УСБУ).

Безпалько Станіслав Іванович, 1904 р., с. Івахнівці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 09.02.28. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Народним судом 11-ї дільниці Кам'янець-Подільської округи 18.05.28 засуджений на 3 місяці позбавлення волі. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-9215, архів УСБУ).

Безпалько Яків Максимович, 1887 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 25.03.32. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 09.05.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.06.97. (П-12480, ДАХмО).

Бекер Степан Іванович, 1896 р., с. Вільхівці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Кам’янець-Подільським окружним відділом ДПУ 20.03.30 за антирадянську діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Бекерман Фрейда Лейбівна, 1905 р., с. Зарічанка, єврейка, малописьменна, торговка. Заарештована 20.03.33. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 21.05.33 вислана з прикордонної смуги на 3 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 26.01.98. (П-14735, архів УСБУ).

Белінський Іван Якович, 1894 р., с. Шидлівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.11.21. Звинувачення: бандитизм. Колегією Кам’янець-Подільської повітової надзвичайної комісії 27.11.21 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.09.97. (П-30284, архів УСБУ).

Белінський Йосип Степанович, 1902 р., м. Одеса, поляк, освіта незакінчена вища. Проживав у с. Летава, вчитель. Заарештований 26.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 30.01.60. (П-9004, ДАХмО).

Белінський Сигізмунд, 1881 р., с. Гусятин, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Кам’янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 20.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Беньковська Антоніна Тимофіївна, 1904 р., с. Зарічанка, українка, малописьменна. Проживала в с. Драганівка, селянка-одноосібниця. УНКВС Вінницької обл. 25.11.34 як неблагонадійний елемент вислана в біломорсько-балтійські табори. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3272, архів УМВС).

Беньковська Ольга Іванівна, 1890 р., с. Чорна, українка, неписьменна, домогосподарка. Заарештована 20.04.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 21.05.33 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 26.01.98. (П-13869, архів УСБУ).

Беньковський Іван Олексійович, 1923 р., с. Драганівка, українець, утриманець. УНКВС Вінницької обл. 25.11.34 разом з батьками висланий у біломорсько-балтійські табори. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3272, архів УМВС).

Беньковський Олексій Єфремович, 1900 р., с. Зарічанка, українець, неписьменний. Проживав у с. Драганівка, селянин-одноосібник. УНКВС Вінницької обл. 25.11.34 як неблагонадійний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3272, архів УМВС).

Беньковський Пилип Микитович, 1892 р., с. Зарічанка, українець, малописьменний. Проживав у с. Степанівка, селянин-одноосібник. Заарештований 31.01.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 07.03.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.03.98. (П-11723, ДАХмО).

Бережнюк Володимир Михайлович, 1925 р., с. Вільхівці, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 15.03.47. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом внутрішніх військ МДБ у Німеччині 27.05.47 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.02.93. (П-28494, архів УСБУ).

Березницький Іван Григорович, 1895 р., с. П’ятничани, українець, малописьменний, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 17.06.48. висланий в Іркутську обл. на 8 років. Звільнений із спецпоселення 24.06.57. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2029, архів УМВС).

Березницький Пилип Дем’янович, 1892 р., с. Зарічанка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 19.10.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 26.12.30 висланий у Північний край на 3 роки. Військтрибуналом Уральського ВО у 1938 р. засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.02.98. (П-10610, архів УСБУ).

Березовський Мефодій Семенович, 1893 р., с. Гуків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.09.37.

Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.05.89. (П-17522, архів УСБУ).

Березовський Микола Юліанович, 1904 р., с. Вигода, поляк, малописьменний. Проживав у с. Андріївка, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 08.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3378, архів УМВС).

Березовський Михайло Антонович, 1883 р., с. Вигода, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 20.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 позбавлений права проживання у 12 прикордонних пунктах на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.12.97. (П-14690, архів УСБУ).

Березовський Никифор Пилипович, 1884 р., с. Мар'янівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 05.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.11.89. (П-25339, архів УСБУ).

Березовський Станіслав Миколайович, 1929 р., с. Андріївка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 09.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3379, архів УМВС).

Беренда Іван Федорович, 1908 р., с. Томашівка Ярмолинецького р-ну, українець, малописьменний. Проживав на ст. Закупне, бригадир колії. Заарештований 17.05.38. Звинувачення: антирадянська агітація, член „СВУ". Дорожньо-транспортним відділом НКВС ст. Проскурів 07.12.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.03.98. (П-11814, архів УСБУ).

Беркич Світозар Стоянович, 1887 р., с. Грахово (Югославія), серб, малописьменний. Проживав у с. Бережанка, селянин-одноосібник. Заарештований 02.03.29. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Кам'янець-Подільським окружним судом 24.10.29 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 07.01.30. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.11.97. (П-30356, архів УСБУ).

Берладін Ілля Іванович, 1896 р., с. Почапинці, українець, малописьменний, зоотехнік колгоспу. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.01.58. (П-5258, архів УСБУ).

Берладін Роман Іванович, 1896 р., с. Почапинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.12.89. (П-24077, архів УСБУ).

Бесага Василь Антонович, 1898 р., с. Завадівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.11.38. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.05.89. (П-17884, архів УМВС).

Бесага Никифор Васильович, 1891 р., с. Слобідка-Скипчанська, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 01.02.33. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою ДПУ УРСР 05.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-24476, архів УСБУ).

Бескидевич Едуард Францович, 1897 р., с. Цикова, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 15.06.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 27.09.38. Похов. на території колишнього хут. Загайського. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 19.08.58. (П-6584, ДАХмО).

Бєлов Василь Андрійович, 1898 р., с. Демково Брянської обл. (Росія), росіянин, малописьменний. Проживав у с. Боднарівка, колгоспник. Заарештований 24.12.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 05.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.08.89. (П-19997, архів УСБУ).

Бик Василь Іванович, 1901 р., с. Завадівка, українець, малописьменний, майстер цукрозаводу. Заарештований 20.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 14.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. УДБ УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.02.40 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.06.98. (П-2974, архів УСБУ).

Бистанчук Олександр Олексійович, 1907 р., с. Жабинці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.06.29. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 03.11.29 висланий з прикордонної смуги на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.03.93. (П-28539, архів УСБУ).

Бистрицька Кароліна Людвігівна, 1909 р., с. Кочубеїв, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3514, архів УМВС).

Бистрицька Франя Михайлівна, 1913 р., с. Кочубеїв, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3513, архів УМВС).

Бистрицька Юзефа Іванівна, 1902 р., с. Кочубеїв, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 17.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-259, архів УМВС).

Бистрицький Броніслав Іванович, 1909 р., с. Кочубеїв, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 08.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.01.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 30.12.60. (П-10252, архів УСБУ).

Бистрицький Віктор Кирилович, 1910 р., с. Кочубеїв, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 08.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3513, архів УМВС).

Бистрицький Йосип Кирилович, 1907 р., с. Кочубеїв, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 08.02.56. Реабілітований УМВС України у Хмельницькій обл. 21.08.96. (П-3514, архів УМВС).

Бистрицький Кирило Феліксович, 1882 р., с. Кочубеїв, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 17.01.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-589, архів УМВС).

Бистрицький Леонтій Кирилович, 1915 р., с. Кочубеїв, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 17.01.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-258, архів УМВС).

Бичок Федір Андрійович, 1896 р., с. Залуччя, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 29.03.28. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 29.06.28 висланий на 3 роки в Сибір. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.04.94. (П-28988, архів УСБУ).

Бідонько Марія Антонівна, 1922 р., с. Свіршківці, українка, освіта середня спеціальна, бухгалтер заготконтори. Заарештована 10.12.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.02.45 засуджена на 15 років позбавлення волі. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 03.07.91. (П-26703, архів УСБУ).

Бідонько Олексій Іванович, 1921 р., с. Свіршківці, українець, освіта неповна середня, військовослужбовець. Заарештований 16.04.43. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом 7-ї окремої армії 15-16.06.43 засуджений до розстрілу. Верховним Судом СРСР 15.07.43 розстріл замінено на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.04.97. (П-30485, архів УСБУ).

Бідонько Степан Іванович, 1897 р., с. Свіршківці, українець, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 16.02.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 14.04.59. (П-7493, ДАХмО).

Білан Олександр Терентійович, 1893 р., с. Майорівка Новобузького р-ну Миколаївської

обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Долинівка, колгоспник. Заарештований 03.09.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 11.07.64. (П-15518, ДАХмО).

Біленька Зінаїда Матвіївна, 1923 р., с. Гусятин, українка, утриманка. У 1937 р. разом з матір'ю вислана в Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 905 від 26.04.95, спр. Б-95).

Біленька Марфа Микитівна, 1900 р., с. Гусятин, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана в Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 905 від 26.04.95, спр. Б-95).

Біленький Іван Матвійович, 1925 р., с. Гусятин, українець, утриманець. У 1937 р. разом з матір'ю висланий у Вінницьку обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 905 від 26.04.95, спр. Б-95).

Біленький Ілля Микитович, 1900 р., с. Гусятин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 02.04.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Біленький Кирило Гнатович, 1917 р., с. Гусятин, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 04.07.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 17.02.34. направлений у трудову колонію на 2 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П-22854, архів УСБУ).

Біленький Матвій Гнатович, 1893 р., с. Гусятин, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.09.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.04.64. (П-15455, архів УСБУ).

Біленький Микита Дмитрович, 1917 р., с. Гусятин, українець, освіта неповна середня, студент Кутковецького агроекономічного технікуму, член ЛКСМУ. Заарештований 07.07.33. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 23.03.34 направлений у трудову колонію на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 19.02.90. (П-24711, ДАХмО).

Білецька Марія Омелянівна, 1919 р., с. Кочубеїв, українка, малописьменна, інвалід. Заарештована 27.04.52. Звинувачення: зв'язок з ОУН. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 26.05.52 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 04.03.55 строк покарання зменшений до 5 років. Звільнена 31.03.55. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 02.11.94. (П-29186, архів УСБУ).

Білий Віктор Костянтинович, 1915 р., с. Вікторівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 17.12.44. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.02.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 12.06.92. (П-26380, архів УСБУ).

Білий Костянтин Кирилович, с. Вікторівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі р-ну. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Б-38).

Білий Омелян Семенович, 1901 р., с. Криків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 19.03.33. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 11.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.11.98. (П-1685, ДАХмО).

Білик Вікторія Йосипівна, 1901 р., с. Гелетина Кам'янець-Подільського р-ну, полька, малописьменна. Проживала в с. Черче, колгоспниця. Заарештована 13.02.34. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 09.04.34 засуджена на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.12.89. (П-25159, архів УСБУ).

Білик Людвіг Іванович, 1902 р., с. Черче, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 17.08.89. (П-23517, ДАХмО).

Білик Михайло Іванович, 1910 р., с. Черче, українець, малописьменний, сторож школи. Заарештований 20.07.50. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою МДБ СРСР 30.12.50 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ. Помер 02.09.55. Реабілітований УМДБ у Хмельницькій обл. 03.08.56. (П-4539, архів УСБУ).

Білозір Василь Андрійович, 1894 р., с. Кугаївці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 06.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 19.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.05.65. (П-15699, архів УСБУ).

Білоокий Іван Лук'янович, 1897 р., с. Юрківці, українець, освіта середня, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.01.99. (П-22517, архів УСБУ).

Білоокий Степан Ілліч, 1894 р., с. Юрківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 16.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.12.89. (П-23981, архів УСБУ).

Білоручко Володимир Євсевійович, 1887 р., м. Кам'янець-Подільський, українець, освіта початкова. Проживав у смт Чемерівці, священик. Заарештований 01.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 24.02.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.03.98. (П-11508, архів УСБУ).

Білоус Григорій Пилипович, 1907 р., с. Чорна, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 08.09.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.09.89. (П-20494, архів УСБУ).

Білоус Дмитро Олексійович, 1907 р., с. Цикова, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий в Іркутську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Б-30).

Білоус Іван Пилипович, 1903 р., с. Чорна, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Севастополь АР Крим, безробітний. Заарештований 18.11.32. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 31.03.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 05.01.35. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.06.98. (П-3716, ДАХмО).

Білоус Павло Гнатович, 1898 р., с. Теремківці, українець, малописьменний, завгосп колгоспу. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 25.10.88. (П-16917, ДАХмО).

Білоус Петро Федорович, 1896 р., м. Городок, українець, малописьменний. Проживав у с. Цикова, робітник Маківського цукрозаводу. Заарештований 21.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.12.89. (П-23936, архів УСБУ).

Білоус Федір Іванович, 1905 р., с. Гусятин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 02.04.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Біньковська Єлизавета Дмитрівна, 1922 р., с. Зарічанка, українка, утриманка. У 1937 р. разом з батьками вислана в Бурятську АРСР. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Б-18).

Біньковська Марія Дмитрівна, 1924 р., с. Зарічанка, українка, утриманка. У 1937 р. разом з батьками вислана в Бурятську АРСР. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Б-18).

Біньковська Ніна Дмитрівна, 1934 р., с. Зарічанка, українка, утриманка. У 1937 р. разом з батьками вислана в Бурятську АРСР. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Б-18).

Біньковська Ольга Полікарпівна, 1902 р., с. Зарічанка, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1937 р. як неблагонадійний

елемент вислана в Бурятську АРСР. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Б-18).

Біньковський Григорій Полікарпович, 1900 р., с. Зарічанка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 14.12.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 08.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.01.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П-23167, архів УСБУ).

Біньковський Дмитро Назарович, 1896 р., с. Зарічанка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 26.11.60. (П-10010, ДАХмО).

Біньковський Іван Єфремович, 1902 р., с. Зарічанка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 позбавлений права проживання у 12 прикордонних пунктах на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.12.97. (П-14668, ДАХмО).

Біньковський Степан Єфремович, 1894 р., с. Зарічанка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 09.03.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 09.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.08.89. (П-19572, ДАХмО).

Біньковський Федір Семенович, 1900 р., с. Зарічанка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.10.28. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Кам'янець-Подільським окружним судом 11.03.29 засуджений на 8 років позбавлення волі з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.06.97. (П-26410, архів УСБУ).

Блавуцька Олена Петрівна, 1900 р., с. Кутківці, полька, малописьменна, домогосподарка. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 09.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3366, архів УМВС).

Блавуцький Броніслав Семенович, 1931 р., с. Кутківці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 08.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3365, архів УМВС).

Блавуцький Семен Кайтанович, 1895 р., с. Кутківці, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 08.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3367, архів УМВС).

Благуляк Василь Олексійович, 1887 р., с. Залуччя, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 12.10.30. Звинувачення антирадянська пропаганда. Трійкою ДПУ УРСР 17.12.30 висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької 08.12.89. (П-23642, архів УСБУ).

Блаєр Лев Давидович, 1897 р., с. Гусятин, єврей, освіта неповна середня, військовослужбовець. Заарештований 24.01.43. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 6-ї армії 13.04.43 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований військтрибуналом Воронезького ВО 07.09.56. (П-11282, архів УСБУ).

Блажко-Жабчук Антон Петрович, 1906 р., с. Івахнівці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Чемеровецьким райвідділом ДПУ 13.06.31 як неблагонадійний елемент висланий на Урал. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2445, архів УМВС).

Блажко-Жабчук Франка Д., с. Івахнівці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. Чемеровецьким райвідділом ДПУ 13.06.31 як неблагонадійний елемент вислана на Урал. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2445, архів УМВС).

Блажко Сергій Степанович, 1893 р., с. Нижча Кропивна Немирівського р-ну Вінницької обл., українець, освіта вища. Проживав у с. Черче, вчитель. Заарештований 12.09.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 01.12.37 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.10.98. (П-1079, архів УСБУ).

Блащук Полікарп Іванович, 1896 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 01.04.31. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР

07.05.31 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.10.88. (П-16907, ДАХмО).

Блонська Броніслава Михайлівна, 1918 р., с. Андріївка, полька, освіта початкова, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 08.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3368, архів УМВС).

Блонська Ганна Архипівна, с. Андріївка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення у 1956 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 841 від 29.11.94, спр. Р-23).

Блонська Ганна Пилипівна, 1891 р., с. Андріївка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення у 1948 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 892 від 15.03.95, спр. Б-94).

Блонська Ганна Станіславівна, 1918 р., с. Шидлівці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення у 1956 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 172 від 30.11.92, спр. Ш-19).

Блонська Евеліна Денисівна, 1936 р., с. Андріївка, полька, немовля. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення у 1948 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 915 від 30.05.95, спр. Б-98).

Блонська Марія Михайлівна, 1886 р., с. Шидлівці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення у 1957 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 172 від 30.11.92, спр. Ш-19).

Блонська Михайлина Станіславівна, 1916 р., с. Шидлівці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення у 1957 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 172 від 30.11.92, спр. Ш-19).

Блонська Надія Олександрівна, 1910 р., с. Шидлівці, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі р-ну. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 733 від 10.08.94, спр. Г-55).

Блонська Олімпія Петрівна, 1890 р., с. Андріївка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення у 1948 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 432 від 20.08.93, спр. Б-29).

Блонська (Гадзіна) Софія Антонівна, 1932 р., с. Шидлівці, українка, утриманка. У 1937 р. разом з матір'ю вислана за межі р-ну. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 733 від 10.08.94, спр. Г-55).

Блонська Ядвіга Денисівна, 1930 р., с. Андріївка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення у 1948 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 915 від 30.05.95, спр. Б-98).

Блонська Яніна Станіславівна, 1907 р., с. Андріївка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення у 1948 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 915 від 30.05.95, спр. Б-98).

Блонський Антон Антонович, с. Андріївка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення у 1948 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Б-1).

Блонський Антон Васильович, 1906 р., с. Шидлівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.08.60. (П-9655, архів УСБУ).

Блонський Болеслав Пилипович, 1931 р., с. Андріївка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення у 1948 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 892 від 15.03.95, спр. Б-94).

Блонський Броніслав Миколайович, 1909 р., с. Бережанка, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 30.04.38.

Звинувачення: член „ПОВ”. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам’янці-Подільському 28.09.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.58. (П-6044, архів УСБУ).

Блонський Денис Михайлович, 1902 р., с. Андріївка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення у 1948 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 915 від 30.05.95, спр. Б-98).

Блонський Іван Феліксович, 1887 р., с. Кугаївці, поляк, малописьменний, машиніст молотилки МТС. Заарештований 26.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 22.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.05.69. (П-16477, архів УСБУ).

Блонський Йосип Михайлович, 1891 р., с. Андріївка, українець, неписьменний, конюх колгоспу. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 31.08.89. (П-23430, архів УСБУ).

Блонський Костянтин Олександрович, 1924 р., с. Андріївка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення у 1942 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 548 від 05.04.94, спр. Б-80).

Блонський Микола Петрович, 1919 р., с. Діброва, українець, освіта неповна середня, рахівник цукрозаводу. Заарештований 27.12.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Сталінського гарнізону 26.04.46 засуджений до 15 років каторжних робіт з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.09.97. (П-30253, архів УСБУ).

Блонський Михайло Лук’янович, с. Андріївка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення у 1956 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 841 від 29.11.94, спр. Р-23).

Блонський Олександр Йосипович, с. Андріївка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення у 1942 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 548 від 05.04.94, спр. Б-80).

Блонський Пилип Йосипович, 1884 р., с. Андріївка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 892 від 15.03.95, спр. Б-94).

Блонський Станіслав Михайлович, 1892 р., с. Шидлівці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення у 1957 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 835 від 29.11.94, спр. Ш-37).

Блонський Станіслав Феліксович, 1889 р., с. Кугаївці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам’янці-Подільському 15.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 27.05.61. (П-10714, архів УСБУ).

Боб Іван Захарович, 1902 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 11.06.60. (П-9521, ДАХмО).

Боб Іван Тихонович, 1894 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 06.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 22.08.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.09.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.89. (П-20088, архів УСБУ).

Боб Михайло Захарович, 1907 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.12.89. (П-24808, архів УСБУ).

Бобер Олександр Пилипович, 1926 р., с. Боднарівка, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 20.08.48. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом в/ч 57310 02.11.48 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 02.11.95. (П-29413, архів УСБУ).

Бобер Пилип Тимофійович, 1900 р., с. Гусятин, українець, малописьменний. Проживав у с. Боднарівка, колгоспник. Заарештований 21.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 04.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.07.89. (П-19179, архів УСБУ).

Богач Андрій Федорович, 1914 р., с. Пукляки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.12.29. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Кам'янець-Подільським відділом ДПУ 12.01.30 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.03.98. (П-11464, архів УСБУ).

Богач Михайло Йосипович, 1903 р., с. Сокиринці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.01.58. (П-5258, архів УСБУ).

Богач Федір Федорович, 1891 р., с. Пукляки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.12.29. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 07.02.30 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.03.98. (П-11464, архів УСБУ).

Богдан Андрій Антонович, 1907 р., с. Хропотова, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 19.12.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.03.66. (П-15947, архів УСБУ).

Богдан Євдокія Семенівна, 1886 р., с. Хропотова, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана у м. Бердичів Житомирської обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 946 від 30.11.95, спр. Б-100).

Богдан Захар Кузьмич, 1903 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 01.02.30. Звинувачення: антирадянська діяльність. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 17.03.30 висланий на Північ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.02.98. (П-10667, архів УСБУ).

Богдан Іван Пилипович, 1908 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930-х рр. як неблагонадійний елемент висланий за межі області. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 696 від 25.07.94, спр. Б-14).

Богдан Пилип Дем'янович, 1888 р., с. Бережанка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1930-х рр. як неблагонадійний елемент висланий за межі області. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 696 від 25.07.94, спр. Б-14).

Богдан Семен Кузьмич, 1894 р., с. Бережанка, українець, освіта початкова. Проживав у м. Косів Івано-Франківської обл., бухгалтер. Заарештований 18.01.40. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 29.03.41 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 15.08.60. (П-9640, ДАХмО).

Богдан Федір Олексійович, 1890 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у Сибір. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. П-9).

Богомолець Василь Іванович, 1905 р., с. Гуків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 08.04.27. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ОДПУ 02.09.27 засуджений на 3 роки позбавлення волі концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.03.93. (П-28505, архів УСБУ).

Богуцький Федір Карпович, 1890 р., с. Залуччя, українець, малописьменний, сторож лісництва. Заарештований 23.04.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений

до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 19.08.58. (П-6584, ДАХмО).

Боднар Адам Євстафійович, 1924 р., с. Шидлівці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 636 від 11.02.94, спр. Б-40).

Боднар Аделія Євстафіївна, 1918 р., с. Шидлівці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 636 від 11.02.94, спр. Б-40).

Боднар Лукерія Трохимівна, 1895 р., с. Бережанка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 06.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджена на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.89. (П-23837, ДАХмО).

Боднар Марія Євстафіївна, 1930 р., с. Шидлівці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 636 від 11.02.94, спр. Б-40).

Боднар Микола Йосипович, 1905 р., с. Шидлівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення у 1952 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 114 від 14.09.92, спр. С-31).

Боднар Олександра Микитівна, с. Шидлівці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 636 від 11.02.94, спр. Б-40).

Боднар Феодосія Григорівна, 1908 р., с. Оринин Кам'янець-Подільського р-ну, українка, освіта вища. Проживала у смт Чемерівці, інспектор райвідділу народної освіти. Заарештована 02.10.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 25.11.33 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.01. (П-24711, ДАХмО).

Боднар Франц Євстафійович, 1921 р., с. Шидлівці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 636 від 11.02.94, спр. Б-40).

Боднаровський Петро Йосипович, 1902 р., с. Шидлівці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 01.01.38. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 12.02.90. (П-24679, архів УСБУ).

Боднарук Михайло Йосипович, 1899 р., с. Жабинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 08.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.01.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 04.04.67. (П-16133, архів УСБУ).

Боднарук Павло Петрович, 1901 р., с. Жабинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.06.29. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 03.11.29 висланий за межі обл. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.03.93. (П-28539, архів УСБУ).

Бойко Андрій Матвійович, 1908 р., с. Летава, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 30.03.42. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Середньоазіатського ВО 23.06.42 засуджений до розстрілу. Військколегією Верховного Суду СРСР 28.07.42 розстріл замінено на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.07.97. (П-30007, архів УСБУ).

Бойко Галина Михайлівна, 1918 р., с. Черче, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана в Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 863 від 25.01.95, спр. Б-87).

Бойко Євгенія Дем'янівна, 1903 р., с. Сокиринці, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 24.12.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 20.01.38 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітована військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.06.60. (П-9300, архів УСБУ).

Бойко Іван Єфремович, 1898 р., с. Сокиринці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 08.03.31. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.05.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.12.89. (П-24237, ДАХмО).

Бойко Йосип Михайлович, 1924 р., с. Черче, українець, утриманець. У 1937 р. разом із матір'ю висланий у Вінницьку обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 863 від 25.01.95, спр. Б-87).

Бойко Кароліна Іванівна, 1893 р., с. Черче, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана в Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 863 від 25.01.95, спр. Б-87).

Бойко Людмила Михайлівна, 1922 р., с. Черче, українка, утриманка. У 1937 р. разом із матір'ю вислана у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 863 від 25.01.95, спр. Б-87).

Бойко Микола Мефодійович, 1908 р., с. Гуків, українець, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 21.10.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.08.57. (П-4942, архів УСБУ).

Бойко Микола Михайлович, 1920 р., с. Черче, українець, утриманець. У 1937 р. разом із матір'ю висланий у Вінницьку обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 863 від 25.01.95, спр. Б-87).

Бойко Наталія Кирилівна, 1909 р., с. Хропотова, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 473 від 20.08.93, спр. Б-88).

Бойко Онуфрій Іванович, с. Летава, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Бойко Порфирій Семенович, 1897 р., с. Почапинці, українець, малописьменний, машиніст МТС. Заарештований 30.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 14.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.10.88. (П-16905, ДАХмО).

Бойко Степан Серафимович, 1914 р., с. Кормильча, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 23.06.42. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Військтрибуналом 53-ї армії 13.07.42 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.06.97. (П-29966, архів УСБУ).

Бойко Фома Федорович, 1889 р., с. Ташлик Смілянського р-ну Черкаської обл., малописьменний. Проживав у смт Чемерівці, медфельдшер. Заарештований 18.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 31.12.59. (П-8754, ДАХмО).

Бойко Яків Пилипович, 1905 р., с. Летава, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вільхівці, шофер колгоспу. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: антирадянська діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.01.58. (П-5258, архів УСБУ).

Бомк Григорій Лаврентійович, 1891 р., с. Криків, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 14.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 позбавлений права проживання в 12 прикордонних пунктах на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.12.97. (П-14653, ДАХмО).

Бондар Домінік Йосипович, 1894 р., с. Черче, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1626, архів УМВС).

Бондар Михайлина Я., 1896 р., с. Черче, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1626, архів УМВС).

Бондар Ядвіга Домініківна, 1930 р., с. Черче, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 15.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1626, архів УМВС).

Боревич-Грейкет Маргарита Гиртівна, 1892 р., м. Лібава (Латвія), латишка, освіта початкова. Проживала в с. Біла, колгоспниця. Заарештована 17.12.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 16.01.38 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 27.10.89. (П-21237, ДАХмО).

Борецький Антон Семенович, 1870 р., с. Слобідка-Скипчанська, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 18.10.31. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою ДПУ УРСР 09.06.32 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.12.89. (П-22182, архів УСБУ).

Борецький Василь Михайлович, 1910 р., с. Збриж, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 19.03.30 за шпигунство висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Борецький Герасим Софронович, 1906 р., с. Збриж, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.02.26. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським окружним судом 09.10.26 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.10.26. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.93. (П-28618, архів УСБУ).

Борецький Микола Іванович, 1887 р., с. Збриж, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1934 р. як неблагонадійний елемент висланий у Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від № 152 від 30.11.92, спр. К-28).

Борецький Степан Антонович, 1908 р., с. Слобідка-Скипчанська, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 01.02.33. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою ДПУ УРСР 05.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.89. (П-24476, архів УСБУ).

Борисова Марія Петрівна, 1906 р., с. Шидлівці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 26.08.27. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ОДПУ 03.02.28 позбавлена права проживання у визначених місцевостях на 3 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.93. (П-28576, архів УСБУ).

Борідко Володимир Матвійович, 1889 р., смт Смотрич Дунаєвецького р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Цикова, їздовий колгоспу. Заарештований 02.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.89. (П-24111, архів УСБУ).

Боровко Василь Афанасійович, 1888 р., м. Ростов-на-Дону (Росія), росіянин, освіта вища. Проживав у с. Сокиринці, агроном. Заарештований 09.10.32. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 29.11.32 висланий у Казахстан на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.11.97. (П-13276, архів УСБУ).

Боровко Євгенія Олексіївна, 1897 р., м. Воронеж (Росія), росіянка, малописьменна. Проживала у с. Сокиринці, домогосподарка. Заарештована 09.10.32. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 29.11.32 вислана у Казахстан на 3 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 19.11.97. (П-13276, архів УСБУ).

Боровський Владислав Ксаверійович, 1902 р., с. Демківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 19.03.30 за контрреволюційну діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Бортков Данило Іванович, 1890 р., с. Жабинці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 09.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 18.04.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.05.98. (П-4822, ДАХмО).

Бортняк Василь Лук'янович, 1896 р., с. Нивиці Радехівського р-ну Львівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Гуків, колгоспник. Заарештований

16.03.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П-23570, ДАХмО).

Бортняк Василь Якович, 1876 р., с. Свіршківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 03.05.33 висланий у Північний край на 3 роки. Звільнений достроково 14.01.34. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.01.98. (П-14742, архів УСБУ).

Бортняк Іван Олексійович, 1897 р., с. Свіршківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 19.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.08.89. (П-19484, архів УСБУ).

Босович Микола Васильович, 1899 р., с. Сільце Бережанського р-ну Тернопільської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Слобідка-Скипчанська, котельник спиртозаводу. Заарештований 25.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.11.89. (П-21839, ДАХмО).

Бохан Степан Петрович, 1918 р., с. Шидлівці, українець, освіта початкова, їздовий промкомбінату. Заарештований 05.05.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 17.11.48 засуджений на 15 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.08.91. (П-26848, архів УСБУ).

Бочок Андрій Федорович, 1907 р., с. Гуків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 23.01.29. Звинувачення: ухилення від сплати податків. Особливою нарадою колегії ОДПУ 26.07.29 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.01.97. (П-29736, архів УСБУ).

Бочок Михайло Федорович, 1911 р., с. Гуків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 08.02.29. Звинувачення: ухилення від сплати податків. Особливою нарадою колегії ОДПУ 26.07.29 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.01.97. (П-29736, архів УСБУ).

Бочок Федір Степанович, 1862 р., с. Гуків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 01.10.29. Звинувачення: шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 10.02.30 висланий на 3 роки з прикордонної смуги умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.10.97. (П-30380, архів УСБУ).

Братков Никифор Федорович, 1894 р., с. Завадівка, українець, малописьменний, робітник цукрозаводу. Заарештований 20.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.05.89. (П-17416, архів УСБУ).

Братковська Надія Іванівна, 1885 р., с. П'ятничани, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 19.12.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 20.09.38 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітована колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 01.11.88. (П-16916, ДАХмО).

Бризінська (Бринська) Ганна Антонівна, 1900 р., с. Сокиринці, полька, неписьменна. Проживала у с. Андріївка, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 08.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3659, архів УМВС).

Бризіцький Андрій Іванович, 1893 р., с. Андріївка, поляк, малописьменний. Проживав у с. Криків, колгоспник. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.09.89. (П-22614, ДАХмО).

Бринська Катерина Іванівна, 1923 р., с. Андріївка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 08.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3660, архів УМВС).

Бринський Іван Федорович, 1900 р., с. Андріївка, поляк, малописьменний, колгоспник.

У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 08.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3661, архів УМВС).

Бринський Йосип Іванович, 1889 р., с. Андріївка, українець, малописьменний. Проживав у с. Демківці, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.04.98. (П-5011, ДАХмО).

Бринський Костянтин Іванович, 1903 р., с. Андріївка, поляк, неписьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 30.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 09.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.07.89. (П-18507, архів УСБУ).

Бричак Логвин Прокопович, 1905 р., с. Вівся, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 20.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Брозницька Марія Степанівна, 1893 р., с. Драганівка, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 14.05.52. Звинувачення: зв'язок з ОУН. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 12.06.52 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 18.09.54 строк покарання зменшено до 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 18.09.92. (П-28229, архів УСБУ).

Брозницький Кирило Іванович, 1896 р., с. Драганівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.03.31. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Вінницьким облсудом 05.04.33 висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.02.97. (П-2895, архів УСБУ).

Брозницький Михайло Іванович, 1899 р., с. Драганівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.03.31. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Вінницьким облсудом 05.04.33 висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.02.97. (П-2895, архів УСБУ).

Брозницький Устин Іванович, 1886 р., с. Драганівка, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.12.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.11.89. (П-21781, архів УСБУ).

Брояк Андрій Семенович, 1901 р., с. Криків, українець, малописьменний, колгоспник. Затриманий 16.04.48. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 12.05.48 висланий в Іркутську обл. на 8 років. Звільнений із спецпоселення 23.10.53. Реабілітований згідно з Загоном України від 17.04.91. (П-1593, архів УМВС).

Брояк Антон Володимирович, 1913 р., с. Криків, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 19.08.42. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 23-го р-ну авіабазування 22.08.42 засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований військтрибуналом Північнокавказького ВО 17.01.74. (П-16685, архів УСБУ).

Брунько Ксенофонт Пилипович, 1904 р., с. Пукляки, українець, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 08.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.01.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П-22683, архів УСБУ).

Брус Павло, 1885 р., с. Зарічанка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.06.26. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Кам'янець-Подільським окружним судом 12-14.09.27 засуджений на 8 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.03.93. (П-28503, архів УСБУ).

Бруско Микола Антонович, 1903 р., смт Чемерівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.02.27. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 20.05.27 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.03.93. (П-28533, архів УСБУ).

Бруско Онисій Васильович, 1898 р., смт Чемерівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою

УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 29.01.60. (П-8821, архів УСБУ).

Брянська Станіслава Антонівна, 1910 р., с. Андріївка, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 964 від 30.05.96, спр. Б-105).

Брянський Альберт Іванович, 1930 р., с. Андріївка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 964 від 30.05.96, спр. Б-105).

Брянський Антон Іванович, с. Андріївка, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 964 від 30.05.96, спр. Б-105).

Будзінський Антон Іванович, 1897 р., с. Чорна, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 18.03.31. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 23.08.31 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.04.98. (П-4849, ДАХмО).

Будзінський Іван Феліксович, 1891 р., с. Чорна, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.04.38. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.09.38 справу припинено у зв’язку зі смертю арештованого. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 02.08.60. (П-4148, архів УСБУ).

Будзінський Йосип Францович, с. Чорна, українець, утриманець. У 1932 р. разом з батьками висланий в Архангельську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від № 213 від 23.12.92, спр. Б-34).

Будзінський Франко Феліксович, 1883 р., с. Чорна, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 31.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.02.98. (П-14965, ДАХмО).

Будзінський Франц, с. Чорна, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як неблагонадійний елемент висланий в Архангельську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від № 213 від 23.12.92, спр. Б-34).

Будзь Віра Митрофанівна, 1915 р., с. Жердя, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 06.05.52. Звинувачення: пособниця ОУН. Військтрибуналом військ МДБ Кам’янець-Подільської обл. 28.05.52 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Президією Верховної Ради СРСР 05.07.56 звільнена з ВТТ із зняттям судимості. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 22.09.92. (П-28172, архів УСБУ).

Будзь Євгенія Миколаївна, 1929 р., с. Жердя, українка, освіта неповна середня, колгоспниця. Заарештована 28.04.52. Звинувачення: пособниця ОУН. Військтрибуналом військ МДБ Кам’янець-Подільської обл. 29.05.52 засуджена на 25 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 04.01.55 строк покарання зменшений до 5 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнена за амністією із зняттям судимості. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 13.11.91. (П-27081, архів УСБУ).

Будзь Олександр Семенович, 1924 р., с. Жердя, українець, освіта неповна середня, їздовий колгоспу. Заарештований 28.04.52. Звинувачення: пособник ОУН. Військтрибуналом військ МДБ Кам’янець-Подільської обл. 29.05.52 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 04.01.55 строк покарання зменшений до 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 24.07.56. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.11.91. (П-27081, архів УСБУ).

Будзь Пилип Григорович, 1888 р., с. Біла, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.10.30. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 18.01.31 висланий у Північний на 3 роки. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.12.88. (П-17017, архів УСБУ).

Будзь Федір Феодосійович, 1909 р., с. Жердя, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 06.05.52. Звинувачення: пособник ОУН. Військтрибуналом військ МДБ Кам’янець-Подільської обл. 28.05.52 засуджений на 25 років

позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.09.92. (П-28172, архів УСБУ).

Буєвський Михайло Захарович, 1895 р., с. Цикова, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 14.01.35. Звинувачення: шпигунство. Військтрибуналом Українського ВО 02.04.35 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 27.04.93. (П-29511, архів УСБУ).

Буйняк Марія Феодосіївна, 1880 р., с. Залуччя, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 20.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 21.05.33 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 22.01.98. (П-13892, архів УСБУ).

Бурба Антон Антонович, 1899 р., с. Боднарівка, українець, неписьменний. Проживав у с. Мала Зелена, селянин-одноосібник. Заарештований 17.04.31. Звинувачення: антирадянська агітація. 30.04.31 висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5837, архів УСБУ).

Бурденюк Семен Миронович, 1904 р., с. Вівся, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 10.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.05.38. Реабілітований Прокуратурою Хмельницької обл. 23.08.89. (П-20021, архів УСБУ).

Бурковський Василь Павлович, 1897 р., с. Бурканів Теребовлянського р-ну Тернопільської обл., українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.03.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.10.89. (П-22992, архів УСБУ).

Буряк Авксентій Прокопович, 1901 р., смт Чемерівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. Кам’янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 21.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.08.98. (П-2584, ДАХмО).

Буряк Василь Іванович, 1904 р., с. Пукляки, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 31.01.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.05.78. (П-16794, архів УСБУ).

Буряківська Євгенія Тимофіївна, 1894 р., смт Чемерівці, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 1068 від 25.11.02).

Буряківська Олена Степанівна, 1929 р., смт Чемерівці, українка, утриманка. У 1938 р. разом з матір’ю вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 1068 від 25.11.02).

Буряківський Григорій Дмитрович, 1899 р., смт Чемерівці, українець, освіта початкова, механік МТС. Заарештований 06.07.38. Звинувачення: член „ПОВ”. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам’янці-Подільському 28.09.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.58. (П-6044, архів УСБУ).

Бучківський Григорій Леонтійович, 1894 р., с. Летава, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.09.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 21.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 24.10.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 14.09.63. (П-13596, ДАХмО).

Бучківський Юхим Петрович, 1889 р., с. Вікторівка, українець, освіта незакінчена середня, вчитель, член ВКП(б) з 1926 р. по 1934 р. Заарештований 22.05.37. Звинувачення: керівник контрреволюційної терористичної групи. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 13.08.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 31.08.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.02.62. (П-11219, архів УСБУ).

Бучок Микита Тимофійович, 1898 р., с. Красноставці, українець, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 17.12.37.

Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.05.89. (П-18208, архів УСБУ).

Б’ялківська Ядвіга Антонівна, 1908 р., с. Ріпинці Дунаєвецького р-ну, полька, освіта середня спеціальна. Проживала в с. Кормильча, вчителька. Заарештована 30.04.38. Звинувачення: антирадянська агітація. УДБ УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 01.02.39 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 18.11.98. (П-2136, ДАХмО).

В

Вагнер Зиґмунд Мерхерович, 1889 р., м. Лодзь (Польща), поляк, малописьменний, ветсанітар колгоспу. Заарештований 14.03.33. Звинувачення: шпигунство. Кам’янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 13.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.11.98. (П-1864, ДАХмО).

Вакарук Василь Микитович, 1889 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 22.08.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.09.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.09.89. (П-20565, архів УСБУ).

Вакс Герш Іцькович, 1890 р., с. Гусятин, єврей, зав. пункту контори „Укрплодоовоч”. Заарештований 19.03.33. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 позбавлений права проживання у 12 прикордонних пунктах на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.03.98. (П-11480, архів УСБУ).

Валідуда Галина Іванівна, 1931 р., с. П’ятничани, українка, освіта неповна середня, колгоспниця. Заарештована 09.01.50. Звинувачення: член сім’ї пособника ОУН. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.03.50 вислана в Томську обл. Звільнена із спецпоселення 10.03.56. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.92. (П-12, архів УМВС).

Валідуда Іван Софронович, 1894 р., с. П’ятничани, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 09.01.50. Звинувачення: пособник ОУН. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.03.50 висланий у Томську обл. Звільнений із спецпоселення 10.03.56. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.92. (П-12, архів УМВС).

Валідуда Софія Іванівна, 1898 р., с. П’ятничани, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 09.01.50. Звинувачення: член сім’ї пособника ОУН. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.03.50 вислана в Томську обл. Звільнена із спецпоселення 10.03.56. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.92. (П-12, архів УМВС).

Валідуда Тимофій Григорович, 1890 р., с. П’ятничани, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 04.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 22.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.09.89. (П-20676, ДАХмО).

Ванзяк Петро Микитович, 1887 р., с. Голенищеве, українець, неписьменний. Проживав у с. Лисогірка, селянин-одноосібник. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 15.11.33 за порушення паспортного режиму висланий у Північний край на 2 роки. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 26.02.66. (П-5488, ДАХмО).

Вараниця Андрій Якимович, 1877 р., с. Мар’янівка, українець, неписьменний, без певних занять. Заарештований 16.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 14.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3228, архів УСБУ).

Вараниця Афанасій Іванович, 1899 р., с. Мар’янівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницької обл. 27.11.65. (П-15871, ДАХмО).

Вараниця Дмитро Никифорович, 1898 р., с. Мар’янівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 10.12.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 17.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 08.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 08.12.88. (П-16999, ДАХмО).

Вараниця Лук'ян Прокопович, 1904 р., с. Мар'янівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 24.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 26.03.66. (П-15918, ДАХмО).

Вараниця Федір Андрійович, 1904 р., смт Закупне, українець, малописьменний, робітник. Заарештований 21.02.33. Звинувачення: шкідництво. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.03.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.12.97. (П-13819, ДАХмО).

Варварук Ганна Михайлівна, 1909 р., с. Шидлівці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 26.08.27. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ОДПУ 03.02.28 вислана з прикордонної смуги на 3 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.93. (П-28576, архів УСБУ).

Варварук Іван Миколайович, 1892 р., с. Шидлівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.08.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.89. (П-23941, архів УСБУ).

Варжевський Пилип Іванович, 1906 р., смт Чемерівці, поляк, малописьменний, тракторист МТС. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.58. (П-6044, архів УСБУ).

Варчук Мойсей Андрійович, 1902 р., смт Чемерівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 28.08.26. Звинувачення: несплата податків. Особливою нарадою колегії ОДПУ 26.11.26 висланий на 3 роки у Сибір. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.06.98. (П-4421, ДАХмО).

Василинчук Ганна Федорівна, с. Жердя, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1929 р. як неблагонадійний елемент вислана в Красноярський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 569 від 22.10.93, спр. В-23).

Василинчук Домна Гаврилівна, 1892 р., с. Жердя, українка, неписьменна, домогосподарка. Заарештована 18.06.52. Звинувачення: недонесення про достовірно відомий злочин. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 11.07.52 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 01.12.54 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнена 20.12.54. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 20.12.91. (П-27317, архів УСБУ).

Василинчук Михайло Микитович, с. Жердя, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1929 р. як неблагонадійний елемент висланий у Красноярський край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 569 від 22.10.93, спр. В-23).

Василинчук Павло Федорович, 1901 р., с. Жердя, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.08.58. (П-6395, ДАХмО).

Василинчук Петро Павлович, 1890 р., с. Жердя, українець, освіта початкова, тесля колгоспу. Заарештований 18.06.52. Звинувачення: недонесення про достовірно відомий злочин. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 11.07.52 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 01.12.54 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 20.12.54. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.12.91. (П-27317, архів УСБУ).

Василинчук Степан Григорович, 1892 р., с. Пукляки, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 26.09.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 20-21.08.37 засуджений на 7 років позбавлення волі з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.07.91. (П-26602, архів УСБУ).

Васильківська Галина Олександрівна, 1933 р., с. П'ятничани, українка, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 30.12.49. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою МДБ СРСР 28.10.50 засуджена на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнена 28.04.53. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 19.09.94. (П-29159, архів УСБУ).

Васильківська Гликерія Олександрівна, 1923 р., с. П'ятничани, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 28.12.49. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою МДБ СРСР 28.10.50 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнена 14.07.56. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 19.09.94. (П-29159, архів УСБУ).

Васильківська Ксенія Прокопівна, 1901 р., с. П'ятничани, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 30.12.49. Звинувачення: член ОУН. Особливою нарадою МДБ СРСР 28.10.50 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнена 09.06.56. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 19.09.94. (П-29159, архів УСБУ).

Васильківський Михайло Ілліч, 1906 р., с. П'ятничани, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 01.04.30 за шпигунство висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Васильківський Олександр Іванович, 1898 р., с. П'ятничани, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 19.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 позбавлений права проживання у 12 прикордонних пунктах на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.12.97. (П-14685, архів УСБУ).

Васильківський Омелян Михайлович, 1891 р., с. П'ятничани, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.10.89. (П-21341, архів УСБУ).

Васильківський Павло Іванович, 1906 р., с. П'ятничани, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.02.29. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Кам'янець-Подільським окружним судом 24.10.29 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.11.97. (П-30356, архів УСБУ).

Васильчик Кузьма Микитович, 1915 р., с. Пукляки, українець, освіта середня, вчитель. Заарештований 06.03.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 31.03.48 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. 14.12.54 строк покарання зменшений до 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 25.10.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.11.91. (П-27282, архів УСБУ).

Вдовиченко Василь Іванович, 1892 р., с. Думанів Кам'янець-Подільського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Бережанка, колгоспник. Заарештований 20.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 позбавлений права проживання в прикордонних пунктах на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.11.97. (П-13355, ДАХмО).

Вейцман Фейга Зейдівна, 1906 р., с. Мар'янівка, єврейка, освіта початкова. Проживала в с. Зарічанка, домогосподарка. Заарештована 06.02.30. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.07.30 вислана у Північний край на 3 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 28.02.98. (П-11718, ДАХмО).

Велика Олена Іллівна, 1929 р., с. Мала Зелена, українка, освіта початкова, колгоспниця. Затримана 07.07.48. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 15.05.48 вислана в Іркутську обл. на 3 роки. Звільнена із спецпоселення 14.11.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3799, архів УМВС).

Великий Василь Павлович, 1909 р., с. Кутківці, українець, малописьменний, робітник вапнякового заводу. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.01.58. (П-5258, архів УСБУ).

Великий Степан Миколайович, 1897 р., с. Кугаївці, українець, освіта початкова, бухгалтер райспоживспілки. Заарештований 06.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 04.01.58. (П-5275, архів УСБУ).

Великий Филимон Миколайович, 1900 р., с. Кугаївці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 09.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність.

Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 09.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.89. (П-20491, архів УСБУ).

Величко Матвій Ілліч, 1892 р., с. Збриж, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 21.08.37 Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.09.89. (П-20427, архів УСБУ).

Величко Меланія Микитівна, 1905 р., с. Збриж, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 13.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована президією Хмельницького облсуду 17.07.65. (П-15752, архів УСБУ).

Вельган Павло Степанович, 1912 р., с. Андріївка, поляк, освіта початкова, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Звільнений із спецпоселення у 1947 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3086, архів УМВС).

Вельган Пилип Францович, 1913 р., с. Андріївка, поляк, освіта початкова, військовослужбовець, член ВЛКСМ до 1937 р. Заарештований 03.03.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом особливого корпусу залізничних військ РСЧА 17.06.37 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Далекосхідного ВО 26.04.91. (П-26411, архів УСБУ).

Вельган Степан Степанович, 1888 р., с. Андріївка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3086, архів УМВС).

Вельган Фекла Петрівна, 1889 р., с. Андріївка, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана в біломорсько-балтійські табори. Звільнена із спецпоселення у 1947 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3086, архів УМВС).

Венгер Василь Григорович, 1901 р., с. Атаки Хотинського р-ну Чернівецької обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Жабинці, колгоспник. Заарештований 20.08.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 22.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.05.89. (П-18988, архів УСБУ).

Венгржановський Юлій Казимирович, 1869 р., с. Вільхівці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 14.07.29. Звинувачення: активна боротьба з революційним рухом. Кам'янець-Подільським окружним судом 27.12.29 засуджений на 6 років позбавлення волі. Реабілітований колією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 19.12.68. (П-16442, архів УСБУ).

Вересюк Андрій Афанасійович, 1884 р., с. Біла, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.07.32. Звинувачення: шкідництво. Вінницьким облсудом 19.03.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 19.09.36. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.05.93. (П-12617, архів УСБУ).

Вересюк Дмитро Степанович, 1913 р., с. Біла, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.07.32. Звинувачення: шкідництво. Вінницьким облсудом 19.03.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 19.09.36. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.05.93. (П-12617, архів УСБУ).

Вересюк Федір Васильович, 1893 р., с. Біла, українець, неписьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 07.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок Виконаний 29.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.10.89. (П-21100, архів УСБУ).

Верозуб Дмитро Андрійович, 1902 р., с. Озеряни Борщівського р-ну Тернопільської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Бурти, робітник. Заарештований 18.03.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.09.59. (П-8168, ДАХмО).

Верхола Євген Павлович, 1908 р., с. Вівся, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 20.03.30 як

соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Вечерук Іван Гаврилович, 1896 р., с. Драганівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.03.31. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Вінницьким облсудом 05.04.33 висланий у Північний край на 5 років Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.02.97. (П-2895, архів УСБУ).

Вещельський Йосип Іванович, 1888 р., с. Свіршківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 19.03.30 за контрреволюційну діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Вжишневський Казимир Степанович, 1904 р., с. Жабинці, поляк, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 24.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Прокурором Кам'янець-Подільської обл. 23.05.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.05.98. (П-3818, ДАХмО).

Видецька Зінаїда Михайлівна, 1912 р., с. Черче, українка, малописьменна, без певних занять. Заарештована 15.01.35. Звинувачення: недонесення про контрреволюційний злочин. Військтрибуналом Українського ВО 02.04.35 засуджена на 5 років позбавлення волі з пораженням прав на 2 роки. Реабілітована прокуратурою Західного регіону України 27.04.93. (П-29511, архів УСБУ).

Видрук Йосип Андрійович, 1896 р., с. Жабинці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.04.38. Звинувачення: антирадянська діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.12.58. (П-7065, архів УСБУ).

Виноградов Федір Захарович, 1890 р., с. Шлаки Режецького пов. Вітебської губ., українець, малописьменний, член КП(б)У до 1937 р. Проживав у с. Івахнівці, колгоспник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 13.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 29.05.65. (П-15732, архів УМВС).

Висоцька Марцелина Петрівна, 1926 р., с. Черче, полька, освіта середня. Проживала у м. Дрогобич Львівської обл., медсестра. Заарештована 22.05.47. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 03.09.47 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Звільнена 20.07.56. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 11.02.93. (П-28397, архів УСБУ).

Витвицька Феодосія Олексіївна, 1890 р., с. Жабинці, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 16.03.33. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 11.06.33 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 30.07.98. (П-2792, ДАХмО).

Витвицький Володимир Іванович, 1900 р., с. Дубинка Кам'янець-Подільського р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Карачківці, зав. їдальні. Заарештований 15.12.37. Звинувачення: шпигунство. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.12.37 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.08.98. (П-479, архів УСБУ).

Вишневська Антоніна Вікентіївна, 1896 р., с. Криків, полька, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 15.08.29. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 03.02.30 засуджена на 10 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітована військпрокуратурою Прикарпатського ВО 01.02.90. (П-25149, ДАХмО).

Вишневський Дем'ян Петрович, 1894 р., с. Драганівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.05.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.08.89. (П-20346, архів УСБУ).

Вишневський Микола Антонович, 1891 р., с. Нова Гута, українець, малописьменний, службовець. Заарештований 30.01.30. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 18.03.30 висланий на Північ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.89. (П-24513, архів УСБУ).

Вишневський Фелікс (Пилип) Якович, 1904 р., с. Свіршківці, поляк,

малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 28.09.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.58. (П-6044, архів УСБУ).

Віват Ірина Йосипівна, 1915 р., с. Сокиринці, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 13.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 21.02.38 засуджена на 5 років позбавлення волі з пораженням прав на 2 роки. Реабілітована колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР від 17.08.63. (П-14274, архів УСБУ).

Відельський Іван Каленикович, 1908 р., с. Цикова, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 21.03.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 01.07.33 висланий з прикордонної смуги на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 20.02.90. (П-24806, архів УСБУ).

Візнюк (В'язнюк) Семен Іванович, 1902 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.06.29. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.08.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 17.02.90. (П-25436, архів УСБУ).

Вільків Іван Йосипович, 1931 р., с. Андріївка, поляк, утриманець, У 1936 р. разом з батьками висланий Казахстан. Звільнений із спецпоселення 18.02.56. Реабілітований УМВС України у Хмельницькій обл. 27.03.95. (П-5139, архів УМВС).

Вільків Йосип Михайлович, 1899 р., с. Андріївка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 919 від 31.07.95, спр. С-79).

Вільків Казимир Павлович, 1890 р., с. Андріївка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 20.09.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 18.04.69. (П-16465, архів УСБУ).

Вільків Микола Петрович, 1899 р., с. Андріївка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.58. (П-6044, архів УСБУ).

Вільків Франц Петрович, 1906 р., с. Андріївка, поляк, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 10.10.29. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ОДПУ 13.02.30 висланий з прикордонної смуги на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 20.11.95. (П-29451, архів УСБУ).

Вількова Марія Йосипівна, 1924 р., с. Андріївка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 919 від 31.07.95, спр. С-79).

Вількова Станіслава Йосипівна, 1922 р., с. Андріївка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 919 від 31.07.95, спр. С-79).

Вількова Філіпіна Степанівна, 1900 р., с. Андріївка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 919 від 31.07.95, спр. С-79).

Вільчинська Броніслава Володимирівна, с. Свіршківці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення у 1948 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 335 від 31.03.93, спр. В-15).

Вільчинська Емілія Станіславівна, с. Свіршківці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення у 1948 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 335 від 31.03.93, спр. В-15).

Вільчинська Софія Павлівна, 1912 р., с. Боднарівка, українка, неписьменна,

колгоспниця. Затримана 23.03.48. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 30.03.48 вислана в Карелію на 8 років. Звільнена із спецпоселення 06.07.53. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1582, архів УМВС).

Вільчинський Володимир Вікентійович, с. Світшківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 335 від 31.03.93, спр. В-15).

Вінник Іван Васильович, 1890 р., с. Мар'янівка, українець, освіта початкова. Проживав у с. Думанів Кам'янець-Подільського р-ну, бухгалтер колгоспу. Заарештований 08.02.46. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Кам'янець-Подільським облсудом 14.05.46 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.10.92. (П-28215, архів УСБУ).

Вінницька Антоніна Іванівна, 1883 р., с. Цикова, українка, малописьменна. Проживала у с. Черче, селянка-одноосібниця. Заарештована 13.04.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ 01.07.33 вислана у Північний край на 3 роки умовно, з-під варти звільнена. Реабілітована військпрокуратурою Прикарпатського ВО 20.02.90. (П-24806, архів УСБУ).

Вінницька Ганна Михайлівна, с. Йосипівка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 595 від 10.01.94, спр. В-30).

Вінницький Гаврило Іванович, 1893 р., с. Черче, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 22.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 14.04.59. (П-7474, ДАХмО).

Вінницький Йосип Федорович, 1907 р., с. Черче, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.09.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 14.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.07.89. (П-19188, архів УСБУ).

Вінтоняк Василь Матвійович, 1894 р., с. Маниво Вишнівецького р-ну Тернопільської обл., українець, неписьменний. Проживав у с. Жердя, колгоспник. Заарештований 18.03.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.08.89. (П-19675, архів УСБУ).

Вінярський Іван Лук'янович, 1896 р., с. Юрківці, поляк, малописьменний. Проживав у смт Закупне, зав. складу МТС. Заарештований 28.05.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.58. (П-6044, архів УСБУ).

Вітрук Гаврило Іванович, 1896 р., с. Залуччя, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 10.02.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 01.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 29.08.61. (П-10845, архів УСБУ).

Власов Микола Адольфович, 1888 р., м. Санкт-Петербург (Росія), росіянин, малописьменний. Проживав у с. П'ятничани, селянин-одноосібник. Заарештований 02.03.29. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 04.03.30 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.06.01. (П-24044, ДАХмО).

Вовк Андрій Михайлович, 1899 р., с. Шидлівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.08.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.02.64. (П-15384, ДАХмО).

Вовк Андрій Петрович, 1902 р., с. Шидлівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.10.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 28.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.12.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П-23415, архів УСБУ).

Вовчок Дем’ян Семенович, 1894 р., с. Хропотова, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 15.09.62. (П-11819, архів УСБУ).

Вовчок Євгенія Федорівна, 1900 р., с. Хропотова, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 388 від 19.05.93, спр. Б-26).

Возний Василь Федорович, 1899 р., с. Залуччя, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.02.27. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Колегією ОДПУ 10.06.27 висланий на 3 роки у Сибір. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.03.92. (П-27702, ДАХмО).

Возний Іван Степанович, 1912 р., с. Вишнівчик, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 16.04.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Проскурівського гарнізону 12-15.09.45 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-401, архів УСБУ).

Вознюк Анастасія Миколаївна, 1924 р., с. Жабинці, українка, освіта початкова, колгоспниця. Затримана 19.06.48. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 24.06.48 вислана на 8 років в Іркутську обл. Звільнена із спецпоселення 30.01.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1779, архів УМВС).

Вознюк Петро Іванович, 1885 р., с. Кочубеїв, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 24.11.32. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Вінницьким облсудом 05.02.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.11.98. (П-2108, архів УСБУ).

Войко Євгенія Микитівна, 1924 р., с. Гуків, українка, малописьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі у 1948 р. вислана в Карелію. Звільнена із спецпоселення у 1956 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. В-18).

Войтенко Лук’ян Афанасійович, 1869 р., с. Вільхівці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 14.07.29. Звинувачення: зберігання та розповсюдження забороненої літератури. Кам’янець-Подільським окружним судом 27.12.29 засуджений на 2 роки позбавлення волі. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 18.12.68. (П-16442, архів УСБУ).

Войтицька Аполлінарія Андріївна, 1880 р., с. Гуків, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 20.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 07.02.38 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітована колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 29.11.88. (П-16938, ДАХмО).

Войтов Антон Федорович, 1901 р., с. Летава, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований у 1937 р. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 05.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.05.89. (П-18395, архів УСБУ).

Войтов Василь Омелянович, 1926 р., с. Летава, українець, утриманець. У 1937 р. разом з матір’ю висланий у Вінницьку обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 771 від 06.09.94, спр. Л-45).

Войтов Омелян Федорович, 1899 р., с. Летава, українець, малописьменний, робітник військбуду. Заарештований 06.08.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 22.08.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.09.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.03.63. (П-12595, архів УСБУ).

Войтов Пантелеймон Федорович, 1897 р., с. Летава, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 17.04.31. Звинувачення: антирадянська агітація, терористичні дії. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.11.31 висланий з прикордонної смуги на 3 роки. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 25.11.88. (П-16927, ДАХмО).

Войтов Петро Пантелеймонович, 1894 р., с. Летава, українець, освіта незакінчена вища. Проживав у с. Скрицьке Немирівського р-ну Вінницької обл., вчитель. Заарештований 10.02.38. Звинувачення: член контрреволюційної

організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 12.01.57. (П-4600, (ДАХмО).

Войтов Петро Федорович, 1915 р., с. Летава, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 19.12.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом 5-ї гвардійської армії 08.03.46 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.10.97. (П-30396, архів УСБУ).

Войтов Федір Сидорович, 1872 р., с. Летава, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 17.04.31. Звинувачення: антирадянська агітація, терористичні дії. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.11.31 висланий з прикордонної смуги на 3 роки. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 25.11.88. (П-16927, ДАХмО).

Войтова Надія Омелянівна, 1924 р., с. Летава, українка, утриманка. У 1937 р. разом з матір'ю вислана у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 771 від 06.09.94, спр. Л-45).

Войтова Ольга Антонівна, 1905 р., с. Летава, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 771 від 06.09.94, спр. Л-45).

Войтюк Андрій Юхимович, 1893 р., с. Боднарівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 02.04.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Войтюк Йосип Францович, 1899 р., с. Боднарівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 16.01.89. (П-23250, архів УСБУ).

Войтюк Михайло Іванович, 1896 р., с. Боднарівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 13.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 11.10.37 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.06.98. (П-3406, ДАХмО).

Войцехівська Михайлина Миколаївна, 1924 р., с. Кутківці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 941 від 31.10.95, спр. К-461).

Войцехівська Олександра Петрівна, с. Кутківці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 941 від 31.10.95, спр. К-146).

Войцехівська Франя Антонівна, 1907 р., с. Рудка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 17.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3493, архів УМВС).

Войцехівський Альбін Болеславович, 1905 р., с. Кутківці, поляк, освіта початкова, зав. магазину, член КП(б)У до 1933 р. Заарештований 04.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Київської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.09.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 04.01.64. (П-15365, ДАХмО).

Войцехівський Броніслав Адамович, 1914 р., с. Кутківці, поляк, освіта початкова, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 09.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3489, архів УМВС).

Войцехівський Василь Йосипович, 1895 р., с. Нігин Кам'янець-Подільського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у с. Цикова, вчитель. Заарештований 29.11.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 11.03.37 засуджений на 3 роки позбавлення волі з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.09.98. (П-873, архів УСБУ).

Войцехівський Микола Тимофійович, с. Кутківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від

17.04.91. (Ріш. райкомісії № 941 від 31.10.95, спр. К-146).

Войцехівський Микола Якубович, 1889 р., с. Кутківці, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.12.58. (П-7038, архів УСБУ).

Войцехівський Станіслав Казимирович, 1918 р., с. Кутківці, поляк, малописьменний, робітник. Заарештований 04.06.38. Звинувачення: шкідництво, диверсійна діяльність. Трійкою УНКВС Київської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.09.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.08.89. (П-20178, ДАХмО).

Войцехівський Франц Миколайович, 1909 р., с. Кутківці, поляк, освіта початкова, робітник. Заарештований 05.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Київської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.09.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.08.89. (П-20159, ДАХмО).

Войціх Михайло Олексійович, 1908 р., с. Шидлівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 19.03.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П-23392, архів УСБУ).

Войціхов Михайло Максимович, 1901 р., с. Цикова, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 14.09.29. Звинувачення: контрабанда. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 06.11.29 з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.10.97. (П-30380, архів УСБУ).

Волдитер Арон Янкельович, 1895 р., с. Зарічанка, єврей, освіта початкова, приватний торговець. Заарештований 06.02.30. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.07.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.02.98. (П-11718, ДАХмО).

Волошин Микола Федорович, 1909 р., с. Теремківці, українець, освіта початкова, бригадир рільничої бригади. Заарештований 20.03.47. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 25.04.47 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.02.55 строк покарання зменшений до 7 років позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.03.92. (П-27628, архів УСБУ).

Волошин Сергій Федорович, 1926 р., с. Жердя, українець, освіта середня, зоотехнік. Заарештований 23.04.52. Звинувачення: пособник ОУН. Військтрибуналом військ МДБ Львівського округу 14.07.52 засуджений на 25 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Звільнений 04.12.54. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.11.91. (П-27227, архів УСБУ).

Волошинський Ігор Васильович, 1912 р., м. Кам'янець-Подільський, українець, освіта початкова. Проживав у с. Біла, без певних занять. Заарештований 29.09.33. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 28.01.34 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 08.01.90. (П-25108, архів УСБУ).

Волощук Марфа Андріївна, 1882 р., с. Збриж, полька, освіта початкова, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 09.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3494, архів УМВС).

Волощук Петро Якович, 1899 р., с. Старі Кути Косівського р-ну Івано-Франківської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Вівся, продавець. Заарештований 26.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 16.04.60. (П-9306, архів УСБУ).

Волощук Яким Мойсейович, 1900 р., хут. Висівки, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 12.02.42. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Військтрибуналом 16-ї запасної стрілецької бригади 27.02.42 засуджений до розстрілу. Військколегією Верховного Суду СРСР 22.03.42 розстріл замінено на 10 років ув'язнення у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований

Головною військпрокуратурою СРСР 29.04.91. (П-26516, архів УСБУ).

Воскобойнік Абрам Гершкович, 1898 р., смт Чемерівці, єврей, малописьменний, перукар. Заарештований 13.02.27. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 10.06.27 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.03.92. (П-27640, ДАХмО).

Вощинська Євдокія Іванівна, 1907 р., с. Гуків, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 1023 від 25.11.97).

Вощинський Антон Адольфович, 1879 р., с. Романівка, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 11.02.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 02.02.90. (П-24665, архів УСБУ).

Вощинський Болеслав Саверійович, 1905 р., с. Гуків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.02.28. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 27.04.28 позбавлений права проживання у прикордонних губерніях на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.04.98. (П-5684, архів УСБУ).

Вощинський Борис Віталійович, 1930 р., с. Гуків, українець, утриманець. У 1937 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 1023 від 25.11.97).

Вощинський Віталій Саверійович, 1907 р., с. Гуків, українець, малописьменний, колгоспник. У 1937 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 1023 від 25.11.97).

Врублевська Юзефа Адамівна, 1936 р., с. Вільхівці, полька, немовля. У 1936 р. разом з батьками вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 829 від 29.11.94, спр. В-43).

Вторська Аделя Адамівна, 1924 р., с. Шидлівці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 824 від 29.11.94, спр. В-42).

Вторська Ганна Адамівна, 1930 р., с. Шидлівці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 824 від 29.11.94, спр. В-42).

Вторська Петрунелія Іванівна, 1900 р., с. Шидлівці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 824 від 29.11.94, спр. В-42).

Вторський Адам Антонович, 1892 р., с. Шидлівці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 824 від 29.11.94, спр. В-42).

Вторський Іван Адамович, 1922 р., с. Шидлівці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 824 від 29.11.94, спр. В-42).

Вторський Йосип Касянович, 1884 р., с. Шидлівці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.04.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 29.05.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.98. (П-15312, архів УСБУ).

Вторський Франц Касянович, 1889 р., с. Шидлівці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 01.01.38. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 22.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 01.11.88. (П-16919, ДАХмО).

Г

Гавликовський (Гавлюковський) Антон Петрович, 1888 р., с. Кочубеїв, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 16.02.37. Звинувачення: організатор контрреволюційного гуртка. НКВС і Прокурором СРСР 27.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.04.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 13.04.67. (П-16149, архів УСБУ).

Гаврилюк Антон Микитович, 1900 р., с. Гусятин, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.10.37. Звинувачення:

антирадянська пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 21.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 18.05.62. (П-11350, ДАХмО).

Гаврилюк Антон Федорович, 1888 р., с. Слобідка-Скипчанська, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.04.33. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Прокурором Проскурівської дільниці 14.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.11.98. (П-1919, ДАХмО).

Гаврилюк Петро Андрійович, 1898 р., с. Почапинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.06.89. (П-18676, архів УСБУ).

Гаврилюк Тихон Феодосійович, 1898 р., с. Пукляки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 09.05.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.01.98. (П-14012, ДАХмО).

Гаврилюк Федір Миронович, 1885 р., с. Слобідка-Скипчанська, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.10.31. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою ДПУ УРСР 09.06.32 засуджений на 3 роки ув'язнення у концтаборі умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.12.89. (П-22182, архів УСБУ).

Гаврилюк Федір Омелянович, 1876 р., с. Слобідка-Скипчанська, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.04.33. Звинувачення: член контрреволюційної повстанської організації. Прокурором Проскурівської дільниці 16.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.09.98. (П-1098, ДАХмО).

Гаврилюк Федір Семенович, 1902 р., с. Нігин Кам'янець-Подільського р-ну, українець, освіта незакінчена вища, кандидат у члени ВКП(б) до 1938 р. Проживав у смт Чемерівці, зав. райвідділу народної освіти. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.01.58. (П-5258, архів УСБУ).

Гаврищук Григорій Никифорович, 1893 р., с. Мар'янівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 28.02.27. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ОДПУ 03.06.27 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.03.93. (П-28518, архів УСБУ).

Гаврищук Никифор Прокопович, 1855 р., с. Мар'янівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 17.04.26. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Кам'янець-Подільським окружним судом 18.11.26 засуджений на 6 років позбавлення волі. Звільнений достроково 21.03.27. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.11.97. (П-13545, архів УСБУ).

Гаврищук Петро Никифорович, 1880 р., с. Мар'янівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.11.28. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Колегією ОДПУ 10.06.29 засуджений на 10 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.02.96. (П-29514, архів УСБУ).

Гаврищук Саверій Никифорович, 1905 р., с. Мар'янівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 28.02.27. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ОДПУ 03.06.27 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.03.93. (П-28518, архів УСБУ).

Гаврищук Стах Никифорович, 1911 р., с. Мар'янівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 28.02.27. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ 27.04.27 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.03.93. (П-28518, архів УСБУ).

Гаєвська Емілія Йосипівна, 1929 р., с. Івахнівці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3461, архів УМВС).

Гаєвська Марія Йосипівна, 1918 р., с. Івахнівці, полька, освіта

початкова, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3461, архів УМВС).

Гаєвська Мотрона Миколаївна, 1892 р., с. Івахнівці, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3461, архів УМВС).

Гаєвська (Шевченко) Розалія Йосипівна, 1915 р., с. Івахнівці, полька, освіта початкова, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 17.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3461, архів УМВС).

Гаєвський Йосип Гофіянович, 1884 р., с. Івахнівці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3461, архів УМВС).

Гаєвський Степан Антонович, 1888 р., с. Мар'янівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 738 від 10.08.94, спр. Ш-28).

Гаєвський Франц Йосипович, 1922 р., с. Івахнівці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3461, архів УМВС).

Гайдамаха Леонтій Степанович, 1898 р., с. Бережанка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 21.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.09.89. (П-20214, ДАХмО).

Гайдамаха Сава Михайлович, 1908 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 28.02.28. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.11.97. (П-13443, архів УСБУ).

Гайдрик Іван Саверійович, 1910 р., с. П'ятничани, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.05.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 22.02.38 засуджений на 12 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.06.89. (П-18699, архів УСБУ).

Гайліс Іван Іванович, 1899 р., Латвія, латиш, освіта початкова, кандидат у члени ВКП(б) до 1937 р. Проживав у с. Голенищеве, голова колгоспу. Заарештований 06.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 13.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 04.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.12.89. (П-23949, архів УСБУ).

Галаєвський Ананій Костянтинович, 1902 р., с. Жабинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 14.03.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П-22534, архів УСБУ).

Галайко Федір Тимофійович, 1895 р., с. Вільхівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. С-43).

Галак Григорій Савович, 1900 р., с. Кугаївці, українець, неписьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.12.59. (П-8584, архів УСБУ).

Галас Іван Павлович, 1890 р., с. Голенищеве, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.12.89. (П-22141, архів УСБУ).

Галатин Анелія Степанівна, 1931 р., с. Вільхівці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 830 від 29.11.94, спр. Г-77).

Галатин Григорій Іванович, 1927 р., с. Вільхівці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 816 від 03.10.94, спр. Г-74).

Галатин Іван Антонович, 1896 р., с. Вільхівці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 816 від 03.10.94, спр. Г-75).

Галатин Кароліна Іванівна, 1904 р., с. Вільхівці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 816 від 03.10.94, спр. Г-76).

Галатин Кароліна Пилипівна, 1898 р., с. Вільхівці, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 830 від 29.11.94, спр. Г-77).

Галатин Марія Іванівна, 1935 р., с. Вільхівці, полька, немовля. У 1936 р. разом з батьками вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 816 від 03.10.94, спр. Г-74).

Галатин Марія Севастянівна, с. Вільхівці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. № 23).

Галатин Станіслав Степанович, 1925 р., с. Вільхівці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 830 від 29.11.94, спр. Г-77).

Галатин Степан Йосипович, 1889 р., с. Вільхівці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 830 від 29.11.94, спр. Г-77).

Галатин Степан Павлович, с. Вільхівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. П-23).

Галатин Юзефа Степанівна, 1921 р., с. Вільхівці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 830 від 29.11.94, спр. Г-77).

Галецький Іван Онуфрійович, 1882 р., с. Завадівка, поляк, освіта середня спеціальна, зав. складу цукрового заводу. Заарештований 11.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 04.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 12.03.60. (П-3032, архів УСБУ).

Ганущак Стах Гаврилович, 1923 р., с. Кочубеїв, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 27.11.41. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Військтрибуналом Московського ВО 24.12.41 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.06.97. (П-29986, архів УСБУ).

Ганущак Федір Михайлович, 1898 р., с. Залуччя, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 01.04.28. Звинувачення: ухилення від сплати податків. Особливою нарадою колегії ОДПУ 29.06.28 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.04.94.(П-28988, архів УСБУ).

Гарбарук Юрій Семенович, 1915 р., с. Рівки Славутського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с. Завадівка, шофер цукрового заводу. Заарештований 05.03.53. Звинувачення: зрада Батьківщини. УКДБ Хмельницької обл. 01.11.54 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.08.95. (П-4248, архів УСБУ).

Гарбузовська Варвара, 1900 р., с. Збриж, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 245 від 31.03.93, спр. Г-17).

Гарбузовська Ганна Герасимівна, 1913 р., с. Збриж, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 09.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3471, архів УМВС).

Гарбузовська Марія Казимирівна, 1924 р., с. Збриж, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в

Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 245 від 31.03.93, спр. Г-17).

Гарбузовська Олена Казимирівна, 1927 р., с. Збриж, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 245 від 31.03.93, спр. Г-17).

Гарбузовський Адольф Петрович, 1932 р., поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5763, архів УМВС).

Гарбузовський Броніслав Антонович, 1904 р., с. Збриж, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.12.97. (П-14682, архів УСБУ).

Гарбузовський Броніслав Казимирович, 1932 р., с. Збриж, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 245 від 31.03.93, спр. Г-17).

Гарбузовський Броніслав Францович, 1909 р., с. Збриж, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 09.02.56. Реабілітований УМВС України у Хмельницькій обл. 19.07.96. (П-3472, архів УМВС).

Гарбузовський Володимир Петрович, 1936 р., с. Збриж, поляк, немовля. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5763, архів УМВС).

Гарбузовський Іван Броніславович, 1936 р., с. Збриж, поляк, немовля. У 1936 р. разом з батьками висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 09.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3445, архів УМВС).

Гарбузовський Йосип Антонович, 1902 р., с. Збриж, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 справу припинено, з-під варти. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.12.97. (П-14682, архів УСБУ).

Гарбузовський Йосип Броніславович, 1931 р., с. Збриж, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 09.02.56. Реабілітований УМВС України у Хмельницькій обл. 15.12.97. (П-3473, архів УМВС).

Гарбузовський Казимир Антонович, 1930 р., с. Збриж, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 245 від 31.03.93, спр. Г-17).

Гарбузовський Петро Войткович, 1893 р., с. Збриж, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5763, архів УМВС).

Гарбузовський Тадеуш Казимирович, 1929 р., с. Збриж, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 245 від 31.03.93, спр. Г-17).

Гасийчук Василь Миронович, 1899 р., с. Комарів Сокальський р-н Львівської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Завадівка, робітник цукрозаводу. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 22.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Помер 08.01.39. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 05.08.61. (П-10884, архів УСБУ).

Гедзь Степан Павлович, 1882 р., с. Біла, українець, малописьменний, рахівник сільради. Заарештований 01.10.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам’янці-Подільському 15.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.89. (П-24452, архів УСБУ).

Гензіровська Ганна Іванівна, 1902 р., с. Кочубеїв, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 890 від 15.03.95, спр. М-75).

Гензіровська Юлія Іванівна, 1883 р., с. Кочубеїв, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 09.02.56. Реабілітована згідно

з Законом України від 17.04.91. (П-3458, архів УМВС).

Гензіровський Броніслав Йосипович, 1929 р., с. Кочубеїв, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 17.01.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3455, архів УМВС).

Гензіровський Йосип Карлович, 1885 р., с. Кочубеїв, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 09.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3456, архів УМВС).

Гензіровський Пилип Кирилович, 1886 р., с. Лісоводи Городоцького р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Кочубеїв, колгоспник. Заарештований 16.02.38. Звинувачення: член контрреволюційного гуртка. НКВС і Прокурором СРСР 24.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.04.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 13.04.67. (П-16149, архів УСБУ).

Гензіровський Станіслав Йосипович, 1923 р., с. Кочубеїв, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 09.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3457, архів УМВС).

Генц (Козловська) Юзефа Михайлівна, 1924 р., с. Мар'янівка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 788 від 06.09.94, спр. Г-66).

Гівельберг Гітля Йосипівна, 1903 р., смт Чемерівці, єврейка, малописьменна, домогосподарка. Заарештована 14.11.27. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокурором Кам'янець-Подільського округу 09.12.27 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 08.12.97. (П-13423, архів УСБУ).

Гіліс Абрам Меєрович, 1857 р., с. Зарічанка, єврей, малописьменний, без певних занять. Заарештований 06.02.30. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.07.30 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.02.98. (П-11718, ДАХмО).

Гіліс Борух Абрамович, 1890 р., с. Зарічанка, єврей, малописьменний, без певних занять. Заарештований 08.04.30. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.07.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.02.98. (П-11718, ДАХмО).

Гіліс Хана Абрамівна, 1907 р., с. Зарічанка, єврейка, малописьменна, домогосподарка. Заарештована 06.02.30. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.07.30 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 28.02.98. (П-11718, ДАХмО).

Гіль Ганна Семенівна, 1917 р., смт Чемерівці, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 22.01.46. Звинувачення: член сім'ї зрадника Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 24.09.46 вислана на 5 років у Казахстан. Звільнена із спецпоселення 24.09.50. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1034, архів УМВС).

Гіль Леонтій Васильович, 1898 р., смт Чемерівці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 24.03.62. (П-11096, ДАХмО).

Главацький Іван Юхимович, 1899 р., с. Красноставці, українець, малописьменний, робітник. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС СРСР 12.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.02.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П-21538, ДАХмО).

Гладиш Ілля Прокопович, 1911 р., с. Вільхівці, українець, малописьменний, робітник на вапняних розробках. Заарештований 01.03.33. Звинувачення: шкідництво. Жмеринським дорожньо-транспортним відділом ДПУ 02.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.01.98. (П-12229, архів УСБУ).

Гладиш Никон Якович, 1914 р., с. Вільхівці, українець, освіта середня, вчитель, член ВЛКСМ. Заарештований 01.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 15.10.55. (П-4414, ДАХмО).

Гладишев Григорій Григорович, 1884 р., с. Затворне Скопинського р-ну Рязанської обл. (Росія), росіянин, малописьменний. Проживав у с. Голенищеве, колгоспник. Заарештований 11.02.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 21.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П-23595, ДАХмО).

Гладій Іван Юстиніанович, 1896 р., с. Криків, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.09.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.03.65. (П-15646, архів УСБУ).

Гладун Андрій Романович, 1893 р., с. Зарічанка, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кугаївці, селянин-одноосібник. Заарештований 01.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 07.03.30 висланий на Північ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.02.98. (П-10752, ДАХмО).

Гладун Петро Іванович, 1909 р., смт Чемерівці, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 23.12.42. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Західного фронту 05.01.43 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований Головною військпрокуратурою СРСР 26.04.91. (П-26326, архів УСБУ).

Гладюк Петро Кузьмич, 1894 р., с. Свіршківці, українець, малописьменний, робітник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 14.04.59. (П-7398, ДАХмО).

Глинський Олексій Дем'янович, 1891 р., смт Чемерівці, українець, освіта початкова, робітник МТС. Заарештований 15.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.05.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.08.89. (П-20185, ДАХмО).

Глинський Семен Ілліч, 1900 р., смт Чемерівці, українець, малописьменний, тесля колгоспу. Заарештований 18.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 17.01.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 25.02.69. (П-16452, архів УСБУ).

Глушко Євгеній (Євдоким) Давидович, 1900 р., с. Збриж, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.06.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.12.59. (П-8582, ДАХмО).

Глушко Олександр Назарович, 1900 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий на Урал. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Г-12).

Гнатишин Сава Федорович, 1909 р., с. Жердя, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 20.10.41. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливим відділом НКВС Харківського ВО 27.11.41 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.03.98. (П-8734, архів УСБУ).

Гнип Андрій Іванович, 1904 р., с. Жабинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.06.29. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 03.11.29 висланий з прикордонної смуги на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.03.93. (П-28539, архів УСБУ).

Говоруха Ілля Сидорович, 1902 р., с. Збриж, українець, малописьменний. Проживав у с. Терешки Полтавської обл., кондуктор ст. Полтава. Заарештований 20.08.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 07.02.34 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 26.09.89. (П-22499, архів УСБУ).

Гоголь Агафія Максимівна, 1891 р., с. Бережанка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 06.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджена на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.89. (П-23837, ДАХмО).

Година Максим Іванович, 1878 р., с. Завадівка, українець, малописьменний,

селянин-одноосібник. Заарештований 14.06.38. Звинувачення: член контрреволюційної групи, шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.11.60. (П-9956, архів УСБУ).

Годованюк Данило Васильович, 1895 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, тесля колгоспу. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 05.11.60. (П-9987, архів УСБУ).

Гой Володимир Антонович, 1901 р., с. Вікторівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.05.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 13.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Вдруге заарештований 05.11.50. Особливою нарадою МДБ СРСР 10.02.51 за контрреволюційну діяльність висланий у Красноярський край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.04.90. (П-11219, архів УСБУ; П-25566, ДАХмО).

Гойса Андрій Миколайович, 1877 р., с. Красноставці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.04.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Прикордонним загоном військ ДПУ УРСР 28.04.31 висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.02.98. (П-12934, ДАХмО).

Гойса Василь Феодосійович, 1875 р., с. Красноставці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 04.01.33 висланий у Казахстан на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.11.97. (П-13302, архів УСБУ).

Гойса Яким Калинович, 1901 р., с. Красноставці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.11.89. (П-21896, ДАХмО).

Голдис Альбін Якимович, 1897 р., с. Івахнівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 31.03.28. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Особливою нарадою колегії ОДПУ 28.09.28. ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 27.05.97. (П-29990, архів УСБУ).

Голдис Броніслава Степанівна, 1936 р., с. Івахнівці, полька, немовля. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 09.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3435, архів УМВС).

Голдис Іван Захарович, 1895 р., с. Івахнівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 07.01.61. (П-10009, архів УСБУ).

Голдис Михайло Захарович, 1900 р., с. Івахнівці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 20.12.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 15.03.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.06.89. (П-18944, архів УСБУ).

Голдис Олена Лаврентіївна, 1912 р., с. Івахнівці, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 09.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3436, архів УМВС).

Голдис Степан Йосипович, 1910 р., с. Івахнівці, поляк, освіта початкова, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 09.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3437, архів УМВС).

Голіков Трохим Васильович, 1895 р., с. Корінне Воронезької обл. (Росія), росіянин, малописьменний. Проживав у с. Мар'янівка, селянин-одноосібник. Заарештований 12.10.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.11.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.06.97. (П-12310, архів УСБУ).

Головата Пелагея Павлівна, 1892 р., с. Ямпільчик, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі України. Реабілітована

згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 259 від 31.03.93, спр. Г-5).

Головатюк Никанор Миколайович, 1888 р., с. Красноставці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.11.89. (П-21649, ДАХмО).

Головатюк Семен Павлович, 1900 р., с. Красноставці, українець, освіта середня, вчитель. Заарештований 19.05.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.07.31 висланий у Північний край на 3 роки. Звільнений 03.05.32. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.01.98. (П-12731, ДАХмО).

Головатюк Федір Ілліч, 1897 р., с. Красноставці, українець, малописьменний, колгоспник. Затриманий 16.04.48. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 27.04.48 висланий в Іркутську обл. на 8 років. Звільнений із спецпоселення 02.12.53. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1572, архів УМВС).

Головко Андрій Іванович, 1915 р, с. Красноставці, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 22.08.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом № 188 20.02.39 засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований військпрокуратурою Далекосхідного ВО 25.05.92. (П-27907, архів УСБУ).

Головко Тимофій Петрович, 1889 р, с. Красноставці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.12.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.11.89. (П-21382, архів УСБУ).

Голод Карпо Онуфрійович, 1883 р., с. Слобідка-Смотрицька, українець, малописьменний. Проживав у с. Суботівка Могилів-Подільського р-ну Вінницької обл., без певних занять. Заарештований 03.02.35. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Київського ВО 04.10.35 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.09.92. (П-28226, архів УСБУ).

Голонговський Броніслав Іванович, 1908 р., с. Юрківці, поляк, освіта початкова, член ВКП(б) до 1938 р. Проживав у с. Андріївка, колгоспник. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.01.58. (П-5258, архів УСБУ).

Голотин Аделія Франківна, 1926 р., с. Вільхівці, українка, утриманка. У 1937 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 845 від 29.11.94, спр. Г-79).

Голотин Антоніна Франківна, 1920 р., с. Вільхівці, українка, освіта початкова, колгоспниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 845 від 29.11.94, спр. Г-79).

Голотин Ганна Іванівна, 1885 р., с. Вільхівці, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 845 від 29.11.94, спр. Г-79).

Голотин Іван Франкович, 1920 р., с. Вільхівці, українець, освіта початкова, колгоспник. У 1937 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 845 від 29.11.94, спр. Г-79).

Голотин Франк Антонович, 1883 р., с. Вільхівці, українець, малописьменний, колгоспник. У 1937 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 845 від 29.11.94, спр. Г-79).

Голящук Іван Іванович, 1874 р., с. Кочубеїв, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 24.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 13.12.32 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.11.97. (П-13288, архів УСБУ).

Голящук Іван Михайлович, 1908 р., с. Кочубеїв, українець, освіта

початкова, колгоспник. Заарештований 01.04.47. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.06.47 засуджений на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна і пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.05.94. (П-29021, архів УСБУ).

Гольцберг Мотя Мошкович, 1880 р., с. Зарічанка, єврей, малописьменний, торговець. Заарештований 16.06.29. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 03.11.29 позбавлений права проживання в прикордонних округах на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.03.93. (П-28539, архів УСБУ).

Гонда Андрій Іванович, 1895 р., с. Збриж, чех, освіта початкова, тесля колгоспу. Заарештований 11.02.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П-23195, архів УСБУ).

Гонта Антон Семенович, 1897 р., с. Кугаївці, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу. Заарештований 20.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.01.98. (П-14686, архів УСБУ).

Гончар Микола Петрович, 1907 р., с. Зарічанка, українець, освіта вища, військовослужбовець. Заарештований 08.01.43. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Ленінградського гарнізону 05.02.43 засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 16.11.95. (П-29450, архів УСБУ).

Гончар Пилип Опанасович, 1888 р., с. Завадівка, українець, малописьменний, робітник цукрозаводу. Заарештований 20.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.05.89. (П-17650, ДАХмО).

Горбарчук Іван Антонович, 1890 р., с. Тростянець Ківерцівського р-ну Волинської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Вікторівка, селянин-одноосібник. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 01.12.30 за антирадянську агітацію висланий за межі України на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.01.98. (П-12147, архів УСБУ).

Горбатий Ананій Федорович, 1877 р., с. Кутківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.09.89. (П-20528, архів УСБУ).

Горбатий Василь Карлович, 1898 р., с. Кутківці, українець, малописьменний, зав. колгоспного току. Заарештований 12.06.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 29.05.65. (П-15668, архів УСБУ).

Горбатюк Василь Дмитрович, 1898 р., с. Кузьминчик, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 26.04.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 11.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.05.68. (П-16381, архів УСБУ).

Горбатюк Павло Андрійович, 1902 р., с. Кузьминчик, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 22.12.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 20.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.01.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.11.60. (П-9862, архів ДАХмО).

Горгулько Андрій Микитович, 1884 р., смт Стара Ушиця, українець, освіта початкова. Проживав у смт Закупне, службовець. Заарештований 27.03.33. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 20.07.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П-1526, ДАХмО).

Гординська Марія Іванівна, 1926 р., с. П'ятничани, українка, утриманка. У 1937 р. разом з матір'ю вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 923 від 31.07.95, спр. Г-84).

Гординська Ніна Гнатівна, 1906 р., с. П'ятничани, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 923 від 31.07.95, спр. Г-84).

Гординський Володимир Йосипович, 1897 р., с. П'ятничани, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 25.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.11.89. (П-21959, ДАХмО).

Гординський Денис Йосипович, 1914 р., с. П'ятничани, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 22.02.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.06.89. (П-18193, архів УСБУ).

Гординський Іван Дмитрович, 1897 р., с. П'ятничани, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 25.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 05.11.60. (П-9904, архів УСБУ).

Гординський Іван Йосипович, 1900 р., с. П'ятничани, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.03.29. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Кам'янець-Подільським окружним судом 24.10.29 засуджений на 4 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.11.97. (П-30356, архів УСБУ).

Гординський Олександр Дмитрович, 1907 р., с. П'ятничани, українець, освіта початкова, секретар сільради. Кам'янець-Подільським облсудом 26.04.38 за антирадянську пропаганду засуджений на 7 років позбавлення волі з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 07.10.67. (П-16249, архів УСБУ).

Гординський Пилип Саверійович, 1911 р., с. П'ятничани, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 11.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 02.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.09.89. (П-20563, архів УСБУ).

Городиська Мальвіна Антонівна, с. Велика Зелена, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 229 від 23.12.92, спр. П-8).

Городиська Олена Костянтинівна, с. Велика Зелена, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 229 від 23.12.92, спр. П-8).

Городиський Антон Францович, с. Велика Зелена, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 229 від 23.12.92, спр. П-8).

Гординчук Петро Семенович, 1890 р., с. Нігин Кам'янець-Подільського р-ну, українець, освіта незакінчена вища. Проживав у с. Вишнівчик, вчитель. Заарештований 25.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.11.89. (П-21775, архів УСБУ).

Гордій Степан Мефодійович, 1897 р., с. Красноставці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 06.03.38. Звинувачення: антирадянська діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38. засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 13.07.38. Похов. р-н старого міськ. клад. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 14.05.60. (П-9237, ДАХмО).

Горецька Юзефа Іванівна, 1892 р., с. Черче, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 07.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2276, архів УМВС).

Горецький Максим Миколайович, 1888 р., смт Смотрич Дунаєвецького р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Черче, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний

елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 07.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2277, архів УМВС).

Горецький Степан Миколайович, 1896 р., смт Смотрич Дунаєвецького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с. Завадівка, лісничий. Заарештований 22.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації, шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.11.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.03.60. (П-9123, архів УСБУ).

Горін Данило Семенович, 1878 р., с. Зарічанка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 21.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 26.11.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.12.98. (П-1795, ДАХмО).

Горін Станіслав Павлович, 1904 р., с. Вільхівці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 14.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 12.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 12.11.68. (П-16430, архів УСБУ).

Горін Степан Юхимович, 1904 р., с. Вільхівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.05.35. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Київського ВО 12.09.35 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.12.35. Реабілітований прокуратурою Західного регіону України 17.09.99. (П-30516, архів УСБУ).

Горман Василь Олексійович, 1911 р., с. Жабинці, українець, освіта початкова, безробітний, член ВЛКСМ до 1937 р. Заарештований 04.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Вінницьким облсудом 03.12.37 засуджений на 5 років позбавлення волі. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном 05.04.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П-1529, ДАХмО).

Горман Дмитро Іванович, 1912 р., с. Драганівка, українець, освіта початкова, бригадир будівельної бригади. Заарештований 13.01.50. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою МДБ СРСР 02.09.50 ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.08.90. (П-25964, архів УСБУ).

Горман Іван Петрович, 1896 р., с. Жабинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.06.29. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 03.11.29 висланий із прикордонної смуги на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.03.93. (П-28539, архів УСБУ).

Горман Михайло Йосипович, 1882 р., с. Жабинці, українець, малописьменний, тесля колгоспу. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 08.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.01.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П-22514, архів УСБУ).

Горностай Семен Максимович, 1907 р., с. Вільхівці, українець, малописьменний, колгоспник, кандидат у члени ВКП(б) до 1933 р. Заарештований 04.01.38. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 10.06.69. (П-16474, архів УСБУ).

Горобець Климентій Миколайович, 1897 р., с. Долинівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.10.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 10.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 08.01.90. (П-25018, архів УСБУ).

Горобець Лука Миколайович, 1905 р., с. Долинівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.10.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 01.12.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.01.98. (П-12083, архів УСБУ).

Горобець Петро Корнійович, 1894 р., с. Велика Зелена, українець, малописьменний, колгоспник, член ВКП(б) з 1925 р. по 1937 р. Заарештований 08.08.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 26.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Вінниці 02.11.37. Реабілітований

військпрокуратурою Прикарпатського ВО 01.02.90. (П-25244, архів УСБУ).

Горобець Серафим Олексійович, 1903 р., с. Долинівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 28.02.27. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ОДПУ 03.06.27 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.03.93. (П-28518, ДАХмО).

Городецький Федір Онуфрійович, 1901 р., с. Карачківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 07.05.33. Звинувачення: участь у підготовці повстання. Вінницьким облвідділом ДПУ 02.06.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.09.98. (П-894, архів УСБУ).

Горожевський Михайло Андрійович, 1892 р., с. Підмонастир Перемишлянського р-ну Львівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. П'ятничани, колгоспник. Заарештований 31.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 16.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 07.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.06.89. (П-18255, архів УСБУ).

Горук Афанасій Федорович, 1888 р., с. Біла, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.07.32. Звинувачення: участь у повстанні. Вінницьким облсудом 19.03.33 засуджений до розстрілу. Касаційною колегією карних справ Верховного Суду УРСР 07.05.33 розстріл замінено одним роком примусових робіт. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.05.93. (П-12617, архів УСБУ).

Горячий Савелій Федорович, 1894 р., смт Чемерівці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 02.01.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 13.01.71. (П-16600, архів УСБУ).

Горячик Степан Григорович, 1912 р., с. Летава, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 19.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 30.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.01.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 19.05.62. (П-11379, ДАХмО).

Горячок Григорій Максимович, 1879 р., с. Летава, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 09.05.32 з-під варти звільнений із забороненою проживання в 12 пунктах на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.09.92. (П-12886, архів УСБУ).

Горячок Марко Петрович, 1895 р., с. Летава, українець, малописьменний, колгоспник. Особливою нарадою НКВС СРСР 26.11.37 за зраду Батьківщини засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.08.89. (П-20301, ДАХмО).

Гоцуляк Трохим Михайлович, 1891 р., с. Збриж, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 12.04.68. (П-16334, архів УСБУ).

Гоцуляк Федір Гнатович, 1897 р., с. Збриж, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.02.28. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 27.04.28 позбавлений права проживання у визначених місцевостях на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.04.98. (П-6074, архів УСБУ).

Гошко Іван Миколайович, 1912 р., с. Чорна, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 18.06.42. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 148-ї окремої стрілецької бригади 03.07.42 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.09.97. (П-30215, архів УСБУ).

Грабовецька Антоніна Петрівна, 1906 р., с. Залісся, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 860 від 25.01.95, спр. М-76).

Грабовецька Юзефа Тимофіївна, 1901 р., с. Пробитна Копичинського пов. (Польща), полька, малописьменна,

селянка-одноосібниця. Заарештована 25.10.32. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.01.33 засуджена на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітована військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П-22503, архів УСБУ).

Грабовецький Гнат Іванович, 1903 р., с. Гуків, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.03.28. Звинувачення: ухилення від сплати податків. Особливою нарадою колегії ОДПУ 24.08.28 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.02.93. (П-28417, архів УСБУ).

Грабовецький Йосип Антонович, 1884 р., с. Андріївка, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 07.07.33. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 14.11.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.04.98. (П-6804, архів УСБУ).

Грабовецький Микола Антонович, 1900 р., с. Бурти, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.05.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.04.59. (П-7486, ДАХмО).

Грабовецький Фадей Іванович, 1904 р., с. Демківці, українець, малописьменний, тесля колгоспу. Заарештований 20.03.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.09.89. (П-23341, ДАХмО).

Грабовська Марія Іванівна, 1891 р., с. Жабинці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 21.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджена на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована президією Хмельницького облсуду 06.02.60. (П-9041, архів УСБУ).

Грабовський Ананій Федорович, 1875 р., с. Жабинці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 31.01.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 04.03.33 висланий у Казахстан на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.02.98. (П-10535, ДАХмО).

Грабовський Михайло Прокопійович, 1897 р., с. Городниця Гусятинського р-ну Тернопільської обл., поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 23.08.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 22.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 01.02.90. (П-25243, архів УСБУ).

Грабовський Сильвестр Федорович, 1881 р., с. Жабинці, українець, малописьменний. Проживав у смт Кельменці Чернівецької обл., селянин-одноосібник. Заарештований 02.08.40. Звинувачення: активна боротьба проти революційного руху. Особливою нарадою НКВС СРСР 29.03.41 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 20.02.90. (П-24788, ДАХмО).

Грабовський Степан Іванович, 1899 р., с. Хропотова, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 05.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація, терористичні дії. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.10.88. (П-16906, ДАХмО).

Грабовський Франц Францович, 1886 р., с. Вільхівці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 29.03.33. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 04.06.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.97. (П-2753, архів УСБУ).

Гравжинець Феліксіан Іванович, 1886 р., с. Гедройськ Віленської губ., поляк, малописьменний. Проживав у с. Черче, робітник ст. Балин. Заарештований 09.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 11.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.01.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 10.08.62. (П-11873, архів УСБУ).

Гранковський Аполлінарій Францович, 1882 р., м. Хоростків Тернопільської обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Красноставці, колгоспник. Заарештований 19.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 позбавлений права проживання у 12 прикордонних місцевостях на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.97. (П-14543, архів УСБУ).

Гребенюк Йосип Петрович, 1904 р., с. Збриж, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.02.27. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ОДПУ 03.06.27 позбавлений права проживання у 12 прикордонних пунктах на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.03.93. (П-28529, архів УСБУ).

Гречко Авксентій Ананійович, 1898 р., с. Залуччя, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 21.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.01.98. (П-13861, архів УСБУ).

Гречко Анатолій Олександрович, 1914 р., с. Криків, росіянин, неписьменний, безробітний. Заарештований 19.07.30. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 15.02.31 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.12.89. (П-24594, ДАХмО).

Гречко Антон Миколайович, 1908 р., с. Залуччя, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 10.02.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 29.08.61. (П-10845, архів УСБУ).

Гречко Іван Ананійович, 1901 р., с. Залуччя, українець, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 19.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.10.89. (П-22989, архів УСБУ).

Гречко Іван Максимович, 1889 р., с. Криків, українець, освіта середня спеціальна, вчитель. Заарештований 02.01.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.03.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.02.93. (П-28408, архів УСБУ).

Гречко Олександр Максимович, 1880 р., с. Криків, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 05.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.02.99. (П-3031, ДАХмО).

Гречковський Борис Васильович, 1912 р., смт Закупне, українець, малописьменний, їздовий на вапняних розробках. Заарештований 11.03.33. Звинувачення: шкідництво. Жмеринським дорожньо-транспортним відділом ДПУ 02.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.98. (П-12230, архів УСБУ).

Гречковський Григорій Васильович, 1910 р., смт Закупне, українець, малописьменний, робітник на вапняних розробках. Заарештований 06.03.33. Звинувачення: шкідництво. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.03.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.02.98. (П-13815, ДАХмО).

Гречковський Захар Васильович, 1914 р., смт Закупне, українець, малописьменний, робітник кам'яного кар'єру. Заарештований 11.03.33. Звинувачення: шкідництво. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.03.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.02.98. (П-13813, ДАХмО).

Гриб Іван Филимонович, 1915 р., с. Слобідка-Смотрицька, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу. Заарештований 12.02.46. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Кам'янець-Подільським облсудом 21.08.46 засуджений на 5 років позбавлення волі з конфіскацією майна і пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.06.92. (П-27900, архів УСБУ).

Гривнак Афанасій Федорович, 1893 р., с. Хропотова, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 ув'язнений на 3 роки у концтаборі умовно. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.01.98. (П-14689, архів УСБУ).

Гривнак Марія Назарівна, с. Хропотова, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як неблагонадійний елемент вислана за мажі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 324 від 31.03.93, спр. Г-4).

Гривнак Степан Герасимович, с. Хропотова, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р як неблагонадійний елемент висланий за мажі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 324 від 31.03.93, спр. Г-4).

Григораш Василь Іванович, с. Почапинці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий на Урал. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 468 від 20.08.93, спр. Б-43).

Григораш Іван Йосипович, 1870 р., с. Почапинці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 24.05.31 висланий у Північний край на 3 роки умовно. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.07.97. (П-12414, ДАХмО).

Григораш Олександр Якович, 1908 р., с. Почапинці, українець, освіта незакінчена середня, вчитель. Заарештований 12.02.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 23.02.38 засуджений на 7 років позбавлення волі з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.91. (П-26881, архів УСБУ).

Григораш Хима Григорівна, с. Почапинці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як неблагонадійний елемент вислана на Урал. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 468 від 20.08.93, спр. Б-43).

Григораш Христина Леонтіївна, с. Почапинці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як неблагонадійний елемент вислана на Урал. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 468 від 20.08.93, спр. Б-43).

Григорчук Афанасія Лук'янівна, 1907 р., с. Залуччя, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 20.07.35. Звинувачення: зрада Батьківщини. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном НКВС 13.08.35 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.98. (П-2671, архів УСБУ).

Григорчук Григорій Тимофійович, 1890 р., с. Залуччя, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 23.10.30. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою ДПУ УРСР 17.12.30 висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.12.89. (П-23642, архів УСБУ).

Григорчук Марія Гнатівна, 1888 р., с. Залуччя, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 23.10.30. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою ДПУ УРСР 17.12.30 вислана у Північний край на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 08.12.89. (П-23642, архів УСБУ).

Гриневич Анатолій Октавіанович, 1888 р., с. Кутківці, поляк, освіта середня, плановик вапнякового заводу. Заарештований 27.02.36. Звинувачення: антирадянська діяльність. Лінійним судом Південно-Західної залізниці 11.04.36 засуджений на 3 роки позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.09.98. (П-879, архів УСБУ).

Гринович Микола Олександрович, 1884 р., с. Кугаївці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1926 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 449, спр. № 21).

Гринчук Григорій Федорович, 1909 р., с. Кугаївці, українець, неписьменний, коваль. Заарештований 09.03.32. Звинувачення: шпигунство. Вінницьким облвідділом ДПУ 31.07.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.10.98. (П-2734, архів УСБУ).

Гринчук Михайло Андрійович, 1901 р., с. Андріївка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.03.33. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 03.05.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.05.89. (П-21494, ДАХмО).

Грицай Василь Олександрович, 1894 р., смт Чемерівці, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 02.01.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.08.89. (П-19752, ДАХмО).

Грицюк Олександр Тимофійович, 1922 р., с. Летава, українець, освіта незакінчена середня, безробітний. Заарештований 03.04.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКДБ Кам'янець-Подільської обл. 23.05.45 справу

припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.06.98. (П-2879, ДАХмО).

Гріх Антон Олексійович, 1905 р., с. Гуків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 10.12.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 07.02.34 висланий у Казахстан на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П-23361, архів УСБУ).

Гріх Петро Олексійович, 1900 р., с. Гуків, українець, малописьменний, коваль МТС. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.12.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.04.60. (П-9203, архів УСБУ).

Гріх Федір Олексійович, 1889 р., с. Гуків, українець, малописьменний. Проживав у с. Верхнє Луганської обл., робітник. Заарештований 11.07.31. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.11.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 12.12.88. (П-16967, ДАХмО).

Гройзберг Борис (Берко) Хаїмович, 1908 р., с. Зарічанка, єврей, малописьменний, маляр. Заарештований 11.06.29. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 03.11.29 позбавлений права проживання у визначених обл. та прикордонних округах на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.03.93. (П-28539, архів УСБУ).

Гройзберг Самуїл Хаїмович, 1908 р., с. Зарічанка, єврей, малописьменний, без певних занять. Заарештований 02.02.28. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ОДПУ 27.04.28 висланий на Урал на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.09.92. (П-28213, архів УСБУ).

Громико Станіслав Едуардович, 1904 р., хут. Старина (Білорусь), поляк, освіта початкова. Проживав у с. Мар'янівка, колгоспник. Заарештований 09.09.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Особливою нарадою НКВС СРСР 27.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 12.12.58. (П-7096, архів УСБУ).

Громницький Йосип Карлович, 1902 р., с. Бурти, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 26.11.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 19.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.02.63. (П-12189, ДАХмО).

Громович Мойсей Лаврентійович, 1898 р., с. Красноставці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 16.01.65. (П-15613, архів УСБУ).

Грохольський Мар'ян Карлович, 1903 р., с. Черче, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. за антирадянську агітацію висланий за межі України. Органами НКВС 16.02.38 розстріляний. Реабілітований у 1959 р. (Ріш. райкомісії, спр. Г-35).

Грохольський Микола Карпович (Карлович), 1898 р., с. Антонівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.12.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 12.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.08.89. (П-20057, архів УСБУ).

Грубий Андрій Степанович, 1888 р., с. Вівся, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.08.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.10.89. (П-20932, ДАХмО).

Грусесньовська Анелія Карлівна, 1910 р., с. Кутківці, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Д-34).

Грусесньовська Вероніка Карлівна, 1925 р., с. Кутківці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Д-34).

Грусесньовська Юзефа Аполлонівна, 1890 р., с. Кутківці, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Д-34).

Грусесньовська Юлія Карлівна, 1922 р., с. Кутківці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Д-34).

Грусесньовський Кіндрат Карлович, 1914 р., с. Кутківці, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Д-34).

Грусесньовський Мечислав Карлович, 1916 р., с. Кутківці, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Д-34).

Грусесньовський Павло Карлович, 1919 р., с. Кутківці, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Д-34).

Грусицький Вікентій Пилипович, 1895 р., с. Лисогірка, поляк, малописьменний, бригадир артілі. Заарештований 11.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.08.89. (П-19924, архів УСБУ).

Грусницький Іван Антонович, 1893 р., с. Шидлівці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.10.30. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 16.02.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.12.89. (П-24027, архів УСБУ).

Губеліт Михайло Степанович, 1900 р., с. П'ятничани, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.03.29. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Кам'янець-Подільським окружним судом 24.10.29 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.11.97. (П-30356, архів УСБУ).

Губеліт Степан Прокопович, 1872 р., с. П'ятничани, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 31.01.33 висланий у Казахстан на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.11.97. (П-13651, архів ДАХмО).

Гудило Михайло Якубович, 1890 р., с. Кузьминчик, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 02.04.30 за шпигунство висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Гудима Арсеній Іванович, 1886 р., с. Кормильча, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 24.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.07.98. (П-3109, ДАХмО).

Гудима Олексій Давидович, 1912 р., с. Кормильча, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 07.07.31. Звинувачення: бандитизм, терористичні дії. Трійкою ДПУ УРСР 30.11.31 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.12.89. (П-24048, архів УСБУ).

Гудима Олексій Іванович, 1908 р., с. Кормильча, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 07.07.31. Звинувачення: бандитизм, терористичні дії. Трійкою ДПУ УРСР 30.11.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.12.89. (П-24048, архів УСБУ).

Гудима Олексій Петрович, 1892 р., с. Кормильча, українець, освіта початкова, рахівник кооперації. Заарештований 10.09.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.10.89. (П-21055, ДАХмО).

Гук Дем'ян Семенович, 1888 р., смт Чемерівці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 16.04.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 18.05.48 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.12.54 строк покарання зменшений до 6 років. Реабілітований прокуратурою УРСР 23.10.91. (П-27011, архів УСБУ).

Гук Іван Данилович, 1915 р., смт Чемерівці, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 29.04.37. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 11.08.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 31.08.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 02.06.60. (П-9215, ДАХмО).

Гук Микола Петрович, 1907 р., смт Чемерівці, українець, освіта вища, інженер. Заарештований 05.11.45. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 16.04.46 засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Реабілітований президією Верховного Суду УРСР від 05.07.60. (П-9435, архів УСБУ).

Гук Семен Федорович, 1895 р., с. Пукляки, українець, освіта початкова, їздовий колгоспу. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 24.11.66. (П-16079, ДАХмО).

Гулик Василь Матвійович, 1876 р., с. Криків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 12.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою ДПУ УРСР 10.04.31 висланий у Казахстан на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.08.90. (П-25874, ДАХмО).

Гулик Тетяна Іванівна, 1889 р., с. Гусятин, українка, малописьменна. Проживала в с. Криків, селянка-одноосібниця. Заарештована 20.03.33. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 30.05.01. (П-25273, ДАХмО).

Гуляс Антон Микитович, 1902 р., с. Сокиринці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.09.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС та Прокурором СРСР 10.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.02.60. (П-8902, ДАХмО).

Гуляс Марія Семенівна, 1889 р., с. Сокиринці, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 20.10.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 10.12.37 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний 19.12.37. Реабілітована військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.02.60. (П-8902, ДАХмО).

Гуменний Григорій Онисимович, 1905 р., с. Жабинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 04.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.12.89. (П-24433, архів УСБУ).

Гуменюк Анастасія Антонівна, 1898 р., с. Сокиринці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення у 1947 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 39 від 22.05.92, спр. Г-3).

Гуменюк Володимир Михайлович, 1887 р., с. Чорна, українець, малописьменний, тесля цукрового заводу. Заарештований 21.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 09.07.60. (П-9407, ДАХмО).

Гуменюк Дмитро Антонович, 1894 р., с. Ружа, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 02.01.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду17.10.59. (П-9160, ДАХмО).

Гуменюк Йосип Васильович, 1901 р., с. Сокиринці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 25.06.63. (П-13161, архів УСБУ).

Гуменюк Йосип Іванович, 1898 р., с. Степанівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.89. (П-24128, архів УСБУ).

Гуменюк Никифор Васильович, 1906 р., с. Жабинці, українець, малописьменний,

селянин-одноосібник. Заарештований 27.09.26. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Кам'янець-Подільським окружним судом 13.11.26 засуджений на 6 років позбавлення волі. Звільнений 26.05.28. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.11.91. (П-27221, архів УСБУ).

Гуменюк Сергій Дем'янович, 1880 р., с. Кутківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 09.05.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.12.97. (П-12518, архів УСБУ).

Гуменюк Стах Васильович, 1896 р., с. Сокиринці, українець, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення у 1947 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 39 від 22.05.92, спр. Г-3).

Гуменюк Степан Федорович, 1899 р., с. Сокиринці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.04.46. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 10.06.46 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.03.93. (П-28475, архів УСБУ).

Гуменюк Степанида Іванівна, 1892 р., с. П'ятничани, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 09.01.50. Звинувачення: член сім'ї учасника ОУН. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.03.50 вислана на спецпоселення в Томську обл. Реабілітована колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 08.12.55. (П-24, архів УМВС).

Гунько Антон, 1895 р., с. Сокиринці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 20.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Гунько Микола Володимирович, 1905 р., с. Сокиринці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.02.26. Звинувачення: бандитизм. Кам'янець-Подільським окружним судом 09.10.26 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Звільнений 02.11.28. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.93. (П-28618, архів УСБУ).

Гуркот Йосип Лаврентійович, 1903 р., с. Вівся, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 09.08.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 28.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.11.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 01.08.59. (П-8160, ДАХмО).

Гуркот Тетяна Степанівна, 1906 р., с. Карбовинова Омської обл. (Росія), росіянка, неписьменна, домогосподарка. Заарештована 18.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 08.06.38 вислана в Казахстан на 3 роки. Реабілітована колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 01.08.59. (П-3662, ДАХмО).

Гурман Антон Романович, 1889 р., с. Кормильча, українець, освіта початкова, сторож колгоспу. Заарештований 24.10.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.05.89. (П-17781, архів УСБУ).

Гурман Онисія Антонівна, 1922 р., с. Кормильча, українка, освіта початкова, колгоспниця. Затримана 16.06.48. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 17.06.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 12.12.53. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1639, архів УМВС).

Гурський Йосип Миколайович, 1889 р., с. Кутківці, поляк, малописьменний, робітник цукрозаводу. Заарештований 20.02.21. Кам'янецьким повітовим чека 19.04.21 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.12.97. (П-14069, архів УСБУ).

Гурський Терентій Семенович, 1897 р., с. Пукляки, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 20.03.30 як антирадянський елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Гусак Микита Гнатович, 1888 р., с. Кугаївці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 30.10.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 01.12.30 висланий

у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.08.92. (П-12085, архів УСБУ).

Гусятинський Василь Іванович, 1887 р., с. П'ятничани, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 19.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 21.02.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.89. (П-24032, архів УСБУ).

Гусятинський Іван Васильович, 1924 р., с. П'ятничани, українець, освіта початкова, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 17.06.48 висланий в Іркутську обл. на 8 років. Звільнений із спецпоселення 22.04.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1631, архів УМВС).

Гусятинський Юхим Іванович, 1886 р., с. П'ятничани, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.10.30. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою ДПУ УРСР 04.12.30 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.12.88. (П-16990, ДАХмО).

Гут Йосип Данилович, 1883 р., с. Завадівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 14.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.06.98. (П-2972, архів УСБУ).

Гут Роман Степанович, 1898 р., с. Перемилів Гусятинського р-ну Тернопільської обл., українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 26.11.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 22.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 20.09.89. (П-23264, архів УСБУ).

Гучет Іван Іванович, 1900 р., м. Київ, українець, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Вишнівчик, механік цукрозаводу. Заарештований 10.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації, шкідник. Сатанівським райвідділом НКВС 18.04.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.01.92. (П-3762, архів УСБУ).

Д

Давидюк Василь Степанович, 1903 р., с. Криків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.02.27. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 20.05.27 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.03.93. (П-28533, архів УСБУ).

Далішевський Василь Савич, 1912 р., с. Жердя, українець, освіта початкова, їздовий колгоспу. Заарештований 28.04.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 13.06.52 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Верховним Судом СРСР 29.09.54 строк покарання зменшений до 6 років позбавлення волі з пораженням прав на 2 роки. Звільнений 28.08.58. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.01.92. (П-27387, архів УСБУ).

Данилей Антон Микитович, 1892 р., с. Грабарівка Вінницької обл., українець, малописьменний. Проживав у смт Закупне, десятник вапнякового заводу. Заарештований 06.03.38. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.10.89. (П-21229, ДАХмО).

Данилецька Гонората Матвіївна, 1885 р., с. Андріївка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Красноярський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 874 від 25.01.95, спр. Д-25).

Данилецька Леоніла Казимирівна, 1920 р., с. Андріївка, полька, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана в Красноярський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 874 від 25.01.95, спр. Д-25).

Данилецька Станіслава Казимирівна, 1924 р., с. Андріївка, полька, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана в Красноярський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 874 від 25.01.95, спр. Д-25).

Данилецький Богдан Казимирович, 1910 р., с. Андріївка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у

Красноярський край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 874 від 25.01.95, спр. Д-25).

Данилецький Едвард Казимирович, 1915 р., с. Андріївка, поляк, утриманець. У 1930 р. разом з батьками висланий у Красноярський край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 874 від 25.01.95, спр. Д-25).

Данилецький Зігфрід Казимирович, 1907 р., с. Андріївка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у Красноярський край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 874 від 25.01.95, спр. Д-25).

Данилецький Казимир Вікентійович, 1878 р., с. Андріївка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 30.01.30. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 10.03.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.11.94. (П-4812, ДАХмО).

Данилюк Василь Семенович, 1889 р., с. Голенищеве, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.10.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою ДПУ УРСР 10.12.30 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 12.12.88. (П-16947, ДАХмО).

Данилюк Михайло Іванович, 1901 р., с. Андріївка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 19.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.06.67. (П-16178, архів УСБУ).

Данчук Андрій Миколайович, 1883 р., с. Кугаївці, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.98. (П-10399, архів УСБУ).

Данчук Сергій Павлович, 1911 р., с. Кормильча, українець, неписьменний, батрак. Заарештований 07.07.31. Звинувачення: терористичні дії. Трійкою ДПУ УРСР 30.11.31 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.12.89. (П-24048, архів УСБУ).

Дармороз Порфирій Іванович, 1884 р., с. Чорна, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.10.38. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Кам'янець-Подільським облсудом 08.06.39 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Верховним Судом УРСР 17.08.39 вирок скасований, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.11.98. (П-2169, архів УСБУ).

Дармороз Яків Іванович, 1885 р., с. Чорна, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 02.04.30 за антирадянську діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Даровський Іван Амбросійович, 1894 р., с. Мар'янівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.03.29. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ОДПУ 14.09.29 засуджений на 3 роки позбавлення у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.01.97. (П-29706, архів УСБУ).

Дахневич Андрій Ілліч, 1916 р., с. Свіршківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 485 від 22.10.93, спр. Д-43).

Дашкевич Микола Аполлінарійович, 1912 р., с. Велика Клітна Красилівського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у с. Цикова, директор школи. Заарештований 18.12.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 12.01.57. (П-4600, ДАХмО).

Дащенко (Ляскович) Юзефа Антонівна, 1916 р., с. Михайлівка, полька, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 504 від 22.10.93, спр. Д-26).

Дворжак Олександр Михайлович, 1896 р., с. Летава, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 14.09.63. (П-13592, ДАХмО).

Дегтярова Людмила Іванівна, 1888 р., м. Санкт-Петербург (Росія), росіянка, освіта вища. Проживала в с. Вільхівці, лікар. Заарештована 22.08.24. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Особливою нарадою колегії ОДПУ 30.10.25 вислана за межі СРСР. 19.02.26 вислана у Сибір на 3 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 10.05.93. (П-28615, архів УСБУ).

Делековецький Степан Михайлович, 1884 р., с. Кочубеїв, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 31.01.30. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою ДПУ УРСР 10.03.30 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 13.01.89. (П-17030, архів УСБУ).

Деліховська Антоніна Феліксівна, 1883 р., с. Збриж, полька, неписьменна, домогосподарка. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-376, архів УМВС).

Деліховська Софія Андріївна, 1913 р., с. Збриж, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 09.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3403, архів УМВС).

Деліховський Йосип Володимирович, 1912 р., с. Збриж, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 09.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3402, архів УМВС).

Деліховський Микола Антонович, 1928 р., с. Збриж, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 670 від 12.05.94, спр. Д-47).

Деліховський Пилип Антонович, 1913 р., с. Збриж, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 670 від 12.05.94, спр. Д-47).

Дема Марко Юрійович, 1910 р., с. Іванківці, українець, освіта вища. Проживав у с. Вільхівці, директор школи. Заарештований 01.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.06.59. (П-7869, архів УСБУ).

Дембровський Адам Мартинович, 1904 р., с. Шидлівці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам’янець-Подільським окружним відділом ДПУ 18.03.30 за антирадянську діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Дембровський Антон Станіславович, 1898 р., с. Юрківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.09.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС та Прокурором СРСР 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду 23.03.62. (П-11111, ДАХмО).

Демків (Демков) Петро Михайлович, 1902 р., с. Шидлівці, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.07.27. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Прокурором Кам’янецького округу 18.10.27 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.12.97. (П-13451, архів УСБУ).

Демський Роман Станіславович, 1898 р., смт Сутиски Тиврівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с. Зарічанка, директор інкубаторної станції. Заарештований 09.06.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.58. (П-6044, архів УСБУ).

Демула Йосип Іванович, с. Мар’янівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 341 від 31.03.93, спр. Ш-12).

Демула (Шмигеріна) Марія Йосипівна, 1935 р., с. Мар'янівка, українка, немовля. У 1936 р. разом з батьками вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 341 від 31.03.93, спр. Ш-12).

Демула Устина Іванівна, с. Мар'янівка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 341 від 31.03.93, спр. Ш-12).

Демчишин Тихон Васильович, 1906 р., с. Хропотова, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Д-15).

Денисюк Гнат Петрович, 1901 р., с. Шидлівці, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 03.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.11.89. (П-21830, архів УСБУ).

Дених Віктор Миколайович, 1897 р., с. Шидлівці, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 21.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 04.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.12.89. (П-24035, архів УСБУ).

Денцов Дмитро Олександрович, 1906 р., с. Жердя, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 01.04.30 за контрреволюційну діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Денцов Олександр Степанович, с. Жердя, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930-х рр. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 135 від 30.11.92, спр. Г-5).

Денцова Євдокія Юхимівна, с. Жердя, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1929 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 581 від 10.01.94, спр. С-32).

Деревицький Альбін Петрович, 1909 р., с. Кутківці, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 13.07.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 02.12.58. (П-6963, ДАХмО).

Деревицький Карл Казимирович, 1887 р., с. Кутківці, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 12.07.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 21.09.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.04.63. (П-12657, архів УСБУ).

Деркач Михайло Мартинович, 1899 р., с. Старо-Замойськ Люблінської губ. (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у смт Чемерівці, шофер контори „Укрплодоовоч". Заарештований 01.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 26.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 25.05.89. (П-21514, ДАХмО).

Джигун Микола Михайлович, 1890 р., с. Юрківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як соціально небезпечний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 516 від 05.04.94, спр. П-74).

Джус Ірина Іванівна, 1886 р., с. Завадівка, українка, неписьменна, домогосподарка. Заарештована 20.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 14.11.37 засуджена на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 05.05.89. (П-17711, архів УСБУ).

Дзядурик Митрофан Федорович, 1886 р., с. Біла, українець, освіта незакінчена середня, ветфельдшер. Заарештований 18.10.37. Звинувачення: член антирадянської організації, шкідництво. Вінницьким облсудом 27.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 13.07.67. (П-16199, архів УСБУ).

Дзьомбак Іван Васильович, 1890 р., с. Турчинці Городоцького р-ну, поляк,

малописьменний. Проживав у с. Вівся, садівник. Заарештований 02.04.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Волочиським дільничним прокурором 05.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.12.97. (П-14570, ДАХмО).

Дивак Іван Харитонович, 1881 р., с. Чорна, українець, неписьменний, без певних занять. Заарештований 25.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 05.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.09.98. (П-3001, ДАХмО).

Дикунець Герасим Іванович, 1891 р., с. Кутківці, українець, освіта початкова, голова колгоспу, член ВКП(б) до 1938 р. Заарештований 06.07.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.06.61. (П-10689, архів УСБУ).

Дикунець Семен Ларіонович, 1910 р., с. Кутківці, українець, освіта початкова, робітник кар’єру „Сахкамінь”. Заарештований 13.04.38. Звинувачення: член „ПОВ”. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 15.05.61. (П-10825, архів УСБУ).

Димонт Нісан Бенціонович, 1902 р., с. Гусятин, єврей, освіта середня, аптекар. Заарештований 21.09.22. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Кам’янецьким відділом ДПУ 24.09.22 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.02.98. (П-10634, архів УСБУ).

Дідик Іван Матвійович, 1887 р., с. Залуччя, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 09.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.10.59. (П-5063, ДАХмО).

Дідик Олександр Амвросійович, 1897 р., с. Жабинці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 21.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.04.59. (П-7553, ДАХмО).

Дідик Олексій Леонтійович, 1897 р., с. Залуччя, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 25.04.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Чемеровецьким райвідділом ДПУ 29.05.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.12.98. (П-1787, ДАХмО).

Дідик Устина Антонівна, 1914 р., с. Жабинці, українка, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 03.05.53. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам’янець-Подільським облсудом 09.06.53 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Верховним Судом УРСР 01.04.55 строк покарання зменшений до 10 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 28.05.99. (П-30521, архів УСБУ).

Дідик Яків Тимофійович, 1899 р., с. Залуччя, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 29.03.28. Звинувачення: неправдиве показання майна для оподаткування. Особливою нарадою колегії ОДПУ 29.06.28 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.04.94. (П-28988, архів УСБУ).

Дідишин Тимофій Давидович, 1888 р., с. Вишнівчик, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам’янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 01.04.30 за антирадянську діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Дідур Онуфрій Никандрович, 1893 р., с. Слобідка-Скипчанська, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.04.29. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ОДПУ 13.10.29 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.03.93. (П-28498, архів УСБУ).

Дмитрецький Микола Васильович, 1889 р., с. Меденковці (Бессарабія), українець, малописьменний. Проживав у с. Красноставці, слюсар МТС. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 14.01.67. (П-16100, архів УСБУ).

Дмитрієв Василь Дем'янович, 1899 р., с. Завадівка, українець, освіта початкова, зав. майстерень цукрозаводу. Заарештований 06.03.45. Звинувачення: член ОУН. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.06.45 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.11.94. (П-29200, архів УСБУ).

Дмитрієв Корній Іванович, 1889 р., с. Завадівка, українець, малописьменний, робітник цукрозаводу. Заарештований 20.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 04.11.61. (П-10962, архів УСБУ).

Дмитрієв Михайло Дем'янович, 1878 р., с. Завадівка, українець, малописьменний, слюсар цукрозаводу. Заарештований 10.03.45. Звинувачення: член ОУН. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.06.45 засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.11.94. (П-29200, архів УСБУ).

Добровольський Іван Антонович, 1901 р., с. П'ятничани, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 19.12.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 20.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 30.01.38. Похов. брат. мог. р-н заводу „Електроприлад". Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 18.09.68. (П-16415, архів УСБУ).

Добровольський Олександр Васильович, 1904 р., м. Кам'янець-Подільський, українець, малописьменний. Проживав у с. Шидлівці, шофер МТС. Заарештований 26.03.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 21.05.33 висланий на спецпоселення на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 16.01.89. (П-23323, ДАХмО).

Добровольський Павло Васильович, 1910 р., с. Шидлівці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 26.03.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 21.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.06.01. (П-23323, ДАХмО).

Доброжанський Казимир Іванович, 1900 р., с. Біла, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.06.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.05.61. (П-10598, архів УСБУ).

Добрянський Василь Пилипович, 1907 р., с. Мар'янівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.08.28. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 01.02.29 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.02.97. (П-29709, архів УСБУ).

Добрянський Пилип Григорович, 1870 р., с. Мар'янівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.08.28. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ОДПУ 01.02.29 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.02.97. (П-29709, архів УСБУ).

Довгань Антон Дмитрович, 1883 р., с. Зарічанка, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 03.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 22.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.04.66. (П-3002, архів УСБУ).

Довгань Василь Павлович, 1923 р., с. Драганівка, українець, освіта неповна середня, колгоспник. Заарештований 28.02.50. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою МДБ СРСР 02.09.50 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.08.90. (П-25964, архів УСБУ).

Довгань Герасим Миколайович, 1900 р., с. Антонівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. НКВС СРСР 17.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.02.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.09.89. (П-23544, ДАХмО).

Довгань Єлизавета Тимофіївна, 1901 р., с. Драганівка, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 06.03.50. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою МДБ СРСР 02.09.50 засуджена на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 07.08.90. (П-25964, архів УСБУ).

Довгань Павло Сергійович, 1897 р., с. Драганівка, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 06.03.50. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою МДБ СРСР 02.09.50 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.08.90. (П-25964, архів УСБУ).

Довгань Устин Васильович, 1880 р., с. Слобідка-Смотрицька, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 21.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.11.89. (П-22110, архів УСБУ).

Довгий Ілля Данилович, 1896 р., с. Жердя, українець, освіта початкова, касир райфінвідділу. Заарештований 02.02.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 09.04.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.06.61. (П-10688, архів УСБУ).

Довгий Михайло Петрович, 1881 р., с. Пукляки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 01.11.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 13.11.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.01.90. (П-12822, архів УСБУ).

Довгополюк Марія Степанівна, 1909 р., с. Хропотова, українка, малописьменна, домогосподарка. Заарештована 12.07.50. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 13.11.50 засуджена на 25 років позбавлення волі з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 01.07.91. (П-26787, архів УСБУ).

Довкшо Ганна Антонівна, 1900 р., с. Гусятин, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 12.09.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджена на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.11.89. (П-25321, архів УСБУ).

Дольський Кайтан Гнатович, 1900 р., м. Кам'янець-Подільський, поляк, малописьменний. Проживав у с. Гуків, колгоспник. Заарештований 02.03.36. Звинувачення: шпигунство. Військпрокуратурою 17.04.36 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.07.98. (П-2421, архів УСБУ).

Домбровська Броніслава Юліанівна, 1908 р., с. Андріївка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Д-4).

Домбровська Кароліна Станіславівна, 1900 р., с. Юрківці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5761, архів УМВС).

Домбровський Йосип Мартинович, 1910 р., с. Шидлівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 07.07.33. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 14.11.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.04.98. (П-6804, архів УСБУ).

Домбровський Микола Іванович, 1890 р., с. Юрківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5761, архів УМВС).

Домбровський Фелікс Станіславович, 1898 р., с. Андріївка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Д-4).

Доміна Гаврило Петрович, 1912 р., с. Вільхівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 11.06.60. (П-9415, ДАХмО).

Дориба Іван Тимофійович, 1901 р., с. Чорна, українець, малописьменний, робітник цукрозаводу. Заарештований 21.02.38.

Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38. засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 09.07.60. (П-9407, ДАХмО).

Дорош Іван Федорович, 1893 р., с. Почапинці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.12.40. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 06.03.41 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Помер 17.05.42. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.09.92. (П-28185, архів УСБУ).

Драгомирецький Михайло Феліксович, 1872 р., с. Шидлівці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у Сибір. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Д-7).

Драгун Микола Іванович, 1896 р., с. П'ятничани, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 31.08.37. Звинувачення: контрреволюційна агітація. НКВС і Прокурором СРСР 26.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 26.10.67. (П-16260, архів УСБУ).

Драпата Ганна Йосипівна, 1928 р., с. Біла, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 18.12.51. Звинувачення: пособниця ОУН. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 15.02.52 засуджена на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Звільнена 19.06.54. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 21.11.91. (П-27245, архів УСБУ).

Драпата Марія Михайлівна, 1891 р., с. Біла, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення у 1939 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Д-14).

Драпата Меланія Григорівна, 1904 р., с. Біла, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 18.12.51. Звинувачення: пособниця ОУН. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 15.02.52 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Звільнена 04.08.54. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 21.11.91. (П-27245, архів УСБУ).

Драпатий Василь Йосипович, 1930 р., с. Біла, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 18.12.51. Звинувачення: пособник ОУН. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 15.02.52 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Звільнений 29.06.54 за амністією. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.11.91. (П-27245, архів УСБУ).

Драпатий Йосип Григорович, 1896 р., с. Біла, українець, малописьменний, сторож колгоспу. Заарештований 18.12.51. Звинувачення: пособник ОУН. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.02.52 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Верховним Судом СРСР 23.04.54 строк покарання зменшено до 6 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.11.91. (П-27245, архів УСБУ).

Драпатий Микола Олексійович, 1890 р., с. Біла, українець, освіта початкова, колгоспник, кандидат у члени ВКП(б) до 1934 р. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.02.62. (П-11062, архів УСБУ).

Драпатий Никон Миколайович, 1926 р., с. Біла, українець, утриманець. У 1938 р. разом з матір'ю висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення у 1939 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Д-14).

Дрезналь Михайло Васильович, 1879 р., с. Вишнівчик, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.07.33. Звинувачення: член контрреволюційної групи. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 19.09.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.02.99. (П-2762, архів УСБУ).

Дробін Іван Афанасійович, 1920 р., с. Демківці, українець, освіта неповна середня, військовослужбовець. Заарештований 16.02.42. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 168 стрілецької дивізії 24.02.42 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.02.42. Реабілітований військпрокуратурою Ленінградського ВО 10.04.95. (П-29290, архів УСБУ).

Дробіньковський Йосип Михайлович, 1884 р., с. Демківці, поляк, освіта початкова,

селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 19.03.30 за контрреволюційну роботу висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Дробний Омелян Прокопович, 1892 р., с. Летава, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 05.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 29.04.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.07.97. (П-12418, ДАХмО).

Дроф'як Андрій Антонович, 1900 р., с. Степанівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 14.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 31.03.59. (П-7310, архів УСБУ).

Дроф'як Віра Данилівна, с. Степанівка, українка, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Сибір. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 577 від 22.10.93, спр. Д-31).

Дроф'як Данило Олексійович, 1891 р., с. Степанівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 20.03.30 як антирадянський елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Дубинська Ганна Петрівна, с. Андріївка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 755 від 10.08.94, спр. Д-37).

Дубинська Марія Йосипівна, 1921 р., с. Андріївка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 755 від 10.08.94, спр. Д-37).

Дубинський Андрій Вікторович, 1871 р., с. Андріївка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.02.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.12.97. (П-14934, ДАХмО).

Дубинський Антон Францович, 1887 р., с. Андріївка, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 346 від 31.03.93, спр. Д-23).

Дубинський Броніслав Йосипович, 1928 р., с. Андріївка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 755 від 10.08.94, спр. Д-37).

Дубинський Едвард Йосипович, 1930 р., с. Андріївка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 755 від 10.08.94, спр. Д-37).

Дубинський Йосип Йосипович, с. Андріївка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 755 від 10.08.94, спр. Д-37).

Дубинський Йосип Юліанович, 1921 р., с. Андріївка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 672 від 12.05.94, спр. Д-50).

Дубинський Павло Миколайович, 1896 р., с. Андріївка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.10.89. (П-21043, ДАХмО).

Дубинський Юліан Миколайович, с. Андріївка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 672 від 12.05.94, спр. Д-50).

Дубинюк Євгеній Савич, 1897 р., м. Почаїв Кременецького р-ну Тернопільської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Красноставці, колгоспник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.12.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.11.89. (П-21982, ДАХмО).

Дубова (Хома) Марія Петрівна, 1930 р., с. Вільхівці, українка, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 828 від 29.11.99, спр. Д-58).

Дубовий Сергій Онуфрійович, 1900 р., с. Вільхівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам’янець-Подільським окружним відділом ДПУ УРСР 18.03.30 за антирадянську діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Дугін Петро Васильович, 1900 р., Донбас, українець, освіта вища, член ВКП(б) до 1933 р. Проживав у с. Кутківці, директор агроекономічного технікуму. Заарештований 20.10.33. Звинувачення: шкідництво. Трійкою ДПУ УРСР 23.03.34 висланий у Казахстан на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 19.02.90. (П-24711, архів УСБУ).

Дудка Іван Сергійович, 1909 р., с. Гусятин, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.12.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 20.07.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.01.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 18.04.69. (П-16466, архів УСБУ).

Дудка Карл Гнатович, 1882 р., с. Залуччя, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.05.38. Звинувачення: член „ПОВ”. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 19.08.58. (П-6584, ДАХмО).

Дудка Карл Миколайович, 1892 р., с. Залуччя, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.09.59. (П-8179, ДАХмО).

Дудка Микола Йосипович, 1897 р., с. Залуччя, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС СРСР 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.12.89. (П-23843, ДАХмО).

Дудка Микола Сергійович, 1901 р., с. Гусятин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам’янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 01.04.30 за шпигунство висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Дудка Михайло Ілліч, 1900 р., с. Жердя, українець, малописьменний, рахівник колгоспу. Заарештований 19.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.08.58. (П-6395, ДАХмО).

Дудка Михайло Миколайович, 1899 р., с. Залуччя, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 28.03.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.09.59. (П-8179, ДАХмО).

Дудченко Григорій Іванович, 1887 р., с. Устя Кам’янець-Подільського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Збриж, селянин-одноосібник. Заарештований 19.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.12.97. (П-14697, архів УСБУ).

Дудченко Петро Іванович, 1882 р., м. Хотин Чернівецької обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Сокиринці, дяк. Заарештований 08.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.05.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.12.89. (П-24237, ДАХмО).

Дузь Микола Іванович, 1893 р., с. Кудринці Борщівського р-ну Тернопільської обл., українець, неписьменний. Проживав у с. Кугаївці, колгоспник. Заарештований 14.12.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 08.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 18.09.69. (П-16497, архів УСБУ).

Думанська Броніслава Іванівна, 1920 р., с. Йосипівка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 870 від 25.01.95, Д-60).

Думанська Євгенія Йосипівна, 1889 р., с. Йосипівка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 870 від 25.01.95, спр. Д-60).

Думанська Людмила Станіславівна, с. Шидлівці, полька, утриманка. У 1934 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5895, архів УМВС).

Думанська Франя Михайлівна, с. Шидлівці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1934 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5895, архів УМВС).

Думанська (Думська) Цезарія Іванівна, 1923 р., с. Йосипівка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 870 від 25.01.95, спр. Д-60).

Думанський Володимир Станіславович, с. Шидлівці, поляк, утриманець. У 1934 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5895, архів УМВС).

Думанський Іван Йосипович, 1899 р., с. Йосипівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 870 від 25.01.95, спр. Д-60).

Думанський Станіслав Йосипович, 1896 р., с. Шидлівці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1934 р. за несплату податків висланий на спецпоселення у Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5895, архів УМВС).

Думська Ксенія Андріївна, 1876 р., с. Шидлівці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Б-37).

Думська Федора Григорівна, 1888 р., с. Шидлівці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. УНКВС Вінницької обл. як неблагонадійний елемент у 1934 р вислана у біломорсько-балтійські табори. Звільнена із спецпоселення 17.08.44. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3178, архів УМВС).

Думський Василь Максимович, 1922 р., с. Шидлівці, українець, утриманець. УНКВС Вінницької обл. у 1934 р. разом з батьками висланий у біломорсько-балтійські табори. Звільнений із спецпоселення 17.08.44. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3178, архів УМВС).

Думський Володимир Парфенович, 1906 р., с. Шидлівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.03.31. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 12.04.31 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.10.88. (П-16904, ДАХмО).

Думський Максим Ількович, 1896 р., с. Шидлівці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. УНКВС Вінницької обл. як неблагонадійний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори у 1934 р. Звільнений із спецпоселення 17.08.44. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3178, архів УМВС).

Думський Парфен Олексійович, 1878 р., с. Шидлівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація, теракт. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 12.04.31 заборонено проживання у визначених місцевостях на 3 роки. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.10.88. (П-16904, ДАХмО).

Думський Семен Михайлович, 1880 р., с. Шидлівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Б-37).

Дунда Василь Іванович, 1924 р., с. Бережанка, українець, утриманець. У 1930 р. разом з батьками висланий у Сибір. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Д-30).

Дунда Дарія Кузьмівна, 1900 р., с. Бережанка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Сибір. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Д-30).

Дунда Іван Васильович, 1895 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 31.01.30. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 26.02.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.89. (П-24222, ДАХмО).

Дунда Кирило Пилипович, 1916 р., с. Бережанка, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Гать Берегівського р-ну Закарпатської обл., шофер. Заарештований 19.03.47. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом 31-ї танкової дивізії 26.05.47 засуджений на 15 років каторжних робіт з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 27.06.47 строк покарання зменшений до 10 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.04.92. (П-27813, архів УСБУ).

Дунда Харитон Харитонович, 1889 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий у Свердловську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 23 від 28.02.92, спр. Г-2).

Дюг Данило Васильович, 1893 р., с. Боднарівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 15.05.46. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Кам’янець-Подільським облсудом 15.09.46 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.06.92. (П-27903, архів УСБУ).

Є

Євчук Арсен Микитович, 1898 р., с. Біла, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 334 від 31.03.93, спр. Є-2).

Єдинак Михайло Федорович, 1901 р., с. Драганівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.03.31. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Вінницьким облсудом 05.04.33 висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницького облсуду 11.02.97. (П-2895, архів УСБУ).

Єзерський Антон Іванович, 1884 р., с. Почапинці, українець, освіта середня, вчитель. Заарештований 01.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 14.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.04.98. (П-5087, ДАХмО).

Єлін Микита Казимирович, 1893 р., с. Євсеєвичі (Білорусь), білорус, освіта початкова. Проживав у с. Шидлівці, колгоспник. Заарештований 28.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 20.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.11.89. (П-21835, ДАХмО).

Єременко (Квасневська) Станіслава Володимирівна, 1920 р., с. Гуків, полька, утриманка. У 1936 р. разом з матір’ю вислана в Казахстан. Органами НКВС 13.08.39 за антирадянську агітацію засуджена на 5 років позбавлення волі. Реабілітована Верховним Судом Казахської РСР 30.08.67. (Ріш. райкомісії, спр. Є-3).

Єфремов Іван Сидорович, 1894 р., Ямпільчик, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 22.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.07.65. (П-15760, архів УСБУ).

Ж

Жабчук Аделія Юліусівна, 1906 р., с. Івахнівці, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-422, архів УМВС).

Жабчук Антон Кайтанович, 1911 р., с. Івахнівці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-423, архів УМВС).

Жабчук Антон Степанович, 1935 р., с. Івахнівці, поляк, немовля. У 1936 р. разом з батькам висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 784 від 06.09.94, спр. В-38).

Жабчук Броніслав Антонович, 1935 р., с. Івахнівці, поляк, немовля. У 1936 р. разом з батьками висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 16.07.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-423, архів УМВС).

Жабчук Галина Іванівна, 1932 р., с. Івахнівці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5760, архів УМВС).

Жабчук Ганна Тимофіївна, 1904 р., с. Івахнівці, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 784 від 06.09.94, спр. В-38).

Жабчук Іван Йосипович, 1900 р., с. Івахнівці, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5760, архів УМВС).

Жабчук Людвіг Станіславович, 1927 р., с. Івахнівці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 805 від 06.09.94, спр. П-99).

Жабчук Марія Гнатівна, 1876 р., с. Івахнівці, полька, неписьменна, домогосподарка. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-380, архів УМВС).

Жабчук (Візе) Марія Степанівна, 1928 р., с. Івахнівці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 784 від 06.09.94, спр. В-38).

Жабчук Михайло Йосипович, 1911 р., с. Івахнівці, поляк, освіта середня спеціальна, вчитель. Заарештований 13.07.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам’янці-Подільському 20.09.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.09.59. (П-8078, ДАХмО).

Жабчук Михайло Станіславович, 1934 р., с. Івахнівці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 805 від 06.09.94, спр. П-99).

Жабчук Пелагея Іванівна, 1903 р., с. Івахнівці, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5760, архів УМВС).

Жабчук Петро Кайтанович, 1904 р., с. Івахнівці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 29.04.66. (П-15959, архів УСБУ).

Жабчук Станіслав Йосипович, 1902 р., с. Івахнівці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 805 від 06.09.94, спр. П-99).

Жабчук Степан Лаврентійович, 1901 р., с. Івахнівці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 784 від 06.09.94, спр. В-38).

Жабчук Текля Степанівна, 1911 р., с. Івахнівці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-423, архів УМВС).

Жабчук Тимофій Степанович, 1897 р., с. Івахнівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.04.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.06.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.05.98. (П-4903, ДАХмО).

Жабчук Фелікс Іванович, 1930 р., с. Івахнівці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5760, архів УМВС).

Жабчук Франц Степанович, 1926 р., с. Івахнівці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 784 від 06.09.94, спр. В-38).

Жабчук (Пудло) Юзефа Станіславівна, 1923 р., с. Івахнівці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 805 від 06.09.94, спр. П-99).

Жажкевич Павло Григорович, 1909 р., с. Пукляки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.12.29. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Кам'янець-Подільським відділом ДПУ 12.01.30 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.03.98. (П-11464, архів УСБУ).

Жарук Арсеній Йосипович, 1886 р., с. Кутківці, українець, малописьменний, різноробочий вапнорозробки. Заарештований 02.03.33. Звинувачення: шкідництво. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.03.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.01.98. (П-14719, архів УСБУ).

Жарук Федір Максимович, 1899 р., с. Андріївка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.08.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 10.06.69. (П-16491, архів УСБУ).

Желіковська Броніслава Йосипівна, 1932 р., с. Андріївка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 554 від 05.04.94, спр. Ж-4).

Желіковська Ольга Василівна, 1906 р., с. Андріївка, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 554 від 05.04.94, спр. Ж-4).

Желіковський Йосип Іванович, 1904 р., с. Андріївка, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 554 від 05.04.94, спр. Ж-4).

Жельський Володимир Йосипович, 1893 р., с. Гуків, поляк, малописьменний. Проживав у смт Чемерівці, кучер торгівельної контори. Заарештований 18.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 12.01.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.89. (П-23721, ДАХмО).

Жила Дем'ян Петрович, 1884 р., смт Чемерівці, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.58. (П-6044, архів УСБУ).

Жилиховська (Юрковська) Ніна Іванівна, 1920 р., с. Андріївка, полька, освіта початкова, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана у Казахстан. Звільнена із спецпоселення 13.02.56. Реабілітована УМВС у Хмельницькій обл. 20.09.95. (П-5245, архів УМВС).

Жиловський Антон Мартинович, 1873 р., м. Городок, поляк, малописьменний. Проживав у с. Івахнівці, колгоспник. Заарештований 24.12.29. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою ДПУ УРСР 06.03.30 висланий у Північний край на 8 років. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.01.89. (П-17025, архів УСБУ).

Жилюк (Желюк) Микола Костянтинович, 1895 р., с. Драганівка, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 18.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 17.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької 08.06.89. (П-18959, архів УСБУ).

Жирук Петро Денисович, 1909 р., с. Сокиринці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 01.04.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Жишкевич Павло Григорович, 1909 р., с. Пукляки, українець, освіта початкова, їздовий колгоспу. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.08.89. (П-19940, архів УСБУ).

Жолобницький Дмитро Михайлович, 1891 р., с. Зарічанка, українець, неписьменний,

селянин-одноосібник. Заарештований 03.07.29. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 14.10.29 позбавлений права проживання у визначених місцевостях на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.98. (П-6266, архів УСБУ).

Жура Ксенофонт Йосипович, 1903 р., с. Пукляки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 17.04.28. Звинувачення: неправдиве показання майна для оподаткування. Особливою нарадою колегії ОДПУ 29.06.28 висланий на Урал на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.02.93. (П-28418, архів УСБУ).

Журавель Андрій Іванович, 1899 р., с. Кутківці, українець, малописьменний, робітник. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.01.58. (П-5258, архів УСБУ).

Журавель Меланія Макарівна, 1911 р., с. Кутківці, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 13.07.44. Звинувачення: член сім’ї зрадника Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 06.01.45 вислана в Казахстан на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 16.08.90. (П-25877, ДАХмО).

Журавський Йосип Станіславович, 1902 р., с. Івахнівці, поляк, освіта початкова, тракторист МТС. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 19.08.69. (П-16494, архів УСБУ).

Жураківський Володимир Полікарпович, 1894 р., с. Біла, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Кам’янець-Подільським окружним відділом ДПУ 02.04.30 за антирадянську агітацію висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Жураківський Костянтин Антонович, 1904 р., м. Умань Черкаської обл., українець, освіта середня. Проживав у с. Вишнівчик, агроном радгоспу. Заарештований 26.01.33. Звинувачення: шкідництво. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.08.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.11.97. (П-13183, архів УСБУ).

Журбіцький Іван Казимирович, 1888 р., с. Кузьмин Городоцького р-ну, поляк, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Вишнівчик, зав. відгодівельного пункту. Заарештований 25.01.38. Звинувачення: член „ПОВ”, шпигун. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.09.89. (П-22651, ДАХмО).

Журинський Назар Якович, 1901 р. с. Криків, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.04.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам’янець-Подільської обл. 27.05.48 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.03.55 строк покарання зменшений до 10 років. Звільнений 20.12.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.05.92. (П-27849, архів УСБУ).

З

Забусень Катерина Іванівна, 1927 р., с. Летава, українка, утриманка. У 1934 р. вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 639 від 27.07.94, спр. З-16).

Зависляк Антон Якович, 1874 р., с. Гуків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 01.02.33 ув’язнений на 3 роки концтаборі умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.11.97. (П-13238, архів УСБУ).

Зависляк Михайло Іванович, 1899 р., с. Гуків, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 21.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 01.08.59. (П-8007, архів УСБУ).

Зависляк Павло Антонович, 1905 р., с. Гуків, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 26.07.28. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 26.09.28 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.12.97. (П-15344, архів УСБУ).

Зависляк Степан Никифорович, 1900 р., с. Гуків, українець, малописьменний,

селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 734 від 10.08.94, спр. В-37).

Загарій Василь Пилипович, 1901 р., с. Зозулинці Заліщицького р-ну Тернопільської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Красноставці, колгоспник. Заарештований 07.06.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 21.10.37 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР від 24.11.61. (П-11006, архів УСБУ).

Загорний Петро Іванович, 1926 р., с. Степанівка, українець, освіта неповна середня, військовослужбовець, член ВЛКСМ. Заарештований 09.06.47. Звинувачення: зрада Батьківщини. Слідчим відділом МДБ Центральної групи військ 29.12.47 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.06.98. (П-4538, архів УСБУ).

Задворний Андрій Федорович, 1877 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.10.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.09.89. (П-20214, ДАХмО).

Задворний Василь Франкович, 1874 р., с. Бережанка, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 31.01.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 04.03.33 висланий у Казахстан на 3 роки. Реабілітований президією Хмельницького облсуду. (П-13939, архів УСБУ).

Задворний Микола Федорович, 1875 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.09.89. (П-20214, ДАХмО).

Задворний Степан Іванович, 1900 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.12.89. (П-24752, архів УСБУ).

Задорожний Володимир Андрійович, 1910 р., с. Вівся, українець, малописьменний, робітник. Заарештований 02.06.31. Звинувачення: шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 30.10.31 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 16.01.89. (П-25233, архів УСБУ).

Заєць Василь Іванович, 1923 р., с. Вишнівчик, українець, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 17.02.47. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом 20-ї танкової дивізії 08.04.47 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.02.93. (П-28428, архів УСБУ).

Заінчковський Станіслав Михайлович, 1906 р., с. Збриж, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 1006 від 19.05.97, спр. З-34).

Зайцев Василь Миколайович, 1921 р., с. Черче, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з матір'ю висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 04.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1829, архів УМВС).

Зайцев Станіслав Миколайович, 1914 р., с. Черче, поляк, освіта початкова, робітник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 03.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1830, архів УМВС).

Зайцева Марія Гнатівна, 1886 р., с. Черче, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 04.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1831, архів УМВС).

Зайцева Марія Іванівна, 1915 р., с. Черче, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 04.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1877, архів УМВС).

Закревський Семен Михайлович, 1902 р., с. Криків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським

прикордонним загоном ДПУ 15.02.34 за нелегальний перехід кордону висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р-19, архів УМВС).

Закржевський Василь Іванович, 1889 р., с. Кугаївці, поляк, освіта початкова, комірник колгоспу. Заарештований 12.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 15.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.05.58. (П-6132, архів УСБУ).

Закржевський Костянтин Олексійович, 1900 р., с. Кугаївці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 202 від 23.12.92, спр. К-48).

Залевська Євгенія Юхимівна, 1882 р., с. Степанівка, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. З-18).

Залевська Олена Яківна, 1895 р., смт Чемерівці, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-427, архів УМВС).

Залевський Петро Кирилович, с. Степанівка, українець, утриманець. У 1938 р. разом з матір'ю висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. З-18).

Залевський Франц Петрович, 1914 р., с. Вільхівці, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Юрківці, військовослужбовець. Заарештований 16.09.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 23.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.12.89. (П-25218, архів УСБУ).

Залісецька Дарія Миколаївна, 1896 р., с. Залуччя, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 737 від 10.08.94, спр. З-20).

Залісецький Григорій Варфоломійович, 1896 р., с. Залуччя, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.11.89. (П-22151, архів УСБУ).

Залісецький Петро Григорович, 1932 р., с. Залуччя, українець, утриманець. У 1938 р. разом з матір'ю висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 737 від 10.08.94, спр. З-20).

Замрига Євгеній Григорович, 1918 р., с. Шишківці Городоцького р-ну, українець, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Вільхівці, військовослужбовець. Заарештований 18.08.44. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 30-ї стрілецької дивізії 12.09.44 засуджений на 10 років позбавлення у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 02.12.83. (П-16853, архів УСБУ).

Замрикот-Бурдейна Євдокія Домініківна, 1908 р., с. Збриж, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 23.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.10.37 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована президією Хмельницького облсуду 29.03.68. (П-16332, ДАХмО).

Заржицька Людмила Антонівна, 1929 р., с. Андріївка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 06.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2746, архів УМВС).

Заржицька Марія Йосипівна, 1904 р., с. Андріївка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 10.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3527, архів УМВС).

Заржицький Антон Станіславович, 1901 р., с. Андріївка, поляк, освіта початкова, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 09.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3526, архів УМВС).

Заржицький Станіслав Костянтинович, 1909 р., с. Андріївка, поляк, освіта середня спеціальна, зоотехнік райземвідділу. Заарештований 14.12.37. Звинувачення:

антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 09.04.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.06.59. (П-7768, ДАХмО).

Зарицька Ганна Антонівна, 1872 р., с. Михайлівка, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 868 від 25.01.95, спр. З-23).

Зарицька Марія Феліксівна, 1912 р., с. Андріївка, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 793 від 06.09.94, спр. Н-13).

Зарицький Болеслав Костянтинович, 1907 р., с. Андріївка, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 793 від 06.09.94, спр. Н-13).

Зарицький Броніслав Костянтинович, 1920 р., с. Михайлівка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з матір'ю висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 861 від 25.01.95, спр. З-23).

Зарицький Павло Герасимович, 1898 р., с. Гуків, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 02.01.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 16.02.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.06.89. (П-18687, архів УСБУ).

Заянчковський Микола Петрович, 1883 р., с. Залуччя, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 25.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.08.89. (П-19483, архів УСБУ).

Заянчковський Станіслав Миколайович, 1906 р., с. Збриж, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 20.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Заянчковський Фелікс Феліксович, 1877 р., с. Збриж, поляк, малописьменний, безробітний. Заарештований 14.04.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.58. (П-6044, архів УСБУ).

Заяць Мефодій Дмитрович, 1896 р., с. Політанки Шаргородського р-ну Вінницької обл., українець, освіта вища. Проживав у с. Кутківці, викладач агроекономічного технікуму. Заарештований 30.10.33. Звинувачення: шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 23.03.34 висланий у Казахстан на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 19.02.90. (П-24711, архів УСБУ).

761ожик Борис Денисович, 1925 р., с. Михайлівка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з матір'ю висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 03.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1825, архів УМВС).

Зброжик Броніслава Феліксівна, 1905 р., с. Михайлівка, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 03.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1827, архів УМВС).

Зброжик Володимир Денисович, 1928 р., с. Михайлівка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з матір'ю висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 03.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1826, архів УМВС).

Зброжик Микола Денисович, 1932 р., с. Михайлівка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з матір'ю висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 11.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1828, архів УМВС).

Зварич Ілля Іванович, 1896 р., с. Залуччя, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 10.02.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 01.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 14.04.59. (П-7483, ДАХмО).

Зварун Параска Іванівна, 1899 р., с. Кутківці, українка, малописьменна, домогосподарка. Заарештована 18.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 08.06.38 засуджена на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 08.06.98. (П-3661, архів УСБУ).

Зварун Станіслав Варфоломійович, 1873 р., с. Кутківці, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-428, архів УМВС).

Зварун Федір Романович, 1897 р., с. Кутківці, українець, малописьменний, бурильник. Заарештований 16.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 04.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Вінниці 25.11.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 21.12.57. (П-5165, архів УСБУ).

Зварун Юхим Никифорович, 1892 р., смт Закупне, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 06.03.33. Звинувачення: шкідництво. Дорожньо-транспортним відділом ДПУ УРСР 07.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.01.98. (П-12546, архів УСБУ).

Здоровик Петро Йосипович, 1905 р., с. Лісоводи Городоцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав на ст. Закупне, табельник станції. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 24.05.41 зараховано строк попереднього ув'язнення, з-під варти звільнений. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.04.58. (П-6660, архів УСБУ).

Зеленовський Микола Іванович, 1898 р., с. Кутківці, українець, малописьменний, вантажник цукрозаводу. Заарештований 03.05.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 03.05.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.12.97. (П-14743, архів УСБУ).

Зеленовський Филимон Іванович, 1902 р., с. Кутківці, українець, освіта початкова, робітник. Заарештований 03.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Київської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.09.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 16.12.61. (П-10982, архів УСБУ).

Зелінський Арсеній Миколайович, 1898 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.03.29. Звинувачення: ухилення від сплати податків. Особливою нарадою колегії ОДПУ 14.03.29 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.01.97. (П-29706, архів УСБУ).

Зелінський Василь Авксентійович, 1901 р., с. Бережанка, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу. Заарештований 22.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.09.89. (П-20214, ДАХмО).

Зелінський Михайло Федорович, 1890 р., с. Нова Гута, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 02.04.30 за антирадянську агітацію висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Зелінський Павло Миколайович, 1905 р., с. Пукляки, українець, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 05.02.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П-23194, архів УСБУ).

Зелінський Семен Павлович, 1906 р., с. Пукляки, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 26.03.29. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським окружним судом 22.10.29 засуджений на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 10.10.95. (П-29388, архів УСБУ).

Зелінський Семен Федорович, 1873 р., с. Пукляки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 09.05.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.01.98. (П-14012, ДАХмО).

Зелінський Яків Федорович, 1892 р., с. Нова Гута, українець, освіта початкова,

селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 02.04.30 за антирадянську агітацію висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Зимак Василь Андрійович, 1901 р., с. Збриж, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 14.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. НКВС СРСР 08.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.01.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.12.59. (П-8616, архів ДАХмО).

Зимак Семен Никифорович, 1903 р., с. Збриж, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.02.28. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 27.04.28 позбавлений права проживання у визначених місцевостях на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.04.98. (П-6074, архів УСБУ).

Зінгер Іхель Аронович, 1907 р., смт Чемерівці, єврей, малописьменний, скляр. Заарештований 14.10.27. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 10.12.27 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.03.98. (П-10758, ДАХмО).

Зінькевич Григорій Кузьмич, 1885 р., с. Вільхівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 18.03.30 за антирадянську агітацію висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Зінькевич Микола Кузьмич, 1891 р., с. Вільхівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 18.03.30 за антирадянську агітацію висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Змерзлюк Михайло Петрович, 1901 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.03.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.04.59. (П-7445, архів УСБУ).

Зозуля Карпо Павлович, 1896 р., с. Мар'янівка, українець, малописьменний, без певних занять. Заарештований 03.03.33. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 16.04.33 висланий у Казахстан на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.05.90. (П-25604, архів УСБУ).

Зозуля Феодосій Андрійович, 1891 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.02.28. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 27.04.28 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.08.93. (П-28763, архів УСБУ).

Зюбрій Василь Максимович, 1893 р., с. Сокиринці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 19.03.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 01.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.03.60. (П-8934, архів УСБУ).

Зюлковський Антон Данилович, 1898 р., с. Івахнівці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 02.04.30 за антирадянську агітацію висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Зюлковський Леонтій Федорович, 1894 р., с. Вишнівчик, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.12.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 12.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.02.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 13.10.59. (П-8224, архів УСБУ).

І

Іваницька Емілія Іванівна, 1900 р., с. Сокиринці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 466 від 20.08.93, спр. І-10).

Іваницька Лідія Миколаївна, 1924 р., с. Гусятин, українка, освіта середня, домогосподарка. Заарештована 02.04.46. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 13.05.46 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована

прокуратурою Хмельницької обл. 08.10.92. (П-28219, архів УСБУ).

Іваницький Людвіг Станіславович, 1935 р., с. Сокиринці, поляк, немовля. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 466 від 20.08.93, спр. І-10).

Іваницький Станіслав Іванович, 1900 р., с. Сокиринці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 466 від 20.08.93, спр. І-10).

Іванов Мойсей Васильович, 1889 р., с. Почапинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.12.97. (П-14684, архів УСБУ).

Іванов Олексій Мефодійович, 1894 р., с. Ямпільчик, українець, освіта початкова, робітник лісництва. Заарештований 06.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 19.08.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 22.08.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.09.89. (П-20549, архів УСБУ).

Іванович Андрій Андрійович, 1897 р., с. Старий Ярів Яворівського р-ну Львівської обл., українець, малописьменний, колгоспник. заарештований 09.09.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 09.01.65. (П-15619, архів УСБУ).

Іванович Антон Іванович, 1884 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 922 від 31.07.95, спр. С-83).

Іванович Антон Павлович, 1884 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у Читинську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 403 від 19.05.93, спр. І-8).

Іванович Ганна Антонівна, с. Бережанка, українка, утриманка. У 1931 р. разом з батьками вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 922 від 31.07.95, спр. С-83).

Іванович Григорій Іванович, 1885 р., с. Бережанка, українець, малописьменний. Проживав у смт Чемерівці, бондар заготконтори. Заарештований 17.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.09.89. (П-20105, архів УСБУ).

Іванович Дмитро Іванович, 1903 р., с. Бережанка, українець, малописьменний. Проживав у с. Залісся, колгоспник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 10.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.04.67. (П-16134, архів УСБУ).

Іванович Євгенія Антонівна, с. Бережанка, українка, утриманка. У 1931 р. разом з батьками вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 922 від 31.07.95, спр. С-83).

Іванович Михайло Антонович, 1910 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у Читинську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 403 від 19.05.93, спр. І-8).

Іванович Степанида Антонівна, 1921 р., с. Бережанка, українка, утриманка. У 1931 р. разом з батьками вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 922 від 31.07.95, спр. С-83).

Іванчишин Василь Савелійович, 1899 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.06.29. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.08.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 17.02.90. (П-25436, архів УСБУ).

Іванчишин Дем'ян Кирилович, 1899 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний,

селянин-одноосібник. Заарештований 26.06.29. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.08.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі умовно. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 17.02.90. (П-25436, архів УСБУ).

Іванюк Григорій Михайлович, 1880 р., с. Пукляки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 09.05.32 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.01.98. (П-14012, ДАХмО).

Іванюк Ігнат Миколайович, 1890 р., с. Жабинці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 18.02.67. (П-16107, ДАХмО).

Іванюк Микита Миколайович, 1894 р., с. Жабинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.02.27. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 03.06.27 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.03.93. (П-28595, архів УСБУ).

Іванюк Улита Степанівна, 1902 р., с. Пукляки, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 27.12.29. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 07.02.30 вислана у Північний край на 3 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 16.03.98. (П-11464, архів УСБУ).

Івасишин Іван Євтихійович, 1898 р., с. Чорна, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 17.01.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.89. (П-24163, архів УСБУ).

Іваськів Костянтин Савович, 1901 р., м. Калуш Івано-Франківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Жабинці, селянин-одноосібник. Заарештований 03.11.31. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 31.12.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.01.98. (П-14056, архів УСБУ).

Іваськів Олена Іванівна, 1896 р., с. Некрашевичі (Білорусь), білоруска, малописьменна. Проживала у с. Зарічанка, домогосподарка. Заарештована 10.09.26. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 26.11.26 засуджена на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 09.06.98. (П-4421, ДАХмО).

Іваськів Анастасія Афанасіївна, 1890 р., м. Одеса, росіянка, неписьменна, домогосподарка. Заарештована 21.11.28. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Кам'янець-Подільським окружним судом 11.06.29 засуджена на 8 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 18.04.97. (П-29853, архів УСБУ).

Івахов Устин Євменович, 1890 р., с. Слобідка-Скипчанська, малописьменний, колгоспник. Заарештований 13.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.09.89. (П-20406, архів УСБУ).

Івашков Назар Іванович, 1902 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 08.06.34. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Військтрибуналом Українського ВО 23.11.34 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Київського ВО 22.10.91. (П-27015, архів УСБУ).

Іздебський Іван Войцехович, 1885 р., с. П'ятничани, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 12.04.29. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою ОДПУ 14.09.29 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.10.93. (П-28833, архів УСБУ).

Ілик Ганна Іванівна, с. Красноставці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана в Мурманську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 864 від 25.01.95, спр. Б-16).

Ілик Євгенія Хомівна, с. Красноставці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця.

У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана в Мурманську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 864 від 25.01.95, спр. Б-16).

Ілик Панас Іванович, 1906 р., с. Красноставці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам’янець-Подільським окружним відділом ДПУ 26.03.30 за антирадянську пропаганду висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Ільїнський Михайло Лук’янович, 1888 р., с. Серетець Зборівського р-ну Тернопільської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Вільхівці, колгоспник. Заарештований 23.05.35. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Київського ВО 12.09.35 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Західного регіону України 17.09.99. (П-30516, архів УСБУ).

Ільків Петро Миколайович, 1897 р., с. Волосів Надвірнянського р-ну Івано-Франківської обл., українець, малописьменний, член ВКП(б) до 1937 р. Проживав у с. Андріївка, голова сільради. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 04.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.09.60. (П-9743, ДАХмО).

Ільницька Ванда Йосипівна, 1928 р., с. Михайлівка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з матір’ю вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 1022 від 25.11.97).

Ільницька Ольга Герасимівна, 1901 р., с. Михайлівка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 1022 від 25.11.97).

Ільницький Дмитро Андрійович, 1901 р., с. Привороття Кам’янець-Подільського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у смт Чемерівці, безробітний. Заарештований 26.03.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.05.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.02.57. (П-4732, ДАХмО).

Ільницький Рудольф Йосипович, 1925 р., с. Михайлівка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з матір’ю висланий на спецпоселення у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 1022 від 25.11.97).

Ірха Григорій Іванович, 1911 р., с. Івахнівці, українець, малописьменний, бригадир колгоспу. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.01.58. (П-5258, архів УСБУ).

Ірха Іван Андрійович, 1899 р., с. Івахнівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 14.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.06.89. (П-18970, архів УСБУ).

К

Кабанцов Трохим Якович, 1898 р., с. Ямпільчик, українець, освіта середня, старший лісник райземвідділу. Заарештований 21.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам’янці-Подільському 13.07.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.04.60. (П-9008, ДАХмО).

Кадюк Іван Филимонович, 1904 р., с. Залісся, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 06.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.07.65. (П-15758, архів УСБУ).

Кадюк-Кадюшевський Йосип Лук’янович, 1902 р., с. Демківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам’янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 20.03.30 за шпигунство висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Кадюк-Кадюшевський Сигізмунд Лук’янович, 1904 р., с. Демківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам’янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 20.03.30 за шпигунство висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Казанов Оникій Митрофанович, 1886 р., с. Линовиця Прилуцького р-ну Чернігівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Збриж, колгоспник. Заарештований 01.11.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 16.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.01.62. (П-11028, архів УСБУ).

Казанова Людмила Оникіївна, 1926 р., с. Збриж, українка, утриманка. У 1938 р. вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 1060 від 02.08.01, спр. К).

Казанова Марія Оникіївна, 1925 р., с. Збриж, українка, утриманка. У 1938 р. вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 1060 від 02.08.01, спр. К).

Казанова Онисія Оникіївна, 1922 р., с. Збриж, українка, утриманка. У 1938 р. вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 1060 від 02.08.01, спр. К).

Казимирко Казимир Петрович, 1885 р., с. Кутківці, поляк, освіта початкова, секретар школи. Заарештований 30.09.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 14.12.37. Похов. на міськ. клад. брат. мог. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 25.10.88. (П-16940, ДАХмО).

Казимирко Яків Іванович, 1899 р., с. Кутківці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 18.11.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР засуджений на 3 роки позбавлення волі в концтаборі умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.93. (П-12424, ДАХмО).

Кайдановська Анелія Миколаївна, 1892 р., с. Залісся, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1929 р. як неблагонадійний елемент вислана в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 572 від 22.10.93, спр. К-76).

Кайдановський Антон Францович, 1888 р., с. Залісся, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1929 р. як неблагонадійний елемент висланий в Іркутську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 572 від 22.10.93, спр. К-76).

Кайдановський Леонтій Францович, 1891 р., с. Демківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 19.03.30 за контрреволюційну діяльність висланий на Північ. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 07.05.60. (П-4556, архів УМВС).

Калапац Іван Іванович, 1884 р., с. Жабинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 05.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.08.89. (П-19693, архів УСБУ).

Калапац Наталія Іванівна, 1889 р., с. Жабинці, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 05.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.12.37 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 11.08.89. (П-19693, архів УСБУ).

Калапац Олександр Ілліч, 1894 р., с. Жабинці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 10.09.28. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським окружним судом 11.03.29 засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.06.97. (П-26410, архів УСБУ).

Калапац Степан Ілліч, 1904 р., с. Жабинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 19.03.33. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 19.08.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.06.78. (П-28981, архів УСБУ).

Калиновська Гонората Матвіївна, 1891 р., м. Тлумач Івано-Франківської обл., полька, малописьменна. Проживала в с. Збриж, колгоспниця. Заарештована 21.08.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 09.12.37 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний 01.01.38. Реабілітована військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.09.89. (П-23122, архів УСБУ).

Калиновська Євгенія Семенівна, 1928 р., с. Вільхівці, полька, утриманка. У 1937 р. разом з матір'ю вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 1067 від 26.12.01, спр. К).

Калиновська Розалія Казимирівна, 1900 р., с. Вільхівці, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 1067 від 26.12.01, спр. К).

Калиновський Броніслав Казимирович, 1903 р., с. Бужанка Лисянського р-ну Черкаської обл., поляк, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Вишнівчик, інженер. Заарештований 09.09.37. Звинувачення: диверсія. НКВС і Прокурором СРСР 28.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.05.89. (П-17643, ДАХмО).

Калиновський Василь Семенович, 1925 р., с. Вільхівці, поляк, утриманець. У 1937 р. разом з матір'ю висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 1067 від 26.12.01, спр. К).

Калиновський Віталій Семенович, 1936 р., с. Вільхівці, поляк, немовля. У 1937 р. разом з матір'ю висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 1067 від 26.12.01, спр. К).

Калиновський Володимир Іванович, 1907 р., с. Івахнівці, поляк, освіта початкова, охоронець, член ВЛКСМ до 1938 р. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.01.58. (П-5258, архів УСБУ).

Калиновський Володимир Семенович, 1934 р., с. Вільхівці, поляк, утриманець. У 1937 р. разом з матір'ю висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 1067 від 26.12.01, спр. К).

Калиновський Павло Семенович, 1923 р., с. Вільхівці, поляк, утриманець. У 1937 р. разом з матір'ю висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 1067 від 26.12.01, спр. К).

Калиновський Семен Артемович, 1888 р., с. Вільхівці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.08.89. (П-19562, архів УСБУ).

Камінська Вікторія Августинівна, 1895 р., с. Шибена Теофіпольського р-ну, малописьменна. Проживала у с. Андріївка, колгоспниця. Заарештована 20.10.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Особливою нарадою НКВС СРСР вислана в Казахстан на 3 роки. Реабілітована колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 15.08.59. (П-3527, ДАХмО).

Камінський Антон Іванович, 1905 р., с. Криків, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 20.03.30 як соціально-небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Камінський Микола Йосипович, 1915 р., с. Шидлівці, поляк, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 14.02.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 18.07.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.12.89. (П-25008, архів УСБУ).

Камінський Олександр Іванович, 1908 р., с. Криків, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 30.03.30 як соціально-небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Камінський Пилип Володимирович, 1906 р., с. Криків, поляк, малописьменний. Проживав у с. Збриж, селянин-одноосібник. Заарештований 10.03.30. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 26.07.30 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.01.90. (П-25194, архів УСБУ).

Камінський Пилип Іванович, 1899 р., с. Криків, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.02.28. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 27.04.28 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.03.95. (П-28589, архів УСБУ).

Канащук Василь Андрійович, 1891 р., с. Галівка (Білорусь), білорус, малописьменний. Проживав у с. Боднарівка, колгоспник. Заарештований 09.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 18.08.62. (П-11820, архів УСБУ).

Каньовська Ванда Вацлавівна, 1919 р., с. Андріївка, полька, утриманка. У 1935 р. разом з батьками вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 710 від 27.07.94, спр. К-126).

Каньовська Олімпія Петрівна, с. Андріївка, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 710 від 25.07.94, спр. К-126).

Каньовська Ромуальда Вацлавівна, 1924 р., с. Андріївка, полька, утриманка. У 1935 р. разом з батьками вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 710 від 25.07.94, спр. К-126).

Каньовський Вацлав Войцехович, 1888 р., с. Андріївка, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий у Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. К-126).

Каньовський Макар Іванович, 1882 р., с. Кутківці, українець, неписьменний, робітник кам'яного кар'єру. Заарештований 04.03.33. Звинувачення: шкідництво. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.03.33 висланий у Північний край умовно. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.12.97. (П-13818, ДАХмО).

Каньовський Рішард Вацлавович, 1928 р., с. Андріївка, поляк, утриманець. У 1935 р. разом з батьками висланий у Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 710 від 25.07.94, спр. К-126).

Капиця Дарія Іванівна, 1898 р., с. Юрківці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Сибір. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 125 від 14.09.92, спр. К-9).

Капиця Йосип Григорович, 1916 р., с. Юрківці, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 06.11.41. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом 18-ї армії 10.11.41 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.11.41. Реабілітований Головною військпрокуратурою СРСР 26.03.91. (П-26288, архів УСБУ).

Капиця Степан Ілліч, 1910 р., с. Юрківці, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 30.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою ОДПУ ДВК 17.09.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 11.09.90. (П-26100, архів УСБУ).

Капиця Федір Іванович, 1898 р., с. Юрківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.05.89. (П-17653, ДАХмО).

Каретник Данило Трохимович, 1896 р., с. Савинці Ярмолинецького р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Кутківці, робітник кар'єру „Сахкамінь". Заарештований 30.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.01.89. (П-20107, архів УСБУ).

Карий Антон Павлович, 1895 р., с. П'ятничани, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 19.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 28.01.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.10.89. (П-20952, ДАХмО).

Карпов Пилип Іванович, 1899 р., с. Рогізна Самбірського р-ну Львівської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Жабинці, селянин-одноосібник. Заарештований 06.07.30. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 17.11.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.12.89. (П-25052, архів УСБУ).

Касперська Єлизавета Іллівна, 1906 р., смт Чемерівці, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 07.09.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 04.12.37

засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована президією Хмельницького облсуду 16.06.65. (П-15738, архів УСБУ).

Катеринич Прокіп Васильович, 1888 р., с. Кірове Миколаївський р-н Миколаївської обл., українець, освіта початкова, член ВКП(б) з 1925 р. по 1938 р. Проживав у смт Чемерівці, директор МТС. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.01.58. (П-5258, архів УСБУ).

Катеринюк Степан Іванович, 1883 р., с. Чорна, українець, малописьменний, заготівельник кооперації. Заарештований 12.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 28.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 29.08.61. (П-10880, ДАХмО).

Катюшевська Гонората Олександрівна, с. Романівка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5193, архів УМВС).

Катюшевська Євгенія Станіславівна, с. Романівка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5193, архів УМВС).

Катюшевська Марія Іванівна, 1918 р., с. Романівка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5193, архів УМВС).

Катюшевський Семен Станіславович, 1914 р., с. Романівка, поляк, освіта початкова, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 10.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5193, архів УМВС).

Кафльовська Євгенія Микитівна, 1924 р., с. Гуків, українка, освіта неповна середня, бухгалтер. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 23.04.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 15.03.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2054, архів УМВС).

Кафльовська Євдокія Іллівна, 1897 р., м. Скала-Подільська Тернопільської обл., українка, освіта початкова. Проживала у с. Жабинці, колгоспниця. Заарештована 18.03.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітована військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.02.56. (П-8931, архів УСБУ).

Качан Василь Павлович, 1911 р., с. Гуків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 20.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Качур Петро Макарович, 1904 р., с. Вільхівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 13.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 19.05.62. (П-11385, ДАХмО).

Кашперська Єлизавета Іллівна, 1900 р., смт Чемерівці, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 11.01.35. Звинувачення: зрада Батьківщини. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном НКВС 20.01.35 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 30.07.98. (П-2448, архів УСБУ).

Кащук Іван Васильович, 1887 р., с. Залуччя, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 21.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.01.98. (П-13861, архів УСБУ).

Кащук Петро Макарович, 1905 р., с. Залуччя, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 позбавлений права проживання у 12 прикордонних пунктах на 3 роки, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.12.97. (П-14652, ДАХмО).

Квасньовська Антоніна Миколаївна, 1901 р., с. Гуків, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний

елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Є-3).

Квасньовський Броніслав Іванович, 1905 р., с. Гуків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 20.03.30 за шпигунство висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Квасньовський Володимир Іванович, 1889 р., с. Гуків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.08.27. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Особливою нарадою колегії ОДПУ 13.01.28 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований військсудом Західного регіону України 26.09.97. (П-30297, архів УСБУ).

Квасньовський Михайло Іванович, 1907 р., с. Гуків, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 20.03.30 за шпигунство висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Кемпицький Іван Полікарпович, 1880 р., с. Вільхівці, українець, малописьменний, сторож кооперативу. Заарештований 15.08.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м.Кам'янці-Подільському 16.11.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.09.68. (П-16412, архів УСБУ).

Керницька Емілія Антонівна, 1887 р., с. Шидлівці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 808 від 03.10.94, спр. К-138).

Керницька Олена Іванівна, 1888 р., с. Юрківці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. К-100).

Керницька Ольга Іванівна, с. Юрківці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Б-52).

Керницький Адольф Станіславович, 1922 р., с. Шидлівці, поляк, утриманець. У 1933 р. разом з батьками висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 808 від 03.10.94, спр. К-138).

Керницький Афанасій Васильович, 1900 р., с. Юрківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.10.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 23.12.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.01.93. (П-12388, ДАХмО).

Керницький Броніслав Станіславович, 1917 р., с. Шидлівці, поляк, утриманець. У 1933 р. разом з батьками висланий у Мурманську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 808 від 03.10.94, спр. К-138).

Керницький Владислав Станіславович, 1923 р., с. Шидлівці, поляк, утриманець. У 1933 р. разом з батьками висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 808 від 03.10.94, спр. К-138).

Керницький Іван Миколайович, 1897 р., с. Юрківці, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 01.01.38. Звинувачення: антирадянська пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 25.10.88. (П-16921, ДАХмО).

Керницький Іван Станіславович, 1930 р., с. Шидлівці, поляк, утриманець. У 1933 р. разом з батьками висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 808 від 03.10.94, спр. К-138).

Керницький Петро Григорович, 1883 р., с. Юрківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. К-100).

Керницький Станіслав Францович, 1888 р., с. Шидлівці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 808 від 03.10.94, спр. К-138).

Кизима Василь Єфремович, 1897 р., с. Голенищеве, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.08.37.

Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. 03.05.40 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-13923, архів УСБУ).

Кизима Василь Сергійович, 1899 р., с. Голенищеве, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.12.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 20.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.01.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 01.02.90. (П-25138, ДАХмО).

Кизима Ганна Марківна, 1898 р., с. Голенищеве, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1929 р. як неблагонадійний елемент вислана в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 667 від 12.05.94, спр. К-109).

Кизима Григорій Сергійович, 1894 р., с. Голенищеве, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 19.03.30 за шпигунство висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Кизима Іван Григорович, 1923 р., с. Голенищеве, українець, утриманець. У 1929 р. разом з батьками висланий в Іркутську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 667 від 12.05.94, спр. К-109).

Кизима Іван Дорофійович, 1903 р., с. Голенищеве, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 25.03.29. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 30.08.29 позбавлений права проживання у визначених місцевостях на 3 роки, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5488, архів УСБУ).

Кизима Іван Касянович, 1890 р., с. Лисогірка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 11.02.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 01.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.01.90. (П-25058, архів УСБУ).

Кизима Йосип Сергійович, 1899 р., с. Голенищеве, українець, освіта початкова, ветфельдшер колгоспу. Заарештований 18.06.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 31.08.89. (П-23413, архів УСБУ).

Килимник Ганна Іванівна, 1902 р., с. Летава, українка, малописьменна. Проживала у с. Цикова, робітниця „Заготзерно". Заарештована 16.10.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний 14.12.37. Реабілітована військтрибуналом Прикарпатського ВО 27.02.63. (П-12304, архів УСБУ).

Килимник Микола Йосипович, 1892 р., с. Черче, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 12.09.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 11.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 10.08.63. (П-14264, ДАХмО).

Кирилишин Іван Войцехович, с. Івахнівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 801 від 06.09.94, спр. К-124).

Кирилишина Аделія Іванівна, 1906 р., с. Івахнівці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 16.10.92, спр. К-124).

Кирилишина Галина Петрівна, 1929 р., с. Івахнівці, українка, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 801 від 06.09.94, спр. К-124).

Кирилишина Марія Іванівна, 1924 р., с. Івахнівці, українка, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 801 від 06.09.94, спр. К-124).

Кирилишина Текля, с. Івахнівці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 801 від 06.09.94, спр. К-124).

Кирилюк Кирило Андрійович, 1901 р., с. Завадівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 01.02.33. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Проскурівським райвідділом ДПУ 28.02.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.09.98. (П-1025, архів УСБУ).

Кисельов Іван Михайлович, 1898 р., с. Бурканів Теребовлянського р-ну Тернопільської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Гуків, колгоспник. Заарештований 13.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 10.10.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.09.59. (П-8167, ДАХмО).

Кізицький Григорій Володимирович, 1898 р., с. Івахнівці, українець, освіта початкова. Проживав у м. Костопіль Рівненської обл., кур'єр прокуратури. Заарештований 31.12.39. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Кам'янець-Подільським облсудом 10.11.40 засуджений до розстрілу. Верховним Судом СРСР 08.02.41 розстріл замінено на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований Генпрокуратурою України 22.10.93. (П-28841, архів УСБУ).

Кізицький Михайло Володимирович, 1905 р., с. Івахнівці, українець, малописьменний, робітник „Сахкамінь". Заарештований 07.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 26.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.66. (П-15964, архів УСБУ).

Кізицький Федір Павлович, 1896 р., с. Івахнівці, українець, малописьменний, тесля колгоспу. Заарештований 07.09.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.66. (П-15964, архів УСБУ).

Кімпицький Іван Полікарпович, 1880 р., с. Вільхівці, українець, малописьменний, колгоспник. У 1937 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 244 від 31.03.93, спр. В-10).

Кіндзерська Емілія Іванівна, 1897 р., с. Кочубеїв, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 17.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-393, архів УМВС).

Кіндзерський Григорій Августович, 1886 р., с. Варачик Ришканської вол. (Бессарабія), поляк, малописьменний. Проживав у с. Кочубеїв, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 17.01.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-394, архів УМВС).

Кіндзерський Григорій Олександрович, 1896 р., с. Кочубеїв, поляк, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 21.04.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 25.05.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.07.91. (П-12416, ДАХмО).

Кіндзерський Юлій Олександрович, 1890 р., с. Кочубеїв, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 21.04.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 25.05.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.07.91. (П-12416, ДАХмО).

Кіндзерява Ганна Феодосіївна (Федорівна), 1870 р., с. Залуччя, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 11.08.21. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Подільською губернською надзвичайною комісією 07.12.21 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 21.03.96. (П-29523, архів УСБУ).

Кіндзерява Наталія Макарівна, 1923 р., с. Залуччя, українка, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 20.01.50. Звинувачення: пособник ОУН. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.03.50 вислана у Томську обл. Звільнена із спецпоселення 21.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-21, архів УМВС).

Кіндзерява Олена Федорівна, 1899 р., с. Залуччя, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 20.01.50. Звинувачення: член сім'ї пособника ОУН. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.03.50 вислана у Томську обл. Звільнена із спецпоселення 08.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-21, архів УМВС).

Кіндзерявий Омелян Іванович, 1907 р., с. Залуччя, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 14.09.29. Звинувачення: шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 10.02.30 засудженений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.10.97. (П-30380, архів УСБУ).

Кірсанов Микола Петрович, 1988 р., с. Вільхівці, росіянин, освіта початкова. Проживав у с. Йосипівка, машиніст МТС. Заарештований 17.08.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 06.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 01.03.63. (П-12308, архів УСБУ).

Кіт Артем Євтихійович, 1902 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 27.02.35. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 25.08.35 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.08.89. (П-20303, ДАХмО).

Клименко Петро Пилипович, 1906 р., с. Вербове Охтирського р-ну Сумської обл., українець, освіта вища. Проживав у с. Черче, зав. аптеки. Заарештований 09.11.50. Звинувачення: член націоналістично повстанської організації. Особливою нарадою МДБ СРСР 13.01.51 висланий у Красноярський край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.89. (П-24165, архів УСБУ).

Климов Іван Федорович, 1926 р., с. Драганівка, українець, освіта початкова, колгоспник, член ВЛКСМ до 1950 р. Заарештований 28.02.50. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою МДБ СРСР 02.09.50 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений у 1956 р. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.08.90. (П-25964, архів УСБУ).

Клиновський Борис Борисович, 1935 р., с. Гуків, поляк, немовля. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 16.06.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1279, архів УМВС).

Клиновський Євстахій Степанович, 1907 р., с. Гуків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.08.27. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 13.01.28 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований військсудом Західного регіону України 13.02.98. (П-30452, ДАХмО).

Кліщук Петро Матвійович, 1899 р., с. Залуччя, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.08.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 14.11.33 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 25.10.89. (П-23169, архів УСБУ).

Кліщук Петро Тимофійович, 1903 р., с. Залуччя, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 24.10.89. (П-23239, архів УСБУ).

Кліщук Сергій Петрович, 1927 р., с. Залуччя, українець, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 24.03.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Проскурівського гарнізону 13.07.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.01.98. (П-30449, архів УСБУ).

Клюк Едуард Робертович, 1904 р., м. Дунаївці, німець, освіта неповна середня. Проживав у с. Чорна, рахівник колгоспу. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 02.01.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.09.89. (П-20215, ДАХмО).

Кобель Іван Лук'янович, 1893 р., с. Баворів Тернопільського р-ну Тернопільської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. П'ятничани, сторож колгоспу. Заарештований 13.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.09.89. (П-22650, ДАХмО).

Коваль Дмитро Трохимович, 1893 р., с. Сокиринці, українець, освіта середня спеціальна, вчитель. Заарештований 26.08.27. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 02.12.27 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 14.07.94. (П-29047, архів УСБУ).

Коваль Микола Андрійович, 1902 р., с. Сокиринці, українець, освіта початкова, голова колгоспу. Заарештований 21.10.30. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 15.02.31 позбавлений права проживання у прикордонних пунктах на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.12.89. (П-24027, архів УСБУ).

Коваль Михайло Іванович, 1905 р., с. Голенищеве, українець, освіта початкова, бригадир будівельної бригади. Заарештований 21.06.46. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 21.09.46 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.06.92. (П-27875, архів УСБУ).

Коваль Михайло Михайлович, 1893 р., с. Цикова, українець, освіта початкова, лісничий. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П-22667, ДАХмО).

Ковальська Антоніна Павлівна, 1900 р., с. Черче, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 655 від 05.04.94, спр. К-103).

Ковальська Євгенія Іванівна, 1922 р., с. Черче, українка, утриманка. У 1937 р. разом з матір'ю вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 655 від 05.04.94, спр. К-103).

Ковальська Марія Іванівна, 1925 р., с. Черче, українка, утриманка. У 1937 р. разом з матір'ю вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 655 від 05.04.94, спр. К-103).

Ковальська Юлія Яківна, 1880 р., с. Черче, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення у Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-407, архів УМВС).

Ковальський Іван Іванович, 1887 р., с. Черче, українець, освіта початкова, будівельник. Заарештований 04.04.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 07.06.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.01.98. (П-14101, архів УСБУ).

Ковальський Іван Іванович, 1888 р., с. Черче, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 04.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.12.60. (П-10016, ДАХмО).

Ковальський Тимофій Феоктистович, 1897 р., с. Завадівка, українець, освіта середня спеціальна, вчитель. Заарештований 25.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.03.60. (П-8945, архів УСБУ).

Ковальський Федір Михайлович, 1899 р., с. Івахнівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.03.33. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 23.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.09.98. (П-2705, архів УСБУ).

Ковальчук Андрій Іванович, 1913 р., с. Андріївка, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 10.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5208, архів УМВС).

Ковальчук Василь Антонович, 1904 р. с. Мала Зелена, українець, освіта початкова, безробітний. Заарештований 11.04.46. Звинувачення: зносини з іноземною державою. Кам'янець-Подільським облсудом 10.07.46 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.02.94. (П-28951, архів УСБУ).

Ковальчук Григорій Трохимович, 1893 р., с. Сокиринці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.08.89. (П-20177, ДАХмО).

Ковальчук Іван Антонович, с. Андріївка, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на

спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 930 від 27.09.95, спр. М-85).

Ковальчук Іван Григорович, 1897 р., с. Мала Зелена, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 28.11.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.12.60. (П-10130, архів УСБУ).

Ковальчук Іван Лук'янович, 1908 р., с. Мала Зелена, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 10.04.33. Звинувачення: шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 19.08.33 висланий на 3 роки у Казахстан. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 17.02.90. (П-24960, ДАХмО).

Ковальчук Йосип Іванович, с. Андріївка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 930 від 27.09.95, спр. М-85).

Ковальчук Казимир Іванович, 1925 р., с. Андріївка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 930 від 27.09.95, спр. М-85).

Ковальчук Кароліна Антонівна, с. Андріївка, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 930 від 27.09.95, спр. М-85).

Ковальчук Максим Ілліч, 1901 р., с. Мала Зелена, українець, освіта початкова, колгоспник. Затриманий 07.05.48. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 15.05.48 висланий в Іркутську обл. на 8 років. Звільнений із спецпоселення 05.01.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2127, архів УМВС).

Ковальчук Марія, с. Івахнівці, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 882 від 15.03.95, спр. П-98).

Ковальчук Станіслав Іванович, 1922 р., с. Андріївка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 930 від 27.09.95, спр. М-85).

Ковальчук Станіслав Микитович, с. Івахнівці, українець, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 882 від 15.03.95, спр. П-98).

Ковальчук Трохим Степанович, 1899 р., с. Мала Зелена, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 06.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений на 8 років позбавлення волі У ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.10.89. (П-21131, ДАХмО).

Ковбасюк Дмитро Іванович, 1889 р., с. Збриж, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 21.11.28. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Кам'янець-Подільським окружним судом 11.06.29 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.04.97. (П-29853, архів УСБУ).

Ковш Семен Михайлович, 1913 р., с. Завадівка, українець, освіта середня, військовослужбовець, член ЛКСМУ до 1938 р. Заарештований 25.01.38. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Військтрибуналом в/ч 4466 03.04.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Військтрибуналом Київського ВО 11.05.38 строк покарання зменшено до 7 років позбавлення волі. Реабілітований військколегією Верховного Суду СРСР 24.10.61. (П-10967, архів УСБУ).

Когунь Ольга Калинівна, 1910 р., с. Жердя, українка, освіта початкова, колгоспниця. Затримана 19.06.48. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 24.06.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 22.04.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-175, архів УМВС).

Когут Андрій Олександрович, 1908 р., с. Залуччя, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 29.03.28. Звинувачення: ухилення від сплати податків. Особливою нарадою колегії ОДПУ 29.06.28 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.04.94. (П-28988, архів УСБУ).

Когут Антон Іванович, 1893 р., с. Вільхівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 823 від 29.11.94, спр. К-136).

Когут Броніслав Антонович, 1932 р., с. Вільхівці, українець, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 823 від 29.11.94, спр. К-136).

Когут Варвара Олексіївна, 1903 р., с. Вільхівці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 823 від 29.11.94, спр. К-136).

Когут Віктор Петрович, 1920 р., с. Хропотова, українець, утриманець. У 1931 р. разом з батьками висланий в Іркутську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. П-65).

Когут Ганна Романівна, 1887 р., с. Хропотова, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як неблагонадійний елемент вислана в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. П-65).

Когут Іван Іванович, 1882 р., с. Хропотова, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1934 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 294 від 31.03.93, спр. Г-20).

Когут Іван Петрович, 1911 р., с. Хропотова, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий в Іркутську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. П-65).

Когут Іван Якович, 1901 р., с. Кутківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 29.06.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.10.62. (П-11904, архів УСБУ).

Когут Марія Стефанівна, 1912 р., с. Хропотова, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як неблагонадійний елемент вислана в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. П-65).

Когут Микола Петрович, 1909 р., с. Хропотова, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий в Іркутську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. П-65).

Когут Мотрона Петрівна, 1916 р., с. Хропотова, українка, утриманка. У 1931 р. разом з батьками вислана в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. П-65).

Когут Пантелеймон Петрович, 1923 р., с. Хропотова, українець, утриманець. У 1931 р. разом з батьками висланий в Іркутську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. П-65).

Когут Петро Іванович, 1883 р., с. Хропотова, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий в Іркутську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. П-65).

Когут Роман Іванович, 1895 р., с. Хропотова, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 24.03.38. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 05.11.60. (П-9922, архів УСБУ).

Когут Степанида Петрівна, 1914 р., с. Хропотова, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як неблагонадійний елемент вислана в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. П-65).

Когутовський Дмитро Олександрович, 1893 р., с. Селище Козятинського р-ну Вінницької обл., освіта середня. Проживав у с. Хропотова, вчитель. Заарештований 08.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.06.61. (П-10777, архів УСБУ).

Кодес Микола Антонович, 1914 р., м. Кам'янець-Подільський, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Вишнівчик, зав. гаража цукрозаводу. Заарештований 21.10.45.

Звинувачення: антирадянська агітація. УМДБ Кам'янець-Подільської обл. 25.04.46 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.09.98. (П-750, ДАХмО).

Козиревич Йосип Михайлович, 1882 р., с. Зарічанка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 05.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.31 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.06.97. (П-12477, ДАХмО).

Козловська Марія Іванівна, 1896 р., с. Мар'янівка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Г-66).

Козловський Данило Михайлович, 1928 р., с. Мар'янівка, українець, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Г-66).

Козловський Іван Остапович, 1888 р., с. Сокиринці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 09.06.67. (П-15131, архів УСБУ).

Козловський Михайло Антонович, 1896 р., с. Мар'янівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Г-66).

Козловський Станіслав Михайлович, 1933 р., с. Мар'янівка, українець, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Г-66).

Козярук Іван Микитович, 1888 р., с. Чорна, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.10.38. Звинувачення: член повстанської організації. Прокуратурою Кам'янець-Подільської обл. 27.03.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.06.98. (П-2660, архів УСБУ).

Козьмін Семен Васильович, 1898 р., с. Летава, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 19.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 26.03.66. (П-15946, архів УСБУ).

Колісник Григорій Семенович, 1886 р., с. Свіршківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 19.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.08.89. (П-19528, архів УСБУ).

Колісник Михайло Тимофійович, 1907 р., с. Криків, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 28.09.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.12.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 01.02.90. (П-25178, архів УСБУ).

Колісник Серафим Миколайович, 1903 р., с. Криків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.02.28. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 27.04.28 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.03.93. (П-28589, архів УСБУ).

Колодій Антон Тимофійович, 1871 р., с. Криків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий в Іркутську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 747 від 10.07.94, спр. Ц-1).

Колодій Лаврентій Леонтійович, 1889 р., с. Криків, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.08.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.11.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 15.02.90. (П-25248, архів УСБУ).

Колодій Пилип Леонтійович, 1897 р., с. Криків, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 20.12.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 20.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок

виконаний у м. Кам'янці-Подільському 08.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 15.11.88. (П-16935, ДАХмО).

Колодій Текля Степанівна, 1873 р., с. Вільхівці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 747 від 10.07.94, спр. Ц-1).

Колодій Тимофій Олександрович, 1909 р., с. Вільхівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 22.08.69. (П-16495, архів УСБУ).

Колодрубський Йосип Якович, 1893 р., с. Давидківці Чортківського р-ну Тернопільської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Михайлівка, колгоспник. Заарештований 22.10.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 10.03.67. (П-16112, ДАХмО).

Коломієць Максим Якович, 1896 р., с. Бережанка, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 30.05.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 18.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.10.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.06.59. (П-7761, ДАХмО).

Колонтюк Максим Іванович, 1896 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 28.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 01.02.33 висланий у Півчний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.97. (П-13784, ДАХмО).

Колопац Антон Ілліч, 1908 р., с. Жабинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 01.04.30 за антирадянську пропаганду висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Колосовський Михайло Пантелеймонович, 1890 р., с. Гуків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 19.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.97. (П-14678, архів УСБУ).

Колотюк Михайло Якович, 1899 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П-22294, ДАХмО).

Кольцов Федір Іванович, 1884 р., с. Жердя, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 06.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.08.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 31.08.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.89. (П-20145, архів УСБУ).

Комар Броніслав Іванович, с. Вільхівці, українець, утриманець. У 1931 р. разом з батьком висланий на Урал. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 469 від 20.08.93, спр. К-66).

Комар Євгенія Микитівна, 1928 р., с. Кочубеїв, українка, утриманка. У 1934 р. разом з батьками вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 980 від 18.07.96, спр. К-66).

Комар Іван Лаврентійович, с. Вільхівці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий на Урал. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 469 від 20.08.93, спр. К-66).

Комар Казимир Іванович, с. Вільхівці, українець, утриманець. У 1931 р. разом з батьком висланий на Урал. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 469 від 20.08.93, спр. К-66).

Комар Микола Григорович, 1901 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930-х рр. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 980 від 18.07.96, спр. К-66).

Комар Пилип Іванович, с. Вільхівці, українець, малописьменний,

селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий на Урал. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 469 від 20.08.93, спр. К-66).

Комар Розалія Іванівна, с. Вільхівці, українка, утриманка. У 1931 р. разом з батьком вислана на Урал. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 469 від 20.08.93, спр. К-66).

Комарницький Іван Іванович, 1880 р., с. Гусятин, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 20.03.30 за шпигунство висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Комарницький Іван Миколайович, 1892 р., с. Йосипівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 05.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 12.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.11.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.12.89. (П-25028, архів УСБУ).

Комарницький Олександр Миколайович, 1899 р., с. Вільхівці, українець, малописьменний, тракторист МТС. Заарештований 23.09.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 06.12.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.12.89. (П-25340, архів УСБУ).

Коновал Карл Стахович, 1908 р., с. Кутківці, поляк, малописьменний, вантажник кар'єру „Сахкамінь". Заарештований 10.09.38. Звинувачення: член польської контрреволюційної організації. Кам'янець-Подільським облсудом 02.04.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.12.98. (П-1357, архів УСБУ).

Коновал Назар Миколайович, 1868 р., с. Дубівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 19.10.30. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 03.01.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.97. (П-13455, архів УСБУ).

Коновалюк Ананій Гнатович, 1911 р., с. Вівся, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.06.31. Звинувачення: шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 30.10.31 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 01.02.90. (П-25233, архів УСБУ).

Констянтинов Герасим Макарович, 1900 р., с. Лох Саратовської обл. (Росія), росіянин, малописьменний. Проживав у с. Романівка, колгоспник. Заарештований 22.12.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 20.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.01.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.03.65. (П-15603, ДАХмО).

Конфалія Євгенія Степанівна, 1933 р., с. Мар'янівка, українка, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 18.01.50. Звинувачення: член сім'ї пособника ОУН. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.03.50 вислана в Іркутську обл. Звільнена із спецпоселення 10.07.58. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-14, архів УМВС).

Конфалія Зінаїда Олександрівна, 1912 р., с. Мар'янівка, українка, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 18.01.50. Звинувачення: пособниця ОУН. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.03.50 вислана в Іркутську обл. Звільнена із спецпоселення 10.07.58. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-14, архів УМВС).

Копійко Адольф Францович, 1932 р., с. Кутківці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з матір'ю висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 10.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5216, архів УМВС).

Копійко Броніслав Францович, 1929 р., с. Кутківці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з матір'ю висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5216, архів УМВС).

Копійко Катерина Л., 1901 р., с. Кутківці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5216, архів УМВС).

Копійко Микола Євстахійович, 1907 р., с. Кутківці, українець, малописьменний, робітник на вапняних розробках. Заарештований 05.03.33. Звинувачення: шкідництво. Жмеринським дорожньо-транспортним відділом ДПУ 22.03.33

справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.02.98. (П-12234, архів УСБУ).

Копійко Франц Іванович, 1901 р., с. Кутківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 29.03.33. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 10.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.10.98. (П-2625, ДАХмО).

Корбан Карпо Пантелеймонович, 1902 р., с. Пукляки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.02.27. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 10.06.27 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.04.93. (П-28623, архів УСБУ).

Корбан Федір Іванович, 1899 р., с. Пукляки, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 20.03.30 за антирадянську агітацію висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Кордон Іван Антонович, 1899 р., с. Драганівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 10.06.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 11.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.12.89. (П-22064, архів УСБУ).

Кордон Олександр Іванович, 1882 р., с. Драганівка, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 29.03.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 23.08.37 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.12.98. (П-2249, архів УСБУ).

Кордон Станіслав Антонович, 1904 р., с. Драганівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.58. (П-6044, архів УСБУ).

Коритко Мойсей Миронович, 1889 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 09.05.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.09.92. (П-12959, архів УСБУ).

Коритко Тихон Миронович, 1885 р., с. Бережанка, українець, освіта середня спеціальна, медфельдшер. Заарештований 07.06.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Кам'янець-Подільським облсудом 09.08.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.96. (П-29495, архів УСБУ).

Коріньовський Афанасій Микитович, 1914 р., с. Кутківці, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 07.10.38. Звинувачення: контрреволюційна агітація. ГУДБ НКВС в/ч 6595 22.03.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.98. (П-11137, ДАХмО).

Коріньовський Григорій Миколайович, 1894 р., с. Дубівка, українець, освіта початкова, комірник колгоспу. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.10.89. (П-20823, ДАХмО).

Коріньовський Степан Дмитрович, с. Кутківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 27.06.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 14.04.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1283, архів УСБУ).

Коріньовський Федір Миколайович, 1882 р., с. Дубівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 19.10.30. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 03.01.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.97. (П-13455, архів УСБУ).

Корницька Броніслава Феліксівна, 1922 р., с. Кутківці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьком вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 10.02.56. Реабілітована УМВС України у Хмельницькій обл. 16.10.95. (П-3643, архів УМВС).

Корницький Віталій Григорович, 1908 р., с. Гвардійське Хмельницького р-ну, освіта

незакінчена вища. Проживав у с. Почапинці, директор школи. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 20.09.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.12.56. (П-4941, ДАХмО).

Корницький Фелікс Аполлонович, 1888 р., с. Покровка Городоцького р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Кутківці, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 10.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3642, архів УМВС).

Корнієнко Петро Ларіонович, 1895 р., с. Марзівка Кіровоградської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Івахнівка, селянин-одноосібник. Заарештований 25.06.26. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 26.11.26 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.06.98. (П-4421, ДАХмО).

Коробчук Григорій Микитович, 1898 р., с. Ружа, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою НКВС СРСР 02.01.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 29.05.65. (П-15684, архів УСБУ).

Королюк Микола Андрійович, 1898 р., с. Шидлівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 04.04.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 09.05.32 висланий у Північний край на з роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.10.98. (П-13989, ДАХмО).

Короташ Василь, с. Хропотова, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 1001 від 18.03.97, спр. К-60).

Короташ Євдокія Олексіївна, с. Хропотова, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 997 від 16.01.97, спр. Я-23).

Короташ Іван Васильович, с. Хропотова, українець, утриманець. У 1930 р. разом з батьками висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 1001 від 18.03.97, спр. К-60).

Короташ Іван Феодосійович, с. Хропотова, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 997 від 16.01.97, спр. Я-23).

Короташ Леонід Карпович, с. Хропотова, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий у Свердловську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 742 від 10.08.94, спр. К-119).

Короташ Марія Іванівна, 1927 р., с. Хропотова, українка, утриманка. У 1933 р. разом з батьками вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 997 від 16.01.97, спр. Я-23).

Короташ Семен Васильович, 1895 р., с. Хропотова, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 20.08.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.98. (П-2451, архів УСБУ).

Короташ Софія Романівна, 1888 р., с. Хропотова, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 1001 від 18.03.97, спр. К-60).

Коруняк Василь Семенович, 1897 р., с. Кугаївці, українець, малописьменний, тесля колгоспу. Заарештований 15.04.47. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 20.05.47 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 25.01.90. (П-25636, архів УСБУ).

Коруняк Петро Семенович, 1893 р., с. Кугаївці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 11.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 31.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.06.89. (П-18862, архів УСБУ).

Корчак Григорій Микитович, 1899 р., с. Шидлівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.04.33. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 позбавлений права проживання у 12 прикордонних пунктах на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.98. (П-6725, архів УСБУ).

Корчевнюк Ілля Якович, 1910 р., с. Терехівка Бердичівського р-ну Житомирської обл., освіта вища. Проживав у с. Збриж, вчитель. Заарештований 13.03.35. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Вінницьким облсудом 23.06.35 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.07.91. (П-26805, архів УСБУ).

Корчевський Кандид Михайлович, 1883 р., с. Нападівка Лановецького р-ну Тернопільської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с. Вишнівчик, бухгалтер цукрозаводу. Заарештований 18.08.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 10.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.05.89. (П-17648, ДАХмО).

Корчинський Микола Антонович, 1902 р., с. Тинна Дунаєвецького р-ну, поляк, освіта вища. Проживав у с. Вишнівчик, вчитель. Заарештований 19.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 20.09.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.12.56. (П-4941, ДАХмО).

Коса Денис Іванович, 1896 р., с. Рудка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 01.04.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Коса Софрон Іванович, 1897 р., с. Рудка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 02.04.30 за антирадянську діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Косець Ананій Степанович, 1883 р., с. Вільхівці, поляк, малописьменний, рахівник кооперації. Заарештований 14.07.29. Звинувачення: активна боротьба проти робітничого класу. Кам'янець-Подільським окружним судом 27.12.29 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 19.12.68. (П-16442, архів УСБУ).

Косець Омелян Парфентійович, 1884 р., с. Вільхівці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 14.07.29. Звинувачення: активна боротьба проти робітничого класу. Кам'янець-Подільським окружним судом 27.12.29 засуджений на 6 років позбавлення волі. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 19.12.68. (П-16442, архів УСБУ).

Косинський Микола Іванович, 1898 р., с. Сокиринці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.02.26. Звинувачення: бандитизм. Кам'янець-Подільським окружним судом 09.10.26 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.93. (П-28618, архів УСБУ).

Косменчук Арсеній Хомич, 1906 р., с. Залуччя, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.04.28. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ОДПУ 29.06.28 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.07.94. (П-29046, архів УСБУ).

Косовський Антон Михайлович, 1915 р., с. Оринин Кам'янець-Подільського р-ну, поляк, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Пукляки, вчитель. Заарештований 12.06.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Прокуратурою Кам'янець-Подільської обл. 23.12.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.12.98. (П-2117, ДАХмО).

Костелюк Марія Станіславівна, 1908 р., с. Іваxнівці, полька, освіта початкова, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 25.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5542, архів УМВС).

Костинюк Варвара Іванівна, 1891 р., с. Гуків, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 22.07.35. Звинувачення: зрада Батьківщини. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном НКВС 09.09.35 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована

прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.98. (П-2647, архів УСБУ).

Костинюк Микола Іванович, 1909 р., с. Гуків, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.10.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.06.89. (П-18339, ДАХмО).

Костинюк Микола Микитович, 1901 р., с. Мар'янівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 13.02.27. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ОДПУ 10.06.27 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.03.92. (П-27639, ДАХмО).

Костинюк Федір Дементійович, 1880 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 10.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 05.01.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.10.97. (П-13234, архів УСБУ).

Костинюк Яків Іванович, 1902 р., с. Гуків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 08.04.27. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ОДПУ 02.09.27 засуджений на 3 роки позбавлення волі в концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.03.93. (П-28505, архів УСБУ).

Котаневич Юліан Антонович, 1890 р., с. Івахнівці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.06.89. (П-18906, архів УСБУ).

Котик Іван Максимович, 1902 р., с. Драганівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.08.89. (П-19650, архів УСБУ).

Котов Василь Андрійович, 1887 р., с. П'ятничани, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 30.07.37. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 19.08.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.09.89. (П-20530, архів УСБУ).

Котов Григорій Миколайович, 1897 р., с. П'ятничани, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 09.01.50. Звинувачення: пособник ОУН. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.03.50 висланий на спецпоселення у Томську обл. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 31.01.58. (П-287, архів УМВС).

Котов Сергій Григорович, 1928 р., с. П'ятничани, українець, освіта початкова, шофер колгоспу. Заарештований 09.01.50. Звинувачення: пособник ОУН. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.03.50 висланий на спецпоселення у Томську обл. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 31.01.58. (П-23, архів УМВС).

Котова Галина Володимирівна, 1927 р., с. П'ятничани, українка, освіта неповна середня, колгоспниця. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.03.50 як член сім'ї пособника ОУН вислана в Томську обл. Звільнена із спецпоселення 08.02.57. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-928, архів УМВС).

Котова Катерина Олександрівна, 1899 р., с. П'ятничани, українка, неписьменна, колгоспниця. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.03.50 як член сім'ї пособника ОУН вислана на спецпоселення у Томську обл. Реабілітована колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 31.01.58. (П-287, архів УМВС).

Кохановський Фелікс Станіславович, 1906 р., с. Голенищеве, поляк, освіта середня. Проживав у с. Кузьминчик, зав. школи. Заарештований 19.03.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.11.97. (П-13335, ДАХмО).

Коханська (Нечихман) Ганна Порфирівна, 1928 р., с. Пукляки, українка, утриманка. У 1935 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 763 від 06.09.94. , спр. К-130).

Коцюбчук Сава Іванович, 1891 р., с. Косогірка Ярмолинецького р-ну, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 25.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація.

Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.11.89. (П-22119, архів УСБУ).

Кочан Полікарп Петрович, 1904 р., с. Гуків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.08.27. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 13.01.28 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.12.96. (П-29697, архів УСБУ).

Кощевський Вацлав Войцехович, 1888 р., с. Жерардов Варшавської губ. (Польща), поляк, освіта початкова. Проживав у с. Андріївка, кустар. Заарештований 28.01.30. Звинувачення: боротьба проти робітничого класу. ДПУ УРСР 20.02.30 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.05.98. (П-4931, ДАХмО).

Кравець Антоніна Григорівна, 1909 р., с. Голенищеве, українка, неписьменна, колгоспниця. Затримана 16.04.48. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 12.05.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 25.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2063,архів УМВС).

Кравець Володимир Васильович, 1929 р., с. Романівка, українець, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 08.01.49. Звинувачення: пособник ОУН. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 10.04.49 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військколегією Верховного Суду СРСР 22.05.55 строк покарання зменшений до 7 років з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований Прокуратурою СРСР 31.07.91. (П-27150, архів УСБУ).

Кравець Гаврило Йосипович, 1889 р., с. Голенищеве, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 24.12.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 05.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 24.02.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.09.59. (П-8155, ДАХмО).

Кравець Євгенія Василівна, 1926 р., с. Романівка, українка, освіта початкова, колгоспниця. Затримана 16.04.48. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 12.05.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 22.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2064, архів УМВС).

Кравець Іван Платонович, 1898 р., с. Голенищеве, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 17.06.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Відділом контррозвідки „Смерш" 1-ої гвардійської армії 13.08.44 справу припинено, направлений у штрафну в/ч. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.98. (П-8687, ДАХмО).

Кравець Лаврентій, 1880 р., с. Романівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 20.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Кравець Марія Василівна, 1920 р., с. Романівка, українка, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 02.02.50. Звинувачення: пособниця ОУН. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 29.03.50 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Президією Верховної Ради СРСР 19.07.56 строк покарання зменшений до фактично відбутого. Звільнена 24.07.56. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 22.08.95. (П-29440, архів УСБУ).

Кравець Микола Платонович, 1901 р., с. Романівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.10.26. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським окружним судом 19.04.27 засуджений на 5 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.02.93. (П-28468, архів УСБУ).

Кравець Олександр Васильович, 1932 р., с. Романівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 09.01.49. Звинувачення: пособник ОУН. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 10.04.49 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військколегією Верховного Суду СРСР 22.05.55 строк покарання зменшений до 5 років. Реабілітований Прокуратурою СРСР 31.07.91. (П-27150, архів УСБУ).

Кравець Пантелеймон Афанасійович, 1898 р., с. Голенищеве, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 13.09.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у

ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 01.02.90. (П-25128, архів УСБУ).

Кравецький Афанасій Іванович, 1883 р., с. Гуків, українець, неписьменний, без певних занять. Заарештований 03.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 14.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.09.98. (П-3003, ДАХмО).

Кравцов Іван Герасимович, 1908 р., с. Свіршківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 20.03.30 за шпигунство висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Кравцов Микита Максимович, 1888 р., с. Збриж, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 18.08.67. (П-16227, архів УСБУ).

Кравцов Павло Михайлович, 1892 р., с. Сокиринці, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 26.11.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 02.01.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.89. (П-20255, ДАХмО).

Кравцов Павло Якович, 1892 р., с. Сокиринці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 20.03.30 за антирадянську діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Кравцов Степан Олексійович, 1897 р., с. Сокиринці, українець, освіта початкова, ветсанітар колгоспу. Заарештований 30.04.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 25.06.63. (П-13161, архів УСБУ).

Кралевська Ольга Іванівна, 1876 р., с. Гуків, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 20.12.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. УДБ УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.07.38 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 05.10.98. (П-779, ДАХмО).

Кралевський Михайло Іванович, 1914 р., с. Гуків, українець, утриманець. Заарештований 27.11.28. Звинувачення: шпигунство. Комісією у справах неповнолітніх направлений в реформаторій. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.02.96. (П-29514, архів УСБУ).

Красноход Михайло Петрович, 1902 р., с. Жабинці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 24.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.12.58. (П-7065, архів УСБУ).

Красняк Василь Кононович, 1888 р., с. Хропотова, українець, малописьменний, коваль. Заарештований 06.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.06.61. (П-10800, архів УСБУ).

Крауха Арсеній Миколайович, 1896 р., смт Чемерівці, українець, освіта початкова, службовець контори „Укрплодоовоч". Заарештований 29.10.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.01.61. (П-10182, ДАХмО).

Крауха Іван Арсенійович, 1921 р., смт Чемерівці, українець, утриманець. У 1938 р. разом з матір'ю висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 698 від 25.07.94, спр. К-123).

Крауха Любов Арсеніївна, 1920 р., смт Чемерівці, українка, освіта початкова, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 698 від 25.07.94, спр. К-123).

Крауха Марія Михайлівна, 1898 р., смт Чемерівці, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно

з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 698 від 25.07.94, спр. К-123).

Крауха Марія Арсеніївна, 1927 р., смт Чемерівці, українка, утриманка. У 1938 р. разом з матір'ю вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 698 від 25.07.94, спр. К-123).

Крауха Пилип Арсенійович, 1922 р., смт Чемерівці, українець, утриманець. У 1938 р. разом з матір'ю висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 698 від 25.07.94, спр. К-123).

Крачай Василь Сергійович, 1892 р., с. Чорна, українець, освіта початкова, службовець. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 19.03.30 за антирадянську діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Кржеминська Station Олександрівна, 1894 р., с. Вільхівці, полька, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 03.01.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 22.02.38 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 15.11.89. (П-21801, архів УСБУ).

Крива Ганна Іванівна, с. Почапинці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 394 від 19.05.93, спр. С-48).

Кривий Адам Григорович, с. Почапинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 394 від 19.05.93, спр. С-48).

Кривий Василь Адамович, с. Почапинці, українець, утриманець. У 1930 р. разом з батьками висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 394 від 19.05.93, спр. С-48).

Кривий Павло Адамович, 1898 р., с. Садове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 05.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 25.05.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.07.97. (П-12414, ДАХмО).

Кривий Федір Адамович, с. Почапинці, українець, утриманець. У 1930 р. разом з батьками висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 394 від 19.05.93, спр. С-48).

Кривохижа Домнікія Іванівна, 1909 р., с. Летава, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 30.09.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.11.37 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 22.09.98. (П-924, архів УСБУ).

Кривохижа Олена Федорівна, 1911 р., с. Летава, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 772 від 06.09.94, спр. К-127).

Кривохижий Дорофій Ананійович, 1902 р., с. Летава, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.03.63. (П-12603, архів УСБУ).

Кривохижий Йосип Данилович, 1899 р., с. Летава, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.06.29. Звинувачення: порушення правил про валютні операції. Особливою нарадою колегії ОДПУ 03.11.29 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.01. (П-28539, ДАХмО).

Кривошия Іван Юліанович, 1883 р., с. Кутківці, українець, освіта середня, вчитель. Заарештований 03.04.38. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 18.04.62. (П-11105, ДАХмО).

Крижанівський Дем'ян Родіонович, 1897 р., с. Драганівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.01.35. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном військ НКВС 20.02.35 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.06.98. (П-4068, ДАХмО).

Крижанівський Дмитро Йосипович, 1888 р., с. Демківці, українець, малописьменний,

селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 позбавлений права проживання у 12 прикордонних пунктах на 3 роки, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.12.97. (П-14650, ДАХмО).

Крижевський Адольф Францович, 1893 р., с. Свіршківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 19.03.30 за контрреволюційну діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Крижевський Іван Людвігович, 1885 р., с. Свіршківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 05.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.12.98. (П-1616, ДАХмО).

Кримський Антон Андрійович, 1902 р., с. Слобідка-Скипчанська, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 01.02.33. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою ДПУ УРСР 05.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.89. (П-24476, архів УСБУ).

Кримський Гнат Андрійович, 1905 р., с. Слобідка-Скипчанська, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 01.02.33. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою ДПУ УРСР 05.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.89. (П-24476, архів УСБУ).

Кримський Іван Андрійович, 1909 р., с. Слобідка-Скипчанська, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 01.02.33. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою ДПУ УРСР 05.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.89. (П-24476, архів УСБУ).

Кримський Микола Андрійович, 1909 р., с. Слобідка-Скипчанська, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.10.31. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою ДПУ УРСР 22.09.32 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.01.89. (П-24208, архів УСБУ).

Крисоватий Степан Антонович, 1898 р., с. Кузьминчик, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ 20.03.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.01.98. (П-14324, архів УСБУ).

Крисько Макар Прокопович, 1871 р., с. Кутківці, українець, неписьменний, робітник на вапняних розробках. Заарештований 28.02.33. Звинувачення: шкідництво. Жмеринським дорожньо-транспортним відділом ДПУ 02.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.01.98. (П-12233, архів УСБУ).

Крисько Ольга Никифорівна, 1894 р., с. Гуків, українка, малописьменна. Проживала в с. Долинівка, селянка-одноосібниця. Заарештована 26.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджена на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована президією Хмельницького облсуду 23.12.61. (П-3140, архів УСБУ).

Крисько Франц Миколайович, 1914 р., с. Гусятин, поляк, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 16.01.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Особливим відділом НКВС Уральського ВО 26.05.40 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.02.98. (П-11344, ДАХмО).

Кричковська Юзефа Карлівна, 1886 р., с. Черче, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 1004 від 18.03.97, спр. К-392).

Кричковський Франц Антонович, 1882 р., с. Черче, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 1004 від 18.03.97, спр. К-392).

Крищук Іван Степанович, 1910 р., с. Степанівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським

окружним відділом ДПУ 02.04.30 як антирадянський елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Кролик Григорій Пилипович, 1896 р., с. Кормильча, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 01.08.59. (П-8031, ДАХмО).

Кротик Василь Пилипович, 1896 р., с. П'ятничани, українець, малописьменний, їздовий колгоспу. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.03.50 як пособник ОУН висланий у Томську обл. Звільнений із спецпоселення 27.05.57. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.03.93. (П-18, архів УСБУ).

Кротик Гликерія Никифорівна, 1903 р., с. П'ятничани, українка, малописьменна, колгоспниця. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.03.50 як член сім'ї пособника ОУН вислана в Томську обл. Звільнена із спецпоселення 27.05.57. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 26.03.93. (П-18, архів УСБУ).

Кротик Іван Васильович, 1938 р., с. П'ятничани, українець, утриманець. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.03.50 як член сім'ї пособника ОУН висланий разом з батьками в Томську обл. Звільнений із спецпоселення 27.05.57. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.03.93. (П-18, архів УСБУ).

Кротик Олександр Климентійович, 1890 р., с. П'ятничани, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.03.29. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 04.03.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.12.89. (П-24044, архів УСБУ).

Кротик Пилип Климентійович, 1884 р., с. П'ятничани, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 02.03.29. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 04.03.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.12.89. (П-24044, архів УСБУ).

Крочай Василь Сергійович, 1892 р., с. Чорна, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 802 від 06.09.94, спр. 129).

Круць Микола Петрович, 1888 р., с. Слобідка-Скипчанська, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 04.02.33. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою ДПУ УРСР 19.06.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.89. (П-24517, ДАХмО).

Крушельницький Микола Олександрович, 1893 р., смт Смотрич Дунаєвецького р-ну, малописьменний. Проживав у с. Вигода, колгоспник. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.05.90. (П-26166, архів УСБУ).

Крушельницький Микола Омелянович, 1899 р., с. Чорна, українець, малописьменний, без певних занять. Заарештований 22.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.10.89. (П-21225, ДАХмО).

Крушельницький Микола Павлович, 1904 р., с. Цикова, українець, малописьменний, стрілочник ст. Балин. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 15.02.58. (П-5522, ДАХмО).

Кубів Михайло Лукич, 1890 р., Польща, поляк, неписьменний. Проживав у смт Чемерівці, колгоспник. Заарештований 21.06.38. Звинувачення: член „ПОВ, шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.58. (П-6044, архів УСБУ).

Кудринецька Ганна Дмитрівна, 1891 р., с. Кочубеїв, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2923, архів УМВС).

Кудринецький Василь Іванович, 1888 р., с. Кочубеїв, українець, неписьменний,

селянин-одноосібник. Заарештований 04.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 22.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-24091, архів УСБУ).

Кудринецький Василь Михайлович, 1901 р., с. Кочубеїв, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 08.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.04.89. (П-17324, архів УСБУ).

Кудринецький Іван Васильович, с. Кочубеїв, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2923, архів УМВС).

Кудринецький Іван Григорович, 1888 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 31.12.29. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.02.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 18.08.89. (П-22694, архів УСБУ).

Кудринецький Микола Іванович, 1890 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 02.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 16.08.68. (П-16395, архів УСБУ).

Кудринецький Михайло Герасимович, 1872 р., с. Кочубеїв, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 10.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 15.01.33 висланий на 3 роки у Північний край умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.03.97. (П-13750, архів УСБУ).

Кудринецький Сергій Лук’янович, 1912 р., с. Кочубеїв, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 02.06.44. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Новоушицьким райвідділом НКВС 02.08.44 направлений у спецтабір для фільтрації. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.06.98. (П-4427, ДАХмО).

Кузик Анастасія Іллівна, 1883 р., с. Жердя, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 751 від 10.08.94, спр. К-135).

Кузик Всеволод Федорович, 1921 р., с. Жердя, українець, освіта початкова, колгоспник. У 1938 р. як неблагонадійний елемент висланий у Вінницьку обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 751 від 10.08.94, спр. К-135).

Кузик Іван Якович, 1906 р., с. Збриж, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 21.11.28. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Кам’янець-Подільським окружним судом 11.06.29 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.04.97. (П-29853, архів УСБУ).

Кузик Марко Никифорович, 1907 р., с. Кормильча, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 26.11.47. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.01.48 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Звільнений достроково 18.10.54. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.02.93. (П-28398, архів УСБУ).

Кузик Пилип Сильвестрович, 1887 р., с. Збриж, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 21.11.28. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Кам’янець-Подільським окружним судом 11.06.29 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав і конфіскацією майна. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.04.97. (П-29853, архів УСБУ).

Кузик Федір Юрійович, 1882 р., с. Жердя, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 06.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 21.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.07.60. (П-9413, ДАХмО).

Кузняк Василь Миколайович, 1919 р., с. Летава, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як соціально небезпечний елемент висланий в Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 345 від 31.03.93, спр. С-28).

Кузняк Ганна Миколаївна, 1924 р., с. Летава, українка, утриманка. У 1935 р. разом з батьками вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 345 від 31.03.93, спр. С-28).

Кузняк Григорій Іванович, 1886 р., с. Летава, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 06.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 29.04.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.06.97. (П-12419, ДАХмО).

Кузняк Микола Никифорович, 1888 р., с. Летава, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий у Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 345 від 31.03.98, спр. С-28).

Кузняк Ніна Миколаївна, 1926 р., с. Летава, українка, утриманка. У 1935 р. разом з батьками вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 345 від 31.03.93, спр. С-28).

Кузняк Павло Антонович, 1901 р., с. Ружа, українець, малописьменний, бухгалтер колгоспу. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 11.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 22.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 18.04.61. (П-10281, архів УСБУ).

Кузняк Семен Никифорович, 1880 р., с. Летава, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий у м. Кривий Ріг. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 479 від 21.10.93, спр. К-117).

Кузь Григорій Васильович, 1898 р., с. Летава, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 10.06.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 19.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.10.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.10.62. (П-11914, архів УСБУ).

Кукуруза Адам Сидорович, 1931 р., с. Вільхівці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 718 від 25.07.94, спр. Х-12).

Кукуруза Емілія Сидорівна, 1926 р., с. Вільхівці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 718 від 25.07.94, спр. Х-12).

Кукуруза Казимир Іванович, 1903 р., с. Вільхівці, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 05.08.69. (П-16496, архів УСБУ).

Кукуруза Марія Сидорівна, 1924 р., с. Вільхівці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 718 від 25.07.94, спр. Х-12).

Кукуруза Пилип Сидорович, 1922 р., с. Вільхівці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 718 від 25.07.94, спр. Х-12).

Кукуруза Сидір Францович, 1891 р., с. Вільхівці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 718 від 25.07.94, спр. Х-12).

Кукуруза Франя Мартинівна, 1900 р., с. Вільхівці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 718 від 25.07.94, спр. Х-12).

Кукурузяк Федір Пилипович, 1900 р., с. Збриж, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам’янець-Подільським окружним відділом ДПУ 19.03.30 за шпигунство висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Куликовський Аполлінарій Антонович, 1907 р., с. Шидлівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.10.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 08.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 25.12.65. (П-15927, архів УСБУ).

Куликовський Франц Антонович, 1897 р., с. Шидлівці, поляк, малописьменний,

колгоспник. Заарештований 03.01.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам’янець-Подільським прикордонним загоном 07.03.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.11.98. (П-1488, ДАХмО).

Кульбабський Микола Онуфрійович, 1903 р., с. Голенищеве, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 30.05.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 10.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 01.02.90. (П-25141, ДАХмО).

Кульпинський Григорій Васильович, 1906 р., с. Чагарівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Кам’янець-Подільським окружним відділом ДПУ 04.04.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Кульпинський Пилип Васильович, 1888 р., с. Чагарівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.02.27. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 03.06.27 позбавлений права проживання у 12 прикордонних пунктах на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.03.93. (П-28529, архів УСБУ).

Кульчицька Варвара Іванівна, 1885 р., с. Гуків, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 16.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 позбавлена права проживання в прикордонній смузі на 3 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 16.12.91. (П-13331, ДАХмО).

Кульчицька Марія Вацлавівна, 1930 р., с. Черче, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 786 від 06.09.94, спр. В-35).

Кульчицька Ніна Петрівна, 1916 р., с. Гуків, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 16.03.33. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 позбавлена права проживання в прикордонній смузі на 3 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 16.12.91. (П-13331, ДАХмО).

Кульчицька Юлія Петрівна, 1906 р., с. Черче, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 786 від 06.09.94, спр. В-35).

Кульчицький Вацлав Антонович, 1901 р., с. Черче, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 786 від 06.09.94, спр. В-35).

Кульчицький Володимир Іванович, 1901 р., с. Андріївка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: член „ПОВ”, шпигун. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.58. (П-6044, архів УСБУ).

Кульчицький Іван Дмитрович, 1879 р., с. Кугаївці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 04.05.26. Звинувачення: шпигунство. Кам’янець-Подільським окружним судом 16-19.09.27 р. засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.01.97. (П-29752, архів УСБУ).

Кульчицький Іван Михайлович, 1899 р., смт Скала-Подільська Тернопільської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. П’ятничани, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 позбавлений права проживання в 12 прикордонних пунктах на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.01.98. (П-14643, ДАХмО).

Кульчицький Микола Кайтанович (Каленикович), 1900 р., с. Черче, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 02.10.63. (П-13593, ДАХмО).

Кульчицький Олександр Християнович, 1897 р., с. Сокиринці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.02.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Київського Особливого ВО 23.10.38 засуджений до розстрілу з конфіскацією

майна. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 10.08.94. (П-29081, архів УСБУ).

Кульчицький Петро Вікторович, 1882 р., с. Гуків, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 16.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 позбавлений права проживання у прикордонній смузі на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.12.91. (П-13331, ДАХмО).

Кульчицький Петро Іванович, 1888 р., с. Цикова, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.08.89. (П-19436, архів УСБУ).

Кульчицький Петро Петрович, 1888 р., с. Цикова, українець, малописьменний, колгоспник. У 1938 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 52 від 17.08.92, спр. К-2).

Кульчицький Федір Васильович, 1900 р., с. Шидлівці, українець, малописьменний, колгоспник, член ВКП(б) до 1937 р. Заарештований 18.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 11.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.12.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.12.89. (П-25045, архів УСБУ).

Кундис Василь Савелійович, 1906 р., с. Голенищеве, українець, малописьменний, колгоспник, кандидат у члени ВКП(б) з 1931 р. по 1935 р. Заарештований 03.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 01.10.55. (П-5077, архів УСБУ).

Кундис Степан Захарович, 1900 р., с. Голенищеве, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 25.03.29. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 30.08.29 позбавлений права проживання у визначених місцях на 3 роки. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5488, архів УСБУ).

Курик Іван Вікентійович, 1895 р., с. Корхів Холмської губ. (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у с. Бережанка, службовець. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 15.12.37. Похов. у брат. мог. на старому кладовищі. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 30.01.60. (П-8999, ДАХмО).

Курилов Петро Стефанович, 1902 р., с. Слобода-Бихтіївка Курської обл. (Росія), українець, малописьменний. Проживав у с. Гуків, колгоспник. Заарештований 03.07.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 31.08.89. (П-22393, архів УСБУ).

Курилюк Яків Йосипович, 1896 р., с. Мала Зелена, українець, малописьменний, голова колгоспу. Заарештований 21.07.45. Звинувачення: зносини з іноземною державою. Кам'янець-Подільським облсудом 02.07.46 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.03.94. (П-28989, архів УСБУ).

Курковський Йосип Петрович, 1895 р., с. Цикова, поляк, освіта початкова, будівельник у колгоспі. Заарештований 30.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 02.10.59. (П-8177, ДАХмО).

Куровська Ганна Адамівна, с. Черче, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 839 від 29.11.94, спр. К-132).

Куровська Марія Францівна, 1914 р., с. Черче, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 1004 від 18.03.97, спр. К-392).

Куровська (Залісецька) Олена Григорівна, 1920 р., с. Залуччя, українка, освіта початкова, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від

17.04.91. (Ріш. райкомісії № 737 від 10.08.94, спр. З-20).

Куровський Мар’ян Станіславович, 1901 р., с. Черче, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 839 від 29.11.94, спр. К-132).

Куровський Савелій Іванович, 1909 р., с. Черче, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 1004 від 18.03.97, спр. К-392).

Куровський Станіслав Вікентійович, с. Черче, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 839 від 29.11.94, спр. К-132).

Куруняк Федір Федорович, 1871 р., с. Кугаївці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.11.97. (П-13358, ДАХмО).

Кусова Марія Ксаверіївна, с. Йосипівка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 719 від 25.07.94, спр. П-103).

Кухар Афанасій Іванович, 1898 р., с. Кузьминчик, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 05.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.12.89. (П-23779 .архів УСБУ).

Кухаришин Йосип Данилович, 1903 р., с. Кутківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 551 від 05.04.94, спр. К-104).

Кухаришин Олександр Станіславович, 1909 р., с. Кутківці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 13.07.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.09.89. (П-23156, архів УСБУ).

Кухаришин Петро Йосипович, 1927 р., с. Кутківці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 551 від 05.04.94, спр. К-104).

Кухаришин Франц Станіславович, 1903 р., с. Кутківці, поляк, освіта початкова, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 10.02.56. Реабілітований УМВС України у Хмельницькій обл. 21.08.96. (П-3629, архів УМВС).

Кухаришина Валентина Семенівна, 1915 р., с. Кутківці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 17.01.56. Реабілітована УМВС України у Хмельницькій обл. 21.08.96. (П-3629, архів УМВС).

Кухаришина (Крижевська) Гелена Йосипівна, 1923 р., с. Кутківці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 551 від 05.04.94, спр. К-104).

Кухаришина Яніна Йосипівна, 1931 р., с. Андріївка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-400, архів УМВС).

Куцан Олексій Іванович, 1902 р., с. Залуччя, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.04.28. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 29.06.28 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.07.94. (П-29046, архів УСБУ).

Куций Михайло Андрійович, 1913 р., с. Юрківці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 09.11.29. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Кам’янець-Подільським окружним судом 23.04.30 засуджений на 4 роки позбавлення волі. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.08.90. (П-26037, архів УСБУ).

Кучарський Михайло Данилович, 1913 р., с. Боднарівка, українець, освіта

середня, старший агроном МТС. Заарештований 21.11.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 11.01.45 засуджений на 15 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Звільнений 27.07.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.02.92. (П-27421, архів УСБУ).

Кучерявий Авксентій Олексійович, 1908 р., с. Залуччя, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.04.28. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ОДПУ 29.06.28 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.07.94. (П-29046, архів УСБУ).

Кучерявий Терентій Семенович, 1883 р., с. Почапинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 30.05.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 07.06.38 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.98. (П-2105, архів УСБУ).

Кучмій Антон Васильович, 1909 р., с. Івахнівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 07.10.69. (П-16502, архів УСБУ).

Кучмій Антон Кузьмич, 1907 р., с. Івахнівці, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 22.11.42. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 10-ї окремої стрілецької бригади 24.12.42 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.02.43. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.10.97. (П-30426, архів УСБУ).

Кучмій Василь Михайлович, 1884 р., с. Івахнівці, українець, освіта початкова, зав. пасікою. Заарештований 30.05.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 19.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 22.01.66. (П-15903, ДАХмО).

Кучмій Дмитро Васильович, 1895 р., с. Івахнівці, українець, малописьменний, бригадир колгоспу. Заарештований 07.12.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 29.08.61. (П-10828, архів УСБУ).

Кушик Горпина Федорівна, 1902 р., с. П'ятничани, українка, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 09.01.50. Звинувачення: член сім'ї пособника ОУН. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.03.50 вислана на спецпоселення в Томську обл. Реабілітована колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 04.09.56. (П-26, архів УМВС).

Кушик Григорій Михайлович, 1896 р., с. П'ятничани, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 09.01.50. Звинувачення: пособник ОУН. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.03.50 висланий на спецпоселення в Томську обл. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 04.09.56. (П-906, архів УМВС).

Кушик Марія Григорівна, 1931 р., с. П'ятничани, українка, освіта неповна середня, бібліотекар. Заарештована 09.01.50. Звинувачення: член сім'ї пособника ОУН. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.03.50 вислана на спецпоселення в Томську обл. Реабілітована колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 04.09.56. (П-26, архів УМВС).

Кушик Михайло Григорович, 1935 р., с. П'ятничани, українець, утриманець. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.03.50 як член сім'ї пособника ОУН висланий на спецпоселення в Томську обл. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 04.09.56. (П-905, архів УМВС).

Кушик Никифор Михайлович, 1901 р., с. П'ятничани, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 02.03.29. Звинувачення: член антирадянської групи. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 04.03.30 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.06.01. (П-24044, ДАХмО).

Кушик Роман Михайлович, 1908 р., с. П'ятничани, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.03.29. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Кам'янець-Подільським окружним судом 24.10.29 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.11.97. (П-30356, архів УСБУ).

Кушнір Анатолій Григорович, 1929 р., с. Біла, українець, освіта середня, студент

Кам’янець-Подільського індустріального технікуму. Заарештований 03.04.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам’янець-Подільської обл. 21.05.52 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 04.05.55 строк покарання зменшений до 6 років позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.07.91. (П-26760, архів УСБУ).

Кушнір Антон Петрович, 1910 р., с. Івахнівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 902 від 26.04.95, спр. К-142).

Кушнір Валентина Григорівна, 1932 р., с. Біла, українка, освіта середня, учениця 9 класу. Заарештована 05.04.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам’янець-Подільської обл. 21.05.52 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 04.05.55 строк покарання зменшений до 5 років позбавлення волі. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 29.07.91. (П-26760, архів УСБУ).

Кушнір Василь Васильович, 1907 р., с. Сокиринці, українець, малописьменний, тракторист МТС. Заарештований 23.08.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.09.67. (П-16231, архів УСБУ).

Кушнір Григорій Микитович, 1897 р., с. Біла, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 05.04.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам’янець-Подільської обл. 21.05.52 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 04.05.55 строк покарання зменшений до 8 років позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.07.91. (П-26760, архів УСБУ).

Кушнір Іван Васильович, 1890 р., с. Сокиринці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 28.09.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.06.67. (П-16159, архів УСБУ).

Кушнір Йосип Петрович, 1902 р., с. Пукляки, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 05.09.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 20.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 07.05.60. (П-9355, архів УСБУ).

Кушнір Марія Леонтіївна, 1888 р., с. Івахнівці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 902 від 26.04.95, спр. К-142).

Кушнір Марія Яківна, 1910 р., с. Біла, українка, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 05.04.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам’янець-Подільської обл. 21.05.52 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 04.05.55 строк покарання зменшений до 7 років позбавлення волі. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 29.07.91. (П-26760, архів УСБУ).

Кушнір Матвій Іванович, 1895 р., с. Сокиринці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 08.03.31. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.05.31 позбавлений права проживання в прикордонній смузі на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.12.89. (П-24237, ДАХмО).

Кушнір Михайло Петрович, 1912 р., с. Пукляки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.04.29. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Кам’янецькою окружною прокуратурою 29.04.29 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.04.98. (П-4642, архів УСБУ).

Кушнір (Ханишена) Ольга Михайлівна, с. Пукляки, українка, утриманка. У 1934 р. разом з батьками вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 756 від 10.08.94, спр. К-122).

Кушнір Петро Васильович, 1903 р., с. Сокиринці, українець, малописьменний, рахівник колгоспу. Заарештований 11.02.38.

Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 05.02.90. (П-24940, ДАХмО).

Кушнір Петро Петрович, 1887 р., с. Івахнівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 902 від 26.04.95, спр. К-142).

Кушнір Семен Іванович, 1899 р., с. Сокиринці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.03.31. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 12.04.31 висланий з прикордонної смуги на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.06.97. (П-12437, ДАХмО).

Кушнір Степан Васильович, 1884 р., с. Біла, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 10.04.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам’янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 09.06.31 висланий за межі України на 3 роки. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-12802, ДАХмО).

Кушнір Тимофій Іванович, 1900 р., с. Сокиринці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 24.02.26. Звинувачення: бандитизм. Кам’янець-Подільським окружним судом 09.10.26 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам’янці-Подільському 16.10.26. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.93. (П-28618, архів УСБУ).

Кушнір Тихон Васильович, 1906 р., с. Сокиринці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам’янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 20.05.30 за антирадянську діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Кушнір Феодосій Іванович, 1907 р., с. Сокиринці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам’янець-Подільським окружним відділом ДПУ 02.04.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4557, архів УМВС).

Кушнір Франц Петрович, 1916 р., с. Івахнівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 902 від 26.04.95, спр. К-142).

Кшевзінський Антон Іванович, 1906 р., с. Гуків, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 09.07.30. Звинувачення: шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 12.09.30 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П-22496, архів УСБУ).

Кшевзінський Климентій Михайлович, 1877 р., с. Бурти, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 11.02.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.05.89. (П-18091, архів УСБУ).

Кшежевський Карл Михайлович, 1901 р., с. Свіршківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам’янець-Подільським окружним відділом ДПУ 02.04.30 за антирадянську діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Л

Лаблюк Йосип Якович, 1900 р., с. Кутківці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Кам’янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 01.04.30 за шпигунство висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Лабун Андрій Андрійович, 1921 р., с. Кузьминчик, українець, освіта неповна середня, бухгалтер. Заарештований 06.10.47. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом 31-ї танкової дивізії 28.12.47 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військколегією Верховного Суду СРСР 08.06.55 строк покарання зменшено до 7 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.02.93. (П-28399, архів УСБУ).

Лаврентій Василь Миколайович, 1929 р., с. Лисогірка, українець, освіта початкова, їздовий колгоспу. Заарештований 08.01.49. Звинувачення: пособник ОУН. Військтрибуналом

військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 10.04.49 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військколегією Верховного Суду СРСР 22.05.55 строк покарання зменшений до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Прокуратурою СРСР 31.07.91. (П-27150, архів УСБУ).

Лаврентій Микола Семенович, 1900 р., с. Лисогірка, українець, малописьменний, зав. ферми. Заарештований 08.01.49. Звинувачення: пособник ОУН. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 10.04.49 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військколегією Верховного Суду СРСР 22.05.55 строк покарання зменшений до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Прокуратурою СРСР 31.07.91. (П-27150, архів УСБУ).

Лаврик Кузьма Костянтинович, 1902 р., с. Пукляки, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.10.89. (П-21025, ДАХмО).

Лаврик Олена Гнатівна, 1903 р., с. Бережанка, українка, освіта початкова, колгоспниця. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.03.50 як член сім'ї учасника ОУН вислана в Томську обл. Звільнена із спецпоселення 13.01.60. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-28, архів УМВС).

Лавринович Володимир Вікентійович, с. Андріївка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5258, архів УМВС).

Лавринович Йосип Володимирович, 1919 р., с. Андріївка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 10.02.56. Реабілітований УМВС України у Хмельницькій обл. 29.10.96. (П-5257, архів УМВС).

Лавринович (Вельган) Марія Станіславівна, 1924 р., с. Андріївка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 10.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5258, архів УМВС).

Лавринович Ольга Павлівна, с. Андріївка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5258, архів УМВС).

Лагодзинський Володимир Леонтійович, 1900 р., с. Біла, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 20.12.88. (П-17055, архів УСБУ).

Лагодзинський Леонтій Леонтійович, 1894 р., с. Рихта Кам'янець-Подільського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Біла, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 20.12.88. (П-17055, архів УСБУ).

Ланівська Докія Петрівна, 1921 р., с. Летава, українка, утриманка. У 1933 р. разом з батьками вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 386 від 19.05.93, спр. А-8).

Ланівська Євгена Петрівна, 1919 р., с. Летава, українка, утриманка. У 1933 р. разом з батьками вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 386 від 19.05.93, спр. А-8).

Ланівська Соломія Тимофіївна, 1893 р., с. Летава, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 386 від 19.05.93, спр. А-8).

Ланівський Дмитро Миколайович, 1896 р., с. Летава, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 06.10.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 04.04.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1346, архів УСБУ).

Ланівський Петро Сидорович, 1893 р., с. Летава, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий у Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 386 від 19.05.93, спр. А-8).

Лапинський Вадим Феодосійович, 1896 р., с. Сокиринці, українець, освіта початкова. Проживав у м. Черкаси, токар заводу. Заарештований 27.10.30. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою ДПУ УРСР 27.12.30 засуджений на 10 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.03.95. (П-29264, архів УСБУ).

Ластовчук Іван Семенович, 1902 р., с. Зарічанка, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.03.98. (П-15052, архів УСБУ).

Ластовчук Іван Степанович, 1898 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.03.29. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Кам'янець-Подільським окружним судом 24.10.29 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.01.30. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.11.97. (П-30356, архів УСБУ).

Ластовчук Катерина Іванівна, 1913 р., с. Драганівка, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештований 24.04.52. Звинувачення: пособник ОУН. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 12.06.52 засуджена на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Звільнена достроково 18.09.54. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 18.09.92. (П-28229, архів УСБУ).

Ластовчук Павло Порфирович, 1907 р., с. Драганівка, українець, освіта початкова, тракторист МТС. Заарештована 24.04.52. Звинувачення: пособниця ОУН. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 12.06.52 засуджений на 25 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 18.09.54 строк покарання зменшений до 7 років позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.09.92. (П-28229, архів УСБУ).

Лаціс Альфред Петрович, 1899 р., м. Рига (Латвія), латиш, освіта початкова. Проживав у с. Завадівка, робітник цукрового заводу. Заарештований 04.12.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 13.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 04.02.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 01.02.90. (П-25165, архів УСБУ).

Лаціс Галина Альфредівна, 1934 р., с. Завадівка, латишка, утриманка. У 1938 р. разом з матір'ю вислана у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 849 від 29.11.94, спр. С-45).

Лаціс Ганна Петрівна, 1912 р., с. Завадівка, українка, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 849 від 29.11.94, спр. С-45).

Левандовський Микола Антонович, 1899 р., с. Жабинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 24.09.28. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським окружним судом 11.03.29 засуджений на 8 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.06.97. (П-26410, архів УСБУ).

Левандовський Яків Іванович, 1895 р., с. Жабинці, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу. Заарештований 11.09.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 11.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.03.67. (П-16118, ДАХмО).

Левицький Данило Олександрович, 1901 р., смт Чемерівці, українець, малописьменний, мельник. Заарештований 06.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 22.09.62. (П-11893, архів УСБУ).

Левицький Костянтин Андрійович, 1883 р., с. Бережанка, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 30.05.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 18.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.10.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.06.59. (П-7761, ДАХмО).

Левицький Марко Іванович, 1901 р., с. Цикова, українець, освіта початкова. Проживав у с. Скоморохи Бучацького р-ну Тернопільської обл., лісник. Заарештований 06.05.51. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 20.07.51

засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Президією Верховної Ради СРСР 06.07.56 строк покарання зменшений до фактично відбутого, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.02.93. (П-28411, архів УСБУ).

Левицький Олександр Васильович, 1893 р., с. Цикова, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.02.38. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.12.89. (П-23667, архів УСБУ).

Левітес Нухим Давидович, 1901 р., смт Чемерівці, єврей, малописьменний, торговець. Заарештований 01.04.29. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ОДПУ 13.10.29 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.03.93. (П-28498, архів УСБУ).

Лисак Захар Іванович, 1906 р., с. Бережанка. українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 18.03.30 за антирадянську агітацію висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Лисак Зінаїда Іллівна, 1926 р., с. Бережанка, українка, утриманка. У 1938 р. разом з матір'ю вислана у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 825 від 29.11.94, спр. Л-52).

Лисак Ілля Іванович, 1901 р., с. Бережанка, українець, освіта початкова, їздовий колгоспу. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 30.12.60. (П-10215, архів УСБУ).

Лисак Марія Володимирівна, 1924 р., с. Демківці, українка, освіта неповна середня, колгоспниця. Затримана 24.04.48. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 15.05.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 23.10.53. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1558, архів УМВС).

Лисак Микита Дмитрович, 1914 р., с. Демківці, українець, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 18.07.34. Звинувачення: шпигунство. Військтрибуналом Українського ВО 03.04.35 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 01.08.94. (П-29055, архів УСБУ).

Лисак Надія Захарівна, 1908 р., с. Бережанка, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 825 від 29.11.94, спр. Л-52).

Лисик Меланія Микитівна, с. Зарічанка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1934 р. як неблагонадійний елемент вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 764 від 06.09.94, спр. Л-48).

Лисик Михайло Сергійович, 1927 р., с. Зарічанка, українець, утриманець. У 1934 р. разом з батьками висланий в Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 764 від 06.09.94, спр. Л-48).

Лисик Ніна Сергіївна, 1930 р., с. Зарічанка, українка, утриманка. У 1934 р. разом з батьками вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 764 від 06.09.94, спр. Л-48).

Лисик Омелян Петрович, 1893 р., с. Зарічанка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 27.09.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 08.03.40 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Верховним Судом УРСР 05.07.40 строк покарання зменшений до 5 років позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.07.91. (П-26688, архів УСБУ).

Лисик Сергій Олексійович, с. Зарічанка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1934 р. як неблагонадійний елемент висланий у Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 764 від 06.09.94, спр. Л-48).

Лиськов Григорій Іванович, 1889 р., с. Андріївка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.07.45. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.09.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.11.96. (П-29667, архів УСБУ).

Риськов Данило Іванович, 1896 р., с. Андріївка, українець, малописьменний, столяр колгоспу. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 10.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.06.89. (П-18887, архів УСБУ).

Лиськов Іван Семенович, 1902 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 05.03.60. (П-9023, архів УСБУ).

Лиськов Семен Федорович, 1886 р., с. Андріївка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 30.01.30. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 10.03.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.11.94. (П-4812, ДАХмО).

Лихо Захар Корнійович, 1899 р., с. Ружа, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 25.09.28. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським окружним судом 11.03.29 засуджений на 8 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.06.97. (П-26410, архів УСБУ).

Лицький Василь Олександрович, 1900 р., с. П'ятничани, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 12.04.29. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ОДПУ 14.09.29 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.10.93. (П-28833, архів УСБУ).

Лівицький Михайло Іванович, 1887 р., с. Антонівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 09.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.10.89. (П-21231, ДАХмО).

Лінчевський Арсеній Леонтійович, 1901 р., с. Оринин Кам'янець-Подільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сокиринці, зав. млина. Заарештований 18.09.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 22.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.11.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 09.11.62. (П-11938, архів УСБУ).

Ліпковський Антон Антонович, 1899 р., с. Черче, поляк, малописьменний, будівельник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 04.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1400, архів УМВС).

Ліпковський Антон Іванович, 1912 р., с. Черче, поляк, освіта неповна середня, будівельник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 07.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1486, архів УМВС).

Ліпницький Андрій Тимофійович, 1892 р., с. Кочубеїв, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-568, архів УМВС).

Лісецький Йосип Іванович, 1900 р., с. Бережанка, поляк, освіта початкова, рахівник райвно. Заарештований 07.01.38. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 29.05.59. (П-7671, архів УСБУ).

Лісецький Франц Іванович, 1914 р., с. Чорна, поляк, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 20.07.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою НКВС БРСР 15.10.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. НКВС Білоруського ВО 16.03.40 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.03.98. (П-11928, архів УСБУ).

Лісневська Катерина Станіславівна, 1933 р., с. Андріївка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 550 від 05.04.94, спр. Л-43).

Лісневська Юзефа Дем'янівна, 1913 р., с. Андріївка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний

елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 550 від 05.04.94, спр. Л-43).

Лісневський Станіслав Станіславович, 1913 р., с. Андріївка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. У 1938 р. органами НКВС розстріляний. Реабілітований військпрокуратурою Туркестанського ВО 30.01.90. (Ріш. райкомісії, спр. Л-43).

Лісницький Антон Федорович, 1904 р., с. Голенищеве, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 25.03.29. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ОДПУ 02.08.29 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.10.93. (П-28810, архів УСБУ).

Лісницький Володимир Федорович, 1900 р., с. Голенищеве, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 25.03.29. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ОДПУ 02.08.29 позбавлений права проживання у визначених р-нах на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.10.93. (П-28810, архів УСБУ).

Лісовий Семен Іванович, 1881 р., с. Чагарівка, українець, освіта середня, селянин-одноосібник. Заарештований 05.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 12.04.31 висланий з прикордонної смуги на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.06.97. (П-12436, ДАХмО).

Лісовий Степан Іванович, 1895 р., с. Чагарівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 23.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 04.11.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 26.12.59. (П-8786, архів УСБУ).

Лісовська Марія Миколаївна, 1901 р., с. Андріївка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 789 від 06.09.94, спр. Л-47).

Лісовська Цезарія Михайлівна, 1931 р., с. Андріївка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 844 від 29.11.94, спр. Л-47).

Лісовська-Березовська Альбіна Станіславівна, 1908 р., с. Андріївка, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 10.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5264, архів УМВС).

Лісовський Альберт Михайлович, 1928 р., с. Андріївка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 884 від 29.11.94, спр. Л-47).

Лісовський Едвард Костянтинович, 1936 р., с. Андріївка, поляк, немовля. У 1936 р. разом з матір’ю висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5264, архів УМВС).

Лісовський Михайло Улянович (Юліанович), 1895 р., с. Андріївка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 19.12.32. Звинувачення: член контрреволюційної групи. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.03.33 засуджений на 10 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.98. (П-10368, ДАХмО).

Лічкевич Володимир Йосипович, 1929 р., с. Гуків, українець, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 521 від 05.04.94, спр. Л-39).

Лічкевич Ганна Микитівна, 1886 р., с. Гуків, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 521 від 05.04.94, спр. Л-39).

Лічкевич Євгенія Йосипівна, 1924 р., с. Гуків, українка, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 521 від 05.04.94, спр. Л-39).

Лічкевич Іван Іванович, 1887 р., с. Гуків, українець, малописьменний, колгоспник.

Заарештований 19.12.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном 09.04.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П-1478, ДАХмО).

Лічкевич Йосип Васильович, 1888 р., с. Гуків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 521 від 05.04.94, спр. Л-39).

Лічкевич Михайло Йосипович, 1932 р., с. Гуків, українець, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 521 від 05.04.94, спр. Л-39).

Лічкевич Семен Васильович, 1878 р., с. Гуків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 03.04.30 за контрреволюційну діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Ліщинський Іван Миколайович, 1898 р., смт Чемерівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою НКВС СРСР 02.01.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 22.05.65. (П-15724, архів УСБУ).

Ліщинський Петро Микитович, 1900 р., с. Боднарівка, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу. Заарештований 12.07.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 31.08.89. (П-22513, архів УСБУ).

Ліщишин Арсеній Сергійович, 1897 р., с. Вільхівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.08.89. (П-20187, ДАХмО).

Ліщишин Сергій Арсенійович, 1921 р., с. Вільхівці, українець, утриманець. У 1938 р. разом з матір'ю висланий у Вінницьку обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 518 від 05.04.94, Л-33).

Ліщишина Ганна Арсеніївна, 1920 р., с. Вільхівці, українка, освіта початкова, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 518 від 05.04.94, Л-33).

Ліщишина Параска Гнатівна, 1898 р., с. Вільхівці, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 518 від 05.04.94, Л-33).

Логазюк Віктор Іванович, 1898 р., с. Жабинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.06.29. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 03.11.29 висланий з прикордонної смуги на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.03.93. (П-28539, архів УСБУ).

Логазюк Володимир Петрович, 1908 р., с. Жабинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.06.29. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 03.11.29 висланий з прикордонної смуги на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.03.93. (П-28539, архів УСБУ).

Логазюк Марко Петрович, 1897 р., с. Жабинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 14.09.28. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським окружним судом 11.03.29 засуджений на 8 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.06.97. (П-26410, архів УСБУ).

Логазюк Олександра Андріївна, 1913 р., с. Жабинці, українка, освіта початкова, селянка-одноосібниця. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 за втечу з місця заслання вислана у Північний край на 3 роки. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Р-584, архів УМВС).

Логазюк Феодосій Іванович, 1913 р., с. Жабинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.06.29. Звинувачення: незаконні операції з валютою. Особливою нарадою колегії ОДПУ 03.11.29 справу припинено, з-під варти звільнений.

Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.01. (П-28539, архів УСБУ).

Лоза Федір Маркович, 1905 р., с. Шидлівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.07.27. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Прокуратурою Кам’янецького округу 18.10.27 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.12.97. (П-13451, архів УСБУ).

Лосецький Андрій Олексійович, 1902 р., с. Збриж, українець, малописьменний, комірник колгоспу. Заарештований 03.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 05.10.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.12.89. (П-24324, архів УСБУ).

Лужняк Павло Андрійович, 1898 р., с. Біла, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 15.08.46. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Кам’янець-Подільським облсудом 21.09.46 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.06.92. (П-27923, архів УСБУ).

Лужняк Семен Васильович, 1887 р., с. Біла, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.07.32. Звинувачення: шкідництво. Вінницьким облсудом 19.03.33 засуджений до розстрілу. Касаційною колегією з карних справ 07.05.33 розстріл замінено на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.05.93. (П-12617, архів УСБУ).

Лукасевич Олександр Григорович, 1909 р., с. П’ятничани, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.03.29. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Кам’янець-Подільським окружним судом 24.10.29 засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.11.97. (П-30356, архів УСБУ).

Лук’янов Василь Никифорович, 1887 р., с. Ямпільчик, українець, малописьменний, столяр. Заарештований 31.11.37. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.12.89. (П-24996, архів УСБУ).

Лук’янов Іван Казимирович, 1882 р., с. Кутківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1929 р. як соціально небезпечний елемент висланий в Іркутську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 566 від 22.10.93, спр. Л-12).

Лук’янов Трохим Петрович, 1890 р., с. Кутківці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Чемеровецьким райвідділом ДПУ 29.05.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П-1484, архів ДАХмО).

Лучко Семен Михайлович, 1907 р., с. Кочубеїв, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.06.29. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.08.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі умовно. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 17.02.90. (П-25436, архів УСБУ).

Люба Іван Миколайович, 1889 р., с. Збриж, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.03.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.12.97. (П-14336, архів УСБУ).

Люба Леонтій Оксентійович, 1906 р., с. Збриж, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 09.09.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.05.67. (П-16151, архів УСБУ).

Люба Мефодій Петрович, 1894 р., с. Збриж, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 05.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 28.11.59. (П-8693, ДАХмО).

Любонська Владислава Броніславівна, 1931 р., с. Шидлівці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 924 від 31.07.95, спр. Л-54).

Любонська Емілія Блажеївна, с. Шидлівці, полька, малописьменна, колгоспниця.

У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 924 від 31.07.95, спр. Л-54).

Любонський Броніслав Олександрович, 1907 р., с. Шидлівці, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 924 від 31.07.95, спр. Л-54).

Любонський Іван Броніславович, с. Шидлівці, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1937 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 965 від 30.05.96, спр. Л).

Любонський Йосип Станіславович, 1907 р., с. Вільхівці, поляк, освіта початкова, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 20.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5278, архів УМВС).

Любонський Станіслав Миколайович, 1875 р., с. Андріївка, поляк, неписьменний. Проживав у с. Вільхівці, колгоспник. Заарештований 21.03.33. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 04.06.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.97. (П-2753, архів УСБУ).

Люлько Данило Іванович, 1878 р., с. Кугаївці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 06.08.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 19.08.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 22.08.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.08.89. (П-19995, архів УСБУ).

Люлько Тимофій Федорович, 1899 р., с. Кугаївці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П-23252, архів УСБУ).

Лялюк Феодосій Герасимович, 1900 р., с. Пукляки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.03.33. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 позбавлений права проживання в прикордонній смузі на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.01.98. (П-14639, ДАХмО).

Лясковик Адам Антонович, 1883 р., с. Шидлівці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 21.10.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 14.01.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.06.97. (П-12320, архів УСБУ).

Лясковик Аделя Антонівна, 1916 р., с. Шидлівці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 624 від 11.02.94, спр. Л-29).

Лясковик Василина Дем'янівна, с. Шидлівці, українка, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана в Свердловську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 549 від 05.04.94, спр. Л-44).

Лясковик (Маляревич) Ганна Дем'янівна, с. Шидлівці, українка, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана в Свердловську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 549 від 05.04.94, спр. Л-44).

Лясковик Дем'ян Іванович, с. Шидлівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у Свердловську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 549 від 05.04.94, спр. Л-44).

Лясковик Іван Петрович, 1914 р., с. Шидлівці, українець, малописьменний, безробітний. Заарештований 01.10.39. Звинувачення: шпигунство. Військтрибуналом Українського ВО 19.11.39 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.02.40. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 20.10.95. (П-29391, архів УСБУ).

Лясковик Іван Тимофійович, с. Шидлівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 99 від 14.09.92, спр. Л-29).

Лясковик Ксенія Іванівна, 1889 р., с. Шидлівці, українка, неписьменна,

селянка-одноосібниця. Заарештована 25.03.29. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 02.08.29 позбавлена права проживання у визначених місцевостях на 3 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 10.04.92. (П-6071, архів УСБУ).

Лясковичɑ Марко Лук’янович, 1902 р., с. Шидлівці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 30.08.27. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ОДПУ 03.02.28 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.93. (П-28576, архів УСБУ).

Ляскович Михайло Іванович, 1913 р., с. Шидлівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 99 від 14.09.92, спр. Л-13).

Ляскович Ольга Дем’янівна, с. Шидлівці, українка, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана в Свердловську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 549 від 05.04.94, спр. Л-44).

Ляскович Петро Іванович, 1896 р., с. Шидлівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 12.04.31 позбавлений права проживання у визначених місцевостях на 3 роки. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.10.88. (П-16904, ДАХмО).

Ляскович Софія Дем’янівна, с. Шидлівці, українка, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана в Свердловську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 549 від 05.04.94, спр. Л-44).

Ляскович Станіслав Іванович, с. Шидлівці, українець, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 99 від 14.09.92, спр. Л-13).

Ляскович Уляна Тихонівна, с. Шидлівці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Свердловську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 549 від 05.04.94, спр. Л-44).

Лясковська Кароліна Антонівна, 1906 р., с. Михайлівка, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 21.10.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.12.37 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована президією Хмельницького облсуду 26.08.67. (П-16288, ДАХмО).

Лясковська Павлина Петрівна, 1870 р., с. Михайлівка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 504 від 22.10.93, спр. Д-26).

Лясковський Антон Сигізмундович, 1869 р., с. Михайлівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 504 від 22.10.93, спр. Д-26).

Лясковський Іван Іванович, 1879 р., с. Михайлівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 11.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 16.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 11.02.61. (П-10157, ДАХмО).

Лясковський Михайло Войцехович, 1891 р., с. Н.-Конопад (Польща), поляк, малописьменний. Проживав у смт Чемерівці, селянин-одноосібник. Заарештований 07.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.01.89. (П-19601, архів УСБУ).

Лясковський Станіслав Іванович, 1908 р., м. Кам’янець-Подільський, поляк, малописьменний. Проживав у с. Михайлівка, тракторист Орининської МТС. Заарештований 11.09.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.01.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.09.60. (П-9721, архів УСБУ).

Лясота Павло Григорович, 1903 р., м. Санкт-Петербург (Росія), латиш, освіта неповна середня, член ВКП(б) до 1938 р. Проживав у смт Чемерівці, уповноважений

комісаріату заготівель. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: учасник повстанської організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.01.58. (П-5258, архів УСБУ).

Лятаровський Василь Васильович, 1912 р., с. Юрківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 09.11.29. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Кам'янець-Подільським окружним судом 23.04.30 засуджений на 2 роки позбавлення волі. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.08.90. (П-26037, архів УСБУ).

Ляхович Болеслав Казимирович, 1928 р., с. Свіршківці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 10.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5277, архів УМВС).

Ляхович Вікторія Олександрівна, 1900 р., с. Кутківці, полька, освіта початкова, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 10.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5281, архів УМВС).

Ляхович Іван Степанович, 1899 р., с. Свіршківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 19.03.30 за контрреволюційну діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Ляхович Казимир Степанович, 1892 р., с. Свіршківці, поляк, освіта початкова, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан на спецпоселення. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-572, архів УМВС).

М

Магола Михайло Іванович, 1916 р., с. Вівся, українець, освіта неповна середня, бригадир МТС. Заарештований 09.09.47. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 16.10.47 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.07.91. (П-26718, архів УСБУ).

Мадера Аполлінарія Тимофіївна, 1916 р., с. Кутківці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 942 від 31.10.95, спр. К-147).

Мадера Петро Станіславович, 1889 р., с. Дубівка, поляк, освіта середня. Проживав на хут. Кабанів Чернігівської обл., ксьондз. Трійкою ДПУ УРСР 12.05.30 за шпигунство засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Трійкою УНКВС Ленінградської обл. 25.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 08.12.37. Реабілітований прокуратурою Архангельської обл. 29.05.89. (Остання адреса. Київ: Сфера, 2003. – Т.2, с. 832, 936).

Мадера Станіслав Тимофійович, 1900 р., с. Кутківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 637 від 11.02.94, спр. С-39).

Мадера Сусанна Станіславівна, 1903 р., с. Кутківці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 637 від 11.02.94, спр. С-39).

Мадера Федір Васильович, 1898 р., с. Дубівка, українець, освіта початкова, бригадир городньої бригади. Заарештований 18.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 16.05.59. (П-7751, архів УСБУ).

Маєвська Марія Аполлінаріївна, 1896 р., смт Закупне, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 633 від 11.02.94, спр. М-53).

Маєвський Іван Антонович, 1886 р., смт Закупне, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 633 від 11.02.94, спр. М-53).

Маєвський Казимир Іванович, 1919 р., смт Закупне, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 633 від 11.02.94, спр. М-53).

Мазур Альбін Антонович, 1909 р., с. Кутківці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.06.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.09.89. (П-23155, архів УСБУ).

Мазур Антон Григорович, 1901 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 29.05.29. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.08.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 17.02.90. (П-25436, архів УСБУ).

Мазур (Шабурова) Антоніна Герасимівна, 1926 р., с. Кочубеїв, українка, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана у Свердловську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 875 від 25.01.95, спр. М-78).

Мазур Архип Олександрович, 1888 р., с. Кочубеїв, українець, освіта незакінчена вища, вчитель. Заарештований 13.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 12.01.57. (П-4600, ДАХмО).

Мазур Ганна Іванівна, 1890 р., с. Кочубеїв, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Свердловську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 875 від 25.01.95, спр. М-78).

Мазур Герасим Іванович, 1889 р., с. Кочубеїв, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 25.04.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Кам'янець-Подільської обл. 27.04.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.02.98. (П-12909, ДАХмО).

Мазур Євгенія Сидорівна, 1888 р., с. Кочубеїв, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 797 від 06.09.94, спр. В-41).

Мазур Іван Антонович, 1883 р., с. Вищеольчедаїв Мурованокуриловецького р-ну Вінницької обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Кутківці, муляр. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 26.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Хмельницькому 05.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.08.90. (П-26059, архів УСБУ).

Мазур Іван Антонович, 1902 р., с. Кочубеїв, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 24.10.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 14.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.05.89. (П-17633, ДАХмО).

Мазур Іван Іванович, 1871 р., с. Кочубеїв, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 10.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 15.01.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.03.97. (П-13750, архів УСБУ).

Мазур (Гензіровська) Марія Пилипівна, с. Кочубеїв, українка, утриманка. У 1938 р. разом з матір'ю вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 890 від 15.03.95, спр. М-75).

Мазур Микола Федорович, 1895 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 позбавлений права проживання в 12 прикордонних пунктах на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.12.97. (П-14656, ДАХмО).

Мазур Олександра Герасимівна, 1922 р., с. Кочубеїв, українка, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана в Свердловську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 875 від 25.01.95, спр. М-78).

Мазур Олексій Олександрович, 1875 р., с. Кочубеїв, українець, неписьменний,

селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 797 від 06.09.94, спр. В-41).

Мазур Олена Кіндратівна, 1908 р., с. Красноставці, українка, малописьменна, колгоспниця. Затримана 16.04.48. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 21.04.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 05.01.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2088, архів УМВС).

Мазур Онисим Олексійович, 1908 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 797 від 06.09.94, спр. В-41).

Мазур Павло Михайлович, 1903 р., с. Жабинці, поляк, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 29.05.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.12.58. (П-7065, архів УСБУ).

Мазур Семен Ілліч, 1879 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.09.29. Звинувачення: шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 10.02.30 висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.10.97. (П-30380, архів УСБУ).

Мазур Сергій Герасимович, 1919 р., с. Кочубеїв, українець, утриманець. У 1930 р. разом з батьками висланий у Свердловську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 875 від 25.01.95, спр. М-78).

Мазуренко Станіслав Йосипович, 1912 р., с. Тартак Чечельницького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Кутківці, дорожній майстер. Заарештований 27.06.48. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Кам’янець-Подільським облсудом 28.08.48 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.12.93. (П-28881, архів УСБУ).

Мазурик Василь Лукич, 1897 р., с. Зарічанка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 06.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 28.11.59. (П-8697, архів УСБУ).

Мазуркевич Ганна Пилипівна, 1911 р., с. Вільхівці, полька, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 26.04.33. Звинувачення: шпигунство. Кам’янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 04.06.33 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.97. (П-2753, архів УСБУ).

Мазуркевич Людвіг Йосипович, 1900 р., с. Вільхівці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 29.09.32. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 16.02.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.11.97. (П-13754, архів УСБУ).

Майдан Іван Климентійович, 1890 р., с. Хреники Волинської губ., українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 позбавлений права проживання в 12 прикордонних пунктах на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.12.97. (П-14655, ДАХмО).

Майданюк Никифор Якович, 1904 р., с. Гусятин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам’янець-Подільським окружним відділом ДПУ 01.04.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Майданюк Петро Максимович, 1907 р., с. Летава, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 02.02.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.03.33 висланий у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.12.97. (П-13781, ДАХмО).

Майстер Никанор Андрійович, 1901 р., с. Гусятин, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 23.08.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 22.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.09.89. (П-20241, ДАХмО).

Майстер Яків Венедиктович, 1904 р., с. Гусятин, українець, малописьменний,

колгоспник. Заарештований 19.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 позбавлений права проживання в прикордонні смузі на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.97. (П-14245, ДАХмО).

Майський Кирило Іванович, 1894 р., с. Цикова, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П-23196, архів УСБУ).

Маковська Броніслава Володимирівна, 1932 р., с. Демківці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 936 від 31.10.95, спр. М-84).

Маковська Михайлина Станіславівна, 1907 р., с. Демківці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 936 від 31.10.95, спр. М-84).

Маковська Цезарія Володимирівна, 1934 р., с. Демківці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 936 від 31.10.95, спр. М-84).

Маковський Володимир Іванович, 1904 р., с. Демківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 936 від 31.10.95, спр. М-84).

Маковський Данило Йосипович, 1913 р., с. Гута-Блищанівська Дунаєвецького р-ну, українець, освіта середня. Проживав у с. Вишнівчик, електротехнік цукрового заводу. Заарештований 02.07.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКДБ Кам'янець-Подільської обл. 19.04.45 засуджений на 20 років каторжних робіт з конфіскацією майна. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.10.96. (П-29681, архів УСБУ).

Маковський Мечислав Володимирович, 1930 р., с. Демківці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 936 від 31.10.95, спр. М-84).

Макошко Андрій Порфирович, 1900 р., с. Бережанка, українець, освіта початкова, секретар контори „Плодоовоч". Заарештований 09.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 10.06.60. (П-9507, ДАХмО).

Макошко Іван Прохорович, 1894 р., с. Бережанка, українець, освіта вища. Проживав у м. Подебради (Чехословаччина), безробітний. Заарештований 29.09.31. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 21.05.32 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.10.89. (П-24643, архів УСБУ).

Макошко Пантелеймон Михайлович, 1897 р., с. Бережанка, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 07.09.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 20.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 10.11.37. Похов. брат. мог. р-н консервного заводу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 16.08.60. (П-9520, ДАХмО).

Маланчук Дмитро Іванович, 1901 р., с. Велика Зелена, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.04.33. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 19.08.33 висланий у Казахстан на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 17.02.90. (П-24960, ДАХмО).

Маленко Ольга Василівна, 1907 р., с. Пукляки, українка, неписьменна, домогосподарка. Заарештована 15.11.26. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Кам'янець-Подільським окружним судом 18.05.27 засуджена на 3 роки позбавлення волі У ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітована президією Хмельницького облсуду 10.10.97. (П-30296, архів УСБУ).

Малиновська Юзефа Йосипівна, с. Рудка, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 17.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1436, архів УМВС).

Малиновський Володимир Олександрович, 1918 р., с. Ніверка Кам'янець-Подільського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у с. Теремківці, вчитель. Заарештований 30.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.12.89. (П-24099, архів УСБУ).

Малисник Федір Іванович, 1893 р., с. Цикова, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. М-28).

Маловічко Арсеній Якович, 1899 р., с. Ружа, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 02.01.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 09.05.59. (П-8317, ДАХмО).

Маловічко Василь Микитович, 1876 р., с. Ружа, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 06.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.06.91. (П-3167, архів УСБУ).

Маловічко Порфирій Андрійович, 1892 р., с. Летава, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.05.89. (П-17755, архів УСБУ).

Мальська Ганна Антонівна, 1872 р., с. Юрківці, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-795 „А", архів УМВС).

Мальський Іван Домінікович, 1894 р., с. Юрківці, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 01.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.05.89. (П-17651, ДАХмО).

Мальський Мартин Павлович, 1905 р., с. Юрківці, поляк, малописьменний, тракторист колгоспу. Заарештований 07.01.38. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.05.89. (П-17746, архів УСБУ).

Мамельчук Данило Назарович, 1902 р., с. Івахнівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.05.85. (П-16862, ДАХмО).

Мамчур Іван Людвігович, 1887 р., с. Івахнівці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 01.07.61. (П-10882, архів УСБУ).

Мамчур Олександр Тимофійович, 1881 р., с. Залуччя, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 27.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 25.05.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.01.99. (П-1655, ДАХмО).

Мамчур Сильвестр Федорович, 1910 р., с. Залуччя, українець, освіта початкова. Проживав у с. Щитівці Заліщицького р-ну Тернопільської обл., селянин-одноосібник. Заарештований 20.10.39. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 17.05.41 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.11.89. (П-21860, ДАХмО).

Мамчур Станіслав Михайлович, 1920 р., с. Івахнівці, поляк, освіта початкова, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 17.11.55. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5296, архів УМВС).

Мамчур Федір Тимофійович, 1888 р., с. Залуччя, українець, освіта початкова. Проживав у с. Щитівці Заліщицького р-ну Тернопільської обл., селянин-одноосібник. Заарештований 20.10.39. Звинувачення: шпигунство. Військтрибуналом Київського ВО 21.10.40 засуджений до розстрілу.

Вирок виконаний 04.12.40. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 19.09.94. (П-29133, архів УСБУ).

Мандебура Броніслав Петрович, 1907 р., с. Залуччя, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.05.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 19.08.58. (П-6584, ДАХмО).

Мандельбліт Лейзер Ісаакович, 1884 р., с. Миколаїв Хмельницького р-ну, єврей, освіта початкова. Проживав у смт Чемерівці, кустар. Заарештований 12.02.27. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 03.06.27 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.04.98. (П-5907, архів УСБУ).

Мандзій Кирило Антонович, 1897 р., смт Чемерівці, українець, малописьменний. Проживав у с. Юрківці, колгоспник. Заарештований 13.04.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 31.03.70. (П-16544, ДАХмО).

Манзюк Анастасія Пантелеймонівна, 1919 р., с. Завадівка, українка, освіта початкова, прибиральниця цукрозаводу. Заарештована 24.11.37. Звинувачення: шкідництво. Прокуратурою Кам'янець-Подільської обл. 04.09.38 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 17.08.98. (П-467, архів УСБУ).

Манзюк Олександр Пантелеймонович, 1904 р., с. Завадівка, українець, малописьменний, кустар. Заарештований 10.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.05.89. (П-17527, архів УСБУ).

Манзюк Федір Іванович, 1902 р., с. Завадівка, українець, малописьменний, робітник цукрозаводу. Заарештований 20.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.05.89. (П-17610, ДАХмО).

Манич (Силенко) Валентина Іванівна, 1928 р., с. Гуків, українка, утриманка. У 1937 р. разом з батьками вислана в Челябінську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 896 від 26.04.95, спр. М-79).

Манькевич Іван Михайлович, 1892 р., с. Романівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 25.03.29. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ОДПУ 02.08.29 позбавлений права проживання у визначених місцевостях на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.10.93. (П-28810, архів УСБУ).

Манькевич Костянтин Степанович, 1885 р., с. Андріївка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Чемеровецьким райвідділом ДПУ 29.05.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.10.98. (П-1656, ДАХмО).

Маринеску (Мариневський) Степан Ілліч, 1889 р., с. Джуржу (Румунія), румун, освіта початкова. Проживав у с. Криків, колгоспник. Заарештований 21.08.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 09.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 16.11.37. Похов стар. міськ. клад. р-н заводу „Електроприлад". Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 04.08.61. (П-10877, ДАХмО).

Маркевич Йосип Михайлович, 1899 р., с. Вальки Віленського округу (Польща), росіянин, малописьменний. Проживав у с. Криків, бригадир колгоспу. Заарештований 09.09.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 25.05.64. (П-15472, архів УСБУ).

Мартинова Парасковія Григорівна, с. Мар'янівка, українка, освіта початкова, колгоспниця. У 1950 р. як соціально небезпечний елемент вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 999 від 18.03.97, спр. О-27).

Мартинюк Іван Герасимович, 1888 р., с. Жердя, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований

військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.08.58. (П-6395, ДАХмО).

Маруняк Іван Юхимович, 1922 р., с. Залуччя, українець, освіта неповна середня, колгоспник. Заарештований 06.06.52. Звинувачення: пособник ОУН. Військтрибуналом військ МДБ Тернопільської обл. 21.07.52 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 04.10.54 строк покарання зменшений до 7 років. Звільнений 09.11.56. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.06.92. (П-27988, архів УСБУ).

Маруняк Марія Климентіївна, 1902 р., с. Залуччя, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 06.06.52. Звинувачення: пособниця ОУН. Військтрибуналом військ МДБ Тернопільської обл. 21.07.52 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Пленумом Верховної Ради СРСР 24.03.56 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 30.06.92. (П-27988, архів УСБУ).

Маруняк Юхим Маркович, 1892 р., с. Залуччя, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 06.06.52. Звинувачення: пособник ОУН. Військтрибуналом військ МДБ Тернопільської обл. 21.07.52 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Пленумом Верховної Ради СРСР 14.08.54 строк покарання зменшений до 7 років. Звільнений 09.11.56. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.06.92. (П-27988, архів УСБУ).

Марущак Петро Володимирович, 1921 р., с. Кугаївці, українець, освіта середня, військовослужбовець, член ВЛКСМ. Заарештований 18.12.40. Звинувачення: порушення військового Статуту. Військтрибуналом 21-го стрілецького корпусу 21.02.41 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований Білоруським військовим судом 02.05.96. (П-29069, архів УСБУ).

Марцинишин Петро Степанович, 1914 р., с. Івахнівці, українець, освіта початкова, військовослужбовець, член ВЛКСМ. Заарештований 22.08.40. Звинувачення: здався в полон білофіннам. Особливою нарадою НКВС СРСР 27.09.40 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Московського ВО 03.02.58. (П-6002, архів УСБУ).

Марчак Степан Павлович, 1888 р., смт Закупне, українець, освіта початкова, експедитор Сатанівського цукрозаводу. Заарештований 26.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 висланий за межі України на 3 роки. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 30.12.60. (П-8746, архів УСБУ).

Марчевський Михайло Лук'янович, 1900 р., с. Криків, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 23.06.31. Звинувачення: шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 23.07.31 висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.12.89. (П-25158, архів УСБУ).

Маслянко Іван Семенович, 1896 р., с. Слобідка-Смотрицька, українець, малописьменний, без певних занять. Заарештований 17.09.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Смотрицьким райвідділом НКВС 16.01.45 справу припинено у зв'язку зі смертю арештованого. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-16041, архів УСБУ).

Матвіїв Броніслав Іванович, 1920 р., с. Вівся, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. М-60).

Матвіїв Іван Петрович, 1905 р., с. Вівся, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. П-72).

Матвіїв Йосип Петрович, 1933 р., с. Вівся, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 10.02.56. Реабілітований УМВС України у Хмельницькій обл. 24.02.95. (П-5303, архів УМВС).

Матвіїв Петро Мартинович, 1908 р., с. Вівся, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 10.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5306, архів УМВС).

Матвіїв Пилип Петрович, 1930 р., с. Вівся, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 10.02.56. Реабілітований УМВС України у Хмельницькій обл. 24.02.95. (П-5307, архів УМВС).

Матвіїв Семен Іванович, 1895 р., с. Вівся, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 10.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5305, архів УМВС).

Матвіїв Франц Іванович, 1929 р., с. Вівся, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. М-60).

Матвієва Аделя Якубівна, 1908 р., с. Вівся, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 10.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5301, архів УМВС).

Матвієва Ганна Петрівна, 1928 р., с. Вівся, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 10.02.56. Реабілітована УМВС України у Хмельницькій обл. 13.02.97. (П-5302, архів УМВС).

Матвієва Ганна Степанівна, 1908 р., с. Вівся, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. П-72).

Матвієва (Ковальчук) Ганна Семенівна, 1922 р., с. Вівся, полька, освіта початкова, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 10.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5300, архів УМВС).

Матвієва Марія Іванівна, 1931 р., с. Вівся, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 02.12.55. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-724, архів УМВС).

Матвієва (Слізовська) Марія Казимирівна, 1909 р., с. Вівся, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. М-60).

Матвієва Ольга Павлівна, 1898 р., с. Андріївка, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 10.02.56. Реабілітована УМВС України у Хмельницькій обл. 29.10.96. (П-5304, архів УМВС).

Матвійцова Катерина Василівна, 1906 р., с. Біла, українка, неписьменна. Проживала у с. Кормильча, колгоспниця. Затримана 22.06.48. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 24.06.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 24.06.57. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1602, архів УМВС).

Матковська Антоніна Улянівна, 1902 р., с. Мар'янівка, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 03.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1438, архів УМВС).

Матковська Броніслава Людвігівна, 1927 р., с. Свіршківці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-625, архів УМВС).

Матковська Вікторія Теофілівна, 1934 р., с. Свіршківці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 06.02.56. Реабілітована згідно з Законом України 17.04.91. (П-2772, архів УМВС).

Матковська Ганна Олександрівна, 1899 р., с. Кочубеїв, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 10.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5308, архів УМВС).

Матковська Євгенія, 1912 р., с. Свіршківці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України 17.04.91. (П-2772, архів УМВС).

Матковська Розалія Іванівна, 1910 р., с. Мар'янівка, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 31.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1424, архів УМВС).

Матковський Володимир Станіславович, 1913 р., с. Кочубеїв, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 10.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5309, архів УМВС).

Матковський Іван Якович, 1884 р., с. Кочубеїв, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 10.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5310, архів УМВС).

Матковський Йосип Людвігович, 1909 р., с. Свіршківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-625, архів УМВС).

Матковський Кайтан Миколайович, 1933 р., с. Мар'янівка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 04.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1817, архів УМВС).

Матковський Людвіг Гнатович, 1882 р., с. Свіршківці, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-625, архів УМВС).

Матковський Микола Гнатович, 1878 р., с. Свіршківці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.05.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.58. (П-6044, архів УСБУ).

Матковський Микола Пилипович, 1903 р., с. Збриж, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.02.26. Звинувачення: антирадянська діяльність. Кам'янець-Подільським окружним судом 09.10.26 засуджений на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.93. (П-28618, архів УСБУ).

Матковський Микола Францович, 1903 р., с. Свіршківці, поляк, малописьменний, член правління „Кооптахради". Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ від 19.03.30 за антирадянську діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УСБУ).

Матковський Тофіль, 1910 р., с. Свіршківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України 17.04.91. (П-2772, архів УМВС).

Матковський Федір Андрійович, 1894 р., с. Криків, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.03.63. (П-12301, архів УСБУ).

Матковський Яків Андрійович, 1892 р., с. Боднарівка, українець, освіта початкова, пекар. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.01.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.09.89. (П-23571, ДАХмО).

Матлак Данило Петрович, 1899 р., с. Бережанка, українець, освіта вища, помічник бухгалтера. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 02.04.30 за антирадянську діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Матус Йосип Іванович, 1880 р., с. Вільхівці, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 02.01.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 22.02.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.12.89. (П-20912, ДАХмО).

Махович Пелагія Гнатівна, 1902 р., с. Оринин Кам'янець-Подільського р-ну, українка, освіта вища. Проживала в с. Кутківці, викладач агроекономічного технікуму. Заарештована 10.10.33. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою ДПУ УРСР 23.03.34 вислана в Казахстан на 3 роки. Реабілітована військпрокуратурою Прикарпатського ВО 19.02.90. (П-24711, архів УСБУ).

Махович Вікентій Маркович, 1912 р., с. Оринин Кам'янець-Подільського р-ну, поляк, освіта середня. Проживав у с. Бережанка, зав. школи. Заарештований 26.04.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 25.09.59. (П-8245, архів УСБУ).

Медведик Іван Васильович, 1912 р., с. Кормильча, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 04.07.31.

Звинувачення: терористичні дії. Трійкою ДПУ УРСР 30.11.31 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.12.89. (П-24048, архів УСБУ).

Медвецька Галина Кирилівна, 1898 р., с. Кочубеїв, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 27.04.52. Звинувачення: пособниця ОУН. Кам'янець-Подільським облсудом 27.05.52 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Звільнена 09.02.55. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 21.11.91. (П-27206, архів УСБУ).

Медвецький Галактіон Дмитрович, 1897 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 27.04.52. Звинувачення: пособник ОУН. Кам'янець-Подільським облсудом 27.05.52 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Звільнений 13.10.54. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.11.91. (П-27206, архів УСБУ).

Медзяновський Михайло Station Станіславович, 1904 р., с. Кугаївці, поляк, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 20.06.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом 1-ої гвардійської армії 02.07.44 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.06.97. (П-29950, архів УСБУ).

Медуха Іван Семенович, 1914 р., с. Збриж, українець, малописьменний. Проживав у с. Шидлівці, колгоспник. Заарештований 10.10.34. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Українського Особливого округу 15.01.35 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 20.10.95. (П-29369, архів УСБУ).

Медуха Микола Лук'янович, 1897 р., с. Шидлівці, українець, малописьменний, колгоспник, кандидат у члени КП(б)У з 1930 р. по 1932 р. Заарештований 23.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницької обл. 03.05.65. (П-15710, архів УСБУ).

Медуха Михайло Іванович, 1884 р., с. Шидлівці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 17.06.27. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ОДПУ 16.09.27 висланий за межі обл. на 3 роки. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5457, ДАХмО).

Медуха Парасковія Микитівна, 1887 р., с. Криків, українка, неписьменна. Проживала у с. Шидлівці, селянка-одноосібниця. Заарештована 23.07.27. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Прокуратурою Кам'янецького округу 18.10.27 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 23.12.97. (П-13451, архів УСБУ).

Мекулеску (Грабовецька) Тамара Фадеївна, с. Залісся, українка, утриманка. У 1936 р. разом з матір'ю вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 860 від 21.01.95, спр. М-76).

Мелимука Анастасія Василівна, 1906 р., с. Гуків, українка, малописьменна. Проживала у с. П'ятничани, колгоспниця. Заарештована 09.01.50. Звинувачення: член сім'ї пособника ОУН. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.03.50 вислана в Томську обл. Звільнена із спецпоселення 21.05.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-9, архів УМВС).

Мелимука-Мелинко Василь Степанович, 1896 р., с. П'ятничани, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 19.12.37 Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 21.02.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.89. (П-24032, архів УСБУ).

Мельник Аверкій Матвійович, 1897 р., с. Завадівка, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 10.02.42. Звинувачення: відмова служити в Червоній армії за релігійними переконаннями. Військтрибуналом 4-го кав. корпусу 31.03.42 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.06.42. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.09.97. (П-30283, архів УСБУ).

Мельник Ананій Миколайович, 1903 р., с. П'ятничани, українець, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 26.01.50. Звинувачення: зносини з іноземною державою. Кам'янець-Подільським облсудом 27.02.50 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Звільнений 04.03.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.05.93. (П-28624, архів УСБУ).

Мельник Андрій Васильович, 1902 р., с. Оринин Кам'янець-Подільського р-ну, українець, освіта вища. Проживав у с. П'ятничани, вчитель. Заарештований 02.03.29. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 04.03.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.12.89. (П-24044, архів УСБУ).

Мельник Варвара Іванівна, 1898 р., смт Закупне, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 681 від 12.05.94, спр. М-68).

Мельник Василь Захарович, 1928 р., с. Шидлівці, українець, утриманець. У 1936 р. разом з матір'ю висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 535 від 05.04.94, спр. М-54).

Мельник Василь Калинович, 1921 р., с. Залуччя, українець, освіта незакінчена вища, вчитель. Заарештований 06.06.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Слідчою частиною УМДБ СРСР 14.06.52 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.05.98. (П-4135, архів УСБУ).

Мельник Василь Лук'янович, 1907 р., с. Кочубеїв, українець, освіта початкова, голова сільради, член ЛКСМУ. Заарештований 26.06.29. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.08.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі умовно. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 17.02.90. (П-25436, архів УСБУ).

Мельник Василь Михайлович, 1909 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 05.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.08.89. (П-19851, архів УСБУ).

Мельник Василь Павлович, 1918 р., с. Івахнівці, українець, освіта неповна середня, військовослужбовець. Заарештований 25.07.41. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 1-ї Червонопрапорної армії 17.09.41 засуджений до розстрілу. Військколегією Верховного Суду СРСР 01.11.41 розстріл замінено на 10 років ув'язнення у ВТТ. Реабілітований Пленумом Верховного Суду СРСР 20.06.90. (П-25949, архів УСБУ).

Мельник Василь Павлович, 1921 р., смт Закупне, українець, утриманець. У 1936 р. разом з матір'ю висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 681 від 12.05.94, спр. М-68).

Мельник Василь Петрович, 1891 р., с. Степанівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 20.03.30 як антирадянський елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УСБУ).

Мельник Василь Софронович, 1903 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 11.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.08.67. (П-16218, архів УСБУ).

Мельник Василь Степанович, 1876 р., с. П'ятничани, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.03.29. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 04.03.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.12.89. (П-24044, архів УСБУ).

Мельник Галина Павлівна, 1927 р., смт Закупне, українка, утриманка. У 1936 р. разом з матір'ю вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 681 від 12.05.94, спр. М-68).

Мельник Дем'ян Сидорович, 1885 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.03.29. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ОДПУ 14.09.29 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.01.97. (П-29706, архів УСБУ).

Мельник Домна Олексіївна, 1896 р., м. Городок, українка, малописьменна, домогосподарка. Заарештована 29.03.29. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ОДПУ 18.01.30 вислана у Північний край на 3 роки. Реабілітована

прокуратурою Хмельницької обл. 17.04.89. (П-17198, архів УСБУ).

Мельник Домна Петрівна, с. Шидлівці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 535 від 05.04.94, спр. М-54).

Мельник Євдокія Степанівна, с. Бережанка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Сибір. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 678 від 12.05.94, спр. Ф-9).

Мельник (Федоришина) Зінаїда Дем'янівна, 1922 р., с. Бережанка, українка, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана в Сибір. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 678 від 12.05.94, спр. Ф-9).

Мельник (Медуха) Зінаїда Захарівна, 1924 р., с. Шидлівці, українка, утриманка. У 1936 р. разом з матір'ю вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 535 від 05.04.94, спр. М-54).

Мельник Іван Афанасійович, 1884 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 21.02.38. Звинувачення: антирадянська діяльність. Кам'янець-Подільським облсудом 13.02.39 засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.07.92. (П-28066, архів УСБУ).

Мельник Іван Дмитрович, 1900 р., с. Драганівка, українець, малописьменний, колгоспник. У 1937 р. як неблагонадійний елемент висланий в Архангельську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 396 від 19.05.93, спр. М-25).

Мельник Іван Захарович, 1929 р., с. Шидлівці, українець, утриманець. У 1936 р. разом з матір'ю висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 535 від 05.04.94, спр. М-54).

Мельник Іван Іванович, 1893 р., с. Степанівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Ш-39).

Мельник Іван Йосипович, 1886 р., с. Зарічанка, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.12.89. (П-23809, архів УСБУ).

Мельник Іван Михайлович, 1877 р., с. Степанівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 04.02.30. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою ДПУ УРСР 26.02.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.89. (П-24449, архів УСБУ).

Мельник Іван Юхимович, 1899 р., с. Романівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.12.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС СРСР 20.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.10.89. (П-21005, ДАХмО).

Мельник Килина Олексіївна, 1892 р., с. Пукляки, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 24.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 08.06.38 засуджена на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 08.06.98. (П-3623, архів УСБУ).

Мельник Кирило Данилович, 1886 р., с. Слобідка-Скипчанська, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.04.33. Звинувачення: член контрреволюційної повстанської організації. Проскурівською міжрайонною слідчою групою ДПУ 18.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.09.98. (П-1015, архів УСБУ).

Мельник Микола Васильович, 1911 р., смт Закупне, українець, малописьменний, кучер на вапняковому заводі. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.01.58. (П-5258, архів УСБУ).

Мельник Микола Захарович, 1909 р., с. Шидлівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан.

Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 535 від 05.04.94, спр. М-54).

Мельник Микола Михайлович, 1889 р., с. Шегині Мостиського р-ну Львівської обл., українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 11.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 10.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.08.89. (П-19936, архів УСБУ).

Мельник Микола Павлович, 1922 р., смт Закупне, українець, утриманець. У 1936 р. разом з матір'ю висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 681 від 12.05.94, спр. М-68).

Мельник Микола Тимофійович, 1902 р., с. Залуччя, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 02.04.30 за контрреволюційну діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Мельник Михайло Степанович, 1901 р., с. П'ятничани, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.03.29. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським окружним судом 24.10.29 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.11.97. (П-30356, архів УСБУ).

Мельник Михайло Якимович, 1900 р., с. Бережанка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 11.04.29. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським окружним судом 24.10.29 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.01.30. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.11.97. (П-30356, архів УСБУ).

Мельник Михайло Якимович, 1901 р. (1899 р.), с. Драганівка, неписьменний, колгоспник. Заарештований 06.10.38. Звинувачення: антирадянська агітація. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 04.12.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.09.98. (П-1038, архів УСБУ).

Мельник Наталія Спиридонівна, 1902 р., с. Бережанка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 25.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджена на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 15.11.89. (П-21790, архів УСБУ).

Мельник Никон Софронович (Савович), 1907 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 21.04.28. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 29.06.28 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.91. (П-27312, архів УСБУ).

Мельник Оксана Павлівна, 1925 р., смт Закупне, українка, утриманка. У 1936 р. разом з матір'ю вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 681 від 12.05.94, спр. М-68).

Мельник Олексій Павлович, 1900 р., с. Чорна, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.89. (П-20492, архів УСБУ).

Мельник Олексій Юхимович, 1908 р., с. Романівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.02.28. Звинувачення: ухилення від сплати податків. Особливою нарадою колегії ОДПУ 27.04.28 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.02.93. (П-28419, архів УСБУ).

Мельник Пилип Михайлович, 1878 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 21.04.31. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 28.04.31 висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.02.98. (П-12920, ДАХмО).

Мельник Прокопій Дем'янович, с. Бережанка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1929 р. як неблагонадійний елемент висланий у Сибір. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 678 від 12.05.94, спр. Ф-9).

Мельник Семен Якимович, 1884 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 24.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 14.11.37

засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам’янці-Подільському 23.11.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 26.03.60. (П-9052, архів УСБУ).

Мельник Сергій Васильович, 1897 р., с. Сокиринці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 26.11.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 19.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 19.05.60. (П-9301, архів УСБУ).

Мельник Степан Матвійович, 1903 р., с. Завадівка, українець, малописьменний, тесля радгоспу. Заарештований 20.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 06.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.05.89. (П-17756, архів УСБУ).

Мельник Степан Тимофійович, 1898 р., с. Залуччя, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам’янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 02.04.30 за антирадянську агітацію висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Мельничук Дмитро Михайлович, 1906 р., с. Жураки Богородчанського р-ну Івано-Франківської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Драганівка, колгоспник. Заарештований 30.09.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 11.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 22.12.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 26.05.89. (П-22400, архів УСБУ).

Мельничук Пилип Михайлович, 1898 р., с. Мар’янівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 28.02.27. Звинувачення: ухилення від сплати податків. Особливою нарадою колегії ОДПУ 03.06.27 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.03.93. (П-28518, архів УСБУ).

Мережко Андрій Семенович, 1906 р., с. Гусятин, українець, освіта середня. Проживав у с. Демківці, директор школи. Заарештований 01.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.10.89. (П-21403, архів УСБУ).

Мережко Андрій Якимович, 1905 р., с. Гусятин, українець, освіта початкова, зав. овочевого складу. Заарештований 06.04.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військколегією Верховного Суду СРСР 19.05.48 засуджений на 15 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 27.05.97. (П-29988, архів УСБУ).

Мережко Василь Савович, 1880 р., с. Гусятин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 12.11.30. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 27.01.31 засуджений на 8 років позбавлення волі у концтаборі. Звільнений у 1933 р. достроково. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.09.67. (П-16247, архів УСБУ).

Мережко Катерина Данилівна, 1880 р., с. Гусятин, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. УНКВС Вінницької обл. 25.11.34 як неблагонадійний елемент вислана у біломорсько-балтійські табори. Реабілітована УОГП Хмельницького облвиконкому 03.10.67. (П-5816, архів УМВС).

Мережко Пантелеймон Васильович, 1915 р., с. Гусятин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. УНКВС Вінницької обл. 25.11.34 як неблагонадійний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Реабілітований УОГП Хмельницького облвиконкому 03.10.67. (П-5816, архів УМВС).

Метельницький Семен Север’янович, 1908 р., с. Гуків, українець, освіта початкова, їздовий колгоспу. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 16.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 07.01.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П-23345, архів УСБУ).

Метко Василь Никифорович, 1893 р., с. Сокиринці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 22.03.33. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 09.06.67. (П-15131, архів УСБУ).

Миколишин Василь Семенович, 1906 р., с. Жабинці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.06.29.

Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 03.11.29 висланий із прикордонної смуги на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.03.93. (П-28539, архів УСБУ).

Миколишин Микола Семенович, 1903 р., с. Жабинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.06.29. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 03.11.29 висланий із прикордонної смуги на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.03.93. (П-28539, архів УСБУ).

Минькова Анастасія Василівна, 1910 р., с. Жабинці, українка, неписьменна, колгоспниця. Затримана 24.06.48. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 24.06.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 14.10.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-107, архів УМВС).

Миргород Семен Степанович, 1891 р., с. Зарічанка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.10.89. (П-21342, архів УСБУ).

Мисловська Валерія Францівна, 1909 р., с. Теремківці, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 04.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1441, архів УМВС).

Мисловська Генефа (Євгенія) Францівна, 1927 р., с. Теремківці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1441, архів УМВС).

Мисловський Франц Іванович, 1893 р., с. Діброва, поляк, малописьменний. Проживав у с. Теремківці, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 04.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1440, архів УМВС).

Михайлов Афанасій Никифорович, 1896 р., с. Збриж, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 05.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 22.04.67. (П-16173, архів УСБУ).

Михайловський Дмитро Іванович, 1898 р., с. Драганівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 09.06.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 11.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.12.89. (П-22064, архів УСБУ).

Михайловський Йосип Карлович, 1906 р., с. Драганівка, поляк, малописьменний, шофер Чемеровецької МТС. Заарештований 22.04.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.58. (П-6044, архів УСБУ).

Михайловський Панас Андрійович, 1910 р., с. Драганівка, українець, малописьменний, без певних занять. Заарештований 31.03.32. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 09.05.32 справу припинено, передано в міліцію для виселення. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П-1481, ДАХмО).

Михайловський Станіслав Іванович, 1898 р., с. Драганівка, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.05.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.06.98. (П-3796, ДАХмО).

Михайлусь Федір Миронович, 1899 р., с. Лісківці Кам'янець-Подільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кутківці, колгоспник. Заарештований 27.06.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 14.04.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1283, архів УСБУ).

Михальчишин Григорій Пилипович, 1898 р., с. Мар'янівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 22.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.06.89. (П-18333, ДАХмО).

Михальчишин Іван Пилипович, 1900 р., с. Мар'янівка, українець, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 21.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 10.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.05.89. (П-18089, ДАХмО).

Михальчишин Макар Федорович, 1879 р., с. Мар'янівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 23.10.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 31.03.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.06.01. (П-12822, ДАХмО).

Михальчишина Софія Пилипівна, 1899 р., с. Теремківці, українка, освіта вища. Проживала у с. Летава, вчителька. Заарештована 02.06.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.10.44 засуджена на 20 років каторжних робіт з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 13.11.54 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнена 24.12.54. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 05.06.95. (П-29297, архів УСБУ).

Мігаль Йосип Миколайович, 1898 р., с. Ясенівка Ярмолинецького р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Кутківці, робітник вапняного заводу ст. Закупне. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: член диверсійно-шкідницької організації. Трійкою УНКВС Київської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.09.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.05.65. (П-15702, архів УСБУ).

Мільо Юрій Мартинович, 1896 р., с. Івахнівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.06.33. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.08.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ умовно. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.03.98. (П-6662, архів УСБУ).

Міщишин Афанасій Семенович, 1902 р., с. Драганівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.03.31. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Вінницьким облсудом 05.04.33 висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.02.97. (П-2895, архів УСБУ).

Міщишин Василь Федорович, 1913 р., с. Драганівка, українець, освіта вища. Проживав у с. Теремківці, вчитель. Заарештований 18.12.33. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 28.02.34 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.01. (П-24711, ДАХмО).

Міщишин Іван Михайлович, 1901 р., с. Драганівка, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу. Заарештований 22.10.49. Звинувачення: зносини з іноземною державою. Кам'янець-Подільським облсудом 15.12.49 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Пленумом Верховного Суду УРСР 17.02.55 строк покарання зменшений до 5 років. Звільнений 10.03.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.11.92. (П-28320, архів УСБУ).

Міщишин Іван Федорович, 1886 р., с. Драганівка, українець, освіта середня, селянин-одноосібник. Заарештований 16.03.31. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Вінницьким облсудом 05.04.33 висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.02.97. (П-2895, архів УСБУ).

Міщишин Кирило Федорович, 1882 р., с. Драганівка, українець, освіта початкова. Проживав у с. Смотрич Дунаєвецького р-ну, зав. заготівельної контори. Заарештований 09.09.37. Звинувачення: шкідництво. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 17.08.63. (П-13620, ДАХмО).

Міщишин Макар Лукич, 1892 р., с. Драганівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 15.11.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 12.01.31 висланий з прикордонної смуги на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.06.97. (П-12431, ДАХмО).

Міщишин Степан Олександрович, 1907 р., с. Драганівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 197 від 23.12.92, спр. М-26).

Могила Леонтій Іванович, 1895 р., с. Гусятин, українець, неписьменний, колгоспник.

Заарештований 03.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 20.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.08.89. (П-19931, архів УСБУ).

Модний Василь Григорович, 1896 р., с. Зарічанка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 14.12.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 04.10.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.09.59. (П-8077, архів УСБУ).

Модний Гнат Григорович, 1894 р., с. Зарічанка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 29.08.59. (П-8223, архів УСБУ).

Модний Йосип, 1895 р., с. Зарічанка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.10.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 18.02.37 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.09.98. (П-863, архів УСБУ).

Мойсеєнко Парасковія Григорівна, 1918 р., с. Свіршківці, українка, освіта незакінчена вища, бухгалтер колгоспу. Заарештована 29.07.45. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Кам’янець-Подільським облсудом 25.01.46 засуджена на 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Реабілітована президією Верховного Суду УРСР 25.12.58. (П-7129, архів УСБУ).

Мойсюк Данило Миколайович, 1902 р., с. Пукляки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.12.29. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 07.02.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.03.98. (П-11464, архів УСБУ).

Момонт Олександр Семенович, 1891 р., с. Теремківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.04.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Постановою уповноваженого ДПУ по Чемеровецькому р-ну 27.04.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.01.98. (П-14108, архів УСБУ).

Монастирська Анатолія Григорівна, 1924 р., с. Слобідка-Скипчанська, українка, освіта неповна середня, колгоспниця. Затримана 22.04.48. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 20.05.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена 15.05.53. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2084, архів УМВС).

Монастирська Ганна Йосипівна, с. Бережанка, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. С-5).

Монастирська Марія Іванівна, 1919 р., с. Андріївка, українка, утриманка. У 1934 р. разом з батьками вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 981 від 18.07.96, спр. К-107).

Монастирська Марія Яківна, 1888 р., с. Андріївка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1934 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 981 від 18.07.96, спр. К-107).

Монастирська Олександра Йосипівна, 1902 р., с. Андріївка, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 10.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5334, архів УМВС).

Монастирська Station Іванівна, 1917 р., с. Андріївка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1934 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 981 від 18.07.96, спр. К-107).

Монастирський Андрій Пилипович, 1896 р., с. Андріївка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 06.04.33. Звинувачення: шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 19.08.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 17.02.90. (П-24960, ДАХмО).

Монастирський Броніслав Йосипович, 1901 р., с. Андріївка, поляк, освіта початкова, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний

елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 11.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5335, архів УМВС).

Монастирський Вадим Іванович, 1913 р., с. Андріївка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1934 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 981 від 18.07.96, спр. К-107).

Монастирський Григорій Іванович, 1889 р., с. Слобідка-Скипчанська, українець, малописьменний, рахівник лісництва. Заарештований 03.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.89. (П-24455, архів УСБУ).

Монастирський Євгеній Олександрович, 1872 р., с. Кормильча, українець, освіта вища, псаломщик церкви. Заарештований 05.04.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 09.05.32 висланий у Казахстан на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.01.98. (П-12774, ДАХмО).

Монастирський Іван Йосипович, 1884 р., с. Андріївка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1934 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 981 від 18.07.96, спр. К-107).

Монастирський Костянтин Феодосійович, 1906 р., с. П'ятничани, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 19.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 21.02.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.89. (П-24032, ДАХмО).

Монастирський Микола Станіславович, 1893 р., с. Бережанка, поляк, освіта початкова, заготівельник заготконтори. Заарештований 08.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 06.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 29.01.60. (П-8916, ДАХмО).

Монастирський Станіслав Броніславович, 1927 р., с. Андріївка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 10.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5336, архів УМВС).

Монастирський Станіслав (Євстафій) Петрович, 1901 р., с. Андріївка, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу. Заарештований 30.04.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.58. (П-6044, архів УСБУ).

Монастирський Яким Олексійович, 1901 р., с. П'ятничани, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 19.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 позбавлений права проживання у визначених місцевостях на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.01.98. (П-14638, ДАХмО).

Мороз Дем'ян Григорович, 1885 р., смт Чемерівці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 02.04.30 за антирадянську діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Мороз Єлизавета Павлівна, 1935 р., смт Чемерівці, українка, утриманка. У 1937 р. разом з матір'ю вислана в Архангельську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 847 від 29.11.94, спр. М-74).

Мороз Зінаїда Павлівна, 1930 р., смт Чемерівці, українка, утриманка. У 1937 р. разом з матір'ю вислана в Архангельську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 847 від 29.11.94, спр. М-74).

Мороз Ірина, 1903 р., с. Шидлівці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. УНКВС Вінницької обл. у 1934 р. як неблагонадійний елемент вислана в Комі АРСР. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2444, архів УМВС).

Мороз Леся Михайлівна, 1884 р., смт Чемерівці, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана в Архангельську обл.

Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 847 від 29.11.94, спр. М-74).

Мороз Михайло Степанович, смт Чемерівці, українець, утриманець. У 1938 р. висланий в Черкаську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 694 від 25.07.94, спр. М-63).

Мороз Ольга Федорівна, 1922 р., с. Шидлівці, українка, утриманка. УНКВС Вінницької обл. у 1934 р. разом з батьками вислана у біломорсько-балтійські табори. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2444, архів УМВС).

Мороз Павло Пилипович, 1896 р., смт Чемерівці, українець, освіта початкова, зав. сінопунктом ст. Закупне. Заарештований 29.04.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 11.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 02.06.60. (П-9215, ДАХмО).

Мороз Петро Степанович, смт Чемерівці, українець, утриманець. У 1938 р. висланий в Черкаську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 694 від 25.07.94, спр. М-63).

Мороз Степан Пилипович, 1907 р., смт Чемерівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 14.06.37. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 11.08.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Вінниці 31.08.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 02.06.60. (П-9215, архів УСБУ).

Мороз Федір Михайлович, 1898 р., с. Шидлівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. УНКВС Вінницької обл. 25.11.34 як неблагонадійний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Звільнений із спецпоселення 26.10.51. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2444, архів УМВС).

Москаленко Василь Григорович, 1920 р., с. Вівся, українець, освіта неповна середня, військовослужбовець, член ВЛКСМ. Заарештований 11.02.42. Звинувачення: антирадянська діяльність. ОВ НКВС Туапсинської ВМБ 04.05.42 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.03.98. (П-11593, архів УСБУ).

Москалюк Микола Антонович, 1896 р., с. Збриж, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.02.27. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 03.06.27 позбавлений права проживання у визначених місцевостях на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.03.93. (П-28529, архів УСБУ).

Москалюк Олена Павлівна, 1885 р., с. Шидлівці, полька, малописьменна, домогосподарка. Заарештована 26.04.33. Звинувачення: шпигунство. Кам’янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 26.05.33 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 30.11.98. (П-1676, ДАХмО).

Москальчук Трохим Григорович, 1911 р., с. Завадівка, українець, малописьменний, робітник цукрозаводу. Заарештований 18.09.47. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом 31-ї танкової дивізії 15.11.47 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 03.10.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.02.93. (П-28477, архів УСБУ).

Мостовий Петро Юхимович, 1885 р., с. П’ятничани, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.03.29. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Кам’янець-Подільським окружним судом 24.10.29 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.11.97. (П-30356, архів УСБУ).

Мостовий Трифон Семенович, 1902 р., с. П’ятничани, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.03.29. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Кам’янець-Подільським окружним судом 24.10.29 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 07.01.30. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.11.97. (П-30356, архів УСБУ).

Мотрій Варвара Павлівна, 1854 р., с. Хропотова, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 17.08.20. Звинувачення: шпигунство. Подільською губчека 19.09.20 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 17.02.93. (П-28456, архів УСБУ).

Мошенко Григорій Іванович, 1893 р., с. Підпилип’я Кам’янець-Подільського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Залуччя, колгоспник. Заарештований 02.01.35.

Звинувачення: зрада Батьківщини. Кам’янець-Подільським прикордонним загоном НКВС 27.02.35 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.98. (П-2685, архів УСБУ).

Мошняга Григорій Лаврентійович, 1905 р., с. Зарічанка, українець, освіта початкова, столяр. Заарештований 29.06.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам’янець-Подільської обл. 12.10.44 засуджений на 20 років каторжних робіт. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 19.08.55 строк покарання зменшений до 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.02.93. (П-28405, архів УСБУ).

Мрачковський Болеслав Францович, 1907 р., с. Михайлівка, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 01.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 05.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.89. (П-24181, архів УСБУ).

Мрачковський Броніслав Фабіанович, 1902 р., с. Михайлівка, поляк, освіта початкова, касир райфінвідділу. Заарештований 17.08.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.09.89. (П-23198, архів УСБУ).

Мрачковський Станіслав Володимирович, 1904 р., с. Бурти, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 02.01.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 05.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.05.89. (П-18135, архів УСБУ).

Мудрик Микита Мануїлович, 1900 р., с. Пукляки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам’янець-Подільським окружним відділом ДПУ 01.04.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Мудрик Феодосій Тимофійович, 1905 р., с. Пукляки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.04.28. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ОДПУ 29.06.28 позбавлений права проживання у визначених місцевостях. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.04.98. (П-5477, ДАХмО).

Мужаковська (Сваричевська) Евеліна Юліанівна, 1928 р., с. Вівся, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 17.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5343, архів УМВС).

Музика Євдокія Яківна, 1888 р., с. Велика Зелена, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 23.08.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована військпрокуратурою Прикарпатського ВО 16.02.90. (П-24839, архів УСБУ).

Музика Ілля Григорович, 1892 р., с. Драганівка, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кочубеїв, вчитель. Заарештований 05.07.27. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 14.10.27 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.02.98. (П-10446, архів УСБУ).

Музика Степан Карлович, 1895 р., с. Зелена Чортківського р-ну Тернопільської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Велика Зелена, селянин-одноосібник. Заарештований 17.11.39. Звинувачення: шпигунство. Прокуратурою Кам’янець-Подільської обл. 27.04.40 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.98. (П-2598, ДАХмО).

Музиченко Михайло Андрійович, 1928 р., с. Тимофіївка Новоархангельського р-ну Кіровоградської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Гуків, без певних занять. Затриманий 23.03.48. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 30.03.48 висланий в Іркутську обл. на 8 років. Звільнений із спецпоселення 25.10.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-462, архів УМВС).

Мула Антон Миколайович, 1898 р., с. Черче, українець, малописьменний, ветсанітар колгоспу. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: шкідництво. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 06.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.09.89. (П-20497, архів УСБУ).

Мула Броніслав Антонович, 1923 р., с. Черче, поляк, освіта неповна середня,

військовослужбовець. Заарештований 16.06.42. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливим відділом НКВС 109-ї стрілецької дивізії засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.06.42. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.03.97. (П-29808, архів УСБУ).

Мула Володимир Карлович, 1936 р., с. Черче, поляк, немовля. У 1936 р. разом з батьками висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 11.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5346, архів УМВС).

Мула Емілія Вікентіївна, 1894 р., с. Черче, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 07.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1428, архів УМВС).

Мула Карл Йосипович, 1901 р., с. Черче, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 10.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5344, архів УМВС).

Мула Станіслава Антонівна, 1900 р., с. Черче, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 01.09.55. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-624, архів УМВС).

Мула Феодосія Яківна, 1901 р., с. Залуччя, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 10.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5345, архів УМВС).

Муляр Агафон Герасимович, 1896 р., с. Пукляки, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.11.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.05.68. (П-16375, архів УСБУ).

Муляр Василь Захарович, 1897 р., с. Пукляки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам’янець-Подільським окружним відділом ДПУ 20.03.30 за антирадянську пропаганду висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Муляр Йосип Францович, 1898 р., с. Чорна, поляк, освіта початкова, робітник цукрозаводу. Заарештований 29.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 09.07.60. (П-9407, ДАХмО).

Муляр Павло Антонович, 1894 р., с. Пукляки, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 05.09.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 22.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.11.89. (П-22037, ДАХмО).

Муляр Степан Миколайович, 1877 р., с. Чорна, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 17.10.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам’янець-Подільським облсудом 08.06.39 засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ. Верховним Судом УРСР 17.08.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.11.98. (П-2169, архів УСБУ).

Мулярчук Герасим Гаврилович, 1913 р., с. Кутківці, українець, неписьменний, вантажник ст. Закупне. Заарештований 20.03.47. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Слідчим відділом УМДБ Кам’янець-Подільської обл. 15.08.47 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.98. (П-76, архів УСБУ).

Муращик Полікарп Корнійович, 1899 р., с. Велика Зелена, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.10.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 08.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.12.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 18.08.89. (П-22687, архів УСБУ).

М’ягкова Ганна Олександрівна, 1922 р., с. П’ятничани, українка, освіта початкова. Проживала у смт Скала Подільська Тернопільської обл., домогосподарка. Заарештована 04.01.50. Звинувачення: недонесення про антирадянську діяльність. Особливою нарадою МДБ СРСР 28.10.50 засуджена на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнена 14.05.53. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 19.09.94. (П-29159, архів УСБУ).

Н

Навроцький Афанасій Іванович, 1890 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.08.89. (П-23470, ДАХмО).

Навроцький Іон Гаврилович, 1878 р., с. Зарічанка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 06.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 19.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.06.98. (П-3005, ДАХмО).

Навроцький Станіслав Карлович, 1872 р., с. Драганівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 10.12.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.12.98. (П-1547, ДАХмО).

Нагнибіда Агафія Гаврилівна, 1871 р., с. Залуччя, українка, неписьменна, домогосподарка. Заарештована 20.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 10.05.33 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 22.01.98. (П-13892, архів УСБУ).

Нагнибіда Максим Лаврентійович, 1907 р., с. Залуччя, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 10.02.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 01.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.10.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.09.89. (П-23200, архів УСБУ).

Надолін Антон Михайлович, 1890 р., с. Андріївка, українець, малописьменний, чорноробочий на залізниці. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.89. (П-23940, архів УСБУ).

Надолін Аркадій Костянтинович, 1925 р., с. Чагарівка, українець, утриманець. У 1930 р. разом з батьками висланий у м. Томськ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 77 від 14.09.92, спр. Н-2).

Надолін Віталій Костянтинович, 1930 р., с. Чагарівка, українець, немовля. У 1930 р. разом з батьками висланий у м. Томськ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 77 від 14.09.92, спр. Н-2).

Надолін Герасим Софронович, 1865 р., с. Чагарівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у м. Томськ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 77 від 14.09.92, спр. Н-2).

Надолін Григорій Сидорович, 1897 р., с. Андріївка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.01.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 19.11.68. (П-16428, архів УСБУ).

Надолін Костянтин Герасимович, 1890 р., с. Чагарівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у м. Томськ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 77 від 14.09.92, спр. Н-2).

Надолін Петро Григорович, 1898 р., с. Андріївка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.89. (П-23757, архів УСБУ).

Надоліна Віра Костянтинівна, 1928 р., с. Чагарівка, українка, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана у м. Томськ. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 77 від 14.09.92, спр. Н-2).

Надоліна Галина Іванівна, 1869 р., с. Чагарівка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана у м. Томськ. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 77 від 14.09.92, спр. Н-2).

Надоліна Ганна Костянтинівна, 1920 р., с. Чагарівка, українка, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана у м. Томськ. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 77 від 14.09.92, спр. Н-2).

Надоліна Мотрона Іванівна, с. Чагарівка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана у м. Томськ. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 77 від 14.09.92, спр. Н-2).

Надольська Вікторія Степанівна, 1925 р., с. Антонівка, українка, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 895 від 26.04.95, спр. Д-27).

Надольська Вікторія Степанівна, с. Цикова, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 952 від 22.02.96, спр. Д).

Надольська Ганна Степанівна, 1923 р., с. Антонівка, українка, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 895 від 26.04.95, спр. Д-27).

Надольська Леоніда Степанівна, 1931 р., с. Антонівка, українка, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 895 від 26.04.95, спр. Д-27).

Надольська Южбіта Йосипівна, 1900 р., с. Антонівка, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 895 від 26.04.95, спр. Д-27).

Надольський Володимир Степанович, 1929 р., с. Антонівка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 895 від 26.04.95, спр. Д-27).

Надольський Степан Дорофійович, 1898 р., с. Антонівка, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 895 від 26.04.95, спр. Д-27).

Назарков Іван Васильович, 1896 р., с. Кутківці, українець, малописьменний, робітник кар'єроуправління „Сахкамінь". Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 16.11.63. (П-15367, ДАХмО).

Назарчук Іван Іванович, с. Карачківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1934 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 833 від 29.11.94, спр. Т-27).

Найчук Василь Степанович, 1898 р., с. Степанівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 08.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.12.89. (П-23841, ДАХмО).

Найчук Ольга Василівна, 1896 р., с. Степанівка, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 14.01.35. Звинувачення: недонесення про контрреволюційний злочин. Військтрибуналом Українського ВО 02.04.35 засуджена на 2 роки позбавлення волі. Реабілітована військпрокуратурою Західного регіону України 27.04.93. (П-29511, архів УСБУ).

Найчук Петро Пантелеймонович, 1879 р., с. Степанівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 19.03.30 за антирадянську діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Наконечний Антон Григорович, 1885 р., с. Свіршківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 19.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.08.89. (П-19479, архів УСБУ).

Наконечний Йосип Антонович, 1882 р., с. Гуркув (Польща), українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 01.12.38. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Особливою нарадою НКВС СРСР 11.10.39 висланий у Казахстан. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.90. (П-25767, архів УСБУ).

Нанега Іван Микитович, 1907 р., с. П'ятничани, українець, малописьменний,

колгоспник. Заарештований 09.09.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.11.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.09.89. (П-23564, ДАХмО).

Нанега Олександра Семенівна, 1893 р., с. П'ятничани, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 09.01.50. Звинувачення: член сім'ї пособника ОУН. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.03.50 вислана на спецпоселення в Томську обл. Реабілітована колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 11.11.55. (П-27, УМВС).

Нанега Федір Андрійович, 1891 р., с. П'ятничани, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 09.01.50. Звинувачення: пособник ОУН. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.03.50 висланий на спецпоселення в Томську обл. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 11.11.55. (П-27, УМВС).

Настасовський Антон Васильович, 1897 р., с. Вільхівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 18.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Настасовський Яків Васильович, 1899 р., с. Вільхівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 18.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Натальський Макар Степанович, 1900 р., с. Драганівка, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 18.02.67. (П-16108, ДАХмО).

Натальський Петро Євстафійович, 1912 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 05.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.08.89. (П-20362, архів УСБУ).

Невідомський Станіслав Гнатович, 1886 р., м. Лодзь (Польща), поляк, малописьменний, тесля колгоспу. Заарештований 19.03.33. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 17.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.12.98. (П-1544, ДАХмО).

Недзельський Антон Володимирович, 1881 р., с. Біла, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.03.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 01.07.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 20.02.90. (П-24806, архів УСБУ).

Недзельський Іван Владиславович, 1882 р., с. Черче, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 08.04.33. Звинувачення: шпигунство. Вінницьким облвідділом ДПУ 07.06.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.12.97. (П-12544, архів УСБУ).

Недоборська Антоніна Антонівна, 1924 р., с. Юрківці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 18.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5350, архів УМВС).

Недоборська Ганна Петрівна, 1920 р., с. Іваxнівці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 18.02.56. Реабілітована УМВС України у Хмельницькій обл. 02.09.94. (П-5351, архів УМВС).

Недоборська Євгенія Кайтанівна, 1884 р., с. Іваxнівці, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 18.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2774, архів УМВС).

Недоборська Михайлина Миколаївна, 1904 р., с. Юрківці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5350, архів УМВС).

Недоборський Антон Федорович, 1900 р., с. Юрківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний

елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5350, архів УМВС).

Недоборський Михайло Петрович, с. Івахнівці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 677 від 12.05.94, спр. Н-12).

Недоборський Петро, с. Івахнівці, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 677 від 12.05.94, спр. Н-12).

Недоборський Станіслав Петрович, 1913 р., с. Івахнівці, поляк, освіта початкова, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 18.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5352, архів УМВС).

Нечихман Євгенія Порфирівна, с. Пукляки, українка, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 763 від 06.09.94, спр. К-130).

Нечихман Порфирій Михайлович, 1898 р., с. Пукляки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 763 від 06.09.94, спр. К-130).

Нечихман Христина Дмитрівна, 1905 р., с. Пукляки, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 763 від 06.09.94, спр. К-130).

Никитюк Григорій Микитович, 1907 р., с. Вишнівчик, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 27.03.43. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 23-го р-ну авіабазування 15.03.43 засуджений на 8 років позбавлення волі з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований Головною військпрокуратурою 05.11.91. (П-27138, архів УСБУ).

Никифорчук Василь Іванович, 1904 р., с. Кормильча, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.05.35. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 08.09.35 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.07.70. (П-16581, ДАХмО).

Никольчук Степан Іванович, 1893 р., с. Красноставці, українець, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 05.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 21.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.09.89. (П-20490, архів УСБУ).

Нікітін Григорій Кузьмич, 1898 р., с. Криків, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 09.09.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 08.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.12.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 12.02.90. (П-25311, архів УСБУ).

Ніколаєвський Іван Олексійович, 1899 р., с. Голенищеве, українець, освіта початкова, вагар „Заготзерно”. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.11.89. (П-21415, архів УСБУ).

Ніколін Афанасій Євстафійович, 1916 р., с. Летава, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 08.04.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 25.05.48 засуджений на 15 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Звільнений 21.11.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.02.93. (П-28400, архів УСБУ).

Нікольська Тамара Святославівна, 1920 р., с. Залуччя, українка, освіта незакінчена вища. Проживала у с. Турильче Борщівського р-ну Тернопільської обл., вчителька. Заарештована 04.02.46. Звинувачення: зв’язок з ОУН. Військтрибуналом військ МВС Кам’янець-Подільської обл. 20.04.46 засуджена на 15 років каторжних робіт з пораженням прав на 5 років. Реабілітована колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 04.04.62. (П-11138, архів УСБУ).

Нікольський Святослав Семенович, 1886 р., с. Строїнці Тиврівського р-ну Вінницької обл., українець, освіта незакінчена середня. Проживав у с. Залуччя, пом. лікаря. Заарештований

05.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 05.10.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.01.62. (П-11017, архів УСБУ).

Новаківська Ганна Антонівна, с. Збриж, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 920 від 31.07.95, спр. І-14).

Новаківська (Іванова) Марія Антонівна, 1926 р., с. Збриж, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 920 від 31.07.95, спр. І-14).

Новаківська Михайлина, с. Збриж, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 920 від 31.07.95, спр. І-14).

Новаківський Антон Йосипович, с. Збриж, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 920 від 31.07.95, спр. І-14).

Новаківський Йосип Антонович, с. Збриж, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 920 від 31.07.95, спр. І-14).

Новицький Леонід Іванович, 1913 р., с. Маринівка Доманівського р-ну Миколаївської обл., поляк, освіта початкова. Проживав на ст. Закупне, черговий по станції. Заарештований 02.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 22.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.07.66. (П-16017, ДАХмО).

Новицький Микола Григорович, 1890 р., с. Жабинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 19.03.33. Звинувачення: член контрреволюційної повстанської організації. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 11.06.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П-1934, ДАХмО).

Новосельський Олександр Григорович, 1893 р., с. Криків, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 06.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.10.89. (П-21129, ДАХмО).

Новоставський Вікентій Ілліч, 1900 р., с. Почапинці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Волочиським прикордонним загоном ДПУ 19.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р-313, архів УМВС).

Носата Євдокія Іванівна, 1894 р., с. Калагарівка Гусятинського р-ну Тернопільської обл., українка, малописьменна. Проживала у с. Гусятин, колгоспниця. Заарештована 28.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджена на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 12.08.89. (П-19615, архів УСБУ).

О

Овод Антоніна Олексіївна, 1902 р., с. Жабинці, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 16.03.33. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 11.06.33 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 30.07.98. (П-2792, ДАХмО).

Овод Феодосій Олексійович, 1897 р., с. Жабинці, українець, малописьменний. Проживав у с. Бретушень (Молдова), селянин-одноосібник. Заарештований 23.12.40. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою НКВС СРСР 05.06.41 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 28.02.80. (П-24568, ДАХмО).

Овчарук Володимир Семенович, 1911 р., с. Мар'янівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий в Архангельську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 197 від 23.12.92, спр. № О-11 (О-18)).

Овчарук Ганна Микитівна, 1887 р., с. Мар'янівка, українка, малописьменна,

селянка-одноосібниця. У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана в Архангельську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 197 від 23.12.92, спр. № О-11 (О-18)).

Овчарук Григорій Григорович, 1915 р., с. Мар'янівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 14.01.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 19.02.48 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ. Комісією по перегляду слідчих справ Хмельницької обл. 26.10.54 строк покарання зменшений до 10 років. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 09.12.91. (П-27320, архів УСБУ).

Овчарук Євгенія Семенівна, 1923 р., с. Мар'янівка, українка, утриманка. У 1933 р. разом з батьками вислана в Архангельську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 197 від 23.12.92, спр. № О-11 (О-18)).

Овчарук Леонід Васильович, 1946 р., с. Мар'янівка, українець, утриманець. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.03.50 разом з матір'ю висланий на спецпоселення у Томську обл. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 18.01.58. (П-13, архів УМВС).

Овчарук Парасковія Григорівна, 1912 р., с. Мар'янівка, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 18.01.50. Звинувачення: пособниця ОУН. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.03.50 вислана на спецпоселення у Томську обл. Реабілітована колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 18.01.58. (П-13, архів УМВС).

Овчарук Роман Семенович, 1925 р., с. Мар'янівка, українець, утриманець. У 1933 р. разом з батьками висланий в Архангельську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 197 від 23.12.92, спр. № О-11 (О-18)).

Овчарук Семен Мефодійович, 1882 р., с. Мар'янівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий в Архангельську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 197 від 23.12.92, спр. № О-11 (О-18)).

Овчарук Юхим Максимович, 1897 р., с. Красноставці, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 08.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 31.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.04.89. (П-17384, архів УСБУ).

Огородник Василь Дмитрович, 1900 р., с. Криків, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 23.04.48. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 24.05.48 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.03.55 строк покарання зменшений до 10 років ув'язнення. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.05.92. (П-27849, архів УСБУ).

Огородник Никифор Микитович, 1901 р., с. Збриж, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 07.04.31. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 14.08.31 висланий з прикордонної смуги на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.09.89. (П-23224, архів УСБУ).

Одземок Яків Іванович, 1892 р., с. Гусятин, українець, освіта початкова, столяр колгоспу. Заарештований 05.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.08.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 22.08.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.08.89. (П-19525, архів УСБУ).

Озеров Омелян Петрович, 1900 р., с. П'ятничани, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 18.09.47. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Кам'янець-Подільським облсудом 13.12.47 засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований Генпрокуратурою України 31.08.93. (П-28754, архів УСБУ).

Оконний Микита Юхимович, 1906 р., с. Гуків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 25.07.33. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 14.11.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.06.89. (П-18248, архів УСБУ).

Оконний Михайло Тимофійович, 1878 р., с. Мар'янівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 16.12.37 засуджений

до розстрілу. Вирок виконаний 07.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.06.89. (П-19033, архів УСБУ).

Окпиш Любомир Антонович, 1898 р., м. Збараж Тернопільської обл., українець, освіта середня. Проживав у смт Чемерівці, бухгалтер. Заарештований 27.03.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Харківської обл. 04.11.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 26.01.60. (П-8768, ДАХмО).

Окпиш Софія Федорівна, 1896 р., с. Збриж, українка, освіта незакінчена вища. Проживала в смт Чемерівці, вчителька. Заарештована 26.08.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. УДБ УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 04.12.37 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 22.09.98. (П-923, архів УСБУ).

Олексійко Василь Олексійович, 1897 р., с. Кузьминчик, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 30.10.26. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським окружним судом 16-19.09.27 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.01.97. (П-29752, архів УСБУ).

Олексійко Никанор Афанасійович, 1893 р., с. Голенищеве, українець, малописьменний, електромеханік Гусятинської електростанції. Заарештований 01.04.36. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 19.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.11.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 09.10.59. (П-8244, архів УСБУ).

Оленюк Ірина Йосипівна, 1913 р., с. Криків, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана у Сибір. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 76 від 14.09.92, спр. О-2).

Оленюк Йосип Васильович, 1869 р., с. Криків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у Сибір. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 76 від 14.09.92, спр. О-2).

Оленюк Марія Іванівна, 1876 р., с. Криків, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана у Сибір. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 76від 14.09.92, спр. О-2).

Оленюк Олена Йосипівна, 1914 р., с. Криків, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана у Сибір. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 983 від 03.09.96, спр. К-153).

Олійник Ананій Юрійович, 1880 р., с. Летава, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1934 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 693 від 25.07.94, спр. З-16).

Олійник Афанасій Микитович, 1907 р., с. Жабинці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 24.08.30. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 15.07.31 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 16.01.89. (П-25224, архів УСБУ).

Олійник Василь Гнатович, 1901 р., с. Демківці, українець, освіта початкова, зав. свиноферми колгоспу. Заарештований 16.03.33. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.02.98. (П-15057, архів УСБУ).

Олійник Василь Іванович, 1889 р., с. Вікторівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.05.37. Звинувачення: член терористичної групи. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 13.08.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 31.08.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.02.62. (П-11219, архів УСБУ).

Олійник Ганна Лаврентіївна, 1891 р., с. Вікторівка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 25.03.29. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 02.08.29 позбавленна права проживання у визначених місцевостях на 3 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 10.04.92. (П-6071, архів УСБУ).

Олійник Григорій Іванович, 1900 р., с. Теремківці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 22.04.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Чемеровецьким райвідділом ДПУ 27.04.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.01.98. (П-14108, архів УСБУ).

Олійник (Регелюк) Зінаїда Ананіївна, 1922 р., с. Летава, українка, утриманка. У 1934 р. разом з батьками вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 693 від 25.07.94, спр. З-16).

Олійник Корній Федорович, 1896 р., с. Красноставці, українець, малописьменний, мельник. Затриманий 16.04.48. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 27.04.48 висланий в Іркутську обл. на 8 років. Звільнений із спецпоселення 07.09.53. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-75, архів УМВС).

Олійник (Турівна) Марія Ананіївна, 1918 р., с. Летава, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1934 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 693 від 25.07.94, спр. З-16).

Олійник Микита Павлович, 1899 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.05.37. Звинувачення: член контрреволюційної групи. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 18.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.10.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.06.59. (П-7761, ДАХмО).

Олійник Микола Гнатович, 1907 р., с. Демківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 31.03.28. Звинувачення: ухилення від сплати податків. Особливою нарадою колегії ОДПУ 07.06.29 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.10.92. (П-28179, архів УСБУ).

Олійник Олександр Васильович, 1898 р., с. Красноставці, українець, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 17.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 22.08.64. (П-15531, ДАХмО).

Олійник Ольга Пантелеймонівна, 1880 р., с. Летава, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1934 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 693 від 25.07.94, спр. З-16).

Олійник Петро Ананійович, 1924 р., с. Летава, українець, утриманець. У 1934 р. разом з батьками висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 693 від 25.07.94, спр. З-16).

Олійник Петро Іванович, 1888 р., с. Жердя, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 06.03.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 18.08.89. (П-23518, ДАХмО).

Олійник Роман Федорович, 1897 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.12.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П-22531, архів УСБУ).

Олійник Семен Степанович, 1902 р., с. Жабинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 04.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.04.66. (П-15976, архів УСБУ).

Оліховська Антоніна Павлівна, 1888 р., с. Андріївка, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-732, архів УМВС).

Оліховська Павлина Кайтанівна, с. Андріївка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 790 від 06.09.94, спр. О-24).

Оліховський Антон Йосипович, с. Андріївка, поляк, утриманець. У 1930 р. разом з батьками висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 790 від 06.09.94, спр. О-24).

Оліховський Болеслав, 1914 р., с. Андріївка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-732, архів УМВС).

Оліховський Йосип, с. Андріївка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У

1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 790 від 06.09.94, спр. О-24).

Оліховський Станіслав Йосипович, с. Андріївка, поляк, утриманець. У 1930 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 790 від 06.09.94, спр. О-24).

Оліховський Федір Іванович, 1882 р., с. Жабинці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 20.02.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 26.06.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.97. (П-14061, архів УСБУ).

Онисько Микола Андрійович, 1911 р., с. Слобідка-Скипчанська, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 01.04.29. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ОДПУ 13.10.29 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.03.93. (П-28498, архів УСБУ).

Онуфріїв Григорій Тимофійович, 1881 р., с. Почапинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 04.04.30 за антирадянську агітацію висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Онуфрій Іван Тимофійович, 1870 р., с. Шидлівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 87 від 14.09.92, спр. П-20).

Опольський Олександр Кирилович, 1905 р., с. Кочубеїв, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Військтрибуналом 105-ї стрілецької дивізії за антирадянську агітацію 05.03.43 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований військпрокуратурою Далекосхідного ВО 22.04.91. (П-26334, архів УСБУ).

Опольський Пантелеймон Кирилович, 1894 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 21.02.38. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.05.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.10.89. (П-20862, ДАХмО).

Орват Микола Іванович, 1896 р., с. Юрківці, українець, освіта початкова, тесля колгоспу. Заарештований 09.11.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 17.02.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.07.92. (П-27951, архів УСБУ).

Орловська Леонтина Францівна, 1908 р., с. Юрківці, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-279, архів УМВС).

Орловський Йосип Лаврентійович, 1903 р., с. Бережанка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 28.09.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.58. (П-6044, архів УСБУ).

Орчаківська Марфа Андріївна, 1909 р., с. Карачківці, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 03.06.52. Звинувачення: пособниця ОУН. Військтрибуналом військ МДБ Тернопільської обл. 16.07.52 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 16.03.55 строк покарання зменшений до 5 років. Звільнена 06.04.55. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 13.10.95. (П-29417, архів УСБУ).

Орчаківський Євстахій Антонович, 1908 р., с. Карачківці, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 03.06.52. Звинувачення: пособник ОУН. Військтрибуналом військ МДБ Тернопільської обл. 16.07.52 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 16.03.55 строк покарання зменшений до 5 років. Звільнений 13.04.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.10.95. (П-29417, архів УСБУ).

Осадець Василь Микитович, 1902 р., с. Теремківці, українець, малописьменний. Проживав у с. Гусятин, їздовий колгоспу. Заарештований 22.08.37. Звинувачення:

контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 23.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П-18364, ДАХмО).

Осадець Герасим Іванович, 1895 р., с. Теремківці, українець, неписьменний. Проживав у с. Юрківці, селянин-одноосібник. Заарештований 18.02.27. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 03.06.27 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.09.92. (П-28257, архів УСБУ).

Осадець Захарій Іванович, 1897 р., с. Теремківці, українець, малописьменний. Проживав у с. Юрківці, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.12.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П-23424, архів УСБУ).

Осадчук Леонтій Семенович, 1902 р., с. Жабинці, українець, малописьменний, сторож колгоспу. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 11.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.01.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.04.66. (П-15957, архів УСБУ).

Осадчук Марко Миколайович, 1881 р., с. Зарічанка, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.06.89. (П-18921, архів УСБУ).

Осика Антон Леонович, 1890 р., с. Івахнівці, поляк, неписьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-731, архів УМВС).

Осика Кароліна Адамівна, 1901 р., с. Івахнівці, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 17.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5400, архів УМВС).

Осика Мирон Захарович, 1898 р., с. Івахнівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 09.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.12.60. (П-10052, ДАХмО).

Осика Олена Антонівна, 1923 р., с. Івахнівці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення у Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-731, архів УМВС).

Осика Станіслав Антонович, 1926 р., с. Івахнівці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-731, архів УМВС).

Осика Тадеуш Антонович, 1930 р., с. Івахнівці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 17.01.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2621, архів УМВС).

Осідак Іван Сергійович, 1907 р., с. Криків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 12.02.27. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 20.05.27 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.03.93. (П-28533, архів УСБУ).

Осідак Порфирій Матвійович, 1892 р., с. Криків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 21.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.03.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.01.98. (П-14326, архів УСБУ).

Османович Анелія Вікторівна, 1913 р., с. Бурти, полька, малописьменна. Проживала у с. П'ятничани, колгоспниця. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.02.50 як член сім'ї пособника ОУН вислана в Томську обл. Звільнена із спецпоселення 30.05.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2401, архів УМВС).

Османович Антон Прокопович, 1911 р., с. П'ятничани, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 26.01.50. Звинувачення: зносини з іноземною державою. Кам'янець-Подільським облсудом 27.02.50 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Президією Верховного Суду УРСР 04.03.55 строк покарання зменшений до 5 років. Реабілітований

прокуратурою Хмельницької обл. 21.05.93. (П-28624, архів УСБУ).

Османович Василь Іванович, 1917 р., с. П'ятничани, українець, малописьменний, колгоспник. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.02.50 як пособник ОУН висланий у Томську обл. Звільнений із спецпоселення 20.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2401, архів УМВС).

Османович Дарія Степанівна, 1893 р., с. П'ятничани, українка, малописьменна, колгоспниця. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.03.50 як пособниця ОУН вислана в Томську обл. Звільнена із спецпоселення 12.03.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-22, архів УМВС).

Османович Ксенофонт Кирилович, 1878 р., с. П'ятничани, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 04.02.38. Звинувачення: член контрреволюційної повстанської організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 31.03.59. (П-7310, архів УСБУ).

Османович Михайло Васильович, 1947 р., с. П'ятничани, українець, утриманець. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.03.50 як член сім'ї пособника ОУН висланий на спецпоселення у Томську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-22, архів УМВС).

Остапов Григорій Семенович, 1898 р., с. Збриж, українець, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 22.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 07.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 14.12.60. (П-9998, архів УСБУ).

Остапов Яків Йосипович, 1892 р., с. Шишкіно Смоленської обл. (Росія), росіянин, малописьменний. Проживав у с. Кутківці, робітник ст. Закупне. Заарештований 05.03.33. Звинувачення: шкідництво. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.03.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.12.97. (П-13817, ДАХмО).

Остафійчук Ілля Данилович, 1904 р., с. Мар'янівка, українець, малописьменний. Проживав у с. Клево Ялуторовського р-ну Омської обл., колгоспник. Заарештований 19.12.40. Звинувачення: шпигунство. УДБ УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.02.41 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.07.98. (П-2469, архів УСБУ).

Остафійчук Филимон Васильович, 1893 р., с. Черче, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.11.37 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.09.98. (П-938, архів УСБУ).

Осташевський Михайло Іванович, 1899 р., с. Карачківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 26.07.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 18.05.49. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.05.98. (П-3816, ДАХмО).

Остроухова (Куровська) Вікторія Вікторівна, 1915 р., с. Черче, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 26.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4943, архів УМВС).

Осьмачка Феодосій Степанович, 1895 р., с. Куцівка Смілянського р-ну Черкаської обл., українець, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Івахнівці, вчитель. Заарештований 07.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 03.06.33 позбавлений права проживання у прикордонній смузі на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.01.98. (П-12154, архів УСБУ).

Отвіновський Григорій Пилипович, 1898 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.03.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 03.06.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П-21539, ДАХмО).

П

Паас Андрій Петрович, 1880 р., Естонія, естонець, малописьменний. Проживав у смт Чемерівці, селянин-одноосібник.

Заарештований 02.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 17.03.30 висланий у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.08.98. (П-10511, ДАХмО).

Павлишин Дмитро Іванович, 1884 р., с. Кочубеїв, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 21.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 13.02.39 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.07.92. (П-28066, архів УСБУ).

Павлишин Микола Микитович, 1902 р., с. Гуків, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 12.02.27. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 10.06.27 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.03.92. (П-27633, ДАХмО).

Павлишин Михайло Іванович, 1914 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 02.03.42. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС Далекосхідного фронту 23.05.42 засуджений до розстрілу. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 17.07.90. (П-26125, ДАХмО).

Павлищук Фросина Василівна, 1910 р., с. Мар'янівка, українка, неписьменна, колгоспниця. Затримана 19.05.48. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 26.05.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 09.10.55. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2230, архів УМВС).

Павлов Антон Іванович, 1891 р., с. Ямпільчик, українець, малописьменний, робітник цукрового заводу. Заарештований 05.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.07.65. (П-15762, архів УСБУ).

Павлов Кесар Григорович, 1892 р., с. Ромашківка Ківерцівського р-ну Волинської обл., освіта початкова. Проживав у с. Дубівка, робітник залізниці. Заарештований 20.03.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 12.02.90. (П-24710, архів УСБУ).

Павловська Євгенія Іванівна, 1913 р., с. Теремківці, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 20.07.33. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 28.02.34 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.01. (П-24711, ДАХмО).

Павлунишин Митрофан Васильович, 1887 р., с. Жердя, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.08.58. (П-6395, ДАХмО).

Павчишин Терентій Андрійович, 1886 р., с. Теремківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.10.89. (П-21236, ДАХмО).

Паєвський Іван Станіславович, 1901 р., с. Кутківці, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.58. (П-6044, архів УСБУ).

Паєвський Стах Станіславович, 1917 р., с. Кутківці, поляк, малописьменний, робітник. Заарештований 04.06.38. Звинувачення: антирадянська агітація, шкідництво. Трійкою УНКВС Київської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.09.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.10.89. (П-21233, ДАХмО).

Паздерник Йосип Михайлович, с. Андріївка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 1005 від 19.05.97, спр. П-120).

Паздерник Семен Миколайович, 1887 р., с. Шидлівці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 18.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у

ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.12.61. (П-5058, ДАХмО).

Пазій Іван Галактіонович, 1900 р., с. Голенищеве, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.11.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 28.01.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.11.89. (П-24676, архів УСБУ).

Палагнюк Микола Сидорович, 1892 р., с. Кочубеїв, українець, освіта початкова, їздовий колгоспу. Заарештований 24.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 14.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.05.89. (П-17415, архів УСБУ).

Палагнюк Олександр Панькович, 1908 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 22.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької 18.09.89. (П-20525, архів УСБУ).

Палагнюк Петро Романович, 1897 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.06.29. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.08.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 17.02.90. (П-25436, архів УСБУ).

Паламарчук Тимофій Олексійович, 1906 р., с. Красноставці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС 16.01.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.06.64. (П-15500, архів УСБУ).

Паляниця Максим Михайлович, 1901 р., с. Шидлівці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 03.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 05.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.11.89. (П-22036, ДАХмО).

Панасюк Артем Логвинович, 1892 р., смт Закупне, українець, освіта початкова, зав. бакалійним відділом бази облспоживспілки. Заарештований 30.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 23.03.62. (П-11086, ДАХмО).

Панасюк Микола Лук'янович, 1912 р., смт Закупне, українець, малописьменний, робітник на вапняних розробках. Заарештований 18.03.33. Звинувачення: шкідництво. Жмеринським дорожньо-транспортним відділом ДПУ 02.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.01.98. (П-12214, архів УСБУ).

Панасюк Семен Іванович, 1901 р., смт Закупне, українець, освіта початкова, столяр. Заарештований 27.02.33. Звинувачення: шкідництво. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 31.03.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.01.98. (П-13916, ДАХмО).

Панасюк Сергій Овксентійович, 1871 р., смт Закупне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 29.10.30. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 02.01.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.06.97. (П-12330, ДАХмО).

Панат Василь Дмитрович, 1920 р., с. Залуччя, українець, утриманець. У 1937 р. разом з матір'ю висланий у Київську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 509 від 05.04.94, спр. П-81).

Панат Дмитро Федорович, 1893 р., с. Залуччя, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.03.33. Звинувачення: шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 05.07.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.12.89. (П-25000, архів УСБУ).

Панат Марія Опанасівна, 1901 р., с. Залуччя, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана в Київську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 509 від 05.04.94, спр. П-81).

Панат Микола Дмитрович, 1928 р., с. Залуччя, українець, утриманець. У 1937 р. разом з матір'ю висланий у Київську обл. Реабілітований згідно з Законом України від

17.04.91. (Ріш. райкомісії № 509 від 05.04.94, спр. П-81).

Панат Никифор Михайлович, 1893 р., с. Залуччя, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.03.33. Звинувачення: шпигунство. Прокуратурою Проскурівської дільниці 15.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.08.98. (П-364, архів УСБУ).

Панат Степан Дмитрович, 1923 р., с. Залуччя, українець, утриманець. У 1937 р. разом з матір'ю висланий у Київську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 509 від 05.04.94, спр. П-81).

Парадовська Гонората Павлівна, 1894 р., с. Вільхівці, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3606, архів УМВС).

Парадовський Віталій Михайлович, 1936 р., с. Вільхівці, поляк, немовля. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення у Казахстан. Реабілітований УМВС України у Хмельницькій обл. 25.08.99. (П-3606, архів УМВС).

Парадовський В'ячеслав (Вацлав) Михайлович, 1929 р., с. Вільхівці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 04.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3606, архів УМВС).

Парадовський Йосип Антонович, 1878 р., с. Вільхівці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 04.06.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.97. (П-2753, архів УСБУ).

Парадовський Михайло Павлович, 1889 р., с. Вільхівці, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3606, архів УМВС).

Паранюк Василь Мойсейович, 1912 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.08.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.11.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П-22681, ДАХмО).

Паранюк Іван Степанович, 1877 р., с. Кочубеїв, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 25.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 15.02.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.11.97. (П-13244, архів УСБУ).

Паранюк Марія Іванівна, 1891 р., с. Кочубеїв, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 959 від 22.02.96, спр. П-116).

Паранюк Михайло Ілліч, 1883 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 959 від 22.02.96, спр. П-116).

Паранюк Ніна Михайлівна, 1918 р., с. Кочубеїв, українка, утриманка. У 1933 р. разом з батьками вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 958 від 22.02.96, спр. П-116).

Паранюк Сергій Михайлович, 1914 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 958 від 22.02.96, спр. П-116).

Паранюк Станіслав Михайлович, 1920 р., с. Кочубеїв, українець, утриманець. У 1933 р. разом з батьками висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 958 від 22.02.96, спр. П-116).

Паранюк Юлія Михайлівна, 1914 р., с. Кочубеїв, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 958 від 22.02.96, спр. П-116).

Парик Марія Улянівна, 1879 р., с. Бережанка, українка, неписьменна, домогосподарка. Заарештована 02.02.29. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Кам'янець-Подільським окружним судом 24.10.29 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою

Хмельницької обл. 13.11.97. (П-30356, архів УСБУ).

Парик Сава Юрійович, 1885 р., с. Драганівка, українець, малописьменний, бригадир колгоспу. Заарештований 23.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.89. (П-23928, ДАХмО).

Паровий Роман Петрович, 1886 р., с. Зарічанка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 19.12.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 08.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.01.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П-22510, ДАХмО).

Пастух Адам Іванович, 1908 р., с. Івахнівці, українець, малописьменний, охоронець заводу. Заарештований 30.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 09.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.01.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 31.08.66. (П-16051, ДАХмО).

Пастух Пелагія Матвіївна, 1873 р., с. Івахнівці, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-773, архів УМВС).

Пастушок Феодосій Гнатович, 1884 р., с. Зарічанка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 13.11.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 29.12.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.06.89. (П-18951, архів УСБУ).

Пафило Яків Петрович, 1900 р., с. Вільхівці, українець, малописьменний. Проживав у с. Шидлівці, колгоспник. Заарештований 03.05.33. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 04.06.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.97. (П-2753, архів УСБУ).

Пахно Ліфер Андрійович, 1908 р., с. Кугаївці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 08.03.32. Звинувачення: шпигунство. Вінницьким облвідділом ДПУ 31.07.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.10.98. (П-2734, архів УСБУ).

Пахно Микола Гнатович, 1895 р., с. Кугаївці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 85 від 14.09.92, спр. Р-2).

Пахно Федір Павлович, 1893 р., с. Кугаївці, українець, освіта початкова, секретар сільради. Заарештований 20.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 позбавлений права проживання у визначених місцевостях на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.98. (П-10322, ДАХмО).

Пацьорко Пантелеймон Артемович, 1905 р., с. Демківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 20.03.30 за шпигунство висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Пацьорко Яків Яковлевич, 1882 р., с. Голенищеве, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 11.02.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.11.65. (П-15858, ДАХмО).

Пекарик Андрій Тимофійович, 1888 р., с. Генсіна Калишської губ. (Польща), поляк, неписьменний. Проживав у с. Жабинці, колгоспник. Заарештований 24.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.12.58. (П-7065, архів УСБУ).

Пельц Хаїм Гершкович, 1897 р., с. Зарічанка, єврей, малописьменний, кустар. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 21.05.33 позбавлений права проживання у визначених місцевостях на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.97. (П-13856, архів УСБУ).

Пенжуляк Гаврило Антонович, 1892 р., с. Степанівка, українець, малописьменний,

колгоспник. Заарештований 26.09.38. Звинувачення: шпигунство. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.01.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.98. (П-2696, архів УСБУ).

Передерко (Логов'юк) Марія Амбросіївна, 1909 р., с. Жабинці, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 13.01.35. Звинувачення: зрада Батьківщини. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном НКВС 11.03.35 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 30.10.98. (П-2736, архів УСБУ).

Передерко Тимофій Амбросійович, 1904 р., с. Жабинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 19.03.33. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Трійкою ДПУ УРСР 19.08.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.06.78. (П-28981, архів УСБУ).

Пернак Іван Федорович, 1898 р., с. Кутківці, українець, малописьменний, робітник кам'яного кар'єру. Заарештований 01.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.03.33 висланий у Північний край на 3 роки умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.02.98. (П-13814, ДАХмО).

Пернак Микола Васильович, 1909 р., с. Кутківці, українець, малописьменний, робітник. Заарештований 05.03.33. Звинувачення: шкідництво. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.03.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.12.97. (П-13822, ДАХмО).

Петелько Петро Михайлович, 1901 р., с. Жердя, українець, малописьменний, робітник Думанівського кар'єру. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.08.58. (П-6395, ДАХмО).

Петляк Марія Василівна, 1908 р., с. Свіршківці, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 14.07.44. Звинувачення: член сім'ї зрадника Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 12.01.46 вислана в Казахстан. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 09.08.89. (П-19480, архів УСБУ).

Петльований Петро Устинович, 1916 р., с. Шидлівці, українець, освіта вища, вчитель. Заарештований 11.04.45. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.07.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.01.93. (П-10237, архів УСБУ).

Петльований Федір Трохимович, с. Шидлівці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.06.32. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ 05.12.32 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.10.97. (П-13283, архів УСБУ).

Петрась Марія Станіславівна, 1889 р., с. Кутківці, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 10.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5412, архів УМВС).

Петраш Кирило Дем'янович, 1903 р., с. Пукляки, українець, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 31.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.08.89. (П-19881, архів УСБУ).

Петраш Тимофій Пантелеймонович, 1895 р., с. Мала Бережанка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 249 від 31.03.93, спр. П-25).

Петренко Микита Сильвестрович, 1878 р., с. Залуччя, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 02.04.30 за контрреволюційну діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Петров Микола Миколайович, 1887 р., м. Таганрог (Росія), росіянин, освіта вища. Проживав у с. Гусятин, лікар. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: член націоналістичної організації. УДБ УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.09.98. (П-242, ДАХмО).

Петров Олександр Пилипович, 1894 р., с. Фітіж Льговського р-ну Курської обл. (Росія), росіянин, освіта початкова. Проживав у с. Сокиринці, колгоспник. Заарештований 22.03.33. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 09.06.67. (П-15131, архів УСБУ).

Петровська Юзефа Савеліївна, 1904 р., с. Гуків, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як неблагонадійний елемент вислана в Томську обл. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 19.10.64. (П-5923, архів УМВС).

Петровський Антон Йосипович, 1894 р., с. Мар'янівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.01.38. Звинувачення: член польського контрреволюційного гуртка. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 22.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.03.89. (П-17133, архів УСБУ).

Петровський Антон Петрович, 1875 р., с. Гуків, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 01.04.30 за контрреволюційну діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Петровський Йосип Антонович, 1903 р., с. Гуків, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий у Томську обл. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.10.64. (П-5923, архів УМВС).

Петровський Степан Йосипович, 1928 р., с. Гуків, поляк, утриманець. У 1931 р. разом з батьками висланий у Томську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5923, архів УМВС).

Петруньков Гордій Петрович, 1892 р., с. Цикова, українець, освіта початкова, рахівник сільського споживчого товариства. Заарештований 10.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 14.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.11.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 24.11.59. (П-8573, архів УСБУ).

Петруньков Дем'ян Спиридонович, с. Цикова, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 26 від 28.12.91, спр. П-1).

Пилипчук Антон Якович, 1919 р., с. Чорна, українець, утриманець. У 1930 р. разом з батьками висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 406 від 19.05.93, спр. П-39).

Пилипчук Іван Антонович, с. Чорна, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. П-43).

Пилявська Антоніна Іванівна, 1915 р., с. Демківці, полька, освіта початкова, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 11.02.56. Реабілітована УМВС України у Хмельницькій обл. 21.12.94. (П-5418, архів УМВС).

Пилявська Марія Йосипівна, 1882 р., с. Свіршківці, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 19.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2195, архів УМВС).

Пилявська Софія Францівна, 1910 р., с. Свіршківці, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована прокуратурою Республіки Казахстан 11.11.92. (Ріш. райкомісії, спр. П-91).

Пилявський Антон Карлович, 1898 р., с. Свіршківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 02.04.30 за контрреволюційну діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Пилявський Віктор Людвігович, 1934 р., с. Демківці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 21.12.55. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5048, архів УМВС).

Пилявський Едуард Йосипович, 1909 р., с. Свіршківці, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 02.02.56. Реабілітований згідно

з Законом України від 17.04.91. (П-1649, архів УМВС).

Пилявський Людвіг Йосипович, 1908 р., с. Демківці, поляк, освіта початкова, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 11.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5419, архів УМВС).

Пилявський Франц Антонович, 1880 р., с. Свіршківці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.05.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 28.09.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.58. (П-6044, архів УСБУ).

Пиріг Степан Федорович, 1887 р., с. Цикова, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 10.05.38. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.12.2000. (П-30575, архів УСБУ).

Писанюк Степан Никифорович, 1886 р., с. Ярове Шаргородського р-ну Вінницької обл., українець, освіта середня. Проживав у с. Драганівка, селянин-одноосібник. Заарештований 20.01.30. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 18.03.30 висланий на Північ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П-22291, ДАХмО).

Півхлопко Іван Григорович, 1909 р., с. Кутківці, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 23.04.44. Звинувачення: порушення військового статуту. Особливою нарадою НКВС СРСР 24.06.44 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.02.93. (П-28420, архів УСБУ).

Підвисоцька Антоніна Володимирівна, 1926 р., с. Вигода, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 1008 від 19.05.97, спр. М-63).

Підвисоцька Ванда Юліанівна, 1933 р., с. Вигода, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 127 від 23.12.92, спр. Т-18).

Підвисоцька Ганна Іванівна, с. Вигода, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 799 від 06.09.94, спр. П-85).

Підвисоцька Емілія Григорівна, 1888 р., с. Зарічанка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 20.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 21.05.33 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 31.12.97. (П-13852, архів УСБУ).

Підвисоцька Євгенія Едуардівна, 1907 р., с. Вигода, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3608, архів УМВС).

Підвисоцька Клара Юліанівна, 1935 р., с. Вигода, полька, немовля. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 127 від 23.12.92, спр. Т-18).

Підвисоцька Олександра Матвіївна, 1900 р., с. Вигода, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 1008 від 19.05.97, спр. М-63).

Підвисоцька Фросина Гнатівна, 1910 р., с. Вигода, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 127 від 23.12.92, спр. Т-18).

Підвисоцький Броніслав Йосипович, с. Вигода, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 799 від 06.09.94, спр. П-85).

Підвисоцький Володимир Йосипович, 1894 р., с. Вигода, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення

16.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3608, архів УМВС).

Підвисоцький Зиґмунд Йосипович, 1899 р., с. Вигода, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 позбавлений права проживання у визначених місцевостях на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.12.97. (П-14667, ДАХмО).

Підвисоцький Йосип Кирилович, 1875 р., с. Вигода, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 24.03.33. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 11.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П-1723, ДАХмО).

Підвисоцький Франц Антонович, 1901 р., с. Вільхівці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 04.06.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.97. (П-2753, архів УСБУ).

Підвисоцький Юліан Антонович, 1908 р., с. Вигода, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 127 від 23.12.92, спр. Т-18).

Підгорняк Самійло Антонович, 1906 р., с. Залуччя, українець, малописьменний, шофер Орининської МТС. Заарештований 09.09.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 31.07.59. (П-7876, архів УСБУ).

Підгородецький Станіслав Володимирович, 1907 р., с. Йосипівка, поляк, освіта початкова, колгоспник, кандидат у члени ВКП(б) до 1937 р. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.10.89. (П-22599, ДАХмО).

Підлісний Василь Омелянович, 1922 р., с. Мар'янівка, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 25.03.42. Звинувачення: відмова служити в армії по релігійним переконанням. Військтрибуналом Ашхабадського гарнізону 25.04.42 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 11.07.42. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.09.97. (П-30282, архів УСБУ).

Підлісний Василь Якович, 1904 р., с. Жабинці, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 03.06.28. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 07.09.28 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 25.09.67. (П-16592, архів УСБУ).

Підлісний Іван Степанович, 1890 р., с. П'ятничани, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 04.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 22.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.09.89. (П-20677, ДАХмО).

Підлісний Йосип Олександрович, 1886 р., с. Скипче Городоцького р-ну, українець, освіта початкова, член ВКП(б) до 1937 р. Проживав у с. Вишнівчик, зав. гаражем цукрозаводу. Заарештований 15.09.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою НКВС СРСР 02.02.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.11.89. (П-21784, архів УСБУ).

Підлісний Савелій Федорович, 1896 р., с. П'ятничани, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 04.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.09.89. (П-20698, архів УСБУ).

Підскоцький Андрій Миколайович, 1904 р., с. Цикова, українець, освіта початкова, рахівник-статистик Смотрицької райзаготконтори. Заарештований 30.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.07.60. (П-9437, ДАХмО).

Піонтковський Петро Іванович, 1882 р., с. Залісся, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований

згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 796 від 06.09.94, спр. С-58).

Піонтковський Петро Йосипович, 1897 р., м. Кам'янець-Подільський, українець, освіта початкова. Проживав у смт Чемерівці, зав. пекарні. Заарештований 15.11.40. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 17.02.41 засуджений на 8 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 25.11.60. (П-9989, архів УСБУ).

Плясан Андрій Петрович, 1887 р., с. Сокиринці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 20.03.30 за антирадянську діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Плясан Назар Антонович, 1889 р., с. Сокиринці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 14.02.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 13.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.98. (П-1720, ДАХмО).

Пневський Гнат Іванович, 1902 р., с. Жабинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 11.03.33. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 11.06.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.07.98. (П-2792, ДАХмО).

Пневський Іван Іванович, 1909 р., с. Жабинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 16.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 18.04.67. (П-16144, архів УСБУ).

Поберевська Ганна Михайлівна, 1909 р., с. Демківці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 1002 від 18.03.97, спр. П-118).

Поберевська Емілія Іванівна, 1877 р., с. Демківці, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5011, архів УМВС).

Поберевська Марія Михайлівна, 1907 р., с. Демківці, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5011, архів УМВС).

Поберевський Броніслав Станіславович, 1934 р., с. Демківці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 06.06.55. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5011, архів УМВС).

Поберевський Людвіг Іванович, 1901 р., с. Демківці, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 31.03.28. Звинувачення: ухилення від сплати податків. Особливою нарадою колегії ОДПУ 07.06.29 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.10.92. (П-28179, архів УСБУ).

Поберевський Олександр Іванович, 1907 р., с. Демківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 31.03.28. Звинувачення: ухилення від сплати податків. Особливою нарадою колегії ОДПУ 07.06.29 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.10.92. (П-28179, архів УСБУ).

Поберевський Станіслав Іванович, 1902 р., с. Демківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 19.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Поберевський Станіслав Михайлович, 1904 р., с. Демківці, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5011, архів УМВС).

Поблічко-Загорний Андрій Іванович, 1895 р., с. Степанівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 09.03.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.10.59. (П-8563, архів УСБУ).

Поблічко Василь Федорович, 1896 р., с. Степанівка, українець, малописьменний, кандидат у члени ВКП(б) з 1930 р. по 1935 р. Проживав у с. Чорна, голова колгоспу.

Заарештований 12.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.89. (П-20143, архів УСБУ).

Побочний Кіндрат Васильович, 1885 р., с. Красноставці, українець, малописьменний, без певних занять. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.09.60. (П-9798, архів УСБУ).

Повар Антон Ілліч, 1889 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 05.03.31. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 05.05.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.02.93. (П-13559, архів УСБУ).

Повар Іван Ілліч, 1895 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.05.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 18.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.10.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.06.59. (П-7761, ДАХмО).

Повар Іван Михайлович, 1889 р., с. Бережанка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 31.01.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 25.02.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.02.98. (П-11424, архів УСБУ).

Повражик Лаврентій Іванович, 1882 р., с. Кормильча, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 6 від 29.07.93, спр. П-34).

Повух Яків Якимович, 1898 р., с. Клинове Городоцького р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Кутківці, робітник на вапняних розробках. Заарештований 01.03.33. Звинувачення: шкідництво. Жмеринським дорожньо-транспортним відділом ДПУ 02.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.01.98. (П-12215, архів УСБУ).

Погоржельський Броніслав Іванович, 1898 р., с. Черче, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 16.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.01.89. (П-19557, архів УСБУ).

Погоржельський Іван Йосипович, 1875 р., с. Черче, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 21.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Проскурівської дільниці 13.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.09.98. (П-1149, ДАХмО).

Погорний Олександр Назарович, с. Жердя, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. П-6).

Погорний Яків Тимофійович, 1901 р., с. Жердя, українець, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 06.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Кам'янець-Подільської обл. 26.03.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П-1337, архів УСБУ).

Погребняк Іван Якович, 1892 р., с. Костянтинівка Таврійської губ., українець, малописьменний. Проживав у с. Андріївка, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 позбавлений права проживання у визначених місцевостях на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.01.98. (П-14640, ДАХмО).

Погурало Леонтій Прокопович, 1910 р., с. Свіршківці, українець, освіта неповна середня, військовослужбовець, кандидат у члени ВКП(б) до 1942 р. Заарештований 04.06.42. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 145-ї курсантської стрілецької бригади 12.07.42 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований військпрокуратурою Ленінградського ВО 31.01.97. (П-29830, архів УСБУ).

Погурало Самійло Дмитрович, 1905 р., с. Свіршківці, українець, малописьменний,

лісник. Заарештований 18.05.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 12.04.45 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.98. (П-2692, архів УСБУ).

Подущак Олексій Васильович, 1900 р., с. Жабинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 17.08.30. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 15.07.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.01.90. (П-25224, архів УСБУ).

Позій Василь Галактіонович, 1903 р., с. Голенищеве, українець, освіта початкова. Проживав у м. Донецьк, пожежник. Заарештований 09.03.29. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ОДПУ 26.07.29 засуджений на 3 роки позбавлення волу у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.10.97. (П-30382, архів УСБУ).

Покорний Олексій Миколайович, 1882 р., с. Чорна, українець, малописьменний, без певних занять. Заарештований 17.10.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Верховним Судом УРСР 17.08.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.11.98. (П-2169, архів УСБУ).

Покровський Адам Михайлович, 1895 р., Польща, поляк, малописьменний. Проживав у с. Гусятин, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 19.03.30 за шпигунство висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Покроцький Іван Петрович, 1893 р., с. Шидлівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 19.03.30 за антирадянську діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Полевой Микита Васильович, 1903 р., с. Гуків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 01.03.27. Звинувачення: ухилення від сплати податків. Особливою нарадою колегії ОДПУ 13.01.28 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.03.97. (П-29796, архів УСБУ).

Полевчук Василь Іванович, 1930 р., с. Кутківці, українець, немовля. У 1930 р. разом з батьками висланий у Свердловську обл. Помер 20.02.30. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 57 від 17.08.92, спр. Л-2).

Полевчук Ксенія Іванівна, 1925 р., с. Кутківці, українка, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана в Свердловську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 57 від 17.08.92, спр. Л-2).

Полевчук Марія Демидівна, 1879 р., с. Кутківці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Свердловську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 57 від 17.08.92, спр. Л-2).

Полевчук Меланія Іванівна, 1929 р., с. Кутківці, українка, немовля. У 1930 р. разом з батьками вислана в Свердловську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 57 від 17.08.92, спр. Л-2).

Поломар Терентій Пантелеймонович, 1882 р., с. Почапинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 24.05.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.07.97. (П-12414, ДАХмО).

Полудняк Григорій Павлович, 1888 р., смт Чемерівці, українець, малописьменний, завгосп колгоспу. Заарештований 26.11.45. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Кам'янець-Подільським облсудом 12.04.46 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.09.92. (П-28214, архів УСБУ).

Полудняк Казимир Гнатович, 1907 р., смт Чемерівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 04.12.44. Звинувачення: антирадянська агітація. Військпрокуратурою 4-го Українського фронту 28.04.45 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.12.97. (П-4553, архів УСБУ).

Полудняк Пилип Іванович, 1885 р., смт Чемерівці, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 22.04.38.

Звинувачення: член „ПОВ”, шпигун. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.58. (П-6044, архів УСБУ).

Полудняк Тимофій Павлович, 1902 р., смт Чемерівці, українець, освіта початкова. Проживав у с. Томашівка Дунаєвецького р-ну, колгоспник. Заарештований 04.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 06.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.03.68. (П-16322, ДАХмО).

Полужанський Франц Іванович, 1900 р., с. Черче, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 28.04.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 24.09.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.09.98. (П-620, ДАХмО).

Полуляк Василь Семенович, 1918 р., с. Зарічанка, українець, освіта початкова, військовослужбовець, кандидат у члени ВКП(б). Заарештований 15.12.42. Звинувачення: шпигунство. ОВ НКВС 15-ї повітряної армії 20.01.43 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.03.98. (П-8293, архів УСБУ).

Полуляк Микита Григорович, 1881 р., с. Зарічанка, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 03.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.06.98. (П-3042, ДАХмО).

Полуляк Степан Семенович, 1899 р., с. Зарічанка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 10.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 09.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.08.89. (П-19543, архів УСБУ).

Польовий Пилип Петрович, 1885 р., с. Зарічанка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 10.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 09.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.08.89. (П-19548, архів УСБУ).

Польовий Степан Якович, 1891 р., с. Зарічанка, українець. малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.03.98. (П-10751, ДАХмО).

Польовчик (Полевчук) Олександра Яківна, 1903 р., с. Кутківці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Свердловську обл. Померла 02.05.32. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 57 від 17.08.92., спр. Л-2).

Польовчик Степан Романович, с. Кутківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. П-11).

Помірський Дмитро Іванович, 1906 р., с. Драганівка, українець, освіта початкова, ветфельдшер райземвідділу. Заарештований 13.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 28.05.71. (П-16614, архів УСБУ).

Помірський Федір Олександрович, 1901 р., с. Зарічанка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.11.30. Звинувачення: шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 04.12.30 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 04.01.63. (П-12160, архів УСБУ).

Пономар Сергій Іванович, 1915 р., с. Гусятин, українець, освіта середня. Проживав у смт Чемерівці, агроном райземвідділу. Заарештований 22.12.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам’янець-Подільської обл. 17.01.45 засуджений на 15 років каторжних робіт. Військтрибуналом Українського ВО 04.05.45 строк покарання зменшений до 10 років позбавлення волі. Реабілітований колегією з кримінальних справ

Верховного Суду УРСР 05.02.74. (П-16686, архів УСБУ).

Поплавська Емілія, с. Йосипівка, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 719 від 25.07.94, спр. П-103).

Поплавська Марія Тимофіївна, смт Чемерівці, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана в Черкаську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 674 від 12.05.94, спр. П-96).

Поплавський Антон Павлович, 1894 р., с. Тернова Дунаєвецького р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Вишнівчик, токар цукрового заводу. Заарештований 26.04.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 19.08.58. (П-6584, ДАХмО).

Поплавський Василь Йосипович, 1901 р., смт Чемерівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 20.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Загоном України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Поплавський Йосип Степанович, 1904 р., с. Ямпільчик, українець, освіта початкова, лісник. Заарештований 26.05.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.44 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Звільнений 16.10.46. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.11.91. (П-27053, архів УСБУ).

Поплавський Ксаверій, с. Йосипівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 719 від 25.07.94, спр. П-103).

Поплавський Людвіг Михайлович, 1917 р., с. Кутківці, поляк, освіта неповна середня. Проживав у с. Шидлівці, секретар сільради. Заарештований 03.08.38. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном НКВС 07.10.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.12.98. (П-1694, ДАХмО).

Поплавський Микола Гнатович, 1883 р., с. Йосипівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.08.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 28.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.11.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.01.90. (П-25202, архів УСБУ).

Поплавський Михайло Іванович, 1902 р., с. Романівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 25.03.29. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ОДПУ 02.08.29 позбавлений права проживання у визначених місцевостях на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.10.93. (П-28810, архів УСБУ).

Поплавський Павло Йосипович, 1903 р., смт Чемерівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 29.04.38 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.92. (П-27963, архів УСБУ).

Поплавський Франц Север'янович, 1910 р., с. Йосипівка, поляк, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 21.05.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою Приморського ОДПУ 11.06.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 17.07.90. (П-26212, ДАХмО).

Поплик Лука Васильович, 1891 р., хут. Горішній Дзвиняч Турківського р-ну Львівської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Дубівка, колгоспник. Заарештований 12.07.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.09.89. (П-22699, архів УСБУ).

Попроцька Ганна Андріївна, 1894 р., с. Шидлівці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 25.03.29. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 02.08.29 позбавлена права проживання у визначених місцевостях на 3 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 10.04.92. (П-6071, архів УСБУ).

Попроцький Альбін Францович, 1927 р., с. Шидлівці, поляк, утриманець. У 1936 р.

разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. П-121).

Попроцький Володимир Францович, 1923 р., с. Шидлівці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. П-121).

Попроцький Іван Петрович, 1895 р., с. Шидлівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 913 від 30.05.95, спр. П-19).

Попроцький Франц Петрович, 1900 р., с. Шидлівці, поляк, неписьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії. спр. П-121).

Поп'як Леонтій Миколайович, 1904 р., с. Жабинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.06.29. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою ОДПУ 03.11.29 висланий з прикордонної смуги на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.03.93. (П-28539, архів УСБУ).

Пославська Броніслава Климентіївна, 1888 р., с. Кутківці, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 604 від 10.01.94, спр. П-75).

Пославська Яніна Броніславівна, 1920 р., с. Кутківці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 604 від 10.01.94, спр. П-75).

Пославський Броніслав Домінікович, 1879 р., с. Кутківці, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 604 від 10.01.94, спр. П-75).

Пославський Олександр Броніславович, 1921 р., с. Кутківці, поляк, утриманець У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 604 від 10.01.94, спр. П-75).

Пославський Федір Броніславович (Борисович), 1924 р., с. Кутківці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 604 від 10.01.94, спр. П-75).

Потомківський Петро Мартинович, 1896 р., с. Залісся Кам'янець-Подільського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Чагарівка, колгоспник. Заарештований 28.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.11.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.06.67. (П-16168, архів УСБУ).

Потоцька Анелія Йосипівна, 1890 р., с. Мар'янівка, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 689 від 12.05.94, спр. П-94).

Потоцька Броніслава Борисівна, 1919 р., с. Мар'янівка, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 689 від 12.05.94, спр. П-94).

Потоцька Вікторія Борисівна, 1933 р., с. Мар'янівка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 13.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2226, архів УМВС).

Потоцький Борис Варфоломійович, 1884 р., с. Мар'янівка, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 689 від 12.05.94, спр. П-94).

Потоцький Василь Борисович, 1928 р., с. Мар'янівка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 689 від 12.05.94, спр. П-94).

Потоцький Едуард Борисович, 1926 р., с. Мар'янівка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом

України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 689 від 12.05.94, спр. П-94).

Починайко Федір Матвійович, 1900 р., с. Миклашів Пустомитівського р-ну Львівської обл., українець, освіта вища. Проживав у с. Теремківці, директор школи. Заарештований 26.08.37. Звинувачення: член контрреволюційної групи. НКВС СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.05.58. (П-6128, архів УСБУ).

Починок Антон Михайлович, 1889 р., с. Вільхівці, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кутківці, плановик на гірських розробках „Сахкамінь”. Заарештований 06.07.38. Звинувачення: член контрреволюційної групи. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 09.06.59. (П-7653, архів УСБУ).

Починок Василь Андрійович, 1917 р., с. Вільхівці, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 03.07.41. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом в/ч 1080 19.07.41 засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-25936, архів УСБУ).

Починок Макар Андрійович, 1908 р., с. Вільхівці, українець, освіта початкова, помічник машиніста паровоза. Заарештований 25.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Транспортною прокуратурою Південно-Західної залізниці 15.08.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.98. (П-2878, ДАХмО).

Пржестицький Костянтин Леонардович, 1893 р., м. Умань Черкаської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Вишнівчик, зам. головного бухгалтера цукрозаводу. Заарештований 22.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 02.06.60. (П-9247, ДАХмО).

Пригода Микола Євтихійович, 1881 р., с. Чорна, українець, освіта незакінчена середня, зав. медамбулаторією. Заарештований 30.08.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 24.05.60. (П-9238, ДАХмО).

Приймак Анастасія Степанівна, 1897 р., с. Жердя, українка, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 28.04.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам’янець-Подільської обл. 06.06.52 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Верховним Судом СРСР 31.03.54 строк покарання зменшений до 5 років позбавлення волі. Звільнена 25.05.54. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.91. (П-27313, архів УСБУ).

Приймак Анатолій Михайлович, 1923 р., с. Жердя, українець, освіта неповна середня, зав. радіовузлом. Заарештований 28.04.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам’янець-Подільської обл. 06.06.52 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Верховним Судом СРСР 31.03.54 строк покарання зменшений до 5 років позбавлення волі. Звільнений 12.05.54. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.91. (П-27313, архів УСБУ).

Приймак Василь Петрович, 1898 р., с. Фітьків Надвірнянського р-ну Івано-Франківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Жабинці, тракторист Орининської МТС. Заарештований 18.03.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.10.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 24.01.67. (П-16098, архів УСБУ).

Приймак Павлина Павлівна, 1925 р., с. Жердя, українка, освіта неповна середня, колгоспниця. Заарештована 28.04.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам’янець-Подільської обл. 06.06.52 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. 15.07.52 строк покарання зменшений до 5 років позбавлення волі. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.91. (П-27313, архів УСБУ).

Приймак Яків Дем’янович, 1890 р., с. Жердя, українець, освіта спеціальна середня, вчитель. Заарештований 05.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної групи. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.08.58. (П-6395, ДАХмО).

Присяжний Кирило Матвійович, 1897 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.07.89. (П-19149, архів УСБУ).

Приян Герасим Григорович, 1900 р., с. Збриж, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.02.27. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 03.06.27 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.03.93. (П-28529, архів УСБУ).

Проданчук Антон Йосипович, 1913 р., с. Залуччя, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 12.06.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом внутрішньої охорони військ НКВС Челябінської обл. 27.07.37 засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований Генеральною військпрокуратурою по реабілітації 28.06.91. (П-26521, архів УСБУ).

Проданчук Василь Іванович, 1879 р., с. Жердя, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 12.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.03.89. (П-17126, архів УСБУ).

Проданчук Марія Григорівна, 1934 р., с. Черче, українка, утриманка. У 1938 р. разом з матір'ю вислана в Київську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 654 від 05.04.94, спр. П-84).

Проданчук Григорій Іванович, 1892 р., с. Черче, українець, освіта початкова, робітник цукрозаводу. Заарештований 25.08.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 14.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 24.02.61. (П-10187, ДАХмО).

Проданчук Микола Григорович, 1922 р., с. Черче, українець, утриманець. У 1938 р. разом з матір'ю висланий у Київську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 654 від 05.04.94, спр. П-84).

Проданчук Надія Василівна, 1900 р., с. Черче, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в Київську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 654 від 05.04.94, спр. П-84).

Проданчук Петро Григорович, 1929 р., с. Черче, українець, утриманець. У 1938 р. разом з матір'ю висланий у Київську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 654 від 05.04.94, спр. П-84).

Прокоп'юк Василь Семенович, 1900 р., с. Сокиринці, українець, освіта початкова, коваль колгоспу. Заарештований 28.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.10.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.06.67. (П-16169, архів УСБУ).

Прокоп'юк Григорій Федорович, 1870 р., с. Красноставці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 29.10.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 01.04.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.06.01. (П-12822, ДАХмО).

Прокоп'юк Іван Семенович, 1900 р., с. Сокиринці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 24.02.26. Звинувачення: бандитизм. Кам'янець-Подільським окружним судом 09.10.26 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.10.26. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.93. (П-28618, архів УСБУ).

Прокоп'юк Федір Кіндратович, 1900 р., с. Красноставці, українець, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 08.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.04.89. (П-17383, архів УСБУ).

Проппе Георгій Густавович, 1883 р., м. Дунаївці, німець, освіта вища. Проживав у с. Вишнівчик, вчитель. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 27.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.01.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 09.02.90. (П-24542, ДАХмО).

Процьків Василь Йосипович, 1905 р., с. Шидлівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований

згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 78 від 14.09.92, спр. П-10).

Процьків Костянтин Гнатович, 1906 р., с. Шидлівці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.07.27. Звинувачення: шпигунство. Прокурором Кам'янецького округу 18.10.27 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.12.97. (П-13451, архів УСБУ).

Процьків Никифор Андрійович, 1897 р., с. Сокиринці, українець, освіта початкова, колгоспник.Заарештований22.03.33.Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 09.06.67. (П-15131, архів УСБУ).

Процьків Семен Андрійович, 1902 р., с. Сокиринці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 26.11.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 04.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.01.90. (П-25059, архів УСБУ).

Процьків Степан, с. Шидлівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 708 від 25.07.94, спр. Г-5).

Прус Микола Іванович, 1892 р., с. Залуччя, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 30.05.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 19.08.58. (П-6584, ДАХмО).

Пудло Адам Францович, 1894 р., с. Івахнівці, поляк, неписьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-635, архів УМВС).

Пудло Анелія Адамівна, 1935 р., с. Івахнівці, полька, немовля. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-635, архів УМВС).

Пудло Афанасій Созонтович, 1888 р., с. Івахнівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.05.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 19.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 22.01.66. (П-15903, ДАХмО).

Пудло Афанасій Тимофійович, 1889 р., с. Івахнівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.05.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 19.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 22.01.66. (П-15903, ДАХмО).

Пудло Ганна Адамівна, 1922 р., с. Івахнівці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-635, архів УМВС).

Пудло Ганна Антонівна, 1894 р., с. Івахнівці, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-635, архів УМВС).

Пудло Ганна Леонівна, с. Івахнівці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 392 від 19.05.93, спр. Г-18).

Пудло Йосип Адамович, 1920 р., с. Івахнівці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-635, архів УМВС).

Пудло Кароліна Адамівна, 1928 р., с. Івахнівці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-635, архів УМВС).

Пудло Олексій Оксентович, с. Івахнівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 392 від 19.05.93, спр. Г-18).

Пудло Павло Созонович, 1873 р., с. Івахнівці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 20.12.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 15.03.31 висланий у Північний край на 3 роки умовно. Реабілітований

прокуратурою Хмельницької обл. 12.06.89. (П-18944, архів УСБУ).

Пудло Франц Адамович, 1924 р., с. Івахнівці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-635, архів УМВС).

Пукас Ганна Йосипівна, с. Черче, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 831 від 28.11.94, спр. П-105).

Пукас Емілія Миколаївна, 1923 р., с. Черче, українка, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 831 від 28.11.94, спр. П-105).

Пукас Людвіг Стахович, 1900 р., с. Черче, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.03.98. (П-14957, ДАХмО).

Пукас Микола Антонович, 1892 р., с. Черче, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення у 1956. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 591 від 10.01.94, спр. П-32).

Пукас Микола Миколайович, 1926 р., с. Черче, українець, утриманець. У 1936 р. разом з батьком висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення у 1956. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 591 від 10.01.94, спр. П-32).

Пукас Микола Якович, с. Черче, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 831 від 28.11.94, спр. П-105).

Пукас Олександр Іванович, 1908 р., с. Жабинці, українець, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 22.10.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 16.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.05.89. (П-17813, архів УСБУ).

Пукас Олексій Іванович, 1906 р., с. Жабинці, українець, освіта початкова. Проживав у с. Михайлівка, колгоспник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 01.01.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.02.67. (П-16114, ДАХмО).

Пустій Ніна Григорівна, 1907 р., с. Жабинці, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 22.03.33. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 11.06.33 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 30.07.98. (П-2792, ДАХмО).

Пустій Павло Антонович, 1907 р., с. Жабинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 17.08.30. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ 15.07.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.01.90. (П-25224, архів УСБУ).

Пустій Харитон Михайлович, 1884 р., с. Жабинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 08.02.31. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 14.04.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.89. (П-24121, архів УСБУ).

Путо Іван Тимофійович, 1900 р., с. Пукляки, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 02.01.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 31.08.89. (П-22398, архів УСБУ).

Пухальська Євгенія Миколаївна, 1886 р., с. Андріївка, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 16.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2533, архів УМВС).

Пухальська Марія Пилипівна, 1923 р., с. Андріївка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5436, архів УМВС).

Пухальська Розалія Пилипівна, 1931 р., с. Андріївка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5436, архів УМВС).

Пухальська Франка Йосипівна, 1907 р., с. Андріївка, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 695 від 25.07.94, спр. П-104).

Пухальська Цезія Йосипівна, 1932 р., с. Шидлівці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення у 1948 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 695 від 25.07.94, спр. П-104).

Пухальський Антон Михайлович, 1899 р., с. Шидлівці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 19.03.33. Звинувачення: шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 19.08.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 17.02.90. (П-24960, ДАХмО).

Пухальський Броніслав Казимирович, 1893 р., с. Андріївка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам’янці-Подільському 25.11.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 11.06.60. (П-9506, ДАХмО).

Пухальський Іван Пилипович, 1936 р., с. Андріївка, поляк, немовля. У 1936 р. разом з батьками висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 15.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5436, архів УМВС).

Пухальський Йосип Михайлович, 1907 р., с. Шидлівці, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення у 1948 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш райкомісії № 695 від 25.07.94, спр. П-104).

Пухальський Станіслав Йосипович, 1934 р., с. Шидлівці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення у 1948 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш райкомісії № 695 від 25.07.94, спр. П-104).

Пухальський Станіслав Михайлович, 1909 р., с. Шидлівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 10.04.33. Звинувачення: шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 19.08.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 17.02.90. (П-24960, ДАХмО).

Пухальський Стах Гнатович, с. Андріївка, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення у 1956 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 843 від 29.11.94, спр. П-111).

Пухальський Сусан Станіславович, с. Андріївка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 843 від 29.11.94, спр. П-111).

Пухальський Франц Йосипович, 1906 р., с. Андріївка, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Д-20).

Пухнаревич Олексій Степанович, смт Закупне, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 681 від 12.05.94, спр. М-68).

Пуш Олена Францівна, 1896 р., с. Кутківці, полька, малописьменна, домогосподарка. Заарештована 14.01.35. Звинувачення: шпигунство. Кам’янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 30.01.35 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 30.11.98. (П-1670, ДАХмО).

Пушкаренко Пилип Микитович, 1900 р., с. Велика Зелена, українець, освіта початкова, секретар сільради. Заарештований 23.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.12.56. (П-4645, ДАХмО).

Пушкаренко Степан Микитович, 1887 р., с. Велика Зелена, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вільхівці, зав. відділення поштового зв’язку. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу.

Вирок виконаний 15.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.03.82. (П-16834, архів УСБУ).

Пшегоцький Пилип Андрійович, 1899 р., с. Шидлівці, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 22.04.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.09.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.08.61. (П-10858, ДАХмО).

П’ятак Денис Миколайович, с. Степанівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1934 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 682 від 12.05.94, спр. Р-22).

П’ятковський Василь Ілліч, 1896 р., с. Романівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 20.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.12.89. (П-24447, архів УСБУ).

Р

Рагуцький Григорій Родіонович, 1887 р., с. Смолівка Коростишівського р-ну Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Романівка, селянин-одноосібник. Заарештований 25.03.29. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ОДПУ 02.08.29 позбавлений права проживання у визначених місцевостях на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.10.93. (П-28810, архів УСБУ).

Радецький Леонтій Стефанович, 1899 р., с. Варварівка Дунаєвецького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вишнівчик, рахівник лісництва. Заарештований 22.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.09.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 13.02.60. (П-8886, архів УСБУ).

Радзевич (Томашевська) Броніслава Феліксівна, 1895 р., с. Вільхівці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 06.03.28. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокурором Кам’янецького округу 08.06.28 вислана за межі України на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 15.02.93. (П-28469, архів УСБУ).

Радішевський Михайло Іванович, 1900 р., с. Андріївка, поляк, малописьменний, тесля колгоспу. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам’янці-Подільському 25.12.37. Похов. у брат. мог. у р-ні консервного заводу. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 12.12.59. (П-8867, архів УСБУ).

Рак Володимир Іванович, 1918 р., с. Голенищеве, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 21.08.41. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Харківського ВО 27.08.41 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований Головною військпрокуратурою по реабілітації 13.03.91. (П-26266, архів УСБУ).

Рак Феодосій Калинович, 1902 р., с. Жабокрич Крижопільського р-ну Вінницької обл., українець, освіта незакінчена вища. Проживав у с. Кутківці, агроном. Заарештований 22.12.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Прокуратурою Кам’янець-Подільської обл. 26.04.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.06.98. (П-3790, ДАХмО).

Ракочий Данило Тимофійович, 1885 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.10.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.09.89. (П-20214, ДАХмО).

Ракочий Іван Тимофійович, 1888 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.10.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою ДПУ УРСР 30.11.30 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.12.88. (П-17011, архів УСБУ).

Ракочий Текля Олександрівна, 1892 р., с. Бережанка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 27.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою

нарадою колегії ДПУ УРСР 31.01.33 вислана в Казахстан на 3 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 28.11.97. (П-13652, ДАХмО).

Рапацький Олександр Миколайович, 1904 р., с. Юрківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.03.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 21.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.02.98. (П-13806, ДАХмО).

Ратушний Петро Михайлович, 1886 р., с. Стронятин Нестеровського р-н Львівської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Збриж, колгоспник. Заарештований 11.02.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 20.09.89. (П-22610, ДАХмО).

Рачок Данило Данилович, 1900 р., с. Недобоївці Хотинського р-ну Чернівецької обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Бережанка, селянин-одноосібник. Заарештований 19.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.97. (П-14674, архів УСБУ).

Регелюк Килина Кузьмівна, 1876 р., с. Летава, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Новосибірську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 353 від 31.03.93, спр. К-60).

Регелюк Федір Афанасійович, 1913 р., с. Летава, українець, малописьменний, шофер, член ВЛКСМ. Заарештований 21.06.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.03.62. (П-11068, архів УСБУ).

Регелюк Федір Іванович, 1898 р., с. Летава, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Чортків Тернопільської обл., робітник приватного млина. Заарештований 05.10.39. Звинувачення: шпигунство. Військтрибуналом Київського ВО 28.12.40 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.03.41. Реабілітований прокуратурою Західного регіону України 21.08.99. (П-30515, архів УСБУ).

Резнік Йосип Петрович, 1899 р., с. Летава, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 15.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.05.89. (П-18141, архів УСБУ).

Ремішевський Григорій Андрійович, 1882 р., с. Мар'янівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 02.04.30 за шпигунство висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Ремішевський Михайло Степанович, 1906 р., с. Мар'янівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.08.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 12.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.06.89. (П-18413, архів УСБУ).

Репенецька Марія Миколаївна, 1903 р., с. Лозове Могилів-Подільського р-ну Вінницької обл., полька, освіта неповна середня. Проживала у с. Красноставці, вчителька. Заарештована 04.05.38. Звинувачення: антирадянська агітація. УДБ УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.12.38 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.98. (П-631, ДАХмО).

Репетій Василь Степанович, 1908 р., с. Жабинці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.06.29. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою ОДПУ 03.11.29 висланий із прикордонної смуги на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.03.93. (П-28539, архів УСБУ).

Репетій Василь Тимофійович, 1907 р., с. Жабинці, росіянин, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.06.29. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ОДПУ 03.11.29 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.01. (П-28539, ДАХмО).

Репетій Володимир Тимофійович, 1903 р., с. Жабинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС СРСР 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний

14.01.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П-21588, ДАХмО).

Репетій Іван Павлович, 1902 р., с. Жабинці, українець, малописьменний. Проживав у с. Михайлівка, колгоспник. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 11.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 22.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 29.04.67. (П-16146, архів УСБУ).

Репетовський Трохим Гнатович, 1892 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 19.03.33. Звинувачення: шпигунство. Кам’янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 22.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.11.98. (П-1922, ДАХмО).

Решетило Андрій Юстинович, 1895 р., с. Гусятин, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.10.89. (П-20795, ДАХмО).

Решетило Григорій Якович, 1878 р., с. Гусятин, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 07.09.31. Звинувачення: терористичний акт. Трійкою ДПУ УРСР 16.02.32 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П-19021, архів УСБУ).

Решетило Климентій Іванович, 1900 р., с. Гусятин, українець, освіта початкова, комірник колгоспу. Заарештований 23.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.09.98. (П-989, архів УСБУ).

Рибак Афанасій Ананійович, 1889 р., смт Закупне, українець, малописьменний, робітник вапнякового заводу. Заарештований 06.03.33. Звинувачення: шкідництво. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.03.33 висланий у Північний край на 3 роки умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.12.97. (П-13823, ДАХмО).

Рибак Василь Ананійович, 1907 р., смт Закупне, українець, малописьменний, тесля. Заарештований 18.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Жмеринським дорожньо-транспортним відділом ДПУ 21.03.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.01.98. (П-12211, архів УСБУ).

Рибак Федір Леонтійович, 1904 р., с. Кутківці, українець, освіта початкова, робітник кар’єру „Сахкамінь”. Заарештований 11.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 18.04.62. (П-11106, ДАХмО).

Рибачишин Яків Авксентійович, 1885 р., с. Гусятин, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.06.98. (П-3047, ДАХмО).

Рикун Дем’ян Іванович, 1897 р., смт Чемерівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.08.33. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 08.01.34 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.04.98. (П-6689, архів УСБУ).

Римар Іван Григорович, 1901 р., с. Ямпільчик, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий у Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Р-1).

Рога Михайло Євстафійович, 1880 р., с. Жабинці, поляк, неписьменний, сторож колгоспу. Заарештований 24.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.12.58. (П-7065, архів УСБУ).

Рога Михайло Михайлович, 1907 р., Чемеровецький р-н, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Кам’янець-Подільським окружним відділом ДПУ 18.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Рогацька Анелія Бенедиктівна, 1928 р., с. Вільхівці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із

спецпоселення у 1948 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 834 від 29.11.94, спр. Р-25).

Рогацька Антоніна Пилипівна, 1900 р., с. Вільхівці, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення у 1948 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 834 від 29.11.94, спр. Р-25).

Рогацька Ганна Бенедиктівна, 1922 р., с. Вільхівці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення у 1948 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 834 від 29.11.94, спр. Р-25).

Рогацький Бенедикт, с. Вільхівці, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення у 1948 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 834 від 29.11.94, спр. Р-25).

Рогацький Іван Бенедиктович, 1936 р., с. Вільхівці, поляк, немовля. У 1936 р. разом з батьками висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення у 1948 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 834 від 29.11.94, спр. Р-25).

Рогацький Казимир Бенедиктович, 1930 р., с. Вільхівці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення у 1948 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 834 від 29.11.94, спр. Р-25).

Рогацький Юзеф Бенедиктович, 1920 р., с. Вільхівці, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення у 1948 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 834 від 29.11.94, спр. Р-25).

Роженко Софрон Йосипович, 1897 р., с. Гуків, українець, освіта початкова, рахівник сільського споживчого товариства. Заарештований 19.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 28.01.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П-1006, архів УСБУ).

Роженко Федір Григорович, 1900 р., с. Гуків, українець, малописьменний, тесля. Заарештований 21.10.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.04.59. (П-7516, архів УСБУ).

Роженко Яків Григорович, 1884 р., с. Гуків, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 08.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 04.01.64. (П-15376, ДАХмО).

Роздайгора Семен Федорович, 1895 р., с. Завадівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.06.38. Звинувачення: учасник шпигунської повстанської групи. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.11.60. (П-9956, архів УСБУ).

Розман Едуард Степанович, 1902 р., с. Вишнівчик, поляк, малописьменний, робітник цукрозаводу. Заарештований 12.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 21.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.10.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.08.90. (П-26078, архів УСБУ).

Роман Омелян Іванович, 1891 р., с. Паланка (Бессарабія), українець, освіта початкова. Проживав у с. Вишнівчик, зав. поштового відділення. Заарештований 14.06.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.09.59. (П-8142, ДАХмО).

Романишин Антон Федорович, 1894 р., с. П’ятничани, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.03.29. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Кам’янець-Подільським окружним судом 24.10.29 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.11.97. (П-30356, архів УСБУ).

Романишин Олексій Петрович, 1899 р., с. Біла, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 08.01.35. Звинувачення: розповсюдження листівок антирадянського характеру. Смотрицьким райвідділом ДПУ 20.02.35 справу припинено, з-під

варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П-1271, ДАХмО).

Романишин Павло Якович, 1893 р., с. Мар’янівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 23.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.08.89. (П-20098, архів УСБУ).

Романишин Тимофій Федорович, 1900 р., с. П’ятничани, українець, малописьменний, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 17.06.48 висланий в Іркутську обл. на 8 років. Звільнений із спецпоселення 12.01.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1692, архів УМВС).

Романов Микола Данилович, 1917 р., с. Теремківці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 14.01.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 17.02.48 засуджений на 15 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Звільнений 13.10.55. Реабілітований Пленумом Верховного Суду СРСР 27.09.78. (П-16800, архів УСБУ).

Романська Ганна Яківна, 1875 р., с. Гусятин, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1934 р. як неблагонадійний елемент вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 804 від 06.09.94, спр. Р-2).

Романський Іван Ілліч, 1868 р., с. Гусятин, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 04.04.33. Звинувачення: шпигунство. Кам’янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 08.07.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.98. (П-2459, архів УСБУ).

Романський Іван Павлович, 1926 р., с. Гусятин, українець, утриманець. У 1934 р. разом з батьками висланий в Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 804 від 06.09.94, спр. Р-2).

Романський Олександр Павлович, 1921 р., с. Гусятин, українець, утриманець. У 1934 р. разом з батьками висланий в Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 804 від 06.09.94, спр. Р-2).

Романський Павло Васильович, 1888 р., с. Гусятин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1934 р. як неблагонадійний елемент висланий в Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 804 від 06.09.94, спр. Р-2).

Романцов Степан Петрович, 1900 р., с. Вільхівці, українець, освіта початкова. Проживав у с. Гусятин, сторож контори „Заготсіно”. Заарештований 29.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 02.01.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.08.89. (П-19991, архів УСБУ).

Романцова Ксенія Андріївна, 1909 р., с. Шидлівці, українка, малописьменна, без певних занять. Заарештована 10.02.28. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокурором Кам’янецького округу 08.06.28 вислана за межі України на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 15.02.93. (П-28469, архів УСБУ).

Романчук Григорій Романович, 1912 р., с. Жердя, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.04.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам’янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 18.05.31 справу припинено; внесений у списки на виселення за межі України. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.02.93. (П-12918, ДАХмО).

Романчук Дмитро Романович, 1908 р., с. Жердя, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.04.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам’янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 18.05.31 справу припинено; внесений у списки на виселення за межі України. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.02.93. (П-12918, ДАХмО).

Романюк Григорій Іванович, 1883 р., с. Гуків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 01.02.33 висланий у Казахстан на 3 роки. Помер у 1933 р. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.10.94. (П-13713, архів УСБУ).

Романюк Никифор Петрович, 1909 р., с. Гуків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.04.27. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ОДПУ 02.09.27 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.03.93. (П-28505, архів УСБУ).

Романюк Павло Микитович, 1899 р., с. Гуків, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.10.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.09.59. (П-8076, архів УСБУ).

Романюк Ярослав Григорович, 1912 р., с. Бережанка, українець, малописьменний. Проживав у с. Пукляки, колгоспник. Заарештований 09.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.08.89. (П-19943, архів УСБУ).

Романюк-Романишин Прокіп Васильович, 1893 р., с. Гуків, українець, малописьменний, муляр колгоспу. Заарештований 20.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 09.04.38 засуджений на 5 років позбавлення волі з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.06.91. (П-26359, архів УСБУ).

Ромах Йосип Корнійович, с. Хропотова, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 473 від 20.08.93, спр. Б-88).

Ромах Федір Корнилович, 1900 р., с. Хропотова, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.04.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокурором Городоцької дільниці 29.04.31 справу направлено для визначення покарання в судову трійку ДПУ УРСР. Рішення по справі немає. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.01.98. (П-12798, ДАХмО).

Росецький Йосип Андрійович, 1882 р., с. Свіршківці, поляк, неписьменний, коваль колгоспу. Заарештований 22.04.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.58. (П-6044, архів УСБУ).

Росоловська Юзефа Миколаївна, 1900 р., с. Цикова, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5452, архів УМВС).

Росоловський Антон Павлович, 1931 р., с. Цикова, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з матір'ю висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 13.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5452, УМВС).

Росоловський Броніслав Павлович, 1924 р., с. Цикова, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з матір'ю висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5452, УМВС).

Ростецька Марія Йосипівна, 1908 р., с. Вільхівці, полька, малописьменна. Проживала у с. Вигода, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 11.02.56. Реабілітована УМВС України у Хмельницькій обл. 07.03.97. (П-5454, архів УМВС).

Ростецький Казимир Антонович, 1906 р., с. Вигода, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 11.02.56. Реабілітований УМВС України у Хмельницькій обл. 07.03.97. (П-5453, архів УМВС).

Рублик Андрій Пилипович, 1892 р., с. Кормильча, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.08.89. (П-19599, архів УСБУ).

Рубцов Микола Іванович, 1894 р., м. Санкт-Петербург (Росія), росіянин, малописьменний. Проживав у с. Почапинці, селянин-одноосібник. Заарештований 02.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою ДПУ УРСР 10.03.30 засуджений на 10 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П-22888, архів УСБУ).

Рудий Пилип Якимович, 1900 р., с. Гуків, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 24.03.36. Звинувачення: шпигунство. Військпрокуратурою 17-го стрілецького корпусу 16.04.36 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.07.98. (П-2439, архів УСБУ).

Рудий Роман Ілліч, 1888 р., с. Гуків, українець, неписьменний, селянин-одноосібник.

Заарештований 03.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 25.09.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.89. (П-23722, архів УСБУ).

Рудницький Октавіан Іванович, 1912 р., с. Андріївка, поляк, освіта середня, вчитель. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 28.09.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.58. (П-6044 архів УСБУ.

Русаневич Аполлон Петрович, 1919 р., с. Кутківці, поляк, освіта неповна середня, ремонтник на залізничній колії. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 09.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-614, архів УМВС).

Русаневич Володимир Петрович, 1923 р., с. Кутківці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 09.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-607, архів УМВС).

Русаневич Ганна Карлівна, 1892 р., с. Кутківці, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 09.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-615, архів УМВС).

Русаневич Петро Павлович, 1887 р., с. Кутківці, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-615, архів УМВС).

Русаневич Розалія Петрівна, 1929 р., с. Кутківці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 09.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-480, архів УМВС).

Русецький Володимир Олександрович, 1897 р., с. Цикова, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 04.02.38 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 16.07.66. (П-16010, ДАХмО).

Русецький Михайло Олександрович, 1904 р., с. Цикова, українець, малописьменний, приймальник лісовантажного пункту. Заарештований 19.04.38. Звинувачення: член диверсійно-повстанської організації, шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.04.59. (П-7454, архів УСБУ).

Руснак Андрій Іванович, 1892 р., с. Мендікауци (Молдова), молдован, малописьменний. Проживав у с. Кузьминчик, стрілочник ст. Закупне. Заарештований 15.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 20.03.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.89. (П-24011, архів УСБУ).

Рябий Петро Федорович, 1895 р., с. Летава, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 19.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 11.07.77. (П-16774, архів УСБУ).

С

Саблін Василь Петрович, с. Жердя, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 05.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Кам'янець-Подільської обл. 27.03.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П-1334, ДАХмО).

Савицька (Бистрицька) Анелія Андріївна, 1921 р., с. Кочубеїв, полька, утриманка. У 1936 р. разом з матір'ю вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення у 1956 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 910 від 26.04.95, спр. Б-96).

Савицька Лукерія Олександрівна, с. Кочубеїв, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення у 1956 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 910 від 26.04.95, спр. Б-96).

Савицький Володимир Андрійович, 1914 р., с. Кочубеїв, поляк, малописьменний,

колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення у 1956 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 910 від 26.04.95, спр. Б-96).

Савицький В'ячеслав Аполлонович, 1915 р., с. Рудка, поляк, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 06.07.44. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом залізничних військ 1-го Прибалтійського фронту 28.09.44 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований Управлянням по реабілітації у м. Москві 14.07.92. (П-27942, архів УСБУ).

Савицький Зиґфрід Матвійович, 1898 р., с. Нивна Дзержинського р-ну Житомирської обл., поляк, малописьменний. Проживав у смт Чемерівці, шофер райспоживспілки. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.58. (П-6044, архів УСБУ).

Савчук Леонтій Федорович, 1899 р., ст. Окниця (Бессарабія), українець, освіта початкова. Проживав у с. Жердя, рахівник сільського споживчого товариства. Заарештований 06.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 24.09.38. Похов. брат. мог. на стар. міськ. клад. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.05.62. (П-11143, ДАХмО).

Савчук Степан Максимович, 1921 р., с. Жердя, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 02.07.35. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 01.08.35 направлений у трудколонію. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.09.92. (П-600, ДАХмО).

Садовський-Кульчицький Іван Андрійович, 1897 р., смт Чемерівці, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 19.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 16.02.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.05.89. (П-17886, архів УСБУ).

Сакевич Йосип Іванович, 1890 р., с. Криків, українець, малописьменний, мельник колгоспу. Заарештований 20.03.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 висланий у Північний край на 3 роки умовно. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 09.02.90. (П-25273, архів УСБУ).

Сакевич Михайло Францович, 1894 р., с. Шидлівці, українець. малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 10.11.31. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 08.06.32 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П-22560, ДАХмО).

Самборук Ілля Миколайович, 1902 р., с. Гусятин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.02.27. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 10.06.27 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.02.93. (П-284, архів УСБУ).

Сандурська Юзефа Йосипівна, 1892 р., с. Вільхівці, полька, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 05.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС СРСР 04.12.37 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 30.11.89. (П-21862, ДАХмО).

Сапко Антон Матвійович, 1880 р., с. Андріївка, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 18.03.30 за антирадянську діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Саплива Феодосія Омелянівна, 1897 р., с. Степанівка, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в Київську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 697 від 25.07.94, спр. С-50).

Сапливий Сидір (Сергій) Петрович, 1897 р., с. Степанівка, українець, малописьменний, муляр на військовому будівництві м. Кам'янець-Подільський. Заарештований 14.01.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 31.03.59. (П-7310, архів УСБУ).

Саранчук Микола Васильович, 1900 р., с. Пукляки, українець, малописьменний, коваль

колгоспу. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: шпигунство. Орининським райвідділом НКВС 18.12.37 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.09.98. (П-929, архів УСБУ).

Сарновський Микола Федорович, 1908 р., с. Карачківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. УДБ УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 26.11.37 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.98. (П-314, ДАХмО).

Сас Никифор Андрійович, 1873 р., с. Вишнівчик, українець, освіта початкова, машиніст паровоза. Заарештований 06.01.29. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 16.08.29 позбавлений права проживання у визначених місцевостях на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.01.98. (П-15176, ДАХмО).

Сафроняк Василь Степанович, 1887 р., с. Залуччя, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 23.10.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою ДПУ УРСР 17.12.30 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.12.89. (П-23642, архів УСБУ).

Сахновська Владислава Миколаївна, 1929 р., с. Вигода, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 921 від 31.07.95, спр. С-78).

Сахновська Ф. Д., 1904 р., с. Вигода, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 921 від 31.07.95, спр. С-78).

Сахновський Микола Петрович, 1900 р., с. Вигода, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 921 від 31.07.95, спр. С-78).

Сацюк Павло Тимофійович, 1889 р., с. Вільхівці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 01.01.38. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 01.02.90. (П-24936, ДАХмО).

Сашин Іван Олександрович, 1897 р., м. Білопілля Сумської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Шидлівці, селянин-одноосібник. Заарештований 12.06.26. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Кам’янець-Подільським окружним судом 16.10.26 засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.02.97. (П-29776, архів УСБУ).

Сваричевська Ніна Станіславівна, 1911 р., с. Вівся, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 11.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3587, архів УМВС).

Сваричевський Броніслав Юліанович, 1930 р., с. Вівся, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 11.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3586, архів УМВС).

Сваричевський Юліан Іванович, 1913 р., с. Вівся, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 12.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3585, архів УМВС).

Сваричевський Людвіг Антонович, 1886 р., с. Юрківці, поляк, малописьменний. Проживав у с. Вишнівчик, сторож у лісництві. Заарештований 01.01.38. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 29.08.61. (П-10860, ДАХмО).

Свецький Омелян Іванович, 1907 р., с. П’ятничани, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.03.29. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Кам’янець-Подільським окружним судом 24.10.29 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.11.97. (П-30356, архів УСБУ).

Свистун Михайло Васильович, 1878 р., с. Вільхівці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.11.26. Звинувачення: участь у підготовці повстання. Кам’янець-Подільським окружним судом 16-19.09.27 засуджений на 6 років позбавлення волі. Звільнений 09.11.28. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.01.97. (П-29752, архів УСБУ).

Свистун Семен Олексійович, 1918 р., с. Вільхівці, українець, освіта неповна середня, рахівник колгоспу. Заарештований 18.04.49. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 28.05.49 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.07.91. (П-26794, архів УСБУ).

Свідер Василь Кирилович, 1885 р., с. Хропотова, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.10.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 29.12.30 висланий на Північ на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.01.98. (П-12111, архів УСБУ).

Свідер Василь Олексійович, 1903 р., с. Хропотова, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 19.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою ДПУ УРСР 25.05.31 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.12.89. (П-24028, архів УСБУ).

Свідер Савелій Федорович, 1903 р., с. Хропотова, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.03.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 19.07.37 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.07.91. (П-26711, архів УСБУ).

Свідер Семен Павлович, 1900 р., с. Хропотова, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 05.05.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.07.97. (П-12398, ДАХмО).

Свідер Сергій Миколайович, 1904 р., с. Юрківці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 21.10.30. Звинувачення: бандитизм, втеча з-під варти. Трійкою ДПУ УРСР 14.03.31 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.05.89. (П-18123, архів УСБУ).

Свідер Спиридон Іванович, 1886 р., с. Хропотова, українець, малописьменний, сезонний робітник радгоспу. Заарештований 03.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.08.89. (П-19445, архів УСБУ).

Свідерський Іван Тимофійович, 1874 р., с. Івахнівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 11.01.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою ДПУ УРСР 06.03.30 висланий у Північний край. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.01.89. (П-17025, архів УСБУ).

Свідзінський Олександр Віталійович, 1891 р., с. Калачківці Кам'янець-Подільського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у с. Вишнівчик, рахівник заготівельного пункту. Заарештований 20.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.10.89. (П-21234, ДАХмО).

Свінтицький Іван Матвійович, 1893 р., с. Гусятин, українець, освіта середня спеціальна, вчитель. Заарештований 09.09.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. УДБ УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.12.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.06.98. (П-2954, архів УСБУ).

Свято Іван Іванович, 1881 р., с. Кормильча, українець, малописьменний, робітник каналоводбуду м. Кам'янець-Подільський. Заарештований 24.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.11.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 21.07.62. (П-3110, ДАХмО).

Свято Степан Леонтійович, 1912 р., с. Кормильча, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 30.06.31. Звинувачення: терористична діяльність. Трійкою ДПУ УРСР 30.11.31 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.12.89. (П-24048, архів УСБУ).

Свято Федір Кирилович, 1906 р., с. Кормильча, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 01.06.31. Звинувачення: терористична діяльність. Трійкою

ДПУ УРСР 30.11.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.12.89. (П-24048, архів УСБУ).

Севастянов Олександр Тимофійович, 1932 р., с. Кутківці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з матір'ю висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 17.01.56. Реабілітований УМВС України у Хмельницькій обл. 02.08.95. (П-3594, архів УМВС).

Севастянов Олександр Федорович, 1884 р., с. Кутківці, українець, малописьменний. Проживав у с. Дубівка, селянин-одноосібник. Заарештований 19.10.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 03.01.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.97. (П-13455, архів УСБУ).

Севастянова Францішка Іванівна, 1892 р., с. Кутківці, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3594, архів УМВС).

Селецька Марія Йосипівна, 1902 р., м. Дніпропетровськ, українка, малописьменна. Проживала у смт Чемерівці, колгоспниця. Особливою нарадою НКВС СРСР 26.12.45 як член сім'ї зрадника Батьківщини вислана в Казахстан на 5 років. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3720, архів УМВС).

Селецький Леонтій Улянович, 1927 р., смт Чемерівці, українець, малописьменний, колгоспник. Особливою нарадою НКВС СРСР 26.12.45 як член сім'ї зрадника Батьківщини висланий у Казахстан на 5 років. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3720, архів УМВС).

Семенишин Андрій Васильович, 1896 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 04.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 22.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.05.89. (П-17525, архів УСБУ).

Семенишин Григорій Карпович, 1889 р., с. Мала Зелена, українець, освіта середня, ветфельдшер колгоспу. Заарештований 05.08.47. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 27.09.47 засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.03.93. (П-28476, архів УСБУ).

Семенишин Іван Кирилович, 1885 р., с. Жердя, українець, малописьменний, тесля колгоспу. Заарештований 06.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.09.89. (П-20502, архів УСБУ).

Семенишин Петро Федорович, 1927 р., с. Велика Зелена, українець, утриманець. У 1931 р. разом з батьками висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 970 від 30.05.96, спр. К-150).

Семенишин Федір Володимирович, с. Велика Зелена, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий у Свердловську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 787 від 06.09.94, спр. П-49).

Семенишина Валентина Федорівна, 1921 р., с. Велика Зелена, українка, утриманка. У 1931 р. разом з батьками вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 970 від 30.05.96, спр. К-150).

Семенишина Ганна Федорівна, 1919 р., с. Велика Зелена, українка, утриманка. У 1931 р. разом з батьками вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 970 від 30.05.96, спр. К-150).

Семенишина Пелагія Іванівна, с. Велика Зелена, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як неблагонадійний елемент вислана в Свердловську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 787 від 06.09.94, спр. П-49).

Семенов Кирило Федорович, 1881 р., с. Ямпільчик, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 31.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.04.98. (П-5057, ДАХмО).

Семенюк Йосип Петрович, 1880 р., с. Мала Ростовка Оратівського р-ну Вінницької

обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Черче, селянин-одноосібник. Заарештований 03.06.22. Звинувачення: член петлюрівської організації. 31.07.22 справу передано на розсуд Вінницькому губернському ДПУ. Інших даних немає. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.02.99. (П-16262, архів УСБУ).

Семчишин Роман Іванович, 1895 р., с. Слобода Івано-Франківська обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Кузьминчик, колгоспник. Заарештований 11.02.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 09.04.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 20.09.89. (П-22612, ДАХмО).

Сивак Іван Назарович, 1906 р., с. Кугаївці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 24.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 25.10.58. (П-6881, архів УСБУ).

Сивак Максим Назарович, 1898 р., с. Кугаївці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 09.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 25.10.58. (П-6881, архів УСБУ).

Сидоренко Трохим Федорович, 1892 р., с. Залуччя, українець, малописьменний, старший охоронник Кам’янець-Подільського цементного заводу. Заарештований 30.06.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 07.08.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 12.08.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.08.89. (П-20010, архів УСБУ).

Сидоров Степан Євстахійович, 1892 р., с. Слобідка-Смотрицька, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чорна, рахівник споживчого товариства. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 12.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.12.89. (П-23859, ДАХмО).

Сидоровський Гаврило Пилипович, 1913 р., с. Вікторівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 13.04.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою МДБ СРСР 02.10.48 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.04.93. (П-28569, архів УСБУ).

Сидоровський Дмитро Костянтинович, 1900 р., с. Вікторівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.05.37. Звинувачення: член контрреволюційної терористичної групи. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 13.08.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 31.08.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.02.62. (П-11219, архів УСБУ).

Силенко Іван Васильович, с. Гуків, українець, малописьменний, колгоспник. У 1937 р. як неблагонадійний елемент висланий у Челябінську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 896 від 26.04.95, спр. М-79).

Силенко Марія Григорівна, с. Гуків, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана у Челябінську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 896 від 26.04.95, спр. М-79).

Синдер Герасим Степанович, 1893 р., с. Печі (Угорщина), мадяр, малописьменний. Проживав у с. Збриж, селянин-одноосібник. Заарештований 13.02.27. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 03.06.27 позбавлений права проживання у 12 прикордонних пунктах на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.03.93. (П-28529, архів УСБУ).

Синишин Давид Якович, 1896 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, зав. молочним пунктом. Заарештований 30.05.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 18.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.06.59. (П-7761, ДАХмО).

Синишин Єлисей Олексійович, 1892 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. УНКВС Вінницької обл. 14.01.35 як неблагонадійний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3268, архів УМВС).

Синишин Іван Григорович, 1896 р., с. Бережанка, українець, малописьменний,

колгоспник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 06.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам’янці-Подільському 10.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 01.08.88. (П-16892, ДАХмО).

Синишин Йосип Якович, 1902 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.03.33. Звинувачення: шпигунство. Кам’янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 20.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.98. (П-2675, архів УСБУ).

Синишин Кирило Михайлович, 1904 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 позбавлений права проживання у 12 прикордонних пунктах на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.02.98. (П-10523, ДАХмО).

Синишин Яків Олексійович, 1897 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 21.08.32 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.10.97. (П-13267, архів УСБУ).

Синявський Антон Антонович, 1873 р., с. Чорна, поляк, неписьменний, тесля колгоспу. Заарештований 30.05.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 31.05.65. (П-15669, архів УСБУ).

Синявський Микола Лаврентійович, 1914 р., с. Чорна, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 26.11.42. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Туапсинської військово-морської бази Чорноморського флоту 20.01.43 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.11.97. (П-30362, архів УСБУ).

Сироїжко Василь Васильович, 1908 р., с. Кутківці, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 30.07.43. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 2-ї повітряної армії 17.08.43 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.09.97. (П-30216, архів УСБУ).

Сиротюк Іван Петрович, 1897 р., с. Красноставці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 06.03.38. Звинувачення: учасник контрреволюційної повстанської групи. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам’янці-Подільському 13.07.38. Похов у р-ні стар. міськ. клад. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 14.05.60. (П-9237, ДАХмО).

Сирпутович Іван Костянтинович, 1898 р., с. Стимоні Ошмянського пов. (Польща), поляк, освіта початкова. Проживав у с. Кутківці, зав. їдальні. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.05.89. (П-17945, ДАХмО).

Ситник Василь Якович, 1901 р., с. Жердя, українець, малописьменний, конюх колгоспу. Заарештований 06.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Кам’янець-Подільської обл. 04.01.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.09.92. (П-1340, ДАХмО).

Ситник Юхимія Адамівна, с. Почапинці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 394 від 19.05.93, спр. С-48).

Сінчук Дмитро Петрович, 1905 р., с. Гаврилівці Кам’янець-Подільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кочубеїв, селянин-одноосібник. УНКВС Вінницької обл. 13.01.35 як неблагонадійний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Звільнений із спецпоселення 07.05.47. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3293, архів УМВС).

Сінчук Євгенія Василівна, 1914 р., с. Кочубеїв, українка, освіта початкова, селянка-одноосібниця. УНКВС Вінницької обл. 13.01.35 як неблагонадійний елемент вислана у біломорсько-балтійські табори. Звільнена із спецпоселення 07.05.47. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3293, архів УМВС).

Сіньков Андрій Пилипович, 1887 р., с. Чорна, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 23.06.41. Звинувачення: антирадянська агітація. Алтайським крайовим судом 06.10.41 засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.07.91. (П-26569, архів УСБУ).

Сіньков Іван Тимофійович, 1872 р., с. Чорна, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 02.04.30 за антирадянську діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Сіньков Іван Юхимович, с. Андріївка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий на Урал. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 88 від 14.09.92, спр. С-8).

Сіньков Ілля Павлович, 1891 р., с. Андріївка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 13.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 06.04.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 05.08.67. (П-16222, архів УСБУ).

Сіньков Микола Іванович, 1910 р., с. Андріївка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий на Урал. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 88 від 14.09.92, спр. С-8).

Сіньков Семен Васильович, 1895 р., с. Чорна, українець, освіта початкова, касир колгоспу. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.12.89. (П-23846, ДАХмО).

Сінькова Марія Василівна, 1893 р., с. Андріївка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана на Урал. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 88 від 14.09.92, спр. С-8).

Сірант Антон Іванович, 1908 р., с. П'ятничани, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.03.29. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Кам'янець-Подільським окружним судом 24.10.29 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.11.97. (П-30356, архів УСБУ).

Сірант Василь Пантелеймонович, 1875 р., с. П'ятничани, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.10.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 04.12.30 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.12.88. (П-16990, ДАХмО).

Сірант Володимир Пантелеймонович, 1936 р., с. П'ятничани, українець, утриманець. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.03.50 разом з матір'ю висланий у Томську обл. Звільнений із спецпоселення 03.06.58. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-30, архів УМВС).

Сірант Володимир Семенович, 1888 р., с. П'ятничани, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.03.29. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 04.03.30 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.06.01. (П-24044, ДАХмО).

Сірант Галина Пантелеймонівна, 1931 р., с. П'ятничани, українка, освіта початкова, колгоспниця. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.03.50 як член сім'ї пособниці ОУН вислана в Томську обл. Звільнена із спецпоселення 22.05.58. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-30, архів УМВС).

Сірант Горпина Іванівна, 1901 р., с. П'ятничани, українка, малописьменна, колгоспниця. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.03.50 як пособниця ОУН вислана в Томську обл. Звільнена із спецпоселення 22.05.58. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-30, архів УМВС).

Сірант Григорій Васильович, 1908 р., с. П'ятничани, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 26.01.50. Звинувачення: зносини з іноземною державою. Кам'янець-Подільським облсудом 27.02.50 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Президією Верховного Суду УРСР 04.03.55 строк

покарання зменшений до 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.05.93. (П-28624, архів УСБУ).

Сірант Марко Юхимович, 1904 р., с. П'ятничани, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.03.29. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Кам'янець-Подільським окружним судом 24.10.29 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.11.97. (П-30356, архів УСБУ).

Сірант Олексій Іванович, 1890 р., с. П'ятничани, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 02.03.29. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 04.03.30 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.06.01. (П-24044, ДАХмО).

Сірант Пантелеймон Федорович, 1902 р., с. П'ятничани, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 19.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 28.01.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.08.58. (П-6942, архів УСБУ).

Сірант Параска Йосипівна, 1899 р., с. Гуків, українка, малописьменна. Проживала у с. П'ятничани, колгоспниця. Заарештована 27.01.35. Звинувачення: зрада Батьківщини. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном НКВС 09.09.35 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.98. (П-2647, архів УСБУ).

Сірант Петро Пантелеймонович, 1934 р., с. П'ятничани, українець, утриманець. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.03.50 разом з матір'ю висланий у Томську обл. Звільнений із спецпоселення 22.05.58. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-30, архів УМВС).

Сірко Василь Степанович, 1888 р., с. Вільхівці, українець, освіта початкова, касир ощадкаси, член ВКП(б) з 1917 р. по 1921 р. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 14.01.58. (П-5260, архів УСБУ).

Сірко Терентій Миколайович, 1905 р., с. Кузьминчик, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 11.01.31. Звинувачення: шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 08.02.31 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.12.89. (П-25281, архів УСБУ).

Скакун Василь Дмитрович, 1890 р., с. Сокиринці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 24.01.34. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном 28.02.34 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.08.98. (П-556, архів УСБУ).

Скварчевська Василина Захарівна, 1899 р., с. Мар'янівка, українка, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 30.09.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-342, архів УМВС).

Скварчевська Лідія Станіславівна, 1924 р., с. Мар'янівка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-342, архів УМВС).

Скварчевська Надія Станіславівна, 1935 р., с. Мар'янівка, полька, немовля. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-342, архів УМВС).

Скварчевська Павлина Станіславівна, 1934 р., с. Мар'янівка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-342, архів УМВС).

Скварчевський Станіслав Йосипович, с. Мар'янівка, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-342, архів УМВС).

Скляренко Іван Іванович, 1886 р., с. Климівка Білопільського р-ну Сумської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Івахнівці, робітник. Заарештований 15.11.37. Звинувачення: член диверсійно-шкідницької організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 05.05.38. Похов. брат. мог. міськ. клад. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 04.08.59. (П-8897, архів УСБУ).

Скоб'як Герасим Павлович, 1905 р., с. Хропотова, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.01.58. (П-5258, архів УСБУ).

Скоб'як Матвій Петрович, 1903 р., с. Хропотова, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.06.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.11.97. (П-13249, архів УСБУ).

Скоп Карпо Іванович, 1904 р., с. Івахнівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.03.33. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 21.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.98. (П-2684, архів УСБУ).

Скопецький Леонід Макарович, 1907 р., с. Кугаївці, українець, освіта середня, зав. клубу. Заарештований 22.04.49. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 11.06.49 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 29.01.55 строк покарання зменшений до 8 років позбавлення волі. Звільнений 18.07.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.06.91. (П-26445, архів УСБУ).

Скопецький Михайло Якович, 1897 р., с. Кугаївці, українець, малописьменний, столяр колгоспу. Заарештований 18.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.11.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 18.10.58. (П-6895, архів УСБУ).

Скопецький Онуфрій Якович, 1902 р., с. Кугаївці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 09.03.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 09.04.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 18.01.58. (П-5503, архів УСБУ).

Скотецька Ганна Микитівна, 1918 р., с. Романівка, українка, малописьменна, продавець. Заарештована 08.01.49. Звинувачення: пособниця ОУН. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 10.04.49 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Військколегією Верховного Суду СРСР 22.05.55 строк покарання зменшений до 5 років позбавлення волі. Реабілітована Управлінням по нагляду Прокуратури СРСР 31.07.91. (П-27150, архів УСБУ).

Скотецький Василь Афанасійович, 1906 р., с. Романівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 27.11.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.10.89. (П-20895, ДАХмО).

Скотецький Пилип Афанасійович, 1899 р., смт Чемерівці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 08.12.30. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 09.02.31 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.09.89. (П-23121, ДАХмО).

Скотецький Родіон Дмитрович, 1902 р., с. Голенищеве, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 21.12.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 20.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 09.10.59. (П-8182, ДАХмО).

Скотинянська Олександра Марківна, 1916 р., с. Вільхівці, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення у Казахстан. Звільнена із спецпоселення у 1948 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 621 від 10.01.94, спр. С-51).

Скотинянський Владислав Феліксович, 1898 р., с. Вільхівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 21.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.97. (П-13860, архів УСБУ).

Скотинянський Іван Антонович, 1909 р., с. Вільхівці, українець, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний

елемент висланий на спецпоселення у Казахстан. Звільнений із спецпоселення у 1948 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 621 від 10.01.94, спр. С-51).

Скриба Михайло Петрович, 1885 р., с. Оринин Кам'янець-Подільського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Кутківці, колгоспник. Заарештований 30.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС СРСР 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.89. (П-24221, ДАХмО).

Скригуль Мойсей Іванович, 1891 р., с. Збриж, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 21.11.28. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським окружним судом 11.06.29 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.04.97. (П-29853, архів УСБУ).

Скринчук Григорій Михайлович, 1884 р., с. Залуччя, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 23.10.30. Звинувачення: член контрреволюційної групи. Трійкою ДПУ УРСР 17.12.30 засуджений на 8 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.12.89. (П-23642, архів УСБУ).

Скубашевська (Ільницька) Антоніна Іванівна, 1922 р., с. Вівся, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 435 від 20.08.93, спр. І-12).

Скубашевська Ганна Якубівна, 1894 р., с. Вівся, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 435 від 20.08.93, спр. І-12).

Скубашевська (Катюшевська) Марія Іванівна, 1918 р., с. Вівся, полька, освіта початкова, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 10.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5464, УМВС).

Скубашевський Іван Михайлович, 1887 р., с. Вівся, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 435 від 20.08.93, спр. І-12).

Скубашевський Йосип Іванович, 1909 р., с. Вівся, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 11.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3579, архів УМВС).

Скубашевський Фелікс Іванович, 1915 р., с. Вівся, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 435 від 20.08.93, спр. І-12).

Скульська Галина Людвігівна, 1928 р., с. Кутківці, полька, утриманка. У 1933 р. разом з матір'ю вислана у Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-24715, архів УСБУ).

Скульська Ганна Миколаївна, 1910 р., с. Теремківці, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 11.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3580, архів УМВС).

Скульська Францішка, 1905 р., с. Кутківці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана у Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-24715, архів УСБУ).

Скульська Цезарія Францівна, 1930 р., с. Теремківці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 11.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3581, архів УМВС).

Скульська Ядвіга Францівна, 1936 р., с. Теремківці, полька, немовля. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 15.09.55. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5465, архів УМВС).

Скульський Едуард Людвігович, 1926 р., с. Кутківці, поляк, утриманець. У 1933 р. разом з матір'ю висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-24715, архів УСБУ).

Скульський Людвіг Олександрович, 1900 р., с. Кутківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.05.33. Звинувачення: шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 22.09.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.01.90. (П-24715, архів УСБУ).

Скульський Михайло Йосипович, 1895 р., с. Кутківці, поляк, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.10.59. (П-8400, ДАХмО).

Скульський Франц Іванович, 1902 р., с. Теремківці, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 11.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3582, архів УМВС).

Скурський Микола Олександрович, 1893 р., с. Шидлівці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 25.03.29. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 02.08.29 позбавлений права проживання у визначених місцях на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.04.92. (П-6071, архів УСБУ).

Скурський Михайло Михайлович, 1905 р., с. Гусятин, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 29.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС СРСР 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.01.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П-23472, ДАХмО).

Скурський Пилип Йосипович, 1878 р., с. Шидлівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 17.04.31. Звинувачення: антирадянська агітація. 27.04.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.04.91. (П-5838, архів УСБУ).

Скурський Сидір Петрович, 1896 р., с. Шидлівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 11.02.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 17.09.63. (П-13598, архів УСБУ).

Слободян Ганна Іванівна, 1912 р., с. Збриж, українка, малописьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 12.05.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 15.04.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-196, архів УМВС).

Слободян Микола Павлович, 1910 р., с. Романівка (Бессарабія), українець, освіта вища. Проживав у с. Залісся, вчитель. Заарештований 09.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.05.61. (П-10797, архів УСБУ).

Слободян Никифор Степанович, 1897 р., с. Шидлівці, українець, малописьменний. Проживав у с. Андріївка, робітник на залізниці. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 06.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.12.89. (П-23685, архів УСБУ).

Слободян Онисія Степанівна, 1907 р., с. Хропотова, українка, малописьменна, безробітна. Заарештована 12.07.50. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам’янець-Подільським облсудом 13.11.50 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ. Верховним Судом УРСР 05.08.55 строк покарання зменшений до 10 років. Звільнена 19.06.56. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 01.07.91. (П-26787, архів УСБУ).

Слободянюк Іван Тимофійович, 1890 р., с. Гусятин, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.08.89. (П-20003, архів УСБУ).

Слубко Степан Гнатович, 1892 р., смт Чемерівці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 04.07.29. Звинувачення: контрабанда. Нарадою колегії ВДПУ 03.11.29 позбавлений права проживання у визначених місцях на 3 роки. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-6077, архів УСБУ).

Слупський Адольф Іванович, 1905 р., с. Бережанка, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Кам'янець-Подільський, охоронець заводу „Мотор". Заарештований 30.03.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.04.59. (П-7445, архів УСБУ).

Смецнюк Антон Петрович, 1888 р., с. Гуків, українець, неписьменний, кустар. Заарештований 05.05.28. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 29.06.28 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.04.98. (П-5480, ДАХмО).

Смола Антоніна Петрівна, 1894 р., с. Кутківці, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 17.01.56. Реабілітована УМВС України у Хмельницькій обл. 14.08.95. (П-5027, архів УМВС).

Смола Віра Миколаївна, 1924 р., с. Івахнівці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 906 від 26.04.95, спр. С-77).

Смола Ганна Леонтіївна, 1936 р., с. Івахнівці, полька, немовля. У 1936 р. разом з матір'ю вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 18.02.56. Реабілітована УМВС України у Хмельницькій обл. 05.02.96. (П-5467, архів УМВС).

Смола Ганна Петрівна, 1889 р., с. Кутківці, полька, малописьменна. Проживала у с. Івахнівці, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 14.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3705, архів УМВС).

Смола Іван Сафатович, 1884 р., с. Кутківці, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5027, архів УМВС).

Смола Катерина Рафаїлівна, 1908 р., с. Івахнівці, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-336, архів УМВС).

Смола Марія Іванівна, 1924 р., с. Кутківці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5027, архів УМВС).

Смола Микола Войткович, 1899 р., с. Івахнівці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 31.03.28. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ОДПУ 28.09.28 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 27.05.97. (П-29990, архів УСБУ).

Смола Микола Рафаїлович, с. Івахнівці, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 906 від 26.04.95, спр. С-77).

Смола Олена Миколаївна, 1921 р., с. Івахнівці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 906 від 26.04.95, спр. С-77).

Смола Ольга Петрівна, 1912 р., с. Івахнівці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 18.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5468, архів УМВС).

Смола Петро Войткович, 1903 р., с. Івахнівці, поляк, освіта початкова, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 11.02.56. Реабілітований УМВС України у Хмельницькій обл. 16.02.96. (П-3706, архів УМВС).

Смола Петро Іванович, 1905 р., с. Івахнівці, поляк, освіта початкова, механік Чемеровецької МТС. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: член повстанської групи. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.01.58. (П-5258, архів УСБУ).

Смола Петро Йосипович, 1891 р., с. Івахнівці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 17.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.06.89. (П-18932, архів УСБУ).

Смола Петро Миколайович, 1931 р., с. Івахнівці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з

батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-328, архів УМВС).

Смола Францішка Петрівна, 1913 р., с. Івахнівці, полька, освіта початкова, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 11.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3707, архів УМВС).

Снігур Андрій Васильович, 1900 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 04.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 09.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.09.89. (П-20142, архів УСБУ).

Снігур Антон Андрійович, 1888 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 04.06.60. (П-9197, архів УСБУ).

Снігур Бартоломій Іванович, 1882 р., с. Бережанка, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 15.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.12.89. (П-24286, ДАХмО).

Снігур Онуфрій Семенович, 1904 р., с. Романівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 09.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 07.01.56. (П-3343, архів УСБУ).

Снігур Семен Йосипович, 1882 р., с. Голенищеве, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 19.12.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 05.01.34 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.02.98. (П-10521, ДАХмО).

Собачинський Василь Митрофанович, 1910 р., с. Пукляки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 30.01.29. Звинувачення: виїзд за кордон без установленого паспорта. Особливою нарадою колегії ОДПУ 02.08.29 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.12.93. (П-28899, архів УСБУ).

Собачинський Іван Федорович, 1910 р., с. Пукляки, українець, освіта неповна середня, військовослужбовець. Заарештований 17.03.42. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Вологодського гарнізону 18.05.42 асуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.07.97. (П-30004, архів УСБУ).

Собіщанська Марія Іванівна, 1904 р., с. Мушкатівка Борщівського р-ну Тернопільської обл., українка, неписьменна. Проживала у с. Бережанка, колгоспниця. Заарештована 22.10.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.12.37 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.11.89. (П-25125, архів УСБУ).

Собіщанська Юзефа Йосипівна, 1908 р., с. Бережанка, українка, малописьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 15.06.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 07.04.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2175, архів УМВС).

Собіщанський Іван Францович, 1888 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 01.11.38. Звинувачення: надання допомоги міжнародній буржуазії. Кам'янець-Подільським облсудом 05.02.39 засуджений на 10 років позбавлення волі. Верховним Судом УРСР 29.09.39 строк покарання зменшений до 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.07.91. (П-26790, архів УСБУ).

Собіщанський Людвіг Йосипович, 1900 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 01.04.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Собіщанський Микола Степанович, 1909 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.08.29. Звинувачення: шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 02.02.30 засуджений на 10 років позбавлення волі

у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П-22641, ДАХмО).

Собко Антон Матвійович, 1878 р., с. Андріївка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 30.01.30. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 10.03.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.11.94. (П-4812, ДАХмО).

Собко (Думська) Ванда Касянівна, 1931 р., с. Шидлівці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення у 1948 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 894 від 26.04.95, спр. Д-62).

Собко Ганна Стахівна, 1906 р., с. Шидлівці, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення у 1948 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 894 від 26.04.95, спр. Д-62).

Собко Йосип Матвійович, 1895 р., с. Андріївка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 30.01.30. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 10.03.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.11.94. (П-4812, ДАХмО).

Собко Касян Михайлович, 1906 р., с. Шидлівці, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення у 1948 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 894 від 26.04.95, спр. Д-62).

Собко Стефанія Антонівна, 1920 р., с. Андріївка, полька, освіта початкова, домогосподарка. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 14.02.56. Реабілітована УМВС України у Хмельницькій обл. 25.07.96. (П-3694, архів УМВС).

Собко Устина Пилипівна, 1886 р., с. Андріївка, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 14.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3695, архів УМВС).

Собко Франц Іванович, 1896 р., с. Сокиринці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.11.65. (П-15822, архів УСБУ).

Совінський Іван Іванович, 1896 р., с. Черче, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.07.89. (П-19187, архів УСБУ).

Сокол Павлина Іванівна, 1893 р., с. Кутківці, полька, неписьменна, домогосподарка. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 04.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3701, архів УМВС).

Сокол Франка Францівна, с. Кутківці, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 743 від 10.08.94, спр. С-68).

Соколович Станіслав Леонтійович, 1902 р., с. Вільхівці, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 814 від 03.10.94, спр. С-71).

Соколовська Ганна Йосипівна, 1922 р., с. Андріївка, українка, утриманка. У 1934 р. разом з батьками вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 634 від 11.02.94, спр. К-114).

Соколовська Марія Йосипівна, 1930 р., с. Андріївка, українка, утриманка. У 1934 р. разом з батьками вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 634 від 11.02.94, спр. К-114).

Соколовська Надія Пилипівна, 1897 р., с. Андріївка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1934 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 634 від 11.02.94, спр. К-114).

Соколовська Олена Йосипівна, 1927 р., с. Андріївка, українка, утриманка. У 1934 р. разом з батьками вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 634 від 11.02.94, спр. К-114).

Соколовська Ольга Йосипівна, 1925 р., с. Андріївка, українка, утриманка. У 1934 р. разом з батьками вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 634 від 11.02.94, спр. К-114).

Соколовський Антон Іванович, 1886 р., с. Андріївка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.98. (П-5084, ДАХмО).

Соколовський Володимир Йосипович, 1932 р., с. Андріївка, українець, утриманець. У 1934 р. разом з батьками висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 634 від 11.02.94, спр. К-114).

Соколовський Григорій Дмитрович, 1899 р., с. Збриж, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.02.27. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 03.06.27 позбавлений права проживання у 12 прикордонних пунктах на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.03. 93. (П-28529, архів УСБУ).

Соколовський Олександр Іванович, 1898 р., с. Андріївка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.07.89. (П-18728, архів УСБУ).

Соколовський Олександр Онуфрійович, 1908 р., с. Збриж, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 14.03.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.09.89. (П-22580, ДАХмО).

Соколовський Онуфрій Микитович, 1876 р., с. Збриж, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 08.02.28. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 27.04.28 позбавлений права проживання у визначених місцях на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.04.98. (П-6074, архів УСБУ).

Соловйова Віра Валеріанівна, 1905 р., м. Седлець (Польща), росіянка, освіта вища. Проживала у смт Чемерівці, вчителька. Заарештована 28.04.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.07.45 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітована колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 19.06.59. (П-7998, архів УСБУ).

Солодковський Михайло Іванович, 1885 р., с. Вільхівці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 29.01.38 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.06.98. (П-2336, архів УСБУ).

Соломон Роман Гаврилович, 1893 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.03.29. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ОДПУ 14.09.29 висланий на Північ на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.01.97. (П-29706, архів УСБУ).

Сопільняк Олексій Юхимович, 1877 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 17.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 15.01.33 висланий у Казахстан на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.03.97. (П-13750, архів УСБУ).

Сороковська Владислава Іванівна, 1925 р., с. Михайлівка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення у 1948 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Н-11).

Сороковська Рафалина Юліанівна, 1898 р., с. Михайлівка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення в 1948 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Н-11).

Сороковський Броніслав Іванович, 1927 р., с. Михайлівка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення у 1948 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Н-11).

Сороковський Іван Дем'янович, 1888 р., с. Михайлівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний

елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення у 1948 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Н-11).

Сороковський Мар'ян Іванович, 1922 р., с. Михайлівка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення у 1948 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Н-11).

Сорочук Максим Олексійович, 1903 р., с. Біла, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 18.11.47. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 28.01.48 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з ураженням прав на 5 років. Звільнений 21.04.56. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.11.91. (П-27040, архів УСБУ).

Соцький Іван Іванович, 1900 р., с. Кугаївці, українець, освіта початкова, колгоспник, кандидат у члени ВКП(б) до 1935 р. Заарештований 05.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 09.04.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.04.60. (П-9220, архів УСБУ).

Спасюк Михайло Олексійович, 1900 р., с. Дора Івано-Франківської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Чорна, їздовий колгоспу. Заарештований 30.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 28.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.09.89. (П-20423, архів УСБУ).

Срібняк Євстахій Павлович, 1896 р., с. Долинівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 27.11.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 19.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 17.04.64. (П-15404, ДАХмО).

Срібняк Петро Олексійович, 1902 р., с. Жабинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 20.03.30 за антирадянську пропаганду висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Срулевич Лейба Давидович, 1890 р., с. Зарічанка, єврей, малописьменний, без певних занять. Заарештований 03.02.28. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 27.04.28 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.09.92. (П-28259, архів УСБУ).

Стайоха Василь Никифорович, 1884 р., с. Кутківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.04.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 17.05.31 висланий за межі України. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.03.98. (П-12915, ДАХмО).

Стайоха Василь Степанович, 1899 р., с. Кутківці, українець, освіта середня спеціальна, лісник. Заарештований 06.03.28. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ОДПУ 07.09.28 висланий за межі України на 3 роки. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 25.12.70. (П-5996, архів УСБУ).

Стайоха Людвіг Якович, 1896 р., с. Кутківці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.04.38. Звинувачення, член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 26.09.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.58. (П-6044, архів УСБУ).

Стайоха Олена Єфремівна, 1894 р., смт Закупне, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана на Урал. Звільнена із спецпоселення у 1936 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 656 від 05.04.94, спр. С-42).

Стайоха Филимон Терентійович, 1907 р., с. Кутківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.01.58. (П-5258, архів УСБУ).

Станіславський Мартин Домінікович, 1889 р., с. Юрківці, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.58. (П-6044, архів УСБУ).

Станковська Ганна Іванівна, 1878 р., с. Демківці, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-20656, ДАХмО).

Станковська Марія Іванівна, 1906 р., с. Демківці, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-20656, ДАХмО).

Станковський Броніслав Іванович, 1900 р., с. Демківці, поляк, освіта початкова, пом. бухгалтера вапнякового заводу. Заарештований 15.02.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 07.03.36 висланий у Казахстан. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.09.89. (П-20656, ДАХмО).

Станковський Олександр Іванович, 1901 р., с. Демківці, поляк, освіта початкова. Проживав у смт Чемерівці, колгоспник. Заарештований 08.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 27.05.61. (П-10737, ДАХмО).

Станковський Станіслав Броніславович, 1931 р., с. Демківці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-20656, ДАХмО).

Станковський Станіслав Іванович, 1904 р., с. Демківці, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 31.03.28. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ОДПУ 07.06.29 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.10.92. (П-28179, архів УСБУ).

Станковський Тадеуш Броніславович, 1934 р., с. Демківці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-20656, ДАХмО).

Старух Гізелія Василівна, 1900 р., смт Скала-Подільська Борщівського р-ну Тернопільської обл., полька, малописьменна. Проживала у с. Гуків, колгоспниця. Заарештована 02.02.35. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам’янець-Подільським прикордонним загоном НКВС 09.03.35 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 01.10.98. (П-1251, ДАХмО).

Старух Захар Іванович, 1902 р., с. Гуків, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 20.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 21.02.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.89. (П-24018, архів УСБУ).

Старух Олександр Дмитрович, 1888 р., с. Гуків, українець, освіта початкова, торговець. Заарештований 03.02.30. Звинувачення: шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 13.03.30 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П-22639, ДАХмО).

Старушок Макар Євгенович, 1890 р., с. Мар’янівка, українець, малописьменний. Проживав у с. Діброва, колгоспник. Заарештований 22.07.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 20.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.09.89. (П-20140, архів УСБУ).

Стасишин Іван Максимович, 1894 р., с. Гусятин, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 11.07.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 17.06.69. (П-16475, архів УСБУ).

Стасюк Олексій Васильович, 1922 р., с. Залуччя, українець, освіта неповна середня, військовослужбовець. Заарештований 08.04.47. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Північної групи військ 30.06.47 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Звільнений 04.09.54. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 04.07.94. (П-29029, архів УСБУ).

Стасюк Павло Григорович, 1884 р., с. Залуччя, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 11.02.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 01.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.02.89. (П-23129, архів УСБУ).

Стахова Аполлінарія Іванівна, 1875 р., с. Збриж, полька, неписьменна,

селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-334, архів УМВС).

Стахова Катерина Іванівна, 1901 р., с. Збриж, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-334, архів УМВС).

Стахова Яніна Петрівна, 1931 р., с. Збриж, полька, утриманка. У 1936 р. разом з матір'ю вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-334, архів УМВС).

Стахурська Антоніна Максимівна, с. Романівка, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3690, архів УМВС).

Стахурська Лідія Антонівна, с. Романівка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 762 від 06.09.94, спр. Ц-4).

Стахурська Марія Антонівна, с. Романівка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 762 від 06.09.94, спр. Ц-4).

Стахурська Фекла Дем'янівна, 1904 р., с. Вигода, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 562 від 22.10.93, спр. К-69).

Стахурська Юзефа Максимівна, 1902 р., с. Романівка, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 478 від 22.10.93, спр. Ц-4).

Стахурський Антон Йосипович, 1900 р., с. Романівка, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 478 від 22.10.93, спр. Ц-4).

Стахурський Броніслав Іванович, 1931 р., с. Романівка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з матір'ю висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 11.02.56. Реабілітований УМВС України у Хмельницькій обл. 08.10.96. (П-3690, УМВС).

Стахурський В'ячеслав Антонович, с. Романівка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 762 від 06.09.94, спр. Ц-4).

Стахурський Микола Петрович, 1900 р., с. Вигода, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 562 від 22.10.93, спр. К-69).

Стахурський Олександр Саверійович, 1892 р., с. Слобідка-Скипчанська, поляк, освіта початкова, директор Смотрицького лісгоспу. Заарештований 16.06.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 справу припинено у зв'язку із смертю арештованого. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.06.98. (П-3395, ДАХмО).

Стахурський Стефан Йосипович, 1893 р., с. Слобідка-Скипчанська, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 10.04.33. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Прокурором Проскурівської дільниці 14.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.09.98. (П-1010, архів УСБУ).

Стахурський Ян Антонович, с. Романівка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 762 від 06.09.94, спр. Ц-4).

Стебневська Євгенія Францівна, 1917 р., с. Черче, полька, освіта початкова, домогосподарка. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 02.12.55. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1206, архів УМВС).

Стельмах (Стельмак) Михайло Матвійович, 1887 р., с. Воротинь (Білорусь), білорус, малописьменний, член КП(б)У до 1935 р. Проживав на ст. Закупне, бригадир

служби колії ст. Гречани. Заарештований 15.02.35. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 13.06.35 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.01.62. (П-11065, архів УСБУ).

Степчук Петро Андрійович, 1906 р., с. Хропотова, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 24.03.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 05.11.60. (П-9922, архів УСБУ).

Стефанців Антон Степанович, 1900 р., с. Ружа, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою НКВС СРСР 02.01.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Верховної Ради СРСР 16.01.89. (П-22515, архів УСБУ).

Стефанців Афанасій Федорович, 1866 р., с. Степанівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 04.02.30. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 26.02.30 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.06.01. (П-24449, ДАХмО).

Стефанців Василь Микитович, с. Драганівка, українець, утриманець. У 1930 р. разом з батьками висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 925 від 27.09.95, спр. С-85).

Стефанців Володимир Микитович, с. Драганівка, українець, утриманець. У 1930 р. разом з батьками висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 925 від 27.09.95, спр. С-85).

Стефанців Дмитро Михайлович, 1886 р, с. Драганівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.04.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР у травні 1931 р. висланий за межі України на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.01.98. (П-12799, ДАХмО).

Стефанців Микита Федорович, 1878 р., с. Драганівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 925 від 27.09.95, спр. С-85).

Стефанців Сергій Федорович, 1870 р., с. Степанівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 28.01.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 26.02.30 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.06.01. (П-24449, ДАХмО).

Стефанціва Любов Микитівна, с. Драганівка, українка, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 925 від 27.09.95, спр. С-85).

Стефанціва Мотрона, с. Драганівка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 925 від 27.09.95, спр. С-85).

Стецюк Ілько Петрович, 1892 р., с. Хропотова, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 939 від 31.10.95, спр. С-87).

Стецюк Пилип Никифорович, 1890 р., с. Хропотова, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.89. (П-24173, архів УСБУ).

Стецюк Степан Петрович, 1898 р., с. Почапинці, українець, малописьменний, колгоспник. заарештований 06.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 04.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Вінниці 15.11.37. Похов. стар. міськ. клад. вул. Б. Хмельницького. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 23.06.88. (П-16887, ДАХмО).

Стойчук Анастасія Родіонівна, 1885 р., с. Голенищеве, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. УНКВС Вінницької обл. 16.11.34 як неблагонадійний елемент вислана у біломорсько-балтійські табори. Звільнена із спецпоселення 26.09.50. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3080, архів УМВС).

Стойчук Йосип Васильович, 1882 р., с. Голенищеве, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. УНКВС Вінницької обл. 16.11.34 як неблагонадійний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3080, архів УМВС).

Стойчук Олександра Йосипівна, 1918 р., с. Голенищеве, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. УНКВС Вінницької обл. 16.11.34 як неблагонадійний елемент вислана у біломорсько-балтійські табори. Звільнена із спецпоселення 26.09.50. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3080, архів УМВС).

Стойчук Олена Іванівна, 1928 р., с. Голенищеве, українка, освіта початкова, колгоспниця. Затримана 24.04.48. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 15.05.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 15.04.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2236, архів УМВС).

Стокалюк Микита Іванович, 1899 р., с. Драганівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 10.06.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 11.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.12.89. (П-22064, архів УСБУ).

Стоколяс Марія Іванівна, 1899 р., с. Красноставці, українка, неписьменна, колгоспниця. Затримана 16.04.48. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 12.05.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 08.07.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-184, архів УМВС).

Стопчій Дем’ян Карпович, 1909 р., с. Мала Зелена, українець, малописьменний, зав. хатою-читальнею. Заарештований 21.03.33. Звинувачення: шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 19.08.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 17.02.90. (П-24960, ДАХмО).

Сторожков Олександр Олександрович, 1890 р., м. Вологда (Росія), росіянин, освіта початкова. Проживав у с. Гусятин, колгоспник. Заарештований 18.10.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 11.11.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.12.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.08.89. (П-19799, ДАХмО).

Стрельбіцька Вернадія Болеславівна, с. Вівся, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 806 від 06.09.94, спр. М-66).

Стрельбіцька Ганна Іванівна, с. Вівся, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 806 від 06.09.94, спр. М-66).

Стрельбіцька Поліна Болеславівна, с. Вівся, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 806 від 06.09.94, спр. М-66).

Стрельбіцький Болеслав Антонович, с. Вівся, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 806 від 06.09.94, спр. М-66).

Стрельбіцький Боніфатій Болеславович, с. Вівся, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 806 від 06.09.94, спр. М-66).

Стрельбіцький Йосип Карлович, 1899 р., с. Вівся, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 01.01.38. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 27.08.60. (П-9683, архів УСБУ).

Стрельбіцький Станіслав Іванович, 1888 р., с. Кугаївці, поляк, малописьменний, слюсар Чемеровецької МТС. Заарештований 14.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 12.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 21.12.57. (П-5207, архів УСБУ).

Стрельчук Петро Васильович, 1901 р., с. Мар’янівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.11.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам’янець-Подільським прикордонним загоном

НКВС 17.12.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.11.98. (П-2157, ДАХмО).

Стрілець Василь Онуфрійович, 1888 р., с. Гусятин, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. УНКВС Вінницької обл. 02.12.34 як неблагонадійний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3274, архів УМВС).

Стрілець Іван Васильович, 1920 р., с. Гусятин, українець, утриманець. УНКВС Вінницької обл. 02.12.34 разом з батьками висланий у біломорсько-балтійські табори. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3274, архів УМВС).

Стрілець Іван Пилипович, 1895 р., с. Гусятин, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 11.02.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 09.04.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П-23513, ДАХмО).

Стрілець Ксенія Микитівна, 1898 р., с. Гусятин, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. УНКВС Вінницької обл. 02.12.34 як неблагонадійний елемент вислана у біломорсько-балтійські табори. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3274, архів УМВС).

Стрілець Олексій Васильович, 1918 р., с. Гусятин, українець, утриманець. УНКВС Вінницької обл. 02.12.34 разом з батьками висланий у біломорсько-балтійські табори. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3274, архів УМВС).

Стрілецький Іван Федорович, 1909 р., с. Косогірка Ярмолинецького р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Кутківці, робітник. Заарештований 04.06.38. Звинувачення: член антирадянської польської організації. Трійкою УНКВС Київської обл. 22.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.09.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.12.89. (П-23759, архів УСБУ).

Стрілецький Станіслав Данилович, 1898 р., с. Демківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 500 від 22.10.93, спр. С-36).

Струк Семен Юхимович, 1896 р., с. Жабинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований у 1937 р. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 25.03.67. (П-16128, архів УСБУ).

Струс Віра Микитівна, 1909 р., смт Закупне, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 929 від 27.09.95, спр. С-86).

Струс Євгена Іванівна, 1928 р., смт Закупне, українка, утриманка. У 1933 р. разом з батьками вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 929 від 27.09.95, спр. С-86).

Струс Іван Іванович, 1906 р., смт Закупне, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 929 від 27.09.95, спр. С-86).

Струс Сергій Іванович, 1933 р., смт Закупне, українець, утриманець. У 1933 р. разом з батьками висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 929 від 27.09.95, спр. С-86).

Струтинський Болеслав Феліксович, 1911 р., с. Михайлівка, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 01.01.38. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 05.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 06.05.63. (П-13142, архів УСБУ).

Студенна Антоніна Геронктіївна, с. Івахнівці, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 855 від 25.01.95, спр. С-69).

Студенна Марія Антонівна, с. Івахнівці, українка, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 855 від 25.01.95, спр. С-69).

Студенний Антон Матвійович, 1885 р., с. Івахнівці, українець, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент

висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 855 від 25.01.95, спр. С-69).

Стула Павло Гнатович, 1896 р., с. Криків, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.04.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 24.05.48 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 12.08.54. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.05.92. (П-27849, архів УСБУ).

Ступчій Федір Сергійович, 1902 р., с. Велика Зелена, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 12.02.90. (П-24733, архів УСБУ).

Сулимко Микита Петрович, 1897 р., с. Пукляки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 за антирадянську агітацію позбавлений права проживання у прикордонній смузі на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.01.98. (П-14639, ДАХмО).

Сулимко Степан Іванович, 1908 р., с. Пукляки, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 08.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.01.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 15.09.89. (П-23276, архів УСБУ).

Сулятицька Антоніна Вікентіївна, 1898 р., с. Черче, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 12.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3688, архів УМВС).

Сулятицька Антоніна Гнатівна, 1910 р., с. Черче, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-315, архів УМВС).

Сулятицька Броніслава Антонівна, 1935 р., с. Черче, полька, немовля. У 1936 р. разом з матір'ю вислана у Казахстан. Звільнена із спецпоселення 21.08.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-315, архів УМВС).

Сулятицька Ніна Іванівна, 1930 р., с. Черче, полька, утриманка. У 1936 р. разом з матір'ю вислана у Казахстан. Звільнена із спецпоселення 11.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3689, архів УМВС).

Сулятицька Станіслава Петрівна, 1904 р., с. Черче, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана у Казахстан. Звільнена із спецпоселення 07.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1213, архів УМВС).

Сулятицький Антон Гнатович, 1909 р., с. Черче, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 785 від 06.09.94, спр. С-62).

Сулятицький Василь Іванович, 1925 р., с. Черче, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з матір'ю висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 12.02.56. Реабілітований УМВС України у Хмельницькій обл. 19.01.95. (П-3688, архів УМВС).

Сулятицький Казимир Петрович, 1903 р., с. Черче, поляк, освіта початкова, діловод Смотрицького райвиконкому. Заарештований 29.08.29. Звинувачення: шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 10.02.30 засуджений на 8 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.10.97. (П-30380, архів УСБУ).

Сулятицький Павло Гнатович, 1903 р., с. Черче, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 10.05.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 01.07.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 20.02.90. (П-24806, архів УСБУ).

Сулятицький Петро Антонович, 1893 р., с. Черче, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований. 30.08.29. Звинувачення: шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 10.02.30 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.10.97. (П-30380, архів УСБУ).

Сухар Василь Дмитрович, 1885 р., с. Почапинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як

неблагонадійний елемент висланий у Сибір. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Ш-15).

Сухар Йосип Дем'янович, 1895 р., с. Почапинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 10.06.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Кам'янець-Подільської обл. 27.07.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.98. (П-2483, архів УСБУ).

Сухарський Михайло Тимофійович, 1887 р., с. Іванківці Городоцького р-ну, поляк, освіта початкова. Поживав хут. Канариха Ямпільчицької сільради, селянин-одноосібник. Заарештований 04.05.33. Звинувачення: шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 22.09.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.01.90. (П-24715, архів УСБУ).

Сухарський Петро Тимофійович, 1895 р., с. Іванківці Городоцького р-ну, поляк, малописьменний. Проживав хут. Канариха Ямпільчицької сільради, селянин-одноосібник. Заарештований 08.12.32. Звинувачення: шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 15.03.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 12.07.90. (П-26124, архів УСБУ).

Суховерко Ганна Михайлівна, 1903 р., с. Ямпільчик, українка, малописьменна, домогосподарка. Заарештована 30.05.30. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 02.09.30 позбавлена права проживання у визначених місцях на 2 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 19.03.98. (П-11532, архів УСБУ).

Суходольський Яків Миколайович, 1905 р., с. Гусятин, українець, освіта початкова. Проживав у смт Чемерівці, заст. голови Чемеровецького райвиконкому. Заарештований 13.07.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.58. (П-6044, архів УСБУ).

Сухоставський Іван Прокопович, 1883 р., с. Долинівка, українець, малописьменний. Проживав у с. Михайлівка, колгоспник. Заарештований 20.08.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 09.06.67. (П-16158, архів УСБУ).

Сухоставський Михайло Семенович, 1904 р., с. Долинівка, українець, малописьменний, тесля. Заарештований 15.02.30. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.07.30 висланий з прикордонної смуги на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.02.98. (П-11718, ДАХмО).

Сушинська Ганна Антонівна, 1900 р., с. Кочубеїв, полька, освіта початкова, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 17.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-756, архів УМВС).

Сушинська Любов Володимирівна, 1929 р., с. Кочубеїв, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 17.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-495, архів УМВС).

Сушинський Володимир Олексійович, 1899 р., с. Кочубеїв, поляк, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 26.06.29. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.08.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтабірі умовно. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 17.02.90. (П-25436, архів УСБУ).

Т

Танасов Василь Іванович, 1922 р., с. Почапинці, українець, утриманець. У 1935 р. разом з батьками висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 950 від 30.11.95, спр. Т-31).

Танасов Іван Васильович, 1901 р., с. Почапинці, українець, малописьменний, колгоспник, кандидат у члени КП(б)У з 1931 р. по 1933 р. Заарештований 10.06.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Кам'янець-Подільської обл. 27.07.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.98. (П-2483, архів УСБУ).

Танасов Іван Калинович, 1897 р., с. Почапинці, українець, малописьменний,

колгоспник. Заарештований 20.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.98. (П-15073, архів УСБУ).

Танасов Іван Петрович, 1888 р., с. Почапинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.12.89. (П-22171, архів УСБУ).

Танасов Леонтій Каленикович, 1901 р., с. Почапинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 19.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Танасов Микола Іванович, 1932 р., с. Почапинці, українець, утриманець. У 1935 р. разом з батьками висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 950 від 30.11.95, спр. Т-31).

Танасов Федір Данилович, 1897 р., с. Почапинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 01.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 05.01.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.08.90. (П-26000, архів УСБУ).

Танасова Марія Іванівна, 1902 р., с. Почапинці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 950 від 30.11.95, спр. Т-31).

Тахнер Давид Янкелевич, 1903 р., с. Гусятин, єврей, неписьменний, продавець. Заарештований 01.09.26. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ОДПУ 26.11.26 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.06.98. (П-4416, ДАХмО).

Твердохліб Іван Тимофійович, 1895 р., с. Драганівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 06.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.01.98. (П-12745, ДАХмО).

Твердохліб Леонтій Тимофійович, 1906 р., с. Пукляки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 01.04.30 за антирадянську агітацію висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Твердохліб Тимофій Мануїлович, 1895 р., с. Мала Бережанка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1934 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 488 від 22.10.93, спр. Т-14).

Твердохліб Олександр Михайлович, 1878 р., с. Пукляки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 01.04.30 за антирадянську агітацію висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Телик Йосип Леонтійович, 1900 р., с. Бурти, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 31.05.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.04.59. (П-7486, ДАХмО).

Телик Йосип Стахович, 1884 р., с. Бурти, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 14.04.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.05.60. (П-9248, ДАХмО).

Телик Микита Андрійович, 1888 р., с. Мар'янівка, українець, малописьменний. Проживав у с. Бурти, колгоспник. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.04.59. (П-7486, ДАХмО).

Телятицький Йосип Антонович, с. Цикова, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Т-3).

Тепла Антоніна Юхимівна, 1887 р., с. Іваxнівці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. Чемеровецьким райвідділом НКВС 22.11.34 як неблагонадійний елемент вислана в біломорсько-балтійські табори. Померла 23.03.38. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3176, архів УМВС).

Тепла Ганна Іванівна, 1917 р., с. Іваxнівці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. Чемеровецьким райвідділом НКВС 22.11.34 як неблагонадійний елемент вислана в біломорсько-балтійські табори. Звільнена із спецпоселення 07.05.47. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3176, архів УМВС).

Тепла Євгенія Іванівна, с. Іваxнівці, українка, утриманка. УНКВС Вінницької обл. 26.11.34 разом з батьками вислана в біломорсько-балтійські табори. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3153, архів УМВС).

Тепла Євдокія Кирилівна, 1892 р., с. Іваxнівці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. УНКВС Вінницької обл. 26.11.34 як неблагонадійний елемент вислана в біломорсько-балтійські табори. Звільнена із спецпоселення 07.05.47. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3153, архів УМВС).

Теплий Афанасій Іванович, 1919 р., с. Іваxнівці, українець, утриманець. Чемеровецьким райвідділом НКВС 22.11.34 разом з батьками висланий у біломорсько-балтійські табори. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3176, архів УМВС).

Теплий Іван Мартинович, 1884 р., с. Іваxнівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Чемеровецьким райвідділом НКВС 22.11.34 як неблагонадійний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Звільнений із спецпоселення 07.05.47. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3176, архів УМВС).

Теплий Іван Матвійович, 1884 р., с. Іваxнівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. УНКВС Вінницької обл. 26.11.34 як неблагонадійний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Звільнений із спецпоселення 07.05.47. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3153, архів УМВС).

Теплий Михайло Іванович, 1930 р., с. Іваxнівці, українець, утриманець. Чемеровецьким райвідділом НКВС 22.11.34 разом з батьками висланий у біломорсько-балтійські табори. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3176, архів УМВС).

Теплий Петро Іванович, 1907 р., с. Іваxнівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Чемеровецьким райвідділом НКВС 22.11.34 як неблагонадійний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Звільнений із спецпоселення 07.05.47. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3176, архів УМВС).

Теплий Созон Іванович, 1911 р., с. Іваxнівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. УНКВС Вінницької обл. 26.11.34 як неблагонадійний елемент висланий в біломорсько-балтійські табори. Звільнений із спецпоселення 07.05.47. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3153, архів УМВС).

Терлецький Василь Федорович, 1886 р., с. Цикова, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 06.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 14.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.09.92. (П-3021, ДАХмО).

Тернавська Ірина Василівна, 1912 р., с. Теремківці, українка, неписьменна, прибиральниця Чемеровецького райпромкомбінату. Особливою нарадою НКВС СРСР 12.11.45 як член сім'ї зрадника Батьківщини вислана в Казахстан на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 03.11.93. (П-28858, архів УСБУ).

Тимовський Микола Антонович, 1899 р., с. Долинівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 19.03.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 03.06.33 позбавлений права проживання у 12 прикордонних пунктах на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.12.89. (П-24953, ДАХмО).

Тимовський Михайло Антонович, 1893 р., с. Долинівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 03.05.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.11.97. (П-13391, ДАХмО).

Тимунь Антон Юхимович, 1905 р., с. Вільхівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 18.03.30 за антирадянську діяльність висланий на Північ. Реабілітований

згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Тимчук Петро Іванович, 1891 р., с. Сегет (Угорщина), українець, малописьменний. Проживав у с. Вівся, колгоспник. Заарештований 05.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.10.89. (П-20902, ДАХмО).

Ткач Агафія Лук'янівна, 1897 р., с. Мар'янівка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1934 р. як неблагонадійний елемент вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 429 від 29.08.93, спр. Т-25).

Ткач Василь Степанович, 1890 р., с. Мар'янівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 08.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 05.01.33 висланий у Казахстан на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.03.93. (П-13667, архів УСБУ).

Ткач Григорій Іванович, 1897 р., с. Сокиринці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 09.06.67. (П-15131, архів УСБУ).

Ткач Марко Мартинович, 1897 р., с. Гусятин, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 29.11.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.08.89. (П-20354, архів УСБУ).

Ткач Юхим Сергійович, 1903 р., с. Криків, українець, малописьменний, бригадир колгоспу. Заарештований 03.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.11.89. (П-21832, архів УСБУ).

Ткачук Варвара Василівна, 1902 р., с. Цикова, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 247 від 31.03.93, спр. Г-7).

Ткачук Іван Іванович, 1876 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 10.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 15.01.33 висланий у Північний край на 3 роки умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.03.97. (П-13750, архів УСБУ).

Ткачук Іван Платонович, 1904 р., с. Гурівці Козятинського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова, кандидат у члени ВКП(б) до 1938 р. Проживав у с. Вишнівчик, начальник вузькоколійної вітки ст. Лісоводи. Заарештований 10.06.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Лінійним судом Південно-Західної залізниці 17.04.39 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Верховним Судом СРСР 15.08.39 вирок відмінено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1405, архів УСБУ).

Ткачук Олексій Онуфрійович, 1900 р., с. Цикова, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 247 від 31.03.93, спр. Г-7).

Ткачук Тимофій Карпович, 1879 р., с. Долинівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 06.08.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 02.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.09.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 18.06.66. (П-16005, ДАХмО).

Томашевська Анелія Андріївна, 1912 р., с. Криків, полька, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 13.08.30. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 02.11.30 вислана у Північний край на 3 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 25.02.98. (П-10485, архів УСБУ).

Томашевська Марія Володимирівна, 1933 р., с. Кутківці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 04.02.56. Реабілітована УМВС України у Хмельницькій обл. 06.08.96. (П-3720, УМВС).

Томашевська Юзефа Василівна, 1914 р., с. Кутківці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана Казахстан. Звільнена із

спецпоселення 04.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3721, архів УМВС).

Томашевський Броніслав Володимирович, 1935 р., с. Кутківці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 04.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3722, УМВС).

Томашевський Володимир Карлович, 1909 р., с. Кутківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 04.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3723, УМВС).

Томін Федір Васильович, 1902 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.03.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 03.06.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П-21539, ДАХмО).

Томін Федір Данилович, 1903 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.07.29. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.08.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі умовно. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 17.02.90. (П-25436, архів УСБУ).

Тоненький Яким Маркович, 1897 р., с. Цикова, українець, освіта початкова, зав. перевалочного пункту ст. Балин. Заарештований 09.11.45. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Військтрибуналом Вінницької залізниці 07.02.46 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.06.91. (П-26467, ДАХмО).

Топійчук Петро Васильович, 1893 р., с. Свіршківці, українець, освіта початкова, рахівник сільського споживчого товариства. Заарештований 01.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.08.89. (П-20172, ДАХмО).

Топольницька Аделя Феліксівна, 1912 р., смт Сатанів Городоцького р-ну, полька, неписьменна. Проживала у с. Криків, колгоспниця. Заарештована 13.08.30. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 02.11.30 вислана у Північний край на 3 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 25.02.98. (П-10485, архів УСБУ).

Торлупа Арсентій Олександрович, 1890 р., с. Цикова, українець, малописьменний, бригадир Вишнівчицького цукрозаводу. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.11.89. (П-21808, архів УСБУ).

Toткайло Андрій Акимович, 1897 р., с. Вільхівці, українець, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 03.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 25.05.64. (П-15471, архів УСБУ).

Трач Олексій Васильович, 1903 р., с. Зарічанка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 11.06.29. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 03.11.29 позбавлений права проживання у визначених місцях на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.03.93. (П-28539, архів УСБУ).

Трембовецький Олексій Володимирович, 1897 р., с. Залуччя, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 29.06.41. Звинувачення: антирадянська агітація. перебував під слідством у тюрмі м. Барнаул. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 04.10.41 справу припинено. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.98. (П-11122, ДАХмО).

Трешньовська Емілія Йосипівна, 1909 р., с. Кочубеїв, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 17.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-493, архів УМВС).

Трешньовська Наталія Василівна, 1910 р., с. Кочубеїв, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 17.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-494, архів УМВС).

Трешньовська Ольга Павлівна, 1913 р., с. Цикова, українка, малописьменна,

без певних занять. Заарештована 02.06.34. Звинувачення: втеча з місця заслання. Особливою нарадою НКВС СРСР 11.12.34 засуджена на 2 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.98. (П-5170, архів УСБУ).

Трешньовський Адам Владиславович, 1880 р., с. Шидлівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.01.30. Звинувачення: агітація до вченення злочинів. Трійкою ДПУ УРСР 22.02.30 висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.03.89. (П-4685, архів УСБУ).

Трешньовський Анатолій Володимирович, 1932 р., с. Кочубеїв, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-499, архів УМВС).

Трешньовський Антон Іванович, 1888 р., с. Андріївка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.01.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 04.10.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.12.59. (П-8621, ДАХмО).

Трешньовський Болеслав Григорович, 1904 р., с. Кочубеїв, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 17.01.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-599, архів УМВС).

Трешньовський Василь Феліксович, 1902 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 31.10.29. Звинувачення: шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 10.02.30 нзасуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.10.97. (П-30380, архів УСБУ).

Трешньовський Володимир Кирилович, 1896 р., с. Кочубеїв, поляк, неписьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 17.01.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-499, архів УМВС).

Трешньовський Володимир Миколайович, 1911 р., с. Андріївка, поляк, освіта середня спеціальна, вчитель. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.58. (П-6044, архів УСБУ).

Трешньовський Іван Блажійович, 1879 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 29.08.29. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 01.01.30 висланий у Казахстан на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.04.98. (П-5597, ДАХмО).

Трешньовський Іван Григорович, 1900 р., с. Кочубеїв, поляк, освіта початкова, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 17.01.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-600, архів УМВС).

Трешньовський Іван Феліксович, 1910 р., с. Кочубеїв, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 20.10.31. Звинувачення: шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 21.05.32 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 16.02.90. (П-24774, ДАХмО).

Трешньовський Михайло Феліксович, 1897 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.01.28. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським окружним судом 03.01.29 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.97. (П-30160, архів УСБУ).

Тржесневський Гнат Людвігович, 1877 р., с. Кутківці, поляк, освіта неповна середня, інструктор у школі. Заарештований 13.08.34. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном НКВС 08.12.34 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.12.98. (П-1732, ДАХмО).

Трофимов Микола Матвійович, 1890 р., с. Шидлівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1934 р. як неблагонадійний елемент висланий у Карелію. Звільнений із спецпоселення у 1946 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 809 від 03.10.94, спр. С-73).

Трофимов Микола Матвійович, 1900 р., с. Шидлівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1934 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 987 від 03.09.96, спр. Т-36).

Трофимова Ірина Микитівна, 1898 р., с. Шидлівці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1934 р. як неблагонадійний елемент вислана в Карелію. Звільнена із спецпоселення у 1946 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 809 від 03.10.94, спр. С-73).

Троян Кирило Петрович, 1886 р., с. Черче, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 12.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 04.12.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.06.98. (П-4452, архів УСБУ).

Троян Меланія Андріївна, 1880 р., смт Скала-Подільська Борщівського р-ну Тернопільської обл., українка, малописьменна. Проживала у с. Долинівка, домогосподарка. Заарештована 15.03.33. Звинувачення: шпигунство. Кам’янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 10.04.33 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 28.11.98. (П-1733, ДАХмО).

Троян Мирон Миколайович, 1892 р., с. Черче, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 12.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 04.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.08.89. (П-19560, архів УСБУ).

Трухачов Тихон Федорович, 1888 р., с. Мостюгіно Воронезької обл. (Росія), росіянин, освіта початкова. Проживав у с. Цикова, селянин-одноосібник. Кам’янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 02.04.30 за контрреволюційну діяльність висланий на Північ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.10.97. (П-30380, архів УСБУ).

Туз Дем’ян Микитович, 1892 р., с. Сокиринці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 27.11.37. Звинувачення: контрабанда. НКВС і Прокурором СРСР 19.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.89. (П-24453, архів УСБУ).

Туз Іван Іванович, 1897 р., с. Сокиринці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 05.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.12.89. (П-22049, архів УСБУ).

Туз Микола Андрійович, 1922 р., с. Велика Зелена, українець, освіта неповна середня, військовослужбовець. Заарештований 12.07.44. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Червонопрапорної Житомирської стрілецької дивізії 01.08.44 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 30.10.95. (П-29397, архів УСБУ).

Туз Петро Антонович, 1873 р., с. Мала Зелена, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий у Сибір. Помер 31.03.32. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 568 від 22.10.93, спр. Т-10).

Туз Пилип Матвійович, 1911 р., с. Велика Зелена, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.04.33. Звинувачення: шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 19.08.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 17.02.90. (П-24960, ДАХмО).

Туляк Іван Матвійович, 1884 р., с. Залуччя, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 23.10.30. Звинувачення: член контрреволюційної групи. Трійкою ДПУ УРСР 17.12.30 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.12.89. (П-23642, ДАХмО).

Тупайло Микола Михайлович, 1895 р., Галичина, українець, малописьменний. Проживав у с. Гусятин, тесля. Заарештований 11.02.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 17.08.62. (П-11600, архів УСБУ).

Туранський Франц Вікентійович, 1914 р., с. Озерна Погребищенського р-ну

Вінницької обл., поляк, освіта середня. Проживав на ст. Закупне, машиніст депо. Заарештований 12.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 22.03.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 13.06.69. (П-16484, ДАХмО).

Тустановська Валентина Адамівна, 1929 р., с. Лисогірка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 513 від 05.04.94, спр. Т-19).

Тустановська Ольга Іванівна, 1894 р., с. Гусятин, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 996 від 16.01.97, спр. Т-37).

Тустановська Станіслава Адамівна, 1924 р., с. Лисогірка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 513 від 05.04.94, спр. Т-19).

Тустановський Адам Леонтійович, 1899 р., с. Лисогірка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 513 від 05.04.94, спр. Т-19).

Тустановський Василь Євтихійович, 1914 р., с. Гусятин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 996 від 16.01.97, спр. Т-37).

Тустановський Григорій Леонтійович, 1885 р., с. Кузьминчик, українець, освіта вища. Проживав у с. Гусятин, вчитель. Заарештований 28.12.33. Звинувачення: член контрреволюційної групи. Особливою нарадою ДПУ УРСР 26.01.34 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.10.89. (П-20919, ДАХмО).

Тустановський Євгеній Адамович, 1927 р., с. Лисогірка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 513 від 05.04.94, спр. Т-19).

Тустановський Євгеній Євтихійович, 1919 р., с. Гусятин, українець, утриманець. У 1930 р. разом з батьками висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 996 від 16.01.97, спр. Т-37).

Тустановський Євтихій Леонтійович, 1886 р., с. Гусятин, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 996 від 16.01.97, спр. Т-37).

Тустановський Леонід Євтихійович, 1927 р., с. Гусятин, українець, утриманець. У 1930 р. разом з батьками висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 996 від 16.01.97, спр. Т-37).

Тустановський Михайло Євтихійович, 1924 р., с. Гусятин, українець, утриманець. У 1930 р. разом з батьками висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 996 від 16.01.97, спр. Т-37).

Тустановський Сергій Григорович, 1905 р., с. Кузьминчик, українець, освіта початкова. Проживав у смт Чемерівці, зав. касовим відділом райбанку. Заарештований 18.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.06.63. (П-13507, архів УСБУ).

Тустановський Терентій Леонтійович, 1891 р., с. Кузьминчик, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 19.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 23.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.12.97. (П-14672, архів УСБУ).

Тустановський Юліан Антонович, 1910 р., с. Голенищеве, поляк, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 21.05.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою ОДПУ ДВК 11.06.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 17.07.90. (П-26212, ДАХмО).

Тушинська Антоніна Миколаївна, 1907 р., с. Черче, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний

елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 12.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3731, архів УМВС).

Тушинська Ганна, 1925 р., с. Черче, полька, утриманка. У 1936 р. разом з матір'ю вислана на спецпоселення у Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3731, архів УМВС).

Тушинська Станіслава, 1924 р., с. Черче, полька, утриманка. У 1936 р. разом з матір'ю вислана на спецпоселення у Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3731, архів УМВС).

Тушинський Мечислав, 1927 р., с. Черче, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з матір'ю висланий на спецпоселення у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3731, архів УМВС).

Тхорик Василь Михайлович, 1910 р., с. Кочубеїв, українець, неписьменний, військовослужбовець. Заарештований 14.07.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. 141-ю стрілецькою Київською Червонопрапорною дивізією 02.01.45 направлений у штрафну роту на 3 місяці. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.03.98. (П-8741, архів УСБУ).

Тхорик Михайло Андрійович, 1886 р., с. Драганівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 12.02.27. Звинувачення: ухилення від сплати податків. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.06.27 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5874, архів УСБУ).

Тхорик Сидір Петрович, 1878 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 29.08.29. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 01.01.30 висланий у Казахстан на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.04.98. (П-5597, ДАХмО).

У

Уграк Феодосій Іванович, 1896 р., с. Криків, українець, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 05.12.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.12.89. (П-23810, архів УСБУ).

Українець Євген Калістратович, 1931 р., с. Хропотова, українець, утриманець. УНКВС Вінницької обл. 25.11.34 разом з батьками висланий у біломорсько-балтійські табори. Помер 23.08.35. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3129, архів УМВС).

Українець Іван Степанович, 1898 р., с. Жердя, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної групи. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.08.58. (П-6395, ДАХмО).

Українець Леонтій Іванович, 1898 р., с. Івахнівці, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.58. (П-6044, архів УСБУ).

Українець Калістрат Володимирович, 1904 р., с. Летава, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. УНКВС Вінницької обл. 25.11.34 як неблагонадійний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3129, архів УМВС).

Українець Петро Федорович, 1902 р., с. Мала Зелена, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 28.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.11.89. (П-21647, ДАХмО).

Українець Тетяна Іванівна, 1909 р., с. Хропотова, українка, малописьменна, домогосподарка. УНКВС Вінницької обл. 25.11.34 як неблагонадійний елемент вислана у біломорсько-балтійські табори. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3129, архів УМВС).

Уланівська Ганна Іванівна, смт Чемерівці, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в м. Умань Черкаської обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 700 від 25.07.94, спр. У-7).

Уланівська (Бойко) Тамара Андріївна, 1915 р., смт Чемерівці, освіта початкова. Проживала у м. Львові, домогосподарка. Заарештована 10.07.47. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 22.10.47 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Звільнена 15.10.55. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 22.07.93. (П-28695, архів УСБУ).

Уланівський Андрій Григорович, 1907 р., смт Чемерівці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 19.03.29. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Колегією ОДПУ 24.10.29 засуджений на 10 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.03.93. (П-28498, архів УСБУ).

Уланівський Вацлав Гнатович, 1912 р., с. Кутківці, поляк, освіта неповна середня, вчитель. Заарештований 10.10.33. Звинувачення: шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 23.03.34 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.01. (П-24711, ДАХмО).

Уланівський Григорій Васильович, 1903 р., смт Чемерівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 01.04.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Уланівський Григорій Іванович, 1907 р., смт Чемерівці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 12.03.29. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Колегією ОДПУ 24.10.29 засуджений на 10 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.03.93. (П-28498, архів УСБУ).

Уланівський Казимир Петрович, 1905 р., с. Іванківці, поляк, малописьменний. Проживав у с. Кутківці, коваль. Заарештований 06.03.33. Звинувачення: шкідництво. Жмеринським дорожньо-транспортним відділом ДПУ 21.03.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.11.97. (П-13193, архів УСБУ).

Уланівський Михайло Іванович, 1899 р., смт Чемерівці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 16.02.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.04.65. (П-15703, архів УСБУ).

Уланівський Олексій Григорович, 1893 р., смт Чемерівці, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 20.03.30 за антирадянську агітацію висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Уланівський Пилип Іванович, 1897 р., смт Чемерівці, поляк, освіта середня, вчитель. Заарештований 20.05.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.58. (П-6044, архів УСБУ).

Уланівський Станіслав Іванович, 1902 р., смт Чемерівці, поляк, освіта початкова, ветфельдшер. Заарештований 30.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.08.89. (П-19865, архів УСБУ).

Усачек Альбіна Олександрівна, с. Андріївка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 559 від 22.10.93, спр. У-4).

Усачек Володимир Олександрович, с. Андріївка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 559 від 22.10.93, спр. У-4).

Усачек Олександр Іванович, 1895 р., с. Андріївка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 559 від 22.10.93, спр. У-4).

Усачек Степанида Степанівна, 1897 р., с. Андріївка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 559 від 22.10.93, спр. У-4).

Ф

Фаліон Іван Олексійович, 1892 р., с. Мар'янівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 14.12.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 08.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.01.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П-22535, архів УСБУ).

Фаліон Микола Іванович, 1879 р., с. Мар'янівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.03.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 25.09.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.09.98. (П-3004, ДАХмО).

Фаліон Сергій Григорович, 1901 р., с. Мар'янівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.06.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 05.02.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-913, архів УСБУ).

Федоришин Данило Петрович, 1901 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.03.29. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ОДПУ 14.09.29 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.01.97. (П-29706, архів УСБУ).

Федоришин Іван Якович, 1927 р., с. Бережанка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 10.01.50. Звинувачення: пособник ОУН. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.03.50 висланий у Томську обл. Звільнений із спецпоселення 03.03.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-29, архів УМВС).

Федоришин Михайло Корнійович, 1887 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 31.01.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 04.03.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.01.98. (П-14317, архів УСБУ).

Федоришин Павло Якович, 1923 р., с. Бережанка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 10.01.50. Звинувачення: член сім'ї пособника ОУН. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.03.50 висланий у Томську обл. Звільнений із спецпоселення 03.03.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-29, архів УМВС).

Федоришин Полікарп Савович, 1892 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 05.09.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.08.89. (П-20330, ДАХмО).

Федоришин Яків Прокопович, 1902 р., с. Бережанка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 10.01.50. Звинувачення: пособник ОУН. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.03.50 висланий у Томську обл. Звільнений із спецпоселення 03.03.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-29, архів УМВС).

Федоришина Ганна Яківна, 1933 р., с. Бережанка, українка, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 10.01.50. Звинувачення: член сім'ї пособника ОУН. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.03.50 вислана у Томську обл. Звільнена із спецпоселення 03.03.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-29, архів УМВС).

Федоришина Ксенія Данилівна, 1906 р., с. Бережанка, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 10.01.50. Звинувачення: член сім'ї пособника ОУН. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.03.50 вислана у Томську обл. Звільнена із спецпоселення 03.03.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-29, архів УМВС).

Федоришина Ніна Іллівна, 1912 р., с. Пукляки, українка, освіта початкова. Проживала у с. Мушкарів Борщівського р-ну Тернопільської обл., домогосподарка. Заарештована 20.08.47. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 07.10.47 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Комісією по перегляду слідчих справ по Хмельницькій обл. 16.11.54 строк покарання зменшений до 7 років. Звільнена 27.04.55. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 09.09.94. (П-29137, архів УСБУ).

Федоришина Соломія Іванівна, 1880 р., с. Бережанка, українка, неписьменна, домогосподарка. Заарештована 10.01.50.

Звинувачення: член сім’ї пособника ОУН. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.03.50 вислана у Томську обл. Звільнена із спецпоселення 03.03.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-29, архів УМВС).

Федоришина Софія Яківна, 1936 р., с. Бережанка, українка, утриманка. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.03.50 як член сім’ї пособника ОУН вислана у Томську обл. Звільнена із спецпоселення 03.03.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-29, архів УМВС).

Федоришина Ціцелія Яківна, 1938 р., с. Бережанка, українка, утриманка. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.03.50 як член сім’ї пособника ОУН вислана у Томську обл. Звільнена із спецпоселення 03.03.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-29, архів УМВС).

Федорошин Дем’ян Степанович, 1899 р., с. Пукляки, українець, освіта початкова, їздовий колгоспу. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.08.89. (П-19925, ДАХмО).

Федорів Григорій Гаврилович, 1901 р., с. Юрківці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 09.12.26. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ОДПУ 11.03.27 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.06.98. (П-4382, ДАХмО).

Федорів Лукерія Филимонівна, 1887 р., с. Кузьминчик, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 23.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.12.37 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 09.10.89. (П-20770, ДАХмО).

Федорович Євстафій Іванович, 1884 р., с. Шманьківці Чортківського р-ну Тернопільської обл., українець, неписьменний. Проживав у с. Зарічанка, селянин-одноосібник. Заарештований 07.12.37. Звинувачення: член контрреволюційної шпигунської організації. НКВС і Прокурором СРСР 08.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 31.01.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П-23382, архів УСБУ).

Фіголь Григорій Томович, 1901 р., с. Юрківці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.11.26. Звинувачення: сприяння втечі арештованого. Кам’янець-Подільським окружним судом 16-19.09.1927 р. засуджений на 7 місяців позбавлення волі умовно. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.01.97. (П-29752, архів УСБУ).

Фіголь Степан Матвійович, 1877 р., смт Чемерівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 08.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 05.01.33 позбавлений права проживання у визначених місцях на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.02.98. (П-10525, ДАХмО).

Філев Серафим Антонович, 1903 р., с. Криків, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.02.27. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 20.05.27 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.03.93. (П-28533, архів УСБУ).

Філімонов Андрій Степанович, 1891 р., с. Каранянта Пермської обл. (Росія), росіянин, освіта неповна середня. Проживав у с. Діброва, рахівник колгоспу. Заарештований 21.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 позбавлений права проживання у прикордонній смузі на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.97. (П-14247, ДАХмО).

Фінгерман Шоел Меєрович, 1907 р., с. Зарічанка, єврей, освіта початкова, палітурник. Заарештований 12.06.28. Звинувачення: антирадянська діяльність. Прокурором Кам’янецького округу 18.07.28 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.02.98. (П-10668, архів УСБУ).

Флерчук Григорій Савович, 1906 р., с. Пукляки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам’янець-Подільським окружним відділом ДПУ 20.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Флерчук Макар Іванович, с. Пукляки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 467 від 20.08.93, спр. Г-31).

Флерчук Митрофан Микитович, 1891 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний,

колгоспник. Заарештований 22.03.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 03.06.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П-21539, ДАХмО).

Флерчук Олімпія Володимирівна, с. Пукляки, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 467 від 20.08.93, спр. Г-31).

Флерчук Омелян Петрович, 1895 р., с. Пукляки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 01.01.29. Звинувачення: виїзд за кордон без встановленого паспорта. Особливою нарадою колегії ОДПУ 02.08.29 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.12.93. (П-28899, архів УСБУ).

Флом Роза Юхимівна, 1918 р., с. Гусятин, єврейка, освіта неповна середня, пом. нач. поштового відділення. Заарештована 04.08.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 11.08.38 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 12.06.98. (П-3701, ДАХмО).

Фолюшевський Петро Генріхович, 1890 р., с. Свіршківці, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 22.05.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.58. (П-6044, архів УСБУ).

Фолюшевський Сигізмунд Войцехович, 1900 р., с. Івахнівці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 11.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 22.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 13.08.65. (П-15783, архів УСБУ).

Фолюшевський Станіслав Олександрович, 1891 р., с. Криків, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 26.08.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 09.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.11.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 01.02.90. (П-25170, архів УСБУ).

Форлей Данило Матвійович, 1896 р., с. Цикова, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 21.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.12.89. (П-23936, архів УСБУ).

Фостійчук Василь Іванович, 1901 р., с. Залуччя, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 03.05.32. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 20.05.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П-1554, ДАХмО).

Францішко Людвіг Андрійович, 1901 р., с. Заставля Дунаєвецького р-ну, поляк, освіта початкова, член ВКП(б) до 1938 р. Проживав у смт Чемерівці, зав. райвнутторгом. Заарештований 04.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної групи. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.01.58. (П-5258, архів УСБУ).

Фукс Іван Ілліч, 1898 р., с. Залісся, українець, освіта початкова. Проживав у с. Михайлівка, колгоспник. Заарештований 23.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.03.67. (П-16113, ДАХмО).

Фуркевич Антон Григорович, 1880 р., с. Сокиринці, поляк, малописьменний. Проживав у с. Михайлівка, тесля колгоспу. Заарештований 21.10.37. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.06.67. (П-16156, архів УСБУ).

Фуркевич Броніслава В'ячеславівна, 1927 р., с. Сокиринці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 27.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5843, архів УМВС).

Фуркевич В'ячеслав Григорович, 1893 р., с. Сокиринці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан.

Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5843, архів УМВС).

Фуркевич Марія Яківна, 1893 р., с. Сокиринці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5843, архів УМВС).

Фуркевич Ольга В'ячеславівна, 1934 р., с. Сокиринці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5843, архів УМВС).

Фурман Адам Феліксович, 1897 р., с. Збриж, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.02.26. Звинувачення: антирадянська діяльність. Кам'янець-Подільським окружним судом 09.10.26 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.93. (П-28618, архів УСБУ).

Фурман Василь Григорович, 1889 р., с. Долинівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 позбавлений права проживання у 12 прикордонних пунктах на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.01.97. (П-14658, ДАХмО).

Фурман Дмитро Іванович, 1900 р., с. Вільхівці, українець, освіта початкова, робітник на ст. Закупне. Заарештований 15.05.31. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 31.05.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.02.98. (П-14090, архів УСБУ).

Фурман Микола Маркович, 1915 р., с. Збриж, поляк, освіта початкова, член ВЛКСМ. Проживав у смт Чемерівці, секретар районного народного суду. Заарештований 12.07.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 24.09.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.12.59. (П-8585, архів УСБУ).

Фурман Юзеф Тимофійович, 1887 р., с. Трибухівці Гусятинського р-ну Тернопільської обл., поляк, неписьменний. Проживав у с. Романівка, мельник. Заарештований 15.02.32. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Прокурором Кам'янецької дільниці 21.03.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.03.98. (П-12941, ДАХмО).

Фуртас Олексій Афанасійович, 1899 р., с. Псарі Рогатинського р-ну Івано-Франківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Вільхівці, робітник на ст. Закупне. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.08.89. (П-20335, ДАХмО).

Фуртель Іван Кирилович, 1908 р., с. Жабинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.06.29. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 03.11.29 висланий із прикордонної смуги на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.03.93. (П-28539, архів УСБУ).

Х

Халуп'як Василь Федорович, 1894 р., с. Слобідка-Скипчанська, українець, освіта початкова, секретар Вишнівчицького цукрозаводу. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.11.89. (П-21815, архів УСБУ).

Халуп'як Килина Володимирівна, 1899 р., с. Грицьків Городоцького р-ну, українка, малописьменна. Проживала у с. Слобідка-Скипчанська, селянка-одноосібниця. Заарештована 02.04.29. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ОДПУ 13.10.29 клопотання про вислання відхилено. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 03.03.93. (П-28498, архів УСБУ).

Ханишин Михайло Дементійович, 1894 р., с. Пукляки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1934 р. як неблагонадійний елемент висланий у Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 94 від 14.09.92, спр. К-22).

Ханишина Василина Григорівна, 1902 р., с. Пукляки, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1934 р. як неблагонадійний елемент вислана в Карелію. Звільнена із

спецпоселення у 1947 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 756 від 10.08.94, спр. К-122).

Харевський Станіслав Іванович, 1897 р., с. П'ятничани, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.03.29. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Кам'янець-Подільським окружним судом 24.10.29 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 02.03.33. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.11.97. (П-30356, архів УСБУ).

Харкавий Пилип Андрійович, 1907 р., с. Зарічанка, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 29.09.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Кам'янець-Подільської обл. 25.05.40 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.07.98. (П-2435, архів УСБУ).

Харкавлюк Андрій Іванович, 1890 р., с. Летава, українець, малописьменний, столяр колгоспу. Заарештований 04.10.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Кам'янець-Подільської обл. 29.05.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.10.98. (П-1293, архів УСБУ).

Харкавлюк Антон Костянтинович, 1905 р., с. Ружа, українець, освіта початкова, зам. голови колгоспу. Заарештований 09.02.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.03.48 засуджений на 25 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Звільнений 28.10.55. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 16.12.96. (П-29692, архів УСБУ).

Харкавлюк (Чорна) Марія Савівна, с. Летава, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в Київську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 642 від 11.02.94, спр. Х-9).

Хилінський Володимир Тимофійович, 1899 р., с. Цикова, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 07.04.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 01.07.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 20.02.90. (П-24806, архів УСБУ).

Хілецька Антоніна Йосипівна, с. Вільхівці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 926 від 27.09.95, спр. Х-14).

Хілецька Антоніна Миколаївна, 1914 р., с. Вільхівці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 813 від 03.10.94, спр. Х-13).

Хілецька Кароліна Іванівна, 1905 р., с. Вільхівці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 815 від 03.10.94, спр. А-21).

Хілецька Марія Бенедиктівна, 1936 р., с. Вільхівці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення у 1948 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 815 від 03.10.94, спр. А-21).

Хілецька Розалія Петрівна, с. Вільхівці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 926 від 27.09.95, спр. Х-14).

Хілецька Станіслава Йосипівна, с. Вільхівці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 926 від 27.09.95, спр. Х-14).

Хілецька Текля Антонівна, 1881 р., с. Вільхівці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 813 від 03.10.94, спр. Х-13).

Хілецький Бенедикт Миколайович, 1904 р., с. Вільхівці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення у 1948 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 815 від 03.10.94, спр. Х-15).

Хілецький Іван Миколайович, 1916 р., с. Вільхівці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 813 від 03.10.94, спр. Х-13).

Хілецький Йосип Бенедиктович, 1934 р., с. Вільхівці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення у 1948 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 815 від 03.10.94, спр. Х-15).

Хілецький Йосип Іванович, 1893 р., с. Вільхівці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 926 від 27.09.95, спр. Х-14).

Хілецький Казимир Йосипович, с. Вільхівці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий на спецпоселення у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 926 від 27.09.95, спр. Х-14).

Хліб-Бевз Микола Кіндратович, 1902 р., с. Сокиринці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 20.03.30 за антирадянську пропаганду висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Хлопецький Данило Семенович, 1901 р., с. Романівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.02.28. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ОДПУ 27.04.28 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.02.93. (П-28419, архів УСБУ).

Хмілянчишин Олексій Андрійович, 1914 р., с. Кутківці, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 23.04.44. Звинувачення: невиконання наказу командування. Особливою нарадою НКВС СРСР 24.06.44 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.02.93. (П-28420, архів УСБУ).

Хмільовський Володимир Володимирович, 1894 р., с. Гуків, поляк, освіта середня спеціальна, безробітний. Заарештований 10.01.28. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським окружним судом 04.01.29 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.01.29. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.03.96. (П-29527, архів УСБУ).

Хмурківська Марія Йосипівна, с. Залуччя, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана в Київську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 916 від 30.05.96, спр. Х-10).

Хмурківський Віктор Іванович, 1905 р., с. Слобідка-Скипчанська, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 08.10.41. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Північної Тихоокеанської флотилії 24.10.42 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Тихоокеанської флотилії 29.05.91. (П-26421, архів УСБУ).

Хмурківський Едвард Тимофійович, 1898 р., с. Залуччя, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 02.04.30 за контрреволюційну діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Хмурківський Тимофій Едуардович, 1926 р., с. Залуччя, поляк, утриманець. У 1937 р. разом з матір'ю висланий у Київську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 916 від 30.05.96, спр. Х-10).

Ходзінська Василина Дмитрівна, с. Почапинці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 448 від 20.08.93, спр. Х-7).

Ходзінська Ганна Улянівна, с. Почапинці, українка, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 448 від 20.08.93, спр. Х-7).

Ходзінська Зінаїда Улянівна, с. Почапинці, українка, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 448 від 20.08.93, спр. Х-7).

Ходзінська Марія Адамівна, с. Почапинці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 448 від 20.08.93, спр. Х-7).

Ходзінський Денис Улянович, с. Почапинці, українець, утриманець. У 1930 р. разом з батьками висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 448 від 20.08.93, спр. Х-7).

Ходзінський Улян Васильович, с. Почапинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 448 від 20.08.93, спр. Х-7).

Хома Ганна Миколаївна, 1904 р., с. Вільхівці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 828 від 29.11.94, спр. Д-58).

Хома Гнат Дмитрович, 1897 р., с. Боднарівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 24.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном НКВС 21.07.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.07.98. (П-2429, архів УСБУ).

Хомишин Іван Юхимович, 1900 р., смт Смотрич Дунаєвецького р-ну, українець, освіта початкова, член ВКП(б) до 1937 р. Проживав у с. Вишнівчик, шофер цукрозаводу. Заарештований 19.12.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 12.01.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.09.60. (П-9847, ДАХмО).

Хомов Омелян Петрович, 1893 р., с. Голенищеве, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 20.03.30 за шпигунство висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Хом'яков Гнат Єфремович, 1902 р., с. Збриж, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. УНКВС Вінницької обл. 14.01.35 як неблагонадійний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Звільнений із спецпоселення 07.05.47. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3142, архів УМВС).

Хом'якова Марія Гнатівна, 1929 р., с. Збриж, українка, утриманка. УНКВС Вінницької обл. 14.01.35 разом з батьками вислана у біломорсько-балтійські табори. Звільнена із спецпоселення 07.05.47. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3142, архів УМВС).

Хом'якова Марія Єфремівна, 1912 р., с. Збриж, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. УНКВС Вінницької обл. 14.01.35 як неблагонадійний елемент вислана у біломорсько-балтійські табори. Звільнена із спецпоселення 07.05.47. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3142, архів УМВС).

Хом'якова Надія Єфремівна, 1914 р., с. Збриж, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. УНКВС Вінницької обл. 14.01.35 як неблагонадійний елемент вислана у біломорсько-балтійські табори. Звільнена із спецпоселення 07.05.47. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3142, архів УМВС).

Хом'якова Ольга Василівна, 1909 р., с. Збриж, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. УНКВС Вінницької обл. 14.01.35 як неблагонадійний елемент вислана у біломорсько-балтійські табори. Звільнена із спецпоселення 07.05.47. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3142, архів УМВС).

Хом'якова Ольга, 1875 р., с. Збриж, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. УНКВС Вінницької обл. 14.01.35 як неблагонадійний елемент вислана у біломорсько-балтійські табори. Звільнена із спецпоселення 07.05.47. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3142, архів УМВС).

Хоржевська Софія Миколаївна, 1892 р., с. Гуків, полька, малописьменна. Проживала у с. Долинівка, колгоспниця. Заарештована 21.10.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.12.37 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 02.06.89. (П-18273, ДАХмО).

Хоржевський Іван Михайлович, 1909 р., с. Долинівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 01.04.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Хоржевський Йосип Михайлович, 1896 р., с. Долинівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 01.04.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Хоржевський Олександр Михайлович, 1899 р., с. Долинівка, українець, малописьменний, столяр. Заарештований 12.02.30. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ДПУ

УРСР 22.07.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.02.98. (П-11718, ДАХмО).

Хоржевський Станіслав Михайлович, 1905 р., с. Долинівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам’янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 01.04.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Хорозов Федір Родіонович, 1885 р., с. Болгарійка (Бессарабія), українець, малописьменний. Проживав у с. Криків, колгоспник. Заарештований 20.03.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 09.02.90. (П-25273, архів УСБУ).

Храплюк Лідія Леонтіївна, 1928 р., с. Вівся, українка, освіта неповна середня, колгоспниця. Заарештована 08.01.49. Звинувачення: пособниця ОУН. Військтрибуналом військ МВС Кам’янець-Подільської обл. 10.04.49 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ. Військколегією Верховного Суду СРСР 22.05.55 строк покарання зменшений до 7 років. Реабілітована Прокуратурою СРСР 31.07.91. (П-27150, архів УСБУ).

Храплюк Степан Леонтійович, 1931 р., с. Вівся, українець, освіта початкова, робітник райзаготконтори. Заарештований 08.01.49. Звинувачення: пособник ОУН. Військтрибуналом військ МВС Кам’янець-Подільської обл. 10.04.49 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований Прокуратурою СРСР 31.07.91. (П-27150, архів УСБУ).

Хрещик Степан Кузьмич, 1916 р., с. Підгірці Обухівського р-ну Київської обл., українець, освіта середня, член ВЛКСМ. Проживав у с. Вишнівчик, військовослужбовець. Заарештований 24.08.40. Звинувачення: здався у полон білофіннам. Особливою нарадою НКВС СРСР 26.09.40 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Московського ВО 15.05.58. (П-6216, архів УСБУ).

Хриплов Олексій Матвійович, 1901 р., с. Васильків Чортківського р-ну Тернопільської обл., малописьменний. Проживав у с. Криків, шофер колгоспу. Заарештований 11.02.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 26.04.68. (П-16383, архів УСБУ).

Худич Григорій Прокопович, 1898 р., с. Рудка Борщівського р-ну Тернопільської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Жабинці, колгоспник. Заарештований 09.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 15.02.61. (П-10265, архів УСБУ).

Ц

Цасюк Йосип Миколайович, 1882 р., с. Ямпільчик, українець, малописьменний, швець. Заарештований 30.05.30. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 02.09.30 позбавлений права проживання у визначених місцях на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.03.98. (П-11532, архів УСБУ).

Цвинтарна Ольга Якимівна, 1917 р., с. Гусятин, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 795 від 06.09.94, спр. Ц-2).

Цвинтарний Дмитро Костянтинович, 1904 р., с. Гусятин, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 23.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 20.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 09.11.62. (П-11937, архів УСБУ).

Цвинтарний Леонтій Олексійович, 1910 р., с. Гусятин, українець, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 13.09.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.04.98. (П-5056, ДАХмО).

Цвинтарний Микола Григорович, 1879 р., с. Гусятин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 09.01.34. Звинувачення: шпигунство. Кам’янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 04.02.34 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П-1772, ДАХмО).

Цвігун Павло Гнатович, 1895 р., с. Юрківці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник.

Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 20.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Цвігун Юхим Григорович, 1909 р., с. Вільхівці, українець, освіта неповна середня. Проживав у смт Закупне, охоронець на вапняковому заводі. Заарештований 21.03.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Лінійним судом Південно-Західної залізниці 13.10.36 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Лінійним судом Південно-Західної залізниці 23.11.38 засуджений на 8 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.07.91. (П-26649, архів УСБУ).

Цвірінський-Чижанський Іван Федорович, 1920 р., с. Жердя, українець, освіта неповна середня, заготівельник сільського споживчого товариства. Заарештований 26.06.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 23.07.52 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Закавказького ВО 19.04.55 строк покарання зменшений до 5 років. Звільнений 11.05.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.92. (П-27447, архів УСБУ).

Цембранович Андрій Данилович, 1888 р., смт Чемерівці, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 03.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС 20.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.04.58. (П-6094, архів УСБУ).

Цибульський Іван Миколайович, 1898 р., с. Залуччя, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 29.03.28. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 29.06.28 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.04.94. (П-28988, архів УСБУ).

Цибульський Мойсей Миколайович, 1901 р., с. Залуччя, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 10.02.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 02.10.38. Похов. брат. мог. у р-ні консервного заводу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 31.07.59. (П-7910, архів УСБУ).

Цимбалістий Максим Михайлович, 1892 р., с. Івахнівці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 29.05.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 19.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 22.01.66. (П-15903, ДАХмО).

Ціпій Авксентій Романович, 1902 р., с. Залуччя, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 10.02.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 01.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 01.10.38. Похов. у р-ні консервного заводу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 29.08.61. (П-10845, архів УСБУ).

Цісар Дмитро Михайлович, 1896 р., с. Демківці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 26.06.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 25.01.34 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.07.98. (П-3194, ДАХмО).

Ціта Василь Михайлович, 1919 р., с. Чорна, українець, неписьменний, жебрак. Заарештований 23.03.35. Звинувачення: зрада Батьківщини. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном НКВС 07.04.35 справу припинено, направлений у колонію для неповнолітніх. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.07.98. (П-2417, архів УСБУ).

Ціта Юхим Захарович, 1895 р., с. Чорна, українець, освіта початкова, рахівник скотарсько-молочарського товариства. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 19.03.30 за антирадянську агітацію висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Цуглевич Микола Іванович, 1908 р., с. Нова Гута, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.09.89. (П-20090, архів УСБУ).

Цуглевич Семен Іванович, 1891 р., с. Нова Гута, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним

відділом ДПУ 02.04.30 за антирадянську агітацію висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Цьвок Антон Федорович, 1908 р., с. Івахнівці, поляк, освіта початкова, робітник ст. Закупне. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 26.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.01.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 24.12.60. (П-10236, архів УСБУ).

Ч

Чайка Леонтій Григорович, 1882 р., с. Вільхівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.04.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 26.08.31 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.12.97. (П-14080, архів УСБУ).

Чайковська Марія Андріївна, 1915 р., с. Андріївка, полька, малописьменна, домогосподарка. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 12.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3674, архів УМВС).

Чайковська Марія Михайлівна, 1910 р., с. Шидлівці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5494, архів УМВС).

Чайковська Ніна Станіславівна, 1918 р., с. Андріївка, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3675, архів УМВС).

Чайковська Розалія Степанівна, 1871 р., с. Свіршківці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 962 від 22.02.96, спр. Ч-26).

Чайковська (Маєвська) Юзефа Іванівна, 1923 р., смт Закупне, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 633 від 11.02.94, спр. М-53).

Чайковська Юлія Йосипівна, 1911 р., с. Андріївка, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 692 від 25.07.94, спр. Ч-32).

Чайковська Юлія Михайлівна, 1930 р., с. Шидлівці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з матір'ю вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5494, архів УМВС).

Чайковський Анатолій Андрійович, 1898 р., с. Бережанка, поляк, освіта початкова, інспектор відділу соцзабезпечення Чемеровецького райвиконкому. Заарештований 14.12.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 08.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.01.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 04.03.58. (П-5548, архів УСБУ).

Чайковський Анатолій Костянтинович, 1894 р., с. Андріївка, поляк, освіта середня, пасічник колгоспу. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.12.59. (П-8586, архів УСБУ).

Чайковський Антон Петрович, 1900 р., с. Свіршківці, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 31.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.11.89. (П-21955, ДАХмО).

Чайковський Антон Якович, 1886 р., с. Андріївка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 18.11.31. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 31.03.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.01.98. (П-12989, архів УСБУ).

Чайковський Альберт Михайлович, 1934 р., с. Шидлівці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з матір'ю висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5494, архів УМВС).

Чайковський Болеслав Костянтинович, 1928 р., с. Андріївка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 12.02.56. Реабілітований УМВС України у Хмельницькій обл. 26.12.94. (П-3676, архів УМВС).

Чайковський Броніслав Володимирович, 1911 р., с. Андріївка, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 12.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3675, архів УМВС).

Чайковський Броніслав Михайлович, 1931 р., с. Шидлівці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з матір'ю висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 08.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5494, архів УМВС).

Чайковський Броніслав Стахович, 1902 р., с. Цикова, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 17.04.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Смотрицьким райвідділом ДПУ у липні 1931 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.02.98. (П-12908, ДАХмО).

Чайковський Валеріан Іванович, 1890 р., с. Цикова, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 09.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 24.11.59. (П-8465, архів УСБУ).

Чайковський Володимир Андрійович, 1903 р., с. Бережанка, українець, освіта початкова, шофер споживчого товариства. Заарештований 28.03.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.05.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 10.01.61. (П-10063, ДАХмО).

Чайковський Володимир Якович, 1898 р., с. Бережанка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 19.09.59. (П-8092, архів УСБУ).

Чайковський Генріх Михайлович, 1884 р., м. Кам'янець-Подільський, поляк, освіта середня. Проживав у смт Чемерівці, старший землевпорядник райземвідділу. Заарештований 28.04.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.58. (П-6044, архів УСБУ).

Чайковський Григорій Йосипович, 1903 р., с. Цикова, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 80 від 14.09.92, спр. Ч-2).

Чайковський Зиґмунд Михайлович, 1922 р., с. Цикова, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 20.06.49. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 21.07.49 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.08.91. (П-26884, архів УСБУ).

Чайковський Зиґмунд Францович, 1918 р., с. Свіршківці, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 372 від 19.05.93, спр. Р-19).

Чайковський Йосип Іванович, 1892 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 06.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 02.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.09.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.12.89. (П-23640, архів УСБУ).

Чайковський Йосип Лаврентійович, 1905 р., с. Шидлівці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 10.04.33. Звинувачення: шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 19.08.33 висланий у Казахстан на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 17.02.90. (П-24960, ДАХмО).

Чайковський Костянтин Йосипович, 1891 р., с. Андріївка, поляк, освіта початкова, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 12.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3677, архів УМВС).

Чайковський Людвіг Вікентійович, 1902 р., с. Бережанка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 21.11.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.03.62. (П-11073, архів УСБУ).

Чайковський Микола Йосипович, 1899 р., с. Цикова, поляк, освіта початкова, бригадир тракторної бригади МТС. Заарештований 21.05.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 19.08.58. (П-6584, ДАХмО).

Чайковський Михайло Григорович, 1899 р., с. Андріївка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 26.09.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.58. (П-6044, архів УСБУ).

Чайковський Михайло Станіславович, 1892 р., с. Вищі Вовківці Хмельницького р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Зарічанка, колгоспник. Заарештований 27.08.37. Звинувачення: член „ПОВ". НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 17.02.62. (П-11070, архів УСБУ).

Чайковський Олександр Михайлович, 1900 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, заготівельник сільського споживчого товариства. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. НКВС СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.10.89. (П-20884, ДАХмО).

Чайковський Пилип Йосипович, 1905 р., с. Андріївка, поляк, малописьменний, бригадир колгоспу. Заарештований 31.05.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 28.09.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.58. (П-6044, архів УСБУ).

Чайковський Станіслав Костянтинович, 1935 р., с. Андріївка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 20.12.54. Реабілітований УМВС України у Хмельницькій обл. 26.12.94. (П-5035, УМВС).

Чайковський Франц Антонович, 1888 р., с. Бережанка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 09.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 02.09.67. (П-16230, архів УСБУ).

Чаплинський Федір Миколайович, 1889 р., с. Кузьминчик, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 11.02.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 09.04.38. Похов. у м. Кам'янці-Подільському р-н консервного заводу. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 20.09.89. (П-23597, ДАХмО).

Чарковський Олександр Альбінович, 1888 р., с. Жабинці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.12.58. (П-7065, архів УСБУ).

Чебан Йосип Лук'янович, 1887 р., с. Чорна, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 19.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Чемич Катерина Федорівна, 1914 р., с. Свіршківці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. УНКВС Вінницької обл. 14.01.35 як неблагонадійний елемент вислана в біломорсько-балтійські табори. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3103, архів УМВС).

Чемич Микола Федорович, 1911 р., с. Свіршківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. УНКВС Вінницької обл. 14.01.35 як неблагонадійний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3103, архів УМВС).

Чемич Олександра Гнатівна, 1893 р., с. Свіршківці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. УНКВС Вінницької обл. 14.01.35 як неблагонадійний елемент вислана в біломорсько-балтійські табори. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3103, архів УМВС).

Чемич Федір Пилипович, 1884 р., с. Свіршківці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. УНКВС Вінницької обл. 14.01.35 як неблагонадійний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Звільнений із спецпоселення 27.10.50. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3103, архів УМВС).

Черватюк Лідія Костянтинівна, 1921 р., с. Романівка, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 08.01.49. Звинувачення: пособниця ОУН. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 10.04.49 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ. Військколегією Верховного Суду СРСР 22.05.55 строк покарання зменшений до 7 років. Реабілітована Прокуратурою СРСР 31.07.91. (П-27150, архів УСБУ).

Червінська Альбіна Мартинівна, 1935 р., с. Михайлівка, полька, немовля. У 1936 р. разом з батьками вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 957 від 22.02.96, спр. М-86).

Червінська Марія Феліксівна, 1905 р., с. Михайлівка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 957 від 22.02.96, спр. М-86).

Червінський Броніслав Мартинович, 1930 р., с. Михайлівка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 957 від 22.02.96, спр. М-86).

Червінський Мартин Петрович, 1900 р., с. Михайлівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 957 від 22.02.96, спр. М-86).

Червонюк Володимир Леонович, 1899 р., с. Вільхівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.03.35. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Київського ВО 20.06.35 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 31.08.35. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.06.93. (П-29010, архів УСБУ).

Червонюк Олена Максимівна, 1902 р., с. Вільхівці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 01.06.36. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Київського ВО 26.09.36 засуджена на 3 роки позбавлення волі з пораженням прав на 2 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 18.07.91. (П-26647, архів УСБУ).

Червоняк Ганна Улянівна, с. Чорна, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 51 від 22.05.92, спр. Ч-1).

Червоняк Григорій Іванович, 1898 р., с. Чорна, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 14.07.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі умовно. Реабілітований прокуратурою Хмельницької 26.01.98. (П-14486, архів УСБУ).

Червоняк Любов Григорівна, с. Чорна, українка, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 51 від 22.05.92, спр. Ч-1).

Чернецька Аделія Миколаївна, 1906 р., с. Вільхівці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 829 від 29.11.94, спр. В-43).

Чернецька Дарія Леонтіївна, 1910 р., с. Вільхівці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 995 від 16.05.97, спр. Ч-28).

Чернецька Катерина Войцехівна, 1902 р., с. Гуків, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 782 від 06.09.94, спр. Ч-24).

Чернецька Марія Йосипівна, 1933 р., с. Вільхівці, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 995 від 16.01.97, спр. Ч-28).

Чернецький Адам Францович, 1903 р., с. Вільхівці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 829 від 29.11.94, спр. В-43).

Чернецький Броніслав Людвігович, 1898 р., с. Гуків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 06.08.30. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 18.11.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П-22902, архів УСБУ).

Чернецький Іван Йосипович, 1929 р., с. Вільхівці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 995 від 16.01.97, спр. Ч-28).

Чернецький Йосип Миколайович, 1903 р., с. Вільхівці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 995 від 16.01.97, спр. Ч-28).

Чернецький Казимир Олександрович, 1893 р., с. Гуків, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 782 від 06.09.94, спр. Ч-24).

Чернецький Фердинанд Адольфович, 1892 р., с. Гуків, поляк, малописьменний, найманий робітник. Заарештований 17.07.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.09.89. (П-23206, ДАХмО).

Чернецький Франц Адамович, 1929 р., с. Вільхівці, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з батьками висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 829 від 29.11.94, спр. В-43).

Чернявський Овсій Миронович, 1891 р., с. Ясногородка Київської обл., єврей, освіта початкова. Проживав у с. Гусятин, бухгалтер. Заарештований 21.09.22. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. 2-м відділенням Кам’янецького ДПУ 24.09.22 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.02.98. (П-10634, архів УСБУ).

Чесньовська Геля-Євгенія Карлівна, 1927 р., с. Кутківці, полька, утриманка. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 12.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3776, архів УМВС).

Чесньовська Олена Войцехівна, 1916 р., с. Івахнівці, полька, освіта початкова, домогосподарка. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 21.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5050, архів УМВС).

Чесньовський Болеслав Йосипович, 1906 р., с. Свіршківці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.05.38. Звинувачення: член „ПОВ”, шпигун. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабылытований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.58. (П-6044, архів УСБУ).

Чесньовський Броніслав Титович, 1909 р., с. Свіршківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам’янець-Подільським окружним відділом ДПУ 20.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Чесньовський Йосип Йосипович, 1877 р., с. Грицьків Городоцького р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Свіршківці, колгоспник. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: член „ПОВ”. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.58. (П-6044, архів УСБУ).

Чесньовський Кіндрат Карлович, 1914 р., с. Кутківці, поляк, освіта початкова, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 21.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5001, архів УМВС).

Чесньовський Олександр Іванович, 1877 р., с. Постолівка Волочиського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Чорна, колгоспник. Заарештований 18.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС

і Прокурором СРСР 12.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.09.89. (П-20418, архів УСБУ).

Чесньовський Станіслав Михайлович, 1899 р., с. Свіршківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 19.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Чесньовський Тит Михайлович, 1872 р., с. Свіршківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 20.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Чесньовський Филимон Петрович, 1880 р., с. Дубівка, українець, малописьменний. Проживав у с. Кутківці, робітник вапнякового заводу. Заарештований 04.03.33. Звинувачення: шкідництво. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.03.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.12.97. (П-13821, ДАХмО).

Чехівський Олексій Амвросійович, 1901 р., с. Ямпільчик, українець, освіта початкова, військовослужбовець, член КПРС з 1925 р. по 1941 р. Заарештований 25.10.45. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом МВС Вінницької обл. 26.03.46 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 12.03.63. (П-12647, архів УСБУ).

Чижанська Марія Митрофанівна, 1892 р., с. Жердя, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 26.06.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 23.07.52 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Звільнена 30.08.54. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.92. (П-27447, архів УСБУ).

Чижанська Марія Семенівна, 1925 р., с. Жердя, українка, освіта неповна середня, колгоспниця, член ВЛКСМ. Заарештована 18.06.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 23.07.52 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Звільнена 08.08.56. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.92. (П-27447, архів УСБУ).

Чижанський Олександр Федорович, 1923 р., с. Жердя, українець, освіта неповна середня, зав. сільського споживчого товариства. Заарештований 18.06.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 23.07.52 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Закавказького ВО 19.04.55 строк покарання зменшений до 6 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.92. (П-27447, архів УСБУ).

Чижанський Федір Павлович, 1888 р., с. Жердя, українець, малописьменний, їздовий сільського споживчого товариства. Заарештований 18.06.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 23.07.52 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Звільнений 12.07.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.92. (П-27447, архів УСБУ).

Чинник Григорій Васильович, 1892 р., с. Летава, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 06.10.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Кам'янець-Подільської обл. 14.05.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.01.99. (П-2170, ДАХмО).

Чипак Яків Семенович, 1900 р., с. Гусятин, українець, освіта початкова, кочегар депо ст. Закупне. Заарештований 04.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Транспортною прокуратурою Гречанської дільниці 15.02.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.10.98. (П-2864, ДАХмО).

Чирка Йосип Леонтійович, 1908 р., с. Вільхівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.10.37. Звинувачення: шпигунство, шкідництво. НКВС і Прокурором СРСР 08.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 23.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.07.62. (П-11305, архів УСБУ).

Чичун Андрій Іванович, 1907 р., с. Вільхівці, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському

28.09.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.58. (П-6044, архів УСБУ).

Чолійчук Лаврентій Якович, 1891 р., с. Велика Зелена, українець, малописьменний, тесля „Укрторгплодоовоч". Заарештований 19.03.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 01.06.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.04.94. (П-28998, архів УСБУ).

Чолійчук Надія Лаврентіївна, 1922 р., с. Велика Зелена, українка, освіта початкова, колгоспниця. У 1948 р. за ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена достроково 31.12.53. Реабілітована згідно з законом України від 17.04.91. (П-59, архів УМВС).

Чопчиць Кирило Якович, 1906 р., с. Леніно Пінської обл. (Білорусь), білорус, освіта початкова, член ВКП(б) до 1937 р. Проживав у смт Чемерівці, шофер МТС. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.06.56. (П-3484, архів УМВС).

Чоп'як Степан Іванович, 1896 р., с. Жабинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 19.03.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою ДПУ УРСР 28.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований Військтрибуналом Прикарпатського ВО 04.04.67. (П-16131, архів УСБУ).

Чорна Горпина Єфремівна, 1888 р., с. Летава, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. Ч-16).

Чорна Марія Максимівна, 1914 р., с. Летава, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як неблагонадійний елемент вислана на Урал. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 217 від 23.12.92, спр. К-59).

Чорна Мотрона Максимівна, 1920 р., с. Летава, українка, утриманка. У 1931 р. разом з батьками вислана на Урал. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 217 від 23.12.92, спр. К-59).

Чорна Федора Дмитрівна, 1886 р., с. Боднарівка, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 20.10.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 27.11.37 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.09.89. (П-22653, ДАХмО).

Чорний Антон Іванович, 1901 р., с. Красноставці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 01.04.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Чорний Арсен Семенович, 1891 р., с. Летава, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: учасник повстанської групи. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 25.02.67. (П-16109, ДАХмО).

Чорний Василь Григорович, 1909 р., с. Збриж, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.11.28. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Кам'янець-Подільським окружним судом 11.06.29 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.04.97. (П-29853, архів УСБУ).

Чорний Іван Григорович, 1897 р., с. Збриж, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.02.27. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 03.06.27 позбавлений права проживання у визначених місцях на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.03.93. (П-28529, архів УСБУ).

Чорний Ілля Терентійович, 1907 р., с. Збриж, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 21.11.28. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Кам'янець-Подільським окружним судом 11.06.29 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.04.97. (П-29853, архів УСБУ).

Чорний Кирило Савович, 1884 р., с. Летава, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 21.12.30. Звинувачення: терористичні дії. Прокурором Городоцького відділку 01.07.31 справу припинено,

з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.09.98. (П-14097, архів УСБУ).

Чорний Максим Іванович, 1880 р., с. Летава, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий на Урал. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 217 від 23.12.93. спр. К-59).

Чорний Пилип Якович, 1901 р., с. Летава, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 15.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 21.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.05.89. (П-18139, архів УСБУ).

Чорний Сава Григорович, 1888 р., с. Летава, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 31.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.05.65. (П-15706, архів УСБУ).

Чорний Сергій Якович, 1902 р., с. Летава, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 15.02.38. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.12.61. (П-10980, архів УСБУ).

Чорнобай Ірина Матвіївна, 1880 р., с. Михайлівка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1929 р. як неблагонадійний елемент вислана в м. Томськ. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 836 від 29.11.94, спр. Ч-23).

Чорнобай Ольга Степанівна, 1904 р., с. Михайлівка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1929 р. як неблагонадійний елемент вислана в м. Томськ. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 836 від 29.11.94, спр. Ч-23).

Чорнобай Софія Степанівна, 1912 р., с. Михайлівка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1929 р. як неблагонадійний елемент вислана в м. Томськ. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 836 від 29.11.94, спр. Ч-23).

Чорнобров Надія Омелянівна, 1916 р., с. Кочубеїв, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 27.04.52.Звинувачення: пособниця ОУН. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 26.05.52 засуджена на 25 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Звільнена 18.04.55. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 02.11.94. (П-29186, архів УСБУ).

Чорногрицький Степан Андрійович, 1897 р., с. Красноставці, українець, малописьменний, тракторист колгоспу. Заарештований 09.02.38. Звинувачення: член контрреволюційної групи. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 14.05.60. (П-9237, ДАХмО).

Чорноусенко Федір Порфирович, 1890 р., с. Проруб Білопільського р-ну Сумської обл., освіта середня спеціальна. Проживав у с. Біла, священик. Заарештований 14.05.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.11.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.01.98. (П-12821, архів УСБУ).

Чуба Єфрем Юхимович, 1898 р., с. Івахнівці, українець, освіта початкова, зав. млина. Заарештований 30.05.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 19.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 22.01.66. (П-15903, ДАХмО).

Чухрій Петро Миронович, 1872 р., смт Закупне, українець, малописьменний, робітник ст. Закупне. Заарештований 18.03.33. Звинувачення: шкідництво. Жмеринським дорожньо-транспортним відділом ОДПУ 01.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.01.98. (П-12623, архів УСБУ).

Чухрій Федір Петрович, 1907 р., смт Закупне, українець, малописьменний, робітник на вапнякових розробках. Заарештований 10.03.33. Звинувачення: шкідництво. Жмеринським дорожньо-транспортним відділом ОДПУ 21.03.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.98. (П-12218, архів УСБУ).

Чучман Григорій Ілліч, 1897 р., с. Почапи Золочівського р-ну Львівської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Андріївка, селянин-одноосібник. Заарештований 16.10.37.

Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 28.08.59. (П-8213, архів УСБУ).

Ш

Шаган Ганна Макарівна, 1892 р., с. Левківці Тульчинського р-ну Вінницької обл., українка, освіта середня. Проживала у с. Кочубеїв, зав. сепараторного пункту. Заарештована 18.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний 06.12.37. Реабілітована колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 31.03.65. (П-15685, архів УСБУ).

Шагурський Григорій Ілліч, 1893 р., с. Кормильча, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.05.89. (П-17616, ДАХмО).

Шамардецький Вікентій Іванович, 1874 р., с. Вільхівці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 10.07.29. Звинувачення: боротьба проти робітничого класу. Кам’янець-Подільським окружним судом 27.12.29 засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 19.12.68. (П-16442, архів УСБУ).

Шаповалова Анастасія Пилипівна, 1907 р., хут. Плакидівка Диканського р-ну Полтавської обл., українка, малописьменна. Проживала у с. Криків, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 12.05.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена 05.05.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-152, архів УМВС).

Шапора Олександра Федорівна, 1907 р., м. Адлер Краснодарський край (Росія), грекиня, освіта початкова. Проживала у с. Гуків, домогосподарка. Заарештована 02.07.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. УДБ УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 12.11.38 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.98. (П-2489, архів УСБУ).

Шаровара Василь Степанович, 1922 р., с. Степанівка, українець, освіта неповна середня, шофер колгоспу. Заарештований 30.05.50. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою МДБ СРСР 18.10.50 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Центральною комісією по перегляду справ засуджених 31.05.54 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.09.98. (П-987, архів УСБУ).

Швед Сергій Петрович, 1906 р., с. П’ятничани, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.02.29. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Кам’янець-Подільським окружним судом 24.10.29 засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.11.97. (П-30356, архів УСБУ).

Швець Григорій Романович, с. Завадівка, українець, утриманець. У 1930 р. разом з батьками висланий у Сибір. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 706 від 25.07.94, спр. Ш-32).

Швець Михайло Романович, с. Завадівка, українець, утриманець. У 1930 р. разом з батьками висланий у Сибір. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 706 від 25.07.94, спр. Ш-32).

Швець Петро Петрович, 1886 р., с. Кугаївці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 20.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 позбавлений права проживання у визначених місцевостях. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.05.69. (П-13356, ДАХмО).

Швець Роман Васильович, с. Завадівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у Сибір. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 706 від 25.07.94, спр. Ш-32).

Швидкий Іван Маркович, 1898 р., с. Почапинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.10.89. (П-21294, ДАХмО).

Швидкий Іван Онуфрійович, 1898 р., с. Почапинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.10.37.

Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.10.89. (П-20890, ДАХмО).

Шевцов Мефодій Степанович, 1898 р., с. Пукляки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 20.03.30 за шпигунство висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Шевцов Федір Данилович, 1891 р., с. Збриж, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 09.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.05.67. (П-16170, архів УСБУ).

Шевчук Антон Стахович, с. Шидлівці, українець, малописьменний, колгоспник. У 1948 р. як неблагонадійний елемент висланий у Тюменську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 803 від 06.09.94, спр. Ш-3).

Шевчук Аристарх Митрофанович, 1880 р., с. Цикова, українець, малописьменний, службовець Балинського лісництва. Заарештований 27.11.28. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Колегією ОДПУ 10.06.29 засуджений на 10 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.02.96. (П-29514, архів УСБУ).

Шевчук Гликерія Авксентіївна, 1919 р., с. Сокиринці, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 1070 від 25.07.02, спр. Ш).

Шевчук Григорій Іванович, 1898 р., с. Цикова, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 27.10.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 01.12.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.01.98. (П-12082, ДАХмО).

Шевчук Зінаїда Авксентіївна, 1923 р., с. Сокиринці, українка, утриманка. У 1938 р. вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 1070 від 25.07.02, спр. Ш).

Шевчук Зінаїда Макарівна, с. Шидлівці, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1948 р. як неблагонадійний елемент вислана у Тюменську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 803 від 06.09.94, спр. Ш-3).

Шевчук Лідія Авксентіївна, 1928 р., с. Сокиринці, українка, утриманка. У 1938 р. вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 1070 від 25.07.02, спр. Ш).

Шевчук Пилип Антонович, с. Шидлівці, українець, малописьменний, колгоспник. У 1948 р. як неблагонадійний елемент висланий у Тюменську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 803 від 06.09.94, спр. Ш-3).

Шевчук Степан Антонович, 1903 р., смт Нова Прага Олександрівського р-ну Кіровоградської обл., українець, освіта початкова, член ВКП(б) до 1938 р. Проживав у смт Закупне, зав. бази Чемеровецької райспоживспілки. Заарештований 18.10.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 15.04.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1284, архів УСБУ).

Шевчук Степан Федорович, 1905 р., с. Чагарівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 18.03.30 за антирадянську пропаганду висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Шевчук Федір Павлович, 1908 р., с. Шидлівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 23.04.68. (П-16361, архів УСБУ).

Шевчук Юрій Афанасійович, 1903 р., с. Лисогірка, українець, малописьменний, колгоспник, член ВКП(б) до 1937 р. Заарештований 22.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС 23.07.38 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.07.60. (П-9454, ДАХмО).

Шеремета Григорій Калинович, 1923 р., с. Бережанка, українець, освіта середня.

Проживав у м. Заліщики Тернопільської обл., студент сільськогосподарського технікуму. Заарештований 06.11.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. УМДБ Кам'янець-Подільської обл. 07.07.49 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3890, архів УСБУ).

Шеремета Ілля Михайлович, 1905 р., с. Бережанка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.01.60. (П-9023, архів УСБУ).

Шерман Микола Костянтинович, 1909 р., с. Шидлівці, українець, малописьменний, без певних занять. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 20.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Шиманович Борис Миколайович, 1920 р., с. Гусятин, українець, утриманець. У 1930 р. разом з батьками висланий у Сибір. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 506 від 05.04.94, спр. Ш-29).

Шиманович Микола Григорович, 1885 р., с. Гусятин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 28.01.30. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 14.03.30 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.06.01. (П-25645, ДАХмО).

Шиманович Митрофан Антонович, 1874 р., с. Гусятин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 28.01.30. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 14.03.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.05.90. (П-25645, ДАХмО).

Шиманович Степан Іванович, 1890 р., с. Гусятин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 28.01.30. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 14.03.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.05.90. (П-25645, ДАХмО).

Шиманович Теофілія Михайлівна, с. Гусятин, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана у Сибір. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 506 від 05.04.94, спр. Ш-29).

Шиманович Тереза Михайлівна, 1900 р., с. Гусятин, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 27.11.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 22.12.37 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 16.08.89. (П-19874, ДАХмО).

Шиманська Марія Пилипівна, 1893 р., с. Івахнівці, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 26.11.29. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 07.03.30 вислана у Північний край на 3 роки. Реабілітована військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.09.89. (П-23295, ДАХмО).

Шиманський Броніслав Петрович, 1897 р., с. Збриж, поляк, малописьменний. Проживав у с. Жабинці, колгоспник. Заарештований 21.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.12.58. (П-7065, архів УСБУ).

Шимков Іван Григорович, 1897 р., с. Чагарівка, українець, малописьменний, зав. ферми колгоспу. Заарештований 14.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 05.04.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 11.03.67. (П-16120, ДАХмО).

Шиндлер Сруль Шулимович, 1888 р., с. Зарічанка, єврей, малописьменний, торговець. Заарештований 16.06.29. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 03.11.29 позбавлений права проживання у визначених місцевостях на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.03.93. (П-28539, архів УСБУ).

Шкарупа Ганна Іванівна, 1902 р., с. Івахнівці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1934 р. як неблагонадійний елемент вислана у Мурманську обл. Звільнена із спецпоселення у 1947 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 547 від 05.04.94, спр. Б-78).

Шкарупа Іван Геронтійович, 1885 р., с. Івахнівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1934 р. як неблагонадійний елемент

висланий у Мурманську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 547 від 05.04.94, спр. Б-78).

Шкарупа Йосип Геронтійович, 1900 р., с. Івахнівці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 07.09.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 10.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 15.11.37. Похов. у брат. мог. р-н консервного заводу. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.89. (П-20256, ДАХмО).

Шкарупа Йосип Іванович, с. Івахнівці, українець, утриманець. У 1934 р. разом з батьками висланий у Мурманську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 547 від 05.04.94, спр. Б-78).

Шкарупа Олена (Барткова) Іванівна, 1925 р., с. Івахнівці, українка, утриманка. У 1934 р. разом з батьками вислана у Мурманську обл. Звільнена із спецпоселення у 1947 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 547 від 05.04.94, спр. Б-78).

Шкарупа Петро Іванович, с. Івахнівці, українець, утриманець. У 1934 р. разом з батьками висланий у Мурманську обл. Звільнений із спецпоселення у 1947 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 547 від 05.04.94, спр. Б-78).

Шкляр Тимофій Васильович, 1899 р., с. Кочубеїв, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 05.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.08.60. (П-9626, архів УСБУ).

Шклярук Василь Михайлович, 1897 р., с. Боднарівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.02.28. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 27.04.28 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.03.93. (П-28589, архів УСБУ).

Шклярук Сергій Мойсейович, 1890 р., с. Нова Гута, українець, малописьменний, голова сільради. Заарештований 06.09.29. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 05.02.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.11.92. (П-28313, архів УСБУ).

Школьник (Вейцман) Малка Менделівна, 1888 р., с. Кугаївці, єврейка, малописьменна, торговка. Заарештована 11.03.30. Звинувачення: шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 05.11.30 засуджена на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.89. (П-24423, архів УСБУ).

Шкоропата Дем'ян Васильович, 1897 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.06.29. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.08.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі умовно. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 17.02.90. (П-25436, архів УСБУ).

Шкоропата Євтихій Федорович, 1879 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 17.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 15.01.33 висланий у Казахстан на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.03.97. (П-13750, архів УСБУ).

Шкоропата Микола Макарович, 1916 р., с. Кочубеїв, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 22.08.40. Звинувачення: перебування у фінському полоні. Особливою нарадою НКВС СРСР 15.06.42 засуджений до позбавлення волі у ВТТ на період війни. 15.04.43 з-під варти звільнений і направлений на фронт. Реабілітований військтрибуналом Московського ВО 03.07.58. (П-6355, ДАХмО).

Шкунда Федір Григорович, 1903 р., с. Карачківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 881 від 15.03.95, спр. Ш-38).

Шлапак Зінаїда Максимівна, 1927 р., с. Степанівка, українка, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана у Сибір. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 766 від 06.09.94, спр. Ш-27).

Шлапак Йосип Михайлович, 1901 р., с. Шидлівці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 05.05.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 17.11.48 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з

ураженням прав на 3 роки. Пленумом Верховного Суду СРСР 06.02.56 строк покарання зменшений до 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.08.91. (П-26848, архів УСБУ).

Шлапак Максим Григорович, 1893 р., с. Степанівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ УРСР 02.04.30 за антирадянську агітацію висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УСБУ).

Шлапак Марія Максимівна, 1919 р., с. Степанівка, українка, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана у Сибір. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 766 від 06.09.94, спр. Ш-27).

Шлапак Микита Трифонович, 1895 р., с. Шидлівці, українець, малописьменний, колгоспник. У 1948 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 897 від 26.04.95, спр. Д-61).

Шлапак Микола Максимович, с. Степанівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у Сибір. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 766 від 06.09.94, Ш-27).

Шлапак Наталія Іванівна, с. Степанівка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана у Сибір. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 766 від 06.09.94, спр. Ш-27).

Шлапак Олександра Максимівна, 1924 р., с. Степанівка, українка, утриманка. У 1930 р. разом з батьками вислана у Сибір. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 766 від 06.09.94, спр. Ш-27).

Шлапак Пилип Мойсейович, 1883 р., с. Степанівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ УРСР 02.04.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УСБУ).

Шлапак Семен Микитович, 1910 р., с. Шидлівці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 05.05.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 17.11.48 засуджений на 15 років позбавлення волі у ВТТ з ураженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.08.91. (П-26848, архів УСБУ).

Шлапко Пилип Карпович, 1914 р., с. Бережанка, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 31.05.44. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом в\ч п\п 34166 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з ураженням прав на 2 роки. Реабілітований військпрокуратурою Сибірського ВО 06.09.91. (П-26898, архів УСБУ).

Шмигельський Петро Олександрович, 1906 р., с. Вільхівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 18.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Шмідт Ганна Яківна, 1928 р., с. Антонівка, німкеня, освіта початкова, колгоспниця. У 1945 р. як особа німецької національності вислана в Якутську АРСР. Звільнена із спецпоселення 28.12.55. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2718, архів УМВС).

Шмідт Домнікія Степанівна, 1896 р., с. Антонівка, німкеня, малописьменна, домогосподарка. У 1945 р. як особа німецької національності вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 07.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2720, архів УМВС).

Шмідт Ірина Августівна, 1938 р., с. Антонівка, німкеня, утриманка. У 1945 р. разом з матір'ю вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 01.09.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2719, архів УМВС).

Шмідт Лідія Яківна, 1931 р., с. Антонівка, німкеня, утриманка. У 1945 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 17.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2679, архів УМВС).

Шмідт Фріда Адольфівна, 1907 р., с. Антонівка, німкеня, освіта початкова, колгоспниця. У 1945 р. як особа німецької національності вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 17.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2719, архів УМВС).

Шмідт Яків Адольфович, 1893 р., с. Антонівка, німець, малописьменний,

колгоспник. У 1945 р. як особа німецької національності висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 07.01.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2717, архів УМВС).

Шморгун Анастасія Іванівна, 1900 р., с. Бережанка, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 26.02.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Львівського округу 15.04.52 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ. Комісією по перегляду слідчих справ по Хмельницькій обл. 13.07.54 строк покарання зменшений до 10 років. Звільнена 24.03.56. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 22.11.91. (П-27161, архів УСБУ).

Шморгун Іван Мойсейович, 1889 р., с. Пукляки, українець, малописьменний, селяни-одноосібник. Заарештований 26.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 позбавлений права проживання у прикордонній зоні на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.01.98. (П-14639, архів ДАХмО).

Шморгун Леонтій Тимофійович, 1897 р., с. Пукляки, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 26.02.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Львівського округу 15.04.52 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 03.07.56. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.11.91. (П-27161, архів УСБУ).

Шморгун Парасковія Леонтіївна, 1931 р., с. Пукляки, українка, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 26.02.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Львівського округу 15.04.52 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ. Пленумом Верховної Ради СРСР 23.06.56 зараховано відбутий строк покарання, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 22.11.91. (П-27161, архів УСБУ).

Шпак Афанасій Васильович, 1906 р., с. Андріївка, українець, освіта початкова, ветсанітар колгоспу. Заарештований 15.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 09.04.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 09.05.59. (П-7636, архів УСБУ).

Шпак Михайло Петрович, 1899 р., с. Шидлівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 20.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Шпаковський Іван Маркович, 1903 р., с. П'ятничани, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 10.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 27.01.38 засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований Генпрокуратурою України 18.05.93. (П-28603, архів УСБУ).

Шпитко Борис Станіславович, 1927 р., с. Вільхівці, поляк, утриманець. У 1931 р. разом з батьками висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 822 від 29.11.94, спр. Ш-35).

Шпитко Григорій Станіславович, 1929 р., с. Вільхівці, поляк, утриманець. У 1931 р. разом з батьками висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 822 від 29.11.94, спр. Ш-35).

Шпитко Євгенія Станіславівна, 1931 р., с. Вільхівці, полька, утриманка. У 1931 р. разом з батьками вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 822 від 29.11.94, спр. Ш-35).

Шпитко Сигізмунд Карлович, 1901 р., с. Вільхівці, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 18.12.37. Звинувачення: шпигунство, антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 17.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.02.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.12.89. (П-25156, архів УСБУ).

Шпитко Станіслав Карлович, 1902 р., с. Вільхівці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 822 від 29.11.94, спр. Ш-35).

Шпитко Юзефа Станіславівна, 1904 р., с. Вільхівці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 822 від 29.11.94, спр. Ш-35).

Шпілер Антон Іванович, 1888 р., с. Кутківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Прокуратурою Кам'янець-Подільської обл. 11.03.40 справу припинено. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.10.97. (П-15830, архів УСБУ).

Штаблава Степанида Йосипівна, 1882 р., с. Вишнівчик, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 20.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджена на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована президією Хмельницького облсуду 06.11.70. (П-2963, ДАХмО).

Штаблавий Андрій Іванович, 1879 р., с. Вишнівчик, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 21.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.01.33 висланий у Казахстан на 3 роки. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.11.70. (П-13697, архів УСБУ).

Штефак Олександр Васильович, 1909 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.08.31. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським прикордонним законом ДПУ 29.01.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.01.98. (П-14104, ДАХмО).

Штолько Андрій Маркович, 1881 р., с. Кутківці, українець, малописьменний, сторож ст. Закупне. Заарештований 29.07.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 18.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Вінниці 21.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.11.89. (П-21715, архів УСБУ).

Шубартовський Іван Михайлович, 1900 р., с. Чорна, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 23.10.30. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою ДПУ УРСР 30.11.30 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.09.89. (П-20396, архів УСБУ).

Шумлянський Марко Касянович, 1872 р., с. Шидлівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 09.05.32 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.01.98. (П-12779, ДАХмО).

Шумлянський Семен Маркович, 1911 р., с. Шидлівці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 05.05.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 17.11.48 засуджений на 13 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.08.91. (П-26848, архів УСБУ).

Шурупова Ірина Іванівна, 1910 р., смт Кириківка Великописарівського р-ну Сумської обл., українка, освіта неповна середня. Проживала у смт Чемерівці, прибиральниця. Заарештована 29.04.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКДБ Кам'янець-Подільської обл. 14.09.44 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 26.08.98. (П-66, архів УСБУ).

Шустицький Григорій Данилович, 1908 р., с. Демківці, українець, освіта початкова, голова колгоспу, член ВКП(б) з 1940 р. Заарештований 15.04.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКДБ Кам'янець-Подільської обл. 29.08.44 направлений у спецтабір для фільтрації. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.12.95. (П-29469, архів УСБУ).

Шутий Петро Іванович, 1899 р., с. Бережанка, українець, освіта початкова, обліковець Чемеровецької МТС. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.07.89. (П-18552, архів УСБУ).

Шутяк Семен Прокопович, 1906 р., с. Летава, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 19.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.06.63. (П-13529, архів УСБУ).

Шутяк Степан Гаврилович, 1895 р., с. Летава, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 12.02.38.

Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.03.63. (П-12303, архів УСБУ).

Шушкевич Болеслава Броніславівна, 1929 р., с. Черче, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 914 від 30.05.95, спр. Ш-72).

Шушкевич Броніслав Іванович, 1898 р., с. Черче, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 914 від 30.05.95, спр. Ш-72).

Шушкевич Ганна Іванівна, 1910 р., с. Черче, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 914 від 30.05.95, спр. Ш-72).

Шушкевич Станіслава Францівна, 1930 р., с. Черче, полька, утриманка. У 1936 р. разом з батьками вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 02.12.55. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1350, архів УМВС).

Шушкевич Франц Іванович, 1889 р., с. Черче, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1350, архів УМВС).

Шушкевич Ядвіга Тимофіївна, 1895 р., с. Черче, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1350, архів УСБУ).

Щ

Щербань Антоніна Іванівна, 1913 р., с. Кочубеїв, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. УНКВС Вінницької обл. 26.11.34 як неблагонадійний елемент вислана у біломорсько-балтійські табори. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3172, архів УМВС).

Щербань Іван Степанович, 1881 р., с. Кочубеїв, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. УНКВС Вінницької обл. 26.11.34 як неблагонадійний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3172, архів УМВС).

Щербань Олена Іванівна, 1890 р., с. Кочубеїв, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. УНКВС Вінницької обл. 26.11.34 як неблагонадійний елемент вислана у біломорсько-балтійські табори. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3172, архів УМВС).

Щетковський Гнат Іванович, 1883 р., с. П'ятничани, українець, освіта початкова, секретар сільради. Заарештований 02.03.29. Звинувачення: член антирадянської групи. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 04.03.30 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.06.01. (П-24044, ДАХмО).

Щиголь Дмитро Митрофанович, 1900 р., с. Мала Зелена, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 26.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.12.89. (П-24058, архів УСБУ).

Щиголь Леонтій Феодосійович, 1895 р., с. Сокиринці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 27.02.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 24.05.60. (П-9246, ДАХмО).

Щиголь Юзефа Романівна, 1908 р., с. Мала Зелена, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 20.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 22.11.37 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована президією Хмельницького облсуду 01.11.58. (П-6849, архів УСБУ).

Щиголь Юхим Митрофанович, 1902 р., с. Мала Зелена, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.03.33. Звинувачення: шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 19.08.33 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Трійкою УНКВС Красноярського краю 13.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 04.03.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 17.02.90. (П-24960, ДАХмО).

Щур Василь Прокопович, 1907 р., с. Жабинці, українець, малописьменний,

колгоспник. Заарештований 22.03.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 21.05.33 позбавлений права проживання у визначених місцевостях на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 27.08.89. (П-22972, ДАХмО).

Щур Максим Авксентійович, 1901 р., с. Жабинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.01.35. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою НКВС СРСР 19.06.35 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 19.08.89. (П-23505, ДАХмО).

Щуровський Михайло Степанович, 1900 р., с. Оринин Кам'янець-Подільського р-ну, українець, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Чорна, директор школи. Заарештований 31.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.09.89. (П-20117, архів УСБУ).

Ю

Юзефчук Іван Михайлович, 1909 р., с. Черче, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 27.07.50. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою МДБ СРСР 30.12.50 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований УМДБ у Хмельницькій обл. 03.08.56. (П-4539, архів УСБУ).

Юнгблут-Цвок Франка Федорівна, 1919 р., с. Івахнівці, полька, освіта початкова, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 16.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2653, архів УМВС).

Юрків Ананій Трохимович, 1891 р., с. Чагарівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 24.04.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 03.06.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.12.97. (П-13937, ДАХмО).

Юрків Андрій Пилипович, 1908 р., с. Сокиринці, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 12.12.34. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Українського ВО 03.04.35 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 08.02.96. (П-29516, архів УСБУ).

Юрків Катерина Пилипівна, 1900 р., с. Сокиринці, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 05.03.35. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Українського ВО 03.04.35 засуджена на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована військпрокуратурою Західного регіону України 31.01.96. (П-29516, архів УСБУ).

Юрків Софія Михайлівна, с. Чагарівка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 638 від 11.02.94, спр. Ш-13).

Юрковська Антоніна Кайтанівна, 1887 р., с. Андріївка, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана у Казахстан. Звільнена із спецпоселення 13.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-3778, архів УМВС).

Юрковська Ольга Миколаївна, 1910 р., с. Залуччя, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5039, архів УМВС).

Юрковська Ядвіга Іванівна, 1928 р., с. Андріївка, полька, утриманка. У 1936 р. разом з матір'ю вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 13.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5665, архів УМВС).

Юрковський Болеслав Іванович, 1933 р., с. Залуччя, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з матір'ю висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 20.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5039, архів УМВС).

Юрковський Вікентій Іванович, 1876 р., с. Черче, поляк, малописьменний, муляр колгоспу. Заарештований 14.07.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 14.04.59. (П-7415, архів УСБУ).

Юрковський Володимир Феліксович, с. Андріївка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний

елемент висланий на спецпоселення у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 869 від 25.01.95, спр. Ю-1).

Юрковський Фелікс Петрович, 1884 р., с. Андріївка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий на спецпоселення у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 869 від 25.01.95, спр. Ю-1).

Юрковський Франц Іванович, 1922 р., с. Андріївка, поляк, утриманець. У 1936 р. разом з матір'ю висланий на спецпоселення у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-5665, архів УМВС).

Ющишин Петро Михайлович, 1918 р., с. Бережанка, росіянин, малописьменний, без певних занять. Заарештований 15.11.35. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Київського ВО 07.02.36 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Військколегією Верховного Суду СРСР 04.06.36 строк покарання зменшений до 6 місяців, висланий у Північний на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.01.92. (П-27388, ДАХмО).

Ющишина Текля Миколаївна, 1878 р., с. Бережанка, полька, неписьменна, робітниця по найму. Заарештована 15.11.35. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Київського ВО 07.02.36 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Військколегією Верховного Суду СРСР 04.06.36 строк покарання зменшений до 6 місяців, вислана на Північ на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 09.01.92. (П-27388, ДАХмО).

Я

Яблонський Петро Данилович, 1892 р., с. Поляна Львівської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Зарічанка, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 26.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.11.98. (П-1729, ДАХмО).

Явдошко Олексій Микитович, 1874 р., с. Кормильча, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 24.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 13.12.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.98. (П-15309, ДАХмО).

Яворський Василь Никифорович, 1895 р., с. Тинна Дунаєвецького р-ну, українець, малописьменний, член ВКП(б) до 1937 р. Проживав на ст. Закупне, дорожній майстер. Заарештований 16.11.37. Звинувачення: шкідництво. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 05.05.38. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 04.08.59. (П-8897, архів УСБУ).

Язвінський Андрій Семенович, 1893 р., с. Черче, українець, малописьменний, робітник ст. Балин. Заарештований 08.01.33. Звинувачення: шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 29.04.33 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Вінниці 22.05.33. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 17.08.89. (П-23506 „а", ДАХмО).

Язвінський Іван Семенович, 1887 р., с. Черче, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.03.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 01.07.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 20.02.90. (П-24806, архів УСБУ).

Язвінський Карл Герасимович, 1880 р., с. Залуччя, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 05.06.38. Звинувачення: член „ПОВ". Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 19.08.58. (П-6584, ДАХмО).

Язвінський Микола Семенович, 1881 р., с. Черче, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 08.01.33. Звинувачення: шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 05.04.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Трійкою НКВС Карельської АРСР 19.04.38 за контрреволюційну діяльність засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.04.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 17.08.89. (П-23506 „а", ДАХмО).

Язвінський Михайло Миколайович, 1908 р., с. Черче, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.12.34. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Українського ВО 02.04.35

засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Вінниці 27.05.35. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 31.01.96. (П-29511, архів УСБУ).

Язвінський Олександр Семенович, 1899 р., с. Черче, українець, освіта початкова. Проживав у с. Петрівське Дунаєвецького р-ну, колгоспник. Заарештований 08.01.33. Звинувачення: шпигунство. Трійкою ДПУ УРСР 05.04.33 засуджений на 10 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 17.08.89. (П-23506 „а", ДАХмО).

Язвінський Станіслав Миколайович, 1917 р., с. Черче, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.12.34. Звинувачення: недонесення про контрреволюційний злочин. Військтрибуналом Українського ВО 02.04.35 засуджений на 2 роки позбавлення волі. Звільнений 16.09.36. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 27.04.93. (П-29511, архів УСБУ).

Якимець Микита Петрович, 1897 р., с. Залуччя, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.10.30. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою ДПУ УРСР 17.12.30 висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.12.89. (П-23642, архів УСБУ).

Яковчук Денис Лукич, 1900 р., с. Черче, українець, освіта середня спеціальна, вчитель. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 04.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.12.89. (П-24095, архів УСБУ).

Якубська Марфа Бартківна, с. Вільхівці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана у Казахстан. Звільнена із спецпоселення у 1947 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 828 від 29.11.94, спр. Д-58).

Якубський Пилип Адамович, с. Вільхівці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення у 1947 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 828 від 29.11.94, спр. Д-58).

Ямборко Василь Якович, 1924 р., с. Кремінна Городоцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кутківці, робітник вапнякового заводу. Заарештований 18.04.50. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 29.06.50 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 16.01.90. (П-25670, архів УСБУ).

Янковський Артем Миколайович, 1896 р., с. Черче, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окружним відділом ДПУ 02.04.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Яновський Аполлінарій Петрович, 1880 р., с. Наброш Томашовського пов. Люблінської губ. (Польща), українець, освіта середня. Проживав у с. Збриж, священик. Заарештований 23.12.32. Звинувачення: неправдиві показання, поєднання з обвинуваченням у злочині. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 15.02.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.12.97. (П-13763, ДАХмО).

Янушек Еміль Вікентійович, 1894 р., м. Відень (Австрія), чех, освіта початкова. Проживав у с. Боднарівка, рахівник колгоспу. Заарештований 02.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 07.04.61. (П-10575, архів УСБУ).

Янушкевич Микола Степанович, 1898 р., с. Тиховоля Пружанського пов. (Польща), білорус, освіта початкова. Проживав у с. Красноставці, колгоспник. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.11.63. (П-13612, архів УСБУ).

Янцена Антоніна Іванівна, 1919 р., с. Кочубеїв, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана у Карелію. Звільнена із спецпоселення 29.11.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2923, архів УМВС).

Янчецька Зінаїда Никанорівна, 1923 р., с. Вільхівці, українка, освіта неповна середня, робітниця Гусятинського заготзерно. Затримана

21.05.48. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 26.05.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 02.06.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-145, архів УМВС).

Янчецький Іван Тимофійович, 1900 р., с. Кузьминчик, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 висланий з прикордонної зони на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.02.98. (П-12946, ДАХмО).

Янчецький Никанор Савович, 1895 р., с. Вільхівці, українець, освіта середня, бухгалтер колгоспу. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.11.89. (П-21833, архів УСБУ).

Ярема Петро Миколайович, 1902 р., с. Почапинці, українець, неписьменний, колгоспник. Затриманий 24.05.48. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 26.05.48 висланий в Іркутську обл. на 8 років. Звільнений із спецпоселення 21.05.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2072, архів УМВС).

Ярема Христина Степанівна, 1903 р., с. Почапинці, українка, неписьменна, колгоспниця. Затримана 21.05.48. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 26.05.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 21.05.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-2073, архів УМВС).

Яремчук Іван Михайлович, 1910 р., с. Жабинці, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу. Заарештований 25.05.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою МДБ СРСР 02.10.48 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.07.90. (П-26227, ДАХмО).

Яремчук Федір Полієвктович, 1892 р., с. Нігин Кам'янець-Подільського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у смт Закупне, механік вапнякового заводу. Заарештований 05.10.35. Звинувачення: антирадянська агітація. Лінійним судом Південно-Західної залізниці 27.01.36 засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.10.94. (П-976, архів УСБУ).

Яриш Пантелеймон Ілліч, 1903 р., с. Бережанка, українець, освіта початкова, шофер Чемеровецької МТС. Заарештований 16.04.46. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Кам'янець-Подільським облсудом 11.07.46 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.10.92. (П-28207, архів УСБУ).

Ярмолинський Лука Іванович, 1902 р., с. Малокарацена (Білорусь), українець, малописьменний. Проживав у с. Збриж, без певних занять. Заарештований 27.02.26. Звинувачення: публічна зневага представників влади. Кам'янець-Подільським облсудом 09.10.26 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.93. (П-28618, архів УСБУ).

Ярмолюк Григорій Іванович, 1906 р., смт Гришківці Бердичівського р-ну Житомирської обл., українець, освіта початкова, член КП(б)У до 1938 р. Проживав у смт Чемерівці, начальник Чемеровецького райвідділу міліції. Заарештований 26.05.38. Звинувачення: член антирадянської організації. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 04.02.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.09.98. (П-606, ДАХмО).

Яровий Гнат Олексійович, 1900 р., с. Гуків, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.06.89. (П-19009, архів УСБУ).

Яровий Семен Олексійович, 1903 р., с. Гуків, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.12.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П-23372, архів УСБУ).

Яровий Федір Семенович, 1885 р., с. Гуків, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 09.05.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.11.97. (П-13065, ДАХмО).

Ярославський Михайло Іванович, 1892 р., с. Романівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 18.12.39. Звинувачення: шпигунство. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.01.40 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.11.98. (П-1847, ДАХмО).

Ясен (Ясин) Захар Васильович, 1898 р., смт Чемерівці, українець. малописьменний. Проживав у с. Заметьє Московської обл. (Росія), інструктор школи комуністичної молоді. Заарештований 14.09.33. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 31.10.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.02.99. (П-2524, архів УСБУ).

Ясинський Володимир Степанович, 1895 р., с. Романівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 22.12.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 20.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.07.75. (П-16735, архів УСБУ).

Ястремський Антон Андрійович, 1901 р., с. Сатанівка Городоцького р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Нове Життя, колгоспник. Заарештований 05.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 11.08.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 18.04.59. (П-7749, архів УСБУ).

Ястремський Іван Олександрович, 1905 р., с. Йосипівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.12.89. (П-25337, архів УСБУ).

Яцентюк Марія Олексіївна, с. Боднарівка, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1939 р. як неблагонадійний елемент вислана на спецпоселення в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. В-19).

Яцентюк Микола Іванович, 1897 р., с. Боднарівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 11.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.01.89. (П-20621, архів УСБУ).

Яцентюк Олексій Петрович, с. Боднарівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України, втік. У 1939 р. заарештований і висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії, спр. В-19).

Яцентюк Полікарп Кирилович, 1904 р., с. Боднарівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 20.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П-4556, архів УМВС).

Яцковський Антон Іванович, 1896 р., смт Чемерівці, українець, освіта початкова, бухгалтер райфінвідділу. Заарештований 29.10.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському 25.11.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 19.03.60. (П-9229, архів УСБУ).

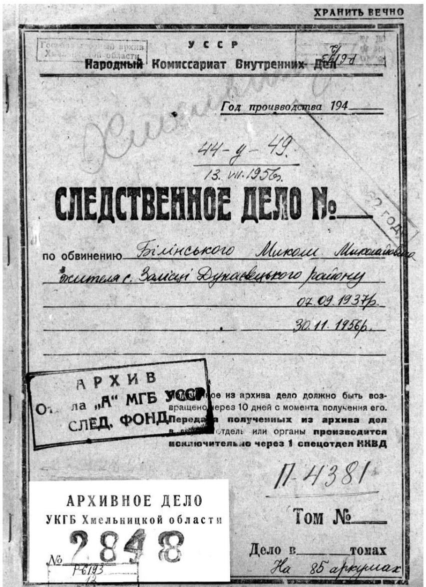
ХРАНИТЬ ВЕЧНО

УССР

Народный Комиссариат Внутренних Дел

Год производства 194__

44-у-49
13.VII.1956р.

СЛЕДСТВЕННОЕ ДЕЛО №

по обвинению Білінського Миколи Михайловича жителя с. Заміхів Дунаєвецького району

07.09.1937р.
30.11.1956р.

АРХИВ Отдела „А" МГБ УССР СЛЕД. ФОНД

Взятое из архива дело должно быть возвращено через 10 дней с момента получения его. Передача полученных из архива дел в другой отдел или органы производится исключительно через 1 спецотдел НКВД

П-4381

Том №

АРХИВНОЕ ДЕЛО УКГБ Хмельницкой области № 2848

Дело в ___ томах
На 85 аркушах

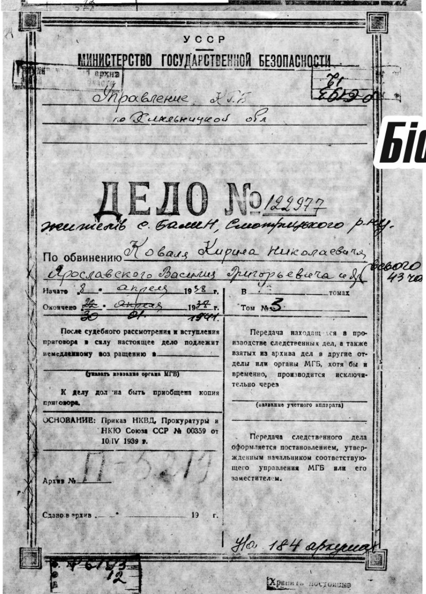
УССР

МИНИСТЕРСТВО ГОСУДАРСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ

Управление КГБ по Хмельницкой обл.

ДЕЛО № 122977

жителей с. Балин, Смотрицкого р-ну.

По обвинению Коваля Кирила Николаевича, Ярославского Василия Григорьевича и др.

Начато 2 апреля 1938 г.	В ___ томах
Окончено 30.01.1941.	Том № 3
После судебного рассмотрения и вступления приговора в силу настоящее дело подлежит немедленному возвращению в ___ (указать название органа МГБ)	Передача находящихся в производстве следственных дел, а также взятых из архива дел в другие отделы или органы МГБ, хотя бы и временно, производится исключительно через ___ (название учетного аппарата)
К делу должна быть приобщена копия приговора.	
ОСНОВАНИЕ: Приказ НКВД, Прокуратуры и НКЮ Союза ССР № 00359 от 10.IV 1939 г.	Передача следственного дела оформляется постановлением, утвержденным начальником соответствующего управления МГБ или его заместителем.
Архив № П-5219	
Сдано в архив ___ 19__ г.	На 184 аркушах

Хранить постоянно

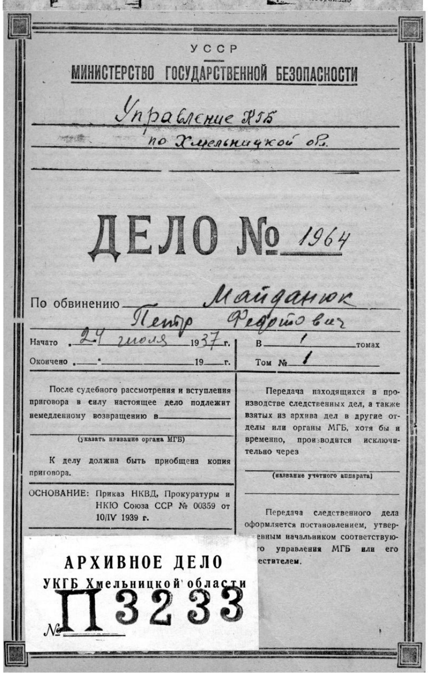
УССР

МИНИСТЕРСТВО ГОСУДАРСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ

Управление КГБ по Хмельницкой обл.

ДЕЛО № 1964

По обвинению Майданюк Петр Федотович

Начато 27 июля 1937 г.	В 1 томах
Окончено ___ 19__ г.	Том № 1
После судебного рассмотрения и вступления приговора в силу настоящее дело подлежит немедленному возвращению в ___ (указать название органа МГБ)	Передача находящихся в производстве следственных дел, а также взятых из архива дел в другие отделы или органы МГБ, хотя бы и временно, производится исключительно через ___ (название учетного аппарата)
К делу должна быть приобщена копия приговора.	
ОСНОВАНИЕ: Приказ НКВД, Прокуратуры и НКЮ Союза ССР № 00359 от 10.IV 1939 г.	Передача следственного дела оформляется постановлением, утвержденным начальником соответствующего управления МГБ или его заместителем.

АРХИВНОЕ ДЕЛО УКГБ Хмельницкой области № П 3233

4223 жителя району репресовано політичним режимом, серед них 946 осіб були розстріляні, 1089 – ув'язнено, 2183 – депортовано

Біографічні довідки про репресованих Шепетівського району

За матеріалами державних архівів, комісії з питань поновлення прав реабілітованих Шепетівської районної ради

А

Аболь Іван Петрович, 1902 р., м. Борисов (Білорусь), латиш, малописьменний. Проживав у смт Гриців, лісничий Грицівського лісництва. Заарештований 11.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. НКВС СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.11.57. (П – 5067, ДАХмО).

Августинович Антон Степанович, 1903 р., с. Городнявка, поляк, малописьменний, конюх колгоспу. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.06.58. (П – 6466, архів УСБУ).

Августинович Микола Федорович, 1902 р., с. Городнявка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 19.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шкідництво. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6618, ДАХмО).

Агапеєв Роман Хомич, 1889 р., с. Голубне Рівненської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Михайлючка, секретар-касир керамічного заводу вогнетривів. Заарештований 17.01.35. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.05.35 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 25.05.89. (П – 21622, архів УСБУ).

Адасевич Ганна Адольфівна, 1911 р., м. Домбров (Польща), полька, малописьменна. Проживала на ст. Шепетівка, прибиральниця вагонів. Заарештована 13.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.05.38 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована президією Хмельницького облсуду 26.02.66. (П – 15916, ДАХмО).

Айгерт Лідія Самійлівна, 1882 р., Шепетівський р-н, німкеня, неписьменна, колгоспниця. У 1943 р. евакуйована в Польщу. У 1945 р. як особа німецької національності вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення у 1955 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 698, архів УМВС).

Алексєєв Лаврентій Іванович, 1877 р., м. Санкт-Петербург (Росія), росіянин, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, рахівник контрольно-насіннєвої лабораторії. Заарештований 20.11.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 11.03.58. (П – 5658, ДАХмО).

Алексеєнко (Дідук) Євгенія Романівна, 1927 р., м. Шепетівка, українка, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 2 від 16.09.94).

Алексійчук Митрофан Юрійович, 1896 р., с. Пліщин, українець, малописьменний, столяр дільниці 299-го полку. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 14.02.59. (П – 24142, архів УСБУ).

Альбертович Едмунд Євстахійович, 1907 р., с. Кащенці Білогірського р-ну, поляк, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, технік механоливарного заводу. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 24.03.59. (П – 7356, ДАХмО).

Андреєва Станіслава Францівна, 1915 р., м. Шепетівка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 04.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5117, архів УМВС).

Андрієвський Генріх Іванович, 1906 р., смт Базалія Теофіпольського р-ну, поляк, освіта середня. Проживав у с. Судилків, завідувач Новосудилківської школи. Заарештований 10.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 09.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.06.89. (П – 18434, архів УСБУ).

Андрійчук Марко Опанасович, 1901 р., с. Терешки Красилівського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у смт Гриців, начальник

виробничої дільниці Старокостянтинівського ліспромгоспу. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.12.37 у м. Шепетівці. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 6494, ДАХмО).

Андрощук Євдоким Кіндратович, 1900 р., с. Хутір, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. 20-им Славутським прикордонним загоном ДПУ 25.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 93, архів УМВС).

Андрощук Зіновій Васильович, 1898 р., с. Коськів, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 10.03.32. Звинувачення: підозра у здійсненні терактів. Грицівським райвідділом ДПУ 18.04.32 справу припинено. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 281, ДАХмО).

Андрощук Іван Ілліч, 1903 р., с. Вербівці, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 22.08.40. Звинувачення: здався у полон білофіннам. Особливою нарадою НКВС СРСР 27.09.40 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Московського ВО 28.04.58. (П – 6276, архів УСБУ).

Андрощук Іполит Пилипович, 1875 р., с. Жовтневе Славутського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Рилівка, священик. Заарештований 22.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 08.05.32 висланий з прикордонної смуги на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.02.98. (П – 12881, архів УСБУ).

Андрощук Микола Пилипович, 1902 р., с. Бронники, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.05.89. (П – 17612, ДАХмО).

Андрощук Олександр Федорович, 1905 р., с. Вовківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.04.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки в Казахстан. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.02.98. (П – 15011, архів УСБУ).

Андрощук Олександра Семенівна, 1912 р., м. Шепетівка, українка, освіта вища, вчителька. Заарештована 16.04.44. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом військ НКВС Вінницької обл. 28.12.44 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована президією Хмельницького облсуду 01.03.68. (П – 16310, архів УСБУ).

Андрощук Соломія Федорівна, 1900 р., с. Бронники, українка, неписьменна, робітниця Шепетівського ліспромгоспу. У 1948 р. за ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі вислана в Іркутську обл. на 8 років. Померла на спецпоселенні 18.06.50. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 348, архів УМВС).

Андрощук (Андрейчук) Павло Миколайович, 1889 р., с. Голики Славутського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Плесна, стельмах Шепетівського відділення «Вінницькторгу». Заарештований 02.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 11.10.58. (П – 6955, архів УСБУ).

Андрющенко (Андрущенко) Костянтин Степанович, 1909 р., с. Судилків, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 06.06.42. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом 8 ПДК 24.06.42 засуджений до розстрілу. Військколегією Верховного Суду СРСР 04.07.42 розстріл замінено на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Помер 09.04.43. Реабілітований прокуратурою Західного регіону України 16.10.95. (П – 29386, архів УСБУ).

Анісімов Василь Дмитрович, 1898 р., с. Мінчіков Вологодської губ. (Росія), росіянин, освіта незакінчена середня. Проживав у м. Шепетівці, секретар Шепетівського райпарткому. Заарештований 16.07.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 10.12.57. (П – 5212, архів УСБУ).

Антипович Михайло Ілліч, 1884 р., с. Траулин, українець, освіта середня, священик. Заарештований 29.03.32. Звинувачення:

антирадянська агітація. Славутським прикордонним загоном ДПУ УРСР 19.04.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.03.98. (П – 11407, архів УСБУ).

Антонюк Євстафій Олексійович, 1900 р., с. Майдан-Лабунь, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 01.04.29. Звинувачення: антирадянська агітація, бандитизм. Колегією ОДПУ 26.08.29 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.10.95. (П – 29376, архів УСБУ).

Антонюк Петро Андрійович, 1898 р., с. Устянівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 14.03.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.10.60. (П – 9917, архів УСБУ).

Антонюк-Ткачук Назар Федорович, 1892 р., с. Майдан-Лабунь, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.29. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 12.07.29 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5827, архів УСБУ).

Анципа Франц Йосипович, 1892 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, муляр житлового кооперативу ст. Шепетівка. Заарештований 16.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.01.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 25.05.89. (П – 21486, ДАХмО).

Арндт Володимир Юліанович, 1888 р., с. Дубіївка, німець, освіта середня, селянин-одноосібник. Заарештований 28.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 21.09.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.12.97. (П – 14494, архів УСБУ).

Арндт Леонгард Ердгардович, 1929 р., с. Дубіївка, німець, утриманець. У 1941 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 16.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2735, архів УМВС).

Арндт Рейнгольд Юліанович, 1930 р., с. Дубіївка, німець, утриманець. У 1945 р. висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 31.01.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2726, архів УМВС).

Арндт Юліан Іванович, 1902 р., м. Житомир, німець, освіта початкова. Проживав у с. Михайлючка, колгоспник. Заарештований 01.04.31. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.11.31 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 31.08.89. (П – 23168, архів УСБУ).

Арнольд Альвіна Августівна, 1892 р., с. Михайлючка, німкеня, освіта початкова, робітниця. У 1941 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі УРСР. Звільнена із спецпоселення 23.10.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2824, архів УМВС).

Артерчук Афанасій Омелянович, 1896 р., с. Судилків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: підозра у шпигунстві. Бердичівським міськвідділом ДПУ 29.03.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 22760, архів УСБУ).

Артерчук Дем’ян Антонович, 1905 р., с. Судилків, українець, малописьменний, колійний майстер ст. Хролин Південно-Західної залізниці. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 20.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. УДБ УНКВС 04.04.40 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.06.98. (П – 3593, архів УСБУ).

Артерчук Лукаш Олександрович, 1897 р., с. Судилків, українець, неписьменний, робітник ст. Судилків. Заарештований 20.07.49. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам’янець-Подільським облсудом 12.10.49 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.06.91. (П – 26434, архів УСБУ).

Ашибоков Шихарбі Братович, 1913 р., с. Аушигер Нальчикського р-ну Кабардинської АРСР, кабардинець, освіта незакінчена середня. Проживав у м. Шепетівці, продавець комісійного

магазину. Заарештований 22.02.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 27.01.45 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 31.12.59. (П – 8828, архів УСБУ).

Б

Бабак Маркіян Михайлович, 1883 р., смт Гриців, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Депортований 1933 – 1937 рр. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 19 від 28.07.93).

Бабич Василь Пилипович, 1892 р., смт Миропіль Дзержинського р-ну Житомирської обл., українець, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, бляхар вагонно-ремонтного пункту. Заарештований 28.05.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Лінійним судом Південно-Західної залізниці 28.08.38 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.03.98. (П – 11521, архів УСБУ).

Бабич Володимир Михайлович, 1896 р., ст. Новоселиця Південно-Західної залізниці (Бессарабія), українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, селянин-одноосібник. Заарештований 11.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 15.02.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.12.97. (П – 13762, ДАХмО).

Бабич Олександр Михайлович, 1901 р., ст. Новоселиця Південно-Західної залізниці (Бессарабія), українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, вантажник ст. Шепетівка. Заарештований 11.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 15.02.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.12.97. (П – 13762, ДАХмО).

Багич Михайло Костянтинович, 1894 р., м. Бельці (Молдова), українець, освіта початкова. Проживав у с. Чотирбоки, майстер 5-ї колони залізничної станції. Заарештований 14.03.37. Звинувачення: антирадянська агітація, підрив державної економіки. Лінійним судом Південно-Західної залізниці 09.07.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 19.05.92. (П – 27848, архів УСБУ).

Багінська Аделіна Іванівна, 1907 р., с. Михайлючка, німкеня, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1944 р. евакуйована у Німеччину. У 1945 р. як особа німецької національності вислана у Молотовську обл. Звільнена із спецпоселення 13.12.55. Реабілітована Пермським міськуправлінням внутрішніх справ 26.01.01. (П – 2303, архів УМВС).

Багінська Казимира Іванівна, 1938 р., с. Судимонт, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір'ю у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 23 від 21.12.93).

Багінська Марія Іванівна, 1934 р., с. Судимонт, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір'ю у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 23 від 21.12.93).

Багінська Олена Броніславівна, 1936 р., с. Березне, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 22 від 25.11.93).

Багінська Поліна Францівна, 1904 р., с. Березне, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 22 від 25.11.93).

Багінська Регіна Броніславівна, 1930 р., с. Березне, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 22 від 25.11.93).

Багінська Францішка Іванівна, 1907 р., с. Судимонт, полька, малописьменна, домогосподарка. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 23 від 21.12.93).

Багінський Броніслав Юхимович, 1908 р., с. Березне, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.11.93, спр. № 22).

Багінський Іван Адольфович, 1905 р., с. Судимонт, поляк, малописьменний, глинокоп промартілі «Шамот». Заарештований 30.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений

до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.05.58. (П – 6048, архів УСБУ).

Багінський Іван Казимирович, 1911 р., с. Ліщани Ізяславського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Чотирбоки, вантажник залізничної станції. Заарештований 13.01.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 22.03.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.06.89. (П – 19010, архів УСБУ).

Багінський Микола Петрович, 1912 р., с. Городнявка, українець, малописьменний, лісоруб. Заарештований 15.07.40. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 23.10.40 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.10.91. (П – 26963, архів УСБУ).

Багінський Петро Фабіанович, 1936 р., с. Судимонт, німець, утриманець. У 1945 р. як особа німецької національності висланий у Пермську обл. Звільнений із спецпоселення у 1955 р. Реабілітований УМВС Пермської обл. 26.01.01. (П – 1749, архів УМВС).

Багінський Тадеуш Броніславович, 1934 р., с. Березне, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 22 від 25.11.93).

Багінський Фабіан Францович, 1903 р., с. Судимонт, поляк, малописьменний, глинокоп промартілі «Шамот». Заарештований 30.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.05.58. (П – 6048, архів УСБУ).

Багінський Франц Фабіанович, 1933 р., с. Судимонт, німець, утриманець. У 1944 р. висланий у Пермську обл. Звільнений із спецпоселення 05.01.56. Реабілітований УМВС Пермської обл. 26.01.01. (П – 2304, архів УМВС).

Базан Георгій Сергійович, 1888 р., с. Гнидів Волинської губ. (Польща), українець, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, кондуктор. Заарештований 28.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.12.97. (П – 14418, архів УСБУ).

Базелюк Антоніна Йосипівна, 1913 р., с. Рацебровіци Люблінської губ. (Польща), полька, малописьменна. Проживала на ст. Шепетівка, провідниця. Заарештована 30.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 22.03.38 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована президією Хмельницького облсуду 06.07.57. (П – 4792, ДАХмО).

Базелюк Йосип Владиславович, 1877 р., с. Рацебровіци Люблінської губ. (Польща), поляк, неписьменний. Проживав у м. Шепетівці, тесля військової частини. Заарештований 24.04.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 01.12.59. (П – 8596, архів УСБУ).

Базелюк Кирило Федорович, 1906 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, столяр 103-ї військово-будівельної дільниці. Заарештований 14.03.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.45 засуджений на 15 років позбавлення волі у ВТТ. Військтрибуналом Українського округу 21.08.45 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі. Помер 05.11.45 у ВТТ. Реабілітований Прокуратурою УРСР 12.12.91. (П – 27195, архів УСБУ).

Базелюк Костянтин Миколайович, 1924 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, без визначених занять. Заарештований 06.06.47. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 21.10.47 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.02.92. (П – 27500, архів УСБУ).

Базюк Антон Іванович, 1893 р., м. Шепетівка, українець, освіта початкова, листоноша. Заарештований 24.06.49. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 25.08.49 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований Верховним Судом СРСР 19.06.61. (П – 10739, архів УСБУ).

Базюк (Слісарук) Олександра Павлівна, 1917 р., м. Шепетівка, українка, утриманка. У 1933 р. вислана разом з матір'ю у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 8 від 10.02.93).

Бай Петро Захарович, 1909 р., с. Вовківці, українець, неписьменний, військовослужбовець.

Заарештований 06.06.42. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом 31-ої стрілецької дивізії 26.06.42 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований Головною військпрокуратурою 06.11.91. (П – 27141, архів УСБУ).

Байдецький Войцех Лаврентійович, 1895 р., с. Буцневе Деражнянського р-ну, поляк, освіта незакінчена середня. Проживав у м. Шепетівці, механік електростанції. Заарештований 24.05.38. Звинувачення: шкідництво. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 05.10.57. (П – 5215, ДАХмО).

Байчук Володимир Федорович, 1926 р., с. Малий Правутин Славутського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Круглик, коваль колгоспу. Звинувачення: зрада Батьківщини. У 1948 р. засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 7 від 30.04.92).

Бакун Іван Семенович, 1901 р., м. Остропіль Шацького р-ну Волинської обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, сторож клубу цукрозаводу. Заарештований 06.02.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 16.04.48 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.10.91. (П – 26991, архів УСБУ).

Балацький Олександр Андрійович, 1884 р., м. Хотин Чернівецької обл., росіянин, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, інспектор таможні. Заарештований 19.11.37. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П – 22413, архів УСБУ).

Балацький Павло Петрович, 1873 р., с. Коськів, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Казахстан. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.02.98. (П – 14986, архів УСБУ).

Балацький Роман Адольфович, 1887 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, робітник лісозаводу. Заарештований 13.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. Особливою нарадою НКВС СРСР 09.02.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П – 23044, ДАХмО).

Балашкевич Антон Іванович, 1901 р., с. Кордишівка Козятинського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, с-ще Косецьке, кочегар депо ст. Шепетівка. Заарештований 23.05.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Південно-Західної залізниці 31.01.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.09.98. (П – 2849, ДАХмО).

Балько Георгій Іванович, 1924 р., м. Шепетівка, німець, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 14.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2843, архів УМВС).

Бандо Олена Казимирівна, 1900 р., ст. Ракошки Ковеньської губ. (Литва), литовка, освіта незакінчена середня. Проживала у м. Шепетівці, старша медсестра окружної лікарні. Заарештована 14.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 02.07.38 засуджена на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 19.10.89. (П – 21138, ДАХмО).

Бандура Микола Юзефович, 1909 р., м. Ковель Волинської обл., чех, малописьменний, кандидат у члени ВКП(б) з 1932 р. по 1933 р. Проживав на ст. Шепетівка, головний кондуктор. Заарештований 13.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 14.01.61. (П – 10020, архів УСБУ).

Баран Карпо Григорович, 1903 р., с. Терешівці Хмельницького р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Хмелівка, коваль колгоспу. Заарештований 30.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.05.58. (П – 6048, архів УСБУ).

Баран Катерина Петрівна, 1901 р., с. Хмелівка, українка, малописьменна, робітниця

підсобного господарства. Заарештована 20.07.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 05.01.44 засуджена на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 04.04.90. (П – 25564, ДАХмО).

Барановський Олександр Якович, 1890 р., с. Мизове Старовижівського р-ну Волинської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Савичі, бригадир по ремонту колій. Заарештований 11.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.01.60. (П – 9174, архів УСБУ).

Бартецька Валентина Station

Бартецька Валентина Станіславівна, 1928 р., с. Городище, полька, утриманка. У 1937 р. вислана разом з матір'ю у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27 від 04.02.93).

Бартецька Петронелія Карпівна (Карлівна), 1884 р., с. Городище, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27 від 04.02.93).

Бартецька Станіслава Станіславівна, 1928 р. (1918), с. Городище, полька, утриманка. У 1937 р. вислана разом з матір'ю у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27 від 04.02.93).

Бартецька Яніна Станіславівна, 1914 р., с. Городище, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27 від 04.02.93).

Бартецький Йосип Станіславович, 1918 р., с. Городище, поляк, малописьменний колгоспник. У 1937 р. як неблагонадійний елемент висланий у Вінницьку обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27 від 04.02.93).

Бартецький Станіслав Войцехович, 1886 р., м. Затостя Люблінської губ. (Польща), поляк, малописьменний. Проживав у с. Городище, колгоспник. Заарештований 06.08.37. звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 20.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 31.10.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.06.59. (П – 7948, ДАХмО).

Барц Гельмут Едмундович, 1929 р., с. Михайлючка, німець, утриманець. У 1945 р. як особа німецької національності висланий у Молотовську обл. Звільнений із спецпоселення 24.01.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 788, архів УМВС).

Барц Герта Едмундівна, 1932 р., с. Михайлючка, німкеня, утриманка. У 1945 р. як особа німецької національності вислана у Молотовську обл. Звільнена із спецпоселення 24.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1750, архів УМВС).

Барц Олена Едмундівна, 1924 р., с. Михайлючка, німкеня, малописьменна, без визначених занять. У 1945 р. як особа німецької національності вислана у Молотовську обл. Звільнена із спецпоселення 20.08.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1751, архів УМВС).

Батюшко Феодосій Никифорович, 1888 р., с. Велика Рішнівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.09.89. (П – 20653, ДАХмО).

Бахин Василь Андрійович, 1898 р., с. Говори Кам'янець-Подільської обл., українець, освіта початкова, кандидат у члени КП(б) У до 1938 р. Проживав у с. Вовківці, голова сільради. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 24.09.38. у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 27.05.58. (П – 6178, архів УСБУ).

Бачинська Юзефа Антонівна, 1884 р., с. Дубіївка, полька, неписьменна. Проживала на хут. Суховольський Баранівського р-ну Житомирської обл., селянка-одноосібниця. Заарештована 02.12.32. Звинувачення: шпигунство. Трійкою колегії ДПУ УРСР 27.02.33 вислана у Північний край на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 15.12.2000 (П – 30563, архів УСБУ).

Бебех Михайло Григорович, 1910 р., с. Орлинці, українець, малописьменний, ветфельдшер колгоспу. Заарештований 06.04.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Слідчим відділом УМДБ Кам'янець-Подільської обл.

12.06.44 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.09.98. (П – 767, ДАХмО).

Бебех Сава Антонович, 1892 р., с. Орлинці, українець, малописьменний, без визначених занять. Заарештований 29.04.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Слідчим відділом УМДБ Кам'янець-Подільської обл. 12.06.44 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.09.98. (П – 767, ДАХмО).

Беганська Елеонора Іванівна, 1887 р., м. Умань Черкаської обл., полька, освіта середня. Проживала у с. Заморочення, друкарка керамзаводу. Заарештована 17.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 02.07.38 засуджена на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 08.06.98. (П –3366, ДАХмО).

Беганська Ядвіга Пржетеславівна, 1896 р., м. Варшава (Польща), полька, освіта вища. Проживала у м. Шепетівці, піаністка 298-го стрілецького полку. Заарештована 12.09.37. Звинувачення: зрада Батьківщини, член «ПОВ». НКВС і Прокурором СРСР 10.10.37 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний 17.10.37. Реабілітована військпрокуратурою Прикарпатського ВО 25.05.89. (П – 21546, ДАХмО).

Беганський Болеслав Болеславович, 1887 р., м. Барановичі (Білорусь), поляк, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Заморочення, технік 5-ї буддільниці «Ушосдору». Заарештований 11.09.37. Звинувачення: шкідництво. НКВС і Прокурором СРСР 04.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 09.10.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.01.58. (П – 5245, архів УСБУ).

Беззубенко Дмитро Антонович, 1901 р., с. Горбачово (Білорусь), білорус, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, вантажник цукрозаводу. Заарештований 26.04.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.04.59. (П – 7409, архів УСБУ).

Безкоровайний Платон Михайлович, 1913 р., с. Чотирбоки, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 25.08.40. Звинувачення: здався у полон білофіннам. Особливою нарадою НКВС СРСР 27.09.40 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Московського ВО 24.03.58. (П – 5998, архів УСБУ).

Безкоста-Фоменко Лариса Андріївна, 1913 р., с. Верхо-Люджа Тростянецького р-ну Сумської обл., українка, освіта неповна середня. Проживала у м. Шепетівці, домогосподарка. Заарештована 03.12.49. Звинувачення: член сім'ї зрадника Батьківщини. Особливою нарадою МДБ 02.07.52 вислана в Казахстан на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 02.08.90. (П – 26086, архів УСБУ).

Безштанько Микита Миколайович, 1879 р., с. Судилків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.10.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 23.01.31 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.01.98. (П – 12126, архів УСБУ).

Безштанько Степан Онуфрійович, 1887 р., с. Судилків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 30.04.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.09.89. (П – 20694, архів УСБУ).

Бейліс Борис Семенович, 1919 р., м. Шепетівка, єврей, освіта незакінчена середня, військовослужбовець. Заарештований 14.03.43. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 40-ї окремої мотострілецької бригади 19.03.43 виправданий. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 8295, архів УСБУ).

Беккер Густав Рейнгольдович, 1917 р., с. Михайлючка, німець, освіта початкова, лісоруб Купинського ліспромгоспу. У 1936 р. як особа німецької національності висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 14.01.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 622, архів УМВС).

Белінська Марта Никифорівна, 1910 р., с. Климентовичі, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 23 від 21.12.93).

Белінський Анатолій Мечиславович, 1924 р., с. Климентовичі, поляк, утриманець. У

1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 23 від 21.12.93).

Белінський Мечислав Іванович, 1898 р., с. Климентовичі, поляк, неписьменний, лісник. У 1936 р. як особа польської національності висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 23 від 21.12.93).

Белінський Тадеуш Мечиславович, 1926 р., с. Климентовичі, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 23 від 21.12.93).

Бендер Лідія Едуардівна, 1909 р., с. Михайлючка, німкеня, малописьменна, домогосподарка. У 1936 р. як особа німецької національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2659, архів УМВС).

Бендер Людвіг Петрович, 1904 р., с. Михайлючка, німець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа німецької національності висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2659, архів УМВС).

Бендер Ольга Людвігівна, 1936 р., с. Михайлючка, німкеня, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 20.03.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2659, архів УМВС).

Бенюк Людвіга Іванівна, 1884 р., с. Березне, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 08.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3377, архів УМВС).

Березенська Ніна Уварівна, 1926 р., с. Березне, українка, освіта неповна середня, колгоспниця. Заарештована 12.03.49. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам’янець-Подільської обл. 22.04.49 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.12.55 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3893, архів УСБУ).

Березенський Увар Макарович, 1890 р., с. Березне, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.03.38. Звинувачення: шпигунство, шкідництво. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.04.60. (П – 9283, архів УМВС).

Березецький Владислав Тимофійович, с. Судимонт, поляк, малописьменний, робітник цегельного заводу. Заарештований 23.05.38. Звинувачення: диверсійна діяльність, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.09.58. (П – 6493, ДАХмО).

Березницький Андрій Кіндратович, 1881 р., с. Ленківці, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 28.03.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКДБ Кам’янець-Подільської обл. 22.08.44 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.04.98. (П – 4255, ДАХмО).

Березовська Ганна Сидорівна, 1900 р., с. Городнявка, українка, неписьменна, домогосподарка. Заарештована 21.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 08.06.38 засуджена на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 09.06.98. (П – 3634, архів УСБУ).

Березовська Ніна Антонівна, 1913 р., с. Михайлючка, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в Алтайський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 31 від 28.09.94).

Березовський Броніслав Йосипович, 1927 р., с. Городнявка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 74 від 08.07.05).

Березовський Йосип Вікторович, 1896 р., с. Гута-Кусина Люблінської губ. (Польща), поляк, малописьменний. Проживав у с. Городнявка, селянин-одноосібник. Заарештований 22.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 10.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.05.89. (П – 17754, архів УСБУ).

Березовський Станіслав Йосипович, 1929 р., с. Городнявка, поляк, утриманець. У

1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 74 від 08.07.05).

Березюк Броніслава Андріївна, 1902 р., м. Шепетівка, полька, малописьменна, прибиральниця міської бані. Заарештована 04.08.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітована військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.11.89. (П – 25161, архів УСБУ).

Берестюк Анастасія Савівна, 1914 р., ст. Шепетівка, українка, малописьменна, робітниця. У 1936 р. як соціально небезпечний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3571, ДАХмО).

Берестюк Надія Семенівна, 1932 р., ст. Шепетівка, українка, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3571, ДАХмО).

Берестюк Семен Павлович, 1900 р., хут. Дубище Дубнівського пов. (Польща), українець, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, кондуктор резерву. Заарештований 12.02.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.03.36 висланий у Казахстан. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.06.98. (П – 3571, ДАХмО).

Берестюк Семен Семенович, 1924 р., ст. Шепетівка, українець, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3571, ДАХмО).

Бернацький Іван Ілліч, 1890 р., с. Михля Ізяславського р-ну, росіянин, освіта незакінчена середня. Проживав у с. Сульжин, приймальник буряка на ст. Чотирбоки. Заарештований 04.04.38. Звинувачення: учасник повстанської організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 18.02.59. (П – 7165, архів УСБУ).

Бернацький Мартин Антонович, 1879 р., с. Нове Село Ізяславського р-ну, українець, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, сторож ПРБ-8. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.08.89. (П – 19347, архів УСБУ).

Бершеда (Бакрун) Євгенія Михайлівна, 1931 р., с. Дідківці Білогірського р-ну, українка, малописьменна. Проживала у м. Шепетівці, без визначених занять. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Львівського округу 27.05.52 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнена з-під варти у 1956 р. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. (Списки міськради).

Бер'як Борис Леонтійович, 1911 р., м. Бершадь Вінницької обл., єврей, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, кравець промартілі. Заарештований 08.03.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 19.06.89. (П – 22235, ДАХмО).

Бер'як Мейта Лейбівна, 1913 р., м. Бершадь Вінницької обл., єврейка, освіта середня спеціальна. Проживала у м. Шепетівці, вчителька. Заарештована 09.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Шепетівським міськвідділом НКВС 20.10.37 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.98. (П – 1446, архів УСБУ).

Биковський Карпо Софронович, 1885 р., с. Харківці, українець, малописьменний. Проживав у с. Хмелівка, колгоспник. Заарештований 24.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.05.58. (П – 6048, архів УСБУ).

Биковський Федір Софронович, 1904 р., с. Хмелівка, українець, малописьменний, завідувач ферми колгоспу. Заарештований 24.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.05.58. (П – 6048, архів УСБУ).

Бистра (Бистрих) Ганна Семенівна, 1917 р., с. Корчик, українка, утриманка. У 1931 р. вислана разом з батьками в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 8 від 29.05.92).

Бистрий (Бистрих) Дмитро Семенович, 1908 р., с. Корчик, українець, малописьменний,

селянин-одноосібник. У 1931 р. як соціально небезпечний елемент висланий у Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 8 від 29.05.92).

Бистрий (Бистрих) Микола Семенович, 1913 р., с. Корчик, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як соціально небезпечний елемент висланий у Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 8 від 29.05.92).

Бистрий Семен Улянович, 1870 р., с. Корчик, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.04.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР висланий у Свердловську обл. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.08.90. (П – 12894, архів УСБУ).

Бистрий Федір Якович, 1902 р., с. Майдан-Лабунь, українець, малописьменний. Проживав у с. Заморочення, без визначених занять. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 19.05.62. (П – 11358, ДАХмО).

Бистрієвський Іван Павлович, 1915 р., с. Попівці Барського р-ну Вінницької обл., поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, директор польської школи. Заарештований 07.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 04.03.58. (П – 5555, ДАХмО).

Бібердорф Меліта Леопольдівна, 1921 р., с. Михайлючка, німкеня, малописьменна. З 1938 р. проживала у Казахстані, робітниця. У 1943 р. як особа німецької національності взята на спецоблік. Звільнена із спецпоселення у 1954 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5127, архів УМВС).

Біла Марта Гнатівна, 1928 р., с. Майдан-Лабунь, українка, освіта початкова, домогосподарка. Заарештована 07.03.50. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 24.04.50 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ. Верховним Судом СРСР 08.01.55 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 01.12.92. (П – 28326, архів УСБУ).

Біла Франка Граціанівна, 1920 р., с. Городнявка, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення у 1945 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1989, архів УМВС).

Біленко Михайло Гдалійович, 1888 р., с. Старий Остропіль Старокостянтинівського р-ну, єврей, малописьменний, член ВКП(б) з 1917 р. по 1936 р. Проживав у м. Шепетівці, директор птахокомбінату. Заарештований 04.09.36. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Особливою нарадою НКВС СРСР 15.01.37 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.06.63. (П – 13515, архів УСБУ).

Біленька (Скрипнюк) Олена Мечиславівна, 1933 р., с. Климентовичі, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 23 від 21.12.93).

Білецька Октавія Йосипівна, 1909 р., с. Мальованка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 48 від 28.03.97).

Білецька Олена Станіславівна, 1933 р., с. Серединці, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками у Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 35 від 22.02.95).

Білецька Ольга Михайлівна, 1910 р., с. Серединці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 35 від 22.02.95).

Білецька (Буракова) Софія Антонівна, 1935 р., с. Мальованка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 48 від 28.03.97).

Білецький Антон Григорович, 1907 р., с. Мальованка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 48 від 28.03.97).

Білецький Йосип Антонович, 1930 р., с. Мальованка, поляк, утриманець. У 1936 р.

висланий разом з батьками за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 48 від 28.03.97).

Білецький Назарій Федорович, 1888 р., м. Старокостянтинів, українець, освіта середня. Проживав у смт Гриців, бухгалтер держбанку. Заарештований 08.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 17.12.57. (П – 5188, ДАХмО).

Білецький Олександр Андрійович, 1874 р., с. Мальованка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Славутським прикордонним загоном ДПУ УРСР 20.04.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.03.98. (П – 12904, ДАХмО).

Білецький Станіслав Петрович, 1907 р., с. Серединці, поляк, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 35 від 22.02.95).

Білик Михайло Филимонович, 1911 р., с. Писарівка Красилівського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, інструктор-методист міськвідділу народної освіти. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.01.59. (П – 7202, ДАХмО).

Білозуб Степан Федорович, 1908 р., м. Ізяслав, українець, освіта початкова. Проживав у с. Судилків, військовослужбовець. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 21.10.38 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 27.05.58. (П – 6143, архів УСБУ).

Білокур Діонісій Вікентійович, 1894 р., с. Капустин Старокостянтинівського р-ну, поляк, неписьменний. Проживав у с. Вербівці, машиніст ліспромгоспу. Заарештований 09.08.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 09.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.11.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 07.05.60. (П – 9438, архів УСБУ).

Білоус Василь Іванович, 1893 р., с. Плесна, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.12.97. (П – 14799, архів УСБУ).

Білоус Ганна Матвіївна, 1920 р., с. Хролин, українка, малописьменна, утриманка. УНКВС Вінницької обл. 14.01.35 вислана разом з батьками у біломорсько-балтійські табори. Звільнена із спецпоселення у 1938 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3202, архів УМВС).

Білоус Дмитро Матвійович, 1914 р., с. Мальованка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. УНКВС Вінницької обл. 14.01.35 як соціально небезпечний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3202, архів УМВС).

Білоус Єва Матвіївна, 1920 р., с. Хролин, українка, утриманка. УНКВС Вінницької обл. 14.01.35 вислана разом з батьками у біломорсько-балтійські табори. Звільнена із спецпоселення 22.10.38. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3202, архів УМВС).

Білоус Йосип Мойсейович, 1896 р., м. Шепетівка, єврей, малописьменний, маляр міської будконтори. Заарештований 13.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.01.58. (П – 5259, ДАХмО).

Білоус Каленик Іванович, 1890 р, с. Плесна, українець, малописьменний. Проживав у с. Жилинці, колгоспник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 09.05.59. (П – 7743, архів УСБУ).

Білоус Максим Кіндратович, 1879 р., с. Новичі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.11.37

засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.10.89. (П – 21240, ДАХмО).

Білоус Матвій Кіндратович, 1874 р., с. Хролин, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. УНКВС Вінницької обл. 14.01.35 як соціально небезпечний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Помер 02.09.37. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3202, архів УМВС).

Білоус Микола Олександрович, 1900 р., с. Судилків, українець, освіта середня, вчитель. Заарештований 20.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 30.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.01.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 13.09.58. (П – 6644, архів УСБУ).

Білоус Мотрона Митрофанівна, 1881 р., с. Хролин, українка, неписьменна, домогосподарка. УНКВС Вінницької обл. 14.01.35 як соціально небезпечний елемент вислана у біломорсько-балтійські табори. Померла 27.03.36. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3202, архів УМВС).

Білоус Надія Матвіївна, 1918 р., с. Хролин, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. УНКВС Вінницької обл. 14.01.35 як неблагонадійний елемент вислана у біломорсько-балтійські табори. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3202, архів УМВС).

Білоус Нухим Мойсейович, 1895 р., м. Шепетівка, єврей, малописьменний, начальник міської пожежної команди. Заарештований 08.07.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. УДБ УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 17.01.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.05.98. (П – 3956, ДАХмО).

Білоус Олександр Васильович, 1902 р., с. Сульжин, українець, малописьменний, завідувач торгом споживчої кооперації. Заарештований 01.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної повстанської організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 18.02.59. (П – 7165, архів УСБУ).

Біньковська Ванда Станіславівна, 1928 р., с. Городнявка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 29 від 29.06.94).

Біньковська Ганна Станіславівна, 1935 р., с. Городнявка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. ((Ріш. райкомісії № 29 від 29.06.94).

Біньковська Софія Казимирівна, 1904 р., с. Городнявка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 29від 29.06.94).

Біньковська Марія Станіславівна, 1926 р., с. Городнявка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 29 від 29.06.94).

Біньковська Ядвіга Станіславівна, 1931 р., с. Городнявка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 29 від 29.06.94).

Біньковський Станіслав Адольфович, 1906 р., с. Городнявка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 29 від 29.06.94).

Біскун Михайло Тимофійович, 1916 р., с. Постолівка Волочиського р-ну, поляк, освіта середня. Проживав у с. Брикуля, медфельдшер. Заарештований 27.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.11.57. (П – 5220, архів УМВС).

Блазій Омелян Улянович, 1893 р., с. Велика Шкарівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.08.89. (П – 19242, архів УСБУ).

Блейх Альберт Людвігович, с. Дубіївка, німець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. Шепетівським райвиконкомом як неблагонадійний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3177, архів УСБУ).

Блейх Іда Альбертівна, 1920 р., с. Дубіївка, німкеня, утриманка. У 1935 р.

Шепетівським райвиконкомом вислана разом з батьками у біломорсько-балтійські табори. Звільнена із спецпоселення в 1941 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3177, архів УМВС).

Блиндюк Тимофій Петрович, 1888 р., с. Хмелівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 21.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 266, архів УМВС).

Блінда Василь Семенович, 1888 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, експедитор цукрозаводу. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, член «ПОВ». НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 08.04.61. (П – 10580, архів УСБУ).

Блінда Олена Василівна, 1912 р., м. Шепетівка, українка, освіта незакінчена вища, інженер цукрозаводу. Заарештована 12.03.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам’янець-Подільської обл. 26.06.44 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована президією Хмельницького облсуду 13.04.90. (П – 25521, архів УСБУ).

Блонський Карл Людвігович, 1872 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Як особа польської національності висланий з прикордонної смуги. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. міськкомісії № 10 від 06.07.93, спр № 18/1).

Блонський Христофор Вікторович, 1908 р., с. Мальованка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 24.11.47. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам’янець-Подільської обл. 17.12.47 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 04.05.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.09.91. (П – 26965, архів УСБУ).

Блох Адольф Густавович, 1892 р., с. Михайлючка, німець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як соціально небезпечний елемент висланий у Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 14 від 25.02.93).

Блох Альберт Адольфович, 1930 р., с. Михайлючка, німець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з матір’ю у біломорсько-балтійські табори. Звільнений із спецпоселення у 1955 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2973, архів УМВС).

Блох Герберт Адольфович, 1933 р., с. Михайлючка, німець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з матір’ю у біломорсько-балтійські табори. Звільнений із спецпоселення у 1955 р. Реабілітований (П – 2974, архів УМВС).

Блох Герта Рейнгольдівна, 1903 р., с. Михайлючка, німкеня, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як соціально небезпечний елемент вислана у біломорсько-балтійські табори. Звільнена із спецпоселення 19.01.55. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2972, архів УМВС).

Блох Рудольф Густавович, 1907 р., с. Михайлючка, німець, малописьменний, робітник керамзаводу. Заарештований 02.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Козятинським дорожньо-транспортним відділом ДПУ 29.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.11.97. (П – 13194, архів УСБУ).

Блюм Альма Адольфівна, 1915 р., с. Дубіївка, німкеня, малописьменна. Проживала у с. Михайлючка, домогосподарка. У 1946 р. як соціально небезпечний елемент вислана в Новосибірську обл. Звільнена із спецпоселення 13.12.55. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3316, архів УМВС).

Блюм Валентина Федорівна, 1945 р., с. Михайлючка, німкеня, утриманка. У 1946 р. вислана разом з батьками у Новосибірську обл. Звільнена із спецпоселення 13.04.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3316, архів УМВС).

Бобринецький Микита Григорович, 1891 р., с. Цмівка, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, каменяр цукрозаводу. Заарештований 25.09.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 28.06.45 висланий у Новосибірську обл. на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.05.90. (П – 25612, архів УСБУ).

Бобровський Антон Францович, 1877 р., с. Судимонт, поляк, малописьменний. Проживав на хут. Старий Ліс, робітник Купинського цегельного заводу. Заарештований 06.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 25.09.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований

президією Хмельницького облсуду 06.06.59. (П – 3323, архів УСБУ).

Бобровський Мечислав Антонович, 1910 р., с. Судимонт, поляк, малописьменний. Проживав у м. Києві, гардеробник 6-го шкірзаводу. Заарештований 02.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.05.89. (П – 17584, ДАХмО).

Бовсуновський Леонтій (Болеслав) Миколайович, 1910 р., с. Сенігів, поляк, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 18.02.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 19.02.90. (П – 24847, архів УСБУ).

Богданов Федір Іванович, 1901 р., м. Піддубне Санкт-Петербурзької обл. (Росія), росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, без визначених занять. Заарештований 22.12.34. Звинувачення: недонесення про підготовку злочину. Військтрибуналом Українського ВО 25.04.35 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.02.95. (П – 29251, архів УСБУ).

Богуславський Іван Павлович, 1885 р., с. Вікторівка Одеської обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, комірник будконтори. Заарештований 29.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.03.62. (П – 11047, архів УСБУ).

Богуславський Юзик Іванович, 1900 р., с. Ленківці, поляк, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 16.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 24.09.98 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.12.59. (П – 8794, архів УСБУ).

Богуш Андрій Францович, 1902 р., с. Стара Гутиська Ізяславського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Хмелівка, пожежник керамзаводу. Заарештований 03.01.38. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.05.89. (П – 18087, архів УСБУ).

Бойко Герасим Демидович, 1892 р., с. Бочаниця Гощанського р-ну Рівненської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Майдан-Лабунь, рахівник колгоспу. Заарештований 23.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.07.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.97. (П – 15341, архів УСБУ).

Бойко Домініка Адамівна, 1918 р., м. Шепетівка, білоруска, малописьменна, телефоністка телефонної станції. Заарештована 16.02.46. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.03.46 засуджена на 6 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована Генеральною прокуратурою України 22.10.93. (П – 28840, архів УСБУ).

Бойко Олександр Калістратович, 1911 р., с. Красностав Славутського р-ну, українець, малописьменний, член ВЛКСМ. Проживав у с. Хутір, вчитель. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 15.09.56. (П – 4118, архів УСБУ).

Бойко Степан Іванович, 1887 р., с. Ліпєк Бобринського пов. (Польща), українець, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка-1, сторож. Заарештований 01.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.89. (П – 20238, ДАХмО).

Бойко Таїсія Іванівна, 1903 р., с. Майдан-Лабунь, українка, малописьменна, домогосподарка. Заарештована 21.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 вислана у Північний край на 3 роки умовно, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 19.01.98. (П – 14535, архів УСБУ).

Бойчук Володимир Федорович, 1926 р., с. Малий Правутин Славутського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с. Круглик, колгоспник. Заарештований 18.06.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС 13.07.48 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ. Слідчим відділом УКДБ 13.08.55 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.02.92. (П – 4161, архів УСБУ).

Болтром'юк Мирон Венедиктович, 1888 р., с. Крутова Лисенського пов. Гродненської губ., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, головний кондуктор резерву ст. Шепетівка. Заарештований 23.04.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Лінійним судом Південно-Західної залізниці 29.12.38 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.10.98. (П – 1369, архів УСБУ).

Бондар Григорій Трохимович, 1907 р., с. Поляна, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.12.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 01.07.61. (П – 10792, архів УСБУ).

Бондар Дорофій Павлович, 1897 р., с. Судилків, українець, малописьменний, вантажник. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.09.60. (П – 9833, ДАХмО).

Бондар Макар Матвійович, 1892 р., с. Велика Медведівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 12.04.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Славутським прикордонним загоном ДПУ УРСР 17.04.32 справу припинено. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.06.97. (П – 12495, архів УСБУ).

Бондар Степан Андрійович, 1901 р., с. Орлинці, українець, освіта середня. Проживав у м. Москві (Росія), військовослужбовець. Заарештований 31.08.37. Звинувачення: політико-моральна невідповідність. НКВС і Прокурором СРСР 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Московського ВО 18.11.57. (П – 11285, ДАХмО).

Бондаренко Олексій Степанович, 1887 р., Полтавська губ., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, кравець. Заарештований 28.06.32. Звинувачення: шпигунство. Трійкою колегії ДПУ УРСР 27.10.32 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.90. (П – 25788, архів УСБУ).

Бондарчук Микола Степанович, 1896 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, машиніст депо ст. Шепетівка. Заарештований 20.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 15.12.56. (П – 1804, ДАХмО).

Бонз Василь Лукич, 1883 р., с. Пеньки Старокостянтинівського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Чотирбоки, вагар залізничної станції. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 12.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.02.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П – 22796, архів УСБУ).

Борець Василь Лазарович, с. Новичі, українець, утриманець. У 1930 р. висланий разом з батьками на Урал. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 8 від 29.05.92).

Борець Євдокія Степанівна, 1885 р., с. Мала Медведівка Ізяславського р-ну, українка, неписьменна. Проживала у с. Новичі, селянка-одноосібниця. Заарештована 30.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджена на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 12.08.92. (П – 3056, архів УСБУ).

Борець Лазар Феодосійович, с. Новичі, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий на Урал. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 8 від 29.05.92).

Борець Микола Лазарович, с. Новичі, українець, утриманець. У 1930 р. висланий разом з батьками на Урал. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 8 від 29.05.92).

Борець Надія Лазарівна, с. Новичі, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з

батьками на Урал. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 8 від 29.05.92,).

Борисевич Іван Йосипович, 1937 р., с. Хмелівка, німець, утриманець. У 1942 р. разом з матір'ю вивезений у Німеччину. У 1945 р. як особа німецької національності висланий у Новосибірську обл. Звільнений із спецпоселення 30.01.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3305, архів УМВС).

Борисевич Іда Вільгельмівна, 1904 р., с. Хмелівка, німкеня, малописьменна, домогосподарка. У 1945 р. як особа німецької національності вислана у Новосибірську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3305, архів УМВС).

Боровська Марія Михайлівна, 1910 р., с. Поляна, українка, неписьменна. Проживала у с. Цмівка, домогосподарка. Заарештована 08.07.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою МВС СРСР 27.03.46 вислана на 5 років у Новосибірську обл. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 04.04.90. (П – 25556, ДАХмО).

Боровський Юхим Михайлович, 1906 р., с. Мальованка, українець, неписьменний. Проживав у с. Поляна, колгоспник. Заарештований 07.07.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 03.11.45 висланий на 5 років у Новосибірську обл. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.03.90. (П – 25377, архів УСБУ).

Бородавко Терентій Іванович, 1900 р., с. Носівка Чернігівської обл., українець, освіта початкова, член КП(б)У до 1936 р. Проживав на ст. Шепетівка, оглядач вагонів. Заарештований 29.08.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 11.05.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Київського облсуду 26.06.57. (П – 14040, ДАХмО).

Боруховський Казимир Іванович, 1907 р., м. Брест (Білорусь), поляк, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, майстер електроцеху паровозного депо ст. Шепетівка. Заарештований 26.02.46. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Колегією з кримінальних справ Донецького облсуду 03.21.46 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 27.03.93. (П – 28845, архів УСБУ).

Бочковський Фелікс Грицiанович, 1897 р., с. Заморочення, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 28.03.34. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 23.05.34 висланий на 3 роки у Казахстан. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 25.05.89. (П – 21464, архів УСБУ).

Боярчук Павло Маркович, 1914 р., с. Москалівка Білогірського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, без визначених занять. Заарештований 11.04.51. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 19.05.51 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.06.91. (П – 26489, архів УСБУ).

Брандін Федір Антонович, 1892 р., Казанська губ. (Росія), росіянин, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, без визначених занять. Заарештований 03.02.26. Звинувачення: контрабанда. Шепетівським окрсудом 22.11.26 засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.12.93. (П – 28916, архів УСБУ).

Брандіна Марія Кирилівна, 1904 р., м. Шепетівка, українка, малописьменна, домогосподарка. Заарештована 05.11.26. Звинувачення: контрабанда. Шепетівським окрсудом 13.10.27 засуджена на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 30.07.98. (П – 6012, архів УСБУ).

Братчук Данило Григорович, 1891 р., с. Радиж Гродненської губ. (Польща), білорус, малописьменний, член КП(б)У з 1922 р. по 1929 р. Проживав у с. Судилків, вантажник ст. Шепетівка. Заарештований 21.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 01.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.05.58. (П – 6113, архів УСБУ).

Брег Дем'ян Павлович, 1868 р., с. Ленківці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий на Урал. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 11 від 23.09.92).

Брег Марія Дем'янівна, 1915 р., с. Ленківці, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками на Урал. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 11 від 23.09.92).

Брейкрец Берта Християнівна, 1895 р., с. Михайлючка, німкеня, неписьменна, домогосподарка. У 1943 р. евакуйована в Польщу. У 1945 р. як особа німецької національності вислана в Новосибірську обл. Звільнена із спецпоселення 07.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3332, архів УМВС).

Брейкрец Євдокія Яківна, 1923 р., с. Траулин, українка, освіта середня незакінчена, домогосподарка. У 1943 р. евакуйована в Польщу. У 1945 р. як особа німецької національності вислана разом з батьками в Новосибірську обл. Звільнена із спецпоселення 09.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5625, архів УМВС).

Брейкрец Іван Едуардович, 1883 р., с. Мальованка, німець, неписьменний, колгоспник. У 1943 р. евакуйований у Польщу. У 1945 р. як особа німецької національності висланий у Новосибірську обл. Звільнений із спецпоселення 07.01.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3333, архів УМВС).

Брейкрец Карл Іванович, 1922 р., с. Мальованка, німець, малописьменний, колгоспник. У 1943 р. евакуйований у Польщу. У 1945 р. як особа німецької національності висланий у Новосибірську обл. Звільнений із спецпоселення 10.01.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5624, архів УМВС).

Брейкрец Наталія Іванівна, 1920 р., с. Мальованка, німкеня, освіта початкова, домогосподарка. У 1943 р. евакуйована у Польщу. У 1945 р. як особа німецької національності вислана у Новосибірську обл. Померла 12.12.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3349, архів УМВС).

Бржезицька Людвіга Іванівна, 1898 р., м. Одеса, українка, освіта середня. Проживала у м. Шепетівці, вчителька. Заарештована 06.11.21. Волинською ГубЧК 23.01.22 кримінальну справу направлено в ОВ КВО. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 28.02.98. (П – 10623, архів УСБУ).

Брикулець Михайло Лаврентійович, 1902 р., с. Марківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким шляхово-транспортним відділом ОДПУ ст. Жмеринка 26.04.33 з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.02.98. (П – 15193, ДАХмО).

Бринюк Веремій Федорович, 1866 р., с. Коськів, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 10.03.32. Звинувачення: терористичні наміри. Грицівським райвідділом ДПУ 18.04.32 з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 281, ДАХмО).

Брискін Пилип Францович, 1901 р., с. Тернавка Ізяславського р-ну, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, без визначених занять. Заарештований 10.01.46. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 28.07.46 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.02.92. (П – 27667, архів УСБУ).

Бродецький Іван Йосипович, 1903 р., с. Калинівка Манятинської сільради Шепетівського округу, поляк, неписьменний. Проживав у с. Сенігів, селянин-одноосібник. Заарештований 13.04.30. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Трійкою колегії ДПУ УРСР 22.09.30 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.01.98. (П – 30434, ДАХмО).

Брок-Шкалун Архип Миронович, 1878 р., с. Серединці, українець, освіта початкова, працівник пошти Шепетівського міськвідділення зв'язку. Заарештований 05.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.09.59. (П – 8181, ДАХмО).

Брокоп Альберт Фрідріхович, 1884 р., с. Михайлючка, німець, неписьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 24.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 267, архів УМВС).

Брокоп Райнгольд Райнгольдович, 1916 р., с. Дубіївка, німець, освіта середня. Проживав у с. Тавежня Сахновщицького р-ну Харківській обл., службовець. У 1941 р. як особа німецької національності висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 16.01.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2721, архів УМВС).

Броль Андрій Трохимович, 1910 р., с. Вишневе, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний

елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 68 від 19.01.04).

Броль Антон Григорович, 1871 р., с. Хутір, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 07.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 16.03.30 висланий у Північний край на 3 кроки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.02.98. (П – 11713, ДАХмО).

Броль Дем'ян Антонович, 1899 р., с. Вишневе, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий в Іркутську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Броль Марія Трохимівна, 1919 р., с. Вишневе, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 68 від 19.01.04).

Броль Ольга Лук'янівна, 1902 р., с. Вишневе, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як неблагонадійний елемент вислана в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Броль Павло Трохимович, 1907 р., с. Вишневе, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 68 від 19.01.04).

Броль Трохим Трохимович, 1870 р., с. Вишневе, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 68 від 19.01.04).

Броль Устина Трохимівна, 1872 р., с. Вишневе, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 68 від 19.01.04).

Брухліковська Олена Павлівна, 1879 р., с. Сенігів, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 13.04.30. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Трійкою колегії ДПУ УРСР 22.09.30 вислана у Північний край на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 13.01.98. (П – 30434, ДАХмО).

Брухліковський Валентин Антонович, 1905 р., с. Сенігів, поляк, малописьменний. Проживав у м. Корець Рівненської обл., робітник цукрозаводу. Заарештований 09.08.40. Звинувачення: шпигунство. Військтрибуналом армійської кавгрупи 05.12.40 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 07.02.41 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 22.11.95. (П – 29449, архів УСБУ).

Брухляковська Марія Карлівна, 1902 р., с. Мальованка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як соціально небезпечний елемент вислана у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 15 від 24.03.93).

Брухляковська Наталія Болеславівна, 1932 р., с. Мальованка, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 15 від 24.03.93).

Брухляковська (Гуцалюк) Софія Болеславівна, 1928 р., с. Мальованка, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 15 від 24.03.93).

Брухляковська Ядвіга Болеславівна, 1926 р., с. Мальованка, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 15 від 24.03.93).

Брухляковський Болеслав Францович, 1900 р., с. Мальованка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як соціально небезпечний елемент висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 15 від 24.03.93).

Бублей Василь Максимович, 1892 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, тесля лікарні. Заарештований 03.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 05.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.12.60. (П – 10026, архів УСБУ).

Бугаєнко Антон Демидович, 1877 р., с. Русанівці Летичівського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у смт Гриців, без визначених занять. Заарештований 29.03.29. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 11.02.30 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований

прокуратурою Хмельницької обл. 05.02.93. (П – 28449, архів УСБУ).

Бугаєнко Григорій Ісакович, 1902 р., м. Сімферополь, росіянин, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, писар райвійськкомату. Заарештований 23.04.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військпрокуратурою військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.08.45 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.05.98. (П – 4428, ДАХмО).

Будишевська Євдокія Іванівна, 1913 р., с. Горелка Борисоглебського р-ну Воронезької обл. (Росія), росіянка, малописьменна. Проживала у с. Брикуля, прибиральниця у школі. Заарештована 22.03.45. Звинувачення: недонесення органам влади про достовірно відомий злочин. Особливою нарадою НКВС СРСР 09.03.46 вислана в Казахстан на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 16.04.90. (П – 25525, ДАХмО).

Бузель Лука Йосипович, 1894 р., с. Хутір, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Славутським прикордонним загоном ДПУ 19.03.30 як антирадянський елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 93, архів УМВС).

Буйницький Михайло Григорович, 1902 р., с. Гукалівці Зборівського р-ну Тернопільської обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, сторож «Кам'янецьторгу». Заарештований 19.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6618, ДАХмО).

Булгаков Сергій Тихонович, 1918 р., с. Гориця Уляновського р-ну Орловської обл. (Росія), росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, механік-оптик артилерійської бази. Заарештований 19.07.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом в/ч 4116 25.09.48 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 05.07.56. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 04.08.94. (П – 29058, архів УСБУ).

Булковський Фелікс Гнатович, 1895 р., с. Залісків Віленської губ. (Польща), поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, робітник. Заарештований 18.10.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 10.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.04.59. (П – 7551, архів УСБУ).

Бульц Аліца Адольфівна, 1926 р., с. Судилків, німкеня, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 18.10.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1765, архів УМВС).

Бульц Вільта Фердинандівна, 1923 р., с. Дубіївка, німкеня, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1748, архів УМВС).

Бульц Марія Фердинандівна, 1918 р., с. Дубіївка, німкеня, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1748, архів УМВС).

Бульц Ольга Фердинандівна, 1925 р., с. Дубіївка, німкеня, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Звільнена із спецпоселення у 1954 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1748, архів УМВС).

Бульц Уляна Вільгельмівна, 1882 р., с. Дубіївка, німкеня, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа німецької національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1748, архів УМВС).

Бунтовська Ганна Пилипівна, 1907 р., с. Цмівка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як соціально небезпечний елемент вислана у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 16 від 22.04.93).

Бунтовська Тамара Олексіївна, 1930 р., с. Цмівка, українка, утриманка. У 1932 р. вислана разом з батьками у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 16 від 22.04.93).

Бунтовський Євгеній Іванович, 1902 р., с. Конотоп, українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, відповідальний секретар «Транспортхарчу». Заарештований 06.11.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 14.03.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.05.98. (П – 4022, ДАХмО).

Бунтовський Євген Олексійович, с. Цмівка, українець, утриманець. У 1935 р.

висланий разом з батьками у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 16від 22.04.93).

Бунтовський Михайло Іванович, 1893 р., с. Романів, українець, освіта початкова. Проживав у с. Хролин, робітник цегельного заводу. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 29.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.10.94. (П – 14740, архів УСБУ).

Бунтовський Олексій Євстафійович, 1906 р., с. Цмівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як соціально небезпечний елемент висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 22.04.93, спр. № 16).

Буншафт Пінхус Хаїмович, 1909 р., м. Шепетівка, єврей, освіта початкова, майстер підсобного цеху вагонно-ремонтного пункту ст. Шепетівка. Заарештований 16.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.06.59. (П – 7746, архів УМВС).

Буняк Конон Махтейович, 1895 р., с. Велика Шкарівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 30.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.08.89. (П – 19304, архів УСБУ).

Бурак Йосип Іванович, 1883 р., с. Брусковщина Віленської губ., білорус, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, робітник-залізничник ст. Шепетівка. Заарештований 16.02.38. Звинувачення: шкідництво, антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 07.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 17.05.63. (П – 12660, архів УСБУ).

Буржанський Степан Вацлавович, 1902 р., с. Михайлючка, поляк, малописьменний, робітник-глинокоп. Заарештований 08.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.11.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 31.08.89. (П – 23168, архів УСБУ).

Бурківський Микола Антонович, 1897 р., с. Лютарка Ізяславського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Городище, колгоспник. Заарештований 27.04.38. Звинувачення: шпигун, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 19.08.58. (П – 6481, архів УСБУ).

Бурківський Томаш Юліанович, 1880 р., с. Судимонт, поляк, освіта початкова, бригадир колгоспу. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Казахстан. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.97. (П – 14897, ДАХмО).

Бурцева Лідія Вільгельмівна, 1911 р., с. Судилків, німкеня, малописьменна, домогосподарка. У 1944 р. евакуйована у Німеччину. У 1945 р. як особа німецької національності вислана у Молотовську обл. Звільнена із спецпоселення у 1956 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2307, архів УМВС).

Бурцева Ольга Яківна, 1935 р., с. Хмелівка, німкеня, утриманка. У 1944 р. евакуйована у Польщу. У 1945 р. як особа німецької національності вислана у Молотовську обл. Звільнена із спецпоселення у 1956 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2308, архів УМВС).

Бут Сергій Дмитрович, 1928 р., смт Зідьки Готвальдівського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с Цмівка, колгоспник. 19.04.48 за ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі висланий в Іркутську обл. на 8 років. Звільнений із спецпоселення 14.01.55. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 207, архів УМВС).

Бутвінський Тимофій Францович, 1904 р., с. Новоселиця Полонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с. Михайлючка, нормувальник керамзаводу. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам’янець-Подільським облсудом 12.04.39 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 11.03.90. (П – 25702, архів УСБУ).

Бухгольц Лідія Мартинівна, 1929 р., с. Траулин, німкеня, утриманка. У 1944 р. евакуйована у Польщу. У 1945 р. як особа німецької національності вислана в Свердловську обл. Звільнена із спецпоселення 27.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 81, архів УМВС).

Бухгольц Мартин Іванович, 1902 р., с. Покощеве Ємільчинського р-ну Житомирської обл., німець, неписьменний. Проживав у с. Траулин, машиніст газогенератора. У 1944 р. евакуйований у Польщу. У 1945 р. як особа німецької національності висланий у Свердловську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 80, архів УМВС).

Бухгольц Тамара Мартинівна, 1936 р., с. Траулин, німкеня, утриманка. У 1944 р. евакуйована у Польщу. У 1945 р. як особа німецької національності вислана в Свердловську обл. Звільнена із спецпоселення у 1954 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 79, архів УМВС).

Буцин Антоніна Миколаївна, 1899 р., с. Михайлючка, полька, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 01.03.46. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою МВС СРСР 27.11.46 вислана за межі області на 3 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 02.11.93. (П – 25927, архів УСБУ).

Буцин Федір Олександрович, 1890 р., с. Михайлючка, німець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 16.12.37. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 07.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.06.89. (П – 18829, архів УСБУ).

Бучинський Андрій Мар’янович, 1878 р., с. Березниця Луцького пов. (Польща), українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, робітник бази «Центроспирту». Заарештований 18.10.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 29.07.58. (П – 6440, ДАХмО).

Бучкевич Іван Войцехович, 1885 р., с. Букетта (Польща), поляк, неписьменний. Проживав у м. Шепетівці, тесля заготівельної організації «Заготхудоба». Заарештований 12.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 04.10.38 у м. Кам’янці-Подільському. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.06.58. (П – 6466, архів УСБУ).

Буш Антоніна Мар’янівна, 1926 р., с. Судимонт, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 61 від 18.12.2000).

Буш Броніслава Антонівна, 1901 р., с. Судимонт, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як особа польської національності вислана у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 61 від 18.12.2000).

Буш Ганна Юліанівна, 1907 р., с. Михайлючка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як особа польської національності вислана у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 20 від 21.08.93).

Буш Дмитро Мар’янович, 1929 р., с. Судимонт, поляк, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 61 від 18.12.2000).

Буш Зоя Мар’янівна, 1932 р., с. Судимонт, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від № 61 18.12.2000).

Буш Іван Миколайович, 1879 р., с. Конотоп, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 22.03.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 28.06.45 висланий за межі області на 5 років з позбавленням права проживання у визначених місцевостях. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.04.98. (П – 3985, ДАХмО).

Буш Йосип Станіславович, 1918 р., с. Конотоп, поляк, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 21.01.42. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Сталінградського гарнізону 25.04.42 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.07.42. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.10.97. (П – 30313, архів УСБУ).

Буш Йосип Станіславович, с. Судимонт, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками у Харківську обл. Реабілітований згідно

з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 76 від 02.08.06).

Буш Карл Євгенович, 1898 р., с. Хмелівка, українець, малописьменний. Проживав у с. Заморочення, електрик цегельного заводу. Заарештований 30.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.05.58. (П – 6048, архів УСБУ).

Буш Мар'ян Лаврентійович, 1901 р., с. Судимонт, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як особа польської національності висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 61 від 18.12.2000).

Буш Моніда Станіславівна, с. Судимонт, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 76 від 02.08.06).

Буш Олена Мар'янівна, 1923 р., с. Судимонт, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 61 від 18.12.2000).

Буш Павло Станіславович, с. Судимонт, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 76 від 02.08.06).

Буш Сигізмунд Іванович, 1909 р., с. Конотоп, поляк, малописьменний. Проживав у с. Хмелівка, колгоспник. Заарештований 03.01.38. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.05.89. (П – 17699, архів УСБУ).

Буш Станіслав Іванович, 1911 р., с. Конотоп, поляк, малописьменний. Проживав у с. Хмелівка, робітник цегельного заводу. Заарештований 14.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.09.58. (П – 6493, ДАХмО).

Буш Станіслав Йосипович, 1890 р., с. Хмелівка, українець, неписьменний. Проживав у с. Судимонт, коваль цегельного заводу. Заарештований 09.04.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Слідчим відділом УМДБ Кам'янець-Подільської обл. 29.03.49 справу припинено за недоведеністю складу злочину. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.99. (П – 2046, архів УСБУ).

Буш Станіслав Лаврентійович, 1889 р., с. Судимонт, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 76 від 02.08.06).

Буш Станіслава Ілліонівна, с. Судимонт, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 76 від 02.08.06).

Буш Юлій (Юліан) Миколайович, 1885 р., с. Михайлючка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 20 від 21.08.93).

Буш Яніна Станіславівна, с. Судимонт, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 76 від 02.08.06).

Бялик Юрій Іванович, 1886 р., с. Сошки, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 20.12.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 10.12.37 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.07.91. (П – 26660, архів УСБУ).

В

Вавдіюк Василь Ілліч, 1901 р., Ковельський р-н Волинської обл., українець, освіта вища, член ВКП(б) до 1937 р. Проживав у м. Шепетівці, завідувач шкільного відділу Шепетівського окружного парткомітету. Заарештований 26.02.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 25.08.37 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.07.91. (П – 26708, архів УСБУ).

Вайнер Зіновій Арнольдович, 1902 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, член

ВКП(б) до 1937 р., начальник Шепетівського оперативного пункту НКВС. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 04.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Верховної Ради СРСР 16.01.89. (П – 487, ДАХмО).

Вайнер Йосип Йосипович, 1881 р., смт Гриців, поляк, малописьменний, коваль «Дорбуду». Заарештований 16.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 27.05.58. (П – 6160, архів УСБУ).

Вайнер Олександр Йосипович, 1884 р., с. Хмелівка, поляк, малописьменний. Проживав у с. Михайлючка, слюсар колгоспу. Заарештований 02.01.38. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.05.89. (П – 17750, архів УСБУ).

Вайс Райнгольд Адольфович, 1928 р., с. Михайлючка, німець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками у Карелію. Звільнений із спецпоселення 08.01.55. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2864, архів УМВС).

Вайс Фрідріх Адольфович, 1930 р., с. Михайлючка, німець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками у Карелію. Звільнений із спецпоселення 13.01.55. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2865, архів УМВС).

Валей Степан Якимович, 1896 р., с. Марківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.02.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.12.97. (П – 13931, архів УСБУ).

Вальтер Марія Фрідріхівна, 1903 р., с. Липівка Полонського р-ну, німкеня, малописьменна. Проживала у с. Дубіївка, домогосподарка. У 1943 р. як особа німецької національності вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 24.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 789, архів УМВС).

Вальчук Станіслав Петрович, 1904 р., с. Городище, поляк, малописьменний, робітник Шепетівського цукрозаводу. Заарештований 30.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 27.03.64. (П – 15413, архів УСБУ).

Вальчук Степан Францович, 1884 р., с. Городище, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація, терористичні дії. Трійкою колегії ДПУ УРСР 07.04.30 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.92. (П – 27524, архів УСБУ).

Ванзідлер Зельта Г., 1910 р., с. Дубіївка, німкеня, малописьменна, колгоспниця. У 1941 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4980, архів УМВС).

Ванзідлер Отто Едмундович, 1936 р., с. Дубіївка, німець, утриманець. У 1941 р. висланий разом з матір'ю в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 23.01.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4980, архів УСБУ).

Вартецький Володимир Іванович, 1908 р., м. Шепетівка, чех, малописьменний, пекар. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6618, ДАХмО).

Вартецький Володимир Матвійович, 1908 р., м. Шепетівка, чех, освіта незакінчена середня, пекар транспортно-торговельного харчування. Заарештований 01.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.02.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.05.98. (П – 3801, ДАХмО).

Варфаловський Василь Йосипович, 1901 р., с. Судилків, поляк, малописьменний, робітник Шепетівського лісопильного заводу. Заарештований 14.12.37. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 01.12.59. (П – 8597, архів УСБУ).

Варшав'юк Сергій Ничипорович, 1883 р., с. Городище, українець, малописьменний,

селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край умовно. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.12.97. (П – 14875, ДАХмО).

Васик Микола Олександрович, 1884 р., с. Білокриниччя, українець, малописьменний. Проживав у с. Велика Медведівка, колгоспник. Заарештований 02.04.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Шепетівським райвідділом ДПУ 15.07.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.12.97. (П – 15137, архів УСБУ).

Васик-Мартинчук Онисія Харитонівна, 1885 р., с. Рудня-Новенька, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 09.08.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 28.10.37 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний 17.11.37. Реабілітована військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П – 23416, архів УСБУ).

Василевич Броніслав Миколайович, 1930 р., с. Цмівка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з матір'ю в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 16.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2826, архів УМВС).

Василевич Варфоломій Цезарович, 1915 р., с. Хмелівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 24.05.38. Звинувачення: член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.09.58. (П – 6493, ДАХмО).

Василевич Володимир Миколайович, 1928 р., с. Цмівка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з матір'ю в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2827, архів УМВС).

Василевич Ганна Вікентіївна, с. Цмівка, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2882, архів УМВС).

Василевич Ганна Миколаївна, с. Цмівка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з матір'ю в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 20 від 21.08.93).

Василевич Генефа Антонівна, 1901 р., с. Мальованка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5134, архів УСБУ).

Василевич Клементина Вікентіївна, 1883 р., с. Цмівка, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 16.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2828, архів УМВС).

Василевич Мечислав (В'ячеслав) Миколайович, 1931 р., с. Цмівка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з матір'ю в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 16.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2761, архів УМВС).

Василевич Микола Антонович, 1911 р., с. Цмівка, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як особа польської національності висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 17.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П –1190, архів УМВС).

Василевич Микола Віталійович, 1883 р., с. Цмівка, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 20 від 21.08.93).

Василевич Микола Миколайович, с. Цмівка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 20 від 21.08.93).

Василевич Станіслав, с. Цмівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2882, архів УМВС).

Василевич Юліан Станіславович, 1931 р., с. Цмівка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 01.03.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2882, архів УМВС).

Василевич Ярослав Олександрович, 1929 р., с. Мальованка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з матір'ю в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 17.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5134, архів УМВС).

Василенко Микола Іовович, 1905 р., м. Шахти Ростовської обл. (Росія), росіянин,

освіта незакінчена вища. Проживав на хут. Червоний Цвіт, механік Купинського заводу вогнетривких виробів. Заарештований 17.06.50. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 21.08.50 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.03.96. (П – 29529, архів УСБУ).

Василишин Іван Юрійович, 1923 р., с. Серединці, українець, освіта незакінчена середня, колгоспник. Звинувачення: зрада Батьківщини, зв'язок з ОУН. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 08.09.48 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 25.04.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2458, архів УМВС).

Василишин Конон Демидович, 1897 р., с. Серединці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.02.98. (П – 15010, архів УСБУ).

Васильєв Іван Георгійович, 1899 р., с. Кривин Славутського р-ну, українець, освіта незакінчена середня. Проживав у с. Судилків, головний бухгалтер Шепетівського райфінвідділу. Заарештований 16.04.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 09.09.48 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 04.01.56. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.10.91. (П – 26952, архів УСБУ).

Васильків Георгій Олексійович, 1888 р., м. Козятин Вінницька обл., українець, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка-1, слюсар. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 14.02.59. (П – 7229, архів УСБУ).

Васьківська Євгенія Іванівна, с. Сенігів, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 24 від 25.01.94).

Васьківська Зоя Іванівна, 1932 р., с. Сенігів, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 26 від 24.03.94).

Васьківська Ніна Іванівна, 1922 р., с. Сенігів, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 24 від 25.01.94).

Васьківська Олена Антонівна, 1925 р., с. Хутір, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Луганську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 33 від 22.12.94).

Васьківська Олена Олександрівна, с. Сенігів, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 24 від 25.01.94).

Васьківська Пелагея Станіславівна, 1899 р., с. Хутір, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Луганську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 33 від 22.12.94).

Васьківська Розалія Іванівна, с. Сенігів, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 24 від 25.01.94).

Васьківська Розалія Францівна, 1888 р., с. Плесна, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. УНКВС Вінницької обл. вислана у біломорсько-балтійські табори. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2437, архів УМВС).

Васьківська Сабіна Іванівна, с. Сенігів, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 24 від 25.01.94).

Васьківська Франя Антонівна, 1930 р., с. Хутір, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Луганську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 33 від 22.12.94).

Васьківський Антон Йосипович, 1898 р., с. Хутір, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Луганську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 33 від 22.12.94).

Васьківський Діонісій Вікторович, 1889 р., с. Сенігів, поляк, малописьменний,

селянин-одноосібник. Заарештований 12.04.30. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Трійкою колегії ДПУ УРСР 22.09.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.01.98. (П – 30434, ДАХмО).

Васьківський Іван Вікентійович, с. Сенігів, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 24 від 25.01.94).

Васьківський Іван Вікторович, 1895 р., с. Сенігів, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 26 від 24.03.94).

Васьківський Іван Іванович, 1928 р., с. Сенігів, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 26 від 24.03.94).

Васьківський Іван Павлович, 1906 р., с. Сенігів, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 12.04.30. Звинувачення: шпигунство. Трійкою колегії ДПУ УРСР 22.09.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.01.98. (П – 30434, ДАХмО).

Васьківський Йосип Мар'янович, 1908 р., м. Славута, поляк, малописьменний. Проживав у с. Сенігів, селянин-одноосібник. Заарештований 12.04.30. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Трійкою колегії ДПУ УРСР 22.09.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.01.98. (П – 30434, ДАХмО).

Васьківський Йосип Михайлович, 1897 р., с. Клубівка Ізяславського р-ну, поляк, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, бригадир цукрозаводу. Заарештований 12.08.37. Звинувачення: шпигунство, саботаж. НКВС і Прокурором СРСР 21.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.12.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П – 25406, архів УСБУ).

Васьківський Мар'ян Антонович, 1925 р., с. Хутір, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Луганську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 22.12.94, спр. № 33).

Васьківський Мар'ян Валер'янович, 1912 р., с. Забари (Польща), поляк, малописьменний. Проживав у с. Сенігів, колгоспник. Заарештований 05.05.32. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 26.10.32 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ умовно. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.11.97. (П – 13277, архів УСБУ).

Васьківський Мар'ян Домінікович, 1934 р., с. Сенігів, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 06.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5562, архів УМВС).

Васьківський Петро Іванович, с. Сенігів, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.01.94, спр. № 24).

Васьківський Станіслав Іванович, 1881 р., с. Плесна, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як соціально небезпечний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Звільнений із спецпоселення 19.02.51. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2437, архів УМВС).

Васьківський Станіслав Мартинович, 1905 р., с. Корчик, поляк, малописьменний. Проживав у с. Хутір, колгоспник. Заарештований 02.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 07.08.62. (П – 11387, ДАХмО).

Ващенко Анатолій Федорович, 1909 р., с. Лабунь Полонського р-ну, українець, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Шепетівці, працівник райспоживспілки. Заарештований 16.05.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.44 засуджений на 15 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.07.98. (П – 2760, архів УСБУ).

Ващук Павло Григорович, 1888 р., с. Ліщани Ізяславського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Лавринівці, колгоспник. Заарештований 14.11.33. Звинувачення: шпигунство. Особливим відділом Коростенського райвідділу ДПУ 08.12.33 направлений у розпорядження Грицівського

райапарату ДПУ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 828, архів УСБУ).

Вдовиченко Володимир Григорович, 1926 р., м. Шепетівка, українець, освіта незакінчена середня, військовослужбовець. Заарештований 17.09.49. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 07.02.50 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.97. (П – 30165, архів УСБУ).

Великдан Архип Венедиктович, 1902 р., с. Велика Рішнівка, українець, освіта початкова, коваль. Заарештований 30.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 29.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.12.97. (П – 14760, архів УСБУ).

Величко (Гордійчук) Галина Митрофанівна, 1927 р., с. Судилків, українка, малописьменна, домогосподарка. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.04.49 засуджена. Реабілітована військтрибуналом Прикарпатського ВО. (П – 3973, архів УСБУ).

Вельбицький Петро Миколайович, 1903 р., с. Городище, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 06.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 11.08.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.08.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.04.61. (П – 10810, архів УСБУ).

Вельбицький Станіслав Павлович, 1898 р., с. Городище, поляк, малописьменний, вантажник Шепетівського цукрозаводу. Заарештований 30.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 30.09.61. (П – 10898, архів УСБУ).

Вельбицький Франц Петрович, 1889 р., с. Городище, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38 у м. Шепетівці. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 30.05.59. (П – 7850, архів УСБУ).

Вельгас Адам Христофорович, 1894 р., с. Велика Новоселиця Полонського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Судилків, завскладом нафтопродуктів. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.09.38 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.12.56. (П – 4941, ДАХмО).

Венде Альберт Рудольфович, 1885 р., с. Михайлючка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 55 від 30.06.99).

Венде Вільгельм Альбертович, 1933 р., с. Михайлючка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 55 від 30.06.99).

Венде Іда Альбертівна, 1927 р., с. Михайлючка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 55 від 30.06.99).

Венде Інгрида Альбертівна, 1923 р., с. Михайлючка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 55 від 30.06.99).

Венде Надія Альбертівна, 1921 р., с. Михайлючка, німкеня, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П-1762, архів УМВС).

Венде Ольга Михайлівна, 1885 р., с. Михайлючка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 55 від 30.06.99).

Венде Ріхард Альбертович, 1930 р., с. Михайлючка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 55 від 30.06.99).

Венцель Фрідріх Рудольфович, 1920 р., с. Мальованка, німець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа німецької національності висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 69 від 05.05.04).

Вербицька Марія Яківна, 1895 р., с. Хмелівка, українка, малописьменна,

селянка-одноосібниця. Заарештована 27.04.31. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, контрабанда. Славутським прикордонним загоном ДПУ УРСР 12.09.31 вислана у Північний край. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 18.05.98. (П – 4912, ДАХмО).

Вербицький Іван Васильович, с. Хмелівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Судилківською опергрупою ДПУ 20.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 341, архів УМВС).

Вербицький Станіслав Станіславович, 1915 р., с. Орлинці, поляк, освіта незакінчена середня, колгоспник. У 1936 р. як особа польської національності висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 09.02.56. Реабілітований УМВС у Хмельницькій обл. 14.03.95. (П – 3509, архів УМВС).

Веремійчук Євтихій Михейович, 1897 р., с. Коськів, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 08.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 17.12.57. (П – 5188, ДАХмО).

Веремійчук Франка Антонівна, 1906 р., с. Коськів, полька, малописьменна. Проживала у смт Гриців, інспектор райвідділу народної освіти. Заарештована 17.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітована президією Хмельницького облсуду 23.11.57. (П – 5220, архів УСБУ).

Верещагін Іван Володимирович, 1889 р., с. Толвиці Псковської губ. (Россія), росіянин, освіта незакінчена вища. Проживав у с. Рилівка, священик. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 за антирадянську діяльність висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 263, архів УМВС).

Верещинський Володимир Станіславович, 1894 р., с. Чорниводи Ізяславського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка-2, коваль залізничної служби. Заарештований 22.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 20.09.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 01.12.56. (П – 4478, ДАХмО).

Вержбицький Володимир Миколайович, 1925 р., с. Судимонт, українець, освіта незакінчена середня. Проживав у с. Михайлючка, військовослужбовець. Заарештований 01.08.46. Звинувачення: зрада Батьківщини. Управлінням контррозвідки МДБ Прикарпатського ВО 29.04.48 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 11249, архів УСБУ).

Вержбицький Йосип Станіславович, 1906 р., м. Шепетівка, поляк, освіта середня, бригадир ремонтної бригади МТС. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 24.09.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.04.58. (П – 6122, архів УСБУ).

Вержбицький Казимир Станіславович, 1910 р., м. Шепетівка, поляк, освіта початкова, слюсар ст. Шепетівка. Заарештований 26.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Київської обл. 30.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 04.10.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 07.03.59. (П – 7583, ДАХмО).

Вержбицький Петро Федорович, 1904 р., с. Михайлючка, українець, освіта середня спеціальна, помічник лісничого Климентовецького лісництва. Заарештований 19.03.46. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 20.07.46 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.04.99. (П – 26432, архів УСБУ).

Вержбицький Станіслав Карлович, 1904 р., смт Антоніни Красилівського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, бригадир бригади слюсарів цукрозаводу. Заарештований 04.04.38. Звинувачення: член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.03.59. (П – 7484, ДАХмО).

Верхогляд Агафія Іванівна, с. Хролин, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця.

У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Верхогляд Андрій Іонович, 1899 р., с. Сошки, українець, освіта середня, бухгалтер держмлина. Заарештований 31.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.09.60. (П – 9759, ДАХмО).

Верхогляд Андрій Олександрович, 1895 р., с. Сошки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 24.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 08.05.32 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.10.97. (П – 13054, ДАХмО).

Верхогляд Василь Денисович, 1905 р., с. Велика Медведівка, українець, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Дубіївка, ветфельдшер колгоспу. Заарештований 15.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 31.08.89. (П – 23215, архів УСБУ).

Верхогляд Василь Михайлович, 1907 р., с. Рожична, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Верхогляд Василь Феодосійович, с. Хролин, українець, утриманець. У 1938 р. висланий разом з батьками у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Верхогляд Ганна Тимофіївна, 1920 р., с. Сошки, українка, освіта початкова, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 27.04.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 25.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2032, архів УМВС).

Верхогляд Єва Феодосіївна, с. Хролин, українка, утриманка. У 1938 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Верхогляд Іван Микитович, 1901 р., с. Устинявка, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 22.08.40. Звинувачення: здався в полон білофіннам без опору. Особливою нарадою НКВС СРСР 18.09.40 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Московського ВО 24.04.58. (П – 6351, ДАХмО).

Верхогляд Наталія Кузьмівна, 1883 р., с. Велика Медведівка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 19.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджена на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 05.06.98. (П – 3294, ДАХмО).

Верхогляд Никандр Іванович, 1887 р., с. Велика Рішнівка, українець, малописьменний. Проживав у с. Сошки, селянин-одноосібник. Заарештований 29.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.01.89. (П – 24164, архів УСБУ).

Верхогляд Олександр Феодосійович, с. Хролин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1938 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Верхогляд Ольга Феодосіївна, с. Хролин, українка, утриманка. У 1938 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Верхогляд Петро Іонович, 1903 р., с. Сошки, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 09.05.59. (П – 7754, ДАХмО).

Верхогляд Феодосій Павлович, 1888 р., с. Хролин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1938 р. за антирадянську агітацію висланий в Харківську обл. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 25.02.93. (Ріш. райкомісії).

Верхогляд Харитон Павлович, 1896 р., с. Новичі, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 02.08.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 20.10.37 засуджений до розстрілу.

Вирок виконаний 05.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.10.59. (П – 8512, архів УСБУ).

Верхогляд Яків Тимофійович, 1924 р., с. Сошки, українець, освіта незакінчена середня, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 27.04.48 висланий в Іркутську обл. на 8 років. Звільнений із спецпоселення 08.04.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 212, архів УМВС).

Вершицький Григорій Ілліч, 1896 р., с. Мальованка, українець, малописьменний, формувальник цегельного заводу. Заарештований 28.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.05.58. (П – 6048, архів УСБУ).

Веселовський Микола Іванович, 1897 р., с. Чесники Рогатинського р-ну Івано-Франківської обл., українець, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, складач поїздів. Заарештований 23.12.34. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Транспортним відділом ГУДБ НКВС СРСР 13.07.35 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.05.98. (П – 4400, ДАХмО).

Веснер Ерна Степанівна, 1905 р., с. Дубіївка, німкеня, малописьменна, домогосподарка. У 1935 р. як соціально небезпечний елемент вислана в Карелію. Звільнена із спецпоселення 02.07.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1761, архів УМВС).

Вечорський Володимир Карлович, 1906 р., с. Городище, поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, інспектор райвідділу народної освіти. Заарештований 31.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.09.38 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.12.56. (П – 4941, ДАХмО).

Вещицька Антоніна Іванівна, 1895 р., с. Круглик, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 38 від 28.09.94).

Вещицька Євгенія Миколаївна, 1921 р., с. Круглик, українка, утриманка. У 1933 р. вислана разом з батьками в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 38 від 28.09.94).

Вещицька Лідія Миколаївна, 1932 р., с. Круглик, українка, утриманка. У 1933 р. вислана разом з батьками в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 38 від 28.09.94).

Вещицька Марія Рафаїлівна, 1906 р., с. Круглик, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 24 від 25.01.94).

Вещицька Ніна Миколаївна, 1929 р., с. Круглик, українка, утриманка. У 1933 р. вислана разом з батьками в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 38 від 28.09.94).

Вещицька Юзефа Казимирівна, 1892 р., с. Круглик, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 24 від 25.01.94).

Вещицький Броніслав Володимирович, 1928 р., с. Круглик, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 24 від 25.01.94).

Вещицький Валентин Вікентійович, 1926 р., с. Круглик, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 24 від 25.01.94).

Вещицький Вікентій Іванович, 1906 р., с. Круглик, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 24 від 25.01.94).

Вещицький Володимир Захарович, 1890 р., с. Круглик, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 24 від 25.01.94).

Вещицький Дмитро Миколайович, 1927 р., с. Круглик, українець, утриманець. У 1933 р. висланий разом з батьками у Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 38 від 28.09.94).

Вещицький Микола Антонович, 1884 р., с. Круглик, українець, неписьменний,

селянин-одноосібник. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент висланий у Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 38 від 28.09.94).

Вещицький Петро Степанович, 1910 р., с. Стовпи Баранівського р-ну Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Деревище, візник Славутської лісодільниці Південно-Західної залізниці. Заарештований 02.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Козятинським дорожньо-транспортним відділом ДПУ 08.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.02.98. (П – 12052, архів УСБУ).

Вещицький Федір Гнатович, 1885 р., с. Круглик, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 08.05.32 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.01.98. (П – 13961, ДАХмО).

Виговський Олександр Єфремович, 1880 р., м. Житомир, українець, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, начальник тарифного бюро. Заарештований 21.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 25.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.08.89. (П – 20171, ДАХмО).

Вижинська Антоніна Домініківна, 1893 р., с. Цвіт, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 36 від 27.01.95).

Вижинський Андрій Петрович, 1886 р., с. Городище, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 30.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 20.01.61. (П – 10179, ДАХмО).

Вижинський Йосип Андрійович, 1906 р., с. Городище, поляк, малописьменний, робітник Шепетівського цукрозаводу. Заарештований 27.02.38. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 28.11.59. (П – 8700, архів УСБУ).

Вижинський Йосип Леонтійович, 1931 р., с. Цвіт, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 36 від 27.01.95).

Вижинський Леонтій Олександрович, 1896 р., с. Цвіт, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 36 від 27.01.95).

Висоцький Домінік Йосипович, 1878 р., хут. Добрий, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як антирадянський елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 237, архів УМВС).

Висоцький Мар'ян Адольфович, 1902 р., с. Поляна, поляк, малописьменний, без визначених занять. Заарештований 02.08.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 07.02.59. (П – 7237, архів УСБУ).

Висоцький Роман Миколайович, 1906 р., с. Мальованка, поляк, малописьменний. Проживав у с. Заморочення, слюсар заводу керамічних виробів. Заарештований 15.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шкідництво. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 07.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 05.11.59. (П – 8475, архів УСБУ).

Висоцький Роман Станіславович, 1911 р., с. Судимонт, поляк, малописьменний. Проживав на хут. Добрий, коваль заводу керамічних виробів. Заарештований 15.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шкідництво. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 07.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 26.07.60. (П – 9674, архів УСБУ).

Витвицький Лук'ян Іванович, 1890 р., с. Городище, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація, терористичні дії. Трійкою колегії ДПУ УРСР 07.04.30 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 27524, архів УСБУ).

Витвицький Семен Федорович, 1887 р., с. Городище, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація, терористичні дії. Трійкою колегії ДПУ УРСР 07.04.30 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 27524, архів УСБУ).

Виховська Броніслава Броніславівна, 1924 р., с. Заморочення, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 29.07.46. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1025, архів УМВС).

Виховська Віра Іванівна, 1928 р., с. Червоний Цвіт, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з матір'ю у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 87 від 04.03.93).

Виховська Євгенія Василівна, 1905 р., с. Цвіт, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5560, архів УМВС).

Виховська Євгенія Іванівна, 1930 р., с. Червоний Цвіт, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з матір'ю у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 87 від 04.03.93).

Виховська Марія Іванівна, 1932 р., с. Червоний Цвіт, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з матір'ю у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 87 від 04.03.93).

Виховська Павлина Якубівна, с. Червоний Цвіт, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 87 від 04.03.93).

Виховська Розалія Іванівна, 1918 р., с. Червоний Цвіт, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з матір'ю у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 87 від 04.03.93).

Виховська Устина, 1917 р., с. Червоний Цвіт, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 87 від 04.03.93).

Виховський Антон Іванович, 1920 р., с. Червоний Цвіт, поляк, утриманець. У 1935 р. висланий разом з матір'ю у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 87 від 04.03.93).

Виховський Броніслав Іванович, 1925 р., с. Червоний Цвіт, поляк, утриманець. У 1935 р. висланий разом з матір'ю у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 87 від 04.03.93).

Виховський Дмитро Іванович, 1915 р., с. Червоний Цвіт, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 87 від 04.03.93).

Виховський Іван Юліанович, 1929 р., с. Цвіт, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з матір'ю в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 27.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5560, архів УМВС).

Виховський Йосип Іванович, 1923 р., с. Червоний Цвіт, поляк, утриманець. У 1935 р. сім'ї висланий разом з матір'ю в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 87 від 04.03.93).

Виховський Модест Іванович, 1912 р., с. Червоний Цвіт, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 87 від 04.03.93).

Виховський Станіслав Модестович, 1935 р., с. Червоний Цвіт, поляк, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 87 від 04.03.93).

Виховський Станіслав Степанович, 1890 р., с. Заморочення, поляк, неписьменний. Проживав у с. Червоний Цвіт, лісоруб Шепетівського ліспромгоспу. Заарештований 30.03.38. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.07.89. (П – 19190, архів УСБУ).

Виховський Франц Іванович, 1935 р., с. Червоний Цвіт, поляк, немовля. У 1935 р.

висланий разом з матір'ю в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 87 від 04.03.93).

Вишневецька Валентина Григорівна, м. Шепетівка, українка, утриманка. У 1937 р. вислана разом з матір'ю в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. міськкомісії № 2 від 16.09.94, спр. № 8/4).

Вишневецька Парасковія Кирилівна, 1913 р., м. Шепетівка, українка, малописьменна, домогосподарка. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. міськкомісії № 2 від 16.09.94, спр. № 8/4).

Вишневецький Григорій Данилович, 1900 р., с. Голгоча Підгаєцького р-ну Тернопільської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, шофер цукрозаводу. Заарештований 20.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 26.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.11.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 09.05.59. (П – 7698, архів УСБУ).

Вишневецький Вацлав Валер'янович, 1891 р., с. Мальованка, поляк, малописьменний, бригадир цегельного заводу. Заарештований 18.09.38. Звинувачення: диверсант, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 29.07.58. (П – 6483, архів УСБУ).

Вишнівська Катерина Василівна, 1921 р., с. Майдан-Лабунь, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в Красноярський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 28 від 26.05.94).

Вишнівська Марія Павлівна, 1900 р., с. Майдан-Лабунь, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент вислана в Красноярський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 28 від 26.05.94).

Вишнівська Олександра Василівна, 1925 р., с. Майдан-Лабунь, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в Красноярський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 28 від 26.05.94).

Вишнівська Онисія Василівна, 1924 р., с. Майдан-Лабунь, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в Красноярський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 28 від 26.05.94).

Вишнівський Василь Фадейович, 1900 р., с. Майдан-Лабунь, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий у Красноярський край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 28 від 26.05.94).

Вишнівський Володимир Васильович, 1922 р., с. Майдан-Лабунь, українець, утриманець. У 1930 р. висланий разом з батьками в Красноярський край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 28 від 26.05.94).

Вишнівський Микола Андрійович, 1912 р., с. Майдан-Лабунь, українець, освіта початкова, голова сільради. Заарештований 16.03.45. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.05.45 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.03.92. (П – 27597, архів УСБУ).

Вишнівський Филимон Михайлович, 1908 р., с. Майдан-Лабунь, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.11.30. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 07.03.31 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.12.97. (П – 12135, архів УСБУ).

Віжинська Катерина Романівна, 1890 р., с. Городище, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1937 р. як особа польської національності вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 29 від 29.06.94).

Віжинська Розалія Петрівна, 1926 р., с. Городище, полька, утриманка. У 1937 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 29 від 29.06.94).

Віжинський Броніслав Петрович, 1921 р., с. Городище, поляк, утриманець. У 1937 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 29 від 29.06.94).

Віжинський Зигмунд Петрович, 1927 р., с. Городище, поляк, утриманець. У 1937 р. висланий разом з батьками у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 29 від 29.06.94).

Віжинський Петро Петрович, 1891 р., с. Городище, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1937 р. як особа польської національності висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 29 від 29.06.94).

Візе Генріх Андрійович, 1877 р., с. Сади Варшавської губ. (Польща), німець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, кухар фабрики-кухні. Заарештований 08.12.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 16.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 16.12.58. (П – 7048, ДАХмО).

Візнер Фердинанд Йоганович, 1878 р., с. Залізниця Межиріцького пов. (Польща), німець, малописьменний. Проживав у с. Михайлючка, селянин-одноосібник. Заарештований 16.10.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 25.05.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.01.98. (П – 12812, ДАХмО).

Вільбицький Микола Йосипович, 1906 р., с. Городище, поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, продавець колгоспного магазину. Заарештований 08.05.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 27.05.58. (П – 6178, архів УСБУ).

Вільке Рудольф Фердинандович, 1898 р., с. Дубіївка, німець, малописьменний. Проживав у с. Городнявка, колгоспник. Заарештований 29.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.89. (П – 24174, архів УСБУ).

Вільчинська (Бабич) Ніна Францівна, 1938 р., смт Гриців, полька, утриманка. У 1938 р. разом з матір'ю у Дніпропетровську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 49 від 20.06.97).

Вільчинська Оксана Харитонівна, 1898 р., смт Гриців, полька, неписьменна, домогосподарка. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана у Дніпропетровську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 49 від 20.06.97).

Вільчинський Антон Іванович, 1899 р., с. Колан Рівненського пов. (Польща), поляк, малописьменний, член ВКП(б) з 1928 р. по 1938 р. Проживав у 46-му кварталі Шепетівського лісництва, лісник. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: шпигун, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 04.10.38 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.06.58. (П – 6466, архів УСБУ).

Вільчинський Антон Францович, 1923 р., смт Гриців, поляк, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір'ю у Дніпропетровську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 49 від 20.06.97).

Вільчинський Людвіг Францович, 1925 р., смт Гриців, поляк, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір'ю у Дніпропетровську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 49 від 20.06.97).

Вільчинський Франц Матвійович, 1899 р., смт Гриців, поляк, неписьменний, без визначених занять. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 16.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 07.01.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 23.05.59. (П – 7713, архів УСБУ).

Вільчинський Франц Павлович, 1901 р., с. Мокіївці, поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, колійний обхідник залізничної станції. Заарештований 22.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 26.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 18.03.61. (П – 10105, архів УСБУ).

Вінк Дмитро Єгорович, 1897 р., м. Санкт-Петербург (Росія), росіянин, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, шорник цукрозаводу. Заарештований 04.04.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 08.09.45 висланий у Новосибірську обл. на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.03.90. (П – 25346, архів УСБУ).

Вінк Пелагея Олександрівна, 1897 р., с. Переросле Білогірського р-ну, українка, неписьменна. Проживала у м. Шепетівці, домогосподарка. Заарештована 04.04.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 08.09.45 вислана у Новосибірську обл. на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 07.03.90. (П – 25346, архів УСБУ).

Вінський Броніслав Олександрович, 1905 р., с. Рилівка, поляк, малописьменний. Проживав у с. Хмелівка, колгоспник. Заарештований 03.01.38. Звинувачення: антирадянська пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.05.89. (П – 17752, архів УСБУ).

Вінський Станіслав Миколайович, 1895 р., с. Круглик, поляк, малописьменний, голова колгоспу у с. Сенігів. Заарештований 07.10.35. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. Заступником прокурора зі спецсправ УРСР 19.03.36 з-під варти звільнений і висланий за межі обл. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.01.99. (П – 2231, ДАХмО).

Вінцковський Адам Францович, 1898 р., с. Сульжин, поляк, освіта початкова, слюсар Лавринівської МТС. Заарештований 08.01.38. Звинувачення: шкідництво, антирадянська пропаганда. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.05.89. (П – 17705, архів УСБУ).

Вінярський Зіновій Болеславович, 1906 р., с. Судимонт, українець, малописьменний, робітник промартілі «Шамот». Заарештований 30.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.05.58. (П – 6048, архів УСБУ).

Вітвіцький Лук'ян Іванович, 1890 р., с. Городище, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою колегії ДПУ УРСР 07.04.30 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.01. (П – 27524, ДАХмО).

Вітвіцький Семен Федорович, 1888 р., с. Городище, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою колегії ДПУ УРСР 07.04.30 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.01. (П – 27524, ДАХмО).

Вітке Вікторія Антонівна, 1888 р., м. Познань (Польща), німкеня, неписьменна. Проживала у м. Шепетівці, домогосподарка. У 1944 р. евакуйована у Німеччину. У 1945 р. як особа німецької національності вислана у Свердловську обл. Звільнена із спецпоселення у 1956 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 93, архів УМВС).

Вітке Едуард Омелянович, 1923 р., м. Штаргард (Польща), німець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, шофер. У 1944 р. евакуйований у Німеччину. У 1945 р. як особа німецької національності висланий у Свердловську обл. Звільнений із спецпоселення 08.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 92, архів УМВС).

Вітке Марія Омелянівна, 1922 р., м. Штаргард (Польща), німкеня, освіта незакінчена середня. Проживала у м. Шепетівці, приймальниця лісу. У 1944 р. евакуйована у Німеччину. У 1945 р. як особа німецької національності вислана у Свердловську обл. Звільнена із спецпоселення 08.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 94, архів УМВС).

Вітковська Марія Казимирівна, 1897 р., м. Шепетівка, полька, малописьменна, домогосподарка. Заарештована 16.06.21. Волинською ГубЧК 31.12.21 засуджена на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 16.12.93. (П – 28876, архів УСБУ).

Вітковський Віцентій Андрійович, 1912 р., м. Старокостянтинів, поляк, малописьменний. Проживав у с. Хутір, заготовач лісу на лісорозробках. Заарештований 16.12.37. Звинувачення: контрреволюційна агітація. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 06.07.63. (П – 13499, архів УСБУ).

Вітковський Фелікс Августович, 1884 р., с. Дубенка Люблінського воєв-ва (Польща), поляк, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, кравець. Заарештований 10.08.46. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Кам'янець-Подільської обл. 12.02.47 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.09.98. (П – 981, архів УСБУ).

Власенко Наталія Григорівна, 1912 р., смт Гриців, українка, малописьменна, домогосподарка. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана у Дніпропетровську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 42 від 21.12.95).

Власенко (Перунська) Світлана Миколаївна, 1936 р., смт Гриців, українка, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір'ю у Дніпропетровську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 42 від 21.12.95).

Власюк Василь Григорович, 1911 р., с. Пліщин, українець, освіта незакінчена середня. Проживав у м. Шепетівці, комірник залізничної станції Шепетівка-1. Заарештований 14.03.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Шепетівським міськвідділом НКВС 11.10.45 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.05.98. (П – 3846, ДАХмО).

Власюк Володимир Григорович, 1910 р., с. Пліщин, українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, майстер ліспромгоспу. Заарештований 20.03.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 28.06.45 з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.01.89. (П – 26077, архів УСБУ).

Власюк Дмитро Леонтійович, 1920 р., с. Пихтії Старокостянтинівського р-ну, українець, освіта середня спеціальна. Проживав у смт Гриців, медфельдшер. Заарештований 19.03.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.04.48 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 16.07.56. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.12.31. (П – 27321, архів УСБУ).

Власюк Микита Степанович, 1896 р., с. Рудня-Новенька, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: шпигунство. Трійкою колегії ДПУ УРСР 05.04.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П – 22760, архів УСБУ).

Власюк Надія Федорівна, 1882 р., м. Славута, українка, неписьменна. Проживала у м. Шепетівці, домогосподарка. Заарештована 21.02.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 28.06.45 з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.98. (П – 635, ДАХмО).

Власюк Олександр Сидорович, 1910 р., с. Свинобичі Баранівського р-ну Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Михайлючка, заготовник м'яса. Заарештований 02.10.47. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським облсудом 26.11.47 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.05.92. (П – 27883, архів УСБУ).

Водзінська Марія Іванівна, 1905 р., м. Шепетівка, українка, малописьменна, домогосподарка. Заарештована 14.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 02.07.38 засуджена на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована президією Хмельницького облсуду 11.07.59. (П – 7987, архів УСБУ).

Водзінський Володимир Мар'янович, 1901 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, слюсар хлібозаводу. Заарештований 16.07.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 19.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.09.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 18.04.57. (П – 4690, архів УСБУ).

Водзінський Іван Романович, 1913 р., с. Орлинці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 27.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 28.02.59. (П – 24645, архів УСБУ).

Водзінський Людвіг Григорович, 1891 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, машиніст цукрозаводу. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шкідництво. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.09.57. (П – 5256, ДАХмО).

Возницький Казимир Антонович, 1913 р., с. Модестівка Славутського р-ну, поляк, освіта незакінчена середня. Проживав у с. Лотівка, зав. контори Лотівецького відділення радгоспу. Заарештований 22.07.35. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 01.12.35 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований Генпрокуратурою України 30.08.93. (П – 28751, архів УСБУ).

Match Вознюк Андрій Арсентійович, 1895 р., смт Гриців, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.01.30. Звинувачення: терористичні дії. Трійкою колегії ДПУ УРСР 24.02.30 засуджений на 8 років

позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.05.89. (П – 18311, ДАХмО).

Вознюк Катерина Климівна, 1914 р., с. Хмелівка, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в Томську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 66 від 09.04.93).

Вознюк Клим Федорович, 1880 р., с. Хмелівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 05.04.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Томську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 235, архів УМВС).

Вознюк Марія Пилипівна, 1892 р., с. Майдан-Лабунь, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент вислана в Сибір. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 61 від 18.12.2000).

Вознюк Марія Порфирівна, 1923 р., с. Майдан-Лабунь, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками у Сибір. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 61 від 18.12.2000).

Вознюк Ніна Порфирівна, 1918 р., с. Майдан-Лабунь, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками у Сибір. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 61 від 18.12.2000).

Вознюк Олександр Климович, 1906 р., с. Хмелівка, українець, малописьменний. Проживав у с. Михайлючка, вантажник шляхово-транспортного пункту Південно-Західної залізниці. Заарештований 15.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.08.89. (П – 19989, архів УСБУ).

Вознюк Олена Климівна, 1904 р., с. Хмелівка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана у Томську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 66 від 09.04.93).

Вознюк Ольга Климівна, 1913 р., с. Хмелівка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У1930 р. як неблагонадійний елемент вислана у Томську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 66 від 09.04.93).

Вознюк Павло Климович, 1915 р., с. Хмелівка, українець, утриманець. У 1930 р. висланий разом з батьками у Томську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 66 від 09.04.93).

Вознюк Пилип Климович, 1923 р., с. Хмелівка, українець, утриманець. У 1930 р. висланий разом з батьками у Томську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 66 від 09.04.93).

Вознюк Порфирій Дмитрович, 1892 р., с. Майдан-Лабунь, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у Сибір. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 61 від 18.12.2000).

Вознюк Семен Семенович, 1896 р., с. Майдан-Лабунь, українець, малописьменний, сторож «Заготзерно». Заарештований 08.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.11.89. (П – 21816, архів УСБУ).

Вознюк Тимофій Авксентійович, 1885 р., с. Колодяжне Дзержинського р-ну Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, черговий залізнодорожньої ст. Заарештований 13.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 01.06.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.03.62. (П – 11049, архів УСБУ).

Вознюк Трохим Олександрович, 1888 р., с. Шпиколоси Львівської обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, сигналіст пожежної команди цукрозаводу. Заарештований 03.01.33. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Трійкою колегії ДПУ УРСР 22.03.33 засуджений на 10 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 03.05.90. (П – 25952, архів УСБУ).

Вознюк Улян Тимофійович, 1876 р., с. Майдан-Лабунь, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 11.10.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 04.05.32 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою

Хмельницької обл. 23.12.98. (П – 2079, архів УСБУ).

Вознюк Федір Онуфрійович, 1878 р., с. Майдан-Лабунь, українець, неписьменний. Проживав у с. Заморочення, конюх цегельного заводу. Заарештований 23.09.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 28.06.45 висланий у Новосибірську обл. на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.12.97. (П – 15913, ДАХмО).

Вознюк Юлія Климівна, 1908 р., с. Хмелівка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана у Томську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 66 від 09.04.93).

Воїнський Франц Вікентійович, 1877 р., с. Брикуля, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лавринівці, селянин-одноосібник. Заарештований 27.08.27. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ОДПУ 17.02.28 висланий на 3 роки у Сибір. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.02.96. (П – 29508, архів УСБУ).

Воїнський Франц Іванович, 1897 р., хут. Залісся, поляк, малописьменний. Проживав у с. Лавринівці, машиніст МТС. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.12.58. (П – 7047, архів УСБУ).

Войнаровський Іван Станіславович, 1898 р., с. Мальованка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 05.06.59. (П – 7867, архів УСБУ).

Войтинський Броніслав Матеушевич, 1890 р., с. Білопіль, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 08.01.38. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 16.01.60. (П – 8844, ДАХмО).

Войтович Антон Семенович, 1897 р., с. Свинобичі Баранівського р-ну Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Заморочення, рахівник колії ст. Заморочення. Заарештований 30.01.35. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 15.05.35 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.05.98. (П – 4419, ДАХмО).

Войтович Іван Йосипович, 1900 р., с. Стужиця Люблінської губ., українець, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, робітник шпалорізального заводу. Заарештований 03.09.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 15.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 21.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.05.90. (П – 25908, архів УСБУ).

Войтюк Анатолій Андрійович, 1933 р., с. Судилків, українець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 15 від 24.03.93).

Войтюк Андрій Павлович, 1900 р., с. Судилків, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 15 від 24.03.93).

Войтюк Андрій Федорович, 1914 р., с. Рилівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий у Свердловську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 33 від 22.12.94).

Войтюк Антон Павлович, 1886 р., с. Траулин, українець, малописьменний, їздовий млина. Заарештований 19.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 30.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.01.38 у м. Шепетівці. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 25.07.59. (П – 8032, ДАХмО).

Войтюк Василь Григорович, 1892 р., с. Рилівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 21.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.08.89. (П – 19607, архів УСБУ).

Войтюк Василь Тарасович, 1903 р., с. Рилівка, українець, малописьменний, колгоспник.

Заарештований 29.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі ВТТ. Помер 30.04.43. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.05.59. (П – 7829, архів УСБУ).

Войтюк Галина Андріївна, 1930 р., с. Судилків, українка, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 15 від 24.03.93).

Войтюк Григорій Степанович, 1899 р., с. Красностав Славутського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с. Червоний Цвіт, колгоспник. Заарештований 05.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 19.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Слідчою частиною УДБ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.10.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.99. (П – 8663, ДАХмО).

Войтюк Давид Овксентійович, 1882 р., с. Рилівка, українець, малописьменний, тесля колгоспу. Заарештований 09.08.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 28.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 08.10.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.02.59. (П – 7133, ДАХмО).

Войтюк Дарія Степанівна, 1900 р., с. Судилків, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як соціально небезпечний елемент вислана у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 15 від 24.03.93).

Войтюк Іван Федорович, 1901 р., с. Судилків, українець, малописьменний, робітник 103-ї буддільниці «Військбуду». Заарештований 20.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 30.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.01.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 09.01.60. (П – 9095, ДАХмО).

Войтюк Іван Федорович, 1907 р., с. Рилівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як соціально небезпечний елемент висланий у Свердловську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 33 від 22.12.94).

Войтюк Корній Кіндратович, 1903 р., с. Савичі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 04.07.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.12.97. (П – 14917, ДАХмО).

Войтюк Лідія Антонівна, 1926 р., с. Траулин, українка, утриманка. У 1937 р. вислана разом з матір'ю за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 23 від 21.12.93).

Войтюк Мефодій Антонович, 1922 р., с. Траулин, українець, утриманець. У 1937 р. висланий разом з матір'ю за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 23 від 21.12.93).

Войтюк Микола Тарасович, 1906 р., с. Рилівка, українець, малописьменний, кочегар Шепетівського заводоуправління. Заарештований 29.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 19.03.66. (П – 15924, архів УСБУ).

Войтюк Надія Антонівна, 1930 р., с. Траулин, українка, утриманка. У 1937 р. вислана разом з матір'ю за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 23 від 21.12.93).

Войтюк Олександр Антонович, 1932 р., с. Траулин, українець, утриманець. У 1937 р. висланий разом з матір'ю за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 23 від 21.12.93).

Войтюк Павло Андрійович, 1926 р., с. Судилків, українець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 15 від 24.03.93).

Войтюк Пелагея Макарівна, 1901 р., с. Траулин, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 23 від 21.12.93).

Войтюк Петро Гордійович, 1917 р., м. Шепетівка, українець, освіта незакінчена середня, військовослужбовець. Заарештований 17.08.41. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом 50-ї Армії 07.09.41 засуджений до розстрілу. Військтрибуналом Брянського фронту 15.09.41 вирок скасовано, справу повернуто на дослідування. Реабілітований

прокуратурою Хмельницької обл. 26.02.99. (П – 8445, ДАХмО).

Войтюк Прокіп Мусійович, 1894 р., с. Судилків, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 19.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 11.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 09.05.59. (П – 7899, ДАХмО).

Войтюк Федір Олексійович, с. Рилівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як соціально небезпечний елемент висланий у Свердловську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 33 від 22.12.94).

Войцеховський Іван Бернардович, 1905 р., с. Цвіт, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 235 від 16.06.93).

Войцеховский Бернард Тимофійович, 1905 р., с. Погоріле Баранівського р-ну Житомирської обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Круглик, робітник Шепетівського ліспромгоспу. Заарештований 18.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 04.01.64. (П – 15354, архів УСБУ).

Войцеховский Василь Давидович, 1893 р., с. Козин Червоноармійського р-ну Рівненської обл., поляк, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, сторож колії. Заарештований 06.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 02.01.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Помер 27.06.42. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 25.09.61. (П – 10951, архів УСБУ).

Войчук Валентина Олександрівна, 1884 р., с. Заморочення, полька, неписьменна. Проживала у м. Шепетівці, домогосподарка. Заарештована 13.01.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 04.08.45 вислана у Новосибірську обл. на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 07.03.90. (П – 25370, архів УСБУ).

Войчук Василь Микитович, 1881 р., с. Майдан-Лабунь, українець, неписьменний. Проживав у м. Шепетівці, робітник цукрозаводу. Заарештований 18.09.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 26.05.45 висланий у Новосибірську обл. на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.09.98. (П – 641, ДАХмО).

Войчук Яків Микитович, 1897 р., с. Майдан-Лабунь, українець, малописьменний, робітник цегельного заводу у с. Заморочення. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 01.08.59. (П – 8023, архів УСБУ).

Волейников Юрій Устинович, 1911 р., м. Київ, українець, освіта вища. Проживав у м. Шепетівці, директор ліспромгоспу. Заарештований 04.10.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.10.45 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.06.98. (П – 3807, ДАХмО).

Воліцер Хаїм Гершкович, 1908 р., смт Гриців, єврей, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, секретар райкому Червоного Хреста. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П – 22860, архів УСБУ).

Волосович Йосип Антонович, 1897 р., с. Іванки Гродненської губ. (Польща), білорус, освіта вища, член ВКП(б) до 1937 р. Проживав на ст. Шепетівка, начальник паровозного депо. Заарештований 20.07.37. Звинувачення: контрреволюційний саботаж. НКВС і Прокурором СРСР 05.10.37 засуджений до розстрілу. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 11.01.58. (П – 15178, ДАХмО).

Волощук Владислава Іовна, 1925 р., с. Хутір, українка, малописьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 02.06.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Померла 27.05.51. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 951, архів УМВС).

Вольський (Вальський) Іван Вікторович, 1893 р., смт Антоніни Красилівського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Старі Бейзими, кагатник

Пузирківського бурякопункту. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 20.02.60. (П – 9329, архів УСБУ).

Вольтер Альберт Едвардович, 1912 р., с. Михайлючка, німець, освіта початкова, зав. колгоспного млина. Заарештований 21.09.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 01.09.64. (П – 15516, ДАХмО).

Вольтер Тетяна Архипівна, 1916 р., с. Михайлючка, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 5 від 27.02.92).

Воронова (Фішер) Галина Дмитрівна, 1928 р., с. Цмівка, росіянка, освіта початкова. Проживала у с. Михайлючка, домогосподарка. Заарештована 29.11.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.01.46 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 26.06.91. (П – 26745, архів УСБУ).

Воронович Іван Броніславович, 1901 р., хут. Добрий, поляк, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 31.12.37. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.07.89. (П – 19077, архів УСБУ).

Воронюк Федір Максимович, 1916 р., с. Вербівці, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 11.10.38. Звинувачення: антирадянська агітація. 188-им військтрибуналом 21.03.39 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 16.08.94. (П – 29065, архів УСБУ).

Ворощук Григорій Якимович, 1897 р., с. Хутір, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Славутським прикордонним загоном ДПУ 25.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 93, архів УМВС).

Врублевська Антоніна Іванівна, 1927 р., с. Цмівка, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками у Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

Врублевська Вікторія Адольфівна, 1908 р., с. Цмівка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Врублевська Марія Йосипівна, 1906 р., с. Цмівка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана у Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

Врублевська Софія Йосипівна, 1933 р., с. Цмівка, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Врублевський Антон Йосипович, 1931 р., с. Цмівка, поляк, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Врублевський Володимир Іванович, 1930 р., с. Цмівка, поляк, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками у Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

Врублевський Іван Людвігович, 1901 р., с. Цмівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий у Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

Врублевський Йосип Людвігович, 1895 р., с. Цмівка, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий у Харківську обл. У 1937 р. заарештований. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Врублевський Онуфрій Адольфович, 1901 р., с. Буртин Полонського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Хмелівка, колгоспник. Заарештований 03.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.89. (П – 19377, архів УСБУ).

Врублевський Остап Тарасович, 1899 р., с. Зеремля Баранівського р-ну Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Хмелівка, рахівник цегельного заводу. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 29.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.11.97. (П – 13502, архів УСБУ).

Врублевський Цезар Йосипович, 1928 р., с. Цмівка, поляк, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Вулканов Ілля Михайлович, 1904 р., м. Сватове Луганської обл., українець, освіта середня спеціальна, член КПРС з 1925 р. по 1937 р. Проживав у м. Шепетівці, голова Шепетівської окружної ради «Осоавіахіму». Заарештований 11.06.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військколегією Верховного Суду СРСР 16.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.10.37 у м. Києві. Реабілітований військколегією Верховного Суду СРСР 06.12.62. (П – 11980, архів УСБУ).

В'ялець Олександр Іванович, 1913 р., с. Буди Куликівського р-ну Чернігівської обл., українець, малописьменний Проживав у м. Шепетівці, робітник-вантажник військбуду. Заарештований 05.09.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Кам'янець-Подільським облсудом 13.10.38 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.08.94. (П – 4680, архів УСБУ).

Г

Габінет Семен Степанович, 1900 р., с. Коса Рішнівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Бердичівською оперативно-слідчою групою ДПУ 09.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.98. (П – 12557, архів УСБУ).

Гавінська Броніслава Ф., с. Серединці, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5063, архів УМВС).

Гавінська Регіна Іванівна, 1933 р., с. Серединці, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27від 21.04.94).

Гавінська Розалія Іванівна, 1908 р., смт Гриців, полька, малописьменна. Проживала у с. Мала Шкарівка Полонського р-ну, селянка-одноосібниця. Заарештована 15.09.31. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 03.02.32 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.06.01. (П – 17079, ДАХмО).

Гавінська Фелікса Іванівна, 1910 р., с. Серединці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27 від 21.04.94).

Гавінська Фелікса Каліксівна, 1873 р., с. Серединці, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27 від 21.04.94).

Гавінський Валер'ян Іванович, с. Серединці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5063, архів УМВС).

Гавінський Іван Гнатович, 1871 р., с. Серединці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27 від 21.04.94).

Гавінський Йосип Іванович, 1904 р., смт Гриців, поляк, освіта початкова. Проживав на хут. Чайка, коваль колгоспу. Заарештований 08.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.09.89. (П – 20232, ДАХмО).

Гавінський Леонід Валер'янович, 1934 р., с. Серединці, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 27.01.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5063, архів УМВС).

Гавінський Леон Іванович, 1895 р., с. Велика Шкарівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.09.31. Звинувачення: контрреволюційна діяльність.

Трійкою колегії ДПУ УРСР 03.02.32 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.03.89. (П – 17079, архів УСБУ).

Гаврилов Олександр Романович, 1901 р., м. Балашов Саратовської обл. (Росія), росіянин, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, інспектор військово-мобілізаційного сектора ст. Шепетівка. Заарештований 19.12.50. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Лінійним судом Вінницької залізниці 06.02.51 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 20.07.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.02.92. (П – 27468, архів УСБУ).

Гаврилюк Віра Архипівна, 1906 р., с. Серединці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана у Мурманську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 10 від 28.07.92).

Гаврилюк Ганна Іванівна, 1915 р., с. Мокіївці, українець, малописьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 26.05.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 08.07.53. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1770, архів УМВС).

Гаврилюк Григорій Вікентійович, 1889 р., с. Серединці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий у Мурманську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 10 від 28.07.92).

Гаврилюк Йосип Сергійович, 1880 р., с. Курганівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.11.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 17.12.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.06.97. (П – 12428, ДАХмО).

Гаврилюк Кузьма Маркович, 1882 р., с. Сенігів, українець, неписьменний, робітник Романівського лісництва. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 03.02.90. (П – 25215, архів УСБУ).

Гаврилюк Микола Григорович, 1925 р., с. Серединці, українець, утриманець. У 1930 р. висланий разом з батьками в Мурманську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 10 від 28.04.92).

Гаврилюк Назар Кузьмич, 1898 р., с. Корчик, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 03.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 12.03.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.03.98. (П – 11712, ДАХмО).

Гаврилюк Олена Данилівна, 1929 р., с. Михайлючка, німкеня, утриманка. У 1943 р. евакуйована у Німеччину. У 1945 р. як особа німецької національності вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 16.12.55. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 367, архів УМВС).

Гаврилюк Петро Федорович, 1925 р., с. Корчик, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 23.03.49. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом в/ч 25372 06.05.49 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 25.07.56. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.02.93. (П – 28436, архів УСБУ).

Гавриш Семен Максимович, 1893 р., с. Новичі, українець, малописьменний, пасічник колгоспу. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.10.89. (П – 20811, ДАХмО).

Гаганов Олександр Васильович, 1926 р., с. Траулин, українець, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір’ю у Вінницьку обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 21 від 20.10.93).

Гаганова Софія Василівна, 1924 р., с. Траулин, українка, утриманка. У 1938 вислана разом з матір’ю у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 21 від 20.10.93).

Гадзішевський Вацлав Люціанович, 1915 р., м. Бар Вінницької обл., поляк, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, зав. агрохімічною лабораторією МТС. Заарештований 24.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.04.58. (П – 6122, архів УСБУ).

Гадомич Василь Максимович, 1900 р., м. Полонне, українець, освіта незакінчена середня. Проживав у м. Шепетівці, головний бухгалтер окружної спілки споживчої кооперації. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 11.08.56. (П – 4205, архів УСБУ).

Гайдайчук Агафія Афанасіївна, 1895 р., с. Коськів, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 10.03.32. Звинувачення: терористична діяльність. Грицівським райвідділом ДПУ 18.04.32 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 281, ДАХмО).

Гайдайчук Дмитро Яремович, 1900 р., с. Коськів, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 10.03.32. Звинувачення: терористична діяльність. Грицівським райвідділом ДПУ 18.04.32 з-під варти звільнений за недоведеністю складу злочину. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 281, ДАХмО).

Гайдайчук Омелян Степанович, 1888 р., с. Коськів, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 10.03.32. Звинувачення: терористичні наміри. Грицівським райвідділом ДПУ 02.09.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 281, ДАХмО).

Гайко Аполлінарій Іванович, 1889 р., с. Заморочення, поляк, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Харківську обл. У 1937 р. заарештований. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 53 від 14.10.98).

Гайко Валентина Аполлінаріївна, 1923 р., с. Заморочення, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 53 від 14.10.98).

Гайко Ванда Аполлінаріївна, 1923 р., с. Заморочення, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 53 від 14.10.98).

Гайко Владислава Аполлінаріївна, 1928 р., с. Заморочення, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 53 від 14.10.98).

Гайко Галина Аполлінаріївна, 1920 р., с. Заморочення, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 53 від 14.10.98).

Гайко Марія Михайлівна, 1890 р., с. Заморочення, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. неблагонадійний елемент вислана у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 53 від 14.10.98).

Гайко Олена Аполлінаріївна, 1920 р., с. Заморочення, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 53 від 14.10.98).

Гайко Рішард Іванович, 1884 р., с. Заморочення, поляк, малописьменний, столяр колгоспу. Заарештований 22.09.37. Звинувачення: контрреволюційна агітація. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.12.37 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 09.06.59. (П – 7680, ДАХмО).

Гайко Сабіна Аполлінаріївна, 1931 р., с. Заморочення, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 53 від 14.10.98).

Гайко Ядвіга Аполлінаріївна, 1925 р., с. Заморочення, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 53 від 14.10.98).

Галинський Антон Антонович, 1902 р., с. Коськів, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.02.38. Звинувачення: контрреволюційна націоналістична діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.09.60. (П – 9955, архів УСБУ).

Галинський Владислав Йосипович, 1898 р., с. Коськів, поляк, малописьменний, тесля колгоспу. Заарештований 09.08.37. Звинувачення: контрреволюційна націоналістична діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.06.89. (П – 18442, архів УСБУ).

Галинський Франц Йосипович, 1896 р., с. Коськів, поляк, малописьменний, колгоспник.

Заарештований 08.01.38. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.05.89. (П – 18378, ДАХмО).

Галицька Альбіна Іванівна, 1928 р., с. Плесна, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір'ю у Київську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 66 від 09.04.03).

Галицька Антоніна Францівна, 1896 р., с. Плесна, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана у Київську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 66 від 09.04.03).

Галицька Софія Станіславівна, 1922 р., с. Плесна, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір'ю у Київську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 66 від 09.04.03).

Галицька Яніна Йосипівна, 1901 р., с. Плесна, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана у Київську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 66 від 09.04.03).

Галицький Альфред Адамович, 1894 р., хут. Василева Гребля, поляк, малописьменний, майстер паровозного депо ст. Шепетівка. Заарештований 06.01.36. Звинувачення: саботаж. Особливою нарадою НКВС СРСР 31.01.36 висланий у Казахстан. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.04.91 (П – 27436, архів УСБУ).

Галицький Антон Антонович, 1906 р., с. Плесна, поляк, освіта початкова, слюсар Шепетівської МТС. Заарештований 15.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6618, ДАХмО).

Галицький Всеволод Іванович, 1891 р., с. Пеньки Старокостянтинівського р-ну, українець, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, старший стрілочник ст. Заарештований 14.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Дорожньо-транспортним відділом ОДПУ ст. Козятин 30.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.01.98. (П – 12622, архів УСБУ).

Галицький Іван Антонович, 1883 р., с. Плесна, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6618, ДАХмО).

Галицький Йосип Антонович, 1887 р., с. Плесна, поляк, малописьменний, слюсар Шепетівської МТС. Заарештований 15.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шкідництво. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 справу припинено у зв'язку зі смертю заарештованого. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6618, ДАХмО).

Галицький Леонід Францович, 1889 р., м. Яроловець Грубешівського пов. (Польща), поляк, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, с-ще Ленінське, слюсар-інструменталіст залізничного депо. Заарештований 12.02.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.03.36 висланий у Казахстан на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.06.98. (П – 3572, ДАХмО).

Галицький Роман Антонович, 1903 р., с. Плесна, поляк, малописьменний, коваль Шепетівської МТС. Заарештований 15.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шкідництво. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6618, ДАХмО).

Галицький Станіслав Антонович, 1890 р., с. Плесна, поляк, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шкідництво. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.09.57. (П – 5256, ДАХмО).

Галицький Станіслав Якович, 1904 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, вантажник «Лісозбуту». Заарештований 24.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.03.59. (П – 7484, ДАХмО).

Галицький Уліян Тимофійович, с. Чотирбоки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 17 від 25.05.93).

Галицький Яків Павлович, 1880 р., м. Шепетівка, поляк, неписьменний, робітник Шепетівського лісозаводу. Заарештований 04.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 02.01.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.08.89. (П – 19337, архів УСБУ).

Галлоп Едгар Рудольфович, 1912 р., с. Дубіївка, німець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 24.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований УМВС у Хмельницькій обл. 17.12.97. (Р – 267, архів УМВС).

Галлоп Іда Августівна, с. Дубіївка, німкеня, малописьменна, селянка-одноосібниця. Шепетівським окрвідділом ДПУ 24.03.30 як соціально небезпечний елемент вислана у Північний край. Реабілітована УМВС у Хмельницькій обл. 17.02.97. (Р – 267, архів УМВС).

Галлоп Ірина Рудольфівна, 1902 р., с. Дубіївка, німкеня, малописьменна, селянка-одноосібниця. Шепетівським окрвідділом ДПУ 24.03.30 як соціально небезпечний елемент вислана у Північний край. Реабілітована УМВС у Хмельницькій обл. 17.02.97. (Р – 267, архів УМВС).

Галлоп Курт Рудольфович, 1919 р., с. Дубіївка, німець, утриманець. Шепетівським окрвідділом ДПУ 24.03.30 висланий разом з батьками у Північний край. Реабілітований УМВС у Хмельницькій обл. 17.02.97. (Р – 267, архів УМВС).

Галлоп Рудольф Робертович, 1880 р., с. Климівна Білопільського р-ну Сумської обл., німець, малописьменний. Проживав у с. Дубіївка, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 24.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований УМВС у Хмельницькій обл. 17.02.97. (Р – 267, архів УМВС).

Гальчанський Марко Антонович, 1896 р., с. Щербаки Оріхівського р-ну Запорізької обл., українець, освіта середня спеціальна. Проживав у смт Гриців, заступник голови Грицівського райвиконкому. Заарештований 08.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС УРСР 13.09.39 з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3380, архів УСБУ).

Гальченко Павло Антонович, 1895 р., с. Олександрівка Валуйського р-ну Курської обл. (Росія), українець, освіта вища. Проживав на ст. Шепетівка, начальник залізнодорожньої поліклініки, лікар-хірург. Заарештований 21.10.44. Звинувачення: підозра у пособництві окупаційній владі. Дорожньо-транспортним відділом НКДБ Вінницької залізниці 07.03.45 направлений у спецтабір НКВС для фільтрації. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.02.98. (П – 12023, ДАХмО).

Гамулецький Павло Павлович, 1878 р., м. Ковель Волинської обл., українець, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, кіоскер залізничної ст. Заарештований 11.07.37. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 25.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.09.89. (П – 22882, архів УСБУ).

Ганаба Андрій Іванович, 1899 р., с. Білопіль, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 06.12.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.07.89. (П – 19191, архів УСБУ).

Ганаба Микола Назарович, 1905 р., с. Білопіль, українець, малописьменний, коваль радгоспу. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.97. (П – 14533, архів УСБУ).

Гарбарець Алла Василівна, 1920 р., с. Коса Рішнівка, українка, утриманка. У 1931 р. вислана з батьками в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 53 від 14.10.98).

Гарбарець Василь Степанович, 1893 р., с. Коса Рішнівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий у Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 53 від 14.10.98).

Гарбарець Всеволод Васильович, 1924 р., с. Коса Рішнівка, українець, утриманець. У 1931 р. висланий разом з батьками у Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 53 від 14.10.98).

Гарбарець Ольга Арсентіївна, 1897 р., с. Коса Рішнівка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як неблагонадійний елемент вислана у Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 53 від 14.10.98).

Гарбарчук Петро Прокопович, 1900 р., м. Новоград-Волинський Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка-1, технік 12-ї дистанції колії. Заарештований 14.02.38. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.10.59. (П – 8533, архів УСБУ).

Гарбовська (Орловська) Станіслава Карлівна, 1929 р., с. Майдан-Лабунь, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 10.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5388, архів УМВС).

Гарбовська Яніна, 1894 р., с. Майдан-Лабунь, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5388, архів УМВС).

Гарбовський Карл Йосипович, 1887 р., с. Майдан-Лабунь, поляк, неписьменний, колгоспник. У 1936 р. як особа польської національності висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5388, архів УМВС).

Гарбузюк Євтихій Костянтинович, 1897 р., с. Поляна, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 26.04.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 18.06.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.10.91. (П – 26956, архів УСБУ).

Гатке Антоніна Карлівна, 1927 р., с. Михайлючка, німкеня, освіта початкова, колгоспниця. У 1944 р. евакуйована в Німеччину. У 1945 р. як особа німецької національності вислана в Удмуртську АРСР. Звільнена із спецпоселення 14.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5608, архів УМВС).

Гацке Адольф Готлібович, 1887 р., с. Радичі Ємільчинського р-ну Житомирської обл., німець, неписьменний. Проживав у с. Михайлючка, колгоспник. У 1943 р. евакуйований в Німеччину. У 1945 р. як особа німецької національності висланий у Свердловську обл. Звільнений із спецпоселення у 1956 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 78, архів УМВС).

Гацке Зінаїда Адольфівна, 1937 р., с. Михайлючка, німкеня, утриманка. У 1943 р. разом з батьками евакуйована в Німеччину. У 1945 р. як особа німецької національності вислана у Свердловську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 77, архів УМВС).

Гацке Лідія Готлібівна, 1887 р., с. Михайлючка, німкеня, малописьменна, колгоспниця. У 1943 р. евакуйована в Німеччину. У 1945 р. як особа німецької національності вислана у Свердловську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 78, архів УМВС).

Гашевський Гаврило Кирилович, с. Хролин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 176, архів УМВС).

Гейн Віра Миколаївна, 1911 р., с. Цвіт, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5918, архів УМВС).

Гейн Герта Емілівна, 1925 р., с. Михайлючка, німкеня, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Звільнена із спецпоселення у 1954 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1763, архів УМВС).

Гейн Еміль Юліусович, 1897 р., с. Цвіт, німець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа німецької національності висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5918, архів УМВС).

Гейн Рудольф Едуардович, 1901 р., с. Михайлючка, німець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 07.06.37. Звинувачення: розповсюдження чуток антирадянського характеру. Вінницьким облсудом 06.12.37 засуджений на 8 років позбавлення волі з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду СРСР 25.01.94. (П – 28978, архів УСБУ).

Гейн Рудольф Емільович, 1935 р., с. Цвіт, німець, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 25.12.55. Реабілітований УМВС у Хмельницькій обл. 20.07.2000. (П – 5918, архів УМВС).

Гейн Фрідріх Емільович, 1934 р., с. Цвіт, німець, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 25.12.55. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5918, архів УМВС).

Гейн Юліус Адольфович, 1884 р., кол. Чола Гродненської обл., німець, малописьменний. Проживав у с. Михайлючка, колгоспник. Заарештований 23.12.34. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Військтрибуналом 17-го стрілецького корпусу Українського ВО 13.05.35 засуджений до розстрілу. Військколегією Верховного Суду СРСР 08.06.35 розстріл замінено на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований Пленумом Верховного Суду СРСР 07.06.62. (П – 11599, архів УСБУ).

Гекендорф Альберт Фрідріхович, 1905 р., с. Дубіївка, німець, освіта початкова. Проживав у с. Михайлючка, коваль колгоспу. Заарештований 19.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконай. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 31.08.89. (П – 23216, архів УСБУ).

Гельбрехт Леонард Генріхович, 1910 р., с. Стара Олександрівка Луцького р-ну Волинської обл., німець, малописьменний. Проживав у с. Михайлючка, кочегар керамічного заводу. Заарештований 15.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шкідництво. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 07.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.05.89. (П – 18320, ДАХмО).

Генке Арнольд Карлович, 1864 р., с. Дубіївка, німець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 02.03.31. Звинувачення: шпигунство. Трійкою колегії ДПУ УРСР 23.07.31 висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 19.06.89. (П – 22379, архів УСБУ).

Генке Вернер Арнольдович, 1903 р., с. Дубіївка, німець, освіта початкова. Проживав у с. Михайлючка, слюсар цегельного заводу. Заарештований 07.01.35. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Військтрибуналом 17-го стрілецького корпусу Українського ВО 13.05.35 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований Пленумом Верховного Суду СРСР 07.06.62. (П – 11599, архів УСБУ).

Генке Едуард Якович, 1881 р., м. Тибров (Польща), німець, малописьменний. Проживав у с. Дубіївка, машиніст керамзаводу. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.08.80. (П – 19917, архів УСБУ).

Генке Емілія Іванівна, 1890 р., Люблінський р-н (Польща), німкеня, неписьменна. Проживала у м. Шепетівці, домогосподарка. У 1944 р. евакуйована в Німеччину. У 1945 р. як особа німецької національності вислана у Новосибірську обл. Звільнена із спецпоселення 03.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3309, архів УМВС).

Генке Євгенія Едуардівна, 1928 р., с. Дубіївка, німкеня, освіта неповна середня, домогосподарка. У 1946 р. як особа німецької національності вислана у Новосибірську обл. Звільнена із спецпоселення 03.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3310, архів УМВС).

Генке Юрій Едуардович, 1917 р., с. Дубіївка, німець, освіта вища, військовослужбовець. У 1942 р. як особа німецької національності висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 19.01.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1973, архів УМВС).

Генсіцька Яніна Іванівна, 1902 р., м. Шепетівка, полька, малописьменна, домогосподарка. Заарештована 20.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 02.07.38 засуджена на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 19.10.89. (П – 21137, ДАХмО).

Генсіцький Франц Антонович, 1899 р., с. Мокіївці, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, автомеханік будконтори № 4. Заарештований 12.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 04.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.10.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 01.08.59. (П – 8228, архів УСБУ).

Герант-Душіна Зінаїда Ернестівна, 1921 р., с. Михайлючка, німкеня, освіта неповна середня, колгоспниця. У 1944 р. евакуйована в Німеччину. У 1945 р. як особа німецької національності вислана в Комі АРСР. Звільнена із спецпоселення 18.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2928, архів УМВС).

Герасимчук Анатолій Григорович, 1932 р., с. Червоний Цвіт, українець, утриманець. У 1937 р. висланий разом з батьками у Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 33 від 22.12.94).

Герасимчук Андрій Григорович, 1900 р., с. Майдан-Лабунь, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.04.29. Звинувачення: антирадянська агітація. Колегією ОДПУ 26.08.29 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.01.92. (П – 27372, архів УСБУ).

Герасимчук Арсен Іванович, 1902 р., с. Дубрівка Баранівського р-ну Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав у кол. Капітульщина, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 23.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 271, архів УМВС).

Герасимчук Арсеній Михайлович, 1913 р., с. Майдан-Лабунь, українець, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, ремонтний робітник 12-ї дистанції колії. Заарештований 10.06.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Лінійним судом Південно-Західної залізниці 28.08.38 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 30.03.60. (П – 9358, архів УСБУ).

Герасимчук Василь Іванович, 1892 р., с. Майдан-Лабунь, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 29.10.38. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.11.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.09.59. (П – 8339, ДАХмО).

Герасимчук Віктор Якович, 1882 р., с. Майдан-Лабунь, українець, малописьменний. Проживав у с. Дубіївка, колгоспник. Заарештований 03.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації, шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 24.09.38 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.10.89. (П – 24883, архів УСБУ).

Герасимчук Григорій Іванович, 1887 р., с. Майдан-Лабунь, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 25.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Полонського р-ну 20.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.08.89. (П – 816, архів УСБУ).

Герасимчук Григорій Іванович, 1911 р., с. Червоний Цвіт, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1937 р. як неблагонадійний елемент висланий в Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 33 від 22.12.94).

Герасимчук Іван Кононович, 1871 р., с. Дубрівка Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл., українець, неписьменний. Проживав у кол. Капітульщина Шепетівського р-ну, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 23.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 271, архів УМВС).

Герасимчук Костянтин Якович, 1898 р., с. Цвіт, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як антирадянський елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 174, архів УМВС).

Герасимчук Максим Демидович, 1909 р., с. Заморочення, росіянин, малописьменний, робітник керамічного заводу. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 11.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.10.59. (П – 8347, архів УСБУ).

Герасимчук Максим Йосипович, 1882 р., с. Майдан-Лабунь, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 4349, архів УМВС).

Герасимчук Максим Михайлович, 1893 р., с. Майдан-Лабунь, українець, освіта початкова. Проживав у с. Хмелівка, робітник

залізниці. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.01.98. (П – 14729, архів УСБУ).

Герасимчук Марія Романівна, 1903 р., с. Майдан-Лабунь, українка, неписьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 27.04.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 15.07.52. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1785, архів УМВС).

Герасимчук Микола Максимович, 1921 р., с. Михайлючка, українець, утриманець. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 висланий разом з батьками у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 70 від 21.09.04).

Герасимчук Микола Прокопович, 1904 р., м. Шепетівка, українець, освіта початкова, майстер столярного цеху 103-ї військової будівельної дільниці. Заарештований 28.02.46. Звинувачення: зрада Батьківщини. Шепетівським міськуправлінням державної безпеки 18.05.46 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.05.98. (П – 3999, ДАХмО).

Герасимчук Мотрона Іванівна, 1915 р., с. Червоний Цвіт, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана у Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 33 від 22.12.94).

Герасимчук Павло Юхимович, 1893 р., с. Майдан-Лабунь, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.04.29. Звинувачення: антирадянська агітація. Постановою ОДПУ 26.08.29 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.01.92. (П – 27373, архів УСБУ).

Герасимчук Трохим Орестович, 1896 р., с. Рудня-Новенька, українець, освіта початкова, машиніст електростанції. Заарештований 19.02.29. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Шепетівським окрвідділом ДПУ у 1930 р.висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 11157, ДАХмО).

Гергель Іонель Ісакович, 1898 р., с. Роги Київської обл., українець, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, диспетчер залізничної станції. Заарештований 11.07.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Лінійним судом Південно-Західної залізниці 30.09.37 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою УРСР 04.07.91. (П – 26519, архів УСБУ).

Герц Август Михайлович, 1889 р., с. Михайлючка, німець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа німецької національності висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2754, архів УМВС).

Герц Альберт Августович, 1931 р., с. Михайлючка, німець, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 17.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2754, архів УМВС).

Герц Герольд Бертольдович, 1936 р., с. Михайлючка, німець, немовля. У 1936 р. висланий разом з батьками у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 07.03.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1822, архів УМВС).

Герц Емілія Юліусівна, 1896 р., с. Михайлючка, німкеня, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа німецької національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2754, архів УМВС).

Герц Ерна Адольфівна, 1925 р., с. Михайлючка, німкеня, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 19.10.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1764, архів УМВС).

Герц Марія Готлібівна, 1917 р., с. Михайлючка, німкеня, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа німецької національності вислана у Харківську обл. У 1941 р. переселена із Харківської обл. в Казахстан. Звільнена із спецпоселення у 1955 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1823, архів УМВС).

Гессе Міхель Ейзерович, 1897 р., с. Судилків, єврей, малописьменний, заготівельник промартілі. Заарештований 19.12.37. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 12.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.02.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П – 22755, архів УСБУ).

Гижицький Йосип Іванович, 1899 р., хут. Хоняківський Поруб Ізяславського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, бригадир грабарів 103-ї дільниці військбуду. Заарештований 20.12.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 26.09.58. (П – 6812, архів УСБУ).

Гізбрехт Берта Адольфівна, 1885 р., с. Михайлючка, німкеня, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1937 р. як особа німецької національності вислана в Нижньоамурську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 11 від 23.09.92).

Гізбрехт Ернст Юліусович, 1874 р., с. Михайлючка, німець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1937 р. як особа німецької національності висланий у Нижньоамурську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 11 від 23.09.92).

Гізбрехт Ірма Ернестівна, 1919 р., с. Михайлючка, німкеня, утриманка. У 1937 р. вислана разом з батьками у Нижньоамурську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 11 від 23.09.92).

Гізбрехт Оскар Ернестович, 1928 р., с. Михайлючка, німець, утриманець. У 1937 р. висланий разом з батьками у Нижньоамурську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 11 від 23.09.92).

Гізбрехт Отто Ернестович, 1912 р., с. Михайлючка, німець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1937 р. як особа німецької національності висланий у Нижньоамурську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 11 від 23.09.92).

Гізе Адольф Карлович, 1903 р., кол. Антонівка Дубіївської сільради, німець, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 09.03.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Військпрокуратурою 03.07.37 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.09.99. (П – 755, ДАХмО).

Гізе Артур Карлович, 1913 р., кол. Антонівка Дубіївської сільради, німець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 04.03.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. Військпрокуратурою 03.07.37 справу припинено, з-пі варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.02.99. (П – 755, ДАХмО).

Гізе Віра Евальдівна, 1932 р., с. Дубіївка, німкеня, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 07.02.56. Реабілітована УМВС у Хмельницькій обл. 02.12.98. (П – 5558, архів УМВС).

Гізе Карл Августович, 1876 р., с. Дубіївка, німець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 26.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.12.89. (П – 24072, архів УСБУ).

Гілевич Владислав Йосипович, 1880 р., с. Старі Бейзими, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 14.03.30 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.09.94. (П – 11590, архів УСБУ).

Гілевич Сигізмунд Іванович, 1902 р., м. Старокостянтинів, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Брикуля, коваль. Заарештований 01.01.38. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 27.08.60. (П – 9677, архів УСБУ).

Гілевський Володимир Іванович, 1898 р., м. Ізяслав, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, робітник ливарно-механічного заводу. Заарештований 29.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 24.03.59. (П – 7356, ДАХмО).

Гіллер Яків Лейзерович, 1917 р., с. Судилків, єврей, освіта незакінчена середня, студент Шепетівського робфаку. Заарештований 26.06.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Шепетівським міськвідділом НКВС 20.06.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.98. (П – 2165, ДАХмО).

Гімельфарб Аврум Сімхович, 1899 р., м. Славута, єврей, малописьменний. Проживав у с. Дубіївка, приватний кравець. Заарештований 16.12.37. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. Особливою нарадою НКВС СРСР 16.01.38 засуджений на 10 років позбавлення

волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.11.89. (П – 21768, архів УСБУ).

Гінгберг Борух Іцькович, 1891 р., смт Олика Ківерцівського р-ну Волинської обл., єврей, освіта незакінчена середня. Проживав у м. Шепетівці, бухгалтер бази «Сільгосппостач». Заарештований 02.09.37. Звинувачення: підозра у шпигунстві. Шепетівською опергрупою НКВС 14.11.37 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.09.98. (П – 1012, архів УСБУ).

Гіппе Берта Іванівна, 1893 р., с. Михайлючка, німкеня, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як особа німецької національності вислана у біломорсько-балтійські табори. У 1941 р. евакуйована у Комі АРСР. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2976, архів УМВС).

Гіппе Генріх Августович, 1929 р., с. Михайлючка, німець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з матір'ю у біломорсько-балтійські табори. У 1941 р. евакуйований у Комі АРСР. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2976, архів УМВС).

Гіппе Ергард Августович, 1921 р., с. Михайлючка, німець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з матір'ю у біломорсько-балтійські табори. У 1941 р. евакуйований у Комі АРСР. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2976, архів УМВС).

Гіппе Лідія Августівна, 1927 р., с. Михайлючка, німкеня, утриманка. У 1935 р. вислана разом з матір'ю у біломорсько-балтійські табори. У 1941 р. евакуйована у Комі АРСР. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2976, архів УМВС).

Гіппе Оскар Раймундович, 1930 р., с. Михайлючка, німець, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 06.02.56. Реабілітований УМВС у Хмельницькій обл. 23.03.94. (П – 2755, архів УМВС).

Гіппе Раймунд, 1901 р., с. Михайлючка, німець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа німецької національності висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2755, архів УМВС).

Гіппе Рудольфіна, 1909 р., с. Михайлючка, німкеня, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа німецької національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2755, архів УМВС).

Главацька Ганна Станіславівна, 1928 р., с. Мальованка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1036, архів УМВС).

Главацька Леонтина Станіславівна, 1921 р., с. Мальованка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1036, архів УМВС).

Главацька Мальвіна Станіславівна, 1927 р., с. Мальованка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1036, архів УМВС).

Главацька Фелікса Феліксівна, 1899 р., с. Мальованка, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1036, архів УМВС).

Главацька Феодосія Броніславівна, 1905 р., с. Мальованка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Главацький Броніслав Мечиславович, 1931 р., с. Мальованка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Главацький Вітольд Станіславович, 1934 р., с. Мальованка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1036, архів УМВС).

Главацький Іван Станіславович, с. Мальованка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1036, архів УМВС).

Главацький Йосип Станіславович, с. Мальованка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1036, архів УМВС).

Главацький Леонід Мечиславович, 1929 р., с. Мальованка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Главацький Мечислав Йосипович, 1902 р., с. Мальованка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Главацький Станіслав Йосипович, 1887 р., с. Мальованка, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як особа польської національності висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення у 1946 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1036, архів УМВС).

Гладка Аделя, 1914 р., с. Городище, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 35 від 22.02.95).

Гладка Ніна Іванівна, 1900 р., с. Городище, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

Гладка Павлина, с. Городище, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з матір'ю в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 35 від 22.02.95).

Гладка Регіна (Раїса) Мар'янівна, 1935 р., с. Городище, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

Гладка Станіслава, 1922 р., с. Городище, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з матір'ю в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 35 від 22.02.95).

Гладка Тереза Францівна, 1889 р., с. Городище, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 35 від 22.02.95).

Гладкий Григорій Мар'янович, 1927 р., с. Городище, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

Гладкий Мар'ян Антонович, 1871 р., с. Городище, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як соціально небезпечний елемент висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

Гладкий Олександр, 1916 р., с. Городище, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 35 від 22.02.95).

Гладкий Роман Мар'янович, 1929 р., с. Городище, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

Гладкий Станіслав Мар'янович, 1922 р., с. Городище, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

Гладощук Анастасія Сидорівна, 1904 р., м. Шепетівка, українка, освіта початкова, продавець. Заарештована 16.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджена на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована президією Хмельницького облсуду 07.02.59. (П – 7291, ДАХмО).

Глина Іван Йосипович, 1890 р., с. Павлів Радомської губ. (Польща), поляк, освіта початкова. Проживав у с. Чотирбоки, рахівник бурякопункту. Заарештований 09.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.05.89. (П – 17751, архів УСБУ).

Глинка Георгій Михайлович, 1888 р., м. Козятин Вінницької обл., українець, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, вагар залізничної ст. Заарештований 04.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою ДПУ УРСР 07.06.31 висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.07.90. (П – 26163, архів УСБУ).

Глівінський Владислав Антонович, 1909 р., с. Красне, поляк, освіта незакінчена середня. Проживав у с. Червоний Цвіт, вчитель. Заарештований 23.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 04.03.58. (П – 5555, ДАХмО).

Глінкін Аврам Іудович, 1903 р., м. Київ, єврей, освіта середня, член ВКП(б) до 1937 . Проживав у м. Шепетівці, начальник 6-ї буддільниці «Ушосдору». Заарештований 26.04.37. Звинувачення: шкідництво. Кам'янець-Подільським облсудом 21 – 23.04.38 засуджений на 15 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.02.99. (П – 15787, архів УСБУ).

Глушичко Вацлав Ярославович, 1909 р., м. Шепетівка, чех, малописьменний, черговий слюсар цукрозаводу. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.09.57. (П – 5256, ДАХмО).

Глушковський Йосип Казимирович, 1906 р., с. Коса Рішнівка, поляк, малописьменний. Проживав у с. Білопіль, колгоспник. Заарештований 09.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 10.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.10.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 27.09.60. (П – 9851, ДАХмО).

Гнатюк Іван Йосипович, 1912 р., с. Комини Ізяславського р-ну, українець, освіта вища. Проживав у м. Шепетівці, технік-будівельник будівельно-монтажного управління № 3. Заарештований 02.02.45. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 11.05.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.09.93. (П – 28793, архів УСБУ).

Гнатюк Ольга Іванівна, 1922 р., м. Шепетівка, українка, освіта незакінчена середня, домогосподарка. Заарештована 09.08.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.10.45 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років і конфіскацією майна. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 19.04.94. (П – 29008, архів УСБУ).

Гнатюк Сергій Микитович, 1898 р., с. Плесна, українець, малописьменний, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 12.06.48 висланий в Іркутську обл. на 8 років. Помер 30.07.51. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1575, архів УМВС).

Гневуш Петро Васильович, 1909 р., смт Стара Синява, українець, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, режисер драмтеатру. Заарештований 17.03.44. Звинувачення: зрада Батьківщини, антирадянська пропаганда. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.10.44 засуджений на 15 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Звільнений 21.05.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.07.95. (П – 29315, архів УСБУ).

Гнітецький Віктор Никодимович, 1893 р., м. Костопіль Рівненської обл., поляк, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, машиніст водокачки. Заарештований 13.12.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 16.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.05.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 09.09.60. (П – 9656, архів УСБУ).

Гнітецький Іларіон Пилипович, 1887 р., Дубнівський пов. Волинської губ., поляк, неписьменний. Проживав у с. Савичі, робітник колії ст. Шепетівка-1. Заарештований 15.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 21.02.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.07.89. (П – 19229, архів УСБУ).

Гогуля Федот Харитонович, 1901 р., с. Медвин Богуславського р-ну Київської обл., українець, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, начальник залізнодорожньої ст. Шепетівка-1. Заарештований 16.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 28.02.58. (П – 15179, ДАХмО).

Годлевський Іван Володимирович, 1904 р., с. Мальованка, поляк, неписьменний. Проживав у с. Цмівка, колгоспник. Заарештований 03.10.40. Звинувачення: антирадянська агітація. Слідчим відділом УМДБ Кам'янець-Подільської обл. 01.09.48 справу припинено. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.08.98. (П – 39, архів УСБУ).

Годована Ганна Семенівна, 1920 р., с. Мокіївці, українка, освіта початкова, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана у Дніпропетровську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 8538, ДАХмО).

Годована Марія (Мар’яна) Іванівна, 1901 р., с. Мокіївці, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана у Дніпропетровську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 8538, ДАХмО).

Годований Петро Климентійович, 1898 р., с. Чотирбоки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Годований Пилип Петрович, 1896 р., с. Чотирбоки, українець, малописьменний, вантажник на ст. Чотирбоки. Заарештований 20.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 22.06.57. (П – 4777, архів УСБУ).

Годований Семен Іванович, 1900 р., с. Мокіївці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 25.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 31.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 19.09.59. (П – 8538, ДАХмО).

Годованюк Никандр Захарович, 1890 р., с. Пліщин, українець, малописьменний, столяр дільниці № 3 «Лістрансгоспу». Заарештований 12.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 14.02.59. (П – 24142, архів УСБУ).

Годомич Василь Максимович, 1900 р., м. Полонне, українець, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, старший бухгалтер міжрайонного кооперативу. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Бердичівською міжрайонною опергрупою ДПУ 15.05.33 з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4205, ДАХмО).

Голик Володимир Сергійович, 1910 р., с. Конотоп, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Вінницьким облвідділом ДПУ 01.07.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.04.98. (П – 5014, ДАХмО).

Голик Єва Людвігівна, 1903 р., хут. Добрий, полька, малописьменна. Проживала на ст. Замороченя, робітниця цегельного заводу. Заарештована 16.03.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 28.06.45 засуджена на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 07.03.90. (П – 25371, архів УСБУ).

Голик Семен Микитович, 1896 р., с. Конотоп, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.12.97. (П – 14802, архів УСБУ).

Голик Сергій Онисимович, 1874 р., с. Конотоп, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Вінницьким облвідділом ДПУ 17.05.33 справу припинено за недоведеністю складу злочину, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.04.98. (П – 5014, ДАХмО).

Головатюк Єрофій Афанасійович, 1898 р., с. Велика Рішнівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 09.10.31. Звинувачення: шпигунство. Трійкою колегії ДПУ УРСР 09.01.32 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 25.05.89. (П – 23010, ДАХмО).

Головатюк Ярон Афанасійович, 1898 р., с. Велика Рішнівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 06.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.08.89. (П – 19532, архів УСБУ).

Головачук Афанасій Григорович, 1926 р., с. Курганівка, українець, утриманець. У 1933 р. висланий разом з батьками у Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 51 від 27.11.97).

Головачук Григорій Гнатович, 1879 р., с. Курганівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий у Карелію. Реабілітований

згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 51 від 27.11.97).

Головачук Леонід Григорович, 1932 р., с. Курганівка, українець, утриманець. У 1933 р. висланий разом з батьками у Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 51 від 27.11.97).

Головачук Леонтій Ігнатович, 1905 р., с. Курганівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Головачук Ніна Григорівна, 1930 р., с. Курганівка, українка, утриманка. У 1933 р. вислана разом з батьками у Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 51 від 27.11.97).

Головачук Олександр Григорович, 1928 р., с. Курганівка, українець, утриманець. У 1933 р. висланий разом з батьками у Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 51 від 27.11.97).

Головачук Роман Степанович, 1890 р., с. Курганівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Головачук Семен Григорович, 1918 р., українець, утриманець. У 1933 р. висланий разом з батьками у Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 51 від 27.11.97).

Головачук Федора Терентіївна, 1883 р., с. Курганівка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана у Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 51 від 27.11.97).

Головачук Яків Купріянович, 1896 р., с. Курганівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 19.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.08.89. (П – 19303, архів УСБУ).

Голодюк Марія Афанасіївна, 1895 р., с. Жолудки, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Шепетівським окрвідділом ДПУ 27.03.30 як соціально небезпечний елемент вислана у Північний край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 241, архів УМВС).

Голодюк Федот Іванович, 1884 р., с. Жолудки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 05.04.48. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Кам'янець-Подільським облсудом 12.08.48 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Комісією з перегляду слідчих справ Хмельницької обл. 27.04.55 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.07.92. (П – 28015, архів УСБУ).

Голонков Олександр Сергійович, 1920 р., м. Шепетівка, росіянин, освіта вища, Проживав у м. Ярославль (Росія), військовослужбовець. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом військ НКВС Ярославського гарнізону 08.10.42 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2945, архів УМВС).

Голонков Сергій Тихонович, 1882 р., с. Немчино Красненського р-ну Смоленської обл. (Росія), росіянин, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, слюсар цукрового заводу. Заарештований 30.04.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 30.11.44 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Помер у ВТТ 26.08.49. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.03.92. (П – 27624, архів УСБУ).

Гололапа Костянтин Трохимович, 1896 р., с. Верба Рівненської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, помічник машиніста ст. Шепетівка. Заарештований 29.05.31. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 02.07.31 висланий з прикордонної смуги на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.02.98. (П – 14091, архів УСБУ).

Голуб Архип Каленикович, 1910 р., с. Купине, українець, малописьменний, ремонтний робітник на залізниці. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 22.11.37. Реабілітований колегією з кримінальних

справ Верховного Суду УРСР 15.01.60. (П – 8911, ДАХмО).

Голуб Віра Григорівна, 1930 р., с. Новичі, українка, утриманка. У 1937 р. вислана разом з матір'ю у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27 від 21.04.94).

Голуб Григорій Данилович, 1892 р., с. Новичі, українець, малописьменний, кучер Шепетівської контори «Вінницьторгу». Заарештований 30.07.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. УНКВС Вінницької обл. 20.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.10.59. (П – 8512, архів УСБУ).

Голуб Дарія, 1897 р., с. Новичі, українка, неписьменна, домогосподарка. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27 від 21.04.94).

Голуб Денис Каленикович, 1900 р., с. Купине, українець, малописьменний, вантажник 39-ї дільниці ліспромгоспу. Заарештований 29.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Помер 28.03.42. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.10.89. (П – 21257, ДАХмО).

Голуб Іван Григорович, 1917 р., с. Новичі, українець, малописьменний, колгоспник. У 1937 р. як неблагонадійний елемент висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27 від 21.04.94).

Голуб Михайло Григорович, 1924 р., с. Новичі, українець, утриманець. У 1937 р. висланий разом з матір'ю у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27 від 21.04.94).

Голуб Тетяна Григорівна, 1926 р., с. Новичі, українка, утриманка. У 1937 р. вислана разом з матір'ю у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27 від 21.04.94).

Голубовський Мартин Петрович, 1903 р., с. Коськів, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 20.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.11.57. (П – 5220, архів УСБУ).

Гольц Еміль Фердинандович, 1893 р., с. Пулино-Гута Житомирської обл., німець, освіта середня. Проживав у с. Дубіївка, вчитель. Заарештований 19.12.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 25.02.34 засуджений на 3 роки позбавлення волі умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.11.97. (П – 13231, ДАХмО).

Гонгальський Людвіг Феліксович, 1883 р., с. Мокіївці, поляк, малописьменний. Проживав у с. Мальованка, бригадир колгоспу. Заарештований 22.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 29.07.58. (П – 6483, архів УСБУ).

Гонтик Анатолій Казимирович, 1931 р., с. Круглик, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 29 від 29.06.94).

Гонтик Вікторія Казимирівна, 1927 р., с. Круглик, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 29 від 29.06.94).

Гонтик Казимир Михайлович, 1896 р., с. Круглик, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 29 від 29.06.94).

Гонтик Кароліна Йосипівна, 1902 р., с. Круглик, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 29 від 29.06.94).

Гончарук Василь Кирилович, 1882 р., м. Шепетівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Заарештований 07.04.44. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 16.09.44 засуджений на 20 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років і конфіскацією майна. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.03.93. (П – 28482, архів УСБУ).

Гончарук Іван Васильович, 1889 р., с. Михайлючка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 21.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 151, архів УМВС).

Гончарук Іларіон (Мар'ян) Григорович, 1894 р., с. Купине, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: диверсійна діяльність, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 24.03.59. (П – 7368, архів УСБУ).

Гончарук Семен Пилипович, 1889 р., с. Крупець Славутського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, заступник начальника дистанції колії ст. Шепетівка. Заарештований 11.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Прокуратурою Південно-Західної залізниці 26.02.39 справу припинено. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.09.98. (П – 831, архів УСБУ).

Гораль Іван Йосипович, 1893 р., с. Мислова Підволочиського р-ну Тернопільської обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, сторож «Військторгу». Заарештований 08.03.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П – 22250, ДАХмО).

Горбатюк Микола Федорович, 1912 р., с. Білокриниччя, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 01.10.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом 33-го стрілецького Трансільванського корпусу 15.05.46 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.12.92. (П – 28309, архів УСБУ).

Горбик Павло Омелянович, 1901 р., с. Забілення Полонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, робітник хлібозаводу. Заарештований 28.05.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.04.59. (П – 7409, архів УСБУ).

Гордієнко Єлизавета Заманцівна, 1894 р., с. Дубіївка, німкеня, неписьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент з дітьми вислана у Київську обл. У 1941 р. переселена в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2702, архів УМВС; П – 16085, архів УСБУ).

Гордієнко Микола Устинович, 1893 р., с. Мусійки Київської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Дубіївка, конюх колгоспу. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: член контрреволюційної повстанської організації, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.09.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.12.66. (П – 16085, архів УСБУ).

Гордієнко Рудольф Миколайович, 1924 р., с. Дуйсбург (Німеччина), німець. Проживав у с. Дубіївка, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір'ю у Київську обл. У 1941 р. переселений у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 14.01.56. Реабілітований УМВС у Хмельницькій обл. 20.07.99. (П – 2702, архів УМВС).

Гордійчук Григорій Васильович, 1895 р., с. Судилків, українець, освіта початкова. Проживав у с. Рожична, без визначених занять. Заарештований 09.03.34. Звинувачення: підозра у шпигунстві. Відділом шляхово-транспортного відділення ДПУ м. Одеси 25.03.34 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.10.97. (П – 13131, ДАХмО).

Гордійчук Кіндрат Васильович, 1879 р., с. Судилків, українець, малописьменний, священик. Славутським прикордонним загоном ДПУ 25.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 91, архів УМВС).

Горностаєв Микола Олександрович, 1893 р., с. Здоровецькі Виселки Лівенського р-ну Орловської обл. (Росія), росіянин, освіта вища. Проживав у с. Велика Медведівка, агроном Шепетівського райземвідділу. Заарештований 09.05.51. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Кам'янець-Подільським облсудом 18.07.51 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР

08.07.55 строк покарання зменшено до 7 років позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.10.91. (П – 26994, архів УСБУ).

Горобець Максим Максимович, 1899 р., с. Степанки Мурованокуриловецького р-ну Вінницької обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, машиніст депо ст. Шепетівка. Заарештований 29.01.30. Звинувачення: участь у масових заворушеннях. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 24.06.30 висланий з прикордонної смуги на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.12.97. (П – 15271, архів УСБУ).

Гороховський Йосип Костянтинович, 1909 р., с. Стратіївка Чечельницького р-ну Вінницької обл., українець, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, директор ливарно-механічного заводу. Заарештований 24.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 24.03.59. (П – 7356, ДАХмО).

Горчук Микола Петрович, 1897 р., с. Білогородка Вербовської вол. Волинської губ., українець, освіта початкова, член ВКП(б) з 1924 р. по 1937 р. Проживав у м. Шепетівці, десятник лісорозробок. Заарештований 16.12.37. Звинувачення: диверсійна діяльність, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 24.06.58. (П – 6225, архів УСБУ).

Готшальк Едмунд Готлібович, 1905 р., с. Дубіївка, німець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 54 від 16.02.99).

Готшальк Людмила Едмундівна, 1931 р., с. Дубіївка, німкеня, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 54 від 16.02.99).

Готшальк Ольга Генріхівна, 1911 р., с. Дубіївка, німкеня, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 54 від 16.02.99).

Гофман Вернер Рейнгольдович, 1935 р., с. Гута Славутського р-ну, німець. Проживав у с. Дубіївка, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 20.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2604, архів УМВС).

Гофман Марцин Вікентійович, 1889 р., с. Семенів Білогірського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, робітник прорабського пункту № 2. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 01.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.12.89. (П – 24383, архів УСБУ).

Гофман Ольга Михайлівна, 1915 р., с. Дубіївка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2604, архів УМВС).

Гофман Рейнгольд Андрійович, 1912 р., с. Дубіївка, німець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.03.94).

Гоцадрига Йосип Степанович, 1899 р., с. Правохоморне Полонського р-ну, поляк, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Майдан-Лабунь, медфельдшер. Заарештований 30.09.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військпрокуратурою Київського ВО 15.05.45 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.07.98. (П – 4041, ДАХмО).

Граб Григорій Дмитрович, 1893 р., м. Броди Львівської обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, офіціант у їдальні. Заарештований 01.12.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.01.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 17.03.59. (П – 7366, архів УСБУ).

Грабовський Степан Степанович, 1879 р., м. Ізяслав, українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, зав. буфетом. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 17.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.02.98. (П – 14994, ДАХмО).

Грановська Ганна Андріївна, 1904 р., с. Мальованка, українка, малописьменна,

селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 21 від 20.10.93).

Грановська Леонтина Владиславівна, 1930 р., с. Мальованка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 21 від 20.10.93).

Грановський Алоїз Владиславович, 1935 р., с. Мальованка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 21 від 20.10.93).

Грановський Владислав Вільгельмович, 1894 р., с. Мальованка, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 21 від 20.10.93).

Грановський Модест Іванович, 1903 р., с. Мальованка, поляк, малописьменний. Проживав у смт Миропіль Дзержинського р-ну Житомирської обл., лісник. Заарештований 25.09.47. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 21.10.49 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ. Слідчим відділом УДБ при Раді Міністрів УРСР по Хмельницькій обл. 12.04.55 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.04.98. (П – 3939, ДАХмО).

Грановський Зофір'ян (Софіян) Владиславович, 1934 р., с. Мальованка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 21 від 20.10.93).

Грасс Микола Михайлович, 1929 р., с. Малий Правутин Славутського р-ну, німець. Проживав у с. Заморочення, утриманець. У 1944 р. евакуйований у Німеччину. У 1945 р. висланий у м. Архангельськ. Звільнений із спецпоселення 18.01.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1971, архів УМВС).

Граф Адольф Антонович, 1912 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, машиніст цукрозаводу. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.09.57. (П – 5256, ДАХмО).

Граф Антон Іполитович, 1889 р., с. Пліщин, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, слюсар цукрозаводу. Заарештований 09.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 04.10.57. (П – 5006, архів УМВС).

Граф Йосип Іполитович, 1886 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, тесля цукрозаводу. Заарештований 29.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 10.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.03.38 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 29.05.59. (П – 7805, архів УСБУ).

Грач Петро Йосипович, 1899 р., м. Галич Івано-Франківської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Майдан-Лабунь, робітник промартілі «Шамот». Заарештований 22.09.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.12.37 у м. Кам'янці-Подільському. Похов. на старому міськ. клад. в р-ні заводу «Електроприлад». Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 09.06.59. (П – 7680, ДАХмО).

Гребер Галина Еммануїлівна, 1932 р., с. Круглик, німкеня, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 38 від 30.05.95).

Гребер Еммануїл Густавович, 1906 р., с. Круглик, німець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як особа німецької національності висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 38 від 30.05.95).

Гребер Ядвіга Йосипівна, 1914 р., с. Круглик, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 38 від 30.05.95).

Гресь Андрій Юрійович, 1910 р., с. Коськів, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент висланий у Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 64 від 27.09.01).

Гресь Григорій Юрійович, 1902 р., с. Коськів, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент висланий у Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 64 від 27.09.01).

Гресь Юрій Савич, 1872 р., с. Коськів, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 08.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 13.03.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.03.98. (П – 11782, архів УСБУ).

Грибовський Станіслав Степанович, 1905 р., м. Єсентуки Ставропольського краю (Росія), поляк, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, машиніст паровоза ст. Шепетівка. Заарештований 13.12.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 03.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.02.38. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 18.02.59. (П – 15221, ДАХмО).

Грига Григорій Федорович, с. Судилків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий у м. Маріуполь Донецької обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 4 від 29.01.92).

Грига Максим Матвійович, 1904 р., с. Білокриниччя, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 27.03.30 за антирадянську діяльність висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 177, архів УМВС).

Грига Прокіп Леонтійович, 1878 р., с. Судилків, українець, малописьменний. Проживав у с. Хролин, колгоспник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 06.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.09.89. (П – 20110, архів УСБУ).

Григорчук Василь Авер’янович, 1919 р., с. Пліщин, українець, освіта незакінчена середня, військовослужбовець. Заарештований 09.02.43. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 31-ї стрілецької дивізії 18.02.43 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.11.97. (П – 30378, архів УСБУ).

Григорчук Лідія Омелянівна, 1930 р., с. Заморочення, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Архангельську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 10 від 28.07.92).

Григорчук Марія Павлівна, 1909 р., с. Заморочення, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана в Архангельську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 10 від 28.07.92).

Григорчук Микола Васильович, 1907 р., с. Заморочення, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 05.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.10.89. (П – 20893, ДАХмО).

Григорчук Микола Ілліч, 1901 р., с. Заморочення, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Помер 23.12.41. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 04.06.60. (П – 9971, архів УСБУ).

Григорчук Микола Савович, 1907 р., с. Заморочення, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 04.06.60. (П – 9971, архів УСБУ).

Григорчук Омелян Васильович, 1909 р., с. Заморочення, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий в Архангельську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.07.92, спр. № 10).

Григорчук Порфирій Хомич, 1877 р., с. Жовтневе Славутського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Цмівка, селянин-одноосібник. Заарештований 24.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Славутським прикордонним загоном ДПУ 17.04.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.02.98. (П – 15285, архів УСБУ).

Григорчук Сава (Савелій) Дмитрович, 1874 р., с. Заморочення, українець, неписьменний, робітник сінопункту. Заарештований 22.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 04.06.60. (П – 9971, архів УСБУ).

Гриновецька Лідія Станіславівна, 1930 р., с. Городище, українка, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 45 від 28.05.96).

Гриновецька Марія, 1911 р., с. Городище, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 45 від 28.05.96).

Гриновецький Станіслав Гаврилович, 1902 р., с. Городище, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 45 від 28.05.96).

Грицай Гнат Петрович, 1897 р., с. Судилків, українець, малописьменний, слюсар ст. Шепетівка. Заарештований 20.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 25.07.59. (П – 8017, архів УСБУ).

Грицай Данило Петрович, 1900 р., с. Судилків, українець, малописьменний, кондуктор. Заарештований 26.05.31. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 02.07.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 16.07.90. (П – 26208, ДАХмО).

Грицай Євгенія Хомівна, 1909 р., с. Судилків, українка, неписьменна, робітниця пункту «Заготзерно». Заарештована 02.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджена на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована президією Хмельницького облсуду 29.08.60. (П – 9809, архів УСБУ).

Грицай Трохим Онисимович, 1895 р., с. Траулин, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.09.60. (П – 9777, архів УСБУ).

Грицюк Сидір Тимофійович, 1890 р., с. Вербівці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 21.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.07.89. (П – 19202, архів УСБУ).

Гродзинський Віталій Андрійович, 1895 р., смт Понінка Полонського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, бухгалтер хлібопекарні. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.10.97. (П – 16225, архів УСБУ).

Громійчук Феодосій Самійлович, 1879 р., с. Осітна Христинівського р-ну Черкаської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, слюсар цукрозаводу. Заарештований 09.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 18.10.58. (П – 6946, архів УСБУ).

Громовий Павло Герасимович, 1905 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, столяр військбуду. Заарештований 27.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.12.58. (П – 7081, ДАХмО).

Гротовський Сигізмунд Леопольдович, 1893 р., м. Кременець Тернопільської обл., поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, вагар цукрозаводу. Заарештований 06.11.21. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Волинською ГубЧК 31.12.21 засуджений до розстрілу. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.12.93. (П – 28876, архів УСБУ).

Грохольська Ганна Антонівна, 1890 р., с. Судимонт, полька, малописьменна. Проживала у с. Конотоп, домогосподарка. Заарештована 18.10.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 28.06.45 вислана у Новосибірську обл. на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 06.08.90. (П – 26047, архів УСБУ).

Гроцька Фекла Петрівна, 1910 р., с. Серединці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 33 від 22.12.94).

Гроцький Казимир Станіславович, 1932 р., с. Серединці, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 33 від 22.12.94).

Гроцький Станіслав Феліксович, 1910 р., с. Серединці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 33 від 22.12.94).

Грубар Мусій Микитович, 1909 р., с. Юзвин Вінницької обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, працівник карного розшуку міськвідділу міліції. Заарештований 27.04.38. Звинувачення: зрада Батьківщини, член «ПОВ». Шепетівським міськвідділом НКВС 19.04.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.07.98. (П – 2759, архів УСБУ).

Гуджал Максим Федорович, 1890 р., с. Жадани Іллінецького р-ну Вінницької обл., українець, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, столяр. Заарештований 15.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Транспортним відділом ДПУ УРСР 20.07.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.07.98. (П – 2874, ДАХмО).

Гудзул Петро Максимович, 1881 р., с. Майдан-Лабунь, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Гузовський Леонтій Іванович, 1910 р., с. Голубин Дзержинського р-ну Житомирської обл., поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, зчіплювач вагонів на ст. Шепетівка. Заарештований 06.11.31. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 11.02.32 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 16.12.89. (П – 24764, архів УСБУ).

Гук Федір Степанович, 1900 р., с. Ріпки Ізяславського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Жилинці, селянин-одноосібник. Судилківською опергрупою Шепетівського окрвідділу ДПУ 26.03.30 висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 358, архів УМВС).

Гуль Василь Тарасович, 1912 р., с. Березне, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 09.04.43. Звинувачення: зрада Батьківщини, антирадянська агітація. Військтрибуналом 8-ї повітряної армії 27.04.43 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 02.11.95. (П – 29409, архів УСБУ).

Гуменний Сергій Андрійович, 1921 р., с. Микулин Полонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с. Мальованка, військовослужбовець. Заарештований 14.04.43. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Військтрибуналом 377-ї стрілецької дивізії Волховського фронту 16.07.43 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований військтрибуналом Ленінградського ВО 18.09.80. (П – 16815, архів УСБУ).

Гуменний-Степанюк Архип Авксентійович, 1904 р., с. Серединці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 05.06.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.09.59. (П – 8181, ДАХмО).

Гуменюк Андрій Олексійович, 1930 р., с. Жилинці, українець, утриманець. У 1937 р. висланий разом з матір'ю в Житомирську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Гуменюк (Синицька) Валентина Станіславівна, 1936 р., м. Шепетівка, українка, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір'ю у Миколаївську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 6 міськкомісії).

Гуменюк Володимир Тимофійович, 1896 р., м. Шепетівка, українець, освіта середня, бухгалтер 11-ї дистанції колії ст. Шепетівка. Заарештований 30.09.46. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Вінницької залізниці 19.12.46 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.07.90. (П – 25746, архів УСБУ).

Гуменюк Дмитро Іванович, 1888 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, голова заводського комітету цукрозаводу. Заарештований 18.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 04.01.58. (П – 5272, архів УСБУ).

Гуменюк Лідія Миколаївна, м. Шепетівка, українка, малописьменна, домогосподарка. У 1934 р. як неблагонадійний елемент вислана у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 1 від 24.05.94 міськкомісії).

Гуменюк Олександр Олексійович, 1925 р., с. Жилинці, українець, утриманець. У 1937 р. висланий разом з матір'ю в Житомирську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Гуменюк Олексій Андрійович, 1901 р., с. Вовківці, українець, освіта початкова. Проживав у с. Жилинці, завідувач ферми. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.04.63. (П – 12064, архів УСБУ).

Гуменюк Олена Адамівна, 1901 р., с. Жилинці, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Гуменюк Ольга Олексіївна, 1932 р., с. Жилинці, українка, утриманка. У 1937 р. вислана разом з матір'ю в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Гуменюк Сидір Андрійович, 1886 р., с. Білопіль, українець, малописьменний, робітник Шепетівського цукрозаводу. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.12.97. (П – 14532, архів УСБУ).

Гуменюк Яків Захарович, 1893 р., с. Хролин, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, сторож. Заарештований 23.04.45. Звинувачення: зносини з іноземною державою. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.06.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.03.95. (П – 29256, архів УСБУ).

Гунько Василь Маркович, 1894 р., с. Судилків, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 14 від 21.02.93).

Гунько Ганна Василівна, 1920 р., с. Судилків, українка, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 14 від 21.02.93).

Гунько Єлизавета Семенівна, 1895 р., с. Судилків, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 14 від 21.02.93).

Гунько Іван Васильович, 1932 р., с. Судилків, українець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 14 від 21.02.93).

Гунько Микола Васильович, 1935 р., с. Судилків, українець, немовля. У 1935 р. висланий разом з батьками у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 14 від 21.02.93).

Гунько Михайло Васильович, 1927 р., с. Судилків, українець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 14 від 21.02.93).

Гунько Степан Васильович, 1926 р., с. Судилків, українець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 14 від 21.02.93).

Гурин Іларіон Іванович, 1889 р., с. Котелянка Полонського р-ну, українець, освіта

початкова. Проживав у с. Поляна, священик. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Славутським прикордонним загоном ДПУ УРСР 17.04.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.02.98. (П – 12906, ДАХмО).

Гусаковський Петро Гнатович, 1895 р., с. Мальованка, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 22.04.38. Звинувачення: шпигун, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 29.07.58. (П – 6483, архів УСБУ).

Гусєв Євгеній Йосипович, 1897 р., с. Дитятки Чорнобильського р-ну Київської обл., українець, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, бракер на лісорозробках Шепетівського головного лісництва. Заарештований 18.10.29. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою колегії ДПУ УРСР 10.02.30 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.12.89. (П – 24793, ДАХмО).

Гутовський-Савицький Варфоломій Йосипович, 1873 р., с. Новаки Полонського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Хмелівка, селянин-одноосібник. Заарештований 20.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Бердичівською оперативно-слідчою групою ДПУ 20.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.01.99. (П – 1657, ДАХмО).

Гутовський Петро Феліксович, 1902 р., хут. Добрий, поляк, малописьменний, слюсар по ремонту швейних та друкарських машинок. Заарештований 23.09.29. Звинувачення: шпигунство. Прокуратурою Шепетівського округу 08.10.29 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.12.97. (П – 14136, архів УСБУ).

Гуцалюк Георгій Карпович (Кирилович), 1912 р., с. Рожична, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 06.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 14.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.09.89. (П – 20590, архів УСБУ).

Гуцалюк Онуфрій Тодосійович, 1882 р., с. Велика Рішнівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.07.89. (П – 19160, архів УСБУ).

Гучинський Василь Михайлович, 1887 р., с. Сенігів, українець, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 05.05.32. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 26.10.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.11.97. (П – 13277, архів УСБУ).

Гучинський Іван Михайлович, 1880 р., с. Сенігів, українець, малописьменний. Проживав у с. Корчик, коваль колгоспу. Заарештований 29.03.38. Звинувачення: шпигунство, антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 11.09.89. (П – 23432, архів УСБУ).

Гучинський Йосип Стефанович, 1881 р., с. Сенігів, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 11.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.66. (П – 15956, архів УСБУ).

Гучинський Петро Олександрович, 1877 р., с. Сенігів, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 08.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 18.04.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.03.98. (П – 11475, архів УСБУ).

Д

Давидчук Ганна Дорофіївна, 1925 р., с. Судилків, українка, освіта початкова, помічник майстра швейної майстерні Судилківської ССТ. Заарештована 21.04.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 21.05.48 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ. Військтрибуналом Закавказького ВО 28.04.55 строк покарання зменшено до 7 років позбавлення волі. Звільнена 11.05.55. Реабілітована

прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.92. (П – 27938, архів УСБУ).

Давидчук Мойсей Іванович, 1895 р., с. Судилків, українець, малописьменний, колгоспник. У 1948 р. за ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі висланий в Іркутську обл. на 8 років. Помер 08.02.49. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 954, архів УМВС).

Давидюк Герасим Зіновійович, 1917 р., смт Гриців, українець, освіта середня, начальник Грицівської райконтори зв'язку. Заарештований 19.07.44. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. КДБ Кам'янець-Подільської обл. 03.10.44 направлений у спецтабір для фільтрації. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.10.97. (П – 16426, архів УСБУ).

Давидюк Іван Лукич (Лук'янович), 1926 р., с. Онишківці, українець, утриманець. У 1931 р. висланий разом з батьками за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 11 від 23.09.92).

Давидюк Катерина Олексіївна, с. Онишківці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 11 від 23.09.92).

Давидюк Лука Іванович, 1880 р., с. Онишківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.05.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.12.97. (П – 12517, архів УСБУ).

Давидюк Олексій Лукич (Лук'янович), с. Онишківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 11 від 23.09.92).

Дайчман Альма Адольфівна, 1915 р., с. Дубіївка, німкеня, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1946 р. як неблагонадійний елемент вислана у Новосибірську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3316, архів УМВС).

Дайчман Едуард Юлісович, 1880 р., с. Заморочення, німець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.08.89. (П – 19971, архів УСБУ).

Дайчман Рудольф Едуардович, 1912 р., с. Михайлючка, німець, малописьменний, вантажник на ст. Заморочення. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.06.89. (П – 18838, архів УСБУ).

Дайчман Федір Рудольфович, 1937 р., с. Дубіївка, німець. Проживав у с. Михайлючка, утриманець. У 1946 р. висланий разом з матір'ю у Новосибірську обл. Звільнений із спецпоселення 13.04.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3316, архів УМВС).

Данилевич Людвіг Олександрович, 1885 р., с. Закриниччя Баранівського р-ну Житомирської обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Майдан-Лабунь, селянин-одноосібник. Заарештований 04.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 26.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 11.09.90. (П – 26123, архів УСБУ).

Данилов Йосип Григорович, 1892 р., с. Майдан-Лабунь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 05.04.29. Звинувачення: антирадянська агітація. Колегією ОДПУ 26.08.29 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.09.98. (П – 30486, ДАХмО).

Данилов Михайло Прокопович, 1897 р., с. Майдан-Лабунь, українець, малописьменний, поденний робітник. Заарештований 29.07.29. Звинувачення: антирадянська агітація, бандитизм. Особливою нарадою колегії ОДПУ 16.08.29 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.04.98. (П – 5755, архів УСБУ).

Данилов Олександр Григорович, 1898 р., с. Майдан-Лабунь, українець, освіта початкова, рахівник. Заарештований 12.03.29. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ОДПУ 10.11.29 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.01.92. (П – 27328, архів УСБУ).

Данилов Олексій Давидович, 1892 р., с. Майдан-Лабунь, українець, малописьменний, рахівник лісоскладу. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.07.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.97. (П – 15341, архів УСБУ).

Данилов Петро Семенович, 1900 р., с. Рожична, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.01.93, спр. № 13).

Данилов Семен Федорович, 1875 р., с. Рожична, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 04.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 14.05.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.06.97. (П – 12321, ДАХмО).

Данилова Агапія Юхимівна, 1901 р., с. Рожична, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

Данилова Антоніна Петрівна, 1922 р., с. Рожична, українка, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

Данилова Ганна Петрівна, 1928 р., с. Рожична, українка, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

Данильцев Михайло Васильович, 1894 р., с. Мала Горожанка Миколаївського р-ну Львівської обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, керуючий будинками КЕЧ Шепетівського гарнізону. Заарештований 09.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 04.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.10.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 12.12.58. (П – 7014, ДАХмО).

Даузе Іонат Павлович, 1904 р., с. Пулино-Гута Червоноармійського р-ну Житомирської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с. Городнявка, коваль колгоспу. Заарештований 17.01.34. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 27 – 28.02.34 засуджений на 3 роки позбавлення волі умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.04.89. (П – 17259, ДАХмО).

Дацун Костянтин Андрійович, 1897 р., смт Гриців, українець, малописьменний. Проживав у с. Курганівка, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.98. (П – 10385, архів УСБУ).

Дацюк Влас Пантелеймонович, 1886 р., с. Лозичне, українець, малописьменний, колгоспник. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 20.03.39 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 08.10.65. (П – 15826, архів УСБУ).

Дегтевський Йосип Петрович, 1895 р., с. Лавринівці, поляк, малописьменний. Проживав у с. Брикуля, колгоспник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.09.59. (П – 8163, ДАХмО).

Дегтярук Мойсей Панасович, 1909 р., с. Вербівці, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 21.08.40. Звинувачення: здався без опору в полон білофіннам. Особливою нарадою НКВС СРСР 27.09.40 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Московського ВО 17.03.58. (П – 6702, архів УСБУ).

Дембик Антоніна Іванівна, 1936 р., с. Рилівка, німкеня, утриманка. У 1944 р. евакуйована разом з матір'ю у Польщу. У 1945 р. вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 19.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2648, архів УМВС).

Дембик Роза Іванівна, 1934 р., с. Рилівка, німкеня, утриманка. У 1944 р. евакуйована разом з матір'ю у Польщу. У 1945 р. вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 17.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2649, архів УМВС).

Дембик Якилина Тимофіївна, 1909 р., с. Рилівка, німкеня, малописьменна,

селянка-одноосібниця. У 1944 р. евакуйована в Польщу. У 1945 р. як особа німецької національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2648, 2649, архів УМВС).

Демиденко Герман Михайлович, 1891 р., с. Фастівець Фастівського р-ну Київської обл., українець, малописьменний, член ВКП(б) з 1925 р. по 1938 р. Проживав на ст. Шепетівка, вагонний майстер. Заарештований 10.03.38. Звинувачення: зрада Батьківщини, шкідництво. Особливою нарадою НКВС СРСР 15.06.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 09.08.57. (П – 4837, архів УСБУ).

Демчук Михайло Григорович, 1899 р., м. Санок (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у с. Вишневе, селянин-одноосібник. Заарештований 14.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. Трійкою колегії ДПУ УРСР 05.04.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.07.89. (П – 23390, архів УСБУ).

Дем'янчук Кирило Якович, 1906 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, слюсар паровозного депо ст. Шепетівка. Заарештований 05.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Оперативно-слідчою групою НКВС м. Шепетівки 09.12.37 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.98. (П – 2498, архів УСБУ).

Денищук Агафія Гнатівна, 1891 р., с. Білокриниччя, українка, малописьменна. Проживала у с. Судилків, селянка-одноосібниця. УНКВС Вінницької обл. 14.01.35 як неблагонадійний елемент вислана у біломорсько-балтійські табори. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3254, архів УМВС).

Денищук Анастасія Соловеївна (Сильвестрівна), 1907 р., с. Білокриниччя, українка, малописьменна. Проживала у с. Судилків, селянка-одноосібниця. УНКВС Вінницької обл. 14.01.35 як неблагонадійний елемент вислана у біломорсько-балтійські табори. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3254, архів УМВС).

Денищук Карпо Корнійович, 1896 р., с. Білокриниччя, українець, малописьменний. Проживав у с. Судилків, селянин-одноосібник. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.09.89. (П – 20506, архів УСБУ).

Денищук Олександра Яківна, 1914 р., с. Білокриниччя, українка, освіта початкова, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 13.05.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 23.10.53. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1634, архів УМВС).

Денищук Соловей (Сильвестр) Іванович, 1877 р., с. Білокриниччя, українець, неписьменний. Проживав у с. Судилків, селянин-одноосібник. УНКВС Вінницької обл. 14.01.35 як неблагонадійний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3254, архів УМВС).

Денищук Юхим Соловейович (Сильвестрович), 1897 р., с. Білокриниччя, українець, малописьменний. Проживав у с. Судилків, селянин-одноосібник. УНКВС Вінницької обл. 14.01.35 як неблагонадійний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3254, архів УМВС).

Денищук Яків Хомич, 1879 р., с. Білокриниччя, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 06.04.30. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 27.04.30 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.07.89. (П – 19135, архів УСБУ).

Депта В'ячеслав Юліанович, 1924 р., м. Шепетівка, німець, утриманець. У 1938 р. висланий у Красноярський край і направлений у дитячий будинок. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 5 від 09.09.97 міськкомісії).

Депта Людвіга Людвігівна, 1899 р., м. Шепетівка, полька, неписьменна, домогосподарка. Заарештована 17.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Особливою нарадою НКВС СРСР засуджена на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована військтрибуналом Прикарпатського ВО 11.11.58. (П – 3670, ДАХмО).

Депта Юліан Володимирович, 1888 р., м. Чернівці, німець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, завскладом цукрозаводу.

Заарештований 08.08.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 28.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 08.10.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 10.06.58. (П – 6194, архів УСБУ).

Дермановська Ганна Йосипівна, 1927 р., с. Хутір, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 17.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5157, архів УМВС).

Джигота Михайло Федорович, 1894 р., с. Великі Каленичі Полонського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Велика Рішнівка, селянин-одноосібник. Заарештований 09.10.31. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Трійкою колегії ДПУ УРСР 09.01.32 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 25.05.89. (П – 23010, ДАХмО).

Джигота Олександра Йосипівна, 1894 р., смт Любар Житомирської обл., українка, освіта середня. Проживала у с. Велика Рішнівка, вчителька. Заарештована 09.10.31. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Трійкою колегії ОДПУ 09.01.32 вислана у Північний край на 5 років. Реабілітована військпрокуратурою Прикарпатського ВО 25.05.89. (П – 23010, ДАХмО).

Джус Василь Васильович, 1892 р., м. Житомир, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, без визначених занять. Заарештований 25.02.46. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою МВС СРСР 02.08.46 висланий у Новосибірську обл. на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.03.90. (П – 25372, архів УСБУ).

Джус Григорій Никанорович, 1907 р., с. Пліщин, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, бригадир Шепетівського лісозаводу. Заарештований 05.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. УНКВС Вінницької обл. 20.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 28.03.59. (П – 7631, архів УСБУ).

Джус Іван Хомич, 1871 р., с. Пліщин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 21.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 156, архів УМВС).

Джус Микола Іванович, 1911 р., с. Пліщин, українець, малописьменний. Проживав у с. Плесна, лісоруб Кам'янківської лісодільниці. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 14.02.59. (П – 24142, архів УСБУ).

Дзюба Федір Онисимович, 1891 р., с. Колодна Волинської губ., українець, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, вантажник залізничної ст. Заарештований 29.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 25.05.57. (П – 4954, архів УСБУ).

Дзюбенко Сергій Пантелеймонович, 1894 р., с. Коськів, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 10.03.32. Звинувачення: здійснення теракту. Грицівським райапаратом Вінницького обл. ДПУ 18.04.32 з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 281, ДАХмО).

Дзюбчик Іларіон Максимович, 1900 р., с. Великі Мацевичі Старокостянтинівського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Березне, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 за антирадянську агітацію висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Дзядович Никифор Якович, 1891 р., с. Западня Коростишівського р-ну Житомирської обл., українець, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, контролер. Заарештований 27.02.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Козятинським дорожньо-транспортним відділом ОДПУ 29.04.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.01.98. (П – 12376, архів УСБУ).

Дзьобан Сергій Филимонович, 1894 р., с. Коськів, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 21.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 30.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок

виконаний 02.01.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 26.02.66. (П – 15921, ДАХмО).

Дикун Андрій Олексійович, 1898 р., с. Рудня-Новенька, українець, освіта початкова, секретар сільради. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: шпигунство. Трійкою колегії ДПУ УРСР 05.04.33 засуджений на 10 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П – 22760, архів УСБУ).

Дикун Трохим Тимофійович, с. Рудня-Новенька, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Судилківською опергрупою Шепетівського окрвідділу ДПУ 28.03.30 висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 356, архів УМВС).

Дичинська Емілія Федорівна, 1902 р., с. Липівка Полонського р-ну, німкеня, неписьменна. Проживала у с. Дубіївка, колгоспниця. Заарештована 29.05.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 14.10.44 засуджена на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 29.08.89. (П – 20164, ДАХмО).

Дичинський Йосип Адольфович, 1902 р., с. Мальованка, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 15.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6618, ДАХмО).

Дичинський Йосип Іванович, 1882 р., с. Новаки Полонського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Михайлючка, робітник керамзаводу. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 20.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 16.11.57. (П – 3073, архів УСБУ).

Дістергефт Ерна Самійлівна, 1923 р., с. Людвинівка Овруцького р-ну Житомирської обл., неписьменна, німкеня. Проживала у м. Шепетівці, робітниця пекарні. У 1947 р. як неблагонадійний елемент вислана у Новосибірську обл. Звільнена із спецпоселення 13.12.55. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5589, архів УМВС).

Дістергефт Ольга Іванівна, 1903 р., с. Людвинівка Овруцького р-ну Житомирської обл., німкеня, неписьменна. Проживала у м. Шепетівці, домогосподарка. У 1947 р. як неблагонадійний елемент вислана у Новосибірську обл. Звільнена із спецпоселення 13.12.55. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5590, архів УМВС).

Дістергефт Самійло Людвігович, 1895 р., с. Людвинівка Овруцького р-ну Житомирської обл., німець, неписьменний. Проживав у м. Шепетівці, робітник ліспромгоспу. Заарештований 29.11.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою МВС СРСР 10.06.46 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.03.90. (П – 25393, архів УСБУ).

Дмитришин Архип Антонович, 1892 р., с. Онишківці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 21.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.97. (П – 14609, ДАХмО).

Дмитрук Георгій Юліанович, 1894 р., ст. Рожище Волинської обл., українець, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, рахівник допоміжного відновлювального поїзда. Заарештований 26.01.37. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 22.04.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.09.89. (П – 23294, ДАХмО).

Дмитрук Микита Трохимович, 1891 р., с. Бужани Горохівського р-ну Волинської обл., українець, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, стрілочник. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 07.03.59. (П – 7959, архів УСБУ).

Дмитрук Михайло Йосипович, 1898 р., с. Нараїв Бережанського р-ну Тернопільської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Мокіївці, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.07.33 висланий у Північний край на 3 роки умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 25.05.89. (П – 23313, ДАХмО).

Добровольський Іван Петрович, 1903 р., с. Тростянка Білогірського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с. Климентовичі, комендант 5-ї дільниці Климентовецького шляхбуду. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.12.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.09.89. (П – 20252, ДАХмО).

Добродєєв Олексій Іванович, 1900 р., м. Житомир, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, рахівник інспекції праці Шепетівського округу. Заарештований 04.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Шепетівським окрвідділом ДПУ 21.03.30 висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 157, архів УМВС).

Добрянський Роман Францович, 1898 р., с. Хутір, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 08.01.38. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.12.59. (П – 8612, ДАХмО).

Довбня Володимир Юрійович, 1901 р., с. Нападівка Старокостянтинівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, кредитний інспектор держбанку. Заарештований 20.11.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.01.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.09.59. (П – 8192, архів УСБУ).

Довгопола (Криворчук) Антоніна Андріївна, 1922 р., м. Шепетівка, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 1 від 24.05.94).

Довгополов Михайло Васильович, 1900 р., с. Тимофіївка Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, завідувач Шепетівського окрземвідділу. Заарештований 17.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Верховним Судом СРСР 25.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.11.37 у м. Одесі. Реабілітований Верховним Судом СРСР 15.11.62. (П – 11979, архів УСБУ).

Довгополова Ганна Федорівна, 1903 р., с. Миропілля Шевченківського р-ну Харківської обл., українка, освіта вища. Проживала у м. Шепетівці, домогосподарка. Заарештована 02.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.12.38 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 18.09.98. (П – 602, архів УМВС).

Домалевський Роман Іванович, 1871 р., с. Цеберка Дзержинського р-ну Житомирської обл., поляк, неписьменний. Проживав у м. Шепетівці, лісоруб. Заарештований 02.02.40. Звинувачення: антирадянська агітація. Відділенням дорожньо-транспортного відділу НКВС ст. Шепетівка 01.04.40 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 1868, ДАХмО).

Доманський Іван Валентинович, 1892 р., с. Цмівка, поляк, малописьменний, робітник-модельник керамзаводу. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.97. (П – 14874, ДАХмО).

Домбровська Ганна Броніславівна, 1924 р., с. Городнявка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками у Новосибірську обл. Звільнена із спецпоселення 05.03.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5619, архів УМВС).

Домбровська Ганна Миколаївна, с. Городнявка, українка, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 7 від 30.04.92).

Домбровська Людвіга Миколаївна, с. Городнявка, українка, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 7 від 30.04.92).

Домбровська Марія, с. Городнявка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 7 від 30.04.92).

Домбровська Розалія Зіновіївна, 1931 р., с. Городнявка, українка, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 9 від 30.06.92).

Домбровська Франя Степанівна, 1894 р., с. Городняка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 9 від 30.06.92).

Домбровський Антон Зіновійович, 1926 р., с. Городнявка, українець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 9 від 30.06.92).

Домбровський Броніслав Миколайович, с. Городнявка, українець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії . № 7 від 30.04.92).

Домбровський Зінько (Зіновій) Іванович, 1893 р., с. Городнявка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 9 від 30.06.92).

Домбровський Іван Миколайович, с. Городнявка, українець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 7 від 30.04.92).

Домбровський Йосип Зіновійович, 1929 р., с. Городнявка, українець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 9 від 30.06.92).

Домбровський Микола Іванович, 1896 р., с. Городнявка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 7 від 30.04.92).

Домбровський Тадеуш Миколайович, с. Городнявка, українець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 7 від 30.04.92).

Дончик Семен Гаврилович, 1897 р., м. Брацлав Вінницької обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, столяр ст. Шепетівка. Заарештований 09.05.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Лінійним судом Південно-Західної залізниці 28.08.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований Пленумом Верховного Суду СРСР 27.08.65. (П – 15837, архів УСБУ).

Доровський Олександр Михайлович, 1913 р., м. Красилів, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, контролер залізничної ст. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.01.59. (П – 7202, ДАХмО).

Дорощук Архип Якович, 1888 р., с. Городище, українець, освіта початкова, вчитель. Судилківською опергрупою Шепетівського окрвідділу ДПУ 26.03.30 як антирадянський елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 361, архів УМВС).

Дорощук Костянтин Григорович, 1902 р., м. Шепетівка, українець, освіта початкова, слюсар залізничної ст. Заарештований 30.08.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 29.07.58. (П – 6578, архів УСБУ).

Доценко Тихон Тихонович, 1914 р., м. Шепетівка, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Військтрибуналом 7-го кавалерійського корпусу засуджений 15.06.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 18.05.62. (Спр. № 35/2 міськкомісії).

Драгомирецький Степан Онуфрійович, 1908 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, слюсар механічно-ливарного заводу. Заарештований 23.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.01.59. (П – 7202, ДАХмО).

Драпаковський Франц Іванович, 1893 р., кол. Зиків Городницького р-ну Житомирської обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Курганівка, колгоспник. Заарештований 08.01.38. Звинувачення: антирадянська пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.05.89. (П – 17859, архів УСБУ).

Драчик Агафія Кононівна, 1892 р., с. Вовківчики, українка, неписьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана у Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 66 від 09.04.03).

Драчик Василь Зіновійович, 1924 р., с. Вовківчики, українець, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір'ю у Житомирську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 66 від 09.04.03).

Драчик Зіновій Васильович, 1893 р., с. Вовківчики, українець, малописьменний, робітник цукрозаводу. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.10.89. (П – 20759, ДАХмО).

Драчик Іван Зіновійович, 1928 р., с. Вовківчики, українець, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір'ю у Житомирську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 66 від 09.04.03).

Драчик Лідія Зіновіївна, 1922 р., с. Вовківчики, українка, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір'ю у Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 66 від 09.04.03).

Драчик Ольга Зіновіївна, 1920 р., с. Вовківчики, українка, освіта початкова, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана у Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 66 від 09.04.03).

Драчик Федір Омелянович, 1911 р., с. Вовківці, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, робітник цукрозаводу. Заарештований 19.12.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 30.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.01.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 12.09.75. (П – 16744, архів УСБУ).

Дрейко Давид Никифорович, 1911 р., смт Гриців, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 29.07.40. Звинувачення: антирадянська агітація, здався без опору у полон білофіннам. Особливою нарадою НКВС СРСР 25.11.40 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.09.89. (П – 20405, архів УСБУ).

Дрель Герш Беркович, 1895 р., смт Гриців, єврей, малописьменний, заготівельник. Заарештований 02.09.24. Надзвичайною сесією Волинського губернського суду 20.05.25 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.97. (П – 14059, архів УСБУ).

Дрікер Олександр Аншельович, 1909 р., с. Судилків, єврей, освіта початкова, відповідальний виконавець по господарській частині 103 військової буддільниці. Заарештований 12.06.38. Звинувачення: зрада Батьківщини, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 12.02.90. (П – 24756, архів УСБУ).

Дроздовський Болеслав Мар'янович, 1881 р., смт Літин Вінницької обл., поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, кладовщик вагонної дільниці ст. Шепетівка. Заарештований 30.12.37. Звинувачення: шкідництво, антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 22.03.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.07.89. (П – 18501, архів УСБУ).

Друде Евальд Данилович, 1886 р., с. Анета Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с. Михайлючка, кістер (священик) лютеранської церкви. Заарештований 16.01.34. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 09.04.34 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.04.89. (П – 17254, ДАХмО).

Друченко Петро Андрійович, 1886 р., м. Дубно Рівненської обл., українець, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, контролер поштового відділення залізничної ст. Заарештований 08.03.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 31.03.60. (П – 9079, архів УСБУ).

Дубина Ісак Павлович, 1898 р., с. Плоска Славутського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Михайлючка, колгоспник. Заарештований 03.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.11.37

засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.89. (П – 24320, архів УСБУ).

Дубовий Антон Євстафійович, 1897 р., с. Бошарівка Кременецького пов. (Польща), українець, малописьменний. Проживав у с. Чотирбоки, колгоспник. Заарештований 27.02.38. Звинувачення: член повстанської організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.02.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.11.89. (П – 22146, архів УСБУ).

Дудай Купріян Силович, 1900 р., с. Єгерці Луцького пов. (Польща), українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, вантажник лісозаводу. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 20.06.59. (П – 8004, архів УСБУ).

Дудар Гафія Артемівна, 1889 р., с. Поляна, українка, неписьменна. Проживала у с. Хролин, домогосподарка. Заарештована 09.06.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.09.45 засуджена на 20 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 12.03.56 строк покарання зменшено до 10 років ув'язнення. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 28.11.97. (П – 30368, архів УСБУ).

Дудар Яків Климович, 1903 р., с. Новичі, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 26.11.32. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Вінницьким облсудом 28.03.33 засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.07.92. (П – 27933, архів УСБУ).

Дудик Антон Улянович, 1897 р., с. Голеськи Ковельського пов. (Польща), українець, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, робітник лісоскладу. Заарештований 03.02.40. Звинувачення: шпигунство. Прокуратурою Південно-Західної залізниці 04.04.40 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.07.98. (П – 2340, ДАХмО).

Дудинець Василь Карпович, 1894 р., с. Мизове Старовижівського р-ну Волинської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Заморочення, сторож пожежного обозу. Заарештований 10.12.31. Звинувачення: шпигунство. Славутським прикордонним загоном ДПУ 01.04.32 справу припинено. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.08.98. (П – 140044).

Дудка Макар Павлович, 1888 р., с. Мокіївці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 02.02.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 16.06.37 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.06.91. (П – 26623, архів УСБУ).

Дудусь Антон Лук'янович, 1887 р., с. Которів-Хомський (Польща), українець, малописьменний. Проживав у с. Пліщин, столяр школи. Заарештований 03.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.07.58. (П – 6557, архів УСБУ).

Дульський Станіслав Антонович, 1895 р., с. Райовець Холмської губ. (Польща), поляк, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, начальник транспортно-експедиційної контори ст. Шепетівка. Заарештований 27.04.38. Звинувачення: антирадянська агітація, шкідництво. Трійкою УНКВС Київської обл. 22.10.38 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.08.89. (П – 19647, архів УСБУ).

Думець Йосип Васильович, 1892 р., с. Заборці Грубешівського пов. (Польща), українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, діловод Шепетівського лігоспу. Заарештований 30.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Оперативно-слідчою групою Шепетівського відділу НКВС 23.11.37 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.07.98. (П – 2410, архів УСБУ).

Дядюк Юхим Омелянович, 1902 р., с. Ващатин Володимир-Волинського пов. (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у смт Гриців, конюх Грицівського райфінвідділу. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. НКВС і Прокурором

СРСР 10.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.05.89. (П – 17903, ДАХмО).

Дяченко Степан Григорович, 1906 р., с. Кам'янка Дзержинського р-ну Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, експедитор міськторгвідділу. Заарештований 19.04.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.10.44 засуджений на 15 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Помер 27.06.45. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 19.08.94. (П – 29006, архів УСБУ).

Дячук Аврам Йосипович, 1881 р., с. Коськів, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 10.03.32. Звинувачення: терористичні наміри. ГПУ Грицівського р-ну 02.09.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 281, ДАХмО).

Дячук Арсентій Маркович, 1917 р., с. Жолудки, українець, освіта незакінчена середня, військовослужбовець. Заарештований 29.05.42. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 26-го району авіабазування 29.06.42 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.06.97. (П – 30063, архів УСБУ).

Дячук Архип Юхимович, 1892 р., с. Новичі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Судилківською опергрупою Шепетівського окрвідділу ДПУ 24.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 364, архів УМВС).

Дячук Василь Іванович, 1890 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, комірник 6-ї буддільниці «Укршосдору». Заарештований 21.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.01.59. (П – 7202, ДАХмО).

Дячук Микола Олександрович, 1890 р., с. Жолудки, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.01.46. Звинувачення: зв'язок з іноземною державою. Кам'янець-Подільським облсудом 17.04.46 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.10.92. (П – 28210, архів УСБУ).

Дячук Роман Степанович, 1901 р., с. Траулин, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, бракер ліспромгоспу. Заарештований 16.03.46. Звинувачення: зрада Батьківщини. Шепетівським міськвідділом МДБ 06.06.46 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.98. (П – 2061, архів УСБУ).

Е

Еберт Арнольд Гельмутович, 1927 р., с. Дубіївка, німець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з матір'ю у Карелію. Звільнений із спецпоселення у 1954 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2989, архів УМВС).

Еберт Емма Іванівна, с. Дубіївка, німкеня, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана у Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2989, архів УМВС).

Ейсмонт Анатолій Карлович, 1919 р., м. Шепетівка, поляк, освіта початкова, робітник. У 1938 р. за контрреволюційну діяльність висланий у Житомирську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. міськкомісії № 4 від 15.02.95).

Ейсмонт Анеля Владиславівна, 1895 р., с. Закриниччя Баранівського р-ну Житомирської обл., полька, малописьменна. Проживала у с. Цвіт, колгоспниця. Заарештована 31.12.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 25.05.89. (П – 21623, архів УСБУ).

Ейсмонт Антоніна Людвігівна, 1911 р., м. Новоград-Волинський Житомирської обл., німкеня, неписьменна. Проживала у с. Михайлючка, колгоспниця. Заарештована 01.03.46. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою МДБ СРСР 27.11.46 вислана у Новосибірську обл. на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 06.08.90. (П – 25961, архів УСБУ).

Ейсмонт Василь Федорович, 1875 р., с. Хмелівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ

27.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 352, архів УМВС).

Ейсмонт Василь Феодосійович, 1884 р., с. Хмелівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.05.58. (П – 6048, архів УСБУ).

Ейсмонт Ганна Герасимівна, с. Круглик, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як соціально небезпечний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 24 від 25.01.94).

Ейсмонт Ганна Карлівна, 1916 р., м. Шепетівка, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з братом у Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. міськкомісії № 4 від 15.02.95).

Ейсмонт Дмитро Адамович, 1905 р., с. Хмелівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 28.03.30 за контрреволюційну діяльність висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 366, архів УМВС).

Ейсмонт Євгеній Миколайович, 1909 р., с. Цвіт, українець, малописьменний, рахівник колгоспу. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 22.11.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 31.07.59. (П – 7854, архів УСБУ).

Ейсмонт Іван Феодосійович, 1876 р., с. Хмелівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 12.04.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 08.05.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.02.98. (П – 11413, архів УСБУ).

Ейсмонт Карл Людвігович, 1884 р., м. Шепетівка, поляк, освіта початкова, робітник цукрозаводу. Заарештований 07.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 01.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.10.38 у м. Кам'янці-Подільському. Похов. на старому міськ. клад. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 13.09.58. (П – 6638, архів УСБУ).

Ейсмонт Мар'ян Вікторович, 1908 р., с. Модестівка Славутського р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Хмелівка, колгоспник. Заарештований 14.03.33. Звинувачення: шпигунство. Трійкою колегії ДПУ УРСР 14.09.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П – 22903, архів УСБУ).

Ейсмонт Микола Антонович, 1873 р., с. Красуля Баранівського р-ну Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Цвіт, колгоспник. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 10.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.12.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 25.05.89. (П – 21618, архів УСБУ).

Ейсмонт Микола Пилипович, 1899 р., с. Хмелівка, українець, малописьменний. Проживав у с. Мальованка, робітник цегельного заводу. Заарештований 27.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.05.58. (П – 6048, архів УСБУ).

Ейсмонт Мойсей Юхимович, 1899 р., с. Велика Шкарівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.09.31. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 03.02.32 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.03.89. (П – 17079, архів УСБУ).

Ейсмонт Павло Іванович, 1891 р., с. Мальованка, поляк, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою колегії ДПУ УРСР 05.04.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.06.89. (П – 18437, архів УСБУ).

Ейсмонт Петро Миколайович, 1900 р., с. Красуля Баранівського р-ну Житомирської обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Климентовичі, тесля дорожнього будівництва дільниці «Ушосдору». Заарештований 11.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 01.11.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.12.89. (П – 24807, архів УСБУ).

Ейсмонт Петро Олександрович, 1905 р., с. Цвіт, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 24.05.31. Звинувачення: шпигунство. Трійкою колегії ДПУ УРСР 02.12.31 висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 19.12.89. (П – 23710, ДАХмО).

Ендржейкевич Леонард Людвігович, 1899 р., м. Сташів Радомської губ. (Польща), поляк, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, пекар хлібозаводу. Заарештований 08.02.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Спецколегією Вінницького облсуду 11.06.37 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.06.91. (П – 26731, архів УСБУ).

Енжиєвський Владислав Рафаїлович, 1894 р., с. Хмелівка, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 03.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 18.06.59. (П – 8005, архів УСБУ).

Енжиєвський (Енджиєвський) Йосип Степанович, 1912 р., с. Хмелівка, поляк, малописьменний. Проживав у с. Заморочення, кочегар керамзаводу. Заарештований 16.12.37. Звинувачення: шпигунство, шкідництво. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.09.59. (П – 8200, архів УСБУ).

Ерзак Микола Андрійович, 1899 р., с. Городище, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 26.02.38. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.06.98. (П – 2270, ДАХмО).

Ерке Август Данилович, 1909 р., кол. Вонцовиця Волинського пов., німець, малописьменний. Проживав у с. Рилівка, робітник Романівського лісництва. Заарештований 30.04.36. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Шепетівським окружним прокурором 17.06.36 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.09.98. (П – 966, архів УСБУ).

Є

Євстигнеєв Яків Васильович, 1910 р., с. Будаква Полтавської обл., росіянин, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, механік МТС. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: шкідник, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 21.10.38 у м. Шепетівці. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 13.09.58. (П – 6639, архів УСБУ).

Євтушок Іван Григорович, 1887 р., с. Черемшанка Старовижівського р-ну Волинської обл., українець, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка-1, складач поїздів. Заарештований 13.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.08.89. (П – 19566, архів УСБУ).

Євтушок Олексій Каленикович, 1907 р., с. Коськів, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 22.08.40. Звинувачення: здався у полон білофіннам. Особливою нарадою НКВС СРСР 15.06.42 засуджений на позбавлення волі у ВТТ на період війни. Реабілітований військтрибуналом Московського ВО 29.05.58. (П – 6246, архів УСБУ).

Єгоров Євгеній Дмитрович, 1889 р., с. Лисково Горьківської обл., росіянин, освіта середня, член ВКП(б) з 1918 р. по 1937 р. Проживав у м. Шепетівці, керівник Шепетівської філії держбанку. Заарештований 11.12.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Військколегією Верховного Суду СРСР 06.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 06.10.38 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований Прокуратурою УРСР 09.09.91. (П – 26838, архів УСБУ).

Єрмолов Семен Йосипович, 1884 р., с. Обич Шумського р-ну Тернопільської обл., українець, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, головний кондуктор товарних потягів. Заарештований 21.09.28. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ОДПУ 28.12.28 з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.04.98. (П – 6082, архів УСБУ).

Єфімов Іван Тарасович, 1905 р., м. Київ, українець, малописьменний. Проживав

у м. Шепетівці, майстер електросилового цеху. Заарештований 10.09.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Лінійним судом Південно-Західної залізниці 20.01.37 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований пленумом Верховного Суду України 29.10.93. (П – 28945, архів УСБУ).

Ж

Жабик Ян Францович, 1895 р., с. Вулька-Грахова (Польща), поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, слюсар депо ст. Шепетівка. Заарештований 15.06.29. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ОДПУ 13.01.30 висланий на 3 роки у Сибір. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.98. (П – 5434, ДАХмО).

Жигадло Антон Якович, 1906 р., с. Романів, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 3 від 25.12.91).

Жигадло Антоніна Антонівна, 1936 р., с. Романів, полька, немовля. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 3 від 25.12.91).

Жигадло Йосип Антонович, 1921 р., с. Романів, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 3 від 25.12.91).

Жигадло Катерина, с. Романів, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 3 від 25.12.91).

Жигадло Марія Антонівна, 1925 р., с. Романів, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 3 від 25.12.91).

Жигадло Ніна Антонівна, 1928 р., с. Романів, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 3 від 25.12.91).

Жигадло Павлина Станіславівна, 1895 р., с. Романів, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 26 від 24.03.94).

Жигадло Пелагея Григорівна, 1918 р., с. Хутір, українка, освіта початкова, колгоспниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 31.07.46. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1004, архів УМВС).

Жигадло Петро Тимофійович, 1930 р., с. Романів, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 17.01.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3529, архів УМВС).

Жигадло Петрунеля Гнатівна, 1914 р., с. Хутір, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 06.08.46. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1003, архів УМВС).

Жигадло Роман Антонович, 1885 р., с. Хутір, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.01.38. Звинувачення: антирадянська пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.05.89. (П – 18987, архів УСБУ).

Жигадло Тимофій Петрович, 1886 р., с. Романів, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 26 від 24.03.94).

Жигадло Францішка Романівна, 1876 р., с. Хутір, полька, неписьменна, домогосподарка. У 1936 р. як особа польської національності вислана Казахстан. Звільнена із спецпоселення 31.07.46. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1004, архів УМВС).

Жиговець Іван Зіновійович, 1893 р., м. Ковель Волинської обл., українець, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, машиніст депо. Заарештований 13.01.35. Звинувачення: шпигунство. Дорожньо-транспортним відділом ГУДБ НКВС 14.02.35 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.03.98. (П – 11810, архів УСБУ).

Жидов Матвій Степанович, 1903 р., с. Козаче Лунівського р-ну Куйбишевської обл. (Росія), росіянин, освіта середня. Проживав у с. Брикуля, заст. директора МТС по політчастині.

Заарештований 01.11.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Кам'янець-Подільським облсудом 29.07.38 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований пленумом Верховного Суду УРСР 01.06.90. (П – 26188, архів УСБУ).

Жильчук Іван Федорович, 1904 р., с. Невірків Корецького р-ну Рівненської обл., українець, освіта вища. Проживав у м. Шепетівці, священик. Заарештований 18.09.44. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.12.44 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 13.04.90. (П – 25518, архів УСБУ).

Жмудецька Віра Сергіївна, 1929 р., с. Дубіївка, німкеня, утриманка. У 1944 р. евакуйована з матір'ю в Німеччину. У 1945 р. вислана у Свердловську обл. Звільнена із спецпоселення 08.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 91, архів УМВС).

Жмудецька Герта Іванівна, 1909 р., с. Дубіївка, німкеня, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1944 р. евакуйована в Німеччину. У 1945 р. як особа німецької національності вислана у Свердловську обл. Звільнена із спецпоселення 08.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 90, архів УМВС).

Жмудецький Георгій Сергійович, 1931 р., с. Дубіївка, німець, утриманець. У 1944 р. з матір'ю евакуйований у Німеччину. У 1945 р. висланий у Свердловську обл. Звільнений із спецпоселення 08.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 89, архів УМВС).

Жолнерун Михайло Петрович, 1895 р., Віленська губ. (Литва), литовець, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, помічник машиніста депо. Заарештований 22.12.37. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Помер 25.12.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.05.68. (П – 16360, архів УСБУ).

Жоховський Фелікс Денисович, 1883 р., с. Володарка Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с. Городище, кухар ресторану. Заарештований 11.06.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 01.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.11.59. (П – 8969, архів УСБУ).

Жук Василь Степанович, 1887 р., с. Вовківчики, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, робітник цукрозаводу. Заарештований 06.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 23.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.09.89. (П – 20573, архів УСБУ).

Жукова Фекла Фомівна, 1906 р., с. Загурова Холмської губ. (Польща), українка, освіта неповна середня. Проживала у м. Шепетівці, бібліотекарка. Заарештована 14.10.37. Звинувачення: недонесення про достовірно відомий злочин. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.05.38 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 05.10.98. (П – 734, ДАХмО).

Жукович Маркіян Федорович, 1895 р., с. Ожигівці Волочиського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с. Велика Медведівка, священик. Заарештований 03.06.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 25.05.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.12.97. (П – 15137, архів УСБУ).

Жуковський Іван Людвігович, 1900 р., с. Майдан-Лабунь, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 24.03.30. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Жуковський Станіслав Людвігович, 1895 р., с. Майдан-Лабунь, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 30.12.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 16.04.60. (П – 9341, ДАХмО).

Журавський Дмитро Іванович, 1901 р., с. Ошихліби Кіцманського р-ну Чернівецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, столяр вагоноремонтного цеху ст. Шепетівка. Заарештований 06.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність.

Особливою нарадою НКВС СРСР 08.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 28.11.59. (П – 8852, ДАХмО).

З

Забарський Айзик Вольфович, 1878 р., смт Гриців, єврей, освіта початкова. Проживав у с. Майдан-Лабунь, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 05.04.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 333, архів УМВС).

Заблоцька Броніслава Вікентіївна, 1917 р., с. Михайлючка, полька, освіта незакінчена середня, бригадир колгоспу. Заарештована 19.10.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 28.06.45 вислана у Новосибірську обл. на 3 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 07.03.90. (П – 25373, архів УСБУ).

Заблоцька Галина Дмитрівна, 1937 р., с. Михайлючка, полька, немовля. У 1937 р. вислана разом з матір'ю у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 18 від 25.06.93).

Заблоцька Ганна Іванівна, 1920 р., с. Михайлючка, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 22 від 25.12.93).

Заблоцька Людмила Дмитрівна, 1932 р., с. Михайлючка, полька, утриманка. У 1937 р. вислана разом з матір'ю у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 18 від 25.06.93).

Заблоцька Марія Іванівна, 1924 р., с. Михайлючка, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 22 від 25.12.93).

Заблоцька Софія Антонівна, 1907 р., с. Судимонт, полька, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 10.07.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 16.12.44 засуджена на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 07.03.90. (П – 25349, архів УСБУ).

Заблоцька Софія Вікентіївна, 1912 р., с. Михайлючка, полька, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 20.06.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.01.45 засуджена на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована президією Хмельницького облсуду 24.01.69. (П – 16461, архів УСБУ).

Заблоцький Адам Іванович, 1913 р., хут. Старий Ліс, поляк, малописьменний, землекоп кремнієвого заводу. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.10.89. (П – 20826, ДАХмО).

Заблоцький Валентин Іванович, 1926 р., с. Михайлючка, поляк, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 22 від 25.12.93).

Заблоцький Володимир Дмитрович, 1935 р., с. Михайлючка, поляк, утриманець. У 1937 р. висланий разом з матір'ю у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 18 від 25.06.93).

Заблоцький Дмитро Іванович, 1910 р., хут. Старий Ліс, поляк, неписьменний. Проживав у с. Михайлючка, колгоспник. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.06.69. (П – 16478, архів УСБУ).

Заблоцький Іван Степанович, 1889 р., с. Михайлючка, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 22 від 25.12.93).

Заблоцький Йосип Іванович, 1905 р., м. Полонне, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Купине, директор керамічного заводу. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.09.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.12.56. (П – 4941, ДАХмО).

Заблоцький Йосип Іванович, 1913 р., с. Михайлючка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 22 від 25.12.93).

Заблоцький Йосип Карлович, 1908 р., хут. Старий Ліс, поляк, малописьменний, лісоруб

Шепетівського лісгоспу. Заарештований 19.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6618, ДАХмО).

Заблоцький Станіслав Вітольдович, 1906 р., с. Степківці Житомирської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с. Коськів, лісник Грицівського районного лісогоспу. Заарештований 20.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.09.38 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.11.57. (П – 5220, архів УСБУ).

Заблоцький Станіслав Іванович, 1912 р., хут. Старий Ліс, поляк, малописьменний. Проживав у с. Михайлючка, колгоспник. Заарештований 19.06.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6599, ДАХмО).

Завада Андрій Автономович, 1893 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, вантажник залізничної ст. Заарештований 16.12.32. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 04.03.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П – 22927, архів УСБУ).

Завада Іван Якович, 1923 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, слюсар вагонного відділення ст. Шепетівка. Заарештований 18.04.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Транспортним відділом НКВС Вінницької залізниці 27.06.44 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.98. (П – 9658, архів УСБУ).

Завада Микола Антонович, 1896 р., ст. Шепетівка, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, робітник. Заарештований 04.03.31. Звинувачення: шпигунство. Трійкою колегії ДПУ УРСР 27.10.32 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.90. (П – 25788, архів УСБУ).

Завада Стефан Автономович, 1891 р., м. Шепетівка, українець, освіта початкова, зав. міського поштового відділення. Заарештований 16.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 03.09.60. (П – 9701, архів УСБУ).

Загаєвський Владислав Феліксович, 1899 р., с. Поляхове Теофіпольського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, старший бухгалтер бази лісоматеріалів облспоживспілки. Заарештований 21.08.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 02.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 12.12.61. (П – 10983, архів УСБУ).

Загорський Войцех Михайлович, 1894 р., с. Старі Бейзими, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 27.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Загорський Петро Михайлович, 1902 р., с. Брикуля, українець, малописьменний, рахівник цукрозаводу. Заарештований 27.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 14.05.32 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.01.98. (П – 12797, ДАХмО).

Загоруй Яків Митрофанович, 1892 р., с. Припутні Ізяславського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, тесля ст. Шепетівка. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.06.63. (П – 13510, архів УСБУ).

Загоруйко Антон Лазарович, 1905 р., м. Старокостянтинів, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, контролер «Союздруку». Заарештований 28.06.38. Звинувачення: шпигунство. Прокуратурою Шепетівської дільниці Південно-Західної зал. справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.12.98. (П – 2033, ДАХмО).

Заграюк Никифор Данилович, 1907 р., с. Кузьминці Теофіпольського р-ну, українець,

освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, рахівник «Трансторгхарчу» ст. Шепетівка-1. Заарештований 28.05.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.04.59. (П – 7409, архів УСБУ).

Загребельна Марія Матвіївна, 1899 р., с. Уляш Люблінської губ. (Польща), полька, малописьменна. Проживала у м. Шепетівці, зав. відділу кадрів «Каміньторгу». Заарештована 17.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджена до розстрілу Вирок виконаний 20.09.38 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітована військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.12.56. (П – 4941, ДАХмО).

Загребельний Адам Корнійович, 1924 р., с. Поляна, українець, освіта початкова, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 21.02.48 висланий в Іркутську обл. на 8 років. Звільнений із спецпоселення 05.03.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 945, архів УМВС).

Загрій Андрій Іванович, 1903 р., с. Болюхівка Іллінецького р-ну Вінницької обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, нарядник-розподілювач імпортних вантажів на ст. Шепетівка. Заарештований 18.09.31. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.01.32 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.10.89. (П – 22587, ДАХмО).

Загрій Захар Іванович, 1909 р., с. Болюхівка Іллінецького р-ну Вінницької обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, вантажник ст. Шепетівка. Заарештований 18.09.31. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.01.32 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.10.89. (П – 22587, ДАХмО).

Загурська Ганна Граціанівна, 1925 р., с. Городнявка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 26.06.47. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1007, архів УМВС).

Загурська Михайлина Станіславівна, 1894 р., с. Чернелівці Деражнянського р-ну, полька, освіта початкова. Проживала у м. Шепетівці, домогосподарка. Заарештована 14.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 08.06.38 засуджена на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована президією Хмельницького облсуду 06.05.61. (П – 3645, архів УСБУ).

Загурська Олена Лук'янівна, 1892 р., с. Городнявка, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 26.06.47. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1008, архів УМВС).

Загурський Граціан Іванович, 1883 р., с. Городнявка, поляк, неписьменний, колгоспник. У 1936 р. як особа польської національності висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 26.06.47. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1008, архів УМВС).

Загурський Іван Петрович, 1916 р., с. Ходорків Попільнянського р-ну Житомирської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, токар механо-ливарного заводу. Заарештований 14.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Шепетівською оперслідгрупою 09.12.37 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 1619, ДАХмО).

Загурський Петро Маркович, 1885 р., с. Ходорів Миронівського р-ну Київської обл., поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, майстер-бригадир цукрозаводу. Заарештований 01.05.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 19.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.09.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 18.04.57. (П – 4690, архів УСБУ).

Заєць Гаврило Дем'янович, 1885 р., с. Судилків, українець, неписьменний, каменяр гранітного кар'єру. Заарештований 19.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.08.89. (П – 200097, архів УСБУ).

Заєць Мирон Ісакович, 1908 р., с. Великий Обзир Камінь-Каширського р-ну Волинської обл., українець, малописьменний. Проживав у смт Гриців, шофер МТС. Заарештований 12.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність.

НКВС і Прокурором СРСР 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.12.37. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 18302, ДАХмО).

Заїка Микола Никифорович, 1902 р., м. Полонне, українець, освіта початкова. Проживав у с. Мальованка, лісотехнік Шепетівського лісгоспу. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 25.10.58. (П – 6939, архів УСБУ).

Заїнчнікер Салко Абрам-Лейбович, 1878 р., Гродненська губ. (Польща), єврей, неписьменний. Проживав у м. Шепетівці, робітник. Заарештований 20.04.26. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Шепетівським окружним судом 20.11.26 засуджений на 4 роки позбавлення волі у концтаборі з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.02.93. (П – 28446, архів УСБУ).

Зайпінський Йосип Іванович, 1887 р., с. Фалунце Тарнобжегського р-ну (Польща), поляк, малописьменний. Проживав у с. Коськів, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.03.98. (П – 14972, ДАХмО).

Зайцев Олександр Дмитрович, 1904 р., с. Яле Московської обл. (Росія), росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, робітник залізничної ст. Заарештований 27.04.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.04.59. (П – 7409, архів УСБУ).

Закордонець Антон Лук'янович, 1913 р., смт Білогір'я, українець, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, студент індустріального технікуму. Заарештований 15.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 29.03.33 висланий з прикордонної смуги на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.10.97. (П – 13133, архів УСБУ).

Закревський Віктор Карпович, 1887 р., смт Гриців, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.07.38 у м. Кам'янці-Подільському. Похов. на старому міськ. клад. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 23.05.59. (П – 7727, архів УСБУ).

Закревський Олександр Францович, 1895 р., с. Городнявка, поляк, малописьменний. Проживав у с. Купине, кучер цегельного заводу. Заарештований 30.03.38. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.07.89. (П – 19190, архів УСБУ).

Закринична Парасковія Денисівна, 1885 р., с. Білопіль, українка, неписьменна. Проживала у с. Жилинці, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Уральську обл. Звільнена із спецпоселення 07.05.47. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3285, архів УМВС).

Залевська Броніслава Володимирівна, 1926 р., с. Круглик, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з матір'ю в Казахстан. Звільнена із спецпоселення в 1956 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5171, архів УСБУ).

Залевська Марія Іванівна, 1894 р., с. Круглик, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення в 1956 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5172, архів УМВС).

Залевська Олена Адольфівна, 1886 р., с. Погорільці Білогірського р-ну, полька, малописьменна. Проживала на хут. Добрий Судимонтської сільради, селянка-одноосібниця. Вислана в 1931 р., з місця спецпоселення втекла. Трійкою УНКВС Вінницької обл. у 1936 р. вислана у біломорсько-балтійські табори. Звільнена із спецпоселення у 1947 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3284, архів УМВС).

Залевський Антон Мар'янович, 1909 р., с. Ново-Баязет (Вірменія), поляк, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, плановик окружного комунального господарства. Заарештований 12.09.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Кам'янець-Подільським окружним судом 18.02.39 засуджений на 7 років позбавлення

волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований Генпрокуратурою України 07.06.93. (П – 28657, архів УСБУ).

Залевський Гнат Миколайович, 1885 р., с. Давидки Коростенського р-ну Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, майстер по ремонту годинників. Заарештований 19.01.46. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 19.04.46 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Помер 23.04.51. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.06.92. (П – 27994, архів УСБУ).

Залевський Денис Вацлавович, 1873 р., с. Цмівка, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як антирадянський елемент висланий у Північний край, звідки втік. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 542, архів УМВС).

Залевський Іван Антонович, 1906 р., с. Чернявка Червоноармійського р-ну Житомирської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, вантажник лістрансгоспу. Заарештований 19.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6618, ДАХмО).

Залевський Іван Іванович, 1886 р., м. Ізяслав, поляк, малописьменний. Проживав у с. Чотирбоки, сторож переїзду на 24 км. Заарештований 25.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.08.89. (П – 19789, ДАХмО).

Залевський Іван Петрович, 1897 р., с. В. Торгай Дніпропетровської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, голова міськвиконкому. Заарештований 19.04.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.09.38 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.12.56. (П – 4941, ДАХмО).

Залевський Мар'ян Антонович, 1877 р., с. Христівка Ізяславського р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, касир філії держбанку. Заарештований 30.08.37. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.11.58. (П – 6887, архів УСБУ).

Замульський Іван Феліксович, 1882 р., с. Курганівка, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як антирадянський елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 4349, архів УМВС).

Заремба Антон Войцехович, 1905 р., с. Городище, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5174, архів УМВС).

Заремба Іван Францович, 1906 р., с. Великі Пузирки Ізяславського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, робітник цукрозаводу. Заарештований 22.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 28.02.59. (П – 24645, архів УСБУ).

Заремба Антоніна Йосипівна, 1913 р., с. Городище, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5174, архів УМВС).

Заремба Людвіг Петрович, 1908 р., с. Городище, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Красносілка, тесля колгоспу. Заарештований 18.05.38. Звинувачення: шпигун, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 19.08.58. (П – 6481, архів УСБУ).

Заремба Марія Антонівна, 1935 р., с. Городище, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5174, архів УМВС).

Заремба Ніна Карлівна, 1913 р., с. Городище, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як особа польської національності

вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 06.08.46. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1010, архів УМВС).

Заремба Цезарій Антонович, 1931 р., с. Городище, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 17.01.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5174, архів УМВС).

Заремський Іван Вацлавович, 1912 р., с. Яблунівка Славутського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Червоний Цвіт, колгоспник. Заарештований 08.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 19.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.99. (П – 8663, ДАХмО).

Заремський Микола Вацлавович, 1899 р., с. Яблунівка Славутського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Червоний Цвіт, селянин-одноосібник. Заарештований 13.06.26. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою ОДПУ 03.09.26 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.10.97. (П – 30311, архів УСБУ).

Зародюк Адам Устимович, 1909 р., с. Дубіївка, німець, освіта початкова, рахівник Шепетівського ліспромгоспу. Заарештований 16.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної шкідницької організації, шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.12.66. (П – 16085, архів УСБУ).

Зародюк Яків Устимович, 1904 р., с. Дубіївка, німець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 03.02.31. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 30.05.31 заборонено проживання у прикордонній смузі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.01.98. (П – 12687, архів УМВС).

Заторський Станіслав Віталійович, 1879 р., м. Шепетівка, поляк, неписьменний, котельник цукрозаводу. Заарештований 19.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.59. (П – 6618, ДАХмО).

Зауер Альберт Ернестовим, 1920 р., с. Дубіївка, німець, освіта початкова, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 18.10.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1756, архів УМВС).

Зауер Генріх Карлович, 1880 р., м. Славута, німець, малописьменний. Проживав у с. Дубіївка, колгоспник. Заарештований 21.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 26.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.12.89. (П – 24396, архів УСБУ).

Зауер Іда Ернестівна, 1923 р., с. Дубіївка, німкеня, утриманка. У 1936 р. вислана разом з братом в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 18.10.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1757, архів УМВС).

Захарець Іван Юрійович, 1909 р., с. Чотирбоки, українець, малописьменний, стрілочник ст. Чотирбоки. Заарештований 14.01.38. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 23.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.05.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.01.65. (П – 15588, ДАХмО).

Захарець Макар Карпович, 1885 р., с. Чотирбоки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 31.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.06.98. (П – 3244, ДАХмО).

Захарець Семен Семенович, 1909 р., с. Чотирбоки, українець, малописьменний, стрілочник ст. Чотирбоки. Заарештований 13.01.38. Звинувачення: антирадянська агітація, шкідництво. НКВС і Прокурором СРСР 23.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.05.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.11.61. (П – 10915, ДАХмО).

Захарець Степан Якович, 1893 р., с. Вербівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 19.02.38. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.06.89. (П – 18636, архів УСБУ).

Захарець Федір Сергійович, 1910 р., с. Чотирбоки, українець, освіта початкова,

військовослужбовець. Заарештований 24.08.40. Звинувачення: здався без опору в полон білофіннам. Особливою нарадою НКВС СРСР засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Московського ВО 03.04.58. (П – 6063, архів УСБУ).

Захарчук Семен Платонович, 1885 р., с. Мануїльське Теофіпольського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, сторож будівельної контори. Заарештований 31.10.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.06.98. (П – 3054, ДАХмО).

Захожа (Грицищина) Віра Іванівна, 1925 р., м. Шепетівка, українка, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір'ю в Дніпропетровську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 13 від 25.02.94 міськкомісії).

Захожий Іван Васильович, 1919 р., с. Корчик, українець, освіта вища. Проживав у м. Шепетівці, директор міськводоканалу. Заарештований 17.03.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 14.10.44 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.01.89. (П – 17026, архів УСБУ).

Захожий Іван Микитович, 1901 р., м. Шепетівка, українець, освіта середня, уповноважений по кінофікації. Заарештований 19.10.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.10.61. (П – 10955, архів УСБУ).

Зброжек-Блощук Семен Андрійович, 1901 р., с. Токарівка Жеринського р-ну Вінницької обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, землекоп «Союзводбуду». Заарештований 19.02.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 27.08.37 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований Генпрокуратурою України 16.06.93. (П – 28645, архів УСБУ).

Зведенюк Андрій Павлович, 1928 р., с. Романів, українець, утриманець. 1931 р. висланий разом з батьками у Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 28 від 21.08.93).

Зведенюк Ганна Павлівна, 1930 р., с. Романів, українка, утриманка. У 1931 р. вислана разом з батьками у Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 28 від 21.08.93).

Зведенюк Гнат Григорович, 1875 р., с. Романів, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий в Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 28 від 21.08.93).

Зведенюк Демид Олексійович, 1891 р., с. Хутір, українець, освіта початкова. Проживав у с. Городнявка, пасічник колгоспу. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений у 1947 р. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.11.89. (П – 21713, архів УСБУ).

Зведенюк Єлизавета Романівна, 1877 р., с. Романів, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як неблагонадійний елемент вислана у Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 28 від 21.08.93).

Зведенюк Лідія Романівна, 1925 р., с. Хутір, українка, освіта незакінчена середня, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 12.06.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 13.07.53. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2153, архів УМВС).

Зведенюк Марія Прокопівна, 1907 р., с. Романів, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як неблагонадійний елемент вислана у Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 28 від 21.08.93).

Зведенюк Павло Гнатович, 1906 р., с. Романів, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий у Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 28 від 21.08.93).

Звольський Станіслав Миколайович, 1910 р., с. Шитно Баранівського р-ну Житомирської обл., поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, робітник цукрозаводу. Заарештований 26.10.28. Звинувачення: ухилення від сплати у встановлений строк належних

платежів і податків. Особливою нарадою колегії ОДПУ 08.02.29 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.12.96. (П – 29679, архів УСБУ).

Зеленко Антон Валентинович, 1905 р., с. Романів Дзержинського р-ну, поляк, освіта вища. Проживав у смт Гриців, заступник уповноваженого по заготівлях Грицівського райвиконкому. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.09.38 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.12.56. (П – 4941, ДАХмО).

Зеленко Артем Остапович (Стасійович), 1894 р., с. Серединці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.02.98. (П – 15010, архів УСБУ).

Зеленко Ганна Мартинівна, 1926 р., с. Серединці, українка, малописьменна. Проживала у с. Березне, колгоспниця. Заарештована 28.04.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС 02.06.48 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.12.54 вирок відмінено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 23.02.93. (П – 4166, архів УСБУ).

Зеленська Анатолія Леонідівна, 1931 р., с. Цмівка, українка, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 16 від 22.04.93).

Зеленська Леоніда Іванівна, с. Цмівка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 16 від 22.04.93).

Зеленська Марія Іванівна, 1922 р., с. Ново-Млин Бахмацького р-ну Чернігівської обл., українка, освіта неповна середня. Проживала у с. Цмівка, колгоспниця. Заарештована 19.04.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 08.09.45 вислана у Новосибірську обл. на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 06.08.90. (П – 25827, ДАХмО).

Зеленська Ніна Цезарівна, 1920 р., с. Мальованка, полька, освіта початкова, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 02.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3541, архів УМВС).

Зеленська Олена Леонідівна, 1935 р., с. Цмівка, українка, немовля. У 1935 р. вислана разом з батьками у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 16 від 22.04.93).

Зеленський Бернард Станіславович, 1911 р., с. Буртин Полонського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, комірник МТС. Заарештований 21.05.38. Звинувачення: член «ПОВ», шкідник. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.04.58. (П – 6122, архів УСБУ).

Зеленський Леонід Йосипович, 1905 р., с. Цмівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 22.04.93, спр. № 16).

Зелінський Антон Францович, 1897 р., с. Ледянка Красилівського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, столяр. Заарештований 03.01.38. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Особливою нарадою НКВС СРСР 22.03.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.08.89. (П – 19337, архів УСБУ).

Зелінський Зеферин Францович, 1892 р., с. Конотоп, поляк, малописьменний. Проживав у с. Судимонт, селянин-одноосібник. Заарештований 20.08.29. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, тероризм. Шепетівським окружним судом 16.01.30 засуджений на 10 років позбавлення волі і конфіскацією майна. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.10.96. (П – 29631, архів УСБУ).

Зелінський Тимофій Ілліч, 1875 р., с. Хижники Старокостянтинівського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у смт Гриців, селянин-одноосібник. Заарештований 22.06.27. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Шепетівського округу 23.08.27 справу припинено. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.98. (П – 10400, архів УСБУ).

Зелюнко Флоріан Целестинович, 1904 р., с. Буртин Полонського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Хмелівка, лісоруб Славутського лісотрансгоспу. Заарештований 17.03.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.05.90. (П – 25633, архів УСБУ).

Зембицький Микола Миколайович, 1876 р., м. Варшава (Польща), поляк, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, майстер-розпилювач на лісозаводі. Заарештований 06.01.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Шепетівським опервідділом УДБ 17.01.36 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.98. (П – 162, ДАХмО).

Зіґмунт Михайло Андрійович, 1894 р., с. Демба Петраковської губ. (Польща), поляк, малописьменний. Проживав у с. Лотівка, працівник бурякорадгоспу Шепетівського цукрозаводу. Заарештований 09.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.05.89. (П – 18082, архів УСБУ).

Зільберман Йосип Азрільович, 1894 р., с. Березівка Новоушицького р-ну, єврей, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, робітник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою колегії ДПУ УРСР 05.04.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.05.89. (П – 17769, архів УСБУ).

Зінченко Федір Митрофанович, 1896 р., с. Мощенка Городнянського р-ну Чернігівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, бухгалтер ремонтно-будівельної контори. Заарештований 14.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6618, ДАХмО).

Золотухін Павло Пилипович, 1903 р., с. Єреміївка Роздільнянського р-ну Одеської обл., росіянин, освіта середня. Проживав на ст. Шепетівка, технік ст. Заарештований 21.03.33. Звинувачення: зрада Батьківщини. Козятинським дорожньо-транспортним відділом ДПУ УРСР 30.03.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.01.98. (П – 12573, архів УСБУ).

Зорич Євгенія Якимівна, 1898 р., с. Медведівка Волочиського р-ну, українка, малописьменна. Проживала у м. Шепетівці, домогосподарка. Заарештована 14.06.44. Звинувачення: антирадянська агітація. УМДБ Кам'янець-Подільської обл. 18.09.44 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 28.08.98. (П – 54, архів УСБУ).

І

Іванець Василина Андріївна, 1899 р., с. Хмелівка, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1937 р. як соціально небезпечний елемент вислана в Архангельську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 21 від 02.10.93).

Іванець Віктор (Віталій) Петрович, 1930 р., с. Хмелівка, українець, утриманець. У 1937 р. висланий разом з матір'ю в Архангельську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 21 від 02.10.93).

Іванець Микола Петрович, 1928 р., с. Хмелівка, українець, утриманець. У 1937 р. висланий разом з матір'ю в Архангельську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 21 від 02.10.93).

Іванець Петро Павлович, 1902 р., с. Дубрівка Баранівського р-ну Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Хмелівка, сторож керамзаводу. Заарештований 16.12.37. Звинувачення: контрреволюційна націоналістична діяльність, шпигунство. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.01.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.09.59. (П – 8201, архів УСБУ).

Іванець Юхим Артемович, 1869 р., с. Дубрівка Баранівського р-ну Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Городище, селянин-одноосібник. Заарештований 05.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою колегії ДПУ УРСР 07.04.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі умовно. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.2001. (П – 27524, ДАХмО).

Іваницька Франка Августівна, 1888 р., с. Хутір, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана в Луганську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 24 від 25.01.94).

Іваницька Юзефа Миколаївна, 1930 р., с. Хутір, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Луганську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 24 від 25.01.94).

Іваницька Яніна Адольфівна, 1928 р., с. Хутір, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Луганську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 6 від 26.03.92).

Іваницький Адольф Григорович, с. Хутір, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Луганську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 6 від 26.03.92).

Іваницький Антон Север'янович, 1899 р., с. Хутір, поляк, малописьменний, відправник лісоматеріалів Шепетівського ліспромгоспу. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 10.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.01.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П – 22449, архів УСБУ).

Іваницький Іван Миколайович, 1919 р., с. Хутір, поляк, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками в Луганську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.01.94, спр. № 24).

Іваницький Микола Іванович, 1888 р., с. Хутір, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий в Луганську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.01.94, спр. № 24).

Іваницький Рафаїл Романович, 1913 р., с. Хутір, поляк, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, слюсар депо ст. Заарештований 16.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 26.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 07.03.59. (П – 7270, архів УСБУ).

Іваницький Станіслав Антонович, 1908 р., с. Романів, поляк, малописьменний, лісоруб транспортного господарства ст. Шепетівка. Заарештований 31.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 05.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.03.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 25.09.73. (П – 16679, архів УСБУ).

Іванов Павло Дмитрович, 1891 р., м. Ізяслав, українець, малописьменний. Проживав у с. Хутір, лісник. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.05.38 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 11.07.59. (П – 22006, архів УСБУ).

Іванов-Поліщук Семен Антонович, 1895 р., с. Безводно Гродненської губ. (Польща), білорус, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, військовий керівник фельдшерської школи. Заарештований 14.10.37. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.08.57. (П – 13228, архів УСБУ).

Іванченко (Скаржевська) Раїса Іванівна, 1929 р., м. Шепетівка, українка, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 3 міськкомісії).

Івченко Федір Йосипович, 1891 р., с. Тарасівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Пліщин, швець. Заарештований 04.09.36. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 15.01.37 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 18.10.58. (П – 6971, архів УСБУ).

Ізбрехт Гедвіга Романівна, 1919 р., с. Михайлючка, німкеня, неписьменна, домогосподарка. У 1941 р. як особа німецької національності вислана в Казахстан, переселена в Комі АРСР. Звільнена із спецпоселення 24.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2896, архів УМВС).

Ізбрехт Герта Арнольдівна, 1893 р., с. Дубіївка, німкеня, освіта початкова, домогосподарка. Заарештована 27.03.31. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Трійкою колегії ДПУ УРСР 23.07.31

вислана на 5 років у Північний край. Реабілітована військпрокуратурою Прикарпатського ВО 19.06.89. (П – 22379, архів УСБУ).

Ізбрехт Едмунд Карлович, 1903 р., с. Михайлючка, німець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 277, архів УМВС).

Ізбрехт Емілія Карлівна, 1888 р., с. Дубіївка, німкеня, неписьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 09.03.31. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 30.05.31 засуджена на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 19.01.98. (П – 12687, архів УСБУ).

Ізбрехт Ірма Карлівна, 1921 р., с. Дубіївка, німкеня, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 13.08.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1747, архів УМВС).

Ізбрехт Карл Фрідріхович, 1895 р., с. Дубіївка, німець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа німецької національності висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1747, архів УМВС).

Ізбрехт Куно Рейнгольдович, 1914 р., с. Дубіївка, німець, освіта незакінчена середня, селянин-одноосібник. Заарештований 16.02.31. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 30.05.31 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.01.98. (П – 12688, архів УСБУ).

Ізбрехт Матильда Михайлівна, 1898 р., с. Дубіївка, німкеня, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа німецької національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1747, архів УМВС).

Ізбрехт Раймонд Юлійович, 1919 р., с. Михайлючка, німець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1941 р. як особа німецької національності висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 29.12.55. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2823, архів УМВС).

Ізгор Андрій Тихонович, 1900 р., с. Мальчинці (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у с. Городнявка, голова сільради. Заарештований 04.08.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.04.59. (П – 7431, архів УСБУ).

Ільченко Вікентій Тихонович, 1890 р., с. Велика Шкарівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 15.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.08.89. (П – 19648, архів УСБУ).

Ільченко Домнікія Данилівна, 1904 р., смт Гриців, українка, малописьменна, домогосподарка. Заарештована 22.11.46. Звинувачення: член сім'ї зрадника Батьківщини. Особливою нарадою МДБ СРСР 20.05.47 вислана в Казахстан на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 14.08.90. (П – 26033, архів УСБУ).

Ільченко Мефодій Никифорович, 1888 р., смт Гриців, українець, малописьменний, пенсіонер. Заарештований 22.11.46. Звинувачення: член сім'ї зрадника Батьківщини. Особливою нарадою МДБ СРСР 20.05.47 висланий в Казахстан на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.08.90. (П – 26033, архів УСБУ).

Ільченко Федір Григорович, 1911 р., смт Гриців, українець, малописьменний, інспектор районного центрального статуправління. Заарештований 03.05.45. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 23.09.47 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 118, архів УСБУ).

Ільчук Микита Максимович, 1883 р., с. Сульжин, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 02.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 18.02.59. (П – 7165, архів УСБУ).

Ільчук Филимон Федорович, 1896 р., с. Хотин Рівненського р-ну Рівненської обл., українець, освіта початкова. Проживав у

с. Чотирбоки, голова сільради. Заарештований 08.08.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації, шпигун. НКВС і Прокурором СРСР 10.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.11.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 14.04.59. (П – 7523, архів УСБУ).

Іопп Уляна Едуардівна, 1888 р., с. Топча Межиріцького р-ну Рівненської обл., німкеня, неписьменна. Проживала у с. Дубіївка, колгоспниця. Заарештована 15.12.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда, шпигунство. НКВС СРСР 07.02.38 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний 29.02.38. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 25.05.89. (П – 21487, ДАХмО).

Іщук Антон Іванович, м. Шепетівка, українець, утриманець. У 1938 р. висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. міськкомісії № 4 від 15.02.95).

Іщук Григорій Іванович, м. Шепетівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1939 р. як неблагонадійний елемент висланий в Красноярський край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. міськкомісії № 2 від 04.09.96).

Іщук Іван Оверкович, 1889 р., м. Шепетівка, українець, освіта початкова, секретар Шепетівського відділення держбанку. Заарештований 03.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 25.12.37 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 29.07.58. (П – 6435, ДАХмО).

Іщук Ілля Олексійович, 1885 р., с. Жолудки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 27.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 180, архів УМВС).

Іщук Леонід Іванович, м. Шепетівка, українець, утриманець. У 1938 р. висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. міськкомісії № 4 від 15.02.95).

Іщук Леонтій Олександрович, 1881 р., с. Пиляї, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 03.02.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.97. (П – 14610, ДАХмО).

Іщук Марія Уліянівна, м. Шепетівка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1939 р. як соціально небезпечний елемент вислана у Красноярський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. міськкомісії № 2 від 04.09.96).

Іщук Олександр Григорович, м. Шепетівка, українець, утриманець. У 1939 р. висланий разом з батьками у Красноярський край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. міськкомісії № 2 від 04.09.96).

Й

Йоф (Красавіна) Ганна Рудольфівна, 1923 р., с. Дубіївка, німкеня, освіта незакінчена середня, селянка-одноосібниця. У 1941 р. як особа німецької національності вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 03.06.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 2769, архів УМВС).

К

Кабацький Яків Сергійович, 1910 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, машиніст електровоза на шахті № 17 Донецької обл. Заарештований 25.11.41. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС по охороні тилу 6-ї армії 06.12.41 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Помер 09.06.42 у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.02.92. (П – 27491, архів УСБУ).

Казалінов (Козалінов) Дмитро Юхимович, 1894 р., с. Мале Вочарово Горьківської обл. (Росія), росіянин, освіта початкова. Проживав у с. Судилків, носильник ст. Шепетівка-1. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.10.59. (П – 8520, архів УСБУ).

Казмірчук Іван Гнатович, 1905 р., с. Саверці, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 02.05.45. Звинувачення: антирадянська агітація. Контррозвідкою 17 артилерійської дивізії 27.01.46 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.98. (П – 4318, ДАХмО).

Казмірчук Яків Васильович, 1900 р., с. Савичі, українець, неписьменний, робітник ст. Шепетівка. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 06.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.08.89. (П – 19690, архів УСБУ).

Казнах (Align Align) Омелян Федорович, 1896 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, робітник. Особливою нарадою колегії ОДПУ 08.04.27 як соціально небезпечний елемент засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.03.93. (П – 28534, архів УСБУ).

Калениченко Дмитро Павлович, 1902 р., с. Канівщина Прилуцького р-ну Чернігівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, помічник керівника політвідділу Шепетівського міськвідділу міліції. Заарештований 23.06.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС Кам’янець-Подільської обл. 17.03.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.97. (П – 3941, ДАХмО).

Каленська Емілія Миколаївна, с. Городище, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3561, архів УМВС).

Каленська Марія Карлівна, с. Городище, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3561, архів УМВС).

Каленська Ніна Миколаївна, 1922 р., с. Городище, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з матір’ю в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 17.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3561, архів УМВС).

Каленський Володимир Йосипович, 1899 р., с. Судимонт, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.08.29. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Шепетівським окрсудом 16.01.30 засуджений на 10 років позбавлення волі у концтаборі з конфіскацією майна. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.10.96. (П – 29631, архів УСБУ).

Каленюк Артем Іванович, 1887 р., с. Ліски Білогірського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, столяр цегельного заводу. Заарештований 01.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Помер 20.10.42. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 09.02.63. (П – 12608, архів УСБУ).

Каленюк Давид Никифорович, 1890 р., хут. Маївка Острозького р-ну Рівненської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Жилинці, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою колегії ДПУ УРСР 05.04.33 засуджений на 10 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.05.89. (П – 17959, ДАХмО).

Каленюк Федір Несторович, 1891 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, робітник міської лазні. Заарештований 28.05.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 11.02.58. (П – 5349, ДАХмО).

Калиновська Софія Адольфівна, 1927 р., с. Коськів, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір’ю в Одеську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 23 від 21.12.93).

Калиновська Ядвіга Володимирівна, 1904 р., с. Коськів, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в Одеську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 23 від 21.12.93).

Калиновський Адольф Людвігович, 1901 р., с. Коськів, поляк, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 08.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.06.89. (П – 18456, архів УСБУ).

Калиновський Владислав Людвігович, 1898 р., с. Коськів, поляк, малописьменний, конюх колгоспу. Заарештований 29.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.11.57. (П – 5220, архів УСБУ).

Калиновський Йосип Степанович, 1872 р., с. Гнатки Старокостянтинівського р-ну,

поляк, малописьменний. Проживав у с. Сульжин, десятник 6-ї дорожньо-транспортної дільниці. Заарештований 02.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 18.02.59. (П – 7165, архів УСБУ).

Калиновський Михайло Федорович, 1891 р., с. Мохнатово Гродненської губ., українець, малописьменний. Проживав у с. Траулин, селянин-одноосібник. Заарештований 20.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 30.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.07.89. (П – 18504, архів УСБУ).**Калиновський Степан Вікторович**, 1915 р., с. Коськів, поляк, малописьменний. Проживав у с. Курганівка, селянин-одноосібник. Заарештований 06.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 25.09.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.10.89. (П – 20830, ДАХмО).

Калініна (Окуневич) Франка Йосипівна, 1935 р., с. Хутір, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками у Луганську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 36 від 24.03.95).

Калмиков Сергій Олександрович, 1904 р., м. Вольськ Саратовської обл. (Росія), росіянин, малописьменний. Проживав у с. Рилівка, секретар сільради. Заарештований 09.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Шепетівським дільничним прокурором 22.03.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.01.98. (П – 12506, архів УСБУ).

Калюжнюк Севастян Климентійович, 1872 р., с. Велика Рішнівка, українець, малописьменний, конюх Шепетівського транспортно-лісового господарства. Заарештований 25.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Славутськтим прикордонним загоном 17.04.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.06.97. (П – 12476, ДАХмО).

Калюк Іван Петрович, 1873 р., с. Слобідка-Красилівська Красилівського р-ну, українець, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, конюх. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. ГУДБ НКВС ст. Шепетівка 13.01.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.09.98. (П – 2846, архів УСБУ).

Камберг Олександр Іванович, 1880 р., с. Кожане Устя Псковської губ. (Росія), латиш, освіта незакінчена середня. Проживав у м. Шепетівці, викладач німецької мови. Заарештований 22.06.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Київської обл. 21.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.10.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 25.05.89. (П – 21608, архів УСБУ).

Камінська Олена Станіславівна, 1909 р., м. Шепетівка, полька, освіта початкова, офіціантка. Заарештована 09.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 19.09.37 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний 20.09.37. Реабілітована колегією з кримінальних справ Верховного Суду СРСР 18.04.57. (П – 4690, архів УСБУ).

Камінський Валеріан Йосипович, 1912 р., с. Вовківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. УНКВС Вінницької обл 13.10.35 як соціально небезпечний елемент висланий у Карелію. Звільнений із спецпоселення 07.05.47. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3214, архів УМВС).

Камінський Дмитро Антонович, 1902 р., с. Радзивилів Рівненської обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, робітник ст. Шепетівка. Заарештований 21.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. УНКВС Вінницької обл. 07.10.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 8515, архів УСБУ).

Камінський Михайло Францович, 1890 р., с. Судилків, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 353, архів УМВС).

Камінський Сергій Микитович, 1905 р., с. Христівка Ізяславського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, охоронник окрвідділення споживчого товариства. Заарештований 14.10.37. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до

розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.10.89. (П – 22714, архів УСБУ).

Камлук Дмитро Павлович, 1904 р., с. Судилків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1937 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 30 від 25.07.94).

Камлук Євгенія Гнатівна, 1905 р., с. Судилків, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1937 р. як соціально небезпечний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 30 від 25.07.94).

Камлук Ольга Дмитрівна, 1934 р., с. Судилків, українка, утриманка. У 1937 р. вислана разом з батьками за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 30 від 25.07.94).

Камфорович Володимир Іванович, 1893 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, робітник. Заарештований 02.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація, шкідництво. НКВС і Прокурором СРСР 09.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.11.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 13.03.59. (П – 7538, архів УСБУ).

Камфорович Станіслав Іванович, 1905 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, судовий виконавець нарсуду м. Шепетівка. Заарештований 01.06.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 19.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.09.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 18.04.57. (П – 4690, архів УСБУ).

Капелюх Василь Степанович, 1878 р., с. Мокіївці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Капелюх Ганна Василівна, 1911 р., с. Мокіївці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Красноярський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Капелюх Дмитро Михайлович, 1884 р., с. Мокіївці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 19.09.59. (П – 8538, ДАХмО).

Капелюх Йосип Якович, 1886 р., с. Мокіївці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.05.32 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.01.98. (П – 12771, ДАХмО).

Капелюх Карпо Іванович, 1900 р., с. Мокіївці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як антирадянський елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Капелюх Ксенія Петрівна, 1887 р., с. Мокіївці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент вислана у Красноярський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Капелюх Купріян Васильович, 1901 р., с. Мокіївці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Капелюх Марина Василівна, 1915 р., с. Мокіївці, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками у Красноярський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Капелюх Михайло Іванович, 1889 р., с. Мокіївці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 20.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 30.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.07.89. (П – 18535, ДАХмО).

Капелюх Михайло Іванович, 1897 р., с. Мокіївці, українець, малописьменний, коваль «Ушосдору». Заарештований 10.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок

виконаний 17.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.08.89. (П – 20152, архів УСБУ).

Капелюх Петро Іванович, 1900 р., с. Мокіївці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як соціально небезпечний елемент висланий в Іркутську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 9 від 30.06.92).

Капелюх Роман Іванович, 1877 р., с. Пиляї, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 16 від 22.04.93).

Капелюх Степанида Захарівна, 1900 р., с. Мокіївці, українка, неписьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 18.05.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 15.05.53. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2110, архів УМВС).

Капелюх Федір Якович, 1882 р., с. Мокіївці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 01.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 11.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.06.98. (П – 3307, ДАХмО).

Капітан Іван Васильович, 1894 р., с. Вишнів Волинської обл., українець, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, робітник на будівництві залізничної дороги. Заарештований 08.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.01.60. (П – 9178, архів УСБУ).

Каплан Олександр Іванович, 1906 р., с. Жолудки, українець, малописьменний. Проживав у с. Вовківчики, колгоспник. Заарештований 05.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 22.11.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 15.01.60. (П – 8911, ДАХмО).

Капланська Галина Мартинівна, 1929 р., с. Сенігів, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 23 від 21.12.93).

Капланська Марія Андріївна, 1903 р., с. Сенігів, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 23 від 21.12.93).

Капланська Францішка Мартинівна, 1932 р., с. Сенігів, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 23 від 21.12.93).

Капланський Мартин Йосипович, 1903 р., с. Сенігів, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 23 від 21.12.93).

Каплун Григорій Петрович, 1903 р., смт Нова Ушиця, українець, освіта початкова. Проживав у с. Поляна, голова сільради. Заарештований 23.07.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Колегією Вінницького облсуду 04.12.37 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.06.91. (П – 26514, архів УСБУ).

Караван Василь Миколайович, 1911 р., м. Славута, українець, малописьменний. Проживав у с. Хутір, ремонтний робітник на залізниці. Заарештований 27.04.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 15.09.62. (П – 11835, архів УСБУ).

Караван Дарія Йосипівна, 1902 р., с. Хутір, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент вислана в Сибір. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.07.94, спр. № 30).

Караван Михайло Миколайович, 1894 р., с. Хутір, українець, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, складач поїздів. Заарештований у 1937 р. Звинувачення: шкідництво. НКВС і Прокурором СРСР 26.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.01.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 06.06.59. (П – 7798 архів УСБУ).

Караван Михайло Павлович, 1896 р., с. Хутір, українець, освіта початкова. Проживав

у м. Шепетівці, конюх воєнізованої пожежної команди ст. Шепетівка. Заарештований 18.07.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Вінницької обл. 29.06.45 засуджений на 20 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.06.91. (П – 26622, архів УСБУ).

Каргель Бернгард Іванович, 1909 р., с. Дубіївка, німець, освіта початкова, колгоспник. У 1941 р. як особа німецької національності висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 24.01.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 791, архів УМВС).

Кардашов Олексій Людвігович, 1890 р., с. Бортники Мінської губ. (Білорусь), білорус, малописьменний. Проживав у с. Білокриниччя, без визначених занять. Заарештований 18.09.26. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою ОДПУ 08.04.27 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.03.93. (П – 28534, архів УСБУ).

Кармаш Марія Семенівна, 1906 р., с. Судилків, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1948 р. за ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі вислана в Тюменську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 63 від 12.06.01).

Карнатовський Генріх Мартинович, с. Михайлючка, німець, неписьменний. Проживав у с. Хмелівка, колгоспник. Заарештований 23.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.09.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6616, ДАХмО).

Карнатовський Томаш Миколайович, 1898 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, слюсар цукрозаводу. Заарештований 09.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.12.37 у м. Шепетівці. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 28.09.57. (П – 4990, ДАХмО).

Карпінська Валентина Едуардівна, 1898 р., с. Круглик, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як соціально небезпечний елемент вислана у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 17 від 25.05.93).

Карпінська Леокадія Романівна, 1921 р., с. Круглик, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 28 від 26.05.94).

Карпінська Лілія Францівна, 1929 р., с. Круглик, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 17 від 25.05.93).

Карпінська Олена Йосипівна, 1903 р., с. Круглик, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як соціально небезпечний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 28 від 26.05.94).

Карпінська Яніна Романівна, 1928 р., с. Круглик, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 28 від 26.05.94).

Карпінський Василь Романович, 1921 р., с. Круглик, поляк, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 28 від 26.05.94).

Карпінський Роман Антонович, 1897 р., с. Круглик, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 28 від 26.05.94).

Карпінський Франц Антонович, 1902 р., с. Круглик, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як соціально небезпечний елемент висланий в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 17 від 25.05.93).

Карплюк Василь Іванович, 1895 р., с. Городнявка, українець, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, завгосп транспортної школи. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 11.12.37. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 13.05.58. (П – 6240, архів УСБУ).

Карплюк Микола Іванович, 1894 р., с. Городнявка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 27.03.30 як антирадянський елемент

висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 359, архів УМВС).

Карпович Броніслав Йосипович, 1882 р., м. Шепетівка, поляк, освіта середня, головний бухгалтер Шепетівського цукрозаводу. Заарештований 07.11.21. Волинською ГубЧК 31.12.21 засуджений до розстрілу. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.12.93. (П – 28876, архів УСБУ).

Карпович Ванда Сигізмундівна, 1884 р., с. Низи Сумської обл., полька, освіта неповна середня. Проживала у м. Шепетівці, домогосподарка. Заарештована 06.11.21. Волинською ГубЧК 31.12.21 засуджена до розстрілу. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 16.12.93. (П – 28876, архів УСБУ).

Карпосюк Іван Лук'янович, 1867 р., с. Хутір, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 07.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 16.03.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.02.98. (П – 11713, ДАХмО).

Карпусь Дмитро Захарович, 1897 р., с. Стрільці Чернігівської обл., українець, малописьменний, член ВКП(б) до 1938 р. Проживав у с. Судилків, інструктор політвідділу ст. Шепетівка. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Південно-Західної залізниці 19.12.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.07.98. (П – 2828, архів УСБУ).

Катериненко Григорій Іванович, 1902 р., ст. Слобідка Кам'янець-Подільського р-ну, українець, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Шепетівці, начальник пісочного промислу Шепетівського ліспромгоспу. Заарештований 08.08.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.11.56. (П – 4373, архів УСБУ).

Кауц Ванда Вільгельмівна, 1921 р., с. Нова Марківка Поліського р-ну Київської обл., німкеня, малописьменна. Проживала у с. Велика Шкарівка, селянка-одноосібниця. Особливою нарадою НКВС СРСР за зраду Батьківщини засуджена на 5 років позбавлення волі у ВТТ. У 1949 р. як особа німецької національності вислана у Красноярський край. Звільнена із спецпоселення 12.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3317, архів УМВС).

Кауц Ельза Георгіївна, 1901 р., с. Михайлючка, німкеня, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як соціально небезпечний елемент вислана у біломорсько-балтійські табори. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3088, архів УМВС).

Кауц Людвіг Готлібович, 1896 р., с. Михайлючка, німець, освіта середня, селянин-одноосібник. У 1935 р. як соціально небезпечний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Звільнений із спецпоселення 07.05.47. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3088, архів УМВС).

Кауц Рейнгард Людвігович, 1925 р., с. Михайлючка, німець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками у біломорсько-балтійські табори. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3088, архів УМВС).

Кауц Фріда Людвігівна, 1923 р., с. Михайлючка, німкеня, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками у біломорсько-балтійські табори. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3088, архів УМВС).

Качановський Аполлінарій Францович, 1903 р., с. Війтівці Волочиського р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, зав. обозом виконавця робіт 2-го відділу «Укрбудколії». Заарештований 08.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 16.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 28.04.63. (П – 12670, архів УСБУ).

Кашперук Олександр Ілліч, 1897 р., м. Шепетівка, українець, неписьменний, робітник лісопильного заводу. Заарештований 26.07.37. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 11.08.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.08.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.10.89. (П – 21302, ДАХмО).

Квятковська Антоніна Андріївна, 1905 р., м. Рівне, українка, малописьменна. Проживала на ст. Шепетівка, домогосподарка. Заарештована 29.01.30. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 24.06.30 вислана з прикордонної смуги на 3 роки. Реабілітована військпрокуратурою Прикарпатського ВО 25.05.89. (П – 22894, архів УСБУ).

Квятковська Антоніна Іванівна, с. Цмівка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2603, архів УМВС).

Квятковська Станіслава Рафаїлівна, с. Цмівка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2603, архів УМВС).

Квятковська Юлія Андріївна, 1912 р., с. Цмівка, полька, освіта початкова, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 23.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5197, архів УМВС).

Квятковський Альбін Миколайович, 1883 р., с. Цмівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.07.38. Звинувачення: диверсійно-шпигунська діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 07.05.59. (П – 7393, ДАХмО).

Квятковський Антон Вікентійович, 1889 р., с. Мальованка, поляк, малописьменний, бондар артілі деревокомбінату. Заарештований 27.04.38. Звинувачення: шпигун, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 04.10.38 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.06.58. (П – 6466, архів УСБУ).

Квятковський Володимир Рафаїлович, 1929 р., с. Цмівка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 01.03.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2603, архів УМВС).

Квятковський Денис Мартинович, 1928 р., с. Судимонт, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з матір'ю у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2574, архів УМВС).

Квятковський Євгеній Євстахійович, 1932 р., с. Цмівка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками у Казахстан. Звільнений із спецпоселення у 1956 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5194, архів УМВС).

Квятковський Іван Броніславович, с. Цмівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2603, архів УМВС).

Квятковський Іван Рафаїлович, с. Цмівка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2603, архів УМВС).

Квятковський Іван Станіславович, 1906 р., с. Цмівка, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Михайлючка, тесля цегельного заводу. Заарештований 22.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 20.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.05.89. (П – 17695, архів УСБУ).

Квятковський Йосип Вікентійович, 1902 р., с. Михайлючка, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Мальованка, пічник. Заарештований 14.04.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 29.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.01.98. (П – 14741, архів УСБУ).

Квятковський Йосип Іванович, 1903 р., с. Михайлючка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 13.08.60. (П – 9712, архів УСБУ).

Квятковський Мар'ян Адольфович, 1911 р., с. Цмівка, поляк, малописьменний. Проживав ст. Заморочення, столяр керамзаводу. Заарештований 08.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 01.10.57. (П – 5160, архів УСБУ).

Квятковський Микола Кузьмич, 1906 р., с. Судилків, поляк, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, бригадир колії. Заарештований 03.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Вирок виконаний.

Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.08.89. (П – 19336, ДАХмО).

Квятковський Нарцис Станіславович, 1911 р., с. Цмівка, поляк, малописьменний. Проживав у с. Михайлючка, тесля цегельного заводу. Заарештований 22.09.37. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 20.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 11.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.06.89. (П – 18752, архів УСБУ).

Квятковський Станіслав Антонович, 1875 р., с. Цмівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.10.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 05.02.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.06.97. (П – 12355, ДАХмО).

Квятковський Станіслав Михайлович, 1907 р., с. Цмівка, поляк, освіта початкова, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 23.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5195, архів УМВС).

Квятковський Федір Станіславович, 1932 р., с. Цмівка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 26.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5196, архів УМВС).

Кейн Антон Арнольдович, 1925 р., с. Михайлючка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Керн Арнольд Домінікович, 1898 р., с. Михайлючка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Кейн Ванда Арнольдівна, 1936 р., с. Михайлючка, полька, немовля. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Кейн Ізабелла Арнольдівна, 1936 р., с. Михайлючка, полька, немовля. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Кейн Марцеліна Станіславівна, 1900 р., с. Михайлючка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Кейн Франц Арнольдович, 1927 р., с. Михайлючка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Келе Ольга Фрідріхівна, 1919 р., с. Михайлючка, німкеня, неписьменна, кухарка. У 1941 р. як особа німецької національності вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 30.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2352, архів УМВС).

Керекеша Макар Якович, 1906 р., м. Браїлів Вінницької обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Савичі, зав. фермою. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.06.69. (П – 16479, архів УСБУ).

Керекеша Михайло Якович, 1899 р., м. Браїлів Вінницької обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Савичі, колгоспник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.08.89. (П – 19535, архів УСБУ).

Кержковський Станіслав Федорович, 1893 р., м. Варшава (Польща), поляк, освіта початкова. Проживав у с. Цмівка, зав. цегельного заводу. Заарештований 10.08.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 28.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 11.02.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 04.03.58. (П – 13578, ДАХмО).

Керпач Олександр Васильович, 1889 р., с. Білопіль, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.11.29. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ОДПУ 18.01.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.04.98. (П – 5559, ДАХмО).

Кизюк Тарас Гнатович, 1886 р., с. Кустовичі Гродненської губ. (Білорусь), білорус,

малописьменний. Проживав у с-щі Ленінське при ст. Шепетівка, кухар робітничої їдальні. Заарештований 03.10.30. Звинувачення: шпигунство. Трійкою колегії ДПУ УРСР 27.01.31 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 17.07.90. (П – 26114, архів УСБУ).

Килимник Рахіль Зусівна, 1910 р., смт Гриців, єврейка, малописьменна, рахівник промартілі «Червоний робітник». Заарештована 07.03.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний 21.09.38. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 26.04.01. (П – 22358, ДАХмО).

Килимник Шмуль Срульович, 1909 р., смт Гриців, єврей, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, бухгалтер будівельної контори № 2. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.11.89. (П – 25236, архів УСБУ).

Кирилюк Ананій Ісакович, 1895 р., с. Сурож Кременецького пов. (Польща), українець, малописьменний, член ВКП(б) до 1938 р. Проживав у м. Шепетівці, агент з постачання цегельного заводу. Заарештований 04.07.38. Звинувачення: шпигунство, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П – 22839, архів УСБУ).

Кирилюк Григорій Ігнатович, с. Махаринці Козятинського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, заввідділу райспоживспілки. Заарештований 09.01.29. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 03.02.30 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.05.89. (П – 18316, ДАХмО).

Кирилюк Яків Антонович, 1888 р., с. Пліщин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий в Казахстан на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.12.97. (П – 14877, ДАХмО).

Кириченко (Орловська) Софія Казимирівна, 1930 р., м. Шепетівка, полька, утриманка. У 1937 р. вислана разом з матір'ю в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 7534, архів УСБУ).

Кирпач Олександр Васильович, 1888 р., с. Білопіль, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.07.89. (П – 18533, ДАХмО).

Кисельов Купріян Іванович, 1891 р., с. Нова Шура Тульчинського р-ну Вінницької обл., росіянин, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, управитель будинками ст. Шепетівка-1. Заарештований 15.10.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Лінійним судом Південно-Західної залізниці 14.03.39 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Залізничною колегією Верховного Суду СРСР 07.08.39 вирок скасовано, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2852, архів УСБУ).

Кисельова Парасковія Миколаївна, 1901 р., с. Желєзниця Пінського пов. (Польща), українка, малописьменна. Проживала на ст. Шепетівка, робітниця житлово-будівельної дистанції. Заарештована 04.12.37. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджена на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована військпрокуратурою Прикарпатського ВО 09.02.90. (П – 24617, ДАХмО).

Киселюк Андрій Федорович, 1895 р., с. Пляшева Червоноармійського р-ну Рівненської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Хутір, колгоспник. Заарештований 12.01.35. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 16.08.35 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.04.89. (П – 17355, архів УСБУ).

Кисіль Ісидор (Сидір) Минович, 1908 р., смт Мокра Калигірка Катеринопільського р-ну Черкаської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Хролин, колгоспник. Заарештований 16.10.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 04.12.36 засуджений на

5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований пленумом Верховного Суду УРСР 09.12.66. (П – 16089, архів УСБУ).

Кищук Лідія Йосипівна, 1926 р., м. Шепетівка, українка, освіта неповна середня, посудомийниця німецької військової частини. Заарештована 11.09.44. Звинувачення: підозра у шпигунстві. Управлінням контррозвідки «Смерш» 4-го Українського фронту 08.12.44 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 18.03.98. (П – 8730, архів УСБУ).

Кільберт Бернат Данилович, 1928 р., с. Михайлючка, німець, утриманець. У 1936 р. висланий разом з матір'ю в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 15.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2760, архів УМВС).

Кільберт Берта Олександрівна, с. Михайлючка, німкеня, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа німецької національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2760, архів УМВС).

Кільберт Герберт Адольфович, 1922 р., с. Дубіївка, німець, утриманець. У 1936 р. висланий разом з матір'ю у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1746, архів УМВС).

Кільберт Герц Адольфович, 1914 р., с. Дубіївка, німець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа німецької національності висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1746, архів УМВС).

Кільберт Емілія Вільгельмівна, 1888 р., с. Дубіївка, німкеня, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа німецької національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1746, архів УМВС).

Кільберт Зиґмунд Адольфович, 1926 р., с. Дубіївка, німець, утриманець. У 1936 р. з батьками висланий разом з матір'ю в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 13.08.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1746, архів УМВС).

Кільберт Фріда Данилівна, 1925 р., с. Михайлючка, німкеня, утриманка. У 1936 р. вислана разом з матір'ю в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 20.08.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1733, архів УМВС).

Кіндер Іван Федорович, 1928 р., с. Судилків, українець, утриманець. У 1937 р. як неблагонадійний елемент висланий у м. Казань. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 19 від 28.07.93).

Кіндер Федір Кіндратович, 1896 р., с. Судилків, українець, малописьменний, приймальник лісоматеріалів 103-ї буддільниці. Заарештований 05.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 01.11.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.01.59. (П – 7260, архів УСБУ).

Кіндрас Віктор Олексійович, 1881 р., с. Борушківці Любарського р-ну Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, робітник радгоспу у с. Котелянка Полонського р-ну. Заарештований 22.05.35. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Спеціальною колегією Вінницького облсуду 09.10.35 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 31.08.66. (П – 2304, архів УСБУ).

Кіссер Антоніна Самійлівна, 1923 р., с. Михайлючка, німкеня, освіта початкова, колгоспниця. У 1944 р. евакуйована у Німеччину. У 1945 р. як особа німецької національності вислана в Свердловську обл. Звільнена із спецпоселення у 1954 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 85, архів УМВС).

Кіссер Матильда Августівна, 1895 р., Новоград-Волинський р-н Житомирської обл., німкеня, неписьменна. Проживала у с. Михайлючка, домогосподарка. У 1944 р. евакуйована у Німеччину. У 1945 р. як особа німецької національності вислана в Свердловську обл. Звільнена із спецпоселення у 1956 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 86, архів УМВС).

Клат Еміль Єфремович, 1893 р., с. Дубіївка, німець, освіта початкова. Проживав у с. Хмелівка, зав. господарства колгоспу. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.05.89. (П – 17671, ДАХмО).

Клепан-Кіссер Ольга Готлібівна, 1923 р., с. Михайлючка, німкеня, освіта початкова, домогосподарка. У 1944 р. евакуйована

в Німеччину. У1945 р. як особа німецької національності вислана у Свердловську обл. Звільнена із спецпоселення у 1956 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 87, архів УМВС).

Клепарський Адам Йосипович, 1894 р., с. Бриків Шумського р-ну Тернопільської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, бухгалтер будконтори № 4. Заарештований 28.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.05.89. (П – 17657, ДАХмО).

Клепарський Роман Йосипович, 1896 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, бригадир ст. Шепетівка. Заарештований 01.08.37. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 20.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 01.11.37. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 31.07.59. (П – 8024, архів УСБУ).

Клепацька Леокадія Антонівна, 1926 р., с. Хмелівка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 28 від 26.05.98).

Клепацька Розалія Андріївна, 1897 р., с. Судимонт, полька, малописьменна, робітниця цегельного заводу. Заарештована 10.07.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 11.12.44 засуджена на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 07.03.90. (П – 25351, архів УСБУ).

Клепацький Володимир Петрович, 1926 р., с. Судимонт, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 16.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5198, архів УМВС).

Клепацький Геннадій Антонович, 1926 р., с. Хмелівка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 28 від 26.05.98).

Клепацький Іван Антонович, 1922 р., с. Хмелівка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 28 від 26.05.98).

Клепацький Іван Карлович, 1890 р., с. Судимонт, поляк, малописьменний, тесляр цегельного заводу. Заарештований 10.04.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 08.09.45 засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.03.90. (П – 25354, архів УСБУ).

Клепацький Михайло Антонович, 1924 р., с. Хмелівка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 28 від 26.05.98).

Клецовський Іван Миколайович, 1911 р., с. Михайлючка, поляк, малописьменний. Проживав у с. Червоний Цвіт, лісоруб лісництва. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Вінницьким облвідділом ДПУ 17.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.04.98. (П – 5014, ДАХмО).

Клигер Бенціон Лейзерович, 1907 р., смт Гриців, єврей, малописьменний, без визначених занять. Заарештований 01.08.26. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ОДПУ 15.10.26 висланий у Казахстан на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.11.93. (П – 28860, архів УСБУ).

Климентьєв Леонтій Дмитрович, 1893 р., с. Білокриниччя, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 06.04.30. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 27.04.30 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.07.89. (П – 19135, архів УСБУ).

Климов Костянтин Ілліч, 1903 р., с. Козацьке Курської губ. (Росія), росіянин, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, інструктор окружної ради відділу сприяння обороні. Заарештований 01.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.08.89. (П – 20066, архів УСБУ).

Климов Степан Йосипович, 1873 р., с. Устловка Томської губ. (Росія), росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, сезонний робітник. Заарештований 15.03.31. Звинувачення: шпигунство. Трійкою колегії ДПУ УРСР 30.10.31 висланий у Північний край

на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 12.07.90. (П – 26200, ДАХмО).

Климович Василь Іванович, 1894 р., м. Шепетівка, українець, освіта початкова, носильник на залізничному вокзалі ст. Шепетівка. Заарештований 24.04.38. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. Трійкою Київського облуправління НКВС 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.10.38. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 10.10.58. (П – 6828, архів УСБУ).

Климчук Деомид Петрович, 1905 р., с. Майдан-Лабунь, українець, малописьменний, вантажник ст. Заморочення Південно-Західної зал. Заарештований 15.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.08.89. (П – 19973, архів УСБУ).

Климчук Мелетій Петрович, 1897 р., с. Майдан-Лабунь, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, комірник ст. Шепетівка. Заарештований 22.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Київської обл. 22.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 04.10.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П – 22843, архів УСБУ).

Климчук Степан Макарович, 1908 р., с. Майдан-Лабунь, українець, малописьменний, робітник на вузькоколійній залізниці ст. Заморочення. Заарештований 04.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Козятинським дорожньо-транспортним відділом ДПУ 29.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.01.98. (П – 12226, архів УСБУ).

Кличков Іван Пилипович, 1923 р., с. Пліщин, українець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 16 від 22.04.93).

Кличков Пилип Васильович, 1888 р., с. Пліщин, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як соціально небезпечний елемент висланий в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 16 від 22.04.93).

Кличкова Любов Пилипівна, 1918 р., с. Пліщин, українка, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 16 від 22.04.93).

Кличкова (Батенко) Марія Пилипівна, 1926 р., с. Пліщин, українка, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 16 від 22.04.93).

Кличкова Оксана Парфенівна, с. Пліщин, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як соціально небезпечний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 16 від 22.04.93).

Кліх Георгій Іванович, 1903 р., м. Ялта, чех, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, старший рахівник вагонно-ремонтного пункту. Заарештований 24.12.34. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 26.04.35 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.04.89. (П – 17255, ДАХмО).

Клопотовська Євгенія Олексіївна, 1914 р., м. Київ, українка, освіта неповна середня. Проживала у м. Шепетівці, домогосподарка. Заарештована 14.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.11.38 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 24.09.98. (П – 994, ДАХмО).

Клопотовський Антон Станіславович, 1904 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, слюсар цукрозаводу. Заарештований 04.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 19.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.09.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 18.04.57. (П – 4690, архів УСБУ).

Клюцовський Іван Миколайович, 1911 р., с. Михайлючка, поляк, малописьменний. Проживав у с. Цвіт, вантажник на залізниці. Заарештований 18.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. 22.11.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 15.01.60. (П – 8911, ДАХмО).

Кляузер Єгор Андрійович, 1903 р., с. Кнорівка Миколаївської обл., німець, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, слюсар вагонного депо. У 1941 р. як особа

німецької національності висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 17.01.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5711, архів УМВС).

Кльок Іван Гнатович, 1925 р., с. Лозичне, українець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 26 від 24.03.94).

Кльок Гнат Степанович, 1889 р., с. Лозичне, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як соціально набезпечний елемент висланий у Харківську обл. Трійкою УНКВС Харківської обл. 05.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.04.38. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 26 від 24.03.94).

Кобер Лідія Давидівна, 1908 р., м. Пришин Самарської губ. (Росія), німкеня, малописьменна. Проживала у м. Шепетівці, домогосподарка. Заарештована 22.06.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 14.10.44 засуджена на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 24.05.89. (П – 18978, архів УСБУ).

Ковалевський Іван Олександрович, 1891 р., м. Шепетівка, українець, освіта середня, співробітник Шепетівського ДПУ. Заарештований 26.06.23. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Надзвичайною сесією Волинського губернського суду 04.02.24 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.11.97. (П – 30345, архів УСБУ).

Коваленко Василь Сергійович, 1914 р., с. Карандинці Богуславського р-ну Київської обл., українець, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Романів, лісотехник Шепетівського лігоспу. Заарештований 14.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.12.56. (П – 4502, ДАХмО).

Ковалик Василь Мусійович, 1925 р., с. Судилків, українець, утриманець. У 1929 р. висланий разом з батьками у Кемеровську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 39 від 28.06.95).

Ковалик Ганна Мусіївна, 1922 р., с. Судилків, українка, утриманка. У 1929 р. вислана разом з батьками у Кемеровську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 39 від 28.06.95).

Ковалик Єфрем Григорович, 1893 р., с. Новичі, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 28.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.10.89. (П – 20811, ДАХмО).

Ковалик Захар Антонович, 1870 р., с. Судилків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом НКВС 26.03.30 як антирадянський елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 368, архів УМВС).

Ковалик Мусій Захарович, 1895 р., с. Судилків, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1929 р. як неблагонадійний елемент висланий в Кемеровську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 39 від 28.06.95).

Ковалик Олександр Григорович, 1888 р., с. Новичі, українець, малописьменний, технічний конторник ст. Шепетівка. Заарештований 06.03.31. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 07.07.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.05.90. (П – 25656, архів УСБУ).

Ковалик Павло Мусійович, 1927 р., с. Судилків, українець, утриманець. У 1929 р. висланий разом з батьками в Кемеровську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 39 від 28.06.95).

Ковалинський Яків Михайлович, 1903 р., с. Стригани Славутського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, робітник ст. Шепетівка. Заарештований 16.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Лінійним судом Південно-Західної залізниці 27.08.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.08.93. (П – 27845, архів УСБУ).

Коваль Василь Омелянович, 1908 р., с. Пліщин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.03.33. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.12.97. (П – 14873, ДАХмО).

Коваль Володимир Онуфрійович, 1925 р., с. Пашуки, українець, утриманець.

У 1935 р. висланий разом з батьками у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 32 від 26.10.94).

Коваль Ганна Романівна, 1895 р., с. Пашуки, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 32 від 26.10.94).

Коваль Єва Петрівна, с. Траулин, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 7 від 30.04.92).

Коваль Йосип Остапович, 1909 р., с. Траулин, українець, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, зчіплювач вагонів. Заарештований 14.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.06.89. (П – 18805, архів УСБУ).

Коваль Лідія Онуфріївна, 1923 р., с. Пашуки, українка, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 32 від 26.10.94).

Коваль Любов Павлівна, с. Траулин, українка, утриманка. У 1937 р. вислана разом з матір'ю за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 7 від 30.04.92).

Коваль Омелян Степанович, 1886 р., с. Жилинці, українець, малописьменний. Проживав у с. Пліщин, робітник цукрозаводу. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.12.89. (П – 24142, архів УСБУ).

Коваль Онуфрій Григорович, 1892 р., с. Пашуки, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 32 від 26.10.94).

Коваль Павло Гнатович, 1890 р., с. Траулин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 24.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 08.05.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.01.98. (П – 12988, архів УСБУ).

Коваль Сидір Олексійович, 1904 р., с. Мануїльське Теофіпольського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, слюсар на будівництві військових об'єктів. Заарештований 25.12.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.02.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П – 22264, ДАХмО).

Коваль Юхим Степанович, 1890 р., с. Ленківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 06.09.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 19.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 08.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.11.89. (П – 21877, ДАХмО).

Ковальська Кароліна Броніславівна, 1934 р., с. Михайлючка, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 20 від 21.08.93).

Ковальська Марія Карлівна, с. Михайлючка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як особа польської національності вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 20 від 21.08.93).

Ковальська Марія Людвігівна, 1926 р., с. Цеберка Дзержинського р-ну Житомирської обл., полька, освіта середня. Проживала у м. Шепетівці, голова квартального комітету за місцем проживання. Заарештована 04.04.47. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.47 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітована військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.02.65. (П – 15608, архів УСБУ).

Ковальський Адам Сидорович, 1886 р., с. Михайлючка, поляк, освіта початкова, постачальник товарів споживчого товариства. Заарештований 25.03.31. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.11.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 23168, архів УСБУ).

Ковальський Адам Францович, 1910 р., с. Купине, поляк, малописьменний,

селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 01.07.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.04.98. (П – 5014, ДАХмО).

Ковальський Броніслав Раймондович, 1902 р., с. Михайлючка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як особа польської національності висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 20 від 21.08.93).

Ковальський Броніслав Сигізмундович, 1901 р., с. Михайлючка, поляк, малописьменний. Проживав у с. Цмівка, працівник цегельного заводу. Заарештований 23.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 26.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.09.58. (П – 7055, архів УСБУ).

Ковальський Володимир Францович, 1902 р., с. Купине, українець, малописьменний, майстер цегельного заводу. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П – 18353, ДАХмО).

Ковальський Володимир (Велімір) Юлійович, 1934 р., м. Шепетівка, поляк, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір'ю в Сумську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 6 від 27.04.95 міськкомісії).

Ковальський Костянтин Францович, 1907 р., с. Купине, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 03.01.38. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 22.07.60. (П – 9581, ДАХмО).

Ковальський Мартин Казимирович, 1896 р., с. Лютарка Ізяславського р-ну, поляк, неписьменний. Проживав у с. Чотирбоки, колгоспник. Заарештований 20.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.09.38 у м. Кам'янці-Подільському. Похов. на міськ. клад. в загальній могилі. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.05.62. (П – 11153, ДАХмО).

Ковальський Олексій Лукич, 1899 р., с. Йосипівці Білогірського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Сульжин, селянин-одноосібник. Шепетівський окрвідділом ДПУ 25.03.30 як член контрреволюційної організації висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Ковальський Петро Іванович, 1889 р., с. Жолудки, поляк, неписьменний. Проживав у с. Мальованка, селянин-одноосібник. Заарештований 17.05.31. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 17.07.32 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.10.97. (П – 13100, ДАХмО).

Ковальський Станіслав Броніславович, 1928 р., с. Михайлючка, поляк, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 20 від 21.08.93).

Ковальський Федір Миколайович, 1890 р., с. Сульжин, українець, малописьменний, завгосп колгоспу. Заарештований 04.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 18.02.59. (П – 7165, архів УСБУ).

Ковальський Юзеф Броніславович, 1932 р., с. Михайлючка, поляк, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 20 від 21.08.93).

Ковальський Ян Броніславович, 1928 р., с. Михайлючка, поляк, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 20 від 21.08.93).

Ковальчук Адольф Карлович, 1889 р., с. Городнявка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.02.92. (П – 14806, архів УСБУ).

Ковальчук Анастасія Миколаївна, 1905 р., с. Траулин, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 21 від 20.10.93).

Ковальчук Аполлонія Вацлавівна, 1895 р., с. Яблунівка Славутського р-ну, полька, неписьменна. Проживала на хут. Червоний Цвіт, селянка-одноосібниця. Заарештована 07.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний 07.12.37. Реабілітована військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.09.57. (П – 4972, архів УСБУ).

Ковальчук Броніслав Дмитрович, 1893 р., с. Городнявка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 67 від 08.09.03).

Ковальчук Валентин Трифонович, 1924 р., с. Вільха Дзержинського р-ну Житомирської обл., українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Шепетівці, приватний художник. Заарештований 26.02.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКДБ Кам'янець-Подільської обл. 10.06.44 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.04.98. (П – 4257, ДАХмО).

Ковальчук Василь Єфремович, 1907 р., с. Коськів, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 10.03.32. Звинувачення: терористичні дії. Грицівським райвідділом ДПУ 18.04.32 з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 281, ДАХмО).

Ковальчук Ганна Флоріанівна, 1931 р., с. Городнявка, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір'ю за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 74 від 08.07.05).

Ковальчук Ганна Яківна, 1924 р., с. Городнявка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з матір'ю в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3633, архів УМВС).

Ковальчук Геня (Євгенія) Антонівна, 1914 р., с. Городнявка, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 49 від 20.06.97).

Ковальчук Григорій Федорович, 1903 р., с. Траулин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 06.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.07.89. (П – 18558, архів УСБУ).

Ковальчук (Коваль) Давид Антонович, 1905 р., с. Траулин, українець, малописьменний. Проживав на 150 км залізничної лінії Шепетівка – Славута, бригадир колії. Заарештований 05.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. Особливою нарадою НКВС СРСР 02.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.06.94. (П – 6149, архів УСБУ).

Ковальчук Дмитро Миколайович, 1925 р., с. Коськів, українець, освіта неповна середня, поштар. Заарештований 02.08.46. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 31.08.46 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований Генпрокуратурою УРСР 20.02.92. (П – 27531, архів УСБУ).

Ковальчук Дмитро Сергійович, 1930 р., с. Рилівка, українець, утриманець. У 1933 р. висланий разом з батьками в Кемеровську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 18 від 25.06.93).

Ковальчук Євгенія Броніславівна, 1914 р., с. Городнявка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 67 від 08.09.03, спр.).

Ковальчук Іван Захарович, 1896 р., с. Яблунька Рівненської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Судилків, селянин-одноосібник. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.09.89. (П – 20668, ДАХмО).

Ковальчук Іван Йосипович, 1934 р., с. Городнявка, поляк, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір'ю в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 49 від 20.06.97).

Ковальчук Йосип Валер'янович, 1908 р., с. Городнявка, поляк, освіта початкова,

колгоспник. Заарештований 19.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6618, ДАХмО).

Ковальчук Катерина Григорівна, 1893 р., с. Городнявка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 67 від 08.09.03).

Ковальчук Клементина Адамівна, 1885 р., с. Городнявка, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 10.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3633, архів УМВС).

Ковальчук Леонід Йосипович, 1937 р., с. Городнявка, поляк, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір'ю в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 49 від 20.06.97).

Ковальчук Лідія Кіндратівна, 1900 р., м. Шепетівка, українка, освіта початкова, домогосподарка. Заарештована 10.08.45. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 24.10.45 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 21.02.92. (П – 27487, архів УСБУ).

Ковальчук Лідія Федорівна, 1934 р., с. Траулин, українка, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір'ю у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 21 від 20.10.93).

Ковальчук Людмила Давидівна, с. Траулин, українка, утриманка. У 1937 р. вислана разом з матір'ю в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27 від 21.04.94).

Ковальчук Максим Максимович, 1892 р., с. Кривин Славутського р-ну, українець, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, ремонтний робітник служби колії. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 10.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.01.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 05.05.89. (П – 18040, ДАХмО).

Ковальчук Марія Григорівна, 1905 р., с. Траулин, українка, малописьменна, розсильна. Заарештована 17.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 02.09.38 позбавлена права проживання у 15 визначених місцевостях на 5 років. Реабілітована військтрибуналом Прикарпатського ВО 13.02.60. (П – 3452, архів УСБУ).

Ковальчук Марія Станіславівна, 1936 р., с. Городнявка, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір'ю за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 74 від 08.07.05).

Ковальчук Мечислав Валер'янович, 1902 р., с. Городнявка, поляк, малописьменний, робітник лісництва. Заарештований 03.01.38. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.05.89. (П – 18221, архів УСБУ).

Ковальчук Микола Федорович, с. Траулин, українець, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір'ю у Вінницьку обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 21 від 20.10.93).

Ковальчук Михайло Іванович, 1889 р., с. Хоровець Славутського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у м. Шепетівці, робітник лісоскладу. Заарештований 25.03.32. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Славутським прикордонним загоном ДПУ УРСР 02.06.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.10.98. (П – 1172, ДАХмО).

Ковальчук Мотрона Артемівна, с. Судилків, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як соціально небезпечний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 5 від 27.02.92).

Ковальчук Надія Сергіївна, 1910 р., с. Рилівка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент вислана у Кемеровську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 18 від 25.06.93).

Ковальчук-Колосовська Ніна Яківна, 1924 р., с. Городнявка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 10.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3634, архів УМВС).

Ковальчук Прокіп Семенович, 1886 р., с. Велика Рішнівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 08.05.32 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.10.97. (П – 13055, ДАХмО).

Ковальчук Рузалія Флоріанівна, 1929 р., с. Городнявка, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір'ю за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 74 від 08.07.05).

Ковальчук Семен Іванович, 1881 р., с. Судилків, українець, неписьменний, робітник військової будівельної організації у м. Шепетівці. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Славутським прикордонним загоном ДПУ 17.04.32 справу припинено. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.06.97. (П – 12494, архів УСБУ).

Ковальчук Сергій Ілліч, 1906 р., с. Рилівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 18 від 25.06.93).

Ковальчук Станіслав Флоріанович, 1934 р., с. Городнявка, поляк, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір'ю за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 74 від 08.07.05).

Ковальчук Теофілія Домініківна, 1909 р., с. Городнявка, полька, малописьменна, домогосподарка. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 74 від 08.07.05).

Ковальчук Терентій Семенович, 1895 р., с. Траулин, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 06.08.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 01.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.10.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.05.59. (П – 7762, ДАХмО).

Ковальчук Федір Максимович, 1907 р., с. Траулин, українець, малописьменний, робітник залізничної ст. Хролин. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 11.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 09.05.59. (П – 7898, ДАХмО).

Ковальчук Федір Сергійович, 1932 р., с. Рилівка, українець, утриманець. У 1933 р. висланий разом з батьками в Кемеровську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 18 від 25.06.93).

Ковальчук Флоріан Іванович, 1906 р., с. Городнявка, поляк, малописьменний, лісник Шепетівського лісгоспу. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.03.59. (П – 7484, ДАХмО).

Ковальчук Фома Гнатович, 1894 р., с. Траулин, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Славутським прикордонним загоном ДПУ УРСР 20.04.32 справу припинено. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.07.97. (П – 12498, архів УСБУ).

Ковальчук Яків Петрович, 1892 р., с. Городнявка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Судилківською опергрупою ДПУ 28.03.30 висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 344, архів УМВС).

Коврига Прокіп Іванович, 1896 р., с. Сасанівка Полонського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, робітник військової будівельної організації. Заарештований 11.09.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 20.09.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 21.05.66. (П – 15995, архів УСБУ).

Ковтонюк Андрій Кіндратович, 1923 р., смт Гриців, українець, утриманець. У 1938 р. висланий разом з батьками в Київську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 17 від 25.05.93).

Ковтонюк Дарія Петрівна, смт Гриців, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана у Київську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 17 від 25.05.93).

Ковтонюк Захар Онисимович (Омелянович), 1875 р., смт Гриців, українець,

неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 29.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 висланий на 3 роки в Казахстан. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.06.92. (П – 14407, архів УСБУ).

Ковтонюк Кіндрат Онисимович, 1875 р., смт Гриців, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 11.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 14.03.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.03.92. (П – 11552, архів УСБУ).

Ковтонюк Лукія Кіндратівна, 1927 р., смт Гриців, українка, утриманка. У 1938 р. вислана разом з батьками у Київську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 17 від 25.05.93).

Ковтун Семен Васильович, 1894 р., с. Велика Шкарівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.04.49. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою МДБ СРСР 07.09.49 висланий у Казахстан. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.08.90. (П – 25853, ДАХмО).

Когутська Євгенія, 1895 р., с. Жилинці, українка, неписьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 63 від 08.09.03).

Когутська Марія Степанівна, 1929 р., с. Жилинці, українка, утриманка. У 1938 р вислана разом з матір'ю в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 63 від 08.09.03).

Когутський Іван Степанович, 1926 р., с. Жилинці, українець, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір'ю в Житомирську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 63 від 08.09.03).

Когутський Степан Йосипович, 1897 р., нар. на Галичині, українець, малописьменний. Проживав у с. Жилинці, колгоспник. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 16.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 07.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.05.89. (П – 18294, ДАХмО).

Кожан Андрій Іванович, 1910 р., с. Білокриниччя, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1938 р. як соціально небезпечний елемент висланий в Житомирську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 22 від 25.11.93).

Кожан Ольга Андріївна, 1936 р., с. Білокриниччя, українка, утриманка. У 1938 р. вислана разом з батьками в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 22 від 25.11.93).

Кожан Тетяна Степанівна, 1908 р., с. Білокриниччя, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 22 від 25.11.93).

Кожан Федір Самійлович, 1878 р., с. Білокриниччя, українець, освіта початкова. Проживав у с. Судилків, без визначених занять. Заарештований 04.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 05.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.21.60. (П – 10026, архів УСБУ).

Кожаринова Олександра Михайлівна, 1898 р., нар. у Чернігівській губ., росіянка, освіта середня спеціальна. Проживала у м. Шепетівці, домогосподарка. Заарештована 08.12.37. Звинувачення: недонесення про достовірно відомий злочин. Особливою нарадою НКВС СРСР 11.02.38 засуджена на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована військтрибуналом Прикарпатського ВО 11.11.57. (П – 5246, архів УСБУ).

Козак Валентин Михайлович, 1936 р., смт Гриців, українець, утриманець. У 1938 р. висланий разом з батьками за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 32 від 26.10.94).

Козак Іван Йосипович, 1907 р., с. Кулака Сувальського пов. (Литва), литовець, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, слюсар вагонної дільниці ст. Шепетівка. Заарештований 12.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.10.59. (П – 8638, ДАХмО).

Козак Клим Федорович, 1911 р., с. Лавринівці, українець, освіта початкова,

військовослужбовець. Заарештований 23.06.40. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Московського ВО 02.07.40 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.04.97. (П – 29880, архів УСБУ).

Козак Михайло Микитович, 1896 р., с. Старі Бейзими, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.12.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 30.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.12.89. (П – 24313, архів УСБУ).

Козак Михайло Юхимович, 1917 р., смт Гриців, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1938 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 32 від 26.10.94).

Козак Ольга Корніївна, 1917 р., смт Гриців, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 32 від 26.10.94).

Козак Юхим Петрович, 1888 р., смт Гриців, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.89. (П – 24178, архів УСБУ).

Козельчук Дмитро Михайлович, 1904 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, робітник міського комунального господарства. Заарештований 26.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.12.58. (П – 7081, ДАХмО).

Козик Семен Деомидович, 1894 р., с. Велика Медведівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 07.01.61. (П – 10181, ДАХмО).

Козлик Юхим Іванович, 1887 р., с. Пишки Старосинявського р-ну, українець, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, колійний обхідник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.05.61. (П – 10562, ДАХмО).

Козійчук Василь Михайлович, 1902 р., м. Шепетівка, українець, освіта початкова, завскладу сільськогосподарського постачання, член ВКП(б) до 1938 р. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 27.05.58. (П – 6178, архів УСБУ).

Козійчук (Рудницька) Едуарда Петрівна, 1934 р., м. Шепетівка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Тамбовську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. міськкомісії, спр. № 47/2).

Козін Ілля Ілліч, 1907 р., м. Проскурів, українець, малописьменний, член ВКП(б) до 1937 р. Проживав на ст. Шепетівка, машиніст паровозного депо. Заарештований 27.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шкідництво. НКВС і Прокурором СРСР 26.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.01.38. Реабілітований транспортною колегією Верховного Суду СРСР 02.02.57. (П – 13538, архів УСБУ).

Козлов Цезар Антонович, 1923 р., с. Цмівка, поляк, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 50 від 30.09.97).

Козлова Марія Антонівна, 1920 р., с. Цмівка, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 50 від 30.09.97).

Козловська Людвіга Йосипівна, 1900 р., с. Судимонт, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 11 від 23.09.92).

Козловська Марія Йосипівна, 1928 р., с. Судимонт, полька, утриманка. У 1936 р. вислана

разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 11 від 23.09.92).

Козловська Олена Йосипівна, 1931 р., с. Судимонт, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 11 від 23.09.92).

Козловська Фелікса Іполитівна, 1912 р., с. Судимонт, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 61 від 18.12.2000).

Козловська Ядвіга Мар'янівна, 1934 р., с. Судимонт, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 61 від 18.12.2000).

Козловський Іван Лук'янович, 1891 р., с. Жилинці, поляк, малописьменний, робітник Шепетівського бурякорадгоспу, член ВКП(б) до 1936 р. Заарештований 04.09.36. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Вінницьким облсудом 08.12.36 засуджений на 4 роки позбавлення волі з пораженням прав на один рік. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.07.91. (П – 26648, архів УСБУ).

Козловський Йосип Вікторович, 1888 р., с. Судимонт, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як соціально небезпечний елемент висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 11 від 23.09.92).

Козловський Йосип Іванович, 1893 р., м. Тиврів Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с. Мокіївці, рахівник шляхово-будівельної організації. Заарештований 13.10.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 10.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.05.89. (П – 18381, ДАХмО).

Козловський Мар'ян Вікторович, 1904 р., с. Судимонт, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 61 від 18.12.2000).

Козловський Станіслав Францович, 1895 р., м. Житомир, поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, робітник Шепетівського лісозаводу. Заарештований 30.12.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 15.12.61. (П – 10993, архів УСБУ).

Козловський Феліціан Костанович, 1909 р., с. Мальованка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як соціально небезпечний елемент висланий у Свердловську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 75 від 20.04.06).

Козуб Олександр Васильович, 1885 р., м. Кролевець Сумської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, телеграфіст поштово-телеграфної контори. Заарештований 08.11.21. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Волинською ГубЧК 23.01.22 справу направлено на дослідування. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.02.98. (П – 10623, архів УСБУ).

Козюк Іван Лук'янович, 1889 р., с. Коса Рішнівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 09.04.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 08.05.32 висланий на 3 роки у Казахстан. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.11.97. (П – 13049, ДАХмО).

Козяр Микола Антонович, 1923 р., с. Білокриниччя, українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, помічник машиніста депо ст. Шепетівка. Заарештований 03.12.51. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Кам'янець-Подільським облсудом 24.12.51 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.06.91. (П – 26456, архів УСБУ).

Козяр Олексій Митрофанович, 1902 р., с. Білокриниччя, українець, освіта початкова, тесля колгоспу. Заарештований 20.10.53. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Кам'янець-Подільським облсудом 12.11.53 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.07.91. (П – 26645, архів УСБУ).

Колба Василь Юрійович, 1930 р., с. Судилків, українець, утриманець. У 1937 р. висланий разом з матір'ю в Кіровоградську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 28.09.89).

Колба Горпина Максимівна, 1900 р., с. Судилків, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана в Кіровоградську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 28.09.89).

Колба Євгенія Юріївна, 1928 р., с. Судилків, українка, утриманка. У 1937 р. вислана разом з матір'ю у Кіровоградську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 28.09.89).

Колба Іван Юрійович, 1928 р., с. Судилків, українець, утриманець. У 1937 р. висланий разом з матір'ю в Кіровоградську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 28.09.89).

Колба Марія Юріївна, 1930 р., с. Судилків, українка, освіта початкова, колгоспниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана в Кіровоградську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 28.09.89).

Колба Юрій Павлович, 1900 р., с. Судилків, українець, малописьменний, робітник гранітного кар'єру. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.09.89. (П – 20671, ДАХмО).

Колесник Антоніна Сергіївна, 1904 р., с. Лозичне, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 12 від 06.01.93).

Колесник Василь Іванович, 1934 р., с. Лозичне, українець, утриманець. У 1937 р. висланий разом з матір'ю у Вінницьку обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 32 від 26.10.94).

Колесник Іван Никифорович, 1902 р., с. Лозичне, українець, малописьменний. Проживав у с. Судилків, робітник-вантажник. Заарештований 29.10.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 09.05.59. (П – 7639, архів УСБУ).

Колесник Марія Іванівна, 1925 р., с. Лозичне, українка, утриманка. У 1937 р. вислана разом з матір'ю у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 32 від 26.10.94).

Колесник Параска Іванівна, 1928 р., с. Лозичне, українка, утриманка. У 1937 р. вислана разом з матір'ю у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 32 від 26.10.94).

Колесник Тимофій Харитонович, 1904 р., с. Судилків, українець, малописьменний, завгосп колгоспу. Заарештований 19.04.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Кам'янець-Подільським облсудом 31.05.48 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Помер 08.08.49 у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.10.91. (П – 27061, архів УСБУ).

Колесник Трохим Федорович, 1909 р., с. Влащинці Лановецького р-ну Тернопільської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, обліковець будівельної дільниці військбуду. Заарештований 30.08.37. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.01.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військколегією Верховного Суду СРСР 14.05.55. (П – 2896, ДАХмО).

Колодзинська Валерія Семенівна, 1898 р., с. Судилків, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 21 від 20.10.93).

Колодзинська (Буяр) Ванда Сигізмундівна, 1923 р., с. Судилків, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 21 від 20.10.93).

Колодзинська (Щавинська) Олена Сигізмундівна, 1925 р., с. Судилків, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 21 від 20.12.93).

Колодзинський Адам Сигізмундович, 1936 р., с. Судилків, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 21 від 20.12.93).

Колодзинський Сигізмунд Цезарович, 1898 р., с. Кустівці Полонського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Судилків, колгоспник. У 1936 р. як особа польської національності висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 21 від 20.10.93).

Колодієць Василь Лук'янович, 1930 р., с. Траулин, українець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 15 від 24.03.93).

Колодієць Ганна Охрімівна, 1906 р., с. Траулин, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 15 від 24.03.93).

Колодієць Лук'ян Петрович, 1906 р., с. Траулин, українець, малописьменний, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 15 від 24.03.93).

Колодієць Оксана Лук'янівна, 1933 р., с. Траулин, українка, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 15 від 24.03.93).

Колодієць Ольга Лук'янівна, 1935 р., с. Траулин, українка, немовля. У 1935 р. вислана разом з батьками у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 15 від 24.03.93).

Коломієць Петро Якович, 1912 р., с. Купине, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Вінницьким облвідділом ДПУ 22.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.04.98. (П – 5014, ДАХмО).

Коломієць Прокіп Сидорович, 1898 р., с. Березне, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як антирадянський елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Коломієць Степан Макарович, 1903 р., с. Купине, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. висланий у біломорсько-балтійські табори. Звільнений із спецпоселення 15.01.55. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2936, архів УМВС).

Коломієць-Царук Андрій Дмитрович, 1904 р., с. Купине, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Вінницьким облвідділом ДПУ 01.07.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.04.98. (П – 5014, ДАХмО).

Коломієць-Царук Олександр Якович, 1910 р., с. Купине, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Вінницьким облвідділом ДПУ 01.07.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.04.98. (П – 5014, ДАХмО).

Коломійчук Артем Іванович, 1883 р., с. Пашуки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 10.04.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР УРСР 08.05.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.01.98. (П – 12982, архів УСБУ).

Коломійчук Софія Іванівна, 1914 р., с. Судимонт, українка, неписьменна. Проживала у с. Цмівка, колгоспниця. Заарештована 25.06.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.01.45 вислана на 5 років у Новосибірську обл. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 04.04.90. (П – 25484, ДАХмО).

Колосенко Григорій Гордійович, 1897 р., с. Шамраївка Сквирського р-ну Київської обл., українець, освіта незакінчена середня. Проживав у м. Шепетівці, головний бухгалтер міської паротурбінної електростанції. Заарештований 27.04.41. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Алтайським крайовим судом 17.10.41 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Алтайського краю 29.05.92. (П – 28093, архів УСБУ).

Колот Семен Іванович, 1892 р., с. Новичі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 351, архів УМВС).

Комаров Сергій Григорович, 1910 р., с. Спешнево-Івановське Рязанської обл. (Росія), росіянин, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, інженер-механік окружного земельного управління. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Військколегією Верховного Суду СРСР 27.12.37 засуджений на 15 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований військколегією Верховного Суду СРСР 23.05.56. (П – 4711, архів УСБУ).

Комісаржевський Микола Петрович, 1893 р., м. Житомир, українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, помічник директора Шепетівського ліспромгоспу. Заарештований 17.05.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 11.02.58. (П – 5263, архів УСБУ).

Комісаров Олексій Прокопович, 1911 р., с. Модестівка Славутського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Заморочення, колгоспник. Заарештований 12.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.09.58. (П – 6972, архів УСБУ).

Комісарчук Іван Антонович, 1884 р., смт Обертин Івано-Франківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Гриців, приймальник пункту «Заготхутро». Заарештований 16.10.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС СРСР 16.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.01.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 25.05.89. (П – 21485, ДАХмО).

Комнацький Карпо Арсентійович, 1876 р., с. Пліщин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 08.05.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.01.98. (П – 12983, архів УСБУ).

Комнацький Микола Карпович, 1914 р., с. Пліщин, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Шепетівці, бухгалтер ліспромгоспу. Заарештований 05.07.47. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Кам'янець-Подільським облсудом 29.09.47 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.07.91. (П – 26634, архів УСБУ).

Кондратюк Василь Павлович, 1913 р., с. Пашуки Славутського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, завідувач школи. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.07.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.01.59. (П – 7202, ДАХмО).

Кондратюк Гнат Остапович, 1888 р., с. Корчик, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 31.03.60. (П – 9112, ДАХмО).

Кондратюк Іван Андрійович, 1904 р., с. Майдан-Лабунь, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.11.97. (П – 13396, ДАХмО).

Кондратюк Ігнат Іванович, 1888 р., с. Майдан-Лабунь, українець, неписьменний, завгосп колгоспу. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край на 3 роки умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.12.97. (П – 14624, ДАХмО).

Кондратюк Микола Авксентійович, 1898 р., м. Сквира Київської обл., українець, малописьменний. Проживав у смт Гриців, без визначених занять. Заарештований 30.06.27. Звинувачення: ухилення від сплати податків. Особливою нарадою колегії ОДПУ 28.11.27 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.10.93. (П – 28867, архів УСБУ).

Кондратюк Олексій Якович, 1882 р., с. Плесна, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР УРСР 22.08.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.98. (П – 15317, архів УСБУ).

Кондратюк Роман Андрійович, 1890 р., с. Кунаховичі Гродненської губ., українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, приймальник складу ліспромгоспу ст. Шепетівка. Заарештований 07.03.38. Звинувачення: шкідник, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою

Хмельницької обл. 22.12.89. (П – 24118, архів УСБУ).

Кондратюк Семен Йосипович, 1877 р., с. Плесна, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край, звідки втік у 1932 р. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 11.12.32 висланий на попереднє місце заслання. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 439, архів УМВС).**Конечний Станіслав Флоріанович**, 1896 р., хут. Лука Оломовецького пов. (Чехословаччина), чех, малописьменний. Проживав на хут. Старий Ліс, лісничий Шепетівського лісгоспу. Заарештований 12.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 31.03.59. (П – 7308, архів УСБУ).

Коник Адам Юхимович, 1920 р., с. Хролин, українець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 18 від 25.06.93).

Коник Марія Юхимівна, 1935 р., с. Хролин, українка, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 18 від 25.06.93).

Коник Микола Юхимович, 1927 р., с. Хролин, українець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 18 від 25.06.93).

Коник Олександр Юхимович, 1934 р., с. Хролин, українець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 18 від 25.06.93).

Коник Ольга Юхимівна, 1928 р., с. Хролин, українка, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 18 від 25.06.93).

Коник Петро Юхимович, 1920 р., с. Хролин, українець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 18 від 25.06.93).

Коник Степанида Герасимівна, 1890 р., с. Хролин, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як соціально небезпечний елемент вислана у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 18 від 25.06.93).

Коник Юхим Костянтинович, 1891 р., с. Хролин, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як соціально небезпечний елемент висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 18 від 25.06.93).

Коновальчук Іван Петрович, 1877 р., с. Хутори Сульжинські, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.08.27. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ОДПУ 17.02.28 висланий на 3 роки у Сибір. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.02.96. (П – 29508, архів УСБУ).

Конограй Наталія Сергіївна, 1918 р., с. Кобзарівка Світловодського р-ну Кіровоградської обл., українка, освіта середня. Проживала у смт Гриців, вчителька. Заарештована 30.05.45. Звинувачення: член сім'ї зрадника Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 05.01.46 вислана в Казахстан на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.97. (П – 20724, архів УСБУ).

Конончук Василь Прохорович, 1892 р., с. Вербівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 19.02.38. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.07.89. (П – 18727, архів УСБУ).

Коноплицький Андрій Калинович, 1880 р., с. Курганівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край на 3 роки умовно. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.01.98. (П – 14507, архів УСБУ).

Коноплицький Іван Антонович, 1901 р., с. Курганівка, поляк, малописьменний, конюх колгоспу. Заарештований 15.07.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.06.62. (П – 11269, архів УСБУ).

Коноплицький Карл Іванович, 1907 р., с. Курганівка, поляк, освіта початкова, коваль

колгоспу. Заарештований 20.04.38. Звинувачення: шкідництво, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.11.57. (П – 5220, архів УСБУ).

Конюк Афанасій Євстафійович, 1886 р., с. Траулин, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

Конюк Григорій Афанасійович, 1914 р., с. Траулин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

Конюк Іван Гнатович, 1898 р., с. Траулин, українець, малописьменний, робітник млина у с. Судилків. Заарештований 19.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 30.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.01.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 26.03.60. (П – 9094, ДАХмО).

Конюк Лідія Афанасіївна, 1928 р., с. Траулин, українка, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

Конюк Надія Афанасіївна, 1922 р., с. Траулин, українка, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

Конюк Таїса Афанасіївна, 1935 р., с. Траулин, українка, немовля. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

Конюк Федора Хомівна, 1889 р., с. Траулин, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

Копер Антон Йосипович, 1893 р., с. Мальованка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 47 від 28.11.96).

Копер Євгенія Антонівна, 1927 р., с. Мальованка, українка, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 47 від 28.11.96).

Копер Меланія Антонівна, 1930 р., с. Мальованка, українка, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 47 від 28.11.96).

Копер Станіслава Адамівна, 1908 р., с. Мальованка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 47 від 28.11.96).

Копер Стефанія Антонівна, с. Мальованка, українка, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 47 від 28.11.96).

Копець Адам Рохович, 1899 р., с. Думбровка Сувальської губ. (Польща), поляк, освіта вища, член ВКП(б) до 1935 р. Заарештований 07.10.35. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. УНКВС Вінницької обл 07.12.35 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.11.97. (П – 13176, архів УСБУ).

Копил Дора Гнатівна, 1900 р., м. Охтирка Сумської обл., українка, освіта початкова. Проживала у м. Шепетівці, домогосподарка. Заарештована 22.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 05.02.38 засуджена на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована військтрибуналом Прикарпатського ВО 10.02.56. (П – 3564, архів УСБУ).

Копил Олександр Іванович, 1897 р., м. Охтирка Сумської обл., українець, освіта неповна вища. Проживав у м. Шепетівці, голова окружкому. Заарештований 06.06.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Військколегією Верховного Суду СРСР 25.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військколегією Верховного Суду СРСР 24.12.57. (П – 5137, архів УСБУ).

Копитинська Камілія Павлівна, 1894 р., с. Городище, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована

згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 9 від 30.06.92).

Копитинська Ядвіга Михайлівна, 1925 р., с. Городище, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 9 від 30.06.92).

Копитинський Михайло Іванович, 1891 р., с. Городище, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 9 від 30.06.92)

Копитинський Роман Михайлович, 1921 р., с. Городище, поляк, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 9 від 30.06.92).

Копоть Пилип Іванович, 1897 р., с. Лавриків Львівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, зав. відділу постачання Шепетівського лісозаводу. Заарештований 13.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація, підрив економіки держави. Особливою нарадою НКВС СРСР 09.02.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.08.89. (П – 19657, архів УСБУ).

Кордас Франц Станіславович, 1902 р., с. Новоселиця Полонського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав с. Савичі, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: сприяння шпигунству. Трійкою колегії ДПУ УРСР 05.04.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П – 22760, архів УСБУ).

Кординський Антон Петрович, 1889 р., м. Добра (Польща), поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, швець промартілі. Заарештований 02.02.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П – 22365, архів УСБУ).

Кордонець Василь Феофанович, 1887 р., с. Городище, українець, освіта початкова, робітник на ст. Шепетівка. Заарештований 25.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Славутським прикордонним загоном ДПУ УРСР 20.04.32 справу припинено. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.06.97. (П – 12499, архів УСБУ).

Кордонець Євдокія Казимирівна, 1883 р., с. Городище, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 50 від 30.09.97).

Кордонець Наталія Павлівна, 1922 р., с. Городище, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 50 від 30.09.97).

Кордонець Павло Вікентійович, 1881 р., с. Городище, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 50 від 30.09.97).

Кордонець Сергій Павлович, 1928 р., с. Городище, поляк, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 50 від 30.09.97).

Коржановський Денис Карлович, 1888 р., с. Брикуля, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.06.38. Звинувачення: диверсійна діяльність, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.08.60. (П – 9628, архів УСБУ).

Корженевський Іван Васильович, 1881 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, токар Шепетівської МТС. Заарештований 02.06.38. Звинувачення: член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.04.58. (П – 6122, архів УСБУ).

Корженевський Леонід Павлович, 1874 р., с. Самостріли Рівненської обл., українець, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, священик. Заарештований 17.10.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.12.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.07.97. (П – 12396, ДАХмО).

Корженевський Станіслав Карлович, 1903 р., с. Серединці, поляк, освіта початкова, кандидатів у члени ВКП(б) до 1938 р. військовослужбовець. Заарештований 30.04.38.

Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Московського ВО 01.12.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований. (П – 11296, архів УСБУ).

Коркішко Іван Никифорович, 1890 р., с. Майдан-Лабунь, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 24.03.30. Шепетівським окружним відділом ДПУ 25.03.30 як неблагонадійний елемент висланий з прикордонної смуги у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Коркош Ірина Йосипівна, 1912 р., с. Нова Чортория Любарського р-ну Житомирської обл., полька, освіта середня спеціальна. Проживала у м. Шепетівці, вчителька. Заарештована 17.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 04.03.58. (П – 5555, ДАХмО).

Корнатовський Томаш Миколайович, 1896 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, слюсар цукрозаводу. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Бердичівською опергрупою ДПУ 10.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.01.98. (П – 12556, архів УСБУ).

Корнилович Павло Іванович, 1872 р., с. Вільшаниця Білогірського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у с. Пліщин, священик. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Славутським прикордонним загоном ДПУ 17.04.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.03.98. (П – 12905, ДАХмО).

Корнійчук Марія Степанівна, 1918 р., с. Пліщин, українка, утриманка. У 1933 р. вислана разом з матір'ю у Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 20 від 21.08.93).

Корнійчук Микола Степанович, с. Пліщин, українець, утриманець. У 1933 р. висланий разом з матір'ю у Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 20 від 21.08.93).

Корнійчук Олександр Степанович, с. Пліщин, українець, утриманець. У 1933 р. висланий разом з матір'ю у Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 20 від 21.08.93).

Корнійчук Олександра Матвіївна, 1909 р., с. Судилків, українка, неписьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 27.04.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Достроково звільнена із спецпоселення 02.06.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 176, архів УМВС).

Корнійчук Олександра Степанівна, с. Пліщин, українка, утриманка. У 1933 р. вислана разом з матір'ю у Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 20 від 21.08.93).

Корнійчук Федір Степанович, с. Пліщин, українець, утриманець. У 1933 р. висланий разом з матір'ю у Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 20 від 21.08.93).

Корнійчук Феодосія Андріївна, с. Пліщин, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 20 від 21.08.93).

Коробенюк Григорій Іванович, 1879 р., с. Пашуки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація, терористичні дії. Трійкою колегії ДПУ УРСР 07.04.30 висланий у Північний край на 7 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.92. (П – 27524, архів УСБУ).

Королишина Марія Кіндратівна, 1902 р., смт Гриців, українка, освіта початкова, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 16.06.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Достроково звільнена із спецпоселення 08.12.53. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2105, архів УМВС).

Королюк Василь Микитович, 1907 р., с. Купине, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.01.59. (П – 7235, архів УСБУ).

Королюк Ольга Омелянівна, 1926 р., с. Купине, українка, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 15.03.49. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.49 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ. КДБ

Хмельницької обл. 27.05.55 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 10.10.91. (П – 3970, архів УСБУ).

Королюк Петро Микитович, 1914 р., с. Червоний Цвіт, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 08.01.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Київської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 21.09.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.09.97. (П – 30239, архів УСБУ).

Корчевський (Карчевський) Мар'ян Леонтійович, 1868 р., м. Старокостянтинів, поляк, малописьменний. Проживав у с. Брикуля, селянин-одноосібник. Заарештований 04.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 17.03.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.03.98. (П – 11779, архів УСБУ).

Корчинський Митрофан Іванович, 1877 р., м. Граєво Ломжинської губ. (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, завгосп окружної споживчої спілки. Заарештований 18.10.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 22.11.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 25.05.89. (П – 21551, ДАХмО).

Корчинський Річард Людвігович, с. Мальованка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1934 р. як неблагонадійний елемент висланий у Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 6 від 26.03.92).

Косаківський Людвіг Костянтинович, 1881 р., с. Острівець Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, касир райспоживспілки. Заарештований 09.03.31. Звинувачення: шпигунство. Прокуратурою м. Славути 07.05.31 справу припинено. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.11.97. (П – 13431, архів УСБУ).

Косарик Павло Микитович, 1900 р., с. Красносілка, українець, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, технік-будівельник чавунно-ливарного заводу. Заарештований 27.06.52. Звинувачення: зносини з іноземною державою. Кам'янець-Подільським облсудом 22.07.52 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ. Колегією з кримінальних справ Верховного Суду СРСР 26.06.54 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.10.91. (П – 26918, архів УСБУ).

Косарик-Косар Яків Микитович, 1904 р., с. Красносілка, українець, малописьменний, бригадир колгоспу. Заарештований 27.02.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військпрокуратурою військ МДБ Українського округу 29.09.52 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.05.98. (П – 4126, архів УСБУ).

Косий Михайло Антонович, 1889 р., с. Лукашівка Монастирищенського р-ну Черкаської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Старі Бейзими, без визначених занять. Заарештований 02.11.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Кам'янець-Подільським облсудом 19.03.38 засуджений на 6 років позбавлення волі з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.08.91. (П – 26819, архів УСБУ).

Космач Семен Михайлович, 1885 р., с. Савичі, білорус, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, робітник лісозаводу. Заарештований 05.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 20.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 31.10.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 28.03.59. (П – 7631, архів УСБУ).

Космина Прокіп Остапович, 1904 р., с. Велика Рішнівка, українець, освіта початкова, бригадир рільничої бригади. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Помер 25.12.42. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.10.92. (П – 3252, архів УСБУ).

Кособуцька Євгенія Йосипівна, 1925 р., м. Шепетівка, полька, малописьменна, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 10.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3645, архів УМВС).

Кособуцька Марія Андріївна, 1893 р., м. Варшава (Польща), полька, освіта початкова. Проживала у м. Шепетівці, домогосподарка. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення

17.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5090, архів УМВС).

Кособуцька Теофілія Йосипівна, м. Шепетівка, полька, малописьменна, домогосподарка. У 1936 р. вислана як неблагонадійний елемент в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 14/1 міськкомісії).

Кособуцький Йосип Іванович, 1887 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, без визначених занять. У 1936 р. як особа польської національності висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 17.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5088, архів УМВС).

Кособуцький Михайло Сигізмундович, 1907 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, коваль ПЧ-12 залізничної ст. Заарештований 16.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.06.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.01.59. (П – 7170, архів УСБУ).

Кособуцький Роберт Володимирович, м. Шепетівка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з матір'ю в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 14/1 міськкомісії).

Кособуцький Чеслав Йосипович, 1929 р., м. Шепетівка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 17.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5091, архів УМВС).

Косовська Броніслава Серафимівна, 1909 р., с. Цмівка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 6 від 26.03.92).

Косовська Софія Юліанівна, 1934 р., с. Цмівка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 6 від 26.03.92).

Косовський Юліан Адамович, 1906 р., с. Цмівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 6 від 26.03.92).

Костецький Віктор Іванович, 1913 р., с. Всехсвятське Московської обл. (Росія), росіянин, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, машиніст паровоза депо залізничної станції. Заарештований 30.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 20.03.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 02.03.56. (П – 13420, архів УСБУ).

Костецький Владислав Карлович, 1879 р., м. Бяла (Польща), поляк, неписьменний. Проживав у м. Шепетівці, сторож магазину. Заарештований 23.04.44. Звинувачення: антирадянська агітація. Шепетівським міськвідділенням НКДБ 23.08.44 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.98. (П – 63, архів УСБУ).

Костилецький Микола Петрович, 1903 р., м. Полонне, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, слюсар цукрозаводу. Заарештований 10.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.09.57. (П – 5256, ДАХмО).

Костинський Кароль Іванович, 1904 р., с. Лотівка, поляк, малописьменний. Проживав у с. Онишківці, колгоспник. Заарештований 08.01.38. Звинувачення: шкідництво, націоналістична пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.05.89. (П – 17858, архів УСБУ).

Костюк Василь Дмитрович, 1895 р., м. Шепетівка, українець, освіта початкова, телеграфіст залізничної станції. Заарештований 03.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.03.59. (П – 7484, ДАХмО).

Костюк Володимир Євгенович, 1920 р., м. Шепетівка, українець, освіта середня, електромонтер. Заарештований 26.02.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Шепетівським міськвідділом НКДБ 02.05.44 справу припинено за недоведеністю складу злочину. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.02.98. (П – 10643, архів УСБУ).

Костюк Григорій Пилипович, 1876 р., с. Радошівка Славутського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Пліщин, селянин-одноосібник. Заарештований 27.08.27. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ОДПУ 27.01.30 позбавлений права проживання у визначених населених пунктах на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.04.98. (П – 6065, архів УСБУ).

Костюк Софія Євгеніївна, 1916 р., м. Шепетівка, українка, малописьменна, робітниця. Заарештована 13.11.45. Особливою нарадою НКВС СРСР 24.09.45 як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан на 5 років. Звільнена із спецпоселення 24.09.50. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 982, архів УМВС).

Костюкевич Антон Олександрович, 1911 р., с. Романів, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Костюкевич Антоніна Романівна, 1918 р., с. Сенігів, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 10 від 28.07.92).

Костюкевич Валентина Домініківна, 1935 р., с. Сенігів, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 20 від 21.08.93).

Костюкевич Ганна Олександрівна, 1924 р., с. Романів, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Костюкевич Домінік Романович, 1901 р., с. Сенігів, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. № 20 райкомісії від 21.08.93).

Костюкевич Клементина Миколаївна, 1900 р., с. Романів, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Костюкевич Марія Домініківна, 1927 р., с. Сенігів, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 20 від 21.08.93).

Костюкевич Марія Миколаївна, с. Сенігів, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 10 від 28.07.92).

Костюкевич Михайло Олександрович, 1927 р., с. Романів, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Костюкевич Олександр Володимирович, 1883 р., с. Романів, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як особа польської національності висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 983, архів УМВС).

Костюкевич Роман Йосипович, 1876 р., с. Сенігів, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 09.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.04.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.98. (П – 10402, архів УСБУ).

Костюкевич Роман Йосипович, 1888 р., с. Сенігів, поляк, неписьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 10 від 28.07.92).

Костюкевич Францішка Карлівна, 1898 р., с. Сенігів, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 20 від 21.08.93).

Котик Ананій Митрофанович, 1912 р., с. Судилків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. 03.11.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 58 від 18.04.2000).

Котик Василь Маркович, 1887 р., с. Хмелівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як соціально небезпечний елемент висланий в Хабаровський край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 43 від 18.04.96).

Котик Володимир Васильович, 1921 р., с. Хмелівка, українець, утриманець. У 1931 р.

висланий разом з батьками в Хабаровський край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 43 від 18.04.96).

Котик Ганна Сергіївна, 1926 р., с. Ленківці, українка, освіта неповна середня, колгоспниця. У 1948 р. за ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі вислана в Іркутську обл. на 8 років. Достроково звільнена із спецпоселення 27.07.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 971, архів УМВС).

Котик Ганна Федорівна, 1892 р., с. Хмелівка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як соціально небезпечний елемент вислана в Хабаровський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 43 від 18.04.96).

Котик Іван Митрофанович, 1905 р., с. Хмелівка, українець, малописьменний, столяр артілі «Шамот». Заарештований 12.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 11.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.01.59. (П – 7175, архів УСБУ).

Котик Микола Митрофанович, 1909 р., с. Хмелівка, українець, малописьменний. Проживав у с. Судимонт, столяр промартілі «Шамот». Заарештований 23.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Достроково звільнений 19.01.44. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 19.03.60. (П – 9317, архів УСБУ).

Котик Митрофан Маркович, 1873 р., с. Судилків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. 03.11.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 661, архів УМВС).

Котлинський Антон Валентинович, 1893 р., м. Полонне, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, бухгалтер держбанку. Заарештований 30.08.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 04.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.08.57. (П – 4877, ДАХмО).

Котов Едуард Михайлович, 1885 р., с. Городнявка, німець, освіта початкова. Проживав у с. Червоний Цвіт, селянин-одноосібник. У 1944 р. евакуйований у Польщу. У 1945 р. як особа німецької національності висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 08.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2414, архів УМВС).

Кофляр Григорій Гнатович, 1886 р., с. Мала Звіринка Новобузького р-ну Миколаївської обл., росіянин, малописьменний. Проживав у с. Заморочення, механік цегельного заводу. Заарештований 23.09.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 08.09.45 висланий у Новосибірську обл. на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.06.98. (П – 3772, ДАХмО).

Коцинський Дмитро Ананійович, 1894 р., с. Моївка Могилів-Подільського р-ну Вінницької обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, слюсар цукрозаводу. Заарештований 06.05.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКДБ Кам'янець-Подільської обл. 23.06.44 справу припинено у зв'язку зі смертю заарештованого. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.98. (П – 2093, ДАХмО).

Коцюба Олексій Филимонович, 1908 р., с. Поляна, українець, освіта початкова, пічник Шепетівського ліспромторгу. Заарештований 24.04.52. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Колегією з кримінальних справ Кам'янець-Подільського облсуду 19.05.52 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Комісією з перегляду слідчих справ 22.11.54 строк покарання зменшено до 10 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.04.93. (П – 28547, архів УСБУ).

Коцюбинська Марія Павлівна, 1908 р., м. Шепетівка, полька, малописьменна, зав. оргвідділом Шепетівської міськради. Заарештована 19.05.38. Звинувачення: шкідник, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 11.08.89. (П – 19670, архів УСБУ).

Кошелевський Людвіг Йосипович, 1896 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, слюсар-теплотехнік цукрового заводу. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.09.57. (П – 5256, ДАХмО).

Кошелєв Олександр Олексійович, 1906 р., м. Лубни Полтавської обл., українець,

освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, вантажник залізничної станції. Заарештований 28.12.32. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 04.03.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П – 22927, архів УСБУ).

Кошетар Агафія Мелетіївна, 1914 р., с. Ленківці, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 66 від 09.04.03).

Кошетар Лукерія Семенівна, 1880 р., с. Ленківці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 66 від 09.04.03).

Кошетар Мелетій, 1879 р., с. Ленківці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 09.04.03, спр. № 66).

Кошетар Олена Мелетіївна, 1916 р., с. Ленківці, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 66 від 09.04.03).

Кошетар Семен Мелетійович, 1907 р., с. Ленківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 66 від 09.04.03).

Кошлянський (Кошляцький) Василь Онисифорович, 1894 р., с. Дубрівка Баранівського р-ну Житомирської обл., українець, освіта середня. Проживав у с. Рилівка, служитель релігійного культу. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.98. (П – 14989, архів УСБУ).

Кравець (Граф) Броніслава Йосипівна, 1923 р., м. Шепетівка, полька, утриманка. У 1937 р. вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 9 від 09.04.93 міськкомісії).

Кравець Нафтула Елікович, 1920 р., смт Гриців, єврей, освіта незакінчена вища, військовослужбовець. Заарештований 24.01.53. Звинувачення: антирадянська діяльність. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 13.04.53 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.02.98. (П – 12033, ДАХмО).

Кравець Олексій Фадейович, 1894 р., с. Борсуки Лановецького р-ну Тернопільської обл., українець, освіта початкова, член КП(б)У до 1937 р. Проживав у м. Шепетівці, зав. тракторним відділом окружної споживчої спілки. Заарештований 30.08.37. Звинувачення: шпигунство. Шепетівським окрвідділом НКВС 25.10.37 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.09.98. (П – 951, архів УСБУ).

Кравченко Андрій Васильович, 1913 р., с. Триліси Фастівського р-ну Київської обл., українець, освіта вища. Проживав у м. Шепетівці, зав. медичного кабінету районного відділу народної освіти. Заарештований 20.08.48. Звинувачення: пособництво окупаційній владі, антирадянська пропаганда. Особливою нарадою МДБ СРСР 12.02.49 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Комісією з перегляду слідчих справ 06.12.54 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.10.90. (П – 26224, ДАХмО).

Кравченко Григорій Іванович, 1917 р., с. Судилків, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 02.06.42. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Південно-Західного фронту 27.06.42 засуджений до розстрілу. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.09.97. (П – 30252, архів УСБУ).

Кравченко Максим Семенович, 1902 р., с. Княгин Станіславського пов. (Галичина), українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, без визначених занять. Заарештований 21.07.28. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Прокурором НКЮ 31.08.28 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.12.97. (П – 15343, архів УСБУ).

Кравчук Василь Пилипович, 1904 р., с. Яблунівка Славутського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Червоний Цвіт, колгоспник. Заарештований 06.08.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.09.37 у

м. Шепетівці. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 21.11.59. (П – 8663, архів УСБУ).

Кравчук Герта Рейнгольдівна, 1919 р., с. Михайлючка, німкеня, утриманка. 31.05.31 вислана разом з батьками у Молотовську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1727, архів УМВС).

Кравчук Овксентій Степанович, 1900 р., с. Мокіївці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облвідділом ДПУ 24.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.08.98. (П – 222, ДАХмО).

Кравчук Ольга Кузьмівна, с. Білопіль, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана у Київську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Краєвська Валерія Петрівна, 1901 р., м. Шепетівка, полька, малописьменна, домогосподарка. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в Черкаську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 7171, архів УСБУ).

Краєвська (Терещук) Ванда Адамівна, 1925 р., м. Шепетівка, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір'ю в Черкаську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 12 від 24.12.93 міськкомісії).

Краєвська (Яблонська) Софія Адамівна, 1921 р., м. Шепетівка, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір'ю в Черкаську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 12 від 24.12.93 міськкомісії).

Краєвська Ядвіга Адамівна, 1924 р., м. Шепетівка, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір'ю в Черкаську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 12 від 24.12.93 міськкомісії).

Краєвський Адам Антонович, 1887 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, шорник лісозаводу. Заарештований 21.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 26.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Помер у таборах НКВС 12.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду (П – 7171, архів УСБУ).

Краєвський Роман Адамович, 1935 р., м. Шепетівка, поляк, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір'ю в Черкаську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 12 від 24.12.93 міськкомісії).

Крамарський Владислав Вікторович, 1908 р., с. Мальованка, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 31.12.51. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Кам'янець-Подільським облсудом 22.03.52 засуджений на 25 років позбавлення волі з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Колегією з кримінальних справ Верховного Суду СРСР 31.07.54 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.10.94. (П – 29182, архів УСБУ).

Крамнець Арнольд Людвігович, 1904 р., с. Михайлючка, німець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 04.08.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.10.89. (П – 24878, архів УСБУ).

Красавіна Ганна Рудольфівна, 1923 р., с. Дубіївка, німкеня, освіта неповна середня, колгоспниця. У 1942 р. як особа німецької національності вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 25.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2769, архів УМВС).

Красновська Ганна Йосипівна, 1903 р., с. Городище, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 06.08.46. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1011, архів УМВС).

Красновська Ядвіга Станіславівна, 1930 р., с. Городище, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 06.08.46. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1011, архів УМВС).

Красновський Антон Станіславович, 1931 р., с. Городище, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 06.08.46. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1011, архів УМВС).

Красновський Петро Станіславович, 1926 р., с. Городище, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений

із спецпоселення 06.08.46. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1011, архів УМВС).

Красновський Станіслав Петрович, с. Городище, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як особа польської національності висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1011, архів УМВС).

Краснолуцький Гордій Миколайович, 1897 р., с. Хутір, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.01.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.98. (П – 10393, архів УСБУ).

Красномовець Трохим Захарович, 1901 р., с. Ярунь Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Климентовичі, бригадир колгоспу. Заарештований 27.04.38. Звинувачення: шкідник, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.07.58. (П – 6399, архів УСБУ).

Краузе Карл Антонович, 1880 р., с. Судилків, німець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа німецької національності висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. № 71 райкомісії від 17.12.04).

Краузе Наталія Оттівна, 1878 р., с. Судилків, німкеня, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа німецької національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 71 від 17.12.04).

Креймер Ісаак Елікович, 1901 р., смт Летичів, єврей, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, уповноважений карного розшуку Шепетівського міськвідділу НКВС. Заарештований 17.05.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Слідчою частиною УНКВС 13.05.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.02.97. (П – 4178, архів УСБУ).

Крейтер Альберт Федорович, 1890 р., с. Видумка Житомирської обл., німець, освіта середня. Проживав у с. Михайлючка, вчитель. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 11.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 31.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 16.10.64. (П – 15572, ДАХмО).

Крейтер Еріх Федорович, 1905 р., с. Видумка Житомирської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с. Михайлючка, рахівник колгоспу. Заарештований 22.09.37. Звинувачення: шпигун, член контрреволюційної організації. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 01.09.64. (П – 15516, ДАХмО).

Крель Зельман Нісонович, 1891 р., м. Шепетівка, єврей, малописьменний, робітник міського ресторану. Заарештований 08.03.38. Звинувачення: шпигун, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.06.58. (П – 6466, архів УСБУ).

Крентовський Павло Дионисійович, 1908 р., с. Бронники, українець, малописьменний, селянин-одноосібник, виключений з колгоспу в 1936 р. Заарештований 22.09.37. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 05.10.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 04.11.67. (П – 16250, архів УСБУ).

Крива Уляна Михайлівна, 1912 р., с. Коськів, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. 17.11.33 як неблагонадійний елемент вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 62 від 27.03.01).

Кривий Кирило Федорович, 1909 р., с. Коськів, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. 17.11.33 як неблагонадійний елемент висланий у Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 62 від 27.03.0).

Кривинський Борис Михайлович, 1912 р., с. Богданівці Хмельницького р-ну, поляк, освіта неповна середня. Проживав у с. Чотирбоки, черговий залізничної станції. Заарештований 03.10.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Особливою нарадою НКВС СРСР 16.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 13.04.63. (П – 12674, архів УСБУ).

Криворучук Григорій Микитович, 1882 р., с. Вербівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.03.98. (П – 14973, ДАХмО).

Криворчук Йосип Климентійович, 1907 р., с. Чотирбоки, українець, малописьменний, стрілочник залізничної станції. Заарештований 20.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 11.07.38 у м. Проскурові. Похов. на військ. кладовищі по вул. Кам'янецькій. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 04.11.61. (П – 10943, архів УСБУ).

Криворчук Петро Денисович, 1873 р., с. Вербівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 11.11.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.05.32 висланий у Казахстан на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.01.98. (П – 12711, архів УСБУ).

Кривчук Євгеній Каленикович, 1933 р., с. Соломка Костопільського р-ну Рівненської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, робітник. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою МДБ СРСР 25.10.50 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Рівненської обл. 26.08.92. (Довідка № ІІ-6369 від 26.08.92 прокуратури Рівненської обл.).

Крижанівська Домнікія Михайлівна, с. Мальованка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27 від 21.04.94).

Крижанівська Олена Олександрівна, 1917 р., с. Мальованка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27 від 21.04.94).

Крижанівський Євген Олександрович, 1919 р., с. Мальованка, українець, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27 від 21.04.94, спр.).

Крижанівський Олександр Іванович, 1881 р., с. Мальованка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27 від 21.04.94).

Крижанівський Олександр Олександрович, 1914 р., с. Мальованка, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 07.05.42. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 20.02.43 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 30.04.64. (П – 15448, архів УСБУ).

Крикун Лілія Рейнгольдівна, 1918 р., с. Майдан-Лабунь, німкеня, утриманка. У 1931 р. вислана разом з батьками в Пермську обл. Звільнена із спецпоселення у 1954 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1728, архів УМВС).

Крилова Людмила Сергіївна, 1928 р., с. Коса Рішнівка, українка, утриманка. У 1931 р. як неблагонадійний елемент вислана у Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 26 від 24.03.94).

Крисюк Петро Кононович, 1884 р., с. Тиранівка Хмельницького р-ну, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, пічник, працював по найму. Заарештований 14.04.51. Звинувачення: антирадянська пропаганда, контрреволюційна діяльність. Кам'янець-Подільським облсудом 19.05.51 засуджений на 25 років позбавлення волі з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Верховним Судом УРСР 12.02.55 строк покарання зменшено до 6 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.06.91. (П – 26489, архів УСБУ).

Кріпак Антоніна Семенівна, с. Орлинці, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в Ленінградську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 10 від 28.07.92).

Кріпак Семен Федорович, 1898 р., с. Орлинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий в Ленінградську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 10 від 28.07.92).

Крос Володимир Йосипович, 1890 р., с. Пшегоди Люблінського в-ва (Польща), поляк,

освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, нач. пожежно-сторожової охорони лісозаводу. Заарештований 29.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 02.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.06.90. (П – 25835, ДАХмО).

Кротович Іван Володимирович, 1895 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, рахівник житлового кооперативу. Судилківською опергрупою ДПУ 27.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 340, архів УМВС).

Кротович Марія Анастасіївна, 1917 р., с. Мала Салиха Красилівського р-ну, полька, освіта середня. Проживала у м. Шепетівці, вчителька. Заарештована 17.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Шепетівським міськвідділом НКВС 10.03.39 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 29.05.98. (П – 3965, архів УСБУ).

Крохмалюк Йосип Микитович, 1900 р., смт Білогір'я Хмельницької обл., українець, освіта вища. Проживав у м. Шепетівці, вчитель. Заарештований 16.03.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКДБ Кам'янець-Подільської обл. 09.09.44 засуджений на 15 років каторжних робіт з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Військколегією Верховного Суду СРСР 31.05.47 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.04.97. (П – 29850, архів УСБУ).

Круглик Артем Степанович, 1882 р., с. Вовківці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 висланий в Казахстан на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.12.97. (П – 14801, архів УСБУ).

Круглик Трохим Степанович, 1881 р., с. Вовківці, українець, малописьменний, конюх колгоспу. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.09.89. (П – 20577, архів УСБУ).

Круліковський Володимир Францович, 1909 р., с. Красносілка, поляк, освіта початкова, зав. хати-лабораторії колгоспу. Заарештований 15.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6618, ДАХмО).

Круль Валентина Павлівна, 1934 р., с. Мальованка, німкеня, утриманка. У 1936 р. вислана разом з матір'ю в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 11.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5236, архів УМВС).

Круль Генріх Павлович, 1929 р., с. Мальованка, німець, утриманець. У 1936 р. висланий разом з матір'ю в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 11.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5237, архів УМВС).

Круль Емілія Християнівна, 1898 р., с. Мальованка, німкеня, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа німецької національності вислана в Казахстан. Померла на спецпоселенні у м. Караганді 02.09.55. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5094, архів УМВС).

Крутько Михайло Йосипович, 1901 р., м. Вишнево Віленської губ. (Польща), поляк, малописьменний, член ВКП(б) до 1934 р. Проживав у м. Шепетівці, робітник цукрозаводу. Заарештований 04.09.36. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Особливою нарадою НКВС СРСР 15.01.37 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.06.63. (П – 13515, архів УСБУ).

Кудацький Михайло Мойсейович, 1882 р., с. Майдан Ковельського р-ну Волинської обл., українець, освіта початкова. Проживав на ст. Хролин, шляховий майстер залізничної станції. Заарештований 08.02.35. Звинувачення: шпигунство. Транспортним відділом НКВС УРСР 08.07.35 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.07.98. (П – 3141, ДАХмО).

Кудлаєв Давид Семенович, 1893 р., с. Підберezзя Волинської обл., росіянин, малописьменний. Проживав м. Шепетівці, зав. складом Шепетівської митниці. Заарештований 24.03.29. Звинувачення: шпигунство. Надзвичайною сесією Шепетівського окружного суду 28.09.29 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки.

Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 26.09.94. (П – 29151, архів УСБУ).

Кудрик Пилип Романович, 1879 р., с. Яблунівка Славутського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у с. Червоний Цвіт, селянин-одноосібник. Заарештований 30.09.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 20.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П – 18350, ДАХмО).

Куземко Кирило Максимович, 1887 р., с. Велика Медведівка, українець, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, ремонтний робітник. Заарештований 04.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Помер 08.09.42. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.02.60. (П – 9034, архів УСБУ).

Кузнечук-Лукашук Лідія Семенівна, 1914 р., с. Плесна, українка, неписьменна, робітниця Шепетівського райвідділу міліції. Заарештована 17.10.33. Звинувачення: шпигунство. Дані відсутні. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 27.02.98. (П – 12256, архів УСБУ).

Кузьминський Павло Петрович, 1919 р., с. Чотирбоки, українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, без визначених занять. Заарештований 15.01.45. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Вінницької залізниці 13.04.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.02.92. (П – 27463, архів УСБУ).

Кузьмицький Георгій Никифорович, 1890 р., с. Хотиново Гродненської губ. (Польща), білорус, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, слюсар ст. Шепетівка. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.98. (П – 2937, архів УСБУ).

Кук Йоганнес Видрикович, 1891 р., м. Юріїв (Естонія), естонець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, зав. відділу кадрів «Кам'янторгу». Заарештований 08.03.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 31.03.60. (П – 9084, архів УСБУ).

Кукліновська Станіслава, 1888 р., с. Хмелівка, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 884, архів УМВС).

Кукліновський Адольф, 1893 р., с. Хмелівка, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 884, архів УМВС).

Кукліновський Антон Владиславович, 1884 р., с. Хмелівка, поляк, неписьменний, робітник Майдан-Вильського керамзаводу. Заарештований 23.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6618, ДАХмО).

Кукліновський Афанасій Адольфович, 1924 р., с. Хмелівка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 884, архів УМВС).

Кукліновський Грацiан Йосипович, 1894 р., с. Хмелівка, поляк, малописьменний, вантажник залізничної ст. Заморочення. Заарештований 07.09.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.05.59. (П – 7606, ДАХмО).

Кукліновський Йосип Адольфович, 1916 р., с. Хмелівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 884, архів УМВС).

Кукліновський Климентій Йосипович, 1890 р., с. Хмелівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.08.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 10.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.05.89. (П – 17707, архів УСБУ).

Кукліновський Михайло Іполитович, 1909 р., с. Хмелівка, поляк, малописьменний,

бригадир колгоспу. Заарештований 27.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 11.06.60. (П – 9422, архів УСБУ).

Кукліновський Фелікс Адольфович, 1926 р., с. Хмелівка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 884, архів УМВС).

Кукліновський Франц Леонтійович, 1895 р., с. Хмелівка, поляк, малописьменний, старший конюх колгоспу. Заарештований 23.02.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 30.12.60. (П – 10126, архів УСБУ).

Куколович Василь Станіславович, 1928 р., с. Судилків, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 11.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5244, архів УМВС).

Куколович Ольга Станіславівна, 1930 р., с. Судилків, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 11.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5246, архів УМВС).

Кукольцев Георгій Григорович, 1916 р., с. Северинівка Любарського р-ну Житомирської обл., українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Шепетівці, робітник ст. Шепетівка. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Лінійним судом Південно-Західної залізниці 08.06.35 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 25.11.93. (П – 28977, архів УСБУ).

Кулаковський Броніслав Олександрович, 1906 р., с. Мальованка, поляк, неписьменний. Проживав у с. Поляна, лісоруб Полонського лісництва. Заарештований 08.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.06.58. (П – 6466, архів УСБУ).

Кулеша Болеслав Сигізмундович, м. Шепетівка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 9175, архів УСБУ).

Кулеша Вікторія Карлівна, м. Шепетівка, полька, малописьменна, домогосподарка. У 1936 р. як соціально небезпечний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 9175, архів УСБУ).

Кулеша Ірина Сигізмундівна, м. Шепетівка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 9175, архів УСБУ).

Кулеша Казимира Сигізмундівна, м. Шепетівка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 9175, архів УСБУ).

Кулеша Сигізмунд Степанович, 1906 р., м. Шепетівка, поляк, освіта неповна середня, машиніст локомобіля лісозаводу № 1. Заарештований 06.01.36. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. Особливою нарадою НКВС СРСР 31.01.36 висланий в Казахстан. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 26.03.60. (П – 9175, архів УСБУ).

Куликова (Граф) Олена Йосипівна, 1921 р., м. Шепетівка, полька, утриманка. У 1937 р. як антирадянський елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 9 від 09.04.93 міськкомісії).

Куліш Григорій Васильович, 1879 р., с. Онишківці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 08.11.37. Звинувачення: терористичні дії. НКВС і Прокурором СРСР 14.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.04.90. (П – 25540, ДАХмО).

Куліш Марія Степанівна, 1918 р., с. Мокіївці, українка, освіта неповна середня, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 26.05.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 141, архів УМВС).

Куліш Марко Прокопович, 1882 р., с. Онишківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 25.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.04.33 висланий

у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.12.97. (П – 14857, архів УСБУ).

Куліш Мартин Остапович, с. Онишківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 01.01.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 висланий у Казахстан на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.97. (П – 14408, архів УСБУ).

Куліш Федір Прокопович, 1898 р., с. Онишківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 01.01.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Грицівський райвідділом ДПУ 12.02.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.98. (П – 1954, ДАХмО).

Куліш-Левик Никифор Іванович, 1885 р., с. Онишківці, українець, освіта початкова. Проживав у смт Гриців, селянин-одноосібник. Заарештований 10.09.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 05.10.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.06.98. (П – 3280, ДАХмО).

Кульчицький Йосип Станіславович, 1911 р., с. Лисогірка Теофіпольського р-ну, поляк, освіта середня. Проживав у с. Пліщин, вчитель. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 12.05.62. (П – 11362, ДАХмО).

Куманецька Клавдія Андріївна, 1910 р., м. Рівне, українка, малописьменна. Проживала на ст. Шепетівка, домогосподарка. Заарештована 20.01.30. Звинувачення: контрабанда, шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 24.06.30 вислана з прикордонної смуги на 3 роки. Реабілітована військпрокуратурою Прикарпатського ВО 25.05.89. (П – 22894, архів УСБУ).

Кунашко Лідія Романівна, 1905 р., м. Брест-Литовськ (Білорусь), білоруска, освіта неповна середня. Проживала у м. Шепетівці, телефоністка телефонної станції. Заарештована 19.02.46. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Військтрибуналом військ НКДБ Кам'янець-Подільської обл. 25.03.46 засуджена на 6 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована Генпрокуратурою України 22.10.93. (П – 28840, архів УСБУ).

Куницький Адам Іполитович, 1909 р., с. Білопіль, поляк, освіта початкова. Проживав на ст. Чотирбоки, зав. бурякопункту. Заарештований 16.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 13.09.58. (П – 6636, архів УСБУ).

Купанецький Михайло Іванович, 1899 р., м. Львів, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, зав. санітарного відділу 15-ї механізованої бригади. Заарештований 16.12.37. Звинувачення: шпигун, член «ПОВ». НКВС СРСР 12.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 04.02.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 25.05.89. (П – 21595, ДАХмО).

Куптель Володимир Улянович, 1884 р., с. Істоп Гродненської губ. (Білорусь), білорус, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, робітник Шепетівського лісництва. Заарештований 03.05.31. Звинувачення: шпигунство. Трійкою колегії ДПУ УРСР 30.10.31 позбавлений права проживання у прикордонній зоні на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 12.07.90. (П – 26200, ДАХмО).

Купченко Феодосій Миколайович, 1929 р., с. Країв Острозького р-ну Рівненської обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, робітник. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Вінницької обл. 26.06.47 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. міськкомісії).

Куркевич Антон Адамович, 1894 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, машиніст Шепетівського лісозаводу. Заарештований 13.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 01.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 14.04.61. (П – 10306, архів УСБУ).

Курман Прокіп Трохимович, 1890 р., с. Суємці Баранівського р-ну Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Хмелівка, колгоспник. Заарештований 01.04.33.

Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 29.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.11.97. (П – 13502, архів УСБУ).

Курносова (Штефан) Герта Рейнгольдівна, 1930 р., с. Михайлючка, німкеня, утриманка. У 1935 р. вислана разом з матір'ю в Комі АРСР. Звільнена із спецпоселення 26.01.55. Реабілітована УМВС Хмельницької обл. 18.07.94. (П – 2971, архів УМВС).

Курц Павлина Стефанівна, 1895 р., с. Дубіївка, німкеня, малописьменна, домогосподарка. У 1948 р. вислана в Молотовську обл. Звільнена із спецпоселення 20.08.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1729, архів УМВС).

Кутиловський Йосип Маркович, 1893 р., ст. Шепетівка, поляк, малописьменний, міліціонер залізнично-дорожньої охорони ст. Козятин Південно-Західної зал. Заарештований 07.08.20. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливим відділом ВЧК при реввійськраді 12-ї армії засуджений до позбавлення волі у концтаборі на весь час громадянської війни. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.11.97. (П – 13495, архів УСБУ).

Куценко (Депта) Регіна Юліанівна, 1924 р., м. Шепетівка, німкеня, утриманка. Вислана разом з братом в Красноярський край і направлена в дитбудинок. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 5 від 09.09.97 міськкомісії).

Кучинський Броніслав Антонович, 1893 р., с. Садки Дзержинського р-ну Житомирської обл., поляк, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, старший кондуктор Шепетівського резерву Вінницької залізниці. Заарештований 17.04.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Вінницької залізниці 21.06.44 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Військтрибуналом військ МВС 25.11.46 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований. (П – 12272, архів УСБУ).

Кучинський Мар'ян Адольфович, 1899 р., с. Хмелівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: шпигун, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.09.58. (П – 6493, ДАХмО).

Кушківська Лідія Михайлівна, 1926 р., с. Цмівка, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 50 від 30.09.97).

Кушківська Юзефа Леонтіївна, 1904 р., с. Цмівка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 50 від 30.09.97).

Кушківський Михайло Олексійович, 1893 р., с. Цмівка, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 50 від 30.09.97).

Кушнірчук Григорій Капітонович, 1901 р., с. Радихівщина Червоноармійського р-ну Рівненської обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, вчитель малювання Будинку Піонерів. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.12.58. (П – 7081, ДАХмО).

Л

Лабенська Броніслава Улянівна, 1911 р., с. Савичі, полька, освіта початкова. Проживала у с. Судимонт, робітниця Судилківського заводу вогнетривів. Заарештована 11.04.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Засуджена на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована президією Хмельницького облсуду 01.03.68. (П – 16543, ДАХмО).

Лабенський Марцен Іванович, 1890 р., с. Судимонт, поляк, малописьменний. Проживав на хут. Червоний Цвіт, їздовий колгоспу. Заарештований 02.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.03.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 26.10.67. (П – 16258, архів УСБУ).

Лавренюк Андрій Корнійович, 1890 р., с. Хмелівка, українець, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 30.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений

до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.05.58. (П – 6048, архів УСБУ).

Лавренюк Леонід Федорович, 1929 р., с. Хмелівка, українець, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір'ю в Житомирську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 47 від 28.11.96, спр.).

Лавренюк Надія Санафонівна, 1897 р., с. Хмелівка, українка, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 47 від 28.11.96).

Лавренюк Омелян Федорович, 1931 р., с. Хмелівка, українець, утриманець. У1938 р. висланий разом з матір'ю в Житомирську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 47 від 28.11.96).

Лавренюк Таїсія Федорівна, 1923 р., с. Хмелівка, українка, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір'ю в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 47 від 28.11.96).

Лавренюк Федір Корнійович, 1898 р., с. Хмелівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.05.58. (П – 6048, арів УСБУ).

Лаврук Андрій Герасимович, 1889 р., с. Крупець Славутського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Старі Бейзими, машиніст водокачки ст. Вербівці. Заарештований 20.09.47. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Кам'янець-Подільським облсудом 21.06.48 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.07.93. (П – 28697, архів УСБУ).

Лаврук-Мележук Павло Трохимович, 1904 р., с. Полянь Славутського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка-1, агент залізнично-дорожніх вантажів. Заарештований 30.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 25.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 21.06.38. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 28.04.59. (П – 15229, архів УСБУ).

Лагуцький Степан Іванович, 1893 р., с. Мальників Волинської губ. (Польща), поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, стельмах «Юзтранслісу». Заарештований 25.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 17.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.01.98. (П – 13909, архів УСБУ).

Ланге Антоніна Готфрідівна, 1905 р., с. Михайлючка, німкеня, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1730, архів УМВС).

Ланге Герта Омелянівна, 1925 р., с. Михайлючка, німкеня, утриманка. У 1943 р. евакуйована в Німеччину. У 1945 р. як особа німецької національності вислана в Молотовську обл. Звільнена із спецпоселення 30.03.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2858, архів УМВС).

Ланге Герта Фердинандівна, 1934 р., с. Михайлючка, німкеня, утриманка. У 1941 р. вислана разом з матір'ю в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4971, архів УМВС).

Ланге Емма Омелянівна, 1922 р., с. Михайлючка, німкеня, малописьменна, колгоспниця. У 1943 р. евакуйована в Німеччину. У 1945 р. як особа німецької національності вислана у Молотовську обл. Звільнена із спецпоселення 24.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2857, архів УМВС).

Ланге Емілія Самійлівна, 1890 р., с. Михайлючка, німкеня, малописьменна, колгоспниця. У 1943 р. евакуйована в Німеччину. У 1945 р. як особа німецької національності вислана в Молотовську обл. Звільнена із спецпоселення 15.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2391, архів УМВС).

Ланге Карл Фердинандович, 1898 р., с. Лісна Ізяславського р-ну, німець, малописьменний. Проживав у с. Михайлючка, голова сільради. Заарештований 22.09.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації, шпигун. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.12.37 у м. Шепетівці. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 01.09.64. (П – 15516, ДАХмО).

Ланге Кунікунда Арнольдівна, 1899 р., с. Дубіївка, німкеня, малописьменна. Проживала у с. Капітульщина Михайлюцької сільради, домогосподарка. Заарештована 01.04.31.

Звинувачення: порушення кордону, шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.08.31 вислана у Північний край на 3 роки. Реабілітована військтрибуналом Прикарпатського ВО 16.10.64. (П – 15538, ДАХмО).

Ланге Лілія Карлівна, 1926 р., с. Михайлючка, німкеня, утриманка. У 1938 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 20.08.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1730, архів УМВС).

Ланге Рейнгард (Рудольф) Фердинандович, 1927 р., с. Михайлючка, німець, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 31.01.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4993, архів УМВС).

Ланге Рудольфіна Густавівна, 1904 р., с. Михайлючка, німкеня, освіта початкова, селянка-одноосібниця. У 1941 р. як особа німецької національності вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 17.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4971, архів УМВС).

Ланге Уго Фердинандович, 1938 р., с. Михайлючка, німець, утриманець. У 1941 р. висланий разом з матір'ю в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4971, архів УМВС).

Ланге Фаїна Фрідріхівна, 1925 р., с. Михайлючка, німкеня, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Звільнена із спецпоселення 13.08.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1731, архів УМВС).

Ланге Фердинанд Ернестович, 1896 р., кол. Чоло (Польща), німець, освіта початкова. Проживав у с. Михайлючка, експедитор ст. Заморочення. Заарештований 16.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 08.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.01.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 16.10.64. (П – 15538, ДАХмО).

Ланге Фріда Рудольфівна, 1896 р., с. Михайлючка, німкеня, малописьменна, домогосподарка. У 1936 р. як особа німецької національності вислана в Харківську обл. Звільнена із спецпоселення 20.08.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1732, архів УМВС).

Ланкоп Евальд Данилович, 1926 р., с. Дубіївка, німець освіта початкова. Проживав у Польщі, електрик. Заарештований 22.09.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою МДБ СРСР 25.07.46 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.01.93. (П – 28346, архів УСБУ).

Ланкоп Ренгард (Рейнгольд) Генріхович, 1912 р., с. Михайлючка, німець, освіта середня, робітник заводу. Заарештований 20.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6616, ДАХмО).

Лановий Василь Микитович, 1891 р., с. Брикуля, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, без визначених занять. Заарештований 21.02.30. Звинувачення: шпигунство. Трійкою колегії ДПУ УРСР 05.05.30 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П – 22267, ДАХмО).

Лановий Іван Микитович, 1880 р., с. Брикуля, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 04.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 14.03.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.03.98. (П – 11542, ДАХмО).

Ласкаржевська Олена Олександрівна, 1907 р., с. Брикуля, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 29 від 29.06.94).

Ласкаржевська Розалія Северинівна, 1935 р., с. Брикуля, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір'ю в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 29 від 29.06.94).

Ласкаржевська Франка Северинівна, 1933 р., с. Брикуля, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір'ю в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 29 від 29.06.94).

Ласкаржевська Ядвіга Северинівна, 1931 р., с. Брикуля, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір'ю в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 29 від 29.06.94).

Ласкаржевський Северин Іванович, 1888 р., с. Брикуля, поляк, малописьменний, бригадир колгоспу. Заарештований 19.02.38.

Звинувачення: антирадянська пропаганда, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 24.09.38 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.05.61. (П – 10679, архів УСБУ).

Лахай Петро Павлович, 1883 р., с. Мокіївці, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, сторож будконтори № 4. Заарештований 03.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.06.98. (П – 3251, ДАХмО).

Лахнік Семен Феодосійович, 1914 р., с. Білокриниччя, українець, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 05.04.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 10.05.48 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.01.55 строк покарання зменшено до 6 років і 6 місяців, з-під варти звільнений 13.02.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.10.91. (П – 27077, архів УСБУ).

Лащ Фабіан Захарович, 1910 р., с. Миропіль Житомирської обл., поляк, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, слюсар вагонного відділу ст. Шепетівка. Заарештований 12.01.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 16.05.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.04.66. (П – 15972, архів УСБУ).

Лебіга Василь Якович, 1907 р., с. Дубрівка Баранівського р-ну Житомирської обл., українець, освіта середня. Проживав у с. Дубіївка, бухгалтер Шепетівського райземвідділу. Заарештований 06.07.46. Звинувачення: антирадянська агітація, підрив економіки. Кам'янець-Подільським облсудом 15.11.46 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.10.91. (П – 26901, архів УСБУ).

Лебідь Олена Іванівна, 1915 р., с. Конотоп, українка, освіта початкова. Проживала у с. Цмівка, секретар сільради у с. Конотоп. Заарештована 04.06.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Шепетівським міськвідділом НКДБ 16.08.45 справу припинено за недоведеністю складу злочину, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 27.04.98. (П – 4303, ДАХмО).

Левандовський Віктор Павлович, 1908 р., с. Гальжбіївка Ямпільського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, інструктор райкому КП(б) У. Заарештований 19.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 04.03.58. (П – 5555, ДАХмО).

Левицький Граціян Іванович, 1901 р., с. Мальованка, поляк, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, нарядник вагонних поїзних майстрів ст. Шепетівка. Заарештований 18.07.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Вінницької залізниці 10.10.44 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.07.97. (П – 30092, архів УСБУ).

Левицький Микола Костянтинович, 1907 р., с. Янів Київської обл., українець, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, контролер-нормувальник вагонного відділу ст. Шепетівка-1. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: шкідництво, антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 01.06.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.05.62. (П – 11244, архів УСБУ).

Левченко Анатолій Лук'янович, 1900 р., м. Артемівськ Донецької обл., українець, малописьменний, член ВКП(б) до 1937 р. Проживав на ст. Шепетівка, нач. вагонно-ремонтного пункту. Заарештований 25.02.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 08.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 07.05.65. (П – 15904, ДАХмО).

Лейвак Іван Матвійович, 1895 р., м. Тайс Естляндської губ. (Естонія), естонець, малописьменний, член ВКП(б) до 1937 р. Проживав на ст. Шепетівка, дорожній майстер ст. Шепетівка. Заарештований 14.09.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.02.38. Реабілітований військтрибуналом

Прикарпатського ВО 10.01.61. (П – 9995, архів УСБУ).

Лемещук Григорій Максимович, 1896 р., с. Чотирбоки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 25.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.08.75. (П – 16742, архів УСБУ).

Ленгардт Арнольд Адольфович, 1903 р., н.п. Слобідські Голендри Шепетівського пов., німець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 31.12.25. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Ямпільським прикордонним загоном ДПУ 30.03.27 з-під варти звільнений, справу направлено Шепетівському окружному прокурору на припинення. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.01.98. (П – 14118, архів УСБУ).

Ленкін Володимир Трохимович, 1905 р., м. Біла Церква Київської обл., українець, малописьменний. Проживав ст. Шепетівка, робітник депо. Заарештований 27.11.27. Звинувачення: шпигунство. Шепетівським окружним судом 21.06.28 засуджений на 10 років позбавлення волі. Помер 25.10.29. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.02.96. (П – 29504, архів УСБУ).

Ленцнер Адольф Августович, 1874 р., с. Студіна (Польща), німець, освіта початкова. Проживав у с. Дубіївка, колгоспник. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.04.89. (П – 17600, ДАХмО).

Леонець Євдокія Іванівна, 1909 р., с. Судилків, українка, неписьменна, колгоспниця. Особливою нарадою НКВС СРСР 09.06.45 як член сім’ї зрадника Батьківщини вислана в Казахстан на 5 років. Звільнена із спецпоселення 10.06.50. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 993, архів УМВС).

Леонович Адам Іванович, 1904 р., с. Лавринівці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 31.12.37. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. 02.03.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 27.03.64. (П – 15412, архів УСБУ).

Леончук Данило Петрович, 1888 р., с. Коськів, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 10.03.32. Звинувачення: терористичні дії. Грицівським райвідділом ДПУ 18.04.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 281, ДАХмО).

Леончук Іван Петрович, 1896 р., с. Коськів, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 10.03.32. Звинувачення: терористичні дії. Грицівським райвідділом ДПУ 02.09.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 281, ДАХмО).

Леончук Петро Андрійович, 1914 р., с. Коськів, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 10.03.32. Звинувачення: терористичні дії. Грицівським райвідділом ДПУ 18.04.32 справу припинено, з-під варти звільнений за недоведеністю складу злочину. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 281, ДАХмО).

Леончук Соломія Карпівна, 1896 р., с. Коськів, українка, неписьменна, домогосподарка. Заарештована 12.03.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам’янець-Подільської обл. 20.10.44 засуджена на 15 років каторжних робіт з пораженням прав на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 25.10.91. (П – 27094, архів УСБУ).

Лига Федір Дементійович, 1885 р., с. Мирча Бородянського р-ну Київської обл., українець, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, нормувальник на будівництві електростанції. Заарештований 08.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. УДБ УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 09.11.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.08.98. (П – 2587, ДАХмО).

Лигуцький Харитон Іларіонович, 1894 р., с. Пихтії Старокостянтинівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с. Сульжин, секретар-рахівник сільради. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.06.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 05.03.90. (П – 24903, ДАХмО).

Линник Іван Антонович, 1898 р., с. Чотирбоки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4349, архів УСБУ).

Липовенко Евеліна Володимирівна, 1928 р., с. Топли АР Крим, українка, освіта початкова. Проживала у м. Шепетівці, робітниця електростанції. Заарештована 18.01.49. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 09.05.49 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Слідчим відділом УКДБ Хмельницької обл. 12.10.55 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 28.04.98. (П – 4220, ДАХмО).

Липський Станіслав Андрійович, 1899 р., с. Жилинці, поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, коваль колгоспу. Заарештований 23.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 30.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.01.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.01.59. (П – 7098, архів УСБУ).

Лисак-Мельник Харитина Іванівна, 1896 р., с. Глупанин (Польща), українка, малописьменна. Проживала у м. Шепетівці, домогосподарка. Заарештована 04.11.37. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою НКВС СРСР 08.06.38 засуджена на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована військтрибуналом Прикарпатського ВО 19.08.58. (П – 3643, архів УСБУ).

Лисняківський Микола Григорович, 1896 р., м. Одеса, українець, освіта вища. Проживав у м. Шепетівці, зав. відділу пропаганди і агітації Шепетівського окружного комітету Комуністичної партії. Заарештований 17.07.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Військколегією Верховного Суду СРСР 26.09.37 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військколегією Верховного Суду СРСР 30.11.55. (П – 8940, ДАХмО).

Лисун Данило Петрович, 1910 р., с. Рожична, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як антирадянський елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Лисун Олександра Антонівна, 1901 р. с. Рожична, українка, неписьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 17.06.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Достроково звільнена із спецпоселення 10.10.53. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 127, архів УМВС).

Лисюк Олександр Стефанович, 1898 р., с. Климентовичі, українець, освіта початкова, дільничний бухгалтер ліспромгоспу. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.12.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.08.58. (П – 6431, ДАХмО).

Лисюк-Власюк Роман Васильович, 1891 р., с. Климентовичі, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 01.11.49. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою МДБ СРСР 22.02.50 висланий в Казахстан. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.08.90. (П – 25848, ДАХмО).

Литвин Макар Ілліч, 1904 р., с. Залізниця (Білорусь), українець, малописьменний. Проживав у с. Чотирбоки, сторож колгоспу. Заарештований 29.01.38. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 23.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.05.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П – 23064, ДАХмО).

Литвинов Сергій Іванович, 1926 р., с. Ново-Міловатка Воронезької обл. (Росія), українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, робітник. У 1944 р. примусово вивезений в тил німецької армії. Заарештований 16.03.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКДБ Кам'янець-Подільської обл. 22.12.45 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.06.98. (П – 4058, ДАХмО).

Личик Степан Йосипович, 1886 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, зав. електроустановками цукрозаводу. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: член «ПОВ». НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 22.11.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 27.06.59 (П – 8114, архів УСБУ).

Лищик Лука Гнатович, 1877 р., с. Полинівка Гродненської губ. (Білорусь), білорус, освіта початкова. Проживав ст. Шепетівка-2, комерційний конторник. Заарештований

06.02.30. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 02.03.30 висланий з прикордонної смуги на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 25.05.89. (П – 21561, ДАХмО).

Лібацький Петро Онисимович, 1882 р., с. Онишківці, українець, освіта середня спеціальна, священик. Заарештований 04.04.35. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Спецколегією Вінницького облсуду 25.06.35 засуджений на 6 років позбавлення волі з пораженням прав на 3 роки. Помер 17.12.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.06.91. (П – 26482, архів УСБУ).

Лібельт Адольф Християнович, 1900 р., с. Варварівка Вінницької обл., німець, малописьменний. Проживав у с. Судилків, колгоспник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.11.89. (П – 21804, архів УСБУ).

Ліберзон Вольф Іцькович, 1903 р., смт Гриців, єврей, малописьменний, без визначених занять. Заарештований 01.09.24. Звинувачення: контрабанда. Надзвичайною сесією Волинського губернського суду 20.05.25 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.01.98. (П – 14099, архів УСБУ).

Лінник Василь Михайлович, 1884 р., м. Шепетівка, українець, освіта початкова, інспектор по сільськогосподарських заготівлях. Заарештований 03.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.07.89. (П – 19204, архів УСБУ).

Лінник Максим Трохимович, 1906 р., с. Судилків, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу. Заарештований 25.04.46. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.09.44 засуджений на 15 років каторжних робіт з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Військколегією Верховного Суду СРСР 25.03.47 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.10.95. (П – 29380, архів УСБУ).

Лінник Степанида Гордіївна, 1889 р., с. Судилків, українка, неписьменна. Проживала у м. Шепетівці, домогосподарка. Заарештована 05.11.34. Звинувачення: недонесення про достовірно відомий злочин. Військтрибуналом Українського ВО 25.04.35 засуджена на 6 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 17.02.95. (П – 29251, архів УСБУ).

Лірик Федір Михайлович, 1883 р., с. Вербівці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 20.12.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 30.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.05.89. (П – 18315, ДАХмО).

Лісневська Антоніна Денисівна, 1903 р., с. Цмівка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1937 р. як соціально небезпечний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 6 від 26.03.92).

Лісневський Володимир Іванович, 1927 р., с. Цмівка, українець, утриманець. У 1937 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 6 від 26.03.92).

Лісневський Іван Іполитович, 1899 р., с. Буртин Полонського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Цмівка, селянин-одноосібник. У 1937 р. як соціально небезпечний елемент висланий в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 6 від 26.03.92).

Ліщинський Данило Андрійович, 1891 р., с. Кропивна Ізяславського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Рудня-Новенька, колгоспник. Заарештований 02.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 05.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.12.60. (П – 10026, архів УСБУ).

Ліщук Андрій Васильович, 1897 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, робітник ліспромгоспу. Заарештований 22.07.44. Звинувачення: саботаж. Постановою прокурора 09.10.44 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.98. (П – 2545, архів УСБУ).

Ліщук Віктор Іванович, 1929 р., м. Шепетівка, українець, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір'ю в Житомирську обл.

Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 8 від 07.09.95 міськкомісії).

Ліщук Дмитро Сильвестрович, 1873 р., хут. Круглик, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облвідділом ДПУ 14.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.01.98. (П – 12563, архів УСБУ).

Ліщук Іван Ілліч, 1899 р., м. Шепетівка, українець, освіта початкова, бригадир колії ст. Шепетівка. Заарештований 03.04.38. Звинувачення: пошкодження залізничних шляхів, антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 07.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.04.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.06.57. (П – 4771, архів УСБУ).

Ліщук Іван Трохимович, 1895 р., с. Хоровець Славутського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с. Корчик, голова колгоспу. Заарештований 09.11.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам’янець-Подільським облсудом 10.01.39 з-під варти звільнений з підпискою про невиїзд з місця проживання. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.02.92. (П – 2267, ДАХмО).

Ліщук Лідія Іванівна, 1932 р., м. Шепетівка, українка, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір’ю в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 8 від 07.09.95 міськкомісії).

Ліщук Михайло Сильвестрович, 1885 р., с. Хоровець Славутського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Круглик, селянин-одноосібник. Заарештований 27.01.25. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Волинським губернським судом 30.06.25 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.08.25. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.11.97. (П – 30343, архів УСБУ).

Ліщук Парасковія Антонівна, 1906 р., м. Шепетівка, українка, малописьменна, робітниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 8. міськкомісії від 07.09.95).

Лобанов Володимир Петрович, 1904 р., с. Скотове Донецької обл., українець, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, секретар Шепетівського комітету КП(б)У, член КП(б)У до 1937 р. Заарештований 04.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Військколегією Верховного Суду СРСР 26.12.37 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Реабілітований військколегією Верховного Суду СРСР 22.10.57. (П – 17345, архів УСБУ).

Лобенська Аполлонія Іванівна, 1902 р., с. Конотоп, полька, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 19.06.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.01.45 засуджена на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.98. (П – 643, ДАХмО).

Ловінська Раїса Олександрівна, 1910 р., с. Мальованка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. Як соціально небезпечний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 64 від 27.09.01).

Ловінська Софія Тимофіївна, 1912 р., с. Судимонт, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 67 від 08.09.03).

Ловінський Володимир Володимирович, 1935 р., с. Судимонт, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 67 від 08.09.03).

Ловінський Володимир Іванович, 1905 р., с. Судимонт, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 67 від 08.09.03).

Ловінський Грацiан Станіславович, 1906 р., с. Мальованка, поляк, малописьменний, тесля колгоспу. Заарештований 22.04.38. Звинувачення: антирадянська агітація, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 29.07.58. (П – 6483, архів УСБУ).

Ловінський Домінік Іванович, 1907 р., смт Понінка Полонського р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Цмівка, начальник охорони Шепетівського лігоспу. Заарештований 21.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 16.10.38 засуджений до

розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6618, ДАХмО).

Ловінський Едуард Францович, 1911 р., с. Мальованка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Як соціально небезпечний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 64 від 27.09.01).

Ловінський Іван Володимирович, 1932 р., с. Судимонт, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 67 від 08.09.03).

Ловінський Мартин Йосипович, 1888 р., с. Мальованка, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 22.04.38. Звинувачення: диверсант, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 29.07.58. (П – 6483, архів УСБУ).

Ловінський Франц Володимирович, 1930 р., с. Судимонт, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 67 від 08.09.03).

Логуцький Владислав Іванович, 1883 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, стельмах. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 10.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.05.89. (П – 18374, ДАХмО).

Лоздовський Цезар Іванович, 1874 р., м. Ізяслав, литовець, освіта вища. Проживав у м. Шепетівці. Заарештований 06.11.21. Волинською ГубЧК 23.01.22 справу направлено в особливий відділ КВО. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.02.98. (П – 10623, архів УСБУ).

Лозинський Василь Ананійович, 1902 р., с. Жабинці Чемеровецького р-ну, українець, освіта середня спеціальна. Проживав у смт Гриців, лісовод Сковородецького лісництва. Заарештований 07.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.11.57. (П – 5250, архів УСБУ).

Лозова Ніна Василівна, 1915 р., м. Шепетівка, українка, освіта середня, вчителька. Заарештована 20.10.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Особливою нарадою НКВС СРСР 02.07.38 засуджена на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована президією Хмельницького облсуду 09.01.65. (П – 15621, архів УСБУ).

Лозовий Микола Тимофійович, 1880 р., м. Шепетівка, українець, освіта початкова, слюсар міського водопроводу. Заарештований 14.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6618, ДАХмО).

Ломайковський Станіслав Мар'янович, 1897 р., с. Лотівка, поляк, малописьменний. Проживав у с. Лука-Барська Деражнянського р-ну, зав. медпунктом. Заарештований 24.11.37. Звинувачення: зрада Батьківщини, контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 16.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.01.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.08.58. (П – 6402, архів УСБУ).

Лоначевська Євгенія Василівна, 1911 р., с. Хмелівка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 24 від 25.01.94).

Лоргус Борис Християнович, 1887 р., м. Санкт-Петербург (Росія), німець, освіта незакінчена середня. Проживав у с. Михайлючка, вчитель неповної середньої школи. Заарештований 07.06.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. Спецколегією Вінницького облсуду 06.12.37 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Колегією з кримінальних справ Верховного Суду України від 25.01.94 справу припинено за відсутністю складу злочину. (П – 28978, архів УСБУ).

Лосінський Йосип Станіславович, 1890 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, цеховий майстер цукрозаводу. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 25.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 21.01.61. (П – 10194, ДАХмО).

Лось Болеслава Віталіївна, 1891 р., м. Шепетівка, полька, малописьменна, робітниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в

Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 13 від 25.02.94 міськкомісії).

Лось Вікентій Йосипович, 1917 р., м. Шепетівка, поляк, освіта початкова, робітник. У 1938 р. як неблагонадійний елемент висланий в Житомирську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 13 від 25.02.94 міськкомісії).

Лось (Лебедєва) Ганна Йосипівна, 1926 р., м. Шепетівка, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір'ю в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 13 від 25.02.94 міськкомісії).

Лось Григорій Йосипович, 1927 р., м. Шепетівка, поляк, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір'ю в Житомирську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 13 від 25.02.94 міськкомісії).

Лось Йосип Йосипович, 1927 р., м. Шепетівка, поляк, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір'ю в Житомирську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 13 від 25.02.94).

Лось Йосип Рафаїлович, 1891 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, робітник-котельник цукрозаводу. Заарештований 13.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шкідництво. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Проскурові 17.10.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.09.57. (П – 5256, ДАХмО).

Лось Кузьма Антонович, 1888 р., с. Велика Медведівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Шепетівським райвідділом ДПУ 15.07.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.12.97. (П – 15137, архів УСБУ).

Лотинська Кароліна, с. Мальованка, полька, малописьменна. Проживала у с. Поляна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 16 від 22.04.93).

Лотинська Олена Антонівна, с. Мальованка, полька. Проживала у с. Поляна, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 16 від 22.04.93).

Лотинський Антон Казимирович, 1877 р., с. Мальованка, поляк, малописьменний. Проживав у с. Поляна, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий в Харківську обл. У 1938 р. засуджений як ворог народу. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 16 від 22.04.93).

Лотинський Йосип Антонович, с. Мальованка, поляк. Проживав у с. Поляна, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 16 від 22.04.93).

Лувішис Олександр Абрамович, 1905 р., м. Дунаївці, єврей, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, секретар Шепетівського ліспромгоспу. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Спецколегією Камянець-Подільського облсуду 08.07.38 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 30.05.64. (П – 15502, архів УСБУ).

Лукавська Броніслава Іванівна, 1931 р., с. Траулин, полька, утриманка. У 1933 р. вислана разом з батьками в м. Кривий Ріг. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 14 від 25.02.93).

Лукавська Вікторія Йосипівна, с. Траулин, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент вислана у м. Кривий Ріг. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 14 від 25.02.93).

Лукавський Іван Людвігович, 1910 р., с. Траулин, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент висланий в м. Кривий Ріг. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 14 від 25.02.93).

Лукашевич Василь Прохорович, 1897 р., с. Черняхів Острозького р-ну Рівненської обл., освіта початкова. Проживав у с. Чотирбоки, тракторист Грицівської МТС. Заарештований 14.10.35. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом прикордонної і внутрішньої охорони УРСР 26.02.36 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.10.91. (П – 26989, архів УСБУ).

Лукашук Андрій Олександрович, 1919 р., с. Рожична, українець, утриманець. У 1931 р. висланий разом з батьками в Пермську обл.

Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 18 від 25.06.93).

Лукашук Володимир Іванович, 1908 р., с. Плесна, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 18.10.58. (П – 6980, архів УСБУ).

Лукашук Ганна Олександрівна, 1917 р., с. Рожична, українка, утриманка. У 1931 р. вислана разом з батьками в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 18 від 25.06.93).

Лукашук Іван Онисимович, с. Плесна, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент висланий у Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 3 від 25.12.91).

Лукашук Ксенія Гнатівна, 1885 р., с. Рожична, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як соціально небезпечний елемент вислана в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 18 від 25.06.93).

Лукашук Ніна Олександрівна, 1923 р., с. Рожична, українка, утриманка. У 1931 р. вислана разом з батьками в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 18 від 25.06.93).

Лукашук Олександр Давидович, 1884 р., с. Рожична, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як соціально небезпечний елемент висланий в Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 18 від 25.06.93).

Луковська Владислава Валер'янівна, 1915 р., с. Михайлючка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. УНКВС Вінницької обл. 14.01.35 як неблагонадійний елемент вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3147, архів УМВС).

Луковська Емілія Цезарівна, м. Шепетівка, полька малописьменна, домогосподарка. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 8 від 07.09.95 мыськкомісії).

Луковська Катерина Улянівна, с. Кам'янка Славутського р-ну, полька малописьменна. Проживала у м. Шепетівці, домогосподарка. Особливою нарадою НКВС СРСР 07.03.36 як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 19203, архів УСБУ).

Луковська Октавіана Францівна, 1887 р., с. Михайлючка, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. УНКВС Вінницької обл. 14.01.35 як соціально небезпечний елемент вислана у біломорсько-балтійські табори. У 1941 р. евакуйована в Комі АРСР. Померла 20.02.44. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3147, архів УМВС).

Луковська Регіна Йосипівна, 1931 р., ст. Шепетівка-1, полька, утриманка. Особливою нарадою НКВС СРСР 07.03.36 вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 19203, архів УСБУ).

Луковська Софія Валер'янівна, 1931 р., с. Михайлючка, полька, утриманка. УНКВС Вінницької обл. 14.01.35 вислана разом з батьками у біломорсько-балтійські табори. У 1941 р. евакуйована у Комі АРСР. Звільнена із спецпоселення 23.06.49. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3147, архів УМВС).

Луковський Адам Антонович, 1910 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, робітник цукрозаводу. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.09.57. (П – 5256, ДАХмО).

Луковський Антон Флоріанович, 1886 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, слюсар цукрозаводу. Заарештований 31.05.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 11.08.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.09.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.12.58. (П – 7084, ДАХмО).

Луковський Валер'ян Владиславович, 1886 р., с. Траулин, поляк, малописьменний. Проживав у с. Михайлючка, селянин-одноосібник. УНКВС Вінницької обл. 14.01.35 висланий у біломорсько-балтійські табори. У 1941 р. евакуйований у Комі АРСР. Помер 27.04.43. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3147, архів УМВС).

Луковський Вікентій Леонтійович, м. Шепетівка, поляк, малописьменний, робітник.

У 1938 р. засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 8 від 07.09.95 міськкомісії).

Луковський Ілля Львович, 1879 р., с. Ленківці, поляк, малописьменний, конюх колгоспу. Заарештований 16.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.12.59. (П – 8794, архів УСБУ).

Луковський Йосип Йосипович, 1927 р., ст. Шепетівка-1, поляк, утриманець. Особливою нарадою НКВС СРСР 07.03.36 висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 19203, архів УСБУ).

Луковський Йосип Леонтійович, 1897 р., с. Кам'янка Славутського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка-1, старший стрілочник. Заарештований 08.01.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 07.03.36 висланий в Казахстан. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.07.89. (П – 19203, архів УСБУ).

Луковський Микола Йосипович, 1896 р., с. Кам'янка Славутського р-ну, поляк, освіта незакінчена середня. Проживав у м. Шепетівці, бракувальник лісоматеріалів. Заарештований 01.06.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 09.08.58. (П – 2964, ДАХмО).

Луковський Роман Вікентійович, 1896 р., с. Рожична, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС СРСР 10.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 21.12.37 у м. Шепетівці. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 07.12.57. (П – 5159, архів УСБУ).

Луковський Сигізмунд Флорентійович, 1894 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, слюсар цукрозаводу. Заарештований 07.11.21. Волинською ГубЧК 31.12.21 засуджений до розстрілу. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.12.93. (П – 28876, архів УСБУ).

Луковський Станіслав Йосипович, 1888 р., с. Городнявка, поляк, малописьменний. Проживав у с. Дубіївка, колгоспник. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.08.89. (П – 20012, архів УСБУ).

Луковський Чеслав Антонович, 1912 р., м. Шепетівка, поляк, освіта неповна середня, робітник на електростанції. Заарештований 24.05.38. Звинувачення: диверсія, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.09.57. (П – 5256, ДАХмО).

Лукомський Гнат Андрійович, 1902 р., с. Корчик, українець, малописьменний, робітник лісорозробок. Заарештований 15.12.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 03.02.32 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.01.98. (П – 12718, архів УСБУ).

Лукомський Микола Францович, 1901 р., с. Попівці Старокостянтинівського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у смт Грицив, без визначених занять. Заарештований 01.01.38. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 04.04.59. (П – 7543, архів УСБУ).

Лук'янчук Григорій Гнатович, 1907 р., с. Плесна, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.08.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.08.89. (П – 20196, ДАХмО).

Лук'янчук Федір Олексійович, 1918 р., с. Дубрівка Баранівського р-ну Житомирської обл., українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Шепетівці, студент. Заарештований 26.06.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Шепетівським міськвідділом НКВС 20.06.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.98. (П – 2165, ДАХмО).

Луначевська Антоніна Миколаївна, 1932 р., с. Хмелівка, українка, утриманка. У 1938 р.

вислана разом з матір’ю в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 35 ід 22.02.95).

Луначевська Марія Іванівна, 1907 р., с. Хмелівка, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 35 від 22.02.95).

Луначевська Тетяна Миколаївна, 1927 р., с. Хмелівка, українка, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір’ю в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 35 від 22.02.95).

Луначевський Анатолій Миколайович, 1935 р., с. Хмелівка, українець, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір’ю в Житомирську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 35 від 22.02.95).

Луначевський Володимир Михайлович, 1888 р., с. Хмелівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 30.03.30. Звинувачення: антирадянська агітація, бандитизм. Трійкою колегії ДПУ УРСР 25.04.30 висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.01.97. (П – 4705, архів УСБУ).

Луначевський Дмитро Гнатович, 1902 р., с. Хмелівка, українець, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 30.04.38. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.05.58. (П – 6048, архів УСБУ).

Луначевський Іван Гнатович, 1906 р., с. Хмелівка, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 25.05.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 21.09.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.09.58. (П – 6493, ДАХмО).

Луначевський Леонід Миколайович, 1929 р., с. Хмелівка, українець, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір’ю в Житомирську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 35 від 22.02.95).

Луначевський Микола Іванович, 1899 р., с. Хмелівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 01.02.38. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.05.58. (П – 6048, архів УСБУ).

Луначевський Микола Михайлович, 1896 р., с. Хмелівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 10.03.38. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.05.58. (П – 6048, архів УСБУ).

Луначевський Михайло Михайлович, 1878 р., с. Хмелівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 25.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6618, ДАХмО).

Луначевський Улян Михайлович, 1900 р., с. Хмелівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.02.98. (П – 12981, архів УСБУ).

Луцюк Василь Тимофійович, 1892 р., с. Лавринівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 30.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.02.98. (П – 15302, архів УСБУ).

Луцюк Іван Петрович, 1896 р., с. Теліжинці Ізяславського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, завгосп поліклініки. Заарештований 29.05.46. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Вінницької залізниці 16.07.46 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.10.91. (П – 26993, архів УСБУ).

Луцюк Степан Тимофійович, 1901 р., с. Лавринівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.09.36.

Звинувачення: антирадянська агітація. Грицівським райвідділом НКВС 17.10.36 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.08.98. (П – 2615, ДАХмО).

Луць Феодосія Артемівна, 1909 р., с. Бронники, українка, неписьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 15.05.48 вислана за межі України на 8 років. Достроково звільнена із спецпоселення 03.02.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 130, архів УМВС).

Любич Іларіон Тимофійович, 1908 р., с. Куліші Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, завгосп електростанції. Заарештований 03.06.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.04.59. (П – 7409, архів УСБУ).

Люблінський Сигізмунд Романович, 1912 р., ст. Антоніни, поляк, малописьменний. Проживав на ст. Чотирбоки, вантажник. Заарештований 13.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 22.03.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.02.60. (П – 9103, ДАХмО).

Люмберт Вільгельм Готлібович, 1915 р., с. Нотаці Ровенського пов. (Польща), німець, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, тесля вагонного депо. Заарештований 15.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Південно-Західної залізниці 13.02.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.11.97. (П – 13324, архів УСБУ).

Люмберт Ренгольд Готлинович, 1909 р., с. Наталя Волинської обл., німець, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, тесля. Заарештований 17.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 15.08.60. (П – 9649, архів УСБУ).

Люшневський Франц Іванович, 1885 р., с. Брикуля, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 10.07.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 05.11.32 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.11.97. (П – 13281, архів УСБУ).

Лясковський Людвіг Іванович, 1914 р., м. Красне Вінницької обл., поляк, освіта середня. Проживав на ст. Чотирбоки, черговий по станції. Заарештований 28.07.37. Звинувачення: шкідництво. НКВС і Прокурором СРСР 25.10.37 засуджений до розстрілу. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 23.03.62. (П – 11110, ДАХмО).

Лясота Альбін Никодимович, 1917 р., с. Городнявка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 35 від 22.02.95).

Лясота Антон Никодимович, 1919 р., с. Городнявка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з матір'ю в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 35 від 22.02.95).

Лясота Віктор Миколайович, 1884 р., с. Закриниччя Баранівського р-ну Житомирської обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Червоний Цвіт, колгоспник. Заарештований 03.01.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 21.02.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.05.89. (П – 17617, ДАХмО).

Лясота Марія Никодимівна, 1936 р., с. Городнявка, полька, немовля. У 1936 р. вислана разом з матір'ю в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 35 від 22.02.95).

Лясота Розалія Никодимівна, 1930 р., с. Городнявка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з матір'ю в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 35 від 22.02.95).

Лясота Філіпіна Никодимівна, с. Городнявка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з матір'ю в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 35 від 22.02.95).

Лясота Юзефа Станіславівна, 1895 р., с. Городнявка, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована

згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 35 від 22.02.95).

Лясота Ян Миколайович, 1902 р., с. Сенігів, поляк, неписьменний, лісоруб Романівського лісництва. Заарештований 08.03.31. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.12.31 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 25.05.89. (П – 21488, ДАХмО).

Ляховський Олександр Олександрович, 1875 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, котельник цукрозаводу. Заарештований 30.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація, член «ПОВ». НКВС СРСР 28.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 18.11.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 17.11.56. (П – 4458, архів УСБУ).

Лящук Федір Іванович, 1907 р., с. Берездів Славутського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Круглик, конюх колгоспу. Заарештований 28.08.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 05.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.10.89. (П – 23535, ДАХмО).

Лящук Фома Павлович, 1910 р., с. Дуліби Гощанського р-ну Рівненської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Плесна, заготовник матеріалів деревообробного комбінату. Заарештований 09.03.38. Звинувачення: шпигун, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 23.08.89. (П – 23095, ДАХмО).

М

Магульський Станіслав Антонович, 1902 р., с. Городище, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 15.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, диверсія. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6618, ДАХмО).

Маєвський Вікентій Якович, 1886 р., с. Чотирбоки, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.06.38. Звинувачення: член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.08.63. (П – 13570, архів УСБУ).

Маєвський Володимир Павлович, 1894 р., с. Малі Дедеркали Шумського р-ну Тернопільської обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, робітник. Заарештований 26.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація, шкідництво. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 04.03.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П – 22927, архів УСБУ).

Маєвський Казимир Якович, 1892 р., с. Підлісці Ізяславського р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Чотирбоки, рахівник колгоспу. Заарештований 08.01.38. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.05.89. (П – 18102, архів УСБУ).

Маєвський Мар’ян Антонович, 1890 р., с. Березна Татарська, поляк, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, поштовий працівник. Заарештований 13.12.37. Звинувачення: шкідництво, антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 03.02.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 26.09.58. (П – 6612, архів УСБУ).

Маєр Зінаїда Іванівна, 1932 р., с. Михайлючка, німкеня, утриманка. У 1941 р. вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 11.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5099, архів УМВС).

Мазанюк Роман Йосипович, 1888 р., с. Коськів, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 24.04.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 19.08.37 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 08.08.90. (П – 26256, архів УСБУ).

Мазовський Йосип Іванович, 1895 р., с. Вишниця Вітебської губ. (Білорусь), поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, робітник складу. Заарештований 27.04.38. Звинувачення: шпигун, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.06.58. (П – 6466, архів УСБУ).

Мазур Іван Онуфрійович, 1910 р., смт Гриців, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 21.08.40. Звинувачення: зрадницька поведінка в полоні у білофінів. Особливою нарадою НКВС СРСР 27.09.40 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Московського ВО 08.12.69. (П – 16517, ДАХмО).

Мазурець Петро Денисович, 1907 р., с. Хролин, українець, малописьменний, робітник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.11.89. (П – 21653, ДАХмО).

Мазурчик Сергій Семенович, 1905 р., м. Білосток Гродненської губ. (Польща), білорус, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, дорожній майстер. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 26.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.01.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 11.11.60. (П – 9975, архів УСБУ).

Мазяр Василь Сидорович, 1908 р., с. Климентовичі, українець, малописьменний, лісоруб Шепетівського ліспромгоспу. Заарештований 27.04.38. Звинувачення: шкідник, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.07.58. (П – 6399, архів УСБУ).

Мазяр Ванда Іванівна, 1929 р., с. Климентовичі, українка, утриманка. У 1939 р. вислана разом з матір'ю в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 19 від 28.07.93).

Мазяр Григорій Стефанович, 1907 р., с. Климентовичі, українець, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 24.04.38. Звинувачення: шпигун, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.07.58. (П – 6399, архів УСБУ).

Мазяр Іван Сидорович, 1902 р., с. Климентовичі, українець, малописьменний, лісоруб. Заарештований 26.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.07.58. (П – 6399, архів УСБУ).

Мазяр Кароліна Тимофіївна, 1906 р., с. Климентовичі, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1939 р. як неблагонадійний елемент вислана в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 19 від 28.07.93).

Мазяр Леонід Іванович, 1937 р., с. Климентовичі, українець, утриманець. У 1939 р. висланий разом з матір'ю в Житомирську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 19 від 28.07.93).

Мазяр Надія Петрівна, 1922 р., м. Шепетівка, українка, утриманка. У 1935 р. вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 5 від 09.09.97 міськкомісії).

Мазяр Петро Романович, 1904 р., с. Климентовичі, українець, малописьменний, робітник лісгоспу. Заарештований 20.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 14.04.59. (П – 7476, архів УСБУ).

Мазяр Софія Іванівна, 1935 р., с. Климентовичі, українка, утриманка. У 1939 р. вислана разом з матір'ю в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 19 від 28.07.93).

Майданчук Ядвіга Антонівна, 1936 р., м. Шепетівка, полька, утриманка. У 1938 р. вислана в Дніпропетровську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. міськкомісії).

Майков Петро Микитович, 1878 р., с. Мирне Горохівського р-ну Волинської обл., українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.08.89. (П – 19611, архів УСБУ).

Майструк Матвій Маркович, 1907 р., с. Городнявка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 19.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шкідництво. Трійкою УНКВС

Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6618, ДАХмО).

Макаров Олександр Антонович, 1897 р., с. Майдан-Лабунь, українець, малописьменний. Проживав у с. Хмелівка, їздовий колгоспу. Заарештований 30.04.38. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.05.58. (П – 6048, архів УСБУ).

Маковський Степан Петрович, 1895 р., м. Шепетівка, поляк, освіта початкова, робітник цукрозаводу. Заарештований 29.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, диверсія. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.09.57. (П – 5256, ДАХмО).

Максименко Петро Федорович, 1918 р., с. Червоні Партизани Носівського р-ну Чернігівської обл., українець, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Шепетівці, шляховий майстер. Заарештований 23.09.40. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Лінійним судом Вінницької залізниці 17.01.41 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 30.08.93. (П – 28753, архів УСБУ)

Максимов Іван Максимович, 1877 р., с. Пліщин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 21.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 156, архів УМВС).

Максимчук Антон Євтихійович, 1914 р., с. Янушівка Славутського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, рахівник. Заарештований 13.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Лінійним судом Південно-Західної зал. 11.03.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2845, архів УСБУ).

Максимчук Данило Улянович, 1895 р., с. Велика Медведівка Красилівського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Сульжин, слюсар МТС. Заарештований 04.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 12.07.38 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 18.02.59. (П – 7165, архів УСБУ).

Малай Микита Власович, 1891 р., м. Могилів-Подільський Вінницької обл., українець, освіта середня. Проживав на ст. Чотирбоки, начальник станції. Заарештований 27.09.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Лінійним судом Південно-Західної залізниці 21.11.36 засуджений на 3 роки позбавлення волі. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 12.04.61. (П – 737, архів УСБУ).

Малий Данило Пилипович, 1880 р., м. Соколь Луцького пов. (Польща), українець, освіта середня. Проживав у с. Михайлючка, вчитель. Заарештований 11.02.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 01.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 24.03.59. (П – 7319, архів УСБУ).

Малиновська-Пшегоцька Аделя Карлівна, 1905 р., м. Шепетівка, полька, малописьменна, домогосподарка. Заарештована 14.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 08.06.38 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П – 18120, архів УСБУ).

Малиновська Владислава Миколаївна, 1914 р., с. Климентовичі, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 26 від 24.03.94).

Малиновський Адольф Тимофійович, 1901 р., с. Климентовичі, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 26 від 24.03.94).

Малиновський Броніслав Йосипович, 1900 р., с. Білопіль, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 20.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.05.89. (П – 17774, архів УСБУ).

Малиновський Іван Йосипович, 1915 р., с. Білопіль, поляк, малописьменний, колгоспник.

Заарештований 16.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.05.89. (П – 17740, архів УСБУ).

Малиновський Іван Олександрович, 1908 р., с. Климентовичі, поляк, малописьменний, робітник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений до розстрілу. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.12.59. (П – 8755, архів УСБУ).

Малиновський Іван Станіславович, 1908 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, машиніст електростанції. Заарештований 20.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, диверсія. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.09.57. (П – 5256, ДАХмО).

Малиновський Іван Хомич, 1907 р., с. Климентовичі, поляк, малописьменний, робітник лісництва. Заарештований 27.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, диверсія. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6618, ДАХмО).

Малиновський Йосип Валер'янович, 1912 р., с. Жуків Славутського р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Климентовичі, приймальник на лісопункті. Заарештований 20.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, підрив державної економіки. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6618, ДАХмО).

Малиновський Кароль (Карл) Тимофійович, 1888 р., с. Климентовичі, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 13.09.58. (П – 6635, архів УСБУ).

Малиновський Леонтій Пилипович, 1898 р., м. Шепетівка, українець, освіта початкова, бухгалтер лікарні. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 18.10.58. (П – 6829, архів УСБУ).

Малиновський Олексій Михайлович, 1907 р., с. Білопіль, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 11.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П – 18346, ДАХмО).

Малиновський Станіслав Олександрович, 1918 р., с. Климентовичі, поляк, малописьменний, сторож деревокомбінату. Заарештований 27.04.38. Звинувачення: член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 14.04.59. (П – 7476, архів УСБУ).

Малиновський Яцик Степанович, 1888 р., с. Скаржинці Хмільницького р-ну Вінницької обл., поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, кухар цукрозаводу. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: член контрреволюційної диверсійної організації. НКВС і Прокурором СРСР 11.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 07.01.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.09.67. (П – 16232, архів УСБУ).

Малишев Йосип Іванович, 1910 р., м. Варшава (Польща), українець, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, бригадир майстерень. Заарештований 16.01.38. Звинувачення: шкідництво, антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 15.06.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.07.90. (П – 26231, ДАХмО).

Малишева Лариса Йосипівна, 1932 р., ст. Шепетівка, українка, утриманка. У 1938 р. вислана в Херсонську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 7 від 28.06.95 міськкомісії).

Малишко Сергій Іванович, 1905 р., с. Онишківці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 24.08.40. Звинувачення: здався в полон білофінам. Особливою нарадою НКВС СРСР

26.09.40 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Московського ВО 02.07.59. (П – 7825, архів УСБУ).

Маліков Микола Васильович, 1896 р., с. Софіївка Михайлівського р-ну (Росія), українець, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, інспектор торгової мережі. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. 25.05.39 після додаткового розслідування справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.06.98. (П – 3763, ДАХмО).

Малярчук Трохим Олександрович, 1877 р., с. Тристень Волинської обл., українець, неписьменний. Проживав у с. Судилків, селянин-одноосібник. Заарештований 20.06.32. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 26.10.32 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.11.97. (П – 13273, архів УСБУ).

Мальчук Василь Євстафійович, 1883 р., с. Бронники, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 11.02.38. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.08.89. (П – 20067, архів УСБУ).

Мальчук Ілля Васильович, 1902 р., с. Бронники, українець, освіта початкова, завгосп цегельного заводу. Заарештований 05.10.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військпрокуратурою Прикарпатського ВО 03.01.46 справу припинено, з-під звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.98. (П – 424, архів УСБУ).

Мамчур Ганна Пилипівна, 1915 р., с. Траулин, українка, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 15 від 24.03.93).

Мамчур Єва Яківна, 1893 р., с. Траулин, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 15 від 24.03.93).

Мамчур Надія Пилипівна, 1919 р., с. Траулин, українка, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 15 від 24.03.93).

Мамчур Ніна Пилипівна, 1932 р., с. Траулин, українка, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 15 від 24.03.93).

Мамчур Олександр Пилипович, 1924 р., с. Траулин, українець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 15 від 24.03.93).

Мамчур Пилип Єфремович, 1888 р., с. Траулин, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 15 від 24.03.93).

Мамчур Федір Никифорович, 1889 р., с. Савичі, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 16.12.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. НКВС і Прокурором СРСР 08.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П – 18354, ДАХмО).

Манич Катерина Іллівна, 1922 р., с. Дубрівка Баранівського р-ну Житомирської обл., українка, освіта початкова. Проживала у с. Дубіївка, колгоспниця. Заарештована 25.06.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 06.01.45 засуджена на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 07.03.90. (П – 25348, архів УСБУ).

Манська Елла Юліусівна, 1908 р., с. Дубіївка, німкеня, освіта початкова, селянка-одноосібниця. У 1941 р. як особа німецької національності вислана в Алтайський край. Звільнена із спецпоселення 08.02.56. Реабілітована УМВС Дніпропетровської обл. 23.05.95. (П – 3109, архів УМВС).

Манський Рудольф Гербертович, 1932 р., с. Дубіївка, німець, утриманець. У 1941 р. висланий разом з матір’ю в Алтайський край. Звільнений із спецпоселення 03.02.56. Реабілітований УМВС Дніпропетровської обл. 23.05.95. (П – 3110, архів УМВС).

Манський Рудольф Людвігович, 1890 р., с. Михайлючка, німець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 09.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою

нарадою колегії ДПУ УРСР 18.04.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.07.97. (П – 12408, ДАХмО).

Мануїлов Микола Петрович, 1902 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний. Проживав у с. Климентовичі, конюх колгоспу. Заарештований 27.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун, диверсант. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.07.58. (П – 6399, архів УСБУ).

Маньківський Михайло Євстахійович, 1895 р., с. Вербень Млинівського р-ну Рівненської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Судилків, бухгалтер держбанку. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 05.03.60. (П – 9029, архів УСБУ).

Марач Сергій Павлович, 1892 р., с. Смоляниці Гродненської губ. (Білорусь), білорус, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, селянин-одноосібник. Заарештований 04.04.26. Звинувачення: шпигунство. Шепетівським окрвідділом ДПУ 12.05.30 справу припинено. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.11.97. (П – 13441, архів УСБУ).

Маринчук Йосип Семенович, 1894 р., м. Будзанів (Галичина), українець, освіта вища. Проживав у м. Шепетівці, директор контори «Заготскот». Заарештований 28.03.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.10.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.04.89. (П – 17403, архів УСБУ).

Маркевич Іван Федорович, 1901 р., с. Чотирбоки, українець, освіта початкова, обліковець заготпункту. Заарештований 31.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.08.89. (П – 20299, ДАХмО).

Маркевич Федот Дмитрович, 1888 р., м. Олика Дубнівського пов. (Польща), українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, швейцар залізничної школи. Заарештований 18.10.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 21.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.07.59. (П – 7847, архів УСБУ).

Маркотенко Микола Степанович, 1905 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, диспетчер автопарку. Заарештований 28.05.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 11.02.58. (П – 5349, ДАХмО).

Маркс Ельвіра Райнгольдівна, 1935 р., с. Дубіївка, німкеня, утриманка. У 1945 р. вислана разом з батьками в Новосибірську обл. Звільнена із спецпоселення 01.02.55. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3350, архів УМВС).

Маркс Павло Андрійович, 1905 р., м. Київ, українець, освіта початкова. Проживав у с. Коса Рішнівка, бригадир колгоспу. Заарештований у 1937 р. Звинувачення: антирадянська агітація, терористичні наміри. Судовою колегією Вінницької обл. 11.05.37 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Заарештований 04.02.50. Звинувачення: антирадянська агітація. МДБ СРСР 06.05.50 висланий у Красноярський край. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 28.12.65. (П – 15877, ДАХмО).

Маркс Роберт Адольфович, 1899 р., с. Дубіївка, німець, малописьменний, слюсар колгоспу. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації, шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.12.66. (П – 16085, архів УСБУ).

Маркс Роман Романович, 1897 р., м. Стрий Львівської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с. Судимонт, колгоспник. Заарештований 01.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.05.89. (П – 18319, ДАХмО).

Маркс Софія Генріхівна, 1919 р., с. Дубіївка, німкеня, освіта початкова, колгоспниця. У 1945 р. як особа німецької національності вислана в Свердловську обл.

Звільнена із спецпоселення 13.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 223, архів УМВС).

Мартинець Євгеній Тимофійович, 1893 р., с. Полонне Володимирського р-ну Рівненської обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, телеграфіст. Заарештований 07.11.21. Волинською ЧК 23.01.22 кримінальну справу направлено у ОВКВО. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.02.98. (П – 10623, архів УСБУ).

Мартинов Кирило Гаврилович, 1879 р., с. Білокриниччя, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 06.04.30. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 27.04.30 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.07.89. (П – 19135, архів УСБУ).

Мартинов Трохим Васильович, 1909 р., с. Білокриниччя, українець, малописьменний, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 15.05.48 висланий за межі України на 8 років. Звільнений із спецпоселення 26.06.57. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1603, архів УМВС).

Мартинчук Гнат Купріянович, 1876 р., с. Рудня-Новенька, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 11.12.32 як соціально небезпечний елемент висланий на Урал. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 440, архів УМВС).

Мартинчук Гордій Афанасійович, 1898 р., с. Рудня-Новенька, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: шпигунство. Трійкою колегії ДПУ УРСР 05.04.33 засуджений на 10 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П – 22760, архів УСБУ).

Мартинчук Дмитро Харитонович, 1893 р., с. Рудня-Новенька, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 05.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П – 22760, архів УСБУ).

Мартинчук Клим Афанасійович, 1896 р., с. Рудня-Новенька, українець, малописьменний, без визначених занять. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: шпигунство. Бердичівським МВДПУ справу припинено у зв'язку зі смертю обвинуваченого. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П – 22760, архів УСБУ).

Мартинчук Ксенофонт Харитонович, 1896 р., с. Рудня-Новенька, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 05.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П – 22760, архів УСБУ).

Мартинчук Микола Опанасович, 1893 р., с. Рудня-Новенька, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 08.10.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 28.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П – 22489, архів УСБУ).

Мартинчук Омелян Федорович, 1910 р., с. Рудня-Новенька, українець, малописьменний. Проживав у с. Климентовичі, колгоспник. Заарештований 23.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.07.58. (П – 6399, архів УСБУ).

Мартинчук Павло Афанасійович, 1903 р., с. Рудня-Новенька, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.04.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.06.89. (П – 22760, архів УСБУ).

Мартинчук Трохим Федорович, 1903 р., с. Рудня-Новенька, українець, малописьменний, мийник вагонів. Заарештований 27.02.46. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. МДБ Вінницької обл. 06.06.46 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.11.97. (П – 13216, архів УСБУ).

Мартинюк Василь Іванович, с. Вишневе, українець, утриманець. У 1929 р. висланий разом з батьками в Іркутську обл. Реабілітований згідно

з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 7 від 30.04.92).

Мартинюк Віра Іванівна, с. Вишневе, українка, утриманка. У 1929 р. вислана разом з батьками в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 7 від 30.04.92).

Мартинюк Ганна Йосипівна, 1890 р., с. Гульбаров (Чехословаччина), чешка, малописьменна. Проживала у м. Шепетівці, домогосподарка. Заарештована 26.10.37. Звинувачення: шпигунство, антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 08.03.38 засуджена на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 25.12.89. (П – 3644, архів УСБУ).

Мартинюк Ганна Михайлівна, с. Вишневе, українка,малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1929 р. як неблагонадійний елемент вислана в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.04.92, спр. № 7).

Мартинюк Григорій Петрович, 1889 р., с. Баглаї Старокостянтинівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, кредитний інспектор. Заарештований 09.08.37. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 10.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.10.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 18.06.66. (П – 16016, ДАХмО).

Мартинюк Домнікія Іванівна, с. Вишневе, українка, утриманка. У 1929 р. вислана разом з батьками в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 7 від 30.04.92).

Мартинюк Іван Васильович, с. Вишневе, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1929 р. як неблагонадійний елемент висланий в Іркутську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 7 від 30.04.92).

Мартинюк Костянтин Устимович, 1891 р., с. Сенігів, українець, освіта початкова, лісник. Заарештований 11.04.38. Звинувачення: антирадянська агітація, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.12.56. (П – 4502, ДАХмО).

Мартинюк Михайло Антонович, 1877 р., с. Корчик, українець, малописьменний, сторож ліспромгоспу. Заарештований 25.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.89. (П – 24467, архів УСБУ).

Мартинюк Михайло Арсентійович, 1906 р., с. Медці Красилівського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у с. Жилинці, директор школи. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.04.57. (П – 4767, архів УСБУ).

Мартинюк Надія Григорівна, 1922 р., с. Романів, українка, освіта початкова, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 05.06.48 вислана за межі України на 8 років. Достроково звільнена із спецпоселення 20.04.55. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 961, архів УМВС).

Мартинюк Никифор Кіндратович, 1896 р., с. Дерно Ківерцівського р-ну Волинської обл., малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, старший кондуктор. Заарештований 03.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Лінійним судом Південно-Західної залізниці 27.10.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 19.08.64. (П – 15528, архів УСБУ).

Мартинюк Ольга Рудольфівна, 1903 р., смт Понінка Полонського р-ну, німкеня, неписьменна. Проживала у с. Дубіївка, робітниця паперової фабрики. У 1944 р. як особа німецької національності вислана в м. Челябінськ. Військтрибуналом військ МДБ 07.09.51 за антирадянську агітацію засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнена 07.06.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1995, архів УМВС).

Мартинюк Степан Іванович, с. Вишневе, українець, утриманець. У 1929 р. висланий разом з батьками в Іркутську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.04.92, спр. № 7).

Мартинюк Тамара Антонівна, 1929 р., смт Понінка Полонського р-ну, німкеня. Проживала у с. Дубіївка, утриманка. У 1944 р. вислана разом з матір'ю в Іркутську обл. Звільнена

із спецпоселення 01.07.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.05.93, спр. № 17; П – 2008, архів УМВС).

Мартишевський Іван Сергійович, 1914 р., с. Марківці, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 19.06.43. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 85-ї морської стрілкової бригади 11.07.43 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований військтрибуналом Ленінградського ВО 28.07.66. (П – 16036, архів УСБУ).

Марушкевич Терентій Андрійович, 1903 р., с. Цвітоха Славутського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, складач поїздів. Заарештований 07.09.37. Звинувачення: шкідництво. Лінійним судом Південно-Західної залізниці 08.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.10.91. (П – 26992, архів УСБУ).

Марцинківський Альбін Мар'янович, 1891 р., с. Іванопіль Житомирської обл., поляк, освіта початкова, член ВКП(б) до 1937 р. Проживав на ст. Шепетівка, десятник служби будівель та споруд. Заарештований 19.12.37. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Київські обл. 21.10.38 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 13.08.57. (П – 4852, архів УСБУ).

Марцинківський Казимир Мар'янович, 1898 р., с. Іванопіль, поляк, освіта початкова, член ВКП(б) до 1936 р. Проживав на ст. Шепетівка, нарядчик кондукторських бригад. Заарештований 30.12.38. Звинувачення: шпигунство, антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 05.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.03.38. Реабілітований військтрибуналом Одеського ВО 10.09.57. (П – 4853, архів УСБУ).

Марцинківський Марко Степанович, 1902 р., с. Зимне Володимир-Волинського р-ну Волинської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Хмелівка, секретар сільради. Заарештований 24.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.05.58. (П – 6048, архів УСБУ).

Марчук Ганна Михайлівна, 1903 р., с. Майдан-Лабунь, українка, малописьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 18.04.48 вислана за межі України на 8 років. Звільнена із спецпоселення 07.10.53. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2211, архів УМВС).

Марчук Дмитро Васильович, 1893 р., Польща, українець, неписьменний. Проживав на хут. Васильова Гребля, робітник ліспромгоспу. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.06.59. (П – 8022, архів УСБУ).

Марчук Єрофій Іванович, с. Пліщин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як неблагонадійний елемент висланий в Житомирську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 19 від 28.07.93).

Марчук Олександр Васильович, 1892 р., с. Майдан-Лабунь, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 29.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.02.98. (П – 15146, архів УСБУ).

Марчуків Федір Васильович, 1887 р., м. Дубно Рівненської обл., українець, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, працівник зовнішторгтрансу. Заарештований 08.12.33. Звинувачення: шпигунство. Відділом ОДПУ 02.02.34 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.03.98. (П – 11799, архів УСБУ).

Масич Анастасія Сергіївна, с. Траулин, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Масич Дмитро Олексійович, с. Траулин, українець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Масич Микола Олексійович, с. Траулин, українець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Масич Олексій Павлович, 1898 р., с. Траулин, українець, малописьменний,

селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Масич Яків Омелянович, 1888 р., с. Судилків, українець, освіта початкова, торговець салом. Заарештований 27.08.27. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою ОДПУ 17.02.28 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.02.96. (П – 29508, архів УСБУ).

Маслій Микита Дмитрович, 1906 р., с. Чотирбоки, українець, малописьменний, столяр дистанції колії. Заарештований 15.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.10.89. (П – 20829, ДАХмО).

Масловський Казимир Захарович, 1878 р., с. Повербах Мінської губ. (Польща), поляк, малописьменний, член ВКП(б) до 1938 р. Проживав на ст. Шепетівка, завгосп залізничної дистанції споруд. Заарештований 04.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шкідництво. Особливою нарадою НКВС СРСР 22.03.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 26.03.60. (П – 9180, архів УСБУ).

Мастерук Аделіна Августівна, 1909 р., с. Михайлючка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 30.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2651, архів УМВС).

Мастерук Ніна Іллівна, 1922 р., с. Конотоп, українка, освіта середня, член ВЛКСМ, завклубом. Заарештована 18.03.49. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 13.05.49 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.11.54 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі, з-під варти звільнена із зняттям судимості. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 20.06.91. (П – 26466, архів УСБУ).

Матис Роберт Петрович, 1896 р., смт Володарськ Луганської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с. Судилків, машиніст млину. Заарештований 06.03.33. Звинувачення: шпигунство. Дорожньо-транспортним відділом Південно-Західної залізниці ДПУ справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.02.98. (П – 11408, архів УСБУ).

Махницький Лука Феофанович, 1898 р., с. Поляна, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 10.03.22. Звинувачення: зносини з контрреволюційною метою з іноземною державою. Подільським губвідділом ДПУ 12.08.22 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 6992, ДАХмО).

Мацишин Володимир, 1923 р., с. Града Кременецького р-ну Тернопільської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, робітник. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Тернопільської обл. 15.09.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Тернопільської обл. 09.04.92. (Дов. № 13/3581-91).

Машкеровський Станіслав Альбінович, 1898 р., с. Мокіївці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 01.01.38. Звинувачення: антирадянська агітація. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.05.89. (П – 17771, архів УСБУ).

Машківський Мар'ян Йосипович, 1912 р., с. Чотирбоки, поляк, малописьменний, ремонтний робітник. Заарештований 03.10.37. Звинувачення: шпигунство, антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 22.12.37 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.08.58. (П – 6470, ДАХмО).

Машківський Юзеф Степанович, 1902 р., с. Чотирбоки, поляк, малописьменний, вантажник. Заарештований 29.01.38. Звинувачення: шпигунство, антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 23.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.05.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 19.12.61. (П – 10965, архів УСБУ).

Медвідь Роман Степанович, 1918 р., м. Козятин Вінницької обл., українець, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, технік дистанції служби путі. Заарештований 24.04.44. Звинувачення: недонесення органам влади про

зраду Батьківщини. Військтрибуналом Вінницької залізниці 05.10.44 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 4 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.08.97. (П – 30197, архів УСБУ).

Медецький Йосип Антонович, 1909 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, робітник цукрозаводу. Заарештований 16.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.04.59. (П – 7535, архів УСБУ).

Медецький Сигізмунд Леонтійович, 1898 р., с. Климентовичі, поляк, малописьменний, каменотес. Шепетівським окрвідділом ДПУ 04.04.30 як соціально небезпечний елемент висланий Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 270, архів УМВС).

Медецький Юліан Леонтійович, 1902 р., с. Климентовичі, поляк, малописьменний, десятник лісокомбінату. Заарештований 13.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 14.04.59. (П – 7476, архів УСБУ).

Медич Григорій Данилович, 1894 р., с. Брєзовєц (Югославія), серб, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, тесля вагонної майстерні. Заарештований 08.12.34. Звинувачення: антирадянська агітація, тероризм. Транспортним відділом ОГУДБ ст. Козятин 25.12.34 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.98. (П – 12202, архів УСБУ).

Медун Борис Максимович, 1928 р., с. Брикуля, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 30.11.49. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом в/ч №77757 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований Головною Військпрокуратурою 10.04.91. (П – 26382, архів УСБУ).

Медун Никанор Семенович, 1902 р., с. Брикуля, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 30.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація. 19.08.31 прокуратурою справу припинено, висланий за межі України. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.98. (П – 13004, ДАХмО).

Медун Павло Семенович, 1896 р. с. Брикуля, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 01.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.07.60. (П – 9461, архів УСБУ).

Меланчук Оверкій Якович, 1893 р., с. Поляна, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. ДПУ УРСР 26.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 100, архів УМВС).

Меленевський Казимир Вікентійович, 1892 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, цукровар Сумського рафінадного заводу. Заарештований 17.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС СРСР 04.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.10.37 у м. Вінниці. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 29.11.56. (П – 4405, архів УСБУ).

Мельник Болеслав Іванович, 1929 р., с. Орлинці, українець, утриманець. У 1937 р. висланий разом з матір’ю в Житомирську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 48 від 28.03.97).

Мельник Василь Григорович, 1883 р., с. Лавринівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.02.98. (П – 15302, архів УСБУ).

Мельник Галина Іванівна, 1931 р., с. Орлинці, українка, утриманка. У 1937 р. вислана разом з матір’ю в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 48 від 28.03.97).

Мельник Діна Іванівна, 1926 р., с. Орлинці, українка, утриманка. У 1937 р. вислана разом з матір’ю в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 48 від 28.03.97).

Мельник Євгенія Кирилівна, 1925 р., с. Пліщин, українка, освіта середня, працівниця контори ст. Шепетівка-1. За ухилення від

суспільно корисної праці в колгоспі 21.02.48 вислана за межі України на 8 років. Звільнена із спецпоселення 06.02.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 959, архів УМВС).

Мельник Костянтин Олександрович, 1883 р., с. Серединці, українець, малописьменний, двірник Шепетівського готелю. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.12.60. (П – 3089, архів УСБУ).

Мельник Лаврентій Захарович, 1882 р, с. Турівка Теофіпольського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, вантажник. Заарештований 02.02.40. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 21.09.40 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.09.60. (П – 9836, ДАХмО).

Мельник Марія Іванівна, 1903 р., с. Орлинці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 48 від 28.03.97).

Мельник Олександра Іванівна, 1936 р., с. Орлинці, українка, утриманка. У 1937 р. вислана разом з матір’ю в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 48 від 28.03.97).

Мельник Пантелеймон Васильович, 1890 р., с. Серединці, українець, малописьменний. Проживав у с. Мокіївці, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як антирадянський елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Мельник Трохим Іванович, 1915 р., с. Сенігів, українець, освіта середня, старший вагар ст. Кам’янка. Заарештований 30.04.49. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 12.11.49 засуджений на 15 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Військколегією Верховного Суду СРСР 24.09.55 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі. Реабілітований військколегією Верховного Суду СРСР 04.04.68. (П – 16342, архів УСБУ).

Мельниченко Іван Іванович, 1894 р., с. Пеньки, українець, освіта початкова. Проживав у с. Брикуля, без визначених занять. Заарештований 05.05.38. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 17.12.57. (П – 5188, ДАХмО).

Мельничук Єпистима, 1873 р., с. Марківці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1929 р. як неблагонадійний елемент вислана в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 22 від 25.11.93).

Мельничук Єфросинія, 1909 р., с. Марківці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1929 р. як неблагонадійний елемент вислана в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 22 від 25.11.93).

Мельничук Захар Григорович, 1894 р., кол. Завалля Дубнівського пов. (Польща), українець, малописьменний. Проживав у с. Сульжин, селянин-одноосібник. Заарештований 31.01.38. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 18.02.59. (П – 7165, архів УСБУ).

Мельничук Павло Іванович, 1872 р., с. Марківці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1929 р. як неблагонадійний елемент висланий в Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 22 від 25.11.93).

Мельничук Сергій Павлович, 1909 р., с. Марківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1929 р. як неблагонадійний елемент висланий у Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 22 від 25.11.93).

Мельничук Стратон Павлович, 1916 р., с. Марківці, українець, утриманець. У 1929 р. висланий разом з батьками в Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 22 від 25.11.93).

Мельничук Федора, 1912 р., с. Марківці, українка, утриманка. У 1929 р. вислана разом з батьками в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 22 від 25.11.93).

Мендруль Петро Миколайович, 1902 р., с. Сітківці Вінницької обл., українець,

малописьменний. Проживав у с. Хмелівка, рахівник колгоспу. Заарештований 11.02.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. НКВС і Прокурором СРСР 27.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 30.12.60. (П – 10126, архів УСБУ).

Мерлінг Агнеса Карлівна, 1910 р., с. Дубіївка, німкеня, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4939, архів УМВС).

Мерлінг Адольфіна Фрідріхівна, 1900 р., с. Дубіївка, німкеня, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 25.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2728, архів УМВС).

Мерлінг Альбін Вільгельмович, 1931 р., с. Дубіївка, німець, утриманець. У 1936 р. висланий разом з матір'ю в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 11.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4939, архів УМВС).

Мерлінг Альбін Теодорович, 1925 р., с. Дубіївка, німець, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 25.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2325, архів УМВС).

Мерлінг Бернард Вільгельмович, 1934 р., с. Дубіївка, німець, утриманець. У 1936 р. висланий разом з матір'ю в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4939, архів УМВС).

Мерлінг Ерна Теодорівна, 1926 р., с. Дубіївка, німкеня, утриманка. У 1936 р. вислана разом з матір'ю в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 11.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2866, архів УМВС).

Мерлінг Лілія Вільгельмівна, 1932 р., с. Дубіївка, німкеня, утриманка. У 1936 р. вислана разом з матір'ю в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4939, архів УМВС).

Мерлінг Марта Генріхівна, 1914 р., с. Дубіївка, німкеня, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа німецької національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Мерлінг Отто Михайлович, 1908 р., с. Дубіївка, німець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа німецької національності висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Мессершмідт Адольф Андрійович, 1893 р., смт Дзержинськ Житомирської обл., німець, освіта середня. Проживав у с. Рилівка, робітник ліспромгоспу. Заарештований 29.04.36. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Шепетівською окрпрокуратурою 17.06.36 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.09.98. (П – 966, архів УСБУ).

Метельський Георгій Віталійович, 1903 р., с. Сінне Гощанського р-ну Рівненської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Романів, об'їждчик ліспромгоспу. Заарештований 23.09.37. Звинувачення: шпигунство, антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 09.11.89. (П – 23098, архів УСБУ).

Метельський Гіларій Йосипович, 1914 р., с. Федорівка Красилівського р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, різноробочий дільниці № 2. Заарештований 16.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 28.04.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.03.70. (П – 16551, ДАХмО).

Метельський Денис Йосипович, 1909 р., с. Федорівка Красилівського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, землекоп. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 09.02.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 17.12.46. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.09.60. (П – 9802, архів УСБУ).

Метлицький Іван Данилович, 1915 р., с. Новоселиця Полонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с. Цмівка, тракторист колгоспу. Заарештований 12.07.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6618, ДАХмО).

Микитинець Андрій Євтихійович, 1890 р., с. Велика Медведівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 21.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 278, архів УМВС).

Микитинець Лука Федорович, 1917 р., с. Велика Медведівка, українець, утриманець. У 1930 р. висланий разом з батьками в Красноярський край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 9 від 30.06.92).

Микитинець Марфа Євтихіївна, с. Велика Медведівка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент вислана в Красноярський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 9 від 30.06.92).

Микитинець Роман Федорович, 1910 р., с. Велика Медведівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий в Красноярський край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 9 від 30.06.92).

Микитинець Федір Митрофанович, 1875 р., с. Велика Медведівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 12.03.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Шепетівським окрвідділом ДПУ 27.03.30 висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 178, архів УМВС).

Микитинець Хома Федорович, 1904 р., с. Велика Медведівка, українець, малописьменний. Проживав у с. Сошки, бригадир колгоспу. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.12.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.08.89. (П – 19735, ДАХмО).

Микитинець Ярема Іванович, 1867 р., с. Велика Медведівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Шепетівським райвідділом ДПУ 15.07.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.12.97. (П – 15137, архів УСБУ).

Микульський Володимир Йосипович, 1906 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, машиніст ліспромгоспу. Заарештований 03.04.38. Звинувачення: антирадянська діяльність, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.03.59. (П – 7484, ДАХмО).

Микульський Іван Антонович, 1880 р., с. Киселин Волинської обл., поляк, малописьменний, коваль ст. Шепетівка. Заарештований 21.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 09.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.06.90. (П – 26174, архів УСБУ).

Микульський Станіслав Йосипович, 1903 р., м. Шепетівка, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Велика Рішнівка, голова сільради. Заарештований 03.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.03.59. (П – 7484, ДАХмО).

Мирецька Марія Антонівна, 1908 р., м. Шепетівка, полька, малописьменна, домогосподарка. Заарештована 14.10.37. Особливою нарадою НКВС СРСР 08.06.38 як соціально небезпечний елемент засуджена на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована президією Хмельницького облсуду 27.02.60. (П – 3671, архів УСБУ).

Мирончук Григорій Федорович, 1890 р., с. Старі Бейзими, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4349, архів УМВС).

Мирончук Іван Федорович, 1880 р., с. Старі Бейзими, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Мирончук Микита Володимирович, 1896 р., смт Гриців, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.01.30. Звинувачення: здійснення теракту. Трійкою колегії ДПУ УРСР 24.02.30 засуджений на 8 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.05.89. (П – 18311, ДАХмО).

Миронюк Єфросинія Петрівна, 1900 р., с. Хролин, українка, малописьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 12.06.48 вислана за межі України на 8 років. Звільнена із спецпоселення 02.06.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 109, архів УМВС).

Миронюк Олександр Йосипович, 1892 р., с. Хролин, українець, освіта початкова, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 12.06.48 висланий за межі України на 8 років. Звільнений із спецпоселення 02.06.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 109, архів УМВС).

Миронюк Парасковія Петрівна, 1900 р., с. Савичі, українка, неписьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 12.06.48 вислана за межі України на 8 років. Звільнена із спецпоселення 02.06.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 110, архів УМВС).

Миронюк Яків Євтихійович, 1896 р., с. Миньківці Славутського р-ну, українець, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, обхідник колії. Заарештований 15.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.89. (П – 24354, архів УСБУ).

Мисловський Антон Іванович, 1898 р., с. Брикуля, поляк, малописьменний, бригадир колгоспу. Заарештований 16.06.38. Звинувачення: член «ПОВ», диверсант. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.08.60. (П – 9628, архів УСБУ).

Мисюра Тимофій Данилович, 1891 р., с. Радулин Баранівського р-ну Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, табельник дистанції колії. Заарештований 13.12.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 30.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.01.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 14.03.59. (П – 7377, ДАХмО).

Мисько Степан Семенович, 1880 р., с. Дубрівка Баранівського р-ну Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Хмелівка, селянин-одноосібник. Заарештований 01.04.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 29.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.11.97. (П – 13502, архів УСБУ).

Михайленко Пилип Станіславович, 1911 р., с. Новоселиця Полонського р-ну, поляк, освіта середня спеціальна. Проживав у смт Гриців, ветлікар. Заарештований 06.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, диверсія. УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 20.02.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.98. (П – 302, ДАХмО).

Михайловський Микола Дмитрович, 1901 р., с. Нікітовка Бєлгородської обл. (Росія), українець, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка-1, робітник залізниці. Заарештований 17.04.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облвідділом ДПУ 26.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.09.98. (П – 1055, архів УСБУ).

Михалевич Наталія Степанівна, с. Коса Рішнівка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана у Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.07.93, спр. № 19).

Михалюк Іван Климентійович, 1894 р., смт Гриців, українець, малописьменний, заввідділом райспоживспілки. Заарештований 16.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.11.89. (П – 25103, ДАХмО).

Михальчук Анастасія Йосипівна, 1903 р., с. Білокриниччя, українка, малописьменна, домогосподарка. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 15.05.48 вислана за межі України на 8 років. Звільнена із спецпоселення 05.09.53. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2202, архів УМВС).

Михальчук Анастасія Павлівна, 1930 р., с. Рилівка, українка, утриманка. У 1932 р. вислана разом з батьками на Урал. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 3 від 25.12.91).

Михальчук Андрій Микитович, 1890 р., с. Рудня-Новенька, українець, малописьменний,

бригадир колгоспу. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, зв'язок з іноземною державою. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.12.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.07.89. (П – 23412, архів УСБУ).

Михальчук Андрій Микитович, 1898 р., с. Траулин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 49 від 20.06.97).

Михальчук Андрій Сергійович, с. Коськів, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. висланий разом з батьками в Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 5 від 27.02.92).

Михальчук Валентина Сергіївна, с. Коськів, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. вислана разом з батьком в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 5 від 27.02.92).

Михальчук Василь Федорович, 1908 р., с. Сенігів, українець, малописьменний, робітник ліспромгоспу. Заарештований 28.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.09.65. (П – 15862, ДАХмО).

Михальчук Дмитро Дем'янович, 1902 р., с. Сенігів, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», антирадянська діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.05.38 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.12.56. (П – 4502, Р – 6193, ДАХмО).

Михальчук Ірина Андріївна, 1928 р., с. Траулин, українка, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 49 від 20.06.97).

Михальчук Кузьма Микитович, 1906 р., с. Рудня-Новенька, українець, малописьменний, сторож колгоспу. Заарештований 06.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.11.89. (П – 21724, архів УСБУ).

Михальчук Лідія Андріївна, 1931 р., с. Траулин, українка, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 49 від 20.06.97).

Михальчук Марія Матвіївна, с. Коськів, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 5 від 27.02.92).

Михальчук Марія Сергіївна, с. Коськів, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 5 від 27.02.92).

Михальчук Марта Самійлівна, 1904 р., с. Велика Рішнівка, українка, неписьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 18.06.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 22.04.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2215, архів УМВС).

Михальчук Микита Денисович, 1877 р., с. Рудня-Новенька, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: шпигунство, антирадянська агітація. Трійкою колегії ДПУ УРСР 05.04.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П – 22760, архів УСБУ).

Михальчук Михайло Дем'янович, 1899 р., с. Сенігів, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 09.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.08.89. (П – 19730, ДАХмО).

Михальчук Надія Давидівна, 1899 р., с. Траулин, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 49 від 20.06.97).

Михальчук Олексій Андрійович, 1925 р., с. Траулин, українець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 49 від 20.06.97)

Михальчук Ольга Тарасівна, 1908 р., с. Рилівка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1932 р. як неблагонадійний елемент вислана на Урал. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 3 від 25.12.91).

Михальчук Павло Дем'янович, 1906 р., с. Сенігів, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: шпигунство, антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.05.38 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.12.56. (П – 4502, Р – 6193, ДАХмО).

Михальчук Павло Сергійович, 1908 р., с. Рилівка, українець, малописьменний, конюх держмлина. Заарештований 28.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 18.10.58. (П – 6934, архів УСБУ).

Михальчук Сергій Кіндратович, с. Коськів, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий в Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 5 від 27.02.92).

Михальчук Улян Леонтійович, 1887 р., с. Сенігів, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 09.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 24.04.31 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.08.98. (П – 13952, ДАХмО).

Михальчук Яків Давидович, 1904 р., с. Рудня-Новенька, українець, малописьменний, їздовий лісного відділку Шепетівського шосдору НКВС. Заарештований 15.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений у 1947 р. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 09.01.60. (П – 8950, архів УСБУ).

Мичко Михайло Миколайович, 1923 р., с. Івачкове Здолбунівського р-ну Рівненської обл., українець, освіта неповна середня. Проживав на ст. Шепетівка, тесля 11-ої дистанції колії. Заарештований 29.11.44. Звинувачення: зрада Батьківщини, контрреволюційна діяльність. НКВС Вінницької залізниці 26.03.45 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.10.97. (П – 13189, архів УСБУ).

Мілевський Станіслав Феліксович, 1886 р., с. Черниця Львівської обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Велика Рішнівка, колгоспник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.07.98. (П – 3171, ДАХмО).

Міллер Альвіна Іванівна, 1883 р., с. Михайлючка, німкеня, освіта початкова, домогосподарка. У 1931 р. як неблагонадійний елемент вислана у Молотовську обл. Звільнена із спецпоселення 14.05.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1726, архів УМВС).

Міллер Андрій Володимирович, 1908 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, сортувальник на пошті. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.01.59. (П – 7202, ДАХмО).

Міллер Антон Станіславович, 1922 р., с. Хмелівка, поляк, утриманець. У 1932 р. висланий разом з батьками в Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 63 від 12.06.01).

Міллер Берта Рейнгольдівна, 1915 р., с. Капітульщина, німкеня, утриманка. У 1931 р. вислана разом з батьками в Молотовську обл. Звільнена із спецпоселення 13.10.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1713, архів УМВС).

Міллер Вітольд Мар'янович, 1908 р., смт Гриців, поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, механік ліспромгоспу. Заарештований 29.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун, диверсант. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 19.08.58. (П – 6563, ДАХмО).

Міллер Володимир Антонович, 1882 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, бондар артілі «Деревокомбінат». Заарештований 21.04.38.

Звинувачення: член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.04.58. (П – 6122, архів УСБУ).

Міллер Ганна Іванівна, 1882 р., м. Шепетівка, українка, неписьменна, домогосподарка. Заарештована 19.03.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Прокуратурою Київського ВО 16.08.44 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 30.04.98. (П – 4194, архів УСБУ).

Міллер Генріх Мар'янович, 1920 р., с. Шкарівка, поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, слюсар ліспромгоспу. Заарештований 29.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун, диверсант. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 19.08.58. (П – 6563, ДАХмО).

Міллер Євгенія Войцехівна, 1897 р., с. Хмелівка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1932 р. як неблагонадійний елемент вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 63від 12.06.01).

Міллер Лідія Готфрідівна, 1914 р., с. Н. Долинка Тельманського р-ну Карагандинської обл. (Казахстан), німкеня, неписьменна. Проживала у с. Велика Шкарівка, домогосподарка. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 06.01.45 засуджена на 5 років позбавлення волі у ВТТ. 04.06.49 як особа німецької національності переселена в Новосибірську обл. Звільнена із спецпоселення 12.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3315, архів УМВС).

Міллер Лілія Рейнгольдівна, 1917 р., с. Капітульщина, німкеня, утриманка. У 1931 р. вислана разом з батьками в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1713, архів УМВС).

Міллер Марія Станіславівна, 1928 р., с. Хмелівка, полька, утриманка. У 1932 р. вислана разом з батьками у Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 63 від 12.06.01).

Міллер Рейнгольд Адольфович, с. Капітульщина, німець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як соціально небезпечний елемент висланий в Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1713, архів УМВС).

Міллер Софія Станіславівна, 1924 р., с. Хмелівка, полька, утриманка. У 1932 р. вислана разом з батьками у Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 63 від 12.06.01).

Міллер Станіслав Йосипович, 1889 р., с. Хмелівка, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як неблагонадійний елемент висланий в Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 63 від 12.06.01).

Міллер Юліус Людвігович, 1902 р., с. Кам'яний Брід Житомирської обл., німець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, робітник лісозаводу. Заарештований 23.10.37. Звинувачення: шпигунство, антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 25.05.89. (П – 21625, архів УСБУ).

Мільхерт Євгенія Андріївна, с. Хмелівка, німкеня, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа німецької національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2337, архів УМВС).

Мільхерт Леонід Робертович, 1925 р., с. Хмелівка, німець, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 14.04.55. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2337, архів УМВС).

Мільхерт Роберт Фердінандович, с. Хмелівка, німець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа німецької національності висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2337, архів УМВС).

Мінцель Карл Юліусович, 1884 р., кол. Желізниця Ровенського пов. (Польща), німець, малописьменний. Проживав у с. Сенігів, власник вітряного млина. Заарештований 09.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Дільничним прокурором 13.06.31 справу припинено. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.03.98. (П – 12897, архів УСБУ).

Мірецька Марія Антонівна, 1908 р., м. Шепетівка, полька, малописьменна, робітниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана

в Новосибірську обл. Реабілітована президією Хмельницького облсуду 27.02.60. (Спр. міськкомісії № 23/2).

Мірецький Адам Адамович, 1902 р., м. Шепетівка, поляк, освіта початкова, котельник цукрозаводу. Заарештований 01.06.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 19.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.09.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду СРСР 18.04.57. (П – 4690, архів УСБУ).

Мірецький Людвіг Адамович, 1905 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, машиніст цукрозаводу. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: диверсія, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.10.38 у м. Хмельницькому. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.09.57. (П – 5256, ДАХмО).

Мірецький Роман Адамович, 1901 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, слюсар цукрозаводу, член ВКП(б) до 1938 р. Заарештований 16.07.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 19.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.09.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду СРСР 18.04.57. (П – 4690, архів УСБУ).

Міске Альбертина Августівна, 1908 р., м. Шепетівка, німкеня, малописьменна, домогосподарка. У 1936 р. як особа німецької національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2708, архів УМВС).

Міске Арнольд Вільгельмович, 1928 р., м. Шепетівка, німець, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2708, архів УМВС).

Міске Вільгельм Христофорович, 1896 р., м. Шепетівка, німець, малописьменний, робітник. У 1936 р. як особа німецької національності висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2708, архів УМВС).

Міске Густав Вільгельмович, 1927 р., м. Шепетівка, німець, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 20.01.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2708, архів УМВС).

Міске Омелян (Еміль) Вільгельмович, 1921 р., Астраханська обл., німець, освіта початкова. Проживав у с. Михайлючка, колгоспник. 28.04.36 як особа німецької національності висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 10.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2729, архів УМВС).

Міске Карл Христофорович, 1902 р., Новоград-Волинський р-н Житомирської обл., німець, малописьменний. Проживав у с. Михайлючка, сторож колгоспу. Заарештований 15.07.38. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 12.08.58. (П – 6537, архів УСБУ).

Міске Лідія Вільгельмівна, 1933 р., м. Шепетівка, німкеня, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2708, архів УМВС).

Міске Рейнгольд Людвігович, 1903 р., с. Михайлючка, німець, малописьменний, лісник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 13.04.90. (П – 25757, архів УСБУ).

Міске Фрідріх Вільгельмович, 1908 р., с. Михайлючка, німець, освіта початкова, коваль колгоспу. Заарештований 20.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.03.57. (П – 4747, архів УСБУ).

Міщурова Парасковія Дем'янівна, 1896 р., с. Кривиця Дубровицький р-н Рівненської обл., українка, неписьменна. Проживала у м. Шепетівці, домогосподарка. Заарештована 22.12.34. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Українського ВО 25.04.35 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 17.02.95. (П – 29251, архів УСБУ).

Мовчан Іван Кононович, 1904 р., с. Білокриниччя, українець, неписьменний, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 21.02.48 висланий в Іркутську обл.

на 8 років. Звільнений 27.04.57. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1599, архів УМВС)

Мовчан Іван Олексійович, 1894 р., с. Судилків, українець, освіта початкова, секретар райсуду. Заарештований 20.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 30.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.10.89. (П – 20978, ДАХмО).

Мовчан Федір Іванович, 1920 р., с. Білокриниччя, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 03.10.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом 33-го Трансільванського корпусу 15.05.46 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 3 роки. Звільнений 23.03.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.12.92. (П – 28309, архів УСБУ).

Могилевський Петро Антонович, 1885 р., с. Зозулинці Бердичівського р-ну Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, помічник начальника ст. Шепетівки. Заарештований 04.10.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Лінійним судом ст. Шепетівка 13.02.37 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.04.97. (П – 29905, архів УСБУ).

Могилко Іван Іванович, 1892 р., с. Свиридівка Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Шепетівці, зав. тарифно-нормувальним бюро 103 військбуддільниці. Заарештований 19.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Особливою нарадою НКВС СРСР 02.07.46 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.10.90. (П – 3426, архів УСБУ).

Могильницька Антоніна Мечиславівна, 1930 р., с. Цмівка, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 56 від 20.08.99).

Могильницька Марія Мечиславівна, 1926 р., с. Цмівка, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 56 від 20.08.99).

Могильницька Станіслава Мечиславівна, 1928 р., с. Цмівка, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 56 від 20.08.99).

Могильницька Францішка Іванівна, 1900 р., с. Цмівка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як особа польської національності вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 56 від 20.08.99).

Могильницька Яніна Мечиславівна, 1935 р., с. Цмівка, полька, немовля. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 56 від 20.08.99).

Могильницький Антон Станіславович, 1888 р., с. Цмівка, поляк, малописьменний. Проживав у с. Михайлючка, робітник цегельного заводу. Заарештований 03.01.38. Звинувачення: диверсійна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.05.89. (П – 17676, ДАХмО).

Могильницький Мечислав Войцехович, 1902 р., с. Цмівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як особа польської національності висланий в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.08.99, спр. № 56).

Могильницький Степан Євгенійович, 1897 р., с. Мокіївці, українець, освіта початкова, без визначених занять. Заарештований 25.10.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.11.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 19.09.59. (П – 8538, ДАХмО).

Могильницький Яків Миколайович, 1902 р., с. Цмівка, поляк, освіта початкова, скручувальник вагонів. Заарештований 30.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 22.03.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.10.59. (П – 8724, архів УСБУ).

Можейко Антон Іполитович, с. Михайлючка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4940, архів УМВС).

Можейко Ганна Антонівна, 1890 р., с. Мальованка, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 12 від 06.01.93).

Можейко Вікторія Іполитівна, с. Михайлючка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4940, архів УМВС).

Можейко Емілія Володимирівна, 1905 р., с. Мальованка, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 10.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5333, архів УМВС).

Можейко Євгенія Рішардівна, с. Мальованка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 12 від 06.01.93).

Можейко Євгенія Тадеушівна, 1928 р., с. Михайлючка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 24 від 25.01.94).

Можейко Іван Францович, 1902 р., с. Михайлючка, поляк, малописьменний. Проживав на хут. Старий Ліс, робітник лісництва. Заарештований 03.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 06.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 26.12.59. (П – 9136, архів УСБУ).

Можейко Іполит Едуардович, с. Михайлючка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4940, архів УМВС).

Можейко Клементина Йосипівна, с. Михайлючка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4940, архів УМВС).

Можейко Леокадія Рішардівна, 1928 р., с. Мальованка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 12 від 06.01.93).

Можейко Мальвіна Антонівна, 1906 р., с. Михайлючка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 24 від 25.01.94).

Можейко Поліна Броніславівна, 1928 р., с. Мальованка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з матір’ю в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 11.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5332, архів УМВС).

Можейко Рішард Октавіанович, с. Мальованка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 12 від 16.01.93).

Можейко Роман Рішардович, с. Мальованка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 12 від 06.01.93).

Можейко Станіслав Іполитович, 1928 р., с. Михайлючка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 18.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4940, архів УМВС).

Можейко Станіслав Лаврентійович, 1866 р., с. Судимонт, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.08.29. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Шепетівським окружним судом 16.01.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.10.96. (П – 29631, архів УСБУ).

Можейко Тадеуш Францович, с. Михайлючка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 24 від 25.01.94).

Можейко Ядвіга Рішардівна, 1924 р., с. Мальованка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 12 від 06.01.93).

Мозолюк Андрій Максимович, 1898 р., с. Сенігів, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 23.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою

колегії ДПУ УРСР 09.04.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.05.89. (П – 17607, ДАХмО).

Мозолюк Іван Кирилович, 1902 р., с. Сенігів, українець, освіта початкова, завфермою колгоспу. Заарештований 05.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.10.89. (П – 24732, архів УСБУ).

Мозолюк Федір Михайлович, 1895 р., с. Сенігів, українець, освіта початкова, пасічник колгоспу. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.05.89. (П – 17706, архів УСБУ).

Молотай Михайло Іванович, 1901 р., м. Хмельницький, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, завідувач міськкомунгоспу. Заарештований 12.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.09.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.12.56. (П – 4941, ДАХмО).

Молотковець Василь Томович, 1909 р., с. Майдан-Лабунь, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 25.02.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.97. (П – 14778, архів УСБУ).

Молотковець Федір Гнатович, 1906 р., с. Майдан-Лабунь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 21.01.29. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 12.07.29 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5827, архів УСБУ).

Молотковець Фома Максимович, 1873 р., с. Майдан-Лабунь, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 25.02.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.97. (П – 14778, архів УСБУ).

Молчанов Григорій Кузьмич, 1897 р., с. Хмелівка, українець, малописьменний, сепараторник Шепетівського маслозаводу. Заарештований 23.02.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. НКВС і Прокурором СРСР 27.03.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 30.12.60. (П – 10126, архів УСБУ).

Монзолевський Нарциз Олександрович, 1878 р., ст. Шепетівка, поляк, освіта початкова, мостовий майстер ст. Заарештований 10.04.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.01.98. (П – 14470, архів УСБУ).

Мороз Антон Йосипович, 1892 р., с. Білопіль, українець, малописьменний. Проживав у с. Городище, селянин-одноосібник. Заарештований 05.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація, терористичний акт. Трійкою колегії ДПУ УРСР 07.04.30 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.2001. (П – 27524, ДАХмО).

Мороз Василь Михайлович, 1891 р., с. Сульжин, українець, освіта початкова, рахівник споживспілки. Заарештований 04.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 18.02.59. (П – 7165, архів УСБУ).

Мороз Володимир Григорович, 1898 р., с. Сульжин, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 27.02.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 18.02.59. (П – 7165, архів УСБУ).

Мороз Володимир Петрович, 1918 р., хут. Червоний Цвіт, українець, освіта початкова. Проживав у с. Городнявка, коваль цегельного заводу. Заарештований 29.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований

прокуратурою Хмельницької обл. 01.11.89. (П-21361, архів УСБУ).

Мороз Йосип Серафимович, 1897 р., с. Майдан-Лабунь, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 17.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 04.07.33 позбавлений права проживання у прикордонній зоні на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.01.98. (П – 14598, ДАХмО).

Мороз Максим Євтухович, 1905 р., с. Майдан-Лабунь, українець, малописьменний, табельник на залізниці. Заарештований 08.03.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 31.08.89. (П – 23214, архів УСБУ).

Мороз Михайло Іванович, 1904 р., с. Сульжин, українець, освіта неповна середня, рахівник колгоспу. Заарештований 04.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 18.02.59. (П – 7165, архів УСБУ).

Мороз Федір Павлович, 1881 р., смт Любеч Чернігівської обл., українець, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, офіціант ресторану. Заарештований 26.01.38. Звинувачення: шпигунство. Прокуратурою Шепетівської дільниці Південно-Західної залізниці 23.04.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.11.97. (П – 13319, архів УСБУ).

Морозевич Лук’ян Мар’янович, 1886 р., м. Острог Рівненської обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Климентовичі, десятник лісництва. Заарештований 18.12.29. Шепетівським окрвідділом ДПУ 04.04.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 270, архів УМВС).

Морозов Микола Йосипович, 1886 р., м. Гродно (Польща), росіянин, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, поштар. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 01.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 19.06.89. (П – 22279, ДАХмО).

Мосійчук Каленик Михайлович, 1898 р., с. Корчик, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 29.10.37. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда, шкідництво. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.05.89. (П – 17876, архів УСБУ).

Мосійчук Терентій Євменович, 1906 р., с. Вільха Луцького р-ну Волинської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Червоний Цвіт, працівник лісництва. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 09.06.59. (П – 7680, ДАХмО).

Мосницький Кузьма Аврамович, 1888 р., с. Завидів Іваничівського рну Волинської обл., українець, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, коваль на залізниці. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.01.89. (П – 20141, архів УСБУ).

Мощенко Василь Тимофійович, 1909 р., с. Оздів Луцького р-ну Волинської обл., українець, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, секретар спілки вчителів початкових і середніх шкіл. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.01.59. (П – 7202, ДАХмО).

Мугиль Анастасія Іванівна, 1903 р., с. Судилків, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1934 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 18 від 25.06.93).

Мугиль Андрій Прокопович, 1899 р., с. Судилків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий в Харківську обл. Заарештований в 1937 р. У 1938 р. засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 3 від 25.12.91).

Мугиль Дмитро Кузьмич, 1893 р., с. Судилків, українець, малописьменний,

селянин-одноосібник. У 1934 р. як неблагонадійний елемент висланий в Харківську обл. Заарештований в 1937 р. У 1938 р. засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 18 від 25.06.93).

Мугиль Марія Дмитрівна, 1923 р., с. Судилків, українка, утриманка. У 1934 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 18 від 25.06.93).

Мугиль Марія Захарівна, с. Судилків, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 3 від 25.12.91).

Мугиль Марта Кузьмівна, 1903 р., с. Судилків, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1929 р. як неблагонадійний елемент вислана в Кемеровську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 39 від 28.06.95).

Мугиль Олександра Дмитрівна, 1920 р., с. Судилків, українка, утриманка. У 1934 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 18 від 25.06.93).

Мугиль Ольга Дмитрівна, 1927 р., с. Судилків, українка, утриманка. У 1934 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.06.93, спр. № 18).

Муза Іван Денисович, 1894 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, бригадир розпилювального цеху лісозаводу. Заарештований 24.12.44. Звинувачення: зносини з іноземною державою з контрреволюційною метою. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 11.02.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.04.90. (П – 25579, архів УСБУ).

Муза Іван Матвійович, 1883 р., с. Плесна, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 09.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 18.04.31 висланий у Казахстан. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.02.98 (П – 12952, ДАХмО).

Муза Іван Микитович, 1903 р., м. Шепетівка, українець, освіта середня, нач. зал. поштового відділення ст. Шепетівка, член ВКП(б) з 1931 р. по 1938 р. Заарештований 05.06.38. Звинувачення: шпигун, член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 10.12.57. (П – 5299, архів УСБУ).

Муза Йосип Авер'янович, 1885 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, старший стрілочник ст. Шепетівка. Заарештований 28.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.01.59. (П – 7105, архів УСБУ).

Муза Микола Андрійович, 1909 р., м. Славута, українець, освіта початкова, член ВКП(б) до 1938 р. Проживав у м. Шепетівці, інструктор партвідділу редакції газети «Шлях Жовтня». Заарештований 08.05.38. Звинувачення: член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.06.58. (П – 6466, архів УСБУ).

Муза Микола Степанович, 1899 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: шпигунство. УДБ Шепетівської оперслідгрупи НКВС 25.11.37 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 1393, архів УСБУ).

Муза Яків Матвійович, 1878 р., с. Плесна, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Бердичівським міськвідділом ДПУ 29.03.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.09.98. (П – 446, архів УСБУ).

Музика Назар Сидорович, 1901 р., с. Котелянка Полонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, ремонтний робітник. Заарештований 10.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.01.61. (П – 10232, архів УСБУ).

Музикант Жан Фрідцович, 1897 р., садиба Туркіса Тукулеського пов. (Латвія), латиш, малописьменний, член ВКП(б) до 1937 р. Проживав у м. Шепетівці, директор Шепетівської МТС. Заарештований 25.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 13.09.58. (П – 6639, архів УСБУ).

Муляр Петро Андрійович, 1909 р., с. Городище, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 27.03.42. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Архангельського ВО 31.05.42 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.07.97. (П – 30081, архів УСБУ).

Муравська Ядвіга Миколаївна, 1911 р., с. Мальованка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 62 від 27.03.01).

Муравський Іван Станіславович, 1932 р., с. Мальованка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 62 від 27.03.01).

Муравський Порфирій Юхимович, 1890 р., смт Маньківка Черкаської обл., українець, освіта початкова, член ВКП(б) до 1937 р. Проживав на ст. Шепетівка, зам. начальника відділення експлуатації ст. Шепетівка. Заарештований 27.06.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 08.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.01.38. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 15.11.57. (П – 15395, ДАХмО).

Муравський Станіслав Вікторович, 1909 р., с. Мальованка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.03.01, спр. № 62).

Муравський Тимофій Миколайович, 1894 р., м. Любешів (Польща), білорус, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівці, головний кондуктор товарних змін. Заарештований 08.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 04.01.57. (П – 4608, архів УСБУ).

Мухарська Ганна Миколаївна, 1882 р., с. Цмівка, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5164, архів УМВС).

Мухарська Кароліна Сидорівна, 1922 р., с. Цмівка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з матір'ю в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 10.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5164, архів УМВС).

Мухарська Марія Софронівна, хут. Добрий, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5110, архів УМВС).

Мухарська Олена Нобертівна, 1926 р., хут. Добрий, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з матір'ю в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 24.12.55. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5110, архів УМВС).

Мухарська Олена Сидорівна, 1924 р., с. Цмівка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з матір'ю в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5164, архів УМВС).

Мухарський Адольф Станіславович, 1905 р., с. Цмівка, поляк, малописьменний, муляр. Заарештований 23.09.37. Звинувачення: контрреволюційна агітація. НКВС і Прокурором СРСР 10.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.05.89. (П – 18170, архів УСБУ).

Мухарський Антон Станіславович, 1907 р., с. Цмівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6618, ДАХмО).

Мухарський Володимир Сидорович, 1921 р., с. Цмівка, поляк, утриманець. У

1936 р. висланий разом з матір'ю в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5164, архів УМВС).

Мухарський Денис Нобертович, хут. Добрий, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з матір'ю в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5110, архів УМВС).

Мухарський Йосип Теофілович, 1911 р., с. Хмелівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 25.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.09.58. (П – 6493, ДАХмО).

Мухарський Микола Теофілович, 1904 р., с. Хмелівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.09.58. (П – 6493, ДАХмО).

Мухарський Раціян Сидорович, 1928 р., с. Цмівка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з матір'ю в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5164, архів УМВС).

Мухарський Франц Нобертович, хут. Добрий, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з матір'ю в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5110, архів УМВС).

Муштин Мирон Терентійович, 1871 р., с. Савичі, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 09.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Дільничним прокурором 13.06.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.03.98. (П – 12896, архів УСБУ).

Муштин Олександр Терентійович, 1900 р., с. Савичі, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.12.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.07.89. (П – 19232, архів УСБУ).

М'яновський Франц Іванович, 1878 р., с. Брикуля, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.06.38. Звинувачення: член «ПОВ», диверсант. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.08.60. (П – 9628, архів УСБУ).

М'ясоєдова Марія Павлівна, 1901 р., смт Народичі Житомирської обл., українка, освіта середня. Проживала у м. Шепетівці, домогосподарка. Заарештована 08.12.37. Звинувачення: недонесення про контрреволюційний злочин. НКВС СРСР 11.02.38 засуджена на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована військтрибуналом Прикарпатського ВО 09.10.56. (П – 4601, архів УСБУ).

Н

Нагребецький Мартин Адамович, 1900 р., с. Майдан-Лабунь, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.02.98. (П – 14985, архів УСБУ).

Назарець Степан Антонович, 1900 р., м. Романів Дзержинського р-ну Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, черговий по ст. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: шкідник, диверсант. НКВС і Прокурором СРСР 26.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 02.12.58. (П – 8123, архів УСБУ).

Назаришин Микола Венедиктович, 1895 р., смт Гриців, поляк, освіта початкова, рахівник лісництва. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 14.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений у 1946 р. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.03.62. (П – 11235, архів УСБУ).

Назарчук Дмитро Петрович, 1904 р., с. Орлинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 30.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.01.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.10.59. (П – 8383, архів УСБУ).

Назарчук Іван Микитович, 1895 р., с. Берестяне Волинської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Рудня-Новенька, колгоспник. Заарештований 27.02.38. Звинувачення: член контрреволюційної повстанської організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 31.07.59. (П – 7921, архів УСБУ).

Назарчук Устим Онисимович, 1902 р., с. Глибочок Баранівського р-ну Житомирської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Михайлючка, старший охоронник «Заготзерно» ст. Заморочення. Заарештований 10.04.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Прокурором КВО 11.07.45 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.04.98. (П – 4301, ДАХмО).

Найлюк Дмитро Іванович, 1891 р., с. Лавринівці, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старі Бейзими, колгоспник. Заарештований 25.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 31.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.10.59. (П – 8569, ДАХмО).

Наконечний Микола Захарович, 1907 р., с. Городище, українець, освіта початкова, черговий по станції. Заарештований 20.10.37. Звинувачення: шпигунство, шкідництво. НКВС і Прокурором СРСР 15.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 21.12.37. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 12.03.59. (П – 15225, архів УСБУ).

Наумець Кіндрат Микитович, 1896 р., с. Чотирбоки, українець, малописьменний, вантажник на ст. Чотирбоки. Заарештований 20.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 22.06.57. (П – 4777, архів УСБУ).

Наумець Пелагія Михайлівна, 1888 р., с. Чотирбоки, українка, малописьменна, домогосподарка. Заарештований 12.12.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 04.07.45 вислана в Казахстан на 5 років з конфіскацією майна. Особливою нарадою МДБ СРСР 14.08.48 строк зменшено до фактично відбутого. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 11.06.98. (П – 3741, ДАХмО).

Наумець Улян Васильович, 1898 р., с. Чотирбоки, українець, малописьменний, вантажник на ст. Чотирбоки. Заарештований 20.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 22.06.57. (П – 4777, архів УСБУ).

Наумчик Йосип Михайлович, 1879 р., м. Кобрин Гродненської губ., поляк, малописьменний, без визначених занять. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 03.08.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.97. (П – 14704, архів УСБУ).

Наумчук Ганна Степанівна, 1916 р., с. Вишневе, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в Амурську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 20 від 21.08.93).

Наумчук Марія Степанівна, 1930 р., с. Вишневе, українка, немовля. У 1930 р. вислана разом з батьками в Амурську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 20 від 21.08.93).

Наумчук Ольга Степанівна, 1927 р., с. Вишневе, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в Амурську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 20 від 21.08.93).

Наумчук Степан Микитович, 1888 р., с. Хутори Сарокостянтинівського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Вишневе, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий в Амурську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії . № 20 від 21.08.93).

Наумчук Степанида Макарівна, 1884 р., с. Вишневе, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Амурську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії . № 20 від 21.08.93).

Нашкерська Марія Іванівна, 1929 р., м. Шепетівка, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір’ю в м. Дніпродзержинськ. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 5 міськкомісії).

Нашкерська Ольга Йосипівна, 1908 р., м. Шепетівка, полька, малописьменна, робітниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в м. Дніпродзержинськ. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 5 міськкомісії).

Нашкерська Регіна Іванівна, 1931 р., м. Шепетівка, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір'ю в м. Дніпродзержинськ. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 5 міськкомісії).

Нашкерський Едуард Іванович, 1936 р., м. Шепетівка, поляк, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір'ю в м. Дніпродзержинськ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 5 міськкомісії).

Нашкерський Іван Антонович, 1903 р., с. Климентовичі, поляк, освіта початкова, член КП(б)У до 1938 р. Проживав у м. Шепетівці, директор лазні. Заарештований 21.03.38. Звинувачення: зрада Батьківщини, член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.09.38 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.12.56. (П – 4941, ДАХмО).

Нашкерський Йосип Антонович, 1905 р., с. Климентовичі, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, машиніст лісозаводу. Заарештований 13.12.37. Звинувачення: шкідництво, антирадянська агітація. НКВС СРСР 10.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 14.12.57. (П – 5195, ДАХмО).

Нашкерський Людвіг Антонович, 1900 р., с. Климентовичі, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, механік лісозаводу. Заарештований 13.12.37. Звинувачення: шкідництво, антирадянська агітація. НКВС СРСР 01.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 14.12.57. (П – 5144, архів УСБУ).

Нашкерський Фелікс Антонович, 1908 р., с. Климентовичі, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, слюсар водопостачання ст. Шепетівка. Заарештований 30.12.37. Звинувачення: диверсія, антирадянська агітація. НКВС СРСР 22.03.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 03.03.47. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 05.01.57. (П – 4528, архів УСБУ).

Невирковська Мотря Семенівна, 1896 р., с. Хутір, українка, малописьменна, робітниця. Заарештована 13.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.02.38 засуджена на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 1387, архів УСБУ).

Недашковський Кароль Антонович, 1898 р., с. Судилків, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 27.03.30 як неблагонадійний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 367, архів УМВС).

Недобрик Сильвестр Пантелеймонович, 1906 р., с. Гальчин Андрушівського р-ну Житомирської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, охоронник на ст. Шепетівка. Заарештований 08.05.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом військ ОДПУ 09.07.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.09.98. (П – 3257, архів УСБУ).

Недогон Євтихій Макарович, 1896 р., смт Гриців, українець, освіта початкова, рахівник Грицівського райвиконкому. Заарештований 10.02.38. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.08.89. (П – 19961, архів УСБУ).

Недогон Сава Родіонович, 1900 р., смт Гриців, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 13.09.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 27.11.36 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.06.91. (П – 26714, архів УСБУ).

Незбржицька Валентина Романівна, 1937 р., м. Шепетівка, полька, утриманка. У 1945 р. вислана разом з батьками в Новосибірську обл. на 5 років. Звільнена із спецпоселення 14.05.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5570, архів УМВС).

Незбржицька Євгенія Леонтіївна, 1904 р., с. Судилків, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан.

Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 39 від 28.06.95).

Незбржицька Марта Петрівна, 1897 р., с. Судилків, полька, неписьменна. Проживала у м. Шепетівці, селянка-одноосібниця. У 1946 р. як неблагонадійний елемент вислана в Новосибірську обл. Померла у 1952 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5570, архів УМВС).

Незбржицький Борис Іванович, с. Судилків, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 39 від 28.06.95).

Незбржицький Владислав Іванович, с. Судилків, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 39 від 28.06.95).

Незбржицький Володимир Романович, 1930 р., м. Шепетівка, поляк, утриманець. У 1946 р. висланий разом з батьками в Новосибірську обл. на 5 років. Звільнений із спецпоселення 14.05.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5570, архів УМВС).

Незбржицький Іван Антонович, 1896 р., с. Судилків, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 39 від 28.06.95).

Незбржицький Іван Францович, 1896 р., смт Гриців, поляк, освіта початкова, швець. Заарештований 10.08.37. Звинувачення: контрреволюційна націоналістична пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 10.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.05.89. (П – 18191, архів УСБУ).

Незбржицький Олександр Романович, 1934 р., м. Шепетівка, поляк, утриманець. У 1946 р. висланий разом з батьками в Новосибірську обл. на 5 років. Звільнений із спецпоселення 14.05.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5570, архів УМВС).

Незбржицький Роман Петрович, 1906 р., с. Судилків, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, заготівник артілі «Червоний бойовик». У 1946 р. як неблагонадійний елемент висланий в Новосибірську обл. Звільнений із спецпоселення 19.05.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5570, архів УМВС).

Нейман Адоліна Людвігівна, 1909 р., с. Михайлючка, німкеня, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1939 р. як особа німецької національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2324, архів УМВС).

Нейман Гуго Рейнгольдович, 1932 р., с. Михайлючка, німець, утриманець. У 1939 р. висланий разом з матір'ю в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 18.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2324, архів УМВС).

Нейман Едуард Іванович, 1881 р., с. Михайлючка, німець, малописьменний, селянин-одноосібник. Окрвідділом ДПУ 21.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 267, архів УМВС).

Нейман Ервін Рейнгольдович, 1930 р., с. Михайлючка, німець, утриманець. У 1939 р. висланий разом з матір'ю в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2324, архів УМВС).

Нейман Карл Фрідріхович, 1911 р., с. Михайлючка, німець, малописьменний, вантажник ст. Заморочення. Заарештований 15.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Південно-Західної залізниці 13.01.39 справу припинено. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.04.98. (П – 3922, ДАХмО).

Непом'ящий Никифор Михайлович, 1902 р., м. Ананьїв Одеської обл., українець, малописьменний, член КП(б)У до 1933 р. Проживав у м. Шепетівці, робітник цукрозаводу. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 22.11.58. (П – 7238, ДАХмО).

Нестерович Микола Олександрович, 1908 р., м. Вацлавськ Варшавської губ. (Польща), поляк, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, без визначених занять. Заарештований 22.03.31. Звинувачення: шпигунство. Трійкою колегії ДПУ УРСР 30.10.31 висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 12.07.90. (П – 26200, ДАХмО).

Нестерович Олександр Андрійович, 1875 р., м. Вацлавськ Варшавської губ. (Польща), поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці,

без визначених занять. Заарештований 16.03.31. Звинувачення: шпигунство. Трійкою колегії ДПУ УРСР 30.10.31 висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 12.07.90. (П – 26200, ДАХмО).

Нетикша Броніслав Семенович, 1904 р., с. Бачманівка Славутського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, машиніст міської лазні. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.03.59. (П – 7484, ДАХмО).

Нетикша Броніслава Яківна, 1908 р., с. Круглик, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 16 від 22.04.93, спр.).

Нетикша Валентин Іванович, с. Круглик, українець, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 16 від 22.04.93).

Нетикша Галина Іванівна, с. Круглик, українка, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 16 від 22.04.93).

Нетикша Іван Іванович, с. Круглик, українець, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 16 від 22.04.93).

Нетикша Іван Рафаїлович, 1908 р., с. Березділ Славутського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Круглик, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Заарештований і розстріляний у 1938 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 16 від 22.04.93).

Нетикша Станіслава Іванівна, с. Круглик, українка, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 16 від 22.04.93).

Нетичук Андрій Миколайович, 1922 р., с. Корчик, українець, утриманець. У 1932 р. висланий разом з батьками за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 16 від 22.04.93).

Нетичук Дмитро Ілліч, 1924 р., с. Корчик, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 11.10.49. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою МДБ СРСР 25.02.50 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Достроково звільнений 22.06.56. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.02.99. (П – 4340, ДАХмО).

Нетичук Микола Антонович, 1901 р., с. Круглик, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 16 від 22.04.93).

Нетичук Параска Михайлівна, 1898 р., с. Корчик, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1932 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 16 від 22.04.93).

Нетичук Роман Миколайович, 1928 р., с. Корчик, українець, утриманець. У 1932 р. висланий разом з батьками за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 16 від 22.04.93).

Нетичук Тетяна Миколаївна, с. Корчик, українка, утриманка. У 1932 р. вислана разом з батьками за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 16 від 22.04.93).

Нечитайло Сильвестр Микитович, 1891 р., с. Онишківці, українець, освіта початкова, старший рахівник. Заарештований 12.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 05.10.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.07.57. (П – 5308, архів УСБУ).

Нижній Василь Петрович, 1897 р., с. Городище, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.02.30. Звинувачення: тероризм, антирадянська агітація. Трійкою колегії ДПУ УРСР 07.04.30 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.92. (П – 27524, архів УСБУ).

Нижній Іван Лукич, 1880 р., с. Городище, українець, малописьменний, коваль. Заарештований 05.02.30. Звинувачення: тероризм, антирадянська агітація. Трійкою колегії ДПУ УРСР 07.04.30 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.2001. (П – 27524, архів УСБУ).

Никитов Анатолій Анатолійович, с. Мальованка, українець, утриманець. У 1930 р. висланий разом з батьками в Житомирську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.02.92, спр. № 5).

Никитов Анатолій Петрович, с. Мальованка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий в Житомирську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 5 від 27.02.92).

Никитова Валентина Анатоліївна, с. Мальованка, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 5 від 27.02.92).

Никитова Ольга Миколаївна, с. Мальованка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 5 від 27.02.92).

Никитюк Надія Миколаївна, 1915 р., м. Шепетівка, українка, малописьменна, телефоністка телефонної станції. Заарештована 19.02.46. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.03.46 засуджена на 6 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітована Генеральною прокуратурою України 22.10.93. (П – 28840, архів УСБУ).

Никитюк Никифор Омелянович, 1903 р., м. Шепетівка, українець, освіта вища, член ВКП(б) з 1928 р. по 1941 р., технік-інтендант 2 рангу 29 запасного стрілецького полку. Заарештований 19.09.41. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Військтрибуналом 7-ї запасної стрілецької дивізії 04.10.41 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 10.05.90. (П – 25680, архів УСБУ).

Нікітіна Софія Казимирівна, 1904 р., м. Шепетівка, полька, освіта середня, швачка. Заарештована 09.04.45. Звинувачення: член сім'ї зрадника Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 24.09.45 вислана в Казахстан на 5 років. Звільнена із спецпоселення 24.09.50. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 25.07.89. (П – 19178, архів УСБУ).

Николайчук Василь Давидович, 1925 р., с. Сошки, українець, освіта початкова, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 23.04.48 висланий за межі України на 8 років. Звільнений із спецпоселення спецпоселення 22.03.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2217, архів УМВС).

Николайчук Іван Якимович, 1881 р., с. Траулин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 09.04.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 08.05.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.02.98. (П – 12987, архів УСБУ).

Николайчук Роман Леонтійович, 1925 р., с. Заморочення, українець, утриманець. У 1936 р. висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 61 від 18.12.2000).

Николайчук Юхим Сидорович, 1902 р., с. Іршики, українець, освіта середня. Проживав у с. Хролин, вчитель. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО. (П – 5937, архів УСБУ).

Никончук Іван Миколайович, 1922 р., с. Чотирбоки, українець, освіта неповна середня, без визначених занять. Заарештований 11.04.47. Звинувачення: зрада Батьківщини. УМДБ Кам'янець-Подільської обл. 23.08.47 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.98. (П – 4323, ДАХмО).

Нищета Іван Микитович, 1889 р., с. Щурівці Ізяславського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Климентовичі, кучер ліспромгоспу. Заарештований 22.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 20.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 31.10.37 у м. Шепетівці. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П – 22790, архів УСБУ).

Нівенгловський Сигізмунд Михайлович, 1902 р., с. Сенігів, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.05.32. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 26.10.32 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.11.97. (П – 13277, архів УСБУ).

Ніверковський Андрій Сергійович, 1892 р., с. Рилівка, українець, малописьменний. Проживав у с. Бронники, колгоспник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 11.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.08.89. (П – 19577, архів УСБУ).

Нікель Адіна Готлібівна, 1911 р., с. Дубіївка, німкеня, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа німецької національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5712, архів УМВС).

Нікель Евальд Едвардович, 1907 р., с. Дубіївка, німець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа німецької національності висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5712, архів УМВС).

Нікель Ніна Евальдівна, 1931 р., німкеня, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 01.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5712, архів УМВС).

Ніщенков Олександр Васильович, 1927 р., с. Мордово Красноармійського р-ну Саратовської обл. (Росія), росіянин, освіта неповна середня. Проживав у с. Пиляї, без визначених занять. Заарештований 15.03.49. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Кам'янець-Подільським облсудом 26.04.49 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Верховним Судом УРСР 12.02.55 строк покарання зменшено до 6 років позбавлення волі. Звільнений 04.04.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.07.91. (П – 26547, архів УСБУ).

Новаківський Володимир Костянтинович, 1897 р., с. Вулька (Польща), поляк, малописьменний. Проживав у с. Мокіївці, колгоспник. Заарештований 20.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.02.59. (П – 7146, архів УСБУ).

Новацький Митрофан Михайлович, 1883 р., с. Лавринівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.10.98. (П – 3057, ДАХмО).

Новицька Діонісія Денисівна, 1924 р., с. Судимонт, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 62 від 27.03.01).

Новицька Зофіра Денисівна, 1922 р., с. Судимонт, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 62 від 27.03.01).

Новицька Леонарда Денисівна, 1930 р., с. Судимонт, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 62 від 27.03.01).

Новицька Марія Станіславівна, 1900 р., с. Судимонт, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 62 від 27.03.01).

Новицька Станіслава Денисівна, 1928 р., с. Судимонт, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 62 від 27.03.01).

Новицький Василь Григорович, 1903 р., ст. Христинівка Одеської залізниці, українець, освіта середня. Проживав у с. Чотирбоки, начальник 4-ї дистанції 2-ї буддільниці УШОСДОРу. Заарештований 11.10.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.06.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.06.98. (П – 3779, ДАХмО).

Новицький Денис Йосипович, 1895 р., с. Конотоп, поляк, малописьменний. Проживав у с. Судимонт, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 62 від 27.03.01).

Новицький Іван Денисович, 1926 р., с. Судимонт, поляк, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 62 від 27.03.01).

Новицький Михайло Володимирович, 1886 р., м. Кременець Тернопільської обл.,

українець, освіта середня. Проживав у с. Рожична, вчитель. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 24.09.38 у м. Кам’янці-Подільському. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 17.12.57. (П – 5188, ДАХмО).

Новицький Станіслав Денисович, 1920 р., с. Судимонт, поляк, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 62 від 27.03.01).

Новицький Федір Дмитрович, 1893 р., с. Орлинці, українець, освіта початкова, виконавець сільради. Заарештований 20.12.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 30.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.08.89. (П – 20207, ДАХмО).

Новицький Фелікс Улянович, 1911 р., с. Ленківці, поляк, малописьменний, тракторист МТС. Заарештований 21.05.38. Звинувачення: член «ПОВ», диверсант. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.02.59. (П – 7146, архів УСБУ).

Новицький Юліан Денисович, 1932 р., с. Судимонт, поляк, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 62 від 27.03.01).

Новоселецький Сергій Вікторович, 1905 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, завідувач спецчастини у Шепетівському райвиконкомі. Заарештований 05.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.09.38 у м. Кам’янці-Подільському. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.12.56. (П – 4941, ДАХмО).

Носальчук Іван Михайлович, 1888 р., с. Велика Шкарівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 15.09.31. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 03.02.32 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.03.89. (П – 17079, архів УСБУ).

О

Ободзінська Вікторія Володимирівна, с. Красносілка, полька, утриманка. У 1934 р. вислана разом з матір’ю в м. Архангельськ. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. міськкомісії, спр. № 4/1).

Ободзінська Ганна Карлівна, 1900 р., с. Красносілка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1934 р. як неблагонадійний елемент вислана в м. Архангельськ. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. міськкомісії, спр. № 4/1).

Овсяк Людвіг Броніславович, 1906 р., м. Шепетівка, поляк, освіта початкова, шофер. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 09.05.58. (П – 6055, архів УСБУ).

Овсянюк Галина Олексіївна, 1937 р., с. Білопіль, українка, утриманка. У 1937 р. вислана разом з матір’ю в Київську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Огородник Людвіг Мартинович, 1897 р., с. Городище, поляк, освіта початкова, помічник рахівника колгоспу. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 27.05.61. (П – 10735, ДАХмО).

Одуд (Бурак) Ганна Іванівна, 1927 р., с. Задарів Тернопільської обл., українка, освіта початкова. Проживала у м. Шепетівці, робітниця. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Тернопільської обл. 17.10.47 засуджена на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Тернопільської обл. 06.04.92. (Дов. № 13/172-91).

Озолін Карл Янович, 1900 р., м. Рига (Латвія), латиш, освіта середня, член КП(б)У до 1937 р. Проживав у м. Шепетівка, начальник ремонтного поїзда. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою НКВС СРСР 20.03.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 25.02.58. (П – 5514, ДАХмО).

Озолін (Озолівна) Лідія Карлівна, 1928 р., м. Шепетівка, латишка, утриманка. У

1938 р. вислана в Черкаську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. міськкомісії № 1 від 24.05.94).

Озоровська Агата Г., 1890 р., с. Михайлючка, німкеня, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа німецької національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2723, архів УМВС).

Озоровський Альберт Г., 1895 р., с. Михайлючка, німець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа німецької національності висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2723, архів УМВС).

Озоровський Едгард Альбертович, 1927 р., с. Михайлючка, німець, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 07.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2723, архів УМВС).

Оксенчук Овер'ян Ігнатович, 1897 р., с. Хоровець Славутського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, робітник. Заарештований 03.12.34. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Українського ВО 25.04.35 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.02.95. (П – 29251, архів УСБУ).

Окуневич Владислав Іванович, 1923 р., с. Хутір, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 20 від 21.08.93).

Окуневич Іван Валер'янович, 1895 р., с. Хутір, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 20 від 21.08.93).

Окуневич Йосип Васильович, 1885 р., с. Хутір, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Луганську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.03.95, спр. № 36).

Окуневич Йосип Іванович, 1931 р., с. Хутір, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 10.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2620, архів УМВС).

Окуневич Людвіг Іванович, 1919 р., с. Хутір, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 20 від 21.08.93).

Окуневич Олександра Федорівна, 1913 р., с. Хутір, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Луганську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 36 від 24.03.95).

Окуневич Станіслав Іванович, 1924 р., с. Хутір, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 20 від 21.08.93, спр.).

Окуневич Станіслава Антонівна, 1896 р., с. Хутір, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 20 від 21.08.93).

Окуневич Францішка Іванівна, 1927 р., с. Хутір, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 20 від 21.08.93).

Оленюк В. Марківна, 1921 р., м. Шепетівка, українка, утриманка. Як член сім'ї «ворога народу» вислана разом з матір'ю в м. Бердичів Житомирської обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 7 від 28.06.95 міськкомісії, спр. № 19/4).

Олівінський Броніслав Іполитович, 1911 р., с. Буртин Полонського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Заморочення, робітник керамзаводу. Заарештований 18.02.38. Звинувачення: член «ПОВ», шкідник. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.09.38 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.04.59. (П – 7489, ДАХмО).

Олійник Катерина Адамівна, 1908 р., с. Велика Медведівка, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1948 р. за ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі вислана в Тюменську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 64 від 27.09.01).

Олійник Микола Петрович, 1895 р., с. Дуліби Турійського р-ну Волинської обл., українець, освіта початкова, член ВКП(б) з

1919 р. по 1937 р. Проживав на ст. Шепетівка, бригадир служби колії. Заарештований 09.10.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 20.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.04.89. (П – 17354, архів УСБУ).

Олійник Памфіл Васильович, 1889 р., с. Велика Шкарівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.10.89. (П – 20925, ДАХмО).

Ольшевська Олена Владиславівна, 1909 р., смт Гриців, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Полтавську обл. 11.11.37 засуджена на 5 років позбавлення волі у ВТТ за недонесення про достовірно відомий злочин. Реабілітована прокуратурою Полтавської обл. 04.05.89. (Дов. А/6-1310с від 23.04.93, ріш. Старокостянтинівської райкомісії, спр. № 353).

Ольшевський Іван Мечиславович, 1894 р., с. Городнявка, поляк, малописьменний. Проживав у с. Красуля Баранівського р-ну Житомирської обл., селянин-одноосібник. Заарештований 25.01.34. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 27-28.02.34 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 25.04.69. (П – 16471, архів УСБУ).

Ольшевський Фадей Станіславович, 1906 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, робітник цукрозаводу. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», диверсія. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.09.57. (П – 5256, ДАХмО).

Онисимчук Григорій Юхимович, 1899 р., с. Старі Бейзими, українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, рахівник ліспромгоспу. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.08.89. (П – 19350, архів УСБУ).

Онишко Софія Данилівна, 1905 р., с. Конотоп, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 18.07.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 16.12.44 вислана на 5 років із забороною проживання у визначених місцевостях. Особливою нарадою МВС СРСР 11.04.47 строк покарання зменшено до фактично відбутого. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 03.05.90. (П – 25616, архів УСБУ).

Онищенко Петро Михайлович, с. Крути Ніжинського р-ну Чернігівської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Судилків, кочегар паровоза. Заарештований 21.02.44. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Шепетівським міськвідділом НКДБ 27.04.44 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.05.98. (П – 4193, архів УСБУ).

Онищук Андрій Пилипович, с. Рожична, українець, утриманець. У 1930 р. висланий разом з батьками на Урал. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 6 від 26.03.92).

Онищук Євдокія, с. Рожична, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана на Урал. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 6 від 26.03.92).

Онищук Зот Михайлович, 1885 р., с. Березна, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий на Урал. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 03.11.32 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Трійкою колегії ДПУ УРСР 08.01.34 справу припинено. Помер у лікарні Харківської колонії 20.12.33. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 426, архів УМВС).

Онищук Карпо Зотович, 1914 р., с. Березна, українець, утриманець. У 1931 р. висланий разом з батьками на Урал. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 426, архів УМВС).

Онищук Марія Матвіївна, 1896 р., с. Глуско Люблінської губ. (Польща), полька, малописьменна. Проживала у м. Шепетівці, санітарка міськлікарні. Заарештована 17.10.37. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою НКВС СРСР 22.05.38 засуджена на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.09.89. (П – 22577, ДАХмО).

Онищук Марія, с. Березна, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як неблагонадійний елемент вислана на Урал. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 426, архів УМВС).

Онищук Михайло Вікторович, 1908 р., смт Гриців, українець, освіта початкова, зав. торгвідділом. Заарештований 21.03.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.07.44 справу припинено, направлений у спецтабір НКВС для фільтрації. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.08.98. (П – 82, архів УСБУ).

Онищук Олександр Назарович, 1925 р., с. Устянівка, українець, малописьменний, батрак. Заарештований 20.11.46. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом групи радянських військ у Німеччині 31.03.47 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 3 роки. Реабілітований Генпрокуратурою України 04.10.93. (П – 28774, архів УСБУ).

Онищук Пелагея Андріївна, 1908 р., с. Устянівка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 30 від 25.07.94).

Онищук Пилип Фотійович, с. Рожична, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий на Урал. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 6 від 26.03.92).

Онищук Степанида Кононівна, с. Рожична, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана на Урал. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 6 від 26.03.92).

Онищук Фотій, с. Рожична, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий на Урал. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 6 від 26.03.92).

Онищук Хома Арсентійович, 1898 р., с. Устянівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 30 від 25.07.94).

Ординський Болеслав Вікентійович, 1902 р., м. Рівне, поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, електрозварник цукрозаводу. Заарештований 30.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 28.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 18.05.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 06.11.58. (П – 6991, архів УСБУ).

Ординський Марцин Романович, 1908 р., м. Шепетівка, поляк, освіта неповна середня, електромонтер ст. Шепетівка. Заарештований 21.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.10.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.10.59. (П – 8644, архів УСБУ).

Ординський Станіслав Іванович, 1882 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, робітник цукрозаводу. Заарештований 01.06.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 01.12.37 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.92. (П – 27960, архів УСБУ).

Ординський Степан Романович, 1906 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, коваль вагоноремонтного пункту. Заарештований 03.09.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 07.10.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 05.07.58. (П – 6548, ДАХмО).

Оржеховський Генріх Феліксович, 1917 р., с. Пилипи Могилів-Подільського р-ну Вінницької обл., поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, прораб 4-ї будконтори. Заарештований 04.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. УДБ УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 17.12.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.06.98. (П – 3094, ДАХмО).

Оржеховський Іван Вікентійович, 1897 р., с. Ленківці, поляк, неписьменний. Проживав у смт Гриців, слюсар МТС. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: шпигунство, антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований

військтрибуналом Прикарпатського ВО 25.11.58. (П – 6965, ДАХмО).

Орлеан Борис Давидович, 1899 р., м. Варшава (Польща), єврей, освіта вища. Проживав у м. Шепетівці, зав. інфекційним відділенням райлікарні. Заарештований 09.12.26. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Шепетівським окрвідділом ДПУ 21.12.26 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.04.98. (П – 4573, архів УСБУ).

Орловська Валентина Миколаївна, 1936 р., с. Сенігів, полька, немовля. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 12 від 06.01.93).

Орловська Віра Сигізмундівна, 1890 р., с. Сенігів, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 12 від 06.01.93).

Орловська Владислава Миколаївна, 1933 р., с. Сенігів, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 12 від 06.01.93).

Орловська Ганна Вікентіївна, 1904 р., м. Шепетівка, полька, малописьменна, домогосподарка. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана в м. Бердичів Житомирської обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 7534, архів УСБУ).

Орловська Мечислава Миколаївна, 1923 р., с. Сенігів, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 12 від 06.01.93).

Орловська (Бабайкіна) Розалія Йосипівна, 1925 р., м. Шепетівка, полька, утриманка. У 1938 р. вислана в м. Бердичів Житомирської обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 12 від 24.12.93 міськкомісії, спр. № 3/3а).

Орловська Розалія Миколаївна, 1919 р., с. Сенігів, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 12 від 06.01.93).

Орловська (Трухачова) Степанида Йосипівна, 1928 р., м. Шепетівка, полька, утриманка. У 1938 р. вислана в м. Бердичів Житомирської обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 12 від 24.12.93 міськкомісії, спр. № 3/3а).

Орловська Ядвіга Йосипівна, 1922 р., м. Шепетівка, полька, утриманка. У 1938 р. вислана в м. Бердичів Житомирської обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 12 від 24.12.93 міськкомісії, спр. № 3/3а).

Орловська Яніна Карлівна, 1912 р., м. Шепетівка, полька, освіта початкова, офіціантка. Заарештована 14.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 02.07.38 засуджена на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.09.58. (П – 6629, архів УСБУ).

Орловський Альбін Карлович, 1901 р., м. Шепетівкка, поляк, малописьменний, помічник слюсаря цукрозаводу. Заарештований 16.07.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, член «ПОВ». НКВС і Прокурором СРСР 19.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.09.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 18.04.57. (П – 4690, архів УСБУ).

Орловський Антон Миколайович, 1931 р., с. Сенігів, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 12 від 06.01.93).

Орловський Антон Францович, 1882 р., с. Курганівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 за антирадянську діяльність висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Орловський Владислав Андрійович, 1887 р., с. Сенігів, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 12 від 06.01.93).

Орловський Йосип Карлович, 1897 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, робітник цукрозаводу. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.09.57. (П – 5256, ДАХмО).

Орловський Казимир Карлович, 1886 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, слюсар цукрозаводу. Заарештований 29.09.37. Звинувачення:

член «ПОВ». НКВС СРСР 09.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.11.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 28.03.59. (П – 7534, архів УСБУ).

Орловський Карл Йосипович, 1908 р., с. Мокіївці, поляк, малописьменний, кандидат у члени ВКП(б) до 1938 р. Проживав на хут. Васильова Гребля, сторож Шепетівського м'ясокомбінату. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», диверсант. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.04.58. (П – 6122, архів УСБУ).

Орловський Микола Андрійович, 1885 р., с. Сенігів, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 12 від 06.01.93).

Орловський Цезар Миколайович, 1926 р., с. Сенігів, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 12 від 06.01.93).

Осипенко Арсентій Михайлович, 1891 р., с. Лосятин Васильківського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, пічник 103-ї дільниці військово-будівльних робіт. Заарештований 04.09.36. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда, терористичні наміри. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 07.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 11.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.08.89. (П – 19429, архів УСБУ).

Осінська Емілія Мартинівна, 1901 р., хут. Старий Ліс, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 40 від 21.07.95).

Осінська Олена Адольфівна, 1926 р., хут. Старий Ліс, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 40 від 21.07.95).

Осінський Адольф Іванович, 1905 р., хут. Старий Ліс, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 40 від 21.07.95).

Осінський Йосип Адольфович, 1927 р., хут. Старий Ліс, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 40 від 21.07.95).

Осмирський Володимир Васильович, 1896 р., м. Шепетівка, українець, освіта початкова, зав. контори ДН-5 ст. Шепетівка. Заарештований 31.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 25.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 01.11.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 19.06.59. (П – 7722, архів УСБУ).

Осницький Іван Йосипович, 1890 р., хут. Богате Київської обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Судилків, без визначених занять. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.09.89. (П – 20660, ДАХмО).

Осовський Микола Феофілович, 1895 р., с. Жилинці, українець, малописьменний, швець взуттєвої артілі. Заарештований 20.04.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.07.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.01.98. (П – 14601, ДАХмО).

Осовський Олександр Йосипович, 1873 р., м. Луцьк Волинської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Михайлючка, зав. лісоскладом ст. Заморочення. Заарештований 29.06.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Київської обл. 22.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 04.10.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 31.08.89. (П – 23097, ДАХмО).

Остапчук Антон Антонович, 1874 р., с. Чотирбоки, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 12.09.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 25.11.36 засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.01.91. (П – 2071, архів УСБУ).

Остапчук Іван Кирилович, 1890 р., с. Плесна, українець, малописьменний,

селянин-одноосібник. Заарештований 30.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 25.10.33 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.12.97. (П – 15123, архів УСБУ).

Остапчук Микита Павлович, 1889 р., с. Чотирбоки, українець, малописьменний, сторож «Дорбуду» ст. Чотирбоки. Заарештований 14.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 04.11.61. (П – 10943, архів УСБУ).

Остапчук Соловей Макарович, 1893 р., с. Поляна, українець, малописьменний, охоронець ліспромгоспу. Заарештований 06.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 09.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.11.89. (П – 21667, ДАХмО).

Остап'юк Павло Якимович, 1894 р., с. Майдан-Лабунь, українець, малописьменний, столяр колгоспу. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.01.60. (П – 13397, ДАХмО).

Островська Аделя Олександрівна, с. Хмелівка, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 6493, ДАХмО).

Островська Антоніна Францівна, 1885 р., с. Мальованка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 455 від 25.04.95).

Островська Аполлонія Станіславівна, с. Мальованка, полька, утриманка. В 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 455 від 25.04.95).

Островська Броніслава Адольфівна, 1894 р., с. Цмівка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 23.09.92).

Островська Броніслава Денисівна, 1907 р., с. Городнявка, полька, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 12.11.37. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 03.05.39 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1351, архів УСБУ).

Островська Броніслава, с. Плесна, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в Київську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 66 від 09.04.03).

Островська Діна Аполлонівна, 1931 р., с. Цмівка, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 33 від 22.12.94).

Островська Євгенія Миколаївна, 1931 р., с. Коськів, полька, утриманка. У 1937 р. вислана разом з матір'ю в Херсонську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 17 від 25.05.93).

Островська Зоя Йосипівна, 1932 р., с. Цмівка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 23.09.92).

Островська Людмила Миколаївна, 1929 р., с. Коськів, полька, утриманка. У 1937 р. вислана разом з матір'ю в Херсонську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 17 від 25.05.93).

Островська Марія Іванівна, 1888 р., с. Коськів, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана в Херсонську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 17 від 25.05.93).

Островська Наталія Йосипівна, 1925 р., с. Цмівка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 23.09.92).

Островська Олена Яківна, 1901 р., с. Цмівка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 33 від 22.12.94, спр.).

Островська Регіна Іванівна, 1908 р., с. Судимонт, полька, неписьменна, колгоспниця.

У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 11.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5393, архів УМВС).

Островська Феліна Миколаївна, 1919 р., с. Коськів, полька, утриманка. У 1937 р. вислана разом з матір'ю в Херсонську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 17 від 25.05.93).

Островська Яніна Іванівна, 1925 р., с. Цмівка, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з батьками в Київську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 09.04.03, спр. № 66).

Островський Альбін Домінікович, 1880 р., с. Мальованка, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 06.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 19.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.09.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.11.89. (П – 21904, ДАХмО).

Островський Аполлон Антонович, 1900 р., с. Цмівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 33 від 22.12.94).

Островський Віктор Антонович, 1895 р., с. Хролин, поляк, малописьменний, бригадир служби колії. Заарештований 15.12.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда, диверсія. НКВС і Прокурором СРСР 03.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.04.89. (П – 17235, ДАХмО).

Островський Іван Олександрович, 1908 р., с. Тишевичі Ізяславського р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Хмелівка, колгоспник. Заарештований 02.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.09.58. (П – 6493, ДАХмО).

Островський Іван Станіславович, 1918 р., с. Мальованка, поляк, освіта початкова, селянин-одноосібник У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 455 від 25.04.95).

Островський Іван Якубович, с. Плесна, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1938 р. як неблагонадійний елемент висланий в Київську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 66 від 09.04.03).

Островський Іполит Іванович, 1901 р., м. Шепетівка, поляк, освіта середня спеціальна, слюсар цукрозаводу. Заарештований 08.03.38. Звинувачення: шкідництво, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.09.57. (П – 5256, ДАХмО).

Островський Йосип Антонович, 1907 р., с. Велика Шкарівка, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 18.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Шепетівським райвідділом НКВС 05.08.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 1567, ДАХмО).

Островський Йосип Герасимович, 1885 р., с. Мальованка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 29.07.58. (П – 6483, архів УСБУ).

Островський Йосип Іванович, 1910 р., с. Плесна, поляк, освіта початкова, сторож птахокомбінату. Заарештований 13.06.38. Звинувачення: член «ПОВ», шкідник. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6618, ДАХмО).

Островський Йосип Степанович, 1889 р., с. Цмівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 23.09.92).

Островський Казимир Миколайович, 1922 р., с. Коськів, поляк, утриманець. У 1937 р. висланий разом з матір'ю в Херсонську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 17 від 25.05.93).

Островський Леонід Аполлонович, 1928 р., с. Цмівка, поляк, утриманець. У 1935 р.

висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 33 від 22.12.94).

Островський Леонід Станіславович, 1921 р., с. Мальованка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 455 від 25.04.95).

Островський Людвіг Якович, 1891 р., с. Пліщин, поляк, неписьменний, робітник радгоспу. Заарештований 22.07.35. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 01.12.35 засуджений на 4 роки позбавлення волі. Реабілітований Генпрокуратурою України 30.08.93. (П – 28751, архів УСБУ).

Островський Мефодій Станіславович, 1932 р., с. Мальованка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 455 від 25.04.95).

Островський Мечислав Рафаїлович, 1919 р., Шепетівський р-н, поляк, неписьменний, колгоспник. У 1936 р. як особа польської національності висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 14.02.56. Реабілітований УМВС у Хмельницькій обл. 19.07.94. (П – 5114, архів УМВС).

Островський Микола Іванович, 1889 р., с. Жилинці, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Коськів, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: шпигунство, антирадянська пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 10.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 29.05.59. (П – 7683, архів УСБУ).

Островський Моть Йосипович, 1905 р., смт Гриців, єврей, освіта початкова, завскладом утилю артілі «Червоний збирач». Заарештований 13.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 19.06.89. (П – 22358, архів УСБУ).

Островський Павло Денисович, 1914 р., с. Городнявка, поляк, освіта початкова, сторож колгоспу. Заарештований 10.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам’янець-Подільським облсудом 12.03.39 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 21.10.69. (П – 16507, архів УСБУ).

Островський Петро Володимирович, 1900 р., с. Судимонт, українець, освіта початкова, агент з постачання Шепетівської будконтори № 2. Заарештований 03.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.11.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.05.58. (П – 6048, архів УСБУ).

Островський Петро Денисович, 1914 р., с. Городнявка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 28.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 18.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.05.89. (П – 17996, ДАХмО).

Островський Сигізмунд Степанович, 1908 р., с. Старі Бейзими, поляк, освіта початкова, завсінопунктом. Заарештований 22.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 26.10.57. (П – 5109, ДАХмО).

Островський Станіслав Дометійович, 1882 р., с. Мальованка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.04.95, спр. № 455).

Охрімець Іван Адамович, 1906 р., с. Хролин, українець, малописьменний, бригадир 12-ї дистанції колії. Заарештований 30.04.44. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Військтрибуналом Вінницької залізниці 30.09.44 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 12275, архів УСБУ)

Охрімець Лідія Іванівна, с. Хролин, українка, малописьменна. Проживала у с. Судимонт, селянка-одноосібниця. Шепетівським окрвідділом ДПУ 27.03.30 як соціально небезпечний елемент вислана в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 43 від 18.04.96).

Охрімець Макар Филимонович, 1887 р., с. Судилків, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 27.03.30 як соціально небезпечний елемент

висланий в Іркутську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р-239, архів УМВС).

Охрімець Ольга Макарівна, 1927 р., с. Хролин, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 43 від 18.04.96).

Охрімець Юхим Несторович, 1880 р., с. Хролин, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Судилківською опергрупою 28.03.30 висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 343, архів УМВС).

Очковський Іван Герасимович, 1892 р., с. Березне, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Очковський Йосип Олександрович, 1906 р., хут. Добрий, поляк, малописьменний. Проживав у с. Михайлючка, робітник керамзаводу. Заарештований 18.09.37. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 07.12.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 12.12.58. (П – 6998, архів УСБУ).

П

Павлов Марко Максимович, 1895 р., с. Кучманівка Красилівського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, офіціант їдальні міськради. Заарештований 29.05.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.08.58. (П – 6405, архів УСБУ).

Павлов Олексій Тихонович, 1888 р., с. Поляна, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 06.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.09.89. (П – 20578, архів УСБУ).

Павловська Ганна Йосипівна, 1930 р., с. Ленківці, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір'ю в Одеську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 22 від 25.11.93).

Павловська Марія Іванівна, 1903 р., с. Ленківці, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в Одеську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 22 від 25.11.93).

Павловська Марія Калениківна, 1909 р., с. Червоний Цвіт, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в Київську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

Павловська Яна Йосипівна, 1936 р., с. Ленківці, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір'ю в Одеську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 22 від 25.11.93).

Павловський Євген Миколайович, 1930 р., с. Червоний Цвіт, поляк, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір'ю в Київську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

Павловський Йосип Павлович, 1898 р., с. Ленківці, поляк, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 29.04.38. Звинувачення: шкідництво, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.11.57. (П – 5220, архів УСБУ).

Павловський Леонід Миколайович, 1928 р., с. Червоний Цвіт, поляк, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір'ю в Київську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

Павловський Мар'ян Іванович, 1904 р., с. Траулин, поляк, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, зав. майстерні цукрозаводу. Заарештований 14.06.38. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6618, ДАХмО).

Павловський Микола Миронович, 1901 р., с. Хижинці Дзержинського р-ну Житомирської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с. Червоний Цвіт, голова колгоспу. Заарештований 19.06.38. Звинувачення:

контрреволюційна діяльність, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6618, ДАХмО).

Павловський Олександр Афанасійович, 1888 р., смт Великі Кровинці Чуднівського р-ну Житомирської обл., українець, освіта середня, член КП(б)У з 1920 р. по 1935 р. Проживав у м. Шепетівці, директор технікуму. Заарештований 27.05.35. Звинувачення: боротьба проти радянської влади. Вінницьким облсудом 27.12.35 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 1 рік. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.09.98. (П – 869, архів УСБУ).

Павловський Станіслав Романович, 1903 р., м. Кельце (Польща), поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, комірник військторгу. Заарештований 26.01.34. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 27-28.02.34 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 25.04.69. (П – 16471, архів УСБУ).

Павловський Тадеуш Йосипович, 1938 р., с. Ленківці, поляк, немовля. У 1938 р. висланий разом з матір'ю в Одеську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 22 від 25.11.93).

Павловський Улян (Ілля) Андрійович, 1901 р., с. Коса Рішнівка, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 16.03.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П – 22484, архів УСБУ).

Павлюк Андрій Лаврентійович, 1892 р., с. Бронники, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 28.03.30 як неблагонадійний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 360, архів УМВС).

Павлюк Василь Лаврентійович, 1896 р., с. Бронники, українець, малописьменний. Проживав у с. Червоний Цвіт, колгоспник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.06.59. (П – 7744, архів УСБУ).

Павлюк Іван Якович, 1870 р., с. Городище, українець, освіта початкова, монах. Заарештований 26.01.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 12.04.31 висланий в Казахстан на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.11.97. (П – 13108, ДАХмО).

Павлюк Олександр Харитонович, 1887 р., с. Городище, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.02.30. Звинувачення: терористична діяльність, антирадянська пропаганда. Трійкою колегії ДПУ УРСР 07.04.30 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.92. (П – 27524, архів УСБУ).

Павлюк Олена Василівна, 1932 р., м. Шепетівка, українка, утриманка. У 1937 р. вислана в Дніпропетровську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 12 від 24.12.93 міськкомісії, спр. № 2/3а).

Павлюк Федір Венедиктович, 1929 р., с. Здовбиця Здолбунівського р-ну Рівненської обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, без визначених занять. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Рівненської обл. 22.08.47 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Дов. прокуратури Рівненської обл. № 18884 від 08.09.92).

Павлянчин Мойсей Терентійович, 1908 р., смт Гриців, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 12.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 05.10.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.07.57. (П – 5308, архів УСБУ).

Павлянчин Никандр Терентійович, 1901 р., смт Гриців, українець, освіта початкова, секретар сільради. Заарештований 12.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 05.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.07.57. (П – 5308, архів УСБУ).

Пагель Ірма Евальдівна, 1905 р., с. Дубіївка, німкеня, освіта неповна середня, селянка-одноосібниця. У 1934 р. як неблагонадійний елемент вислана у Комі

АРСР. Звільнена із спецпоселення 22.01.55. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2955, архів УМВС).

Пагель Неля Оттівна, 1930 р., с. Дубіївка, німкеня, утриманка. У 1934 р. вислана разом з матір'ю в Комі АРСР. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2955, архів УМВС).

Падун Семен Олександрович, 1890 р., м. Полонне, українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, старший бухгалтер-контролер відділення держбанку. Заарештований 01.12.37. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.01.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 04.10.66. (П – 16049, ДАХмО).

Пазичук Терентій Григорович, 1897 р., с. Діброка Ізяславського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, тесля військбуду. Заарештований 30.03.38. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 25.07.59. (П – 8030, архів УСБУ).

Пак Пінхас Беркович, 1907 р., м. Шепетівка, єврей, освіта початкова, зав. їдальні на будівництві хлібозаводу. Заарештований 06.10.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 27.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.11.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П – 23073, ДАХмО).

Паламарчук Василь Андрійович, 1914 р., с. Дубіївка, українець, малописьменний. Проживав у с. Михайлючка, селянин-одноосібник. Заарештований 04.10.37. Звинувачення: терористична діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.12.89. (П – 22074, архів УСБУ).

Паламарчук Василь Семенович, 1913 р., смт Гриців, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.09.31. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 11.02.32 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 19.06.89. (П – 22381, архів УСБУ).

Паламарчук Григорій Андрійович, 1900 р., с. Заморочення, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 05.04.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.12.89. (П – 22100, архів УСБУ).

Паламарчук Іван Кіндратович, 1895 р., с. Конотоп, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.03.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 28.06.45 висланий у Новосибірську обл. на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.04.90. (П – 25473, архів УСБУ).

Паламарчук Микола Юхимович, 1896 р., м. Красилів, українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, тесля. Заарештований 27.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 19.09.59. (П – 8516, архів УСБУ).

Паламарчук Степан Іванович, 1899 р., м. Шепетівка, українець, освіта середня, головний бухгалтер. Шепетівським окрвідділом ДПУ 26.03.30 висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 350, архів УМВС).

Паліїв Іван Кіндратович, 1880 р., с. Білопіль, українець, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, стрілочник залізничної лінії. Заарештований 07.08.37. Звинувачення: шкідництво. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 17.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.02.58. (П – 5724, архів УСБУ).

Паль Оттелія Августівна, 1900 р., с. Мартинівка Рівненського р-ну Рівненської обл., німкеня, неписьменна. Проживала у с. Дубіївка, домогосподарка. У 1945 р. як особа німецької національності вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 16.12.55. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 639, архів УМВС).

Панасюк Дмитро Мойсейович, 1910 р., с. Купине, українець, малописьменний, стрілочник ст. Заморочення. Заарештований 07.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація.

Особливою нарадою НКВС СРСР 15.06.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.07.89. (П – 19083, архів УСБУ).

Паначевний Феодосій Іванович, 1918 р., с. Кириївка Любарського р-ну Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, вантажник військбуду. Заарештований 05.09.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 13.10.38 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ. Верховним Судом УРСР 28.01.39 строк покарання зменшено до 3 років позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.08.94. (П – 4680, архів УСБУ).

Панзига Антон Данилович, 1919 р., с. Купине, українець, малописьменний, колгоспник. У 1937 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 17 від 25.05.93).

Панзига Гнат Данилович, 1908 р., с. Купине, українець, малописьменний. Проживав у с. Савичі, колгоспник. Заарештований 04.05.38. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 24.03.59. (П – 7368, архів УСБУ).

Панзига Данило Антонович, 1885 р., с. Купине, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 09.04.60. (П – 9258, архів УСБУ).

Панзига Євдокія Данилівна, 1914 р., с. Купине, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 17 від 25.05.93).

Панзига Любов Данилівна, 1923 р., с. Купине, українка, утриманка. У 1937 р. вислана разом з матір'ю за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 17 від 25.05.93).

Панзига Ольга Данилівна, 1920 р., с. Купине, українка, утриманка. У 1937 р. вислана разом з матір'ю за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 17 від 25.05.93, спр.).

Панзига Федора Іванівна, 1895 р., с. Купине, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 17 від 25.05.93).

Панкевич Митрофан Костянтинович, 1889 р., с. Райки Старокостянтинівського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, інспектор праці цукрозаводу. Звинувачення: шпигунство. Шепетівським окрвідділом ДПУ 04.04.30 висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 270, архів УМВС).

Панов Михайло Васильович, 1876 р., с. Ольховка Орловської губ. (Росія), росіянин, освіта початкова. Проживав у с. Судилків, медфельдшер амбулаторії. Заарештований 17.01.31. Звинувачення: запідозрений у валютних операціях. Трійкою колегії ДПУ УРСР 17.01.31 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.01.98. (П – 12807, ДАХмО).

Пантелєєв Кузьма Йосипович, 1895 р., с. Гулькевичі Краснодарського краю (Росія), українець, малописьменний, кандидат у члени ВКП(б) з 1932 р. по 1938р. Проживав у м. Шепетівці, зав. житловим відділом міськкомгоспу. Заарештований 05.07.38. Звинувачення: шкідництво, контрреволюційна діяльність. УДБ УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 30.11.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.04.98. (П – 4174, архів УСБУ).

Панчук Андрій Миронович, с. Коськів, українець, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір'ю у Вінницьку обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 67 від 08.09.03).

Панчук Архип Миронович, с. Коськів, українець, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір'ю у Вінницьку обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 67 від 08.09.03).

Панчук Василина Миронівна, с. Коськів, українка, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір'ю у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 67 від 08.09.03).

Панчук-Дячук Володимир Демидович, 1899 р., с. Коськів, українець, освіта середня.

Проживав у с. Брикуля, вчитель. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.98. (П – 10386, архів УСБУ).

Панчук Горпина Миронівна, с. Коськів, українка, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір'ю у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 67 від 08.09.03).

Панчук Іван Миронович, с. Коськів, українець, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір'ю у Вінницьку обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 67 від 08.09.03).

Панчук Мирон Іванович, 1892 р., с. Коськів, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.09.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 05.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.10.89. (П – 20764, ДАХмО).

Панчук Овксентій Іванович, 1895 р., с. Коськів, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 08.05.38. Звинувачення: шпигун, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 17.12.57. (П – 5188, ДАХмО).

Панчук Оксана Юріївна, 1892 р., с. Коськів, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 67 від 08.09.03).

Панчук Платон Миронович, 1930 р., с. Коськів, українець, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір'ю у Вінницьку обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 67 від 08.09.03).

Панчук Фадей Іванович, 1886 р., с. Коськів, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 08.05.38. Звинувачення: шпигун, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 24.09.38 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 17.12.57. (П – 5188, ДАХмО).

Панчук Федір Михайлович, 1898 р., с. Коськів, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 25.04.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 19.08.37 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 08.08.90. (П – 26256, архів УСБУ).

Паньковська Євгенія Станіславівна, 1927 р., с. Михайлючка, полька, освіта неповна середня. Проживала у м. Шепетівці, секретар райконтори зв'язку. Заарештована 14.12.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.01.46 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 12.11.91. (П – 27034, архів УСБУ).

Паньковський Сергій Володимирович, 1907 р., м. Шепетівка, українець, освіта незакінчена вища, технік-будівельник ремонтно-будівельної контори. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 04.02.56. (П – 3580, архів УСБУ).

Парфенюк Василь Григорович, 1913 р., с. Траулин, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 30.09.41. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Челябінського гарнізону 30.01.42 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Табірним судом ВТТ і колонії МВС УРСР 11.10.51 за контрреволюційну діяльність засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Уральського ВО 05.08.55. (П – 3894, архів УСБУ).

Парфенюк Марко Мусійович, 1893 р., с. Судилків, українець, малописьменний, вантажник ст. Шепетівка. Заарештований 27.05.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Південно-Західної залізниці 16.07.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.98. (П – 2818, архів УСБУ).

Парфенюк Петро Федорович, 1891 р., с. Траулин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 як неблагонадійний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Парфенюк Юрій Назарович, 1883 р., с. Решнівка Старокостянтинівського р-ну,

українець, малописьменний. Проживав у с. Траулин, селянин-одноосібник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.05.61. (П – 10812, архів УСБУ).

Пархомчук Григорій Петрович, 1914 р., Польща, білорус, освіта початкова. Проживав у с. Городище, селянин-одноосібник. Заарештований 03.09.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 11.08.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.10.89. (П – 21075, ДАХмО).

Пархомчук Мирон Лук’янович, 1880 р., смт Гриців, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Пасенюк Семен Романович, 1898 р., с. Городище, українець, освіта початкова, продавець магазину. Заарештований 06.11.38. Звинувачення: антирадянська діяльність, член контрреволюційної організації. Шепетівським міськвідділом НКВС 05.01.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.98. (П – 2281, ДАХмО).

Пасічний Іван Йосипович, 1908 р., с. Кувечичі Чернігівського р-ну Чернігівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, робітник. Заарештований 20.02.31. Звинувачення: шпигунство. Трійкою колегії ДПУ УРСР 28.07.31 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 27.02.90. (П – 24864, архів УСБУ).

Пасічник Броніслава Антонівна, 1923 р., с. Судимонт, українка, освіта початкова, рахівник-касир цегельного заводу. Заарештована 10.04.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 08.09.45 вислана в Новосибірську обл. на 4 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 04.04.90. (П – 25531, ДАХмО).

Пасічник Василь Степанович, 1889 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, рахівник «Вінницькторгу». Заарештований 17.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.03.40 справу припинено. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.10.97. (П – 15828, архів УСБУ).

Пасічник Володимир Кіндратович, 1911 р., м. Шепетівка, українець, освіта початкова, член ВЛКСМ, військовослужбовець. Заарештований 25.07.38. Звинувачення: шпигунство. НКВС Мінської армійської групи 14.03.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.03.98. (П – 11923, архів УСБУ).

Пасічник Леонід Сергійович, 1924 р., с. Жилинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 14.01.50. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою МДБ СРСР 19.07.50 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 05.09.56. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.06.58. (П – 6244, архів УСБУ).

Пасічник Роман Митрофанович, с. Вовківчики, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 24.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.89. (П – 24210, архів УСБУ).

Пастернак Іван Федотович, 1896 р., с. Лисогірка Теофіпольського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, машиніст паровоза. Заарештований 10.10.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда, шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 20.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.11.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 31.01.58. (П – 15177, ДАХмО).

Пахальська Марія, 1909 р., с. Судимонт, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Комі АРСР. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2443, архів УМВС).

Пахальська Олена Антонівна, 1935 р., с. Судилків, українка, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Комі АРСР. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2443, архів УМВС).

Пахальська Христина Григорівна, 1874 р., с. Судилків, українка, неписьменна,

селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана у Комі АРСР. Звільнена із спецпоселення 13.03.45. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2443, архів УМВС).

Пахальський Антон Петрович, 1909 р., с. Судилків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Комі АРСР. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2443, архів УМВС).

Пацюк Броніслава Францівна, 1901 р., с. Судимонт, полька, малописьменна, домогосподарка. Заарештована 20.10.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 28.06.45 вислана у Новосибірську обл. на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 03.05.90. (П – 25603, архів УСБУ).

Пацюк Володимир Гнатович, 1907 р., м. Шепетівка, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою НКВС БРСР 22.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 25.02.58. (П – 11933, архів УСБУ).

Пашкевич Петро Степанович, 1900 р., с. Дубрівка Баранівського р-ну Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Червоний Цвіт, селянин-одноосібник. Заарештований 13.04.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Славутським прикордонним загоном 17.04.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 12465, ДАХмО).

Пашковський Максим Іванович, 1883 р., с. Посад Тулаки (Бессарабія), українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, кухар медичного технікуму. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.12.58. (П – 7039, архів УСБУ).

Пашковський Станіслав Герасимович, 1904 р., с. Красногірка Житомирської обл., малописьменний. Проживав у с. Заморочення, муляр керамзаводу. Заарештований 03.01.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 21.02.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 5115, архів УСБУ).

Пашковський Федір Йосипович, 1893 р., м. Кременець Тернопільської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, завскладом міжрайонної бази облспоживспілки. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.01.59. (П – 7202, ДАХмО).

Пащук Онисим Олександрович, 1903 р., с. Галишо Боросенської вол., українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, головний кондуктор ст. Шепетівка. Заарештований 28.05.46. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Вінницької залізниці 29.07.46 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 14.12.54. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.06.92. (П – 27989, архів УСБУ).

Пельцер Герберт Фрідріхович, 1931 р., с. Михайлючка, німець, утриманець. У 1931 р. висланий разом з батьками в Комі АРСР. Звільнений із спецпоселення 12.01.55. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2935, архів УМВС).

Пельцер Лідія Фрідріхівна, 1902 р., с. Дубіївка, німкеня, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як неблагонадійний елемент вислана у Комі АРСР. Звільнена із спецпоселення 19.01.55. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2952, архів УМВС).

Пеничка Емілій Олександрович, 1888 р., с. Грушівці Дядьківської вол. Роменського пов. (Польща), чех, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, робітник фабрики-кухні. Заарештований 08.10.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 25.05.89. (П – 21545, ДАХмО).

Перегонюк Феофіл Кирилович, с. Пліщин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 04.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Шепетівським окрвідділом ДПУ 21.03.30 висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 156, архів УМВС).

Передрейчук Дмитро Григорович, 1892 р., с. Pліщин, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, робітник лісозаводу. Заарештований 10.03.45. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.10.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 13.04.90. (П – 25505, архів УСБУ).

Передрейчук Євгеній Григорович, 1882 р., с. Пліщин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 21.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 156, архів УМВС).

Перепелиця Тарас Йосипович, 1895 р., с. Судилків, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.12.97. (П – 14876, ДАХмО).

Перепелиця Яким Михайлович, 1888 р., с. Судилків, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 13.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.11.97. (П – 13343, ДАХмО).

Перетятко Гаврило Платонович, 1893 р., с. Срібне Червоноармійського р-ну Рівненської обл., українець, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, ковбасник ресторану. Заарештований 17.12.32. Звинувачення: шпигунство, антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 04.03.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П – 22927, архів УСБУ).

Перехристюк Федір Данилович, 1912 р., с. Мокіївці, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 22.08.40. Звинувачення: порушення присяги. Особливою нарадою НКВС СРСР 04.10.40 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Московського ВО 09.06.58. (П – 6475, ДАХмО).

Перлін Ізраїль Мойсейович, 1875 р., смт Гриців, єврей, малописьменний, адвокат. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Північний край умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.98. (П – 10382, архів УСБУ).

Перунська Казимира Карлівна, 1929 р., с. Курганівка, полька, утриманка. У 1938 р вислана разом з матір'ю у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 66 від 09.04.03).

Перунська Яніна Гнатівна, 1908 р., с. Курганівка, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 66 від 09.04.03).

Перунський Кароль Іванович, 1888 р., с. Курганівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.07.38. Звинувачення: шпигунство, диверсія. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 02.09.60. (П – 9572, ДАХмО).

Перунський Микола Остапович, 1912 р., смт Гриців, поляк, освіта початкова, бухгалтер райспоживспілки. Заарештований 27.05.38. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.11.57. (П – 5220, архів УСБУ).

Перунський Роман Карлович, 1927 р., с. Курганівка, поляк, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір'ю у Вінницьку обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 66 від 09.04.03.

Перунський Тадеуш Карлович, 1933 р., с. Курганівка, поляк, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір'ю у Вінницьку обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 66 від 09.04.03).

Петиш Ганна Михайлівна, 1916 р., с. Городище, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 06.08.46. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2415, архів УМВС).

Петиш Едуард Йосипович, 1912 р., с. Городище, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як особа польської національності висланий у Казахстан. Звільнений із спецпоселення 06.08.46. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2415, архів УМВС).

Петренко Михайло Андрійович, 1906 р., м. Котовськ Одеської обл., українець, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, старший бухгалтер військбуддільниці. Заарештований 04.09.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 29.08.37 засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 1 рік. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.06.91. (П – 26455, архів УСБУ).

Петришин Єфрем Андрійович, 1885 р., с. Старі Бейзими, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий в Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 11 від 23.09.92).

Петришина Євгенія Єфремівна, 1929 р., с. Старі Бейзими, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 11 від 23.09.92).

Петришина Казимира Францівна, 1886 р., с. Старі Бейзими, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 11 від 23.09.92).

Петришина Марія Єфремівна, 1924 р., с. Старі Бейзими, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 11 від 23.09.92).

Петрович Олександр Григорович, 1897 р., с. Мальованка, українець, освіта середня, начальник оперативно-організаційного відділення залізничних військ Західного фронту. Заарештований 17.01.44. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом військ Західного фронту 23.04.44 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Виконання вироку відстрочено до закінчення бойових дій. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.11.97. (П – 30369, архів УСБУ).

Петровська Антоніна Йосипівна, с. Городнявка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5415, архів УМВС).

Петровська Марія Карлівна, 1926 р., с. Городнявка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 11.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5415, архів УМВС).

Петровський Іван Мартинович, 1912 р., с. Пашуки, поляк, освіта середня спеціальна, помічник начальника фінчастини авіаполку. Заарештований 22.07.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Оперуповноваженим ОВ ГУДБ НКВС 18.01.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.02.98. (П – 11988, архів УСБУ).

Петровський Карл Йосипович, с. Городнявка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5415, архів УМВС).

Петросян Володимир Аронович, 1922 р., м. Харків, вірменин, освіта середня. Проживав у с. Судилків, вчитель. Заарештований 06.10.50. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою МДБ СРСР 17.02.51 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 04.10.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.09.94. (П – 29166, архів УСБУ).

Петрук Павло Феодосійович, 1897 р., с. Мокіївці, українець, малописьменний, робітник цегельного заводу. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 04.09.65. (П – 15798, архів УСБУ).

Пех Вернер Евальдович, 1928 р., с. Михайлючка, німець, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 07.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2730, архів УМВС).

Пех Евальд Романович, 1904 р., с. Михайлючка, німець, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як особа німецької національності висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2730, архів УМВС).

Пех Емма Романівна, 1921 р., с. Михайлючка, німкеня, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.03.06).

Пех Емма Рудольфівна, 1906 р., с. Михайлючка, німкеня, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як особа німецької національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2730, архів УМВС).

Пех Емілія Едуардівна, 1877 р., с. Михайлючка, німкеня, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.03.06).

Пех Ервін Евальдович, 1930 р., с. Михайлючка, німець, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2730, архів УМВС).

Пех Роман Зигмундович, 1872 р., с. Михайлючка, німець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.03.06).

Печенюк Іван Прокопович, 1893 р., с. Мокіївці, українець, малописьменний, комірник колгоспу. Заарештований 09.05.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 24.09.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 17.12.57. (П – 5188, ДАХмО).

Печенюк Мойсей Корнійович, 1901 р., с. Мокіївці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.10.62. (П – 11903, архів УСБУ).

Печерський Лук'ян Петрович, 1877 р., с. Коськів, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Пивоварчук Лук'ян Юхимович, 1898 р., с. Велика Горбаша Житомирської обл., українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Шепетівці, ремонтний робітник шляхово-експлуатаційної дільниці. Заарештований 11.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 07.10.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Помер 30.01.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 14.03.59. (П – 7802, архів УСБУ).

Пилипчук Трохим Федорович, 1893 р., с. Грицики Красилівського р-ну, українець, освіта вища. Проживав у м. Шепетівці, керівник хорового гуртка. Заарештований 13.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 30.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.01.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.10.59. (П – 8564, архів УСБУ).

Пилипчук Фотій Пилипович, 1900 р., с. Чотирбоки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.02.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.12.97. (П – 14765, архів УСБУ).

Пилявський Йосип Станіславович, 1876 р., с. Верхній Олчадаїв Подільської губ., поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, механік МТС. Заарештований 21.05.38. Звинувачення: член «ПОВ», шкідник. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.04.58. (П – 6122, архів УСБУ).

Пипич Прокіп Гнатович, 1896 р., с. Судилків, українець, малописьменний, ремонтний робітник залізниці. Заарештований 11.07.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.01.59. (П – 7260, архів УСБУ).

Пирожок Григорій Савович, 1893 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, помічник начальника ст. Шепетівка. Шепетівським окрвідділом ДПУ 28.09.29 як соціально небезпечний елемент висланий за межі України на 5 років. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 26.09.94. (П – 29151, архів УСБУ).

Писаренко Іван Семенович, 1885 р., м. Полонне, українець, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, зав. вантажним двором. Заарештований 21.08.37. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна пропаганда. Особливою нарадою НКВС СРСР 22.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 25.05.89. (П – 21484, ДАХмО).

Півча Сруль Шмулевич, 1900 р., с. Судилків, єврей, малописьменний, без визначених занять. Заарештований 09.08.26. Звинувачення: відмова від виконання повинностей. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 15.10.26 висланий у Казахстан на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.11.93. (П – 28860, архів УСБУ).

Піголь Матвій Тимофійович, 1903 р., с. Манятин Славутського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с. Дубіївка, робітник цегельного заводу. Заарештований 20.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 30.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.01.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 26.08.88. (П – 16894, ДАХмО).

Піголь Тимофій Іванович, 1867 р., с. Манятин Славутського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у с. Дубіївка, селянин-одноосібник. Заарештований 29.11.37. Звинувачення: шпигунство, антирадянська агітація. Помер 10.08.38 у житомирській тюремній лікарні. Реабілітований президією Верховної Ради СРСР 16.01.89. (П – 350, архів УСБУ).

Підгородецька Олена Йосипівна, 1908 р., с. Михайлючка, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1948 р. за ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі вислана в Іркутську обл. Звільнена із спецпоселення у 1954 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 40 від 21.07.95).

Підгурський Іван Карлович, 1910 р., с. Поляхове Теофіпольського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, робітник. Заарештований 02.03.38. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Дорожньо-транспортним відділом НКВС ст. Шепетівка 31.03.40 справу припинено у зв'язку зі смертю заарештованого. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.10.97. (П – 14214, архів УСБУ).

Піканов Михайло Степанович, 1900 р., с. Іванівка Волноваського р-ну Донецької обл., українець, малописьменний. Проживав у смт Гриців, без визначених занять. Заарештований 21.03.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКДБ Кам'янець-Подільської обл. 13.07.44 направлений у спецтабір НКВС для фільтрації. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.08.98. (П – 83, архів УСБУ).

Пілецький Дмитро Григорович, 1925 р., с. Лопавше Млинівського р-ну Рівненської обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, без визначених занять. Звинувачення: антирадянська агітація. 27.01.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Рівненської обл. 01.06.92. (Дов. № 13 р-92).

Пільх Володимир Іванович, 1913 р., с. Заміхів Новоушицького р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Курганівка, водій колгоспу. Заарештований 16.05.38. Звинувачення: шпигунство, шкідництво, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.11.57. (П – 5220, архів УСБУ).

Пільх Карл Іванович, 1905 р., с. Гулі Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с. Курганівка, коваль колгоспу. Заарештований 27.05.38. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.11.57. (П – 5220, архів УСБУ).

Пінк Вернер Едгардович, 1929 р., с. Михайлючка, німець, утриманець. У 1941 р. висланий разом з матір'ю в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 26.03.55. Реабілітований УМВС у Хмельницькій обл. 25.11.94. (П – 5010, архів УМВС).

Пінк Ядвіга Адамівна, 1906 р., с. Михайлючка, німкеня, малописьменна, домогосподарка. У 1941 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 25.03.55. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4945, архів УМВС).

Пінкерт Гульда Фрідріхівна, 1903 р., с. Михайлючка, німкеня, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний

елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 16.10.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1714, архів УМВС).

Пінчук Прокіп Михайлович, 1896 р., с. Новий Тараж Волинської губ., українець, освіта початкова, член ВКП(б) до 1938 р. Проживав на ст. Шепетівка-1, головний кондуктор Шепетівського резерву. Заарештований 03.04.38. Звинувачення: член контрреволюційно-диверсійної організації. Особливою нарадою НКВС СРСР 15.06.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.07.60. (П – 15263, архів УСБУ).

Пісковий Йосип Мойсейович, 1808 р., с. Колом'є Славутського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у м. Шепетівці, вантажник ст. Шепетівка-1. Заарештований 29.01.30. Звинувачення: контрабанда, нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 02.03.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.04.89. (П – 17402, архів УСБУ).

Плакса Мефодій Єрофійович, 1899 р., с. Судилків, українець, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, кондуктор ст. Шепетівка-1. Заарештований 23.05.38. Звинувачення: шпигунство. Військпрокуратурою 31.03.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.06.98. (П – 2875, ДАХмО).

Плаушевська Софія Володимирівна, 1893 р., с. Водички Хмельницького р-ну, полька, малописьменна. Проживала у смт Гриців, санітарка райлікарні. Заарештована 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким окрвідділом ДПУ 28.05.33 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 21.09.98. (П – 1185, ДАХмО).

Плис Олександр Зотович, 1914 р., с. Серединці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий у Північний край, звідки втік. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 08.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 527, архів УМВС).

Плис Соломія Іванівна, 1899 р., с. Вількув Люблінського воєв-ва (Польща), полька, малописьменна. Проживала у м. Шепетівці, без визначених занять. Заарештована 21.12.37. Звинувачення: нелегальний перехід кордону зі шпигунською метою. Особливою нарадою НКВС СРСР 05.10.39 вислана в Казахстан на 5 років. Реабілітована військпрокуратурою Прикарпатського ВО 25.05.89. (П – 21610, архів УСБУ).

Поворозник Оксана Мануїлівна, 1923 р., с. Моквин Рівненської обл., українка, малописьменна. Проживала у м. Шепетівці, домогосподарка. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Рівненської обл. 12.03.48 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Рівненської обл. 23.06.92. (Дов. № 2066).

Погожельський Адольф Олександрович, 1905 р., с. Бачманівка Славутського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Червоний Цвіт, завгосп цегельного заводу. Заарештований 03.01.38. Звинувачення: антирадянська діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 29.08.59. (П – 8214, архів УСБУ).

Подбелковський Петро Йосипович, 1893 р., с. Граде (Польща), поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, охоронник цукрозаводу. Заарештований 22.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.09.57. (П – 5256, ДАХмО).

Подецький Іван Абрамович, 1899 р., ст. Жмеринка Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, машиніст паровозу. Заарештований 18.04.44. Звинувачення: зносини з іноземною державою з контрреволюційною метою. Військтрибуналом Вінницької залізниці 10.07.44 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.10.91. (П – 26905, архів УСБУ).

Поджигун Андрій Никифорович, 1874 р., с. Ленківці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Звільнений із спецпоселення 07.05.47.

Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3228, архів УМВС).

Подуховський Болеслав Михайлович, 1908 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, черговий електромонтер ст. Шепетівка-1. Заарештований 07.12.37. Звинувачення: диверсія, антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 02.01.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.08.89. (П – 19343, архів УСБУ).

Подуховський Михайло Савович, 1875 р., м. Шепетівка, поляк, освіта початкова, сторож ліспромгоспу. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», шкідник. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.06.58. (П – 6466, архів УСБУ).

Позлацана Марія Корніївна, 1907 р., смт Гриців, українка, освіта середня, вчителька. Заарештована 10.08.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 28.09.37 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний 08.10.37. Реабілітована військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П – 22864, архів УСБУ).

Позлацаний Корній Петрович, 1879 р., с. Корчівка Красилівського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у смт Гриців, повар виробничої кооперації. Заарештований 27.04.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.12.97. (П – 14531, архів УСБУ).

Позлацаний Федір Корнійович, 1912 р., смт Гриців, українець, освіта середня. Проживав у м. Луцьк Волинської обл., електромонтер радіовузла. Заарештований 14.01.41. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.06.42 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 21.07.42. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П – 22817, архів УСБУ).

Покотило Федір Антонович, 1906 р., ст. Здолбуново (Польща), українець, освіта середня спеціальна, член ВКП(б) до 1937 р. Проживав на ст. Шепетівка, черговий по коліям. Заарештований 02.11.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 03.02.37 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 01.03.58. (П – 5717, архів УСБУ).

Поліщук Аврам Кузьмич, 1887 р., с. Велика Шкарівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 11.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.08.89. (П – 19412, архів УСБУ).

Поліщук Анастасія Андріївна, 1895 р., с. Заморочення, українка, неписьменна, домогосподарка. У 1945 р. як неблагонадійний елемент вислана в Кемеровську обл. Звільнена із спецпоселення 10.05.55. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 539, архів УМВС).

Поліщук Антон Родіонович, 1920 р., с. Судилків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1938 р. як неблагонадійний елемент висланий в Одеську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Поліщук Василь Самійлович, 1874 р., с. Пліщин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Славутським прикордонним загоном ДПУ 20.04.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.03.98. (П – 12903, ДАХмО).

Поліщук Ганна Родіонівна, 1926 р., с. Судилків, українка, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір'ю в Одеську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Поліщук Данило Тарасович, 1901 р., с. Михайлючка, українець, малописьменний, голова колгоспу. Заарештований 16.12.37. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 16.02.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 25.05.89. (П – 21591, ДАХмО).

Поліщук Дмитро Харитонович, 1910 р., с. Головлі Славутського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, слюсар депо ст. Шепетівка. Заарештований 28.02.46. Звинувачення: зрада Батьківщини, антирадянська діяльність. Військтрибуналом

Вінницької залізниці 21.06.46 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Звільнений 28.09.54. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.02.99. (П – 27571, архів УСБУ).

Поліщук Євдокія Йосипівна, 1891 р., с. Судилків, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в Одеську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Поліщук Іларіон Михайлович, 1895 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, член ВКП(б) до 1933 р., електромонтер ст. Шепетівка. Заарештований 12.06.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Південно-Західної залізниці 02.03.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.11.97. (П – 13318, архів УСБУ).

Поліщук Ілля Авакумович, 1901 р., с. Холопичі Локачинського р-ну Волинської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Гриців, зав. пастеризаційного пункту Старокостянтинівського маслозаводу. Заарештований 03.08.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.11.89. (П – 24922, ДАХмО).

Поліщук Клим Юрійович, 1896 р., с. Човгузів Теофіпольського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, двірник цукрозаводу. Заарештований 14.04.51. Звинувачення: антирадянська агітація, контрреволюційна діяльність. Кам'янець-Подільським облсудом 19.05.51 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Верховним Судом УРСР 12.02.55 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.06.91. (П – 26489, архів УСБУ).

Поліщук Лука Панфілович, 1897 р., с. Пліщин, українець, освіта початкова, завгосп колгоспу. Заарештований 05.04.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 14.05.48 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 18.03.55 строк покарання зменшено до фактично відбутого. Звільнений 02.04.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.01.92. (П – 27391, архів УСБУ).

Поліщук Микола Сильвестрович, 1878 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, робітник лісозаводу. Заарештований 15.12.44. Звинувачення: антирадянська агітація, зносини з іноземною державою. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.02.45 засуджений на 15 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Військтрибуналом військ НКВС Українського ВО строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі. Помер 16.08.45. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.02.95. (П – 29250, архів УСБУ).

Поліщук Петро Якович, 1910 р., с. Велика Шкарівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 09.03.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Слідчим відділом УНКДБ 26.05.44 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.06.98. (П – 4464, архів УСБУ).

Поліщук Родіон Семенович, 1899 р., с. Судилків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 11.07.59. (П – 8015, архів УСБУ).

Поліщук Тарас Карпович, 1878 р., с. Заморочення, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 24.10.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 23.03.39 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.06.98. (П – 3554, архів УСБУ).

Поліщук Трохим Андрійович, 1896 р., с. Велика Шкарівка, українець, малописьменний, конюх колгоспу. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 31.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.08.89. (П – 19285, архів УСБУ).

Поліщук Трохим Леонтійович, 1899 р., м. Козятин Вінницької обл., українець, малописьменний, член ВКП(б) до 1937 р. Проживав на ст. Шепетівка, машиніст паровозного

депо ст. Заарештований 15.12.37. Звинувачення: шпигунство, шкідництво. Особливою нарадою НКВС СРСР 28.04.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.90. (П – 25896, архів УСБУ).

Поліщук Трохим Семенович, 1885 р., с. Судилків, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 04.09.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 25.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.09.89. (П – 20667, архів УСБУ).

Поліщук Яків Єфремович, 1887 р., с. Велика Шкарівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 24.02.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 30.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.05.89. (П – 17792, архів УСБУ).

Полозун Петро Олександрович, 1888 р., с. Пиляї, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 25.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 01.10.60. (П – 9808, архів УСБУ).

Полончук Андрій Михайлович, 1923 р., с. Хутір, українець, утриманець. У 1930 р. висланий разом з батьками в Архангельську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5537, архів УСБУ).

Полончук Василь Григорович, 1916 р., с. Хутір, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий в Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 24 від 25.01.94).

Полончук Ганна Григорівна, 1923 р., с. Хутір, українка, утриманка. У 1931 р. вислана разом з батьками в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 24 від 25.01.94).

Полончук Ганна Михайлівна, 1921 р., с. Хутір, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в Архангельську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5537, архів УСБУ).

Полончук Григорій Іванович, 1873 р., с. Хутір, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий в Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 24 від 25.01.94).

Полончук Євдокія Григорівна, 1910 р., с. Хутір, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як неблагонадійний елемент вислана в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 24 від 25.01.94).

Полончук Євдокія Іванівна, 1908 р., с. Хутір, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Архангельську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5537, архів УСБУ).

Полончук Іван Михайлович, 1924 р., с. Хутір, українець, утриманець. У 1930 р. висланий разом з батьками в Архангельську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5537, архів УСБУ).

Полончук Марія Михайлівна, 1926 р., с. Хутір, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в Архангельську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5537, архів УСБУ).

Полончук Михайло Романович, 1895 р., с. Хутір, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 06.11.29. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ОДПУ 18.01.30 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.05.93. (П – 5537, архів УСБУ).

Полончук Оксана Михайлівна, 1929 р., с. Хутір, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в Архангельську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5537, архів УСБУ).

Полончук Пріська Мартинівна, 1873 р., с. Хутір, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як неблагонадійний елемент вислана в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 24 від 25.01.94).

Полончук Яким Григорович, 1913 р., с. Хутір, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий у Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 24 від 25.01.94).

Полотнюк Іван Васильович, 1888 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний,

селянин-одноосібник. Заарештований 04.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 155, архів УМВС).

Поляков Микола Гнатович, 1892 р., с. Новосілки (Білорусь), українець, освіта початкова. Проживав у с. Поляна, сторож Полонської лісодільниці. Заарештований 19.06.38. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6618, ДАХмО).

Польова Марія Лук'янівна, с. Траулин, українка, утриманка. У 1933 р. вислана разом з батьком в Кемеровську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 4 від 29.01.92).

Польовий Лук'ян Андрійович, 1882 р., с. Траулин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий в Кемеровську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 4 від 29.01.92).

Помогайленко Олександр Юхимович, 1884 р., м. Біла Церква Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, електромонтер. Заарештований 09.03.31. Звинувачення: активна боротьба проти робітничого класу. Прокурором м. Славути 18.05.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.37. (П – 14076, архів УСБУ).

Понятовська Анастасія Несторівна, 1898 р., смт Гриців, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 34 від 27.01.95).

Понятовська Антоніна Романівна, 1929 р., смт Гриців, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір'ю в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 34 від 27.01.95).

Понятовська Євгенія Романівна, 1923 р., смт Гриців, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір'ю в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 34 від 27.01.95).

Понятовська Марія Денисівна, 1901 р., смт Гриців, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 57 від 16.03.2000).

Понятовська Марія Олександрівна, 1881 р., с. Велика Медведівка, полька, неписьменна. Проживала у с. Мальованка, домогосподарка. Заарештована 12.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 08.06.38 засуджена на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 09.06.98. (П – 3635, архів УСБУ).

Понятовська Олександра Костянтинівна, 1919 р., смт Гриців, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 57 від 16.03.2000).

Понятовський Антон Мартинович, 1906 р., с. Мальованка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Слідчою групою НКВС УРСР 09.12.37 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.12.98. (П – 1734, ДАХмО).

Понятовський Антон Романович, 1925 р., смт Гриців, поляк, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір'ю в Житомирську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 34 від 27.01.95).

Понятовський Григорій Мартинович, 1902 р., с. Мальованка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.08.47. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою МДБ СРСР 14.02.48 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 08.05.56. Реабілітований військпрокуратурою Київського ВО 28.10.91. (П – 27132, архів УСБУ).

Понятовський Іван Миколайович, 1906 р., с. Мальованка, поляк, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 31.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.06.89. (П – 18424, архів УСБУ).

Понятовський Костянтин Рафаїлович, 1896 р., смт Гриців, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС

і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.06.89. (П – 18455, архів УСБУ).

Понятовський Мартин Іполитович, 1878 р., с. Мальованка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.08.37. Звинувачення: шпигунство, антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 28.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 18.11.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.07.89. (П – 22959, архів УСБУ).

Понятовський Михайло Романович, 1935 р., смт Гриців, поляк, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір'ю в Житомирську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 34 від 27.11.95).

Понятовський Петро Романович, 1921 р., смт Гриців, поляк, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір'ю в Житомирську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 34 від 27.01.95).

Понятовський Роман Костянтинович, 1938 р., смт Гриців, українець, немовля. У 1938 р. висланий разом з матір'ю в Житомирську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 57 від 16.03.2000).

Понятовський Роман Рафаїлович, 1898 р., смт Гриців, поляк, малописьменний, кучер ощадкаси. Заарештований 09.08.37. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. Особливою нарадою НКВС СРСР 14.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 08.08.47. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.01.62. (П – 11025, архів УСБУ).

Понятовський Франц Пилипович, 1895 р., м. Полонне, поляк, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, машиніст водокачки. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.06.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Особливою нарадою МВС СРСР 02.05.46 звільнений через хворобу умовно-достроково. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 07.03.59. (П – 7444, архів УСБУ).

Попадюк Никанор Омелянович, 1887 р., с. Пиляї, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як неблагонадійний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Попадюк Тимофій Омелянович, 1890 р., с. Пиляї, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Попель Мар'ян Антонович, 1874 р., с. Білопіль, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 14.03.29. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 16.08.29 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5826, архів УСБУ).

Поплавська Броніслава Григорівна, 1933 р., с. Городнявка, українка, утриманка. У 1937 р. вислана разом з матір'ю в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 70 від 27.09.04).

Поплавська Броніслава Людвігівна, 1913 р., с. Цмівка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930-х рр. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 09.04.03, спр.).

Поплавська Єфросинія Григорівна, 1920 р., с. Городнявка, українка, утриманка. У 1937 р. вислана разом з матір'ю в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 70 від 27.09.04).

Поплавська Розалія Григорівна, 1922 р., с. Городнявка, українка, утриманка. У 1937 р. вислана разом з матір'ю в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.09.04, спр. № 70).

Поплавська Юзефа Павлівна, 1896 р., с. Городнявка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 70 від 27.09.04).

Поплавський Граціан (Григорій) Антонович, 1894 р., с. Городнявка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.02.92. (П – 14806, архів УСБУ).

Поплавський Дмитро Григорович, 1927 р., с. Городнявка, українець, утриманець. У

1937 р. висланий разом з матір'ю в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 70 від 27.09.04).

Поплавський Йосип Григорович, 1928 р., с. Городнявка, українець, утриманець. У 1937 р. висланий разом з матір'ю в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 70 від 27.09.04).

Поплавський Йосип Петрович, 1898 р., с. Велика Шкарівка, поляк, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 31.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 18.04.59. (П – 7615, архів УСБУ).

Поплавський Сигізмунд Іванович, 1911 р., с. Велика Шкарівка, поляк, малописьменний, водій Грицівської МТС. Заарештований 21.05.38. Звинувачення: шкідництво, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.11.57. (П – 5220, архів УСБУ).

Попов Адам Микитович, 1896 р., с. Траулин, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. 4-м відділом УДБ УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 30.12.37 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.12.98. (П – 1392, архів УСБУ).

Попов Василь Миколайович, 1875 р., с. Траулин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 10.04.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Славутським прикордонним загоном ДПУ УРСР 17.04.32 справу припинено. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.07.97. (П – 12497, архів УСБУ).

Попов Максим Васильович, 1896 р., с. Траулин, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.12.37 у м. Шепетівці. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.01.59. (П – 7108, архів УСБУ).

Попов Марко Іванович, 1871 р., с. Велика Медведівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 17.03.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Шепетівським райвідділом ДПУ 15.07.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.12.97. (П – 15137, архів УСБУ).

Попов Трохим Іванович, 1888 р., с. Траулин, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.09.89. (П – 20657, ДАХмО).

Попова Зінаїда Улянівна, 1910 р., с. Сошки, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 20.06.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 21.04.45 вислана в Казахстан на 3 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 03.05.90. (П – 25637, архів УСБУ).

Попович Іван Миколайович, 1901 р., с. Цвітоха Славутського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Жилинці, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 28.03.30 як неблагонадійний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 362, архів УМВС).

Попович Йосип Миколайович, 1909 р., с. Жилинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент висланий в Кемеровську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.07.92, спр. № 10).

Попович Лідія Яківна, 1908 р., с. Жилинці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана в Кемеровську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.07.92, спр. № 10).

Попович Марфа Калениківна, 1878 р., с. Жилинці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана в Кемеровську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.07.92, спр. № 10).

Попович Михайло Миколайович, 1903 р., с. Жилинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ.

Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.01.59. (П – 7293, ДАХмО).

Порондовська (Ободзінська) Владислава Володимирівна, 1924 р., с. Красносілка, полька, утриманка. У 1934 р. вислана разом з матір'ю в м. Архангельськ. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. міськкомісії, спр. № 4/1).

Порубенська Броніслава В., 1912 р., с. Цмівка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5430, архів УМВС).

Порубенська Ганна Миколаївна, 1919 р., с. Цмівка, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 43 від 18.04.96).

Порубенська-Мастерчук Ганна Никандрівна, 1906 р., с. Михайлючка, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 04.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 22.11.37. Реабілітована колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 15.01.60. (П – 8911, ДАХмО).

Порубенська Домна Тимофіївна, 1896 р., с. Цмівка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 43 від 18.04.96, спр.).

Порубенська Людмила Станіславівна, 1931 р., с. Цмівка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з матір'ю в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5430, архів УМВС).

Порубенська Марія Станіславівна, 1936 р., с. Цмівка, полька, немовля. У 1936 р. вислана разом з матір'ю в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 26.04.55. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5430, архів УМВС).

Порубенська Софія Миколаївна, 1926 р., с. Цмівка, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 43 від 18.04.96).

Порубенський Микола Герасимович, 1889 р., с. Цмівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий в Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 43 від 18.04.96).

Порубенський Михайло Миколайович, 1927 р., с. Цмівка, поляк, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками в Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 43 від 18.04.96).

Порубенський Павло Антонович, 1916 р., с. Червоний Цвіт, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 14.06.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Шепетівським міськвідділом НКВС 14.02.45 справу припинено, направлений у спецтабір НКВС. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.12.97. (П – 16042, ДАХмО).

Порубенський Станіслав Павлович, 1905 р., с. Клубівка Ізяславського р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Цмівка, їздовий колгоспу. Заарештований 01.03.38. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.12.89. (П – 24583, ДАХмО).

Поскребко Станіслав Казимирович, 1893 р., с. Рибаки Лосинської вол. Гродненської губ. (Польща), литовець, освіта початкова. Проживав у с. Вербівці, лісник Старокостянтинівського лісгоспу. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.11.57. (П – 5250, архів УСБУ).

Пославський Франц Антонович, 1907 р., с. Коров'є Теофіпольського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Плесна, помічник бригадира тракторної бригади МТС. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.04.58. (П – 6122, архів УСБУ).

Пославський Юліан Готфридович, 1888 р., Вінницька обл., поляк, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, лісотехнік лісгоспу. Заарештований 16.12.37. Звинувачення: шпигунство, антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний

23.02.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.10.59. (П – 8367, архів УСБУ).

Постний Симон Іванович, 1867 р., с. Пліщин, українець, неписьменний, машиніст депо ст. Жмеринка. Заарештований 06.07.24. Звинувачення: підозра у службі в петлюрівській армії. Подільським губсудом 20.12.24 справу припинено. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.11.97. (П – 13504, архів УСБУ.).

Потапський Войцех Стефанович, 1887 р., с. Коськів, поляк, малописьменний, слюсар колгоспу. Заарештований 19.02.38. Звинувачення: антирадянська діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.09.60. (П – 9955, архів УСБУ).

Потапський Михайло Степанович, 1882 р., с. Коськів, поляк, малописьменний, пасічник колгоспу. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 12.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.06.89. (П – 18433, архів УСБУ).

Потапчук Захар Якович, 1898 р., с. Хмелівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 26.03.30 як неблагонадійний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 348, архів УМВС).

Потапчук Петро Якович, 1898 р., с. Хмелівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 26.03.30 як неблагонадійний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 346, архів УМВС).

Потапчук Фома Кирилович, 1896 р., с. Білин Ковельського р-ну Волинської обл., українець, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, вантажник. Заарештований 28.12.32. Звинувачення: шпигунство, антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 04.03.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П – 22927, архів УСБУ).

Потрац Аделія Якубівна, с. Дубіївка, німкеня, малописьменна, домогосподарка. У 1945 р. як особа німецької національності вислана у Акмолинську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5828, архів УМВС).

Потрац Марія Іванівна, 1929 р., с. Дубіївка, німкеня, освіта початкова, домогосподарка. У 1945 р. як особа німецької національності вислана у Акмолинську обл. Звільнена із спецпоселення 26.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5828, архів УМВС).

Поуль Едмунд Готлібович, 1906 р., кол. Дорофіївка Житомирської обл., німець, малописьменний. Проживав у Романівському лісництві, робітник лісництва. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. НКВС СРСР 10.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.12.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 25.05.89. (П – 21599, ДАХмО).

Поуль Рейнгольд Готлібович, 1911 р., кол. Дорофіївка Житомирської обл., німець, малописьменний. Проживав у Романівському лісництві, робітник лісництва. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. НКВС СРСР 27.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.01.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 25.05.89. (П – 21599, ДАХмО).

Почаєвець Степан Касянович, 1890 р., с. Бугаївка Дубнівського р-ну. Рівненської обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, вантажник лісозбуту. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 29.01.60. (П – 8871, архів УСБУ).

Предко Іван Федорович, 1910 р., с. Рокитниці Кобринського пов. Гродненської губ. (Польща), білорус, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, машиніст паровоза. Заарештований 10.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 15.06.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.03.90. (П – 25803, ДАХмО).

Преображенський Сергій Павлович, 1900 р., м. Шепетівка росіянин, малописьменний, уповноважений Шепетівського райвідділу ДПУ. Заарештований 16.12.32. Вінницьким облсудом 03.07.33 як соціально небезпечний елемент

висланий за межі УРСР на 5 років. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 12566, архів УСБУ).

Пресайзен Іцько Срулевич, 1908 р., с. Білогородка Ізяславського р-ну, єврей, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, заступник головного бухгалтера міжрайбази. Заарештований 15.07.38. Звинувачення: шпигунство, антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.04.60. (П – 9271, архів УСБУ).

Пржегоцький Альфред Станіславович, 1898 р., м. Шепетівка, малописьменний, інструктор дитячої технічної станції. Заарештований 05.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.05.89. (П – 19048, архів УСБУ).

Пригонюк Микола Феофанович, 1907 р., с. Пліщин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР за антирадянську діяльність 03.11.32 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 425, архів УМВС).

Приймак Василь Андрійович, 1874 р., с. Городище, українець, малописьменний. Проживав у с. Чотирбоки, селянин-одноосібник. Заарештований 11.11.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 12.05.32 висланий в Казахстан на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.01.98. (П – 12794, ДАХмО).

Приймак-Домашевський Леонід Кирилович, 1897 р., с. Корчина Сокальського пов. (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, лісознавець райземвідділу. Заарештований 14.09.37. Звинувачення: контрреволюційна шпигунська діяльність. НКВС СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 07.12.37 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.06.58. (П – 6193, архів УСБУ).

Приймак Пилип Васильович, 1906 р., с. Чотирбоки, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 21.08.40. Особливою нарадою НКВС СРСР 04.10.40 як соціально небезпечний елемент засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Московського ВО 30.05.68. (П – 16374, архів УСБУ).

Прилуцька Людвіга Антонівна, 1884 р., с. Ногачівка Славутського р-ну, полька, неписьменна. Проживала у с. Сенігів, колгоспниця. Заарештована 17.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 19.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 25.12.89. (П – 24270, ДАХмО).

Прилуцький Броніслав Іванович, 1915 р., с. Сенігів, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 19.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.12.89. (П – 24270, ДАХмО).

Прилуцький Василь Гнатович, 1899 р., с. Сенігів, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 10.04.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облвідділом ДПУ 09.06.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.02.98. (П – 272, ДАХмО).

Прилуцький Володимир Іванович, 1909 р., с. Сенігів, поляк, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 09.12.37. Звинувачення: шпигун, член контрреволюційної організації. НКВС і Прокурором СРСР 10.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.01.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 16.02.90. (П – 24762, архів УСБУ).

Прилуцький Станіслав Іванович, 1917 р., с. Сенігів, поляк, освіта початкова, приймальник лісу лістрансгоспу. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 19.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.12.89. (П – 24270, ДАХмО).

Прилуцький Тадеуш Іванович, 1919 р., с. Сенігів, поляк, освіта середня, учень робфаку. Заарештований 18.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація, контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 19.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.12.89. (П – 24270, ДАХмО).

Присяжнюк Дмитро Артемович, 1895 р., с. Чернелівка Красилівського р-ну, українець,

малописьменний. Проживав у с. Курганівка, священик. Заарештований 11.02.30. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою колегії ДПУ УРСР 20.03.30 висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.12.89. (П – 24335, архів УСБУ).

Присяжнюк Федір Григорович, 1895 р., с. Мельниця Ковельського р-ну Волинської обл., українець, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, вантажник. Заарештований 26.12.32. Звинувачення: шпигунство, антирадянська пропаганда. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 04.03.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П – 22927, архів УСБУ).

Прищепа Гаврило Лук'янович, 1897 р., с. Мирутин Славутського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Михайлючка, заступник голови колгоспу. Заарештований 15.07.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації, шкідник. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 12.08.58. (П – 6524, архів УСБУ).

Прищепа Пелагея Олександрівна, 1901 р., с. Михайлючка, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 19.09.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 28.06.45 засуджена на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.98. (П – 662, ДАХмО).

Прокопишин Устим Семенович, 1876 р., смт Гриців, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Прокопчук Єрофей Лук'янович, 1898 р., с. Рудня-Новенька, українець, малописьменний, різнороб лісництва. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.05.71. (П – 9902, архів УСБУ).

Прохасько Олександр Григорович, 1882 р., с. Вільшанка Чуднівського р-ну Житомирської обл., чех, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, токар депо ст. Шепетівка. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 12.08.58. (П – 6412, архів УСБУ).

Прохоров Олександр Олексійович, 1895 р., смт Понінка Полонського р-ну, росіянин, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, помічник механіка Шепетівської електростанції. Заарештований 01.06.38. Звинувачення: член контрреволюційної диверсійної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6618, ДАХмО).

Прус Олександр Трохимович, 1899 р., с. Білопіль, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край на 3 роки умовно. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.97. (П – 14533, архів УСБУ).

Прушковський Степан Віталійович, 1903 р., м. Козятин Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, кондуктор ст. Шепетівка. Заарештований 01.02.30. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 24.06.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 17.07.90. (П – 26206, ДАХмО).

Псянюк Петро Романович, 1908 р., с. Курганівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Пудрицький Іван Августович, 1886 р., с. Хмерин Волинської губ., поляк, малописьменний. Проживав у с. Вербівці, майстер дорожньо-експлуатаційної дільниці. Заарештований 14.03.38. Звинувачення: член «ПОВ», диверсант. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 09.05.58. (П – 6055, архів УСБУ).

Пулькевич Петро Володимирович, 1905 р., с. Хоровець Славутського р-ну, поляк,

освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, міліціонер. Заарештований 20.04.31. Звинувачення: шпигунство. Трійкою колегії ДПУ УРСР 22.12.31 заборонено проживання у визначених місцевостях на 5 років, з-під варти звільнений. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.01.90. (П – 24612, ДАХмО).

Пушкарук Іван Петрович, 1905 р., м. Шепетівка, українець, освіта неповна середня, член КП(б)У до 1937 р. Проживав у с. Судилків, начальник прожекторної станції авіачастини. Заарештований 10.07.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 19.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.09.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 18.04.57. (П – 4690, архів УСБУ).

Пшегодська Ганна Сигізмундівна, 1905 р., м. Шепетівка, полька, освіта початкова, домогосподарка. Заарештована 14.10.37. Звинувачення: дружина «ворога народу», соціально небезпечний елемент. Особливою нарадою НКВС СРСР 08.06.38 засуджена на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована президією Хмельницького облсуду 31.12.59. (П – 3672, архів УСБУ).

Пшегодський (Пшегоцький) Вацлав Станіславович, 1902 р., м. Ізяслав, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, котельник цукрозаводу. Заарештований 01.06.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 19.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.09.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 18.04.57. (П – 4690, архів УСБУ).

Пшегодський Денис Станіславович, 1904 р., м. Шепетівка, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Житомир, рахівник на меблевій фабриці. Заарештований 15.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 19.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.09.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 18.04.57. (П – 4690, архів УСБУ).

П'ясецька Марія Броніславівна, 1934 р., с. Цмівка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 16.07.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5869, архів УМВС).

П'ясецька Ніна Францівна, 1908 р., с. Хмелівка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.10.93, спр. № 21).

П'ясецька Олена Францівна, 1910 р., с. Цмівка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5869, архів УМВС).

П'ясецька Софія Дем'янівна, 1899 р., с. Судимонт, полька, малописьменна, робітниця цегельного заводу. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2574, архів УМВС).

П'ясецька Станіслава Миколаївна, 1928 р., с. Хмелівка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2575, архів УМВС).

П'ясецька Стефанида Миколаївна, 1927 р., с. Хмелівка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2575, архів УМВС).

П'ясецький Антон Миколайович, 1932 р., с. Цмівка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 21 від 20.10.93).

П'ясецький Броніслав Едуардович, 1905 р., с. Цмівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5869, архів УМВС).

П'ясецький Іван Миколайович, 1923 р., с. Хмелівка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 21 від 20.10.93).

П'ясецький Микола Граціанович, 1900 р., с. Хмелівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 21 від 20.10.93).

П'ясецький Роман Миколайович, 1923 р., с. Хмелівка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 21 від 20.10.93).

П'яскорська Броніслава Антонівна, 1923 р., с. Городище, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з батьками у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 34 від 27.01.95).

П'яскорська Броніслава Миколаївна, 1913 р., с. Городище, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

П'яскорська Броніслава Петрівна, 1928 р., с. Городище, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 15 від 24.03.93).

П'яскорська Ганна Вікентіївна, 1883 р., с. Городище, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 34 від 27.01.95).

П'яскорська Кароліна Олександрівна, 1930 р., с. Городище, полька, утриманка. У 1937 р. вислана разом з батьками у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 21 від 20.10.93).

П'яскорська Людвіга Михайлівна, 1890 р., с. Городище, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 07.08.46. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2571, архів УМВС).

П'яскорська Марина Олександрівна, 1922 р., с. Городище, полька, утриманка. У 1937 р. вислана разом з батьками у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 21 від 20.10.93).

П'яскорська Марія Йосипівна, 1918 р., с. Городище, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2571, архів УМВС).

П'яскорська Михайлина Антонівна, 1925 р., с. Городище, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з батьками у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 34 від 27.01.95).

П'яскорська Михайлина Францівна, 1909 р., с. Городище, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 75 від 20.04.06).

П'яскорська Розалія Антонівна, 1912 р., с. Городище, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 34 від 27.01.95).

П'яскорська Розалія Олександрівна, 1928 р., с. Городище, полька, утриманка. У 1937 р. вислана разом з батьками у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 21 від 20.10.93).

П'яскорська Рузалія Йосипівна, 1931 р., с. Городище, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір'ю у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

П'яскорська Софія Петрівна, 1922 р., с. Городище, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 15 від 24.03.93).

П'яскорська Текля Іванівна, с. Городище, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 15 від 24.03.93).

П'яскорська Тетяна, с. Городище, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 21 від 20.10.93).

П'яскорський Антон Іванович, 1883 р., с. Городище, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 16.06.62. (П – 11360, ДАХмО).

П'яскорський Іван Петрович, 1930 р., с. Городище, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 15 від 24.03.93).

П'яскорський Йосип Вікентійович, с. Городище, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2571, архів УМВС).

П'яскорський Йосип Йосипович, 1927 р., с. Городище, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2571, архів УМВС).

П'яскорський Йосип Олександрович, 1908 р., с. Городище, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.05.38. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 19.08.58. (П – 6481, архів УСБУ).

П'яскорський Лаврентій Іванович, 1910 р., с. Городище, поляк, малописьменний, кочегар цукрозаводу. Заарештований 30.12.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 24.03.62. (П – 11088, ДАХмО).

П'яскорський Михайло Степанович, 1887 р., с. Городище, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 26.02.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 19.08.58. (П – 6481, архів УСБУ).

П'яскорський Олександр Антонович, 1888 р., с. Городище, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 11.04.64. (П – 15420, архів УСБУ).

П'яскорський Олександр Петрович, 1906 р., с. Городище, українець, малописьменний, чорнороб цукрозаводу. Заарештований 25.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 19.08.58. (П – 6481, архів УСБУ).

П'яскорський Павло Олександрович, 1912 р., с. Городище, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.05.38. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 19.08.58. (П – 6481, архів УСБУ).

П'яскорський Петро Антонович, 1895 р., с. Городище, поляк, малописьменний, чорнороб цукрозаводу. Заарештований 06.08.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 11.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.10.60. (П – 9906, архів УСБУ).

П'яскорський Петро Йосипович, 1906 р., с. Городище, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 75 від 20.04.06).

П'яскорський Петро Йосипович, 1936 р., с. Городище, поляк, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір'ю у Вінницьку обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

П'яскорський Петро Олександрович, 1912 р., с. Городище, поляк, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 18.05.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 19.08.58. (П – 6481, архів УСБУ).

П'яскорський Петро Станіславович, 1889 р., с. Городище, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 15 від 24.03.93).

П'яскорський Роман Йосипович, 1919 р., с. Городище, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2571, архів УМВС).

П'яскорський Станіслав Петрович, 1933 р., с. Городище, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 15від 24.03.93).

П'ятничко Василь Михайлович, 1898 р., с. Подляшо Хелмської губ. (Польща),

українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, міліціонер. Заарештований 07.11.26. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ОДПУ 27.05.27 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.03.93. (П – 28519, архів УСБУ).

Р

Радецький Альберт Германович, 1894 р., м. Бреславль (Німеччина), німець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, муляр 229-го полку. Заарештований 23.09.36. Звинувачення: шпигунство, антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 13.11.36 справу припинено. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.08.98. (П – 181, ДАХмО).

Радзиховський Костянтин Миколайович, 1919 р., с. Калинівка Житомирської обл., поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, лісоруб лістрансгоспу. Заарештований 29.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 14.04.59. (П – 7476, архів УСБУ).

Радовська Герта Едуардівна, 1923 р., с. Карлівка Розавжівського р-ну Київської обл., німкеня, малописьменна. Проживала у с. Михайлючка, колгоспниця. У 1945 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 30.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 781, архів УМВС).

Радовська Євгенія Едуардівна, 1929 р., с. Михайлючка, німкеня, утриманка. У 1945 р. разом з матір'ю вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 30.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 780, архів УМВС).

Радовська Іда Готфрідівна, 1891 р. с. Анета Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл., німкеня, малописьменна. Проживала у с. Михайлючка, домогосподарка. У 1945 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 30.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 782, архів УМВС).

Разворович Юхим Петрович, 1909 р., м. Хмельницький, українець, малописьменний. Проживав у с. Мальованка, гончар колгоспу. Заарештований 03.01.38. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. НКВС СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 27.05.58. (П – 6146, архів УСБУ).

Райковський Бартоломій Павлович, 1910 р., с. Погоріле Баранівського р-ну Житомирської обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Сенігів, колгоспник. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.04.59. (П – 7490, ДАХмО).

Раташнюк Олександр Михайлович, 1900 р., с. Майдан-Лабунь, українець, малописьменний, рахівник кооперації. Заарештований 10.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.01.98. (П – 14348, архів УСБУ).

Ращієвський Віктор Петрович, 1911 р., с. Цмівка, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 23.01.42. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом 24-ої армії 01.02.42 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.09.97. (П – 30248, архів УСБУ).

Ребекевша Афанасій Григорович, 1894 р., с. Судилків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 27.03.30 як неблагонадійний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 365, архів УМВС).

Ребекевша Іван Михайлович, 1904 р., с. Судилків, українець, освіта початкова, черговий паливного складу ст. Шепетівка. Заарештований 16.04.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 23.06.48 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 19.11.54 строк покарання зменшено до 6 років позбавлення волі. Звільнений 23.11.54. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.03.94. (П – 26421, архів УСБУ).

Ребекевша Михайло Михайлович, 1903 р., с. Судилків, українець, освіта початкова, складач поїздів ст. Шепетівка. Заарештований 13.12.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Особливою нарадою НКВС СРСР 15.06.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 13.11.70. (П – 16597, архів УСБУ).

Ребекевша Трохим Іванович, 1899 р., с. Судилків, українець, малописьменний, ремонтний робітник. Заарештований 05.08.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.01.59. (П – 7260, архів УСБУ).

Редик (Редих) Ервін Генріхович, 1937 р., с. Траулин, німець, утриманець. У 1945 р. висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 14.01.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2691, архів УМВС).

Реєр Альбін Георгійович, 1932 р., с. Круглик, німець, освіта середня. Проживав у м. Фурманов Івановської обл. (Росія), робітник. 06.04.53 як особа німецької національності висланий у Комі АРСР. Звільнений із спецпоселення 01.03.55. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3008, архів УМВС).

Реєр Георгій Готлібович, 1901 р., с. Круглик, німець, освіта початкова, колгоспник. Військтрибуналом Уральського ВО 03.09.48 за зраду Батьківщини засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 20.03.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2916, архів УМВС).

Реєр Георгій Григорович, 1938 р., с. Круглик, німець, утриманець. 1943 р. евакуйований у Німеччину. У 1945 р. висланий разом з батьками в Комі АРСР. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2895, архів УМВС).

Реєр Герта Августівна, 1905 р, с. Антонівка Ізяславського р-ну, німкеня, малописьменна. Проживала у с. Круглик, колгоспниця. У 1943 р. евакуйована у Німеччину. У 1945 р. як особа німецької національності вислана у Комі АРСР. Звільнена із спецпоселення 20.03.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2895, архів УМВС).

Реєр Грунвальд Григорович, 1932 р., с. Круглик, німець, утриманець. У 1945 р. висланий разом з матір'ю у Комі АРСР. Звільнений із спецпоселення 15.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2452, архів УМВС).

Реєр Іда Григорівна, 1928 р., с. Круглик, німкеня, утриманка. У 1943 р. евакуйована у Німеччину. У 1945 р. вислана разом з матір'ю в Комі АРСР. Звільнена із 20.03.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3046, архів УМВС).

Резлер Емма Данилівна, 1910 р., с. Михайлючка, німкеня, малописьменна, домогосподарка. У 1945 р. як особа німецької національності вислана у Новосибірську обл. Звільнена із спецпоселення 06.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3341, архів УМВС).

Резлер Юлія Ілюсівна, 1883 р., ст. Заморочення, німкеня, малописьменна, домогосподарка. У 1945 р. як особа німецької національності вислана у Новосибірську обл. Звільнена із спецпоселення 06.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3342, архів УМВС).

Рейзлер Ерна Францівна, с. Корчик, німкеня, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як особа німецької національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1717, архів УМВС).

Рейзлер Тамара Федорівна, 1923 р., с. Корчик, німкеня, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 16.10.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1717, архів УМВС).

Рейзлер Федір Фердинандович, с. Корчик, німець, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як особа німецької національності висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1717, архів УМВС).

Рейнгольд Іда Ернестівна, 1926 р., с. Михайлючка, німкеня, утриманка. У 1937 р. вислана разом з батьками в Нижньо-Амурську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 11 від 23.09.92).

Рейхенбах Вігольд Петрович, 1904 р., с. Радзивілішкіс (Литва), поляк, освіта незакінчена середня. Проживав у м. Шепетівці, машиніст депо. Заарештований 30.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація, шкідництво. Особливою нарадою НКВС СРСР 22.03.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований

президією Хмельницького облсуду 03.10.59. (П – 8545, ДАХмО).

Ремез Марія Іванівна, 1922 р., м. Шепетівка, українка, освіта початкова, домогосподарка. Заарештована 09.08.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.10.45 засуджена на 15 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.94. (П – 29008, архів УСБУ).

Ремез Павло Тимофійович, 1906 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, листоноша. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 28.03.59. (П – 7522, архів УСБУ).

Репецька Надія Тарасівна, 1919 р., с. Траулин, українка, утриманка. У 1933 р. вислана разом з батьками в Кемеровську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 3 від 25.12.91).

Репецька Олександра Тарасівна, 1920 р., с. Траулин, українка, утриманка. У 1933 р. вислана разом з батьками в Кемеровську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 3 від 25.12.91).

Репецька Ольга Андріївна, 1886 р., с. Траулин, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана в Кемеровську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 3 від 25.12.91).

Репецький Пахом Онуфрійович, 1896 р., с. Велика Медведівка, українець, малописьменний, без визначених занять. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 11.07.59. (П – 7977, архів УСБУ).

Репецький Тарас Антонович, 1888 р., с. Траулин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий в Кемеровську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 3 від 25.12.91).

Решко Лузар Йосипович, 1900 р., м. Шепетівка, єврей, освіта початкова, заготівельник сільпо. Заарештований 21.11.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.01.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений у 1947 р. Особливою нарадою МДБ СРСР 22.02.50 висланий у Красноярський край. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 31.08.56. (П – 3872, архів УСБУ).

Решко Сруль-Менаше Йосипович, 1897 р., м. Шепетівка, єврей, малописьменний, заготівельник гастроному. Заарештований 20.10.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС і Прокурором СРСР 21.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.01.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 19.06.89. (П – 22331, архів УСБУ).

Ржевуцький Домінік Гнатович, 1903 р., с. Хмелівка, поляк, малописьменний, ветсанітар колгоспу. Заарештований 26.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Кам'янець-Подільської обл. 26.04.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.01.99. (П – 2189, ДАХмО).

Рибачук Андрій Олександрович, 1883 р., с. Велика Медведівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 6 від 26.03.92).

Рибачук Анеля Антонівна, 1885 р., с. Велика Медведівка, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана на Урал. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 35 від 22.02.95).

Рибачук Лукерія Омелянівна, 1886 р., с. Велика Медведівка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 6 від 26.03.92).

Рибачук Максим Олександрович, 1884 р., с. Велика Медведівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.12.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.01.59. (П – 7174, архів УСБУ).

Рибачук Станіслав Максимович, 1912 р., с. Велика Медведівка, українець,

малописьменний, колгоспник. У 1937 р. як неблагонадійний елемент висланий на Урал. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 35 від 22.02.95).

Рибачук Федот Григорович, 1889 р., с. Коськів, українець, освіта середня, медфельдшер. Заарештований 08.05.38. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 17.12.57. (П – 5188, ДАХмО).

Рибицька Віра Іванівна, 1910 р., с. Сенігів, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1939 р. як неблагонадійний елемент вислана в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 31 від 28.09.94).

Рибицька Владислава Йосипівна, 1923 р., с. Городнявка, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27 від 21.04.94).

Рибицька Марія Адамівна, с. Городнявка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 15 від 24.03.93).

Рибицька Марія Феліксівна, 1901 р., с. Городнявка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27 від 21.04.94).

Рибицька Ніна Іванівна, 1930 р., с. Сенігів, полька, утриманка. У 1939 р. вислана разом з матір'ю в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 31 від 28.09.94).

Рибицька Розалія Йосипівна, 1926 р., с. Городнявка, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27 від 21.04.94).

Рибицький Гнат Францович, 1892 р., с. Городнявка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 15 від 24.03.93).

Рибицький Іван Казимирович, 1907 р., с. Сенігів, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 26.03.30 висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 232, архів УМВС).

Рибицький Йосип Францович, 1899 р., с. Городнявка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27 від 21.04.94).

Рибицький Станіслав Іванович, 1908 р., м. Козятин Вінницької обл., освіта неповна середня. Проживав у с. Савичі, колгоспник. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. НКВС СРСР 16.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 07.01.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П – 23057, ДАХмО).

Рибчинський Володимир Климентійович, 1912 р., с. Цмівка, українець, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 18.02.38. Звинувачення: шпигунство, антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 11.07.59. (П – 7979, архів УСБУ).

Рибчинський Гнат Антонович, 1907 р., с. Вільгір Гощанського р-ну Рівненської обл., українець, малописьменний. Проживав на ст. Заморочення, начальник пожежної охорони керамзаводу. Заарештований 08.09.37. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 27.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 01.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 17.06.58. (П – 6211, ДАХмО).

Рибчинський Петро Климентійович, 1899 р., с. Цмівка, українець, освіта початкова, коваль колгоспу. Заарештований 02.11.44. Звинувачення: антирадянська пропаганда. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.01.46 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.98. (П – 2605, ДАХмО).

Рибчинський Федір Васильович, 1892 р., с. Колки Волинської губ. (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у с. Чотирбоки, залізничний майстер. Заарештований 20.04.38. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу.

Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 13.09.58. (П – 6636, архів УСБУ).

Рижак Марія Терентіївна, 1931 р., с. Михайлючка, німкеня, утриманка. У 1945 р. як особа німецької національності вислана в Вологодську обл. Звільнена із спецпоселення 28.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5611, архів УМВС).

Рижак Михайло Трохимович, 1898 р., с. Орлинці, українець, малописьменний, робітник племгоспу смт Антоніни. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.12.59. (П – 8779, архів УСБУ).

Рилінг Вільгельм Вільгельмович, 1881 р., кол. Кучкарівка Луцького пов. (Польща), німець, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, пекар хлібозаводу. Заарештований 28.10.37. Звинувачення: шпигунство, диверсія. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.12.37. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 20.06.58. (П – 6229, архів УСБУ).

Рилінг Фрідріх Вільгельмович, 1905 р., м. Одеса, німець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, шофер будконтори №4. Заарештований 16.10.36. Звинувачення: шпигунство. УНКВС Вінницької обл. 04.03.37 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.01.98. (П – 12610, архів УСБУ).

Римша Олександр Іванович, 1910 р., ст. Маневичі Волинської обл., українець, освіта середня, член ВЛКСМ до 1938 р. Проживав на ст. Шепетівка, механік МТС. Заарештований 07.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 13.09.58. (П – 6639, архів УСБУ).

Рисич Галина Станіславівна, 1936 р., с. Заморочення, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір'ю в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3668; 5208, архів УСБУ).

Рисич Клавдія Іванівна, 1911 р., с. Косимовка Калузької губ. (Росія), росіянка, малописьменна. Проживала у с. Заморочення, касир і технічний працівник у перукарні. Заарештована 21.10.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Особливою нарадою НКВС СРСР 08.06.38 вислана в Казахстан на 3 роки. Реабілітована президією Хмельницького облсуду 29.05.65. (П – 3668, архів УСБУ).

Рисич Станіслав Йосипович, 1910 р., м. Дзержинськ, поляк, освіта неповна середня. Проживав у с. Заморочення, службовець планового відділу керамзаводу. Заарештований 07.09.37. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 04.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 07.10.37. Реабілітований військтрибуналом Білоруського ВО 15.10.57. (П – 5208, архів УСБУ).

Рихтич Михайло Петрович, 1898 р., с. Велика Рішнівка, українець, освіта початкова. Проживав у с. Климентовичі, лісничий. Заарештований 04.06.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Шепетівським міськвідділом НКВС 23.08.44 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.05.98. (П – 4213, ДАХмО).

Ріхерт Гаррі Генріхович, 1923 р., с. Дубіївка, німець, утриманець. У 1930 р. висланий разом з матір'ю в м. Красноярськ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.01.93, спр. № 13).

Ріхерт Генріх Андрійович, 1885 р., с. Дубіївка, німець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 22.03.30 висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 354, архів УМВС).

Ріхерт Гуго Генріхович, 1909 р., с. Дубіївка, німець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 16.02.31. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 30.05.31 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.01.98. (П – 12688, архів УСБУ).

Ріхерт Емілія Карлівна, с. Дубіївка, німкеня, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент вислана у м. Красноярськ. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

Ріхерт Іда Генріхівна, с. Дубіївка, німкеня, утриманка. У 1930 р. вислана разом з матір'ю в м. Красноярськ. Реабілітована згідно

з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

Ріхерт Ольга Генріхівна, с. Дубіївка, німкеня, утриманка. У 1930 р. вислана разом з матір'ю в м. Красноярськ. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

Річманський Северин Феліксович, 1882 р., Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Судимонт, завгосп артілі «Шамот». Заарештований 18.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.12.58. (П – 7089, ДАХмО).

Ровінський Мартин Іванович, 1897 р., м. Козятин Вінницької обл., поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, вантажник на ст. Заарештований 27.02.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 15.05.32 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.03.98. (П – 12899, архів УСБУ).

Роговська Альбіна Станіславівна, 1928 р., с. Городнявка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 11 від 23.09.12).

Роговська Анастасія Іванівна, 1888 р., смт Гриців, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан Звільнена із спецпоселення 17.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5548, архів УМВС).

Роговська Кароліна Адольфівна, 1912 р., с. Буртин Полонського р-ну, полька, неписьменна. Проживала у с. Михайлючка, колгоспниця. Заарештована 15.03.46. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою МВС СРСР 02.08.46 вислана в Новосибірську обл. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 04.04.90. (П – 25480, ДАХмО).

Роговська Людвіга Едуардівна, 1893 р., с. Білка Житомирської обл., полька, освіта початкова. Проживала у м. Шепетівці, домогосподарка. Заарештована 20.04.51. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою МДБ СРСР 06.10.51 засуджена на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 10.07.97. (П – 30013, архів УСБУ).

Роговська Олена Станіславівна, 1919 р., с. Городнявка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 11 від 23.09.92).

Роговська Юзефа Іванівна, 1882 р., с. Городнявка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 11 від 23.09.92).

Роговський Броніслав Станіславович, 1927 р., с. Городнявка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 13.12.55. Реабілітований УМВС у Хмельницькій обл. 02.01.95. (П – 5018, архів УМВС).

Роговський Валентин Станіславович, 1930 р., с. Городнявка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 11 від 23.09.92).

Роговський Казимир Станіславович, 1920 р., с. Городнявка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 11 від 23.09.92).

Роговський Мар'ян Михайлович, 1902 р., с. Городнявка, поляк, малописьменний, бригадир колгоспу. Заарештований 03.01.38. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.05.89. (П – 17788, архів УСБУ).

Роговський Олександр Кирилович, 1910 р., с. Вовківці Теофіпольського р-ну, українець, освіта початкова, член КП(б)У до 1938 р. Проживав у м. Шепетівці, техсекретар райкому партії. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 04.03.58. (П – 5555, ДАХмО).

Роговський Станіслав Казимирович, 1887 р., с. Городнявка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 11 від 23.09.92).

Роговський Франц Станіславович, 1922 р., с. Городнявка, поляк, утриманець. У

1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 11 від 23.09.92).

Роде Артур Августович, 1932 р., с. Новозелене Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл., німець. Поживав у с. Дубіївка, утриманець. У 1945 р. як особа німецької національності висланий у Новосибірську обл. Звільнений із спецпоселення 20.01.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5626, архів УМВС).

Роде Еріх Августович, 1937 р., с. Новозелене Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл., німець. Проживав у с. Дубіївка, утриманець. У 1945 р. як особа німецької національності висланий у Новосибірську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5628, архів УМВС).

Роде Зельта Генріхівна, 1905 р., с. Новозелене Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл., німкеня, освіта початкова. Проживала у с. Дубіївка, домогосподарка. У 1945 р. як особа німецької національності вислана в Новосибірську обл. Звільнена із спецпоселення 13.12.55. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5628, архів УМВС).

Роде Ірма (Ерна) Августівна, 1935 р., с. Новозелене Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл., німкеня. Проживала у с. Дубіївка, утриманка. У 1945 р. як особа німецької національності вислана в Новосибірську обл. Звільнена із спецпоселення 16.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5627, архів УМВС).

Родомський Адольф Францович, 1932 р., с. Червоний Цвіт, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 28 від 26.05.94).

Родомський Станіслав Францович, 1929 р., с. Червоний Цвіт, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 28 від 26.05.94).

Родомський Франц Йосипович, 1884 р., с. Червоний Цвіт, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 28 від 26.05.94).

Рожанський Станіслав Зіновійович, 1907 р., м. Уланів Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, майстер підйомного обладнання відновлювального поїзда. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: член «ПОВ», антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Київської обл. 30.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 04.10.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 07.03.59. (П – 7583, ДАХмО).

Рожицька Олена Степанівна, 1886 р., с. Курганівка, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 48 від 28.03.97).

Рожицький Ілля Станіславович, 1906 р., с. Лотівка, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 24.02.62. (П – 11023, ДАХмО).

Рожицький Костянтин Костянтинович, 1926 р., с. Курганівка, поляк, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір'ю за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 48 від 28.03.97).

Рожицький Костянтин Станіславович, 1904 р., смт Базалія Теофіпольського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Курганівка, коваль колгоспу. Заарештований 16.06.38. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 27.05.58. (П – 6160, архів УСБУ).

Розен Асаб Густавович, 1900 р., с. Судимонт, німець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 21.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.98 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6616, ДАХмО).

Розен Ганна Йосипівна, с. Хмелівка, німкеня, малописьменна, колгоспниця. У 1945 р. як особа німецької національності вислана в Новосибірську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 11 від 23.09.92).

Розен Ліза Йосипівна, с. Хмелівка, німкеня, малописьменна, колгоспниця. У 1945 р. як особа німецької національності вислана

в Новосибірську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 11 від 23.09.92).

Розен Олександр Йосипович, 1932 р., с. Хмелівка, німець, утриманець. У 1945 р. як особа німецької національності висланий Новосибірську обл. Звільнений із спецпоселення 29.12.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.09.92. (П – 5629, архів УМВС).

Розен Фріда Йосипівна, 1925 р., с. Хмелівка, німкеня, освіта початкова, домогосподарка. У 1945 р. як особа німецької національності вислана в Новосибірську обл. Звільнена із спецпоселення 29.12.55. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 02.09.92. (П – 5630, архів УМВС).

Розлер Емма Данилівна, 1910 р., с. Михайлючка, німкеня, малописьменна, колгоспниця. У 1945 р. як особа німецької національності вислана в Новосибірську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 4 від 29.01.92).

Рой Марія Андріївна, 1920 р., м. Шепетівка, українка, освіта середня, інспектор міськвиконкому. Заарештована 29.01.46. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.03.46 засуджена на 6 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована Генпрокуратурою України 22.10.93. (П – 28840, архів УСБУ).

Романишин Петро Григорович, 1889 р., с. Волиця Теофіпольського р-ну, українець, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, вантажник. Заарештований 30.08.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 07.10.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.10.59. (П – 8765, ДАХмО).

Романовський Андрій Михайлович, 1895 р., с. Білокриниччя, українець, освіта початкова, без визначених занять. Заарештований 30.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 09.01.60. (П – 8987, архів УСБУ).

Романовський Всеволод Ілліч, 1898 р., с. Мощаниця Острозького р-ну Рівненської обл., поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, зав. відділенням міськвідділу зв'язку. Заарештований 21.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації, шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П – 22505, архів УСБУ).

Романовський Олександр Євгенович, 1898 р., м. Шепетівка, українець, освіта початкова, бухгалтер ПРБ-2. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Південно-Західної залізниці 03.03.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.11.97. (П – 13315, архів УСБУ).

Романча Марко Микитович, 1906 р., с. Лебехівка Градизького р-ну Полтавської обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, токар по металу. Заарештований 13.01.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.08.89. (П – 19435, архів УСБУ).

Романюк (Кондратюк) Ганна Василівна, 1885 р., с. Корчик, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як неблагонадійний елемент вислана в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 4 від 29.11.92).

Романюк Георгій Семенович, 1894 р., с. Рилівка, українець, малописьменний. Проживав на хут. Старий Ліс, колгоспник. Заарештований 07.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.12.37. Реабілітований військтрибуналом Білоруського ВО 24.09.57. (П – 5104, архів УСБУ).

Романюк Горпина Микитівна, 1911 р., с. Корчик, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як неблагонадійний елемент вислана в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 4 від 29.01.92).

Романюк Іван Андрійович, 1908 р., с. Дубрівка Баранівського р-ну Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, міліціонер міськвідділу. Заарештований 22.12.34. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом

Українського ВО 25.04.35 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.02.95. (П – 29251, архів УСБУ).

Романюк Лідія Юріївна, с. Червоний Цвіт, українка, утриманка. У 1937 р. вислана разом з батьками за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 7 від 30.04.92).

Романюк Максим Андрійович, 1900 р., с. Шкроби Старовижівського р-ну Волинської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Чотирбоки, стрілочник ст. Чотирбоки. Заарештований 29.01.38. Звинувачення: шпигунство, антирадянська пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 23.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.05.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 25.05.89. (П – 21606, архів УСБУ).

Романюк Марія Микитівна, 1920 р., с. Корчик, українка, утриманка. У 1931 р. вислана разом з батьками в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 4 від 29.01.92).

Романюк Микита Кіндратович, 1881 р., с. Корчик, українець, малописьменний, чорнороб Шепетівського лісництва. Заарештований 06.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 23.08.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 01.09.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 07.05.60. (П – 9217, архів УСБУ).

Романюк Павло Іванович, 1886 р., с. Поляна, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 25.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 08.05.32 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.08.89. (П – 20320, ДАХмО).

Романюк Роман Микитович, 1922 р., с. Корчик, українець, утриманець. У 1931 р. висланий разом з батьками в Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 4 від 29.01.92).

Романюк Тетяна Микитівна, 1925 р., с. Корчик, українка, утриманка. У 1931 р. вислана разом з батьками в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 4 від 29.01.92.

Романюк Юрій Семенович, с. Червоний Цвіт, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1937 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 7 від 30.04.92).

Росинська Антоніна Йосипівна, 1913 р., смт Гриців, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана у Північний край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 47 від 28.11.96).

Росинська Ганна Іванівна, 1888 р., смт Гриців, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана у Північний край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 47 від 28.11.96).

Росинська Марія Йосипівна, 1910 р., смт Гриців, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана у Північний край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 47 від 28.11.96).

Росинська Олена Йосипівна, 1918 р., смт Гриців, полька, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в Північний край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 47 від 28.11.96).

Росинська Софія Йосипівна, 1921 р., смт Гриців, полька, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками у Північний край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 47 від 28.11.96).

Росинський Владислав Йосипович, 1924 р., смт Гриців, поляк, утриманець. У 1930 р. висланий разом з батьками у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 47 від 28.11.96).

Росинський Войцех Йосипович, 1915 р., смт Гриців, поляк, утриманець. У 1930 р. висланий разом з батьками у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 47 від 28.11.96).

Росинський Іван Йосипович, 1911 р., смт Гриців, поляк, утриманець. У 1930 р. висланий разом з батьками у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 47 від 28.11.96).

Росинський Йосип Войцехович, 1884 р., смт Гриців, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 09.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 14.03.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований

прокуратурою Хмельницької обл. 28.02.98. (П – 11645, архів УСБУ).

Рощина Аделя Климівна, 1884 р., с. Ленківці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана в Одеську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 18 від 25.06.93).

Рощина Антон Іванович, 1876 р., с. Ленківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 23.05.38. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.02.59. (П – 7146, архів УСБУ).

Рощина Броніслав Іванович, 1912 р., с. Ленківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1937 р. як неблагонадійний елемент висланий в Одеську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 18 від 25.06.93).

Рощина Володимир Іванович, 1917 р., с. Ленківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1937 р. як неблагонадійний елемент висланий в Одеську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 18 від 25.06.93).

Рощина Іван Іванович, 1887 р., с. Ленківці, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38 у м. Кам'янці-Подільському. Похов. на старому міськ. клад. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5369, архів УСБУ).

Рощина Мартин Іванович, 1896 р., с. Ленківці, поляк, освіта початкова, вантажник ст. Чотирбоки. Заарештований 16.06.38. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.12.59. (П – 8794, архів УСБУ).

Рощина Ніна Павлівна, 1915 р., с. Саверці, полька, малописьменна. Проживала у с. Цмівка, колгоспниця. Заарештована 01.03.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 28.06.45 вислана на 5 років у Новосибірську обл. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 07.03.90. (П – 25353, архів УСБУ).

Рощина Олена Іванівна, 1910 р., с. Ленківці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана в Одеську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 18 від 25.06.93).

Рощина Ольга Адамівна, 1902 р., с. Клубівка Ізяславського р-ну, полька, малописьменна. Проживала у м. Шепетівці, без визначених занять. Заарештована 03.12.34. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Українського ВО 25.04.35 засуджена до розстрілу. Судовою комісією 10.07.35 розстріл замінено на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 17.02.95. (П – 29251, архів УСБУ).

Рощина Петро Іванович, 1927 р., с. Ленківці, поляк, утриманець. У 1937 р. висланий разом з батьками в Одеську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 18 від 25.06.93).

Рощина Тимофій Станіславович, 1908 р., с. Ленківці, поляк, малописьменний, стельмах. Заарештований 16.06.38. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.12.59. (П – 8794, архів УСБУ).

Рощина (Рощин) Франц Карлович, 1897 р., с. Ленківці, поляк, малописьменний. Проживав у с. Велика Шкарівка, коваль колгоспу. Заарештований 19.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 08.01.38 в м. Кам'янці-Подільському. Похов. брат. мог. біля нового консервного заводу. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 16.06.56. (П – 3753, ДАХмО).

Рощина Ярина Іванівна, 1915 р., с. Ленківці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана в Одеську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 18 від 25.06.93).

Рощук Афанасій Данилович, 1889 р., с. Колом'є Славутського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, дорожній

майстер. Заарештований 10.10.37. Звинувачення: шпигунство, шкідництво. НКВС і Прокурором СРСР 15.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 12.03.59. (П – 15224, архів УСБУ).

Рублевський Федір Євстафійович, 1906 р., с. Курганівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Рудас Адам Гаврилович, 1886 р., с. Поляна, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 06.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.10.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.07.93. (П – 3026, ДАХмО).

Руденко Домініка Терентіївна, 1904 р., м. Звенигородка Черкаської обл., українка, освіта середня спеціальна. Проживала у м. Шепетівці, старший лаборант 835-го військового інфекційного шпиталю. Заарештована 14.11.42. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Військтрибуналом 18-ї армії 04.12.42 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військколегією Верховного Суду СРСР 08.05.45 строк покарання зменшено до 2 років позбавлення волі. Реабілітована Верховним Судом УРСР 10.12.91. (П – 27139, архів УСБУ).

Рудик Галина Олександрівна, 1923 р., м. Ізяслав, українка, освіта середня. Проживала в м. Шепетівці, зубний технік міськполіклініки. Заарештована 20.03.44. Звинувачення: антирадянська агітація. Шепетівським міськвідділом НКДБ 22.03.44 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 20.05.98. (П – 4192, архів УСБУ).

Рудик Микола Васильович, 1923 р., м. Шепетівка, українець, освіта неповна середня, старший стрілочник ст. Шепетівка. Заарештований 16.03.44. Звинувачення: диверсійна діяльність. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 03.09.44 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 1600, ДАХмО).

Рудницька Юзефа Теофілівна, м. Шепетівка, полька, малописьменна, домогосподарка. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Тамбовську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. міськкомісії, спр. № 47/2).

Рудницький Лук'ян Давидович, 1896 р., с. Коськів, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 10.03.32. Звинувачення: член терористичної організації. Шепетівським окрвідділом ДПУ 18.04.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 281, ДАХмО).

Рудницький Петро Феліксович, м. Шепетівка, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Тамбовську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. міськкомісії, спр. № 47/2).

Ружицький Болеслав Антонович, 1900 р., с. Оринин Камянець-Подільського р-ну, поляк, освіта неповна середня. Проживав у м. Шепетівці, зав. постачання цукрозаводу. Заарештований 02.11.38. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.05.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.06.98. (П – 3795, ДАХмО).

Ружицький Іван Станіславович, 1899 р., м. Красилів, поляк, малописьменний. Проживав у с. Лотівка, селянин-одноосібник. Заарештований 09.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 09.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.05.89. (П – 18390, ДАХмО).

Ружицький Станіслав Іванович, 1910 р., с. Слобідка-Красилівська Красилівського р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, тесля. Заарештований 06.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 20.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 28.02.59. (П – 7396, ДАХмО).

Ружицький Станіслав Олександрович, 1911 р., м. Козятин Вінницької обл., поляк, малописьменний, член ВЛКСМ до 1937 р. Проживав на ст. Шепетівка, теплотехнік депо. Заарештований 23.11.37. Звинувачення: шкідництво. НКВС і Прокурором СРСР 03.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 06.06.59. (П – 7883, архів УСБУ).

Русинов Сергій Сергійович, 1900 р., с. Васіно Тужинського р-ну Кіровської обл.

(Росія), росіянин, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, робітник ліспромгоспу. Заарештований 29.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 05.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.12.60. (П – 10026, архів УСБУ).

Рутковський Вікентій Віталійович, 1903 р., смт Іванопіль Чуднівського р-ну Житомирської обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Михайлючка, столяр колгоспу. Заарештований 01.08.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 11.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.10.89. (П – 20972, ДАХмО).

С

Савицька Данута Антонівна, 1922 р., м. Шепетівка, полька, утриманка. У 1937 р. вислана разом з матір'ю у м. Дніпродзержинськ. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5721, архів УСБУ).

Савицька Ізабелла Ксаверівна, 1889 р., смт Понінка Полонського р-ну, полька, освіта початкова, член КП(б)У до 1938 р. Проживала у м. Шепетівці, директор маслозаводу. Заарештована 17.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний 20.09.38 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітована військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.12.56. (П – 4941, ДАХмО).

Савицька Кароліна Мартинівна, 1906 р., с. Городнявка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 17 від 25.05.93).

Савицька Марія, 1892 р., м. Шепетівка, полька, малописьменна, домогосподарка. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана у м. Дніпродзержинськ. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5721, архів УСБУ).

Савицька Юлія Іванівна, 1905 р., с. Судимонт, українка, неписьменна. Проживала у с. Конотоп, колгоспниця. Заарештована 20.03.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 04.08.45 засуджена на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 06.08.90. (П – 25863, ДАХмО).

Савицька Ядвіга Антонівна, 1934 р., м. Шепетівка, полька, утриманка. У 1937 р. вислана разом з матір'ю в м. Дніпродзержинськ. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5721, архів УСБУ).

Савицька Ядвіга Іванівна, 1930 р., с. Городнявка, полька, немовля. У 1930 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 17 від 25.05.93).

Савицький Адольф Миколайович, 1914 р., с. Хмелівка, поляк, малописьменний. Проживав у с. Майдан-Лабунь, бригадир вантажників. Заарештований 04.01.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 22.03.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений у 1948 р. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 13.07.63. (П – 13524, архів УСБУ).

Савицький Анатолій Іванович, 1936 р., с. Городнявка, поляк, немовля. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 17 від 25.05.93).

Савицький Антон Олександрович, 1885 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, слюсар цукрозаводу. Заарештований 06.10.36. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.12.37 у м. Кам'янці-Подільському. Похов. у брат. мог. на старому міськ. клад. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 29.03.58. (П – 5721, архів УСБУ).

Савицький Антон Сигізмундович, 1901 р., м. Москва (Росія), поляк, малописьменний. Проживав у с. Хмелівка, бригадир рільничої бригади. Заарештований 29.10.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 28.07.56. (П – 4223, архів УСБУ).

Савицький Володимир Євдокимович, 1911 р., с. Цмівка, поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, слюсар цукрозаводу. Заарештований 27.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність.

Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 04.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.09.57. (П – 5256, ДАХмО).

Савицький Герман Іванович, 1906 р., с. Хмелівка, поляк, малописьменний, без визначених занять. Заарештований 05.09.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 25.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 05.09.47. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.03.62. (П – 11054, архів УСБУ).

Савицький Іван Карлович, 1904 р., с. Городнявка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 10.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.05.89. (П – 17770, архів УСБУ).

Савицький Олександр Миколайович, 1902 р., с. Хмелівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 24.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.05.58. (П – 6048, архів УСБУ).

Савицький Павло Іванович, 1928 р., с. Городнявка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 17 від 25.05.93).

Савицький Петро Іванович, 1925 р., с. Городнявка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 17 від 25.05.93).

Савицький Рафаїл Євдокимович, 1908 р., с. Цмівка, поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, шорник цукрозаводу. Заарештований 10.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.09.57. (П – 5256, ДАХмО).

Савін Сергій Іванович, 1916 р., м. Горлівка Донецької обл., росіянин, освіта неповна середня. Проживав у м. Шепетівці, контролер відділення держбанку. Заарештований 04.06.42. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 31.03.43 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.09.91. (П – 26966, архів УСБУ).

Савко Валентина Михайлівна, 1936 р., с. Городище, українка, утриманка. У 1937 р. вислана разом з матір’ю в Київську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 31 від 28.09.94).

Савко Ганна Федорівна, 1910 р., с. Городище, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана у Київську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 31 від 28.09.94).

Савко Любов Михайлівна, 1934 р., с. Городище, українка, утриманка. У 1937 р. вислана разом з матір’ю в Київську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 31 від 28.09.94).

Савко Михайло Петрович, 1905 р., с. Стоки Брест-Литовського пов., білорус, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, бригадир колії. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: шпигунство, шкідництво. НКВС і Прокурором СРСР 15.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 18.12.37. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 12.03.59. (П – 15226, архів УСБУ).

Савосик Мечислав Якубович, 1908 р., с. Городнявка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.01.38. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.05.89. (П – 17787, архів УСБУ).

Савчук Анатолій Миколайович, 1930 р., с. Городище, українець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 30 від 25.07.94).

Савчук Василь Тарасович, 1890 р., с. Вовківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.03.45. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Військтрибуналом військ НКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.05.45 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 13.04.90. (П – 25507, архів УСБУ).

Савчук Василь Флорович, 1891 р., с. Городище, українець, малописьменний. Проживав у с. Пашуки, селянин-одноосібник. Заарештований 05.02.30. Звинувачення: терористична діяльність, антирадянська агітація. Трійкою колегії ДПУ УРСР 07.04.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.92. (П – 27524, архів УСБУ).

Савчук Володимир Мусійович, 1915 р., с. Жилинці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 14.01.50. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою МДБ СРСР 19.07.50 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 01.06.56. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.06.58. (П – 6244, архів УСБУ).

Савчук Денис Миколайович, 1881 р., с. Пиляї, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.05.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 25.10.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.12.97. (П – 14905, ДАХмО).

Савчук Євгенія Миколаївна, 1923 р., с. Городище, українка, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 30 від 25.07.94).

Савчук Іван Семенович, 1904 р., с. Плесна, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 09.06.62. (П – 3267, архів УСБУ).

Савчук Марія Миколаївна, 1930 р., с. Городище, українка, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 30 від 25.07.94).

Савчук Микола Гордійович, 1894 р., с. Городище, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 30 від 25.07.94).

Савчук Мотрона Романівна, 1896 р., с. Городище, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 30 від 25.07.94).

Савчук Ніна Миколаївна, 1927 р., с. Городище, українка, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 30 від 25.07.94).

Савчук Павло Флорович, 1898 р., с. Городище, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.02.30. Звинувачення: терористична діяльність, антирадянська агітація. Трійкою колегії ДПУ УРСР 07.04.30 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.2001. (П – 27524, ДАХмО).

Савчук Роман Миколайович, 1932 р., с. Городище, українець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 30 від 25.07.94).

Савчук Саватій Климович, 1893 р., с. Пиляї, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 25.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.03.69. (П – 16456, архів УСБУ).

Савчук Семен Іванович, 1907 р., с. Михайленки Чуднівського р-ну Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, начальник охорони хлібозаводу. Заарештований 02.06.38. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 19.08.58. (П – 6547, ДАХмО).

Савчук Тихон Йосипович, 1881 р., с. Плесна, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.01.89. (П – 18739, архів УСБУ).

Сав'юк Йосип Григорович, 1884 р., м. Славута, українець, освіта середня, член у кандидати КП(б)У до 1938 р. Проживав на ст. Шепетівка, машиніст паровозу. Заарештований 23.03.38. Звинувачення: шпигунство.

Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.07.58. (П – 6545, ДАХмО).

Садовна Дарія Яківна, с. Хролин, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 17 від 25.05.93).

Садовна Надія Йосипівна, с. Хролин, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 17 від 25.05.93).

Садовний Йосип Якович, 1896 р., с. Хролин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 17 від 25.05.93).

Садовська Ганна Адольфівна, 1930 р., с. Червоний Цвіт, полька, утриманка. Вислана разом з батьками за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 17 від 25.05.93).

Садовська Марусліна Лук'янівна, с. Червоний Цвіт, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. Як особа польської національності вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від № 17 25.05.93).

Садовська (Троц) Розалія Адольфівна, 1935 р., с. Червоний Цвіт, полька, утриманка. Вислана разом з батьками за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 17 від 25.05.93).

Садовський Адольф Ілліч, 1906 р., с. Червоний Цвіт, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Як особа польської національності висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 17 від 25.05.93, спр.).

Садовський Василь Родіонович, 1906 р., м. Вацлавськ (Польща), українець, освіта початкова, член ВКП(б) з 1932 р. по 1938 р. Проживав на ст. Шепетівка, машиніст депо. Заарештований 28.06.38. Звинувачення: шпигунство, антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Київської обл. 22.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.10.38. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 30.05.58. (П – 6173, архів УСБУ).

Садовський Павло Адольфович, 1935 р., с. Червоний Цвіт, поляк, утриманець. Висланий разом з батьками за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 17 від 25.05.93).

Сайпель Галина Іванівна, 1932 р., с. Хутір, українка, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Луганську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27 від 21.04.94).

Сайпель Іван Антонович, 1891 р., с. Хутір, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий в Луганську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27 від 21.04.94).

Сайпель Марія Миколаївна, 1895 р., с. Хутір, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана в Луганську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27 від 21.04.94).

Сайпель Микола Іванович, 1919 р., с. Хутір, українець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками в Луганську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27 від 21.04.94).

Сайпель Яна Іванівна, 1926 р., с. Хутір, українка, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Луганську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27 від 21.04.94).

Сакачовська Марія Францівна, с. Березна, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 30 від 25.07.94).

Сакачовський Мартин Вікентійович, с. Березна, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 25 від 25.07.94).

Сакачовський Петро Мартинович, 1917 р., с. Хутір, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 30 від 25.07.94).

Сакачовський Роман Мартинович, 1928 р., с. Березна, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан.

Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 30 від 25.07.94).

Сакович Кузьма Якович, 1882 р., с. Пеньки Гродненської губ., білорус, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, тесля вагоноремонтного пункту. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: шкідництво, антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.10.59. (П – 3095, архів УСБУ).

Самара Ганна Миколаївна, с. Вишневе, українка, утриманка. У 1931 р. вислана разом з батьками в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 64 від 27.09.01).

Самара Іван Варфоломійович, 1896 р., с. Коськів, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 10.03.32. Звинувачення: терористична діяльність. Вінницьким облвідділом ДПУ 18.04.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 281, ДАХмО).

Самара Йосип Миколайович, с. Вишневе, українець, утриманець. У 1931 р. висланий разом з батьками в Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 64 від 27.09.01).

Самара Микола Іванович, с. Вишневе, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий у Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 64 від 27.09.01).

Самара Параска Сидорівна, с. Вишневе, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як неблагонадійний елемент вислана у Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 64 від 27.09.01).

Самара Федір Миколайович, с. Вишневе, українець, утриманець. У 1931 р. висланий разом з батьками в Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 64 від 27.09.01).

Самков Андрій Маркіянович, 1910 р., с. Хролин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі УРСР. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3117, архів УМВС).

Самков Іван Маркіянович, 1904 р., с. Хролин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3271, архів УМВС).

Самков Ксенофонт Григорович, 1898 р., с. Судилків, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 16.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 11.07.59. (П – 8016, архів УСБУ).

Самкова Ксенія Яківна, 1894 р., с. Хролин, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 30.05.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.44 засуджена до розстрілу. Президією Верховного Суду СРСР 09.02.45 розстріл замінено на 15 років каторжних робіт. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 28.11.97. (П – 30368, архів УСБУ).

Самкова Надія Лук'янівна, 1928 р., с. Вишеньки Острозького р-ну Рівненської обл., українка, малописьменна. Проживала у м. Шепетівці, домогосподарка. Засуджена 25.02.48 військтрибуналом військ НКВС Рівненської обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Дов. № 6153 від 31.08.92).

Самолюк Роман Наумович, 1900 р., с. Берізка Володимирського пов. (Польща), українець, неписьменний. Проживав у с. Коськів, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.02.98. (П – 14968, ДАХмО).

Самоукін Іван Іванович, 1888 р., м. Калуш Івано-Франківської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Судимонт, інвалід. У 1945 р. як неблагонадійний елемент висланий у Новосибірську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 26 від 24.03.94).

Самоукін Петро Іванович, 1938 р., с. Судимонт, українець, утриманець. У 1945 р. висланий разом з батьками в Новосибірську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 26 від 24.03.94).

Самоукін Федір Іванович, 1890 р., с. Кумільгіно Калузького пов. (Росія), росіянин, малописьменний. Проживав у с. Хмелівка, колгоспник. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.10.89. (П – 20941, ДАХмО).

Самоукіна Рафаліна Ігнатівна, 1903 р., с. Судимонт, полька, малописьменна, робітниця цегельного заводу. Заарештована 19.06.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 03.03.45 засуджена на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.01.66. (П – 15898, ДАХмО).

Сандрост Василь Степанович, 1884 р., с. В. Мервин Слуцького пов. Пінської губ., білорус, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, бухгалтер міськторгвідділу. Заарештований 25.02.44. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Слідчим відділом УНКДБ 17.01.46 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.05.98. (П – 3880, ДАХмО).

Санкевич Галина Мар'янівна, с. Михайлючка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5370, архів УМВС).

Санкевич Емілія Миколаївна, 1907 р., с. Цмівка, полька, малописьменна. Проживала у с. Михайлючка, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5370, архів УМВС).

Санкевич Микола Мар'янович, 1931 р., с. Цмівка, поляк. Проживав у с. Михайлючка, утриманець. У 1936 р. висланий разом з матір'ю в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 18.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5370, архів УМВС).

Сапір Каленик Данилович, 1893 р., с. Онишківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 01.01.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Шепетівським окрвідділом ДПУ 13.02.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.98. (П – 2197, ДАХмО).

Сапун Агафія Луківна, 1890 р., с. Хмелівка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 25 від 18.02.94).

Сапун Борис Савич, 1918 р., с. Хмелівка, українець, утриманець. У 1930 р. висланий разом з батьками в Іркутську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 25 від 18.02.94).

Сапун Григорій Савич, 1919 р., с. Хмелівка, українець, утриманець. У 1930 р. висланий разом з батьками в Іркутську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 25 від 18.02.94).

Сапун Неоніла Савівна, 1913 р., с. Хмелівка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 25 від 18.02.94).

Сапун Сава Микитович, 1885 р., с. Хмелівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий в Іркутську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 25 від 18.02.94).

Сахарчук Іван Романович, 1892 р., с. Гарно Бельського пов. Гродненської губ. (Білорусь), білорус, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, конторник. Заарештований 05.03.31. Звинувачення: шпигунство. Трійкою колегії ДПУ УРСР 30.10.31 висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 12.07.90. (П – 26200, ДАХмО).

Сахновський Цаль Ізралевич, 1885 р., м. Миколаїв, єврей, освіта початкова, член ВКП(б) до 1936 р. Проживав у м. Шепетівці, помічник прораба. Заарештований 08.10.36. Звинувачення: антирадянська агітація. УДБ Вінницької обл. 29.06.37 справу надіслано до Вінницького облсуду. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.12.98. (П – 1984, ДАХмО).

Сахнюк Олена Сидорівна, 1882 р., м. Дубно Рівненської обл., українка, освіта початкова. Проживала на ст. Шепетівка, посильна телеграфу. Заарештована 15.03.33. Звинувачення: шпигунство. Трійкою колегії ДПУ УРСР 23.05.33 засуджена на 10 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітована військпрокуратурою Прикарпатського ВО 25.05.89. (П – 21566, ДАХмО).

Свадковська (Малиновська) Тетяна Леонтіївна, 1932 р., м. Шепетівка, українка,

утриманка. У 1938 р. вислана у м. Бердичів. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 8 від 07.09.95 міськкомісії).

Свашко Регіна Адольфівна, 1913 р., с. Хмелівка, полька, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 01.03.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Шепетівським міськвідділом НКВС 23.06.38 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 30.11.98. (П – 1705, ДАХмО).

Сведюк Федір Петрович, 1888 р., с. Климентовичі, українець, малописьменний. Проживав у с. Пліщин, лісник. Заарештований 29.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.09.60. (П – 9745, ДАХмО).

Свердлюк Пилип Терентійович, 1910 р., с. Коса Рішнівка, українець, освіта неповна середня, військовослужбовець. Заарештований 13.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 35-ї стрілецької дивізії 03.04.38 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Військтрибуналом Далекосхідного фронту 16.08.38 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований Головною військпрокуратурою по реабілітації 21.03.91. (П – 26284, архів УСБУ).

Свердлюк Яків Фролович, 1903 р., с. Коса Рішнівка, українець, освіта середня, рахівник колгоспу. Заарештований 17.05.46. Звинувачення: зрада Батьківщини, антирадянська агітація. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 17.07.46 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Звільнений 01.12.53. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.92. (П – 27503, архів УСБУ).

Свинаренко Олександр Степанович, 1901 р., с. Петрашівка Володарського р-ну Київської обл., українець, освіта неповна середня, член ВКП(б) до 1938 р. Проживав у м. Шепетівці, зав. їдальні військової частини. Заарештований 12.05.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 31.08.89. (П – 23217, архів УСБУ).

Свинцицький Антон Іванович, 1903 р., с. Червоний Цвіт, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.11.26. Звинувачення: контрабанда. Шепетівським окрвідділом ДПУ 16.12.26 справу припинено, направлено на розгляд особливою нарадою колегії ДПУ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.11.97. (П – 13494, архів УСБУ).

Свинцицький Антон Михайлович, 1888 р., с. Стара Гута Баранівського р-ну Житомирської обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Заморочення, вантажник на залізниці. Заарештований 12.06.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Київської обл. 20.11.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.04.89. (П – 17258, ДАХмО).

Свинцицький Антон Станіславович, 1890 р., с. Цмівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.07.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 02.04.90. (П – 25792, архів УСБУ).

Свинцицький Казимир Мартинович, 1900 р., с. Буртин Полонського р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Заморочення, тесля цегельного заводу. Заарештований 24.04.51. Звинувачення: член повстанської організації, терористична діяльність. Особливою нарадою МДБ СРСР 04.07.51 висланий в Красноярський край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.07.90. (П – 26133, ДАХмО).

Свідерський Володимир Матвійович, 1909 р., м. Дубно Рівненської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, слюсар цукрозаводу. Заарештований 14.06.38. Звинувачення: член «»ПОВ», контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6618, ДАХмО).

Світлицький Тимофій Іванович, 1879 р., с. Береги Млинівського р-ну Рівненської обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Михайлючка, колгоспник. Заарештований 06.08.37. Звинувачення: шпигунство, антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 09.06.59. (П – 7680, ДАХмО).

Святський Фелікс Казимирович, 1901 р., с. Коськів, поляк, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 19.02.38. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.11.57. (П – 5220, архів УСБУ).

Седлецький Вікентій-Едуард Олександрович, 1913 р., м. Шепетівка, поляк, освіта початкова, слюсар депо. Заарештований 30.12.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Особливою нарадою НКВС СРСР 22.03.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 19.09.59. (П – 8544, ДАХмО).

Седлецький Йосип Олександрович, 1915 р., м. Шепетівка, поляк, освіта початкова, член ВЛКСМ до 1938 р., слюсар депо. Заарештований 17.11.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Особливою нарадою НКВС СРСР 26.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 01.07.49. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 09.07.60. (П – 15265, архів УСБУ).

Седлецький Менанрд Віталійович, 1899 р., с. Цмівка, поляк, освіта середня, зав. цегельним виробництвом. Заарештований 09.03.31. Звинувачення: шпигунство, антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.11.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 23168, архів УСБУ).

Селезень Феодосій Павлович, 1892 р., с. Ломовате Черкаської обл., українець, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, шляховий майстер. Заарештований 29.11.37. Звинувачення: диверсія, антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 26.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.01.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 13.08.60. (П – 9661, архів УСБУ).

Селявкін Іван Іларіонович, 1902 р., с. Підколоднівка Богучарського р-ну Воронезької обл. (Росія), росіянин, освіта середня, член ВКП(б) до 19038 р. Проживав у м. Шепетівці, військовослужбовець. Заарештований 30.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. 112-ою військпрокуратурою 26.04.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.02.97. (П – 3389, ДАХмО).

Сельський Мар'ян Антонович, 1904 р., с. Рожична, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Мальованка, колгоспник. Заарештований 15.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6618, ДАХмО).

Семенів Євстафій Якович, 1905 р., с. Лобачі Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, дільничний інспектор Шепетівського МВ РКМ. Заарештований 17.05.38. Звинувачення: зрада Батьківщини, контрреволюційна діяльність. Прокуратурою Кам'янець-Подільської обл. 01.04.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 2224, архів УСБУ).

Семенюк Аврам Васильович, 1885 р., с. Березне, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.01.93, спр. № 12).

Семенюк Василь Аврамович, 1912 р., с. Березне, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий в Іркутську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.01.93, спр. № 12).

Семенюк Василь Трохимович, 1895 р., с. Дубрівка Баранівського р-ну Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Майдан-Лабунь, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.12.97. (П – 14805, архів УСБУ).

Семенюк Ганна Йосипівна, 1890 р., смт Роздол Львівської обл., українка, неписьменна. Проживала у м. Шепетівці, домогосподарка. Заарештована 15.03.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 28.06.45 вислана у Новосибірську обл. на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 19.03.90. (П – 25403, архів УСБУ).

Семенюк Дмитро Григорович, 1889 р., с. Майдан-Лабунь, українець, малописьменний,

вантажник транспортного пункту. Заарештований 15.01.38. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.08.89. (П – 19990, архів УСБУ).

Семенюк Євгена Василівна, 1883 р., с. Березне, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 12 від 06.01.93).

Семенюк Євдокія Дмитрівна, 1922 р., с. Майдан-Лабунь, українка, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір'ю в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 19990, архів УСБУ).

Семенюк Клементина Антонівна, 1913 р., с. Хмелівка, полька, малописьменна. Проживала у с. Цмівка, колгоспниця. Заарештована 17.07.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 16.12.44 вислана у Новосибірську обл. на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 02.08.90. (П – 26016, архів УСБУ).

Семенюк Любов Аврамівна, 1924 р., с. Березне, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 12 від 06.01.93).

Семенюк Любов Семенівна, 1902 р., с. Майдан-Лабунь, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 19990, архів УСБУ).

Семенюк Марія Аврамівна, 1928 р., с. Березне, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 12 від 06.01.93).

Семенюк Марія Федорівна, 1895 р., с. Білопіль, українка, неписьменна. Проживала у с. Ленківці, без визначених занять. Заарештована 25.03.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Слідчим відділом УНКДБ Кам'янець-Подільської обл. 22.08.44 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 28.04.98. (П – 4255, ДАХмО).

Семенюк Матвій Михайлович, 1888 р., с. Плесна, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, робітник цукрозаводу. Заарештований 29.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Бердичівською опергрупою ДПУ 09.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.08.98. (П – 288, ДАХмО).

Семенюк Михайло Юхимович, 1897 р., хут. Деревищина, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 09.08.29. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою колегії ДПУ УРСР 26.01.30 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.10.89. (П – 21321, архів УСБУ).

Семенюк Ольга Аврамівна, 1926 р., с. Березне, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 12 від 06.01.93).

Семенюк Ольга Дмитрівна, 1924 р., с. Майдан-Лабунь, українка, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір'ю в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 19990, архів УСБУ).

Семенюк Ольга Матвіївна, 1923 р., м. Шепетівка, українка, освіта середня, телеграфістка. Заарештована 17.03.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 28.06.45 вислана в Новосибірську обл. на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 19.03.90. (П – 25403, архів УСБУ).

Семенюк Павло Григорович, 1901 р., с. Майдан-Лабунь, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Семенюк Роман Степанович, 1889 р., с. Любарка Ковельського пов. Волинської губ., українець, освіта початкова. Проживав у с. Білопіль, тесля цегельного заводу. Заарештований 17.09.37. Звинувачення: шпигунство, антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 26.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 25.05.89. (П – 21574, ДАХмО).

Семенюк Семен Іванович, 1904 р., с. ЯнЕвичі Володимир-Волинського пов., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, електромонтер. Заарештований 30.11.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС

і Прокурором СРСР 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.01.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 25.05.89. (П – 21621, архів УСБУ).

Семенюк Сергій Кирилович, 1890 р., с. Білокриниччя, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, служитель культу. Заарештований 29.01.48. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою МДБ СРСР 26.05.48 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.03.90. (П – 25378, архів УСБУ).

Семенюк Степан Григорович, 1912 р., с. Дубрівка Баранівського р-ну Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Майдан-Лабунь, ремонтний робітник. Заарештований 14.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.01.61. (П – 10056, ДАХмО).

Семенюк Христина Гаврилівна, 1886 р., с. Березне, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент вислана в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06. 01.93, спр. № 12).

Семеняко Терентій Омелянович, 1916 р., с. Стара Рудня Щорського р-ну Чернігівської обл., українець, освіта вища. Проживав у м. Шепетівці, вчитель. Заарештований 17.01.57. Звинувачення: антирадянська агітація. Хмельницьким облсудом 12.03.57 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Верховним Судом УРСР 03.04.57 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі. Звільнений 19.08.61. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.10.91. (П – 26908, архів УСБУ).

Семінський Роман Іванович, 1900 р., м. Дніпропетровськ, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, бухгалтер «Трансторгпіту». Заарештований 16.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.09.58. (П – 6649, архів УСБУ).

Семьонов Герасим Федорович, с. Кудинцове Курської обл. (Росія), росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, комендант будинків. Заарештований 10.07.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Лінійним судом Південно-Західної залізниці 01.10.37 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 06.04.60. (П – 9362, архів УСБУ).

Сеницький Антон Михайлович, 1882 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, котельник цукрозаводу. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська діяльність. Опергупою Вінницького ДПУ 13.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.98. (П – 2327, ДАХмО).

Сенько Сергій Миколайович, 1913 р., ст. Ізяславль (Білорусь), білорус, освіта середня, член ВЛКСМ з 1929 р. по 1936 р. Проживав у м. Шепетівці, військовослужбовець. Заарештований 20.08.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 17.11.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.12.97. (П – 15278, архів УСБУ).

Сеньков Григорій Васильович, 1907 р., м. Шепетівка, українець, освіта початкова, складач поїздів ст. Шепетівка-1. Заарештований 09.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 19.09.59. (П – 8727, архів УСБУ).

Сєріков Василь Іванович, 1911 р., ст. Убінськ Новосибірської обл. (Росія), росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, начальник відділу громадського харчування. Заарештований 18.03.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Шепетівським міськвідділом НКДБ 23.04.44 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.04.98. (П – 3926, ДАХмО).

Сиваковська (Сіваковська) Валентина Францівна, с. Мальованка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 50 від 30.09.97).

Сиваковська (Сіваковська) Ганна Теофілівна, с. Мальованка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 50 від 30.09.97).

Сиваковська (Сіваковська) Розалія Францівна, с. Мальованка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 50 від 30.09.97).

Сиваковська Станіслава Францівна, с. Мальованка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 22.08.55. Реабілітована УМВС у Хмельницькій обл. 02.11.94. (П – 5745, архів УМВС).

Сиваковська (Сіваковська) Теофілія Францівна, с. Мальованка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 50 від 30.09.97).

Сиваковський Аполлон Йосипович, 1884 р., с. Мальованка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 09.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.12.60. (П – 3259, архів УСБУ).

Сиваковський (Сіваковський) Домінік Францович, с. Мальованка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 50 від 30.09.97).

Сиваковський (Сіваковський) Франц Йосипович, с. Мальованка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 50 від 30.09.97).

Сигал Шльома Янкельович, 1894 р., м. Херсон, єврей, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, начальник електростанції. Заарештований 24.04.38. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Київської обл. 07.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.10.38. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 22.04.60. (П – 9249, ДАХмО).

Сидорська Олена Войцехівна, 1905 р., с. Миньківці Славутського р-ну, полька, малописьменна. Проживала у с. Климентовичі, домогосподарка. Шепетівським окрвідділом ДПУ 04.04.30 за контрреволюційну діяльність вислана у Північний край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 270, архів УМВС).

Сидорська Олена Християнівна, 1899 р., с. Воряс Херсонської губ., росіянка, малописьменна. Проживала у с. Климентовичі, домогосподарка. Заарештована 05.11.23. Звинувачення: підробка документів. Волгубвідділом ДПУ 12.01.24 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.97. (П – 14150, архів УСБУ).

Сидорський Антон Олександрович, 1899 р., с. Климентовичі, українець, малописьменний, конторник ст. Шепетівка. Заарештований 05.11.23. Звинувачення: підробка документів. Волгубвідділом ДПУ 12.01.24 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.97. (П – 14150, архів УСБУ).

Сидорський Владислав Войцехович, 1897 р., с. Романів, поляк, малописьменний. Проживав у с. Климентовичі, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 04.04.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 270, архів УМВС).

Сидорський Григорій Олександрович, 1902 р., с. Климентовичі, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 06.11.23. Звинувачення: підробка документів. Волгубвідділом ДПУ 12.01.24 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.97. (П – 14150, архів УСБУ).

Сидорський Йосип Войцехович, 1908 р., с. Миньківці Славутського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Климентовичі, приватний їздовий. Шепетівським окрвідділом ДПУ 04.04.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 270, архів УМВС).

Сидорський Йосип Іванович, 1909 р., с. Климентовичі, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 09.03.38. Звинувачення: шпигунство, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 14.04.59. (П – 7476, архів УСБУ).

Сидорський Людвіг Вікентійович, 1898 р., с. Климентовичі, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 04.12.37

засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.04.89. (П – 17721, архів УСБУ).

Сидорський Норберт Адамович, 1905 р., с. Климентовичі, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Владивостоці (Росія), військтехнік загону торпедних катерів. Заарештований 29.07.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Начальником ОВ НКВС МОФ ЗМБ 31.12.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.02.98. (П – 11986, архів УСБУ).

Сидорський Роман Іванович, 1899 р., с. Климентовичі, поляк, малописьменний, продавець кооперації. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 11.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 17.10.59. (П – 8349, архів УСБУ).

Сидорук Валентин Петрович, 1936 р., м. Шепетівка, українець, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір'ю в Київську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Пр. № 2 від 16.09.94 міськкомісії, спр.№ 9/4).

Сидорук Євгенія Петрівна, 1927 р., м. Шепетівка, українка, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір'ю в Київську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Пр. № 2 від 16.09.94 міськкомісії, спр.№ 9/4).

Сидорук Ірина Миколаївна, 1904 р., м. Шепетівка, українка, малописьменна, домогосподарка. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана у Київську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Пр. № 2 від 16.09.94 міськкомісії, спр.№ 9/4).

Сидорук Петро Іванович, 1900 р., с. Тупали Турійського р-ну Волинської обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, зав. цеху шевців артілі «Чоботар». Заарештований 21.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.04.59. (П – 7611, архів УСБУ).

Сидорчук Василь Кирилович, 1915 р., м. Шепетівка, українець, освіта середня, художник кінотеатру. Заарештований 12.03.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Слідчим відділом УНКДБ Кам'янець-Подільської обл. 23.05.44 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.04.98. (П – 4195, архів УСБУ).

Сидорчук Олександр Павлович, 1899 р., ст. Козятин Вінницької обл., українець, освіта початкова, член ВКП(б) до 1938 р. Проживав на ст. Шепетівка, черговий депо. Заарештований 28.06.38. Звинувачення: шпигунство, бандитизм, диверсія. Особливою нарадою НКВС СРСР 23.12.39 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 01.12.59. (П – 8595, архів УСБУ).

Сидорчук Флор Андроникович, 1902 р., с. Климентовичі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 27.03.30 як неблагонадійний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 345, архів УМВС).

Сильвеструк Галина Григорівна, 1929 р., с. Чотирбоки, українка, утриманка. У 1937 р. вислана разом з матір'ю у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Сильвеструк Григорій Дем'янович, 1886 р., с. Юначівці Красилівського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у с. Чотирбоки, священик. Заарештований 13.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 15.11.58. (П – 6969, архів УСБУ).

Сильвеструк Євген Григорович, 1930 р., с. Чотирбоки, українець, утриманець. У 1937 р. висланий разом з матір'ю у Вінницьку обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Сильвеструк Іван Григорович, 1931 р., с. Чотирбоки, українець, утриманець. У 1937 р. висланий разом з матір'ю у Вінницьку обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Сильвеструк Лариса Григорівна, 1920 р., с. Чотирбоки, українка, утриманка. У 1937 р. вислана разом з матір'ю у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Сильвеструк Микола Григорович, 1921 р., с. Чотирбоки, українець, утриманець. У 1937 р. висланий разом з матір'ю у Вінницьку обл.

Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Сильвеструк Надія Григорівна, 1935 р., с. Чотирбоки, українка, утриманка. У 1937 р. вислана разом з матір'ю у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Сильвеструк Ніна Григорівна, 1923 р., с. Чотирбоки, українка, утриманка. У 1937 р. вислана разом з матір'ю у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Сильвеструк Пульхерія Филимонівна, 1891 р., с. Чотирбоки, українка, малописьменна, домогосподарка. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Симакова Марія Максимівна, 1900 р., с. Клюськ Турійського р-ну Волинської обл., українка, неписьменна. Проживала у с. Судилків, домогосподарка. Заарештована 20.06.32. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 26.10.32 вислана у Північний край на 3 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 25.11.97. (П – 13273, архів УСБУ).

Симашко Антоніна Миколаївна, 1935 р., с. Червоний Цвіт, українка, немовля. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 31 від 28.09.94).

Симашко Броніслава Антонівна, 1904 р., с. Червоний Цвіт, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 31 від 28.09.94).

Симашко Іван Миколайович, 1930 р., с. Червоний Цвіт, українець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 31 від 28.09.94).

Симашко Микола Іванович, 1899 р., с. Червоний Цвіт, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 31 від 28.09.94).

Симашко Станіслав Миколайович, 1929 р., с. Червоний Цвіт, українець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 31 від 28.09.94).

Симчук Семен Маркович, 1852 р., с. Поляна, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 19.04.22. Звинувачення: зносини з іноземною державою. Подільським губвідділом ДПУ 12.08.22 справу припинено. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 6992, ДАХмО).

Сингалевич Михайло Миколайович, 1895 р., м. Кременець Тернопільської обл., українець, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, інспектор обліку районного земвідділу. Заарештований 24.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 29.09.33 висланий у Казахстан на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.98. (П – 15315, архів УСБУ).

Синицька-Ковальська Софія Антонівна, 1913 р., м. Шепетівка, полька, освіта середня, вчителька. Заарештована 01.06.37. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність. Шепетівським окрвідділом НКВС УРСР 01.07.37 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 12.06.98. (П – 3706, ДАХмО).

Синицька Франциска Тимофіївна, 1889 р., м. Шепетівка, полька, малописьменна, домогосподарка. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана у Сумську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 6 від 27.04.95 міськкомісії, № 17/4).

Синицький Антон Михайлович, 1882 р., м. Шепетівка, поляк, освіта початкова, котельник цукрозаводу. Заарештований 29.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.09.57. (П – 5256, ДАХмО).

Синицький Володимир Антонович, 1914 р., м. Шепетівка, українець, освіта вища, військовослужбовець. Заарештований 17.05.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом 5-ї артилерійської дивізії 29.05.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 3 роки. Звільнений 02.06.54. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 11.12.95. (П – 29458, архів УСБУ).

Синицький Микола Антонович, 1929 р., м. Шепетівка, поляк, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір'ю в Сумську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 6 від 27.04.95 міськкомісії, № 17/4).

Синицький Станіслав Михайлович, 1887 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, робітник цукрозаводу. Заарештований 21.05.38. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.09.57. (П – 5256, ДАХмО).

Синицький Тимофій Антонович, 1929 р., м. Шепетівка, поляк, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір'ю в Сумську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 6 від 27.04.95 міськкомісії, № 17/4).

Синода Борис Миколайович, 1932 р., с. Поляна, українець, утриманець. У 1937 р. висланий разом з матір'ю в Житомирську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27 від 21.04.94).

Синода Микола Іванович, 1899 р., м. Полонне, українець, малописьменний. Проживав у с. Поляна, колгоспник. Заарештований 06.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 11.08.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.07.67. (П – 16208, архів УСБУ).

Синода Олександр Миколайович, 1930 р., с. Поляна, українець, утриманець. У 1937 р. висланий разом з матір'ю в Житомирську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27 від 21.04.94).

Синода Пелагея Іванівна, 1899 р., с. Поляна, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27 від 21.04.94).

Синюта Микола Лаврентійович, 1891 р., с. Брикуля, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.11.97. (П – 13637, ДАХмО).

Сипа Данило Іванович, 1894 р., с. Погорільці Білогірського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Плесна, колгоспник. Заарештований 23.05.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.06.58. (П – 6466, архів УСБУ).

Ситник Михайло Феодосійович, 1886 р., с. Трительники Волочиського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с. Чотирбоки, робітник. Заарештований 15.03.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.08.89. (П – 20278, ДАХмО).

Ситняк Степан Миколайович, 1886 р., с. Рилівка, українець, малописьменний. Проживав у с. Майдан-Лабунь, селянин-одноосібник. Заарештований 29.03.29. Звинувачення: антирадянська агітація, боротьба проти робітничого класу. Колегією ОДПУ 03.09.29 засуджений на 10 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.03.93. (П – 28530, архів УСБУ).

Сідлецька Софія Юліанівна, 1932 р., с. Хмелівка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 28 від 26.05.98).

Сідлецька Флереншина Адольфівна, 1904 р., с. Хмелівка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 28 від 26.05.98).

Сідлецький Метард Віталійович, 1899 р., с. Цмівка, поляк, освіта середня, зав. цегельним виробництвом артілі. Заарештований 09.03.31. Звинувачення: шпигунство, антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.11.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.04.01. (П – 23168, ДАХмО).

Сідлецький Юліан Антонович, 1908 р., с. Хмелівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.05.98, спр. № 28).

Сідько Тихон Григорович, 1895 р., с. Мизове Старовижівського р-ну Волинської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, робітник лісозаводу. Заарештований 13.10.37. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.08.60. (П – 9837, ДАХмО).

Сікідін Семен Ігнатович, 1903 р., с. Прикладники Заріченського р-ну Рівненської обл., білорус, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, столяр. Заарештований 28.10.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 20.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.11.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.11.63. (П – 13622, ДАХмО).

Сікорська Владислава Мартинівна, 1925 р., с. Поляна, полька, утриманка. У 1937 р. вислана разом з матір'ю в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 10 від 28.07.92).

Сікорська Галина Броніславівна, 1935 р., с. Мокіївці, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір'ю в Київську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Сікорська Євгенія Іполитівна, 1897 р., с. Поляна, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 10 від 28.07.92)

Сікорська Лідія Броніславівна, 1938 р., с. Мокіївці, полька, немовля. У 1938 р. вислана разом з матір'ю в Київську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Сікорська Олександра Калениківна, 1914 р., с. Мокіївці, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в Київську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Сікорський Адам Олександрович, 1907 р., с. Мокіївці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 29.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.02.59. (П – 7146, архів УСБУ).

Сікорський Броніслав Антонович, 1905 р., м. Полонне, поляк, малописьменний. Проживав у с. Михайлючка, робітник керамзаводу. Заарештований 02.01.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 01.08.59. (П – 8211, архів УСБУ).

Сікорський Броніслав Олександрович, 1912 р., с. Лотівка, поляк, малописьменний. Проживав у с. Мокіївці, колгоспник. Заарештований 15.05.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.02.59. (П – 7146, архів УСБУ).

Сікорський Владислав Павлович, 1885 р., с. Патков Седлецької губ., поляк, малописьменний. Проживав у с. Мокіївці, колгоспник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 01.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 13.06.64. (П – 15487, архів УСБУ).

Сікорський Іван Миколайович, 1899 р., с. Застіноче Трембовецького, українець, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, робітник. Заарештований 15.01.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.06.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 19.09.59. (П – 8354, архів УСБУ).

Сікорський Йосип Антонович, 1907 р., с. Михайлючка, поляк, малописьменний. Проживав у с. Дубіївка, чорноробпункту «Заготзерно». Заарештований 03.01.38. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 28.08.59. (П – 8216, архів УСБУ).

Сікорський Мартин Павлович, 1897 р., с. Поляна, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС

Кам’янець-Подільської обл. 06.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 14.03.59. (П – 7302, ДАХмО).

Сікорський Мар’ян Карлов-Едмундович, 1896 р., с. Поляна, поляк, малописьменний, тесля контори «Заготскот». Заарештований 02.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 06.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.03.59. (П – 7438, архів УСБУ).

Сікорський Франц Антонович, 1902 р., ст. Полонне Полонського р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Михайлючка, колгоспник. Заарештований 09.03.38. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.12.66. (П – 16085, архів УСБУ)

Сікорський Юзеф Карлович, 1875 р., с. Поляна, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Ізяславі, сторож лісгоспу. Заарештований 15.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 12.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.08.89. (П – 19418, архів УСБУ).

Сікорський Юзик Олександрович, 1905 р., м. Полонне, поляк, малописьменний. Проживав у с. Мокіївці, конюх колгоспу. Заарештований 15.05.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.02.59. (П – 7146, архів УСБУ).

Сікорський Юліан Антонович, 1909 р., с. Поляна, поляк, малописьменний. Проживав у с. Заморочення, бригадир вантажників. Заарештований 04.01.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 22.03.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.03.67. (П – 16124, архів УСБУ).

Сімонов Трохим Ілліч, 1888 р., с. Погорелівка Льговського р-ну Курської обл. (Росія), росіянин, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, тесля цукрозаводу. Заарештований 03.06.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам’янець-Подільської обл. 18.09.44 засуджений на 15 років каторжних робіт з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 29.01.55. (П – 1314, архів УСБУ).

Сінкевич Едуард Миколайович, 1873 р., с. Курганівка, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як антирадянський елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Сінкевич Юліан Адамович, 1906 р., с. Прислуч Полонського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, старший стрілочник ст. Заарештований 08.10.37. Звинувачення: шпигунство, підрив державної економіки. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.02.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 27.10.59. (П – 8321, ДАХмО).

Сінчук Степан Семенович, 1887 р., м. Рівне, українець, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, бухгалтер «Військбуду». Заарештований 03.12.37. Звинувачення: шпигунство, диверсійна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 26.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 09.12.58. (П – 12609, архів УСБУ).

Сірик Ганна Іванівна, 1907 р., с. Поляна, українка, неписьменна, домогосподарка. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 27.04.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 24.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2167, архів УМВС).

Сітарук Микола Хомич, 1871 р., с. Корчик, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 12.03.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.03.98. (П – 11760, ДАХмО).

Сітарук Яків Дмитрович, 1892 р., с. Корчик, українець, освіта початкова, робітник лісозаводу. Заарештований 05.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 23.08.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 01.09.37.

Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.08.89. (П – 20315, ДАХмО).

Скадін Едуард Ісакович, 1933 р., с. Лавринівці, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5460, архів УМВС).

Скадін Ісак Мартинович, 1903 р., с. Лавринівці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5460, архів УМВС).

Скадіна Владислава Павлівна, 1908 р., с. Лавринівці, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 10.02.56. (П – 5460, архів УМВС).

Скарвінко Анелія Станіславівна, 1904 р., м. Ізяслав, полька, освіта початкова. Проживала у м. Шепетівці, друкарка окрземвідділу. Заарештована 14.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 08.06.38 засуджена на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована президією Хмельницького облсуду 22.06.57. (П – 3673, архів УСБУ).

Скарвінко Іван Миколайович, 1898 р., с. Медика Львівської обл., українець, освіта вища, член ВКП(б) з 1920 р. по 1935р. Проживав у м. Шепетівці, інспектор окружної ощадкаси. Заарештований 29.07.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 28.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 08.10.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 05.10.57. (П – 4996, архів УСБУ).

Скаржевський Іван Костянтинович, 1899 р., с. Ярославичі Млинівського р-ну Рівненської обл., українець, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, вантажник. Заарештований 12.02.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.03.36 висланий в Казахстан на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.06.98. (П – 3612, архів УСБУ).

Скебердж Йосип Христофорович, 1895 р., с. Зизани (Литва), литовець, малописьменний, член ВКП(б) до 1937 р. Проживав у м. Шепетівці, слюсар будконтори. Заарештований 16.12.37. Звинувачення: шпигунство, антирадянська агітація. Слідчим відділом УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.05.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.05.98. (П – 3490, ДАХмО).

Скерс Іван Іванович, 1883 р., с. Брикуля, поляк, освіта початкова, лісник. Заарештований 20.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.09.38. Похов. у м. Хмельницькому в брат. мог. на військ. клад. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.05.60. (П – 9296, ДАХмО).

Скибінський Олександр Павлович, 1904 р., с. Городище, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Цмівка, секретар сільради. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», шкідник. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.03.59. (П – 7484, ДАХмО).

Скобун Євстафій Григорович, 1882 р., смт Гриців, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 21.06.27. Звинувачення: антирадянська агітація. Шепетівським окрвідділом ДПУ 23.08.27 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.98. (П – 10400, архів УСБУ).

Сконюк (Федорук) Ганна Дмитрівна, 1925 р., с. Коршовець Луцького р-ну Волинської обл., українка, малописьменна. Проживала у м. Шепетівці, домогосподарка Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Волинської обл. 24.04.46 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Волинської обл. 13.01.92 (Дов. № 13/723-91, список міськради).

Сконюк Микола Дмитрович, 1920 р., с. Буяни Луцького р-ну Волинської обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, без визначених занять. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Волинської обл. 11.08.44 засуджений на 15 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Волинської обл. 09.04.92 (Дов. № 13/2985-91, список міськради).

Скрипка (Скрипак) Андрій Дмитрович, 1908 р., с. Великі Каленичі Полонського р-ну, українець, освіта середня спеціальна, член ВЛКСМ до 1936 р. Проживав у с. Хролин, обліковець колгоспу. Заарештований 16.10.36.

Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 05.06.37 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 233, архів УСБУ).

Скрипковський Павло Станіславович, 1893 р., с. Скрипки Гродненської губ., поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, робітник. Заарештований 18.09.26. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою ОДПУ 08.04.27 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.03.93. (П – 28534, архів УСБУ).

Слепенчук Василь Іванович, 1906 р., смт Олика Ківерцівського р-ну Волинської обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, помічник машиніста. Заарештований 10.03.34. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 16.05.34 висланий у Північний край на 3 роки. Особливою нарадою НКВС СРСР 16.02.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 17.09.63. (П – 13607, архів УСБУ).

Сліпченко (Луковська) Аліна Вікентіївна, 1930 р., м. Шепетівка, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір’ю в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 8 від 07.09.95 міськкомісії, спр. № 23/4).

Слісарук Микола Степанович, 1909 р., с. Курганівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 21.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 30.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.08.89. (П – 19826, ДАХмО).

Слісарчук Тимофій Васильович, 1890 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, робітник лісозаводу. Заарештований 16.09.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 28.06.45 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.04.90. (П – 25471, архів УСБУ).

Слободянюк Лук’ян Кирилович, 1873 р., с. Траулин, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 31.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 08.05.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.98. (П – 12986, архів УСБУ).

Слюсар Данило Захарович, 1909 р., смт Гриців, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 21.08.40. Звинувачення: здався у полон білофіннам. Особливою нарадою НКВС СРСР 13.09.40 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Московського ВО 13.01.58. (П – 5346, ДАХмО).

Слюсарчук Василь Іванович, 1880 р., с. Городище, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою колегії ДПУ УРСР 07.04.30 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.01. (П – 27524, ДАХмО).

Слюсарчук Іван Петрович, 1863 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, сторож хлібозаводу. Заарештований 25.07.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Шепетівським міськвідділом НКВС 22.08.44 справу припинено у зв’язку зі смертю заарештованого. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.05.98. (П – 4077, ДАХмО).

Слюсарчук Костянтин Максимович, 1892 р., с. Курганівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як антирадянський елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Слюсарчук Степан Максимович, 1886 р., с. Курганівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як антирадянський елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Смик (Кособуцька) Регіна Володимирівна, 1923 р., м. Шепетівка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з матір’ю в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 14/1 міськкомісії).

Смиковський Василь Антонович, 1910 р., с. Федорівка Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл., поляк, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Шепетівці, бухгалтер типографії. Заарештований 17.04.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам’янець-Подільської обл. 16.09.44 засуджений на 15 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.11.91. (П – 27109, архів УСБУ).

Смоляк Олександр Якимович, 1898 р., с. Білопіль, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 25.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.09.89. (П – 20724, ДАХмО).

Смульський Роман Адамович, 1904 р., смт Гриців, поляк, малописьменний, токар МТС. Заарештований 09.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 09.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 25.09.61. (П – 10959, архів УСБУ).

Смульський Станіслав Адамович, 1882 р., смт Гриців, поляк, освіта початкова, коваль поштового відділення. Заарештований 20.04.38. Звинувачення: шпигун, член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 27.05.58. (П – 6160, архів УСБУ).

Снеховський Альбін Казимирович, 1904 р., с. Фадіївка Полонського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Поляна, колгоспник. Заарештований 19.06.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6618, ДАХмО).

Собкалов Семен Кузьмич, 1916 р., м. Костянтинівка Донецької обл., українець, освіта середня. Проживав у с. Заморочення, практикант механічного цеху керамзаводу. Заарештований 17.08.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 05.12.36 засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 1 рік. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 27.03.64. (П – 16052, архів УСБУ).

Соболевська Ганна Василівна, 1902 р., с. Хмелівка, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 11.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3696, архів УМВС).

Соболевський Генріх Пилипович, 1910 р., с. Велика Медведівка, поляк, малописьменний, бригадир колгоспу. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.09.89. (П – 20550, архів УСБУ).

Соболевський Станіслав Іванович, 1894 р., ст. Скаржиско Радомської губ. (Польща), поляк, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Шепетівці, референт по промисловості і будівництву окрвиконкому. Заарештований 10.08.37. Звинувачення: шпигунство, підрив державної економіки. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.05.89. (П – 18008, ДАХмО).

Собченко Петро Петрович, 1924 р., с. Кашперівка Баранівського р-ну Житомирської обл., українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Михайлючка, робітник лісництва. У 1948 р. за ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі висланий в Іркутську обл. на 8 років. Звільнений із спецпоселення 04.11.55. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2174, архів УМВС).

Собчик Франц Андрійович, 1895 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, органіст костьолу. Заарештований 06.11.21. Волинською губчека 31.12.21 засуджений до розстрілу. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.12.93. (П – 28876, архів УСБУ).

Собчук Іван Герасимович, 1900 р., м. Київ, українець, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, помічник бригадира лісництва. Заарештований 17.10.29. Звинувачення: шпигунство, антирадянська агітація. Трійкою колегії ДПУ УРСР 10.02.30 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.12.89. (П – 24793, ДАХмО).

Сойпель Віктор Францович, 1932 р., с. Хутір, поляк, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками у Луганську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 20 від 21.09.93).

Сойпель Леоніда Францівна, 1925 р., с. Хутір, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками у Луганську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 20 від 21.09.93).

Сойпель Павлина Петрівна, 1894 р., с. Хутір, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана у Луганську обл. Реабілітована

згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 20 від 21.09.93).

Сойпель Франко (Франц) Антонович, 1895 р., с. Хутір, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий у Луганську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 20 від 21.09.93).

Сойпель Цезар Францович, 1918 р., с. Хутір, поляк, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками Луганську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 20 від 21.09.93).

Сокальська Емілія, смт Гриців, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана в Дніпропетровську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.07.94).

Сокальська Марія Казимирівна, 1930 р., смт Гриців, полька, утриманка. У 1937 р. вислана разом з матір'ю в Дніпропетровську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.07.94).

Сокальська Олександра Остапівна, 1907 р., смт Гриців, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана в Дніпропетровську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.07.94).

Сокальська Ядвіга Казимирівна, 1934 р., смт Гриців, полька, утриманка. У 1937 р. вислана разом з матір'ю в Дніпропетровську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.07.94).

Сокальський Казимир Іполитович, 1902 р., с. Курганівка, поляк, освіта початкова. Проживав у смт Гриців, помічник бухгалтера ліспромгоспу. Заарештований 09.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.07.89. (П – 19407, архів УСБУ).

Соколенко Григорій Пилипович, 1895 р., с. Слюзчина Слобідка Золотоніського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, стрілочник ст. Заарештований 25.03.38. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.08.89. (П – 19668, ДАХмО).

Соколик Гордій Семенович, 1888 р., с. Судилків, українець, неписьменний, різнороб кам'яного кар'єру. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 16.04.60. (П – 9206, архів УСБУ).

Соколовська Броніслава Йосипівна, 1892 р., с. Мальованка, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облвідділом ДПУ УРСР 04.05.33 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 03.03.98. (П – 12266, архів УСБУ).

Соколовський Володимир Антонович, 1925 р., с. Хутір, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 506, архів УМВС).

Соколовський Йосип Михайлович, 1888 р., м. Хелм (Польща), українець, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, головний кондуктор ст. Заарештований 30.11.37. Звинувачення: шкідництво, антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 28.08.59. (П – 15239, архів УСБУ).

Солецький Йосип Степанович, 1893 р., с. Круглик, поляк, малописьменний. Проживав у с. Романів, чорнороб лісництва. Заарештований 23.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.05.89. (П – 17753, архів УСБУ).

Солодков Володимир Прокопійович, 1900 р., м. Київ, українець, малописьменний, кандидат у члени ВКП(б) до 1938 р. Проживав у м. Шепетівці, машиніст паровозного депо. Заарештований 10.04.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.09.38. Реабілітований прокуратурою СРСР 30.03.89. (П – 19606, архів УСБУ).

Солодун Влас Юхимович, 1914 р., смт Гриців, українець, освіта середня, військовослужбовець. Заарештований 03.09.42.

Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 310-ї стрілецької дивізії 16.09.42 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 3 роки. Реабілітований військтрибуналом Ленінградського ВО 10.02.97. (П – 29832, архів УСБУ).

Солодчук Дмитро Ілліч, 1923 р., м. Шепетівка, українець, освіта середня, член ВЛКСМ 1945 р. по 1949 р., пожежник. Заарештований 03.11.49. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 08.12.49 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Колегією з кримінальних справ Верховного Суду СРСР 15.01.55 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.01.92. (П – 27445, архів УСБУ).

Сольський Степан Омелянович, 1908 р., с. Щитки-Тенецькі Вінницького р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, робітник цукрозаводу. Заарештований 27.04.38. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність, диверсійна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.09.57. (П – 5256, ДАХмО).

Сопун Харитон Гнатович, 1897 р., с. Сульжин, українець, малописьменний, табельник колгоспу. Заарештований 23.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 18.02.59. (П – 7165, архів УСБУ).

Сорока Яків Миколайович, 1896 р., смт Перегінське Рожнятівського р-ну Івано-Франківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Лотівка, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.07.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.12.97. (П – 14902, ДАХмО).

Сорошкевич Володимир Ананійович, 1890 р., с. Вербівці, українець, освіта середня спеціальна, священик. Заарештований 16.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Транспортним відділом ОДПУ ст. Жмеринка 26.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.02.98. (П – 15193, ДАХмО).

Спакман Муня Михайлович, 1912 р., м. Старокостянтинів, єврей, середня освіта. Проживав у м. Шепетівці, фотограф. Заарештований 15.07.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.06.58. (П – 6163, архів УСБУ).

Співаковський Володимир Іванович, 1911 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, без визначених занять. Заарештований 05.01.35. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Українського ВО 25.04.35 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.02.95. (П – 29251, архів УСБУ).

Ставинський Пилип Антонович, 1907 р., с. Буртин Полонського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Заморочення, завскладом керамзаводу. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Слідчим відділом УНКВС 15.06.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.05.98. (П – 4155, архів УСБУ).

Ставнича Надія Опанасівна, 1924 р., с. Велика Медведівка, українка, освіта неповна середня, колгоспниця. Заарештована 14.09.46. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 26.11.46 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Комісією з перегляду слідчих справ 22.11.54 строк покарання зменшено до 8 років позбавлення волі. Звільнена 22.12.54. Реабілітована Генеральною прокуратурою України 26.12.91. (П – 27322, архів УСБУ).

Ставничий Мефодій Степанович, 1888 р., с. Велика Медведівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 08.05.32 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.11.97. (П – 13050, ДАХмО).

Стажаров Василь Миколайович, 1906 р., с. Старе Погорелово Ульянівської обл.

(Росія), росіянин, освіта середня. Проживав у с. Бронники, робітник лісництва. У 1948 р. за ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі висланий в Іркутську обл. на 8 років. Звільнений із спецпоселення 05.05.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 183, архів УМВС).

Староста Семен (Шлем-Хайм) Михайлович (Мойсейович), 1920 р., м. Бельці (Молдова), єврей, освіта вища. Проживав у м. Шепетівці, вчитель. Заарештований 05.01.52. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам’янець-Подільським облсудом 31.03.52 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ. Колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 30.03.54 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 12.06.68. (П – 16391, архів УСБУ).

Стасюк Захар Улянович, 1905 р., с. Заморочення, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.05.38 у м. Кам’янці-Подільському. Похов. на старому клад. в р-ні з-ду «Електроприлад». Реабілітований президією Хмельницького облсуду 26.12.59. (П – 8773, ДАХмО).

Стасюк Федір Никифорович, 1917 р., с. Рилівка, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 18.10.41. Звинувачення: зрада Батьківщини, антирадянська пропаганда. Військтрибуналом Ворошиловградського гарнізону засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.11.41. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.07.97. (П – 30127, архів УСБУ).

Стендер Еля Нутович, 1898 р., м. Шепетівка, єврей, освіта початкова, член ВКП(б) до 1951р., столяр райспоживспілки. Заарештований 11.04.51. Звинувачення: контрреволюційна і терористична діяльність. Окремою нарадою МДБ СРСР 23.06.51 висланий у Красноярський край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.99. (П – 11044, ДАХмО).

Степанов Іван Іванович, 1884 р., с. Куртанаївка Самарської обл. (Росія), росіянин, малописьменний. Проживав у с. Чотирбоки, ремонтний робітник. Заарештований 19.01.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 04.03.33 висланий в Казахстан на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.12.97. (П – 13793, ДАХмО).

Степанюк Артем Власович, 1903 р., с. Коськів, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.04.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.09.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ умовно, висланий у Мурманську обл. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.12.97. (П – 14914, ДАХмО).

Степанюк Ганна Савівна, 1904 р., с. Коськів, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

Степанюк Гнат Іванович, 1875 р., смт Гриців, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.02.30. Звинувачення: антирадянська пропаганда, боротьба проти революційного руху. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 14.03.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.01.93. (П – 11553, архів УСБУ).

Степанюк Євгенія Артемівна, 1923 р., с. Коськів, українка, утриманка. У 1933 р. вислана разом з батьками в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

Степанюк-Дячук Іван Антонович, 1896 р., с. Траулин, українець, малописьменний, бригадир рільничої бригади. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. 4-им відділом УДБ УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 30.12.37 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.02.99. (П – 1383, архів УСБУ).

Степанюк Калістрат Тимофійович, 1874 р., с. Коськів, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.05.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.98. (П – 15290, архів УСБУ).

Степанюк Микола Артемович, 1927 р., с. Коськів, українець, утриманець. У 1933 р. висланий разом з батьками в Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

Степанюк Павло Еммануїлович, 1876 р., с. Рожична, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 30.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокурором Старокостянтинівської дільниці 19.08.31 висланий за межі України. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.03.98. (П – 6263, архів УСБУ).

Степанюк Петро Артемович, 1931 р., с. Коськів, українець, утриманець. У 1933 р. висланий разом з батьками в Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

Степанюк Федот Тимофійович, 1898 р., с. Коськів, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 04.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 14.03.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.02.98. (П – 11643, архів УСБУ).

Стефанович Андроник Федорович, 1896 р., с. Крилівка Андрушівського р-ну Житомирської обл., українець, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, завуч школи. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 15.11.58. (П – 7355, ДАХмО).

Стефанус Карл Адольфович, 1898 р., с. Красностав Люблінської губ. (Польща), німець, освіта початкова. Проживав у смт Гриців, бракер лісовиробничої ділянки. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація, контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.02.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П – 21555, ДАХмО).

Стецюк Григорій Тимофійович, 1900 р., с. Кіндратки Ізяславського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Вовківці, продавець. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 17.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.03.62. (П – 11059, ДАХмО).

Стецюк Іван Хомич, 1893 р., м. Козятин Вінницької обл., українець, освіта початкова, член ВКП(б) до 1938 р. Проживав у с. Судилків, голова колгоспу. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 27.05.58. (П – 6178, архів УСБУ).

Стецюк Олександр Миколайович, 1911 р., с. Мальованка, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу. Заарештований 28.11.47. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 05.01.48 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 07.01.55 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.09.91. (П – 26917, архів УСБУ).

Стецький Олександр Мартинович, 1889 р., м. Гродно (Білорусь), білорус, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, старший бухгалтер вагонної дільниці. Заарештований 22.08.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Особливою нарадою НКВС СРСР 22.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 01.12.56. (П – 4610, архів УСБУ).

Столяревич Кузьма Титович, 1899 р., м. Лозова-Павлівка (Донбас), поляк, неписьменний. Проживав у м. Шепетівці, вантажник ліспромгоспу. Заарештований 27.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.06.58. (П – 6466, архів УСБУ).

Столярчук Андрій Олександрович, с. Марківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий на Урал. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 67 від 08.09.03).

Столярчук Ганна Андріївна, 1930 р., с. Марківці, українка, немовля. У 1930 р. вислана разом з батьками на Урал. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 67 від 08.09.03).

Столярчук Степан Олександрович, 1879 р., с. Мокіївці, українець, малописьменний,

селянин-одноосібник. Заарештований 27.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.05.32 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.01.98. (П – 14001, ДАХмО).

Столярчук Степанида Юхимівна, с. Марківці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана на Урал. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 67 від 08.09.03).

Столярчук Федір Михайлович, 1883 р., с. Марківці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 15.03.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.08.89. (П – 20167, ДАХмО).

Стороженко Сергій Михайлович, 1886 р., хут. Аврамівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, рахівник цегельного заводу. Заарештований 12.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.89. (П – 20123, архів УСБУ).

Сторожинський Іван Хомич, 1898 р., с. Карчевець Ячівської вол. Венгровського пов., українець, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, зав. магазину. Заарештований 23.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 26.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.06.59. (П – 8047, архів УСБУ).

Сторожук Антоніна Іванівна, 1936 р., с. Заморочення, українка, утриманка. У 1945 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2697, архів УМВС).

Сторожук Василь Павлович, 1908 р., с. Рилівка, українець, неписьменний, військовослужбовець. Заарештований 28.04.31. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Військпрокуроратурою 17-го стрілецького корпусу 10.02.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.01.98. (П – 12612, архів УСБУ).

Сторожук Іван Васильович, 1891 р., с. Рилівка, українець, малописьменний. Проживав у с. Заморочення, колгоспник. У 1945 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2697, архів УМВС).

Сторожук Килина Тимофіївна, 1909 р., с. Рилівка, українка, малописьменна. Проживала у с. Заморочення, колгоспниця. У 1945 р. як неблагонадійний елемент вислана у Казахстан. Звільнена із спецпоселення 17.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2697, архів УМВС).

Сторожук Кирило Трохимович, 1905 р., с. Рилівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 24.01.28. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ОДПУ 29.06.28 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.03.92. (П – 27595, ДАХмО).

Сторожук Лідія, 1918 р., с. Рилівка, українка, утриманка. У 1933 р. вислана разом з матір'ю в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27 від 21.04.94).

Сторожук Меланія Яківна, с. Рилівка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27 від 21.04.94).

Сторожук Микола, 1920 р., с. Рилівка, українець, утриманець. У 1933 р. висланий разом з матір'ю в Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27 від 21.04.94).

Сторожук Роза Іванівна, 1934 р., с. Заморочення, українка, утриманка. У 1945 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2697, архів УМВС).

Сторожук Федір, 1923 р., с. Рилівка, українець, утриманець. У 1933 р. висланий разом з матір'ю в Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27 від 21.04.94).

Стражникевич Антон Людвігович, 1912 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, машиніст електростанції. Заарештований 29.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією

Хмельницького облсуду 05.10.57. (П – 5215, ДАХмО).

Стражникевич Сигізмунд Людвігович, 1918 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, машиніст електростанції. Заарештований 22.05.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 05.10.57. (П – 5215, ДАХмО).

Стражникевич Станіслав Гнатович, 1889 р., с. Закриниччя Баранівського р-ну Житомирської обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Романів, лісоруб. Заарештований 23.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.05.89. (П – 18989, архів УСБУ).

Стремедловська Антоніна Адольфівна, 1914 р., с. Червоний Цвіт, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 17.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4952, архів УМВС).

Стремедловська Броніслава Адольфівна, 1916 р., с. Городнявка, полька, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 21.10.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. Шепетівською оперслідгрупою 27.11.37 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 1623, ДАХмО).

Стремедловська Ганна Федорівна, 1904 р., с. Заморочення, полька, освіта початкова, робітниця. Заарештована 14.12.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 28.06.45 заборонено проживати у визначених місцевостях на 3 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 19.06.90. (П – 26156, ДАХмО).

Стремедловська Емілія, 1903 р., с. Городнявка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 14950, ДАХмО).

Стремедловська Катерина Станіславівна, 1883 р., с. Городнявка, полька, малописьменна, домогосподарка. Заарештована 20.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільською облпрокуратурою 21.06.39 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 28.12.98. (П – 1362, архів УСБУ).

Стремедловська Софія Сидорівна, 1891 р., с. Городнявка, полька, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 21.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 08.06.38 засуджена на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 09.06.98. (П – 3633, архів УСБУ).

Стремедловська Ядвіга Йосипівна, с. Городнявка, полька, утриманка. У 1933 р. вислана разом з матір'ю в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 14950, ДАХмО).

Стремедловський Адольф Гнатович, 1879 р., с. Городнявка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 10.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.10.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 23.09.60. (П – 9821, архів УСБУ).

Стремедловський Адольф Карлович, 1890 р., с. Городнявка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 10.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.05.89. (П – 17639, ДАХмО).

Стремедловський Альбін Тимофійович, 1923 р., с. Червоний Цвіт, поляк, утриманець. У 1936 р. як особа польської національності висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 28.02.56. Реабілітований УМВС у Хмельницькій обл. 04.12.2000. (П – 4953, архів УМВС).

Стремедловський Броніслав Адольфович, 1913 р., с. Городнявка, поляк, освіта початкова, голова сільради. Заарештований 05.10.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 04.04.46 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Військтрибуналом військ МДБ Українського округу злочин перекваліфіковано як пособництво окупаційній владі, строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою

Хмельницької обл. 27.07.92. (П – 28033, архів УСБУ).

Стремедловський Броніслав Андрійович, 1906 р., с. Мокіївці, поляк, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 16.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.02.59. (П – 7146, архів УСБУ).

Стремедловський Броніслав Йосипович, с. Городнявка, поляк, утриманець. У 1933 р. висланий разом з матір'ю в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 14950, ДАХмО).

Стремедловський Віктор Іванович, 1890 р., с. Городнявка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.01.98. (П – 14730, архів УСБУ).

Стремедловський Віталій Лаврентійович, 1896 (1890) р., с. Городнявка, поляк, малописьменний. Проживав у с. Заморочення, їздовий кооперативу. Заарештований 08.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 03.09.60. (П – 9696, архів УСБУ).

Стремедловський Владислав Андрійович, 1909 р., с. Мокіївці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.05.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.02.59. (П – 7146, архів УСБУ).

Стремедловський Едмунд Йосипович, с. Городнявка, поляк, утриманець. У 1933 р. висланий разом з матір'ю в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 14950, ДАХмО).

Стремедловський (Стримидловський) Іван Андрійович, 1900 р., с. Судилків, поляк, малописьменний, бригадир колгоспу. Заарештований 21.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.06.89. (П – 18644, архів УСБУ).

Стремедловський Іван Йосипович, 1908 р., с. Городнявка, поляк, освіта початкова, рахівник маслозаводу. Заарештований 19.06.38. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6618, ДАХмО).

Стремедловський Іван Лаврентійович, 1883 р., с. Городнявка, поляк, малописьменний. Проживав у с. Червоний Цвіт, колгоспник. Заарештований 27.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.07.89. (П – 19190, архів УСБУ).

Стремедловський Іван Тимофійович, 1915 р., с. Червоний Цвіт, поляк, освіта початкова, колгоспник. У 1936 р. як особа польської національності висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 28.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4994, архів УМВС).

Стремедловський Йосип Іванович, 1897 р., с. Городнявка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 29.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.10.94. (П – 14950, ДАХмО).

Стремедловський Людвіг Іванович, 1902 р., с. Корчик, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 25.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Шепетівським окрвідділом ДПУ 27.03.30 висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 233, архів УМВС).

Стремедловський Михайло Йосипович, с. Городнявка, поляк, утриманець. У 1933 р. висланий разом з матір'ю в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 14950, ДАХмО).

Стремедловський Павло Йосипович, с. Городнявка, поляк, утриманець. У 1933 р. висланий разом з матір'ю в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 14950, ДАХмО).

Стремедловський Станіслав Андрійович, 1891 р., с. Мокіївці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.05.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.02.59. (П – 7146, архів УСБУ).

Стремедловський Франц Адольфович, 1918 р., с. Городнявка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Шепетівською оперслідгрупою 24.11.37 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 1622, ДАХмО).

Стронський Валер'ян Валер'янович, 1908 р., с. Гулі Барського р-ну Вінницької обл., поляк, малописьменний. Проживав у сст Гриців, комендант автоколони «Ушосдору». Заарештований 16.06.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 27.05.58. (П – 6160, архів УСБУ).

Струтинський Фадей (Тадеуш) Цезарович, 1911 р., с. Цимбалівка Старосинявського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Ленківці, секретар сільради. Заарештований 08.01.38. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 30.05.59. (П – 7840, архів УСБУ).

Стьопін Степан Федорович, 1903 р., с. Ушаково Болховського пов. Орловської губ. (Росія), росіянин, малописьменний, член ВКП(б) з 1922 р. по 1928 р. Проживав у м. Шепетівці, зав. складом сільської спілки. Заарештований 10.10.28. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ОДПУ 01.03.29 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Особливою нарадою колегії ОДПУ 18.11.31 після відбуття строку покарання висланий в Казахстан на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.09.98. (П – 5336, архів УСБУ).

Сулковський Леонтій Сигізмундович, 1908 р., с. Білопіль, поляк, освіта початкова, без визначених занять. Заарештований 25.10.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.10.89. (П – 21069, ДАХмО).

Сумисловський Іван Іванович, 1899 р., с. Гнильче Бережанського р-ну Тернопільської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Жилинці, колгоспник. Заарештований 09.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 16.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 07.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.05.89. (П – 17975, ДАХмО).

Сундак Мануїл Леонтійович, 1901 р., с. Сінне Гощанського р-ну Рівненської обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, ремонтний робітник ст. Шепетівка. Заарештований 07.05.31. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 29.05.31 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.05.90. (П – 25905, архів УСБУ).

Суслов Василь Власович, 1907 р., с. Міньківці Андрушівського р-ну Житомирської обл., українець, освіта вища. Проживав у м. Шепетівці, головний інженер буддільниці. Заарештований 11.05.37. Звинувачення: терористична діяльність. Кам'янець-Подільським облсудом 21-23.04.38 засуджений на 20 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.02.99. (П – 15787, архів УСБУ).

Суська (Сутська) Емілія Г., 1889 р., Шепетівськой р-н, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2328, архів УМВС).

Суська (Сутська) Марія Михайлівна, 1931 р., Шепетівськой р-н, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з матір'ю в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2328, архів УМВС).

Суська (Сутська) Ніна Михайлівна, 1934 р., Шепетівськой р-н, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з матір'ю в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2328, архів УМВС).

Суський (Сутський) Целестин Михайлович, 1932 р., Шепетівськой р-н, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з матір'ю в

Казахстан. Звільнений із спецпоселення 13.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2328, архів УМВС).

Сушинська Елеонора, 1885 р., ст. Шепетівка, полька, малописьменна, домогосподарка. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 27492,, архів УСБУ).

Сушинська Тамара Петрівна, 1928 р., ст. Шепетівка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з матір'ю в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 27492, архів УСБУ).

Сушинський Петро Богданович, 1883 р., с. Пустельники (Білорусь), поляк, малописьменний, член ВКП(б) з 1921 р. по 1935 р. Проживав на ст. Шепетівка, працівник митниці. Заарештований 06.01.36. Звинувачення: шпигунство, антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 14.02.36 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.92. (П – 27492, архів УСБУ).

Сюсько Костянтин Несторович, 1889 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, різнороб. Заарештований 06.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.09.89. (П – 20534, архів УСБУ).

Т

Табак Сімха Шльомович, 1889 р., м. Шепетівка, єврей, освіта вища, стоматолог. Заарештований 13.04.38. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.01.58. (П – 5255, ДАХмО).

Талимончук Григорій Пилипович, 1900 р., с. Пашуки, українець, освіта початкова, старший стрілочник ст. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: шпигунство, шкідництво. НКВС і Прокурором СРСР 15.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 21.12.37. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 12.03.59. (П – 15223, архів УСБУ).

Талимончук Никон Леонтійович, 1887 р., с. Коськів, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 10.03.32. Звинувачення: здійснення теракту. Вінницьким облвідділом ДПУ 18.04.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 281, ДАХмО).

Танасієнко Іван Порфирович, 1892 р., с. Майдан-Чепельський Вінницького р-ну Вінницької обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, маляр цукрозаводу. Заарештований 24.05.44. Звинувачення: зрада Батьківщини, антирадянська пропаганда. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.44 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.02.92. (П – 27496, архів УСБУ).

Тарабан Євстафій Андрійович, 1894 р., с. Вовківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.12.97. (П – 14390, архів УСБУ).

Тарасевич Дмитро Макарович, 1888 р., с. Глосовичі Слонимського р-ну (Білорусь), білорус, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, пломбувальник вагонів. Заарештований 07.04.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Лінійним судом Південно-Західної залізниці 11.07.37 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований Генпрокуратурою України 16.06.93. (П – 28642, архів УСБУ).

Тарасюк Микола Гордійович, 1912 р., с. Поляна, українець, малописьменний. Проживав у с. Рудня-Новенька, колгоспник. Заарештований 27.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 22.11.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 15.01.60. (П – 8911, ДАХмО).

Тарасюк Семен Мойсейович, 1898 р., с. Губча Старокостянтинівського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, робітник цегельного заводу. Заарештований 20.12.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 30.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.01.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 07.02.59. (П – 7255, ДАХмО).

Тарасюк Яків Якимович, 1896 р., с. Підріжжя Ковельського р-ну Волинської обл., українець, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, комірник буфету. Заарештований 09.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 19.09.59. (П – 8315, ДАХмО).

Тарелкін Аврам Іванович, 1895 р., с. Бердич Гомельської обл. (Білорусь), білорус, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, без визначених занять. Заарештований 14.03.26. Звинувачення: контрабанда. Харківськоим облсудом 20.10.26 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.11.26. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.02.92. (П – 27477, архів УСБУ).

Ташецький Онисій Сидорович, 1885 р., с. Ленківці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 06.03.31. Звинувачення: боротьба проти революційного руху. Житомирським оперсектором ДПУ 25.05.31 справу припинено, висланий як неблагонадійний елемент. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. (П – 6261, архів УСБУ).

Теліжинський Володимир Мар'янович, 1931 р., м. Шепетівка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 06.03.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 935, архів УМВС).

Телюпа Іван Кононович, 1889 р., с. Верхня Білозірка Мелітопольського пов. Таврійської губ., українець, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, старший кондуктор ст. Шепетівка. Заарештований 15.10.30. Звинувачення: шпигунство, антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 23.02.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 16.01.89. (П – 21611, архів УСБУ).

Темченко Трохим Єфремович, 1901 р., с. Новичі, українець, освіта початкова, рахівник ССТ. Заарештований 21.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 28.03.33 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.07.92. (П – 27933, архів УСБУ).

Темченко Юрій Єфремович, 1904 р., с. Новичі, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 28.03.33 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.07.92. (П – 27933, архів УСБУ).

Тендлер Нафтул Якович, 1892 р., с. Атаки (Бессарабія), єврей, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, директор кінотеатру. Заарештований 23.10.37. Звинувачення: шкідництво, антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.89. (П – 20147, архів УСБУ).

Теофіляк Роман Станіславович, 1897 р., м. Полтуськ Варшавського воєв-ва (Польща), поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, помічник машиніста ст. Шепетівка. Заарештований 25.04.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Південно-Західної залізниці 31.01.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.11.97. (П – 13323, архів УСБУ).

Теплов Федот Володимирович, 1887 р., с. Новоселівка Донецької обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Заморочення, помічник механіка керамзаводу. Заарештований 03.03.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 27.08.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Помер 03.05.40. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.08.91. (П – 26873, архів УСБУ).

Терещук Олексій Семенович, 1906 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, стрілочник ст. Шепетівка. Заарештований 28.09.37. Звинувачення: підрив державної економіки. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Помер у ВТТ 29.01.42. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.09.58. (П – 6783, ДАХмО).

Терлецька Марія Казимирівна, 1897 р., м. Шепетівка, полька, освіта початкова, домогосподарка. Заарештована 18.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний 25.12.37. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 11.05.89. (П – 17804, архів УСБУ).

Терлецький Анатолій Іванович, 1903 р., с. Іванківці Ярмолинецького р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у смт Гриців, інструктор райземвідділу. Заарештований 27.05.38. Звинувачення: шкідництво, диверсія. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.11.57. (П – 5220, архів УСБУ).

Терлецький Степан Леонтійович, 1890 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, електромонтер МТС. Заарештований 29.05.38. Звинувачення: член «ПОВ», шкідник. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.04.58. (П – 6122, архів УСБУ).

Теслюк Сидір Іванович, 1884 р., с. Серединці, українець, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, завгосп цегельного заводу. Заарештований 15.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Шепетівським райвідділом ДПУ 12.03.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.02.98. (П – 10546, ДАХмО).

Тетера Франц Валер'янович, 1882 р., с. Турава Баранівського р-ну Житомирської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, коваль чавуноливарного заводу. Заарештований 19.05.38. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6618, ДАХмО).

Тетерущенко Захарій Лаврентійович, 1898 р., с. Майдан-Лабунь, українець, освіта початкова, рахівник ССТ. Заарештований 27.03.29. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 16.08.29 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.01.97. (П – 5757, архів УСБУ).

Тетерущенко Інокентій Захарович, 1923 р., с. Майдан-Лабунь, українець, утриманець. У 1932 р. висланий разом з матір'ю в Томську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 47 від 28.11.96).

Тетерущенко Нонна Захарівна, 1926 р., с. Майдан-Лабунь, українка, утриманка. У 1932 р. вислана разом з матір'ю в Томську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 47 від 28.11.96).

Тетерущенко Петро Лаврентійович, 1903 р., с. Майдан-Лабунь, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 06.08.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 19.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. УДБ УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.10.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.99. (П – 8663, ДАХмО).

Тетерущенко Таїсія Юхимівна, 1906 р., с. Майдан-Лабунь, українка, освіта початкова, селянка-одноосібниця. У 1932 р. як неблагонадійний елемент вислана в Томську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 47 від 28.11.96).

Тимаховський Антон Костянтинович, 1888 р., с. Мальованка, поляк, неписьменний, чорноробочий Полонського лісництва. Заарештований 01.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 10.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.06.89. (П – 18410, архів УСБУ).

Тимощук Варвара Савеліївна, 1914 р., с. Поляна, українка, освіта початкова, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 27.04.48 вислана за межі України на 8 років. Звільнена із спецпоселення 16.03.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 187, архів УМВС).

Тимощук Михайло Пилипович, 1892 р., с. Дрозднi Ковельського р-ну Волинської обл., українець, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, головний кондуктор ст. Заарештований 03.07.29. Звинувачення: шпигунство. Надзвичайною сесією Шепетівського окрсуду 19.01.30 засуджений до розстрілу. ВУЦВК 11.02.30 розстріл замінено на 10 років позбавлення волі у концтаборі з пораженням прав на 5 років і на 5 років висланий за межі України. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.92. (П – 27495, архів УСБУ).

Тимощук Олександр Якович, 1914 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, військовослужбовець. Звинувачення: зрада Батьківщини. Засуджений Особливою нарадою НКВС СРСР 22.07.44. Реабілітований військтрибуналом Приволзько-Уральського ВО 19.11.91. (Спр. № 45/2 міськкомісії).

Тимчук Прохор Романович, 1899 р., с. Пліщин, українець, малописьменний,

колгоспник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38 у м. Кам'янці-Подільському. Похов. брат. мог. на старому клад. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 14.02.59. (П – 24142, архів УСБУ).

Тихонюк Василь Васильович, 1886 р., с. Ленківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 21.01.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.12.98. (П – 14384, архів УСБУ).

Тихонюк Кузьма Дмитрович, 1908 р., с. Вербівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 01.12.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 18.01.31 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.01.98. (П – 12125, архів УСБУ).

Тихонюк (Галицька) Марія Улянівна, с. Чотирбоки, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 17 від 25.05.93).

Тихонюк Павло Йосипович, 1875 р., с. Ленківці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 30.03.31. Звинувачення: антирадянська діяльність. 19.08.31 висланий за межі України. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.01.98. (П – 13003, ДАХмО).

Тихонюк Семен Павлович, 1905 р., с. Миньківці Славутського р-ну, українець, малописьменний, Проживав у с. Хутір, колгоспник. Заарештований 12.01.35. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. УНКВС Вінницької обл. 12.03.35 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.01.98. (П – 12589, архів УСБУ).

Тихонюк Феодосій Степанович, 1875 р., с. Ленківці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська діяльність. Вінницьким облвідділом ДПУ УРСР 29.06.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.09.98. (П – 459, архів УСБУ).

Тишкевич (Окуневич) Євгенія Йосипівна, 1934 р., с. Хутір, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Луганську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 36 від 24.03.95).

Тищенко Іван Сидорович, 1903 р., с. Майдан-Лабунь, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, тесля ОСМУ-3. Заарештований 15.01.47. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою МВС СРСР 09.04.47 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.05.90. (П – 25658, архів УСБУ).

Тищенко Іван Федорович, 1887 р., с. Майдан-Лабунь, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 21.09.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.02.98. (П – 10545, ДАХмО).

Тітарчук Людмила Антонівна, 1921 р., с. Коськів, українка, освіта початкова, домогосподарка. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 19 від 28.07.93).

Тіфенбах Рудольф Германович, 1919 р., с. Дубіївка, німець, освіта початкова, колгоспник. 22.09.41 як особа німецької національності висланий в Омську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2868, архів УМВС).

Тіфензей Іда Карлівна, 1922 р., с. Михайлючка, німкеня, утриманка. У 1930 р. вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3023, архів УМВС).

Ткаченко Володимир Тимофійович, 1888 р., с. Фрасинешти Ізмаїльського пов. (Бессарабія), українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, бухгалтер цукрозаводу. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Шепетівською оперслідчою групою 13.01.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.10.98. (П – 1252, ДАХмО).

Ткачук Василь Іванович, 1907 р., с. Онишківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як антирадянський елемент

висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Ткачук Євген Сильвестрович, 1894 р., с. Жуків Славутського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, бухгалтер шляхово-експлуатаційної дільниці. Заарештований 29.03.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 14.08.37 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.01.39. (П – 2193, архів УСБУ).

Ткачук Іван Михайлович, 1880 р., с. Онишківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як антирадянський елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Ткачук Йосип Іванович, с. Вербівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 74 від 08.07.05).

Ткачук Леонід Якович, 1915 р., с. Бережинці Теофіпольського р-ну, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Шепетівці, слюсар цукрозаводу. Заарештований 24.04.38. Звинувачення: шпигунство, шкідництво. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.12.58. (П – 7081, ДАХмО).

Ткачук Сергій Андрійович, 1930 р., с. Кузьминці Теофіпольського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, слюсар депо ст. Шепетівка. Заарештований 31.08.50. Звинувачення: недонесення про контрреволюційний злочин. Особливою нарадою МДБ СРСР 20.01.51 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 27.03.53. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.90. (П – 25584, ДАХмО).

Ткачук Сидір Данилович, 1898 р., с. Майдан-Лабунь, українець, малописьменний. Проживав у с. Червоний Цвіт, колгоспник. Заарештований 05.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 19.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. УДБ УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.10.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.99. (П – 8663, ДАХмО).

Ткачук Степан Онисійович, 1888 р., с. Пліщин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.12.97. (П – 14878, ДАХмО).

Товбін Нухим Янкель-Шайович, 1891 р., м. Шепетівка, єврей, освіта середня, бухгалтер райспоживспілки. Заарештований 21.02.38. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П – 22351, архів УСБУ).

Тойб-Удлер (Тауб-Удлер) Меїр-Шмуль Йосипович, 1906 р., м. Шепетівка, єврей, освіта початкова, пакувальник «Птахопродукт». Заарештований 28.08.37. Звинувачення: теракт, антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 05.10.37 засуджений на 8 років позбавлення у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 18.10.58. (П – 6967, архів УСБУ).

Токарчук Віра Іванівна, 1927 р., м. Шепетівка, українка, малописьменна, робітниця шпалозаводу. Заарештована 13.03.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 31.08.49 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Звільнена 09.07.56. Реабілітована військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.06.56. (П – 3920, архів УСБУ).

Томашевич Йосип Іванович, 1884 р., м. Ковель Волинської обл., поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, сторож. Заарештований 06.01.36. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою НКВС СРСР 31.01.36 висланий на 5 років в Казахстан. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.08.92. (П – 28109, архів УСБУ).

Томашевич Юлія Готлібівна, м. Шепетівка, полька, малописьменна, домогосподарка. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 28109, архів УСБУ).

Томашевський Іван Калістратович, 1909 р., с. Хмелівка, поляк, освіта середня, член

ВКП(б) з 1932 р. по 1938 р., військовослужбовець. Заарештований 08.07.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 23.09.39 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Особливою нарадою МДБ СРСР 17.09.49 висланий у Красноярський край. Реабілітований військтрибуналом Ленінградського ВО 08.07.63. (П – 13609, архів УСБУ).

Томашевський Микола Калексович, 1911 р., с. Хмелівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 28.05.38. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.09.58. (П – 6493, ДАХмО).

Томашевський Олександр Панфілович, 1889 р., м. Одеса, українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, робітник механзаводу. Заарештований 29.10.40. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Кам'янець-Подільським облсудом 30.01.41 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований пленумом Верховного Суду УРСР 11.03.90. (П – 25699, архів УСБУ).

Томашевський Станіслав Йосипович, 1907 р., с. Мокіївці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», диверсант, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.02.59. (П – 7146, архів УСБУ).

Томашевський Федір Маркович, 1891 р., ст. Фондукліївка Одеської залізниці, українець, освіта середня спеціальна. Проживав на ст. Шепетівка, черговий по станції. Заарештований 13.12.37. Звинувачення: шпигунство, диверсія. Трійкою УНКВС Київської обл. 09.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.10.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П – 23096, ДАХмО).

Томашенко Федір Якович, 1882 р., смт Антоніни Красилівського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, тесля цукрозаводу. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.05.89. (П – 17541, архів УСБУ).

Томашкевич Броніслав Карлович, 1910 р., с. Білопіль, поляк, малописьменний, тракторист МТС. Заарештований 20.05.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.02.59. (П – 7146, архів УСБУ).

Томчак Йосип Валентинович, 1907 р., с. Сладково Калішської губ. (Польща), поляк, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, складач поїздів. Заарештований 13.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 03.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 11.11.60. (П – 9887, ДАХмО).

Томчаковський Йосип Володимирович, 1907 р., м. Новоград-Волинський Житомирської обл., поляк, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, вчитель-методист райвідділу народної освіти. Заарештований 12.01.35. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. УНКВС Вінницької обл. 05.03.35 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.01.98. (П – 12248, архів УСБУ).

Томчук Антон Микитович, 1891 р., с. Стара Гута Старовижівського р-ну Волинської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Рудня-Новенька, десятник ліспромгоспу. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.07.58. (П – 6399, архів УСБУ).

Торгонін Людвіг Вікентійович, 1909 р., м. Шепетівка, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Кронштадт (Росія), військовослужбовець. Заарештований 21.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Ленінградської обл. 14.10.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 17.07.90. (П – 26213, ДАХмО).

Трахтенберг Хаскель Абрамович, 1903 р., м. Ізяслав, єврей, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, зав. їдальнею міськвиконкому. Заарештований 26.05.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС

Кам’янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.11.58. (П – 6939, архів УСБУ).

Треско Йосип Якович, 1884 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, сторож. Заарештований 06.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.08.89. (П – 19348, архів УСБУ).

Тригубець Матвій Павлович, с. Судилків, українець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.06.93, спр. № 18).

Тригубець Надія Павлівна, с. Судилків, українка, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.06.93, спр. № 18).

Тригубець Наталія Кузьмівна, 1897 р., с. Лозичне, українка, неписьменна, домогосподарка. Заарештована 27.05.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Шепетівським міськвідділом НКВС УРСР 18.08.44 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 29.05.98. (П – 4075, ДАХмО).

Тригубець Олексій Васильович, 1901 р., с. Судилків, українець, малописьменний, поденний робітник. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.01.59. (П – 7160, архів УСБУ).

Тригубець Павло Васильович, 1891 р., с. Судилків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 18 від 25.06.93).

Тригубець Трохим Антонович, 1893 р., с. Судилків, українець, освіта початкова, без визначених занять. Заарештований 14.03.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Шепетівським міськвідділом НКВС УРСР 20.04.44 справу припинено у зв’язку зі смертю заарештованого 30.03.44. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.08.98. (П – 81, архів УСБУ).

Трижелецький (Трижилецький) Юстим Вікентійович, 1886 р., с. Колодяжне Дзержинського р-ну Житомирської обл., поляк, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, автомеханік військторгу. Заарештований 24.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», диверсант, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Помер у тюрмі м. Проскурів 15.10.38. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 6122, архів УСБУ).

Трилюк Йосип Ілліч, 1880 р., с. Заборці Люблінського воєв-ва (Польща), українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, конюх ст. Шепетівка. Заарештований 18.10.37. Звинувачення: шпигунство. Шепетівським УДБ УНКВС 25.11.37 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.07.98. (П – 2462, архів УСБУ).

Трингорт Іван Павлович, 1880 р., м. Житомир, поляк, малописьменний. Проживав у с. Цмівка, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 05.04.30 як неблагонадійний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 236, архів УМВС).

Троєрова Емілія Християнівна, 1903 р, м. Шепетівка, росіянка, малописьменна, домогосподарка. У 1945 р. як неблагонадійний елемент вислана в Новосибірську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Дов. УМВС у Хмельницькій обл. № 11/Т-107 від 18.10.99).

Троєрова Зінаїда Василівна, 1929 р., м. Ростов-на-Дону Ростовської обл. (Росія), росіянка. Проживала у м. Шепетівці, утриманка. У 1945 р. вислана разом з матір’ю в Новосибірську обл. Звільнена із спецпоселення 15.09.53. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Дов. УМВС № 11/Т-107 від 18.10.99).

Троєрова (Педошенко) Ніна Василівна, 1923 р., м. Шепетівка, росіянка, утриманка. У 1945 р. вислана разом з матір’ю в Новосибірську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Дов. УМВС у Хмельницькій обл. № 11/Т-107 від 18.10.99).

Троцюк Андрій Андрійович, 1904 р., с. Мирутин Славутського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Михайлючка, колгоспник. Заарештований 15.07.38. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС

Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 12.08.58. (П – 6524, архів УСБУ).

Троян Микита Костянтинович, 1911 р., с. Купине, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Вінницьким облвідділом ДПУ 01.07.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.04.98. (П – 5014, ДАХмО).

Троян Микола Іванович, 1905 р., с. Липівка Томашпільського р-ну Вінницької обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Заморочення, робітник керамзаводу. Заарештований 04.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38. засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.10.89. (П – 24877, архів УСБУ).

Троян Михайло Архипович, 1899 р., с.Купине,українець,малописьменний,колгоспник. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: шпигун, член «ПОВ», контрреволюційна діяльність. УДБ Шепетівського міськвідділу НКВС УРСР 10.03.39 справу припинено у зв'язку зі смертю заарештованого 28.12.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.01.99. (П – 2187, ДАХмО).

Трухан Ганна Павлівна, 1908 р., м. Овруч Житомирської обл., українка, освіта початкова. Проживала у м. Шепетівці, домогосподарка. Заарештована 19.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 02.09.38 позбавлена права проживання у 15-ти місцевостях на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 07.06.98. (П – 3451, ДАХмО).

Трухан Трохим Гнатович, 1895 р., с. Пище Пульменської вол. (Польща), українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, завскладом дорожньої транспортно-експедиційної контори. Заарештований 05.08.37. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою НКВС СРСР 02.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 27.05.58. (П – 6149, архів УСБУ).

Туницький Йосип Карлович, 1883 р., с. Кам'янка Славутського р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, десятник по будівництву. Заарештований 30.08.37. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.12.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.07.89. (П – 22788, ДАХмО).

Туринський Василь Трохимович, 1898 р., м. Шепетівка, українець, освіта початкова, телеграфіст. Заарештований 15.04.38. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.39 засуджений до розстрілу. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.03.59. (П – 7484, ДАХмО).

Туринськй Петро Трохимович, 1895 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, машиніст водокачки. Заарештований 16.05.38. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.09.57. (П – 5256, ДАХмО).

Туринський Роман Фомич, 1906 р., с. Хутір, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.12.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 03.02.32 з-під варти звільнений, позбавлений права проживання у 12-ти місцевостях на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.01.97. (П – 12511, архів УСБУ).

Турчинов Адольф Алоїзович, 1897 р., с. Западинці Красилівського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, механік по ремонту друкарських машинок. Заарештований 06.10.37. Звинувачення: зрада Батьківщини, контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 28.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 18.11.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.11.58. (П – 6986, архів УСБУ).

Турчинський Григорій Іванович, 1892 р., с. Орлинці, поляк, освіта початкова, їздовий райлікарні. Заарештований 19.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 08.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 23.01.65. (П – 15650, архів УСБУ).

Туча Володимир Петрович, 1904 р., с. Вересня Баранівського р-ну Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, оглядач вагонів. Заарештований 26.03.46. Звинувачення: зрада Батьківщини. Дорожнім відділом МДБ Вінницької залізниці 03.05.46 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.11.97. (П – 13217, архів УСБУ).

Тучемський Аркадій Петрович, 1893 р., с. Тесів Острозького р-ну Рівненської обл., українець, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, діловод поштового відділення. Заарештований 23.05.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 11.09.59. (П – 8090, архів УСБУ).

Тютюнник Ганна Пилипівна, 1904 р., с. Орлинці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Ленінградську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 10 від 28.07.92).

У

Ужв'юк Варнава Никифорович, 1885 р., с. Пліщин, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, робітник цукрозаводу. Заарештований 27.04.44. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.06.44 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.03.90. (П – 25409, архів УСБУ).

Ужв'юк Володимир Іванович, 1928 р., с. Пліщин, українець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 31 від 28.09.94).

Ужв'юк Ганна Іванівна, 1919 р., с. Пліщин, українка, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 31 від 28.09.94).

Ужв'юк Іван Никифорович, 1899 р., с. Пліщин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.09.94, спр. № 31).

Ужв'юк Пелагія Федотівна, 1897 р., с. Пліщин, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана у Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 31 від 28.09.94).

Ужв'юк Тетяна Іванівна, 1926 р., с. Пліщин, українка, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 31 від 28.09.94).

Узлюк Олександр Іванович, 1900 р., с. Лавринівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.09.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Грицівським райвідділом НКВС 17.10.36 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.08.98. (П – 2615, ДАХмО).

Українець Григорій Карпович, 1914 р., с. Нова Попелюха Піщанського р-ну Вінницької обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, чистильник паровозних топок ст. Шепетівка. Заарештований 27.02.53. Звинувачення: антирадянська агітація. Лінійним судом Вінницької залізниці 17.04.53 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Звільнений 15.08.56. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.05.91. (П – 26363, архів УСБУ).

Улида Василь Михайлович, 1905 р., с. Блиновщина Гродненського пов., українець, малописьменний. Проживав у с. Рудня-Новенька, наймит. Заарештований 11.06.27. Звинувачення: контрабанда, нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ОДПУ 11.11.27 висланий на Урал на 3 роки. По амністії строк скорочено на ¼. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.10.93. (П – 28818, архів УСБУ).

Ульмер Еріх Якович, 1900 р., с. Дубіївка, німець, малописьменний. Проживав у с. Михайлючка, робітник фаянсового заводу. Заарештований 07.12.34. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Українського ВО 13.05.35 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований Пленумом Верховного Суду СРСР 07.06.62. (П – 11599, архів УСБУ).

Уманець Макар Антонович, 1909 р., с. Траулин, українець, малописьменний, стрілочник ст. Шепетівка. Заарештований

15.10.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Лінійним судом Південно-Західної залізниці 13.01.37 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований Пленумом Верховного Суду СРСР 24.05.61. (П – 773, архів УСБУ).

Урбанович Аделя Степанівна, 1923 р., с. Хутір, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5480, архів УМВС).

Урбанович Анатолій Степанович, 1930 р., с. Хутір, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 15.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5480, архів УМВС).

Урбанович Вікентій Степанович, 1931 р., с. Хутір, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 15.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5481, архів УМВС).

Урбанович Владислав Владиславович, 1927 р., с. Хутір, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 17.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5032, архів УМВС).

Урбанович Владислав Йосипович, 1895 р., с. Хутір, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5032, архів УМВС).

Урбанович Гнат Йосипович, 1897 р., с. Хутір, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.01.38. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.05.89. (П – 18088, архів УСБУ).

Урбанович Іван Варфоломійович, 1884 р., с. Хутір, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Трійкою Шепетівського РВК 18.11.33 як неблагонадійний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3105, архів УМВС).

Урбанович Іван Семенович, с. Хутір, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Луганську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27 від 21.04.94).

Урбанович Казимир Вікторович, 1931 р., с. Хутір, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з матір'ю в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 10.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5482, архів УМВС).

Урбанович Людвіга Іванівна, 1894 р., с. Хутір, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5480, архів УМВС).

Урбанович Марія Іванівна, 1934 р., с. Хутір, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Луганську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27 від 21.04.94).

Урбанович Олександр Степанович, 1927 р., с. Хутір, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5480, архів УМВС).

Урбанович Розалія Владиславівна, 1925 р., с. Хутір, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5032, архів УМВС).

Урбанович Степан Йосипович, 1892 р., с. Хутір, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5480, архів УМВС).

Урбанович Франя Іванівна, 1931 р., с. Хутір, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Луганську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27 від 21.04.94).

Урбанович Франя Степанівна, 1925 р., с. Хутір, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5480, архів УМВС).

Урбанович Юзефа Василівна, 1904 р., с. Хутір, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Луганську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27 від 21.04.94).

Урбанович Юзефа Францівна, 1927 р., с. Хутір, полька, малописьменна, колгоспниця.

За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 14.06.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 26.05.53. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 157, архів УМВС).

Урбанович Яніна Іванівна, 1919 р., с. Хутір, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. Трійкою Шепетівського РВК 18.11.33 вислана разом з батьком у біломорсько-балтійські табори. 25.09.37 втекла із труд. поселення. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3105, архів УМВС).

Усатюк Євгенія Григорівна, 1908 р., с. Пліщин, українка, малописьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 26.03.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 03.07.53. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1918, архів УМВС).

Усов Федір Дмитрович, 1893 р., м. Стародуб Орловської обл. (Росія), росіянин, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, бухгалтер облспоживспілки. Заарештований 08.03.38. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Особливою нарадою НКВС СРСР 17.10.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.05.98. (П – 4411, ДАХмО).

Устиловський Петро Леонтійович, 1923 р., с. Климентовичі, українець, освіта початкова, без визначених занять. Заарештований 17.05.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Ковельської залізниці 10.06.44 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.07.44. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.07.95. (П – 29313, архів УСБУ).

Устич Агафія Климівна, 1891 р., с. Білокриниччя, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в Житомирську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 22 від 25.11.93).

Устич Григорій Терентійович, 1890 р., с. Савичі, українець, малописьменний, пожежний охоронник воєнбуду. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: шпигунство, член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 24.03.59. (П – 7368, архів УСБУ).

Устич Степан Терентійович, 1882 р., с. Савичі, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, робітник цегельного заводу. Заарештований 20.12.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 26.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 07.12.58. (П – 7031, архів УСБУ).

Устюков Петро Андрійович, 1899 р., с. Зубово Касімовського р-ну Рязанської обл. (Росія), росіянин, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, без визначених занять. Заарештований 07.10.26. Звинувачення: контрабанда. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 08.03.27 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.03.92. (П – 27576, архів УСБУ).

Ущук Уліян Антонович, 1909 р., с. Пиляї, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 10.10.37. Звинувачення: терористичні дії. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 14.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.08.89. (П – 19666, архів УСБУ).

Ф

Фабрицька (Блонська) Катерина Карлівна, 1920 р., м. Шепетівка, полька, утриманка. Вислана разом з батьком з прикордонної зони. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. міськкомісії № 10 від 06.07.93, спр. № 18/1).

Фадєєв Іван Олександрович, 1893 р., с. Ніколаєвка Темніковського пов. Тамбовської обл. (Росія), росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, старший оглядач вагоно-ремонтного пункту. Заарештований 28.10.37. Звинувачення: шпигунство, саботаж. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.02.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.08.59. (П – 11084, ДАХмО).

Файнер Абрам Мендельович, 1904 р., м. Шепетівка, єврей, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 27.10.41. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Військтрибуналом 296-ї стрілецької дивізії 13.11.41 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 27.07.90. (П – 25755, архів УСБУ).

Файт Антон Йосипович, 1911 р., м. Шепетівка, поляк, освіта початкова, сезонний робітник. Заарештований 24.05.38. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.09.57. (П – 5256, ДАХмО).

Файт Іван Йосипович, 1870 р., с. Кртечовіци (Чехословаччина), чех, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, робітник цукрозаводу. Заарештований 15.12.37. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.01.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 12.12.59. (П – 8855, ДАХмО).

Файт Людвіг Йосипович, 1905 р., м. Шепетівка, поляк, освіта початкова, робітник артілі. Заарештований 24.05.38. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.09.57. (П – 5256, ДАХмО).

Федоришин Павло Савович, 1907 р., с. Голосків Летичівського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Михайлючка, обхідник колії. Заарештований 15.02.46. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою МВС СРСР 25.07.46 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.03.90. (П – 25376, архів УСБУ).

Федоришина Аделія Якубівна, 1901 р., с. Михайлючка, німкеня, неписьменна, колгоспниця. У 1945 р. як неблагонадійний елемент вислана в Новосибірську обл. Звільнена із спецпоселення 28.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5617, архів УМВС).

Федоров Василь Федорович, 1899 р., м. Харків, українець, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, старший агроном окружної земельної управи. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: шкідництво, здійснення теракту, контрреволюційна діяльність. Верховним Судом СРСР 27.12.37 засуджений на 20 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований Верховним Судом СРСР 19.02.59. (П – 7189, архів УСБУ).

Федоровська (Рапацевич) Романія Михайлівна, 1932 р., с. Сенігів, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 25 від 18.02.94).

Федорович Броніслав Петрович, 1908 р., с. Кошелівка Красиліського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, автомеханік. Заарештований 01.06.36. Звинувачення: член «ПОВ», шкідник, диверсант. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.04.58. (П – 6122, архів УСБУ).

Федорович Марія Антонівна, 1897 р., с. Хутір, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5485, архів УМВС).

Федорович Марія Йосипівна, 1924 р., с. Хутір, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з матір'ю в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5485, архів УМВС).

Федорович Франя Йосипівна, 1936 р., с. Хутір, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з матір'ю в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 03.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5485, архів УМВС).

Федорчук Михайло Корнійович, 1910 р., с. Плесна, українець, малописьменний, робітник цукрозаводу. Заарештований 27.03.50. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою МДБ СРСР 05.08.50 висланий у Красноярський край. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 12.04.90. (П – 25789, архів УСБУ).

Федорчук Опанас Федорович, 1884 р., с. Корчик, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 29.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.89. (П – 24191, ДАХмО).

Федчук Андрій Онуфрійович, 1891 р., с. Залаззя Любешівського р-ну Волинської обл., українець, неписьменний. Проживав у с. Рудня-Новенька, їздовий колгоспу. Заарештований 17.02.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 01.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок

виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.07.59. (П – 7904, ДАХмО).

Фердман Йосип Давидович, 1899 р., с. Корниця Білогірського р-ну, єврей, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, головний бухгалтер цегельного заводу. Заарештований 11.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Шепетівською оперслідгрупою НКВС 30.11.37 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.07.98. (П – 2464, архів УСБУ).

Фесенюк Микола Іванович, 1891 р., м. Шепетівка, українець, освіта початкова, секретар поштово-телеграфної контори. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.08.58. (П – 6623, архів УСБУ).

Фесенюк Олександр Йосипович, 1878 р., м. Шепетівка, українець, освіта початкова, шляховий майстер. Заарештований 02.11.37. Звинувачення: шпигунство, диверсія. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.12.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П – 22727, архів УСБУ).

Фесенюк Олексій Іванович, 1894 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, касир-рахівник «Ушосдору». Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.11.89. (П – 21393, архів УСБУ).

Філімонов Олександр Олександрович, 1891 р., с. Староведенське В’ятської губ. (Росія), росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, тесля цукрозаводу. Заарештований 23.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 05.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.12.60. (П – 10026, архів УСБУ).

Філінський Антон Войцехович, 1890 р., с. Сусли Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Хмелівка, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.98. (П – 15306, архів УСБУ).

Філінський Йосип Олександрович, 1890 р., с. Велика Медведівка, поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, робітник лістрансгоспу. Заарештований 27.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.05.89. (П – 18974, архів УСБУ).

Філіпович Йосип Мартинович, 1890 р., с. Городище, поляк, малописьменний, чорнороб цукрозаводу. Заарештований 30.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 25.01.61. (П – 10250, архів УСБУ).

Філонець Віра Адамівна, 1925 р., с. Михайлючка, полька, утриманка. У 1933 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 20 від 21.08.93).

Філонець Іван Євсейович, 1897 р., с. Новичі, українець, освіта початкова, старший конюх колгоспу. Заарештований 22.09.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 20.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.10.59. (П – 8512, архів УСБУ).

Філонов Юрій Степанович, 1887 р., с. Хролин, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 11.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.10.89. (П – 21059, ДАХмО).

Фінк Єлизавета Фрідріхівна, 1912 р., с. Михайлючка, німкеня, неписьменна, домогосподаока. У 1945 р. як неблагонадійний елемент вислана в Новосибірську обл. Звільнена із спецпоселення 09.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5594, архів УМВС).

Фінкельштейн Михайло Юхимович, 1905 р., м. Одеса, єврей, малописьменний.

Проживав у м. Шепетівці, начальник політвідділу ст. Шепетівка. Заарештований 13.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Верховним Судом СРСР 27.09.38 засуджений на 12 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Верховним Судом СРСР 03.06.40 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.02.97. (П – 13377, архів УСБУ).

Фішбейн Ісаак Йосипович, 1906 р., с. Костянець Старокостянтинівського р-ну, єврей, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, директор громадського харчування військторгу. Заарештований 15.05.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П – 22338, архів УСБУ).

Фішер Євгенія Іванівна, 1914 р., с. Мальованка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 29 від 29.06.94).

Фішер Зоня Рудольфівна, 1934 р., с. Мальованка, німкеня, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 29 від 29.06.94).

Фішер Іван Улянович, 1914 р., с. Мальованка, українець, освіта середня, без визначених занять. Заарештований 10.04.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Вінницької обл. 07.09.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.09.97. (П – 30275, архів УСБУ).

Фішер Карл Юліусович, 1926 р., с. Михайлючка, німець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.09.01, спр. № 64).

Фішер Октавія Йосипівна, 1887 р., с. Михайлючка, німкеня, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 64 від 27.09.01).

Фішер Петро Юліусович, 1920 р., с. Михайлючка, німець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 64 від 27.09.01).

Фішер Роза Юліусівна, 1919 р., с. Михайлючка, німкеня, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 64 від 27.09.01).

Фішер Рудольф Християнович, 1906 р., с. Мальованка, німець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 29 від 29.06.94).

Фішер Юліус Християнович, 1884 р., с. Михайлючка, німець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 64 від 27.09.01).

Фішбух Августа Уліянівна, 1898 р., с. Дубіївка, німкеня, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана на Урал. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 25 від 18.02.94).

Фішбух Вільгельм Густавович, 1930 р., с. Дубіївка, німець, утриманець. У 1930 р. висланий разом з батьками на Урал. Звільнений із спецпоселення 19.07.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1711, архів УМВС).

Фішбух Густав Михайлович, 1870 р., с. Дубіївка, німець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий на Урал. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 25 від 18.02.94).

Фішбух Оскар Густавович, 1928 р., с. Дубіївка, німець, утриманець. У 1930 р. висланий разом з батьками на Урал. Звільнений із спецпоселення 19.07.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1712, архів УМВС).

Фіяльчук Максим Улянович, 1898 р., с. Майдан-Лабунь, українець, освіта початкова. Проживав у с. Заморочення, селянин-одноосібник. Заарештований 11.05.31. Звинувачення: антирадянська агітація, контрреволюційна діяльність. Славутським прикордонним загоном ДПУ УРСР 12.09.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.05.98. (П – 4912, ДАХмО).

Флейтман Григорій (Герш) Самійлович, 1902 р., м. Ізяслав, єврей, освіта незакінчена вища, член ВКП(б) до 1936 р. Проживав у м. Шепетівці, вчитель. Заарештований 04.09.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 13.05.37 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.04.58. (П – 6107, архів УСБУ).

Флікоп Ісаак Зіновійович, 1895 р., смт Гриців, єврей, освіта середня, вчитель. Заарештований 21.11.32. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 05.04.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Звільнений 29.03.36. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.05.89. (П – 17846, архів УСБУ).

Флярковська Євгенія Володимирівна, 1927 р., с. Круглик, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 28 від 26.05.94).

Флярковська Лідія Володимирівна, 1929 р., с. Круглик, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 28 від 26.05.94).

Флярковська Олена Іванівна, 1900 р., с. Круглик, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 28 від 26.05.94).

Флярковський Броніслав Володимирович, 1928 р., с. Круглик, поляк, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 28 від 26.05.94).

Флярковський Володимир Фердинандович, 1895 р., с. Круглик, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 28 від 26.05.94).

Фойна В'ячеслав Костянтинович, 1927 р., с. Мокіївці, поляк, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір'ю за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 7312, архів УСБУ).

Фойна Костянтин Аполлонович, 1895 р., с. Двірець Ізяславського р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Мокіївці, коваль МТС. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: антирадянська діяльність, шкідництво. НКВС і Прокурором СРСР 10.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 13.02.59. (П – 7312, архів УСБУ).

Фойна Мечислав Костянтинович, 1928 р., с. Білопіль, поляк, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір'ю в м. Дніпропетровськ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27 від 21.04.94).

Фойна Регіна Костянтинівна, 1930 р., с. Білопіль, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір'ю в м. Дніпропетровськ. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 21.04.94, спр. № 27).

Фойна (Фойн) Станіслав Аполлонович, 1910 р., с. Соснівочка Білогірського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Мокіївці, тракторист МТС. Заарештований 15.05.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун, диверсант, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.02.59. (П – 7146, архів УСБУ).

Фойна Франя Карлівна, 1905 р., с. Білопіль, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в м. Дніпропетровськ. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 27 від 21.04.94).

Фолькман Ергард Фердінандович, 1907 р., с. Городнявка, німець, освіта початкова, робітник маслозаводу. Заарештований 26.12.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 27-28.02.34 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.04.89. (П – 17259, ДАХмО).

Фомичьов Іван Семенович, 1907 р., с. Фронопіль Брест-Литовського пов., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, заливальник букси депо ст. Шепетівка. Заарештований 23.05.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Лінійним судом Південно-Західної залізниці 05.03.39 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.06.91. (П – 26697, архів УСБУ).

Форманчук Василь Михайлович, 1927 р., с. Корчик, українець, утриманець. У 1931 р. висланий разом з батьками у Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 24 від 25.01.94).

Форманчук Володимир Михайлович, 1929 р., с. Корчик, українець, утриманець. У 1931 р. висланий разом з батьками в Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 24 від 25.01.94).

Форманчук Йосип Захарович, 1896 р., с. Корчик, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 22.09.44. Звинувачення: зрада Батьківщини, антирадянська агітація. Берездівським РВ НКДБ 27.10.44 справу припинено у зв'язку зі смертю заарештованого. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.98. (П – 373, архів УСБУ).

Форманчук Марія Михайлівна, 1925 р., с. Корчик, українка, утриманка. У 1931 р. вислана разом з батьками в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 24 від 25.01.94).

Форманчук Михайло Захарович, 1899 р., с. Корчик, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.04.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР висланий на 3 роки на Урал. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.08.90. (П – 12894, архів УСБУ).

Форманчук Наталія Михайлівна, 1923 р., с. Корчик, українка, утриманка. У 1931 р. вислана разом з батьками у Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 24 від 25.01.94).

Форманчук Оксана Прокопівна, 1901 р., с. Корчик, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як неблагонадійний елемент вислана у Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 24 від 25.01.94).

Фослер Надія Остапівна, 1919 р., с. Траулин, німкеня, освіта початкова, домогосподарка. У 1945 р. як особа німецької національності вислана в Новосибірську обл. Звільнена із спецпоселення 01.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5662, архів УМВС).

Фоут Отто Юліусович, 1906 р., кол. Фрідріхівка Баранівського р-ну Житомирської обл., німець, малописьменний. Проживав у с. Михайлючка, тесля керамзаводу. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 22.05.65. (П – 15713, архів УСБУ).

Фохт Володимир Андрійович, 1898 р., с. Новосілка Ізяславського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Конотоп, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 висланий на 3 роки у Казахстан. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.12.97. (П – 14804, архів УСБУ).

Фохт Павло Андрійович, 1909 р., с. Новосілка Ізяславського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Конотоп, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 висланий на 3 роки у Казахстан. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.12.97. (П – 14804, архів УСБУ).

Франковська Леонтина Антонівна, 1902 р., с. Судилків, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 11 від 23.09.92).

Франковський Леонтій Михайлович, 1929 р., с. Судилків, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 11 від 23.09.92).

Франковський Михайло Володимирович, 1895 р., с. Судилків, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 11 від 23.09.92).

Франковський Степан Михайлович, 1912 р., с. Судилків, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 11 від 23.09.92).

Франковський Цезар Михайлович, 1930 р., с. Судилків, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Харківську обл.

Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 11 від 23.09.92).

Франчук Віктор Олександрович, 1883 р., м. Кам'янець-Подільський, українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, касир шляхоексплуатаційної дільниці 653. Заарештований 29.03.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 14.08.37 засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.01.99. (П – 2193, архів УСБУ).

Франчук Олександра Афанасіївна, 1919 р., с. Підлісся Красилівського р-ну, українка, неписьменна. Проживала у м. Шепетівці, домогосподарка. Заарештована 15.06.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКДБ Кам'янець-Подільської обл. 30.09.44 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 12.08.98. (П – 133, архів УСБУ).

Френзель Ушер Мендельович, 1903 р., с. Вербівці, єврей, малописьменний, член ВКП(б) з 1930 р. по 1938 р., військовослужбовець. Заарештований 20.09.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Військтрибуналом Московського ВО 01.12.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 11333, архів УСБУ).

Фроль Фелікса Йосипівна, 1902 р., с. Кам'янка Славутського р-ну, полька, малописьменна. Проживала на ст. Шепетівка, без визначених занять. Заарештована 13.12.37. Звинувачення: шпигунство, антирадянська агітація. НКВС СРСР 16.04.38 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітована військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.90. (П – 25790, архів УСБУ).

Фрунзе Марія Іванівна, 1890 р., с. Суховляни Гродненської губ. (Польща), білоруска, малописьменна. Проживала у с. Старі Бейзими, колгоспниця. Заарештована 17.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 16.01.38 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована президією Хмельницького облсуду 15.11.58. (П – 6944, архів УСБУ).

Фурманець Омелян Іванович, 1882 р., с. Коськів, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 25.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.89. (П – 23720, архів УСБУ).

Фучек Франц Антонович, 1892 р., Чехословаччина (Моравія), чех, освіта початкова. Проживав у с. Бронники, десятник лісорозробок. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. НКВС СРСР 16.12.37 засуджений до розстрілу. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 25.05.89. (П – 21599, ДАХмО).

Х

Хайновська Олена Олександрівна, 1897р., с. Траулин, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована УМВС у Хмельницькій обл. 06.07.97. (Ріш. райкомісії).

Хайновська Стефанія Антонівна, 1924 р., с. Траулин, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована УМВС у Хмельницькій обл. 06.07.97. (Ріш. райкомісії).

Хайновський Антон Болеславович, 1898 р., с. Хайнова Гродненської губ., поляк, малописьменний. Проживав у с. Траулин, чорнороб на будівництві залізниці. Заарештований 26.06.37. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 19.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.09.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.05.62. (П – 10035, архів УСБУ).

Ханевич Петро Трохимович, 1900 р., с. Астюкевичі Мінської губ. (Білорусь), білорус, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, заступник директора облконтори «Головавтотракгородеталь» у м. Проскурові. Заарештований 11.05.38. Звинувачення: член «ПОВ», шкідник. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6618, ДАХмО).

Харусь Микола Маркіянович, 1898 р., смт Гриців, українець, освіта початкова, службовець. Заарештований 21.06.27. Звинувачення: антирадянська агітація. Шепетівським окрвідділом ДПУ 09.08.27 справу припинено. Реабілітований прокуратурою

Хмельницької обл. 31.03.98. (П – 10400, архів УСБУ).

Харченко Григорій Архипович, 1918 р., ст. Березань Київської обл., українець, освіта середня. Проживав у с. Заморочення, майстер механічного цеху керамзаводу. Заарештований 17.08.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 05.12.36 засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на один рік. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 27.03.64. (П – 16052, архів УСБУ).

Харченко Дмитро Андрійович, 1900 р., с. Дубинка Київської обл., українець, освіта середня, член ВКП(б) до 1938 р. Поживав у смт Гриців, директор МТС. Заарештований 10.07.38. Звинувачення: шкідництво, контрреволюційна діяльність. Кам'янець-Подільською облпрокуратурою 28.05.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.02.97. (П – 3774, ДАХмО).

Харченко Самуїл Васильович, 1900 р., с. Заріччя, українець, освіта початкова. Проживав у с. Вербівці, лісотехнік. Заарештований 08.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.11.57. (П – 5250, архів УСБУ).

Харчук Василь Іванович, 1897 р., с. Кустин Рівненської обл., українець, малописьменний, член ВКП(б) до 1936 р. Проживав у с. Судилків, тракторист МТС. Заарештований 04.09.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 15.01.37 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 18.01.45. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 19.01.57. (П – 13515, архів УСБУ).

Харчук Герасим Дмитрович, 1899 р., с. Велика Медведівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 11.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 15.10.47. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 22.08.64. (П – 15532, ДАХмО).

Хацаюк Ганна Яківна, с. Вишневе, українка, утриманка. У 1931 р. вислана разом з батьками в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 14 від 25.02.93).

Хацаюк Йосип Олексійович, 1880 р., с. Марківці, українець, освіта початкова. Проживав у с. Старі Бейзими, селянин-одноосібник. Заарештований 25.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.11.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.10.59. (П – 8569, ДАХмО).

Хацаюк Марія Олексіївна, с. Вишневе, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як неблагонадійний елемент вислана в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 14 від 25.02.93).

Хацаюк Пилип Захарович, 1881 р., с. Марківці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край на 3 роки умовно. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.97. (П – 14530, архів УСБУ).

Хацаюк Степан Гнатович, 1896 р., с. Марківці, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лавринівці, колгоспник. Заарештований 13.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 05.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 28.11.59. (П – 8628, ДАХмО).

Хацаюк Стратон Антонович, 1908 р., с. Марківці, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 20.04.42. Звинувачення: недонесення про достовірно відомий злочин, антирадянська агітація. Військтрибуналом 25-ї окремої стрілецької бригади 07.05.42 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 7152, архів УСБУ).

Хацаюк Трохим Георгійович, 1872 р., с. Марківці, українець, малописьменний, без визначених занять. Заарештований 16.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Уповноваженим ВШТВ ОДПУ ст. Жмеринка 26.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.02.98. (П – 15193, ДАХмО).

Хацаюк Яків Карпович, 1888 р., с. Вишневе, українець, малописьменний,

селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий в Іркутську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 14 від 25.02.93).

Химич Емілія Юліанівна, с. Михайлючка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 20 від 21.08.93).

Хлонь Євгенія Василівна, 1926 р., с. Купине, українка, освіта неповна середня, колгоспниця. Заарештована 18.03.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам’янець-Подільської обл. 05.07.48 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ. УДБ УРСР Хмельницької обл. 17.08.54 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 14.06.91. (П – 4273, ДАХмО).

Хмарук Олександр Григорович, 1903 р., с. Хотень Другий Ізяславського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, пожежний інспектор. Заарештований 04.04.38. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. Заступником облпрокурора по спецсправах 01.04.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.06.98. (П – 3764, ДАХмО).

Хмелевський Микола Олександрович, 1899 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, конторник цукрозаводу. Заарештований 06.11.21. Волинською ГубЧК 31.12.21 засуджений до розстрілу. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.12.93. (П – 28876, архів УСБУ).

Хмиз Василь Яковлевич, 1886 р., с. Мокіївці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 06.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 05.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.09.89. (П – 20731, ДАХмО).

Ходак Марія Прокопівна, 1923 р., с. Червоний Цвіт, українка, малописьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 21.02.48 вислана за межі України на 8 років. Особливою нарадою МВС СРСР 21.10.49 за втечу зі спецпоселення засуджена на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнена із спецпоселення 28.10.53. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1944, архів УМВС).

Ходаківська Євгенія Іванівна, 1919 р., с. Цмівка, українка, утриманка. У 1937 р. вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3261, ДАХмО).

Ходаківська Надія Іванівна, 1920 р., с. Цмівка, українка, утриманка. У 1937 р. вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3261, ДАХмО).

Ходаківський Антон Іванович, 1911 р., с. Круглик, українець, малописьменний. Проживав у с. Цмівка, вантажник. Заарештований 29.05.33. Звинувачення: шпигунство. Трійкою колегії ДПУ УРСР 14.09.33 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П – 22903, архів УСБУ).

Ходаківський Дмитро Іванович, 1913 р., с. Корчик, українець, освіта початкова. Проживав у с. Цмівка, робітник цегельного заводу. Заарештований 24.05.33. Звинувачення: шпигунство. Трійкою колегії ДПУ УРСР 14.09.33 висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П – 22903, архів УСБУ).

Ходаківський Іван Миколайович, 1875 р., с. Круглик, українець, неписьменний. Проживав у с. Цмівка, робітник Бердичівського шкірзаводу. Заарештований 02.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 25.09.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.06.98. (П – 3261, ДАХмО).

Ходаківський Йосип Іванович, 1909 р., с. Цмівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 24.05.33. Звинувачення: шпигунство. Трійкою колегії ДПУ УРСР 14.09.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П – 22903, архів УСБУ).

Хоронжук-Ворощук Петро Миколайович, 1882 р., с. Хутір, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.08.89. (П – 20052, архів УСБУ).

Храпкін Юхим Андрійович, 1880 р., с. Курники Тиврівського р-ну Вінницької обл., росіянин, малописьменний. Проживав

у м. Шепетівці, каменяр цукрозаводу. Заарештований 20.07.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 07.12.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований Генеральною Прокуратурою України 30.08.93. (П – 28750, архів УСБУ).

Христюк Василь Федорович, 1888 р., с. Рудня-Новенька, українець, малописьменний, тесля у лісництві. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.07.89. (П – 18560, архів УСБУ).

Христюк Микола Федорович, 1880 р., с. Луковецька Дача, українець, освіта початкова. Проживав у с. Червоний Цвіт, коваль колгоспу. Заарештований 02.05.47. Звинувачення: зносини з іноземною державою, антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 27.04.48 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.10.91. (П – 26978, архів УСБУ).

Худякова Ольга Єрофіївна, 1923 р., с. Судилків, українка, освіта середня. Проживала у м. Шепетівці, касир головного буфету ст. Шепетівка. Заарештована 28.05.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Житомирського гарнізону 12.07.46 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітована Генеральною Прокуратурою України 26.08.93. (П – 28744, архів УСБУ).

Ц

Цадо Едмунд Людвігович, 1912 р., с. Михайлючка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 25 від 18.02.94).

Цадо Зінаїда Оттівна, 1925 р., с. Михайлючка, німкеня, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Звільнена із спецпоселення в 1954 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 861, архів УМВС).

Цапок Тетяна Никифорівна, 1893 р., м. Шепетівка, українка, малописьменна, робітниця. Як неблагонадійний елемент вислана у м. Бердичів Житомирської обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 7 від 28.06.95 міськкомісії, спр. № 19/4).

Царецька Гільда Андріївна, 1911 р., с. Михайлючка, німкеня, неписьменна, колгоспниця. У 1945 р. як особа німецької національності вислана в Молотовську обл. Звільнена із спецпоселення 24.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 860, архів УМВС).

Царецька Лідія Іванівна, 1925 р., с. Михайлючка, німкеня, освіта початкова, домогосподарка. У 1945 р. як особа німецької національності вислана у Молотовську обл. Звільнена із спецпоселення 13.12.55. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 859, архів УМВС).

Царецький Борис Іванович, 1928 р., с. Михайлючка, німець, освіта початкова, селянин-одноосібник. У 1945 р. як особа німецької національності висланий у Молотовську обл. Звільнений із спецпоселення 24.01.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 858, архів УМВС).

Царик Кирило Іванович, 1907 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, без визначених занять. Заарештований 23.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 05.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.12.60. (П – 10026, архів УСБУ).

Царик Петро Іванович, 1903 р., м. Шепетівка, українець, освіта початкова, охоронець лісозаводу. Заарештований 22.05.51. Звинувачення: зрада Батьківщини, антирадянська агітація. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 18.07.51 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Комісією по перегляду слідчих справ у Хмельницькій обл. 14.12.54 звинувачення перекваліфіковано на зносини з іноземною державою з контрреволюційною метою, строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 18.05.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.03.92. (П – 27610, архів УСБУ).

Царук-Коломієць Андрій Дмитрович, 1904 р., с. Купине, українець, малописьменний. Проживав у с. Судилків, колгоспник. Заарештований 22.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 22.11.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 15.01.60. (П – 8911, ДАХмО).

Царук-Коломієць Олександр Якович, 1910 р., с. Купине, українець, малописьменний, вантажник. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 22.11.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 15.01.60. (П – 8911, ДАХмО).

Царук-Коломієць Петро Якович, 1912 р., с. Купине, українець, малописьменний, вантажник. Заарештований 28.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 22.11.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 15.01.60. (П – 8911, ДАХмО).

Целінковський Микола Мар'янович, 1911 р., с. Сенігів, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», шкідник, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.04.59. (П – 7490, ДАХмО).

Цембарук Сидір Васильович, 1897 р., с. Лавринівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.02.98. (П – 14987, архів УСБУ).

Цесенштейн Ісак Бенціонович, 1880 р., смт Гриців, єврей, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, адвокат. Заарештований 28.06.41. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою НКВС СРСР 23.05.42 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.90. (П – 25787, архів УСБУ).

Цехановський Мар'ян Віталійович, 1910 р., с. Цмівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Вінницьким облвідділом ДПУ 17.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.04.98. (П – 5014, ДАХмО).

Цехановський Станіслав Робертович, 1909 р., с. Цмівка, поляк, малописьменний, робітник 12-ї дистанції колії ст. Шепетівка. Заарештований 15.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.08.89. (П – 19340, архів УСБУ).

Цибульська Харитина Тихонівна, 1894 р., с. Велика Шкарівка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана в Красноярський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 29 від 29.06.94,).

Цибульський Мефодій Максимович, 1886 р., с. Велика Шкарівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у Красноярський край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 29 від 29.06.94).

Цибульський Федір Савич, 1898 р., с. Велика Шкарівка, українець, малописьменний. Проживав у с. Курганівка, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 30.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Циган Антон Йосипович, 1921 р., м. Шепетівка, поляк, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір'ю у Вінницьку обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 1 від 24.05.94 міськкомісії, спр. № 4/4).

Циган Йосип Михайлович, 1890 р., с. Забороль Рівненської обл., поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, робітник цукрозаводу. Заарештований 22.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.10.38 у м. Хмельницькому. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.09.57. (П – 5256, ДАХмО).

Циган Марія Вікентіївна, 1900 р., м. Шепетівка, полька, малописьменна, робітниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана у Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 1 від 24.05.94 міськкомісії, спр. № 4/4).

Циган Петро Михайлович, 1886 р., м. Рівне, поляк, малописьменний. Проживав у

м. Шепетівці, конюх житлового кооперативу. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 17.04.59. (П – 7608, ДАХмО).

Циган Сигізмунд Йосипович, 1923 р., м. Шепетівка, поляк, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір'ю у Вінницьку обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 1 від 24.05.94 міськкомісії, спр. № 4/4).

Циганович Олександр Костянтинович, 1886 р., м. Червень Мінської обл. (Білорусь), білорус, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, машиніст паровозу. Заарештований 10.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація, боротьба проти революційного руху. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.08.89. (П – 19655, архів УСБУ).

Цимбалюк Петро Авксентійович, 1897 р., с. Новичі, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 02.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 20.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.10.59. (П – 8512, архів УСБУ).

Цілинський Станіслав Стефанович, 1908 р., с. Краснопіль Житомирської обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Заморочення, коваль керамзаводу. Заарештований 15.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність, диверсія. НКВС і Прокурором СРСР 09.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.11.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 13.08.60. (П – 9698, архів УСБУ).

Цілуйко Григорій Степанович, 1901 р., с. Карповичі Семенівського р-ну Чернігівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, машиніст поїздів. Заарештований 09.03.38. Звинувачення: шпигунство. Прокуратурою Південно-Західної залізниці 08.01.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.11.97. (П – 13370, ДАХмО).

Цурпалюк Андрій Кіндратович, 1894 р., с. Лавринівці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 12.09.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 28.03.37 засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.08.91. (П – 26865, архів УСБУ).

Ч

Чабан Михайло Федорович, 1883 р., с. Клишківці (Бессарабія), українець, малописьменний. Проживав на ст. Чотирбоки, начальник ст. Заарештований 14.03.33. Звинувачення: шпигунство, антирадянська агітація. Жмеринським дорожньо-транспортним відділом ОДПУ 16.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.01.98. (П – 12624, архів УСБУ).

Чаїнський Сава Іванович, 1898 р., с. Мокіївці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 12.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.09.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.04.61. (П – 10779, архів УСБУ).

Чайгуцька Євгенія Станіславівна, 1929 р., с. Рилівка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 23.10.96, спр. № 11/Ч-334).

Чайгуцька (Чайчуцька) Леонтина Казимирівна, 1896 р., с. Рилівка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована УМВС у Хмельницькій обл. 23.10.96. (Ріш. райкомісії).

Чайгуцька (Чайчуцька) Марія Станіславівна, 1924 р., с. Рилівка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована УМВС у Хмельницькій обл. 23.10.96. (Ріш. райкомісії).

Чайгуцька Марія Францівна, 1893 р., м. Новгород (Росія), чешка, освіта незакінчена середня. Проживала у с. Заморочення, домогосподарка. Заарештована 21.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 08.06.38 вислана в Казахстан на 5 років. Реабілітована президією Хмельницького облсуду 31.10.59. (П – 3669, архів УСБУ).

Чайгуцька (Чайчуцька) Розалія Станіславівна, 1927 р., с. Рилівка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована УМВС у Хмельницькій обл. 23.10.96. (Ріш. райкомісії).

Чайгуцький (Чайчуцький) Станіслав Павлович, 1886 р., с. Рилівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Казахстан. Реабілітований УМВС у Хмельницькій обл. 23.10.96. (Ріш. райкомісії).

Чайгуцький Цезар Улянович, 1895 р., с. Рилівка, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, механік цегельного заводу. Заарештований 09.08.37. Звинувачення: диверсія, контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 04.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.10.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 12.12.58. (П – 4920, архів УСБУ).

Чайка Дмитро Гнатович, 1909 р., с. Траулин, українець, малописьменний. Проживав у с. Новичі, колгоспник. Заарештований 02.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 20.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.10.59. (П – 8512, архів УСБУ).

Чайка Марія Семенівна, 1923 р., с. Траулин, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 26.04.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам’янець-Подільської обл. 26.05.48 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Комісією з перегляду слідчих справ 18.01.55 строк покарання зменшено до 7 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 14.02.96. (П – 25850, архів УСБУ).

Чайка Микола Сергійович, 1897 р., с. Траулин, українець, малописьменний, кочегар військбуду. Заарештований 20.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. УДБ НКВС Кам’янець-Подільської обл. 30.12.37 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.02.99. (П – 1383, архів УСБУ).

Чайка Олександр Степанович, 1917 р., с. Новичі, українець, освіта неповна середня, курсант школи санінструкторів. Заарештований 09.09.41. Звинувачення: зрада Батьківщини, теракт. Особливою нарадою НКВС СРСР 13.02.43 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.10.97. (П – 30385, архів УСБУ).

Чайковський Адольф Степанович, 1912 р., м. Шепетівка, поляк, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, майстер пневматичного обладнання. Заарештований 06.04.38. Звинувачення: антирадянська діяльність. Трійкою УНКВС Київської обл. 30.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 04.10.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 07.03.59. (П – 7583, ДАХмО).

Чайковський Віктор Григорович, 1890 р., с. Самчики Сарокостянтинівського р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Велика Шкарівка, колгоспник. Заарештований 24.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.03.60. (П – 8930, архів УСБУ).

Чайковський Павло Георгійович, 1893 р., м. Фастів Київської обл., українець, освіта вища, член КП(б)У з 1917 р. по 1938 р. Проживав у м. Шепетівці, начальник міськвідділу зв’язку. Заарештований 19.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Військколегією Верховного Суду СРСР 06.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 06.10.38 у м. Кам’янці-Подільському. Реабілітований військколегією Верховного Суду СРСР 06.04.57. (П – 4701, архів УСБУ).

Чайковський Роман Антонович, 1906 р., м. Шепетівка, поляк, освіта початкова, охоронник. Заарештований 27.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.09.57. (П – 5256, ДАХмО).

Чайковський Сигізмунд Антонович, 1908 р., м. Шепетівка, поляк, освіта початкова, робітник цукрозаводу. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.09.57. (П – 5256, ДАХмО).

Чайковський Франц Іванович, 1891 р., с. Великі Мацевичі Старокостянтинівського р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Березне, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом

ДПУ 25.03.30 як неблагонадійний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Чайчук Дмитро Харитонович, 1895 р., с. Рилівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 06.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 01.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.09.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.89. (П – 24110, архів УСБУ).

Чайчук Зосим Савович, 1877 р., с. Рилівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 28.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 11.07.59. (П – 8851, ДАХмО).

Чапалюк Василь Федорович, 1895 р., с. Городище, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.02.30. Звинувачення: теракт, антирадянська агітація. Трійкою колегії ДПУ УРСР 07.04.30 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.01. (П – 27524, ДАХмО).

Чапалюк Григорій Васильович, 1883 р., с. Городище, українець, малописьменний, робітник цукрозаводу. Заарештований 06.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 11.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.10.89. (П – 20938, ДАХмО).

Чашинський Адам Іванович, 1892 р., с. Лавринівці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 08.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Житомирським оперсектором ДПУ 25.05.31 справу припинено. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.12.97. (П – 14127, архів УСБУ).

Чашинський Казимир Францович, 1913 р., м. Шепетівка, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Білопіль, тракторист МТС. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 19.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.05.89. (П – 18177, архів УСБУ).

Черетянко Олександр Васильович, 1875 р., с. Рожична, українець, малописьменний. Проживав у с. Майдан-Лабунь, їздовий колгоспу. Заарештований 24.04.38. Звинувачення: шпигунство, антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.08.59. (П – 8042, архів УСБУ).

Черкас Емілія Мартинівна, 1901 р., м. Шепетівка, полька, малописьменна, домогосподарка. Заарештована 16.06.21. Волинською ГубЧК 31.12.21 засуджена до розстрілу. Дані про виконання вироку відсутні. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 16.12.93. (П – 28876, архів УСБУ).

Черкас Іван Йосипович, 1908 р., м. Шепетівка, поляк, освіта початкова, кандидат у члени ВКП(б) з 1932р. по 1938 р., машиніст лісозаводу. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.06.58. (П – 6466, архів УСБУ).

Чернишов Ілля Петрович, 1888 р., хут. Олейников Стародубського пов. (Росія), українець, малописьменний. Проживав у с. Корчик, селянин-одноосібник. Заарештований 21.05.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 26.08.32 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.10.97. (П – 13272, архів УСБУ).

Чернієвський Іван Йосипович, 1906 р., с. Мальованка, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 21.02.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 25.07.59. (П – 8035, архів УСБУ).

Чернов Василь Васильович, 1889 р., с. Перебори Савинського р-ну Івановської обл. (Росія), росіянин, освіта початкова, член ВКП(б) до 1937 р. Проживав у м. Шепетівці, директор Шепетівського лісозаводу. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: шкідництво, антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований

президією Хмельницького облсуду 17.10.59. (П – 8575, архів УСБУ).

Чернушич Григорій Максимович, 1908 р., с. Траулин, українець, освіта початкова, вантажник на залізниці. Заарештований 18.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.05.61. (П – 10812, архів УСБУ).

Чернушич Зіновій Григорович, 1904 р., с. Судилків, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 12.03.82. (П – 16833, архів УСБУ).

Чернушич Фадей Йосипович, 1903 р., с. Лозичне, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.01.60. (П – 9096, ДАХмО).

Чернушич Федір Павлович, 1890 р., с. Судилків, українець, малописьменний, десятник ліспромгоспу. Заарештований 05.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 01.11.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.01.59. (П – 7260, архів УСБУ).

Чернявка Іван Іванович, 1905 р., с. Кривин Славутського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Климентовичі, сторож хлібозаводу. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 02.08.68. (П – 16397, архів УСБУ).

Черняк Андрій Сергійович, 1907 р., с. Траулин, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 24.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. УДБ УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 30.12.37 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.02.99. (П – 1383, архів УСБУ).

Черняк Володимир Гнатович, 1899 р., м. Шепетівка, українець, освіта початкова, технік міськконтори зв'язку. Заарештований 15.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.07.58. (П – 6569, ДАХмО).

Чеховський Сава Сильвестрович, 1907 р., с. Онишківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.10.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 09.02.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.06.97. (П – 12361, ДАХмО).

Чечель Микола Васильович, 1899 р., м. Смоленськ (Росія), українець, освіта вища. Проживав у м. Шепетівці, теплотехнік цукрозаводу. Заарештований 03.06.44. Звинувачення: зносини з іноземною державою, антирадянська агітація. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.44 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 13.04.90. (П – 25519, архів УСБУ).

Чиж Едуард Феліксович, 1903 р., с. Лавринівці, поляк, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 31.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 26.05.58. (П – 6130, архів УСБУ).

Чиж Казимир Францович, 1900 р., с. Лавринівці, поляк, малописьменний. Проживав у с. Михайлючка, помічник рахівника колгоспу. Заарештований 20.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 12.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.01.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 19.06.59. (П – 7863, архів УСБУ).

Чижаківський Петро Тимофійович, 1897 р., с. Мирутин Славутського р-ну, поляк, неписьменний. Проживав у с. Михайлючка, селянин-одноосібник. Заарештований 25.03.31. Звинувачення: шпигунство, антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.11.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.04.01. (П – 23168, ДАХмО).

Чижевська Гелена Адамівна, 1929 р., с. Михайлючка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 42 від 21.12.95).

Чижевська Емілія Петрівна, 1905 р., с. Судимонт, полька, малописьменна, домогосподарка. Заарештована 09.07.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 06.01.45 засуджена на 7 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 03.05.90. (П – 25623, архів УСБУ).

Чижевська Лідія Адамівна, с. Михайлючка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 42 від 21.12.95).

Чижевська Марія, с. Червоний Цвіт, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 10 від 28.07.92).

Чижевська Олена Іванівна, с. Червоний Цвіт, українка, утриманка. У 1933 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 10 від 28.07.92).

Чижевська Петрунеля Антонівна, 1898 р., с. Михайлючка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 42 від 21.12.95).

Чижевська (Березовська) Софія Іванівна, 1937 р., с. Михайлючка, українка, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір'ю в Алтайський край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 31від 28.09.94).

Чижевський Адам Теофілович, 1892 р., с. Михайлючка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 42 від 21.12.95).

Чижевський Альбін Адамович, 1931 р.. с. Михайлючка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 42 від 21.12.95).

Чижевський Антон Вікторович, 1892 р., с. Судимонт, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.03.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 28.06.45 висланий у Новосибірську обл. на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.05.90. (П – 25659, архів УСБУ).

Чижевський Денис Йосипович, 1908 р., с. Судимонт, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.08.29. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Шепетівським окрвідділом ДПУ 16.01.30 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Секретаріатом ВУЦВК 11.02.30 розстріл замінено на 10 років позбавлення волі і 5 років висилки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.10.96. (П – 29631, архів УСБУ).

Чижевський Іван Йосипович, 1911 р., с. Судимонт, поляк, малописьменний. Проживав у с. Михайлючка, вантажник на залізниці. Заарештований 25.01.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.06.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.07.60. (П – 9480, архів УСБУ).

Чижевський Іван Олександрович, 1882 р., с. Червоний Цвіт, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 10 від 28.07.92).

Чижевський Іван Петрович, 1883 р., с. Рудня-Новенька, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Червоний Цвіт, бригадир колгоспу. Заарештований 21.07.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКДБ Кам'янець-Подільської обл. 22.08.45 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.08.98. (П – 417, архів УСБУ).

Чижевський Йосип Калістович, 1870 р., с. Судимонт, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.08.29. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Шепетівським окружним судом 16.01.30 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Секретаріатом ВУЦВК 11.02.30 розстріл замінено на 10 років позбавлення волі і висилкою на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.10.96. (П – 29631, архів УСБУ).

Чижевський Степан Адамович, 1925 р., с. Михайлючка, поляк, утриманець. У 1936 р.

висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 42 від 21.12.95).

Чижевський Теофіл Адамович, 1929 р., с. Михайлючка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 42 від 21.12.95).

Чижевський Юзеф Адамович, 1933 р., с. Михайлючка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 42 від 21.12.95).

Чирський Геннадій Данилович, 1891 р., с. Дубрівка Баранівського р-ну Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Дубіївка, селянин-одноосібник. Заарештований 05.04.29. Звинувачення: антирадянська агітація, бандитизм. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 13.01.30 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Звільнений у 1933 р. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.01.92. (П – 27371, архів УСБУ).

Човжик Степан Пилипович, 1893 р., с. Бородичі Брестського пов. (Польща), українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, головний бухгалтер лісозаводу. Заарештований 14.12.37. Звинувачення: шпигунство, диверсія. НКВС і Прокурором СРСР 08.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.01.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 07.05.59. (П – 7558, архів УСБУ).

Чорна Аделя Михайлівна, 1900 р., м. Полонне, полька, малописьменна. Проживала у м. Шепетівці, домогосподарка. Заарештована 26.10.35. Звинувачення: шпигунство. Шепетівською окружною прокуратурою 23.12.35 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 27.09.98. (П – 868, архів УСБУ).

Чорний Петро Євгенійович, 1911 р., с. Цвітоха Славутського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, шляховий майстер. Заарештований 08.06.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Шепетівським МВ НКВС 15.09.44 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.04.98. (П – 4222, ДАХмО).

Чорнобай Андрій Андрійович, 1895 р., с. Ледухів (Польща), українець, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, столяр. Заарештований 28.12.34. Звинувачення: шпигунство, антирадянська агітація. УНКВС Вінницької обл. 27.10.35 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.01.98. (П – 11270, архів УСБУ).

Чорнописький Василь Павлович, 1901 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, машиніст цукрозаводу. Заарештований 03.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.12.58. (П – 7081, ДАХмО).

Чорнописький Василь Романович, 1893 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, службовець Південно-Західної залізниці. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: шкідництво. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.01.59. (П – 7159, ДАХмО).

Чорноус Ольга Костянтинівна, 1923 р., с. Судилків, українка, освіта початкова, робітниця яйцебази. Заарештована 18.03.49. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам’янець-Подільської обл. 10.05.49 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ. Слідчим відділом УКДБ Хмельницької обл. 21.04.55 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 30.04.98. (П – 3891, ДАХмО).

Чудновець Казимир Кузьмич, 1909 р., с. Судилків, поляк, освіта початкова, коваль. Заарештований 10.08.27. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ОДПУ 17.02.28 засуджений на 1 рік позбавлення волі. Звільнений за амністією. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.02.98. (П – 15184, ДАХмО).

Чудновець Кузьма Степанович, 1878 р., с. Протасівка Полтавської губ., українець, малописьменний. Проживав у с. Судилків, приймальник лісопродукції. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Славутським загоном ДПУ 17.04.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.98. (П – 15284, архів УСБУ).

Ш

Шаєнко Ольга Марківна, 1924 р., м. Шепетівка, українка, утриманка. Вислана разом з матір'ю у м. Бердичів. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 7 від 28.06.95 міськкомісії, спр. № 19/4).

Шакалов Федір Ілліч, 1891 р., с. Омелинець Гродненської губ. (Білорусь), білорус, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, вантажник на ст. Шепетівка. Заарештований 15.03.31. Звинувачення: шпигунство. Трійкою колегії ДПУ УРСР 30.10.31 висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 12.07.90. (П – 26200, ДАХмО).

Шантора (Шантор) Анатолій Васильович, 1903 р., с. Пліщин, українець, освіта середня спеціальна, ст. ветфельдшер 23 кавполку. Заарештований 08.05.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Колегією ОДПУ 23.07.31 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.07.97. (П – 30006, архів УСБУ).

Шанявський Олександр Францович, 1885 р., м. Шепетівка, поляк, освіта початкова, коваль. Заарештований 04.06.38. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6618, ДАХмО).

Шапельський Фелікс Владиславович, 1907 р., с. Моївка Могилів-Подільського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, рахівник русавторгу. Шепетівським окрвідділом ДПУ 04.04.30 висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 270, архів УМВС).

Шаповалов Сергій Миронович, 1909 р., м. Козятин Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, машиніст водокачки. Заарештований 08.10.37. Звинувачення: шкідництво, антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.10.59. (П – 8726, архів УСБУ).

Шарно Лука Васильович, 1918 р., м. Старокостянтинів, українець, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, помічник лісничого. Заарештований 26.12.46. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом 31-ї танкової дивізії 25.03.47 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.07.93. (П – 26385, архів УСБУ).

Шаст Мечислав Іванович, 1912 р., с. Ялтушків Барського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, референт-плановик міськради. Заарештований 18.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 04.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.10.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 31.03.65. (П – 15683, архів УСБУ).

Шатлак Антон Йосипович, 1906 р., м. Високо-Литовськ Гродненської губ. (Польща), поляк, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Шепетівці, військовослужбовець. Заарештований 22.02.38. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 17.10.39 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 07.05.57. (П – 4726).

Швайдецька Анастасія Павлівна, 1904 р., м. Шепетівка, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана у м. Бердичів Житомирської обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 9 від 21.10.95 міськкомісії, спр. № 27/4).

Швайдецька Галина Йосипівна, 1926 р., м. Шепетівка, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір'ю у м. Бердичів Житомирської обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот. № 9 від 21.10.95 міськкомісії, спр. № 27/4).

Швайдецький Володимир Павлович, 1902 р., с. Білогородка Ізяславського р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, робітник ливарно-механічного заводу. Заарештований 24.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 24.03.59. (П – 7356, ДАХмО).

Швайдецький Йосип Павлович, 1900 р., м. Шепетівка, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 22.04.38.

Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність, шкідництво. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.09.57. (П – 5256, ДАХмО).

Швайдецький Сигізмунд Павлович, 1897 р., м. Шепетівка, поляк, малописьменний, шофер хлібозаводу. Заарештований 29.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність, шкідництво. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.09.57. (П – 5256, ДАХмО).

Швайко-Семенюк Павло Олександрович, 1907 р., смт Гриців, українець, освіта початкова, робітник бурякопункту. Заарештований 12.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 05.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 5308, архів УСБУ).

Швайцер Едмунд Християнович, 1908 р., хут. Красний Двір Баранівського р-ну Житомирської обл., німець, освіта початкова. Проживав на ст. Шепетівка, робітник. Заарештований 31.12.37. Звинувачення: шпигунство, антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 19.04.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 29.06.62. (П – 11351, ДАХмО).

Швaліна Валентина Самійлівна, 1927 р., м. Шепетівка, німкеня, освіта неповна середня, робітниця. НКВС СРСР у 1945 р. вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 17.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2785, архів УМВС).

Швець Адам Максимович, 1926 р., с. Судилків, українець, утриманець. У 1934 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 38 від 30.05.95).

Швець Володимир Васильович, 1913 р., с. Березне, українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, тракторист МТС. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Бердичівським райвідділом ДПУ 12.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.09.98. (П – 1061, архів УСБУ).

Швець Ілля Андрійович, 1907 р., с. Городище, українець, освіта початкова, столяр лісопильного заводу. Заарештований 20.03.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Шепетівським МВ НКДБ 23.04.44 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.04.98. (П – 3935, архів УСБУ).

Швець Кирило Афанасійович, 1891 р., с. Городище, українець, освіта початкова, робітник гранітного кар'єру. Заарештований 22.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 11.07.33 позбавлений права проживання у 12 визначених населених пунктах на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.01.98. (П – 14597, ДАХмО).

Швець Максим Олексійович, 1900 р., с. Судилків, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1934 р. як неблагонадійний елемент висланий в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 38 від 30.05.95).

Швець Надія Іванівна, 1903 р., с. Судилків, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1934 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 38 від 30.05.95).

Швець Сергій Антонович, 1863 р., с. Сульжин, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 08.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 13.03.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.02.98. (П – 11784, архів УСБУ).

Швець Степан Максимович, 1923 р., с. Судилків, українець, утриманець. У 1934 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 38 від 30.05.95).

Швігель Іда Робертівна, 1924 р., с. Михайлючка, німкеня, освіта початкова, селянка-одноосібниця. У 1941 р. як особа німецької національності вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 25.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3016, архів УМВС).

Швороб Адам Іванович, 1916 р., с. Орлинці, українець, утриманець. У 1929 р. висланий разом з батьками в Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

Швороб Василь Іванович, 1910 р., с. Орлинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1929 р. як неблагонадійний елемент висланий у Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

Швороб Василь Никифорович, 1915 р., с. Орлинці, українець, утриманець. Висланий разом з батьками в Іркутську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 15 від 24.03.93).

Швороб Ганна Іванівна, 1919 р., с. Орлинці, українка, утриманка. У 1929 р. вислана разом з батьками в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

Швороб Іван Костянтинович, 1880 р., с. Орлинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1929 р. як неблагонадійний елемент висланий в Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

Швороб Костянтин Никифорович, 1917 р., с. Орлинці, українець, утриманець. Висланий разом з батьками в Іркутську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 15 від 24.03.93).

Швороб Марія Данилівна, 1893 р., с. Орлинці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1929 р. як неблагонадійний елемент вислана в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

Швороб Микола Михайлович, 1890 р., с. Орлинці, українець, освіта початкова, ветсанітар колгоспу. Заарештований 13.06.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.08.44 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.10.91. (П – 26937, архів УСБУ).

Швороб Микола Никифорович, 1920 р., с. Орлинці, українець, утриманець. Висланий разом з батьками в Іркутську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 15 від 24.03.93).

Швороб Никифор Костянтинович, 1883 р., с. Орлинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Як неблагонадійний елемент висланий в Іркутську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 15 від 24.03.93).

Швороб Ніна Іванівна, с. Орлинці, українка, утриманка. У 1929 р. вислана разом з батьками в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

Швороб Ольга Григорівна, 1888 р., с. Орлинці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. Як неблагонадійний елемент вислана в Іркутську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 15 від 24.03.93).

Швороб Павло Іванович, 1912 р., с. Орлинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1929 р. як неблагонадійний елемент висланий у Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

Шевченко Кузьма Дорофійович, 1892 р., с. Хорошки Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, лісничий. Заарештований 03.06.44. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.44 засуджений на 20 років каторжних робіт з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Помер 14.08.45 у таборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.11.94. (П – 29188, архів УСБУ).

Шевченко Леонід Артемович, 1913 р., смт Гриців, українець, освіта вища, старший агроном Лавринівської МТС. Заарештований 01.07.44. Звинувачення: зносини з контрреволюційною метою з іноземною державою. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.10.44 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.06.91. (П – 26476, архів УСБУ).

Шевчук Анастасія Семенівна, 1905 р., с. Рожична, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана на Урал. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 8 від 29.05.92).

Шевчук Антоніна Адамівна, 1888 р., с. Сошки, українка, малописьменна. Проживала у с. Новичі, селянка-одноосібниця. Заарештована 30.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджена на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 15.09.89. (П – 20539, архів УСБУ).

Шевчук Віра Іванівна, 1898 р., с. Рожична, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як неблагонадійний елемент вислана у Молотовську обл. Звільнена із спецпоселення 16.05.47. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5950, архів УМВС).

Шевчук Володимир Кузьмич, 1914 р., с. Сенігів, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 10.04.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Бердичівської оперслідгрупою ДПУ 30.04.33 з-під варти звільнений під підписку про невиїзд. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.02.98. (П – 272, ДАХмО).

Шевчук Григорій Харитонович, 1887 р., с. Пліщин, українець, малописьменний, рахівник колгоспу. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Бердичівською оперслідгрупою ДПУ 28.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.01.98. (П – 12555, архів УСБУ).

Шевчук Клим Орестович, 1897 р., с. Рожична, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий у Молотовську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5950, архів УМВС).

Шевчук Кузьма Максимович, 1907 р., с. Судилків, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. УДБ НКВС Кам’янець-Подільської обл. 31.12.37 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.12.98. (П – 1391, архів УСБУ).

Шевчук Мартин Павлович, 1899 р., с. Сенігів, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 23.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою колегії ДПУ УРСР 09.02.-04.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.05.89. (П – 17607, ДАХмО).

Шевчук Михайло Орестович, 1901 р., с. Рожична, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий на Урал. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 8 від 29.05.92).

Шевчук Павло Григорович, 1875 р., с. Новичі, українець, малописьменний, службовець. Шепетівським окрвідділом ДПУ 20.03.30 за антирадянську агітацію висланий на Північ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4556, архів УМВС).

Шевчук Павло Петрович, 1885 р., с. Мокіївці, українець, освіта початкова, без визначених занять. Заарештований 25.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 31.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.11.37 у м. Кам’янці-Подільському. Похов. в заг. мог. в р-ні консервного заводу. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 19.09.59. (П – 8538, ДАХмО).

Шевчук Сосвен Іванович, 1897 р., с. Майдан-Лабунь, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 24.03.30. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 за антирадянську агітацію висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Шевчук Тилимон Петрович, 1883 р., с. Судилків, українець, неписьменний, без визначених занять. Заарештований 20.12.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 26.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.12.89. (П – 24065, архів УСБУ).

Шедій Іван Сидорович, 1908 р., смт Гриців, українець, малописьменний, конюх райпрокуратури. Заарештований 04.10.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам’янець-Подільським облсудом 01.06.39 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 28.05.70. (П – 1450, архів УСБУ).

Шейнкман Григорій Борисович, 1897 р., м. Овруч Житомирської обл., єврей, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, начальник буддільниці УШОСДОРу. Заарештований 01.06.37. Звинувачення: шкідництво. Кам’янець-Подільським облсудом 21-23.04.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.02.99. (П – 15787, архів УСБУ).

Шекерук Митрофан Євстахійович, 1895 р., с. Пліщин, українець, малописьменний, робітник ліспромгоспу. Заарештований 11.11.45. Звинувачення: зносини з іноземною

державою, антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 29.01.46 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.09.92. (П – 28233, архів УСБУ).

Шелестюк Павло Єгорович (Григорович), 1922 р., с. Марківці, українець, малописьменний, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 19.06.48 висланий за межі України на 8 років. Звільнений із спецпоселення 19.06.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2158, архів УМВС).

Шельгорн Іда Карлівна, 1923 р., с. Дубіївка, німкеня, утриманка. У 1936 р. як особа німецької національності вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 20.08.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1708, архів УМВС).

Шемет Михайло Йосипович, 1901 р., с. Очеретянка Червоноармійського р-ну Житомирської обл., освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, моторист на ст. Шепетівка. Заарештований 28.03.46. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Вінницької залізниці 11.07.46 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.10.91. (П – 26935, архів УСБУ).

Шемчук Сава Максимович, 1898 р., с. Коськів, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 25.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 19.05.62. (П – 11394, архів УСБУ).

Шемчук-Вольтер Тетяна Архипівна, 1916 р., с. Заморочення, українка, освіта початкова, робітниця перевалочного пункту ст. Заморочення. Заарештована 09.07.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 27.01.45 засуджена на 6 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 04.04.90. (П – 25481, ДАХмО).

Шепетовецький Роман Васильович, 1883 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, слюсар парового опалення. Заарештований 18.10.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 11.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.12.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 25.05.89. (П – 21562, ДАХмО).

Шепетюк Степан Іванович, 1889 р., Ковельський р-ну Волинська обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, фельд'єгер Шепетівського окрвідділу НКВС. Заарештований 07.09.37. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 07-09.12.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 07.06.58. (П – 13579, ДАХмО).

Шеренгівська Аделіна Іванівна, 1900 р., с. Траулин, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 28 від 26.05.94).

Шеренгівська Клементина А., 1887 р., с. Траулин, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5002, архів УМВС).

Шеренгівська Олена Андріївна, 1923 р., с. Траулин, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з матір'ю в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 17.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5002, архів УМВС).

Шеренгівська Олена Карлівна, 1927 р., с. Траулин, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2837, архів УМВС).

Шеренгівська Станіслава Андріївна, 1930 р., с. Траулин, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з матір'ю в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5002, архів УМВС).

Шеренгівська Станіслава Юхимівна, 1904 р., с. Траулин, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2837, архів УМВС).

Шеренгівська Ядвіга Йосипівна, 1922 р., с. Траулин, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Харківську обл.. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії . № 28 від 26.05.94).

Шеренгівський Іван Адольфович, 1892 р., с. Траулин, поляк, малописьменний.

Проживав у с. Михайлючка, коваль. Заарештований 18.10.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. НКВС СРСР 08.09.45 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.03.90. (П – 25369, архів УСБУ).

Шеренгівський Йосип Антонович, 1896 р., с. Траулин, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 28 від 26.05.94).

Шеренгівський Станіслав Францович, 1910 р., с. Траулин, поляк, малописьменний. Проживав у с. Цмівка, колгоспник. Заарештований 25.05.38. Звинувачення: член «ПОВ», шкідник. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6618, ДАХмО).

Шеренгівський Тадеуш Карлович, 1932 р., с. Траулин, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 10.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2837, архів УМВС).

Шеренгівський Юліан Карлович, 1930 р., с. Траулин, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2837, архів УМВС).

Шестаков Федір Микитович, 1912 р., с. Ушакове Горьківської обл. (Росія), росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, кочегар паровозного депо. Заарештований 09.03.49. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Вінницької обл. 18.07.49 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Звільнений 05.10.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.06.92. (П – 27985, архів УСБУ).

Шиве Альма Людвігівна, 1902 р., с. Михайлючка, німкеня, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа німецької національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2859, архів УМВС).

Шиве Евальд Робертович, 1925 р., с. Михайлючка, німець, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 04.12.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2859, архів УМВС).

Шиве Ірма Робертівна, 1927 р., с. Михайлючка, німкеня, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2859, архів УМВС).

Шиве Роберт Іванович, 1901 р., с. Михайлючка, німець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа німецької національності висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2859, архів УМВС).

Шикера Леонтій Власович, 1881 р., смт Гриців, українець, освіта початкова, секретар-статистик радгоспу. Заарештований 14.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 29.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.02.98. (П – 10524, ДАХмО).

Шильчук Ганна Михайлівна, 1927 р., с. Гадинківці Пробіжнянського р-ну Тернопільської обл., українка, малописьменна. Проживала у м. Шепетівці, селянка-одноосібниця. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Тернопільської обл. 28.07.47 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Тернопільської обл. 31.08.92. (Дов. № 13/222-92 від 31.08.92).

Шиманська Лілія Ернестівна, 1937 р., с. Михайлючка, німкеня, утриманка. У 1945 р. вислана разом з матір'ю у Комі АРСР. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3013, архів УМВС).

Шиманська Неля Еріхівна, 1895 р., с. Михайлючка, німкеня, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1945 р. як особа німецької національності вислана у Комі АРСР. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3013, архів УМВС).

Шиманська Ольга Ернестівна, 1925 р., с. Михайлючка, німкеня, освіта початкова, домогосподарка. У 1945 р. як особа німецької національності вислана в Комі АРСР. Звільнена із спецпоселення 19.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3013, архів УМВС).

Шиманський Іван Петрович, 1910 р., м. Славута, поляк, малописьменний. Проживав у с. Климентовичі, їздовий колгоспу. Заарештований

21.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.07.58. (П – 6399, архів УСБУ).

Шиманський Пилип Петрович, 1901 р., с. Троща Чуднівського р-ну Житомирської обл., поляк, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, кондуктор поїздів. Заарештований 17.06.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Дорожньо-транспортним відділом НКВС 22.02.39 справу припинено у зв'язку зі смертю заарештованого. Помер 15.02.39. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.12.97. (П – 13322, архів УСБУ).

Шиманський Серафим Ничипорович, 1904 р., с. Хмелівка, українець, малописьменний, столяр колгоспу. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.07.60. (П – 9467, архів УСБУ).

Шиманський Степан Никифорович, 1915 р., с. Хмелівка, поляк, малописьменний, помічник машиніста керамзаводу. Заарештований 24.05.38. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 06.09.58. (П – 6493, ДАХмО).

Шитманюк Роман Омелянович, 1909 р., с. Червоний Цвіт, українець, малописьменний, тесля цегельного заводу. Заарештований 26.04.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 02.06.48 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Звільнений 20.06.56. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 07.08.97. (П – 30168, архів УСБУ).

Шитьман Федір Миколайович, 1893 р., с. Хутір, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 11.03.30 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.03.98. (П – 11571, архів УСБУ).

Шіменк Ергард Готлібович, 1911 р., с. Дубіївка, німець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 26.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.12.89. (П – 22190, ДАХмО).

Шкарнега Федір Герасимович, 1922 р., с. Бондарі Дубнівського р-ну Рівненської обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, робітник. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Рівненської обл. 24.09.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований прокуратурою Рівненської обл. 13.03.92. (Дов. № 14039).

Шкарнега Феодосія Якимівна, 1924 р., с. Нова Миколаївка Вербського р-ну Рівненської обл., українка, освіта початкова. Проживала у м. Шепетівці, домогосподарка. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Рівненської обл. 10.09.45 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітована прокуратурою Рівненської обл. 31.03.92. (Дов. № 4963).

Школун Василь Максимович, 1923 р., с. Серединці, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Шепетівці, робітник електростанції. Заарештований 15.03.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 23.08.48 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 31.08.56. (П – 4354, архів УСБУ).

Шлапинський Євстафій Еразмович, 1886 р., с. Малі Мацевичі Старокостянтинівського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у с. Сульжин, без визначених занять. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 17.12.57. (П – 5188, ДАХмО).

Шматюк Іван Самойлович, 1924 р., с. Велика Рішнівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 15.03.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 07.04.48 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Комісією з перегляду слідчих справ 30.11.54 строк покарання зменшено до

7 років позбавлення волі. Звільнений 26.04.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.92. (П – 27504, архів УСБУ).

Шмигельський Петро Омелянович, 1875 р., м. Родзивілов Волинської губ., українець, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, слюсар. Заарештований 18.10.37. Звинувачення: шпигунство. Шепетівським МВ НКВС 23.11.37 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.12.98. (П – 1735, ДАХмО).

Шмідт Гульда Готлібівна, 1874 р., с. Михайлючка, німкеня, малописьменна, домогосподарка. У 1945 р. як особа німецької національності вислана в Новосибірську обл. Звільнена із спецпоселення 09.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5604, архів УМВС).

Шмідт Ольга Августівна, 1900 р., с. Чола Гродненської обл., німкеня, малописьменна. Проживала у с. Михайлючка, селянка-одноосібниця. У 1945 р. як особа німецької національності вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 17.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2784, архів УМВС).

Шмідт Раймонд Освальдович, 1909 р., с. Мальованка, німець, малописьменний, без визначених занять. Заарештований 02.09.37. Звинувачення: втеча з висилки. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 20.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 01.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.89. (П – 24478, архів УСБУ).

Шмідт Рейнгольд Генріхович, 1930 р., с. Михайлючка, німець, утриманець. У 1945 р. висланий разом з матір’ю в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2784, архів УМВС).

Шмідт Юрій Сигізмундович, 1915 р., м. Окунєв Варшавського пов. (Польща), поляк, малописьменний, член ВЛКСМ до 1937 р. Проживав у м. Шепетівці, директор школи. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.01.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 11.02.58. (П – 5373, архів УСБУ).

Шмітке Зінаїда Вільгельмівна, 1918 р., с. Михайлючка, німкеня, малописьменна. Проживала у м. Шепетівці, сторож у дитсадку. Заарештована 04.04.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 08.09.45 вислана на 4 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 07.03.90. (П – 25375, архів УСБУ).

Шмітке Фаїна Василівна, 1922 р., с. Михайлючка, німкеня, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 15.03.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 03.11.45 засуджена на 4 роки позбавлення волі у ВТТ. Після ВТТ направлена в Новосибірську обл. Померла 22.10.55. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3357, архів УМВС).

Шостак Григорій Трохимович, 1885 р., с. Майдан-Лабунь, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 24.03.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Шепетівським окрвідділом ДПУ 24.03.30 висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Шостаковський Іван Францович, 1907 р., с. Витава Тиврівсього р-ну Вінницької обл., поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, машиніст паровозу. Заарештований 24.04.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Південно-Західної залізниці 31.01.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.11.97. (П – 13320, архів УСБУ).

Шпагинський Бенедикт Станіславович, 1915 р., с. Цмівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 10 від 28.07.92).

Шпагинський Героїм Станіславович, 1899 р., с. Цмівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 10 від 28.07.92).

Шпагинський Іван (Ян) Станіславович, 1909 р., с. Цмівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від № 10 28.07.92).

Шпак Андрій Софронович, 1879 р., с. Траулин, українець, малописьменний,

колгоспник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.07.89. (П – 19228, архів УСБУ).

Шпак Юхим Іванович, 1918 р., с. Траулин, українець, малописьменний. Проживав у с. Ворошилівка Дніпропетровського р-ну Дніпропетровської обл., робітник авіазаводу. Заарештований 10.04.50. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою МДБ СРСР 20.09.50 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 27.08.91. (П – 26831, архів УСБУ).

Шпакович Марко Фомич, 1892 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, директор лістрансгоспу. Заарештований 03.06.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 20.10.59. (П – 487, ДАХмО).

Шпачинська Броніслава Людвігівна, 1913 р., с. Мальованка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 42 від 21.12.95).

Шпачинська Мальвіна Людвігівна, 1923 р., с. Мальованка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 42 від 21.12.95).

Шпачинська Марія Вікентіївна, 1879 р., с. Мальованка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 42 від 21.12.95).

Шпачинський Вацлав Людвігович, 1926 р., с. Мальованка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з матір'ю в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 42 від 21.12.95).

Шпачинський Зігмунд Людвігович, 1928 р., с. Мальованка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з матір'ю в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 42 від 21.12.95).

Шпачинський Мартин Людвігович, 1921 р., с. Мальованка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з матір'ю в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 42 від 21.12.95).

Шпачинський Мар'ян Людвігович, 1917 р., с. Мальованка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з матір'ю в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 42 від 21.12.95).

Шпачинський Станіслав Людвігович, 1908 р., с. Мальованка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 42 від 21.12.95).

Шпачинський Тадеуш Людвігович, 1932 р., с. Мальованка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з матір'ю в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 42 від 21.12.95).

Шпортяк Степан Григорович, 1905 р., м. Турка Львівської обл., українець, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, вантажник залізничної пошти. Заарештований 03.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 10.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.89. (П – 20089, архів УСБУ).

Шрага Кейф Йосипович, 1900 р., ст. Шепетівка, єврей, освіта початкова, директор ресторану. Заарештований 19.06.38. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Київської обл. 10.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.10.38. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 13.08.57. (П – 4896, ДАХмО).

Штанке Евальд Юліусович, 1888 р., с. Михайлючка, німець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа німецької національності висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5004, архів УМВС).

Штанке Едгарт Евальдович, 1933 р., с. Михайлючка, німець, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 22.03.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5004, архів УМВС).

Штанке Регіна Іванівна, 1904 р., с. Михайлючка, німкеня, малописьменна, домогосподарка. У 1936 р. як особа німецької національності вислана в Казахстан. Реабілітована

згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5004, архів УМВС).

Штебнер Августина Едуардівна, 1907 р., с. Дубіївка, німкеня, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 15 від 24.03.93).

Штебнер Берта Гертівна, с. Дубіївка, німкеня, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 15 від 24.03.93).

Штебнер Едуард, с. Дубіївка, німець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 15 від 24.03.93).

Штебнер Замль Едуардович, с. Дубіївка, німець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 15 від 24.03.93).

Штебнер Отто Едуардович, с. Дубіївка, німець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 15 від 24.03.93).

Штейко Едуард Едуардович, 1893 р., с. Смели Калішської губ. (Польща), поляк, малописьменний. Проживав у с. Хролин, старший стрілочник. Заарештований 21.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 26.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.02.60. (П – 9102, ДАХмО).

Штефан Герта Рейнгольдівна, 1930 р., с. Михайлючка, німкеня, утриманка. У 1935 р. вислана разом з матір'ю в Комі АРСР. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2861, архів УМВС).

Штефан Іда Вільгельмівна, 1910 р., с. Михайлючка, німкеня, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана у Комі АРСР. Звільнена із спецпоселення 26.01.55. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2861, архів УМВС).

Штефан Фрідріх Рейнгольдович, 1934 р., с. Михайлючка, німець, немовля. У 1935 р. висланий разом з матір'ю в Комі АРСР. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2861, архів УМВС).

Штиба Валентина Іванівна, 1904 р., с. Тристак Луцького р-ну Волинської обл., німкеня, малописьменна. Проживала у м. Шепетівці, прибиральниця. Заарештована 21.03.46. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 28.07.46 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 28.02.92. (П – 27667, архів УСБУ).

Штраус Олександр Августович, 1896 р., м. Лунінець Пінського пов. Мінської губ. (Білорусь), білорус, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, бухгалтер ліспромгоспу. Заарештований 16.03.38. Звинувачення: зрада Батьківщини, шпигунство, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 02.04.62. (П – 11079, ДАХмО).

Штрейбель Вернгард Адольфович, 1937 р., с. Михайлючка, німець, утриманець. У 1941 р. висланий разом з матір'ю в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 13.12.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5005, архів УМВС).

Штрейбель Евальд Адольфович, 1931 р., с. Михайлючка, німець, утриманець. У 1941 р. висланий разом з матір'ю в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 09.01.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5006, архів УМВС).

Штрейбель Ерна Генріхівна, 1909 р., с. Михайлючка, німкеня, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1941 р. як особа німецької національності вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 09.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5007, архів УМВС).

Штерйбель Каргуль Адольфович, 1938 р., с. Михайлючка, німець, утриманець. У 1941 р. висланий разом з матір'ю в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5005, архів УМВС).

Штрейбель Отто Ренгальдович, 1921 р., с. Михайлючка, німець, освіта початкова, робітник театру. У 1941 р. як особа німецької національності висланий в Казахстан. Звільнений

із спецпоселення 13.12.55. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 785, архів УМВС).

Шугайло Юхим Омелянович, 1899 р., с. Здовбиця Рівненської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Білопіль, колгоспник. Заарештований 25.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.09.89. (П – 20724, ДАХмО).

Шуйський Микола Адамович, 1900 р., м. Ізяслав, поляк, освіта незакінчена середня. Проживав у м. Шепетівці, бухгалтер фельдшерської школи. Заарештований 22.08.37. Звинувачення: зрада Батьківщини, боротьба проти революційного руху. НКВС і Прокурором СРСР 22.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.09.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 25.05.89. (П – 21482, ДАХмО).

Шуляк Василь Дем'янович, 1891 р., м. Хмельницький, українець, освіта вища технічна. Проживав у м. Шепетівці, головний інженер цукрозаводу. Заарештований 12.03.44. Звинувачення: зносини з іноземною державою з контрреволюційною метою. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.06.44 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.02.92. (П – 27457, архів УСБУ).

Шуляк Феодосій Максимович, 1877 р., с. Красносілка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 27.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 238, архів УМВС).

Шуляківська Олена Адамівна, 1920 р., с. Старі Бейзими, полька, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками в Сибір. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 43 від 18.04.96).

Шуляківська Станіслава Францівна, 1897 р., с. Старі Бейзими, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент вислана в Сибір. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 43 від 18.04.96).

Шуляківський Адам Валер'янович, 1886 р., с. Старі Бейзими, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий у Сибір. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 43 від 18.04.96).

Шуляківський Анатолій Адамович, 1923 р., с. Старі Бейзими, поляк, утриманець. У 1930 р. висланий разом з батьками в Сибір. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 43 від 18.04.96).

Шуляківський Кіндрат Валер'янович, 1908 р., с. Старі Бейзими, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Шуляківський Роман Валер'янович, 1903 р., с. Старі Бейзими, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як антирадянський елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Шуляківський Сидір Валер'янович, 1902 р., с. Старі Бейзими, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як антирадянський елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Спр. № 4349, архів УМВС).

Шулятицький Мар'ян Іванович, 1906 р., м. Старокостянтинів, поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, чорнороб деревообробного комбінату. Заарештований 04.08.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.11.89. (П – 25161, архів УСБУ).

Шульга Віктор Гаврилович, 1937 р., с. Михайлючка, німець, утриманець. У 1946 р. висланий разом з матір'ю в Архангельську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 47 від 28.11.96).

Шульга Ельвіра Гаврилівна, 1932 р., с. Михайлючка, німкеня, утриманка. У 1946 р. вислана разом з матір'ю в Архангельську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 47 від 28.11.96).

Шульга Євгенія Гаврилівна, 1934 р., с. Михайлючка, німкеня, утриманка. У 1946 р. вислана разом з матір'ю в Архангельську обл.

Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 47 від 28.11.96).

Шульга Іда Гаврилівна, 1935 р., с. Михайлючка, німкеня, утриманка. У 1946 р. вислана разом з матір'ю в Архангельську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 47 від 28.11.96).

Шульга Мелітина Готлібівна, 1910 р., с. Михайлючка, німкеня, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1946 р. як особа німецької національності вислана в Архангельську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 47 від 28.11.96).

Шульга Надія Гаврилівна, 1941 р., с. Михайлючка, німкеня, утриманка. У 1946 р. вислана разом з матір'ю в Архангельську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 47 від 28.11.96).

Шульдякова Марія Григорівна, 1920 р., с. Судилків, українка, неписьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 27.04.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 27.04.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2132, архів УМВС).

Шульц Анатолій, 1937 р., с. Судилків, німець, утриманець. У 1946 р. висланий разом з матір'ю у Новосибірську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2897, архів УМВС).

Шульц Данило Іванович, 1904 р., кол. Новосудилків, німець, малописьменний, бондар. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 04.06.60. (П – 9208, архів УСБУ).

Шульц Емма Христофорівна, 1903 р., с. Судилків, німкеня, малописьменна, колгоспниця. У 1946 р. як особа німецької національності вислана в Свердловську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 44, архів УМВС).

Шульц Ервін Юліусович, 1913 р., с. Михайлючка, німець, малописьменний, столяр керамзаводу. Заарештований 04.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація, контрреволюційна діяльність. Козятинським дорожньо-транспортним відділом ДПУ 29.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.98. (П – 12203, архів УСБУ).

Шульц Еріх Юліусович, 1911 р., с. Михайлючка, німець, малописьменний, столяр керамзаводу. Заарештований 04.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація, контрреволюційна діяльність. Козятинським дорожньо-транспортним відділом ДПУ 29.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.98. (П – 12203, архів УСБУ).

Шульц Ірма Данилівна, 1933 р., с. Судилків, німкеня, малописьменна, утриманка. У 1946 р. як особа німецької національності вислана у Свердловську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 43, архів УМВС).

Шульц Олександр, 1939 р., с. Судилків, німець, утриманець. У 1946 р. висланий разом з матір'ю у Новосибірську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2897, архів УМВС).

Шульц Ольга Іванівна, 1907 р., с. Судилків, німкеня, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 26.11.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою МВС СРСР 10.06.46 вислана на 5 років в Новосибірську обл. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 03.05.90. (П – 25613, архів УСБУ).

Шульц Омалія Вільгельмівна, 1903 р., с. Судилків, німкеня, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 26.11.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою МВС СРСР 10.06.45 засуджена на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 03.05.90. (П – 25592, архів УСБУ).

Шульц Рейнгольд Юліусович, 1896 р., с. Михайлючка, німець, малописьменний. Проживав у с. Дубіївка, бригадир буд. бригади колгоспу. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 31.12.66. (П – 16085, архів УСБУ).

Шумков Савелій Васильович, 1896 р., с. Горинь Малинського р-ну Житомирської обл., білорус, освіта незакінчена середня. Проживав у м. Шепетівці, юрисконсульт військторгу. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ.

Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.09.89. (П – 20130, архів УСБУ).

Шумовський Адам Йосипович, 1907 р., с. Сошки, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.10.89. (П – 24157, архів УСБУ).

Шумовський Адольф Адамович, 1905 р., с. Сошки, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.09.89. (П – 20635, архів УСБУ).

Шумовський Антон Миколайович, 1896 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, рахівник електростанції. Заарештований 12.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 22.11.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 28.03.59. (П – 7505, архів УСБУ).

Шумовський Владислав Антонович, 1890 р., с. Сошки, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.09.89. (П – 20613, архів УСБУ).

Шумовський Франц Йосипович, 1903 р., с. Сошки, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 26.03.60. (П – 9038, архів УСБУ).

Шухман Лейб Євсейович, 1879 р., м. Острог Рівненської обл., єврей, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, бухгалтер житлового відділу міськради. Заарештований 10.07.38. Звинувачення: шпигунство, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.01.58. (П – 5259, ДАХмО).

Шушкевич Кузьма Семенович, 1903 р., м. Любомль Волинської обл., українець, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, зав. заготконтори райспоживспілки. Заарештований 07.02.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 23.03.34 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.05.89. (П – 21628, архів УСБУ).

Шушковська Антоніна Іванівна, 1910 р., с. Заморочення, полька, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 21.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 02.07.38 вислана в Казахстан на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 19.10.89. (П – 21067, ДАХмО).

Шушковський Броніслав Іванович, 1919 р., с. Заморочення, поляк, освіта неповна середня, колгоспник. Заарештований 21.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Шепетівським МВ НКВС 26.08.38 справу припинено у зв'язку зі смертю заарештованого. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 1507, ДАХмО).

Шушковський Іван Іванович, 1916 р., с. Заморочення, поляк, освіта неповна середня, колгоспник. Заарештований 22.10.37. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 19.06.89. (П – 22308, ДАХмО).

Шушковський Іван Тимофійович, 1888 р., с. Марачівка Славутського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Заморочення, комірник колгоспу. Заарештований 22.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 10.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.05.89. (П – 17997, ДАХмО).

Щ

Щавинська Галина Пилипівна, 1907 р., ст. Калинівка Подільської губ., українка, малописьменна. Проживала у с. Климентовичі, домогосподарка. Заарештована 05.11.23. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Волгубвідділом ДПУ 12.01.24 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.97. (П – 14150, архів УСБУ).

Щеглов Михайло Дмитрович, 1899 р., с. Велика Рішнівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.09.89. (П – 20622, архів УСБУ).

Щерб’юк Йосип Семенович, 1912 р., с. Стецьки Старокостянтинівського р-ну, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Шепетівці, бухгалтер міськкомунгоспу. Заарештований 28.05.38. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 19.08.58. (П – 6547, ДАХмО).

Щирський Євстафій Варфоломійович, 1904 р., с. Червоний Двір Баранівського р-ну Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Плесна, голова колгоспу. Заарештований 29.04.38. Звинувачення: антирадянська агітація, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 12.09.58. (П – 6423, архів УСБУ).

Щурак Григорій Карпович, 1885 р., с. Кривець Гродненської губ. (Польща), білорус, малописьменний. Проживав у с. Судилків, колгоспник. Заарештований 08.03.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.09.89. (П – 20111, архів УСБУ).

Щуровська Петрунеля Павлівна, 1895 р., м. Шепетівка, полька, малописьменна, прибиральниця. Заарештована 22.12.34. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Українського ВО 25.04.35 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 3 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 17.02.95. (П – 29251, архів УСБУ).

Щуровський Максим Григорович, 1899 р., с. Парцево Гродненської губ., білорус, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, робітник. Заарештований 03.12.34. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Українського ВО 04.05.35 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.02.95. (П – 29251, архів УСБУ).

Ю

Югличек Василь Кирилович, 1896 р., м. Верба Дубнівського р-ну Волинської обл., чех, освіта середня. Проживав у м. Шепетівці, кредитний інспектор. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.06.33 висланий з прикордонної смуги на 3 роки. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.04.65. (П – 14702, архів УСБУ).

Юзьків Мирон Євстафійович, 1904 р., с. Савичі, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу. Заарештований 27.02.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 24.03.59. (П – 7368, архів УСБУ).

Юзьків Павло Федорович, 1934 р., с. Савичі, українець, немовля. У 1934 р. висланий разом з батьками в Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 46 від 05.08.96).

Юзьків Федір Павлович, 1887 р., с. Савичі, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1934 р. як неблагонадійний елемент висланий в Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 46 від 05.08.96).

Юзькова Євгенія Терентіївна, 1899 р., с. Савичі, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1934 р. як неблагонадійний елемент вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 46 від 05.08.96).

Юзькова Марія Федорівна, 1925 р., с. Савичі, українка, утриманка. У 1934 р. вислана разом з батьками в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 46 від 05.08.96).

Юзькова Олександра Федорівна, 1925 р., с. Савичі, українка, утриманка. У 1934 р. вислана разом з батьками в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 46 від 05.08.96).

Юзькова Олена Федорівна, 1929 р., с. Савичі, українка, утриманка. У 1934 р. вислана разом з батьками в Карелію. Реабілітована згідно

з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 46 від 05.08.96).

Юнгблют Йоганн (Іван) Іванович, 1894 р., Німеччина, німець, освіта середня. Проживав у с. Дубіївка, вчитель. Заарештований 26.02.34. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Вінницьким облвідділом ДПУ УРСР 21.04.34 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.98. (П – 12246, архів УСБУ).

Юркевич Зіновій Демидович, 1882 р., с. Великі Лисковичі Гродненської губ. (Білорусь), білорус, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, робітник лісництва. Заарештований 03.05.31. Звинувачення: шпигунство. Трійкою колегії ДПУ УРСР 30.10.31 заборонено проживати у визначених місцевостях на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 12.07.90. (П – 26200, ДАХмО).

Юрчук Денис Іванович, 1887 р., с. Траулин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 19.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 30.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.08.89. (П – 19688, архів УСБУ).

Юсім Янкель Алтерович, 1908 р., м. Шепетівка, єврей, освіта середня, зубний лікар. Заарештований 16.02.38. Звинувачення: шпигунство, шкідництво, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Похов. у м. Хмельницькому брат. мог. військкладовища. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П – 22223, ДАХмО).

Ющенко Данило Юхимович, 1895 р., с. Дубрівка Баранівського р-ну Житомирської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Червоний Цвіт, робітник лігоспу. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 07.12.37. Засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.07.89. (П – 19198, ДАХмО).

Я

Яблонський Едуард Антонович, 1909 р., с. Понінка Полонського р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, шофер міськвідділу НКВС. Заарештований 10.05.38. Звинувачення: член „ПОВ", шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.07.58. (П – 6480, ДАХмО).

Яблонський Йосип Антонович, 1915 р., м. Шепетівка, поляк, освіта початкова, слюсар вагонного депо. Заарештований 13.01.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.06.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 13.12.54. (П – 3428, архів УСБУ).

Яблонський Станіслав Іванович, 1903 р., хут. Дубенка Ізяславського р-ну, поляк, освіта початкова, член ВКП(б) до 1938 р. Проживав у м. Шепетівці, начальник автоколони Шепетівської МТС. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигунство, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.04.58. (П – 6122, архів УСБУ).

Яблонський Цезар Іванович, 1907 р., с. Мокіївці, поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, шофер хлібозаводу. Заарештований 21.05.38. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.04.58. (П – 6122, архів УСБУ).

Ябс Альбін Робертович, 1929 р., с. Михайлючка, німець, утриманець. У 1933 р. висланий разом з матір'ю в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 22227, ДАХмО).

Ябс Альма Гербертівна, 1926 р., с. Михайлючка, німкеня, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 18 від 25.06.93).

Ябс Герберт Готфрідович, 1898 р., с. Михайлючка, німець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа німецької національності висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 18 від 25.06.93).

Ябс Евальд Гербертович, 1925 р., с. Михайлючка, німець, утриманець. У 1936 р.

висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 18 від 25.06.93).

Ябс Едмунд Робертович, 1927 р., с. Михайлючка, німець, утриманець. У 1933 р. висланий разом з матір’ю в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 22227, ДАХмО).

Ябс Ернест Робертович, 1926 р., с. Михайлючка, німець, утриманець. У 1933 р. висланий разом з матір’ю в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 22227, ДАХмО).

Ябс Іда Робертівна, 1925 р., с. Михайлючка, німкеня, утриманка. У 1933 р. вислана разом з матір’ю в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 22227, ДАХмО).

Ябс Лідія Владиславівна, 1900 р., с. Михайлючка, німкеня, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа німецької національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 18 від 25.06.93).

Ябс Марія, 1896 р., с. Михайлючка, німкеня, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 22227, ДАХмО).

Ябс Рейнгольд Вільгельмович, 1880 р., с. Наталівка Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл., німець, малописьменний. Проживав у с. Дубіївка, колгоспник. Заарештований 14.01.34. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Вінницьким облвідділом ДПУ 27.05.34 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.06.98. (П – 2319, ДАХмО).

Ябс Роберт Готфрідович, 1886 р., с. Михайлючка, німець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: шпигунство, антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.06.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П – 22227, ДАХмО).

Яворська Анастасія Т., с. Городище, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5507, архів УМВС).

Яворська Ангеліна Казимирівна, 1924 р., с. Городище, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 12 від 06.01.93).

Яворська Антоніна Адольфівна, 1891 р., с. Судимонт, полька, неписьменна. Проживала у с. Цмівка, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана у Північний край. У 1932 р. скоїла втечу з місця висилки. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 засуджена на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 536, архів УМВС).

Яворська Антоніна Євгеніївна, 1902 р., с. Цмівка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 17 від 25.05.93).

Яворська Броніслава Казимирівна, 1930 р., с. Городище, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 12 від 06.01.93).

Яворська Броніслава Михайлівна, 1932 р., с. Городище, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 39 від 28.06.95).

Яворська Віра Петрівна, 1890 р., с. Городище, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2790, архів УМВС).

Яворська Галина Михайлівна, 1931 р., с. Городище, українка, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 39 від 28.06.95).

Яворська Ганна Антонівна, 1889 р., с. Городище, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 14 від 25.02.93).

Яворська Диониза Йосипівна, 1929 р., с. Городище, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з матір’ю в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2790, архів УМВС).

Яворська Емілія Андріївна, 1924 р., с. Городище, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 33 від 22.12.34).

Яворська Камілія Миколаївна, 1899 р., с. Городище, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5512, архів УМВС).

Яворська Кароліна Петрівна, 1902 р., с. Городище, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 12 від 06.10.93).

Яворська Марія Володимирівна, 1925 р., с. Городище, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 14 від 25.02.93).

Яворська Марія Карлівна, 1906 р., с. Судимонт, полька, малописьменна, робітниця цегельного заводу. Заарештована 28.09.38. Звинувачення: антирадянська агітація, втеча з місця висилки. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 05.10.38 засуджена на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.10.59. (П – 8630, ДАХмО).

Яворська Марія Михайлівна, 1929 р., с. Городище, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 15.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5510, архів УМВС).

Яворська Марія Улянівна, с. Заморочення, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 4 від 29.01.92).

Яворська Муза Трохимівна, 1919 р., с. Пархомівці Хмельницького р-ну, українка, освіта середня. Проживала у м. Шепетівці, домогосподарка. Заарештована 06.08.48. Звинувачення: зносини з іноземною державою з контрреволюційною метою. Віницьким облсудом 23.12.48 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 02.03.94. (П – 28975, архів УСБУ).

Яворська Ніна Йосипівна, 1927 р., с. Городище, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з матір'ю в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2790, архів УМВС).

Яворська Розалія Володимирівна, 1922 р., с. Городище, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 14 від 25.02.93).

Яворська Розалія Карлівна, 1895 р., с. Городище, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 33 від 22.12.94).

Яворська Розалія Миколаївна, 1909 р., с. Городище, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 39 від 28.06.95).

Яворська Розалія Петрівна, 1925 р., с. Городище, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5512, архів УМВС).

Яворська Романа Казимирівна, 1934 р., с. Городище, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 12 від 06.01.93).

Яворська Софія Йосипівна, 1924 р., с. Цмівка, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 17 від 25.05.93).

Яворська Станіслава Володимирівна, 1929 р., с. Городище, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 14 від 25.02.93).

Яворська Станіслава Михайлівна, 1936 р., с. Городище, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 39 від 28.06.95).

Яворська Францішка Йосипівна, 1899 р., с. Городище, полька, малописьменна, домогосподарка. Заарештована 26.02.38. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджена до розстрілу.

Реабілітована військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.09.58. (П – 6618, ДАХмО).

Яворська Ядвіга Йосипівна, 1932 р., с. Цмівка, полька, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 17 від 25.05.93).

Яворський Андрій Петрович, 1890 р., с. Городище, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 33 від 22.12.94).

Яворський Аполлінарій Андрійович, 1929 р., с. Городище, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 33 від 22.12.94).

Яворський Болеслав Іванович, 1929 р., с. Городище, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 17.11.55. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5507, архів УМВС).

Яворський Броніслав Андрійович, 1925 р., с. Городище, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 33 від 22.12.94).

Яворський Василь Мартинович, 1884 р., с. Цмівка, українець, малописьменний. Проживав у с. Заморочення, робітник керамзаводу. Заарештований 30.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.12.58. (П – 7089, ДАХмО).

Яворський Володимир Войцехович, 1888 р., с. Городище, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 14 від 25.02.93).

Яворський В'ячеслав Йосипович, 1930 р., с. Цмівка, поляк, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 17 від 25.05.93).

Яворський Дмитро Степанович, 1911 р., с. Хоровець Славутського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Заморочення, селянин-одноосібник. У 1938 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 4 від 29.01.92).

Яворський Іван Васильович, 1901 р., м. Жмеринка Вінницької обл., українець, освіта середня, член ВКП(б) з 1920 р. по 1922 р. Проживав на ст. Шепетівка, технік паровозного депо. Заарештований 05.06.37. Звинувачення: шкідництво, антирадянська агітація, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.10.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 11.02.43. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.02.92. (П – 27506, архів УСБУ).

Яворський Іван Михайлович, с. Городище, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5507, архів УМВС).

Яворський Йосип Іванович, 1899 р., с. Судимонт, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.08.29. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Шепетівським окрсудом 16.01.30 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Секретаріатом ВУЦВК 11.02.30 міру покарання замінено на 10 років позбавлення волі і 5 років висилки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.10.96. (П – 29631, архів УСБУ).

Яворський Йосип Миколайович, 1896 р., с. Цмівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 17 від 25.05.93).

Яворський Казимир Миколайович, 1893 р., с. Городище, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 12 від 06.01.93).

Яворський Леонід Іванович, 1910 р., с. Судимонт, поляк, малописьменний, без визначених занять. Заарештований 08.09.37. Звинувачення: втеча з місця висилки, антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 05.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.10.59. (П – 8630, ДАХмО).

Яворський Людвіг Войцехович, 1893 р., с. Городище, поляк, малописьменний, пекар. Заарештований 09.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 24.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 07.05.60. (П – 9371, архів УСБУ).

Яворський Микола Володимирович, 1933 р., с. Городище, поляк, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 14 від 25.02.93).

Яворський Михайло Антонович, 1907 р., с. Городище, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 39 від 28.06.95).

Яворський Петро Володимирович, 1919 р., с. Городище, поляк, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 14 від 25.02.93).

Яворський Петро Йосипович, 1885 р., с. Городище, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5512, архів УМВС).

Яворський Роман Леонтійович, с. Заморочення, українець, утриманець. У 1938 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 4 від 29.01.92).

Яворський Станіслав Йосипович, 1932 р., с. Городище, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з матір'ю в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 09.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2790, архів УМВС).

Яворський Станіслав Петрович, 1932 р., с. Городище, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 11.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5512, архів УМВС).

Яворський Франц Казимирович, 1928 р., с. Городище, поляк, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 12 від 06.01.93).

Яворський Юзеф Андрійович, 1931 р., с. Городище, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 33 від 22.12.94).

Яворський Яків Іванович, 1893 р., с. Судимонт, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як неблагонадійний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 536, архів УМВС).

Яворський Яків Іванович, 1895 р., с. Судимонт, поляк, малописьменний, заготовник ССТ. Заарештований 20.03.48. Звинувачення: зносини з іноземною державою. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 3-4.09.48 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.99. (П – 2046, архів УСБУ).

Яворський Яків Йосипович, 1928 р., с. Цмівка, поляк, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками в Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 17 від 25.05.93).

Ядлін Йосип Лейбович, 1908 р., с. Судилків, єврей, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, кочегар лісопильного заводу. Заарештований 17.05.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.06.58. (П – 6466, архів УСБУ).

Якимчук Антон Микитович, 1902 р., с. Городнявка, українець, малописьменний, сторож колгоспу. Заарештований 18.02.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.09.89. (П – 20537, архів УСБУ).

Якимчук Вікторія Андріївна, 1906 р., с. Дубіївка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1935 р. як неблагонадійний елемент вислана в Карелію. Звільнена із спецпоселення у 1947 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

Якимчук Григорій Ілліч, 1890 р., с. Городнявка, українець, малописьменний. Проживав у с. Михайлючка, сторож школи. Заарештований 01.04.38. Звинувачення:

шпигунство, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 24.09.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.07.59. (П – 8144, ДАХмО).

Якимчук Микола Петрович, 1903 р., с. Дубіївка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як неблагонадійний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Звільнений із спецпоселення 07.05.47. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2431, архів УМВС).

Якимчук Модест Володимирович, 1906 р., с. Заморочення, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Шепетівським окрвідділом ДПУ 05.04.30 як антирадянський елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 242, архів УМВС).

Якимчук Олександр Миколайович, 1932 р., с. Дубіївка, українець, утриманець. У 1935 р. висланий разом з батьками в Карелію. Звільнений із спецпоселення у 1947 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

Якимчук Ольга Миколаївна, 1929 р., с. Дубіївка, українка, утриманка. У 1935 р. вислана разом з батьками в Карелію. Звільнена із спецпоселення у 1947 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 13 від 26.01.93).

Якимчук Прокіп Тимофійович, 1877 р., с. Городнявка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 05.10.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.01.59. (П – 3241, архів УСБУ).

Яновець Домініка Трохимівна, 1917 р., с. Серединці, українка, освіта середня. Проживала у с. Городище, вчителька. Заарештована 19.03.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Шепетівським МВ НКВС 11.10.45 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 20.05.98. (П – 3846, ДАХмО).

Яковишин Микола Олександрович, 1915 р., смт Теофіполь, українець, освіта неповна середня. Проживав у м. Шепетівці, шофер міськвиконкому. Заарештований 18.11.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 11.02.45 засуджений на 15 років каторжних робіт з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.10.92. (П – 28246, архів УСБУ).

Яковчук Феофан Петрович, 1896 р., с. Тростянець Славутського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, конюх цегельного заводу. Заарештований 19.09.37. Звинувачення: шпигунство, антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 20.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.01.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.12.58. (П – 15876, ДАХмО).

Якось Іван Андрійович, 1902 р., с. Городище, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як особа польської національності висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5513, архів УМВС).

Якось Кароліна Іванівна, 1927 р., с. Городище, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5513, архів УМВС).

Якось Текля Андріївна, 1905 р., с. Городище, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5513, архів УМВС).

Якось Цезарій Іванович, 1930 р., с. Городище, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 17.01.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5513, архів УМВС).

Якось Яніна Іванівна, 1936 р., с. Городище, полька, немовля. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5513, архів УМВС).

Якубовський Яків Федорович (він же Деркач Михайло), 1907 р., с. Велюнь Кобринського пов. (Білорусь), білорус, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, робітник Бердичівського цукрозаводу. Заарештований 21.05.32. Звинувачення: шпигунство. Особливим відділом 49 стрілецької дивізії 03.08.32 справу направлено на розслідування в Шепетівський райвідділ ДПУ. Помер 25.08.32. Реабілітований прокуратурою

Хмельницької обл. 12.03.98. (П – 11811, архів УСБУ).

Якунькіна (Швайдецька) Євгенія Йосипівна, 1928 р., м. Шепетівка, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з матір'ю в м. Бердичів Житомирської обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Прот.№ 9 від 21.10.95 міськкомісії, спр. № 27/4).

Якушевська Марія Іванівна, 1926 р., с. Романів, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 18 від 25.06.93).

Якушевська Поліна Петрівна, 1885 р., с. Романів, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 18 від 25.06.93).

Якушевська Софія Іванівна, 1928 р., с. Романів, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 18 від 25.06.93)

Якушевський Іван Казимирович, 1875 р., с. Романів, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 18 від 25.06.93).

Якушевський Йосип Модестович, 1908 р., с. Судилків, поляк, малописьменний. Проживав у с. Климентовичі, без визначених занять. Заарештований 09.09.37. Звинувачення: втеча з висилки, антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 25.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.09.89. (П – 20669, ДАХмО).

Якушевський Станіслав Іванович, 1920 р., с. Романів, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 18 від 25.06.93).

Яницька Емілія, с. Городнявка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2862, архів УМВС).

Яницька Єва В., 1903 р., с. Городнявка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2793, архів УМВС).

Яницький Антон Іванович, 1905 р., с. Городнявка, поляк, малописьменний. Проживав у с. Червоний Цвіт, зав. коморою колгоспу. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 16.05.59. (П – 7637, архів УСБУ).

Яницький Григорій Іванович, 1932 р., с. Городнявка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2793, архів УМВС).

Яницький Іван Граціянович, 1929 р., с. Городнявка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з матір'ю в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 08.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2862, архів УМВС).

Яницький Йосип Іванович, 1929 р., с. Городнявка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 17.01.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2793, архів УМВС).

Яницький Франц Граціянович, с. Городнявка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з матір'ю в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 08.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2862, архів УМВС).

Янковська Юзефа Петрівна, 1888 р., с. Траулин, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 21 від 20.10.93).

Янковський Антон Мар'янович, 1916 р., с. Траулин, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 21 від 20.10.93).

Янковський Броніслав Мар'янович, 1931 р., с. Траулин, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 07.02.56. Реабілітований УМВС України у Хмельницькій обл. 25.04.95. (П – 5043, архів УМВС).

Янковський Іполит Іванович, 1885 р., с. Судимонт, поляк, малописьменний, робітник цегельного заводу. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», контрреволюційна

діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.12.58. (П – 7089, ДАХмО).

Янковський Людвіг Мар'янович, 1928 р., с. Траулин, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований УМВС України у Хмельницькій обл. 25.04.95. (П – 5043, архів УМВС).

Янковський Мар'ян Андрійович, 1887 р., с. Траулин, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 21 від 20.10.93).

Янковський Степан Броніславович, 1903 р., с. Хотень Ізяславського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у кол. Новосудилків, колгоспник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 09.04.60. (П – 9032, архів УСБУ).

Янковський Франц Станіславович, 1893 р., м. Варшава (Польща), поляк, малописьменний. Проживав на ст. Шепетівка, декларант дорожньо-транспортної контори. Заарештований 13.12.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 03.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.05.90. (П – 25907, архів УСБУ).

Янковський Юліан Мар'янович, 1928 р., с. Траулин, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 21 від 20.10.93).

Янсон Борис Петрович, 1895 р., м. Рига (Латвія), латиш, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, директор ліспромгоспу. Заарештований 17.05.38. Звинувачення: зрада Батьківщини, вторгнення на радянську територію. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 07.10.58. (П – 6656, архів УСБУ)

Янчук Йосип Власович, 1903 р., с. Пліщин, українець, малописьменний, без визначених занять. Заарештований 09.06.35. Звинувачення: шпигунство, антирадянська агітація. Військпрокуратурою Українського ВО 14.03.36 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.01.98. (П – 15220, ДАХмО).

Янчук Клим Тихонович, 1886 р., с. Корчик, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 04.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 12.03.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.03.98. (П – 11759, ДАХмО).

Янчук Максим Пилипович, 1903 р., с. Маленки Красилівського р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Рилівка, лісник Шепетівського лісгоспу. Заарештований 09.08.37. Звинувачення: зрада Батьківщини, контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 10.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.12.89. (П – 24256, ДАХмО).

Януш Ольга Густавівна, 1926 р., с. Михайлючка, німкеня, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 16.10.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 867, архів УМВС).

Яремчук Варвара Федорівна, 1917 р., с. Жолудки, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 24 від 25.01.94).

Яремчук Дарія Охрімівна, с. Жолудки, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 24 від 25.01.94).

Яремчук Марія Федорівна, 1904 р., с. Жолудки, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 24 від 25.01.94).

Яремчук Олексій Костянтинович, 1902 р., с. Сульжин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 21.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 висланий у Північний край на 3 роки умовно. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.08.98. (П – 13888, архів УСБУ).

Яремчук Олена Григорівна, 1922 р., с. Жолудки, українка, освіта середня. Проживала у м. Шепетівці, статистик раймінзагу. Заарештована 15.04.49. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МВС Кам'янець-Подільської обл. 14.06.49 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ. УКДБ УРСР у Хмельницькій обл. 13.06.55 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 09.12.91. (П – 3892, ДАХмО).

Яремчук Семен Микитович, 1888 р., с. Поляна, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. УДБ УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 17.09.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.05.98. (П – 4216, ДАХмО).

Яремчук Сергій Федорович, 1914 р., с. Жолудки, українець, утриманець. У 1930 р. висланий разом з батьками за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 24 від 25.01.94).

Яремчук Тетяна Федорівна, 1919 р., с. Жолудки, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 24 від 25.01.94).

Яремчук Федір Володимирович, 1877 р., с. Жолудки, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії № 24 від 25.01.94).

Яроцький Іван Болеславович, 1879 р., с. Сахнівці Ізяславського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Мальованка, селянин-одноосібник. Заарештований 28.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.02.98. (П – 10530, ДАХмО).

Яроцький Кароль (Карл) Болеславович, 1885 р., с. Сахнівці Ізяславського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Коськів, колгоспник. Заарештований 31.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 16.04.60. (П – 9336, архів УСБУ).

Ярош Іван Йосипович, 1895 р., с. Турія Турійського р-ну Волинської обл., поляк, малописьменний. Проживав у м. Шепетівці, муляр цукрозаводу. Заарештований 12.01.35. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою НКВС СРСР 27.07.35 висланий у Красноярський край на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 25.05.89. (П – 21602, ДАХмО).

Ярошевич Сергій Семенович, 1887 р., м. Славута, українець, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, рахівник контори «Шранторгхарч». Заарештований 09.03.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун, контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П – 22367, архів УСБУ).

Ярощук Теофіл Прокопович, 1879 р., с. Коськів, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 10.03.32. Звинувачення: терористична діяльність. Вінницьким облвідділом ДПУ 18.04.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 281, ДАХмО).

Ясельський Йосип Людвігович, 1900 р., с. Білогородка Ізяславського р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Шепетівці, касир Шепетівського ліспромгоспу. Звинувачення: тероризм, контрреволюційна діяльність. 17 стрілецьким корпусом Київського ВО 26.02.36 висланий з прикордонної смуги на 5 років. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 27865, архів УСБУ).

Ясинський Вікентій Іванович, 1901 р., с. Голушівка Баранівського р-ну Житомирської обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Климентовичі, робітник лісорозробок. Заарештований 08.05.32. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Київським облвідділом ДПУ 28.11.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.03.98. (П – 11800, архів УСБУ).

Яцентий Яків Касянович, 1891 р., с. Судилків, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл.

26.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.01.65. (П – 15624, архів УСБУ).

Яцишин Іван Михайлович, 1888 р., с. Городище, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.02.30. Звинувачення: терористична діяльність, антирадянська агітація. Трійкою колегії ДПУ УРСР 07.04.30 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.01. (П – 27524, ДАХмО).

Яцишин Петро Іванович, 1912 р., с. Городище, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 05.04.43. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 3-ї окремої учбової бригади у м. Тюмень 28.04.43 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований військтрибуналом Приволзько-Уральського ВО 17.09.91. (П – 26862, архів УСБУ).

Яцьків Дмитро Іванович, 1884 р., м. Шепетівка, українець, малописьменний, без визначених занять. Заарештований 23.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.10.98. (П – 3081, ДАХмО)

Яцюк Ігнатій Зосимович, 1896 р., с. Пліщин, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 08.05.32 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.11.97. (П – 13052, ДАХмО).

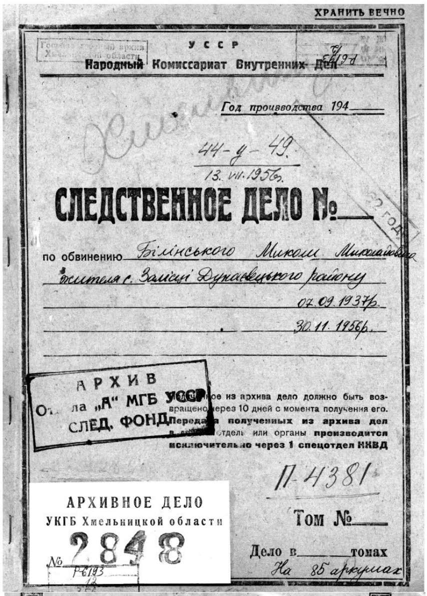
ХРАНИТЬ ВЕЧНО

УССР

Народный Комиссариат Внутренних Дел

Год производства 194

44-у-49

13. VIII. 1956 г.

СЛЕДСТВЕННОЕ ДЕЛО №

по обвинению Білінського Миколи Михайловича

жителя с. Залісці Дунаєвецького району

07.09.1937 р.

30.11.1956 р.

АРХИВ Отдела „А" МГБ УССР СЛЕД. ФОНД

Полученное из архива дело должно быть возвращено через 10 дней с момента получения его. Передача полученных из архива дел в другой отдел или органы производится исключительно через 1 спецотдел НКВД

П-4381

Том №

Дело в ___ томах

На 85 аркушах

АРХИВНОЕ ДЕЛО УКГБ Хмельницкой области № 2848

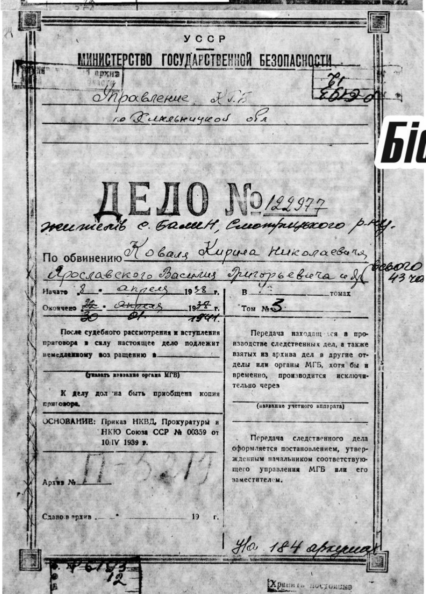
УССР

МИНИСТЕРСТВО ГОСУДАРСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ

Управление КГБ по Хмельницкой обл.

ДЕЛО № 122977

жителів с. Балин, Смотрицького р-ну

По обвинению Коваля Кирила Николаевича, Ярославского Василия Григорьевича и др.

Начато 8 апреля 1938 г.

Окончено 30.01.1941 г.

В ___ томах

Том № 3

После судебного рассмотрения и вступления приговора в силу настоящее дело подлежит немедленному возвращению в

(указать название органа МГБ)

К делу должна быть приобщена копия приговора.

ОСНОВАНИЕ: Приказ НКВД, Прокуратуры и НКЮ Союза ССР № 00359 от 10/IV 1939 г.

Архив № П-3219

Сдано в архив ___ 19 г.

Передача находящихся в производстве следственных дел, а также взятых из архива дел в другие отделы или органы МГБ, хотя бы и временно, производится исключительно через

(название учетного аппарата)

Передача следственного дела оформляется постановлением, утвержденным начальником соответствующего управления МГБ или его заместителем.

На 184 аркушах

Хранить постоянно

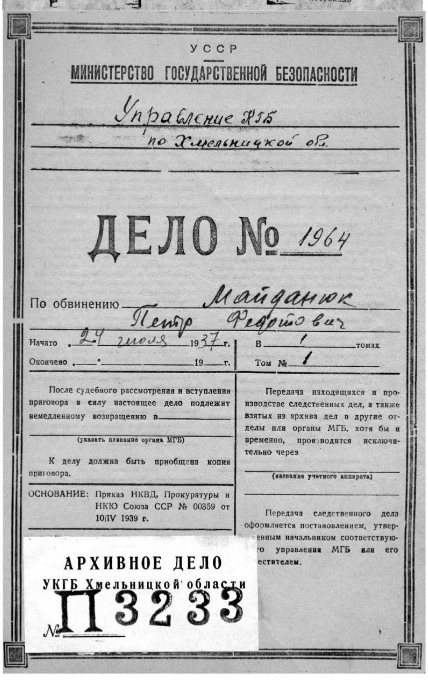
УССР

МИНИСТЕРСТВО ГОСУДАРСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ

Управление КГБ по Хмельницкой обл.

ДЕЛО № 1964

По обвинению Майданюк Петр Федотович

Начато 24 июля 1937 г.

Окончено ___ 19 г.

В 1 томах

Том № 1

После судебного рассмотрения и вступления приговора в силу настоящее дело подлежит немедленному возвращению в

(указать название органа МГБ)

К делу должна быть приобщена копия приговора.

ОСНОВАНИЕ: Приказ НКВД, Прокуратуры и НКЮ Союза ССР № 00359 от 10/IV 1939 г.

Передача находящихся в производстве следственных дел, а также взятых из архива дел в другие отделы или органы МГБ, хотя бы и временно, производится исключительно через

(название учетного аппарата)

Передача следственного дела оформляется постановлением, утвержденным начальником соответствующего управления МГБ или его заместителем.

АРХИВНОЕ ДЕЛО УКГБ Хмельницкой области № П3233

2060 жителів району репресовано політичним режимом, серед них 692 особи були розстріляні, 777 – ув'язнено, 591 – депортовано

Біографічні довідки про репресованих Ярмолинецького району

За матеріалами державних архівів, комісії з питань поновлення прав реабілітованих Ярмолинецької районної ради

А

Адамов Кароль Станіславович, 1903 р., с. Іванківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 17.02.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 15.06.33 висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.89. (П – 20104, ДАХмО).

Адамчук Олександр Якимович, 1919 р., с. Микитинці, українець, освіта початкова, інспектор райощадкаси. Заарештований 19.12.47. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 15.01.48 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 02.08.90. (П – 26244, архів УСБУ).

Акаєвич Яків Леонтійович, 1890 р., с. Пасічна, українець, малописьменний, ветсанітар колгоспу. Заарештований 18.01.38. Звинувачення: шкідництво. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 09.01.60. (П – 8971, ДАХмО).

Альміз Микита Степанович, с. Буйволівці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як антирадянський елемент висланий за межі р-ну. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 23.01.98, спр. № 1).

Андрієвський Антон Йосипович, 1886 р., с. Антонівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Трійкою колегії ДПУ УРСР 23.11.33 як антирадянський елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Звільнений із спецпоселення у 1947 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3282, архів УМВС).

Андрушко Микола Юхимович, 1893 р., с. Березна Хмільницького р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Ярмолинці, бухгалтер райфінвідділу. Заарештований 16.03.38. Звинувачення: член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.03.57. (П – 4832, ДАХмО).

Анікін Дмитро Олексійович, 1896 р., с. Василівка Юргамишського р-ну Курганської обл. (Росія), росіянин, освіта середня. Проживав у смт Ярмолинці, технік-будівельник райвиконкому. Заарештований 02.11.39. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 14.06.41 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.10.89. (П – 20900, ДАХмО).

Антонюк Володимир Дмитрович, 1892 р., с. Корначівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 18.04.96, спр. № 3).

Анцибор Семен Данилович, с. Глушківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.03.92, спр. № 27).

Атаманчук Григорій Григорович, 1898 р., с. Волудринці, українець, освіта початкова, сторож колгоспу. Заарештований 09.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 01.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 08.09.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.11.89. (П – 21440, ДАХмО).

Атаманюк Олександр Семенович, 1891 р., с. Баламутівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.11.32. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 15.02.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.03.98. (П – 11522, ДАХмО).

Б

Бааль Іван Антонович, 1886 р., с. Шинхай Куйбишевського краю (Росія), німець, малописьменний, член ВКП(б). Проживав на ст. Ярмолинці, сторож залізничного переїзду. Заарештований 26.06.41. Звинувачення: антирадянська діяльність. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 04.10.41 справу припинено у зв'язку зі смертю заарештованого. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.98. (П – 11123, ДАХмО).

Бабій Антон Іванович, 1908 р., с. Кадиївка, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.12.37. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 17.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок

виконаний 10.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.05.89. (П – 17865, архів УСБУ).

Баб'як Адольф Миколайович, 1910 р., с. Кадиївка, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 08.06.46. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом військ МДБ Ростовської обл. 13.07.46 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований Головною військпрокуратурою з реабілітації 15.05.91. (П – 26517, архів УСБУ).

Баб'як Антон Миколайович, 1898 р., с. Кадиївка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 31.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 22.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 06.08.58. (П – 6384, архів УСБУ).

Базай Василь Тимофійович, 1899 р., с. Томашівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.02.32. Звинувачення: антирадянська діяльність. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 25.03.32 справу припинено. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.11.98. (П – 1682, ДАХмО).

Бакулич Петро Васильович, 1898 р., с. Проскурівка, українець, малописьменний, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 07.06.48 висланий в Іркутську обл. на 8 років. Звільнений із спецпоселення 20.08.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 347, архів УМВС).

Балак Станіслав Миколайович, 1901 р., с. Кадиївка, поляк, малописьменний, робітник на залізниці. Заарештований 05.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.05.57. (П – 4915, архів УСБУ).

Балема Панас Тихонович, 1890 р., с. Жилинці, українець, малописьменний, тесля колгоспу. Заарештований 20.07.50. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Кам'янець-Подільським облсудом 30.08.50 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Помер 18.10.52. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.06.91. (П – 26470, архів УСБУ).

Балицька Аполлонія Мартинівна, 1874 р., с. Розсоша Хмельницького р-ну, полька, неписьменна. Проживала у с. Правдівка, колгоспниця. Заарештована 20.11.32. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 26.03.33 засуджена на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 26.04.89. (П – 17343, ДАХмО).

Бальбуза Поліна Кирилівна, 1905 р., с. Михалківці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як соціально небезпечний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Балюк Анастасія Трохимівна, 1923 р., с. Косогірка, українка, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 01.06.46. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКДБ Кам'янець-Подільської обл. 20.06.46 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 25.03.55 строк покарання зменшено до 8 років і 9 місяців позбавлення волі. Звільнена 15.04.55. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 14.09.93. (П – 28766, архів УСБУ).

Балюк Олексій Павлович, 1905 р., с. Ясенівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.12.37. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.01.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 27.05.65. (П – 15671, ДАХмО).

Бандура Леонід Михайлович, 1900 р., с. Коритна, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Проскурівським окрвідділом ДПУ 21.03.30 за антирадянську пропаганду висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 259, архів УМВС).

Бандуровський Іван Петрович, 1910 р., с. Волудринці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 26.04.68. (П – 16380, ДАХмО).

Баран Василь Антонович, 1898 р., с. Солобківці, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.01.27. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським окрсудом 19.09.27 засуджений на 8

років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.01.97. (П – 29752, архів УСБУ).

Баран Василь Миколайович, 1896 р., с. Стріхівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 07.01.46. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Кам'янець-Подільським облсудом 18.03.46 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.09.92. (П – 28264, архів УСБУ).

Баран Домна Кіндратівна, 1903 р., с. Сутківці, українка, освіта початкова, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 03.04.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення у 1953 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1648, архів УМВС).

Баран Петро Іванович, 1913 р., с. Баламутівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 09.10.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 12.03.39 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 2 роки. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 26.04.90. (П – 25710, архів УСБУ).

Баран Софрон Антонович, 1911 р., с. Солобківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.09.30. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Трійкою колегії ДПУ УРСР 13.01.31 висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П – 22471, ДАХмО).

Баран Федір Якович, 1888 р., с. Буйволівці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі р-ну. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.09.94, спр. № 17).

Баран Ян Філович, 1891 р., с. Баламутівка, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 11.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 01.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.05.89. (П – 17900, ДАХмО).

Баранецька Казимира Миколаївна, смт Ярмолинці, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 19709, ДАХмО).

Баранецька Христина Владиславівна, смт Ярмолинці, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 19709, ДАХмО).

Баранецький Владислав Михайлович, с. Скала Вінницької обл., поляк, неписьменний. Проживав у смт Ярмолинці, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 19709, ДАХмО).

Баранецький Генріх Іполитович, 1901 р., с. Велика Мочулка Теплицького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с. Борбухи, службовець фосфорного рудника. Заарештований 16.04.29. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ОДПУ 26.07.29 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 03.04.98. (П – 30467, ДАХмО).

Баранецький Станіслав Владиславович, с. Скала Вінницької обл., поляк, малописьменний. Проживав у смт Ярмолинці, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 19709, ДАХмО).

Баранецький Стефан Владиславович, 1909 р., с. Скала Вінницької обл., поляк, освіта неповна середня. Проживав у смт Ярмолинці, секретар райземвідділу. Заарештований 20.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Баранецький Юрій Владиславович, 1912 р., с. Скала Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Ярмолинці, десятник-будівельник райземвідділу. Заарештований 07.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 16.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.08.89. (П – 19709, ДАХмО).

Баранов (Баран) Андрій Кирилович, 1920 р., с. Правдівка, українець, освіта середня, військовослужбовець, член ВЛКСМ. Заарештований 14.01.43. Звинувачення: антирадянська агітація.

Військтрибуналом Бакинської армії ППО 19.02.43 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 15578, архів УСБУ).

Баранов Володимир Назарович, 1910 р., с. Солобківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як соціально небезпечний елемент висланий у Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 23.12.93, спр. № 16).

Баранов Матвій Назарович, 1914 р., с. Солобківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як соціально небезпечний елемент висланий у Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 23.12.93, спр. № 16).

Баранов Наум Пантелеймонович, с. Солобківці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як соціально небезпечний елемент висланий у Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 23.12.93, спр. № 16).

Баранова Варвара Федорівна, 1913 р., с. Солобківці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як соціально небезпечний елемент вислана в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 23.12.93, спр. № 16).

Барановський Олексій Сильвестрович, 1894 р., с. Буйволівці, поляк, малописьменний, ветсанітар колгоспу. Заарештований 15.12.37. Звинувачення: контрреволюційний саботаж. НКВС і Прокурором СРСР 08.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.01.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 21.08.89. (П – 23352, ДАХмО).

Бартасюк Лаврентій Михайлович, 1895 р., с. Скаржинці, українець, малописьменний, голова колгоспу. Заарештований 15.09.44. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Військтрибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 12.01.45 засуджений на 15 років каторжних робіт з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Звільнений 16.03.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.10.91. (П – 27105, архів УСБУ).

Барташевська Раїса Іванівна, 1927 р., смт Ярмолинці, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1990, архів УМВС).

Барташевська Станіслава Антонівна, 1888 р., смт Ярмолинці, полька, неписьменна, домогосподарка. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 20.06.47. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2583, архів УМВС).

Барташевська Фелікса Іванівна, 1924 р., смт Ярмолинці, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 20.06.47. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2583, архів УМВС).

Барташевський Іван Антонович, 1885 р., смт Ярмолинці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.03.33. Звинувачення: шпигунство. Вінницьким облвідділом ДПУ УРСР 29.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.98. (П – 3916, ДАХмО).

Барташевський Юрій Іванович, 1921 р., смт Ярмолинці, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 20.06.47. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2583, архів УМВС).

Бартков Микола Миколайович, 1892 р., смт Ярмолинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 11.05.31. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою колегії ДПУ УРСР 19.12.31 висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.89. (П – 24226, ДАХмО).

Басалюк Лаврентій Якович, 1890 р., с. Солобківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 04.02.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Прокуратурою Вінницької обл. 08.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.09.98. (П – 812, ДАХмО).

Басун Володимир Савович, 1898 р., с. Савинці, українець, малописьменний, лісник. Кам'янець-Подільським окрвідділом ДПУ 20.03.30 за антирадянську діяльність висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4556, архів УМВС).

Басун Федір Максимович, с. Савинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі р-ну. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 01.01.94, спр. № 34).

Басюк Афанасій Матвійович, 1895 р., с. Баламутівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.08.57. (П – 4975, ДАХмО).

Басюк Петро Іванович, 1901 р., с. Жилинці, українець, освіта початкова, моторист МТС. Заарештований 22.09.37. Звинувачення: тероризм. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 04.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Хмельницькому 25.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.06.89. (П – 17980, ДАХмО).

Басюр Федір Андрійович, 1904 р., с. Томашівка, українець, освіта початкова, мельник колгоспу. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.02.60. (П – 9290, ДАХмО).

Бахмацький Арсен Дем'янович, 1896 р., с. Мельня Конотопського р-ну Сумської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Ясенівка, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.03.98. (П – 14961, ДАХмО).

Бачинський Броніслав Адольфович, 1898 р., с. Шарівка, поляк, малописьменний. Проживав у с. Глушківці, рахівник сільської кооперації. Заарештований 30.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.06.64. (П – 15483, ДАХмО).

Башак Михайло Данилович, 1917 р., с. Ясенівка, українець, освіта початкова, тракторист МТС. Заарештований 22.05.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 08.09.36 засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 12.10.90. (П – 26308, архів УСБУ).

Башта Василь Петрович, с. Стріхівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1934 р. як соціально небезпечний елемент вислани й за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.03.95, спр. № 13).

Бащен Кароль Касперович, 1888 р., с. Пасічна, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 14.01.38. Звинувачення: шкідництво. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 09.01.60. (П – 8971, ДАХмО).

Бащен Марія Миколаївна, 1926 р., с. Пасічна, українка, освіта неповна середня, студентка політехнічного технікуму. Заарештована 17.04.46. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 28.05.46 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Військтрибуналом військ МДБ Українського ВО 14.06.46 строк покарання зменшено до 7 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 26.06.91. (П – 26502, архів УСБУ).

Бевзюк Микола Васильович, 1892 р., с. Лугове, українець, малописьменний, тесля колгоспу. Заарештований 24.03.45. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Військтрибуналом військ НКДБ Кам'янець-Подільської обл. 06.06.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.08.92. (П – 28118, архів УСБУ).

Бекас Микола Миколайович, 1883 р., с. Кадиївка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 31.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 22.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 06.08.58. (П – 6384, ДАХмО).

Беккер Вольф Пінхасович, 1893 р., смт Сатанів Городоцького р-ну, єврей, освіта вища. Проживав у с. Сутківці, директор школи. Заарештований 15.09.50. Звинувачення: націоналістична діяльність. Особливою нарадою МДБ СРСР засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.04.92. (П – 27780, ДАХмО).

Белінський Йосип Іванович, 1890 р., с. Соколівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 13.05.32. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ

08.06.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.09.98. (П – 2533, ДАХмО).

Белінський Петро Вікентійович, 1886 р., смт Ярмолинці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Белкот Станіслав Гаврилович, 1902 р., с. Волудринці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 14.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.01.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 25.06.60. (П – 9576, ДАХмО).

Беляк Михайло Мартинович, 1886 р., с. Михалківці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 14.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 17.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.11.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 13.07.67. (П – 16189, ДАХмО).

Березовський Адольф Якович, 1878 р., с. Михайлівка, поляк, неписьменний, сторож електростанції. Заарештований 23.11.37. Звинувачення: націоналістична діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 19.06.59. (П – 8036, ДАХмО).

Березовський Володимир Афанасійович, 1892 р., с. Томашівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 28.04.32. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 04.09.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.10.98. (П – 2700, ДАХмО).

Березовський Карл Якович, 1890 р., с. Михайлівка, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 23.11.37. Звинувачення: член націоналістичної організації. НКВС і Прокурором СРСР 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 19.06.59. (П – 8036, ДАХмО).

Беренда Василь Іванович, 1898 р., с. Томашівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 22.02.33. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Прокуратурою Проскурівської дільниці 23.03.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.12.98. (П – 1940, ДАХмО).

Беренда Гнат Андрійович, 1898 р., с. Томашівка, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.02.60. (П – 9290, ДАХмО).

Беренда Євгеній Григорович, 1913 р., с. Томашівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.02.60. (П – 9290, ДАХмО).

Беренда Захар Сидорович, 1891 р., с. Томашівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 13.03.33. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Проскурівським райвідділом ДПУ 13.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 1102, ДАХмО).

Беренда Іван Андрійович, 1899 р., с. Томашівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 24.02.33. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Прокуратурою Проскурівської дільниці 23.03.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.98. (П – 256, ДАХмО).

Беренда Іван Гнатович, 1908 р., с. Томашівка, українець, освіта початкова, їздовий колгоспу. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.12.37 у м. Хмельницькому. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.02.60. (П – 9290, ДАХмО).

Беренда Іван Спиридонович, 1909 р., с. Савинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 27.02.52. Звинувачення: член ОУН. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 15.05.52 засуджений на 25 років

позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Західносибірського ВО 17.12.54 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.05.91. (П – 26375, архів УСБУ).

Беренда Михайло Андрійович, 1891 р., с. Томашівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 22.09.32 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.08.89. (П – 19323, ДАХмО).

Беренда Олена Гнатівна, 1915 р., с. Савинці, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 31.03.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 15.05.52 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Західносибірського ВО 17.12.54 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 29.05.91. (П – 26375, архів УСБУ).

Бернада Мирон Миронович, 1909 р., с. Соколівка, українець, освіта початкова. Проживав у с. Томашівка, селянин-одноосібник. Заарештований 13.03.33. Звинувачення: недонесення владі про скоєний злочин. Проскурівським відділом ДПУ 13.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 1102, ДАХмО).

Бернацька Надія Федорівна, 1921 р., с. Стріхівці, українка, малописьменна, домогосподарка. Заарештована 14.12.51. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 08.02.52 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.12.54 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнена 26.02.55. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 02.04.92. (П – 27754, архів УСБУ).

Бернацький Олександр Миколайович, 1924 р., с. Стріхівці, українець, освіта початкова, токар МТС. Заарештований 14.12.51. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 08.02.52 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.12.54 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Звільнений у 1956 р. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.04.92. (П – 27754, архів УСБУ).

Бех Ганна Федорівна, с. Сутківці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 16.01.97, спр. № 1).

Бех Степан Устинович, 1913 р., с. Сутківці, українець, малописьменний, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 03.04.48 висланий в Іркутську обл. на 8 років. Звільнений із спецпоселення 30.07.55. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 338, архів УМВС).

Бец Федір Мойсейович, 1908 р., с. Масівці Хмельницького р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Лука, агроінструктор бурякобази. Заарештований 06.03.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 14.07.48 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Звільнений достроково. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.02.94. (П – 28955, архів УСБУ).

Бирко Володимир Степанович, 1926 р., с. Шевченка, українець, неписьменний, колгоспник. Особливою нарадою НКВС СРСР 25.09.45 як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан на 5 років. Звільнений із спецпоселення 24.09.50. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1983, архів УМВС).

Бирко Пелагія Миколаївна, 1889 р., смт Ярмолинці, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 20.01.45. Особливою нарадою НКВС СРСР 24.09.45 як дружина зрадника Батьківщини вислана в Казахстан на 5 років. Звільнена із спецпоселення 24.09.50. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 13.08.90. (П – 26002, ДАХмО).

Биць Анастасія Артемівна, 1903 р., с. Слобідка-Глушковецька, українка, неписьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 13.07.48 вислана в Кемеровську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 29.05.53. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 832, архів УМВС).

Бишко Ірина Григорівна, 1900 р., м. Вільнюс (Литва), білоруска, освіта вища. Проживала на ст. Ярмолинці, дільничний лікар.

Заарештована 14.11.37. Звинувачення: член шпигунсько-диверсійної організації. Дорожньо-транспортним відділом ГУДБ НКВС Південно-Західної залізниці 27.12.37 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 11.03.98. (П – 11809, ДАХмО).

Білий Войтко Антонович, 1897 р., с. Пасічна, поляк, малописьменний, конюх колгоспу. Заарештований 18.01.33. Звинувачення: шкідництво. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 09.01.60. (П – 8971, ДАХмО).

Білик Василь Максимович, 1870 р., с. Стріхівці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 23.12.93, спр. № 37).

Білик Григорій Васильович, 1904 р., с. Стріхівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.07.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКДБ Кам'янець-Подільської обл. 20.01.45 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1373, ДАХмО).

Білик Іван Олексійович, 1880 р., с. Круті Броди, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 07.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.11.97. (П – 13136, ДАХмО).

Білинський Олексій Вікентійович, 1897 р., смт Ярмолинці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 01.07.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.12.56. (П – 4512, ДАХмО).

Білозоров Федір Лукич, 1900 р., смт Сатанів Городоцького р-ну, українець, освіта середня. Проживав у смт Ярмолинці, зав. школи. Заарештований 08.07.32. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Юринецьким райвідділом ДПУ 09.02.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.08.98. (П – 339, ДАХмО).

Білоус Данило Федорович, 1888 р., смт Ярмолинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 04.05.35. Звинувачення: антирадянська агітація. Помер під час слідства 19.02.36. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.07.91. (П – 26553, архів УСБУ).

Білоус Іван Маркович, с. Шумівці Хмельницького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с. Лугове, колгоспник. Заарештований 08.10.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 19.09.39 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.12.98. (П – 1454, архів УСБУ).

Біньковський Альберт Григорович, 1890 р., с. Ясенівка, угорець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 02.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 10.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.10.37 у м. Вінниці. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 25.12.65. (П – 15885, ДАХмО).

Бісовський Анастасій Андрійович, 1906 р., с. Видошня, поляк, малописьменний, швець. Заарештований 31.05.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 04.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 15.09.89. (П – 23269, ДАХмО).

Біяка Іван Іванович, 1906 р., с. Шарівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Проскурівським окрвідділом ДПУ 02.04.30 як антирадянський елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 145, архів УМВС).

Благовісна Ганна Іванівна, 1894 р., с. Томашівка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 29.12.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний 02.03.38. Реабілітована колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 27.09.66. (П – 16065, ДАХмО).

Благовісна (Новак) Марія Станіславівна, с. Томашівка, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент вислана за межі р-ну. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 15.02.96, спр. № 2).

Благовісна (Стрєльцова) Олена Станіславівна, с. Томашівка, полька,

утриманка. У 1933 р. вислана разом з батьками за межі р-ну. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 15.02.96, спр. № 3).

Благовісний Валеріан Станіславович, 1913 р., с. Томашівка, поляк, освіта початкова, колійний обхідник ст. Ярмолинці. Заарештований 05.06.38. Звинувачення: член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.09.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 21.01.67. (П – 16103, ДАХмО).

Благовісний Григорій Петрович, 1903 р., с. Томашівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 11.05.31. Звинувачення: член повстанської організації. Трійкою колегії ДПУ УРСР 19.12.31 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.89. (П – 24226, ДАХмО).

Благовісний Микола Йосипович, 1878 р., с. Томашівка, українець, малописьменний, столяр. Заарештований 27.02.33. Звинувачення: підрив державної економіки. Дорожньо-транспортним відділом ОДПУ 07.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.03.98. (П – 15189, ДАХмО).

Благовісний Станіслав Петрович, с. Томашівка, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 15.02.96, спр. № 3).

Благодир Гнат Григорович, 1893 р., смт Ярмолинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.09.95, спр. № 5).

Благодир Ілля, с. Пасічна, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 17.06.99, спр. № 1).

Блажей Сильвестр Стахович, 1890 р., с. Михайлівка, поляк, неписьменний, без визначених занять. Заарештований 23.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 07.05.60. (П – 9389, ДАХмО).

Блажієвський Станіслав Йосипович, 1889 р., с. Іванківці Дунаєвецького р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у смт Ярмолинці, селянин-одноосібник. Заарештований 01.06.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.12.56. (П – 4512, ДАХмО).

Блажко Арсен Юхимович, 1905 р., с. Виноградівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 07.04.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 10.06.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.07.90. (П – 26219, ДАХмО).

Блажко Микола Миколайович, 1883 р., с. Томашівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Проскурівським райвідділом ДПУ 13.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 1102, ДАХмО).

Блажков Войцех Миколайович, 1885 р., с. Томашівка, поляк, малописьменний, конюх колгоспу. Заарештований 25.07.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 29.10.37 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.01.99. (П – 2243, архів УСБУ).

Бляхарський Василь Григорович, 1898 р., с. Купин Городоцького р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Королівка, коваль колгоспу. Заарештований 14.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.06.58. (П – 6328, ДАХмО).

Богатир Федір Севастянович, 1885 р., с. Вихилівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 11.04.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Проскурівської дільниці 03.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.12.98. (П – 1975, ДАХмО).

Богач Андрій Гаврилович, с. Соколівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент

висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.04.99, спр. № 2).

Богач Семен Гнатович, 1893 р., с. Соколівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.12.97. (П – 13835, ДАХмО).

Богдан Катерина Степанівна, с. Вербка-Мурована, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1932 р. як соціально небезпечний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 16.01.96, спр. № 6).

Боднар Адам Іванович, 1900 р., с. Пасічна, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.08.57. (П – 4975, ДАХмО).

Боднар Адам Карлович, 1871 р., с. Косогірка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 10.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.10.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 16.07.74. (П – 16696, ДАХмО).

Боднар Андрій Васильович, 1899 р., с. Савинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окрвідділом ДПУ 01.04.30 за антирадянську агітацію висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4556, архів УМВС).

Боднар Антон Данилович, с. Корначівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1934 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.04.98, спр. № 3).

Боднар Антон Дмитрович, 1920 р., с. Корначівка, поляк, освіта початкова, колгоспник. У 1937 р. як антирадянський елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 9846, ДАХмО).

Боднар Антон Рафаїлович, 1903 р., с. Михайлівка, поляк, малописьменний, швець. Заарештований 31.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.04.58. (П – 5953, ДАХмО).

Боднар Гаврило Андрійович, 1889 р., с. Савинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 19.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Проскурівської дільниці 15.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.09.98. (П – 1191, ДАХмО).

Боднар Дмитро Антонович, 1888 р., с. Корначівка, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1937 р. як антирадянський елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 9846, ДАХмО).

Боднар Марія Дмитрівна, 1924 р., с. Корначівка, полька, утриманка. У 1937 р. вислана разом з батьками за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 9846, ДАХмО).

Боднар Михайло Дмитрович, 1918 р., с. Корначівка, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1937 р. як антирадянський елемент висланий з межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 9846, ДАХмО).

Боднар Петрунеля Антонівна, 1898 р., с. Чухелі Волочиського р-ну, полька, малописьменна. Проживала у с. Корначівка, колгоспниця. Заарештована 16.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС СРСР 10.12.37 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.09.60. (П – 9846, ДАХмО).

Боднар Степан Павлович, 1905 р., с. Ясенівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 18.04.97, спр. № 4).

Боднар Ядвіга (Агафія) Адамівна, 1883 р., с. Косогірка, полька, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 15.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 02.07.38 засуджена на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 02.06.92. (П – 3353, ДАХмО).

Боднаровський Петро Максимович, 1915 р., с. Перегінка, українець, освіта незакінчена вища, пожежний інспектор. Заарештований

23.12.44. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом військ НКДБ Кам’янець-Подільської обл. 14.03.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.04.93. (П – 28588, архів УСБУ).

Бой Іван Михайлович, 1890 р., с. Федосіївка Кіровоградської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Ярмолинці, бухгалтер райвідділу зв’язку. Заарештований 20.02.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 07.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 11.01.58. (П – 5523, ДАХмО).

Бойко Василь Пилипович, 1896 р., с. Мала Комишуваха Ізюмського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова, член ВКП(б) до 1937 р. Проживав у с. Солобківці, голова оргбюро райспоживспілки. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Помер 21.08.42. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 04.06.60. (П – 9189, ДАХмО).

Бойко Володимир Дмитрович, 1931 р., с. Москалівка, українець, освіта середня, студент Чернівецького медінституту, член ВЛКСМ. Заарештований 15.03.52. Звинувачення: член антирадянської організації. Військтрибуналом військ МДБ Кам’янець-Подільської обл. 22.04.52 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Військколегією Верховного Суду УРСР 13.10.54 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.07.91. (П – 26585, архів УСБУ).

Бойко Дмитро Іванович, 1898 р., с. Москалівка, українець, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 14.03.52. Звинувачення: член антирадянської організації. Військтрибуналом військ МДБ Кам’янець-Подільської обл. 22.04.52 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Військколегією Верховного Суду УРСР 13.10.54 строк покарання зменшено до 3 років позбавлення волі. Помер 24.11.54. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.07.91. (П – 26585, архів УСБУ).

Бойко Кирило Порфирійович, 1880 р., с. Савинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам’янець-Подільським окрвідділом ДПУ 20.03.30 за антирадянську діяльність висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4556, архів УМВС).

Бойко Лука Варфоломійович, 1897 р., с. Баламутівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.05.89. (П – 18104, ДАХмО).

Бойко Марія Олексіївна, 1925 р., с. Коритна, українка, освіта початкова, домогосподарка. Заарештована 21.01.52. Звинувачення: член антирадянської організації. Кам’янець-Подільським облсудом 20.03.52 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Верховним Судом УРСР 30.03.55 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі. Звільнена 03.09.55. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 24.09.91. (П – 26938, архів УСБУ).

Бойко Олександр Лаврентійович, 1892 р., с. Баламутівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.08.57. (П – 4975, ДАХмО).

Бойко Петро Костянтинович, 1896 р., с. Баламутівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 26.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 31.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.05.38 у м. Кам’янці-Подільському. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 28.03.58. (П – 6469, ДАХмО).

Бойко Сава Григорович, 1884 р., с. Баламутівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 01.01.33. Звинувачення: антирадянська діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 17.02.33 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.89. (П – 24321, ДАХмО).

Бойчак Йосип Семенович, 1894 р., с. Савинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам’янець-Подільським окрвідділом ДПУ 20.03.30 як антирадянський елемент

висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4556, архів УМВС).

Бондар Антон Мартинович, 1887 р., с. Ясенівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 26.03.66. (П – 15963, ДАХмО).

Бондар Броніслав Михайлович, 1923 р., с. Слобідка, поляк, утриманець. У 1933 р. висланий разом з батьками в біломорсько-балтійські табори. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3179, архів УМВС).

Бондар Віра Михайлівна, 1927 р., с. Слобідка, полька, утриманка. У 1933 р. вислана разом з батьками у біломорсько-балтійські табори. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3179, архів УМВС).

Бондар Іван Антонович, 1893 р., с. Михайлівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 29.04.33. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.04.58. (П – 5953, ДАХмО).

Бондар Іван Пилипович, 1902 р., с. Виноградівка, українець, малописьменний, голова колгоспу, кандидат у члени ВКП(б). Заарештований 12.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.08.57. (П – 4975, ДАХмО).

Бондар Йосип Михайлович, 1915 р., с. Слобідка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3179, архів УМВС).

Бондар Марія Михайлівна, 1894 р., с. Слобідка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент вислана у біломорсько-балтійські табори. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3179, архів УМВС).

Бондар Микита Гаврилович, 1890 р., с. Савинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.11.26. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським окрсудом 19.09.27 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.01.97. (П – 29752, архів УСБУ).

Бондар Михайло Михайлович, 1931 р., с. Слобідка, поляк, утриманець. У 1933 р. висланий разом з батьками в біломорсько-балтійські табори. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3179, архів УМВС).

Бондар Михайло Рафаїлович, 1893 р., с. Слобідка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3179, архів УМВС).

Бондар Олексій Михайлович, 1926 р., с. Слобідка, поляк, утриманець. У 1933 р. висланий разом з батьками у біломорсько-балтійські табори. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3179, архів УМВС).

Бондар Станіслав Маркіянович, 1903 р., с. Михайлівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 29.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.04.58. (П – 5953, ДАХмО).

Бондар Фелікс Рафаїлович, 1891 р., с. Михайлівка, поляк, малописьменний, слюсар електростанції. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.04.58. (П – 5953, ДАХмО).

Бондар Яніна Михайлівна, 1929 р., с. Слобідка, полька, утриманка. У 1933 р. вислана разом з батьками в біломорсько-балтійські табори. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3179, архів УМВС).

Борбуцький Михайло Людвігович, 1898 р., с. Кадиївка, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 31.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 22.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 06.08.58. (П – 6384, ДАХмО).

Борецька Надія Андріївна, 1926 р., смт Ярмолинці, українка, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 13.03.52. Звинувачення: член антирадянської організації. Кам'янець-Подільським облсудом 29.04.52 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Верховним Судом УРСР 29.10.54 строк покарання зменшено до 6 років позбавлення волі. Реабілітований пленумом Верховного Суду УРСР 26.01.90. (П – 25517, архів УСБУ).

Борецький Андрій Ілліч, 1902 р., смт Ярмолинці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 18.03.52. Звинувачення: член антирадянської організації. Кам'янець-Подільським облсудом 29.04.52 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Верховним Судом УРСР 29.10.54 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 26.01.90. (П – 25517, архів УСБУ).

Борецький Василь Омелянович, 1894 р., с. Нове Село, українець, малописьменний, табельник колії ст. Ярмолинці. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 24.05.41 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.05.58. (П – 6660, ДАХмО).

Боричко Василь Олександрович, 1898 р., ст. Ярмолинці, поляк, малописьменний, робітник залізниці. Заарештований 01.12.29. Трійкою Проскурівського окрвідділу ДПУ 19.03.30 за антирадянську агітацію висланий у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.98. (П – 10363, ДАХмО).

Борович (Мельник) Йосип Вікентійович, 1894 р., с. Томашівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 30.12.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.03.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 27.09.66. (П – 16065, ДАХмО).

Борович (Радецька) Павлина Францівна, 1929 р., с. Нове Село, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з батьками за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 17.03.98, спр. № 1).

Боровський Андрій Леонтійович, 1887 р., с. Солобківці, поляк, освіта початкова, стельмах колгоспу. Заарештований 19.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.02.59. (П – 7154, ДАХмО).

Боровський Казимир Францович, 1892 р., м. Київ, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Солобківці, інспектор райвиконкому. Заарештований 05.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 01.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.10.38 у м. Вінниці. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.07.89. (П – 22734, ДАХмО).

Боровський Павло Ксаверійович, 1898 р., с. Довжок Камянець-Подільського р-ну, поляк, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Солобківці, юрист. Заарештований 24.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.02.59. (П – 7154, ДАХмО).

Боровський Франц Карлович, 1900 р., с. Вербка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 01.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 25.06.68. (П – 16393, ДАХмО).

Бородій Мусій Іванович, 1881 р., с. Буйволівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 07.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 02.03.30 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.02.98. (П – 11441, ДАХмО).

Бородій Семен Якович, 1905 р., с. Пасічна, українець, малописьменний, голова колгоспу, член ВКП(б) до 1938 р. Заарештований 18.01.38. Звинувачення: шкідництво. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 09.01.60. (П – 8971, ДАХмО).

Борщ Михайло Миколайович, 1915 р., с. Соснівка, українець, малописьменний, голова колгоспу. Заарештований 05.10.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКДБ

Кам'янець-Подільської обл. 23.02.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 3 роки. Звільнений 01.11.52. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.03.95. (П – 29266, архів УСБУ).

Борщак Филимон Іванович, 1886 р., с. Боднарівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 14.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.11.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.12.59. (П – 8771, ДАХмО).

Бось Іван Тимофійович, 1889 р., м. Шидло (Польща), поляк, освіта початкова, член КП(б)У. Проживав у с. Михайлівка, прокурор р-ну. Заарештований 07.06.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.09.38 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.12.56. (П – 4941, ДАХмО).

Босюк Афанасій Матвійович, 1895 р., с. Баламутівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Північний край умовно. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 15.07.67. (П – 16215, ДАХмО).

Боцян Броніслав Францович, 1935 р., с. Соколівка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 19.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5054, архів УМВС).

Боцян Віталій Францович, 1929 р., с. Соколівка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 06.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2703, архів УМВС).

Боцян Станіслава Михайлівна, 1905 р., с. Соколівка, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 19.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5055, архів УМВС).

Боцян Франц Казимирович, 1902 р., с. Соколівка, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 19.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5056, архів УМВС).

Боцян Яніна Францівна, 1932 р., с. Соколівка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5054, архів УМВС).

Брик Войтко Августович, 1879 р., с. Вихилівка, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 07.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 10.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.05.89. (П – 17608, ДАХмО).

Брик Войтко Урбанович, 1887 р., с. Вихилівка, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 07.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 10.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 11.04.68. (П – 16353, ДАХмО).

Брик Іван Августинович, 1887 р., с. Правдівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 09.05.32 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.09.98. (П – 13994, ДАХмО).

Брик Розалія Войтківна, 1897 р., с. Вихилівка, полька, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 15.11.37. Особливою нарадою НКВС СРСР 08.06.38 як неблагонадійний елемент засуджена на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 01.06.98. (П – 3512, ДАХмО).

Брик Франка Домініківна, 1883 р., с. Вихилівка, полька, неписьменна, домогосподарка. Заарештована 15.11.37. Особливою нарадою НКВС СРСР як неблагонадійний елемент засуджена на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 19.10.89. (П – 21139, ДАХмО).

Брика Антоніна Йосипівна, 1878 р., с. Правдівка, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 22.12.91, спр. № 15).

Брика Кароліна Олександрівна, 1923 р., с. Правдівка, полька, утриманка. У 1933 р. вислана

разом з батьками за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 22.12.91, спр. № 15).

Брика Людвіг Олександрович, 1902 р., с. Правдівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 22.12.91, спр. № 15).

Брика Олександр Урбанович, 1873 р., с. Правдівка, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 22.12.91 спр. № 15).

Брика Олена Олександрівна, 1917 р., с. Правдівка, полька, утриманка. У 1933 р. вислана разом з батьками за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 22.12.91, спр. № 15).

Бриндак Григорій Ісакович, 1891 р., с. Магнишівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.03.31. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 13.11.31 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.08.93. (П – 12754, ДАХмО).

Бриндак Денис Олексійович, 1898 р., с. Магнишівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 31.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.08.57. (П – 4975, ДАХмО).

Бриндак Іван Степанович, 1906 р., с. Магнишівка, українець, малописьменний, голова сільради. Заарештований 30.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.08.57. (П – 4975, ДАХмО).

Бриндак Семен Степанович, 1896 р., с. Магнишівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.08.57. (П – 4975, ДАХмО).

Бриндак Фризон Гордійович, 1898 р., с. Шарівка, українець, малописьменний, сторож колгоспу. Заарештований 19.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.06.57. (П – 4948, ДАХмО).

Британчук Іван Гаврилович, 1896 р., с. Лугове, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 14.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.01.59. (П – 7325, ДАХмО).

Броницький Антон Вікентійович, 1919 р., с. Стріхівці, поляк, освіта початкова, рахівник пункту «Заготзерно». Заарештований 24.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.02.59. (П – 7154, ДАХмО).

Бубенок Адам Йосипович, 1914 р., с. Правдівка, поляк, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 16.07.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою НКВС УРСР 21.10.38 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.12.89. (П – 24053, ДАХмО).

Бубенок Станіслав Теофілович, с. Правдівка, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Бубенюк Антоніна Антонівна, 1908 р., с. Магнишівка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 20.11.32. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 26.03.33 засуджена на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 26.04.89. (П – 17343, ДАХмО).

Бубенюк Розалія Антонівна, 1906 р., с. Магнишівка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 20.11.32. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 26.03.33 засуджена на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 26.04.89. (П – 17343, ДАХмО).

Бубенюк Текля Антонівна, 1900 р., с. Магнишівка, полька, малописьменна,

селянка-одноосібниця. Заарештована 20.11.32. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 26.03.33 засуджена на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 26.04.89. (П – 17343, ДАХмО).

Буденний (Будьонний) Кирило Петрович, 1902 р., с. Андріївка Нехворощанського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова, член ВКП(б) до 1938 р. Проживав у с. Михайлівка, водій райзаготконтори. Заарештований 13.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.08.57. (П – 4975, ДАХмО).

Будзінський Мар'ян Іванович, 1906 р., с. Солобківці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.11.37 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.12.98. (П – 1082, ДАХмО).

Буділовський Антон Данилович, 1907 р., с. Михайлівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 23.07.50. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Кам'янець-Подільським облсудом 26.08.50 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Верховним Судом УРСР 15.03.55 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 04.07.56. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.01.92. (П – 27383, архів УСБУ).

Буділовський Іван Іванович, 1904 р., с. Михайлівка, українець, освіта початкова, військовослужбовець, кандидат у члени ВКП(б). Заарештований 14.04.42. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Військтрибуналом 43-ої окремої стрілецької бригади 21.04.42 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.10.97. (П – 30388, архів УСБУ).

Буділовський Федір Степанович, 1903 р., с. Видошня, українець, освіта початкова, бухгалтер колгоспу. Заарештований 03.06.45. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Військтрибуналом військ НКДБ Кам'янець-Подільської обл. 10.07.45 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.12.96. (П – 29672, архів УСБУ).

Будницький Болеслав Карлович, 1910 р., смт Ярмолинці, поляк, малописьменний, швець. Заарештований 01.06.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.10.38 у м. Хмельницькому. Похов. на старому міськ. клад. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.12.56. (П – 4512, ДАХмО).

Бузулюк Олексій Трохимович, 1914 р., с. Давидківці Хмельницького р-ну, українець, освіта середня. Проживав у с. Слобідка, директор школи. Заарештований 16.12.45. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Кам'янець-Подільським облсудом 20.03.46 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.07.91. (П – 26558, архів УСБУ).

Буньковський Йосип Барткович, 1885 р., с. Магнишівка, поляк, малописьменний, робітник. Заарештований 29.05.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 05.11.32 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.11.97. (П – 13280, ДАХмО).

Буньковський Йосип Францович, 1909 р., с. Жилинці, поляк, малописьменний, лісник. Заарештований 09.10.30. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 14.01.31 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.06.97. (П – 12311, ДАХмО).

Буньковський Павло Павлович, 1898 р., с. Вербка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.10.38 у м. Кам'янці-Подільському. Похов. у брат. мог. в р-ні консервного з-ду. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.04.58. (П – 5953, ДАХмО).

Буран Федір Михайлович, 1903 р., с. Слобідка-Глушковецька, українець, малописьменний, тесля колгоспу. Заарештований 19.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.12.97. (П – 14497, ДАХмО).

Бурбела Іван Романович, 1888 р., с. Правдівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33.

Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.12.97. (П – 13419, ДАХмО).

Бурдельний Семен Миколайович, 1901 р., с. Савинці, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 23.08.40. Звинувачення: перебування у фінському полоні. Особливою нарадою НКВС СРСР 27.09.40 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Московського ВО 16.12.57. (П – 5367, ДАХмО).

Бурковський Адольф Фортунатович, 1905 р., с. Нове Село, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.06.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.12.56. (П – 4512, ДАХмО).

Бурлик (Михальська) Броніслава Антонівна, с. Нове Село, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з батьками за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.04.95, спр. № 8).

Буровецький Антон Францович, 1894 р., с. Михалківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.12.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. НКВС і Прокурором СРСР 17.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.08.89. (П – 19330, ДАХмО).

Буровецький Петро Францович, 1905 р., с. Михалківці, поляк, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 10.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.08.57. (П – 4975, ДАХмО).

Буровська Альбіна Миколаївна, 1889 р., с. Солобківці, полька, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 22.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 15.10.37 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.02.89. (П – 17060, ДАХмО).

Буртовський Станіслав Володимирович, 1875 р., с. Михайлівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 27.11.37. Звинувачення: націоналістична діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.12.37 у м. Хмельницькому. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 19.06.59. (П – 8036, ДАХмО).

Бутковський Іван Антонович, 1885 р., с. Межигірка Немирівського р-ну Вінницької обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Пасічна, коваль колгоспу. Заарештований 07.09.37. Звинувачення: націоналістична діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 25.03.61. (П – 10592, ДАХмО).

Бучинський Афанасій Йосипович, 1909 р., с. Розсоша Вінницької обл., українець, освіта вища. Проживав у с. Шарівка, вчитель. Заарештований 25.02.46. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Військтрибуналом військ НКДБ Кам'янець-Подільської обл. 16.05.46 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.04.92. (П – 27778, архів УСБУ).

Бучковський Кайтан Францович, 1897 р., с. Проскурівка, поляк, освіта початкова, голова колгоспу, кандидат у члени ВКП(б). Заарештований 13.02.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 09.04.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.02.57. (П – 4633, ДАХмО).

Бучний Петро Іванович, 1910 р., с. Вихилівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 05.12.37. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.10.89. (П – 21103, ДАХмО).

В

Вавpашко Анатолій Йосипович, 1938 р, с. Савинці, українець, немовля. У 1938 р. висланий разом з матір'ю за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 11.08.2000, спр. № 1).

Вавpашко Єфросинія, 1920 р., с. Савинці, українка, освіта початкова, домогосподарка. У 1938 р. як дружина ворога народу вислана за

межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 11.08.2000, спр. № 1).

Вавражко Йосип Петрович, 1914 р., с. Савинці, українець, освіта середня, вчитель. Заарештований 28.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.02.59. (П – 7154, ДАХмО).

Вавшко (Вавушко) Данило Онуфрійович, 1878 р., с. Проскурівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окрвідділом ДПУ 19.03.30 за антирадянську роботу висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4556, архів УМВС).

Вавшко Павло Миколайович, 1907 р., с. Корначівка, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 24.12.42. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 187-ї стрілецької дивізії 13.01.43 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 15389, архів УСБУ).

Вагнер Вільгельм Фердинандович, 1906 р., смт Ярмолинці, німець, освіта неповна вища, без визначених занять. Заарештований 11.04.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКДБ Кам'янець-Подільської обл. 17.08.44 засуджений на 15 років каторжних робіт з пораженням прав на 5 років. Помер 16.06.45. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.04.92. (П – 27795, архів УСБУ).

Важельський Франц Олександрович, 1905 р., смт Вовковинці Деражнянського р-ну, поляк, освіта середня, член ВКП(б). Проживав у смт Ярмолинці, голова райспоживспілки. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Вайда Генріх Адамович, 1893 р., с. Радча Тисменицького р-ну Івано-Франківської обл., поляк, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Солобківці, референт райплану. Заарештований 05.09.37. Звинувачення: член «ПОВ». УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 14.11.37 справу припинено у зв'язку зі смертю заарештованого. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.08.98. (П – 359, ДАХмО).

Вальчук Йосип Кирилович, 1897 р., с. Вербка-Мурована, українець, освіта початкова, вчитель. Заарештований 30.01.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 26.02.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 01.03.68. (П – 16308, ДАХмО).

Вальчук Михайло Карлович, 1892 р., с. Вербка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 31.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.12.67. (П – 16267, ДАХмО).

Валюта Володимир Іванович, 1902 р., с. Правдівка, поляк, освіта неповна середня, голова колгоспу, член ВКП(б). Заарештований 01.06.38. Звинувачення: член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 07.02.59. (П – 7485, ДАХмО).

Вараниця Олена Федорівна, 1908 р., с. Іванківці, українка, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 30.04.50. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Кам'янець-Подільським облсудом 29.05.50 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Верховним Судом УРСР 15.07.55 строк покарання зменшено до 6 років позбавлення волі. Звільнена 19.04.56. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 03.01.92. (П – 27348, архів УСБУ).

Варгатий Михайло Климентійович, 1901 р., с. Глушківці, українець, малописьменний, конюх колгоспу. Заарештований 20.11.37. Звинувачення: шкідництво. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 01.10.60. (П – 9803, ДАХмО).

Васильчишин Федір Васильович, 1890 р., с. Шарівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: шпигунство. Вінницьким облвідділом ДПУ 23.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.98. (П – 1822, ДАХмО).

Васильчук Леонтій Григорович, 1910 р., с. Іванківці, українець, освіта початкова, робітник торфорозробки. Заарештований 30.04.50. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Кам'янець-Подільським облсудом 29.05.50 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Верховним Судом УРСР 15.07.55 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі. Звільнений 29.05.56. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.01.92. (П – 27348, архів УСБУ).

Васильчук Яків Миколайович, 1889 р., с. Іванківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 17.06.27. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ОДПУ 16.09.27 висланий на 3 роки за межі обл. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.04.98. (П – 5485, ДАХмО).

Вахнило Остап Юхимович, 1899 р., с. Слобідка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 18.04.97, спр. № 1).

Веженовський Ян Станіславович, 1917 р., с. Проскурівка, поляк, малописьменний, робітник маслозаводу. Заарештований 17.11.34. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.04.35 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.06.90. (П – 26170, ДАХмО).

Величко Войтко Матвійович, 1883 р., с. Вихилівка, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 23.11.37. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.04.89. (П – 17544, ДАХмО).

Величко Дмитро Артемович, 1890 р., с. Скаржинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Проскурівським окрвідділом ДПУ 03.04.30 за антирадянську агітацію висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 328, архів УМВС).

Вельський Андрій Павлович, 1894 р., с. Шумівці Хмельницького р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Лугове, селянин-одноосібник. Заарештований 27.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Проскурівським райвідділом ДПУ 24.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 1894, ДАХмО).

Венгер Варвара Андріївна, 1901 р., с. Слобідка-Глушковецька, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 25.10.37. Звинувачення: недонесення про контрреволюційний злочин. Особливою нарадою НКВС СРСР 02.07.38 вислана в Казахстан на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 19.10.89. (П – 21108, ДАХмО).

Венгер Митрофан Петрович, 1901 р., с. Слобідка-Глушковецька, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 14.05.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 08.07.36 засуджений на 2 роки позбавлення волі у ВТТ. Київським облсудом 09.12.36 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.98. (П – 761, архів УСБУ).

Венгляш Іван Йосипович, 1892 р., с. Камешниця (Польща), поляк, малописьменний. Проживав у с. Солобківці, колгоспник. Заарештований 22.08.37. Звинувачення: контрреволюційна агітація. НКВС і Прокурором СРСР 12.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.06.89. (П – 18845, ДАХмО).

Венціславський Едуард Іванович, 1897 р., с. Правдівка, поляк, малописьменний. Проживав у с. Михайлівка, столяр. Заарештований 29.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.10.38 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.04.58. (П – 5953, ДАХмО).

Вербовий Василь Тихонович, 1897 р., с. Монастирок, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.08.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 07.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.09.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 16.03.57. (П – 4774, ДАХмО).

Вербовий Михайло Тихонович, 1906 р., с. Монастирок, українець, малописьменний, голова сільради, член ВКП(б) до 1935 р. Заарештований 20.08.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 07.09.37 засуджений до розстрілу.

Вирок виконаний 16.09.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 16.03.57. (П – 4774, ДАХмО).

Верневський Павло Іванович, 1872 р., с. Ріпинці Камянець-Подільського р-ну, освіта середня. Проживав у с. Соколівка, священик. Заарештований 13.06.35. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 03.10.35 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.10.98. (П – 1094, ДАХмО).

Веселовська Петрунеля Карлівна, 1903 р., с. Шарівка, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 15186, ДАХмО).

Веселовська Стефанія Мар'янівна, 1927 р., с. Шарівка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 15186, ДАХмО).

Веселовський Валентин Мар'янович, 1924 р., с. Шарівка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 15186, ДАХмО).

Веселовський Мар'ян Францович, 1899 р., м. Городок, поляк, малописьменний. Проживав у с. Шарівка, колгоспник. Заарештований 20.11.32. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 05.04.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 17.06.58. (П – 15186, ДАХмО).

Ветлінська Олена Іванівна, 1881 р., с. Солобківці, полька, малописьменна, домогосподарка. Заарештована 15.10.37. Звинувачення: націоналістична діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний 06.12.37. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 22.03.89. (П – 17144, ДАХмО).

Вєтошников Микола Олександрович, 1897 р., м. Кам'янець-Подільський, українець, освіта початкова. Проживав у смт Ярмолинці, рахівник перевалочного пункту. Заарештований 18.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.01.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 25.10.58. (П – 6950, ДАХмО).

Винник Федір Андрійович, 1878 р., с. Москалівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Проскурівським окрвідділом ДПУ висланий у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.98. (П – 6369, ДАХмО).

Виноградов Бенедикт Денисович, 1883 р., с. Волиця Теофіпольського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с. Жилинці, вчитель. Заарештований 16.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Проскурівської дільниці 16.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.10.98. (П – 1217, ДАХмО).

Виславська Анелія Войцехівна, 1895 р., с. Соснівка, полька, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 19.12.51. Звинувачення: зв'язок з ОУН. Кам'янець-Подільським облсудом 21.01.52 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Верховним Судом УРСР 03.12.54 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі. Звільнена за амністією із зняттям судимості у 1953 р. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 03.04.92. (П – 27811, архів УСБУ).

Виславська (Петровська) Антоніна, смт Ярмолинці, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1026, архів УМВС).

Виславська Юзефа Карлівна, 1894 р., с. Правдівка, полька, малописьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 29.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітована колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 26.08.60. (П – 9676, ДАХмО).

Виславський Антон Карлович, 1882 р., с. Соснівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окрвідділом ДПУ 20.03.30 за контрреволюційну діяльність висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4556, архів УМВС)

Виславський Іван Іванович, 1896 р., с. Косогірка, українець, малописьменний, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 15.05.48 висланий в Іркутську обл. на 8 років. Звільнений із спецпоселення 23.04.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2033, архів УМВС).

Виславський Станіслав Антонович, 1927 р., смт Ярмолинці, поляк, утриманець. У

1936 р. висланий разом з матір'ю в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 31.07.46. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1026, архів УМВС).

Виславський Тадеуш Климентійович, 1927 р., с. Соснівка, українець, освіта середня спеціальна, вчитель. Заарештований 18.12.51. Звинувачення: зв'язок з ОУН. Кам'янець-Подільським облсудом 21.01.52 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Верховним Судом УРСР 03.12.54 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.04.92. (П – 27811, архів УСБУ).

Вікарний Мартин Францович, 1895 р., с. Пасічна, поляк, неписьменний, конюх колгоспу. Заарештований 18.07.38. Звинувачення: член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 18.03.68. (П – 16333, ДАХмО).

Вікентієв Антон Феліксович, 1883 р., м. Дунаївці, українець, освіта початкова. Проживав у с. Томашівка, коваль колгоспу. Заарештований 10.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.10.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 26.12.59. (П – 8780, ДАХмО).

Вільгуш Адам Іванович, 1905 р., с. Шарівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 07.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 06.06.59. (П – 7851, ДАХмО).

Вільчак Іларіон Якович, 1901 р., с. Голохвасти, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 28.04.27. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ОДПУ 21.10.27 висланий в Сибір на 3 роки. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 07.05.67. (П – 16155, ДАХмО).

Вільчанська Ганна Степанівна, с. Ясенівка, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1937 р. як антирадянський елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Вільчанський Станіслав Михайлович, 1902 р., с. Солобківці, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 19.04.46. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Кам'янець-Подільським облсудом 04.07.46 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.06.92. (П – 27926, архів УСБУ).

Вільчанський Франц Іванович, с. Ясенівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1937 р. як антирадянський елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Вільчик Микола Мартинович, 1906 р., с. Солобківці, українець, малописьменний, без визначених занять. Кам'янець-Подільським окрвідділом ДПУ 24.03.30 як шпигун висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4556, архів УМВС).

Вільчинська Антоніна Іванівна, с. Ясенівка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як антирадянський елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 23.10.96, спр. № 1).

Вільчинський Адольф Казимирович, 1922 р., с. Томашівка, українець, освіта неповна середня, помічник бухгалтера колгоспу. Заарештований 26.05.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 04.10.48 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 25.01.56. (П – 4289, архів УСБУ).

Вільчинський Борис Феліксович, 1902 р., с. Ясенівка, поляк, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 28.01.42. Звинувачення: антирадянська агітація, погрози командирам. Військтрибуналом Південноуральського ВО 22.07.42 засуджений до розстрілу. Військколегією Верховного Суду СРСР 21.08.42 розстріл замінено на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.97. (П – 30107, архів УСБУ).

Вінницький Степан Федорович, 1901 р., смт Ярмолинці, українець, освіта початкова, нач. паспортного столу райвідділу НКДБ. Заарештований 17.01.46. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 30.08.46 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1411, ДАХмО).

Вінярський Микола Васильович, 1880 р., с. Вербка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 09.08.37. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 26.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.08.89. (П – 19406, ДАХмО).

Владика Франко Михайлович, 1883 р., с. Лука, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1929 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 15.02.96, спр. № 1).

Вовк Бартко Андрійович, 1891 р., с. Жилинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 21.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.06.89. (П – 18461, ДАХмО).

Вовк Варвара Кіндратівна, 1917 р., с. Ясенівка, українка, утриманка. У 1933 р. вислана разом з батьками в біломорсько-балтійські табори. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3050, архів УМВС).

Вовк Гаврило Кіндратович, с. Ясенівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1929 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.09.94, спр. № 26).

Вовк Григорій Кіндратович, 1912 р., с. Ясенівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3050, архів УМВС).

Вовк Кіндрат Іванович, 1867 р., с. Ясенівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3050, архів УМВС).

Вовк Олена К., 1877 р., с. Ясенівка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент вислана у біломорсько-балтійські табори. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3050, архів УМВС).

Вовк Михайло Григорович, 1896 р., с. Жилинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 11.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.31 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.12.98. (П – 13951, ДАХмО).

Вовк Степан Лукич, 1905 р., с. Ясенівка, українець, освіта початкова, конюх колгоспу. Заарештований 29.03.37. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Вінницьким облсудом 30.11.37 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 973, архів УСБУ).

Match Вознюк Григорій Мар’янович, 1892 р., с. Іванківці, українець, освіта середня, колгоспник, член ВКП(б) до 1938 р. Заарештований 12.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.08.57. (П – 4975, ДАХмО).

Вознюк Петро Вікентійович, 1892 р., с. Іванківці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 13.07.50. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам’янець-Подільським облсудом 26.08.50 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Верховним Судом УРСР 15.03.55 строк покарання зменшено до 6 років позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.01.92. (П – 27383, архів УМВС).

Возюк Дем’ян Гнатович, 1888 р., с. Пониква Бродівського р-ну Львівської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Солобківці, кучер райпарткому. Заарештований 23.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.89. (П – 24357, ДАХмО).

Войнарський Йосип Карлович, 1916 р., с. Томашівка, поляк, малописьменний, коваль на ст. Ярмолинці. Заарештований 26.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.06.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений у 1947 р. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 21.03.64. (П – 15429, ДАХмО).

Войнарський Карл Купріянович, 1878 р., с. Томашівка, поляк, освіта початкова, коваль колгоспу. Заарештований 29.12.37.

Звинувачення: член контрреволюційної організації. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.03.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 27.09.66. (П – 16065, ДАХмО).

Войнарський Станіслав Карлович, 1912 р., с. Томашівка, поляк, малописьменний, коваль на ст. Ярмолинці. Заарештований 03.06.38. Звинувачення: член «ПОВ». Трійкою УНКВС Київської обл. 30.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 04.10.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 11.04.64. (П – 15425, ДАХмО).

Войт Йосип Антонович, 1882 р., смт Ярмолинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.05.38. Звинувачення: член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Войт Кароль Войцехович, 1897 р., смт Ярмолинці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 01.06.38. Звинувачення: член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.12.56. (П – 4512, ДАХмО).

Войт Микита Михайлович, 1896 р., с. Соколівка, українець, освіта вища, вчитель. Заарештований 03.11.44. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом військ НКДБ Кам'янець-Подільської обл. 29.01.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.07.91. (П – 26704, архів УСБУ).

Войтов Августин Іванович, 1901 р., с. Іванківці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», шкідник. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 18.05.62. (П – 11223, ДАХмО).

Войтов Іван Карлович, 1894 р., с. Ясенівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.01.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 21.08.65. (П – 15784, ДАХмО).

Войтов Леонтій Степанович, 1895 р., с. Іванківці, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 23.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 24.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 17.03.68. (П – 16315, ДАХмО).

Войтов Павло Григорович, 1890 р., с. Іванківці, українець, освіта початкова, голова сільського споживчого товариства, член ВКП(б) до 1938 р. Заарештований 12.04.38. Звинувачення: член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.08.57. (П – 4975, ДАХмО).

Войцехівська Марія Йосипівна, 1890 р., с. Москалівка, полька, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 04.09.37. Звинувачення: націоналістична діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 08.12.37 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 15.05.89. (П – 17848, ДАХмО).

Войцехівський Антон Іванович, 1883 р., смт Ярмолинці, поляк, малописьменний, тесля колгоспу. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Волинський Іван Миколайович, 1895 р., с. Соснівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окрвідділом ДПУ 20.03.30 як неблагонадійний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4556, архів УМВС).

Волков Григорій Феодосійович, 1898 р., с. Михайлівка, українець, освіта вища, голова райвиконкому, член ВКП(б) до 1938 р. Заарештований 18.09.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Прокуратурою Кам'янець-Подільської обл. 19.12.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.98. (П – 2492, ДАХмО).

Волоховська Ганна Петрівна, 1906 р., с. Глушківці, українка, неписьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 17.06.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1776, архів УМВС).

Волошановський Іван Йосипович, 1895 р., с. Глушківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.11.27. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ОДПУ 08.06.28 висланий на 3 роки у Сибір. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.01.97. (П – 29695, ДАХмО).

Волошановський Михайло Йосипович, 1902 р., с. Глушківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 24.04.38. Звинувачення: член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.02.59. (П – 7154, ДАХмО).

Волошин Влас Григорович, 1890 р., с. Пархомівці Хмельницького р-ну, українець, освіта середня. Проживав у с. Баранівка, вчитель. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: націоналістична діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.10.89. (П – 21078, ДАХмО).

Волошин (Камінський) Микола Васильович, 1920 р., с. Косогірка, українець, освіта середня спеціальна, вчитель, член ВЛКСМ до 1944 р. Заарештований 03.04.44. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. УНКДБ Кам'янець-Подільської обл. 29.07.44 направлений у спецтабір для фільтрації. Звільнений 02.08.44. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.05.92. (П – 27815, ДАХмО).

Волошин Петро Захарович, 1902 р., с. Вихилівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 08.04.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 09.05.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.01.98. (П – 12974, ДАХмО).

Волошин Семен Миколайович, 1896 р., с. Борбухи, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 09.05.32 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.98. (П – 13978, ДАХмО).

Волощук Тихон Сидорович, 1919 р., с. Слобідка-Глушковецька, українець, малописьменний, військовослужбовець, член ВЛКСМ до 1947 р. Заарештований 15.05.47. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом радянської військадміністрації землі Саксонія 27.08.47 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований військколегією Верховного Суду України 23.02.93. (П – 29518, архів УСБУ).

Волчек Артем Вікентійович, 1900 р., с. Коляда Брест-Литовського пов. (Польща), білорус, освіта неповна середня, член КП(б)У до 1937 р. Проживав у смт Ярмолинці, військовослужбовець. Заарештований 11.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 21.07.39 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Помер 24.03.42. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 07.12.56. (П – 4487, ДАХмО).

Волянський Антон Теофілович, 1898 р., смт Чорний Острів Хмельницького р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Соснівка, голова колгоспу. Заарештований 19.02.38. Звинувачення: член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Вороновська Михайлина Карлівна, с. Савинці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 08.09.93, спр. № 9).

Вороновський Броніслав Григорович, 1900 р., с. Савинці, поляк, малописьменний, конюх колгоспу. Заарештований 14.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 08.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.01.38 у м. Кам'янці-Подільському. Похов. на старому міськ. клад. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 27.04.82. (П – 16838, ДАХмО).

Воронюк Олександр Костянтинович, 1887 р., с. Маків Дунаєвецького р-ну, українець, неписьменний. Проживав у с. Буйволівці, колгоспник. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Ярмолинецьким райвідділом ДПУ 20.04.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.09.98. (П – 805, ДАХмО).

Вроновський Вікентій Петрович, 1892 р., с. Удріївці Дунаєвецького р-ну, поляк, освіта середня. Проживав у с. Савинці, вчитель. Заарештований 19.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облвідділом ДПУ

05.06.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.09.98. (П – 1159, ДАХмО).

Врублевська Антоніна Францівна, 1911 р., с. Нове Село, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення в 1947 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1031, архів УМВС).

Врублевська Віра Петрівна, с. Нове Село, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Звільнена із спецпоселення в 1947 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1031, архів УМВС).

Врублевський Борис Петрович, 1933 р., с. Нове Село, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення в 1947 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1031, архів УМВС).

Врублевський Йосип Петрович, 1892 р., с. Соснівка, поляк, малописьменний, шкільний тесля. Заарештований 16.05.38. Звинувачення: член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Врублевський Йосип Петрович, с. Нове Село, поляк, утриманець. У 1936 висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1031, архів УМВС).

Врублевський Микола Карлович, 1899 р., смт Ярмолинці, поляк, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 08.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.06.57. (П – 4948, ДАХмО).

Врублевський Петро Іванович, 1911 р., с. Нове Село, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1031, архів УМВС).

Врублевський Станіслав Андрійович, 1895 р., с. Нове Село, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 16.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Вугальтер Шмуль Донович (Давидович), 1888 р., с. Косогірка, єврей, малописьменний, торговець. Заарештований 04.11.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 26.01.34 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П – 19014, ДАХмО).

Вусатий Сава Миколайович, 1893 р., с. Михайлівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 07.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 19.06.59. (П – 8036, ДАХмО).

Вусатюк Іван Лукич, 1871 р., с. Солобківці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Вусатюк Іван Михайлович, 1910 р., с. Солобківці, українець, освіта початкова, інструктор фізкультури райколбуду. Заарештований 10.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 05.10.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений у 1945 р. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 18.03.70. (П – 16545, ДАХмО).

Вусатюк Степан Іванович, 1884 р., с. Солобківці, українець, малописьменний, робітник на будівництві. Заарештований 22.10.37. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 01.03.68. (П – 16309, ДАХмО).

Г

Габрук Віктор Варфоломійович, 1911 р., с. Перегінка, поляк, освіта неповна середня, член ВКП(б) до 1948 р. Проживав у м. Лодзь (Польща), директор автотранспортних майстерень. Заарештований 16.10.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом в/ч 14069 05.03.49 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ. Військколегією Верховного Суду СРСР 06.08.55 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.06.98. (П – 3754, ДАХмО).

Гаврилів Семен Іванович, 1888 р., с. Москалівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1929 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.03.95, спр. № 11).

Гаврилів Степан Іванович, 1878 р., с. Москалівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 11.05.32 висланий на 3 роки в Казахстан. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.01.98. (П – 12840, ДАХмО).

Гаврильчик Іван Андрійович, 1893 р., смт Клевань Рівненської обл., українець, освіта вища. Проживав у смт Ярмолинці, інструктор райспоживспілки. Заарештований 25.02.31. Звинувачення: підрив державної економіки. Трійкою колегії ДПУ УРСР 08.04.32 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.06.63. (П – 13170, ДАХмО).

Гадзира Любов Михайлівна, с. Савинці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.06.98, спр. № 2).

Гаєвський Микола Казимирович, 1899 р., с. Слобідка, поляк, малописьменний, голова колгоспу. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.04.58. (П – 5953, ДАХмО).

Гаєвський Павло Казимирович, 1903 р., с. Слобідка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 29.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.04.58. (П – 5953, ДАХмО).

Гайдай Семен Стахович, 1900 р., с. Магнишівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 02.02.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 04.07.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.12.97. (П – 14916, ДАХмО).

Галимський Адам Петрович, 1897 р., с. Стара Гутиська Ізяславського р-ну, поляк, освіта початкова, член ВКП(б) до 1938 р. Проживав на ст. Ярмолинці, військовослужбовець. Заарештований 02.03.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. 437-ою військпрокуратурою 17.08.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.01.98. (П – 14141, ДАХмО).

Галинський Людвіг Йосипович, 1876 р., с. Солобківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як неблагонадійний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4556, архів УМВС).

Галкін Артем Кононович, 1925 р., с. Видошня, росіянин, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 18.01.50. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом в/ч 91051 13.05.50 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.10.97. (П – 30352, архів УСБУ).

Галкін Конон Наумович, 1888 р., с. Вербка, росіянин, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 31.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.05.38 у м. Кам’янці-Подільському. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 21.11.59. (П – 8650, ДАХмО).

Гальчевський Іван Григорович, 1892 р., с. Глушківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.07.89. (П – 19217, ДАХмО).

Гальчевський Станіслав Григорович, 1886 р., с. Глушківці, поляк, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 13.02.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 07.05.60. (П – 9268, ДАХмО).

Ганський Фелікс Григорович, 1892 р., м. Бердичів Житомирської обл., поляк, освіта середня. Проживав у смт Ярмолинці, рахівник дортрансу. Заарештований 07.09.37. Звинувачення:

контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 22.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.06.89. (П – 18431, ДАХмО).

Гарбулінський Самійло Андрійович, 1905 р., смт Ярмолинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 04.01.34. Звинувачення: шпигунство. Вінницьким облвідділом ДПУ 03.03.34 справу припинено, з-під варти звільнений. Направлений до Вінницької психлікарні. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.98. (П – 760, ДАХмО).

Гарманюк Дмитро Онуфрійович, 1888 р., с. Виноградівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою колегії ДПУ УРСР 10.06.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.07.90. (П – 26219, ДАХмО).

Гарц Юхим Маркович, 1905 р., с. Великий Скнит Славутського р-ну, єврей, освіта середня. Проживав у смт Ярмолинці, технік райвідділу зв’язку. Заарештований 16.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 07.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 09.04.38 у м. Кам’янці-Подільському. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 11.01.58. (П – 5523, ДАХмО).

Гаряча Ганна Олександрівна, 1914 р., смт Чемерівці, українка, малописьменна. Проживала на ст. Ярмолинці, робітниця. Заарештована 08.05.44. Звинувачення: зв’язок з окупаційною владою. Військтрибуналом Вінницької залізниці 25.08.44 засуджена на 15 років каторжних робіт з конфіскацією майна і поразенням прав на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 24.07.97. (П – 30144, архів УСБУ).

Гевал Григорій Іванович, 1887 р., смт Ярмолинці, українець, малописьменний, кравець. Заарештований 19.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Городоцькою дільничною прокуратурою 05.01.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.98. (П – 1266, ДАХмО).

Гевал Іван Васильович, 1894 р., смт Ярмолинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 17.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 24.03.62. (П – 11129, ДАХмО).

Гевал Іван Іванович, 1895 р., смт Ярмолинці, українець, малописьменний, бригадир колгоспу. Заарештований 08.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.08.57. (П – 4948, ДАХмО).

Гевал Іван Петрович, 1924 р., смт Ярмолинці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 03.06.46. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам’янець-Подільської обл. 18.06.46 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 29.03.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.10.96. (П – 29648, архів УСБУ).

Гежевський Михайло Гнатович, 1898 р., с. Глушківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.11.27. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ОДПУ 08.06.28 висланий на 3 роки у Сибір. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.01.97. (П – 29695, ДАХмО).

Гелета Михайло Гнатович, 1887 р., с. Скаржинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 13.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 04.10.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 28.04.89. (П – 21356, архів УСБУ).

Герасимов Іван Йосипович, 1899 р., с. Савинці, українець, малописьменний, голова сільради. Заарештований 16.11.26. Звинувачення: переховування контрабандистів. Кам’янець-Подільським окрсудом 19.09.27 засуджений на 2 роки позбавлення волі умовно, з випробувальним строком на 2 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.01.97. (П – 29752, архів УСБУ).

Герасимов Софрон Степанович, 1892 р., с. Савинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам’янець-Подільським окрвідділом ДПУ 20.03.30 як неблагонадійний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4556, архів УСБУ).

Герасимчук Ганна Семенівна, 1911 р., смт Ярмолинці, українка, неписьменна,

колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 23.06.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення у 1953 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1787, архів УМВС).

Герасимчук Ніна Петрівна, 1921 р., смт Ярмолинці, українка, освіта початкова, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі у 1949 р. вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 07.12.94, спр. № 19).

Гесаль Василь Антонович, 1906 р., с. Вербка-Мурована, українець, малописьменний, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 15.07.48 висланий за межі України на 8 років. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 334, ДАХмО).

Гец Петро Антонович, 1903 р., с. Солобківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.09.30. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Трійкою колегії ДПУ УРСР 13.01.31 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П – 22471, ДАХмО).

Гжегожевський Іван Федорович, 1921 р., с. Глушківці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 10.06.49. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 13.09.49 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Президією Верховного Суду УРСР 20.06.55 строк покарання зменшено до 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.07.92. (П – 27954, архів УСБУ).

Гжегожевський Флоріан Владиславович, 1887 р., с. Глушківці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1934 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.02.97, спр. № 8).

Гжеховський Броніслав Йосипович, 1901 р., с. Косогірка, поляк, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 17.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.05.89. (П – 18103, ДАХмО).

Гидзуля Юстина Євдокимівна, 1881 р., с. Михайлівка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Проскурівським окрвідділом ДПУ 21.03.30 як антирадянський елемент вислана у Північний край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4556, архів УМВС).

Гілевич Броніслав Петрович, 1913 р., с. Антонівці, поляк, малописьменний, помічник вагонного слюсаря на ст. Гречани. Заарештований 05.06.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Київської обл. 30.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 04.10.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.06.59. (П – 7927, ДАХмО).

Гінсюровський Петро Петрович, 1887 р., с. Шевченка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 06.08.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКДБ Кам'янець-Подільської обл. 17.02.45 справу припинено у зв'язку зі смертю заарештованого. Помер 30.12.44. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.05.98. (П – 4208, ДАХмО).

Гірчиця Ванда Йосипівна, 1929 р., с. Москалівка, українка, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 01.02.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 12.04.52 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.11.54 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 24.05.91. (П – 26356, архів УСБУ).

Гірчиця Михайлина Францівна, 1905 р., с. Москалівка, українка, малописьменна, домогосподарка. Заарештована 01.02.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 12.04.52 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.11.54 строк покарання зменшено до 6 років позбавлення волі з пораженням прав на 2 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 24. 05.91. (П – 26356, архів УСБУ).

Гірчиця Тадеуш Йосипович, 1931 р., с. Москалівка, українець, освіта неповна середня, листоноша. Заарештований 01.02.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 12.04.52 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.11.54 строк покарання зменшено до 7 років позбавлення волі з пораженням прав на 3 роки.

Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.05.91. (П – 26356, архів УСБУ).

Гісінгер Іван Іванович, 1898 р., м. Кишинів (Молдова), німець, неписьменний. Проживав у с. Монастирок, колгоспник. Заарештований 13.08.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 07.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.09.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 16.03.57. (П – 4774, ДАХмО).

Гладиш Франц Казимирович, 1886 р., с. Солобківці, поляк, малописьменний, швець. Заарештований 19.04.38. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.07.95. (П – 3121, ДАХмО).

Гладун Гаврило Григорович, 1876 р., с. Скаржинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 13.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 04.10.32 засуджений на 2 роки позбавлення волі у концтаборі. Верховним Судом УРСР 29.01.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 28.04.89. (П – 21356, архів УСБУ).

Глега Войтко Іванович, 1887 р., с. Шарівка, поляк, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 07.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 10.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.10.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 23.04.68. (П – 16368, ДАХмО).

Глега Франя Адамівна, 1900 р., с. Шарівка, полька, неписьменна, робітниця. Заарештована 15.11.37. Особливою нарадою НКВС СРСР 02.07.38 як неблагонадійний елемент засуджена на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована президією Хмельницького облсуду 22.03.68. (П – 16324, ДАХмО).

Гливич Дмитро Миколайович, 1899 р., м. Бендери (Молдова), росіянин, освіта вища. Проживав у смт Ярмолинці, виконроб військбуду. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: контрреволюційна агітація. НКВС СРСР 02.01.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 11.01.58. (П – 5492, ДАХмО).

Гловацький Казимир Антонович, 1884 р., м. Луцьк, поляк, малописьменний. Проживав у смт Ярмолинці, селянин-одноосібник. Заарештований 29.10.47. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 20.05.48 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.12.93. (П – 28877, архів УСБУ).

Гловінський Адольф Францович, 1881 р., с. Солобківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: шпигунство. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.01.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.09.98. (П – 1165, ДАХмО).

Гловінський Антон Войцехович, 1901 р., с. Солобківці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 12.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 23.08.47. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 09.10.59. (П – 8198, ДАХмО).

Гловінський Антон Людвігович, 1908 р., с. Солобківці, поляк, малописьменний, швець, член ВКП(б) до 1933 р. Заарештований 14.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.01.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П – 22688, ДАХмО).

Гловінський Броніслав Войцехович, 1893 р., с. Солобківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окрвідділом ДПУ 26.03.30 за шпигунство висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4556, архів УМВС).

Гловінський Станіслав Томашевич, 1887 р., с. Солобківці, поляк, малописьменний, колгоспник. Кам'янець-Подільським окрвідділом ДПУ 26.03.30 за шпигунство висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4556, архів УМВС).

Гнатюк Іван Антонович, 1894 р., с. Баламутівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 28.12.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 06.04.67. (П – 16137, ДАХмО).

Гнатюк Йосип Антонович, 1898 р., с. Баламутівка, поляк, малописьменний,

колгоспник. Заарештований 28.12.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 21.02.38 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 06.04.67. (П – 16137, ДАХмО).

Гнатюк Тимофій Антонович, 1882 р., с. Лугове, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 28.12.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 06.04.67. (П – 16137, ДАХмО).

Гницюк Олександр Васильович, 1892 р., с. Ясенівка, українець, освіта початкова, бухгалтер колгоспу. Заарештований 22.09.45. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 18.03.47 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.02.99. (П – 1370, архів УСБУ).

Гницюк Станіслав Йосипович, 1883 р., с. Ясенівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 26.03.66. (П -**Гурський Володимир Никифорович**, 1882 р., смт Ярмолинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.11.38 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Гусак Филимон Дмитрович, 1892 р., с. Боднарівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 14.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.04.89. (П – 17795, ДАХмО).

Гусар Ольга Павлівна, 1892 р., с. Ясенівка, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 16.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.01.38 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний 28.01.38. Реабілітована колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 21.08.65. (П – 15784, ДАХмО).

Гуславський Адам Антонович, 1907 р., с. Солобківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 19.11.26. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським окрсудом 19.09.27 засуджений на 10 років позбавлення волі у концтаборі з конфіскацією майна, а після відбуття строку – висланий на 5 років за межі України з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.01.97. (П – 29752, архів УСБУ).

Гуцал Михайло Федорович, 1901 р., с. Глушківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.02.97, спр. № 5).

Гуцал Мойсей Григорович, 1890 р., с. Слобідка-Глушковецька, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Проскурівської дільниці 03.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.09.98. (П – 824, ДАХмО).

Гуцал Олександр Андрійович, 1897 р., с. Соснівка, українець, освіта середня, вчитель. Заарештований 22.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.01.98. (П – 14620, ДАХмО).

Гуцал Пилип Онуфрійович, 1910 р., с. Нове Село, українець, малописьменний, бригадир ремонтників колії, кандидат у члени ВКП(б). Заарештований 15.11.37. Звинувачення: член диверсійно-шкідницької організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.05.38. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 04.08.59. (П – 8897, ДАХмО).

Гуцалюк Леонтій Леонтійович, 1886 р., с. Шарівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: шпигунство. Вінницьким облвідділом ДПУ 23.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.98. (П – 1822, ДАХмО).

Гуцалюк Степан Корнійович, 1897 р., с. Шарівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність.

Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Помер 24.05.41. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.09.89. (П – 20566, ДАХмО).

Д

Давискиба Іван Йосипович, 1888 р., с. Лугове, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 26.03.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 10.06.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.07.90. (П – 26219, ДАХмО).

Давій Гаврило Гаврилович, с. Глушківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як антирадянський елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 07.07.94, спр. № 33).

Данилишин Василь Григорович, 1886 р., с. Доброгорща Хмельницького р-ну, українець, малописьменний. Проживав у смт Ярмолинці, селянин-одноосібник. Проскурівським окрвідділом ДПУ 04.04.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 154, архів УМВС).

Даньковський Володимир Вікторович, 1898 р., с. Корначівка, поляк, малописьменний, робітник маслозаводу. Заарештований 11.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.02.59. (П – 7154, ДАХмО).

Дацун Пилип, с. Буйволівці, українець, утриманець. У 1938 р. висланий разом з батьками за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 05.04.94, спр. № 21).

Дацун (Розгон) Тихон Іванович, 1907 р., с. Буйволівці, українець, освіта початкова, голова колгоспу. Заарештований 13.02.45. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Військтрибуналом військ НКДБ Кам'янець-Подільської обл. 27.04.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.01.92. (П – 27374, архів УСБУ).

Дацьков Павло Дмитрович, 1891 р., с. Неслухів Кам'янсько-Бузького р-ну Львівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Ярмолинці, рахівник райспоживспілки. Заарештований 17.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.06.57. (П – 4948, ДАХмО).

Дацьков Петро Феофанович, 1899 р., с. Буйволівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.07.50. Звинувачення: член антирадянської організації. Кам'янець-Подільським облсудом 30.08.50 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Президією Верховного Суду УРСР 27.01.55 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.06.91. (П – 26470, архів УСБУ).

Дацьков Феодосій Феофанович, 1891 р., с. Буйволівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 07.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 02.03.30 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.02.98. (П – 11441, ДАХмО).

Дацькова Ганна Григорівна, 1904 р., с. Буйволівці, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1948 р. за ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 11.02.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1633, архів УМВС).

Дедрович Пилип Михайлович, 1888 р., с. Буйволівці, поляк, малописьменний, без визначених занять. Заарештований 25.09.37. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 20.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 31.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.03.89. (П – 17166, ДАХмО).

Делікатна Аполлонія Францівна, 1908 р., с. Томашівка, полька, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 17.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 26.11.37 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнена 16.10.47. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 14.04.72. (П – 16642, ДАХмО).

Делікатний Антон Семенович, 1904 р., с. Томашівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.03.98. (П – 15012, ДАХмО).

Делікатний Степан Семенович, 1892 р., с. Томашівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облвідділом ДПУ 23.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.09.98. (П – 823, ДАХмО).

Делімарський Георгій Андрійович, 1900 р., с. Соснівка, українець, освіта середня спеціальна, військовослужбовець, член ВКП(б) до 1937 р. Заарештований 18.10.37. Звинувачення: шпигунство. Військколегією Верховного Суду СРСР 08.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 09.01.38 у м. Харкові. Реабілітований військколегією Верховного Суду СРСР 08.01.58. (П – 11606, архів УСБУ).

Дембицький Броніслав Іванович, 1890 р., с. Майдан-Морозівський, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.08.37. Звинувачення: націоналістична діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 22.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.08.89. (П – 19301, ДАХмО).

Дембицький Франц Йосипович, 1903 р., с. Майдан-Морозівський, поляк, малописьменний, колгоспник, член КП(б)У. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Звільнений 13.11.35. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.98. (П – 15314, ДАХмО).

Демківський Кирило Пилипович, 1892 р., с. Виноградівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 14.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації, шкідник. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.06.58. (П – 6328, ДАХмО).

Демчишина Ірина Григорівна, 1915 р., с. Кадиївка, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 21.06.33. Звинувачення: намір скоєння теракту. Ярмолинецьким райвідділом ДПУ 16.08.33 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 08.10.98. (П – 1256, ДАХмО).

Денисюк Іван Дмитрович, 1889 р., с. Баламутівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.06.44. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Військтрибуналом військ НКДБ Кам'янець-Подільської обл. 23.11.44 засуджений на 15 років каторжних робіт з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.04.92. (П – 27799, архів УСБУ).

Дерев'янський Юрій Романович, с. Грушівці Кельменецького р-ну Чернівецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Соснівка, рахівник колгоспу. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 11.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.05.60. (П – 9346, ДАХмО).

Деренівський Лук'ян Макарович, 1901 р., м. Дунаївці, українець, освіта середня. Проживав у с. Солобківці, завуч школи. Заарештований 26.12.36. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Вінницьким облсудом 19.07.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 11.08.61. (П – 10892, архів УСБУ).

Дерило Іван Францович, 1895 р., с. Ясенівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 26.03.66. (П – 15963, ДАХмО).

Дерило (Дерилов) Казимир Степанович, 1923 р., с. Ясенівка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 18.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2689, архів УМВС).

Деркач Григорій Петрович, 1895 р., с. Коритна, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 11.02.38. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.07.89. (П – 19078, ДАХмО).

Деркач Іван Васильович, 1907 р., с. Коритна, українець, освіта неповна середня, військовослужбовець. Заарештований 10.07.32. Звинувачення: шпигунство, спроба нелегального переходу кордону. Колегією ОДПУ 22.07.33 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.10.97. (П – 30306, ДАХмО).

Деркач Федір Захарович, 1892 р., с. Зарваниця Теребовлянського р-ну Тернопільської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Глушківці, зав. сепараторним пунктом. Заарештований 01.09.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 28.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.11.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.07.76. (П – 16762, ДАХмО).

Дехтяр (Дегтяр) Тимофій Денисович, 1890 р., с. Ольгопіль Чечельницького р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Ярмолинці, бухгалтер дорожньої дільниці. Заарештований 14.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 12.12.58. (П – 7018, ДАХмО).

Дженджерук Федір Іванович, 1907 р., с. Буйволівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 10.06.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Особливою нарадою НКВС СРСР 02.06.37 строк покарання збільшено на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.07.90. (П – 26219, ДАХмО).

Джумига (Будиловська) Ганна Олександрівна, 1920 р., с. Михайлівка, українка, освіта неповна середня, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 04.05.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 19.11.53. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1646, архів УМВС).

Дзюбак Тодось Софронович, 1891 р., с. Савинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Проскурівської дільниці 16.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.12.98. (П – 2143, ДАХмО).

Дзюбак Юзефа Вікентіївна, 1908 р., с. Савинці, полька, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 02.12.37. Звинувачення: контрреволюційна агітація. НКВС і Прокурором СРСР 25.12.37 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний 14.01.38. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.98. (П – 18113, ДАХмО).

Дзябченко Олександр Олександрович, 1902 р., м. Житомир, українець, освіта початкова, член КП(б)У до 1938 р. Проживав у с. Михайлівка, райуповноважений комітету заготівель. Заарештований 28.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 07.12.56. (П – 4763, ДАХмО).

Дзядига Василь Гнатович, 1889 р., с. Гаї Львівської обл., українець, освіта середня. Проживав у с. Москалівка, вчитель. Заарештований 09.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 16.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.05.89. (П – 17875, ДАХмО).

Димент Зусь Мойше-Іхельович, 1889 р., смт Ярмолинці, єврей, малописьменний, секретар сільради. Заарештований 26.08.27. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Проскурівським нарсудом 03.10.28 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.08.93. (П – 28761, архів УСБУ).

Динько Антон Костянтинович, 1904 р., смт Ярмолинці, українець, освіта початкова, зав. пункту «Заготльон», член ВКП(б) до 1938 р. Заарештований 08.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.06.57. (П – 487, ДАХмО).

Динько Лука Григорович, 1890 р., с. Волудринці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.12.37. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.06.89. (П – 18758, ДАХмО).

Дитина Войтко Іванович, 1898 р., с. Вербка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 11.03.38.

Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.04.58. (П – 5953, ДАХмО).

Дичаківський Адольф Антонович, 1896 р., смт Ярмолинці, поляк, освіта початкова, пом. лікаря в райлікарні. Заарештований 02.06.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.12.56. (П – 4512, ДАХмО).

Дичаківський Іван Петрович, 1883 р., с. Тинна Дунаєвецького р-ну, українець, малописьменний. Проживав у смт Ярмолинці, селянин-одноосібник. Заарештований 29.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 19.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.11.89. (П – 21729, ДАХмО).

Дищук Йосип Олексійович, 1880 р., с. Томашівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 09.09.36. Звинувачення: член диверсійної групи. УНКВС Вінницької обл. 22.12.36 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.12.98. (П – 514, ДАХмО).

Дияментович (Радецька) Броніслава Францівна, с. Нове Село, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з батьками за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 17.03.98, спр. № 1).

Дияментович Йосип Гнатович, 1890 р., с. Нове Село, поляк, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 16.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Дияментович (Радецька) Олена Францівна, 1923 р., с. Нове Село, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з батьками за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 17.03.98, спр. № 1).

Дідик Василь Васильович, 1895 р., с. Лугове, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 28.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Михампільським райвідділом ДПУ 13.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 2015, ДАХмО).

Дідик Федір Семенович, 1900 р., с. Ясенівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 09.08.37. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою НКВС СРСР 08.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 01.03.66. (П – 15840, ДАХмО).

Длугаш Станіслав Станіславович, 1901 р., с. Михалківці, поляк, малописьменний, тесля колгоспу. Заарештований 08.12.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 27.06.67. (П – 16184, ДАХмО).

Добролинський Андрій Пилипович, 1896 р., с. Михалківці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.08.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 05.10.67. (П – 16242, ДАХмО).

Добрянський Юліан Олексійович, 1903 р., смт Ярмолинці, українець, малописьменний, столяр МТС. Заарештований 14.10.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.12.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 03.11.89. (П – 22704, ДАХмО).

Долинська (Біловицька) Антоніна Августівна, 1902 р., смт Ярмолинці, полька, малописьменна, домогосподарка. Заарештована 10.03.30. Звинувачення: шпигунство. Трійкою колегії ДПУ УРСР 26.07.30 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітована військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.01.90. (П – 25194, ДАХмО).

Долинська Петрунеля Августівна, 1885 р., смт Ярмолинці, полька, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 позбавлена права проживання у прикордонній смузі на 3 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 14515, ДАХмО).

Долинська Любов Фомівна, 1905 р., смт Ярмолинці, полька, неписьменна,

колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3417, архів УМВС).

Долинська Станіслава Станіславівна, 1933 р., смт Ярмолинці, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 12.03.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3417, архів УМВС).

Долинський Григорій Йосипович, с. Круті Броди, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.01.94, спр. № 29).

Долинський Гурій Михайлович, 1888 р., с. Круті Броди, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окрвідділом ДПУ 20.03.30 як антирадянський елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4556, архів УМВС).

Долинський Едуард Станіславович, 1930 р., смт Ярмолинці, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3417, архів УМВС).

Долинський Іван Григорович, 1895 р., смт Ярмолинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Долинський Лука (Лук'ян) Гнатович, 1896 р., с. Вербка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 19.11.32. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 05.04.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.02.89. (П – 17048, ДАХмО).

Долинський Станіслав Григорович, 1899 р., смт Ярмолинці, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3417, архів УМВС).

Домашевський Владислав Францович, 1900 р., с. Солобківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. НКВС і Прокурором СРСР 12.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.03.89. (П – 17141, ДАХмО).

Домашевський Едуард Григорович, 1895 р., с. Солобківці, поляк, малописьменний, столяр МТС. Заарештований 11.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.10.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.06.71. (П – 16619, ДАХмО).

Домбровський Олександр Климентійович, 1894 р., смт Ярмолинці, поляк, освіта початкова, інспектор райвиконкому. Заарештований 20.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 04.02.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.12.97. (П – 13795, ДАХмО).

Домбровський Фелікс Йосипович, 1889 р., с. Видошня, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.04.58. (П – 5953, ДАХмО).

Доротюк Кирило Феодосійович, 1895 р., с. Шарівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 09.05.59. (П – 7626, ДАХмО).

Доротюк Павло Миколайович, 1907 р., с. Шарівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.03.92, спр. № 7).

Дощак Матвій Іванович, 1875 р., с. Волудринці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Проскурівським окрвідділом ДПУ 02.04.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 142, архів УМВС).

Дощак Франц Вікторович, 1892 р., с. Волудринці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.12.37 у м. Хмельницькому. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.06.89. (П – 18649, ДАХмО).

Драган Килина Романівна, с. Сутківці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 22.02.95, спр. № 10).

Драгомирецька Магдалина Гнатівна, 1890 р., с. Соколівка, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 998, архів УМВС).

Драгомирецький Антон Іванович, с. Соколівка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 998, архів УМВС).

Драгомирецький Григорій Іванович, с. Соколівка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 998, архів УМВС).

Драгомирецький Іван Миколайович, 1894 р., с. Соколівка, поляк, малописьменний, робітник МТС. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 998, архів УМВС).

Драгомирецький Іван Степанович, 1894 р., с. Лисівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 14.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.05.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.89. (П – 20489, ДАХмО).

Драгомирецький Йосип Миколайович, 1900 р., с. Солобківці, поляк, малописьменний, шофер МТС. Заарештований 20.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 22.09.62. (П – 11831, ДАХмО)

Драгомирецький Станіслав Петрович, 1903 р., с. Соколівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.03.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.11.89. (П – 24925, ДАХмО).

Дражниця Іван Касперович, 1879 р., с. Круті Броди, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.11.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 15.12.30 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.01.98. (П – 12676, ДАХмО).

Дрезналь Степан Васильович, 1900 р., с. Вишнівчик Чемеровецького р-ну, українець, малописьменний, кандидат у члени ВКП(б). Проживав у смт Ярмолинці, пом. машиніста паровозу. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: шпигунство. Дорожньо-транспортним відділом ОДПУ ст. Жмеринка 20.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.98. (П – 12618, ДАХмО).

Дригавко Григорій Маркіянович, 1909 р., с. Глушківці, українець, освіта вища, голова колгоспу. Заарештований 20.08.37. Звинувачення: член повстанської організації. НКВС і Прокурором СРСР 28.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.89. (П – 17476, ДАХмО).

Дрібушко Ганна Олексіївна, 1916 р., с. Коритна, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 20.03.52. Звинувачення: член антирадянської організації. Кам'янець-Подільським облсудом 20.05.52 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Верховним Судом УРСР 27.01.55 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 19.07.91. (П – 26650, архів УСБУ).

Дронг (Дронга) Євдокія Петрівна, 1900 р., смт Ярмолинці, українка, малописьменна, колгоспниця. Особливою нарадою НКДБ СРСР 24.09.45 як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан на 5 років. Звільнена із спецпоселення 24.09.50. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 19.06.89. (П – 18408, ДАХмО).

Дронг (Дронга) Ніна Тимофіївна, 1925 р., смт Ярмолинці, українка, освіта

початкова, домогосподарка. Особливою нарадою НКДБ СРСР 24.09.45 як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан на 5 років. Звільнена із спецпоселення 23.05.52. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 19.06.89. (П – 18408, ДАХмО).

Дронг Йосип Варфоломійович, 1896 р., с. Томашівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.02.98. (П – 14964, ДАХмО).

Дубина Йосип Лук'янович, 1882 р., с. Савинці, українець, малописьменний, швець. Заарештований 22.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.06.89. (П – 18432, ДАХмО).

Дубовий Іван Іванович, 1899 р., с. Слобідка-Кадиївська, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 29.10.38. Звинувачення: антирадянська діяльність. Кам'янець-Подільським облсудом 04.05.39 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 11.08.39 справу припинено, попередній вирок скасований. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 08.08.90. (П – 26229, архів УСБУ).

Дубчак Павло Купріянович, 1895 р., с. Монастирок, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.08.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 07.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.09.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 16.03.57. (П – 4774, ДАХмО).

Дудар Степан Федорович, 1907 р., с. Шевченківка Теплицького р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова, член ВКП(б). Проживав у смт Ярмолинці, секретар райкому КП(б)У. Заарештований 26.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Прокуратурою Кам'янець-Подільської обл. 31.05.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.98. (П – 2775, ДАХмО).

Дудник Марко Денисович, 1897 р., с. Королівка, українець, неписьменний, тесля колгоспу. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.06.58. (П – 6328, ДАХмО).

Дудняк Родіон Семенович, 1911 р., с. Солобківці, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 30.07.42. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Військтрибуналом 25-го авіабазування 04.08.42 засуджений до розстрілу. Військтрибуналом Закавказького фронту 04.09.42 покарання зменшено до 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 19.09.94. (П – 29136, архів УСБУ).

Думанський Болеслав Мартинович, 1897 р., с. Солобківці, поляк, освіта початкова, машиніст електростанції. Заарештований 13.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.12.64. (П – 15582, ДАХмО).

Думанський Едуард Йосипович, 1897 р., с. Глушківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 06.09.27. Звинувачення: шпигунство. Колегією ОДПУ 30.01.28 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 04.08.95. (П – 26398, архів УСБУ).

Думанський Іван Йосипович, 1891 р., с. Солобківці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 31.12.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.03.68. (П – 16316, ДАХмО).

Думанський Йосип Антонович, 1902 р., с. Солобківці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.02.59. (П – 7154, ДАХмО).

Думанський Йосип Станіславович, 1889 р., с. Солобківці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 06.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38.

Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 10.08.63. (П – 14260, ДАХмО).

Думанський Казимир Станіславович, 1895 р., с. Солобківці, поляк, малописьменний, голова колгоспу. Кам'янець-Подільським окрвідділом ДПУ 26.03.30 за антирадянську роботу висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4556, архів УСБУ).

Думанський Леонтій Францович, 1897 р., с. Солобківці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 11.03.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 01.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 08.02.63. (П – 12183, ДАХмО).

Думанський Станіслав Францович, 1910 р., с. Солобківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1937 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.03.95, спр. № 9).

Дунаєвіцер Йось Срульович, 1893 р., с. Косогірка, єврей, малописьменний, швець. Заарештований 30.10.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.11.37 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.98. (П – 304, ДАХмО).

Дурник Григорій Олексійович, 1880 р., с. Правдівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.09.98. (П – 10544, ДАХмО).

Дюг Петро Дем'янович, 1926 р., с. Буйволівці, українець, освіта початкова, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 15.05.48 висланий в Іркутську обл. на 8 років. Звільнений із спецпоселення 25.12.53. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2142, архів УМВС).

Дюг Устим Тимофійович, с. Буйволівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 17.03.2000, спр. № 2).

Дядечко Гаврило Федорович, 1901 р., с. Дзеленці Волочиського р-ну, українець, освіта початкова, член ВКП(б) до 1938 р. Проживав у с. Вербка, голова колгоспу. Заарештований 12.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.08.57. (П – 4975, ДАХмО).

Дякун Арсентій Онуфрійович, 1904 р., с. Богданівці Деражнянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с. Іванківці, селянин-одноосібник. Заарештований 30.04.50. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Кам'янець-Подільським облсудом 29.05.50 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 15.07.55 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі. Звільнений 30.04.60. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.01.92. (П – 27348, архів УСБУ).

Дячок Ганна Йосипівна, 1894 р., с. Магнишівка, полька, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 07.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний 14.12.37. Реабілітована колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 06.07.67. (П – 16198, ДАХмО).

Дячок Дмитро Ананійович, 1896 р., с. Магнишівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.08.57. (П – 4975, ДАХмО).

Е

Екштедт Карл Карлович, 1879 р., м. Лієпая (Латвія), німець, освіта середня. Проживав у с. Вербка, садівник колгоспу. Заарештований 09.08.37. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 15.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.05.89. (П – 17611, ДАХмО).

Є

Євстратов Олександр Терентійович, 1888 р., с. Кондряєво Судогодського р-ну

Володимирської обл. (Росія), росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Ярмолинці, зав. вантажного пункту на ст. Ярмолинці. Заарештований 02.11.44. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Дорожньо-транспортним відділом НКДБ Вінницької залізниці 26.04.45 справу припинено у зв'язку зі смертю заарештованого. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.02.98. (П – 12024, ДАХмО).

Ємельяненко Кирило Лукич, 1902 р., м. Богодухів Харківської обл., українець, освіта початкова, член ВКП(б) до 1937 р. Проживав у смт Ярмолинці, секретар райкому КП(б)У. Заарештований 01.10.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Військколегією Верховного Суду СРСР 26.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.12.37 у м. Києві. Реабілітований військколегією Верховного Суду СРСР 01.02.62. (П – 11009, архів УСБУ).

Єремєєв Іван Петрович, 1897 р., с. Кицкани (Молдова), українець, малописьменний. Проживав у с. Ясенівка, сторож колгоспу. Заарештований 16.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.11.97. (П – 13329, ДАХмО).

Ж

Жеребний Іван Прокопович, 1908 р., с. Сутківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.12.30. Звинувачення: спроба теракту. Ярмолинецьким райвідділом ДПУ 16.01.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.98. (П – 2499, ДАХмО).

Жибутовський Станіслав Миколайович, 1884 р., с. Майдан-Морозівський, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 23.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.02.59. (П – 7154, ДАХмО).

Живило Анеля Іванівна, 1903 р., м. Ходорів Жидачівського р-ну Львівської обл., полька, малописьменна. Проживала в с. Ясенівка, домогосподарка. Заарештована 16.10.37. Звинувачення: контрреволюційна агітація. НКВС і Прокурором СРСР 27.11.37 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний 20.12.37. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 30.05.89. (П – 18230, ДАХмО).

Живило Прокіп Федорович, 1911 р., с. Ясенівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.04.35. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 03.11.35 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.12.98. (П – 1125, архів УСБУ).

Живило Степан Іванович, 1880 р., с. Томашівка, українець, малописьменний, муляр ст. Ярмолинці. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.11.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 22.02.61. (П – 10131, ДАХмО).

Жидковський Вікентій Йосипович, 1889 р., смт Ярмолинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як антирадянський елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.06.96, спр. № 1).

Жолтвинський Феодосій Іванович, 1889 р., с. Пригородок Хотинського р-ну Чернівецької обл., українець, освіта вища. Проживав у с. Солобківці, економіст рай. планового відділу. Заарештований 11.03.38. Звинувачення: член шпигунської організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 14.08.62. (П – 11596, ДАХмО).

Жуковський Вікентій Лаврентійович, 1888 р., смт Ярмолинці, поляк, неписьменний, швець. Заарештований 04.05.35. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 01.11.35 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.07.91. (П – 26553, архів УСБУ).

Жуковський Олександр Гнатович, 1886 р., с. Ясенівка, білорус, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 позбавлений права проживання у прикордонній смузі на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.97. (П – 14537, ДАХмО).

Жуковський Тимофій Романович, 1902 р., смт Ярмолинці, поляк, малописьменний,

муляр. Заарештований 25.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.12.57. (П – 5287, ДАХмО).

Журба Іван Федорович, 1891 р., с. Соколівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 14.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.08.89. (П – 19280, ДАХмО).

Журба Олексій Федорович, 1895 р., с. Проскурівка, українець, малописьменний, зав. транспортом паперової фабрики. Заарештований 19.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.11.89. (П – 22003, ДАХмО).

Журба Степан Антонович, 1877 р., с. Проскурівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 08.03.26. Звинувачення: неблагонадійний елемент. Кам'янець-Подільською окружною прокуратурою 06.05.27 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.01.99. (П – 15325, ДАХмО).

З

Забавська (Секрета) Надія Дем'янівна, 1923 р., с. Савинці, українка, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 20.05.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 19.06.52 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ. Слідчим відділом УКДБ Хмельницької обл. 03.02.55 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 07.08.91. (П – 4253, ДАХмО).

Забавська (Клепач) Феодосія Пилипівна, 1902 р., с. Томашівка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 01.12.32. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 04.02.33 вислана на 3 роки у Північний край. Реабілітована військпрокуратурою Прикарпатського ВО 22.08.89. (П – 22672, ДАХмО).

Забавський Гнат Романович, 1890 р., с. Савинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.01.30. Звинувачення: антирадянська діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 12.02.30 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.05.89. (П – 18282, ДАХмО).

Забавський Йосип Тимофійович, 1880 р., с. Савинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 10.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.04.98. (П – 5040, ДАХмО).

Забавський Пилип, с. Томашівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Як соціально небезпечний елемент висланий у Сибір. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 22672, ДАХмО).

Забавський Сава Степанович, 1877 р., с. Савинці, українець, малописьменний, сторож колгоспу. Заарештований 10.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.11.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 09.11.66. (П – 16069, ДАХмО).

Заблоцький Іван Францович, 1905 р., с. Глушківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 17.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.11.97. (П – 13098, ДАХмО).

Заблоцький Станіслав Францович, 1902 р., с. Глушківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 09.02.33. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою колегії ДПУ УРСР 05.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.07.89. (П – 19424, ДАХмО).

Заблоцький Степан Павлович, 1884 р., с. Томашівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.12.89. (П – 3043, ДАХмО).

Завадський Іван Петрович, 1894 р., с. Миляновичі Турійського р-ну Волинської обл.,

українець, малописьменний. Проживав на ст. Ярмолинці, начальник станції. Заарештований 14.02.36. Звинувачення: антирадянська діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 26.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.06.90. (П – 26746, ДАХмО).

Заводяний Гаврило Гнатович, 1914 р., с. Томашівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 24.02.33. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Прокуратурою Проскурівської дільниці 23.03.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.98. (П – 327, ДАХмО).

Загаєвський Франц Антонович, 1918 р., смт Ярмолинці, поляк, освіта середня, зав. перевалочного пункту лісобази. Заарештований 06.12.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКДБ Кам'янець-Подільської обл. 23.04.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.05.92. (П – 27827, архів УСБУ).

Загребельна Лукія (Луцина) Антонівна, 1906 р., с. Вербка, полька, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 09.10.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37 у м. Хмельницькому. Реабілітована колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 18.06.60. (П – 9530, ДАХмО).

Загребельний Михайло Андрійович, 1871 р., с. Вербка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Проскурівської дільниці 15.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 542, ДАХмО).

Загребельний Петро Стахович, 1903 р., с. Магнишівка, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 23.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.08.57. (П – 4975, ДАХмО).

Загронюк Антон Антонович, 1901 р., смт Ярмолинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 11.05.31. Звинувачення: член повстанської організації. Трійкою колегії ДПУ УРСР 19.12.31 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.89. (П – 24226, ДАХмО).

Загронюк Євгеній Антонович, 1911 р., смт Ярмолинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 11.05.31. Звинувачення: член повстанської організації. Трійкою колегії ДПУ УРСР 19.12.31 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.89. (П – 24226, ДАХмО).

Загронюк Микита Антонович, 1899 р., смт Ярмолинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 11.05.31. Звинувачення: член повстанської організації. Трійкою колегії ДПУ УРСР 19.12.31 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.89. (П – 24226, ДАХмО).

Загронюк Микола Антонович, 1907 р., с. Томашівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 11.05.31. Звинувачення: член повстанської організації. Трійкою колегії ДПУ УРСР 19.12.31 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.89. (П – 24226, ДАХмО).

Загура Петро Якимович, 1887 р., с. Стріхівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.89. (П – 23729, ДАХмО).

Задворна Олександра Іллівна, с. Іванівка, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент вислана у Північний край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Задворний Анастасій Андрійович, 1885 р., с. Іванівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Михампільським райвідділом ДПУ 20.03.30 за антирадянську агітацію висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4556, архів УМВС).

Задворний Севастян (Василь) Григорович, 1896 р., с. Сутківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок

виконаний 25.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.05.89. (П – 17864, ДАХмО).

Задорожний Авксентій Андрійович, 1913 р., с. Солобківці, українець, малописьменний, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 23.06.48 висланий в Іркутську обл. на 8 років. Звільнений із спецпоселення 02.12.53. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2198, архів УМВС).

Задорожний Афанасій Семенович, 1878 р., с. Солобківці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 08.09.93, спр. № 21).

Задорожний Полікарп Семенович, 1883 р., с. Солобківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 11.03.38. Звинувачення: член повстанської організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 09.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.89. (П – 20505, ДАХмО).

Задояна Ганна Олексіївна, 1892 р., с. Москалівка, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 30.08.40. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 08.02.41 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Верховним Судом УРСР 14.05.41 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі з пораженням прав на 3 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 24.06.91. (П – 26461, архів УСБУ).

Задояний Олексій Андрійович, 1854 р., с. Москалівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 25.10.29. Звинувачення: тероризм. Проскурівським окрвідділом ДПУ 25.10.29 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.06.01. (П – 11463, ДАХмО).

Задояний Семен Павлович, 1885 р., с. Москалівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Проскурівським окрвідділом ДПУ 24.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4556, архів УМВС).

Задояний Сергій Іванович, с. Москалівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 07.02.94, спр. № 22).

Заєць Антон Віцентійович, с. Пасічна, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 23.12.93, спр. № 4).

Заїжений (Заїжджений) Михайло Матвійович, 1918 р., с. Смотрич Кам'янець-Подільського р-ну, українець, освіта середня, член ВКП(б) до 1944 р. Проживав у с. Солобківці, голова райспоживспілки. Заарештований 01.05.44. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Військтрибуналом військ НКДБ Кам'янець-Подільської обл. 29.08.44 засуджений на 15 років каторжних робіт з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Закавказького ВО 23.04.55 строк покарання зменшено до 7 років позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.03.92. (П – 27589, архів УСБУ).

Зайцев (Чернюк) Петро Миколайович, 1898 р., с. Правдівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 30.07.68. (П – 16409, ДАХмО).

Залевський Йосип Антонович, 1897 р., с. Нове Село, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 14.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Залевський Йосип Бальтазарович, 1892 р., с. Соснівка, поляк, малописьменний, ветсанітар колгоспу. Заарештований 20.10.37. Звинувачення: шкідництво. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 14.02.59. (П – 7380, ДАХмО).

Залуцький Микола Йосипович, 1912 р., м. Івано-Франківськ, українець, малописьменний. Проживав у с. Нове Село, військовослужбовець. Заарештований 26.08.40. Звинувачення: перебування у фінському полоні. Особливою нарадою НКВС СРСР 04.10.40 засуджений на

5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Московського ВО 21.07.58. (П – 6811, ДАХмО).

Заокотнюк Феодосій Іванович, 1914 р., смт Ярмолинці, українець, малописьменний, будівельник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений у 1946 р. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.03.66. (П – 15937, ДАХмО).

Зарембовська Тетяна Захарівна, 1904 р., с. Монастирок, українка, малописьменна, домогосподарка. Заарештована 27.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.89. (П – 23670, ДАХмО).

Зарембовський Феодосій Іванович, 1892 р., с. Виноградівка, українець, малописьменний, без визначених занять. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.06.58. (П – 6328, ДАХмО).

Зарецький (Зарицький) Йосип Гнатович, 1893 р., смт Ярмолинці, поляк, неписьменний, швець. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Зарецький Мечислав Гнатович, 1897 р., смт Ярмолинці, поляк, малописьменний, швець. Заарештований 28.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Захарчук Афанасій Семенович, 1905 р., с. Вербка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 19.11.32. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 05.04.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.02.89. (П – 17048, ДАХмО).

Захростіян Франц Іванович, 1885 р., с. Вербка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.04.58. (П – 5953, ДАХмО).

Зачинський Сигізмунд Якович, 1866 р., с. Ходорівці Кам'янець-Подільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Ярмолинці, селянин-одноосібник. Заарештований 15.06.27. Звинувачення: служба у царській охранці. Проскурівським окрсудом 31.10.27 засуджений на 3 роки позбавлення волі з конфіскацією майна і пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.03.92. (П – 27586, архів УСБУ).

Зачинський Станіслав Вікентійович, 1895 р., с. Вербка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 19.11.32. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 05.04.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.02.89. (П – 17048, ДАХмО).

Заярна Олена Петрівна, 1922 р., с. Нове Село, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 18.05.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 16.06.48 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.01.55 строк покарання зменшено до 6 років і 7 місяців позбавлення волі з пораженням прав на 2 роки. Звільнена 19.02.55. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 02.04.92. (П – 27790, архів УСБУ).

Збараж Тимофій Харитонович, 1913 р., с. Буйволівці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 04.04.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Ярмолинецьким райвідділом НКДБ 15.07.44 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.98. (П – 423, ДАХмО).

Зборовський Тимофій Васильович, с. Вербка-Мурована, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 11.08.99, спр. № 2).

Згурський Арсен Федорович, 1897 р., с. Глибочок Котовського р-ну Одеської обл., українець, освіта початкова. Проживав на ст. Ярмолинці, електромеханік. Заарештований

04.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Прокуратурою Гречанської дільниці 22.02.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.98. (П – 2872, ДАХмО).

Зеленовський Домінік Карлович, 1903 р., смт Ярмолинці, поляк, освіта початкова, інспектор банку. Заарештований 25.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Зелінська (Масловська) Юзефа Войцехівна, 1894 р., с. Андрійківці Хмельницького р-ну, полька, малописьменна. Проживала у с. Лехнівка, селянка-одноосібниця. Заарештована 20.11.32. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 26.03.33 засуджена на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 26.04.89. (П – 17343, ДАХмО).

Зелінський Станіслав Михайлович, 1894 р., с. Глушківці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 10.02.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.02.59. (П – 7154, ДАХмО).

Земляк Марія Антонівна, 1891 р., с. Проскурівка, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 14.03.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Львівського ВО 14.05.52 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Комісією з перегляду слідчих справ у Хмельницькій обл. 30.07.54 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 23.09.92. (П – 28251, архів УСБУ).

Земляк Степан Семенович, 1898 р., с. Проскурівка, українець, неписьменний, мельник колгоспу. Заарештований 27.02.52. Звинувачення: недонесення про достовірно відомий злочин. Військтрибуналом військ МДБ Львівського ВО 14.05.52 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військколегією Верховного Суду СРСР 13.01.54 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 04.02.54. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.09.92. (П – 28251, архів УСБУ).

Земляк Феодосія Іванівна, 1895 р., с. Проскурівка, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 28.03.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Львівського ВО 14.05.52 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Військколегією Верховного Суду СРСР 13.01.54 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 23.09.92. (П – 28251, архів УСБУ).

Змерзлий Іван Якович, 1906 р., с. Глушківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 07.09.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.05.89. (П – 18994, ДАХмО).

Змерзлий Йосип Іванович, 1903 р., с. Корначівка, українець, малописьменний, тесля колгоспу. Заарештований 22.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 23.04.46. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 15.12.62. (П – 12157, ДАХмО).

Зорін Олександр Дмитрович, 1899 р., с. Міцівці Дунаєвецького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Ярмолинці, телеграфіст. Заарештований 21.02.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 11.01.58. (П – 5523, ДАХмО).

Зофрін Зусь Гайдович, 1899 р., с. Косогірка, єврей, малописьменний, без визначених занять. Проскурівським окрвідділом ДПУ 25.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 144, архів УМВС).

Зубрицька Віра Федорівна, 1907 р., с. Гуляйполе Криничанського р-ну Дніпропетровської обл., українка, малописьменна. Проживала у с. Михайлівка, кравчиня. Заарештована 27.07.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКДБ Кам'янець-Подільської обл. 20.10.44 справу припинено, з-під варти звільнена.

Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 18.04.98. (П – 4214, ДАХмО).

І

Іваничик Михайло Сильвестрович, 1876 р., с. Іванківці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Проскурівським окрвідділом ДПУ 20.03.30 за антирадянську пропаганду висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 409, архів УМВС).

Іванов Антон Гнатович, 1892 р., с. Корначівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 28.10.37. Звинувачення: націоналістична діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.09.89. (П – 20597, ДАХмО).

Іваськевич Адольф Станіславович, 1914 р., с. Борбухи, поляк, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 29.08.38. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Військтрибуналом Уральського ВО 20.11.38 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.97. (П – 30102, архів УСБУ).

Іваськов Порфирій Семенович, 1889 р., с. Поточани Бережанського р-ну Тернопільської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Вербка-Мурована, рахівник колгоспу. Заарештований 13.09.37. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 04.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.04.89. (П – 17326, ДАХмО).

Іжевський Василь Гнатович, 1907 р., с. Глушківці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 24.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.02.59. (П – 7154, ДАХмО).

Іжевський Григорій Гнатович, 1896 р., с. Солобківці, українець, малописьменний, заготівельник. Заарештований 22.08.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 10.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.11.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П – 23347, ДАХмО).

Іжевський Йосип Васильович, 1898 р., с. Глушківці, українець, малописьменний, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 09.09.48 висланий за межі України на 8 років. Помер на спецпоселенні 22.11.48. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 955, архів УСБУ).

Ільницький Іван Станіславович, 1913 р., с. Катеринівка Дунаєвецького р-ну, українець, освіта середня. Проживав у с. Лисівка, вчитель. Заарештований 19.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.06.57. (П – 4948, ДАХмО).

Ільчишин Мефодій Максимович, 1899 р., с. Королівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 08.05.38. Звинувачення: шкідництво. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.06.58. (П – 6328, ДАХмО).

Ільчишин Микола Іванович, 1891 р., с. Королівка, українець, малописьменний, робітник спиртозаводу. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: шкідництво. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.06.58. (П – 6328, ДАХмО).

Імельштейн Сруль Ельович, 1884 р., с. Михайлівка, єврей, малописьменний, без визначених занять. Заарештований 08.12.31. Звинувачення: антирадянська агітація, розголошення секретних відомостей. Трійкою колегії ДПУ УРСР 21.05.32 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.03.98. (П – 12898, ДАХмО).

Ї

Їжак Федір Лук'янович, 1902 р., с. Соколівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.02.98, спр. № 1).

Й

Йонко Мар'ян Альбінович, 1885 р., с. Іванківці, поляк, освіта початкова, голова колгоспу, член ВКП(б) до 1937 р. Заарештований 16.02.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Вінницьким облсудом 24.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.04.92. (П – 27763, архів УСБУ).

К

Кайданюк Микола Михайлович, 1905 р., с. Юринці Городоцького р-ну, українець, малописьменний. Проживав у смт Ярмолинці, колгоспник. Заарештований 03.04.47. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 13.05.47 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1389, архів УСБУ).

Кайкарис Сусанна Францівна, 1873 р., с. Бандори (Литва), полька, малописьменна. Проживала у с. Ясенівка, домогосподарка. Заарештована 05.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 26.02.30 вислана в Казахстан на 3 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 19.03.98. (П – 11753, ДАХмО).

Калашников Петро Дмитрович, 1891 р., с. Варварівка Бахмацького р-ну Чернігівської обл., українець, освіта неповна середня. Проживав у смт Ярмолинці, землемір райвиконкому. Заарештований 19.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 16.11.57. (П – 5217, ДАХмО).

Калинович Яків Андрійович, 1872 р., с. Соколівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.11.32. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 08.02.33 висланий в Казахстан на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.98. (П – 10396, ДАХмО).

Калинюк Сергій Семенович, 1906 р., с. Трудове Красилівського р-ну, українець, освіта вища. Проживав у с. Лугове, вчитель. Заарештований 11.02.46. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 11.04.46 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований Генпрокуратурою України 14.12.92. (П – 28332, архів УСБУ).

Камінський Володимир Костянтинович, 1883 р., м. Одеса, українець, освіта початкова. Проживав на ст. Ярмолинці, телеграфіст. Заарештований 27.07.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 11.10.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.98. (П – 3106, ДАХмО).

Камінський Іван Ілліч, 1880 р., с. Москалівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.01.95, спр. № 7).

Камінський Микола Григорович, с. Кадиївка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.05.95, спр. № 4).

Капітанович Микола Олександрович, 1891 р., с. Дарувар-Дольний (Югославія), серб, малописьменний. Проживав у с. Іванківці, колгоспник. Заарештований 07.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.89. (П – 20102, ДАХмО).

Капут Іцек-Лейзер Борисович, 1899 р., м. Волочиськ, єврей, малописьменний. Проживав у с. Косогірка, перукар. Заарештований 26.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 09.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.09.89. (П – 20697, ДАХмО).

Карвацький Болеслав Войцехович, 1902 р., с. Солобківці, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 11.03.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 01.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 07.05.89. (П – 17423, ДАХмО).

Карвацький Казимир Войцехович, 1893 р., с. Солобківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 06.09.27.

Звинувачення: шпигунство. Трійкою колегії ОДПУ 31.01.27 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 04.08.95. (П – 26398, архів УСБУ).

Кардашевський Микола Іванович, 1902 р., с. Михайлівка, українець, освіта початкова, військовослужбовець, член ВКП(б) до 1938 р. Заарештований 22.07.38. Звинувачення: член «ПОВ». 435-ою військпрокуратурою 27.02.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.12.97. (П – 15203, ДАХмО).

Каревич Степан Костянтинович, 1902 р., с. Буйволівці, українець, малописьменний, їздовий лісництва. Заарештований 26.12.47. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 10.05.48 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.04.92. (П – 27787, архів УСБУ).

Каритун Микола Кирилович, 1892 р., смт Ярмолинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 01.01.33. Звинувачення: член повстанської організації. Прокуратурою Проскурівської дільниці 17.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.02.99. (П – 1903, ДАХмО).

Каритун Петро Федорович, 1887 р., с. Томашівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.10.89. (П – 21160, ДАХмО).

Каритун Федір Кирилович, 1885 р., смт Ярмолинці, українець, освіта початкова, секретар сільради смт Ярмолинці. Заарештований 28.01.33. Звинувачення: член повстанської організації. Прокуратурою Проскурівської дільниці 17.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.02.99. (П – 1903, ДАХмО).

Карнага Григорій Маркович, 1885 р., с. Грабарівка Могилів-Подільського р-ну Вінницької обл., українець, малописьменний. Проживав на ст. Ярмолинці, дорожній майстер. Заарештований 27.04.38. Звинувачення: шкідництво. Військтрибуналом Київського Особливого ВО 27.03.39 засуджений на 12 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військколегією Верховного Суду СРСР 20.12.60. (П – 10234, ДАХмО).

Карплюк Трохим Карпович, 1891 р., с. Глушківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 10.01.37. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Вінницьким облсудом 30.04.37 засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 15.06.90. (П – 26247, архів УСБУ).

Карпов Борис Геннадійович, 1915 р., смт Тиврів Вінницької обл., українець, освіта середня. Проживав у с. Солобківці, зоотехнік райземвідділу. Заарештований 19.01.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 25.05.89. (П – 21511, ДАХмО).

Карпов (Карасьов) Геннадій Семенович, 1899 р., с. Лично Устюженського р-ну Вологодської обл. (Росія), росіянин, освіта початкова, член ВКП(б) до 1938 р. Проживав у с. Солобківці, нач. спецвідділу райвиконкому. Заарештований 09.07.38. Звинувачення: шпигунство, диверсія. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.09.89. (П – 22563, ДАХмО).

Категорська Галина Тимофіївна, 1901 р., с. Карпівці Хмельницького р-ну, українка, малописьменна. Проживала у с. Баламутівка, колгоспниця. Заарештована 30.04.50. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Кам'янець-Подільським облсудом 29.05.50 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 15.07.55 строк покарання зменшено до 6 років позбавлення волі. Звільнена 02.09.56. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 03.01.92. (П – 27348, архів УСБУ).

Катецький Гнат Антонович, 1899 р., с. Правдівка, українець, малописьменний, тесля колгоспу. Заарештований 20.07.50. Звинувачення: член антирадянської організації. Кам'янець-Подільським облсудом 30.08.50 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Президією Верховного Суду УРСР 27.01.55 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.06.91. (П – 26470, архів УСБУ).

Католик Іван Федорович, 1905 р., смт Ярмолинці, українець, неписьменний, вантажник бурякопункту. Заарештований 02.02.46. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 10.04.46 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.07.91. (П – 26565, архів УСБУ).

Кафлевський Франц Іванович, 1880 р., с. Вербка, поляк, неписьменний, без визначених занять. Заарештований 01.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 25.06.68. (П – 16393, ДАХмО).

Качуровський Адольф Карлович, смт Ярмолинці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1929 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Качуровський Іван Гнатович, 1893 р., смт Ярмолинці, поляк, малописьменний, стельмах колгоспу. Заарештований 16.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.54. (П – 4265, ДАХмО).

Качуровський Йосип Гнатович, 1882 р., смт Ярмолинці, поляк, малописьменний, тесля колгоспу. Заарештований 01.07.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.12.56. (П – 4512, ДАХмО).

Качуровський Фелікс Павлович, 1910 р., смт Ярмолинці, поляк, малописьменний, шофер робкоопу. Заарештований 19.06.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.12.56. (П – 4512, ДАХмО).

Кащук Іван Вікентійович, 1870 р., с. Вербка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1929 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Квасневський Владислав Станіславович, 1905 р., с. Чаньків Дунаєвецького р-ну, поляк, освіта середня. Проживав у с. Стріхівці, вчитель. Заарештований 28.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.09.38 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.12.56. (П – 4941, ДАХмО).

Квасниця Петро Авксентійович, 1902 р., с. Вихилівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 03.11.32. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 16.01.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.11.97. (П – 13647, ДАХмО).

Кикилик Петро Мартинович, 1902 р., с. Круті Броди, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 01.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 02.11.63. (П – 14716, ДАХмО).

Кирилюк Григорій Гнатович, 1893 р., смт Летичів, українець, освіта середня. Проживав у смт Ярмолинці, зав. виробничого відділу МТС. Заарештований 27.03.32. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Вінницьким облвідділом ДПУ 07.06.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.98. (П – 2194, ДАХмО).

Кирцицький Никон Миколайович, 1889 р., смт Чечельник Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Проскурівка, інспектор Солобковецького райстатуправління. Заарештований 14.10.44. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Військтрибуналом військ НКДБ Кам'янець-Подільської обл. 30.12.44 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.10.93. (П – 28827, архів УСБУ).

Кисіль Броніслав Карлович, 1901 р., с. Королівка, поляк, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 18.06.38. Звинувачення: член «ПОВ», шкідник. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 16.12.67. (П – 16282, ДАХмО).

Кисіль Йосип Калинович, с. Солобківці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 14.06.2000, спр. № 1).

Кицак (Куцак) Іван Ілліч, 1888 р., м. Чернівці, поляк, малописьменний. Проживав у с. Буйволівці, колгоспник. Заарештований 16.12.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 08.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.01.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 21.08.89. (П – 23352, ДАХмО).

Кицур Василь Миколайович, 1880 р., с. Волудринці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.05.35. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 30.10.35 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі з пораженням прав на 1 рік. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.02.95. (П – 727, архів УСБУ).

Клевцов Антон Терентійович, 1925 р., с. Стріхівці, українець, освіта початкова, лісник. Заарештований 21.05.52. Звинувачення: недонесення про достовірно відомий злочин. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 22.07.52 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Військколегією Верховного Суду СРСР 19.08.53 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі. Звільнений 23.09.53. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.04.92. (П – 27753, архів УСБУ).

Клевцова Надія Дмитрівна, 1930 р., с. Стріхівці, українка, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 21.05.52. Звинувачення: недонесення про достовірно відомий злочин. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 22.07.52 засуджена на 7 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Військколегією Верховного Суду СРСР 19.08.53 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі. Звільнена 25.09.53. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 08.04.92. (П – 27753, архів УСБУ).

Клембовський Броніслав Антонович, 1893 р., с. Солобківці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 06.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 05.10.57. (П – 5008, ДАХмО).

Клембовський Вікентій Мартинович, 1905 р., с. Солобківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.09.30. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Трійкою колегії ДПУ УРСР 13.01.31 висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П – 22471, ДАХмО).

Клепайло Ксенія Яківна, 1903 р., с. Сутківці, українка, неписьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 03.04.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 20.05.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 979, архів УМВС)

Клепач Йосип Федорович, 1902 р., с. Нове Село, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 19.06.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.12.56. (П – 4512, ДАХмО).

Клибащук Іван Степанович, 1901 р., с. Іванківці, українець, освіта початкова, заст. голови Михампільського райвиконкому, член ВКП(б) до 1938 р. Заарештований 31.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.08.57. (П – 4975, ДАХмО).

Климов Домінік Іванович, 1886 р., с. Москалівка, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР за втечу з місця заслання 20.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 515, архів УМВС).

Климов Яким Карпович, 1903 р., с. Глушківці, українець, малописьменний, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 17.06.48 висланий в Іркутську обл. на 8 років. Помер 14.11.53. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2118, архів УМВС).

Клинчук Іван Іванович, 1904 р., с. Михалківці, українець, малописьменний, ветсанітар колгоспу. Заарештований 30.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної

організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.06.67. (П – 16175, ДАХмО).

Клітка Марко Андрійович, 1893 р., с. Пасічна, українець, малописьменний, сторож колгоспу. Заарештований 07.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 20.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 12.04.68. (П – 8952, ДАХмО).

Клудницький Станіслав Йосипович, 1898 р., с. Стріхівці, поляк, малописьменний, тесля МТС. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 24.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.08.89. (П – 19573, ДАХмО).

Кметь Іван Францович, 1902 р., с. Вербка, поляк, неписьменний, конюх колгоспу. Заарештований 09.10.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 24.11.37 у м. Хмельницькому. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 18.06.60. (П – 9530, ДАХмО).

Книш Тимофій Ілліч, 1890 р., с. Ланівці Борщівського р-ну Тернопільської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Слобідка-Глушковецька, колгоспник. Заарештований 31.08.37. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.05.89. (П – 17692, ДАХмО).

Кобильник Григорій Дем'янович, 1871 р., смт Ярмолинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 12.12.37. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.06.89. (П – 18759, ДАХмО).

Кобильник Дмитро Дем'янович, смт Ярмолинці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як антирадянський елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.03.95, спр. № 10).

Ковалів Тодось Ілліч, 1876 р., с. Іванківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4556, архів УМВС).

Коваль Андрій Андрійович, 1911 р., с. Слобідка-Кадиївська, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 19.10.31. Звинувачення: тероризм. Прокуратурою Городоцької дільниці 31.03.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.12.97. (П – 14049, ДАХмО).

Коваль Гаврило Миколайович, 1894 р., с. Ясенівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.07.65. (П – 15764, ДАХмО).

Коваль Ганна Давидівна, 1927 р., с. Шарівка, українка, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 20.06.46. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 12.07.46 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 02.10.96. (П – 29633, архів УСБУ).

Коваль (Веселовська) Ганна Климентіївна, 1923 р., с. Слобідка, полька, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 05.01.45. Особливою нарадою НКДБ СРСР 27.10.45 як член сім'ї зрадника Батьківщини вислана в Казахстан на 5 років. Звільнена із спецпоселення 27.10.50. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 16.08.90. (П – 25837, ДАХмО).

Коваль Євген Михайлович, 1896 р., с. Томашівка, українець, малописьменний, рахівник колгоспу. Заарештований 16.04.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Вінницьким облсудом 23.10.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 11.05.90. (П – 25751, архів УСБУ).

Коваль Ісак Терентійович, 1878 р., с. Савинці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.10.94, спр. № 2).

Коваль Лаврентій, с. Шарівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р.

як антирадянський елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.10.01, спр. № 1).

Коваль Петро Тимофійович, 1883 р., с. Волудринці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Проскурівським окрвідділом ДПУ 23.03.30 як організатор заколоту проти влади висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 326, архів УМВС).

Коваль Фекла Герасимівна, с. Шарівка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1936 р. як антирадянський елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.10.01, спр. № 1).

Ковальський Михайло Мар'янович, 1911 р., с. Королівка, поляк, освіта середня, вчитель, член ВЛКСМ до 1934 р. Заарештований 04.06.37. Звинувачення: член націоналістичної групи. НКВС і Прокурором СРСР 22.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 04.10.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 07.05.60. (П – 9369, ДАХмО).

Ковальчук Авксентій Гнатович, 1884 р., с. Глушківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 28.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.89. (П – 24481, ДАХмО).

Ковальчук Антон Йосипович, 1909 р., с. Глушківці, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 13.02.38. Звинувачення: націоналістична діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Особливою нарадою МДБ СРСР 25.10.50 висланий в Красноярський край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.06.89. (П – 18618, П – 26152, ДАХмО).

Ковальчук Єфрем Миколайович, 1890 р., с. Глушківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 28.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.10.89. (П – 21134, ДАХмО).

Ковальчук Іван Степанович, с. Михайлівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1929 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.02.97, спр. № 2).

Ковальчук Іван Федорович, 1898 р., с. Соснівка, українець, освіта неповна вища, вчитель. Заарештований 28.08.44. Звинувачення: зв'язок з ОУН. Військтрибуналом військ НКДБ Кам'янець-Подільської обл. 13.12.44 засуджений на 20 років позбавлення волі у ВТТ. Хмельницьким облсудом 15.02.55 строк покарання зменшено до фактично відбутого. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.03.92. (П – 27591, архів УСБУ).

Ковальчук Йосип Іванович, 1887 р., с. Стріхівці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.10.31. Звинувачення: терористичні дії. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 05.02.32 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.12.88. (П – 16975, ДАХмО).

Ковальчук Лук'ян Андрійович, 1899 р., с. Савинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.04.35. Звинувачення: антирадянська діяльність. Вінницьким облсудом 09.08.35 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 15.06.90. (П – 26243, архів УСБУ).

Ковальчук Петро Васильович, 1894 р., с. Виноградівка, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 22.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.06.58. (П – 6328, ДАХмО).

Ковальчук Петро Семенович, 1889 р., с. Соколівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.03.33. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Проскурівським окрвідділом ДПУ 13.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 1102, ДАХмО).

Ковальчук Станіслав Лук'янович, 1926 р., с. Савинці, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 08.01.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом групи радянських окупаційних військ у Німеччині 08.04.48 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав

на 5 років. Звільнений 04.11.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.07.92. (П – 28043, архів УСБУ).

Ковальчук Стах Вікторович, 1889 р., с. Вербка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 19.10.29. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ОДПУ 13.01.30 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.04.98. (П – 5598, ДАХмО).

Ковбасистий Петро Іванович, 1889 р., с. Солобківці, українець, малописьменний, шофер колгоспу. Заарештований 22.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 26.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.04.89. (П – 17489, ДАХмО).

Ковбасюк Григорій Антонович, 1898 р., с. Іванківці, українець, освіта початкова, голова сільради, член ВКП(б) до 1937 р. Заарештований 03.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.08.57. (П – 4975 ДАХмО).

Ковбасюк Павло Лаврентійович, 1921 р., смт Ярмолинці, українець, освіта семирічна, військовослужбовець. Заарештований 12.04.43. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Сталінградського гарнізону 11.09.43 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Помер 16.12.43. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 04.07.94. (П – 29030, архів УСБУ).

Ковтун Борис Устинович, 1897 р., смт Ярмолинці, українець, освіта середня, військовослужбовець. Заарештований 23.09.37. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військколегією Верховного Суду СРСР 25.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.01.97. (П – 29769, архів УСБУ)

Когут Дмитро Іванович, 1889 р., с. Скаржинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 17.03.93, спр. № 15).

Когут Єлизавета Дмитрівна, 1914 р., с. Скаржинці, українка, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 17.03.93, спр. № 15).

Когут Іван Дмитрович, 1922 р., с. Скаржинці, українець, утриманець. У 1930 р. висланий разом з батьками за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 17.03.93, спр. № 15).

Когут Уляна Фадеївна, 1894 р., с. Скаржинці, українка, малописьменна, домогосподарка. Заарештована 20.07.50. Звинувачення: член антирадянської організації. Кам'янець-Подільським облсудом 30.08.50 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Президією Верховного Суду УРСР 27.01.55 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 18.06.91. (П – 26470, архів УСБУ).

Козак Євдокія Гнатівна, 1901 р., с. Сутківці, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 19.12.51. Звинувачення: зв'язок з антирадянською організацією. Кам'янець-Подільським облсудом 31.01.52 засуджена на 7 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 18.04.52 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 23.09.92. (П – 28243, архів УСБУ).

Козак Іван Дмитрович, 1912 р., с. Сутківці, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 11.06.42. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС охорони тилу Брянського фронту 30.07.42 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Помер 12.05.43. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 02.04.97. (П – 29999, архів УСБУ).

Козак Іван Матвійович, 1892 р., с. Шарівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 07.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 06.06.59. (П – 7851, ДАХмО).

Козак Степан Кіндратович, 1930 р., с. Сутківці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 19.12.51. Звинувачення: зв'язок з антирадянською організацією.

Кам'янець-Подільським облсудом 31.01.52 засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 18.04.52 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Військтрибуналом військ МДБ Львівської ВО 12.05.52 строк покарання зменшено до 4 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.09.92. (П – 28243, архів УСБУ).

Козак Франка Степанівна, 1902 р., с. Проскурівка, українка, малописьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 07.06.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 07.09.53. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2125, архів УМВС).

Козицький Віктор Михайлович, 1906 р., с. Видошня, поляк, малописьменний, наглядач у тюрмі, кандидат у члени ВКП(б) до 1933 р. Заарештований 30.05.38. Звинувачення: член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.11.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 09.05.58. (П – 6050, ДАХмО).

Козловський Валер'ян Йосипович, 1906 р., смт Ярмолинці, поляк, освіта середня, військовослужбовець. Заарештований 27.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Військколегією Верховного Суду СРСР 20.07.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.97. (П – 30123, архів УСБУ).

Колесник Ганна Василівна, 1919 р., с. Кадиївка, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 03.01.51. Звинувачення: зв'язок з антирадянською організацією. Колегією з кримінальних справ Камянець-Подільського облсуду 16.02.52 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. 26.06.54 строк покарання зменшено до 3 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнена 05.08.54. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 02.04.92. (П – 27794, архів УСБУ).

Колесник Зінаїда Василівна, 1919 р., с. Кадиївка, українка, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 03.01.51. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 08.05.52 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військколегією Верховного Суду СРСР 07.04.54 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнена 19.05.54. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 02.04.92. (П – 27794, архів УСБУ).

Коляржик Франц Францович, 1904 р., с. Монастирок, чех, освіта середня, військовослужбовець, член ВКП(б). Заарештований 05.07.38. Звинувачення: шпигунство. Особливим відділом УДБ НКВС 21-ї стрілецької дивізії 13.11.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.01.98. (П – 11952, ДАХмО).

Коляско Семен Павлович, 1879 р., с. Сутківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Проскурівської дільниці 03.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.08.98. (П – 297, ДАХмО).

Комар Михайло Григорович, 1892 р., с. Глушківці, українець, малописьменний, робітник військбуду. Заарештований 01.12.36. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Вінницьким облсудом 30.04.37 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 15.06.90. (П – 26247, архів УСБУ).

Комислива Олександра Юхимівна, 1908 р., с. Верхівці, українка, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 24.10.49. Звинувачення: антирадянська релігійна пропаганда. Кам'янець-Подільським облсудом 28.11.49 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Верховним Судом УРСР 05.08.55 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.91. (П – 26841, архів УСБУ).

Комисливий Олексій Іванович, 1931 р., с. Верхівці, українець, освіта початкова, робітник залізниці. Заарештований 20.10.49. Звинувачення: антирадянська релігійна пропаганда. Кам'янець-Подільським облсудом 28.11.49 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Верховним Судом УРСР 05.08.55 строк покарання зменшено до 6 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.91. (П – 26841, архів УСБУ).

Компан Феофан Андрійович, 1890 р., с. Соснівка Дунаєвецького р-ну, українець, малописьменний. Проживав у смт Ярмолинці, дорожній майстер. Заарештований 17.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС

Кам'янець-Подільської обл. 05.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 12.12.58. (П – 7018, ДАХмО).

Кондратович Іван Іванович, 1891 р., с. Павлики Буського р-ну Львівської обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Глушківці, селянин-одноосібник. Заарештований 10.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.10.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.10.59. (П – 8522, ДАХмО).

Кондратюк Віктор Семенович, 1888 р., с. Магнишівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 07.12.94, спр. № 22).

Кондратюк Микола Іванович, 1924 р., с. Баламутівка, українець, освіта початкова, візник. Заарештований 19.07.50. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Кам'янець-Подільським облсудом 26.08.50 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. 14.12.54 строк покарання зменшено до 8 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 01.02.56. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.01.92. (П – 27383, архів УСБУ).

Конопко Болеслав Францович, смт Ярмолинці, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 14.10.93, спр. № 28).

Конюшинський Олександр Антонович, 1881 р., с. Глушківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.06.97, спр. № 2).

Кордас Влас Якимович, 1895 р., с. Баламутівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 10.11.32. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.06.89. (П – 18247, ДАХмО).

Кордас Корній Якимович, 1885 р., с. Баламутівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 07.12.56. (П – 4763, ДАХмО).

Кордас Павло Петрович, 1888 р., с. Виноградівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.10.38. Звинувачення: поширення провокаційних антирадянських чуток. Кам'янець-Подільським облсудом 03.10.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1422, архів УСБУ).

Корейко Онуфрій Михайлович, 1902 р., с. Качанівка Підволочиського р-ну Тернопільської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Голохвасти, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П – 23161, ДАХмО).

Корнич Віктор Іванович, 1926 р., с. Шарівка, українець, освіта неповна середня, військовослужбовець, член ВЛКСМ до 1945 р. Заарештований 29.09.45. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом військ НКДБ Алма-Атинської обл. 05.11.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований військпрокуратурою відділу нагляду УВП Республіки Казахстан 16.07.93. (П – 28704, архів УСБУ).

Корнич Інокентій Петрович, 1900 р., с. Криків Чемеровецького р-ну, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Виноградівка, бухгалтер будинку інвалідів. Заарештований 19.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.11.89. (П – 21761, ДАХмО).

Королівський Андрій Андрійович, с. Сутківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1938 р. як антирадянський елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 22.02.95, спр. № 3).

Королівський Григорій Костянтинович, 1893 р., с. Сутківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 11.02.37.

Звинувачення: контрреволюційна агітація. Вінницьким облсудом 20.05.37 засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 08.08.90. (П – 26240, архів УСБУ).

Королівський Іван Андрійович, 1907 р., с. Сутківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.09.99, спр. № 3).

Королівський Павло Леонтійович, 1917 р., с. Сутківці, українець, малописьменний, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 15.05.48 висланий в Іркутську обл. на 8 років. Звільнений із спецпоселення 25.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2062, архів УМВС).

Королівський Степан Афанасійович, 1920 р., с. Сутківці, українець, світа початкова, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 15.05.48 висланий в Іркутську обл. на 8 років. Помер 28.05.49. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 975, архів УМВС).

Король Василь Омелянович, 1890 р., с. Пасічна, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 12.05.32 висланий на 3 роки в Казахстан. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.11.97. (П – 13111, ДАХмО).

Корольчук Йосип Филимонович, 1920 р., с. Вербка-Мурована, українець, освіта неповна середня, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 15.07.48 висланий в Іркутську обл. на 8 років. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 334, архів УМВС).

Корольчук Тимофій Панькович, с. Вербка-Мурована, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 23.12.93, спр. № 7).

Коростель Іван Маркович, 1908 р., с. Томашівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 08.05.32. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Кам’янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 04.09.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.10.98. (П – 2700, ДАХмО).

Коротницький Іван Єпіфанович, 1898 р., с. Баламутівка, українець, малописьменний, секретар сільради. Заарештований 21.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 31.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.06.38 у м. Кам’янці-Подільському. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 28.06.58. (П – 6469, ДАХмО).

Корчинський Войтко Йосипович, 1876 р., с. Іванківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.03.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Проскурівським окрвідділом ДПУ 19.03.30 висланий у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.03.98. (П – 6377, ДАХмО).

Корчинський Іван Іванович, 1901 р., с. Вербка-Мурована, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 19.12.32. Звинувачення: тероризм. Ярмолинецьким райвідділом ДПУ 04.03.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.04.98. (П – 3903, ДАХмО).

Корчинський Йосип Миколайович, с. Корначівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1934 р. як антирадянський елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.04.98, спр. № 4).

Корчинський Петро Іванович, 1894 р., с. Іванківці, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 24.11.33. Звинувачення: шпигунство. Дорожньо-транспортним відділом ОДПУ ст. Жмеринка 28.12.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.98. (П – 12621, ДАХмО).

Корчинський Трифон Іванович, 1896 р., с. Іванківці, українець, малописьменний, робітник торфорозробок. Заарештований 08.05.38. Звинувачення: шкідництво. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.11.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.06.58. (П – 6328, ДАХмО).

Корчинський Трохим, с. Іванківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1937 р. як антирадянський елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.10.98, спр. № 1).

Косар Войтко Стахович, 1897 р., с. Васильківці, поляк, освіта початкова, конюх

колгоспу. Заарештований 30.11.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. НКВС і Прокурором СРСР 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 21.12.67. (П – 16274, ДАХмО).

Косар Михайло Михайлович, 1887 р., с. Васильківці, поляк, малописьменний, голова сільради. Заарештований 12.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.04.58. (П – 5953, ДАХмО).

Костенко Іван Олександрович, 1900 р., с. Смолянці Чашницького р-ну Вітебської обл. (Білорусія), білорус, освіта початкова, кандидат у член ВКП(б) до 1937 р. Проживав у с. Проскурівка, зав. виробництва паперової фабрики. Заарештований 25.04.37. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Вінницьким облсудом 19.08.37 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ. Верховним Судом СРСР 08.02.39 строк покарання зменшено до 4 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований Пленумом Верховного Суду СРСР 16.08.61. (П – 10772, архів УСБУ).

Костик Сава Степанович, 1906 р., с. Вербка-Мурована, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.08.92, спр. № 17).

Костишин Олексій Федорович, 1898 р., с. Стріхівці, українець, малописьменний, сторож колгоспу. Заарештований 10.06.52. Звинувачення: пособництво ОУН. Військтрибуналом військ МДБ Львівського ВО 11.07.52 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 18.09.54 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.04.92. (П – 27791, архів УСБУ).

Костишина Юлія Федорівна, 1898 р., с. Стріхівці, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 10.06.52. Звинувачення: пособництво ОУН. Військтрибуналом військ МДБ Львівського ВО 11.07.52 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 18.09.54 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 02.04.92. (П – 27791, архів УСБУ).

Кострибa Іван Дмитрович, 1885 р., с. Томашівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 08.05.32. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ 04.09.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.10.98. (П – 2700, ДАХмО).

Кострибa Лука Якович, 1903 р., с. Томашівка, українець, малописьменний, тесля спецбуду у м. Дніпропетровську. Заарештований 26.06.41. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКДБ СРСР 03.03.43 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.08.90. (П – 26028, ДАХмО).

Кострибa Михайло Іванович, 1896 р., с. Томашівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Проскурівським окрвідділом ДПУ 29.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.09.98. (П – 1056, ДАХмО).

Кострибa Федір Семенович, 1890 р., с. Томашівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 23.10.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 22.05.37 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 1 рік. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.07.91. (П – 26572, архів УСБУ).

Коцюба (Пенцак) Марія Йосипівна, 1906 р., с. Ясенівка, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5251, архів УМВС).

Коцюба Олексій Захарович, 1929 р., с. Ясенівка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з матір'ю в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 10.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5251, архів УМВС).

Коцюрба Михайло Григорович, 1916 р., с. Антонівці, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 08.07.50. Звинувачення: антирадянська діяльність. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 17.11.51 справу припинено, направлений на примусове лікування. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1413, ДАХмО).

Коцюруба Костянтин Павлович, 1910 р., с. Радковиця Городоцького р-ну, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Михайлівка, інспектор шкіл р-ну. Заарештований 01.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 07.12.56. (П – 4763, ДАХмО).

Кравець (Кравчук) Максим Тихонович, 1895 р., с. Круті Броди, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 23.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 16.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 21.10.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.01.59. (П – 7109, ДАХмО).

Кравець Сидір Йосипович, 1890 р., с. Монастирок, українець, освіта початкова, тесля колгоспу. Заарештований 02.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.11.89. (П – 21945, ДАХмО).

Кравченко Микола Григорович, 1924 р., с. Клугино-Башкирівка Харківської обл., українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Шевченка, шофер колгоспу. Заарештований 14.06.52. Звинувачення: недонесення про достовірно відомий злочин. Кам'янець-Подільським облсудом 25.08.52 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Президією Верховного Суду УРСР 23.05.55 строк покарання зменшено до 6 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.11.94. (П – 29191, архів УСБУ).

Кравченко Тамара Никонівна, 1908 р., с. Соснівка, українка, освіта неповна вища, домогосподарка. Заарештована 26.09.44. Звинувачення: зв'язок з ОУН. Військтрибуналом військ НКДБ Кам'янець-Подільської обл. 13.12.44 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 24.03.92. (П – 27591, архів УСБУ).

Крайдуба Пилип Денисович, 1883 р., с. Голохвасти, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 01.01.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 08.02.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.08.90. (П – 25982, ДАХмО).

Крамничний Григорій Васильович, 1897 р., с. Лугове, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 14.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.06.58. (П – 6328, ДАХмО).

Крамничний Федір Васильович, 1894 р., с. Лугове, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.05.38 у м. Хмельницькому. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.12.58. (П – 7079, ДАХмО).

Кранглевський Митрофан Север'янович, 1883 р., м. Могилів-Подільський Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Ярмолинці, рахівник райвідділу зв'язку. Заарештований 20.02.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 11.01.58. (П – 5523, ДАХмО).

Крантовська Ганна Йосипівна, 1908 р., с. Соколівка, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення у 1956 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5921, архів УМВС).

Крантовський Адам Станіславович, 1931 р., с. Соколівка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 10.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5226, архів УМВС).

Крантовський Станіслав Григорович, 1893 р., с. Соколівка, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 26.03.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5227, архів УМВС).

Красноперець Іван Данилович, 1914 р., ст-ця Остагай Краснодарського краю (Росія), росіянин, малописьменний. Проживав у с. Буйволівці, сторож спиртозаводу. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 15.05.48 висланий в Іркутську обл. на 8 років. Звільнений із спецпоселення 22.02.54. Реабілітований згідно

з Законом України від 17.04.91. (П – 180, архів УМВС).

Кривець Іван Андрійович, 1912 р., с. Харківці Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, освіта вища. Проживав у с. Солобківці, районний ветлікар. Заарештований 06.07.48. Звинувачення: антирадянська агітація, саботаж. Кам'янець-Подільським облсудом 18.08.48 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.07.91. (П – 26561, архів УСБУ).

Кривий Герасим Іванович, 1901 р., с. Слобідка, українець, освіта початкова, голова колгоспу. Заарештований 08.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.06.58. (П – 6328, ДАХмО).

Кривий Степан Федорович, 1881 р., с. Сутківці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.09.94, спр. № 16).

Крижанівський Михайло Григорович, 1875 р., с. Савинці, українець, освіта середня, священик. Заарештований 30.01.30. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 12.03.30 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.08.90. (П – 26044, ДАХмО).

Крижанівський Семен Захарович, 1880 р., смт Ярмолинці, українець, освіта початкова, інструктор райспоживспілки. Заарештований 26.05.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Городоцької дільниці 21.06.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.12.98. (П – 1716, ДАХмО).

Крилов Борис Олександрович, 1897 р., смт Ярмолинці, українець, освіта вища, старший ветлікар. Заарештований 01.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 13.04.56. (П – 3547, ДАХмО).

Кримська Марія Францівна, 1927 р., с. Нове Село, українка, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 18.05.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 16.06.48 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Військтрибуналом Закавказького ВО 02.04.55 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнена 24.04.54. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 03.04.92. (П – 27796, архів УСБУ).

Криськевич Григорій Дем'янович, 1896 р., с. Іванківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 08.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.06.58. (П – 6328, ДАХмО).

Криськевич Степан Опанасович, 1889 р., с. Іванківці, українець, малописьменний, голова сільради. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.06.58. (П – 6328, ДАХмО).

Криськов Іван Федорович, 1893 р., с. Лехнівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.03.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 10.06.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.07.90. (П – 26219, ДАХмО).

Кришовська Павлина Йосипівна, 1912 р., с. Слобідка-Глушковецька, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 04.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація, нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 14.03.30 вислана у Північний край на 3 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 15.01.98. (П – 12070, ДАХмО).

Кришовський Іван Тимофійович, 1894 р., с. Слобідка-Глушковецька, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 04.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація, нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 14.03.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.01.98. (П – 12070, ДАХмО).

Кришовський Пилип Тимофійович, 1887 р., с. Слобідка-Глушковецька, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 28.12.32. Звинувачення: член повстанської групи. Трійкою колегії ДПУ УРСР 05.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.07.89. (П – 19424, ДАХмО).

Криштофор Йосип Леонтійович, 1877 р., с. Ясенівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.02.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.04.98. (П – 4639, ДАХмО).

Криштофор Казимир Йосипович, 1896 р., с. Глушківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 01.12.36. Звинувачення: шпигунство. Військтрибуналом Київського ВО 22.06.37 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 01.09.94. (П – 29093, архів УСБУ).

Криштофор Матвій Леонтійович, с. Ясенівка, українець, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 17.03.2000, спр. № 1).

Криштофор Олена Захарівна, смт Ярмолинці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1934 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 15.02.96, спр. № 4).

Криштофор Станіслав Йосипович, 1895 р., с. Глушківці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 19.11.26. Звинувачення: шпигунство. Кам’янець-Подільським окрсудом 19.09.27 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.01.97. (П – 29752, архів УСБУ).

Крук Броніслав Петрович, 1923 р., с. Голохвасти, поляк, освіта початкова, пом. рахівника колгоспу. Заарештований 25.02.46. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам’янець-Подільської обл. 05.06.46 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 890, архів УСБУ).

Крук Василь Костянтинович, 1900 р., с. Буйволівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 11.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 28.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.07.89. (П – 19080, ДАХмО).

Крук Дарія Феофанівна, 1904 р., с. Буйволівці, українка, малописьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 15.05.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 07.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 142, архів УМВС).

Крук Павло Костянтинович, 1898 р., с. Буйволівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 07.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 02.03.30 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.02.98. (П – 11441, ДАХмО).

Крулевич Казимир Антонович, 1901 р., с. Барцув Калішського воєв-ва (Польща), поляк, малописьменний. Проживав у смт Ярмолинці, колгоспник. Заарештований 17.03.38. Звинувачення: член повстанської організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.07.38 у м. Хмельницькому. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 26.07.58. (П – 6492, ДАХмО).

Крупський Іван Андрійович, 1911 р., с. Томашівка, українець, освіта початкова, ветсанітар колгоспу. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.02.60. (П – 9290, ДАХмО).

Крушельницький Леонтій Михайлович, 1893 р., с. Іванківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 19.03.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою колегії ДПУ УРСР 19.03.30 висланий у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.03.98. (П – 6380, ДАХмО).

Крушельницький Франц Миколайович, 1886 р., с. Глушківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: шпигунство. Ярмолинецьким райвідділом ДПУ справу припинено, з-під

варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1712, ДАХмО).

Ксьондз Савелій Дорофійович, 1908 р., с. Вербка-Мурована, українець, малописьменний, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 15.07.48 висланий за межі України на 8 років. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 334, архів УМВС).

Ксьондз Степан Матвійович, 1893 р., с. Вербка-Мурована, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Проскурівської дільниці 03.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.08.98. (П – 334, ДАХмО).

Кудринецький Герасим Іванович, 1886 р., с. Проскурівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 11.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.09.89. (П – 20562, ДАХмО).

Кузборський Казимир Мартинович, 1890 р., с. Стріхівці, поляк, малописьменний, лісник. Заарештований 10.02.30. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Кам'янець-Подільським окрвідділом ДПУ 03.04.30 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.10.97. (П – 13180, ДАХмО).

Кузнець Матвій Павлович, 1891 р., с. Солобківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.03.95, спр. № 1).

Кузняк Володимир Григорович, 1907 р., с. Добровляни (Галичина), українець, освіта середня, кандидат у члени ВКП(б). Проживав у с. Солобківці, вчитель. Заарештований 13.01.33. Звинувачення: шпигунство. Трійкою колегії ДПУ УРСР 23.09.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 25.05.89. (П – 21466, ДАХмО).

Кузьминський Олександр Броніславович, 1907 р., с. Коричинці Деражнянського р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у смт Ярмолинці, старший бухгалтер наросвіти. Заарештований 19.06.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.12.56. (П – 4512, ДАХмО).

Кузьмич Антон Петрович, 1887 р., с. Монастирок, українець, освіта початкова, бухгалтер сільського споживчого товариства. Заарештований 20.08.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 07.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.09.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 16.03.57. (П – 4774, ДАХмО).

Кузьмич Петро Васильович, 1897 р., с. Лугове, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Михампільським райвідділом ДПУ 28.03.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 2015, ДАХмО).

Кузьмич Софон (Софрон) Павлович, 1875 р., с. Лугове, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 17.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 07.03.30 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.03.98. (П – 11710, ДАХмО).

Кузьмич Степан Софронович, 1897 р., с. Лугове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 09.03.31. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Михампільським райвідділом ДПУ 18.01.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.07.98. (П – 3166, ДАХмО).

Кукуріка Григорій Казимирович, 1907 р., с. Ясенівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.06.89. (П – 18911, ДАХмО).

Кукуріка Тихон Кіндратович, 1920 р., с. Ясенівка, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 22.05.36. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Вінницьким облсудом 08.09.36 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 12.10.90. (П – 26308, архів УСБУ).

Кукурудза Василь Іванович, 1897 р., с. Стріхівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.10.31. Звинувачення: тероризм. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 05.02.32 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.12.88. (П – 16975, ДАХмО).

Кулачок Опанас Корнійович, 1898 р., с. Михайлівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 09.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.06.58. (П – 6328, ДАХмО).

Куликовський Микола Микитович, 1894 р., с. Томашівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.05.89. (П – 17836, ДАХмО).

Куликовський Михайло Микитович, 1910 р., с. Олександрівка Городоцького р-ну, українець, освіта середня. Проживав у с. Буйволівці, директор школи. Заарештований 11.12.36. Звинувачення: антирадянська агітація. УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 29.05.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.98. (П – 2579, ДАХмО).

Кулинчик Яніна Янівна, 1883 р., м. Варшава (Польща), полька, освіта середня. Проживала у с. Скаржинці, акушерка. Заарештована 18.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітована військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.12.89. (П – 24654, ДАХмО).

Кульбачна Надія Павлівна, 1919 р., с. Вихилівка, українка, освіта початкова, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 26.05.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 25.09.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 980, архів УМВС).

Кульганик Василь Іванович, 1905 р., с. Вільшанка Чуднівського р-ну Житомирської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Скаржинці, коваль колгоспу. Заарештований 15.12.47. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам’янець-Подільським облсудом 29.01.48 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.03.92. (П – 27648, архів УСБУ).

Кульпинський Генріх Антонович, 1888 р., с. Гвардійське Хмельницького р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у смт Ярмолинці, касир банку. Заарештований 18.04.38 Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.11.58. (П – 6905, ДАХмО).

Кульчицький Петро Андрійович, 1882 р., смт Ярмолинці, українець, малописьменний, коваль дорожньої дільниці. Заарештований 20.02.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.06.57. (П – 4948, ДАХмО).

Кульчицький Тимофій Маркович, 1887 р., с. Монастирок, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.08.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 07.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.09.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 16.03.57. (П – 4774, ДАХмО).

Купко Іван Іванович, 1910 р., с. Іванківці Хмельницького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с. Михайлівка, нач. поштового відділення. Заарештований 28.01.45. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Михампільським райвідділом НКДБ направлений у спецтабір для фільтрації. Звільнений 25.09.45. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.12.92. (П – 4240, ДАХмО).

Купчинська Ганна Йосипівна, 1898 р., с. Михайлівка, полька, малописьменна, домогосподарка. Заарештована 21.10.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 08.06.38 засуджена на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 15.12.62. (П – 3517, ДАХмО).

Купчинський Іван Віталійович, 1888 р., с. Михайлівка, поляк, малописьменний, швець.

Заарештований 26.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 28.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.10.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 04.01.58. (П – 5353, ДАХмО).

Купчинський Мар'ян Григорович, 1883 р., с. Михайлівка, поляк, неписьменний, швець. Заарештований 13.08.37. Звинувачення: контрреволюційна агітація. НКВС і Прокурором СРСР 20.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.05.89. (П – 17853, ДАХмО).

Курейко Кирило Миронович, 1896 р., с. Голохвасти, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 28.01.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 08.03.48 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 19.02.55 строк покарання зменшено до 7 років позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.09.94. (П – 29091, архів УСБУ).

Курій Антон Йосипович, 1887 р., с. Пасічна, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 09.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 23.04.68. (П – 16352, ДАХмО).

Куркуляк Степан Михайлович, 1890 р., с. Нове Село, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 17.01.33 висланий в Казахстан на 3 роки. Звільнений 13.12.33. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.08.90. (П – 25857, ДАХмО).

Куровський Антон Марцелович, 1886 р., смт Володарка Київської обл., поляк, освіта середня. Проживав у с. Шарівка, ксьондз. Заарештований 05.02.30. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 23.05.30 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.10.92. (П – 28250, ДАХмО).

Куртилін Олексій Семенович, 1905 р., с. Проскурівка, українець, освіта середня, військовослужбовець. Заарештований 25.08.38. Звинувачення: антирадянська агітація. 103-ім військтрибуналом 20.04.39 засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований військколегією Верховного Суду СРСР 22.04.58. (П – 16132, архів УСБУ).

Курятник Максим Якович, 1898 р., смт Ярмолинці, українець, малописьменний, супровідник пошти. Заарештований 08.04.38. Звинувачення: член повстанської організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 26.07.58. (П – 6492, ДАХмО).

Кухар Антон Лаврентійович, 1881 р., с. Скаржинці, поляк, неписьменний, садівник колгоспу. Заарештований 30.09.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 10.03.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 592, архів УМВС).

Куций Ілля Якович, 1886 р., с. Соснівка, українець, освіта середня, колгоспник. Заарештований 28.08.44. Звинувачення: зв'язок з ОУН. Військтрибуналом військ НКДБ Кам'янець-Подільської обл. 13.12.44 засуджений до розстрілу. Верховним Судом СРСР 10.01.45 міру покарання змінено на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 03.09.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.03.92. (П – 27591, архів УСБУ).

Кучер Микола Лаврентійович, с. Томашівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.05.95, спр. № 14).

Кучер Михайло Максимович, 1883 р., с. Перегінка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 31.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.11.37. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 17714, ДАХмО).

Кучер Пилип Іванович, 1901 р., с. Буйволівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.03.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 10.06.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.07.90. (П – 26219, ДАХмО).

Кучер Прокіп Андрійович, 1884 р., с. Буйволівці, українець, освіта початкова,

селянин-одноосібник. Заарештований 20.10.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.11.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 12.01.68. (П – 16296, ДАХмО).

Кучер Федір Миколайович, 1909 р., с. Купин Городоцького р-ну, українець, освіта початкова, член КП(б)У до 1938 р. Проживав у смт Ярмолинці, зав. райвідділення розповсюдження преси. Заарештований 16.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 07.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 11.01.58. (П – 5523, ДАХмО).

Кучеревич Марія Францівна, 1889 р., с. Соколівка, полька, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 17.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС СРСР 23.11.37 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 25.08.89. (П – 20279, ДАХмО).

Кушлак Григорій Петрович, 1909 р., с. Іванківці Городоцького р-ну, українець, освіта вища. Проживав у с. Соколівка, директор дитбудинку. Заарештований 03.11.44. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Військтрибуналом військ НКДБ Кам’янець-Подільської обл. 29.01.45 засуджений на 20 років каторжних робіт з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.07.91. (П – 26704, архів УСБУ).

Кишницька Поліна Станіславівна, 1919 р., смт Ярмолинці, полька, освіта початкова, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 10.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5253, архів УМВС).

Кишницький Станіслав Антонович, 1878 р., с. Томашівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1937 р. як антирадянський елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 07.12.94, спр. № 4).

Кушнір Ананій Григорович, 1905 р., с. Кадиївка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Проскурівським окрвідділом ДПУ 21.03.30 за антирадянську діяльність висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 327, архів УМВС).

Кушнір (Самілюк) Антон Йосипович, 1888 р., с. Томашівка, українець, малописьменний, слюсар МТС. Заарештований 27.04.33. Звинувачення: шкідництво. Ярмолинецьким райвідділом ДПУ 26.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.11.98. (П – 1936, ДАХмО).

Кушнір Дмитро Антонович, 1890 р., с. Волудринці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.02.97, спр. № 3).

Кушнір Іван Антонович, 1905 р., м. Одеса, поляк, малописьменний. Проживав у с. Шарівка, колгоспник. Заарештований 16.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 12.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 10.04.59. (П – 7568, ДАХмО).

Кушнір Марцин Августович, 1908 р., с. Кадиївка, поляк, малописьменний, тесля. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 31.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 22.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 06.08.58. (П – 6384, ДАХмО).

Кушнір Микита Антонович, 1891 р., с. Волудринці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 28.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 04.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.08.89. (П – 19322, ДАХмО).

Кушнір Олексій Самійлович, 1908 р., с. Каскада Новоушицького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с. Солобківці, військовослужбовець. Заарештований 06.11.45. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 33-го стрілецького Трансильванського корпусу 26.03.46 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.02.93. (П – 28458, архів УСБУ).

Кушнір Станіслав Олександрович, 1897 р., с. Кадиївка, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.12.37. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 17.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.02.38.

Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.05.89. (П – 17865, ДАХмО).

Кшевицький Цезар Дем'янович, 1904 р., с. Перегінка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.01.38. Звинувачення: націоналістична агітація. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.03.89. (П – 17165, ДАХмО).

Л

Лабань Іван Юрійович, 1906 р., с. Сутківці, українець, освіта початкова, голова колгоспу, член КП(б)У до 1945 р. Заарештований 10.03.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКДБ Кам'янець-Подільської обл. 06.06.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Військколегією Верховного Суду СРСР 07.02.48 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.05.98. (П – 3853, ДАХмО).

Лабінський Леонтій Антонович, 1882 р., с. Солобківці, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.12.37 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 1458, ДАХмО).

Лавренчук Михайло Кайтанович, 1885 р., с. Слобідка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 04.04.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 10.06.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.07.90. (П – 26219, ДАХмО).

Лавренчук Флоріан Адольфович, 1906 р., с. Слобідка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 29.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.04.58. (П – 5953, ДАХмО).

Лаздузед Оскар Янович, 1893 р., м. Рига (Латвія), латвієць, малописьменний, член ВКП(б) до 1935 р. Проживав на ст. Ярмолинці, токар. Заарештований 20.01.38. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Транспортною прокуратурою Гречанської дільниці 17.02.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.98. (П – 2822, ДАХмО).

Лапко Гнат Касянович, 1900 р., смт Ярмолинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 01.01.33. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Проскурівським райвідділом ДПУ 10.03.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.08.98. (П – 442, ДАХмО).

Лапко Феодосій Васильович, 1897 р., с. Солобківці, українець, освіта початкова, секретар райвиконкому, член ВКП(б) до 1929 р. Заарештований 22.10.30. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 18.01.31 справу припинено, з-під варти звільнений 20.01.31. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.09.98. (П – 15328, ДАХмО).

Ластовський Йосип Васильович, 1903 р., с. Томашівка, українець, освіта початкова, рахівник пункту прийому худоби. Заарештований 19.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Проскурівської дільниці 14.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.10.98. (П – 1227, ДАХмО).

Ластовський Федір Антонович, 1891 р., с. Томашівка, українець, освіта початкова, коваль колгоспу. Заарештований 16.01.33. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Прокуратурою Проскурівської дільниці 23.03.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.11.98. (П – 1915, ДАХмО).

Лбик Франц Іванович, 1890 р., с. Плавушевіцер Люблінського воє-ва (Польща), поляк, малописьменний. Проживав у с. Виноградівка, їздовий колгоспу. Заарештований 01.10.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 16.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.01.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 09.06.67. (П – 16157, ДАХмО).

Левандовська (Йоник) Марія Рафаїлівна, с. Шарівка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.10.94, спр. № 15).

Левандовська (Гомза) Франка Рафаїлівна, с. Шарівка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.10.94, спр. № 15).

Левандовський Антон Францович, 1894 р., с. Васильківці, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1929 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Левандовський Войтко Йосипович, 1901 р., с. Васильківці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 04.12.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. НКВС і Прокурором СРСР 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 07.01.38 у м. Хмельницькому. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 21.12.67. (П – 16274, ДАХмО).

Левандовський Войтко Францович, 1893 р., с. Васильківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.04.58. (П – 5953, ДАХмО).

Левандовський Микола Хомич, 1899 р., смт Ярмолинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.03.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 22.08.89. (П – 23520, ДАХмО).

Левандовський Петро Михайлович, 1910 р., с. Васильківці, поляк, малописьменний, молодший наглядач у проскурівській тюрмі. Заарештований 31.05.38. Звинувачення: член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.09.38 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.02.62. (П – 11224, ДАХмО).

Левандовський Рафаїл Матвійович, с. Шарівка, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.10.94, спр. № 15).

Левицький Володимир Герасимович, 1909 р., с. Жилинці, українець, освіта середня, зав. школи. Заарештований 03.06.44. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Військтрибуналом військ НКДБ Кам'янець-Подільської обл. 25.08.44 засуджений на 15 років каторжних робіт. Військтрибуналом військ НКДБ Українського ВО строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 25.12.65. (П – 15884, архів УСБУ).

Левицький Георгій Анатолійович, 1892 р., м. Хотин Чернівецької обл., українець, освіта неповна вища. Проживав у смт Ярмолинці, інспектор райфінвідділу. Заарештований 11.04.44. Звинувачення: співпраця з ОУН. Військтрибуналом військ НКДБ Кам'янець-Подільської обл. 13.12.44 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.03.92. (П – 27591, архів УСБУ).

Левко Володимир Максимович, 1889 р., с. Ясенівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 18.06.66. (П – 15998, ДАХмО).

Левко Ганна Тимофіївна, с. Сутківці, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1948 р. за ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.07.01, спр. № 1).

Легідзь Броніслав Михайлович, 1900 р., с. Глушківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.11.27. Звинувачення: шпигунство, нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ОДПУ 08.06.28 висланий на 3 роки у Сибір. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.01.97. (П – 29693, ДАХмО).

Легідзь Ганна Тимофіївна, 1903 р., с. Глушківці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 24.10.37. Особливою нарадою НКВС СРСР 08.06.38 як неблагонадійний елемент вислана на 3 роки в Казахстан. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 11.06.98. (П – 3685, ДАХмО).

Легідзь Іван Матвійович, 1900 р., с. Глушківці, поляк, малописьменний. Проживав у м. Одеса, селянин-одноосібник. Заарештований 24.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Звільнений 11.05.35. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.12.97. (П – 14388, ДАХмО).

Легідзь Іван Петрович, 1895 р., с. Глушківці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник.

Заарештований 23.08.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 28.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.11.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П – 22773, ДАХмО).

Легідзь Станіслав Петрович, 1903 р., с. Глушківці, поляк, неписьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 14.02.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.02.59. (П – 7154, ДАХмО).

Лезнюк Андрій Гнатович, 1888 р., с. Лугове, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 09.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.08.57. (П – 4975, ДАХмО).

Лезнюк Арсентій Захарович, 1898 р., с. Лугове, українець, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 28.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Михампільським райвідділом ДПУ 13.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 2015, ДАХмО).

Лезнюк Григорій Сидорович, 1886 р., с. Лугове, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 04.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.06.67. (П – 16172, ДАХмО).

Лезнюк Микола Гнатович, 1888 р., с. Лугове, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.06.67. (П – 16172, ДАХмО).

Лезнюк Тетяна Романівна, 1928 р., с. Лугове, українка, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 18.07.52. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Кам’янець-Подільським облсудом 25.08.52 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ. Комісією Президії Верховної Ради СРСР 10.08.56 звільнена із зняттям судимості. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 06.11.91. (П – 27041, архів УСБУ).

Лемещук Пилип Степанович, 1903 р., с. Солобківці, українець, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 13.06.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П – 23279, ДАХмО).

Ленковська Марія Йосипівна, с. Перегінка, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 992, архів УМВС).

Ленковський Борис Романович, 1924 р., с. Перегінка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 12.06.47. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 992, архів УМВС).

Ленковський Роман Леонтійович, с. Перегінка, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 992, архів УМВС).

Лехняк Павло Онуфрійович, 1893 р., с. Свидова Чортківського р-ну Тернопільської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Верхівці, селянин-одноосібник. Заарештований 15.09.49. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам’янець-Подільським облсудом 28.11.49 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Верховним Судом УРСР 05.08.55 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.91. (П – 26841, архів УСБУ).

Лижняк Тимофій Іванович, 1904 р., с. Косогірка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам’янець-Подільським окрвідділом ДПУ 18.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4556, архів УМВС).

Лизун Антоніна Михайлівна, 1874 р., с. Косогірка, українка, неписьменна, домогосподарка. Заарештована 03.11.29. Звинувачення: шпигунство. Кам’янець-Подільським окрвідділом ДПУ 26.04.30 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.98. (П – 1870, ДАХмО).

Лизун Михайло Петрович, 1903 р., с. Савинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам’янець-Подільським

окрвідділом ДПУ 20.03.30 за антирадянську діяльність висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4556, архів УМВС).

Ликус Сергій Йосипович, 1914 р., с. Іванківці, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 12.11.41. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом військ НКВС Кам’янець-Подільської обл. 30.11.41 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Звільнений 10.12.42. Реабілітований військпрокуратурою Північнокавказького ВО 12.12.91. (П – 27302, архів УСБУ).

Лис Іван Мартинович, 1892 р., смт Ярмолинці, українець, освіта початкова, інспектор банку. Заарештований 16.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.97. (П – 14527, ДАХмО).

Лис Петро Мартинович, 1902 р., смт Ярмолинці, українець, освіта початкова, секретар-статист пункту кролебази. Заарештований 16.03.33. Звинувачення: шпигунство. Вінницьким облвідділом ДПУ 07.06.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.02.99. (П – 1819, ДАХмО).

Лиса Килина Григорівна, 1880 р., с. Лехнівка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент вислана за меж обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 23.12.93, спр. № 29).

Лисенко Семен Климович, 1893 р., с. Валява Городищенського р-ну Черкаської обл., українець, освіта вища. Проживав у с. Проскурівка, агроном колгоспу. Заарештований 03.09.47. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Кам’янець-Подільським облсудом 21.11.47 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Звільнений у 1954 р. Реабілітований Генпрокуратурою України 16.06.93. (П – 28643, архів УСБУ).

Лисий Антон Стахович, с. Магнишівка, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1938 р. як антирадянський елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 16325, ДАХмО).

Лисий Олександр Лукич, 1889 р., с. Пасічна, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 09.03.31. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Михампільським райвідділом ДПУ 18.01.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.07.98. (П – 3164, ДАХмО).

Лисий Сидір Іванович, 1884 р., с. Солобківці, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 22.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 26.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.04.89. (П – 17543, ДАХмО).

Лисий Стах Антонович, 1898 р., с. Пасічна, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.04.89. (П – 17690, ДАХмО).

Лисий Тимофій Антонович, 1904 р., с. Пасічна, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 31.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.06.89. (П – 18908, ДАХмО).

Лисий Тимофій Іванович, 1896 р., с. Пасічна, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 17.09.97, спр. № 1).

Листюк Віктор Степанович, 1931 р., смт Ярмолинці, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 15.01.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5276, архів УМВС).

Листюк Кароліна Адольфівна, 1907 р., смт Ярмолинці, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 01.11.02, спр. № 1).

Листюк Фердинанд (Федір) Степанович, 1928 р., смт Ярмолинці, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 15.01.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5276, архів УМВС).

Листюк Степан Григорович, 1881 р., м. Бучач Тернопільської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Ярмолинці, пом. бухгалтера райвиконкому. Заарештований 16.03.33. Звинувачення: шпигунство. Прокуратурою Проскурівської дільниці 15.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.11.98. (П – 1858, ДАХмО).

Лисяк Іван Лаврович, 1876 р., с. Шаровечка Хмельницького р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Виноградівка, селянин-одноосібник. 21.03.30 за антирадянську агітацію висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4556, архів УМВС).

Лихняк Ганна Павлівна, 1927 р., с. Верхівці, українка, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 21.06.50. Звинувачення: антирадянська діяльність. Кам'янець-Подільським облсудом 30.08.50 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Пленумом Верховного Суду УРСР 27.01.55 строк покарання зменшено до 7 років позбавлення волі. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 04.06.91. (П – 26470, архів УСБУ).

Лихняк Іван Павлович, 1929 р., с. Верхівці, українець, освіта початкова, рахівник на залізниці. Заарештований 21.07.50. Звинувачення: антирадянська діяльність. Кам'янець-Подільським облсудом 30.08.50 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Президією Верховного Суду УРСР 27.01.55 строк покарання зменшено до 6 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.05.91. (П – 26470, архів УСБУ).

Лишень Іван Матвійович, 1894 р., с. Волудринці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 09.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.08.89. (П – 19765, ДАХмО).

Лишень Йосип Йосипович, с. Волудринці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Лісова Уляна Степанівна, 1912 р., с. Слобідка-Глушковецька, українка, неписьменна, колгоспниця. 23.07.48 за ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі вислана в Кемеровську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 17.12.53. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 838, архів УМВС).

Лісовий Іван Никифорович, 1885 р., с. Глушківці, українець, малописьменний, тесля колгоспу. Заарештований 10.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.10.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.06.98. (П – 3320, ДАХмО).

Лісовий Ілля Кіндратович, 1870 р., с. Слобідка-Глушковецька, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.07.95, спр. № 2).

Лісовський Іван Казимирович, 1898 р., с. Глушківці, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 13.02.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.10.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 22.08.89. (П – 22547, ДАХмО).

Ліщинська Марія Михайлівна, с. Солобківці, українка, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 22.12.99, спр. № 1).

Ліщинський Йосип Францович, 1888 р., с. Солобківці, поляк, неписьменний, колгоспник. Кам'янець-Подільським окрвідділом ДПУ 26.03.30 за шпигунство висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4556, архів УМВС).

Ліщишина Олена Максимівна, 1884 р., с. Михайлівка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 23.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 07.12.37 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітована колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 19.06.59. (П – 8036, ДАХмО).

Лобода Микола Костянтинович, 1898 р., с. Боднарівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 31.10.45. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Військтрибуналом військ НКДБ Кам'янець-Подільської обл. 17.12.45 засуджений на 10 років

позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Звільнений 21.09.54. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. у червні 1992 р. (П – 27915, архів УСБУ).

Лозінський Володимир Пилипович, 1884 р., м. Старокостянтинів, українець, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Томашівка, пасічник колгоспу. Заарештований 03.09.37. Звинувачення: шкідництво. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.06.89. (П – 18460, ДАХмО).

Лонський Олександр Войцехович, 1874 р., смт Ярмолинці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 11.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою колегії ДПУ УРСР 27.04.31 висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.05.98. (П – 4834, ДАХмО).

Лубковський Микола Миколайович, 1889 р., с. Солобківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окрвідділом ДПУ 20.03.30 як антирадянський елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4556, архів УМВС).

Лужняк Антон Федорович, 1884 р., с. Вербка-Мурована, українець, освіта середня, селянин-одноосібник. Заарештований 23.04.31. Звинувачення: тероризм. Вінницьким облвідділом ДПУ 18.08.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.11.97. (П – 13184, ДАХмО).

Лужняк Кирило Єфремович, 1899 р., с. Вербка-Мурована, українець, малописьменний, кочегар паровозного депо у м. Кам'янка-Бузька Львівської обл. Заарештований 21.03.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Львівського ВО 26.06.52 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Комісією з перегляду слідчих справ у Хмельницькій обл. 28.09.54 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 19.11.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.01.94. (П – 28950, архів УСБУ).

Лужняк Никанор Андрійович, 1885 р., с. Вербка-Мурована, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 05.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.07.98. (П – 3173, ДАХмО).

Лукасевич Павло Федорович, 1913 р., с. Нове Село, українець, освіта початкова, шофер автоколони, член ВЛКСМ. Заарештований 16.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Луцак Дмитро Ілліч, 1897 р., с. Михайлівка, українець, освіта початкова, голова правління сільського споживчого товариства, член ВКП(б). Заарештований 17.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.04.58. (П – 5953, ДАХмО).

Лучко Михайло Семенович, 1901 р., с. Вербка-Мурована, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Затонської дільниці 18.06.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07. 98. (П – 19153, ДАХмО).

Лучков Йосип Михайлович, 1896 р., с. Волудринці, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 01.09.37. Звинувачення: антирадянська пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 12.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.01.89. (П – 19153, ДАХмО).

Лучков Микола Михайлович, 1901 р., с. Ясенівка, поляк, малописьменний, робітник на залізниці. Заарештований 07.11.45. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Вінницької залізниці 03.01.46 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.04.92. (П – 27781, архів УСБУ).

Лучков Павло Герасимович, 1896 р., с. Томашівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 30.09.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 22.05.37 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням

прав на 1 рік. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.07.91. (П – 26572, архів УСБУ).

Лютак Василь Максимович, 1892 р., смт Ярмолинці, українець, малописьменний, завгосп райконтори зв'язку. Заарештований 22.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.07.38 у м. Хмельницькому. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.06.57. (П – 4948, ДАХмО).

Лютак Павло Павлович, 1884 р., смт Ярмолинці, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 02.06.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.12.56. (П – 4512, ДАХмО).

Лютак Тетяна Дем'янівна, 1880 р., смт Ярмолинці, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 20.06.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 08.01.33 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 292, ДАХмО).

М

Магаляс Антон Мартинович, 1876 р., с. Москалівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.09.95, спр. № 3).

Маєвський Леонід Миколайович, 1908 р., с. Солобківці, українець, освіта початкова, моторист електростанції. Заарештований 12.03.48. Звинувачення: зв'язок з ОУН-УПА. Кам'янець-Подільським облсудом 09.11.48 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 04.02.52. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.11.91. (П – 27207, архів УСБУ).

Мазур Антон Карлович, с. Косогірка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Мазур Войцех Войцехович, 1895 р., с. Гвардійське Хмельницького р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Москалівка, конюх колгоспу. Заарештований 09.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.05.89. (П – 17701, ДАХмО).

Мазур Володимир Йосипович, 1910 р., ст. Ярмолинці, поляк, малописьменний, ремонтний робітник на залізниці. Заарештований 04.06.38. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Прокуратурою Гречанської дільниці 04.03.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.98. (П – 2821, ДАХмО).

Мазур Ганна Федорівна, с. Сутківці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1932 р. як соціально небезпечний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Мазур Єфросинія Михайлівна, 1925 р., с. Вербка-Мурована, українка, малописьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 21.07.48 вислана в Кемеровську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 05.11.53. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 856, архів УМВС).

Мазур Йосип Антонович, 1897 р., с. Райківці Хмельницького р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Коритна, колгоспник. Заарештований 09.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 26.09.67. (П – 16241, ДАХмО).

Мазур Йосип Барткович, 1872 р., с. Вербка, поляк, освіта початкова, коваль колгоспу. Заарештований 09.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 24.11.37 у м. Хмельницькому. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 18.06.60. (П – 9530, ДАХмО).

Мазур Настасія Федорівна, 1898 р., с. Вербка-Мурована, українка, неписьменна, домогосподарка. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 21.07.48 вислана в Кемеровську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 12.12.53. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 823, архів УМВС).

Мазур Петро Станіславович, 1910 р., м. Волочиськ, поляк, освіта неповна вища, член ВЛКСМ до 1937 р. Проживав у смт Ярмолинці, вчитель. Заарештований 18.04.38. Звинувачення:

член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Мазур Тихон Карпович, 1900 р., с. Слобідка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 21.06.29. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ОДПУ 03.09.29 позбавлений права проживання у 6 визначених місцевостях на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.04.98. (П – 5447, ДАХмО).

Мазур Харитон Микитович, 1889 р., с. Сутківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 25.10.29. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ОДПУ 13.01.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.04.98. (П – 5599, ДАХмО).

Майдола Феодосія Денисівна, 1913 р., с. Савинці, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 02.04.52. Звинувачення: зв'язок з ОУН. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 08.05.52 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Закавказького ВО 16.02.55 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі. Звільнена 09.03.55. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 25.10.91. (П – 27108, архів УСБУ).

Майківський Давид Лаврентійович, 1887 р., с. Савинці, українець, освіта початкова, інструктор Солобковецького райземвідділу. Заарештований 08.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 14.11.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 08.09.45. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 18.04.60. (П – 9151, ДАХмО).

Майстер Вікентій Йосипович, 1892 р., с. Шарівка, поляк, малописьменний. Проживав у м. Скалат Підволочиського р-ну Тернопільської обл., столяр. Заарештований 17.02.30. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Трійкою колегії ДПУ УРСР 13.05.30 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.05.30 у м. Хмельницькому. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П – 22248, ДАХмО).

Майстер Гнат Блажейович, 1896 р., с. Шарівка, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 30.12.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 22.05.59. (П – 7736, ДАХмО).

Майстер Григорій Йосипович, 1898 р., с. Шарівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 11.03.31. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.31 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.07.97. (П – 12406, ДАХмО).

Майстер Максим Карлович, с. Шарівка, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.03.95, спр. № 8).

Майстер Микола Юліанович, 1885 р., с. Шарівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 07.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 06.06.59. (П – 7851, ДАХмО).

Майстер Павло Блажейович, 1892 р., с. Шарівка, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 07.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 06.06.59. (П – 7851, ДАХмО).

Макаревич Михайло Никифорович, 1894 р., с. Залісне Кобринського р-ну Брестської обл. (Білорусія), росіянин, малописьменний. Проживав у с. Солобківці, тесля. Заарештований 07.08.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 10.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.05.89. (П – 17467, ДАХмО).

Макаров Іларіон Миколайович, 1902 р., с. Ружичанка Хмельницького р-ну, українець, освіта початкова, член ВКП(б) до 1936 р. Проживав у с. Виноградівка, військовослужбовець.

Заарештований 19.08.41. Військтрибуналом 13-ої запасної будбригади Київського ВО 27.08.41 засуджений до розстрілу. Військколегією Верховного Суду СРСР 12.09.41 міру покарання зменшено до 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований Управлінням Головної військпрокуратури з реабілітації 26.03.91. (П – 26280, архів УСБУ).

Макарський Степан Миколайович, с. Пасічна, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як антирадянський елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.05.95, спр. № 1).

Маковський Іван Іванович, 1896 р., с. Москалівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 18.10.92, спр. № 18).

Макогончук Андрій Васильович, 1895 р., с. Андріївка, українець, малописьменний, десятник дорожнього відділу. Заарештований 11.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.06.61. (П – 10826, ДАХмО).

Макогончук Григорій Гаврилович, 1900 р., с. Солобківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 11.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 09.04.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.89. (П – 20505, ДАХмО).

Макогончук Олексій Федорович, 1904 р., с. Тарасівка, українець, малописьменний, завгосп колгоспу, кандидат у члени ВКП(б). Заарештований 15.11.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації, шкідник. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.11.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 01.10.60. (П – 9803, ДАХмО).

Макодій Віктор Петрович, 1901 р., с. Ясенівка, українець, освіта початкова, кандидат у член КП(б)У з 1926 р. Проживав у м. Києві, міліціонер. Заарештований 18.05.27. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Проскурівським окрсудом 02.11.27 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.03.92. (П – 27550, архів УСБУ).

Макодій Іван Лаврентійович, 1898 р., с. Ясенівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.05.31. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.07.31 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.12.60. (П – 12732, ДАХмО).

Максимишин Михайло Микитович, 1921 р., с. Жилинці, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 17.02.42. Звинувачення: антирадянська діяльність. Військтрибуналом 21-го РАБ 24.02.42 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Особливим відділом 21-РАБ 26.03.42 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.02.98. (П – 11179, ДАХмО).

Макушок Гаврило Гнатович, 1904 р., с. Перегінка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Заарештований 02.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 05.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.07.70. (П – 16568, ДАХмО).

Мала Броніслава Йосипівна, 1902 р., с. Ясенівка, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 17.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5101, архів УМВС).

Мала Ядвіга Степанівна, 1931 р., с. Ясенівка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5101, архів УМВС).

Малахівська Агафія Григорівна, 1900 р., с. Глушківці, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 14.12.51. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 17.01.52 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Колегією з перегляду слідчих справ 13.07.54 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 07.01.55 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі. Звільнена 07.01.55. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 20.03.92. (П – 27557, архів УСБУ).

Малахівський Іван Дем'янович, 1891 р., с. Глушківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 14.12.51. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 17.01.52 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Колегією з перегляду слідчих справ 13.07.54 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 07.01.55 строк покарання зменшено до 7 років позбавлення волі з пораженням прав на 2 роки. Звільнений 04.07.56. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.03.92. (П – 27557, архів УМВС).

Малахівський Феодосій Іванович, 1926 р., с. Глушківці, українець, освіта неповна середня, кравець. Заарештований 14.12.51. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 17.01.52 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Колегією з перегляду слідчих справ 13.07.54 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 07.01.55 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі. Звільнений 07.01.55. Хмельницьким облсудом 19.06.58 за антирадянську агітацію засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.06.91. (П – 27557, П – 26442, архів УСБУ).

Маленко Леонід Захарович, 1905 р., с. Михайлівка, єврей, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 05.08.38. Звинувачення: антирадянська діяльність. Військтрибуналом 04.02.39 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Оперативним відділом Амурлагу НКВС СРСР 25.12.42 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.10.97. (П – 15863, ДАХмО).

Малецький Едуард Іванович, 1898 р., м. Городок, поляк, освіта неповна середня. Проживав у смт Ярмолинці, бухгалтер дорожно-експлуатаційної дільниці. Заарештований 14.02.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 12.12.58. (П – 7018, ДАХмО).

Малий Йосип Степанович, 1935 р., с. Ясенівка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 17.02.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5103, архів УМВС).

Малий Франц Іванович, 1902 р., смт Ярмолинці, поляк, освіта середня спеціальна, ветфельдшер. Заарештований 01.06.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.12.56. (П – 4512, ДАХмО).

Малиновський Йосип Карлович, 1889 р., с. Іванківці, поляк, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 07.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 05.11.59. (П – 8458, ДАХмО).

Малишевський Едуард Володимирович, 1914 р., смт Ярмолинці, поляк, освіта неповна середня, кіномеханік. Заарештований 05.08.38. Звинувачення: шпигунство. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.04.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.06.98. (П – 3794, ДАХмО).

Малюсько Антоніна Олександрівна, с. Слобідка-Кадиївська, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент вислана з межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 18.10.92, спр. № 21).

Малюсько Віцентій Йосипович, с. Слобідка-Кадиївська, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 18.10.92, спр. № 21).

Малюта Тетяна Павлівна, 1903 р., с. Вихилівка, українка, неписьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 26.05.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 07.10.53. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2085, архів УМВС).

Мамчур Адам Андрійович, 1896 р., с. Васильківці, поляк, освіта початкова, рахівник сільського споживчого товариства. Заарештований 13.11.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний

26.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 10.08.63. (П – 14252, ДАХмО).

Мамчур Людвіг Войткович, 1898 р., с. Васильківці, поляк, освіта початкова, конюх колгоспу. Заарештований 07.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 01.03.68. (П – 16307, ДАХмО).

Мамчур Станіслав Степанович, 1888 р., с. Васильківці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.04.58. (П – 5953, ДАХмО).

Мамчур Франц Францович, 1892 р., с. Васильківці, поляк, освіта початкова, конюх колгоспу. Заарештований 14.03.38. Звинувачення: член польської націоналістичної групи. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 01.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 19.01.68. (П – 16299, ДАХмО).

Мандзюк Трохим Никифорович, 1895 р., с. Калиня Камянець-Подільського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у с. Солобківці, інструктор-методист райвідділу народної освіти. Заарештований 02.01.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Вінницьким облсудом 19.07.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 11.08.61. (П – 10892, архів УСБУ).

Мандрик Пантелеймон Мефодійович, 1920 р., с. Жилинці, українець, освіта початкова, комірник колгоспу. Заарештований 23.02.46. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Кам'янець-Подільським облсудом 26.04.46 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Звільнений 23.02.54. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.06.92. (П – 27918, архів УСБУ).

Маницький Іван Михайлович, 1897 р., смт Ярмолинці, українець, освіта середня, землевпорядник. Заарештований 20.06.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 21.04.59. (П – 7432, ДАХмО).

Мантуляк Ганна Федорівна, 1913 р., с. Вербка-Мурована, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 27.10.45. Особливою нарадою НКВС СРСР 27.10.45 як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан на 5 років. Звільнена із спецпоселення 27.10.50. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 26.02.97. (П – 26029, ДАХмО).

Маргель Михайло Іванович, 1895 р., с. Підгайчики Золочівського р-ну Львівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Вербка-Мурована, сторож колгоспу. Заарештований 13.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.12.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 03.05.89. (П – 17580, ДАХмО).

Мариняк Михайло Матвійович, 1901 р., с. Коритна, українець, освіта середня, голова сільради, член ВКП(б) до 1944 р. Заарештований 22.04.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКДБ Кам'янець-Подільської обл. 04.08.44 направлений у спецтабір для фільтрації. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.08.98. (П – 105, ДАХмО).

Мармій Андрій Павлович, 1899 р., с. Магнишівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.08.57. (П – 4975, ДАХмО).

Мартинов Адам Петрович, 1882 р., с. Косогірка, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П – 18109, ДАХмО).

Мартинов Йосип Адамович, 1904 р., с. Косогірка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 02.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П – 18369, ДАХмО).

Мартинюк Василь Данилович, 1911 р., с. Корначівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.12.32.

Звинувачення: підпал колгоспного сіна і соломи. Вінницьким облсудом 01.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 696, ДАХмО).

Мартинюк Данило Варфоломійович, 1866 р., с. Корначівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 01.04.33. Звинувачення: підпал колгоспного сіна і соломи. Вінницьким облсудом 01.04.33 засуджений до розстрілу. Верховним Судом УРСР 04.05.33 міру покарання змінено на 3 роки позбавлення волі умовно. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.10.98. (П – 696, архів УСБУ).

Мартинюк Олександр Степанович, 1916 р., с. Зеленче Дунаєвецького р-ну, українець, освіта середня спеціальна. Проживав у смт Ярмолинці, військовослужбовець. Заарештований 12.08.44. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. Військтрибуналом 280-ої стрілецької дивізії 22.08.44 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований відділом з реабілітації військпрокуратури Білоруського ВО у м. Мінську 22.04.91. (П – 26305, архів УСБУ).

Марцинюк Іван Петрович, 1904 р., с. Микитинці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 24.03.35. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 28.08.35 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.89. (П – 24245, ДАХмО).

Марцинюк Микола Васильович, 1903 р., с. Калиня Камянець-Подільського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у с. Корначівка, вчитель. Заарештований 31.12.36. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Вінницьким облсудом 19.07.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 11.08.61. (П – 10892, архів УСБУ).

Марчак Данило Миколайович, 1886 р., с. Савинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: шкідництво. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.01.60. (П – 8973, ДАХмО).

Марчук Адольф Антонович, 1901 р., с. Голохвасти, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 06.02.90. (П – 24661, ДАХмО).

Марчук Василь Войцехович, 1890 р., с. Москалівка, українець, малописьменний, ветсанітар колгоспу. Заарештований 18.01.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації, шкідник. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.10.38 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.10.59. (П – 8391, ДАХмО).

Марчук Федір Іванович, 1887 р., с. Мала Кужелівка Дунаєвецького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав на ст. Ярмолинці, ветфельдшер. Заарештований 20.01.38. Звинувачення: антирадянська діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.89. (П – 24122, ДАХмО).

Марчук Юзефа Йосипівна, 1876 р., с. Москалівка, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1932 р. як соціально небезпечний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.09.95, спр. № 2).

Масловський Броніслав Адамович, 1903 р., с. Косогірка, поляк, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 21.03.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.07.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.04.98. (П – 4967, ДАХмО).

Масловський Іван Максимович, 1897 р., с. Вербка-Мурована, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 25.09.51. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 04.12.51 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військколегією Верховного Суду СРСР 12.09.53 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Звільнений 06.10.53. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.04.92. (П – 27756, архів УСБУ).

Маслюк (Шклярук) Віра Михайлівна, 1907 р., с. Томашівка, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 03.01.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ

МДБ Кам'янець-Подільської обл. 07.02.52 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Закавказького ВО 19.04.55 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнена 07.05.55. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 20.08.96. (П – 29577, архів УСБУ).

Матейко Василь Григорович, 1901 р., с. Баранівка, українець, малописьменний, продавець. Заарештований 14.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.05.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.02.99. (П – 2252, ДАХмО).

Матковський Франц Григорович, 1888 р., с. Косогірка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 21.04.35. Звинувачення: антирадянська діяльність. Вінницьким облсудом 09.08.35 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 15.06.90. (П – 26243, архів УСБУ).

Матус Антон Францович, 1897 р., с. Кадиївка, українець, малописьменний, приймальник на сінопункті. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 31.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 22.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 06.08.58. (П – 6384, ДАХмО).

Матус Іполит Войткович, 1889 р., с. Кадиївка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 31.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 22.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 06.08.58. (П – 6384, ДАХмО).

Матус Йосип Войткович, 1906 р., с. Кадиївка, поляк, малописьменний, швець. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 31.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 22.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 06.08.58. (П – 6384, ДАХмО).

Матус Михайло Францович, 1896 р., смт Ярмолинці, поляк, малописьменний, без визначених занять. Заарештований 26.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.07.38 у м. Хмельницькому. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.06.57. (П – 4948, ДАХмО).

Матусевич Костянтин Андрійович, 1888 р., м. Люблін (Польща), поляк, неписьменний. Проживав у с. Солобківці, колгоспник. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.03.89. (П – 17105, ДАХмО).

Махнюк Петро Васильович, 1892 р., с. Коритна, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.10.94, спр. № 5).

Мацак Андрій, 1915 р., с. Солобківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 19.08.32. Звинувачення: шкідництво. Вінницьким облсудом 04.10.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 531, архів УСБУ).

Мацак Спиридон Іванович, 1881 р., с. Солобківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.09.89. (П – 20529, ДАХмО).

Мацанюк Олександр Васильович, 1891 р., с. Косогірка, українець, освіта середня спеціальна, медфельдшер. Заарештований 22.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 01.07.42. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 11.10.58. (П – 6935, ДАХмО).

Маципонда Ганна Матвіївна, 1905 р., с. Сутківці, українка, неписьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 03.04.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 04.01.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1566, архів УМВС).

Мацишин Войтко Йосипович, 1890 р., с. Вихилівка, поляк, малописьменний, колгоспник.

Заарештований 14.02.38. Звинувачення: член націоналістичної групи. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 01.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.10.38 у м. Кам’янці-Подільському. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.12.67. (П – 16284, ДАХмО).

Медвецький Юліан Францович, 1903 р., с. Солобківці, поляк, малописьменний, електромонтер на ст. Дунаївці. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 30.05.59. (П – 7833, ДАХмО).

Медвідь Юзеф Іванович, 1884 р., с. Жилинці, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 07.09.37. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 12.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.05.89. (П – 17529, ДАХмО).

Медерський Франц Йосипович, 1890 р., смт Ярмолинці, поляк, малописьменний, швець. Заарештований 01.06.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.12.56. (П – 4512, ДАХмО).

Мельник Андрій Васильович, 1899 р., с. Микитинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.11.32. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 13.01.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.08.90. (П – 26058, ДАХмО).

Мельник Василь Тимофійович, 1900 р., с. Пасічна, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 17.06.98, спр. № 2).

Мельник Григорій Іванович, 1911 р., с. Виноградівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.03.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 10.06.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.07.90. (П – 26219, ДАХмО).

Мельник Григорій Миколайович, 1888 р., смт Ярмолинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 06.02.29. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 08.02.29 засуджений на 6 місяців позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.02.98. (П – 10475, ДАХмО).

Мельник Дмитро Васильович, 1892 р., с. Видошня, українець, освіта початкова, бухгалтер МТС. Заарештований 06.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.06.58. (П – 6328, ДАХмО).

Мельник Євген Іванович, 1896 р., с. Проскурівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 13.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.05.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.10.89. (П – 20788, ДАХмО).

Мельник Каленик Лукич, 1888 р., с. Пасічна, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. 20.11.33 як соціально небезпечний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 147, архів УМВС).

Мельник Кирило Карпович, 1888 р., с. Боднарівка, українець, малописьменний, мірошник. Заарештований 01.09.45. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам’янець-Подільським облсудом 20.12.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.06.91. (П – 26543, архів УСБУ).

Мельник Кіндрат Семенович, 1908 р., с. Коритна, українець, освіта початкова, голова сільради. Заарештований 06.12.45. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. УНКДБ Кам’янець-Подільської обл. 16.01.46 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.06.98. (П – 4057, ДАХмО).

Мельник Костянтин Антонович, 1899 р., с. Мирівка Волочиського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у с. Сутківці, вчитель. Заарештований 30.06.30. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Проскурівським окрвідділом ДПУ 06.07.30 справу припинено,

з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.04.98. (П – 4605, ДАХмО).

Мельник Микита Михайлович, 1880 р., с. Томашівка, українець, освіта початкова, сторож бурякопункту. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 30.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.11.89. (П – 21993, ДАХмО).

Мельник Микола Антонович, 1916 р., с. Правдівка, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 18.07.40. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Московського ВО 31.08.40 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований Пленумом Верховного Суду СРСР 20.06.90. (П – 25709, архів УСБУ).

Мельник Петро Антонович, 1896 р., с. Проскурівка, українець, малописьменний, робітник паперової фабрики. Заарештований 18.07.37. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.10.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 01.11.58. (П – 6975, ДАХмО).

Мельник (Ксьондз) Степан Михайлович (Миколайович), 1898 р., с. Коритна, українець, малописьменний. Проживав у с. Михайлівка, селянин-одноосібник. Заарештований 08.06.34. Звинувачення: шпигунство. Жмеринським дорожньо-транспортним відділом ДПУ 15.06.34 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.01.98. (П – 12232, ДАХмО).

Мельник Федір Андрійович, 1893 р., с. Ясенівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий з прикордонної смуги на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.12.97. (П – 13349, ДАХмО).

Мельник Феодосій Савович, 1899 р., с. Савинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 09.05.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.06.97. (П – 12488, ДАХмО).

Мельничук Домнікія Антонівна, 1921 р., с. Бабушки Чуднівського р-ну Житомирської обл., українка, освіта вища. Проживала у смт Ярмолинці, інспектор шкіл райвідділу народної освіти. Заарештована 01.08.46. Звинувачення: зрада Батьківщини. УМДБ Кам'янець-Подільської обл. 05.04.47 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 30.04.98. (П – 4347, ДАХмО).

Мельничук Микола Никифорович, 1890 р., с. Лугове, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 14.03.38. Звинувачення: член повстанської націоналістичної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.01.59. (П – 7325, ДАХмО).

Мельничук Пантелеймон Павлович, 1899 р., с. Лугове, українець, малописьменний, конюх бурякорадгоспу. Заарештований 02.07.35. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 26.10.35 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 11.05.90. (П – 25730, архів УСБУ).

Мельничук Петро Никифорович, 1902 р., с. Лугове, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 04.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.06.67. (П – 16172, ДАХмО).

Мельничук Семен Тихонович, 1900 р., с. Підлісся Любомльського р-ну Волинської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Лугове, голова колгоспу. Заарештований 30.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.08.57. (П – 4975, ДАХмО).

Мельничук Степан Матвійович, 1895 р., с. Лугове, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 11.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.08.57. (П – 4975, ДАХмО).

Милосердний Каспер Антонович, 1878 р., смт Ярмолинці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 01.06.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.09.89. (П – 22635, ДАХмО).

Мировська Тетяна Леонтіївна, с. Шарівка, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1948 р. за ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі вислана в Тюменську обл. на 8 років. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.07.88, спр. № 2).

Мировський Адам Войткович, 1906 р., с. Шарівка, українець, освіта початкова, завгосп колгоспу. Заарештований 06.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.06.57. (П – 4948, ДАХмО).

Мировський Антон Степанович, 1896 р., с. Шарівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.97. (П – 14867, ДАХмО).

Мировський Валентин Степанович, 1903 р., с. Шарівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 07.12.37 у м. Хмельницькому. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 06.06.59. (П – 7851, ДАХмО).

Мировський Станіслав Лаврентійович, 1907 р., с. Шарівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.12.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 22.05.59. (П – 7736, ДАХмО).

Мировський Франц Адамович, 1906 р., с. Шарівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 10.06.30. Звинувачення: підготовка до нелегального переходу кордону. Трійкою колегії ДПУ УРСР 25.09.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. 02.01.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 10.03.59. (П – 17891, ДАХмО).

Мирона Дем'ян Терентійович, 1881 р., с. Правдівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 28.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.06.89. (П – 18458, ДАХмО).

Мирона Євдокія Яківна, 1899 р., с. Правдівка, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 20.07.50. Звинувачення: антирадянська діяльність. Кам'янець-Подільським облсудом 30.08.50 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Президією Верховного Суду УРСР 27.01.55 строк покарання зменшено до 6 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 18.06.91. (П – 26470, архів УСБУ).

Мирона Михайло Ілліч, 1905 р., с. Правдівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 17.06.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.89. (П – 24209, ДАХмО).

Миронов Трохим Семенович, 1898 р., с. Видошня, українець, малописьменний, завгосп технікуму зернових культур. Заарештований 29.03.32. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 11.07.32 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.12.89. (П – 24373, ДАХмО).

Мисливець Михайло Вікентійович, 1896 р., с. Василишки Щучинського р-ну Гродненської обл. (Білорусія), поляк, освіта початкова. Проживав у с. Іванківці, колгоспник. Заарештований 23.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 14.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.04.89. (П – 17629, ДАХмО).

Михайлов Олександр Ілліч, 1901 р., с. Жилинці, українець, освіта початкова, бухгалтер колгоспу. Заарештований 03.03.45. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом військ НКДБ Кам'янець-Подільської обл. 19.06.45

засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.07.91. (П – 26772, архів УСБУ).

Михалевський Франц Миколайович, 1896 р., с. Солобківці, українець, малописьменний, без визначених занять. Заарештований 04.09.27. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ОДПУ 01.06.28 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.01.97. (П – 29695, ДАХмО).

Михальський Антон Карлович, 1897 р., с. Нове Село, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 13.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Михальський Іван Йосипович, 1905 р., с. Савинці, поляк, освіта початкова, дорожній майстер на ст. Ярмолинці. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: член «ПОВ». Трійкою УНКВС Київської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.09.38 у Київській тюрмі. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 17.11.59. (П – 8568, ДАХмО).

Михальський Франц Антонович, с. Нове Село, поляк, утриманець. У 1938 р. висланий разом з батьками за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.04.95, спр. № 8).

Михальчук Володимир Петрович, 1915 р., смт Браїлів Жмеринського р-ну Вінницької обл., українець, освіта неповна середня. Проживав у смт Ярмолинці, референт райвиконкому. Заарештований 29.04.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Військтрибуналом Київського ВО 22.07.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований Генпрокуратурою України 29.05.92. (П – 27864, архів УСБУ).

Миханько Іван Костянтинович, 1892 р., с. Липівка Городоцького р-ну, українець, освіта середня. Проживав у с. Соколівка, священик. Заарештований 04.07.29. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Особливою нарадою колегії ОДПУ 28.10.29 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.98. (П – 5415, ДАХмО).

Михновський Болеслав Володимирович, 1913 р., с. Андріївка Чемеровецького р-ну, поляк, освіта середня. Проживав у с. Ясенівка, вчитель. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.08.89. (П – 19592, ДАХмО).

Мігаль Василь Григорович, 1896 р., с. Скаржинці, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 03.10.42. Звинувачення: антирадянська агітація, зрадницькі наміри. Військтрибуналом Іоканьгської військово-морської бази Біломорської військової флотилії 23.10.42 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.11.42. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 12.09.94. (П – 29118, архів УСБУ).

Мігаль Франц Гнатович, с. Ясенівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1934 р. як антирадянський елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.04.92, спр. № 7).

Мілевський Микола Семенович, 1907 р., с. Оринин Камянець-Подільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав на ст. Ярмолинці, телеграфіст. Заарештований 30.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 05.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 27.06.59. (П – 8098, ДАХмО).

Мільке (Бокова) Клавдія Емілівна, 1944 р., смт Ярмолинці, українка, утриманка. 15.04.46 вислана разом з батьками в Новосибірську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5645, архів УМВС).

Мільке (Пивоварова) Людмила Емілівна, 1941 р., смт Ярмолинці, українка, утриманка. 15.04.46 вислана разом з батьками в Новосибірську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5645, архів УМВС).

Міняйло Адольф Павлович, 1901 р., с. Вихилівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.01.94, спр. № 25).

Міняйло Андрій Пилипович, 1885 р., с. Круті Броди, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою

нарадою колегії ДПУ УРСР 07.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.11.97. (П – 13136, ДАХмО).

Міняйло Іван Семенович, 1894 р., с. Круті Броди, українець, малописьменний, без визначених занять. Заарештований 06.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 26.03.60. (П – 9068, ДАХмО).

Мірошник Адам Іванович, 1915 р., с. Слобідка-Кадиївська, українець, освіта початкова, тракторист Ярмолинецької МТС. Заарештований 31.12.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКДБ Кам'янець-Подільської обл. 10.05.45 направлений у спецтабір для фільтрації. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.04.98. (П – 4312, ДАХмО).

Місер Михайло Васильович, 1915 р., с. Москалівка, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 09.04.43. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 8-ої повітряної армії 27.04.43 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 02.11.95. (П – 29409, архів УСБУ).

Міходуй Григорій Петрович, с. Солобківці, українець, неписьменний, сторож колгоспу. Заарештований 19.08.32. Звинувачення: підрив народного господарства. Вінницьким облсудом 04.10.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 531, архів УСБУ).

Міщинський Август Михайлович, 1907 р., смт Ярмолинці, українець, освіта початкова, заготівельник райспоживспілки. Заарештований 18.07.37. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.09.38 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 01.11.60. (П – 9848, ДАХмО).

Міщук (Радецька) Ядвіга Францівна, 1928 р., с. Нове Село, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з батьками за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 17.03.98, спр. № 1).

Могилевський Матвій Захарович, 1899 р., с. Колоденка Томашпільського р-ну Вінницької обл., українець, малописьменний, член ВКП(б). Проживав на ст. Ярмолинці, дорожній майстер. Заарештований 15.11.37. Звинувачення: член диверсійно-шкідницької організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.05.38. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 04.08.59. (П – 8897, ДАХмО).

Молотюк Василь Андрійович, 1890 р., с. Вербка-Мурована, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.12.88. (П – 17003, ДАХмО).

Монастирський Василь Петрович, 1888 р., с. Пасічна, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 19.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація. 18.01.32 висланий у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.07.98. (П – 3137, ДАХмО)

Мора Володимир Йосипович, 1901 р., м. Олександрія Кіровоградської обл., поляк, малописьменний. Проживав у с. Ясенівка, селянин-одноосібник. Заарештований 20.10.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 01.03.31 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.03.98. (П – 12133, ДАХмО).

Моргаль Леонтій Андрійович, 1891 р., с. Виноградівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 08.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.06.58. (П – 6328, ДАХмО).

Мордованюк Климентій Митрофанович, 1893 р., с. Томашівка, українець, освіта вища, вчитель. Заарештований 03.11.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКДБ Кам'янець-Подільської обл. 29.01.45 засуджений на 15 років каторжних робіт з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.07.91. (П – 26704, архів УСБУ).

Мороз Дмитро Васильович, с. Сутківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з

Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 07.12.94, спр. № 11).

Мороз Іван Трохимович, 1894 р., с. Гвардійське Хмельницького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Ярмолинці, діловод райвідділу міліції. Заарештований 23.09.21. Звинувачення: член підпільної організації «Спілка визволення України». Колегією Проскурівської ЧК 24.10.21 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.09.95. (П – 29373, ДАХмО).

Мороз Микита Кирилович, 1886 р., с. Слобідка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1934 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 23.06.93, спр. № 53).

Мороз Семен Андрійович, 1898 р., смт Ярмолинці, українець, освіта початкова, телеграфіст райвідділу зв'язку. Заарештований 16.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 11.01.58. (П – 5523, ДАХмО).

Мороз Федір Федорович, 1898 р., с. Проскурівка, українець, освіта початкова, завгосп колгоспу. Заарештований 13.02.38. Звинувачення: член диверсійної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 09.04.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.02.57. (П – 4633, ДАХмО).

Морозович Йосип Іванович, 1903 р., с. Соснівка, поляк, освіта початкова, секретар сільради. Заарештований 19.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.58. (П – 4265, ДАХмО).

Морозович Станіслав Йосипович, с. Соснівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.07.2000, спр. № 1).

Морозюк Павло Олександрович, 1913 р., с-ще Мурафа Шаргородського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав на ст. Ярмолинці, черговий по станції. Заарештований 22.09.44. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Військтрибуналом Вінницької залізниці 08.12.44 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.09.97. (П – 30274, архів УСБУ).

Москаленко Марія Федорівна, 1913 р., м. Кобеляки Полтавської обл., українка, освіта середня. Проживала в смт Ярмолинці, прибиральниця. Заарештована 08.04.44. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. УНКДБ Кам'янець-Подільської обл. 16.10.44 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 18.05.98. (П – 4144, ДАХмО).

Мосьондз Сава Карпович, 1896 р., с. Баламутівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 17.04.33 висланий у Північний край на 3 роки умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.04.89. (П – 17447, ДАХмО).

Мосьондз Самійло Максимович, 1881 р., с. Баламутівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 09.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 24.04.31 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.07.97. (П – 12403, ДАХмО).

Мосьондз Степан Терентійович, 1912 р., с. Виноградівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 28.04.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 10.06.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Звільнений 29.04.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.07.90. (П – 26219, ДАХмО).

Мужикевич Андрій Миколайович, 1897 р., с. Петрилів Тлумацького р-ну Івано-Франківської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Баламутівка, колгоспник. Заарештований 09.08.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 18.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 10.11.67. (П – 16255, ДАХмО).

Мужило Володимир Наумович, 1893 р., с. Солобківці, українець, освіта середня

спеціальна, вчитель. Заарештований 07.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 06.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.04.89. (П – 17375, ДАХмО).

Мужило Едуард Антонович, 1904 р., с. Солобківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.11.27. Звинувачення: шпигунство, нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ОДПУ 08.06.28 висланий на 3 роки у Сибір. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.01.97 (П – 29695, ДАХмО).

Мужило Михайло Антонович, 1885 р., с. Солобківці, поляк, освіта початкова, без визначених занять. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: шпигунство. Ярмолинецьким райвідділом ДПУ 15.04.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.11.98. (П – 1712, ДАХмО).

Мужиловський Андрій Антонович, 1894 р., смт Ярмолинці, поляк, освіта початкова, коваль колгоспу. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Городоцької дільниці в квітні 1932 р. справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.11.98. (П – 1707, ДАХмО).

Музика Василь Савелійович, 1913 р., с. Савинці, українець, неписьменний, військовослужбовець. Заарештований 12.09.40. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливим відділом НКВС 17-го стрілецького корпусу 25.10.40 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.04.98. (П – 5424, ДАХмО).

Музика Володимир Андрійович, 1891 р., с. Томашівка, українець, малописьменний, вантажник лісоскладу на ст. Дунаївці. Заарештований 22.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 28.05.60. (П – 9292, ДАХмО).

Муляр Антон Гнатович, 1892 р., с. Правдівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 31.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 26.08.60. (П – 9676, ДАХмО).

Муляр Антон Лукич (Лук'янович), 1904 р., с. Правдівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 31.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 26.08.60. (П – 9676, ДАХмО).

Муляр Антон Францович, 1895 р., с. Шарівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 07.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 06.06.59. (П – 7851, ДАХмО).

Муляр Володимир Романович, с. Кадиївка, українець, малописьменний, колгоспник. У 1948 р. за ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі висланий за межі України на 8 років. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.01.01, спр. № 1).

Муляр Гнат Гнатович, с. Правдівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 23.12.93, спр. № 12).

Муляр Іван Іванович, 1900 р., с. Шарівка, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 19.01.43. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 27-ої армії 25.01.43 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.10.97. (П – 30422, архів УСБУ).

Муляр Іван Никифорович, 1909 р., с. Солобківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.09.30. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Трійкою колегії ДПУ УРСР 13.01.31 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П – 22471, ДАХмО).

Муляр Іван Францович, 1898 р., с. Шарівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 24.11.37 у м. Хмельницькому. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 06.06.59. (П – 7851, ДАХмО).

Муляр Людвіг Іванович, 1904 р., с. Шарівка, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.10.94, спр. № 18).

Муляр Петро Людвігович, с. Шарівка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.10.94, спр. № 18).

Муляр Соломія Іванівна, с. Томашівка, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 12.02.02).

Муляр Софія Михайлівна, с. Шарівка, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.10.94, спр. № 18).

Муляр Станіслав Семенович, 1881 р., с. Вербка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 07.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.89. (П – 24215, ДАХмО).

Муляр Фелікс Іванович, 1888 р., с. Правдівка, поляк, малописьменний, робітник торфорозробок. Заарештований 15.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 12.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 04.07.59. (П – 8085, ДАХмО).

Муляр Феодосій Іванович, 1882 р., с. Борбухи, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 09.05.32 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.12.97. (П – 13995, ДАХмО).

Муляр Юзефа Миколаївна, с. Кадиївка, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1948 р. за ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі вислана за межі України на 8 років. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.01.01, спр. № 1).

Муляр Яніна Людвігівна, с. Шарівка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.10.94, спр. № 18).

Мусюк Василь Федорович, 1882 р., с. Соснівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Кам’янець-Подільським окрвідділом ДПУ 20.03.30 за антирадянську пропаганду висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4556, архів УМВС).

Муха Микита Єфремович, 1905 р., с. Монастирок, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 23.10.37. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 14.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Особливою нарадою МДБ СРСР 08.10.49 за антирадянську діяльність висланий Казахстан. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.09.89. (П – 20512, П – 26171, ДАХмО).

Муха Степан Данилович, 1901 р., с. Глушківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як антирадянський елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.10.97).

Муц Василь Андрійович, 1899 р., с. Проскурівка, українець, малописьменний, ветсанітар колгоспу. Заарештований 13.01.38. Звинувачення: член диверсійної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 09.04.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.02.57. (П – 4633, ДАХмО).

Н

Навроцька Ядвіга Іванівна, 1902 р., с. Проскурівка, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 15.04.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам’янець-Подільської обл. 02.06.52 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військколегією Верховного Суду СРСР 17.12.52 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Пленумом Верховного Суду СРСР 16.04.54 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнена 06.06.54. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 01.04.92. (П – 27793, архів УСБУ).

Навроцький Домінік Вікентійович, 1878 р., с. Солобківці, поляк, неписьменний, різнороб. Заарештований 31.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.04.89. (П – 17362, ДАХмО).

Навроцький Іван Авксентійович, 1904 р., с. Проскурівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 11.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 21.05.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.09.89. (П – 20562, ДАХмО).

Навроцький Іван Пилипович, 1887 р., с. Проскурівка, українець, малописьменний, токар. Заарештований 15.04.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 02.06.52 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з ураженням прав на 5 років. Військколегією Верховного Суду СРСР 17.12.52 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі у ВТТ з ураженням прав на 5 років. Пленумом Верховного Суду СРСР 16.04.54 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 08.06.54. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.04.92. (П – 27793, архів УСБУ).

Навроцький Людвіг Францович, 1884 р., с. Солобківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 31.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 22.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.08.98. (П – 19716, ДАХмО).

Навроцький Мефодій Гнатович, 1870 р., с. Проскурівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 01.02.30. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 12.03.30 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.03.98. (П – 11562, ДАХмО).

Навроцький Микита Дмитрович, 1886 р., с. Проскурівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 09.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 12.03.30 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.03.98. (П – 11562, ДАХмО).

Навроцький Микита Пилипович, 1884 р., с. Проскурівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 09.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 12.03.30 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.03.98. (П – 11562, ДАХмО).

Нагорний Сергій Карпович, 1892 р., с. Баламутівка, українець, малописьменний, сторож лісу. Заарештований 03.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.08.57. (П – 4975, ДАХмО).

Нагребецький Іван Ананійович, 1883 р., с. Томашівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 06.08.37. Звинувачення: релігійна пропаганда. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 19.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.06.98. (П – 3098, ДАХмО).

Надольний Микита Іванович, 1895 р., с. Баламутівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 23.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 27.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.10.89. (П – 21162, ДАХмО).

Наконечний Григорій Іванович, 1889 р., с. Іванківці, українець, малописьменний, столяр колгоспу. Заарештований 02.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.08.57. (П – 4975, ДАХмО).

Наум Іван Іванович, 1904 р., с. Проскурівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 20.04.46. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Військтрибуналом 31-ої танкової дивізії 13.06.46 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і ураженням прав на 5 років. Звільнений 29.02.52. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.04.92. (П – 27782, архів УСБУ).

Неверовський Мартин Миколайович, 1902 р., с. Томашівка, поляк, малописьменний, машиніст дорожньо-експлуатаційної

дільниці, кандидат у члени ВКП(б) до 1938 р. Заарештований 06.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 04.07.38 у м. Хмельницькому. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.06.57. (П – 4948, ДАХмО).

Невеський Мечислав Петрович, 1878 р., с. Михайлівка, поляк, малописьменний, без визначених занять. Заарештований 29.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.04.58. (П – 5953, ДАХмО).

Нечесний (Нечасний) Микола Якович, 1885 р., с. Борбухи, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.02.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.07.89. (П – 19200, ДАХмО).

Ништа Варфоломій Софронович, 1885 р., с. Солобківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.11.56. (П – 4379, ДАХмО).

Ништа Ярема Софронович, 1892 р., с. Солобківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 17.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облвідділом ДПУ 25.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.09.98. (П – 1040, ДАХмО).

Ніколаєв Андрій Титович, 1880 р., с. Нікольське Тульської обл. (Росія), росіянин, малописьменний. Проживав у с. Кадиївка, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облвідділом ДПУ 17.06.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.10.98. (П – 1238, ДАХмО).

Ніколаєв Іван Юхимович, 1897 р., с. Виноградівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 01.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 16.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.01.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 09.06.67. (П – 16157, ДАХмО).

Ніколаєв Сергій Андрійович, 1915 р., с. Кадиївка, українець, освіта початкова, робітник на залізниці. Заарештований 13.12.51. Звинувачення: недонесення про антидержавний злочин. УМДБ Кам'янець-Подільської обл. 04.01.52 справу припинено в зв'язку зі смертю заарештованого. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.09.02. (П – 28088, архів УСБУ).

Ніколаєва Зінаїда Григорівна, 1921 р., с. Кадиївка, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 19.12.51. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 18.04.52 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 01.03.55 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі. Звільнена 16.03.55. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 29.07.92. (П – 28088, архів УСБУ).

Новаківський Юліан Якович, 1904 р., м. Далешице Петриківського воєв-ва (Польща), поляк, освіта початкова, член ВКП(б) до 1935 р. Проживав у с. Михайлівка, зав. райощадкаси. Заарештований 15.07.35. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 16.02.36 засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 30.10.68. (П – 16433, архів УСБУ).

Новосядлов Іван Антонович, 1897 р., с. Волудринці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.07.50. Звинувачення: антидержавна діяльність. Кам'янець-Подільським облсудом 30.08.50 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Президією Верховного Суду УРСР 27.01.55 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Звільнений 28.04.56. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.06.91. (П – 26470, архів УСБУ).

Ноцький Станіслав Йосипович, 1885 р., с. Томашівка, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 11.05.31. Звинувачення: член повстанської організації.

Трійкою колегії ДПУ УРСР 19.12.31 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.89. (П – 24226, ДАХмО).

О

Обертюх Григорій Гаврилович, 1904 р., с. Скаржинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.06.98. (П – 3223, ДАХмО).

Обертюх Полікарп Іванович, 1904 р., с. Ясенівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.09.98. (П – 14401, ДАХмО).

Ободян Кирило Андрійович, 1884 р., с. Шарівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: шпигунство. Вінницьким облвідділом ДПУ 23.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.98. (П – 1822, ДАХмО).

Обора Іван Йосипович, 1875 р., м. Коломия Івано-Франківської обл., українець, освіта початкова, член ВКП(б). Проживав у с. Виноградівка, зав. будинку інвалідів. Заарештований 25.07.35. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Вінницької обл. 25.11.35 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.12.97. (П – 12543, ДАХмО).

Обуховський Войтко Казимирович, 1893 р., с. Вербка, поляк, освіта початкова, тесля колгоспу. Заарештований 07.09.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 18.06.60. (П – 9530, ДАХмО).

Овчарук (Медвідь) Антон Іванович, 1900 р., с. Шарівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 10.06.30. Звинувачення: підготовка до нелегального переходу кордону. Трійкою колегії ДПУ УРСР 25.09.30 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.04.89. (П – 17891, ДАХмО).

Овчарук Йосип Матвійович, с. Шарівка, українець, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 11.08.93, спр. № 8).

Овчарук Леонтій Олексійович, 1905 р., смт Ярмолинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 08.11.34. Звинувачення: терористичні дії. Військтрибуналом 17-го стрілецького корпусу 04.01.35 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 09.11.40. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.07.97. (П – 30053, ДАХмО).

Овчарук Микола Іванович, 1888 р., с. Соснівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.08.99, спр. № 1).

Огородник Антон Дем'янович, 1901 р., с. Проскурівка, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу. Заарештований 13.02.38. Звинувачення: член диверсійної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 09.04.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.02.57. (П – 4633, ДАХмО).

Огородник Кайтан Дем'янович, 1898 р., с. Проскурівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 13.02.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.07.38 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 16.06.56. (П – 3383, ДАХмО).

Огородник Микола Романович, 1899 р., с. Томашівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 позбавлений права проживання у 12 визначених місцевостях. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.97. (П – 14606, ДАХмО).

Огородній Володимир Кирилович, 1906 р., с. Савинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на

3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.02.98. (П – 15046, ДАХмО).

Ожиховський Андрій Михайлович, 1889 р., с. Домородиця Радомського воєв-ва (Польща), поляк, малописьменний. Проживав у с. Шарівка, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 30.05.59. (П – 7848, ДАХмО).

Окуліта Станіслав Григорович, 1892 р., с. Волудринці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 25.02.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам’янець-Подільської обл. 22.03.52 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Таврійського ВО 22.11.54 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 15.12.54. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.11.91. (П – 27038, архів УСБУ).

Окуліта Франка Станіславівна, 1926 р., с. Волудринці, українка, освіта неповна середня, зав. магазином. Заарештована 25.02.52. Звинувачення: недонесення про достовірно відомий злочин. Військтрибуналом військ МДБ Кам’янець-Подільської обл. 22.03.52 засуджена на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Таврійського ВО 22.11.54 строк покарання зменшено до 3 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнена 23.12.54. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 05.11.91. (П – 27038, архів УСБУ).

Окуліта Франц Іванович, 1893 р., с. Волудринці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.01.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 25.06.60. (П – 9576, ДАХмО).

Окуліта Юзефа Адамівна, 1904 р., с. Волудринці, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 25.02.52. Звинувачення: недонесення про достовірно відомий злочин. Військтрибуналом військ МДБ Кам’янець-Подільської обл. 22.03.52 засуджена на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Таврійського ВО 22.11.54 строк покарання зменшено до 3 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнена 20.12.54. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 05.11.91. (П – 27038, архів УСБУ).

Олейко Матвій Матвійович, с. Правдівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 23.12.93, спр. № 13).

Олійник Анастасія Тихонівна, 1917 р., с. Жилинці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 05.04.94, спр. № 11).

Олійник Василь Тихонович, 1924 р., с. Жилинці, українець, освіта неповна середня, тракторист колгоспу. Заарештований 18.04.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКДБ Кам’янець-Подільської обл. 12.06.44 направлений на фронт. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.01.99. (П – 2054, ДАХмО).

Олійник (Хрущ) Вірсавія Тихонівна, 1928 р., с. Жилинці, українка, утриманка. У 1937 р. вислана разом з батьками за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 05.04.94, спр. № 11).

Олійник Ганна Устимівна, 1894 р., с. Жилинці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 05.04.94, спр. № 11).

Олійник Іван Тихонович, 1914 р., с. Жилинці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. У 1937 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 05.04.94, спр. № 11).

Олійник Лука Васильович, 1902 р., с. Томашівка, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 10.10.42. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Військтрибуналом 23-го р-ну авіабазування 19.10.42 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.05.97. (П – 29896, архів УСБУ).

Олійник Олександр Савович, 1893 р., с. Баламутівка, українець, малописьменний, завгосп колгоспу, член ВКП(б) до 1938 р.

Заарештований 14.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.01.59. (П – 7325, ДАХмО).

Олійник Тихон Францович, 1884 р., с. Жилинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 21.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 14.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.05.61. (П – 2978, ДАХмО).

Олійник Улян Савович, 1899 р., с. Баламутівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Михампільським райвідділом ДПУ 18.01.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.07.98. (П – 2425, ДАХмО).

Олійник Яків Тихонович, 1930 р., с. Жилинці, українець, утриманець. У 1937 р. висланий разом з батьками за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 05.04.94, спр. № 11).

Ольховський Войтко Войткович, 1916 р., м. Калуга (Росія), поляк, малописьменний. Проживав у с. Перегінка, колгоспник. Заарештований 17.02.36. Звинувачення: член секти євангелістів. Вінницьким облсудом 13.05.36 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 04.04.89. (П – 18071, архів УСБУ).

Ольховський Гаврило Войцехович, 1908 р., с. Перегінка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.01.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.06.89. (П – 18450, ДАХмО).

Ольшевич Йосип Миколайович, 1888 р., с. Соколівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 01.09.37. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 28.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 24.03.62. (П – 11237, ДАХмО).

Ольшевська Катерина Вікентіївна, 1895 р., с. Солобківці, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 21.02.2000, спр. № 2).

Ольшевська Ядвіга Антонівна, 1923 р., с. Солобківці, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з батьками за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 21.02.200, спр. № 2).

Ольшевський Антон Йосипович, 1894 р., с. Самбарик Краківського воєв-ва (Польща), поляк, малописьменний. Проживав у с. Солобківці, колгоспник. Заарештований 10.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 02.11.63. (П – 14709, ДАХмО).

Ольшевський Броніслав Антонович, 1936 р., с. Солобківці, поляк, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір'ю за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 21.02.2000, спр. № 2).

Ольшевський Казимир Антонович, 1918 р., с. Солобківці, поляк, освіта початкова, колгоспник. У 1938 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 21.02.2000, спр. № 2).

Ольшевський Станіслав Антонович, 1928 р., с. Солобківці, поляк, утриманець. У 1938 р. висланий разом з матір'ю за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 14709, ДАХмО).

Онисюк Іван Федорович, 1915 р., с. Вербка-Мурована, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 22.11.42. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Калузького гарнізону 10.08.46 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.09.97. (П – 30269, архів УСБУ).

Онищенко (Вержболович) Ксенія Йосипівна, 1906 р., с. Гожди Каунаського р-ну (Литва), білоруска, освіта початкова. Проживала у с. Солобківці, домогосподарка. Заарештована 27.02.38. Звинувачення: недонесення про контрреволюційну діяльність чоловіка. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.06.38 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 26.02.99. (П – 2253, ДАХмО).

Онуфрійчук Петро Вікентійович, 1888 р., с. Струга Новоушицького р-ну, українець, освіта неповна вища. Проживав у смт Ярмолинці, зав. дорожнього відділу райвиконкому. Заарештований 26.09.44. Звинувачення: зв'язок з ОУН. Військтрибуналом військ НКДБ Кам'янець-Подільської обл. 13.12.44 засуджений до розстрілу. Верховним Судом СРСР 10.01.45 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.03.92. (П – 27591, архів УСБУ).

Опохлюк Дем'ян Михайлович, 1901 р., с. Михалківці, українець, малописьменний, бригадир колгоспу. Заарештований 10.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.08.57. (П – 4975, ДАХмО).

Опохлюк Лука Михайлович, 1888 р., с. Михалківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 26.02.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.01.59. (П – 7325, ДАХмО).

Опрун Григорій Дем'янович, 1898 р., с. Соколівка, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 20.04.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облвідділом ДПУ 21.06.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.98. (П – 2081, ДАХмО).

Опрун Яків Дем'янович, 1895 р., с. Соколівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 23.04.31. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 07.06.31 висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.89. (П – 23755, ДАХмО).

Ордак Іван Маркович, 1915 р., с. Буйволівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.07.50. Звинувачення: антирадянська діяльність. Кам'янець-Подільським облсудом 30.08.50 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Президією Верховного Суду УРСР 27.01.55 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.06.91. (П – 26470, архів УСБУ).

Оринянський Семен Степанович, 1907 р., смт Ярмолинці, українець, малописьменний, пом. директора МТС, член КП(б)У до 1937 р. Заарештований 24.01.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 14.12.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 959, ДАХмО).

Орловський Тадеуш Йосипович, 1916 р., с. Новопетрівка Дніпропетровської обл., поляк, освіта середня. Проживав у смт Ярмолинці, вчитель. Заарештований 05.08.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Прокуратурою Кам'янець-Подільської обл. 26.04.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.10.98. (П – 1300, ДАХмО).

Ортинський Болеслав Карлович, 1899 р., смт Ярмолинці, поляк, освіта початкова, рахівник райфінвідділу. Заарештований 24.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Осадчук Олександр Якович, 1903 р., с. Михайлівка, українець, освіта початкова, інструктор райфінвідділу охорони здоров'я. Заарештований 23.07.50. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Кам'янець-Подільським облсудом 26.08.50 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Верховним Судом УРСР 15.03.55 строк покарання зменшено до 6 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.01.92. (П – 27383, архів УСБУ).

Осадчук Степан Пилипович, 1915 р., с. Микитинці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 23.07.50. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Кам'янець-Подільським облсудом 26.08.50 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Верховним Судом УРСР 15.03.55 строк покарання зменшено до 6 років позбавлення волі. Звільнений 11.04.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.01.92. (П – 27383, архів УСБУ).

Осадчук Феодосія Іванівна, 1890 р., с. Михайлівка, українка, малописьменна, прибиральниця у райнарсуді. Заарештована 16.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.12.37 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний

26.12.37. Реабілітована президією Хмельницького облсуду 18.03.68. (П – 16330, ДАХмО).

Осанюк Броніслав Антонович, 1904 р., с. Михалківці, українець, малописьменний, водій колгоспу. Заарештований 13.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.08.57. (П – 4975, ДАХмО).

Осанюк Станіслав Іванович, 1906 р., с. Скаржинці, українець, освіта початкова, інспектор Вінницької облнаросвіти, член ВКП(б) до 1935 р. Заарештований 21.01.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Вінницьким облсудом 19.07.37 засуджений до розстрілу. Верховним Судом СРСР 24.07.37 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 11.08.61. (П – 10892, архів УСБУ).

Осатюк Спиридон Михайлович, 1887 р., с. Солобківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 11.02.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Заарештований 22.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 26.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.04.89. (П – 17488, ДАХмО).

Осика Порфирій Дем’янович, 1893 р., с. Шарівка, українець, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 19.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.11.89. (П – 21410, ДАХмО).

Островський Карл Станіславович, 1904 р., смт Ярмолинці, поляк, малописьменний, швець. Заарештований 01.06.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.12.56. (П – 4512, ДАХмО).

Островський Станіслав Карлович, 1884 р., смт Ярмолинці, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 23.04.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 07.06.31 висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.11.97. (П – 13251, ДАХмО).

Осухов Василь Данилович, 1894 р., м. Кам’янець-Подільський, українець, освіта початкова. Проживав у с. Баранівка, рахівник фосфоритного рудника. Заарештований 17.10.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 13.02.31 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.11.97. (П – 13565, ДАХмО).

Оськола Михайло Гнатович, 1886 р., с. Москалівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.10.29. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 26.01.30 висланий на 3 роки в Архангельську обл. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.10.93. (П – 11463, ДАХмО).

Охота Володимир Васильович, 1900 р., с. Савинці, українець, освіта початкова, дорожній майстер на ст. Ярмолинці. Заарештований 05.11.45. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Військтрибуналом Вінницької залізниці 09.01.46 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 12280, архів УСБУ).

Охота Павло Онуфрійович, 1891 р., с. Проскурівка, українець, малописьменний, комірник колгоспу, кандидат у члени ВКП(б) до 1938 р. Заарештований 13.01.38. Звинувачення: член диверсійної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 09.04.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.02.57. (П – 4633, ДАХмО).

Очкур Феодосій Миколайович, 1905 р., с. Сутківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.12.30. Звинувачення: тероризм. Ярмолинецьким райвідділом ДПУ 16.01.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.98. (П – 2499, ДАХмО).

Ошовський Станіслав Мар’янович, с. Перегінка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1935 р. як антирадянський елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.03.96, спр. № 1).

П

Павенська Наталія Михайлівна, 1899 р., с. Турчинці Городоцького р-ну, українка, малописьменна. Проживала у с. Солобківці, кравчиня. Особливою нарадою НКВС СРСР 26.12.45 як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 09.06.89. (П – 18395, ДАХмО).

Павенський Леонід Михайлович, 1889 р., с. Солобківці, українець, малописьменний, зав. електростанції. Заарештований 19.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.10.59. (П – 8505, ДАХмО).

Павленко Яків Миколайович, 1919 р., с. Томашівка, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 18.09.41. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Ленінградського військово-морського гарнізону 26.09.41 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.09.41. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.07.97. (П – 30091, архів УСБУ).

Павлов Павло Павлович, 1911 р., с. Підліснівка Сумського р-ну Сумської обл., українець, освіта початкова, член ВКП(б). Проживав у с. Солобківці, пом. уповноваженого комітету заготівель. Заарештований 31.08.35. Звинувачення: шпигунство. Вінницькою облпрокуратурою 01.12.35 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.02.99. (П – 2517, ДАХмО).

Павловський Микола Гнатович, 1901 р., с. Майдан-Морозівський, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.11.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 01.10.60. (П – 9803, ДАХмО).

Павлюк Володимир Іванович, 1917 р., с. Соснівка, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 28.01.43. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Ульяновського гарнізону 14.06.43 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований військколегією Верховного Суду СРСР 18.09.58. (П – 11289, архів УСБУ).

Павлюк Денис Євдокимович, 1890 р., с. Лехнівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 19.03.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.10.38 у м. Хмельницькому. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П – 22482, ДАХмО).

Павлюк Костянтин Степанович, 1898 р., с. Соснівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окрвідділом ДПУ 20.03.30 за антирадянську агітацію висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4556, архів УМВС).

Павлюк Федір Павлович, 1875 р., с. Солобківці, українець, освіта початкова, пом. лікаря райлікарні. Заарештований 07.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 01.12.37 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.98. (П – 311, ДАХмО).

Палашевський Михайло Миколайович, 1893 р., с. Нове Село, поляк, малописьменний, слюсар на ст. Ярмолинці. Заарештований 05.06.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.09.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.02.65. (П – 15627, ДАХмО).

Палій Іван Романович, 1900 р., с. Борбухи, білорус, освіта початкова, зав. дитбудинку, член ВКП(б) до 1938 р. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: член націоналістичної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.06.57. (П – 487, ДАХмО).

Пампурак Василь Максимович, 1914 р., с. Савинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 26.06.41. Звинувачення: антирадянські настрої, небажання іти в армію. Особливою нарадою НКВС СРСР 03.03.43 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.05.89. (П – 18234, ДАХмО).

Пампурак Іван Миколайович, 1899 р., с. Савинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.04.35.

Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 25.07.35 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.11.98. (П – 2123, ДАХмО).

Паньков Захар Якович, 1889 р., с. Буйволівці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.10.59. (П – 8353, ДАХмО).

Паразинський Рафаїл Мартинович, 1899 р., с. Проскурівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 25.04.38. Звинувачення: член націоналістичної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.89. (П – 24497, ДАХмО).

Парений Микола Григорович, с. Кадиївка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 16.01.97, спр. № 1).

Парений Степан Миколайович, 1888 р., с. Кадиївка, українець, малописьменний. Проживав у с. Томашівка, селянин-одноосібник. Заарештований 11.05.31. Звинувачення: член повстанської організації. Трійкою колегії ДПУ УРСР 19.12.31 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.89. (П – 24226, ДАХмО).

Пасека Войтко Касперович, 1894 р., с. Вербка, поляк, малописьменний, конюх колгоспу. Заарештований 09.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 24.11.37 у м. Хмельницькому. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 18.06.60. (П – 9530, ДАХмО).

Пасека Ян (Іван) Лук'янович, 1873 р., с. Вербка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 18.06.60. (П – 9530, ДАХмО).

Пасічник Петро Денисович, 1897 р., с. Монастирок, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.07.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 27.02.63. (П – 12302, ДАХмО).

Пасічник Сава Йосипович, 1891 р., с. Монастирок, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 13.08.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 07.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.09.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 16.03.57. (П – 4774, ДАХмО).

Пастернак Володимир Матвійович, 1896 р., с. Савинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Проскурівської дільниці 03.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.09.98. (П – 1154, ДАХмО).

Пастух Данило Микитович, 1892 р., с. Слобідка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.06.58. (П – 6328, ДАХмО).

Пастух Іван Якович, 1907 р., с. Васильківці, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 25.06.42. Звинувачення: намір здатися в полон. Військтрибуналом 310-ої стрілецької дивізії 06.07.42 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 12.07.42. Реабілітований військпрокуратурою Ленінградського ВО 06.02.98. (П – 30460, архів УСБУ).

Пастухов Гнат Владиславович, 1898 р., с. Іванківці, поляк, освіта середня, ветфельдшер. Заарештований 07.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 05.11.59. (П – 8458, ДАХмО).

Пастухов Зиґмунд Іванович, 1906 р., с. Іванківці, поляк, малописьменний, тракторист Михампільської МТС. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: член «ПОВ», диверсант.

Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 18.05.62. (П – 11223, ДАХмО).

Пастухов Кароль Владиславович, 1891 р., с. Іванківці, поляк, малописьменний, бригадир колгоспу. Заарештований 07.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 05.11.59. (П – 8458, ДАХмО).

Пастухов Матвій Павлович, 1879 р., с. Косогірка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 12.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.89. (П – 24305, ДАХмО).

Пастухов Микола Матвійович, 1907 р., м. Одеса, українець, малописьменний. Проживав у с. Косогірка, без визначених занять. Заарештований 12.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 14.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.11.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 25.07.59. (П – 8028, ДАХмО).

Пашута Євдоким Никифорович, 1895 р., с. Баламутівка, українець, малописьменний, робітник на залізниці. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам’янець-Подільським облсудом 06.05.39 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 06.10.61. (П – 10918, архів УСБУ).

Пашута Василь Никифорович, 1893 р., с. Баламутівка, українець, малописьменний, робітник на залізниці. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам’янець-Подільським облсудом 06.05.39 засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 06.10.61. (П – 10918, архів УСБУ).

Пашута Макар Якимович, 1902 р., с. Баламутівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38. засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.08.57. (П – 4975, ДАХмО).

Пашута Олена Романівна, 1897 р., с. Баламутівка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1932 р. як соціально небезпечний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 17.09.98, спр. № 15).

Паюк Франц Лаврентійович, 1885 р., с. Правдівка, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 26.08.60. (П – 9676, ДАХмО).

Паюк Ян (Іван) Лаврентійович, 1892 р., с. Правдівка, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 31.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 26.08.60. (П – 9676, ДАХмО).

Пелюх Семен Якимович, 1904 р., с. Томашівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.03.32. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 22.09.32 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.08.89. (П – 19323, ДАХмО).

Пенцак Агнеса Михайлівна, 1885 р., с. Ясенівка, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 16.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 вислана в Казахстан на 3 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.97. (П – 14399, ДАХмО).

Пенцак Антон Васильович, 1901 р., с. Кадиївка, українець, малописьменний. Проживав у с. Ясенівка, колгоспник. Заарештований 16.03.33. Звинувачення: зв’язок з антирадянськими елементами. Прокуратурою Проскурівської дільниці 03.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.09.98. (П – 1157, ДАХмО).

Пенцак Василь Васильович, 1893 р., с. Кадиївка, українець, малописьменний. Проживав у с. Ясенівка, селянин-одноосібник. Заарештований 20.11.32. Звинувачення:

антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 18.01.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.11.97. (П – 13689, ДАХмО).

Перейма Петро Мартинович, 1900 р., с. Королівка, українець, освіта початкова, голова колгоспу. Заарештований 12.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.08.57. (П – 4975, ДАХмО).

Перець Юзеф (Йосип) Фадейович, 1888 р., с. Михалківці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 31.12.37. Звинувачення: член націоналістичної групи. НКВС і Прокурором СРСР 31.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 22.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 19.09.68. (П – 16417, ДАХмО).

Перхайло Антон Гнатович, 1898 р., с. Шарівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.11.32. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 05.04.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 17.06.58. (П – 15186, ДАХмО).

Перхайло Антон Юліанович, 1882 р., с. Сутківці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 24.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Перхайло Дмитро Степанович, 1894 р., смт Ярмолинці, українець, освіта початкова, інструктор райфінвідділу. Заарештований 27.05.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Городоцької дільниці 21.06.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.12.98. (П – 1716, ДАХмО).

Перхайло Кароль Станіславович, 1886 р., с. Правдівка, поляк, малописьменний, шорник колгоспу. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 26.08.60. (П – 9676, ДАХмО).

Петренко Микита Єгорович, 1900 р., с. Велика Рибиця Краснопільського р-ну Сумської обл., українець, малописьменний, член ВКП(б). Проживав у с. Баламутівка, голова сільради. Заарештований 11.03.38. Звинувачення: член націоналістичної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 04.06.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.08.57. (П – 4975, ДАХмО).

Петров Тимофій Тимофійович, 1891 р., с. Виноградівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.04.38. Звинувачення: член повстанської організації. Кам'янець-Подільським облсудом 09.05.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1358, архів УСБУ).

Петровський Віктор Улянович, 1913 р., с. Буйволівці, поляк, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 21.11.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 02.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 09.02.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 11.09.90. (П – 26120, ДАХмО).

Петяк Михайло Степанович, 1912 р., с. Лехнівка, українець, освіта початкова, дільничний інспектор міліції. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 24.09.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 19.08.89. (П – 23387, ДАХмО).

Пивоваров Дем'ян Григорович, 1895 р., с. Шарівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.08.58. (П – 6874, ДАХмО).

Пилипчук Іван Федорович, 1902 р., с. Вербка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 21.11.59. (П – 8650, ДАХмО).

Пилипчук Ілля Тимофійович, 1888 р., с. Монастирок, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 01.08.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 07.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 11.11.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.12.60. (П – 4774, ДАХмО).

Пилипчук Онуфрій Федорович, 1894 р., с. Вербка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 30-х роках як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 23.12.93, спр. № 33).

Підвисоцька Ганна Іллівна, 1871 р., с. Нове Село, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 25.12.46. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2418, архів УМВС).

Підвисоцька Леоніда Адольфівна, 1936 р., с. Нове Село, полька, немовля. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 25.12.46. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2418, архів УМВС).

Підвисоцька Марія Михайлівна, 1912 р., с. Нове Село, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 25.12.46. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2418, архів УМВС).

Підвисоцька Яніна Адольфівна, 1934 р., с. Нове Село, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 25.12.46. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2418, архів УМВС).

Підвисоцький Адольф Петрович, 1906 р., с. Нове Село, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 25.12.46. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2418, архів УМВС).

Підвисоцький Броніслав Степанович, 1894 р., с. Солобківці, поляк, освіта неповна середня, рахівник райвиконкому. Заарештований 07.09.37. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою НКВС СРСР 22.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П – 23235, ДАХмО).

Підвисоцький Станіслав Францович, 1901 р., с. Савинці, поляк, малописьменний, ремонтний робітник на ст. Ярмолинці. Заарештований 26.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.06.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений у 1944 р. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 20.03.67. (П – 16123, ДАХмО).

Підгородецька Гертруда Іванівна, 1926 р., с. Савинці, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.05.95, спр. № 2).

Підгородецька Марія Йосипівна, 1901 р., с. Савинці, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.05.95, спр. № 2).

Підгородецька Олена Казимирівна, 1904 р., с. Соколівка, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 06.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2725, архів УМВС).

Підгородецька Ромуальда Іванівна, 1931 р., с. Савинці, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.05.95, спр. № 2).

Підгородецький Вацлав Іванович, 1935 р., с. Савинці, полька, утриманець. У 1938 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.05.95, спр. № 2).

Підгородецький Григорій Іванович, 1902 р., с. Соколівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.10.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.97. (П – 13836, ДАХмО).

Підгородецький Іван Йосипович, 1896 р., с. Савинці, поляк, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 24.04.38. Звинувачення: член націоналістичної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.05.38 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 13.09.58. (П – 6652, ДАХмО).

Підгородецький Йосип Антонович, 1901 р., с. Соколівка, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний

елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2725, архів УМВС).

Підгородецький Микола Йосипович, 1926 р., с. Соколівка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2725, архів УМВС).

Підгородецький Раймонд Іванович, 1928 р., с. Савинці, поляк, утриманець. У 1938 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.05.95, спр. № 2).

Підгородецький Станіслав Йосипович, 1895 р., с. Стріхівці, поляк, малописьменний, коваль Віньковецької МТС. Заарештований 25.05.38. Звинувачення: член «ПОВ». Кам'янець-Подільською облпрокуратурою 25.05.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.01.99. (П – 1662, ДАХмО).

Піддубчак Сава Михайлович, 1891 р., с. Соколівка Літинського р-ну Вінницької обл., українець, малописьменний. Проживав у смт Ярмолинці, селянин-одноосібник. Заарештований 27.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Помер в ув'язненні 02.04.42. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 11.07.59. (П – 7953, ДАХмО).

Підкоморна Ганна Кіндратівна, 1926 р., с. Сутківці, українка, освіта неповна середня, колгоспниця. Заарештована 19.12.51. Звинувачення: антидержавна діяльність. Кам'янець-Подільським облсудом 31.01.52 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.01.55 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнена 10.05.55. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 23.09.92. (П – 28243, архів УСБУ).

Підкоморний Степан Антонович, 1922 р., с. Сутківці, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу. Заарештований 19.12.51. Звинувачення: антидержавна діяльність. Кам'янець-Подільським облсудом 31.01.52 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.01.55 строк покарання зменшено до 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.09.92. (П – 28243, архів УСБУ).

Підчаха Василь Антонович, 1899 р., с. Глушківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 09.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.04.89. (П – 17331, ДАХмО).

Підчоха Яків Антонович, 1896 р., с. Глушківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 09.02.33. Звинувачення: член повстанської організації. Трійкою колегії ДПУ УРСР 05.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.07.89. (П – 19424, ДАХмО).

Піонтик (Пйонтик) Броніслав Якович, 1895 р., с. Солобківці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 14.12.37. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. Особливою нарадою НКВС СРСР 16.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.03.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.09.89. (П – 20520, ДАХмО).

Піонтковський (Піянковський) Петро Францович, 1897 р., с. Маниківці Деражнянського р-ну, поляк, освіта неповна середня, член ВКП(б). Проживав у с. Михайлівка, референт райспоживспілки. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.10.59. (П – 8388, ДАХмО).

Пірус Володимир Кіндратович, 1910 р., с. Лучинчик Мурованокуриловецького р-ну Вінницької обл., українець, освіта незакінчена вища. Проживав у с. Соснівка, вчитель. Заарештований 26.10.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Кам'янець-Подільською облпрокуратурою 17.01.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.98. (П – 2553, ДАХмО).

Плазинський Франц Антонович, 1891 р., с. Правдівка, поляк, малописьменний, садівник колгоспу. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. У 1938 р. розстріляний за контрреволюційну діяльність. Реабілітований

прокуратурою Хмельницької обл. 09.04.91. (П – 14894, ДАХмО).

Плаксій Андрій Матвійович, 1895 р., с. Стріхівці, українець, малописьменний, моторист Лошковецької МТС. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.11.89. (П – 21658, ДАХмО).

Плітман Шльома Йосипович, 1904 р., с. Солобківці, єврей, малописьменний, робітник артілі інвалідів. Заарештований 12.07.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 13.02.60. (П – 8885, ДАХмО).

Побережний Мефодій Ілліч, 1899 р., с. Матвійківці Городоцького р-ну, українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Солобківці, священик. Заарештований 23.03.48. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Кам'янець-Подільським облсудом 24.05.48 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на прав на 5 років. Комісією з перегляду слідчих справ у Хмельницькій області 07.12.54 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.04.92. (П – 27797, архів УСБУ).

Повелій (Павелій) Онуфрій Якович, 1890 р., с. Глушківці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 26.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.05.89. (П – 17432, ДАХмО).

Повенська Наталія Михайлівна, 1896 р., с. Турчинці Городоцького р-ну, українка, малописьменна. Проживала у с. Солобківці, кравчиня. Заарештована 18.05.45. Особливою нарадою НКВС СРСР 18.05.45 як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 09.06.89. (П – 18935, ДАХмО).

Поворознюк Йосип Михайлович, 1902 р., с. Вербка, українець, малописьменний, коваль Маниковецької МТС. Заарештований 18.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 21.11.59. (П – 8650, ДАХмО).

Погорєлов Іван Григорович, 1904 р., с. Печера Тульчинського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Ярмолинці, інструктор держбанку. Заарештований 23.01.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облвідділом ДПУ 20.03.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.08.98. (П – 338, ДАХмО).

Погоріловський Іван Дем'янович, 1898 р., с. Круті Броди, українець, малописьменний, зав. колгоспного млина. Заарештований 07.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 22.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.04.89. (П – 17405, ДАХмО).

Погужельський Броніслав Михайлович, 1913 р., с. Проскурівка, поляк, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 26.07.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації, шпигун. ГУДБ НКВС в/ч 6845 27.05.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.01.98. (П – 11943, ДАХмО).

Погужельський Володимир Матвійович, 1908 р., с. Нове Село, українець, малописьменний, колгоспник, член ВКП(б) до 1930 р. Заарештований 17.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.06.57. (П – 4948, ДАХмО).

Погужельський Йосип Михайлович, 1894 р., с. Нове Село, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 08.08.29. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Особливою нарадою колегії ОДПУ 29.01.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.03.92. (П – 27537, ДАХмО).

Погужельський Людвіг Миколайович, 1904 р., с. Нове Село, поляк, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 27.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Подсікера Кирило Йосипович, 1892 р., с. Соколівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 14.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.11.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 25.12.72. (П – 16662, ДАХмО).

Познанський Йосип Петрович, 1880 р., с. Ясенівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.03.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П – 23243, ДАХмО).

Полатайко Іван Петрович, 1908 р., с. Солобківці, поляк, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 13.01.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою колегії ДПУ УРСР 05.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.12.97. (П – 14380, ДАХмО).

Полігова Марія Антонівна, 1884 р., с. Савинці, полька, неписьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 02.09.27. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ОДПУ 13.01.28 вислана в Сибір на 3 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 09.12.96. (П – 29676, ДАХмО).

Поліскевич Михайло Леонтійович, 1892 р., м. Кутно Варшавського воєв-ва (Польща), поляк, освіта початкова. Проживав у с. Глушківці, бригадир колгоспу. Заарештований 25.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 21.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.10.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 11.06.60. (П – 9412, ДАХмО).

Полуйко Дмитро Якович, 1902 р., с. Стріхівці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 07.01.46. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Кам’янець-Подільським облсудом 18.03.46 засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.09.92. (П – 28264, архів УСБУ).

Полуйко Кароліна Григорівна, 1902 р., с. Стріхівці, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 21.05.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам’янець-Подільської обл. 22.07.52 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Звільнена 21.07.54. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 08.04.92. (П – 27753, архів УСБУ).

Польова (Радецька) Галина Миколаївна, с. Нове Село, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з батьками за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.05.98, спр. № 2).

Полюх Вікентій Валентинович, 1888 р., с. Солобківці, поляк, освіта початкова, рахівник колгоспу. Заарештований 07.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 12.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.89. (П – 19351, ДАХмО).

Полюх Вікторія Павлівна, 1897 р., с. Солобківці, полька, малописьменна, домогосподарка. Заарештована 25.10.37. Звинувачення: недонесення про контрреволюційний злочин. Солобковецьким райвідділом НКВС 24.05.38 справу направлено на розгляд особливої наради СРСР. Рішення відсутнє. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 09.06.98. (П – 3679, ДАХмО).

Поляк Ірина Сигізмундівна, 1899 р., с. Виноградівка, полька, освіта середня, медфельдшер. Заарештована 09.08.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 28.09.37 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний 19.10.37. Реабілітована військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.05.89. (П – 21557, ДАХмО).

Полянський Василь Андрійович, 1902 р., м. Сімферополь, українець, освіта початкова, член ВКП(б) до 1938 р. Проживав у смт Ярмолинці, нач. автоколони МТС. Заарештований 03.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.06.57. (П – 4948, ДАХмО).

Попіль Євсей Авксентійович, 1902 р., с. Горопаї Любарського р-ну Житомирської обл., українець, освіта вища. Проживав у с. Солобківці, райветлікар. Заарештований 11.09.37. Звинувачення: підрив народного господарства. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок

виконаний 25.11.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 01.10.60. (П – 9803, ДАХмО).

Попіль Мар'ян Семенович, 1893 р., с. Правдівка, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 12.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 04.07.59. (П – 8085, ДАХмО).

Попіль Михайло Йосипович, 1883 р., смт Ярмолинці, поляк, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 16.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Поплавський Артем Анастасович, 1918 р., с. Соснівка, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 21.01.42. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 3-го корпусу протиповітряної оборони 28.03.42 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований військпрокуратурою Закавказького ВО 12.07.91. (П – 26655, архів УСБУ).

Поплавський Болеслав Іванович, 1900 р., смт Ярмолинці, поляк, малописьменний, швець. Заарештований 01.06.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.12.56. (П – 4512, ДАХмО).

Поплавський Дем'ян Войцехович, 1889 р., с. Іванківці, поляк, малописьменний, конюх колгоспу. Заарештований 31.05.38. Звинувачення: член «ПОВ», диверсант. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 18.05.62. (П – 11223, ДАХмО).

Поплавський Сигізмунд Романович, 1903 р., смт Ярмолинці, поляк, малописьменний, швець. Заарештований 30.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Хмельницькому. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Посмітюх Ілля Леонтійович, 1887 р., с. Савинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.06.35. Звинувачення: антирадянська діяльність. Вінницьким облуправлінням НКВС 22.08.35 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.10.97. (П – 13187, ДАХмО).

Посмітюх Яків Іванович, 1903 р., с. Савинці, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 26.08.27. Звинувачення: шпигунство. Колегією ОДПУ 16.07.28 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.05.96. (П – 29561, ДАХмО).

Посполита Григорій Якович, 1907 р., с. Галузинці Деражнянського р-ну, українець, освіта середня спеціальна, член ВКП(б) до 1935 р. Проживав у с. Михайлівка, технік райвідділу зв'язку. Заарештований 17.08.35. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Михампільського р-ну 23.09.35 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.06.98. (П – 2274, ДАХмО).

Потапчук Марко Кіндратович, 1893 р., с. Баламутівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 29.03.38. Звинувачення: член націоналістичної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 04.06.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.08.57. (П – 4975, ДАХмО).

Прибельський Максим Антонович, 1902 р., с. Глушківці, українець, малописьменний, голова сільради. Заарештований 24.06.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.02.59. (П – 7154, ДАХмО).

Притулинський Микита Іванович, 1903 р., смт Ярмолинці, українець, освіта початкова, бухгалтер райкоопу. Заарештований 27.05.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Городоцькою дільничною прокуратурою 21.06.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.12.98. (П – 1716, ДАХмО).

Прокопик Варвара Антонівна, 1902 р., с. Перегінка, українка, малописьменна,

колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 17.05.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 16.06.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 198, архів УМВС).

Прокопишин Антон Данилович, 1908 р., с. Солобківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.09.30. Звинувачення: шпигунство, нелегальний перехід кордону. Трійкою колегії ДПУ УРСР 13.01.31 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П – 22471, ДАХмО).

Прокопишин Касян Данилович, 1900 р., с. Солобківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.09.89. (П – 20527, ДАХмО).

Прокопчук Федір Миколайович, 1902 р., смт Ярмолинці, українець, освіта початкова, військовослужбовець, член ВКП(б) до 1936 р. Заарештований 21.09.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 2-го кавкорпусу Київського ВО 05.12.36 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований Управлінням Головної військпрокуратури з реабілітації 18.04.91. (П – 26384, архів УСБУ).

Прокопчук Феодосій Іванович, 1906 р., смт Ярмолинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 11.05.31. Звинувачення: член повстанської організації. Трійкою колегії ДПУ УРСР 19.12.31 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.89. (П – 24226, ДАХмО).

Проскурівський Іван Францович, 1894 р., с. Волудринці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 09.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.08.89. (П – 19765, ДАХмО).

Проскурівський Йосип Казимирович, 1903 р., с. Волудринці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 23.11.37. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 21.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.05.89. (П – 17763, ДАХмО).

Проскурівський Михайло Іванович, 1903 р., с. Томашівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 22.09.32 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.08.89. (П – 19323, ДАХмО).

Проскурівський Степан Карлович, 1912 р., с. Жилинці, українець, малописьменний, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 15.05.48 висланий в Іркутську обл. на 8 років. Помер на спецпоселенні 25.11.52. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1695, архів УМВС).

Процевич Антон Йосипович, 1879 р., с. Глушківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 05.01.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 05.04.33 висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.04.89. (П – 17347, ДАХмО).

Процевич Болеслав Антонович, 1904 р., с. Глушківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 21.03.33. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою колегії ДПУ УРСР 05.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Звільнений 16.06.34. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.08.89. (П – 19401, ДАХмО).

Процик Іван Павлович, 1910 р., с. Вербка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 14.05.32 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.11.97. (П – 13085, ДАХмО).

Прунський Христофор Григорович, 1877 р., м. Паневежис (Литва), поляк, малописьменний. Проживав у с. Солобківці, конюх ветамбулаторії. Заарештований 01.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 28.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.11.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 28.10.57. (П – 14715, ДАХмО).

Прядчик Терентій Львович, 1912 р., с. Виноградівка, українець, малописьменний,

селянин-одноосібник. Заарештований 13.05.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 10.06.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Звільнений 27.03.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.07.90. (П – 26219, ДАХмО).

Пташник Броніслав Францович, 1897 р., м. Городок, поляк, малописьменний. Проживав у с. Москалівка, колгоспник. Заарештований 14.03.33. Звинувачення: шпигунство. Вінницьким облвідділом ДПУ 04.01.34 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.08.98. (П – 333, ДАХмО).

Пуковський Микола Мойсейович, 1919 р., с. Голохвасти, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 22.01.42. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Військтрибуналом 86-ї стрілецької дивізії 31.01.42 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.02.97. (П – 29730, архів УСБУ).

Пульсман Ліба Хаїмівна, 1910 р., с. Солобківці, єврейка, освіта початкова, кравчиня. Заарештована 03.01.29. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам’янець-Подільською окружною прокуратурою 25.01.29 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 02.03.98. (П – 10745, ДАХмО).

Пшелуцький Альбін Іванович, 1900 р., с. Ясенівка, поляк, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.05.89. (П – 18290, ДАХмО).

Пшелуцький Вікентій Іванович, 1898 р., смт Ярмолинці, поляк, освіта початкова, зав. пункту міндобрив, кандидат у члени ВКП(б). Заарештований 06.01.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Пшелуцький Юліан Михайлович, 1897 р., с. Глушківці, поляк, малописьменний, тесля колгоспу. Заарештований 10.02.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.09.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.02.59. (П – 7154, ДАХмО).

Р

Радецька Антоніна Йосипівна, 1878 р., с. Савинці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 18.11.26. Звинувачення: шпигунство. Кам’янець-Подільським окрсудом 19.09.27 засуджена на 5 років позбавлення волі у концтаборі з конфіскацією майна, а після відбуття строку ув’язнення – заслання за межі прикордонних округів на 3 роки з пораженням прав на 3 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 28.01.97. (П – 29752, архів УСБУ).

Радецька Ганна Адамівна, 1880 р., с. Колапов (Чехословаччина), чешка, неписьменна. Проживала у с. Савинці, селянка-одноосібниця. Заарештована 01.11.31. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Волочиським прикордонним загоном ДПУ 30.03.32 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 13.02.98. (П – 12936, ДАХмО).

Радецька (Янчевська) Марія Йосипівна, 1896 р., с. Нове Село, полька, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 18.10.37. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 08.12.37 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 07.09.89. (П – 20376, архів УСБУ).

Радецька Станіслава Василівна, 1895 р., с. Нове Село, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 17.03.98, спр. № 1).

Радецький Борис Павлович, 1909 р., с. Правдівка, поляк, освіта початкова, зав. страхового відділу райвідділення зв’язку. Заарештований 21.02.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 07.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 11.01.58. (П – 5523, ДАХмО).

Радецький Володимир Йосипович, 1904 р., с. Нове Село, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 14.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою

УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Радецький Гнат Антонович, 1912 р., с. Ясенівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.08.45. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Військтрибуналом військ НКДБ Кам’янець-Подільської обл. 09.09.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Військколегією Верховного Суду СРСР 02.07.46 строк покарання зменшено до 3-х років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.10.91. (П – 1070, архів УСБУ).

Радецький Григорій Войцехович, 1880 р., с. Шевченка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1934 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 14.10.93, спр. № 31).

Радецький Микола Михайлович, 1904 р., с. Нове Село, поляк, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 02.06.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.12.56. (П – 4512, ДАХмО).

Радецький Михайло Зенонович, 1907 р., смт Ярмолинці, поляк, малописьменний, вантажник «Заготзерно». Заарештований 01.06.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.12.56. (П – 4512, ДАХмО).

Радецький Франц Михайлович, 1890 р., с. Нове Село, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Радзилевич Антон Олександрович, 1877 р., с. Коритна, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як соціально небезпечний елемент висланий в Єнісейський р-н Східносибірського краю. Утік в 1932 р. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 08.02.33 повернутий на попереднє місце заслання. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 492, архів УМВС).

Радий Леопольд Антонович, 1902 р., смт Ярмолинці, поляк, освіта початкова, працівник райспоживспілки. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.09.38 у м. Кам’янці-Подільському. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.12.56. (П – 4941, ДАХмО).

Раєнко Михайло Вацлавович, 1906 р., с. Тинна Дунаєвецького р-ну, українець, освіта середня, кандидат у члени ВКП(б) до 1930 р. Проживав у с. Савинці, вчитель. Заарештований 09.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 14.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Помер 04.04.42. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.11.56. (П – 4532, ДАХмО).

Раєцька Леонтина Петрівна, 1925 р., с. Правдівка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Звільнена із спецпоселення в 1946 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2568, архів УМВС).

Раєцька Станіслава Мар’янівна, с. Правдівка, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 15.12.95, спр. № 2).

Раєцький Петро Вікторович, 1899 р., с. Правдівка, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 15.12.95, спр. № 2).

Ратушняк Іван Федорович, 1884 р., с. Шарівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 21.04.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 21.09.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.12.97. (П – 13345, ДАХмО).

Рафальський Болеслав Кіндратович, 1895 р., с. Михайлівка, поляк, малописьменний, швець. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.04.58. (П – 5953, ДАХмО).

Рафальський Марко Кіндратович, 1891 р., с. Михайлівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 29.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.04.58. (П – 5953, ДАХмО).

Рафальський Ярослав Кіндратович, 1897 р., с. Михайлівка, поляк, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 29.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.04.58. (П – 5953, ДАХмО).

Раціборинська Петрунеля Антонівна, с. Правдівка, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.02.98, спр. № 2).

Раціборинський Денис Іванович, с. Правдівка, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.02.98, спр. № 2).

Раціборинський Казимир Денисович, 1924 р., с. Правдівка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення в 1947 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2567, архів УМВС).

Реут Михайло Сергійович, 1901 р., м. Скерневіце (Польща), поляк, освіта середня. Проживав у с. Слобідка, вчитель. Заарештований 28.04.29. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 23.11.29 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військпрокуратурою західного регіону України 30.09.96. (П – 29644, ДАХмО).

Рибак Віра Іванівна, 1912 р., с. Ясенівка, росіянка, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення в 1946 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2564, архів УМВС).

Рибак Микола Федорович, 1892 р., с. Ясенівка, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 05.08.46. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 19.09.46 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 23.12.46 строк покарання зменшено до 3-х років позбавлення волі. Звільнений від відбуття покарання за амністією. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 40, ДАХмО).

Рибак Михайло Павлович, 1900 р., с. Ясенівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 07.12.94, спр. № 4).

Рибак Михайло Семенович, 1904 р., с. Томашівка, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 28.03.52. Звинувачення: зв'язок з ОУН. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 12.05.52 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 07.12.54 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.04.92. (П – 27792, архів УСБУ).

Рибак Парасковія Михайлівна, 1908 р., с. Ясенівка, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 30.06.52. Звинувачення: зв'язок з ОУН. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 19.07.52 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Західносибірського ВО 03.12.54 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнена 12.01.55. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 01.04.92. (П – 27752, архів УСБУ).

Рибак Рудольф Петрович, с. Ясенівка, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2564, архів УМВС).

Рибак Текля Василівна, 1902 р., с. Томашівка, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 15.04.52. Звинувачення: зв'язок з ОУН. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 12.05.52 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 07.12.54 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 03.04.92. (П – 27792, архів УСБУ).

Римар Йосип Францович, 1900 р., с. Слобідка, поляк, малописьменний, тесля колгоспу. Заарештований 29.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.10.38 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.04.58. (П – 5953, ДАХмО).

Рихлик Михайло Лук'янович, 1900 р., смт Ярмолинці, українець, малописьменний, швець. Заарештований 01.06.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.12.56. (П – 4512, ДАХмО).

Рівний Карпо Іванович, 1880 р., с. Савинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Харківським відділом ДПУ УРСР 23.10.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.12.97. (П – 14699, ДАХмО).

Рогатюк Дорофій Никифорович, 1902 р., с. Сутківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.12.30. Звинувачення: тероризм. Ярмолинецьким райвідділом ДПУ 16.01.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.98. (П – 2499, ДАХмО).

Роговська (Клиновська) Кароліна Михайлівна, 1897 р., с. Косогірка, українка, неписьменна, домогосподарка. Заарештована 19.12.26. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським окрсудом 19.09.27 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна, пораженням прав на 3 роки і висланням за межі України на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 28.01.97. (П – 29752, архів УСБУ).

Роговська Констанція Тимофіївна, с. Косогірка, українка, малописьменна, колгоспниця. УНКВС Вінницької обл. у 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.11.92, спр. № 18).

Розгон Пилип Герасимович, 1888 р., с. Раціборівка Волочиського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с. Томашівка, селянин-одноосібник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.10.89. (П – 21275, ДАХмО).

Розгонюк Микола Гаврилович, 1915 р., с. Корначівка, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 20.08.40. Звинувачення: перебування у фінському полоні. Особливою нарадою НКВС СРСР 04.10.40 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Московського ВО 26.05.58. (П – 6215, ДАХмО).

Розенбліт Абрам Якович, 1888 р., с. Косогірка, єврей, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.05.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.07.89. (П – 22939, ДАХмО).

Розпоченюк Антон Лукич, 1878 р., с. Кадиївка, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.12.37. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 17.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.05.89. (П – 17865, ДАХмО).

Розпоченюк Антон Михайлович, 1926 р., с. Кадиївка, українець, утриманець. Проскурівським окрвідділом ДПУ 21.03.30 висланий разом з батьками у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 143, архів УМВС).

Розпоченюк Броніслав Михайлович, 1920 р., с. Кадиївка, українець, утриманець. Проскурівським окрвідділом ДПУ 21.03.30 висланий разом з батьками у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 143, архів УМВС).

Розпоченюк Віра Миколаївна, 1896 р., с. Кадиївка, українка, неписьменна, Проскурівським окрвідділом ДПУ 21.03.30 як соціально небезпечний елемент вислана у Північний край. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 143, архів УМВС).

Розпоченюк (Головата) Ганна Миколаївна, 1913 р., смт Ярмолинці, українка, малописьменна, домогосподарка. УМДБ Київської обл. 15.04.46 вислана в Новосибірську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5645, архів УМВС).

Розпоченюк Іван Францович, 1898 р., смт Ярмолинці, українець, малописьменний,

колгоспник. У 1936 р. неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.12.94, спр. № 3).

Розпоченюк Михайло Лук'янович, 1880 р., с. Кадиївка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Проскурівським окрвідділом ДПУ 21.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 143, архів УМВС).

Розпоченюк Станіслав Михайлович, 1912 р., с. Кадиївка, українець, малописьменний, утриманець. Проскурівським окрвідділом ДПУ 21.03.30 висланий разом з батьками у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 143, архів УМВС).

Розпоченюк Франц Михайлович, 1909 р., с. Кадиївка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Проскурівським окрвідділом ДПУ 21.03.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 143, архів УМВС).

Ромак Ганна Францівна, 1886 р., с. Солобківці, полька, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 24.10.37. Звинувачення член сім'ї зрадника Батьківщини. Особливою нарадою НКВС СРСР 02.07.38 засуджена на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована президією Хмельницького облсуду 01.11.58. (П – 6880, ДАХмО).

Ромак Михайло Васильович, 1891 р., с. Кривче Борщівського р-ну Тернопільської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Солобківці, колгоспник. Заарештований 01.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 12.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Помер 19.05.43. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 06.11.59. (П – 8479, ДАХмО).

Романський (Круликовський) Петро Вітольдович, 1889 р., с. Каланинці (Польща), поляк, малописьменний, член ВКП(б) до 1935 р. Проживав у с. Михайлівка, зав. пивної. Заарештований 02.08.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 22.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.12.37. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.01.58. (П – 5358, ДАХмО).

Романчук Анатолій Андрійович, 1911 р., с. Зяньківці Немирівського р-ну Вінницької обл., українець, освіта середня, член ВЛКСМ до 1937 р. Проживав у с. Солобківці, технік-будівельник райземвідділу. Заарештований 17.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений у 1947 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 7640, ДАХмО).

Романюк Арсентій Васильович, 1888 р., с. Вербка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 09.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.97. (П – 20493, ДАХмО).

Росновський Домінік Лук'янович, 1898 р., с. Солобківці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 02.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.12.64. (П – 15582, ДАХмО).

Росновський Франц Антонович, 1895 р., с. Савинці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окрвідділом ДПУ 01.04.30 як керівник контрреволюційного гуртка «Ружанець» висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4556, архів УМВС).

Росовський Петро Шимонович, 1894 р., с. Видошня, поляк, неписьменний, швець. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: націоналістична діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.01.38 у м. Хмельницькому. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 26.06.69. (П – 16485, ДАХмО).

Ростецький Карпо Степанович, 1883 р., с. Виноградівка, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 13.03.45. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Військтрибуналом військ НКДБ Кам'янець-Подільської обл. 17.05.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Звільнений 07.03.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.09.93. (П – 28790, архів УСБУ).

Ростецький Никанор Петрович, 1895 р., с. Виноградівка, українець, малописьменний, коваль колгоспу, член ВКП(б). Заарештований

01.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 16.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.01.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 09.06.67. (П – 16157, ДАХмО).

Руденко Іван Григорович, 1907 р., с. Носівка Чернігівської обл., українець, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Солобківці, старший землевпорядник райземуправління. Заарештований 29.08.36. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Вінницьким УДБ НКВС 01.12.36 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.09.98. (П – 752, ДАХмО).

Рудий Адольф Остафійович, 1907 р., с. Магнишівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 31.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.08.57. (П – 4975, ДАХмО).

Рудий Іван Станіславович, 1894 р., с. Магнишівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 07.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 06.07.67. (П – 16198, ДАХмО).

Рудий Марко Володимирович, 1905 р., с. Буйволівці, українець, малописьменний, робітник на залізниці. Заарештований 20.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 12.01.68. (П – 16296, ДАХмО).

Рудий Степан Петрович, 1894 р., с. Охрімівці Віньковецького р-ну, українець, освіта середня. Проживав у с. Вербка-Мурована, вчитель. Заарештований 24.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облвідділом ДПУ 09.12.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 1049, ДАХмО).

Рудий Тимофій Федорович, 1887 р., смт Ярмолинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.02.98. (П – 14976, ДАХмО).

Рудковський Йосип Іванович, 1895 р., с. Соснівка, поляк, малописьменний, рахівник колгоспу. Заарештований 19.02.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Рудковський Кароль Валентинович, 1895 р., с. Балакири Городоцького р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Перегінка, колгоспник. Заарештований 03.01.38. Звинувачення: націоналістична діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 31.12.68. (П – 16445, ДАХмО).

Ружицький Йосип Адольфович, с. Черче Чемеровецького р-ну, поляк, освіта середня. Проживав у с. Стріхівці, директор школи. Заарештований 17.05.38. Звинувачення: член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.02.59. (П – 7154, ДАХмО).

Руський Іван Семенович, 1897 р., с. Баламутівка, українець, неписьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 22.03.38. Звинувачення: шкідництво. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.03.59. (П – 7325, ДАХмО).

Руський Самійло Семенович, 1893 р., с. Баламутівка, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 21.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 28.06.58. (П – 6469, ДАХмО).

Руський Тимофій Григорович, 1902 р., с. Баламутівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 27.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.01.98. (П – 14637, ДАХмО).

Рутинський Адольф Іванович, 1889 р., смт Ярмолинці, поляк, малописьменний, коваль

колгоспу. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Рутинський Лука Іванович, 1893 р., смт Ярмолинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.03.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 03.08.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.11.92. (П – 14706, ДАХмО).

Рутинський Степан Іванович, 1874 р., смт Ярмолинці, поляк, неписьменний, коваль колгоспу. Заарештований 19.06.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.12.56. (П – 4512, ДАХмО).

Рутковський Леон Миколайович, 1890 р., с. Балакири Городоцького р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Перегінка, селянин-одноосібник. Заарештований 03.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 14.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.89. (П – 20251, ДАХмО).

Рябий Герасим Мефодійович, 1890 р., с. Буйволівці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 01.02.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Городоцькою дільничною прокуратурою 31.03.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.03.98. (П – 12940, ДАХмО).

Рябий Іван Афанасійович, 1931 р., с. Буйволівці, українець, освіта неповна середня, робітник на залізниці. Заарештований 20.07.50. Звинувачення: антирадянська діяльність. Кам'янець-Подільським облсудом 30.08.50 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Президією Верховного Суду УРСР 27.01.55 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.06.91. (П – 26470, архів УСБУ).

Рябий Афанасій Якович, 1908 р., с. Буйволівці, українець, освіта початкова, колійний обхідник. Заарештований 20.07.50. Звинувачення: антирадянська діяльність. Кам'янець-Подільським облсудом 30.08.50 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Президією Верховного Суду УРСР 27.01.55 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 25.06.56. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.06.91. (П – 26470, архів УСБУ).

Рябий Улян Мефодійович, 1901 р., с. Буйволівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 14.05.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 10.06.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.07.90. (П – 26219, ДАХмО).

С

Сабанський Антон Людвігович, 1914 р., с. Солобківці, поляк, малописьменний. Проживав у м. Свердловську (Росія), військовослужбовець. Заарештований 20.01.38. Звинувачення: член «ПОВ». Трійкою УНКВС Свердловської обл. 10.11.38 відданий під гласний нагляд на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.12.89. (П – 24942, ДАХмО).

Сабанський Людвіг Войцехович, 1887 р., с. Солобківці, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 15.12.61. (П – 10994, ДАХмО).

Сабанський Франц Тимофійович, 1891 р., с. Солобківці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.08.89. (П – 19697, ДАХмО).

Саблук Сергій Максимович, 1896 р., с. Солобківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.05.93. (П – 15009, ДАХмО).

Савелій Килина Софронівна, 1901 р., с. Глушківці, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 25.10.37. Особливою нарадою НКВС СРСР 08.06.38 як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан на 3 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 09.06.98. (П – 3658, ДАХмО).

Савелій Микола Юрійович, 1896 р., с. Глушківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 28.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.11.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П – 23241, ДАХмО).

Савицький Гнат Антонович, 1893 р., смт Ярмолинці, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Савицький Іван Михайлович, 1892 р., с. Розвадів Миколаївського р-ну Львівської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Правдівка, селянин-одноосібник. Заарештований 10.06.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 13.09.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.03.65. (П – 15698, ДАХмО).

Савицький Степан Антонович, 1899 р., смт Ярмолинці, поляк, малописьменний, швець. Заарештований 01.06.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.12.56. (П – 4512, ДАХмО).

Савчук Василь Феодосійович, 1889 р., с. Михайлівка, українець, освіта початкова, секретар школи. Заарештований 29.06.41. Звинувачення: антирадянські висловлювання. Особливою нарадою НКВС СРСР 23.05.42 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 27.11.89. (П – 22301, ДАХмО).

Савчук Михайло Іванович, 1893 р., с. Королівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.11.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.06.58. (П – 6328, ДАХмО).

Савчук Олександр Євгенович, 1884 р., с. Микитинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.07.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Михампільським райвідділом ДПУ 08.08.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.01.99. (П – 2240, ДАХмО).

Савчук Степан Онисимович, 1905 р., с. Микитинці, українець, малописьменний, сторож колгоспу. Заарештований 28.06.35. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 15.08.35 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2275, архів УСБУ).

Савчук Яків Миколайович, 1896 р., с. Видошня, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.11.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.06.58. (П – 6328, ДАХмО).

Садова Марія Миколаївна, 1899 р., с. Королівка, полька, неписьменна, домогосподарка. Заарештована 19.11.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 08.06.38 засуджена на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована президією Хмельницького облсуду 22.02.61. (П – 3532, ДАХмО).

Садурський Сильвестр Пилипович, 1893 р., с. Вовчок Вінницької обл., українець, освіта середня. Проживав у с. Ясенівка, вчитель. Заарештований 16.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Проскурівської дільниці 18.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.98. (П – 1957, ДАХмО).

Сайко Никанор Антонович, 1885 р., с. Липове Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Ярмолинці, страховий інспектор. Заарештований 27.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.06.98. (П – 3268, ДАХмО).

Саковська Михайлина Іванівна, 1909 р., с. Ясенівка, полька, неписьменна, колгоспниця.

У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5814, архів УМВС).

Саковська Неля Антонівна, 1923 р., с. Томашівка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5854, архів УМВС).

Саковська Пелагія Олексіївна, 1905 р., с. Томашівка, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5854, архів УМВС).

Саковська Ядвіга Мар’янівна, 1930 р., с. Ясенівка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками Казахстан. Звільнена із спецпоселення в 1956 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5814, архів УМВС).

Саковський Август Лаврентійович, 1887 р., с. Лехнівка, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 23.12.93, спр. № 50).

Саковський Антон Кіндратович, 1898 р., смт Ярмолинці, поляк, малописьменний, експедитор райспоживспілки. Заарештований 13.03.33. Звинувачення: антирадянська діяльність. Проскурівським окрвідділом ДПУ 29.04.33 висланий на 3 роки в Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 1000, ДАХмО).

Саковський Мар’ян Станіславович, 1907 р., с. Ясенівка, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення в 1956 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5814, архів УМВС).

Саковський Микола Лаврентійович, 1898 р., с. Томашівка, українець, малописьменний, пом. рахівника колгоспу. Заарештований 19.11.32. Звинувачення: шпигунство. Вінницьким облвідділом ДПУ 31.12.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.12.97. (П – 12541, ДАХмО).

Саковський Раймонд Антонович, 1931 р., с. Томашівка, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5854, архів УМВС).

Саковський Станіслав Лаврентійович, 1902 р., с. Томашівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 13.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Проскурівським окрвідділом ДПУ 13.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 1102, ДАХмО).

Саковський Стефан Григорович, 1898 р., с. Томашівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.08.33 висланий у Північний край на 3 роки умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.01.98. (П – 14476, ДАХмО).

Салій Платон Михайлович, с. Жилинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1929 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 17.09.97, спр. № 2).

Салій Трохим Федорович, 1900 р., с. Жилинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 21.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.06.89. (П – 18461, ДАХмО).

Саловський Никифор Карлович, с. Соснівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 11.04.2000, спр. № 2).

Самборський Анатолій Йосипович, 1909 р., с. Покровка Городоцького р-ну, поляк, освіта середня. Проживав у с. Скаржинці, вчитель. Заарештований 31.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 05.11.59. (П – 8471, ДАХмО).

Самолук Софія Родіонівна, 1889 р., с. Солобківці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 15.09.30. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Трійкою колегії ДПУ УРСР 13.01.31 вислана у Північний край на 5 років. Реабілітована військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П – 22471, ДАХмО).

Сапоговський Степан Іванович, 1901 р., с. Солобківці, українець, малописьменний, голова

колгоспу. Заарештований 07.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.10.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.05.65. (П – 15707, ДАХмО).

Сас Михайло Францович, 1892 р., с. Кадиївка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 31.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 22.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 06.08.58. (П – 6384, ДАХмО).

Сас Онуфрій Петрович, 1917 р., с. Глушківці, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 22.08.40. Звинувачення: перебування у фінському полоні. Особливою нарадою НКВС СРСР 27.09.40 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований війсьтрибуналом Московського ВО 09.09.57. (П – 4939, ДАХмО).

Сас Степан Миронович, 1908 р., с. Глушківці, українець, малописьменний, конюх колгоспу. Заарештований 29.03.52. Звинувачення: антидержавна діяльність. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 05.05.52 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.03.56 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 13.07.56. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.04.92. (П – 27809, архів УСБУ).

Сас Фросина Іванівна, 1920 р., с. Глушківці, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 29.03.52. Звинувачення: антидержавна діяльність. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 05.05.52 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.03.56 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнена 26.04.56. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 01.04.92. (П – 27809, архів УСБУ).

Сасюк Ганна Олександрівна, 1925 р., с. Ясенівка, українка, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 19.06.46. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 26.09.46 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Військтрибуналом військ МДБ Українського ВО 12.11.46 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 25.07.91. (П – 26559, архів УСБУ).

Сваток Авер'ян Демидович, 1898 р., с. Солобківці, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу. Заарештований 30.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 22.09.62. (П – 11831, ДАХмО).

Свинар Гнат Мефодійович, 1913 р., с. Буйволівці, українець, малописьменний, колійний обхідник ст. Скибневе. Заарештований 20.07.50. Звинувачення: антирадянська діяльність. Кам'янець-Подільським облсудом 30.08.50 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Президією Верховного Суду УРСР 27.01.55 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 26.05.56. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.06.91. (П – 26470, архів УСБУ).

Свинцицький Петро Григорович, 1881 р., м. Сміла Черкаської обл., поляк, освіта середня. Проживав у с. Ясенівка, зав. польської школи. Заарештований 16.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 01.07.33 висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.12.97. (П – 14863, ДАХмО).

Свідер Микита Федорович, 1893 р., с. Буйволівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 05.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.07.89. (П – 19074, ДАХмО).

Свідерук Степан Лаврентійович, 1916 р., с. Косогірка, поляк, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 20.01.40. Звинувачення: антирадянська агітація. 449-м військтрибуналом 16.04.40 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Далекосхідного ВО 28.11.91. (П – 27274, архів УСБУ).

Святківська Розалія Іванівна, 1894 р., с. Антонівці, українка, малописьменна,

селянка-одноосібниця. Трійкою колегії ДПУ Ярмолинецького р-ну 23.11.33 як соціально небезпечний елемент вислана у біломорсько-балтійські табори. Звільнена в 1947 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3282, архів УМВС).

Святківський Антон Йосипович, 1886 р., с. Антонівці, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Трійкою колегії ДПУ Ярмолинецького р-ну 23.11.33 як соціально небезпечний елемент висланий у біломорсько-балтійські табори. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3282, архів УМВС).

Святківський Пилип Антонович, 1917 р., с. Антонівці, українець, утриманець. Трійкою колегії ДПУ Ярмолинецького р-ну 23.11.33 висланий разом з батьками у біломорсько-балтійські табори. Звільнений із спецпоселення в 1947 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3282, архів УМВС).

Севастянов Йосип Казимирович, 1907 р., с. Соснівка, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Звільнений із спецпоселення в 1956 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2696, архів УМВС).

Севастянова Єфросинія Савеліївна, 1907 р., с. Соснівка, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Звільнена із спецпоселення у 1936 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2696, архів УМВС).

Секрета Василь Іванович, 1911 р., с. Савинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окрвідділом ДПУ 18.03.30 за антирадянську пропаганду висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4556, архів УМВС).

Семенюк Олексій Іванович, 1914 р., с. Бірзулі (Молдова), українець, освіта середня, член ВЛКСМ. Проживав у с. Баламутівка, вчитель. Заарештований 28.08.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 07.10.36 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 26.06.90. (П – 26235, архів УСБУ).

Сенчук Григорій Тимофійович, 1913 р., с. Баламутівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 09.10.38. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. Кам'янець-Подільським облсудом 12.03.39 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 2 роки. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 26.04.90. (П – 25710, архів УСБУ).

Сенчук Максим Корнійович, 1900 р., с. Виноградівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 23.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 14.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.11.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.06.67. (П – 16165, ДАХмО).

Сенчук Олексій Григорович, 1902 р., с. Баламутівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.06.89. (П – 18297, ДАХмО).

Сенчук Семен Олександрович, 1894 р., с. Баламутівка, українець, малописьменний, бригадир колгоспу. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 23.03.62. (П – 11113, ДАХмО).

Сенчук Терентій Федорович, 1895 р., с. Баламутівка, українець, малописьменний, рахівник колгоспу. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край на 3 роки умовно. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П – 18097, ДАХмО).

Серветник Семен Васильович, 1883 р., с. Лугове, українець, неписьменний, без визначених занять. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.06.58. (П – 6328, ДАХмО).

Серветник Станіслав Вікентійович, 1902 р., с. Слобідка-Кадиївська, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.01.52. Звинувачення: недонесення органам влади про антидержавний злочин. Кам'янець-Подільським

облсудом 11.02.52 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 25.03.55 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.04.92. (П – 27765, архів УСБУ).

Серветник Фросина Іванівна, 1901 р., с. Слобідка-Кадиївська, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 03.01.52. Звинувачення: недонесення органам влади про антидержавний злочин. Кам'янець-Подільським облсудом 11.02.52 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 25.03.55 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнена 19.04.55. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 06.04.92. (П – 27765, архів УСБУ).

Сивак Омелян Іванович, 1888 р., с. Васильківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.05.89. (П – 17530, ДАХмО).

Сивак Семен Кіндратович, с. Правдівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.03.98. (П – 14963, ДАХмО).

Сивак Семен Степанович, 1905 р., с. Слобідка-Глушковецька, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 10.05.39. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.11.39 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.06.89. (П – 19001, ДАХмО).

Сивак Семен Юхимович, 1904 р., с. Магнишівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.04.95, спр. № 2).

Сивко Войтко Валентинович, 1885 р., с. Вихилівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 02.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Сивко Севастян Блажейович, 1892 р., с. Вихилівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 14.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 17.05.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.89. (П – 20259, ДАХмО).

Сидорчук Степан Семенович, 1895 р., смт Ярмолинці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 16.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облвідділом ДПУ 09.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.09.98. (П – 1205, ДАХмО).

Синицький Євтихій Олександрович, 1903 р., с. Буйволівці, українець, малописьменний, швець. Заарештований 23.03.37. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Вінницьким облсудом 19.10.37 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 28.04.89. (П – 21354, архів УСБУ).

Синишин Анастасій Якович, 1894 р., с. Бережанка Чемеровецького р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Круті Броди, селянин-одноосібник. Заарештований 15.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 26.03.60. (П – 9068, ДАХмО).

Сирваровський Сигізмунд Юліанович, 1905 р., с. Савинці, поляк, малописьменний, швець. Заарештований 09.10.26. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським облсудом 19.09.27 засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.01.97. (П – 29752, архів УСБУ).

Сирватинський Йосип Людвігович, 1898 р., с. Шарівка, поляк, малописьменний, чорнороб Одеського заводу «Більшовик». Заарештований 29.01.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.12.97. (П – 14751, ДАХмО).

Сирмановський Антон Миколайович, 1923 р., с. Ясенівка, українець, освіта середня,

бухгалтер Ярмолинецького райфінвідділу, член ВЛКСМ до 1944 р. Заарештований 15.04.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. Ярмолинецьким райвідділом НКДБ 18.07.44 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.04.98. (П – 4268, ДАХмО).

Сідлецький Сигізмунд Костянтинович, 1908 р., смт Ярмолинці, поляк, малописьменний, слюсар МТС. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Сікорська Ганна Станіславівна, 1893 р., с. Жилинці, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 11.08.93, спр. № 1).

Сікорський Анатолій Броніславович, 1931 р., с. Жилинці, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення у 1948 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 11.08.93, спр. № 1).

Сікорський Броніслав Тимофійович, 1888 р., с. Жилинці, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 11.08.93, спр. № 1).

Сікорський Валерій (Франц) Рафаїлович, 1916 р., с. Солобківці, поляк, освіта неповна середня, військовослужбовець. Заарештований 25.10.42. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом 41-ої армії 30.10.42 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.03.97. (П – 29820, архів УСБУ).

Сікорський Мартин Йосипович, 1907 р., с. Правдівка, поляк, малописьменний, бригадир колгоспу. Заарештований 02.06.38. Звинувачення: член «ПОВ», шкідник. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 07.02.59. (П – 7485, ДАХмО).

Сікорський Павло Павлович, 1916 р., с. Жилинці, поляк, освіта неповна середня, військовослужбовець. Заарештований 22.08.40. Звинувачення: перебування у фінському полоні. Особливою нарадою НКВС СРСР 18.09.40 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Московського ВО 15.05.58. (П – 6339, ДАХмО).

Сікорський Филимон Йосипович, 1902 р., с. Правдівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 26.08.60. (П – 9676, ДАХмО).

Сіомаш (Сірман) Антон Пилипович, 1911 р., с. Стріхівці, українець, освіта середня спеціальна, інспектор Солобковецького райвідділу освіти. Заарештований 02.12.36. Звинувачення: антирадянська діяльність. Вінницьким облсудом 19.07.37 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 11.08.61. (П – 10892, архів УСБУ).

Сірецький Войтко Станіславович, 1915 р., с. Жилинці, поляк, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 15.07.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Особливим відділом НКВС 66-ої стрілецької дивізії 23.10.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.01.98. (П – 11945, ДАХмО).

Сірман Максим Якубович, 1916 р., с. Кадиївка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.06.33. Звинувачення: тероризм. Городоцькою дільничною прокуратурою 21.09.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.10.98. (П – 1256, ДАХмО).

Скибчек (Скибчик) Ганна Кирилівна, 1900 р., с. Соколівка, українка, малописьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 18.06.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення в 1953 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1937, архів УМВС).

Сковерко Антон Матвійович, 1868 р., с. Васильківці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 09.03.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.11.31 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.06.97. (П – 12453, ДАХмО).

Скочеляс Іван Олександрович, 1911 р., с. Соснівка, українець, малописьменний, конюх колгоспу. Заарештований 20.04.34. Звинувачення: шкідництво. Вінницьким облсудом 14.06.34 засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з ураженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.01.97. (П – 29712, архів УСБУ).

Скригуль Йосип, 1888 р., с. Шарівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як соціально небезпечний елемент висланий на Урал. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 636, архів УМВС).

Скригуль Олександр Йосипович, 1906 р., с. Шарівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як соціально небезпечний елемент висланий на Урал. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 636, архів УМВС).

Скригуль Олексій Йосипович, 1912 р., с. Шарівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 17.02.34 за втечу з місця заслання засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 636, архів УМВС).

Скригуль Юлія, 1878 р., с. Шарівка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як соціально небезпечний елемент вислана на Урал. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 636, архів УМВС).

Скромінський Іван Семенович, 1887 р., с. Слобідка-Глушковецька, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Проскурівської дільниці 13.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.08.98. (П – 296, ДАХмО).

Скромінський Іван Семенович, 1904 р., с. Слобідка-Глушковецька, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.04.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Проскурівської дільниці 03.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.08.98. (П – 295, ДАХмО).

Скромінський Устим Миколайович, с. Слобідка-Глушковецька, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 23.12.93, спр. № 27).

Скубська Юзефа Вікентіївна, 1910 р., с. Савинці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 16.11.26. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Кам'янець-Подільським окрсудом 19.09.27 засуджена на 3 місяці позбавлення волі із засланням на 3 роки за межі прикордонної зони. Кам'янець-Подільським окрсудом 01.12.27 звільнена від заслання. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 28.01.97. (П – 29752, архів УСБУ).

Скубський Іван Вікентійович, 1905 р., с. Савинці, поляк, освіта початкова. Проживав у с. Городниця Гусятинського р-ну Тернопільської обл., селянин-одноосібник. Заарештований 13.11.26. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським окрсудом 19.09.27 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.01.97. (П – 29752, архів УСБУ).

Скубський Іван Карлович, 1881 р., с. Савинці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 24.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 13.09.58. (П – 6652, ДАХмО).

Скубський Іван Петрович, 1897 р., с. Савинці, українець, малописьменний, кравець. Заарештований 18.01.26. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським окрсудом 19.09.27 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.09.97. (П – 29752, архів УСБУ).

Скубський Йосип Петрович, 1894 р., с. Савинці, поляк, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 24.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.08.90. (П – 25998, ДАХмО).

Скубський Казимир Петрович, 1896 р., с. Косогірка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окрвідділом ДПУ 23.03.30 за антирадянську агітацію висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4556, архів УМВС).

Скубський Станіслав Петрович, 1883 р., с. Савинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 19.11.26. Звинувачення: пособництво шпигунам.

Кам'янець-Подільським окрсудом 19.09.26 засуджений на 3 роки позбавлення волі з конфіскацією майна і пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.01.97. (П – 29752, архів УСБУ).

Скульський Броніслав Леопольдович, 1893 р., с. Ясенівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.07.65. (П – 15323, ДАХмО).

Скульський Ілля Леонтійович, 1873 р., с. Соколівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 09.09.91, спр. № 4).

Слабий Семен Михайлович, 1884 р., с. Михалківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Проскурівським окрвідділом ДПУ 02.04.30 за антирадянську агітацію висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4556, архів УМВС).

Сливка Тихон Матвійович, 1882 р., с. Антонівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.07.35. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 25.10.35 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.98. (П – 2305, архів УСБУ).

Слимко Павло Федорович, 1876 р., смт Ярмолинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.08.37. Звинувачення: націоналістична пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 11.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.06.89. (П – 18770, ДАХмО).

Сліпак Матвій Костянтинович, 1911 р., с. Буйволівці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 14.01.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Городоцькою дільничною прокуратурою 31.03.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.02.98. (П – 12938 ДАХмО).

Слободян Карпо Петрович, 1884 р., с. Монастирок, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 20.08.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 07.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.09.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 16.03.57. (П – 4774, ДАХмО).

Слободян Мартин Іванович, 1886 р., с. Борбухи, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.07.89. (П – 19200, ДАХмО).

Слободян Феодосій Григорович, 1890 р., с. Лугове, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окрвідділом ДПУ 01.04.30 як соціально небезпечний елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4556, архів УМВС).

Слободян Франка Адольфівна, 1906 р., с. Косогірка, українка, малописьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 02.05.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 28.03.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2170, архів УМВС).

Слюсар Павло Кирилович, 1895 р., с. Грим'ячка Віньковецького р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Вербка, селянин-одноосібник. Заарештований 07.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.07.38 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 21.11.59. (П – 8650, ДАХмО).

Слюсарчук Ганна Федорівна, 1913 р., с. Вербка-Мурована, українка, малописьменна, колгоспниця. Особливою нарадою НКВС СРСР 27.10.45 як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан на 5 років. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 26029, ДАХмО).

Слюсарчук Марія Мусіївна, 1927 р., с. Вербка-Мурована, українка, освіта початкова, колгоспниця. Особливою нарадою НКВС СРСР 27.10.45 як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан на 5 років. Звільнена із спецпоселення 27.10.55. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5741, архів УМВС).

Слюсарчук Мусій Софронович, 1892 р., с. Вербка-Мурована, українець, малописьменний, колгоспник. Особливою нарадою НКВС СРСР

27.10.45 як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан на 5 років. Звільнений із спецпоселення 27.10.50. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26. 02.97. (П – 26029, ДАХмО).

Смагула Семен Трифонович, 1898 р., с. Магнишівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.08.57. (П – 4975, ДАХмО).

Смагула Терентій Михайлович, 1893 р., с. Шарівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 18.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.10.89. (П – 20755, ДАХмО).

Сметана Антоніна Василівна, с. Соколівка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930-х рр. як соціально небезпечний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.08.98, спр. № 1).

Сметана Василь Леонтійович, с. Соколівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930-х рр. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.05.88, спр. № 1).

Сметана Яким, 1907 р., с. Кадиївка, українець, малописьменний, стрілочник на ст. Ярмолинці. Заарештований 19.04.44. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Військтрибуналом Вінницької залізниці 26.08.44 засуджений на 15 років каторжних робіт з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Помер 21.09.45. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.07.97. (П – 30145, архів УСБУ).

Смолик Володимир Францович, 1889 р., с. Антонівці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 12.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.08.89. (П – 19714, ДАХмО).

Смучок (Задворна) Ірина Василівна, 1909 р., с. Сутківці, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 28.07.44. Особливою нарадою НКВС СРСР 05.01.46 як неблагонадійний елемент вислана в Сибір на 3 роки. Звільнена із спецпоселення 07.07.45. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 06.04.98. (П – 6858, ДАХмО).

Сноз (Слободян) Михайло Вікторович, 1903 р., с. Слобідка-Глушковецька, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 04.02.47. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Кам’янець-Подільським облсудом 10.04.47 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.04.92. (П – 27757, архів УСБУ).

Совин Анастасія Яківна, с. Савинці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Як соціально небезпечний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.06.98, спр. № 2).

Совин Михайло Сергійович, с. Савинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.06.98, спр. № 2).

Сойко Антон Кирилович, 1898 р., с. Томашівка, українець, малописьменний, робітник військбуду. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.04.66. (П – 15978, ДАХмО).

Сойко (Михальська) Галина Антонівна, с. Нове Село, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з батьками за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.04.95, спр. № 8).

Сойко Станіслав Миколайович, 1874 р., с. Кадиївка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 19.12.37. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 17.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.02.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.05.89. (П – 17865, ДАХмО).

Сокіл Трифон Іванович, 1883 р., с. Магнишівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 30.08.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 04.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.12.89. (П – 24267, ДАХмО).

Соковський Михайло Макарович, 1896 р., с. Томашівка, українець, освіта середня, вчитель. Заарештований 09.10.21. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Кам'янець-Подільською губчека 07.12.21 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.05.93. (П – 28617, ДАХмО).

Солнцев Микола Миколайович, 1891 р., м. Москва (Росія), росіянин, освіта середня. Проживав у с. Ясенівка, селянин-одноосібник. Заарештований 23.09.27. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 16.09.27 як соціально небезпечний елемент висланий в Казахстан на 3 роки. 16.08.30 позбавлений права проживання у визначних містах СРСР на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.04.98. (П – 5486, ДАХмО).

Соловйов Василь Митрофанович, 1887 р., с. Глотово Орловської губ. (Росія), росіянин, освіта початкова. Проживав на ст. Ярмолинці, машиніст водокачки. Заарештований 11.12.32. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.03.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Звільнений 10.07.34. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П – 22303, ДАХмО).

Соломатін Іван Кузьмич, 1880 р., м. Бендери (Молдова), українець, малописьменний. Проживав у смт Ярмолинці, селянин-одноосібник. Заарештований 02.09.37. Звинувачення: контрреволюційна агітація. НКВС і Прокурором СРСР 26.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Помер 13.04.39. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.02.98. (П – 11318, ДАХмО).

Соломінський Станіслав Тимофійович, 1906 р., с. Косогірка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.12.28. Звинувачення: шпигунство. Кам'янець-Подільським окружним судом 25.08.29 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 02.09.29. Реабілітований військтрибуналом Західного регіону України 11.06.94. (П – 29533, архів УСБУ).

Соломович Антон Васильович, 1893 р., с. Глушківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 09.02.33. Звинувачення: член повстанського осередку села. Трійкою колегії ДПУ УРСР 05.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.07.89. (П – 19424, ДАХмО).

Соломович Семен Васильович, 1901 р., с. Глушківці, українець, малописьменний, коваль. Заарештований 30.01.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 21.08.32 висланий у Північний край умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.10.97. (П – 13009, ДАХмО).

Соломон Ілля Миколайович, с. Соколівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.06.98, спр. № 3).

Соломон Микола Федорович, с. Соколівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.06.98, спр. № 3).

Соломон Петро Максимович, с. Соколівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.04.99, спр. № 3).

Сопілко Митрофан Прокопович, 1881 р., с. Глушківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 19.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облвідділом ДПУ 19.06.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.98. (П – 778, ДАХмО).

Сопілко Олександр Павлович, 1892 р., с. Глушківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 10.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 05.10.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.10.89. (П – 21165, ДАХмО).

Сопілко Трохим Юхимович, 1865 р., с. Глушківці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.12.93, спр. № 55).

Сороката Розалія Андріївна, с. Шарівка, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії).

Сорокатий Андрій Тимофійович, 1896 р., с. Правдівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.10.37. Звинувачення: націоналістична пропаганда. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 06.02.69. (П – 16451, ДАХмО).

Сорокатий Кароль Францович, 1900 р., с. Шарівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облвідділом ДПУ 15.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.11.98. (П – 1945, ДАХмО).

Сорокатий Тимофій Матвійович, 1899 р., с. Правдівка, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 16.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 12.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.02.38 у м. Хмельницькому. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 04.07.59. (П – 8085, ДАХмО).

Сорокатий Франц Рафаїлович, 1892 р., с. Правдівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 26.08.60. (П – 9676, ДАХмО).

Сорочинський Гнат Антонович, 1876 р., смт Вовковинці Держнянського р-ну, українець, освіта початкова, член ВКП(б) до 1937 р. Проживав у с. Михайлівка, колгоспник. Заарештований 30.09.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.12.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 03.05.89. (П – 17582, ДАХмО).

Сорочкін Михайло Антонович, 1886 р., с. Благодатне Новосельського р-ну Тульської обл. (Росія), росіянин, освіта середня. Проживав у с. Шарівка, пом. лікаря. Заарештований 26.05.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Городоцької дільниці 21.06.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.12.98. (П – 1716, ДАХмО).

Сочинська Антоніна Михайлівна, 1900 р., с. Ясенівка, українка, неписьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 17.05.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 25.05.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2240, архів УМВС).

Сочинська Катерина Кіндратівна, 1923 р., с. Ясенівка, українка, освіта неповна середня, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 15.05.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 12.08.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 182, архів УМВС).

Сочинський Кіндрат Павлович, 1895 р., с. Ясенівка, українець, малописьменний, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 15.05.48 висланий в Іркутську обл. на 8 років. Звільнений із спецпоселення 25.05.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2238, архів УМВС).

Сочинський Цезар Йосипович, 1900 р., с. Сутківці, поляк, малописьменний, лісник. Заарештований 24.04.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 29.03.58. (П – 5788, ДАХмО).

Співак Сруль Лейбович, 1905 р., м. Городок, єврей, освіта початкова. Проживав у смт Ярмолинці, рахівник «Заготзерно». Заарештований 12.10.38. Звинувачення: антирадянська діяльність. УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 10.03.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.06.98. (П – 4017, ДАХмО).

Ставничий Іван Степанович, 1892 р., с. Савинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 21.04.35. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 08.08.35 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 19.10.90. (П – 26307, архів УСБУ).

Стадник Андрій Захарович, 1892 р., с. Вербка, українець, малописьменний, колгоспник, кандидат у члени ВКП(б) до 1938 р. Заарештований 06.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 16.01.89. (П – 4975, ДАХмО).

Стадник Іван Іванович, 1897 р., с. Кадиївка, поляк, малописьменний,

селянин-одноосібник. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 31.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 22.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 06.08.58. (П – 6384, ДАХмО).

Стадник Степан Мефодійович, 1887 р., с. Вихилівка, українець, освіта початкова, бухгалтер колгоспу. Заарештований 19.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 09.02.68. (П – 16291, ДАХмО).

Стадник Тимофій Федорович, 1899 р., с. Баранівка, українець, освіта початкова, колгоспник, член ВКП(б) до 1938 р. Заарештований 14.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.09.55. (П – 11135, ДАХмО).

Стадничук Григорій Дмитрович, 1909 р., с. Михайлівка, українець, освіта початкова, комірник колгоспу. Заарештований 01.01.33. Звинувачення: контрреволюційний саботаж. Вінницьким облвідділом ДПУ 25.01.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.12.98. (П – 1703, ДАХмО).

Стаєцький Микола Іванович, 1912 р., с. Стріхівці, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 01.10.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 35-ої стрілецької дивізії 20.05.38 засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 16.09.94. (П – 26283, архів УСБУ).

Станішевський Іван Петрович, 1904 р., смт Летичів, поляк, освіта середня спеціальна, член ВКП(б) до 1938 р. Проживав у смт Ярмолинці, секретар райкому ВКП(б). Заарештований 02.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Станчак Федір Якович, 1889 р., с. Шарівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 20.11.32. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 05.04.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 17.06.58. (П – 15186, ДАХмО).

Старцун Василь Іванович, 1896 р., с. Баламутівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий у Північний край на 3 роки умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.04.89. (П – 17356, ДАХмО).

Старцун Прокіп Авксентійович, 1895 р., с. Баламутівка, українець, освіта початкова, рахівник сільського споживчого товариства. Заарештований 05.03.33. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П – 18361, ДАХмО).

Степанишин Фадей Федорович, 1911 р., с. Микитинці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 29.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.07.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.97. (П – 14603, ДАХмО).

Степко Іван Антонович, 1898 р., с. Вихилівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 07.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 10.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.10.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 09.04.68. (П – 16346, ДАХмО).

Степко Франка Францівна, 1898 р., с. Вихилівка, полька, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 15.11.37. Особливою нарадою НКВС СРСР 28.08.38 як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан на 5 років. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 20.10.89. (П – 21158, ДАХмО).

Стецька Цезарія Іванівна, 1915 р., с. Катеринівка Дунаєвецького р-ну, полька, освіта середня спеціальна. Проживала у с. Солобківці, вчителька. Заарештована 30.05.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 09.07.44 справу припинено.

З-під варти звільнена 18.09.44. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 28.12.98. (П – 2062, ДАХмО).

Стецький Іван Іванович, 1901 р., с. Солобківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.11.27. Звинувачення: нелегальний перехід кордону, шпигунство. Особливою нарадою колегії ОДПУ 08.06.28 висланий на 3 роки у Сибір. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.01.97. (П – 29695, ДАХмО).

Стецюк Дмитро Миколайович, 1888 р., с. Соснівка, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 16.04.44. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом військ НКДБ Кам’янець-Подільської обл. 22.06.44 засуджений до розстрілу. Військтрибуналом військ НКДБ Українського ВО 17.07.44 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.06.94. (П – 26503, архів УСБУ).

Стечишин Андрій Ілліч, 1890 р., смт Козлів Козівського р-ну Тернопільської обл., українець, освіта неповна середня. Проживав у с. Скаржинці, колгоспник. Заарештований 28.07.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 09.08.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.11.89. (П – 21951, ДАХмО).

Стіновська Юлія Федорівна, 1902 р., с. Лугове, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 27.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Проскурівської дільниці 14.05.33 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 25.09.98. (П – 1233, ДАХмО).

Стожик Павло Іванович, 1885 р., с. Пільний Олексинець Городоцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кадиївка, статистик маслозаводу. Заарештований 02.06.38. Звинувачення: член «ПОВ», диверсант. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 07.02.59. (П – 7485, ДАХмО).

Стозуб Родіон Пилипович, 1898 р., с. Солобківці, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 09.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 06.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.04.89. (П – 17346, ДАХмО).

Стойко Адольф Іванович, 1911 р., с. Михайлівка, поляк, освіта початкова, муляр будільниці у м. Свердловську (Росія). Заарештований 25.11.42. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.03.43 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.08.90. (П – 26019, ДАХмО).

Стойко Болеслав Габрович, 1886 р., с. Скаржинці, поляк, малописьменний, тесля колгоспу. Заарештований 02.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 09.08.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.10.89. (П – 21019, ДАХмО).

Стойко Йосип Войткович, 1901 р., с. Лехнівка, українець, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.06.96, спр. № 3).

Стойко Микола Гаврилович, 1888 р., с. Скаржинці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 24.10.31. Звинувачення: тероризм. Прокуратурою Городоцької дільниці 21.02.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.98. (П – 2776, ДАХмО).

Стойко Пилип Тимофійович, 1891 р., с. Скаржинці, українець, освіта освіта початкова, тесля колгоспу. Заарештований 20.07.50. Звинувачення: антидержавна діяльність. Кам’янець-Подільським облсудом 30.08.50 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Президією Верховного Суду УРСР 27.01.55 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.06.91. (П – 26470, архів УСБУ).

Стойко Франц Іванович, 1909 р., с. Скаржинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 24.10.31. Звинувачення: тероризм. Прокуратурою Городоцької дільниці 21.02.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.98. (П – 2776, ДАХмО).

Стокальський Антон Мар’янович, 1904 р., с. Михайлівка, поляк, малописьменний,

коваль колгоспу. Заарештований 31.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.04.58. (П – 5953, ДАХмО).

Стопняк Іван Гаврилович, 1916 р., м. Бендери (Молдова), українець, свiта неповна середня. Проживав у с. Сутківці, колгоспник. Заарештований 30.06.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 13.07.37 засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 1 рік. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 08.08.90. (П – 26246, архів УСБУ).

Стопняк Павло Дем'янович, 1905 р., с. Сутківці, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 20.12.42. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом 54-го укріпрайону 10.01.43 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Північно-Кавказького ВО 17.02.58. (П – 11193, архів УСБУ).

Стопчак Михайло Максимович, 1894 р., с. Лисівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 19.06.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.12.56. (П – 4512, ДАХмО).

Сторожук Михайло Станіславович, 1885 р., с. Правдівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.12.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. НКВС і Прокурором СРСР 28.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.06.89. (П – 18458, ДАХмО).

Стрельбицька Агафія Іванівна, 1903 р., с. Ясенівка, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 18.12.51. Звинувачення: антидержавна діяльність. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 05.03.52 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військколегією Верховного Суду СРСР 28.04.54 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі. Звільнена 17.06.54. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 09.12.91. (П – 27238, архів УСБУ).

Стрельбицький Броніслав Казимирович, 1899 р., с. Ясенівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.12.51. Звинувачення: антидержавна діяльність. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 05.03.52 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військколегією Верховного Суду СРСР 28.04.54 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 19.06.54. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.12.91. (П – 27238, архів УСБУ).

Стрельбицький Едуард Йосипович, 1922 р., ст. Ярмолинці, поляк, освіта середня, технік на залізниці. Заарештований 19.04.44. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Вінницької залізниці 26.08.44 засуджений на 20 років каторжних робіт з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Транспортною колегією Верховного Суду СРСР 19.11.55 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 31.12.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.07.97. (П – 30145, архів УСБУ).

Стрельбицький Євстигній Андрійович, 1893 р., с. Вербка, українець, освіта середня спеціальна, священик. Заарештований 27.10.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 04.03.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Звільнений 27.10.35. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.12.97. (П – 14313, ДАХмО).

Стрельбицький Йосип Казимирович, 1894 р., ст. Ярмолинці, поляк, малописьменний, статистик МТС. Заарештований 30.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 11.01.58. (П – 5523, ДАХмО).

Стрельбицький Тадеуш Броніславович, 1932 р., с. Ясенівка, українець, освіта початкова, колгоспник, член ВЛКСМ до 1951 р. Заарештований 18.12.51. Звинувачення: недонесення органам влади про антидержавний злочин. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 05.03.52 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Військколегією Верховного Суду СРСР 28.04.54 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнений 21.06.54. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.12.91. (П – 27238, архів УСБУ).

Стрельбицький Яків Васильович, 1899 р., с. Карпівці Хмельницького р-ну, поляк,

освіта середня. Проживав у с. Магнишівка, вчитель. Заарештований 01.01.33. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Вінницьким облвідділом ДПУ 25.09.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.06.98. (П – 3737, ДАХмО).

Стрілецька Ганна Михайлівна, 1910 р., м. Одеса, українка, малописьменна. Проживала у с. Косогірка, колгоспниця. Заарештована 19.12.51. Звинувачення: антидержавна діяльність. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 06.03.52 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.10.54 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 06.04.92. (П – 27773, архів УСБУ).

Стрілецький Броніслав Іванович, 1895 р., с. Нове Село, українець, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі України. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 18.04.96, спр. № 1).

Стрілецький Володимир Тимофійович, 1908 р., с. Михайлівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 05.07.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.05.58. (П – 6328, ДАХмО).

Стрілецький Іван Кирилович, 1908 р., с. Нове Село, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Стрілецький Йосип Кирилович (Карлович), 1892 р., с. Нове Село, поляк, малописьменний, муляр. Заарештований 20.02.38. Звинувачення: член шпигунсько-диверсійної організації. НКВС СРСР 25.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 21.06.38. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 24.06.58. (П – 6232, ДАХмО).

Стрілецький Леонтій Федорович, 1906 р., с. Косогірка, українець, малописьменний, сторож колгоспу. Заарештований 13.12.51. Звинувачення: антидержавна діяльність. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 06.03.52 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 26.10.54 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.04.92. (П – 27773, архів УСБУ).

Стрільчук Ніна Йосипівна, 1915 р., с. Іванківці, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 30.04.50. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Кам'янець-Подільським облсудом 29.05.50 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 15.07.55 строк покарання зменшено до 6 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнена 24.09.55. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 03.01.92. (П – 27348, архів УСБУ).

Струмковський Йосип Віталійович, 1896 р., с. Михайлівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 29.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.04.58. (П – 5953, ДАХмО).

Струньковський Франц Іванович, 1894 р., с. Михайлівка, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 29.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.04.58. (П – 5953, ДАХмО).

Суботін Софрон Сергійович, 1892 р., с. Новобессергенівка Неклиновського р-ну Ростовської обл. (Росія), росіянин, освіта початкова. Проживав у с. Нове Село, лісник. Заарештований 06.08.23. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Проскурівським окрвідділом ДПУ 01.10.23 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 02.03.98. (П – 10753, ДАХмО).

Суботіна (Мігаль) Єфросинія Федорівна, 1900 р., с. Скаржинці, українка, неписьменна, домогосподарка. Заарештована 06.08.23. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Проскурівським окрвідділом ДПУ 01.10.23 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 02.03.98. (П – 10753, ДАХмО).

Сулковський Йосип Григорович, 1892 р., м. Бранськ (Польща), єврей, малописьменний, член ВКП(б). Проживав у смт Ярмолинці, пом. уповноваженого комітету заготівель. Заарештований 13.08.35. Звинувачення: шпигунство. УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.06.36 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.98. (П – 4285, ДАХмО).

Сусло Семен Микитович, 1892 р., с. Глушківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.02.97, спр. № 7).

Суха Антоніна Йосипівна, 1896 р., с. Томашівка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Заарештована 13.03.33. Звинувачення: недонесення органам влади про контрреволюційний злочин. Проскурівським райвідділом ДПУ 13.05.33 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 1102, ДАХмО).

Сухар Микола Тимофійович, 1909 р., с. Ясенівка, українець, малописьменний, конюх колгоспу. Заарештований 18.12.37. Звинувачення: шкідництво. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.01.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 27.05.65. (П – 15671, ДАХмО).

Сухар Яків Романович, 1895 р., с. Ясенівка, українець, освіта початкова, голова колгоспу. Заарештований 30.07.44. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Військтрибуналом військ НКДБ Кам'янець-Подільської обл. 25.11.44 засуджений на 15 років каторжних робіт з пораженням прав на 5 років. Військколегією Верховного Суду СРСР 12.03.46 строк покарання зменшено до 7 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Помер в ув'язненні 17.07.45. Верховним Судом СРСР 26.02.55 попередній вирок скасовано, справу припинено. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1869, архів УСБУ).

Сухий Микола Йосипович, 1905 р., с. Томашівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 13.03.33. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Проскурівським райвідділом ДПУ 13.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 1102, ДАХмО).

Т

Тадеуш Яків Васильович, 1909 р., с. Косогірка, українець, малописьменний, конюх колгоспу. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 13.05.48 висланий в Іркутську обл. на 8 років. Звільнений із спецпоселення в 1954 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1925, архів УМВС).

Тарадай Марія Макарівна, 1926 р., с. Магнишівка, українка, освіта початкова, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 15.05.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 25.01.54. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1926, архів УМВС).

Тарнавський Адольф Миколайович, 1907 р., с. Соснівка, поляк, освіта неповна вища, директор школи, член ВКП(б). Заарештований 04.01.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Тафлер Герш Срульович, 1892 р., с. Михайлівка, єврей, освіта початкова, голова єврейської сільради. Заарештований 31.05.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.09.89. (П – 22594, ДАХмО).

Тепла (Гонтар) Ганна Данилівна, 1897 р., с. Савинці, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 10.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 26.10.37 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.07.66. (П – 16012, ДАХмО).

Теплий Гнат Данилович, 1897 р., с. Савинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 15.10.66. (П – 16058, ДАХмО).

Теплий Сергій Павлович, 1894 р., с. Савинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.10.31. Звинувачення: шпигунство. Прокуратурою ДПУ

31.12.31 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.98. (П – 11155, ДАХмО).

Терлецька Анатолія Федорівна, 1925 р., с. Москалівка, українка, освіта неповна середня, домогосподарка. Заарештована 29.02.52. Звинувачення: антирадянська діяльність. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 11.04.52 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військколегією Верховного Суду СРСР 11.10.54 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі у ВТТ. Звільнена 25.10.54. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 21.10.91. (П – 26945, архів УСБУ).

Терлецька (Панчук) Валентина Андріївна, 1918 р., с. Нове Село, українка, малописьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі у 1948 р. вислана за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 22.05.02, спр. № 1).

Терлецька Тетяна Капітонівна, 1904 р., с. Москалівка, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 29.02.52. Звинувачення: антирадянська діяльність. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 11.04.52 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Військколегією Верховного Суду СРСР 11.10.54 строк покарання зменшено до 7 років позбавлення волі з пораженням прав на 3 роки. Звільнена 22.06.56. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 21.10.91. (П – 26945, архів УСБУ).

Терлецький Микола Степанович, 1901 р., с. Правдівка, українець, малописьменний, ремонтний робітник шосейної дільниці. Заарештований 26.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Жмеринським дорожньо-транспортним відділом ДПУ 05.02.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.01.98. (П – 12239, ДАХмО).

Терлецький Микола Лукич, 1899 р., с. Москалівка, українець, малописьменний, кагатник скибневського бурякопункту. Заарештований 22.03.41. Звинувачення: антирадянська діяльність. Кам'янець-Подільським облсудом 20.06.41 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою України від 12.07.91. (П – 26638, архів УСБУ).

Терлецький Михайло Степанович, 1899 р., с. Правдівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.04.89. (П – 17621, ДАХмО).

Терлецький Михайло Федорович, 1933 р., с. Москалівка, українець, освіта неповна середня, колгоспник. Заарештований 29.02.52. Звинувачення: антирадянська діяльність. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 11.04.52 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Військколегією Верховного Суду СРСР 11.10.54 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.10.91. (П – 26945, архів УСБУ).

Терлецький Федір Андрійович, 1901 р., с. Москалівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 29.02.52. Звинувачення: антирадянська діяльність. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 11.04.52 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Військколегією Верховного Суду СРСР 11.10.54 строк покарання зменшено до 7 років позбавлення волі з пораженням прав на 3 роки. Звільнений 22.06.56. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.10.91. (П – 26945, архів УСБУ).

Тимків Федір Григорович, 1897 р., с. Горожанка Монастирського р-ну Тернопільської обл., українець, малописьменний. Проживав у смт Ярмолинці, бригадир колгоспу. Заарештований 02.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 10.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.06.89. (П – 18623, ДАХмО).

Тимощук Григорій Карпович, 1899 р., с. Монастирок, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.08.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 07.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.09.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 16.03.57. (П – 4774, ДАХмО).

Тимощук Онуфрій Филимонович, 1906 р., с. Монастирок, українець, малописьменна, продавець. Заарештований 08.08.37.

Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 07.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.09.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 16.03.57. (П – 4774, ДАХмО).

Тимченко Антон Олександрович, 1879 р., с. Баламутівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.05.38 у м. Кам'янці-Подільському. Похов. у м. Кам'янці-Подільському на старому міськ. клад. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 28.06.58. (П – 6469, ДАХмО).

Тихун Захар Григорович, 1898 р., с. Жилинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 29.08.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 05.10.36 засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 28.04.89. (П – 20039, архів УСБУ).

Тишинський Михайло Васильович, 1894 р., с. Соснівка, поляк, малописьменний, табельник колгоспу. Заарештований 19.02.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Ткачук Марія Кирилівна, 1901 р., с. Проскурівка, українка, неписьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 04.07.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 04.06.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2162, архів УМВС).

Ткачук Павло Трифонович, 1896 р., с. Соколівка, українець, малописьменний, слюсар Ярмолинецької МТС, член ВКП(б) до 1935 р. Заарештований 09.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 15.08.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 05.03.60. (П – 9027, ДАХмО).

Тоболь Микола Семенович, 1898 р., с. Солобківці, українець, малописьменний, касир пошти. Заарештований 30.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 13.10.59. (П – 8240, ДАХмО).

Токар Петро Йосипович, 1895 р., с. Соснівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 06.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.05.89. (П – 18098, ДАХмО).

Томусяк Войтко Іванович, 1878 р., с. Шаровечка Хмельницького р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Михалківці, колгоспник. Заарештований 28.12.37. Звинувачення: член націоналістичної повстанської групи. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 06.04.67. (П – 16137, ДАХмО).

Торбинський Йосип Тимофійович, 1904 р., с. Соснівка, поляк, малописьменний, військовослужбовець, член ВКП(б) до 1937 р. Заарештований 16.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 01.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.12.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.12.89. (П – 25211, ДАХмО).

Торський Андрій Францович, 1897 р., с. Борбухи, поляк, освіта початкова, голова колгоспу. Заарештований 27.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Трачевський Павло Іванович, 1904 р., с. Голохвасти, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.01.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.12.97. (П – 14753, ДАХмО).

Трачук Сергій Максимович, 1894 р., смт Ярмолинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.03.33. Звинувачення: антирадянська діяльність. Прокуратурою Проскурівської дільниці 03.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.10.98. (П – 693, ДАХмО).

Трембач Олексій Якович, 1888 р., с. Шарівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 25.10.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 22.11.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.01.98. (П – 12094, ДАХмО).

Трембач Тарас Матвійович, 1872 р., с. Правдівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 01.11.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 28.01.33 висланий на 3 роки в Казахстан. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.12.97. (П – 14354, ДАХмО).

Трембач Улян Якович, 1896 р., с. Шарівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.02.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 05.04.33 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.08.89. (П – 20371, ДАХмО).

Третяк Арсентій Онисимович, 1903 р., с. Тарасівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 13.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 08.04.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.12.97. (П – 13884, ДАХмО).

Третяк Євграф Семенович, 1879 р., с. Михалківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 19.03.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Проскурівським окрвідділом ДПУ 19.03.30 висланий у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.03.98. (П – 6370, ДАХмО).

Третяк Трохим Петрович, 1891 р., с. Баранівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 13.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 10.03.89. (П – 17080, ДАХмО).

Тростинський Павло Тимофійович, 1912 р., с. Борбухи, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 26.05.48. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливою нарадою МДБ СРСР 18.09.48 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Після відбуття строку направлений на спецпоселення в Хабаровський край. Президією Верховної Ради СРСР 27.03.53 судимість знято. Звільнений із спецпоселення 23.03.55. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3331, ДАХмО).

Трофімов Олександр Аксентійович, 1900 р., с. Баламутівка, українець, малописьменний, голова колгоспу, член ВКП(б) до 1938 р. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: член націоналістичної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 04.06.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.08.57. (П – 4975, ДАХмО).

Троцький Франц Іванович, 1882 р., смт Іванопіль Чуднівського р-ну Житомирської обл., поляк, освіта середня. Проживав у с. Ясенівка, ксьондз. Заарештований 05.10.28. Звинувачення: антирадянська діяльність. Колегією ОДПУ 25.03.29 засуджений на 10 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.97. (П – 5393, ДАХмО).

Туранський Василь Юрійович, 1898 р., с. Підлісний Олексинець Городоцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Ярмолинці, тесля військбуду. Заарештований 27.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.10.59. (П – 8553, ДАХмО).

Туркот Микола Микитович, 1905 р., с. Нове Село, українець, освіта початкова, механік Ярмолинецької дорожньо-експлуатаційної дільниці. Заарештований 14.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Тхорик Ян Стахович, 1890 р., с. Жилинці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Проскурівським окрвідділом ДПУ 21.03.30 за антирадянську діяльність висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 329, архів УМВС).

У

Урбан Вацлав Францович, 1910 р., с. Перегінка, поляк, освіта вища,

військовослужбовець. Заарештований 06.03.42. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 278-ої стрілецької дивізії 20.03.42 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований Головною військпрокуратурою 22.03.91. (П – 26277, архів УСБУ).

Урбанович Станіслав Іванович, 1892 р., с. Вербка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 28.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 04.07.67. (П – 16195, ДАХмО).

Урода Станіслав Миколайович, 1901 р., с. Шаровечка Хмельницького р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Михайлівка, колгоспник. Заарештований 28.12.37. Звинувачення: член націоналістичної повстанської групи. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 06.04.67. (П – 16137, ДАХмО).

Усацький Броніслав Вікентійович, 1903 р., с. Васильківці, поляк, освіта початкова, голова колгоспу. Заарештований 19.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації, шкідник. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.09.38 у м. Хмельницькому. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.04.58. (П – 5953, ДАХмО).

Ф

Фабіжевський Степан Йосипович, 1890 р., смт Ярмолинці, поляк, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 01.06.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.12.56. (П – 4512, ДАХмО).

Фабіжевський Франц Іванович, 1897 р., смт Ярмолинці, поляк, малописьменний, швець. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Фадеєв Станіслав Станіславович, 1898 р., с. Волудринці, українець, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.10.94, спр. № 21).

Фарина Адам Урбанович, 1890 р., с. Пасічна, поляк, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 07.09.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. 10.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 18.06.60. (П – 9530, ДАХмО).

Фаринюк Олександр Степанович, 1899 р., с. Верхівці, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 09.06.42. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Казанського гарнізону 10.04.43 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4978, архів УСБУ).

Фарфуровський Мечислав Феліксович, 1913 р., с. Турчинці Городоцького р-ну, поляк, освіта середня. Проживав у смт Ярмолинці, військовослужбовець. Заарештований 07.08.46. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом 34-го гвардійського стрілецького Дрезденського корпусу 14.09.46 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований військколегією Верховного Суду СРСР 30.09.65. (П – 15789, архів УСБУ).

Фасуляк Василь Васильович, 1886 р., смт Ярмолинці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 25.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Ярмолинецьким райвідділом ДПУ 20.04.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.11.98. (П – 1711, ДАХмО).

Фатальський Фелікс Францович, 1888 р., с. Пленна Конінського воєв-ва (Польща), поляк, освіта початкова, член КП(б)У до 1938 р. Проживав у с. Лисівка, зав. шкільної бібліотеки. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Федишин Микола Антонович, 1913 р., с. Березове Деражнянського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у с. Михалківці, вчитель.

Заарештований 15.01.35. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 18.02.35 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 13.02.90. (П – 25643, архів УСБУ).

Федорович Адольф Адамович, 1893 р., смт Ярмолинці, поляк, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 16.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Федорович Антон Адамович, 1903 р., смт Ярмолинці, поляк, освіта початкова, зав. комбуду. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.11.58. (П – 6916, ДАХмО).

Федорович Ганна Макарівна, 1903 р., с. Нове Село, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1992, архів УМВС).

Федорович Едмунд Станіславович, 1935 р., с. Нове Село, поляк, немовля. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 20.09.54. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1992, архів УМВС).

Федорович Іван Адамович, 1890 р., смт Ярмолинці, поляк, малописьменний, тесля колгоспу. Заарештований 02.06.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.12.56. (П – 4512, ДАХмО).

Федорович Кароль Францович, 1906 р., с. Нове Село, поляк, малописьменний, ветсанітар колгоспу. Заарештований 14.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Федорович Микола Федорович, 1893 р., смт Ярмолинці, українець, малописьменний, конюх райспоживспілки. Заарештований 10.01.40. Звинувачення: антирадянська агітація. Ярмолинецький райвідділом НКВС 03.02.40 справу припинено у зв’язку зі смертю заарештованого 02.02.40. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.09.91. (П – 1503, ДАХмО).

Федорович Омелян Іванович, 1919 р., смт Ярмолинці, поляк, освіта неповна середня, майстер лісорозробок, член ВЛКСМ до 1944 р. Заарештований 02.09.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКДБ Кам’янець-Подільської обл. 09.11.44 направлений у спецтабір для фільтрації. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.05.98. (П – 4447, ДАХмО).

Федорович Сигізмунд Михайлович, 1895 р., с. Нове Село, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 12.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.02.38. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 26.08.88. (П – 5931, ДАХмО).

Федорович Станіслав Йосипович, 1885 р., смт Ярмолинці, поляк, малописьменний, швець. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Федорович Станіслав Михайлович, 1897 р., с. Нове Село, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1992, архів УМВС).

Федорович Феодосій Федорович, 1898 р., смт Ярмолинці, українець, малописьменний, слюсар дорожньої дільниці. Заарештований 21.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.06.57. (П – 4948, ДАХмО).

Федчишин Степан Миронович, 1896 р., с. Магнишівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 31.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.08.57. (П – 4975, ДАХмО).

Фещенко Михайло Андрійович, 1904 р., с. Неморож Звенигородського р-ну Черкаської обл., українець, освіта початкова.

Проживав у с. Солобківці, зав. відділу народної освіти. Заарештований 25.03.33. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Вінницьким облвідділом ДПУ 28.09.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 29.04.98. (П – 3989, ДАХмО).

Филипенко Олексій Олексійович, 1906 р., м. Маріуполь Донецької обл., українець, освіта вища. Проживав у смт Ярмолинці, інженер дорожньо-експлуатаційної дільниці. Заарештований 17.06.38. Звинувачення: член шпигунсько-диверсійної організації. Кам'янець-Подільським облсудом 31.05.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.02.97. (П – 3821, архів УСБУ).

Филиповський Антон Вікентійович, 1894 р., с. Солобківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 21.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.09.89. (П – 20558, ДАХмО).

Филиповський Броніслав Вікентійович, 1906 р., с. Солобківці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 11.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.02.59. (П – 7154, ДАХмО).

Филиповський Йосип Вікентійович, 1896 р., с. Солобківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою НКВС СРСР 16.01.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.05.89. (П – 17655, ДАХмО).

Филиповський Леон Вікентійович, 1889 р., с. Солобківці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 07.12.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 12.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.02.38. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.06.89. (П – 23343, ДАХмО).

Филипчук Максим Трохимович, 1898 р., с. Мар'янівка Хмельницького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Ярмолинці, інспектор держбанку. Заарештований 27.05.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Городоцькою дільничною прокуратурою 21.06.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.12.98. (П – 1716, ДАХмО).

Фищук Терентій Федорович, 1914 р., с. Вербка-Мурована, українець, малописьменний, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі у 1948 р. висланий за межі України на 8 років. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 334, ДАХмО).

Франков Яків Романович, 1908 р., с. Ясенівка, українець, малописьменний, комірник колгоспу, член ВКП(б) до 1937 р. Заарештований 18.12.37. Звинувачення: шкідництво. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.01.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 27.05.65. (П – 15671, ДАХмО).

Фрейліх Зусь Мордкович, с. Косогірка, єврей, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1932 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.03.95, спр. № 15).

Фтемов Петро Григорович, 1900 р., с. Малинівці Кам'янець-Подільського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у смт Ярмолинці, плановик-економіст райспоживспілки. Заарештований 16.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 21.09.33 висланий у Сибір умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.06.98. (П – 14493, ДАХмО).

Фурик Володимир Мефодійович, 1913 р., с. Буйволівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 10.06.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Звільнений 16.03.36. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.07.90. (П – 26219, ДАХмО).

Фурик Єфросинія Мефодіївна, 1910 р., с. Буйволівці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент вислана на Урал. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 26219, ДАХмО).

Фурик Марко Давидович, 1899 р., с. Скаржинці, українець, малописьменний,

колгоспник. Заарештований 13.03.32. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Вінницьким облсудом 04.10.32 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Верховним Судом УРСР 29.01.33 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 28.04.89. (П – 21356, архів УСБУ).

Фурик Мефодій, 1883 р., с. Буйволівці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент висланий на Урал. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 26219, ДАХмО).

Фурик Онисим Петрович, 1902 р., с. Буйволівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.09.89. (П – 20516, ДАХмО).

Фурик Онисія Іванівна, 1893 р., с. Буйволівці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент вислана на Урал. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 26219, ДАХмО).

Фурик Самійло Улянович, 1896 р., с. Буйволівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 05.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.07.89. (П – 19079, ДАХмО).

Фурик Федір Мефодійович, 1912 р., с. Буйволівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 10.06.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.07.90. (П – 26219, ДАХмО).

Фурман Никифор Миколайович, 1893 р., с. Томашівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 13.03.33. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Проскурівським райвідділом ДПУ 13.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 1102, ДАХмО).

Фурман Олексій Дмитрович, 1906 р., с. Магнишівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.04.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.08.57. (П – 4975, ДАХмО).

Фурман Петро Олександрович, 1901 р., с. Волудринці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 09.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 06.06.89. (П – 18787, ДАХмО).

Футорняк Іван Казимирович, 1888 р., с. Кадиївка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 31.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 22.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 06.08.58. (П – 6384, ДАХмО).

Х

Хавик Андрій Петрович, 1900 р., с. Магнишівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 09.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 17.04.68. (П – 16348, ДАХмО).

Хавик Параска Петрівна, 1907 р., с. Магнишівка, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 12.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджена до розстрілу. Вирок виконаний 16.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 18.03.68. (П – 16325, ДАХмО).

Халаїм Антон Федорович, 1914 р., смт Ярмолинці, українець, освіта вища, агроном МТС. Заарештований 11.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації, шкідник. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. УДБ УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 20.12.39 попередній вирок скасовано, з-під варти звільнений. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.06.57. (П – 4948, ДАХмО).

Халаменда Блажей Францович, 1903 р., с. Шарівка, українець, освіта середня, військовослужбовець, член ВКП(б) до 1938 р. Заарештований 01.07.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Уральського ВО 28.03.39 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ. Пленумом Верховного Суду СРСР 12.12.62 вирок скасовано, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 12180, архів УСБУ).

Халаменда Володимир Маркович, 1889 р., с. Шарівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 20.11.32. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 05.04.33 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 17.06.58. (П – 15186, ДАХмО).

Халаменда Микола Іванович, 1919 р., с. Шарівка, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 07.02.42. Звинувачення: тероризм. Особливим відділом НКВС Сибірського ВО 18.07.42 справу припинено у зв'язку зі смертю заарештованого. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 9724, ДАХмО).

Халаменда Степан Маркович, 1874 р., с. Боднарівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 14.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 27.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.07.89. (П – 19158, ДАХмО).

Хамардюк Микола Савович, 1890 р., с. Лошківці Дунеєвецького р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Солобківці, колгоспник. Заарештований 06.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 13.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.89. (П – 24168, ДАХмО).

Харжевська Зоя Володимирівна, 1932 р., с. Буйволівці, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.01.94, спр. № 13).

Харжевська Марія Володимирівна, 1934 р., с. Буйволівці, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.01.94, спр. № 13).

Харжевська Юстина Феліксівна, 1891 р., с. Буйволівці, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.01.94, спр. № 13).

Харжевський Володимир Тимофійович, 1888 р., с. Буйволівці, поляк, неписьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.01.94, спр. № 13).

Харжевський Іван Володимирович, 1924 р., с. Буйволівці, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.01.94, спр. № 13).

Хахельський Адольф Йосипович, 1882 р., с. Глушківці, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 10.02.38. Звинувачення: керівник польської націоналістичної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.05.89. (П – 18233, ДАХмО).

Хихловський Євген Миколайович, 1892 р., с. Проскурівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 01.02.30. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 12.03.30 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.03.98. (П – 11562, ДАХмО).

Хлівак Данило Григорович, 1896 р., смт Ярмолинці, українець, малописьменний, лісник. Заарештований 20.02.38. Звинувачення: член української повстанської організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 26.07.58. (П – 6492, ДАХмО).

Хмелівський Володимир Пилипович, 1902 р., с. Вінники Львівської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Солобківці, селянин-одноосібник. Заарештований 15.10.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.89. (П – 19385, ДАХмО).

Хмелівський Микола Васильович, 1910 р., с. Нове Село, українець, освіта початкова, військовослужбовець, член ВЛКСМ.

Заарештований 15.06.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом 26-го стрілецького корпусу 25.08.37 засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 4 роки. Реабілітований військпрокуратурою Далекосхідного ВО 29.04.91. (П – 26412, архів УСБУ).

Хованець Василь Максимович, 1910 р., с. Савинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 06.07.48. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Кам'янець-Подільським облсудом 15.09.48 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.07.94. (П – 29044, архів УСБУ).

Хованець Микита Кирилович, 1884 р., с. Савинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 30.01.30. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 12.03.30 висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.08.90. (П – 26044, ДАХмО).

Хованець Михайло Іванович, 1915 р., с. Савинці, українець, освіта початкова, військовослужбовець, член ВЛКСМ. Заарештований 21.08.40. Звинувачення: перебування у фінському полоні. Особливою нарадою НКВС СРСР 18.09.40 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Московського ВО 10.04.58. (П – 6907, ДАХмО).

Хованець (Басун) Семен Микитович, 1892 р., с. Савинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окрвідділом ДПУ 20.03.30 як антирадянський елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4556, архів УМВС).

Хованець Степан Сидорович, 1904 р., с. Савинці, українець, малописьменний, ремонтник робітник колії на ст. Ярмолинці. Заарештований 11.03.33. Звинувачення: шкідництво. Жмеринським дорожньо-транспортним відділом ДПУ 21.03.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.01.98. (П – 12210, ДАХмО).

Хомовська Марія Миронівна, с. Глушківці, українка, утриманка. У 1931 р. вислана разом з батьками на Урал. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 533, архів УМВС).

Хомовська Олена Максимівна, с. Глушківці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як соціально небезпечний елемент вислана на Урал. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 533, архів УМВС).

Хомовська Тетяна Семенівна, 1887 р., с. Глушківці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як соціально небезпечний елемент вислана на Урал. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 533, архів УМВС).

Хомовський Василь Миронович, 1911 р., с. Глушківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 08.04.33 за втечу з місця заслання засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 533, архів УМВС).

Хомовський Мирон Семенович, 1879 р., с. Глушківці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 08.04.33 втечу з місця заслання висланий на 3 роки в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 533, архів УМВС).

Хоптяр Андрій Антонович, 1893 р., смт Ярмолинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 01.01.33. Звинувачення: член повстанської організації. Прокуратурою Проскурівської дільниці 17.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.02.99. (П – 1903, ДАХмО).

Хоптяр Ганна Марківна, 1922 р., смт Ярмолинці, українка, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 13.03.52. Звинувачення: антирадянська діяльність. Кам'янець-Подільським облсудом 29.04.52 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Верховним Судом УРСР 29.10.54 строк покарання зменшено до 6 років позбавлення волі у ВТТ. Хмельницьким облсудом 19.06.58 за антирадянську агітацію вдруге засуджена на 8 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Звільнена 26.03.66. Реабілітована пленумом Верховного Суду УРСР 26.01.90. (П – 25517, П – 26442, архів УСБУ).

Хоптяр Станіслав Михайлович, 1884 р., смт Ярмолинці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 12.05.31. Звинувачення: член повстанської організації. Трійкою колегії ДПУ УРСР 19.12.31 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі.

Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.89. (П – 24226, ДАХмО).

Хоптяр Станіслав Станіславович, 1889 р., смт Ярмолинці, поляк, освіта початкова, зав. торгового відділу райспоживспілки. Заарештований 17.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації, шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 02.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.10.38 у м. Хмельницькому. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.12.57. (П – 5295, ДАХмО).

Ц

Цап Василь Степанович, 1886 р., с. Косогірка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.06.35. Звинувачення: антирадянська діяльність. Вінницьким облсудом 09.08.35 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 15.06.90. (П – 26243, архів УСБУ).

Цап Микола Петрович, 1916 р., с. Косогірка, українець, малописьменний, військовослужбовець, член ВЛКСМ до 1941 р. Заарештований 13.12.41. Звинувачення: зрада Батьківщини. Особливим відділом НКВС Карельського фронту 18.02.42 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.03.98. (П – 11602, ДАХмО).

Цвігун Володимир Антонович, 1904 р., с. Перегінка, українець, малописьменний, без визначених занять. Заарештований 02.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 05.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.07.70. (П – 16568, ДАХмО).

Цвігун Іван Йосипович, 1898 р., с. Вихилівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 02.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Похов. у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Цвігун Мирон Федорович, с. Перегінка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.03.95, спр. № 3).

Цвігун Михайло Антонович, 1906 р., с. Перегінка, українець, малописьменний, без визначених занять. Заарештований 02.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 05.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.07.70. (П – 16568, ДАХмО).

Цвігун Пилип Михайлович, 1895 р., с. Вихилівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 09.12.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.01.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.11.97. (П – 13388, ДАХмО).

Цегольник Андрій Карпович, 1899 р., с. Голохвасти, українець, освіта початкова, голова колгоспу, член ВКП(б) до 1938 р. Заарештований 04.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 29.09.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 05.11.58. (П – 6898, ДАХмО).

Цегольник Федір Іванович, 1913 р., с. Скаржинці, українець, освіта середня, вчитель. Заарештований 08.08.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 07.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.09.37. Реабілітований військтрибуналом Київського ВО 27.08.57. (П – 5232, ДАХмО).

Целепа Станіслав Станіславович, 1912 р., с. Іванківці, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 05.04.35. Звинувачення: антирадянська агітація. Транспортним відділом УДБ НКВС Куйбишевської обл. 07.05.35 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 05.02.98. (П – 11165, ДАХмО).

Ценьков Андрій Андрійович, 1885 р., с. Виноградівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.10.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 03.10.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1422, архів УСБУ).

Цепко Микола Карпович, 1909 р., с. Магнишівка, українець, малописьменний,

коваль колгоспу. Заарештований 22.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.08.57. (П – 4975, ДАХмО).

Цибулько Сергій Васильович, 1904 р., с. Буйволівці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 07.02.30. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 02.03.30 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.02.98. (П – 11441, ДАХмО).

Цибульський Афон Дорофійович, 1900 р., с. Михалківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.10.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.06.67. (П – 16175, ДАХмО).

Цибульський Гаврило Іванович, 1896 р., с. Михалківці, українець, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 10.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.08.57. (П – 4975, ДАХмО).

Цибульський Іван Оникійович, 1889 р., с. Михалківці, українець, освіта початкова, секретар сільради. Заарештований 10.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.08.57. (П – 4975, ДАХмО).

Цибульський Тихон Данилович, 1916 р., с. Михалківці, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 22.08.40. Звинувачення: перебування у фінському полоні. Особливою нарадою НКВС СРСР 04.10.40 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Московського ВО 05.06.58. (П – 6343, ДАХмО).

Ципляк Степан Данилович, 1903 р., с. Проскурівка, українець, малописьменний, старший конюх колгоспу. Заарештований 13.01.38. Звинувачення: член диверсійної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 09.04.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.02.57. (П – 4633, ДАХмО).

Цісневич Станіслав Йосипович, с. Верхівці, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий разом з батьками Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1361, архів УМВС).

Цісневич Тадеуш Йосипович, 1936 р., с. Верхівці, поляк, немовля. У 1936 р. висланий разом з батьками в Казахстан. Звільнений із спецпоселення 18.01.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1361, архів УМВС).

Цісневич Франка Іванівна, с. Верхівці, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1361, архів УМВС).

Цішковський Станіслав Алоїзович, 1909 р., с. Браїлівка Новоушицького р-ну, поляк, освіта середня спеціальна. Проживав у смт Ярмолинці, дільничний зоотехнік. Заарештований 03.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Цмикал Микола Маркович, 1888 р., с. Виноградівка, українець, малописьменний, їздовий проскурівської контори із заготівель металобрухту. Заарештований 10.03.38. Звинувачення: шкідництво. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.06.58. (П – 6328, ДАХмО).

Цмикал Гаврило Пилипович, 1886 р., с. Виноградівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1938 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 08.09.93, спр. № 7).

Цнота Анастасія (Надія) Петрівна, 1912 р., с. Пасічна, українка, малописьменна, колгоспниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 07.07.94, спр. № 20).

Цнота Олексій Амбросійович, 1910 р., с. Пасічна, українець, освіта початкова, секретар сільради. Заарештований 18.01.38. Звинувачення:

шкідництво. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 09.01.60. (П – 8971, ДАХмО).

Ч

Чабан Григорій Микитович, 1910 р., с. Проскурівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 25.06.46. Звинувачення: антирадянська агітація. УМДБ Кам’янець-Подільської обл. 22.11.46 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.08.98. (П – 30, ДАХмО).

Чабан Марія Василівна, с. Соснівка, українка, малописьменний, селянка-одноосібниця. У 1931 р. як соціально небезпечний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.08.98, спр. № 1).

Чабан Микита Олександрович, 1885 р., с. Проскурівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 11.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 04.02.61. (П – 10043, ДАХмО).

Чабанська Владислава (Вацлава) Станіславівна, 1933 р., смт Ярмолинці, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з батьками за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.01.95, спр. № 9).

Чабанська Ганна Іванівна, 1908 р., смт Ярмолинці, полька, неписьменна, домогосподарка. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4512, ДАХмО).

Чабанська Яніна Станіславівна, 1927 р., смт Ярмолинці, полька, утриманка. У 1938 р. вислана разом з батьками за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4512, ДАХмО).

Чабанський Йосип Миколайович, 1897 р., с. Кадиївка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.07.33. Звинувачення: тероризм. Ярмолинецьким райвідділом ДПУ 16.08.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.10.98. (П – 1256, ДАХмО).

Чабанський Станіслав Йосипович, 1894 р., смт Ярмолинці, поляк, неписьменний, швець. Заарештований 01.06.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.12.56. (П – 4512, ДАХмО).

Чайковська Катерина Карлівна, с. Сутківці, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.09.94, спр. № 2).

Чайковський Гаврило Войткович, 1890 р., с. Томашівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 позбавлений права проживання у прикордонній зоні на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.12.97. (П – 14618, ДАХмО).

Чайковський Дмитро Іванович, 1903 р., с. Проскурівка, українець, малописьменний, обхідник лісництва. Заарештований 12.10.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 15.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 04.12.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.08.89. (П – 22319, ДАХмО).

Чаплій Антон Станіславович, 1900 р., с. Нове Село, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 19.06.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.09.38 у м. Хмельницькому. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.12.56. (П – 4512, ДАХмО).

Чаплій Людвіг Антонович, 1908 р., с. Томашівка, поляк, малописьменний, ремонтний робітник колії на ст. Ярмолинці. Заарештований 22.05.38. Звинувачення: член «ПОВ». Трійкою УНКВС Київської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.10.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 27.06.59. (П – 7922, ДАХмО).

Чаплій Микола Петрович, 1918 р., с. Томашівка, українець, освіта початкова, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 13.05.48 висланий в Іркутську обл. на 8 років. Звільнений із спецпоселення 13.05.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2079, архів УМВС).

Чаплій Михайло Стахович, 1888 р., с. Томашівка, українець, малописьменний,

колгоспник. Заарештований 24.02.33. Звинувачення: антирадянська діяльність. Прокуратурою Проскурівської дільниці 23.03.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.12.98. (П – 1899, ДАХмО).

Чекан Іван Людвігович, 1900 р., с. Скаржинці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 24.10.31. Звинувачення: тероризм. Прокуратурою Городоцької дільниці 21.02.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.07.98. (П – 2776, ДАХмО).

Червинський Михайло Титович, 1897 р., с. Шарівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.12.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. НКВС і Прокурором СРСР 08.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.03.38 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 22.05.59. (П – 7736, ДАХмО).

Чернецький Вікентій Степанович, 1896 р., с. Ясенівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.11.97. (П – 13636, ДАХмО).

Чернецький Григорій Антонович, 1895 р., с. Скаржинці, поляк, малописьменний, пічник на ст. Ярмолинці. Заарештований 19.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Київської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 25.09.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 19.09.59. (П – 8360, ДАХмО).

Чернецький Людвіг Казимирович, 1902 р., с. Глушківці, поляк, малописьменний, без визначених занять. Заарештований 24.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації, шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 28.02.59. (П – 7154, ДАХмО).

Чернилевський Андрій Сергійович, 1901 р., с. Варенка Летичівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Ярмолинці, плановик райспоживспілки. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.06.57. (П – 4948, ДАХмО).

Чернієв Михайло Овсійович, 1904 р., с. Варенка Летичівського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у с. Михалківці, голова колгоспу. Заарештований 31.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.08.57. (П – 4975, ДАХмО).

Черній Михайло Васильович, 1907 р., с. Косогірка, українець, малописьменний, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 15.05.48 висланий в Іркутську обл. на 8 років. Звільнений із спецпоселення 02.05.56. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2081, архів УМВС).

Черній Олександр Трохимович, 1883 р., с. Савинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окрвідділом ДПУ 20.03.30 за антирадянську агітацію висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4556, архів УМВС).

Чернюк (Заєць) Іван Карлович, 1884 р., с. Правдівка, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 26.08.60. (П – 9676, ДАХмО).

Чернюк Йосип Тимофійович, 1891 р., с. Правдівка, поляк, малописьменний, тесля колгоспу. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 23.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 26.08.60. (П – 9676, ДАХмО).

Чернюк Кароліна, 1905 р., с. Правдівка, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1937 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 9676, ДАХмО).

Чернюк Леоніда Йосипівна, 1928 р., с. Правдівка, полька, утриманка. У 1937 р. вислана разом з батьками за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 9676, ДАХмО).

Чернюк Ніна (Яніна) Йосипівна, 1926 р., с. Правдівка, полька, утриманка. У 1937 р. вислана

разом з батьками за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.02.01, спр. № 2).

Чернюк Петро Касперович, 1901 р., с. Правдівка, поляк, малописьменний, заступник голови колгоспу. Заарештований 01.06.38. Звинувачення: член «ПОВ», шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 07.02.59. (П – 7485, ДАХмО).

Чернюк Пилип Йосипович, 1924 р., с. Правдівка, поляк, освіта початкова, утриманець. У 1937 р. висланий разом з батьками за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 9676, ДАХмО).

Чернюк Франц Кайтанович, 1884 р., с. Васильківці, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.12.37. Звинувачення: націоналістична діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 17.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 28.09.67. (П – 16244, ДАХмО).

Чернюк Юлія Вікторівна, 1902 р., с. Правдівка, полька, малописьменна, домогосподарка. Заарештована 13.05.48. Звинувачення: антирадянська діяльність. Кам'янець-Подільським облсудом 19.07.48 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Президією Верховного Суду УРСР 11.03.55 строк покарання зменшено до 6 років 10 місяців позбавлення волі. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 10.07.91. (П – 26605, архів УСБУ).

Чеховський Адольф Йосипович, 1881 р., с. Михайлівка, поляк, неписьменний, швець. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.04.58. (П – 5953, ДАХмО).

Чечельницький Антон Степанович, 1894 р., с. Солобківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: антирадянська агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 04.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.09.89. (П – 20518, ДАХмО).

Чечельницький Тимофій Тимофійович, 1890 р., с. Солобківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.01.2000, спр. № 2).

Чоловський Іван Іванович, 1884 р., с. Нове Село, поляк, неписьменний, колгоспник. Заарештований 14.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Чоловський Михайло Іванович, 1878 р., с. Нове Село, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 24.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 20.09.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 13.08.66. (П – 3315, ДАХмО).

Чомкал Трохим Пилипович, 1899 р., с. Жилинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 01.02.35. Звинувачення: тероризм. Військпрокуратурою Українського ВО 04.05.35 справу припинено, з-під варти звільнений 13.05.35. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.07.98. (П – 3132, ДАХмО).

Чорна Євдокія Авксентіївна, 1906 р., с. Сутківці, українка, неписьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 15.05.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 30.04.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2080, архів УМВС).

Чорний Іван Адамович, 1910 р., с. Савинці, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 13.10.42. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Владивостоцького гарнізону 04.11.42 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований військпрокуратурою Далекосхідного ВО 19.05.92. (П – 27908, архів УСБУ).

Чорний Полікарп Тимофійович, с. Сутківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1933 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.03.95, спр. № 2).

Чорнобай Василь Андрійович, 1894 р., с. Савинці, українець, малописьменний, бригадир колгоспу. Заарештований 10.09.37. Звинувачення:

контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.10.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 17.06.89. (П – 18457, ДАХмО).

Чорногуз Андрій Микитович, 1892 р., с. Солобківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 11.03.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 04.04.59. (П – 7462, ДАХмО).

Чорногуз Ганна, 1891 р., с. Солобківці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 7462, ДАХмО).

Чорногуз Дарія Андріївна, 1918 р., с. Солобківці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. (П – 7462, ДАХмО).

Чорногуз Наталія Андріївна, 1920 р., с. Солобківці, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця. У 1938 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 7462, ДАХмО).

Чорногуз Петро Андрійович, 1922 р., с. Солобківці, українець, утриманець. У 1938 р. висланий разом з батьками за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 25.12.98, спр. № 1).

Чорногуз Кіндрат Микитович, 1881 р., с. Солобківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 12.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 05.02.38. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 02.09.60. (П – 9582, ДАХмО).

Чорномиза Ганна Данилівна, с. Сутківці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.12.94, спр. № 2).

Чорномизий Данило Степанович, с. Сутківці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.12.94, спр. № 2).

Чорномизий Іван Григорович, 1921 р., с. Сутківці, українець, освіта середня, військовослужбовець, член ВЛКСМ до 1945 р. Заарештований 18.07.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом 6-ої гвардійської Рівненської Червонопрапорної дивізії 24.08.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Звільнений 18.10.55. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 16.01.96. (П – 29499, архів УСБУ).

Чубатюк Костянтин Григорович, 1885 р., с. Солобківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 02.09.36. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 17.11.36 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 1 рік. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.09.98. (П – 732, архів УСБУ).

Ш

Шаблевський Іван Федорович, 1924 р., с. Баламутівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 13.07.50. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Кам'янець-Подільським облсудом 26.08.50 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Комісією з перегляду слідчих справ 14.12.54 строк покарання зменшено до 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.01.92. (П – 27383, архів УСБУ).

Шаблевський Максим Петрович, 1900 р., с. Баламутівка, українець, малописьменний, охоронник пожежної команди деревообробної фабрики. Заарештований 03.04.38. Звинувачення: член націоналістичної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 04.06.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.08.57. (П – 4975, ДАХмО).

Шаблевський Федір Юхимович, 1900 р., с. Баламутівка, українець, освіта початкова, тесля колгоспу. Заарештований 01.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 09.08.37 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.10.89. (П – 21142, ДАХмО).

Шаєвська Ніна Феодосіївна, 1915 р., с. Слобідка-Глушковецька, українка, малописьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 13.07.48 вислана в

Кемеровську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення 10.09.53. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 518, архів УМВС).

Шаєвський Кирило Михайлович, 1882 р., с. Слобідка-Глушковецька, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 12.02.30. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.03.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Після відбуття строку заборонено проживання у прикордонній смузі на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.02.98. (П – 11655, ДАХмО).

Шаєвський Станіслав Йосипович, 1896 р., с. Нове Село, поляк, малописьменний, оглядач вагонів на ст. Ярмолинці. Заарештований 01.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 29.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 25.09.59. (П – 8296, ДАХмО).

Шаміс Йосип Янкельович, 1899 р., с. Михайлівка, єврей, малописьменний, столяр. Заарештований 15.05.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 19.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.09.89. (П – 22594, ДАХмО).

Шаповалова (Могилевська) Марія Матвіївна, 1923 р., смт Ярмолинці, українка, утриманка. У 1938 р. вислана разом з батьками за межі України. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.01.94, спр. № 13).

Шаровський Герасим Іванович, 1882 р., с. Солобківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 12.08.35. Звинувачення: антирадянська агітація. Вінницьким облсудом 24.10.35 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 11.01.99. (П – 2210, ДАХмО).

Шаткевич Юхим Петрович, 1902 р., с. Михайлівка, українець, освіта початкова, зав. райфінвідділу, член ВКП(б) до 1938 р. Заарештований 09.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 14.10.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.06.98. (П – 3791, ДАХмО).

Шатковський Антон Тимофійович, 1881 р., с. Майдан-Морозівський, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 24.04.38. Звинувачення: шпигунство. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 15.05.38 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.10.98. (П – 1239, ДАХмО).

Шатковський Марцелій Антонович, 1912 р., с. Майдан-Морозівський, українець, освіта початкова, зав. складу контори «Харківпаливбуд» (м. Дніпропетровськ). Заарештований 02.07.49. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Кам'янець-Подільським облсудом 13.09.49 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Президією Верховного Суду УРСР 03.06.55 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.05.92. (П – 27919, архів УСБУ).

Шварцбурд Наум Володимирович, 1910 р., с. Видошня, єврей, освіта початкова, голова колгоспу. Заарештований 31.05.38. Звинувачення: член сіоністської організації, шпигун. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.09.89. (П – 22558, ДАХмО).

Швед Лука Іванович, 1898 р., смт Ярмолинці, українець, освіта початкова, рахівник райвідділу зв'язку. Заарештований 21.02.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 11.01.58. (П – 5523, ДАХмО).

Швець Григорій Григорович, 1896 р., с. Кадиївка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 19.12.37. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.06.89. (П – 18763, ДАХмО).

Швець Іван Прокопович, 1906 р., с. Буйволівці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 03.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 03.10.59. (П – 8540, ДАХмО).

Швець Онуфрій Миколайович, 1900 р., с. Михалківці, українець, освіта

початкова, продавець. Заарештований 09.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.08.57. (П – 4975, ДАХмО).

Швець Петро Варфоломійович, 1882 р., с. Ясенівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 19.11.32. Звинувачення: шпигунство. Вінницьким облвідділом ДПУ 31.12.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.12.97. (П – 12541, ДАХмО).

Швець Пилип Григорович, 1883 р., с. Кадиївка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 19.12.37. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.01.38. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.06.89. (П – 18763, ДАХмО).

Швець Степан Андрійович, 1877 р., с. Кадиївка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 31.08.44. Звинувачення: зрада Батьківщини. УНКДБ Кам'янець-Подільської обл. 28.09.44 справу припинено у зв'язку зі смертю заарештованого. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2055, ДАХмО).

Швець Федір Васильович, 1897 р., с. Ясенівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 23.05.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 17.09.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.12.97. (П – 14915, ДАХмО).

Шевчук Дмитро Якимович, 1911 р., с. Солобківці, українець, освіта початкова, військовослужбовець, член ВЛКСМ до 1928 р. Заарештований 11.03.42. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою НКВС СРСР 24.10.42 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 11.09.90. (П – 26102, ДАХмО).

Шевчук Іван Іванович, 1922 р., с. Буйволівці, українець, освіта початкова, шкільний тесля. Заарештований 20.07.50. Звинувачення: антирадянська діяльність. Кам'янець-Подільським облсудом 30.08.50 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Президією Верховного Суду УРСР 27.01.55 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Звільнений 13.07.56. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 18.06.91. (П – 26470, архів УСБУ).

Шевчук Павло Миколайович, 1897 р., с. Косогірка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 09.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.12.89. (П – 22018, ДАХмО).

Шевчук Яким Дмитрович, 1884 р., м. Бершадь Вінницької обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Солобківці, селянин-одноосібник. Кам'янець-Подільським окрвідділом ДПУ 02.04.30 як антирадянський елемент висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 4556, архів УМВС).

Шеменюк Антон Григорович, 1894 р., с. Жищинці Городоцького р-ну, поляк, неписьменний. Проживав у с. Ясенівка, колгоспник. Заарештований 31.10.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 10.03.39 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 30.10.65. (П – 15844, архів УСБУ).

Шеменюк Людвіг Антонович, с. Ясенівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.05.95, спр. № 8).

Шеремета Альбін Францович, 1921 р., с. Скаржинці, поляк, утриманець. У 1930 р. висланий разом з батьками за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.09.94, спр. № 23).

Шеремета Ганна Францівна, 1923 р., с. Скаржинці, полька, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.09.94, спр. № 23).

Шеремета Гнат Терентійович, 1893 р., с. Іванківці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 03.05.38. Звинувачення: антирадянська діяльність. Кам'янець-Подільським облсудом 07.05.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1359, архів УСБУ).

Шеремета Ельжбета (Єлизавета) Францівна, 1920 р., с. Скаржинці, полька,

утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.09.94, спр. № 23).

Шеремета Єва Францівна, 1926 р., с. Скаржинці, полька, утриманка. У 1930 р. вислана разом з батьками за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.09.94, спр. № 23).

Шеремета Йосип Степанович, 1886 р., с. Магнишівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1937 р. як антирадянський елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.10.94, спр. № 13).

Шеремета Ларіон Пилипович, 1875 р., с. Скаржинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 31.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 05.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 19.11.37. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 17714, ДАХмО).

Шеремета Франц Карлович, 1895 р., с. Скаржинці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1930 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.09.94, спр. № 23).

Шестін Ілля Петрович, 1921 р., с. Шестіно Юрлинського р-ну Пермської обл. (Росія), росіянин, освіта початкова. Проживав у с. Перегінка, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 15.05.48 висланий в Іркутську обл. на 8 років. Помер 26.07.49. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 272, архів УМВС).

Шидловський (Шедловський) Вікентій Йосипович, 1893 р., смт Ярмолинці, поляк, малописьменний, колгоспник. Як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 17.03.98, спр. № 3).

Шидловський (Шедловський) Франц Йосипович, 1891 р., смт Ярмолинці, поляк, малописьменний, пекар. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Шиманський Калістрат Іванович, 1897 р., с. Мартинівка Хмельницького р-ну, українець, освіта початкова, член ВКП(б) до 1938 р. Проживав у смт Ярмолинці, зав. райземвідділу. Заарештований 14.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Шимкович Микола Йосипович, 1901 р., с. Виноградівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 22.04.38. Звинувачення: член повстанської організації. Кам’янець-Подільським облсудом 09.05.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1358, архів УСБУ).

Шинкарчук Степан Федорович, 1889 р., с. Скаржинці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.08.37. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 18.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.12.89. (П – 23834, ДАХмО).

Широкий Петро Опанасович, 1925 р., с. Боднарівка, українець, малописьменний, колгоспник. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 01.06.48 висланий в Іркутську обл. на 8 років. Звільнений із спецпоселення в 1956 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 1846, архів УМВС).

Широкий Пилип Семенович, 1892 р., с. Слобідка-Кадиївська, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 17.09.38. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам’янець-Подільським облсудом 04.05.39 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 11.08.39 попередній вирок скасовано. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 08.08.90. (П – 26229, архів УСБУ).

Шклярук Альбін Йосипович, 1910 р., с. Томашівка, поляк, малописьменний, стрілочник на ст. Ярмолинці. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Трійкою УНКВС Київської обл. 10.10.38 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.10.89. (П – 21104, ДАХмО).

Шклярук Броніслав Йосипович, 1907 р., с. Томашівка, поляк, малописьменний, стрілочник на ст. Ярмолинці. Заарештований 27.04.38. Звинувачення: член «ПОВ». Трійкою УНКВС

Київської обл. 20.09.38 засуджений до розстрілу. Помер у тюремній лікарні м. Києва 23.08.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 06.02.60. (П – 9088, ДАХмО).

Шклярук Франц Михайлович, 1896 р., с. Вихилівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. У 1931 р. як соціально небезпечний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 26.02.97, спр. № 4).

Шклярук Юзефа Петрівна, 1917 р., смт Ярмолинці, полька, малописьменна, домогосподарка. У 1938 р. як антирадянський елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.01.95, спр. № 10).

Школьник Олександр Кіндратович, 1884 р., с. Нове Село, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 14.11.40. Звинувачення: антирадянська агітація. Кам'янець-Подільським облсудом 30.12.40 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.08.98. (П – 2620, архів УСБУ).

Шлейко Іван Васильович, 1909 р., с. Глядки Зборівського р-ну Тернопільської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Виноградівка, конюх колгоспу. Заарештований 12.02.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 16.10.38 у м. Хмельницькому. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.06.58. (П – 6328, ДАХмО).

Шмадило Антон Іванович, 1893 р., с. Ридодуби Чортківського р-ну Тернопільської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Лугове, пасічник колгоспу. Заарештований 18.08.37. Звинувачення: шпигунство. НКВС і Прокурором СРСР 07.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 28.12.37. Реабілітований військпрокуратурою Прикарпатського ВО 30.12.89. (П – 24689, ДАХмО).

Шпак Ганна Іванівна, 1903 р., с. Проскурівка, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 08.02.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Львівського ВО 14.05.52 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. 15.05.56 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 23.09.92. (П – 28251, архів УСБУ).

Шпак Лідія Марківна, 1936 р., с. Проскурівка, українка, утриманка. Заарештована 03.04.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Львівської обл. 14.05.52 засуджена на 5 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 23.09.92. (П – 28251, архів УСБУ).

Шпак Ніна Марківна, 1933 р., с. Проскурівка, українка, малописьменна, колгоспниця. Заарештована 17.02.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 14.05.52 засуджена на 25 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Комісією з перегляду слідчих справ 30.07.54 строк покарання зменшено до 8 років позбавлення волі. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 23.09.92. (П – 28251, архів УСБУ).

Шпак Петро Маркович, 1929 р., с. Проскурівка, українець, малописьменний, колгоспник, член ВЛКСМ. Заарештований 17.02.52. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ МДБ Львівського ВО 14.05.52 засуджений на 25 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Комісією з перегляду слідчих справ 30.07.54 строк покарання зменшено до 10 років позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 23.09.92. (П – 28251, архів УСБУ).

Шпак Франц Францович, 1911 р., с. Вербка, поляк, освіта неповна середня, військовослужбовець. Заарештований 05.11.35. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом прикордонної і внутрішньої охорони Східносибірського краю 31.01.36 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Реабілітований Управлінням Головної військпрокуратури з реабілітації 20.03.91. (П – 26273, архів УСБУ).

Шпан Ента Лейзерівна, 1902 р., смт Ярмолинці, єврейка, освіта середня, домогосподарка. Заарештована 01.11.26. Звинувачення: член єврейської підпільної організації. Проскурівським окрвідділом ДПУ 07.01.27 справу припинено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 05.06.98. (П – 4916, ДАХмО).

Шпиця Йосип Іванович, 1896 р., с. Васильківці, поляк, освіта початкова, конюх

колгоспу. Заарештований 30.11.37. Звинувачення: член контрреволюційної організації. НКВС і Прокурором СРСР 22.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 21.12.67. (П – 16274, ДАХмО).

Шпичко Антон Урбанович, 1885 р., с. Пасічна, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 29.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 02.02.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 09.04.68. (П – 16344, ДАХмО).

Шпичко Войтко Тимофійович, 1898 р., с. Магнишівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 30.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 23.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 14.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 06.07.67. (П – 16198, ДАХмО).

Шпичко Йосип Григорович, 1902 р., с. Магнишівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 01.01.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 31.01.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.02.38. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 06.07.67. (П – 16197, ДАХмО).

Шпичко Йосип Урбанович, 1873 р., с. Пасічна, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 19.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 18.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 23.04.68. (П – 16363, ДАХмО).

Шпичко Ян Йосипович, 1886 р., с. Магнишівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 07.09.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 25.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.11.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 09.06.89. (П – 18909, ДАХмО).

Шпорт Данило Афанасійович, 1915 р., с. Михайлівка, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 15.07.42. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом Закавказького фронту 23.09.42 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Помер у ВТТ 05.03.43. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.04.97. (П – 29898, архів УСБУ).

Шпорт Роман Петрович, 1919 р., с. Іванівка, українець, освіта початкова, військовослужбовець, член ВЛКСМ. Заарештований 09.12.42. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Військтрибуналом 62-ої армії 05.01.43 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований Управлінням Головної військпрокуратури з реабілітації 05.11.91. (П – 27026, архів УСБУ).

Штейнгольд Мордко Абрамович, 1902 р., с. Солобківці, єврей, малописьменний, буфетник. Заарештований 10.02.30. Звинувачення: нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.03.30 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 26.02.98. (П – 11655, ДАХмО).

Штогрин Костянтин Іванович, 1897 р., с. Жилинці, українець, малописьменний, заготівельник. Заарештований 10.03.45. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом військ НКВС Кам’янець-Подільської обл. 27.04.45 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна і пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 12.07.91. (П – 26721, архів УСБУ).

Штогрин Овдій Гаврилович, 1889 р., с. Жилинці, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Проскурівським окрвідділом ДПУ 21.03.30 за антирадянську агітацію висланий у Північний край. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Р – 330, архів УМВС).

Штойко Іван Станіславович, 1911 р., с. Перегінка, українець, освіта початкова, будівельник. Заарештований 02.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 05.08.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Висланий в Казахстан 14.12.49. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 17.07.70. (П – 16568, ДАХмО).

Штойко Федір Гордійович, 1904 р., с. Скаржинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 13.03.32. Звинувачення: тероризм. Вінницьким облсудом 04.10.32 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Верховного Суду УРСР 29.01.33 строк покарання зменшено до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 28.04.89. (П – 21356, архів УСБУ).

Шувер Лука Наумович, 1883 р., с. Соснівка, українець, малописьменний, комірник колгоспу. Заарештований 18.10.44. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом військ НКДБ Кам'янець-Подільської обл. 23.02.45 засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Помер 21.11.45. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 20.03.95. (П – 29266, архів УСБУ).

Шульц Іван Вільгельмович, 1903 р., с. Михалківці, німець, малописьменний, конюх колгоспу. Заарештований 11.07.38. Звинувачення: член фашистської організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 29.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 30.06.67. (П – 16175, ДАХмО).

Шуляк Гнат Авксентійович, 1893 р., с. Баламутівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 15.03.33. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 27.04.89. (П – 17810, ДАХмО).

Шуляк Григорій Авксентійович, 1900 р., с. Баламутівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 26.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 31.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 28.03.58. (П – 6469, ДАХмО).

Шурко Терентій Давидович, 1927 р., с. Коритна, українець, освіта неповна середня, колгоспник. Заарештований 10.05.45. Звинувачення: шпигунство. Військтрибуналом 60-ої армії 28.06.45 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Звільнений 18.11.55. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 16.12.94. (П – 29210, архів УСБУ).

Щ

Щабельський Іван Іванович, 1903 р., с. Юрківка Тульчинського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова, член КП(б)У до 1938 р. Проживав у смт Ярмолинці, нач. райвідділу зв'язку. Заарештований 16.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 11.01.58. (П – 5523, ДАХмО).

Щепинський Іван Миколайович, 1900 р., м. Одеса, поляк, малописьменний. Проживав у с. Михайлівка, швець. Заарештований 17.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 25.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 26.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.10.59. (П – 8497, ДАХмО).

Щерба Єфрем Ілліч, 1879 р., с. Томашівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.03.32. Звинувачення: антирадянська агітація. Прокуратурою Городоцької дільниці 27.04.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 24.11.98. (П – 1709, ДАХмО).

Щерба Софрон Михайлович, 1892 р., с. Томашівка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 13.03.33. Звинувачення: недонесення органам влади про антирадянський злочин. Проскурівським райвідділом ДПУ 13.05.33 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 30.12.98. (П – 1102, ДАХмО).

Щербань Григорій Микитович, 1895 р., с. Визирка Комінтернівського р-ну Одеської обл., українець, малописьменний. Проживав у с. Микитинці, селянин-одноосібник. Заарештований 29.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 20.07.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.02.97. (П – 14603, ДАХмО).

Щесняк Адам Антонович, 1892 р., с. Волудринці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 07.08.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.08.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 08.09.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.07.89. (П – 19157, ДАХмО).

Щесняк Іван Лаврентійович, 1873 р., с. Волудринці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 02.11.30. Звинувачення: тероризм. Трійкою колегії ДПУ УРСР 20.11.30 засуджений на 6 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.12.88. (П – 16981, ДАХмО).

Щесняк Леонтій Григорович, 1889 р., с. Волудринці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 01.12.37.

Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 28.03.59. (П – 7437, ДАХмО).

Щесняк Марія Петрівна, с. Волудринці, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1930 р. як неблагонадійний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.05.96, спр. № 2).

Щетинін Іполит Павлович, 1906 р., м. Бєлгород (Росія), росіянин, освіта вища, член ВКП(б). Проживав у смт Ярмолинці, нач. дорожньої дільниці. Заарештований 08.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Кам'янець-Подільським облсудом 31.05.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.02.97. (П – 3821, архів УСБУ).

Щур Феодосія Полікарпівна, 1900 р., с. Жилинці, українка, малописьменна, колгоспниця. За ухилення від суспільно корисної праці в колгоспі 18.05.48 вислана в Іркутську обл. на 8 років. Звільнена із спецпоселення в 1954 р. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 148, архів УМВС).

Ю

Юдецький Франц Геронімович, 1908 р., с. Лисівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 27.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Юзвак Антон Йосипович, 1887 р., с. Лехнівка, українець, неписьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.12.94, спр. № 10).

Юзвак Тимофій Романович, 1900 р., с. Скаржинці, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 25.03.33. Звинувачення: розголошення свідчень. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.97. (П – 14854, ДАХмО).

Юрковський Євстахій Трифонович, 1899 р., с. Пасічна, українець, малописьменний, голова колгоспу. Заарештований 17.04.38. Звинувачення: член «ПОВ». Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 18.03.68. (П – 16333, ДАХмО).

Юрковський Мар'ян Пилипович, 1892 р., с. Маниківці Деражнянського р-ну, поляк, малописьменний. Проживав у с. Королівка, колгоспник. Заарештований 13.11.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.12.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 21.12.89. (П – 24211, ДАХмО).

Ющук Харитон Михайлович, 1911 р., с. Попівці Волочиського р-ну, українець, освіта неповна вища. Проживав у с. Глушківці, директор школи. Заарештований 20.08.47. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Кам'янець-Подільським облсудом 02.10.47 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Комісією з перегляду слідчих справ 22.11.54 строк покарання зменшено до 8 років позбавлення волі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 14.11.91. (П – 27103, архів УСБУ).

Я

Яблонський Дем'ян Вікторович, 1909 р., с. Корначівка, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 12.10.41. Звинувачення: зрада Батьківщини. Військтрибуналом 6-ої армії 13.10.41 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.10.41. Реабілітований військпрокуратурою Західного регіону України 12.05.96. (П – 29550, архів УСБУ).

Явдощин Іван Петрович, 1902 р., с. Королівка, українець, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 06.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.11.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 03.06.58. (П – 6328, ДАХмО).

Явдощина Ганна Леонтіївна, 1893 р., с. Видошня, українка, неписьменна, домогосподарка. Заарештована 09.09.37. Звинувачення: контрреволюційна пропаганда. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 07.10.37 засуджена на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 19.10.89. (П – 21122, ДАХмО).

Яворська Антоніна Степанівна, с. Соколівка, полька, малописьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2829, архів УМВС).

Яворська Зоя Іванівна, с. Соколівка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2829, архів УМВС).

Яворська Ніна Іванівна, 1930 р., с. Соколівка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 07.06.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2829, архів УМВС).

Яворський Іван Михайлович, с. Соколівка, поляк, малописьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2829, архів УМВС).

Яворський Олександр Францович, 1888 р., с. Соколівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.10.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 27.11.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 20.12.37. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 27.06.63. (П – 13167, ДАХмО).

Яворський Фабіан Данилович, 1909 р., с. Великий Карабчіїв Городоцького р-ну, поляк, освіта середня. Проживав у с. Соснівка, агротехнік дослідно-контрольного пункту. Заарештований 04.10.32. Звинувачення: антирадянська діяльність. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 11.02.33 засуджений на 3 роки позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 28.11.97. (П – 13753, ДАХмО).

Ягодзінський Йосип Андрійович, 1891 р., с. Москалівка, поляк, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 09.09.37. Звинувачення: контрреволюційна агітація. НКВС і Прокурором СРСР 20.10.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 31.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 10.05.89. (П – 17877, ДАХмО).

Ягодзінський Микола Йосипович, 1872 р., с. Москалівка, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 28.03.32. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Городоцьким райвідділом ДПУ 04.05.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 07.07.98. (П – 2359, ДАХмО).

Якоб Август Адамович, 1913 р., с. Стріхівці, німець, малописьменний, колгоспник. У 1941 р. як неблагонадійний елемент висланий у Пермську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 868, архів УМВС).

Якоб Адольф Августович, 1936 р., с. Стріхівці, німець, утриманець. У 1941 р. висланий разом з батьками у Пермську обл. Звільнений із спецпоселення в 1954 р. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 868, архів УМВС).

Якоб Вероніка Августівна, 1934 р., с. Стріхівці, німкеня, утриманка. У 1941 р. вислана разом з батьками в Пермську обл. звільнена із 09.01.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2339, архів УМВС).

Якоб Вероніка Єгорівна, 1914 р., с. Стріхівці, німкеня, малописьменна, колгоспниця. У 1941 р. як неблагонадійний елемент вислана в Пермську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 2339, архів УМВС).

Яковиніч Ольга Тимофіївна, 1905 р., с. Михайлівка, українка, малописьменна, приймальниця молока. Заарештована 23.03.45. Звинувачення: антирадянська пропаганда. Військтрибуналом військ НКДБ Кам’янець-Подільської обл. 26.06.45 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітована військколегією Верховного Суду СРСР 28.05.86. (П – 4311, архів УСБУ).

Якубовський Григорій Тимофійович, 1900 р., с. Скаржинці, українець, освіта початкова, бухгалтер Ярмолинецького райземвідділу. Заарештований 24.02.46. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Кам’янець-Подільським облсудом 14.05.46 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.04.92. (П – 27783, архів УСБУ).

Якубчик Антон Францович, 1886 р., с. Ліски Люблінського воє-ва (Польща), поляк, неписьменний. Проживав у с. Волудринці, селянин-одноосібник. Заарештований 23.04.31. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.06.31 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 25.11.97. (П – 13250, ДАХмО).

Янилович Емілія Яківна, с. Ясенівка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. У 1929 р. як соціально небезпечний елемент вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом

України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 31.05.99, спр. № 2).

Яницький Вацлав Гнатович, 1887 р., с. Слобідка-Глушковецька, поляк, малописьменний, коваль колгоспу. Заарештований 24.04.38. Звинувачення: член націоналістичної польської групи. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 10.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 11.06.60. (П – 9409, ДАХмО).

Янкевич Антоніна Григорівна (Герасимівна), 1893 р., с. Соснівка, полька, неписьменна, колгоспниця. У 1936 р. як неблагонадійний елемент вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5041, архів УМВС).

Янкевич Галина Іванівна, с. Соснівка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5041, архів УМВС).

Янкевич Іван Іванович, 1883 р., с. Соснівка, поляк, неписьменний, колгоспник. У 1936 р. як неблагонадійний елемент висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5041, архів УМВС).

Янкевич Марія Іванівна, , с. Соснівка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5041, архів УМВС).

Янкевич Ніна Іванівна, , с. Соснівка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5041, архів УМВС).

Янкевич (Леонова) Софія Іванівна, 1925 р., , с. Соснівка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана разом з батьками в Казахстан. Звільнена із спецпоселення 20.02.56. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 5041, архів УМВС).

Янковий Михайло Гаврилович, 1917 р., с. Томашівка, українець, малописьменний, їздовий колгоспу. Заарештований 08.06.52. Звинувачення: антирадянська діяльність. Військтрибуналом військ МДБ Львівського ВО 07.07.52 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 07.10.54 строк покарання зменшено до 5 років позбавлення волі. Звільнений 21.10.54. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 03.04.92. (П – 27740, архів УСБУ).

Яновський Степан Федорович, 1879 р., с. Савинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 18.10.30. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Рішення по справі немає. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 01.12.98. (П – 14109, архів УСБУ).

Янушевич Павло Іванович, 1896 р., с. Мельник Гродненської обл. (Білорусія), білорус, освіта середня. Проживав у смт Ярмолинці, рахівник-касир дорожньо-експлуатаційної дільниці. Заарештований 14.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 12.12.58. (П – 7018, ДАХмО).

Янчевський Михайло Йосипович, 1892 р., с. Нове Село, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 16.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 06.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 19.12.97. (П – 14864, ДАХмО).

Янчицький Броніслав Йосипович, 1899 р., с. Михайлівка, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 18.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 26.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 15.04.58. (П – 5953, ДАХмО).

Ярмолович Онисим Іванович, 1904 р., с. Підлісний Олексинець Гроодоцького р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Волудринці, селянин-одноосібник. Заарештований 02.12.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 05.12.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.12.37. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 30.05.59. (П – 7919, ДАХмО).

Ярова (Бугуневич) Марія (Єфросинія) Василівна, 1912 р., с. Соколівка, українка, неписьменна, домогосподарка. Заарештована 12.01.31. Звинувачення: шпигунство, нелегальний перехід кордону. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 10.08.31 вислана у Північний край на 3 роки. Реабілітована військпрокуратурою Прикарпатського ВО 09.11.89. (П – 23187, ДАХмО).

Яровець Омелян Іванович, 1872 р., с. Вербка, українець, малописьменний, колгоспник.

Заарештований 02.12.37. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Кам’янець-Подільським облсудом 12.01.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (П – 3540, архів УСБУ).

Ярослав Кирило Павлович, 1893 р., смт Ярмолинці, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 11.05.31. Звинувачення: член повстанської організації. Трійкою колегії ДПУ УРСР 19.12.31 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.89. (П – 24226, ДАХмО).

Яроцький Юліан Станіславович, 1890 р., с. Солобківці, поляк, малописьменний, зав. бурякопункту на ст. Дунаївці. Заарештований 15.07.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації, шпигун. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 24.09.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований військтрибуналом Прикарпатського ВО 23.06.67. (П – 16177, ДАХмО).

Ясинська Аделя Йосипівна, 1892 р., м. Городок, полька, малописьменна Проживала у с. Солобківці, селянка-одноосібниця. Заарештована 17.03.33. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 позбавлена права проживання у 12 прикордонних пунктах на 3 роки. Реабілітована прокуратурою Хмельницької обл. 06.02.98. (П – 15313, ДАХмО).

Ярош Павло Микитович, 1881 р., с. Баламутівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 27.03.33. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою колегії ДПУ УРСР 10.06.33 позбавлений права проживання у 12 режимних районах. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 13.07.90. (П – 26219, ДАХмО).

Ясинська Марія Степанівна, 1907 р., с. Солобківці, полька, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 16.10.37. Звинувачення: шпигунство. Особливою нарадою НКВС СРСР 22.11.37 засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітована військтрибуналом Прикарпатського ВО 22.04.58. (П – 6213, ДАХмО).

Ясинський Едуард Еразмович, 1887 р., с. Солобківці, поляк, малописьменний, стельмах колгоспу. Заарештований 17.03.33. Звинувачення: антирадянська агітація. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 27.04.33 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.11.94. (П – 14956, ДАХмО).

Ясинський Йосип Миколайович, 1882 р., смт Ярмолинці, поляк, малописьменний, пасічник колгоспу. Заарештований 25.03.32. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Ярмолинецьким райвідділом ДПУ 04.09.32 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.01.98. (П – 1725, ДАХмО).

Ясинський Людвіг Степанович, 1901 р., с. Солобківці, поляк, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 25.07.37. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 18.09.37 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 03.10.37. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 31.08.89. (П – 20233, ДАХмО).

Ясинський Станіслав Іванович, 1889 р., смт Ярмолинці, поляк, малописьменний, колгоспник. Заарештований 19.06.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.12.56. (П – 4512, ДАХмО).

Ястребов Степан Арсентійович, 1906 р., с. Лисівка, українець, малописьменний, військовослужбовець. Заарештований 01.07.44. Звинувачення: антирадянська агітація. Військтрибуналом Особливої Московської армії ППО 18.08.44 засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований військтрибуналом Московського ВО 08.03.65. (П – 15654, архів УСБУ).

Ястремський Блажей Семенович, 1877 р., с. Правдівка, поляк, малописьменний. Проживав у с. Вихилівка, колгоспник. Заарештований 21.03.38. Звинувачення: член націоналстичної групи. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 01.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.10.38 у м. Кам’янці-Подільському. Похов. у брат. мог. в р-ні консервного заводу. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.12.67. (П – 16284, ДАХмО).

Ястремський Микола Іванович, 1893 р., смт Ярмолинці, поляк, малописьменний, тракторист дорожньої дільниці. Заарештований 21.02.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам’янець-Подільської обл. 08.05.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 13.07.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 29.06.57. (П – 4948, ДАХмО).

Ястремський Михайло Карлович, 1905 р., смт Ярмолинці, поляк, малописьменний, швець. Заарештований 07.05.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 28.09.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 08.09.56. (П – 4265, ДАХмО).

Ястремський Станіслав Блажейович, 1906 р., с. Вихилівка, поляк, неписьменний, бригадир колгоспу. Заарештований 21.03.38. Звинувачення: член націоналістичної групи. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 01.10.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 10.10.38 у м. Кам'янці-Подільському. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 23.12.67. (П – 16284, ДАХмО).

Яструб Филимон Тимофійович, 1882 р., с. Сутківці, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 26.10.37. Звинувачення: контрреволюційна агітація. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 23.11.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 15.06.98. (П – 3044, ДАХмО).

Яцуха Афіноген Герасимович, 1895 р., с. Томашівка, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 11.05.31. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою колегії ДПУ УРСР 19.12.31 засуджений на 5 років позбавлення волі у концтаборі. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 22.12.89. (П – 24226, ДАХмО).

Яцко (Яцько) Андрій Іванович, 1908 р., с. Іванівка, українець, малописьменний, без визначених занять (інвалід). Заарештований 10.05.46. Звинувачення: співпраця з окупаційною владою. Військтрибуналом військ МДБ Кам'янець-Подільської обл. 19.11.46 засуджений на 15 років каторжних робіт з конфіскацією майна і пораженням прав на 5 років. Військтрибуналом Прикарпатського ВО 07.01.55 строк покарання зменшено до 8 років позбавлення волі з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 08.04.92. (П – 27784, архів УСБУ).

Яцьков Яків Васильович, 1906 р., с. Малиничі Хмельницького р-ну, українець, малописьменний. Проживав у с. Баламутівка, колгоспник. Заарештований 21.03.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Трійкою УНКВС Кам'янець-Подільської обл. 22.03.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 15.05.38. Реабілітований президією Хмельницького облсуду 31.01.59. (П – 7325, ДАХмО).

Ященко Микола Харитонович, 1893 р., с. Юрківці Немирівського р-ну Вінницької обл., українець, освіта вища. Проживав у смт Ярмолинці, старший інженер дорожньої дільниці. Заарештований 07.04.38. Звинувачення: член контрреволюційної організації. Кам'янець-Подільським облсудом 31.05.39 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Хмельницької обл. 04.02.97. (П – 3821, архів УСБУ).

ДОДАТОК

Біографічні довідки про репресованих Городоцького району надані райкомісією з питань відновлення прав реабілітованих у 2015 році

Банас Володимир Іванович, 1929 р., м. Городок, поляк, утриманець. У 1935–1936 рр. висланий в Амурську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.03.09, пр. № 113).

Банас Ганна Антонівна, 1902 р., м. Городок, полька. У 1935–1936 рр. вислана в Амурську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.03.09, пр. № 113).

Банас Йосип Іванович, 1922 р., м. Городок, поляк, утриманець. У 1935–1936 рр. висланий в Амурську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.03.09, пр. № 113).

Банас Костянтина Іванівна, 1934 р., м. Городок, полька, утриманка У 1935–1936 рр. вислана в Амурську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.03.09, пр. № 113).

Банас Станіслав Іванович, 1924 р., м. Городок, поляк, утриманець. У 1935–1936 рр. висланий в Амурську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.03.09, пр. № 113).

Банас Цезарій Іванович, 1926 р., м. Городок, поляк, утриманець. У 1935–1936 рр. висланий в Амурську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.03.09, пр. № 113).

Баран Августин Іванович, м. Городок. У 1935 р. висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.05.11, пр. № 119).

Баран Іван, м. Городок. У 1935 р. висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.05.11, пр. № 119).

Брела Володимир Казимирович, 1927 р., с. Хоптинці, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.04.07, пр. № 108).

Брела Таїсія Казимирівна, 1924 р., с. Хоптинці, полька, утриманка. У 1936 р. вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.04.07, пр. № 108).

Брела Франя Антонівна, 1907 р., с. Хоптинці, полька. У 1936 р. вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.04.07, пр. № 108).

Богуневич Євгена Маруслівна, 1922 р., с. Лісогірка, утриманка. У 1935 р. вислана в Луганську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 29.12.06, пр. № 107).

Васюков В'ячеслав Матвійович, 1935 р., м. Городок, утриманець. У 1937 р. висланий у м. Сміла Черкаської обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.03.09, пр. № 113).

Васюков Вільгельм Матвійович, 1928 р., м. Городок, утриманець. У 1937 р. висланий у м. Сміла Черкаської обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.03.09, пр. № 113).

Васюков Геннадій Матвійович, 1924 р., м. Городок, утриманець. У 1937 р. висланий у м. Сміла Черкаської обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.03.09, пр. № 113).

Васюкова Віра Миколаївна, 1906 р., м. Городок. У 1937 р. вислана в м. Сміла Черкаської обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.03.09, пр. № 113).

Вербицький Казимир Францович, 1909 р., с. Радковиця, поляк. У 1936 р. висланий в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 18.10.06, пр. № 106).

Вінярська Розалія Войтківна, с. Сатанівка. У 1937 вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.07.09, пр. № 114).

Вінярська Юзефа Антонівна, с. Сатанівка. У 1937 вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.07.09, пр. № 114).

Гудима Володимир Михайлович, 1922 р., м. Городок, українець. У 1938 р. висланий у Кіровоградську обл. Реабілітований згідно з

Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.05.11, пр. № 119).

Гудима Галина Михайлівна, 1937 р., м. Городок, українка, немовля. У 1938 р. вислана в Кіровоградську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.05.11, пр. № 119).

Гудима Ганна Олександрівна, 1900 р., м. Городок, українка. У 1938 р. вислана в Кіровоградську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.05.11, пр. № 119).

Гудима Лідія Михайлівна, 1928 р., м. Городок, українка, утриманка. У 1938 р. вислана в Кіровоградську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.05.11, пр. № 119).

Гуменюк Григорій Филимонович, 1907 р., с. Кремінна, українець. У 1935 р. висланий у Карелію. Заарештований 22.02.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Карельської АРСР 15.04.38 засуджений до розстрілу. Вирок виконаний 07.05.38. Реабілітований Президією Верховного Суду Карельської АРСР 04.08.56. (Ріш. райкомісії).

Гуменюк Марія Пилипівна (Филимонівна), с. Кремінна. У 1933 р. вислана у Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.09.07, пр. № 109).

Гуменюк Мотря Гаврилівна, с. Кремінна. У 1933 р. вислана у Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.09.07, пр. № 109).

Гуменюк Федір Филимонович, 1916 р., с. Кремінна, українець. У 1935 р. висланий у Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.09.07, пр. № 109).

Дзівульська Євгена Блажеївна, 1900 р., смт Сатанів, полька. У 1937 р. вислана в м. Бердичів Житомирської обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.10.08, пр. № 112).

Дзівульський Костянтин Іванович, 1924 р., смт Сатанів, українець, утриманець. У 1937 р. висланий у м. Бердичів Житомирської обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.10.08, пр. № 112).

Дзівульський Павло Іванович, 1936 р., смт Сатанів, українець, немовля. У 1937 р. висланий у м. Бердичів Житомирської обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.10.08, пр. № 112).

Довга Владислава Адольфівна, 1912 р., м. Городок, полька. У 1936 р. вислана в м. Бердичів Житомирської обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.10.08, пр. № 112).

Довгий Михайло Васильович, 1906 р., м. Городок, українець. У 1936 р. висланий у м. Бердичів Житомирської обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.10.08, пр. № 112).

Довгий Фелікс Михайлович, 1936 р., м. Городок, українець, немовля. У 1936 р. висланий у м. Бердичів Житомирської обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.10.08, пр. № 112).

Дудар Йосип Йосипович, с. Лісогірка, поляк. У 1935 р. висланий у Харківську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.09.07, пр. № 109).

Жезіцька Теофілія Броніславівна, 1914 р., с. Чорниводи. У 1936 р. вислана у Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.04.07, пр. № 108).

Жезіцька Франя Броніславівна, с. Чорниводи. У 1936 р. вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 18.10.06, пр. № 106).

Жезіцький Броніслав Олексійович, 1889 р., с. Чорниводи. У 1936 р. вислана в Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 18.10.06, пр. № 106).

Жиловська Юлія, 1880 р., м. Городок. У 1930 р. вислана на спецпоселення в Архангельську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.08.14, пр. № 125).

Жиловський Доміно (Домінік) Мартинович, 1877 р., м. Городок, поляк. У 1930 р. висланий на спецпоселення в Архангельську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 27.08.14, пр. № 125).

Жуковська Владислава Вікентіївна, 1911 р., с. Кузьмин, полька. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 11.09.12, пр. № 122).

Жуковська Евеліна Вікентіївна, 1914 р., с. Кузьмин, полька. У 1936 р. як особа польської національності вислана в Казахстан. Реабілітована

згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 11.09.12, пр. № 122).

Іваніцька Домініка Феліксівна, м. Городок. У 1936 вислана в Харківську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.07.09, пр. № 114).

Каліновський Йосип Антонович, 1909 р., м. Городок, поляк. НКВС і Прокурором СРСР 16.05.38 засуджений. Реабілітований військтрибуналом Московського ВО 06.11.58. (Ріш. райкомісії).

Катеринок Василь Давидович, 1869 р., с. Клинове, українець. У 1936 р. висланий у Новосибірську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.10.08, пр. № 112).

Катеринок Гнат Давидович, 1879 р., с. Клинове, українець. У 1936 р. висланий у Новосибірську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.10.08, пр. № 112).

Квятковський Станіслав Гнатович, 1906 р., м. Городок, поляк. Особливою нарадою НКВС СРСР 22.12.37 засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований президією Красноярського крайового суду 26.10.57. (Ріш. райкомісії).

Колодій Єфросинія Іванівна, 1894 р., с. Спасівка. У 1936 р. вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.09.07, пр. № 109).

Копицяк (Гельвер) Антоніна Марцеліна, 1927 р., м. Городок, полька, утриманка. У 1936 р. вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.03.09, пр. № 113).

Кохан Фросина Микитівна, 1905 р., с. Тростянець. У 1938 р. вислана в м. Бердичів Житомирської обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.05.08, пр. № 111).

Кубай Антон Петрович, 1917 р., м. Городок, українець. Висланий у Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 23.12.13, пр. № 124).

Кубай Броніслав Петрович, 1922 р., м. Городок, утриманець. У 1936 р. висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 23.12.13, пр. № 124).

Кубай Владислав Петрович, м. Городок. У 1936 р. висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 23.12.13, пр. № 124).

Кубай Целестина Петрівна, 1883 р., м. Городок, полька. У 1936 р. вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 23.12.13, пр. № 124).

Лісовик Антон Іванович, 1894 р., с. Спасівка, поляк. У 1936 р. висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.02.15, пр.№ 126).

Лісовик Ганна Олександрівна, 1912 р., с. Спасівка, полька. У 1936 р. вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 18.10.06, пр. № 106).

Лісовик (Блащицина) Емілія Антонівна, 1921 р., с. Спасівка, полька, утриманка. У 1936 р. вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.02.15, пр. № 126).

Лісовик Петро Мартинович, 1911 р., с. Спасівка, поляк. Народним судом 2-ї дільниці Шахтинського р-ну м. Караганди (Казахстан) 18.11.52 засуджений. Реабілітований прокуратурою Північноказахстанської обл. (Ріш. райкомісії).

Лісовик Розалія Петрівна, 1898 р., с. Спасівка, полька. У 1936 р. вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.02.15, пр. № 126).

Люшневська Аделя Феліксівна, м. Городок. У 1936 вислана в Миколаївську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.07.09, пр. № 114).

Люшневська Ганна Феліксівна, м. Городок. У 1936 вислана в м. Умань Черкаської обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.07.09, пр. № 114).

Малецька Емілія Францівна, 1883 р., м. Городок, полька. У 1935–1936 рр. вислана в Кіровоградську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.04.10, пр. № 116).

Малецька Марія Антонівна, м. Городок, полька. У 1935–1936 рр. вислана в Кіровоградську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.04.10, пр. № 116).

Малецький Антон Іванович, 1877 р., м. Городок, поляк. У 1935–1936 рр. висланий у Кіровоградську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.04.10, пр. № 116).

Малецький Володимир Антонович, м. Городок, поляк. У 1935–1936 рр. висланий у Кіровоградську обл. Реабілітований згідно з

Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.04.10, пр. № 116).

Малецький Йосип Антонович, м. Городок, поляк. У 1935–1936 рр. висланий у Кіровоградську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.04.10, пр. № 116).

Мацьоха Михайло Антонович, 1900 р., м. Городок, поляк. Заарештований 19.11.37. Звинувачення: антирадянська діяльність. НКВС і Прокурором СРСР 07.12.37 засуджений до розстрілу. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду УРСР 11.02.61. (Ріш. райкомісії).

Мерва Віра Іванівна, 1902 р., м. Городок, полька. У 1938 р. вислана у м. Бердичів Житомирської обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.04.07, пр. № 108).

Мерва Крістіна Францівна, 1931 р., м. Городок, полька, утриманка. У 1938 р. вислана у м. Бердичів Житомирської обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.04.07, пр. № 108).

Мерва Лаура Францівна, 1937 р., м. Городок, полька, немовля. У 1938 р. вислана у м. Бердичів Житомирської обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.04.07, пр. № 108).

Мерва Неля Францівна, 1926 р., м. Городок, полька, утриманка. У 1938 р. вислана у м. Бердичів Житомирської обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.04.07, пр. № 108).

Олянин Йосип Карлович, 1927 р., с. Борщівка, українець, утриманець. У 1936 р. висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.03.09, пр. № 113).

Олянин Карл Тимофійович, 1895 р., с. Борщівка, українець. У 1936 р. висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.03.09, пр. № 113).

Олянин Мар’ян Карлович, 1933 р., с. Борщівка, українець, утриманець. У 1936 р. висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.03.09, пр. № 113).

Олянин Михайло Карлович, 1929 р., с. Борщівка, українець, утриманець. У 1936 р. висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.03.09, пр. № 113).

Олянин Станіслав Карлович, 1924 р., с. Борщівка, українець, утриманець. У 1936 р. висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.03.09, пр. № 113).

Олянин Юлія Варфоломіївна, 1900 р., с. Борщівка, українка. У 1936 р. вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.03.09, пр. № 113).

Островська Антоніна Францівна, 1922 р., м. Городок, полька, утриманка. У 1936 р. вислана в Луганську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.12.92, пр. № 14).

Островська Галина Францівна, 1934 р., м. Городок, полька, утриманка. У 1936 р. вислана в Луганську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.12.92, пр. № 14).

Островська Лідія Францівна, 1920 р., м. Городок, полька. У 1936 р. вислана в Луганську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.12.92, пр. № 14).

Островська Теофілія Францівна, 1926 р., м. Городок, полька, утриманка. У 1936 р. вислана в Луганську обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.12.92, пр. № 14).

Островський Йосип Францович, 1930 р., м. Городок, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий у Луганську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.12.92, пр. № 14).

Островський Станіслав Францович, 1927 р., м. Городок, поляк. У 1936 р. висланий у Луганську обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.12.92, пр. № 14).

Островський Франц Антонович, м. Городок. У 1936 р. висланий у Луганську обл. Заарештований 24.10.37. Особливою нарадою НКВС СРСР 16.11.37 засуджений до розстрілу. Реабілітований президією Ворошиловградського облсуду 10.01.82. (Ріш. райкомісії).

Пітура (Петура) Еліжбета Вікентіївна, с. Клинове. У 1936 р. вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.04.10, пр. № 116).

Понятовська Юлія Петрівна, м. Городок. У 1936 р. вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 23.12.13, пр. № 124).

Рогальська Ядвіга Мартинівна, с. Юринці. У 1937 р. вислана в м. Вінницю. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.07.09, пр. № 114).

Сагадін Броніслава Антонівна, м. Городок. У 1936 р. вислана у Великобурлуцький р-н Харківської обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 11.09.12, пр. № 122).

Сагадін Володимир Іванович, 1923 р., м. Городок, поляк, утриманець. У 1936 р. висланий у Великобурлуцький р-н Харківської обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 11.09.12, пр. № 122).

Сагадін Іван Антонович, 1896 р., м. Городок, поляк. У 1935 р. висланий у Великобурлуцький р-н Харківської обл. Заарештований у 1937 р. Звинувачення: антирадянська агітація. Реабілітований колегією з кримінальних справ Верховного Суду СРСР 28.11.59. (Ріш. райкомісії).

Сагадін Ядвіга Іванівна, м. Городок. У 1936 р. вислана у Великобурлуцький р-н Харківської обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 11.09.12, пр. № 122).

Садова Любов Якимівна, 1886 р., с. Олександрівка, українка. У 1937 р. вислана в м. Бердичів Житомирської обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.05.08, пр. № 111).

Сарновська Вігелія Фабіанівна, 1927 р., с. Немиринці, полька, утриманка. У 1935–1936 рр. вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.05.11, пр. № 119).

Сарновська Казимира Фабіанівна, 1921 р., с. Немиринці, полька, утриманка. У 1935–1936 рр. вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.05.11, пр. № 119).

Сарновська Марія Францівна, 1905 р., с. Немиринці, полька. У 1935–1936 рр. вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.05.11, пр. № 119).

Сарновський Франц Фабіанович, 1924 р., с. Немиринці, поляк, утриманець. У 1935–1936 рр. висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.05.11, пр. № 119).

Симко Катерина Іванівна, с. Іванківці, українка. У 1937 р. вислана в Вінницьку обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.10.08, пр. № 112).

Сорока Євгена Петрівна, 1933 р., с. Ліпибоки, утриманка. У 1936 р. вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 10.03.06, пр. № 104).

Теліпський Антон Михайлович, 1867 р., с. Зверхівці, поляк. У 1930-х рр. висланий за межі обл. Заарештований 14.05.38. Звинувачення: контрреволюційна діяльність. Трійкою УНКВС Північноказахстанської обл. 04.10.38 засуджений до розстрілу. Реабілітований прокуратурою Цілиноградської обл. 06.05.89. (Ріш. райкомісії).

Теліпський Йосип, с. Зверхівці. У 1930-х рр. висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 06.09.07, пр. № 109).

Фурман Казимир Євгенович, 1908 р., с. Клинове. У 1936 р. висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 18.10.06, пр. № 106).

Фурман Марія Дом., 1866 р., с. Клинове. У 1936 р. вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 18.10.06, пр. № 106).

Цебень Адольф Францович, 1890 р., м. Городок, поляк. У 1936 р. висланий у м. Бердичів Житомирської обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.10.08, пр. № 112).

Цебень Ганна Савелівна, 1892 р., м. Городок, полька. У 1936 р. вислана в м. Бердичів Житомирської обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 24.10.08, пр. № 112).

Цісельська Марія Микитівна, м. Городок, полька. У 1933 р. вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.09.10, пр. № 118).

Цісельський Гнат Мартинович, м. Городок, поляк. У 1933 р. висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.09.10, пр. № 118).

Чернецька Ганна Федорівна, 1903 р., м. Городок, полька. У 1939 р. вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.03.09, пр. № 113).

Чернецька Францішка Мар’янівна, 1933 р., м. Городок, полька, утриманка. У 1939 р. вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.03.09, пр. № 113).

Чернецька Яніна Мар'янівна, 1938 р., м. Городок, полька, немовля. У 1939 р. вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.03.09, пр. № 113).

Чернецький Вацлав Мар'янович, 1936 р., м. Городок, поляк, утриманець. У 1939 р. висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.03.09, пр. № 113).

Чоловська Кароліна Францівна, 1919 р., с. Жищинці, полька. У 1936 р. вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.05.08, пр. № 111).

Чоловська Марія Миколаївна, 1891 р., с. Жищинці, полька. У 1936 р. вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.05.08, пр. № 111).

Чоловський Франц Гнатович, 1887 р., с. Жищинці, поляк. У 1936 р. висланий у Казахстан. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 30.05.08, пр. № 111).

Чубан Ганна Іванівна, 1905 р., с. Радковиця. У 1937 р. вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 02.07.04, пр. № 98).

Чубан Леонід Михайлович, 1923 р., с. Радковиця, утриманець. У 1937 р. висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 02.07.04, пр. № 98).

Чубан Лідія Михайлівна, 1930 р., с. Радковиця, утриманка. У 1937 р. вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 02.07.04, пр. № 98).

Шевчук Галина Степанівна, с. Липівка. У 1938 р. вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.07.09, пр. № 114).

Шевчук Ганна Антонівна, с. Липівка. У 1938 р. вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.07.09, пр. № 114).

Шевчук Казимир Степанович, с. Липівка. У 1938 р. висланий за межі обл. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.07.09, пр. № 114).

Шевчук Софія Степанівна, с. Липівка. У 1938 р. вислана за межі обл. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 20.07.09, пр. № 114).

Шкаврон Костянтин Станіславович, 1928 р., м. Городок, поляк, утриманець. У 1934 р. висланий в Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 23.12.13, пр. № 124).

Шкаврон Тадеуш Станіславович, 1930 р., м. Городок, поляк, утриманець. У 1934 р. висланий в Карелію. Реабілітований згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 23.12.13, пр. № 124).

Шкаврон Христина Станіславівна, 1925 р., м. Городок, полька, утриманка. У 1934 р. вислана в Карелію. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 23.12.13, пр. № 124).

Ястремська Галина Францівна, 1925 р., м. Городок, полька, утриманка. У 1933 р. вислана в Казахстан. Реабілітована згідно з Законом України від 17.04.91. (Ріш. райкомісії від 28.09.10, пр. № 118).

ІМЕННИЙ ПОКАЖЧИК

ГЕОГРАФІЧНИЙ ПОКАЖЧИК

ЗМІСТ

Наукове видання

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСТЬ

Книга шоста

Редакційно-видавнича група
Л. А. Кривега
(т. в. о. керівника, відповідальний за випуск)
Л. Л. Місінкевич
Ю. А. Довгань
О. М. Фандуль
А. М. Стрихар

Коректор
О. М. Фандуль
Комп'ютерна верстка
А. М. Стрихар

Віддруковано в приватній друкарні ФО-П Сторожук О. В.
Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи в
Державний реєстр видавців, виготівників і
розповсюджувачів видавничої продукції
Серія ДК № 4575 від 01.07.2013 р.
м. Хмельницький, вул. Проскурівська, 19, оф. 305.

Підписано до друку 00.00.0000. Формат 84х108 1/16. Папір офсетний.
Гарнітура «Таймс». Друк офсетний.
Ум. друк. арк. Обл.-вид. арк. .
Тираж 700 прим. Зам.